2011 Ministerio de Cultura

Observatorio de San Fernando
BIBLIOTECA
Núm. del Inve
Sección
Carpeta
Estante
Tomo
Observatorio de Marina
BIBLIOTECA
6443
Núm.

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

1. Jacob Camerarius.
2. Aloys Mussius. 3. Joannes Meursius.
4. Leo Allatius. 5. Dario Mosschelius.

2011 Ministerio de Cultura

JO. ALBERTI FABRICII

SS. THEOL. D. PROF. PUBL. ET HOC ANNO GYMNASII RECTORIS

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

VOLUMEN TERTIUM DECIMUM,

QUO CONTINETUR

ELENCHUS MEDICORUM VETERUM, ET NOTITIA COLLECTIONUM AC SCRIPTORUM GRÆCORUM JUNCTIM EDITORUM, LITURGICORUMQUE.

ACCEDUNT

ANONYMI HOESCHELIANI DEFINITIONES, LATINA VERSIONE DONATÆ: SENTENTIÆ VARIORUM ET SECUNDI PHILOSOPHI, EMENDATÆ EX MS. NUNCUPATIONES ECCLESIASTICÆ QUIBUS UTUNTUR IN SUO LITTERARUM COMMERCIO GRÆCI RECENTIORES. THEOPHILI CORYDALEI EXPOSITIO RHETORICES, &c.

HAMBURGI,

SUMTU THEODORI CHRISTOPHORI FELGINERI.

M D CC XXVI.

1726

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

NOBILISSIMO AC JURISCONSULTISSIMO

VIRO

DN. JOANNI JULIO SURLAND,

J. U. L.

Syndico Reip. Hamburgenſis,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

Si illa mihi contigiſſet vis ingenii ac felicitas, ut terſum aliquid & victurum condere, cultuque ſuo & amœnitate commendabile tradere poſteris datum fuiſſet, facilius perfricarem faciem, confidentiusque TE, VIR NOBILISSIME, adirem, aliquam TIBI, quod jam dudum facere geſtio, publicam obſervantiæ atque

2011 Ministerio de Cultura

obſequii teſſeram devota manu dicaturus. Nunc vehementer mihi rogandus es, ut hoc natum apud me proxima fœtura opus, quod nullo alio nomine fortaſſe quam voluntate juvandi doctrinarum ſtudioſos ferri aut ætatem ferre mereatur, pro humanitate Tua atque continuata in me à multis jam annis benevolentia ſuſcipias, & parum comtum licet, ſerena fronte admittas, meumque potius offerentis non improbes animum, quam operis pretium nitoremve penſiculatius examines.

Non ita ſum expers ſenſus communis, ut mihi pulchre perſpectum non ſit, quantopere reformidandum ſit ſcriptori judicium Tuum, illique nominatim invitandi Te nuncupatione ad legendum, qui longius etiam quam dignitate & amplitudine, nos ſubmoves ingenii faſcibus, & in quocunque ſcribendi genere, ſive publice juvat, quod juvat unice, Te PATRIÆ ſaluti & commodis litare, ſive privatim ſerio aut joco

2011 Ministerio de Cultura

joco experiri libet, ita versaris, ut qui legunt Tua, eadem mirando non satientur. Sed non minus cognita mihi est æquitas Tua ac facilitas, Tuusque in litteras atque litteris bona fide operantes amor, ut studium qualecunque meum quod in Græcis monumentis seu recensendis seu illustrandis & in lucem proferendis posui, displicere penitus judicio Tuo non possit.

Quem quondam juvenem doctæ instituere Sorores,
Hunc vel adhuc maturum annis positaque Juventa
Consilia inter magna suâ dulcedine mulcent
Et recreant fessum per mille negotia pectus.

Quidni igitur & Græcis apud Te locus reliquatur ingeniis, à quibus omne genus artium & scientiarum, omne etiam deliciarum litteratarum genus & elegantiarum ad nos propagatum esse, non potes eruditioni Tuæ non credere. Accipe igitur à me tenuis munusculi loco præsens Volumen memoriæ illorum perinde ut duodecim superiora &

2011 Ministerio de Cultura

notitiæ tradendæ deſtinatum, qui ſi adhuc vivi ac ſpirantes ſupereſſent, ſub ſplendore Nominis Tui lucubrationes ſuas commendari poſteris certe gauderent, atque TE proxeneta illuſtrari Nomen ſuum lætarentur. Merita in Patriam Tua, ſollertiam incredibilem, curamque & dexteritatem domi probatam, & peregre magnis adamatam Principibus ac Regibus, alii me diſertius celebrabunt: mihi ſtatutum eſt, DEUM ter Opt. Max. publici boni cauſſa orare, ut TE, VIR NOBILISSIME, per multos annos dignitati ac commodis Patriæ conſervet, conſilia proſperet, firmet valetudinem Tibi Tuisque, & faxit ut dulciſſimus Aſcanius Tuus Conſulari avita imagine & Tuo auſpicatiſſimo exemplo excitatus in magnas creſcat Patriæ ſpes, & Tuo publicoque gaudio matureſcat. Votum nuncupavi Hamb. IV. Cal. Maji, CIↃ IↃ CC XXVI.

AD

2011 Ministerio de Cultura

AD LECTOREM.

Quam ſuperioris Voluminis modus adjungere vetuit Medicorum Græcorum deperditorum notitiam, præſenti tomo dare inſtituenti mihi, nihil commodius vel magis ex re lectorum futurum eſſe viſum eſt, quam ſi in meos ſtudioſorumque uſus verterem pleniſſimam in hoc genere ſyllogen quam in libro erudito de Nobilitate exhibuit jam ducentis propemodum ab hinc annis ANDREAS TIRAQUELLUS, Vir non minus de humanioribus litteris quam de juris Civilis ſcientia inſigniter promeritus. Quam multa illius obſervatis adjunxerim, vel etiam in illis emendaverim, reſtituerimque, Lectores æquos libenter admittam judices: tantum veniam ab iisdem petam, quod etiam Arabibus Medicis dederim locum in Bibliotheca Græca, quoniam ex Græcis Medicis hos pleraque in areolas ſuas derivaſſe conſtat: neque ideo recentiores & ætati Tiraquelli propiores paucos ab illo commemoratos voluerim expungere, quoniam comperi multos & mul-

2011 Ministerio de Cultura

ta ab eodem, JCto licet, notata, quæ à Schenckio, Lindenio & Mercklino Medicis ipſis, & Medicorum recentium etiam notitiam tradere profeſſis, neglecta fuerunt. Non pauca adhuc ſupereſſe, quæ vel notatis ab utroque noſtrum mereantur adjungi, vel rectius conſtitui etiam, libenter profiteor: perſuadeo mihi tamen ita etiam oportuniores memorias à me ſuppeditari iis, qui vel de Medicis antiquis edoceri voluerint, vel accuratiorem denique Medicorum hiſtoriam litterariam poſteris tradere duxerint in animum.

Poſterior hujus Voluminis pars tota conſtat in recenſendis omnis generis collectionibus ſcriptorum Græcorum, quos junctim prælo ſubjicere viris eruditis ſubinde placuit. Ut adeo ſtadii ad calcem jam ſit decurſum mihi, nihilque reſtet ad conſummandum univerſum hoc opus, cujus pridem deſidero exitum videre, niſi mantiſſa indicum & ſupplementorum, quorum multam & non contemnendam copiam in mundo habeo, & de ſcriptoribus dubiis ac ſuppoſititiis diatriba. Ut porro ſicut in prioribus Tomis, uno conſpectu offerat ſeſe oculis tuis, quæ in Volumine hocce Tibi, Lector Benevole, à me exhibentur, ecce Tibi brevem eorundem tabellam:

CAPUT

2011 Ministerio de Cultura

Elenchus eorum qvæ hoc in Volumine continentur:

CAPUT IX.

Index ſcriptorum à THEOPHRASTO citatorum, compoſitus à me ad paginas editionis Heinſianæ. pag. 1.

De NICOLAO Alexandrino, quem MYREPSUM appellant. p. 4.

Index ſcriptorum ab eo laudatorum. p. 9.

Index variorum generum doctrinæ *) de quorum ſcriptoribus editis, ineditis ac deperditis in hac Bibliotheca à me dictum eſt. p. 15.

Elenchus Medicorum veterum, in quo ANDREÆ TIRAQUELLI obſervata innumeris locis ſupplentur, augentur & emendantur. p. 17.

Specimen Bibliothecæ univerſalis ineditæ ALPHONSI CIACCONII, cum obſervationibus. p. 48.

Locus DIONIS Caſſii de Antonio Muſa, cum notis. p. 66.

JOHANNES STEPHANUS de Theologia HIPPOCRATIS, additis à me omnibus magni illius Medici locis, quibus de religione agitur, & quibus adſtruitur ſententia à Nobiliſſimo TRILLERO nuper defenſitata. pag. 192.

JOANNIS LEONIS Africani libellus de illuſtribus Medicis & Philoſophis apud Arabes, locis quibusdam emendatior, additis quibusdam notulis. p. 259.

MARCELLI Sidetæ carmen de piſcibus, ex verſione metrica FEDERICI MORELLI. p. 317.

Index ſcriptorum citatorum in Pandectis Medicinæ MATTHÆI SYLVATICI. p. 324.

SEXTI PLACITI liber de medicina ex animalibus. p. 395.

Index ſcriptorum in VALESCI de TARANTA Philonio citatorum. p. 441.

Carmen de Medicina, VINDICIANO tributum ab aliis, ab aliis MARCELLO EMPIRICO, quod videtur rectius habendum eſſe pro clauſula SERENI SAMMONICI. p. 446.

Epiſtola VINDICIANI ad VALENTINIANUM Imp. p. 448.

CAPUT

*) Ut de ſcriptoribus rei accipitrariæ lib. 1. cap. 25. de hieroglyphicis c. 5. lib. 1. cap. 13. de incredibilibus lib. 1. cap. 21.

2011 Ministerio de Cultura

CAPUT X.

De Collectionibus omnis generis scriptorum Græcorum junctim excusorum. p. 657.

Philippi Melanchtonis Epistola ad Joasaphum Patriarcham CPol. Græce & Latine. p. 468.

Antonii Eparchi ad Philippum Melanchthonem, Græce. p. 500.

Versus Græci audaciore plurimarum vocum compositione constantes. pag. 475.

Nuncupationes Ecclesiasticæ Episcoporum & salutandi formulæ Græcis hodie usitatæ, ex editione V. C. Josephi Wasse. p. 479.

Anonymi Hœscheliani definitiones, Græcè cum Latina versione p. 544.

Altercatio Hadriani Augusti & Epicteti Philosophi ex Frid. Lindebrogii editione. p. 557.

Secundi Philosophi sententiæ Græc. Lat. emendatæ è MS. Gudiano. p. 565.

Johannis Pediasimi de muliere mala, bonaque. Gr. Lat. p. 576.

Disputatio Pippini cum Albino Scholastico. p. 579.

Nicarii, Carfilidis &c. Interrogationes & responsiones. p. 583.

Frid. Lindenbrogii variarum quæstionum centuria. p. 586.

Quæstiones & responsiones Antonii Chapuis, Delphinatis. p. 601.

Theophili Corydallei expositio Rhetorices, Græce & Lat. p. 648.

BIBLIO-

2011 Ministerio de Cultura

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

VOLUMEN TERTIUM DECIMUM.

LIBRI VI. PARS TERTIA.

CAPUT IX.

I. Index ſcriptorum à THEOPHRASTO citatorum.

Ægyptiorum ἀναγραφαὶ ὑπὲρ τῶν βασιλέων. *lib. de lapidibus* pag. 394. edit. Heinſii. οἱ γράφοντες τὰ περὶ τοὺς βασιλεῖς. id. p. 399.

Æſchylus ἐν τοῖς ἐλεγείοις. IX. 15. *hiſt. plantar.*

Alexias Medicus, Thraſyæ diſcipulus IX. 17. *hiſt.*

Anaxagoras III. 2. *hiſt.* I. 5. *de cauſis plantar.*

Androcydes IV. 20. *hiſt.*

2011 Ministerio de Cultura

Androſthenes de Tylo inſula rubri maris II. 7. *de cauſis.*
Androtion II. 8. *hiſt.* bis. & III. 15. *de cauſis.*
Antigenides Muſicus IV. 12. *hiſt.*
Antiphanes Delius. *lib. de ſudoribus* p. 457.
Archilochi verſus. *lib. de ſignis tempeſtatis* p. 438.
Archippus Archon Athenis IV. 17. *hiſt.*
Ἀρχιτέκτονες συγγεγράφονται. V. 8. *hiſt.*
Archytæ dictum ad Eurytum. c. 3. *Metaphyſic.*
Ariſtæus. *lib. de ventis.* p. 405.
Ariſtophilus Plataicus, Pharmacopola. IX. 19. *hiſt.*
Ariſtophon Rhetor, Archon Athenis. Character. morum c. 8.
παναχὲς Ἀσκλήπειον. IX. 12. *hiſt.*
Callias Athenienſis, inventor minii. *lib. de lapidibus* p. 400.
Chæremon poëta V. 10. *hiſt.*
Παναχὲς Χειρώνειον. IX. 12. *hiſt.*
Cleodemus. III. 2. *hiſt.*
Cleoſtratus Tenedius, Aſtronomus. *infra in* Matricetas.
Clidemus I. 10. III. 28. bis. V. 12. *hiſt.*
Cydiæ inventum de ochra ſemiuſta rubeſcente *lib. de lapidibus* p. 399.
Democritus I. 7. II. 16. VI. 1. 2. 6. 9. 14. 56. *de cauſis* & *lib. de ignep.* p. 432. *de odoribus* p. 453. *de piſcibus in ſicco* p. 460. & *Metaphyſic. c. ult.*
Diocles *lib. de lapidibus* p. 395.
Diogenes (Babylonius) III. 2. *hiſt.*
Diotimus Gymnaſtes *lib. de ſudoribus* p. 456.
Empedocles I. 7. 13. 14. 26. 27. *de cauſis.*
Epigenes *lib. de laſſitudine.* p. 463.
Scylla herba Ἐπιμηλίδεα. VIII. 11. *hiſt.*
Eudemus Chius. IX. 18. *hiſt.*
Eudemus pharmacopola IX. 18. *hiſt.*
Euripides *Metaphyſic.* c. 7.
Gorgias *lib. de igne* p. 436.
Heraclitus. *lib. de vertigine* p. 462. & *Metaphyſic.* c. 4.
Παναχὲς Ἡφαίλειον IX. 12. *hiſt.*
Heſiodus III. 9. VII. 12. VIII. 1. IX. 21. *hiſt.*
Heſtiæus. *Metaphyſic.* c. 3.

Hippo

2011 Ministerio de Cultura

Hippo I. 6. III. 3. *hiſt.*
Homerus IX. 15. *hiſt.* ter. & *Metaphyſic.* c. 2. ὁ Ποιητὴς III. 2. *hiſt.* II. 13. *de cauſis* & *lib. de ventis* p. 410. verſus ἓκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, oligarchiæ vitio ſuperbientibus ſolus in ore ac memoria. *character. morum* c. 27.
Hyriades. *lib. de ſudoribus* p. 457.
Leophanes II. 6. *de cauſis.*
Matricetas Methymneus Aſtronomus. ἀγαθοὶ γεγένυνται κ᾽ τόπες Ἀςρονόμοι ἔνιοι. ΜΑΤΡΙΚΕΤΑΣ ἐν Μηθύμνῃ ἀπὸ τ Λιπετύμνυ. Καὶ ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΣ ἐν τενέδῳ ἀπὸ τ Ἴδης. καὶ ΦΑΕΙΝΟΣ Ἀθήνῃσιν ἀπὸ τ Λυκαβητὸ ἃ ὠεὶ ἃς τροπὰς συνεῖδε, παρ᾽ ἕ ΜΕΤΩΝ ἀνὸσας τὸν τ ἐνὸς δέονται εἴκοσιν ἐνιαυτῶν συνέταξεν. ἦν δὲ ὁ μὲν ΦΑΕΙΝΟΣ μέτοικος Ἀθήνῃσιν, ὁ δε Μέτων Ἀθηναῖος. *lib. de ſignis pluviar.* p. 416.
Ἰατρός ἐς ἐκ ἀλαζὼν ἔτι ψεύς ης. IX. 14. *hiſt.*
Οἱ μάντεις σημεῖα καὶ τέρατα κρίνοντες II. 4. *hiſt.*
Melampus à quo τὸ Μελαμπόδιον, ὡς ἐκείνυ πρώτυ τέμνοντος. IX. 11. *hiſt.*
Meneſtor Medicus V. 4. & 10. *hiſt.*
Metonis Athenienſis Aſtronomi enneadecaëteris. ſupra in Matricetas.
Muſæus IX. 21. *hiſt.*
Ορφεοτελεσταί. *character.* c. 17.
Οἱ παλαιοὶ φασι. VI. 3. *de cauſis* & *de igne* p. 432.
Pantius ὁ ἀνδριαντοποιός. IX. 13. *hiſt.*
Phainus Aſtronomus. *ſupra* in Matricetas.
Οἱ φαρμακοπῶλαι καὶ οἱ ριζοτόμοι IX. 8. 9. X. 1. οἱ τὰς φαρμακώδεις ὀπὰς συλλέγοντες IX. 2. *hiſt.* οἱ μυρεψοὶ IV. 2. *hiſt.* μελιτθυργοὶ VI. 2. *hiſt.* &c.
Φαιδώνιον μέτρον. *Character.* c. 12.
Philoxenus. *lib. de ventis* p. 410.
Ἔνιοι τῶν Φυσικῶν. VI. 5. *de cauſis.*
Plato. VI. 1. *de cauſis* & *Metaphyſic.* cap. 3. 9. in Timæo. *id. c. 4.*
Polycles cui characteres ſuos Theophraſtus dedicavit.
Pnxilaus Archon Athenis. lib. de lapidibus p. 400

2011 Ministerio de Cultura

Proverbia: ἔτος φέρει, ὀχὶ ἄρσενα rejectum VIII. 8. *hist.* & probatum III. 29. *de causis.* φιλεῖ δὲ νότος μὴ πάχνην. *lib. de ventis* p. 412. ἔστε νυκτερινὸς Βορέας τρίτον ἵκετο φέγγος. ibid. μὴ ἀπὸ Ἠπείρου δείσῃς νέφος ὡς ἀπὸ Πόντου Χειμῶνος, Θέρεος δὲ ἀπ' Ἠπείροιο μελαίνης. id. p. 415. τῷ κόπῳ λύει τὸ κόπον lib. de lassitudine p. 464. κοινὸς Ἑρμῆς. *character.* c. 12.

Pythagorei *Metaphysic.* c. ult.
Satyrus III. 12. *hist.*
Simonides Archon Athenis. VI. 3. *hist.*
Speusippus c. 3. *Metaphysic.*
Οἱ περὶ Στάγειρα. III. 11. *hist.*
Thericlei calices. V. 4. *hist.*
Theseus. character. c. 27.
Thessalus Pisistrati F. II. 4. *hist.*
Thrasyas Mantinensis, Medicus, Alexiæ præceptor. IX. 17. *hist.*
Xenocrates c. 3. *Metaphys.*

II. In PRISCIANI Lydi paraphrasi in Theophrastum de sensu & phantasia, citantur:

Aristoteles p. 273. 284. 285. 286. 289. 290. 291. edit. Græcæ Theophrasti Basil.
Jamblichus p. 277. 284. 289. γνήσιος δ' Ἀριστοτέλης ἐξηγητής. pag. 289. ejus περὶ ψυχῆς p. 276.
Peripatetici p. 277.
Plato p. 484. Πλατωνικώτερον. p. 284.
Plutarchus Nestorii, F. γνήσιος δ' Ἀριστοτέλης ἐξηγητής. p. 289. 291.
Theophrasti librum quintum Physicorum Priscianus interpretari promittit (qui erat secundus de anima.) p. 284.

III. De NICOLAO Myrepso, Alexandrino Medico.

Nicolaus ὁ μυρεψὸς, *Alexandrinus* Medicus, cujus nomine magnum opus de compositiond medicamentorum atque in Sectiones XLVIII. divisum

2011 Ministerio de Cultura

visum Latineque versum à *Leonhardo Fuchsio* & illustratum notis, licet passim adhuc eruditam manum (a) desiderans, sæpius lucem vidit Basil. 1549. fol. Lugd. 1550. 8. Francof. 1626. 8. atque inter Medicos principes H. Stephani 1567. fol. & sub titulo Theatri Medico practici, Norimb. 1658. 8. cum præf. Joannis Hartmanni Beyeri, quæ optima hactenus est editio. Græce nec dum editum in Bibliothecis servatur MS. ac prima quidem pars ordine Græcarum litterarum digesta hoc titulo: Νικολάϑ τὸ μέγα δυνάμερον ὁ περιέχει τ̃ην κατασκευὴν τ̃ς μυρεψικ̃ης τέχνης ἐν βιβλίοις κ΄δ, κατ' ἀλφάβητον. Quæ sane pars videtur non diversa esse à δυναμέρῳ Nicolai quod laudat Aëtius X. 27. Utrum vero idem ille sit Nicolaus qui à Galeno, Paulo Ænigneta & aliis allegatur, eruditi judicent. Nam posteriores partes operis juniorem scriptorem haud dubie arguunt & Christianum. (b) Laudatur à Matthæo Silvatico in pandectis Medicinæ sive Lexico, variis in locis, unde ante Annum 1300. scripsisse colligebat eruditissimus Cangius, ipse vero Auctor laudat non Alex. Trallianum modo & Actuarium, sed & XXXII. 117. Mesuen Arabem, clarum medio sæculo duodecimo. Ante Fuchsium longe imperfectior exstabat Latina versio Nicolai Rhegini Calabri, divisa in capitula 1065. cum brevibus Jo. Agricolæ Ammonii notis, Ingolst. 1541. 4. & Venet. apud Andream Arrivabenum 1543. 8. Atque si Fuchsium audimus *non habet nisi unam aut alteram initio libri cum Græcis convenientem compositionem. Cæteræ omnes & ordine & medicamentorum commemoratione plurimum variant, ut ex collatione ipsa palam fiat hoc opus non esse Nicolai, sed alterius cujusdam qui nonnulla ex Nicolao & diversis aliis auctoribus in unum congessit librum.* Ex Fuchsii editione nihil impedit quo minus pars prima Nicolai sit, cæteræ nescio cujus scriptoris sive Nicolai sive alio nomine, qui illa ex proprio usu & variis scriptoribus congesserit. Neque negari potest quam plurima etiam ab hoc ex Græcis repetita, multaque eadem vel similia apud Galenum, Aëtium, Paulum Æginetam & Alexandrum Trallianum reperiri. Memoratur & Lugduni ac Parisiis editum Nicolai

(a) Confer Hadr. Junium III. 14. animadvers. Turneb. XVIII. 18. Adversar. Leopardum lib. XX. emendatt. c. 1. 3. 4. &c.

(b) XXXV. 11. addit fructum medicamenti percepturum, si quis illo utatur *confisus Domino CHristo.*

2011 Ministerio de Cultura

Nicolai Præpoſiti Diſpenſatorium ad Aromatarios ſive introductiones in Artem Apothecariam, quem Nicolaum cum Myrepſo eundem eſſe conjicit G. Abraham Mercklinus in Bibl. Medica pag. 842. Sed rectius tanquam diverſum refert Tiraquellus lib. de Nobilitate pag. 383. Nam Nicolaus Præpoſitus is eſt qui ante Nicolaum Rheginum ex amplo Nicolai Myrepſi opere tantum 150. capitula excerpſit ediditque Lugd. 1505. 1536. 4. Myrepſus porro ille quisquis eſt, per Italorum linguam paſſim Latinam intelligit, & Sect. I. c. 500. 511. nomen antidoti refert Græce, Latine, Saracenice. Sic & XXVIII. 1. 2. Superſtitioſa habet complura ut XXXVII. 94. conjurationem oſſis devorati, quam ſine offenſione in Latinum ſermonem vertere ſe potuiſſe negat atque ideo omiſit Fuchſius. Sequitur ibidem: *Si quis os piſcis ſive ſpinam deglutierit, aliam ſpinam accipiens impone capiti, & confertim abſorbebitur, gratiâ Domini noſtri JEſu CHriſti.* Apprime ſuperſtitioſum eſt quod 1.419. curandis tradit mariſcis ſive excreſcentiis. Accipe "*radicem herbæ Senecionis*, quæ plebeiis *Cortalon* dicitur, Luna defi-"ciente, priusquam Sol oriatur, per nomen illa opus habentis. Ubi "vero radicem extraxeris, dic, *Pater noſter*, *Credo in unum Deum*, "& *Ave gratioſa*, usque ad finem ter. Et probe terens, da laten-"ter edendam, & ſtatim gratiâ Dei ſanabitur. Nec minus quod lumbricis expellendis XIV. 8. Recipe Rheibarbari, mymecochor-"ti, ſing. ſcrup. j. Terito ut pollinem, & irrigato cum aqua ſancta-"rum apparitionum Dei. Poſtea in catinum non inquinatum ſcri-"be ejusmodi: Dominus illuminatio mea, & ſervator meus, quem "timebo? Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo? Dum "appropinquant adverſus me affligentes, ut edant carnes meas, "tribulantes me & inimici mei, ipſi infirmati ſunt, & ceciderunt. "Hæc cum aqua ſanctarum apparitionum Dei (ἁγίων θεοφανιῶν, "baptiſmi intellige, ut VII. 6.) bibenda mane. Et quod de thymiamate Esdræ Prophetæ habet XXI. 1. Lunaticos emendat, da "tum cum ſpuma tauri, fabæ Ægyptiæ magnitudine. Ab ortu Lunæ "usque ad ejus defectum Dæmonio vexatos liberat, datum! *ex mulſa* "*cum vino ſimul pondere drachm.* iiij. Dicat autem τῷ ἁγίον, id eſt, "*Ter ſanctum*, is, qui bibit, Lunaque deficiente detur. Sic enim "demonſtratum eſt. Suffitum prodeſt ad omnia muliebria mala. "Potum idem efficit. Suffitur autem maxime, & bibitur ad recur-

ſus

2011 Ministerio de Cultura

ſus uteri, & erroneas inclinationes, uterique inſaniam. Confi-„
citur etiam ex eo peſſus cum melle, & vino, & nardo vera, lævi-„
gatum ad ſummum. Qui conficit hoc thymiama, proferat has„
vocales, α. ε. η. ι. ο. υ. ω. Ignoretur autem is, qui conficit, una cum„
iis, qui illi ſerviunt. Conficitur autem Martio menſe, Sole exi-„
ſtente in primo Arietis gradu, & omnia, quæ dicta ſunt, ſucce-„
dent: Si vero quis ipſum geſtet in collo, aut ſuſpendat, neque„
morbum, neque incantationem ullam timebit. In quocunque„
autem loco aut domo decumbet, nihil in hanc incantatio aut ve-„
nenum poterit. Vide & hæc XXIV. 85. In Alexandria fuit qui-
dam Chryſocous, juvenis ætate, annorum nimirum triginta duo-„
rum. Accidit autem, ut excœcatus ſit. Is, cum laborare, & vi-„
ctum quærere non poſſet, confugit ad templum ſanctiſſimæ Do-„
minæ noſtræ Genitricis Dei, & illic jejuniis & deprecationibus u-„
ſus, quadam nocte vocem audivit illi dicentem: *Surge juvenis,* „
& ingredere interius altaris conclave, & invenies chartam ſcriptam, „
qua accepta, fac, ut in ea perſcriptum eſt. Ingreſſus itaque interi-„
us altaris conclave, invenit chartam ſcriptam, & faciens pro eo,„
quod in hac ſcriptum erat, confeſtim viſum recuperavit, & mul-„
tos alios, Dei gratia, curavit. Charta vero usque in hodiernum„
diem extat, & eſt a multis probata, & revera ſic habet: Cad-„
miæ uſtæ, unc. iij. Myrrhæ veræ, unc. j. Caſtorii, exag. iiij. Thu-„
tiæ, unc. ſemis. Squamæ ferri, opii, thuris, caſiæ, ſingul. exag.„
iij. Lapidis ſciſſilis, chalcanthi, ſing. exag. ij. Ceruſſæ, gummi, „
ſing. unc. j. Piperis albi, exag. iij. ſemis. Opobalſami, ſucci fœ-„
niculi, fellis caprini, ſingul. unc. j. Acaciæ, ſquamæ ſtomoma-„
tis, ſing. unc. iij. Trita fermentato cum ſtillatitii roſarum liquo-„
ris pondere unc. iij. & *Vino odorato ſufficienti*, finge collyria.„
Uſu poſcente, accipe, quantum volueris, & irrigato, cum *Lacte* „
mulieris, quæ maſculum peperit, ac *ſtillatitio roſarum liquore ſuffi-* „
cienti, dein conjice in marſupium, & impone ægrotantibus: aut„
ſi mavis, fac pulverem, & impone mane & veſperi. De hoc Chry-
ſocoo idem XXIV. 60. Chryſocous enim quispiam admodum„
pauperculus graviter oculos dolens, & læſus, ſibi collyrium hoc„
adhibuit, curatusque eſt. Curavit autem & ipſe plures, & dita-„
tus eſt plurimum. Erant autem illi tres filiæ, & vita finita, dua-„
bus filiabus dimiſit facultates: minori vero Artemidi nominatæ, „
collyrii

2011 Ministerio de Cultura

"collyrii hujus inſcriptionem, & hanc ſolam quidem, & ditata eſt "per ipſam plurimum. Superſtitioſum profluvio ſanguinis narium ſiſtendo remedium ecce tibi hoc ex Sect. I. c. 405. Adjuratio ad "profluvium ſanguinis narium, ſonans in hunc modum: *In nomi-* "*ne Patris, & Filii, & Sancti Spiritus, Amen.* Debet autem, qui di- "ſturus eſt adjurationem hanc, in manu ſua retinere lapidem Jaſpi- "da, aut lapidem hæmatiten, & ſic dicere: *εἰς τὴν κρίσιν τὴν θέ-* "*λων* (*) *εἰδὲ οἱ ἀπάβαδοι, & οἱ ἀπάβαδες, & οἱ ἔχαν λαμβάνοντες, &* "*crucifigentes Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, ſiſte ſanguinem,* & ap- "prehendens in capite ægrotantis capillos, dic ter. Dein pone "Jaſpidem in nares ſanguinem effundentes, atque dic: *Credo in* "*unum Patrem omnipotentem.* Et, *Pater noſter qui es in cœlis:* &, "*Ave gratioſa,* usque ad finem, idque ter. Poſt hæc dic: *Per no-* "*men magnum Dei omnipotentis Propheta Zacharias in templo Domini* "*à viris iniquis trucidatus eſt, & ſanguis ejus tanquam lapis concrevit,* "*ſic & tuus ſanguis concreſcat, & ſiſtatur per ſeruum Dei. Adjuro te* "*per fidem Veronicæ, ſanguinem, ne amplius ſtilles. Stes probe, ſtes cum* "*timore, Amen.* Hoc dic ter.

Adjuratio ad omnem ſanguinis eruptionem ex utero, aut immodicum "fluorem mulierum. Scribe in charta hunc Pſalmum primo Sab- "bato, priusquam Sol oriatur, & liga ad dextrum brachium manus "ejus: *Miſerere mei Deus, ſecundum magnam miſericordiam tuam:* "quandiu ſanguis effluxerit. Deinde in alteram chartam ſcribe ex "Evangelio verbum hoc loquente JEſu: *Ecce princeps quidam ac-* "*cedens adoravit eum, dicens: Filia mea modo defuncta eſt, ſed veni,* "*& impone manum tuam ſuper illam, & vivet. Et ſurgens JEſus, ſecu-* "*tus eſt eum, & diſcipuli illius. Et ecce mulier ſanguinis profluvio labo-* "*raverat duodecim annos, accedens à tergo, tetigit fimbriam veſtimenti* "*illius. Dixerat enim intra ſe: Si tantum tetigero veſtimentum illius,* "*ero ſalva. At Jeſus converſus, ut vidit illam, dixit: Confide filia, fi-* "*des tua ſalvam te fecit. Et ſalva facta fuit mulier à tempore illo.* Li- "ga hanc chartulam ad dextrum mulieris femur eadem die, primo "ægrotantis ſabbato, priusquam Sol oriatur, & illic permitte, "quoad laborans mulier ſanetur à morbo. De cerato S. Joannis, XXX. 2. *Ceratum* Sancti Joannis Evangeliſtæ, per viſionem illi ma-

(*) Locus corruptus, ſine MSti ope difficulter reſtituendus.

2011 Ministerio de Cultura

manifeſtatum. Confert ad omnem duritiem, ac omne malum, lie-„
nes, mammas muliebres à lacte induratas, ſtomachum phlegmone,„
obſeſſum, bubones, furunculos, coxarum dolores, & omnem do-„
lorem, in quacunque corporis parte fuerit, ad abſceſſus. Aut,„
enim exprimit & vacuat ſine ſectione, aut rumpit, vacuat, glu-„
tinat, & curat. *Nitri Alexandrini unc. ſemis. Olei, ceræ, reſinæ* „
pineæ, ſing. lib. ſemis. Alliorum vaginas xij. *Savinæ, unc.* ij. Ole-„
um, cera, & reſina coqvuntur ſimul: injectis autem *alliis* in va-„
ſculum coqvuntur, donec exareſcant vehementer. Dein au-„
tem ſublatis & abjectis illis, colatur, quod decoctum eſt. Po-„
ſtremum *Nitrum tritum* additur. Injicitur vero etiam de *Man-*„
na ſancti Joannis, quantum teneri poteſt tribus digitis, dicendo:„
In nomine Patris, & Filii, & Sancti Spiritus. Liquabilibus itaque„
jam coactis & compactis, injice nitrum, ſpathaque moveto, &„
utere in nomine Domini, Amen.„ Ecce tibi etiam hæc XXXVII.
66. 67. Dentium dolorem ſedans eadem hora. Si ex inferiori-„
bus dentibus aliquis laboret, ex inferiore lapide molendini excin-„
de lapillum, Sole oriente, in nomine laborantis, & ligatum in„
laneum pannum, appendentibus. Si vero ſuperiorum aliquis„
doluerit, ſuperiorem lapidem molendini contunde, fac, ut præ-„
dictum eſt. Aut, Octopedis marini dentem ſuſpende: idem„
enim efficit. Dentes refrigeratos ſumme curans. Accipe Mu-„
rem vivum, & exemptum ejus dentem appende dentibus ægro-„
tantibus. Murem autem vivum occidito.„

Index eorum quorum medicamenta a NICOLAO Alexandrino referuntur.

Theodori Actuarii. Sectione XXXVI. num. 138.
Adamantii iatroſophiſtæ XXXVI. 22.
Adriani I. 2. 4. 321. 382.
Medici Ægyptii XXXVIII. 96.
Ægyptica antidotus I. 229. 230. 231. 232. 233. Pulvis Ægyptius. XXXVI. 26. Κῦφι. I. 298. 299. XXXI. 8. 9. emplaſtrum X. 31. oleum XVI. 1. 25. 26. Menſes Ægyptii cum Romanis collati I. 371.

2011 Ministerio de Cultura

Monachi Ægyptii ſale S. Lucæ utentes. II. 16.
Agathonis I. 268.
Agrippæ XLV. 8.
Alexandri I. 1. X. 174. XII. 2. XXVII. 2. XXXVI. 72.
Alexandri uxor Barbara XXXVIII. 2.
Alypius archiater, Nicolai Myrepſi ætate XXXI. 7. XXXVI. 92.
Amazonii Epiſcopi I. 408.
Amazonis paſtillus, XLI. 43. videtur legendum Amazonii.
Amythaonis X. 137.
Andreæ Comitis XL. 12.
Andromachi V. 51. IX. 6. 15. XXII. 1. 5. 10. XLI. 103. 109. 116.
Andronis XLV. 16. XLVIII. 6. 15.
Anerii Chirurgi XXIV. 43.
Antiochi XXIII. 36.
Antipatri XXXIV. 13.
Antoninus Imp. XXIV. 37.
Apollinaris Syrus XXIV. 37.
Apollonii I. 301. 302. II. 11. XXXVI. 10. XXXVII. 28. XLVIII. 16.
Apollophanis XXXIV. 7.
Sal SS. Apoſtolorum II. 15. emplaſtrum X. 1.
Arabica Medicamenta I. 267. Bithynus paſtillus XL. 146. Corinthius XLI. 11. Indica X. 153. XVIII. 1. Macedonica X. 157. Perſica I. 293. III. 80. XVI. 20. &c.
Archelai Medici XXXVII. 60.
Archigenis I. 401. IX. 18. XXIII. 18. 19. XXXVIII. 80. 84. 85. XLI. 73. 128. XLIV. 10.
Ex Epiſtola ad Marſum de Melancholia XXIII. 20.
Ariobarzanion emplaſtrum X. 126.
Ariſteæ Rhodii, quod moriens Ariſtomacho indicavit I. 9.
Ariſtophanis X. 137.
Artemidori Pergæi Medici III. 38.
Aſclepiadis IX. 3. 13. 14. XXXII. 51. XXXIV. 14. XXXVIII. 182. XLI. 85. 103. 104. XLIV. 10. XLV. 7.
Aſterius Medicus XXVIII. 1.
Auguſtum emplaſtrum X. 16.
Soterichi Azaniti. X. 27.

Baria

2011 Ministerio de Cultura

Bænia Regina quæ Flavianum peperit XXXVIII. 3.
Magiſtri Bartholomæi Syriani XXXII. 19.
Calliſti. Vide infra, Nicephori.
Chryſaphias Comitiſſa XXI. 13.
Chryſaphii Medici. XXXII. 34.
Chryſippi I. 156. 342.
Chryſocoi Alexandrini XXIV. 60. 85.
Claudia Patricia XXXVIII. 3.
Cleopatræ Reginæ, Ptolemæi conjugis XVIII. 32. XXXVIII. 2.
Clodii I. 351.
Cononis & Theoſebii fratris I. 310.
Antinephriticum quo uſus Conſtantinus Imperator I. 198. alia Conſtantini XXIII. 25. XL. 11.
Cornelii (an Celſi?) XXXII. 67.
SS. Coſmæ & Damiani collyrium XXXVI. 18.
Cyrilli X. 33.
Cyzicenum oleum XVI. 31, XXXV. 1.
Damocratis XLVIII. 15.
Democratis I. 235.
Diocletianus Imp. I. 185.
Dioſcorides Tarſenſis XXXVI. 36.
Dioſpoliticon I. 101. Imp. Diocletiano uſurpatum I. 185. aliud I. 186. 324. 325. V. 4. IX. 60. 61.
Doſithei XLI. 78.
Ducis XXIII. 26.
Elladii X. 48.
Epigoni X. 28.
Esdræ I. 138. 139. 140. 141. 346. Prophetæ XXI. 1. XXXI. 6.
Euchirii XXVIII. 16.
Euſtomachi Chirurgi IX. 70.
Fauſtini paſtilli XLI. 119. 120. 144.
Galeni I. 62. 119. 134. 184. 329. 451. III. 15. 28. IX. 4. 5. 8. X. 30 XVII. 7. 8. 35. XXIII. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 28. 35. 37. XXXII. 108. 131. 136. 137. XXXVI. 33. XXXVIII. 39. XLI. 3. 26. 30.
Galli, qui Cæſariam Arabiæ venit, theriace. XXII. 9.
Gregorii Theologi ſal. II. 14.

2011 Ministerio de Cultura

Haliei X. 54. ἁλιέως.
Hepiallus Medicus, Nicolai Myrepsi ætate XXXIV. 10.
Heraclides Cous XXVIII. 6.
Heraclius sive Heraclitus III. 34.
Heras citatur. IX. 2. XLIV. 10.
Hermus IX. 24.
Hermolaus, nomen collyrii XXIV. 23.
Hippocrates I. 378. XXIII. 28.
Ejus dictum, contraria contrariorum sunt remedia I. 132.
Jamblichi medicamenta I. 146. II. 6.
Iciſii X. 53. 98.
Ceratum S. Joannis Evangeliſtæ XXX. 2.
Domini Joannis X. 103. Magiſtri Joannis XXXII. 99.
Joannis Damaſceni I. 124. XXXII. 10. 12.
Joannis iatroſophiſtæ II. 20.
Irini XXIII. 27. XLVIII. 6.
Iſaaci I. 211.
Iſidis emplaſtrum X. 55. 173.
Juliani I. 341. XVIII. 10. XXXVII. 19.
Juliani tribuni X. 29.
Juſti XXIII. 5. 6. 16. 17.
Lambonis XXIV. 26. 28.
Leonis drungarii I. 443.
Leontini, qui Nicolai Myrepsi ætate vixit I. 190.
Livianum collyrium XXIV. 8. 14. 48. XXXVIII. 11.
Logadii XXIII. 1. 2. 8. Memphitæ 14. 15.
Sal S. Apoſtoli & Evangeliſtæ Lucæ II. 16.
Machærionis X. 166.
Magni iatroſophiſtæ I. 305. II. 3. XXXIV. 17.
ἡ μαία obſtetrix mulier teſtata Romanis Medicis, confectionem pultis antidyſenterici per ſomnium ſibi oſtenſam à Servatore IX. 53.
Manethonis XXIV. 1. XXXVI. 59.
Marcelli XLI. 106.
Marciani IX. 77. 79. 80. 82.
Marci XXXVIII. 5.
Marciatum III. 3. 4. 5. 46. XLV. 8.

Unguenti

2011 Ministerio de Cultura

Unguenti alabaſtri deſcriptio quo Maria Dominum inunxit III. 61.
Maſſaliotæ (Demoſthenis) XXXVI. 71.
Collyrium Memphites XXIV. 8. ſupra in Logadio.
Mendeſium oleum XVI. 26.
Meſue XXXII. 117.
Metrodori I. 384.
Michaëlis Angeli Regalis I. 295.
Midonis Regis XXXVII. 26.
Mithridatis I. 411. 412.
Mnaſeæ X. 125.
Monachica φιλάνθρωπος X. 59. Soſia, Monachicum eligma XXVIII. 1.
Monachi Ægyptii II. 16.
Antonii Muſæ, I. 183. 292. 302. 303. XLVIII. 6. 15.
Myſterium, medicamenti nomen I. 290. 373.
Neronis emplaſtrum X. 143.
Nabaſiati Ægyptii, qui Nicolai Myrepſi ætate vixit X. 52.
Nicephori XLI. 29. niſi legendum, *paſtillus* νικηφόρος, qui victor morbum ſuperat ut XLI. 60. ἀνίκητος, *invictus*. Sic *Calliſti* antidotum in Nic. Rhegini editione c. 126. al leg. κάλλιστον, optimum.
Nicolai Papæ mentio II. 9.
Nicolai emplaſtrum X. 143.
Nicolaus Myrepſus teſtatur ſe medicamentum Serapionis expertum in Menelao, Andromacho & Melancalamo I. 66. alia qua ſanatus Clearchus & alii multi, gratia DEI I. 75. Verſatus in urbe Nicæa XXIV. 12. Alexandriæ meminit I. 241. X. 127. XVI. 31. &c.
Niconitobes Bantinus XXXII. 67.
Nili XXIV. 32.
Nymphodoti XLI. 97. 108.
Oneſimi XXIV. 9.
Oribaſii III. 33. X. 130. XXXII. 86. XXXVI. 60. XXXVIII. 88 XLI. 20. 96.
Orionis κλυσις III. 40.
Magiſtri Orſoni ſive Urſini Medici XXXII. 6. 21.
Pacianum collyrium XXIV. 47.

2011 Ministerio de Cultura

Pæonia antidotus I. 133.
Patrocli Cæsaris III. 81.
Pasionis XLI. 43.
Pauli I. 210. V. I.
Petri & Pauli SS. Apostolorum emplastrum X. 1.
Paula, emplastrum X. 163.
Pelagiæ Patriciæ XVIII. 35.
Pelagius ex Megistanibus Alexandriæ XXXVIII. 96.
Petri S. Apostoli Domini antidotus I. 89. Petri & Pauli emplastrum. X. 1. Sal Apostolorum II. 15.
Philagrii III. 27. IV. 3. V. 53. IX. 22.
Philippi XLI. 14.
Philonis Medici I. 242. 243. 244. 383. vide infra, Serapion.
Philoxenios antidotus I. 239. 240. XXXVI. 24.
Politi antidotus I. 147.
Antidotus Praxagoros I. 356.
Procli antidotus antipodagrica I. 129.
Protlilii Medici in Germania captivi X. 186.
Ptolemæi iatrosophistæ I. 420.
Ex Rufi libris XVIII. 40. XXIII. 23. 24.
Saracenica antidotus I. 209.
Sardacii I. 201.
Collyrium Pacianum Domini Seleuciensis XXIV. 47.
Serapionis X. 149. Medicamentum inventum in Opido Diphtera, ut Philo Medicus ad Regem Italum tradit I. 66.
Severiani XXXVI. 23.
Socratis Medici I. 174.
Sophronii XXIV. 30.
Sorani IX. 7. XXVI. 31. XXXVIII. 84.
Soterichi Azaniti X. 27.
Stephani II. 18. Athenienfis Philosophi IV. 6.
Syngeli Regalis I. 294. nisi legendum Angeli. Vide supra, Michaëlis. Suffimentum boni Angeli XXI. 18. boni Angeli pulvis XXXVI. 27.
Magistri Bartholomæi Syriani XXXII. 19.
Theodori IX. 23. Actuarii XXXVI. 138. Magistri XXXVI. 104.

2011 Ministerio de Cultura

Θεοδώρητοι antidoti l. 214. 215. 216. 217. 218. 406. 441. seq. XXII. 3. 4. Ἰσόθεοι l. 280. 281. Θεόπεμπτος l. 283. Θεοδότος II. 12. XXIV. 39. Manus DEI l. 466.
Aqua τῶν ἁγίων Θεοφανιῶν, sacri baptismatis VII. 6. XIV. 8.
Theophili Chirurgi XXIV. 79.
Tralliani XXIII. 34. supra, Alexandri.
Veronice, suffimentum ad abigendum omnem spiritum malum XXI. 12
Ursini, vide supra Orsoni.
Xenocratis XXXV. 85.
Xysti XXXII. 59.
Ζηνόφιλος I. 251.
Zoili XXIV. 25.
Zopyri I. 291.
Zosimi III. 18.

IV. Elenchus Medicorum veterum, præcipue eorum quorum scripta desiderantur, vel de quibus mentio in priscis monumentis occurrit.

Quod in aliis doctrinæ generibus sum conatus, ut claros in illis scriptores qui à veteribus memorantur, in usus studiosorum collectos referrem ordine alphabetico: sicut feciſſe me commemini in Scriptoribus
Ænigmatum Volum. X. p. 538. seq.
Scriptoribus de Alexandro Magno lib. 3. c. 8.
Argonauticorum lib. 3. c. 21.
Arianis & contra Arium Vol. VIII. p. 335. 312.
Arithmeticis lib. 4. c. 22.
Astrologis lib. 3. c. 20.
Catenarum auctoribus in libros sacros lib. 5. c. 7. Volum. VII.
Chronicis Volum. VI. p. 135.
Commentariis in scriptores Novi Testamenti lib. 4. c. 5.
Conciliis universalibus & particularibus, Volum. XI.
Ecclesiasticis libris Græcorum, ad calcem Voluminis V.
Episcopis Alexandrinis Vol. VIII. p. 594. 598. Cæsareensibus Vol. VIII. pag. 338. CPolitanis Vol. VI. p. 707. 757. Hierosolymitanis Vol. X. p. 503. 506. Romanis Vol. XI. p. 735. 745.

Scripto-

2011 Ministerio de Cultura

Scriptoribus Epiſtolarum lib. 2. c. 10.
Eroticis Volum. VI. c. ult.
Etymologicis, Volum. X. p. 22.
Scriptoribus contra Eunomii hæreſin. Volum. VIII. p. 250.
- - contra Eutychianos Vol. IX. p. 311.
Fabularum ſcriptoribus lib. 2. c. 9.
Geographis lib. 4. c. 2.
Geometris lib. 3. c. 14.
Geoponicis Volum VI. p. 506.
Grammaticis lib. 5. c. 7. Volum. VII.
Scriptoribus contra Eccleſiam Græcam Volum. X. p. 441. ſeq.
- - contra Hæreſes lib. 5. c. 11. Volum. VII.
Harmoniarum Evangelicarum ſcriptoribus lib. 4. c. 5.
Hiſtoriæ Byzantinæ ſcriptoribus Volum. VI. p. 684. 769. Eccleſiaſticæ, id. p. 112. & Vol. XII. p. 152. ſeq. de expeditionibus in Palæſtinam Vol. VI. p. 763. ſeq.
Scriptoribus in Homerum lib. 2. c. 5.
Jurisconſultis lib. 6. c. 6. Volum. XII. p. 330. ſeq. & 564.
Legum latoribus lib. 2. c. 14.
Lexicis Volum. X. p. 105.
Locorum communium collectoribus. Volum. VIII. p. 839.
Manichæis & ſcriptoribus contra Manichæos lib. 5. c. 1. p. 287. ſeq.
Medicis Græcis editis Vol. XII. p. 571. ineditis Vol. XII. p. 780. Chemicis Vol. XII. p. 775. Chirurgis Vol. XII. p. 778. Gynæciorum ſcriptoribus XII. p. 699. Hippiatricis Vol. VI. p. 494. de urinis Vol. XII. p. 779.
Melodis Eccleſiæ Græcæ Volum. X. p. 130.
Rei militaris ſcriptoribus lib. 3. c. 30.
Monothelitis & adverſus Monothelitas Volum. X. p. 202.
Muſicis lib. 3. c. 10.
Scriptoribus contra Neſtorium, Volum. IX. p. 286. ſeq.
Oratoribus lib. 2. c. ult. & lib. 4. c. 30.
Philoſophis ante Socratem lib. 3. c. 13.
Cynicis lib. 3. c. 13.
Epicureis lib. 3. c. 33.
Megaricis lib. 3. c. 33.
Peripateticis lib. 3. c. 11.

Plato.

2011 Ministerio de Cultura

Platonicis lib. 3. c. 3.
Pythagoricis lib. 2. c. 13.
Scepticis lib. 3. c. 33.
Stoicis lib. 3. c. 15.
Scriptoribus & Synodis in cauſa Photiana Volum. IX. p. 372.
Poëtis Comicis lib. 2. c. 22.
Epigrammatum ſcriptoribus lib. 3. c. 28.
Lyricis lib. 2. c. 15.
Metaphraſtis Pſalmorum lib. 5. c. 16. Volum. VII.
Tragicis lib. 2. c. 19.
Scriptoribus de re pictoria & ſtatuaria lib. 3. c. 24.
Proverbiorum ſcriptoribus lib. 4. c. 9.
Rhetoribus lib. 4. c. 32.
Sanctis, Græcorum ſtylo celebratis. Volum. IX. p. 48. ſeq.
Scriptoribus Theogoniæ lib. 2. c. 8. §. 15.
Scriptoribus de Veritate Religionis noſtræ Chriſtianæ Volum. VII. pag. 96. ſeq. quos nuper proprio Volumine diligentius expoſui, edito Hamb. 1725. 4.

Similem operam velim jam præſtare univerſe Medicis, atque ordine literarum tradere illos quorum apud veteres fit mentio, ac ſi quorum memorantur ſcripta annotare, ita uſus tum virorum doctorum obſervatis, tum pleniſſima quæ hactenus de hoc argumento exſtat nomenclatura viri inſignis, & non minus variæ eruditionis laude quam profunda juris ſcientia clariſſimi *Andreæ Tiraquelli*, in opere de nobilitate, ut horum induſtriæ etiam à meo ſtudio & lima nonnihil acceſſiſſe, lector pro æquitate ſua boni conſulturus ſit.

Aali ſive *Haly Ibn Aabas al Maginſchi* ſive Magus, diſcipulus celebris doctoris Abou-Maher Mouſſa ben Jaffer, claruit circa A. C. 1100. & ſcripſit opus celebre & ante Canonem Avicennæ vulgatum inter Arabes frequentiſſimi uſus, cui titulus (*) *Maleki* ſive *Kamel al ſanaat al Thabbiat* ſive *theſaurus artis Medicæ* diviſus in partes duas, Theoreticam & Practicam, ſingulis libros decem complectentibus, opus ſpiſſum quod Latine ex Arabico vertit Stephanus neſcio quis, Philoſophiæ diſcipulum ſe vocitans, cujus interpreta-

(*) Vide Herbelotum in *Abon Maher*, in *Ali* & in *Maleki*.

© 2011 Ministerio de Cultura

tio prodiit Venetiis 1492. & Lugd. 1523. fol. Idem Arabice à Jacobo Golio allatum ex Oriente exſtat quatuor Volum. in fol. inter libros Arabicos MStos Bibliothecæ Leidenſis n. 734. Hic Haly præter Arabes Aaronem, Meſſium ſive Meſuen, Joannem Serapionem aliosque allegat etiam Græcos Hippocratem, Galenum, Paulum, Oribaſium, Magnumque. Et quoniam hoc ab aliis quoque Arabibus fit Medicis, qui Græcorum veſtigiis paſſim inſiſtunt, itaque & illis, exemplo Tiraquelli, locum in hoc Medicorum veterum elencho dare volui.

Aaron laudatus ſæpius ſcriptoribus Arabibus, fuit presbyter Alexandrinus qui tempore Heraclii ſcripſit Græce ut opinor pandectem Medicinæ, quem ex Syriaco vertit ſub ſeptimi ſæculi initia Arabice Judæus Medicus qui Barthol. Herbeloto p. 129. Bibl. Orientalis appellatur Maſſergiuhe. Citat Aaronem hunc Meſue in Antidotis, Serapion Simplicium c. clxj. Raſis li. j. Continentis c. j. & iij. & v. & alibi ſæpe, Haly in theſauro Medicinæ, & Conſtantinus Africanus, in lib. de Incantatione: adducitur etiam in libello ſive Epiſtola quæ Latine verſa ex Arabico fertur ſub Galeni nomine ad filium ex libris Græcorum & Indorum de incantatione, adjuratione & ſuſpenſione T. ult. edit. Juntar. p. 42. *Aaron dicit, ſtercus elephantis cum lacte caballino mixtum & corio cervino ligatum & umbilico mulieris ſuſpenſum non permittit concipere.* In hoc parvo ſcripto Galenus pluries citatur, ut ideo fortaſſe Galeni lucubrationibus attextum fuerit.

Abanus de *Abano.* Infra in *Petro Aponenſi.*

Abaſcantus Ἰατρεύων ἐν Λεγδήνῳ. Galen. lib. 2. de antidotis T. 2. edit. Græcæ Baſil. p. 451. citatur iterum in libris κ' Τόπων ſive de medicamentis per loca corporis humani T. 2. p. 298. & p. 266. ubi legas Παραιλητίᾳ Ἀβασκάντῳ. Interpres legit ὠδῇ κλητίᾳ. In Statii, Poëtæ Latini, libro quinto ſilva I. eſt ad Abaſcantum alium ſacerdotem, obitu Priſcillæ uxoris afflictum. Abaſcantum Auguſti Imp. libertum & alios hoc nomine videre licet memoratos in lapidibus priſcis, quos affert Johannes Meurſius exercitatt. Criticar. parte 2. c. 8. p. c. 125. ſeq. quibus tribus Latinis inſcriptionibus addere licet hanc Græcam obſervatam Epheſi a Jac. Sponio & Georgio Whelero T. I. itineris in Italiam, Dalmatiam Græciam &c.

2011 Ministerio de Cultura

am &c. T. 1. p. 407. Τὸ μνημεῖον Π. Ὀυηδὶς Ἀβασχάντς, νεώτερ Ὀυήδι Ἀβάσχαντ.

Abbas Curianus, vulgo *de Curia* appellant, cujus meminit Nicolaus antidotarius in electuario Ducis. Ita Tiraquellus, Nicolaum Salernitanum, ni fallor intelligens.

Abbatenus qui tempore Joannis, Serapionis F. qui & ipse Serapion communiter appellatur, hoc est medio sæculi undecimo nonnulla Galeni in Arabicum sermonem transtulit, sicut alia *Honain ben Isaac*, de quo infra, suo loco. Vide, *Albatenus*.

Abdal-al-Adoviat, titulus operis alphabetico ordine concinnati Arabice de medicamentis succedaneis tam simplicibus quam compositis auctore *Schabour-ben Sabal.* Barthol. Herbelot p. 5. Bibl. Orientalis.

Abdala Ebra Baccal, Medicus Toletanus, cujus liber de agricultura, scriptus A. C. 1269. fuit in Bibliotheca Escurialensi.

Abdala filius *Hychiæ*, citatur à Rasi, lib. Continentis ij. c. iij.

Abdala Narach, Hispanus, Medicæ artis peritus citatur à Serapione Simplicium c. cccxvij. & à Nicolao Monardes Medico Hispalensi. Vide Nic. Anton. T. 2. Bibl. veteris Hispanæ p. 231.

Abdal malek ben Zohar, Medicus Hispanus, Muhamedanus, vulgo *Aven Zohar* de quo Herbelotus in *Zohr* sive *Zohar* & *Ebn Zohr* nec non in voce *Adviah* qui est titulus libri quem scripsit de medicamentis & cibis facile parabilibus.

Abdalsalam ben Genghideſt al-Giabali, Philosophus & Medicus sub Kalifatu Nasseris qui obiit anno hegiræ 622. (CHristi 1225.) Herbelot p. 10.

Abderanus VII. Saracenorum Rex medicinæ peritus, ad quem Rex Hispanus Sanctius cognomento Crassus, (qui A. C. 967. diem obiit) Cordubam profectus est ut ab eo curaretur. Ejus abditas curationes, decem sectionibus perscriptas laudat Jo. Georgius Schenckius præf. exprimentorum exoticorum, qui partem illarum illustratam à se edere voluit.

Abdorrachman filius Abizenadæ, cujus librum de animalium proprietatibus laudat Bochartus T. I. hierozoici p. 836. & Georgius Hieron. Welschius in sylloge scriptorum Medicorum ineditorum. Vulgavit

2011 Ministerio de Cultura

gavit è Bibl. Mazariniana Abraham Ecchellenſis Pariſ. 1647. cum notis.

Abdullah ben Ahmed ben Muhamed & Malequi Elaſciab, notior nomine *Ibn Beithar* auctor operis *el moghni*, de medicamentis ſimplicibus, diviſi capitibus decem & ſcripti Damaſci, anno hegiræ 695. CHriſti 1295. His alius ſcriptor anno hegiræ 919. CHriſti 1513. alteram partem capitaque alia decem addidit. Utraque pars Arabice MS. in Bibl. Medicea Florentina. Vide Amœnitates literarias V. C. Joannis Georgii Schelhornii T. 3. p. 148. ſeq. ubi ſingulorum capitum argumenta.

Abduſius, Raſi lib. iij. Continentis c. ij. & iterum c. vj. ubi eum citat ex ipſius ſumma.

Abdus, vel *Abdux*, utrumque enim reperio apud eundem Raſim, ejusdem operis lib. 1. c. item 1. ubi eum citat ex lib. De memoria: & lib. 3. c. 7. ubi & ex ſumma ipſius, quod me in certam opinionem adducit, ut ſit ille *Abduſius*, qui & ex eodem opere citatur. Ita Tiraquellus, cui plerique etiam alii Arabes Medici obſervati ſunt.

Aben Amram ſæculo IX. Medicæ artis laude inclytus, de quo Conringius introduct. in artem Medicam c. 3. §. 21. Vide infra, *Iſaacus*.

Abenguefit, ſive Albenguefit, utrunque enim reperio. Cujus librum habemus de facultatibus medicamentorum & ciborum, a Geraldo Cremonenſi ex Arabico in Latinum converſum. Abenguefit autem vocatur Serapioni, Simplicium c. cxx.

Aben Meſehah, Serapioni, Simplicium c. cccxlj.

Aben Meſuai, eidem in eo opere ſæpe citatus.

Abenniliel, Medicus Arabs.

Abenruſt, vide, Averrois.

Abenſina, infra in *Avicenna*.

Abenzoar clarus circa A. C. 1030. de quo conſulendus Nic. Antonius T. 2. Bibl. veteris Hiſpanæ p. 233. ſeq.

Abhalfadhil, Serapioni tractatu vij. qui eſt de Antidotis c. xvij.

Abhomeron, ſive *Abhumeron*, ſive etiam *Abymeron*, dictus *Abynzoar*, ſæpe citatus Averroi, extatque ejus liber in re medica, cujus eſt titulus *Theizir*.

Abichilal Emiſich, Raſi lib. xj. Continentis, c. v.

Abidhuaſim, Serapioni, Simplicium c. clxxxv.

Abigebfar, Raſi, Continentis lib. vj. c. ij.

Abima-

2011 Ministerio de Cultura

Abimater, Medicus Arabs, ut ſuperiores.

Abimbet Abdrazach, Serapioni, Simplicium cap. clxx.

Abinarax, Raſi lib. ij. Continentis, cap. ij.

Abimiraygi, ejusdem operis lib. ij. c. item ij.

Abix, ſive *Habix* (utrumque etiam reperio) apud Serapionem in Simplicibus ſæpe, & in pandectis Matthæi Sylvatici.

Abizianus Syrus qui ſcripſit de pulſibus, apud Georgium Vallam lib. xx. c. iij. expetendorum & fugiendorum, & lib. j. Phyſicorum. In Bibl. Leidenſi, inter libros qui fuere V. C. Iſaaci Voſſii, exſtant uno folio ξ σοφωτάτου ϖεϱὶ μὲν Ἰνδοῖς Ἀλῆ, ϖεϱὶ δὲ ἕλλησι Ἀβιζιανοῦ ϖεϱὶ σφυγμῶν.

Ablabius in quem defunctum hoc Theoſebiæ Epigramma lib. 3. Anthologiæ p. 348. in quo Hippocrati confertur & Galeno.

Εἶδεν Ἀκεσοφίη τρία πένθεα, κείρατο χαίτην
Πρῶτον ἐφ' Ἱπποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ
Καὶ νῦν Ἀβλαβίου γοερῷ ϖεϱὶ σήματι κεῖται,
Αἰδομένη μὴ κεῖνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Hoc eſt Vincentio Opſopoeo interprete:

Vidit tres luctus tonſis Medicina capillis
Hippocrate extincto & vitam linquente Galeno,
Nunc fata Ablabii lacrymis deplorat acerbis,
Poſt hunc in terris verita apparere ſuperſtes.

Valde incertum, idem ne ſit Ablabius cujus Gothica laudat Jornandes c. 4. 14. & 22. licet id Brodæo, viro doctiſſimo, perſuaſum eſſe video.

Aboali ſæpe citatus à Meſue. Vide infra, *Abuali*.

Abohanifa, vel ſine ſpiritu Aboanifa, nam utrumque reperio apud ipſum Serapionem, Simplicium, c. xlvij. lviij. & alibi ſæpe.

Aboloniſius, Raſi lib. iij. Continentis, cap. vij.

Abonbaſen, Serapioni, Simplicium, cap. clxxxv.

Abraham Avem Hezre, cujus eſt libellus de Luminaribus & Criticis diebus.

2011 Ministerio de Cultura

Abraham Judæus, qui inter alia ejus opera vertit Hebraice quosdam libros Serapionis. Et is eſt, ut opinor, qui interdum citatur *Abraham* ſimpliciter Serapioni, Simplicium c. clxiij. interdum *Judæus* etiam ſimpliciter, vide *Judæus*.

Abraham de Balmis Hebræus clarus circa A. C. 1560. medicus quidem profeſſione, ſed qui multo plura opera ſcripſit in aliis artibus & ſcientiis, quam in medicina, quorum nomenclaturam reperies in Bibliotheca Conradi Geſneri, & accuratiorem in Venerandi noſtri atque eruditiſſimi Wolfii Bibl. Hebraica T. 1. p. 69. ſeq. Idem p. 202. Galeni librum de plantis ab hoc Abrahamo verſum memorat.

Abraham ben Salomo Cohen, de quo idem p. 102. librum ejus de febribus malignis memorans qui inter Codices Warnerianos MS. exſtat in Bibl. Leidenſi. Omitto juniores, ut *Abrahamum ben David Arie* ſive Leonem, Mutinenſem Roſche hoc eſt Medicum, de quo laudatus Wolfius T. 1. Bibl. Hebr. p. 36. ſeq. *Abraham Ferrar*, de quo p. 98. *Abraham ben Juda* CPolitanum Karæum circa A. C. 1520. de quo p. 59. & 102. *Abrahamum Nehemiam* Luſitanum ſæculo decimo ſexto exeunte clarum, de quo idem p. 92. *Abrahamum e porta Leonis*, Mantuanum de quo idem pag. 37. & 96. &c.

Abrucalis, Galeno lib. vj. Simplicium, ut ex Tiraquello etiam Heidenreichius. Sed apud Galenum non reperio.

Abuali Ibn David, el Miſri ſive Ægyptius. Ejus compendium ex opere Raſis de medicamentis MS. in Bibl. Medicea. Vide C. V. Jo. Georgii Schelhornii amœnitates litterarias T. 3. p. 208.

Abuambram, ſive *Abuamanbram*, niſi duo ſint, Serapioni Antidotorum cap. viij. in duobus locis, & iterum c. xvj.

Abubahar de quo Thomas Bartholinus p. 107. libri de Medicis Poëtis.

Abubeter, vide infra *Albubeter*.

Abubilket, & *Abubiker*, *Abubukir* Raſi lib. Continentis viij. cap. j & ij. in diverſis locis.

Abuchare Mugamet, vide *Albubeter*.

Abuchilel Huniſi, Raſi Continentis lib. vj. c. j. niſi ſit *Abichilal*, de quo ſupra quod facile crediderim, præſertim quod in translationibus Arabum medicorum corrupta ſint frequentiſſime authorum nomina.

Abues,

2011 Ministerio de Cultura

Abues, Serapioni Simplicium tractatu vij. c. viij.

Abugeris & *Abugerig*, & *Abugerich*, & *Abugerius*, & *Abugerigius*, & *Abugirigius*, & *Abugiurigius*, & *Abugeraeg* monachus aut nomine, aut ordine, Serapioni Simplicium c. cvij. Rasi lib. j. Continentis, c. iij. & iiij. & lib. iiij. c. j. & lib. vj. c. j. &. lib. x. c. j. & libro duodecimo cap. j. Non tamen in omnibus illis locis titulus ille Monachi ponitur, sed in multis. Infra *Albugerig*.

Abuhabram, Serapioni, Antidotorum c. viij. & xviij. & forte est *Abuambram* de quo supra, vide infra *Albuabram*.

Abulfadhl ben al mohandes. Idem de quo mox, *Abul Maslat*.

Abul Maslat al Andalousi sive Hispanus, defunctus anno hegiræ 529. (CHristi 1134.) centesimo undecimo post Ebn Sina sive Avicennam scripsit de medicamentis simplicibus, ut inter Arabes fecerunt etiam tum idem *Avicenna*, tum *Ebn Vahed*, *Ebn Samgiun*, *Mosfik eddin* al Bagdadi, *Abulfedhl* ben al Mohandes sive filius Geometræ: *Racschideddin Abu Mansur Ebn Coburi*, defunctus A. hegiræ 639. (CHristi 1241) qui de eodem argumento scripsit jussu Regis Damasci & Hierosolymæ ad Moaddham ben al Adel, qui magni Saladini nepos fuit. Denique *Ebn Beithar*. Vide Herbelotum in voce *adviah al Mofredah*, & *Giamé*.

Abu Ali ben Massihi, Medicus Christianus de quo infra in *Massihi*.

Abu Ali ben Sina, vulgo *Avicenna*, de quo infra in *Avicenna*.

Abubeker ben al Bedr, Medicus veterinarius, cujus liber Hippiatricus Arabice MS. in Bibl. Regis Christianissimi n. 904. inscribitur: *Kamel al Sanatein*. Herbelot. p. 20.

Gregorius Abulfaragius ex Melitena Armeniæ: notus opere Chronico quod Arabice scripsit ab orbe condito usque ad A.C. 1284. & cum latina versione edidit Eduardus Pocockius, Oxon. 1663. 4. fuit filius Aaronis al Thabib sive Medici Malatiensis, idem artis Medicæ peritus, licet professione ipsum Medicum fuisse, quod à nonnullis traditum est, (*) minus constet. Vide Herbelotum Bibl. Oriental. p. 24. seq. Eusebium Renaudotum T. 2. liturgiar. Oriental. p. 469. seq. (**) & Josephum Simonium Assemanum T. 2. Bibl.

(*) Ut a præstantissimo Caveo in Hist. literar. scriptor. Eccles. ad A. C. 1284. quem secutus fui in Bibl. antiquaria p. 179.

(**) Journal des Savans 1716. T. 2. p. 492. seq. Acta Erud. 1723. p. 13. seq.

2011 Ministerio de Cultura

Bibl. Orientalis Clementino Vaticanæ c. 41. qui Epiſcopum Tagritenſem vocat T. 1. p. 30. & 57. ubi ejus horrei ſive notarum in S. Scripturam meminit.

Aboulheim ex Murcia Hiſpaniæ, Mathematicus & Medicus quam artem Damaſci cum laude exercuit. Vide Herbelotum p. 26.

Abouil-Miamen Moſthafa, Medicus inter Arabes celebris, defunctus Anno Hegiræ 1015 (CHriſti 1606.) ſcripſit commentarium in librum phyſionomicum *Eſcharat val nadhair*. Herbelot. p. 26.

Abou-Oſſaiba, ben Abi Oſſaiba auctor hiſtoriæ Medicorum Arabum cujus titulum Herbelotus p. 31. annotat hunc: *Oiun al enba fi thabacat al athebba.* De Medicis Arabibus etiam *Ebn al Daiah* in *Akbar al athabba*, ſive hiſtoria Medicorum id. p. 43. atque *Iman Bedreddin Mahmud, ebn Ahmed Alaini* defunctus anno Hegiræ 855. (CHriſti 1451.) in *akd al giuman fi tarikh* ſive opere XIX. diviſo voluminibus, de vitis virorum illuſtrium. id. p. 42. Nec non *Tageddin Ali ben Akhán*, Bagdadenſis in *Akhbar al Odaba* ſive hiſtoria eruditorum qui inter Muſulmannos floruere usque ad annum Hegiræ 674. quinque voluminibur. *Iman Caſſem ben Mohammed* al Corthobi ſive Cordubenſis defunctus anno Hegiræ 242. (CHriſti 856) in *akhbar ab olama al Andelous* ſive hiſtoria doctorum Andaluſiorum ſive Hiſpanorum: *Scheik Bakoviah al Shirazi*, defunctus anno Hegiræ 325. (CHriſti 936.) in *akhbar al areſin* ſive hiſtoria eruditorum: *Mardin* qui obiit anno Hegiræ 788. (CHriſti 1386) & *Zeineddin Serigia Mohammed al Malathi*, qui ambo de viris tractarunt illuſtribus, & ſuo quisque operi titulum præfixit *akhbar al aian.* Præterea *Aboul Haſſan Ali ben Angiubin al Bagdadi*, defunctus anno Hegiræ 674. (CHriſti 1275.) in *akhbar al-Moſſaneſin* ſive hiſtoria ſcriptorum Arabum, ſex voluminibus.

Abou Sadek, *Abdalrahman ben Abiſadek*, auctor commentariorum in Hippocratis aphoriſmos & Galenum de uſu partim corporis humani. MS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi n. 949. Herbelot. p. 39.

Abou-Sahal al Maſſihi ſive Chriſtianus, qui Avicennam in arte Medica inſtituit: auctor *Centiloquii*, Arabice *Miat.*

Abou-Salem ex Melitene Armeniæ, Medicus Chriſtianus de ſecta Jacobitarum, qui ſibi ipſi necem conſcivit cum excidiſſet gratia Aladini, Sultani Iconienſis, qui A. C. 1236. obiit. vide Herbelotum p. 39. & 83.

Abul-

2011 Ministerio de Cultura

Abulbaram Ibn Enneſis el Coraiſci, ſive Coraiſita cujus commentarius in Canonem Avicennæ MS. in Bibl. Medicea. Vide Amœnitates literarias T. 3. p. 200.

Abulbaſam cujus meminit Thomas Bartholinus in Medicis Poëtis p. 107.

Abulkaſen Abdurshaman, Ibn Ali ben Abmed ben Abi Sadik Niſciaburenſis ex provincia Chocaſanenſi, Commentarius in quæſtiones Medicinales Hunaini, decem libris: & alius liber de Magia naturali MS. Arabice in Bibl. Medicea. Vide Amœnitates literar. T. 3. p. 193. & 205.

Abulucus, Avicennæ lib. v. in quo compoſitiones Pharmacorum deſcribit.

Abu Manſur el Haſen ben Nuh, el Camari, de morbis internis & externis libri duo, & tertius de febribus. MS. Arabice in Bibl. Medicea. Amœnitatt. literar. T. 3. p. 195.

Abu Merevan Ben Zoheri. Ejus liber de Medicamentis & diæta MS. in eadem Bibliotheca. id. p. 196.

Aburnius Valens, Galeno lib. Pharmacorum κζ' γένη vij. T. 2. edit. Græcæ Baſil. p. 418. ubi ſemel vitioſe excuſum Σαβέρνιος. Fuit & Juriſconſultus hujus nominis, cujus ſunt libri vij. Fidei commiſſorum.

Abuſeid & *Abuzeid*, (utrumque enim reperio) apud Serapionem Antidotorum c. xvij.

Abbumeron vide ſupra *Abbomeron.* Libri III. de re Medica, ex Arab. Latine. Venet. 1496.

Abynzoar, vide in eodem loco.

Acacius cujus medicamentum refert Galenus 7. κζ' τόπ. T. 2. Baſil. p. 267.

Aceſias, qui cauſam dedit illi proverbio Ἀκεσίας ἰάτατο, *Aceſias medicatus eſt*, de quo hæc vir Clariſſimus Jo. Jacobus Baierus Medicus Altdorfinus celeberrimus in Adagiorum Medicinalium centuria Lipſ. 1718. 4. p. 5. ſeq. Refert hoc adagium *Zenobius* †) comemorans, fuiſſe „*medicum imperitum, qui pedibus ægrum aliquem ſanare volens, male curavit.*„ Ejusdem quoq; mentionem faciunt *Diogenianus & Mich. Apoſtolius*, „omnes vero allegant *Ariſtophanem*, quod is in Tetrametris ſcripſerit: „Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο; i. e. *Aceſias podicem medicatus eſt:* in-„deque colligunt, virum fuiſſe imperitum & infelicem medicum.„

†) Centur. I. proverb. 52. Diogenian. II. 3. Apoſtol. II. 23.

2011 Ministerio de Cultura

"Ubi vero & qua ætate vixerit *Aceſias* ille, parum liquet; nec "enim apud alios Autores antiquos, nomen ejus, quod ſciam, oc- "currit, præter *Athenæum*, qui inter ſcriptores ὀψαρτυτικῶν, aut "qui artis condiendi præcepta tradiderunt, *Aceſiam*, *Aceſiumque* "quendam numerat; licet valde dubitem, an hic idem ſit cum il- "lo quem indicat paroemia: quod ſi omnino hic eſſet, creden- "dum ſane foret, meliorem coqvum aut conditorem, quam me- "dicum, ſe præſtitiſſe *Aceſiam*. Quamvis autem ſine dubio nun- "quam non extiterunt multi ſimiles *Aceſiæ* medici, in Judæa ta- "men gente tales quondam præ cæteris abundaſſe, fidem facit ex- "emplo ſuo mulier αἱμορροοῦσα, de qua *Marcus* Evangel. V. 25. & "26. teſtatur, *quod multa fuerit perpeſſa à compluribus medicis, & "erogaverit omnia ſua, nec quicqam profecerit, ſed magis deterius "habuerit.* Aſt enim vero ſæpe ſatis inique culpa non ſucceden- "tis ex voto curationis in Medicum transfertur, quando vel ipſi- "us ægroti contumacia, vel adſtantium negligentia, vel morbi "denique & cauſarum ejusdem potentia obſiſtunt. Merito hinc, "patrocinium innocentis artificis in ſe ſuſcipiens *Ovidius* ita ce- "cinit:

Non eſt in Medico ſemper relevetur ut æger,
Interdum docta plus valet arte malum.

Fuit & Aceſius quidam Novatianorum Epiſcopus Sozomeno I. 22. Gelaſio in actis Concil. Nicæni II. 30. & Suidæ memoratus, qui Socrati lib. I. Aceſilaus, ad quem vitæ auſteritate ſe aliis præferentem Conſtant. M. θὲς ὦ Ἀκεσιε κλίμακα, Ϛ μόνϛ ἀνάβαθι ἐς τὸν οὐρανόν. *Erigito tibi ſcalam Aceſie, & ad cœlum ſolus adſcendito.* Omitto Aceſæum, à quo proverbium τὴν Ἀκεσαίαν σελήνην, *Aceſæi lunam* memorat Apoſtolius XVIII. 46. in eos qui lente rem gerunt, ab Aceſæo Nelei gubernatore ad lunam actiones ſuas differentem. Ἄκεσις emplaſtrum apud Galen. I. κγ γένη T. 2. p. 325.

Aceſtinus, apud Heliodorum Hiſtoriæ Æthiopicæ lib. iv. p. 171. ſi vera eſt ea hiſtoria. ὁ λέγιϛ Ἀκεστῖϛ, (οἶδα δέ πϖ τὸν ἄνδρα) τῷ καρπῷ τὴν χεῖρα καὶ ἀκόσης ἐμβαλὼν ἀναχεύειν ἀπὸ τ ἀρτηρίας ἐώκει τὸ πάθος &c. Aceſtius ſcriptor ὀψαρτυλικῶν. Athenæ XII. p. 516.

Achaaſos

2011 Ministerio de Cultura

Achaaſos Athenienſis Galeno, ſi is eſt, quod nunquam credidi, in lib. De medicinis expertis, qui Latine tantum exſtat verſus ex Arabico T. ult. edit. Junt. pag. 111. *Ab Achaaſos experimentatore* (Empirico) *Athenarum ſumtæ medicinæ. Ab iſta nobiliſſimo Medico accepimus tres medicinas compoſitas, quibus ſemper uſi ſumus* &c.

Achalaemen vide infra *Alchalahamen.*

Achamas. vide Athamas.

Achilles unus celeberrimus è Græcorum Principibus, Homeri illuſtratus ingenio, & poſt mortem divinis affectus honoribus (*) Medicæ etiam artis laudem tulit, de qua juvat audire Tiraquellum lib. de nobilitate p. 267.

De Achille Vindicianus illo carmine ad Valentinianum Imp.„

Quod natum Phœbus docuit, quod Chiron Achillem,
Quod didicere olim Podalirius atque Machaon,
Præceptore ſuo, &c.

Et ante eum Homerus libro λ. Iliados v. 831. qui & libro primo ejusdem operis v. 56. ſeq. tradit eum cauſam peſtilentiæ Græcorum„ cognoviſſe. Et de eo loquens Sidonius Apollinaris, Carmine „ ix. v. 131.„

Venatu, fidibus, palæſtra & herbis
Sub Saturnigeno ſene inſtitutus.

Chironem enim *Saturnigenam* vocat, quod Saturno, & Philyra eſſet, genitus. Et Claudianus in Panegyrico de tertio conſulatu Honorii, v. 60.„

—— *Non ocius hauſit Achilles*
Semiferi præcepta ſenis, ſeu cuſpidis artes,
Sive lyræ cantus, ſocias ſeu diſceret herbas.

Cæterum is herbam Sideritem Achilleam, ſive Achillion à ſe dictam„ invenit, qua vulneribus mederetur, quaque ſanaſſe Telephum„ dicitur, ut ſcribit Dioſcorides libro iv. cap. xxxiij. Plinius libro„ xxv. cap. v: & Apulejus de herbarum viribus cap. lxxxix. quamvis idem Plinius lib. xxxiv. cap. xv. eum aliter ſanaſſe dicat. Et„ huc alludit Claudianus ad Adrianum, Epiſt. 1. 46.„

(*) Vide Apollodorum in periplo ponti Euxini, ſub extrem. ubi de Inſula Achillis.

2011 Ministerio de Cultura

Sanus Achilleis remeavit Telephus (*) herbis,
Cujus pertulerat vires, & ſenſit in uno
Letalem placidamque manum, medicina per hoſtem
Contigit, & pepulit (quos fecerat ipſe) dolores.

"Vulnus autem illud Telephi immedicabile exiſtimabatur. Ex quo Græ-
"ci vulnera quæ multum malignitatis præferunt, ſicut Chironia
"ita τελέφεια τραύματα vocant, ut quæ Achillem medicum re-
"quirere videantur, teſte Paulo Ægineta, quo loco de ulceribus
"agit, lib. ſcilicet jv. cap. xlvj. Telephii vulneris meminit &
"Galenus libro ſecundo Therapeuticæ. Sed & ab eodem dicta
"videri poteſt quædam hordei ſpecies, cui ſcilicet ſpica folio per-
"quam proxima eſt, amplitudinis & craſſitudinis majoris, ut quæ
"Achilleis à Theophraſto, Achillejas ab Hippocrate ſit cogno-
"minata. Sunt autem qui Achillem ita dictum volunt, ἀπὸ τοῦ
"ἄχος λύειν, id eſt, à ſolvendo dolore, quoniam is medicus fu-
"erit: quanquam alii aliunde (**) deducunt. Julius autem Firmi-
"cus, Aſtronomicon lib. iv. cap. x. ſcribit prudentiſſimum Achil-
"lem, (**) quisquis is fuit, libros in aſtronomia ſcripſiſſe. Scio
"autem Hyginum Fabularum cap. cj. tradidiſſe Achillem cum ab
"eo peteretur, ut Telephum curaret, reſpondiſſe ſe artem me-
"dicam non noſſe, quo nomine reprehenditur à Raphaële Fa-
bretto ad tabulam veterem Iliadis p. 358. "
His accedant obſervata Caroli Drelincurtii Prof. Medici Leidenſis ex raræ diligentiæ opuſculo quod Lugd. Batavor. 1694. 4. edidit inſcripſitque *Homericus Achilles Caroli Drelincurtii penicillo delineatus per convicia & laudes.* Ita autem ille pag. 87.

1. Achil-

(*) al. *Achillea haſta.*

(**) Vide Drelincurtii Achillem p. 4. ſeq. Salmaſium ad Tertull. de pallio pag. 239. ſeq. Cotelerium ad Clementina, homilia 6. cap. 14. Tom. 1. Patrum Apoſtolic. pag. 668.

(***) Hunc *Achillem* non illum Homeri ſed *Tatium* intellige de cujus Iſagoge in Aratum dixi lib. 3. c. 5. §. 23. Iſte Achilles *Iſidorianum* præceptorem ſuum laudat pag. 166. in Uranologio Petavii edit. Amſt.

2011 Ministerio de Cultura

1. Achilles Medicinam à Chirone edoctus Iliad. A. v. 830. & 831. nec-non Iliad. A. num. 50. & Π. num. 36.

* *Stat:* Achill. V. ℣ 159. & 160. *Claudian.* III. Conſ. Honor. ℣. 62. *Apollinar:* Carm. IX. pag. 332. & *Tzetzes* Chil. VII. num. 94. nec-non *Plut:* de Aud: Poët: pag. 26. & Sympoſ: Lib. V. Quæſt. IV. pag. 678. atque Lib: de Muſic: pag. 1146. *Liban:* Progymn: pag. 71. *Theon Soph:* pag. 187. *Iſac:* ad Lycophr: pag. 112. *Euſtath:* ad Il. A. pag. 45. ℣. 19. & Λ. pag. 886. ℣. 50. atque Π. pag. 1077. ℣. 39. *Phavorinus* demum in Ἀχιλλεύς.

2. Qua ſanavit Cleonymum pycten, idque in ſomnis † Tertull. de Anima, num. 46. pag. 347.

* Atque ſic *Achillem*, perinde ac *Jäſida*, juvit,

Scire poteſtates herbarum, uſumque medendi.

Æn. XII. ℣. 392. & *Auſon.* Epigr. XX. ℣. 7. pag. 9. Illis autem herbis *Achilles* purus putus fuit, non *Hercules* alter, ſed *mulomedicus*, è Plutarch: Sympoſ: Lib. V. Quæſt. IV. pag. 678. ℣. 1. & 6.

Valeat igitur *Achillea ſua herba* tanquam *veterinarius*. Repetas autem *plantam* iſtam à *Dioſcoride*, Lib. IV. Cap. XXXVI. pag. 257. atque *Plinio*, Lib. XX. Cap. V. pag. 625. nec-non à *Ruellio*, *Matthiolo*, *Pena*, *Lobelio*, *Dalechampio*, *Dodonæo*, & *Joh: Bauhino*, quibus adde *Heſychium* in *Voce* Φίδυα, quæ me *ventoſa* *, & *alata* ** *fugiſſet*, ni *gravem* illam *gravis* ille Scriptor, Gisb. Cuperus, *trabali clavo* *** menti meæ *fixiſſet*.

* Iliad Δ. ℣. 355. & 363. ** Il. A. ℣. 201. & B. ℣. 7. & 109. *** *Cic:* V. in Verrem. num. XX.

† Sic Architectum Arcis Palladiæ, Mneſiclen, *Pericles* ſanat, Minervæ monitu *per ſomnum*. Plutarch: in Pericle p. 160. Sic & Ptolemæum Lagi, militesque multos, radicula *per ſomnium viſa*, Magnus Alexander perſanavit. *Cic:* II. de Divin: num. 66. Diodor: Lib. XVII. pag. 570. *Strab:* Lib. XV. pag. 723. *Q. Curt:* Lib. IX.

2011 Ministerio de Cultura

"IX. Cap. VIII. num. 26. *Plut:* in Alex. pag. 668. *Justin:* Lib.
"XII. Cap. X. num. 3. Et *Oros:* Lib. III. Cap. XIX. Sic denique
"Vespasiano Serapis, *per quietem*, ceu Medicus adstitit. *Sueton:*
"in Vespas. num. 7.

"Videsis Alcestin ab *Hercule* ἰατρικῷ restitutam, in Amator: *Plut:* pag.
"761. ex *Euripid:* Alceste ℣. 858. & 1119. Eurypylum à *Patroclo*
"sanatum, Il. Λ. ℣. 847. & *Mithridatem* insuper φιλιατρῆσαι, in *Plut:*
"Adulatore pag. 58.

"Imo ipsa *Dione* Venerem sanat; Il. E. ℣. 417. *Latona* vero atque *Diana*
"Æneam; Il. E. ℣. 447. *Hecameda* demum Machaonem. Il. Ξ. ℣. 6.
"*Ce n'est donc pas d'aujourduy que tout le Monde se mesle d'être Mé-*
"*decin.*

3. Atque Telephum, Mysorum Regem, Cointus Lib. IV. v. 152. 174. & Lib. VIII. v. 153.

"* Quem ipse sauciaverat, *Pindar:* Isthm. V. pag. 90. & VIII. pag. 142.
"*Propert:* Lib. II. Eleg. I. ℣. 66. *Ovid. Met.* XII. ℣. 112. XIII. ℣. 171.
"*Amor.* II. El. IX. ℣. 8. 1. de Rem: Am: ℣. 48. Trist. I. El. ℣. 100. 2.
"El. I. ℣. 20. 2. de Pont: El. II. ℣. 26. *Senec:* Troad. Act. II. ℣. 218.
"Q. *Seren: Sammonic:* Cap. XLV. *Coint:* Lib. IV. ℣. 152. & 176.
"*Tzetz.* Chil. VI. num. 70. Telephus ergo *sensit in uno lethalem pla-*
"*cidamque manum*, *Sanus* [enim] *Achillea remeavit Telephus hasta.*
"Claudian: Epist. I. ℣. 46. *Arte* scilicet *refectus Hæmonia.* Stat:
"Sylv. IV. Lib. I. ℣. 112. & *Eustath:* ad Il. A. pag. 45. ℣. 38. & pag.
"46. ℣. 40. Id insinuant *Horatius* Ep. XVII. ℣. 8. *Ælian:* Hist. Anim.
"Lib. LVI. pag. 22. *Lucian:* ad calcem de morib: Phil. pag. 27.
"& *Philostr:* Apoll. VI. Cap. XVIII. pag. 318.
"Ita *Dictys*, Lib. II. p. 28. *Hygin:* num. 101. *Strab:* Geogr. XIII.
"p. 584. Plin. XXV. Cap. V. p. 625. & Lib. XXIV. Cap. XV.
"p. 819. *Plutarch:* de Util. ex inimic: p. 89. *Philostr:* Her: p. 659.
"& 663. *Liban:* Prog. pag. 72. & Declam: III. pag. 231. *Theon.*
"Soph: pag. 188. *Suid: in* Τήλεφος & Cent. XIII. num. 47. *Isac:*
"pag. 42. & 43. *Apostol.* Cent. XIII. num. 36. *Eustath:* in Il. A.
"pag. 34. & Od. Λ. pag. 452. Quibus adnumero *Schol:* Aristoph:
"in Nub: pag. 176.

Illius

2011 Ministerio de Cultura

Illius porro *Telephi* ulceroſi meminerunt *Galenus* T. IV. p. 47. & 194. *Paul. Ægin.* Lib. IV. pag. 69. Hic ideo mirari ſubit, *Gorræi*, alias fluentiſſimi, *aridit atem*, ſuper enim Telepho, *pumice ſiccior* eſt. Definis Med: pag. 628.

4. Adjutoribus Machaone atque Podalirio. Dictys Lib. II. pag. 31. & Rhodom. Troic. v. 802.

* Qui præſtitere *Multa manu Medica, Phœbique potentibus herbis. Æn.* XII. v. 402.

Achillas ὁ βελεντητὴς, id eſt, compunctor (*) Galeno Pharmacorum localium lib. vij. c. v. T. 2. p. 269.

Qui *Achillas Secundilo.* eſt Tiraquello, ex Galeno lib. Pharmacorum κατὰ γένη lib. vij. in Græco T. 2. edit. Baſil. p. 410. & 419. eſt Ἀχιλλία Σεκουνδίλη.

Achillas ſimpliciter, ſive unus ex illis, ſive alius, eidem Galeno ejusdem poſtremi operis lib. v. T. 2. pag. 388. & Aëtio Tetrab. iv. Ser. iij. cap. xiv.

Achildes an *Achilles* libro de venenis, citatur à Vincentio Bellovacenſi ſpeculi natural. xx. 68.

Achilles Baſſarus, Velcurianus recentioris ætatis, cujus extat libellus prognoſticus, & alia quædam.

Achilles Pirminius Gaſſarus denatus Auguſtæ Vindel. Ao. 1577. ætat. 72. de cujus ſcriptis Medicis Jo. Georgius Schenckius in Bibl. Medica & Georg. Abraham Mercklinus in Lindenio renovato.

Achim apud Serapionem, Simplicium cap. ccxc. vide Hachim.

Achmeth Habramii filius, cujus extant vij. libri Græca lingua, quorum titulus eſt, Peregrinantium viatica. Ita Tiraquellus.

Acholius Aetio citatus, inter Medicos principes H. Stephani p. 413.

Achromos fœmina cujus dyſentericam potionem memorat Hippocrates VII. epidemion, extrem.

Acoſtror Galeno, aut quisquis is eſt, in medicinis expertis, Latine tantum editis Tomo ult. edit. Junt. p. 109.

Acrabaſius, Raſi lib. Continentis v. cap. iij.

Acriſius, Garioponto in lib. de febribus cap. vij.

Acron

(*) Tiraquellus reddit *aurigam*. Sed puto intelligi eum qui ſacrificationem cucurbitationem (ſchröpfen) venæque ſectionem exercet.

2011 Ministerio de Cultura

Acron Xenonis F. modo à patria Agrigentinus, modo quod Athenis ἐσοφίσευσεν, hoc eſt artem ſuam exercuit, Athenienſis dicitur, vixit temporibus Empedoclis, hoc eſt ante Hippocratem, circa Olymp. LXXX. Empiricæ Medicinæ ſignifer fuiſſe traditur, unde Plinius XXIX. 1. *Alia*, inquit, *factio ab experimentis ſe cognominans Empiricen cœpit in Sitilia, ab Acrone Agrigentino, Empedoclis Phyſici auctoritate commendato.* Galenus in Iſagoge T. 4. edit. Baſil. pag. 372. ut ab antiquitate auctoritatem ſibi conciliarent, Empiricos ad Acronem veluti auctorem provocaſſe teſtatur. Τῆς δὲ ἐμπειρικῆς προέστησεν Φιλῖνος Κῶος, (*) ὁ πρῶτος αὐτὴν ἀποτεμνόμενος ἀπὸ τῆς λογικῆς αἱρέσεως, τὰς ἀφορμὰς λαβὼν παρὰ Ἡροφίλου, ὅθεν καὶ ἀκμαστὴς ἐγένετο. Θέλοντες δὲ ἀπαρχαΐζειν ἑαυτῶν τὴν αἵρεσιν, ἵνα ᾖ πρεσβυτέρα τῆς λογικῆς (ἧς αἱρεσίαρχης Ἱπποκράτης ὁ Κῶος προέστησεν) ΑΚΡΩΝΑ τὸν Ἀκραγαντῖνον φασὶν ἄρξαντα αὐτῆς. Μετὰ Φιλῖνον ἐγένετο Σεραπίων Ἀλεξανδρεὺς, εἶτα Ἀπολλώνιοι δύο, πατήρ τε καὶ υἱὸς Ἀνατολικοὶ, μεθ' οὓς Μηνόδοτος, καὶ Σέξτος οἱ καὶ ἀκριβῶς ἐκραίτυναν αὐτήν. Peſtilentia laborantibus Athenis purgato per accenſos ignes Aëre levamen, ac medelam attuliſſe narrat Plutarchus lib. de Iſi- de & Oſiride p. 383. Ἄκρωνα γοῦν τὸν ἰατρὸν ἐν Ἀθήναις φασὶ τὸ μέγαν λοιμὸν εὐδοκιμῆσαι λέγοντα, πῦρ κελεύοντα βραχαίοις τοῖς νοσοῦσιν, ὤνησε γὰρ δή τι ὀλίγους. Idem referunt Aëtius tetrabibli 1. lib. 1. c. 94. & Paulus Ægineta lib. 2. c. 35. & ab Acrone didiciſſe Hippocratem notat Hieron. Mercurialis lib. 2. Var. Lect. cap. 18. & Voſſius lib. de philoſophia p. 84. Scriptum ejus Suidas commemorat, compoſitum utpote ab Siculo homine Dorica dialecto: ἔγραψε περὶ ἰατρικῆς Δωρίδι διαλέκτῳ, περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον ἕν. *Scripſit de arte Medica, dialecto Dorica, de ſalubri victus ratione librum unum.* Addit Acronem fuiſſe unum ex illis qui ventos quosdam notaverunt. ἔστι δὲ καὶ ἕν τῶν πνα πνεύματα σημειωσαμένων, quod refero ad ventos illos peſtilentes, à quorum curatione Empedocles Acronis æmulus dictus eſt κωλυσανέμας teſte Laërtio VIII. 60. Idem Laërtius VIII. 65. narrat Acronem paterno

(*) Confer Danielem Clericum V. C. in Hiſtoria Medicinæ, Gallice edita lib. 2. p. 342. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

terno monumento conſtruendo locum à Senatu Agrigentino petiiſſe διὰ τὴν ἐν τοῖς ἰατροῖς ἀκρότητα, quod inter Medicos primas ferret: ſed reſtitiſſe ipſi Empedoclem, atque inter alios θεὶ ἰσότητος ſermones quibus ſe illo nihil inferiorem eſſe contendebat, dixiſſe per ludibrium, incidendum ſcilicet illi monumento hoc ἐλεγεῖον ſive diſtichon, quod reſpicit etiam Plinius, velut ſerio ab Empedocle profectum interpretatus, & ex Laërtio referunt Heſychius Illuſtris, Suidas & ad Odyſſeæ ι. Euſtathius p. 1634.

Ἄκρον ἰατρὸν Ἄκρων' Ἀκραγαντῖνον πατρὶς ἄκρη
Κρύπτει κρημνὸς ἄκρῳ πατρίδος ἀκροτάτης.

Poſteriorem verſum alii ita citant, & ad Simonidem referunt:

Ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρῳ κατέχει.

Epigramma hoc propter alluſionem ad nomen Græcum Acronis & Agrigenti reddi Latine niſi frigide vix poteſt. Acroneos video memorari in Galeno T. 2. edit. Pariſienſis p. 340. Recentiori ætate claruit Joannes Acronius Friſius qui Matheſin & Medicinam docuit Baſileæ diemque obiit A. 1563. de cujus ſcriptis Valerius Andreas in Bibl. Belgica & in Athenis Belgicis Franciſcus Sueertius. De Acrone veteri Grammatico dicere me memini in Bibl. Latina. De Acrone ſive Acronte Duce Cænino à quo ſpolia opima tulit Romulus, vide quæ viri docti ad Propertium IV. 10.

Actides Chius ὀψαρτυτικῶν ſcriptor, memoratus Athenæo lib. XIV. p. 662.

Theodorus Actuarius apud Nicolaum Myrepſum Sect. XXXVI. 138. qui etiam Theodorus Magiſter XXXVI. 104.

Alius *Actuarius*, Joannes, Zachariæ F. circa A. C. 1300. cujus libri de urinis exſtant, de quo dixi Volum. XII. p. 635. ſeq.

Acumenus, cujus meminit Plato in Phædro & Protagora, & Xenophon libro tertio de factis & dictis Socratis. Mentio hujus quoque in Epiſtolis Socraticorum, decima quarta ad Xenophontem pag. 31. Ἅτως οἱ ἐπαγγελλόμενοι ὀπὴν πεάτειν, Ἀκέσμενον τ' μαθόντα τὰ ἰατρικὰ, καὶ τὰ Μυστικὰ Δάμονάτε καὶ Κόννον τ' Ματροβίε. Confer Leonem Allatium in notis p. 185.

2011 Ministerio de Cultura

Adamum primum humani generis parentem Hebræi medicinam divino Numine adeptum ferunt, ut notavit Marsilius Ficinus Orat. de laudibus Medicinæ, quæ libro quarto Epistolarum ejus T. 1. Opp. p. 735. inserta legitur. De libris Chymicis qui ad Adamum auctorem referuntur & de inventione artium, sicut aliarum, ita etiam Medicæ quam illi veteres quidam tribuerunt, dixi in Codice pseudepigrapho Veteris Testamenti.

Adamatus Salernitanus, memoratus Alberto Cranzio in Metropoli.

Adamantius, aut ut alii vocant, *Adamantus* Sophista, qui libros Physiognomicorum Græce scripsit ad Constantinum sive Constantium potius qui Placidii uxorem duxit. Vide quæ de hoc scriptore dixi lib. 3. cap. 6. §. 38. p. 171. Citatur ab Aetio Tetrab. 1. Ser. III. cap. CLXIII. & Tetrab. II. Ser. IV. cap. XXVII. & XXXI. & Tetrab. IV. Ser. III. cap. VI. & ex aliis libellis.

Adamasca & *Adamascus*, Serapioni Simplicium cap. LXXXI. & CCCCXV.

Adelardus Anglus philosophus idem & medicus qui scripsit Quæstionum naturalium lib. 1. & in re medica lib. plurimos, vixitque sub Henrico rege Anglorum 1. an. D. 1130. Hujus meminit Balæus in illustribus scriptoribus majoris Britanniæ.

Adeli scriptor Arabs antidotarii, & libri de medicamentis compositis. Herbelot. p. 56.

Adrianus Imperator, medendi scientia excelluit, ut testis est Aurelius Victor in Epitome. Et est collyrium utile ad plurima, ab eo inventum, ut tradit Aetius Tetrabibli lib. II. Ser. III. cap. CXIII. & præterea antidotum ab eodem compositum, & Hadrianum vocatum descripserunt idem Aetius Tetrab. IV. Ser. 1. cap. CVIII. Nicolaus Salernitanus, & Nicolaus à Villa nova in suo uterque Antidotario. Quanquam Marcellus Burdegalensis lib. Medicamentorum cap. XX. quo describit illud antidotum Hadriani, dicit quod eo utebatur Augustus Cæsar, ut hinc possis intelligere Hadrianum, qui longo post Augustum tempore imperavit, id non confeciſſe, nisi & ipse de eodem Hadriano intelligat, nam & is Augustus, ut plerique Imperatorum dictus est. *Hæc Tiraquellus.*

Ægialeus archiater Epiphan. T. 1. p. 627. Acta Archelai cum Manete p. 23.

Ægidius Monachus Benedictinus clarus sæculo duodecimo, qui latinis versibus scripsit librum *de urinis* & alterum *de pulsibus*, de quibus non repetam quæ dixi in Biblioth. Latina. Ejusdem libros quatuor, itidem

2011 Ministerio de Cultura

dem hexametris ſcriptos *de laudibus & virtutibus compoſitorum medicamentorum*, primus edidit vir ingenio & eruditione clariſſimus Polycarpus Leyſerus in hiſtoria poëtarum medii ævi pag. 502-692. Halæ Sax. 1721. 8. qui hos non diverſos eſſe putat ab opere *de antidotis* quod huic Ægidio ab aliis tribuitur. Meminit ſcriptoris hujus Ægidius aiter ætate ei ſuppar Pariſienſis in Carolino:

Nominis ille mei celeberrimus arte medendi
Cum ſit & hic (*) ortus, cujus facundia grata eſt
Et nunquam laudanda ſatis, nec in agmine vatum
Nominis extremos ſortiri debet honores.

De hoc & aliis Ægidiis centum & quadraginta amplius, Rev. Ægidius Hochmuth in ſingulari libello edito Witebergæ 1725. 8.

Ægimius, Velienſis, Ἡλιαῖος Galeno lib. IV. de Differentiis febrium, ubi dicit eum ſcripſiſſe *de Palpitationibus.* περὶ παλμῶν T. 3. edit. Baſil. p. 8. 44. 49. ubi Ἡλεῖος legitur, Eleus. Ægimii Heliæi, & Hegeſippi atque Metrobii πλακουντοποιηϊκὰ laudat ex Callimacho Athenæus lib. XIV. p. 643.

Ægle, Hygia, Panacea, Jaſo, quatuor Æſculapii filiæ artis medendi peritæ, Αἴγλη, Ἰασώ, Παναίκεια, Ὑγεία, quarum mentio apud Plinium XXXV. 11. & Scholiaſten Ariſtophanis ad Plutum v. 701. Plura de his Joannes Henricus Meibomius Commentario in jus jurandum Hippocratis capite ſexto p. 53. ſeq.

Ægyptius quispiam ſic ſimpliciter citatus Galeno in lib. Pharmac. localium IV. cap. VII. & Aetio Tetrab. II. Ser. II. cap. LXVIII.

Ælianus Meccius Μέκκιος ſenior è præceptoribus Galeni ὁ πρεσβύτατος τῶν ἐμῶν διδασκάλων Gal. lib. de theriaca ad Pamphilianum T. 2. p. 470. Alii leg. *Æmilianus*. Æliani muſculorum anatomen in pretio habitam ſcribit idem Galenus procœmio libri de muſculorum diſſectione ad tirones qui Latine tantum ex Auguſt. Galaldini verſione prodiit T. I. edit. Junt. p. 44. Ibidem refert Ælianum libro quo veluti compendium voluminum anatomicorum à patre ipſius conſcriptorum fecerat, ſimul ex ſuo ingenio diſſectionem muſculorum adjeciſſe.

Ælius Cajus, Galeno in lib. II. Antidotorum, T. 2. p. 441. vide Cajus.

(*) Pariſiis.

2011 Ministerio de Cultura

Ælius Gallus, eidem, Antidotorum lib. II. & κῆ τόπῳς, lib. III. cap. I. & lib. IV. cap. VII. T. 2. p. 218. 259. 267. 276. 286. 303. 330. 343.

Ælius Promotus Alexandrinus Græcus medicinæ ſcriptor, quem ferunt extare in Italia. Αἰλίϑ Προμώτϑ ἰατρικὰ, φυσικὰ καὶ ἀνλιπαθητικὰ quædam MSS. Leidæ inter libros Voſſianos. Ex ejus libro περὶ ἰοβόλων καὶ δηλητηρίων φαρμάκων qui MS. exſtat Romæ in Bibl. Vaticana, quædam affert Hieronymus Mercurialis III. 4. Var. lect. Plura etiam lib. 2. de venenis.

Ælius ſimpliciter, vel illorum unus aut alius, Galen. κῆ τόπῳς lib. IV. C. VI.

Æmilianus, vide ſupra in Æliano.

Æmilius Macer, ſub cujus nomine hodie circumfertur carmen *de viribus herbarum*, Virgilio ſuppar & Tibullo, ſcripſerat non modo *de herbis* ſed etiam *de avibus*: quæ ejus ſcripta diu eſt quod interciderunt, ut in Bibl. Latina dicere me memini. Sed juvat de illo hic apponere obſervata elegantiſſimi Brockhuſii è notis ad Tibulli II. 6.

"CASTRA MACER SEQUITUR] Statius Achilles hæc de Pompejo Macro, "Theophanis Mytilenæi filio, intelligenda docet; cujus Macri curæ Bi- "bliothecas ordinandas delegavit Auguſtus, auctore Suetonio Jul. C. "56. Paria ante Statium tradiderat Jo. Baptiſta Pius Annot. poſter. C. "184. Quem miror ſecutum fuiſſe virum raræ cujusdam diligentiæ Jo. "Glandorpium in Onomaſtico. Nituntur omnes teſtimonio Naſonis, "Amor. L. 2. Eleg. 18.

Carmen ad iratum dum tu producis Achillen,
Primaque juratis induis arma viris;
Nos, Macer, ignava Veneris ceſſamus in umbra.

"itemque L. 2. Pontic. Epiſt. 10. v. 13.

Tu canis æterno quidquid reſtabat Homero,
Ne careant ſumma Troica bella manu.

"Itaque poëtam fuiſſe, & ſcripſiſſe Paralipomena Homeri, ipſi confiten- "tur. Sed de Pompejo Macro tale nihil prodidit veterum ſcriptorum "quisquam. Æmilium vero Marcum, Veronenſem, multi nominis poë- "tam fuiſſe ſcimus, Virgilio atque Albio noſtro ferme æqualem. Ser- "vius ad Eclog. 5. MENALCAS *Virgilius hic intelligitur, qui obitum fra-* "*tris ſui Flacci deflet; vel, ut alii volunt, interfectionem Cæſaris.* MO-

PSUS

2011 Ministerio de Cultura

PSUS *vero Æmilius Macer, Veronenſis, poëta, amicus Virgilii.* Certe ma-„
jorem natu fuiſſe Ovidio, ipſe Ovidius teſtatur Lib. 4. Triſt. Eleg. 10.„
v. 42.„

Sæpe ſuas Volucres legit mihi, grandior ævo,
Quæque necet Serpens, quæ juvet Herba, Macer.

Atque etiam hoc Macro ductore & quaſi adoleſcentiæ cuſtode Aſiam„
ſe perluſtraſſe ac Siciliam commemorat L. 2. Pontic. Epiſt. 10. v. 21. „

Te duce magnificas Aſiæ perſpeximus urbes:
Trinacris eſt oculis te duce nota meis.

Ex loco Peligni vatis priore colligere eſt argumenta librorum Æmilii„
Macri. Scripſit enim *Ornithogoniam*: cujus e volumine ſecundo hæc„
verba, *Cum laude excellet omnes*, citat Diomedes Grammaticus Lib. 1.„
p. 371. oſtendens Macrum *excellére* dixiſſe, qvum alii omnes dicant *ex-*„
cellere. Ex eodem, ni fallor, opere Chariſius Lib. 1. p. 108.„

Auxilium ſacræ venient cultoribus ibes.

itemque iſtud,„

altis ex urbibus ibes.

Plinius autem, in catalogo auctorum, unde ſe profeciſſe teſtatur, L. 10.„
qui de avibus agit, Macrum etiam nominavit. Binos ex illo opere ver-„
ſiculos ſervavit nobis Iſidorus L. 12. Orig. C. 7. OLORES *autem La-*„
tinum nomen eſt: nam Græce CYCNI *dicuntur. Nautæ vero ſibi hanc bo-*„
nam prognoſiam facere dicunt: ſicut ait Æmilius:„

Cygnus in auſpiciis ſemper lætiſſimus ales.
Hunc optant nautæ, quia ſe non mergit in undas.

Corruptus eſt Nonius in voce *Profecta*, ut quidem nunc editum habe-„
mus: *Profecta, exta quæ aris dantur ex fibris pecudum diſſecta, ſunt gene-*„
ris neutri. Licinius Macer in Ornithogonia:„

Vulcani coſta vapore
Cum vigris profecta ferunt.

Eſt enim ſcribendum *Æmilius Macer.* Seqvuntur apud Naſonem *Macri*„
Iberiaca. E quorum libro quinto hæc ſunt, *longo reſonantia ſibila collo*„

2011 Ministerio de Cultura

"apud Chariſium Lib. 1. pag. 61. Iſidorus duos verſus habet, libro non "nominato, Lib. 12. Orig. C. 4. *Hìc* (chelydros) *per aquam labitur, ter-"ram fumare facit. quem ſic Macer deſcribit:*

Seu terga exſpirant ſpumantia virus,
Seu terram fumat, qua tæter labitur anguis.

"Sed quid eſt *terram fumat?* an, fumantem facit? Puto, *terram infu-"mat.* h. e. exſiccat ad peſtilentem ſuum ardorem. Tum *opus de Herbis,* "quod laudat Dionyſius ille, quem ab librorum argumento vulgus *Ca-"tonem* vocat, præfat. Lib. 2.

Quod ſi mage noſſe laboras
Herbarum vires; Macer has tibi carmine dicet,
Corporis ut cunctos poſſis depellere morbos.

"Huc, arbitror, pertinuerunt iſta Chariſio laudata Lib. 1. *fluviorum mar-"gine ſumma*, pag. 49. *Inter præteritas numerabitur ocymus herbas*, pag. 55. "*quales ſeges intubus herbas*, p. 78. *ſaucia naris*, p. 82. Scripſiſſe & *Theo-"goniam* tradit Nonius Marcellus, his verbis: *Picumnus & avis eſt Mar-"ti dicata, quam picum, vel picam vocant, & Deus, qui ſacris Romanis ad-"hibetur. Æmilius Macer in Theogoniæ libro primo:*

Et nunc agreſtis inter Picumnus habetur.

"Sed viri docti hic *Ornithoganiæ* reponunt: id quod mihi admodum pro-"babile videtur. Denique & hæc laudat Diomedes L. 1. p. 366. *Negli-"go, neglexi. Sed Æmilius Macer, Omnium noſtrum negligerit auctoritatem.* "*quod analogiæ propius, quia &* legerit *dicimus.* Unde habuerit, non dicit. "At Priſcianus Lib. 10. p. 895. hæc eadem verba proferens, nominat ſex-"tum decimum Annalium librum. Quod quale ſit, diſputat noſter Vos-"ſius Libr. 1. de Hiſtor. Latin. C. 16. Præterea & de Apibus aliquid in "literas miſiſſe, neſcio an ex Servio colligere liceat, in L. 1. Æn. v. 439. "FUCOS] *Secundum Plinium, apium multa ſunt genera. Proprie tamen "apes dicuntur de bobus ortæ: fuci, de equis: crabrones, de mulis: veſpæ, de "aſinis. Fucus autem, ſecundum Æmilium Macrum, major ape, crabrone mi-"nor.* Certe Plinius in Catalogo ſcriptorum libri undecimi, quo libro "apum naturam conſiderat, poſuit quoque Æmilium Macrum. Brevi "eum elogio mactavit Politianus, Nutric. v. 484. de Verona loquens, "& de Catullo:

Non-

2011 Ministerio de Cultura

Nonnihil Æmilium tamen hæc quoque jactat alumnum
Texentem tenui Macrum ſubtegmina filo:
Dum Volucres numeris, dum Gramina pingit, & Angues.

Videlicet hæc Quintiliani fide dicuntur Lib. 10. Inſtit. Orat. C. 1. qui„ Lucretium ac Macrum *in ſua quemque materia elegantes* vocat, ſed *alte-„ rum humilem, alterum difficilem.* Super quo judicio videri debet Bar-„ thius L. 43. Adverſar. C. 2. Utinam hodie de Macro & nobis arbitrari lice-„ ret! Sed omnia viri clariſſimi ſcripta funditus interierunt. Utinam„ ſaltem Iliaca exſtarent, quæ tanti fecit Naſo, ut ab his libris honorifi-„ cum dederit auctori cognomentum L. 4. Pontic. Epiſt. 16. v. 6.„

Cum foret & Marſus, magnique Rabirius oris,
Iliacusque Macer, ſidereusque Pedo.

Obiit autem Macer in Aſia, quo tempore Auguſtus nepotes ſuos Ca-„ jum & Lucium Agrippas adoptavit. Auctor Hieronymus in Chronico„ Euſebiano. Id factum eſt A. V. DCCXXXVII. C. Furnio, C. Junio„ Silano Coſſ. Circumfertur hodie libellus ſub Macri nomine *de Viribus„ Herbarum*; quem miror pro genuino fœtu hujus Æmilii Veronenſis ha-„ buiſſe virum doctiſſimum Thomam Bartholinum in Diſſertatione elegan-„ te de Medicis Poëtis, præſertim qvum de illo fuco jam olim monuerit vir clariſſimus Lilius Gyraldus Dial. 4. de Hiſt. Poët. Non paullo ve-„ rius pronuntiavit J. C. Scaliger L. 6. Poët. C. 4. Macrum eum, cujus„ opus in manibus habemus, neque poëtam fuiſſe, neque bonum medi-„ cum, neque ſincerum verſificatorem. Sed audiamus Gaudentium Me-„ rulam L. 1. de Antiqvitat. Gallor. Ciſalpinor. C. 11. p. 279. Italiæ Illu-„ ſtratæ: *Hanc urbem* (Veronam) *tres maxime viri illuſtrarunt: Catullus„ ſcilicet, a quo & Julius Cæſar proſciſſus eſt: Vitruvius per tempora Divi Au-„ guſti, architecturæ ſcriptor: & Æmilius Macer, qui de herbarum virtute ele-„ gantiſſime ſcripſit. Sed hic libellus, qui ſub Macri nomine circumfertur, non„ hujus eſt, ſed Odonis cujusdam medici, ut ipſe vidi in codice quodam anti-„ quiſſimo. Verum ut gratior exiret in lucem, Macri titulo inſcriptus eſt.„*

Æneas Galeno citatus, Pharmacorum μ γενη lib. VII. & κ Τπες lib. II. cap. II. T. 2. p. 185. ſeq. ex quo potes colligere illum fuiſſe ejus amicum & ſodalem.

Æneas, qui Græce ſcripſit de pulſibus & urinis, quem Latinum fecit Pla-

to

2011 Ministerio de Cultura

to Tyburtinus, & Ponticus Virunius. Æneas Philoſophus ad quem S. Nili Epiſt. II. 280. edit. Allatii.

Ærmeſus, & *Ærmaſios* & *Armaſios*, ſive *Armaſius*, hæc enim omnia nomina legimus apud Serapionem Simplicium cap. lxxxi. & cxliii. & ccxx. & ccxxix.

Æſcheron, ſive *Æſchrion*, ſive item *Æſchron* Empiricus, & unus è præceptoribus Galeni, cujus ipſe meminit lib. xi. Simplicium medicamentorum, quo in loco de cancris loquitur, & niſi id Galenus dixiſſet, putaſſem eum fuiſſe Æſcheronem, (ſed is antiquior) quem Varro annumerat inter ſcriptores rei ruſticæ. Æſchrion hic de agricultura ſæpe à Plinio laudatus.

Æſchines Athenienſis non ille quidem orator, ſed alter Medicus Plinio citatus lib. xxviii. cap. iv. & alibi.

Æſculapius Apollinis filius inter inventores medicinæ celebratus, de quo præter Tiraquellum de Nobilitate p. 239. ſqq. & 260. Jo. Henricus Meibomius in Commentario ad jusjurandum Hippocratis capite quinto, & quos laudavi lib. i. hujus Bibl. cap. viii. ubi de libris ſub Aſclepii nomine editis.

Aëtius Abidenus, aut ut alii rectius, Amidenus, qui Juliani temporibus junior medicorum ante ſe dicta conjunxit, libris xvi. quos ipſe diſtinxiſſe videtur in Tetrabilos, id eſt, Quaterniones iv. quorum quilibet iv. Sermones ſive libros continet. De hoc Aëtio & ejus ſcriptis atque editionibus dixi Volum. viii. p. 318. ſeq. Ejus libri tertii caput 164. de ſignificationibus ſtellarum Græce & Latine cum Cornarii verſione exhibet Petavius in Uranologio p. 216. edit. Amſt.

Aëtius Sicanius, ex cujus & aliorum libris excerptus eſt liber de atra bile, qui Galeno adſcribitur.

Afcasbi Herbelot. p. 64. b. *Agiaib.* p. 69. b.

Afránius, Petro Aponenſi in additionibus Meſue, quo loco diſſerit de ægritudinibus ſplenis.

Africana, citata à Marcello Burdegalenſi Empirico c. 29.

Agameda, Augiæ Epeiorum Regis, uxor Mulii Iliad. λ. 740.

Ἥ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.

Agapetus Paulo Æginetæ citatus lib. iii. c. lxxvii. c. xi, & Alexandro Tralliano lib. xi.

Agapius

2011 Ministerio de Cultura

Agapius Alexandrinus, qui in medicina Commentarios edidit, Byzantiique ludum aperuit magna doctrinæ ſuæ fama, atque ingenii ſolertia: unde gloriam ex ea arte, opesque ingentes comparavit. Refert Damaſcius apud Photium Cod. 232. & ex eo Suidas. In Georgii Schenckii Bibl. Medica legas eundem Suidam teſtari quod Ælii Promoti ſcripta Agapius illuſtraverit. Sed hoc apud Suidam non reperio.

Agargeus, Galeno, aut cui vis, in lib. de medicinis expertis.

Agariſius Raſi lib. XI. Continentis c. I.

Claudius Agathemerus cujus hoc epitaphium apponere juvat ex marmoribus Oxonienſibus p. 77.

Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι
Παντοίης δεδαὼς κρατερὸν ἄκεσμα νόσου.
Ξυνὸν τοῦτο δέ μοι καὶ Μυρτάλῃ εἴσατο συνεύνῳ
Μνῆμα. Μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμὲν ἐν Ἠλυσίῳ.

Claudius Agathemerus medicus hic jaceo,
Omnigeni qui cognoveram præſentiſſimum remedium morbi.
Commune hoc mihi eſt & æque Myrtalæ conjugi
Monumentum; cum Piis autem nos ſumus in Elyſio.

Agathinus ſæpe Galeno citatus lib. v. Pharm. κατὰ γένη, & lib. II. De differentiis febrium. T. 3. p. 13. 333. 334. 335. 471. T. 4. pag. 3. & Cœlio Aureliano lib. Oxeon II. c. x. & lib. III. cap. XVI. ex lib. *de Helleboro.* Scripſit & libros *de pulſibus*, quos citat Galenus T. 3. p. 24. 49. ſeq. 79. ſeq. *lib. de Semitertiana*, idem Galen. in Commentariis lib. I. Epidemion Hippocratis. Fuit pneumaticæ addictus ſectæ. Galen. T. 3. p. 50. Athenæi Attalenſis ſectator, idem T. 3. p. 55. præceptor *Archigenis*, ejus qui Trajani temporibus claruit ut videre licet ex Aëtio Tetrab. I. Ser. III. c. clxxii. & Suida in Ἀρχιγένης.

Agathus ſive *Agathius καθηγέτης* h. e. præceptor Galeni, T. 2. pag. 267. 304. Medicamentorum ſecundum locos lib. IX. cap. v. & alibi.

Agathocles Atracius quem de piſcibus ſcripſiſſe ſoluta oratione Suidas memorat.

2011 Ministerio de Cultura

Agathocles Chius de agricultura, quem laudant Varro, Columella, Plinius. Incertum idemne Agathocles Plinio lib. XXII. cap. item XXII. & Galeno Pharmacorum ſecundum genus lib. v. & quem ἐν τῷ περὶ διαίτης laudat ſcholiaſtes Nicandri ad theriac. Et hujus aut alterius ejusdem nominis meminit Lucianus in Cataplo. De Agathocle Mileſio & Babylonio Voſſius in Hiſtor. Græcis pag. 316. ſeq. & Meurſius in Bibl. Græca T. x. theſauri Gronov.

Agazo Athenienſis, quem fuiſſe magnum experimentatorem dicit Petrus Aponenſis, in additionibus Meſuæ, quo loco tractat de ægritudinibus epatis. Et hic forte eſt quem ſimpliciter vocant Experimentatorem idem Aponenſis in illo cap. & Simon Januenſis.

Agberi Medicus Arabs auctor libri de medicamentis compoſitis, nehaiat al edrak. Herbelot. Bibl. Oriental. p. 50.

Aggregator, ita dicitur Serapion nec non Abenguefit, quod velut in unum aggregavere in uſus hominum quæ alii ante ipſos de viribus ſimplicum tradiderunt.

Agis ſcriptor ὀψαρτυτικῶν ſive de parandis opſoniis laudatus ab Athenæo XII. p. 516. ubi de eodem argumento (ut apud Latinos fecit Apicius) tractaſſe teſtatur *Aceſiam*, *Aceſtium*, *Archytam*, *Critonem*, *Diocleм*, *Dionyſium*, *Epænetum*, *Eraſiſtratum*, *Euthydemum*, *Glaucum Locrenſem*, *Hegeſippum*, *Heraclidas* duos, *Mithæcum*, *Phileſtionem*, *Stephanumque*.

Agnodice Hierophili diſcpula, obſtetrix prima Athenis, cum antea viri hoc munere fungerentur. Hyginus Fab. 274. *Antiqui obſtetrices non habuerunt*, (*) *unde mulieres verecundia ductæ interierant. Nam Athenienſes caverant, ne quis ſervus aut fœmina artem medicinam diſceret. Agnodice* (**) *quædam puella virgo concupivit medicinam diſcere,*

(*) Viris ſcil. munere obſtetricum fungentibus. Conf. Bælii Lex. in *Hierophyle* & *Tiburiens.* Mentio viri ἰατρίνης τόπον ἐπέχουτ᾽ etiam in Palladii Lauſiaca p. 158. edit. Meurſii. Improbatur hic mos utpote inimicus pudori, licet in Gallia hodie, & alibi etiam locorum propter obſtetricum inſcitiam vel negligentiam non inuſitatus, & viciſſim non minore contentione defenditur ſingularibus ſcriptis de quibus vide ſi placet Acta Eruditor. A. 1709. p. 128. Journal des Savans A. 1708. T. II. pag. 64. & A. 1718. T. II. p. 147.

(**) Agdonice vocatur vitioſe in Gayoti de Pitaval Bibliotheque des gens de Cour Tom. IV. pag. 161. & 162.

2011 Ministerio de Cultura

ſcere, quæ cum concupisſet, demptis capillis, habitu virili, ſe Hierophilo cuidam tradidit in diſciplinam, quæ cum artem didicisſet, & fœminam laborantem audisſet, ab inferiore parte veniebat ad eam: quæ cum credere ſe noluiſſet, æſtimans virum eſſe, illa tunica ſublata, oſtendebat ſe fœminam eſſe: & ita eas curabat. Quod cum vidiſſent medici, ſe ad fœminas non admitti, Agnodicen accuſare cœperunt, quod dicerent eum glabrum eſſe & corruptorem earum, & illas ſimulare imbecillitatem. Quo cum Areopagitæ conſediſſent, Agnodicen damnare cœperunt, quibus Agnodice tunicam allevavit, & ſe oſtendit fœminam eſſe. Et validius medici accuſare cœperunt. Quare tum fœminæ principes ad judicium convenerunt, & dixerunt: Vos conjuges non eſtis, ſed hoſtes: quia quæ ſalutem nobis invenit, eam damnatis. Tunc Athenienſes legem emendarunt, ut ingenuæ artem medicinam diſcerent.

Agrippa, Judæorum Rex, à quo unguentum ejus nominis inventum ferunt Nicolaus & Arnaldus Villanovanus in ſuis Antidotariis. Et hic forte eſt, quem plerique ſcriptores medici, præſertim Meſue & Raſis, nomine Judæi ſæpius citant. Galenus in lib. VIII. T. 2. pag. 284. de medicamentorum compoſitione ſecundum locos, Julium quempiam Agrippam allegat, quod me nonnihil ſuſpicari facit Agrippam regem Judæorum non fuiſſe. Nam Julius nomen eſt Romanorum, non Judæorum, fuitque familia notiſſima Agripparum apud Romanos. Idem autem Galenus ſimpliciter Agrippam citat Pharmac. κατὰ γένη, lib. VII. T. 2. p. 419. *Hæc Tiraquellus.*

Ahamet ſive *Haamer*, ſive item *Haamech*, ſive denique Ahamet Eben David, Serapioni Simplicium cap. CXVIII. & CLXIV. & CCXXIV.

Ahiriton.

Ahuar, Raſi lib. XI. Continentis cap. VII.

Aidmerin Ali Al Gialdeki auctor operis Chymici, badr almonir ſi khovas al ex ſir. Vide Herbelotum p. 78. b. qui obſervat *elixir* (unde vulgatum *elexir*) à chymicis Arabibus vocari materiam auro conficiendo idoneam.

Aidoun, (Aboul Haſſan al Mokhtar ben Aidoun) Medicus Bagdatenſis, auctor libri takuim al Schat, de morbis, eorumque remediis, ordine alphabetico. Herbelot. ibid.

Ailaki, Avicennæ diſcipulus, auctor libri asbab u alamat, de cauſis & ſignis prognoſticis morborum.

2011 Ministerio de Cultura

Ain al Hiat, epitome hiſtoriæ animalium quam Demirius Arabice Anno hegiræ 773. (CHriſti 1371.) ſcripſit ſub titulo Hiat al haiván. Auctor epitomes, Scham ſeddin Mohammed al Damannini, eodem quo Demirius anno defunctus hegiræ 818. (CHriſti 1415.) Vide Herbelotum p. 64. & 79.

Aieyſe ſive *Ayſe* (hæc enim duo nomina reperio niſi diverſorum ſint) apud Serapionem, ſimplicium c. 117. & 303.

Alamah, (ebn Alamah ben Aſſad) Medicus celebris anno hegiræ 652. (CHriſti 1254) defunctus, auctor libri eſcharat almorſchedat, de medicamentis ſimplicibus. Herbelot. p. 84.

Albanus Torinus Vitodurenſis, recentioris ſcriptor ætatis, ſed qui Medicos Græcos plures Polybum de natura ſeminis humani & ratione victus, & de morbis corporis, qui inter Hippocratis opera legitur: Alexandrum Trallianum, Paulum Æginetam, Philaretum de pulſibus, Theophilum de urinis & Philotheum in Aphoriſmos Hippocratis eleganter vertit. Nec non ſcriptores alios Epiphanium de vitis Prophetarum, Agapeti ſchedam regiam, & Emanuelis Chryſoloræ epitomen Grammatices Græcæ. Deinde Joannis Damaſceni Medici diegema de exquiſita febrium curatione & aphoriſmos ex verſione quæ exſtabat de Arabico Barbara, puriore ac venuſtiore interpretatione Latina expreſſit. Recenſuit etiam Dioclis Epiſtolam ad Antigonum Regem, Soranum Epheſium, Plinium Valerianum, Apulejum de herbis, Apicium, Antonium Muſam de betonica &c. Hippocratis prognoſticis vitam magni illius Medici præfixit.

Albarmachus Avicennæ lib. v. tract. IX.

Albaromakus, & Albaromachus apud eundem, niſi & idem ſit, quod facile crediderim.

Albaſarri, & *Albaſari*, & *Albaſyri*, Serapioni Simplicium c. LXVII. & CXVI. Raſi lib. II. Continentis cap. II. ubi eum citat ex libro ſummæ de oculis.

Albatarich, Serapioni ejusdem operis cap. LXXXV.

Albatenius ſive Albategnius qui primus Galenum in Arabicam linguam vertit, ut dicit Serapio cap. XCII. Vixit circa idem tempus hoc eſt circa A.C. 1070. Ejus de ſimplicibus medicamentis Volaterranus memorat.

Albenguefit, vide *Abenguefit*, & *Aggregator*.

Alber-

2011 Ministerio de Cultura

Albertus Theutonicus Dominicanus, Episcopus Ratisponensis, defunctus A. C. 1280. æt. 75. qui ob doctrinæ magnitudinem *Magni* cognomentum sibi comparavit. Hic inter alia & ea quidem prope infinita opera quæ XXI. Voluminibus junctim edidit Lugd. 1651. fol. Petrus Jammay, Ord. Præd. scripsit libros XVI. de animalibus, secutus magna ex parte Aristotelem. Et de medicina librum unum, de arboribus, herbis, lapidibus: de mineralibus & rebus metallicis libros quinque, de nutrimento & nutribili, de alchymia, de secretis mulierum unum. Copiose de illo ejusque scriptis præter Trithemium c. 466. Ambrosius de Altimura Bibl. Dominicanæ p. 49. seq. & Jacobus Quetif & Jacobus Echard T. I. p. 162. seq. 275.

Albertum quendam CPolitanum de veterinaria Medicina scripsisse lego in Alphonsi Ciacconii Bibliotheca universali MS. Recentiores sunt Tiraquella laudati. Albertus Novocambianus, cujus sunt notæ in fabricationem hominis à Cicerone 2. de Nat. Deor. c. 53. descriptam Cracov. 1551. 8. Albertus Belfortis Rhæticus, vir Medica arte clarus, cujus, inquit expectatur liber de abolenda morbi Gallici (*) nomenclatura, ejusque juxta Galeni censuram explicatione & curatione, addita quoque recentiorum ad hoc propositum empirice.

Albertus sive *Albericus* Salentinus Philosophiæ & medicinæ doctus, apud Gyraldum lib. I. De poëtis sui temporis.

Albes Arabs de quo Jo. Georg. Schenckius.

Albhambd filius Allahagelegi, Serapioni Antidotorum cap. XVIII.

Albotin Avicennæ lib. v. tract. v.

Albericus Archiepiscopus Pragensis, antea Bohemiæ Regis Physicus circa A. C. 1475. scripsit practicam medendi & regimen pestilentiæ, nec

(*) Veteribus etiam minime ignotam fuisse hujus morbi fœditatem, docuit nuper nobilissimus Becketus. Vide Michaëlis de la Roche V. C. memorias literarias magnæ Britanniæ, quas Gallice edidit T. XII. p. 298. seq. Bibl. Angloise T. V. p. 536. seq. T. X. p. 366. seq. Bibl. ancienne & moderne T. XX. p. 406. seq. Joannem Rhodium notis ad Scribonium Largum p. 157. Thomam Bartholinum de morbis Biblicis p. 28. seq. Caroli Patini Diss. Archibaldi Pitcarnii opuscula Medica p. 157. seq. Alii Neapolitanum morbum vocant ducta ab Ao. 1493. origine. In Oriente frequentem esse & speciatim in Persia jam notavit Adamus Oleatius p. 565. itineris sui. De aliis Asiæ locis & Africæ & Americæ Carolus Clusius historia aromatum p. 150. seq. & de simplicibus Americæ p. 30. seq. Petrus Borellus lib. 2. Observatt. 37. & qui ex regione Nigritarum, Gvinææ vicina repetit Thomas Sydenham Epistola de lue Venerea, edita Londini 1680. 8.

2011 Ministerio de Cultura

non regimen ſanitatis. Lipſiæ impreſſum per Marcum Brandt. A. 1484.

Albricius ſive *Albericus* Londinenſis Anglus, qui ſcripſit de ratione veneni, aliaque de re medica non pauca, vixitque ſub Ginthelmo Ruffo, Anglorum Rege, circa A. C. 1090.

Albuabram & *Albruabam* (utrunque enim reperio apud Meſuem) vide num ſit Abuanbram, aut Abuhabram, de quibus ſupra.

Albubecar Muhamed, (*) aut ut alii ſcribunt vitioſe, *Abubeter* ſive *Albubeter*, aut etiam *Abubater* filius Zachariæ filii Arahi, aut ut alii ſcribunt, *Errraſis*, aut ut alii, *Raſis*, ſive Razis, (à Rai vel Rai (**) Perſiæ urbe in qua natus fuit) quem & *Almanſorem* vocant, quia ad Almanſorem ſcripſit. Sed & aliis vocatur Bubikie filius Zachariæ, nepos Erraſis. Hic eſt quem *Raſim* vulgo vocant, quique ab Almanſore principe vocatus Cordubam, cum magna gloria ibi artem ſuam exercuit, defunctus anno hegiræ 401. (CHriſti 1010.) de illo videndus præter Joannem Leonem Africanum (quem dabo infra) n. 6. & Lindenium renovatum Mercklini in *Abubeter*, videndus Nic. Antonius in Bibliotheca veteri Hiſpana lib. VI. c. XII. T. I. p. 370. ſeq. Huic Raſi Arnaldus Villanovanus optimi vir judicii, in libro de diverſis intentionibus morborum, ſtatim in ingreſſu hoc teſtimonium perhibuit, quod fuit *in ſpeculatione clarus, in opere promptus, in judicio providus, in experientia probatus.* Hujus habemus libros XII. Elhavi, aut ut alii ſcribunt, Helchauy, aut ſine aſpiratione Elchavi, ſive Elkavi, id eſt, ut interpretantur, *totum continentis*, ex quo eos libros *Continentis* vocant, opus quidem ingens: ex Hieron. Suritæ caſtigatione Brixiæ 1486. Venet. 1509. 2. Vol. & præterea *libros decem ad Almanſorem* editos Lugd. 1511. 8. cum additionibus Gerardi Cremonenſis, & ejusdem Raſis libellis de ægritudinibus junctarum, de morbis puerorum, Aphoriſmorum libris ſex, parvo antidotario, libello de præſervatione ab ægritudine lapidis, introductorio parvo in medicinam, libello de ſectionibus, cauteriis & ventoſis: antidotario, Synonymis ordine alphabetico, & ſubjuncto libro diviſionum Conſtantini Africani. Ut alias editiones, aliaque Raſis ſcripta

(*) Muhamed vocatur ab Avicenna 3. de febribus 3. Canonis tit. 3. c. 7.

(**) Golius ad Alfragan. p. 213.

2011 Ministerio de Cultura

pta ſive Latine edita, ſive Arabice MSta in Bibliothecis, Regia Pariſienſi, Leidenſi & Florentina Medicea præteream. De Græco interprete libri Raſis hujus de peſtilentia, dixi Volum. XII. p. 692.

Albucaſius qui & *Albucaſis*, ſive *Albuchaſis*, *Bucaſis*, *Bulcaſis Galaf*, *Alſaharavius*, *Azavarius* &c. clarus vergente ſæculo XI. cujus extant lib. III. Chirurgiæ, ſæpius editi Latine verſi ex Arabico. Meminit & libri cui titulus *Servitor*, de præparationibus oleorum.

Albuenſis.

Albugerig, & *Albugerix*, & *Albugerigius*, & *Albugerag* (hæc enim omnia reperio apud Serapionem Simplicium cap. LXXXII. & Raſim lib. I. Continentis cap. IV.) Crediderim eſſe Abugerim, ſive Abugerig, de quo ſupra: præſertim quod hic Albugerig Monachus vocatur eidem Raſi, ejusdem operis lib. XI. cap. IV. quo etiam nomine aut titulo inſignitur ille Abugeris, ut ibi diximus.

Albutius Medicus Romanus. Plin. XXIX. I. *Multos prætereo Medicos, celeberrimosque, ex iis Caſſios, Calpetanos, Arruntios, Albutios, Rubrios. Ducena quinquagena ſeſtertia, annua mercede iis fuere apud Principes.* Marcarum Lubecenſium, ſive librarum Gallicarum 25000.

Albuzid Alharabi, Serapioni Simplicium cap. CCLVII.

Alcalamet, Avicennæ lib. V. cap. IX.

Alcadinus Garſini Syracuſani fil. Medicus Henrici IV. Imp. artemque Salerni profeſſus, ſi Scipioni Mazellæ in Antiquitatibus Puteolanis fides. Alcadinus iſte perinde ut alius quidam Poëta Ebolitanus, balneas Puteolanas carmine latino deſcripſit. Exſtat in collectione Juntarum de balneis.

Alcalaum, ſive *Alcalame*, utrunque enim reperio. niſi diverſi ſint.

Alcamadus.

Alcana Moſali Armenus de paſſionibus oculorum Latine ex Arabico: Davide Armenio interprete. Venet. 1499. fol. cum Chirurgicis Guidonis de Cauliano & aliorum.

Alcanſi, & *Alchanſi*, & *Alchanzi*, & *Alcanzi*, & *Alkanci.* Hæc enim omnia paſſim reperio apud Meſue & Serapionem, niſi plures ſint, quod non credo.

Alcetis ſive *Alceſius* Sophiſta (ἰατροσοφιστής) Galeno Pharmacorum κατὰ πόλεις lib. VIII. cap. II. T. II. p. 276.

Alcha-

2011 Ministerio de Cultura

Alchalahamen, & *Alchalehemen*, nisi diversi sint, Serapioni Simplicium cap. lxxxiv. & clxxxv. & ccxlvi. & ccxlvii.

Alchindus & *Alkindus*, apud Mesue, Avicennam & Rasim sæpe: citaturque ex lib. de Electionibus ab ipso Rasi lib. Continentis i. cap. iii. & ex Epistola de podagra & dolore stomachi, eodem cap. ix. & lib. ii. cap. iii. Is alibi vocatur Elkindus apud eundem Rasim ejusdem operis lib. iv. cap. i. ubi item illum citat. ex dicta Epistola de podagra ut jam non dubitandum sit, quin idem sit.

Alcibiadem Athenienſium principem Medicæ artis fuisse peritum ex eo possumus intelligere, quod ex Anchusæ herbæ speciebus una est quæ Alcibiadion dicta est, & aliæ quoque, ut videre licet apud Dioscoridem lib. iii. cap. cccclv. & lib. iv. cap. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. Nicandrum in Theriacis, qui tamen ab alio quam ab hoc Alcibiade, nempe ab Alcibio quopiam inventas dicit. Plinium lib. xxvi. cap. vi. & Aetium Tetrab. i. Ser. i. in Anchusa: Paulum Æginetam lib. vii. cap. iii. ubi de Anchusa. *Hæc Tiraquellus.*

Alcibius, Nicandro in Theriacis, ut jam dixi in Alcibiade. Vide & infra, Alcipius.

Alcimion, *Alcimon* & Alcimius apud Galenum Pharmacorum κ ξ γένη lib. vii. & κ ξ Τόπος lib. quoque vii. c. ii. & iterum vi. Vide T. 2. edit. Basil. p. 260. 333. 359. 363. 388. 389. 410.

Alcipius, Galeno lib. vi. Simplicium, nisi sit ille Alcibius, de quo nuper diximus.

De Alcmæone ita Alfonsus Ciacconius Hispanus in Bibliotheca, ordine litteraurm concinnata circa A. 1583. quæ desinens in Epimenide exstat MSta apud Venerandum nostrum Wolfium: notas ad hunc locum infra ipse addidi. *Alcmæon cognomento Physicus, Calaber patria Crotoniata Pirithi* a) *filius, Pythagoræ auditor & alumnus*, b) *Philosophus Græcus & Medicus insignis fuit, primus de Naturæ ratione scripsit* c) *& eam litteris explicavit, ut Phavorinus in omnimoda historia & Pro-*

a) Πειρίθου Clemens I. Strom. p. 308. & Theodoretus lib. I. therapevt. p. 7. ubi Ἀλκμαὼν vocatur & lib. V. p. 72. ut vicissim Alcæmon pro Alcmane apud Antigonum hist. mirab. c 95. Confer Meursii ad Antigonum & p. 33. ad Chalcidium notas, & Menagium ad Laërt. p. 387.

b) Juvenis audivit Phythagoram jam senem. Jamblich. c. 23. Aristoteles i. Metaphys. c. 5.

c) Laërt. VIII. 23. Δοκεῖ δὲ πρῶτος φυσικὸν λόγον γεγραφέναι καθά φησι Φαβω-

2011 Ministerio de Cultura

Proclus d) *tradidere. De invisibilibus* e) *libros scripsit. De iis* f) *tractavit & de iis libellos composuit, Cicerone teste. Hic primus electiones* g) *aggredi ausus est, primusque fabulas adinvenit* h) *ut Isidorus in*

G

Etymo-

φαβωεῖν δ' ἐν παντοδαπῇ ἰσοείᾳ. Ibidem hoc affert operis illius initium. Ἀλκμαίων Κροτωνιήτης τάδε ἔλεξε Πειρίθου υἱὸς Βροντίνῳ καὶ Λέοντι καὶ Βαθύλλῳ. περὶ τῶν ἀφανέων καὶ περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι, ὡς δὲ ἀνθρώποις τεκμαίρεσθαι κ. τ. λ. *Alcmæon Crotoniates hæc ait, Pirithi filius, Brontino, Leonti & Bathyllo, De invisibilibus & de mortalibus rebus evidentem quidem scientiam habent Dii, quantum vero conjicere hominibus licet* &c. Patet ex parvo hoc specimine & Dorica dialecto usum & magna modestia ad Philosophiam tractandam accessisse Alcmæonem. Primum scripsisse de natura, notant etiam Clemens & Theodoretus locis laudatis.

d) In Timæum Platonis,

e) Aut valde fallor, aut nullam aliam quare Alcmæoni libros de invisibilibus tribueret, rationem Ciacconius habuit, quam quod in principio libri de Natura, quod affert Laërtius, mentio τῶν ἀφανέων.

f) Leg. *de Diis,* idque collegit Ciacconius ex his Ciceronis lib. I. c. II. de natura Deor. *Crotoniates autem Alcmæon, qui soli, lunæ reliquisque sideribus animoque præterea divinitatem dedit* &c.

g) Lege *exsectionem*, hoc est Anatomen corporis humani. Chalcidius p. 368. edit. à me curatæ: *Demonstranda igitur oculi natura est, de qua cum plerique alii, tum Alcmæon Crotoniensis in physicis exercitatus, quique primus exsectionem aggredi est ausus.* Tiraquellus p. 296. de Alcmæone: *Hic singulis humani corporis membris atque articulis resectis, intimis omnium partium vitalium scrutatis, primus cadaverum laceratione, quam Græci anatomiam vocant, excogitavit.* De anatome animalium, non cadaverum humanorum Chalcidium intelligunt Viri præstantissimi Daniel Clericus in Hist. Medicinæ Gallice edita lib. 2. cap. 5. p. 94. & Jo. Conradus Barchusen à quo & ipso historiam Medicæ artis Latino stilo conditam habemus, pag. 127. Nihil tamen est in Chalcidio quod hoc persuadeat.

h) Isidor. Orig. lib. I. c. 39. *Fabulas primus invenisse traditur Alcmæon Crotoniensis.* Etiam Giselbertus libro de altercatione Ecclesiæ & Synagogæ ait Alcmæonem primum fabulas scripsisse. Fuere & alii Alcmæones, ut de cujus furore Tragici, & Cicero III. 5. Tusculanar. & IV. de finibus cap. 23. ubi Alcmæonem Ennii commemorat, ex quo etiam sunt quæ IV. 17. & 28. Academ. & 3. de Oratore ac Nonius in *jamdiu.* Vide illustrissimi Viri Hieron. Columnæ notas ad fragmenta Ennii p. 281. seq. qui p. 286. etiam fragmenta ex Euripidis Alcmæone colligit. Alius denique Alcmæon Tragicus, de cujus Astydamante dramate meminit Aristoteles cap. 15. poëtices. οἷον ὁ Ἀλκμαίων καὶ Ἀστυδάμας. Vitiose in Meursii Bibl. Græca excusum Alcidamas, pro Astydamante.

Vitiose

2011 Ministerio de Cultura

Etymologiis teſtatur. Multa etiam in re Medica ſcripſit, ut Laërtius i) *prodidit. Quædam ejus verba aut placita in Medicina apud* k) *Stobæum in ſermonibus de morbo & ſanitate citantur. Hujus auctoris Ariſtoteles & Themiſtius lib. 1. de anima* l) *& 7. de hiſtoria animalium,* m) *Cicero lib. 1. de natura Deorum, Galenus de hiſtoria Philoſophica, & Plutarchus in lib. de placitis Philoſophorum meminere. Floruit Olympiade LXV. annos circiter ante CHriſti natalem DXXV.*

Alcon, aut ut alii, *Alcontius*, aut etiam Accontius, aut Arcontius ſive Archontius vulnerum medicus â Claudio Cæſare centum millibus ſeſtertium condemnatus, eidemque in Gallia exulanti, & deinde reſtituto acquiſitum non minus intra paucos annos, ut tradit Plinius lib. XXIX. cap. 1. Incertum ſitne idem de quo Martialis VI. 70.

Oſtendit digitum ſed impudicum
Alconti Daſioque Symmachoque.

Alcon alter, medicus multo poſterior, qui apud Auſonium, Epigr. 73. ſeq. Aruſpicem Diodorum vaniloqvum fecit, quo quidem Epigrammate & ſeq. eundem Alcontem deridet, ex Græco Lucilii epig. lib. 11. Anthol.

Alchinus Arabs de ſimplicibus citatur à Bellunenſi in voce aſtergar.

Alcyon,

Vitioſe etiam in Dan. Heinſii verſione *ſicut Aſtydamantis Alcmæon.* Eundem allegari ab Heſychio in βλὴρ notavit Meurſius ad Chalcidium. Omitto Alcmæonem Athenienſem cujus filii liberos Piſiſtrati occiderunt, ut præter alios meminit Tzetzes Chiliad. 1. hiſtoria ſexta.

i) Laërtii verba ſunt: Τὰ πλεῖστα γε ἰατρικὰ λέγει, ὅμως δὲ καὶ Φυσιολογεῖ ἐνίοτε. Utrumque autem hoc potuit in libro illo de natura facere, quem laudat etiam Galenus 1. de natura hominis T. V. edit. Græcæ Baſil. pag. 1. & lib. 1. περὶ τῶν κατ' Ἱπποκράτην στοιχείων T. I. p. 56.

k) pag. 542. florileg. edit. Wechelianæ. Confer eclogas Phyſicas p. 54. 60. 93.

l) Simplicius quoque lib. 1. de anima textu 32.

m) Ariſtoteles lib. 7. Hiſt. animal. cap. 1. Τὰ φυτὰ μέλλοντα φέρειν τὸ σπέρμα, ἀνθεῖν φησὶν πρῶτον Ἀλκμαίων ὁ Κροτωνιάτης. Etiam lib. I. cap. 11. Ἀλκμαίων δὲ καὶ ἀληθῆ λέγει φάμενος ἀναπνεῖν τὰς αὐγὰς καὶ τὰ ὦτα. Meminit & Theophraſtus lib. de ſenſu p. 24. placita ejus de ſenſibus exponens. Liber Ariſtotelis contra Alcmæonem memoratus Laërtio V, 23. intercidit.

2011 Ministerio de Cultura

Alcyon, medicus tempore Caji Imp. Joſeph. XIX. I. 19. pag. 852. edit. Oxon.

Aleardus de Pindemontibus, Veronenſis, de fontibus ſive balneo Calderii ſcripſit ad Hermolaum Barbarum. Extat in opere de balneis quod recenſui Vol. XII. p. 723. ſq.

Aleimereſtem, Serapioni Antidotorum cap. XVIII. ad fi.

Alexander Aphrodiſeus Philoſophus Peripateticus tempore Septimii Severi ac deinceps, de cujus ſcriptis quibus Phyſicam quoque ſicut alias Philoſophiæ partes illuſtravit, dixi lib. IV. cap. 25. Diverſus autem ab illo videtur Alexander Medicus, itidem, ſi MSS. Codicibus fides Aphrodiſienſis, de cujus Problematibus Medicis & Phyſicis ibidem dixi p. 72. ſeq. Nunc tantum addo Petrum de Abano in Conciliatore ſuo quem A. C. 1303. ſcripſit, differentia quinta teſtari ſe Alexandri Medici Problemata Latine vertiſſe. Ἀλεξάνδρε Ἀφροδισιέως ἰατροῦ περὶ πυρετῶν, qui libellus Latine tantum prodiit, exſtat Græce MS. non tantum in Bibl. Cæſarea ut ibidem p. 74. notavi, ſed in Laurentiana Florentina quoque.

Alexander Laodicenſis, Cælio Aureliano lib. Oxeon, id eſt, Celerum paſſionum I. cap. item I. idem cum Alexandro, de quo mox, Philalethe.

Alexander è Phrygia Medicus, *Martyr* Lugduni tempore Marci Antonini, de quo Euſebius v. I. Hiſt. Eccleſ. p. 163. & Vincentius Bellov. x. 100. ſpeculi Hiſt. Martyrolog. Rom. & Acta Sanctor. 2. Junii.

Alexander Magnus Macedonum Rex præcipuum medicinæ ſtudium operamque dedit. Eius enim artis non ſolum contemplandæ ſtudioſus fuit, verum etiam ægrotantibus amicis opem attulit, & remedia quædam, ac ciborum obſervationes inſtruxit. Authores Plutarchus in vita ipſius, & præterea Joannes Monachus, & ipſe author Græcus. Eſt collyrium Alexandro Regi inſcriptum, cujus meminit Aetius Tetrabibli II. Ser. III. cap. XXXIX. Eſt & ejusdem Stibium apud eundem, ejusdem Ser. cap. LXXXVIII. Eſt item viride Alexandrinum, Cornelium Celſo memoratum lib. V. c. XXVII. quod forte & ab ipſo Alexandro compoſitum eſt. *Hæc Tiraquellus.* p. 269.

Alexander Parvus, citatus Raſi lib. Continentis I. cap. IX.

Alexander Philalethes Herophili ſectator qui poſt Zeuxidem διδασκαλείῳ magno ſive ſcholæ Medicorum Herophileorum in Phrygia præfuit

2011 Ministerio de Cultura

de quo Strabo in extremo libri XII. p. 580. συνέσησε δὲ καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον Ἡροφίλειον ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος, καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρου ὁ φιλαλήθους. Citatur hic Alexander Galeno lib. IV. *De differentiis pulsuum*, T. III. p. 46. & 49. ex quibus locis constat & Demosthenis Ophthalmici fuisse præceptorem & Aristoxeni Herophilii, neque in omnibus feciſſe cum Herophilo p. 51. Hunc esse puto quem Octavius Horatianus, aut ut aliis placet, Theodorus Priscianus lib. IV. de Physica scientia ad Eusebium filium dicit *amatorem veri* fuisse appellatum, eumque fuisse discipulum Asclepiadis, & scripsisse libros, de semine. Citatur à Galeno pluribus locis T. II. pag. 180. 184. 403. Ejus liber quintus de placitis ἐν τῷ ε τῶν αἱρεσκόντων. T. III. p. 46.

Alexander Trallianus Jatrosophista, clarus Justiniani tempore, de quo Agathias lib. V. p. 144. & de cujus scriptis sæpius editis dixi Volum. XII. cap. VII. p. 593. seqq. Fortasse hic est Alexander Medicus qui laudatur à Demetrio Pepagomeno lib. de Podagra. Et Alexander cujus de pulsuum in febricitantibus cognitione librum Græce MS. exstare in Bibl. Regis Galliæ, notavit in Bibl. Medica Jo. Georgius Schenckius.

Ab Alexandrinis Medicis multos errores propagatos & in publicum sparsos queritur Galenus T. V. edit. Basil. pag. 742. οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σοφιστεύσαντες ὑφ' ὧν ἐπληρώθη μάλιστα μικρῶν καὶ ψευδῶν λόγων αἱ βιβλία.

Alexandri Myndii, è Myndo Cariæ, historia animalium, quadrupedum aviumque plus simplici vice citatur ab Athenæo. Vide librum IV. hujus Bibl. cap. XX. p. 637.

Alexandri βίβλος αἱ τῶν ἱερῶν βοτανῶν περιέχουσα κράσεις MS. fuit in Bibl. Joannis Sambuci, teste Alphonso Ciacconio.

Alexander, ut puto, alius à Luciano in vita Peregrini memoratus.

Alexander, quem Joannes Alexandrinus in Commentariis Galeni de sectis, vocat veritatis amatorem, idem cum Alexandro, de quo supra, Philalethe.

Alexandrum simpliciter, sive unum ex illis, sive alium citat Galenus Pharmacorum κατὰ γένη, lib. VI. & κατὰ τόπους, lib. II. cap. item II. Paulus Aegi-

2011 Ministerio de Cultura

Aegineta, lib. III. cap. XXVIII. & cap. lxxviii. & lib. VII. c. xi. & c. xix. Serapion Simplicium cap. ccxxxiii. & cclxxvii. Mesue sæpe in Antidotis, Rasis lib. I. Continentis, cap. I. & cap. III. ubi illum citat ex lib. de Melancholia, & cap. VII. ex lib. Birsen, uti etiam facit c. VIII. ejusdem lib. & in lib. II. cap. II. lib. Congregationis. Et ex lib. v. cap. I. ex lib. de Stomacho. Et lib. VI. cap. I. ex Summa ipsius. Hicque est, ut opinor, (inquit Tiraquellus) à quo Nicolaus in Antidotario medicamentum Alexandrinum dictum esse scribit.

Omitto juniores ut Alexandrum Achillinum Bononiensem, Alexandrum Benedictum Veronensem, & Alexandrum Massariam Vicentinum, aliosque de quorum scriptis Mercklinus in Lindenio renovato. Alexandrum Bondinum eujus exstat Epistola Græca in Organum Aristotelis, & Alexandrum Agathimerum Venetum, ad quem Nicolaus Leonicenus scripsit librorum de there sive vipera: nec non Alexandrum Trojanum Petronium Citacastellanum, cujus exstant quædam ad Paulum Cæsarem Cardinalem, quos inter Medicos etiam laudat Tiraquellus. De illustriss. *Alexandro Maurocordato* dictum Volum. XII. hujus Bibl. p. 774. seq.

Alexias, Thrasiæ Mantinensis, de quo infra dicemus, discipulus, qui ut scribit Theophrastus lib. IX. Historiæ plantarum, cap. XVII. plurimum valuit ingenii acrimonia, nec infra magistrum bonis artibus fuit instructus, utpote qui multas medicinæ partes, quas ille non tenuerat, egregie consecutus est. δεινὸς δὲ καὶ Ἀλεξίας ὁ μαθητὴς αὐτὸς, καὶ οὐχ ἧττον ἔνθεχνος ἐκείνου, καὶ γὰρ τ ἄλλης ἰατρικῆς ἔμπειρος. Floruitque tempore ipsius Theophrasti, ut illic colligere licet.

Alexio memoratus Ciceroni lib. xv. Epistolarum ad Atticum, Epistola I. & II.

Alexippus Plutarcho memoratus in Alexandro Magno.

Alphalamen, Rasi lib. Continentis, cap. III. Vide num sit Alkalamen, de quo infra.

Alfaresi, Serapioni Simplicium cap. clxxviii.

Alferisei, sive ille, sive alius, ejusdem operis cap. cci.

Alfetisi, ibid. c. xcv.

Alfeusi, nisi & idem sit, ibi cap. ccciii.

2011 Ministerio de Cultura

Alguazir Abuale Zor, filius *Abmeleth filii Zor*, citatus à Zoar in initio libri de cura lapilli, nisi de seipso loquatur. Liber ille inter spuria Galeni, ad Aali Saracenorum Principem.

Alharif, citant Mesue in medicinis solutivis, & Simon Genuensis.

Alhominus Chymista citatu in libro Smuel Hamuel.

Aliabbas, vide Halyabbas.

Ali ben Isa. T. III. amœnit. literar. p. 204. Ali Musa ibid. Ali Tarabusi id. p. 206. Alimed p. 207.

Alimajor, Rasi lib. II. Continentis cap. I.

Alkalamen Arabibus sæpe, qui forte is est Alchalahamen, sive Alchalehemen de quibus supra diximus.

Alkekengi.

Alkides Chymista, citatus in libro Smuel Hamuel.

Jacobus Alkindus, vide supra Alchindus. Sæculo duodecimo claruit, quo sub auspiciis potissimum & patrocinio Almachiadarum Principum Medica studia in Africa & Hispania floruisse notat Conringius introduct. cap. III. §. 24. Ejus Alkindi liber de nævis in facie, eorumque significatione MS. memoratur ab Alphonso Ciacconio.

Alkindi liber Physiognomicus.

Alkusseneni, Serapioni Antidotorum cap. XXXIII.

Almadel naturalis magiæ scriptor cujus librum de nævis corporis fœminæ earumque significatione MS. memorat Alphonsus Ciacconius.

Almajemir, ibid. cap. CXLIII.

Almasaherodi, ibid. CLXXVII.

Almascadi, ibid. cap. CLXXXV. ex libro auri, minerarum, margaritarum.

Aloisius Mundella Brixiensis, cujus extant Epistolæ medicinales doctiss. & Annotationes in Aptonii Musæ Brasavolæ Simplicium medicamentorum examen.

Aloisius Trissinus, cujus sunt problemata medica ex Galeno.

Alpharabius, vide Ebunasar.

Alphonsus Ferrius Necpolitanus, cujus est liber de morbo Gallico, alter de Sclopetorum vulneribus, & alii plurimi.

Alrabeb Monachus & Physicus, à quo Rasis non pauca in suos libros transtulit teste Bellunensi.

Alsaharani theoretica & practica medendi methodus.

Alseir, Avicennæ lib. v. in medicamentis compositis.

Albirosin, Rasi lib. IX. Continentis cap. V.

Almed

2011 Ministerio de Cultura

Almed Ibn Ibrahim Ibn Abichaled auctor libri quo medicamenta ſimplicia ab Hippocrate præterita exponuntur. MS. in Bibl. Medicea. Vide Amœnitates literarias C. V. Jo. Georgii Schelhornii Tom. III. pag. 199.

Amaraan, Meſue in ægritudinibus cerebri.

Amaranthus Grammaticus, Galeno Antidotorum lib. II. & VII. περὶ τόπων.

Amaran, Meſue in Antidotis. Et forte eſt ille Amaraan.

Amaron Rex neſcio quis citatur a Galeno aut ab alio in libro experimentorum, Galeno vulgo aſſignato.

Amaſas.

Ambram Serapioni Antidotorum cap. XVI.

Divum quoque *Ambroſium* unum ex quatuor præcipuis eccleſiæ doctoribus medicum fuiſſe, teſtimonio eſt Sirupus ab eo confectus excogitatusque adverſus febres, utpote ſudorem provocans, ſitimque ſedans, quo multos curavit, ſicuti retulit Antonius Guaynerius, in I. cap. De febre tertiana pura interpolata & ejus cura, ubi dicit & hodie uti eo Mediolanenſes: & Jacobus Manlius in eo libro, cui titulum fecit Luminare majus, quo loco de Sirupis differit, ut non mirum jam videri debeat, ſi ipſe Ambroſius lib. III. De virginibus ſcripſerit, omnibus locis, omnibusque temporibus non eſſe prætermittendam medicinam. *Hæc Tiraquellus* p. 264.

Ambroſius Griphus adquem Franciſci Philelfi Epiſtola A. 1472. XXXVI. 14.

Ambroſius Leo Nolanus, qui libros Actuarii de urinis non ineleganter vertit, & quoque ſcripſit problemata Medica & Phyſica, caſtigationes in Averroëm &c.

Ambroſius Puteolanus Marcello Burdegalenſi citatus cap. XXVI. & Scribonio compoſit. 152.

Amentas Chirurgus. Ἀμέντης modus faſcia caput ligandi. Vide Galen. T. XII. edit. Pariſ. p. 486. 487. 493.

Aminulus, Avicennæ lib. v. tract. VIII.

Ammonius Chirurgus, Aetio Tetrab. II. lib. III. cap. CXIII. & Tetrab. IV. lib. II. cap. lib.

Ammonius Lithotomos cognominatus Celſo, lib. VII. cap. XXVI. qui primus modum calculi majoris præmiſſa fiſſione ex veſica extrahendi reperit.

Ammonius ſimpliciter, ſive unus ex illis, ſive alius, Paulo Aeginetæ, lib. cap.

2011 Ministerio de Cultura

cap. XVI. & Aetio Tetrab. II. Ser. cap. CXIII. Galen. Tom. III. edit. Basil. p. 232.

Amometus, de quo Vossius in historicis Græcis. Meminit & Solinus cap. 51.

Amphilochus Athenienſis laudatus à Varrone & Columella ac ſæpe à Plinio, qui XVIII. 16. teſtatur eum inter alia de arena & cytiſo unum volumen feciſſe confuſum.

Amphion, Galeno περὶ γένη, lib. IV. T. II. p. 372.

Amram filius Hihaumee, niſi ſit ille Amaraam, vel Amaram.

Amram ſimpliciter Arabibus citatus, quem credo eundem eſſe.

Amyntianus cujus librum de elephantis citat ſcholiaſtes Pindari p. 41.

Amythaon ſive is fuit pater Melampi, de quo dixi lib. II. cap. 15. ſive alius: ſed hujus epithema memorat Aetius Tetrab. II. Serm. IV. CLVII. ex Galeno. Et malagma ipſe Galenus medicamentorum περὶ γένη, lib. VII. T. II. p. 409. 412. & quoq; Aetius Tetrab. III. Ser. II. cap. XI. & Alexander Trallianus lib. VIII. cap. X. eodemque ult. & eum quoque citat Paulus Aegineta lib. IV. cap. XXXII. & LV. lib. VII. cap. XVII.

Amython ſive idem fuit detracta una litera, ſive alius Aetio citatus.

Anacreon, diverſus a Poëta citatus à ſcholiaſte Nicandri laudante ejus ſcriptum περὶ ῥιζοτομικῆς.

Anaſtaſius citatus Aetio Tetrab. III. Ser. IV. cap. XLVII.

Anatolius cujus varia in Geoponicis & Hippiatricis leguntur, ne dicam de fragmentis περὶ συμπαθειῶν quæ Græce & Latine dedi lib. IV. cap. XXIX.

De *Anaxagora*, *Anaximene* & *Anaximandro* Phyſicis dictum lib. II. cap. XXIII.

Anaxilaus Lariſſæus, Pythagoricus & Magus, quem ab Auguſto urbe Italiaque pulſum refert Hieronymus in Chron. Hunc naturæ conſultum & Phyſices peritum fuiſſe docent ejus ludicra de quibus S. Irenæus lib. I. cap. IV. Epiphanius hæreſi XXXIV. Plinius (*) lib. XXXV. cap. XV. de quarto ſulphuris genere verba faciens, ludere Anaxilaum ſolitum ſignificat, & ludi genus exemplo declarat, *luſit*, inquiens, *& Anaxilaus eo, cadens in calice novo, prunaque ſubdita circum-*

(*) Confer Marſilium Cagnatum Variar. Obſervatt. III. 10. Tomo Tertio Lampadis Artium Gruterianæ, & Tho. Reineſii varias lectiones lib. 3. p. 581.

2011 Ministerio de Cultura

circumferens, exardescentis repercussu pallorem dirum, velut defunctorum, offundente conviviis. lib. XIX. cap. I. *Anaxilaus auctor est,* inquit rursus Plinius, *linteo eo* (sermo est de lino, quod vivum vocabatur) *circundatam arborem, surdis ictibus, & qui non exaudiantur, cædi:* quo etiam loco (nam & hoc ad idem ludicri genus pertinet) inquit, *ardentes in focis conviviorum ex eo vidimus mappas, sordibus exustis splendescentes, igni magis, quam possent aquis.* Cui non est dissimile, quod nostro sæculo repertum videtur, aquam ex vino factam; quæ vulgo *vitæ,* & ab aliquibus *ardens* vocatur; res ea madentes a concepta flamma, jucundo spectaculo, ne comburantur, efficere, quod tamen non cujuslibet, sed ejus, quæ optima conficitur, opus est. De Anaxilao insuper lib. XXVIII. cap. XI. Plinius, *Equarum virus à coitu ellychniis accensum, Anaxilaus prodit, equinorum capitum visus**) *repræsentare monstrifice, similiter ex asinis.* Et lib. XXXII. cap. X. *sepiæ atramenti tanta vis est, ut in lucernæ addito Æthiopas videri ablato priore lumine Anaxilaus tradat,* quod ludicrum, omisso auctoris nomine, Sextus**) memorat lib. I. Pyrrhoniar. *præstigiatores lucernas ærugine, & sepiæ atramento ungentes faciunt, ut qui adsunt, modo æris colorem habere, modo nigri esse videantur.* Meminit Anaxilai quoque Plinius XXV. 13.

Anaxipolis Thasius, cujus inter scriptores rei rusticæ mentio apud Varronem, Columellam, Plinium.

Andranti libros περὶ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τοῖς περὶ φυτῶν κατ' ἱστορίαν καὶ λέξιν ζητουμένων memorat Athenæus XV. p. 673.

Anazare.

Anchæus vide infra *Antæus.*

Andreas sive *Andras,* sive *Andrias,* sive *Andron,* vel *Andros,* nam & hæc omnia nomina medicorum reperias, nisi diversi sint. Andream laudat Dioscorides in præfatione, inter eos οἱ δοκοῦσι ἀκριβέστερον τῶν λοιπῶν περὶ τὴν βοτανικὴν ἀνεστράφθαι qui accuratius in re herbaria versati esse existimantur. Andreas *Carystius* Cassio Problem. 58. Galeno in explicatione vocum Hippocratis, Andreas *Chrysaoris* F. ὁ Χρυσάορος. T. V. p. 711. Cornel. Celsus lib. V. cap. I. inter eos

*) Perperam *usus* in edit. Harduini.

**) *pag. 14. edit. à me curata.*

2011 Ministerio de Cultura

refert *qui multa de facultatibus medicamentorum memoriæ prodiderunt.* Advocat & lib. v. cap. XVIII. & Galenus qui eum non multi facit, nam in lib. qui inscribitur Subfiguratio Empirica, eum vocat superbum, & experientiæ expertem: & in præfatione lib. VI. Simplicium pharmacorum, eum appellat præstigiatorem & arrogantem qui primus mendaciis & præstigiis artem salutarem conspurcare ausus fuerit librisque περὶ φαρμάκων multus nugas intexuerit. T. II. edit. Basil. pag. 68. Idem sæpius allegat ut T. II. pag. 292. 309. 372. 411. Sed & Plinius sæpe & scholiastes Aristoph. ad Aves v. 267. & Epiphanius Cyprius statim post principium libri primi Hæreseon, ubi eum dicit scripsisse de herbis. Andronem (*) citant idem Celsus lib. v. Galenus, Aetius & Paulus Aegineta. Andram ipse Discorides, Celsus & Plinius. Et quod Andreas & Andron unus sit, potest videri ex eo, quod quem Andream vocat Dioscorides lib. IV. cap. LIX. ubi de papavere loquitur: Andronem appellat Plinius de eadem re loquens lib. XX. cap. XVIII. Ipse Cornelius Celsus illo eodem lib. v. cap. XX. Paulus Aegineta lib. III. cap. XLIII. & lib. IV. cap. XXV. Andreas autem, teste Sorano in vita Hippocratis, scripsit librum περὶ τῆς ἰητρικῆς γενεαλογίας *de medica origine*, quo Hippocratem infamare nitebatur, quod, ut credo, Galenum adversus illum animavit & armavit. Eum quoque Athenæus citat ex libris περὶ δακέτων *de Serpentibus*, & περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων *de quibusdam falso creditis*, & autor magni Etymologici, ubi illum scribit ab Eratosthene βιβλιαόγιθον fuisse vocatum, quod ejus libros furtim exscripserat, allusione scilicet cognomenti proverbialis sumpta ab Aegistho, qui Clitæmnestram Agamemnonis corruperat. Porro Polybius lib. v. Historiarum c. 81. meminit Andreæ, medici Ptolemæi regis cui Philopatro cognomen fuit, quem à Theodoto Prorege interfectum fuisse dicit. Comes quoque archiatrorum Andreas memoratur Aetio lib. x. cap. v. & lib. II. Tetrabili II. cap. IIV. XCI. & Tetrab. III. lib. I. cap. v. & XVI. & lib. IV. cap. ult. Andreæ Medici icon in veteri Codice Dioscoridis apud Lambecium II. p. 557. qui etiam meminit inter libros Michaëlis Cantacuzeni fuisse ἰατροσόφιον Ἀνδρέα τ θαυμαστ περὶ ὑλης ἰατρικῆς κ ἀλφαβήτ συνταξις. A Scholiaste Nicandri à quo sæpius Andreas Medicus citatur

(*) Vide infrà in Andron.

2011 Ministerio de Cultura

tatur in teſtimonium, etiam pag. 52. b. aliquid affertur ex illius τῷ *διαχαφομένῳ νάρθηκι.* Andreæ inſtrumenta Chirurgica laudat Oribaſius de machinamentis, & Galenus T. v. edit. Baſil. pag. 584. 655. Andreæ ſectatores memorat Cœlius Aurelianus III. 12. acutorum, ipſe allegans Andream III. 9. qui Herophili ſectator fuit. Vide Dan. Clericum hiſt. Medecinæ lib. 1. cap. VII.

Andreas Albius Bononienſis, qui dialogos aliquot de aquis ſcripſit.

Andreas Bellunenſis, de quo hæc Alphonſ. Ciaccon. in Bibl. MS. ſcripta A.C. 1583. Andreas Alpagus, *Bellunenſis, Medicus & Philoſophus, multis annis in Cypro, Syria, Ægypto & aliis ad Orientem regionibus peregrinatus,* Jo. Serapionis *practicam medicandi ex Arabico in Latinam linguam transtulit. Impreſſus eſt liber Venetiis apud Juntas A. 1550. fol. cum commentariis Serapionis de ſimplicibus medicamentis. Idem tranſtulit* hiſtoriam Arabicam de vitis Philoſophorum & Medicorum Arabum & Græcorum, *ut ipſe de ſe ſcribit in præfat. in gloſſas Avicennæ. Idem partim tranſtulit, partim emendavit ex Arabico* Avicennæ *& aliorum libros aliquot, nempe de venenis, de correctione eorum quæ accidunt in regimine ſanitatis, de lapidibus pretioſis, & alia quæ nepos ejus ex fratre Paulus Alpagus editurum ſe promiſit.*

Andreas Brentius Patavinus, qui librum Hippocratis de natura, & alterum de inſomniis Latinum fecit, epiſtolamque de ea re dictam conſcripſit.

Andreas Camutius qui propoſitiones quasdam in medicina ſcripſit, quibus ſe reſponſurum pollicetur.

Andreas à Lacuna Secobienſis Hiſpanus, qui de febre peſtilentiali ſcripſit, & de ſectione corporis humani, & alia plurima lectu non indigna. Et Latinos reddidit libros de natura ſtirpium Ariſtotelis: & VIII. poſtremos γεωπονικῶν Conſtantino Cæſari adſcriptorum.

Omitto alios recentiores quales ſunt Tiraquello memorati: Andreas Thurinus Piſcienſis, Medicus Florentinus clarus circa A. C. 1530. cujus extant libri de Pleuritide, & libellus de Criſi, & alii. Andreas Veſalius, aut ut alii vocant Vueſalius Bruxellenſis, A. 1564. defunctus, cujus extat liber ingens & admodum laudatus de humani corporis fabrica, de quo idem Tiraquellus commentario de Legibus Connubialibus Lege XV. num. XCIV. incip. *Joſephus* &c.

2011 Ministerio de Cultura

Andrezeos, ſive ***Andrizeas*** citatur in libro qui fertur Galeni nomine de medicinis expertis.

Androcydes, qui ad Alexandrum Magnum ſcripſit: vinum potaturus, rex, memento te bibere ſanguinem terræ. Sicut cicuta homini venenum eſt: ſic cicutæ vinum, ut prodit Plin. lib. XIV. cap. V. Ex illa ipſa breviuſcula epiſtola aperte videtur rei medicæ non ignarus fuiſſe, atque etiam ex eo quod de eodem ſcribit ipſe Plin. lib. XVII. cap. XXIII. ad fin. Apud Vincentium Bellovacenſem XII. 27. ſpeculi naturalis, ubi *Androchides* raphanum contra ebrietatem commendaſſe traditur, legendum *Androcydes*. Citatur Androcydes Medicus à Theophraſto IV. 20. hiſt. plant. & ab Athenæo lib. VI. pag. 258.

Andromachus ſenior, Cretenſis, Neronis Imp. Archiatrus, id eſt, primarius medicus, cui ſalutiferam illam γαλήνης ſive *Theriacæ* (*) compoſitionem acceptam ferunt medici, & ex Galeno refert Aetius p. 648. ſeq. edit. H. Stephani, meminitque Eutychius T. I. Annal. p. 339. Eam Græcis verſibus ad Neronem ſcripſit, quos Galenus in ſuum librum de Theriaca, & in librum I. Antidotorum integros transpoſuit. Ita autem de eo loquitur ſtatim poſt princip. lib. de Theriaca, quod medicam artem non ſolum experientia rerum probe calluit, ſed etiam ſermonis elegantia rationem in ipſis copioſe exercuit quinque libris. Joannes Tzetzes Chiliad. XII. hiſt. 397 initium illius operis Neroni dicati refert his verſibus:

Κλῦθι πολυθρονίᾳ βριαρὸν θέν᾽ ἀντιδότοιο
Καῖσαρ ἀδειμάντῳ δῶτορ (**) ἐλευθερίης
Κλῦθι Νέρων ἱλαρήν μιν ἅπασι γαλήνην.

Hoc eſt ex verſione Julii Martini Rotæ:

Antidotum multis inſignem viribus audi
Cæſar, qui nobis otia tuta facis.
Tranquilla hæc hilarisque ſuo pariterque ſerena &c.

Vertit

(*) Plinius Valerianus lib. 3. cap. 57. & lib. 4. cap. 38. ait theriacam apud inſulam Coum in templo Æſculapii inciſam fuiſſe lapide, & verſibus dedicatam. Codex Latinus A. C. 1479. exaratus in quo *theriacæ conficiendæ ratio ex Democrito & Andromacho*, MS. in Bibl. nobiliſſimi D. Uffenbachii. Vide Catalogum ejus MStor. p. 689. ſeqq.

(**) Conſer Triſtanum T. I. de numis Imperator. pag. 235.

2011 Ministerio de Cultura

Vertit etiam & fidelius quantum memini Jo. Gvinterius Andernacus, cujus mihi non eſt jam ad manus interpretatio.

Adromachus junior, prioris filius, itidem Neronis archiater ſcripſit libros duos περὶ συνθέσεως φαρμάκων, quorum primum externa medicamenta τὰ ἐκτὸς ſive τὰ ἔξωθεν ἐπιθέματα φάρμακα tradebat, ſecundus interna, τὰ ἔσω τοῦ σώματος λαμβανόμενα, quibus acceſſit tertius de medicamentis quæ oculis medentur τὰ τῶν ὀφθαλμῶν ſive τὰ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς φάρμακα Galen. T. v. pag. 647. T. 11. pag. 252. 325. Idem opus hoc reſpiciens Andromachum laudat Galenus ſæpiſſime, ut T. 11. pag. 162. 191. 234. 242. 243. 244. 245. 246. 252. 261. 263. 267. 269. 272. 273. 274. 275. 276. 280. 281. 284. 286. 289. 291. 292. 293. 294. 296. 298. 300. 305. 308. 309. 321. 322. 324. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 339. 342. 344. 357. 358. 363. 365. 366. 367. 370. 383. 384. 385. 388. 390. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 404. 411. 419. 420. 423. 430. ἐν φαρμάκοις ἔχων μεγίστην ἔξιν, judice Damachare apud Galen. T. 11. p. 402. Multa collegit medicamenta & non pauciora quam libris decem dederat Aſclepiades cognomento ὁ φαρμακίων, Galenus T. 11. pag. 235. ὁ Ἀνδρόμαχος πολλὰς ἤθροισε δυνάμεις, καὶ μικρὸν ἢ οὐκ ἐλάττους τῶν ἐν τοῖς δέκα τοῦ φαρμακίωνος Ἀσκληπιάδου. Sed reprehenditur quod præparationem & rationem utendi annotare neglexit. T. 11. p. 323. 325. 358. χωρὶς διορισμοῦ τὰ φάρμακα γράψας T. 11. p. 363. 399. ideo libri ejus quamplurima licet optima medicamenta complexi à medicis negliguntur. T. 11. pag. 397. Citatur Andromachus frequentiſſime ab Aetio, qui & medicamentum ejus cyphoides deſcribit. De Andromacho utroque & de aliis theriacorum ſcriptoribus dixi nonnulla lib. 111. cap. XXVI. §. 8. De Codice Arabico MS. in quo deſcriptio *theriacæ* Andromachi ſenioris continetur, vide Lambecium T. VI. p. 143. Lepidus error Riccioli, qui hunc Andromachum inter Aſtrologos tanquam primum *theoricæ* inventorem è Clavio refert, in almageſto.

Andron. Vide ſupra in Andrea. Andronis Medici mentio apud Athenæum XV. p. 610. ejus paſtillus & medicamenta varia laudantur à Celſo, Cœlio Aureliano, Galeno, Aëtio, Nicolao Myrepſo aliisque. De

2011 Ministerio de Cultura

aliis Andronibus consulendi Meursius ad Apollonii historias mirabiles pag. 94. seq. & in Bibl. Græca pag. 1221. tomo decimo thesauri Gronoviani, & Vossius de historicis Græcis.

Andronicus Tiçianus, quem citat & virum clarissimum vocat Octavius Horatianus libro quarto. Longe diversus ab Andronico peripatetico cujus mentio apud Galenum Tom. III. edit. Paris. pag. 232. 237. & T. VI. pag. 202.

Andronicus simpliciter, sive ille, sive alius, citatus ipsi Horatiano lib. I. cap. XVIII. lib. II. cap. VI. & Galeno Pharmacorum secundum locos lib. VII. cap. VI. eodemque ult. & libro, Quod corporis temperamentum animi mores sequantur.

Andronius, Aetio Tetrab. II. Ser. II. cap. XCIII.

Androtion laudatus Theophrasto, Plinio & qui georgicum scriptum ejus memorant, Varroni, Columellæ, Harpocrationi & Athenæo.

Angedenus sæpius Galeno citatus lib. II. Simplicium.

Angelevas citatur Stephano Medico in Galenum ad Glauconem pag. 18. b.

Angelinus.

Recentioris ætatis est Angelus Bologninus, cujus sunt libri de cura ulcerum exteriorum, & de unguentis communibus in solutione continui.

Anguitia, (*) aut ut alii vocant *Angitia.* (Nam ut id obiter dicam, ab Anguitia Angitia facta, ut ab anguiportu angiportus tradit Donatus in Adelphis Terentii.) Angitia igitur Medeæ & Circes soror, de qua Silius Italicus lib. VIII. 499.

Vipereumque herbis hebetare, & carmine dentem
Aeetæ prolem Anguitiam mala gramina primam
Monstravisse ferunt, tactuque domare venena.

Ex quibus aperte inrelligis eam herbarum vires præsertim adversus virus, non secus ac sorores noviss̃e. Eam nonnulli dicunt esse, quæ & dicta est *Angeronia*, (**) à depellendis angoribus & corporis

(*) Velut ἐχῖτις, sive ἐχιδναῖα, ab *anguibus ciendis* carmine. Vide Delrionem ad Senecæ Medeam v. 1024.

(**) Festus: *Angerona Dea sacra à Romanis instituta sunt. quum angina omne genus animalium consumeretur, cujus festa Angeronalia dicta sunt.*

2011 Ministerio de Cultura

ris & animi, quod putat Verrius Flaccus: aut quod populus Romanus morbo qui angina dicitur, præmisso voto sit liberatus, ut Julius Modestus autumat, ut apud Macrobium videre licet, lib. 1. Saturnal. cap. x. Ea autem Solis filia dicitur ob medendi artem, cujus Sol, id est, Apollo inventor est. Servius vero ad Æneid. VII. 759.

Quin & Marrubia venit de gente sacerdos,

Tradit ipsam Medeam (*) fuisse *Angitiam* vocatam, quoniam Marrubii Italiæ populi circa Fucinum lacum habitantes, contra serpentes nonnulla remedia edocti carminibus serpentes angerent. Solinus cap. VIII. diversas facit hanc & Medeam, easque & Circen, sorores, fuisse dicit filias Oetæ sive Æetæ, Colchorum Regis. *Hæc Tiraquellus* p. 407.

Aninebetem, Serapioni Simplicium cap. CLXIV.

Antæus, sive *Anthæus*, Plinio lib. XXVIII. cap. 1. & Galeno Pharmacorum κ τόπ. lib. IV. cap. VII. vide infra *Antistius*. Sunt & qui apud Plinium legant Anchæus.

Anthus, nisi idem sit, apud Aetium Tetrab. III. Ser. IV. c. XLIV. p. 609. b. & 612. edit. H. Stephani.

Antigenes Cleophantinus Aureliano, lib. II. Oxeon. cap. x. ex *libro de Febribus & tumoribus*. Quinti discipulus fuit teste Galeno T. II. edit. Basil. pag. 453. *Anatomica* scripsisse idem innuit T. V. pag. 21.

Antigenes, sive *Antigenus* simpliciter citatus Galeno libro secundo Commentariorum de natura hominis & Pharmacorum κ τόπ: Aetio, Alexandro Tralliano, & Marcello Burdegalensi. Incertum, minusque credibile Antigenem alterum Marci Aurelii Antonini archiatrum Galeno memoratum eundem fuisse cum Antigene Cleophantino, cum Cleophantus ille tempore Ptolemæi Evergetæ floruerit.

Antigonus Medicus celebris castrensis, Galeno T. II. p. 180. 184. κ τόπ. lib. IV. cap. VII. & Marcello empirico cap. VIII. & Paulo Æginetæ lib. VII. cap. VIII. in princip. Meminit Antigoni, ætatis suæ Medici Lucianus in philopseude, T. II. p. 330. 332.

Antigonum Cymeum sive *Cumanum* inter scriptores rei rusticæ laudant Varro, Columella, Plinius: *Antigonum Carystium* περὶ ζώων, de animalibus

(*) Ita vetus glossar. apud Salmasium p. 86, ad Solin. *Angicia*, Μήδεια.

2011 Ministerio de Cultura

malibus citat Hesychius in ἴλησι. De Antigonis dicere me memini lib. III. cap. XXVII. §. 8.

Antiles & *Antilis*, Rasi Continentis libro II. cap. V. & VI. & alibi sæpe in eo opere, vide infra *Antyllus*.

Antimachus Galeno, περὶ γένη, libro septimo. T. II. edit. Basil. p. 420.

Antiochus Martyr, sub Adriano Imp. qui gratis curavit morbos ut de ἀναργύροις Cosma & Damiano Græca Ecclesia celebrat. Memoria hujus Antiochi colitur in Sardinia, & mentio ejus exstat in Martyrologio Romano XIII. Decembris.

Antiochis. Ἀντιοχίδος μάλαγμα, Galeno περὶ τόπων lib. IX. cap. II. & lib. X. cap. II. T. II. p. 294. 308.

Antiochus Syriæ rex, qui Antidotum illud celeberrimum, theriacam, in tempio Æsculapii, versibus dedicavit, teste Plinio lib. XX. Hist. naturalis cap. ult. sive in templo Apollinis, ut scribit Plinius Valerianus IV. de re medica cap. XXXVIII.

Antiochus Philometor, Galeno lib. II. Antidotorum.

Antiochus alius, qui annos vixit plusquam LXXX. sensibus illæsis, membrisque omnibus integris, ut retulit Galenus, qui ejus vitæ rationem describit lib. V. περὶ ὑγείας Tom. IV. edit. Basil. pag. 269. 270. Hunc sæpe citant Aetius Quaternione I. Ser. III. cap. CXIV. & Paulus Ægineta lib. VII. cap. VIII. Vide infra Paccius.

Antipater citatur Scribonio Largo cap. 167. ubi memorat ejus theriacam qua se usum fatetur Galenus II. antidotor. cap. X. Idem Galeno περὶ τόπων lib. III. C. III. & lib. VI. cap. I. & alibi sæpe ut Tom. II. pag. 243. 265. 276. 292. 301. 310. 389. 403. 412. & Aetio citatus Tetrab. II. Ser. II. cap. XLII. & Ser. IV. cap. LVII. & alibi quem inter Methodicos ponit idem Galenus, aut quisquis est, in Introductione, sive Medico cap. IV. T. IV. pag. 42. 373. Alius Antipater (*) junior, qui ipsius Galeni tempore artem medicam apud Romanos publice exercuit non sine laude, ut tradit ipse Galenus lib. IV. De locis affectis, cap. ult. Tom. III. pag. 295. Cœlius Aurelianus libro secundo Chronicon cap. XIII. Antipatrum citat ex *libris Epistolarum medicinalium ad Gallum.*

Antiphanes Galeno περὶ τόπων lib. V. C. IX. & Cœlio Aureliano lib. Chronicon IV. C. VIII. ex libro quem *Panopten* (*) appellavit. Clemens Alex.

(*) Confer Jo. Rhodium pag. 251. ad Scribonium Largum.
(**) Tiraquellus legit *panoxeon* de morbis valde acutis.

2011 Ministerio de Cultura

Alex. 2. pædagogi cap. 1. pag. 140. Ἀνιφάνης δὲ ὁ Δήλιος ἰατρὸς καὶ μίαν τῶν νόσων αἰτίαν ταύτην εἴρηκεν, τῶν ἐδεσμάτων τὴν πολυειδίαν. *Antiphanes Delius Medicus unam hanc morborum cauſam eſſe dixit, ciborum varietatem.*

Antiſtius, aut ut alii legunt, *Antius*, qui ex tot vulneribus Cæſari inflictis unum tantum lethale quod ſecundo loco in pectore acceperat judicavit, apud Suetonium in Julio Cæſare, cap. LXXXII. videnum ſit *Anteus*, de quo ſupra.

Antoninus ſimpliciter, Galenus lib. v. κ τόπων cap. VII. T. II. edit. Baſil. pag. 228.

Antonius Caſtor, plus ſimplici vice laudatus Plinio, qui in re herbaria ipſo monſtrante profeciſſe ſe non diffitetur. *Nobis certe*, inquit XXV. 2. *exceptis admodum paucis contigit reliquas* (herbas) *contemplari ſcientia Antonii Caſtoris, cui ſumma auctoritas erat in ea arte noſtro ævo, viſendo hortulo ejus in quo plurimas alebat centeſimum ætatis annum excedens, nullum corporis malum expertus, ac ne ætate quidem memoria aut vigore concuſſus.*

Antonius Cous, Galeno lib. II. Antidotorum.

Antonius Epicureus, qui ſcripſit περὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πάθεσιν ἐφεδρείας de propriorum affectuum cognitione & moderatione, cui ſimili argumento reſpondit Galenus, quem inſcripſit de propriorum animi affectuum agnitione & remedio. Vide Tom. VI. edit. Pariſ. pag. 519. 520. Eundem eſſe mihi perſuadeo Antonium quem φιλομαθῆ & φιλόσοφον vocat Galenus librumque de pulſibus illi inſcribit T. IX. pag. 333.

Antonius Herbarius, ὁ ῥιζοτόμος Galeno Pharmacorum κ τόπων lib. II. cap. II. & κ γένη lib. VI. qui hunc dicit multam habuiſſe experientiam T. II. edit. Baſil. p. 180. 184. 404. Idemne cum Antonio Caſtore?

Antonius Muſa Auguſti medicus, quem Muſam ſimpliciter citant Galenus & Paulus Ægineta. Vide Galen. T. II. edit. Baſil. p. 201. 209. 210. 257. 262. 264. 265. 271. 272. 306. 388. T. IV. pag. 90. 210. 218. Pluribus libris diligenter tractavit de medicamentis T. II. pag. 252. 328. unde p. 335. accenſetur viris ἐν τῇ τῶν φαρμάκων ἐμπειρίᾳ inſignibus Andromacho, Archigeni, Aſclepiadi, Critoni, Heræ, Menecrati, Petronio, Philippo. Muſæ medicamentum relatum ab Aſclepiade laudat Galenus T. II. pag. 287. De duobus libellis

2011 Ministerio de Cultura

qui exſtant ſub Muſæ nomine Latine, unus *de herba betonica* ad M. Agrippam & alter ad Mæcenatem *de tuenda valetudine*, dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 5. In præſenti, de Muſa hoc ſubjiciam locum Dionis Caſſii, quem inſignem ſcriptorem proxime, ſi ita ſummo vitæ noſtræ arbitro placuerit, recenſitum à me & illuſtratum prælis ſubjicere geſtit animus. Ita vero ille lib. LIII. pag. 517.

Ὁ δ' Αὔγυστος, ἐνδέκατον μετὰ Καλπυρνίου Πείσωνος ἄρξας, ἠρρώστησεν αὖθις, x) ὥστε μηδεμίαν ἐλπίδα σωτηρίας ἔχειν. πανταχοῦ ὡς καὶ τελευτήσων διέθετο, καὶ τάς γε ἀρχὰς, y) ἵνα τε ἄλλως τοὺς πρώτους καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ἱππέων ἀθροίσας, ἀφάνδοχον μὲν οὐδένα ἀπέδειξε, καίτοι τὸν Μάρκελλον z) πάντων προκεκριμένον ἐς τοῦτο εὐδοκιμήσεσθαι· διαλεχθεὶς δέ τινα αὐτοῖς περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων, τῷ μὲν Πείσωνι *) τάς τε δυνάμεις καὶ τὰς προστασίας τὰς κοινὰς ἐς βιβλίον ἐσγεγράψας a) ἔδωκε, τῷ δ' Ἀγρίππᾳ τὸν δακτύλιον, b) ἐνεχείρισε. τὸν αὐτὸν μηδὲν, ὅ, τι μηδὲ τῶν πάνυ ἀναγκαίων ποιεῖν δυνάμενον, Ἀντωνίου τὴν Μοῦσαν c) καὶ ψυχρολουσίαις d) καὶ ψυχροποσίαις e) ἀνέσωσε καὶ διὰ τοῦτο ⟨τὸ⟩ f) χρήματα παρά τε τοῦ Αὐγούστου καὶ παρὰ τῶν βουλῆς πολλὰ, ⟨καὶ⟩ χρυσοῖς g) δακτυλίοις (ἀπελεύθερος h) γὰρ ἦν) χρῆσθαι, τήν τε ἀτέλειαν καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἐμοτέχνοις, i) οὐχ ὅπως τοῖς τότε οὖσιν, ἀλλὰ καὶ

Auguſtus undecimum conſul, cum Calpurnio Piſone, adeo gravi morbo decubuit, ut nulla ſalutis ſpes adeſſet: itaque omnibus ut fato conceſſurus, diſpoſitis, magiſtratibus & ſenatorum equitumque primoribus ad ſe convocatis, nemine ſibi ſucceſſore (qvum omnes putarent, Marcellum ad hoc ab eo deſtinatum iri) conſtituto, qvum quædam iis de publicis negotiis expoſuiſſet; Piſoni libellum, in quem exercituum & redituum publicorum indicem conſcripſerat, Agrippæ annulum tradidit. *Antonius* vero *Muſa*, Auguſtum qvum nihil ne quidem eorum, quæ maxime eſſent neceſſaria, poſſet exequi, lavacris frigidis, frigidisque potionibus ſanitati reſtituit: quam ob rem etiam pecunia ei ab Auguſto & ſenatu multa, uſusque annuli aurei (libertus enim erat) datus eſt, immunitasque non ipſi tantum, ſed omnibus eandem artem exercentibus non tunc modo ſed in poſterum quoque

Τοῖς

2011 Ministerio de Cultura

πῖς ἔπειτα ἐσομβώοις, ἔλαβεν. ἀλλ' ἔδει γὰρ αὐτὸν, τά τε τῆ τύχης καὶ τὰ τῆ πεπραγμένης ἔργα προσποιήσαντα, καὶ πόδας ἀλῶναι. k) ὁ μὲν Αὔγυστος ὕτως ἐσώθη. ὁ δὲ δὴ Μάρκελλος, νοσήσας ὑ πολλῷ ὕστερον, l) ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου ὑπ' αὐτῆ τῆ Μέσα τρόπον θεραπευόμενος, ἀπέθανε. καὶ αὐτὸν ὁ Αὔγυστος δημοσίᾳ τε ἔθαψεν ἐπαινέσας, ὥσπερ εἴθιστο, m) καὶ ἐς τὸ μνημεῖον ὃ ᾠκοδομεῖτο *) κατέθετο, τῇ τε μνήμῃ τῆ θεάτρου n) τῆ προκαταβληθέντος μὲν ὑπὸ τῆ Καίσαρος, Μαρκέλλου δὲ ὠνομασμένου, ἐτίμησε. καὶ οἱ καὶ εἰκόνα χρυσῆν καὶ στέφανον χρυσοῦν, δίφρον τε ἐλεφάντινον, ἔς τε τὸ θέατρον ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πανηγύρει o) ἐσφέρεσθαι, ἐς τὸ μέσον τῶν ἐλεχόντων τῶν τελούντων αὐτοὺς ἔδεσθαι ἐκέλευσε. ταῦτα μὲν ὕστερον ἔπραξε.

tempus conceſſa. Verum enim vero fas erat eum qui opus fortunæ fatique ſibi arrogaſſet, ſtatim manifeſtis rebus coargui. Evenit enim paulo poſt, ut Marcellus ægrotans, eademque ratione à Muſa eodem curatus, mortem obiret: quem funere publico elatum, laudatumque pro more, Auguſtus in ſepulcrum quod ſibi exſtruebat condidit, memoriaque eum theatri ejus, quod ante cœptum â Cæſare, Marcelli dictum eſt, honeſtavit: juſſitque, ut ludis Romanis effigies Marcelli aurea, aureaque corona, & ſella curulis in theatrum inferretur, mediaque inter præfectos iis ludis magiſtratus collocaretur. Verum hæc poſtea temporis acta ſunt.

x) ἠῤῥώστησεν αὖθις] itaque diverſus hic morbus Auguſti ab eo de quo Dio pag. 514. B.

y) τάς γε ἐλεχὰς] Suetonius cap. 28. *qvum Magiſtratibus & Senatu domum accitis Rationarium Imperii tradidit.*

z) τὸν Μάρκελλον] Marcellum utpote generum ab Auguſto delectum. p. 515. C.

*) τῷ μὲν Πείσωνι] Cn. Calpurnio Piſoni, ſuo in Conſulatu collegæ.

a) ἐς βιβλίον ἐσγράψας] Hoc fuit *breviarium Imperii*, quale memorat Suetonius cap. 102. & deſcribit Dio infra p. 591. B. *Rationarium Imperii* vocat Suetonius idem cap. 28. in loco quem modo attuli.

b) Ἀγρίπ-

2011 Ministerio de Cultura

b) Ἀγρίππα τὸ δακτύλιον] Sic Alexander moriturus annulum detractum digito tradebat Perdiccæ, regnum ita visus tradere, ut Agrippæ Augustus. Confer infra p. 518. B. Jo. Kirchmannum libro de annulis c. 22. & quæ ad Nepotis Eumenem. c. 2. & Curtium X. 5. 4. viri docti.

c) Ἀντώνιός τις Μῶσας] Musa hic frater Euphorbi, quem Jubæ Regis Medicum fuisse è Plinio constat lib. XXV. 7. In eundem Musam Virgilii epigramma in ejus catalectis quo nihil illo doctius nihil sibi carius aut jucundius fuisse testatur. At Viros eruditos qui Artorium Augusti Medicum Vellejo II. 71. & aliis memoratum cum hoc Antonio confundunt, satis refellit Eusebius in Chron. qui Artorium post victoriam Actiacam naufragio periisse tradidit. De aliis Musæ cognomine, vide Fulvium Ursinum familiis Rom. in gente Pomponia.

d) ψυχρολουσίαις] Plinius loco laudato narrat Euphorbum & Musam fratres instituisse *à balneis frigidâ multâ corpora adstringere*, cum antea non esset mos nisi calida tantum lavari. Horatius lib. 1. Epist. 15.

nam mihi Bajas
Musa supervacuas Antonius, & tamen illis
Me facit invisum gelida cum perluor unda
Per medium frigus - - -

e) καὶ ψυχροποσίαις] Addit Plinius etiam cibos refrigerantes Augusto Musam præbuisse. Ita enim ille de lactucis lib. 19. cap. 8. *Est quidem natura omnibus refrigeratrix, & ideo æstate gratæ stomacho fastidium auferunt, cibique appetentiam faciunt. Divus certe Augustus lactuca conservatus in ægritudine fertur prudentia Musæ Medici.* Quod vero ad potum attinet, notum est calidam alioqui in usu ac deliciis apud Romanos fuisse, de quo exstat erudita Johannis Freinsheimii dissertatio edita Argentorati A. 1636. 8. Credibile autem est Augustum febri & inflammatione intestinorum laborasse, Musamque ex Methodicæ sectæ, cui erat addictus, rationibus contraria remedia judicasse aptanda. Suetonius Augusto c. 81. *Graves & periculosas valetudines per omnem vitam aliquot expertus est, præcipue Cantrabria domita, cum etiam destillationibus jecinore vitiato ad desperationem redactus,*

2011 Ministerio de Cultura

dactus, contrariam rationem medendi necessario subiit, quia calida fomenta non proderant, frigidis curare coactus auctore Antonio Musa.

f) καὶ χρήματα] addit idem Svetonius cap. 59. etiam illi statuam ære collato juxta signum Æsculapii statutam fuisse à populo.

g) χρυσοῖς δακτυλίοις] Jus annulorum aureorum negatum libertis, concessum equitibus, ut dictum ad p. 385. A.

h) ἀπελεύθερος γὰρ ἦν] Vir ingenio & doctrina florens Jo. Fridericus Crellius in diss. de Antonio Musa, quam Lipsiæ A. 1725. edidit, §. V. contra Dionem variis argumentis pugnat, verum levibus, ut Medicum illum evincat libertum minime fuisse, sed nullum affert testimonium idoneum quo fides Dioni derogetur.

i) καὶ τοῖς ὁμοτέχνοις] de jure annulorum aureorum dato Medicis, adeundus Barnabas Brissonius libro 2. antiquitatum Juris, capite tertio.

k) ὥστε πόδας ἁλῶναι] Assentior laudato Crellio §. 9. iniquitatem judicii hujus in Dione de Musa arguenti. Non enim recte inferas meræ fortunæ fuisse aut fati, quod Augustum feliciter curavit Medicus, neque Marcello potuit mederi, obstante vel imbecillitate naturæ ejusdem, vel negligentia observandi præcepta Medici, vel mali gravitate ac pervicacia, vel prorsus ut ipse Dio infra p. 519. C. innuit, occulta vi intercedente dati jussu Liviæ veneni, quod omnem Medici artem elusit.

l) Μάρκελλον νοσήσας δ' ὤλλῳ ὕστερον] interjecto post Augusti morbum semestri A. U. C. 731. Marcellus morbo correptus *occidit, & misero steterat vigesimus annus* ut notat Propertius III. 16. *In Bajano periisse, cum ædilitatem gereret*, scribit Servius ad Æneid. VI. 861. ita enim cum clarissimo Brockhusio legendum potius quam *Stabiano* quod Scaliger malebat ad hæc Propertii, obitum Marcelli lugentis:

At nunc invisæ magno cum crimine Bajæ,
Quis Deus in vestra constitit hostis aqua?
His pressus stygias vultum demersit ad undas &c.

m) ἐπαινέσας ὥσπερ εἴθιστο] Servius in 1. Æneid. 716. Pesti devota futuræ. *De oratione Augusti translata est locutio quam habuit in trnlatione funeris Marcelli, cum diceret illum immaturæ morti devotum fuisse.*

2011 Ministerio de Cultura

*) ἐς τὸ μνημεῖον] in Mauſoleum Auguſti, quod in campo Martio tunc condebatur, & in quod Agrippæ p. 541. C. & Druſi etiam reliquias illatas Dio dicet infra p. 549. B.

n) ἔ θεάτρε] de hujus Theatri dedicatione dicetur ad pag. 539. D. illud inter opera quæ nomine alieno Auguſtus fecit, memorat etiam Suetonius cap. 29. In Livii epitoma lib. 138. *Octavia ſoror Auguſti defuncta, antea amiſſo filio Marcello, cujus monumenta ſunt theatrum & porticus, nomine ejus dedicata.*

o) ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πανηγύρει] ſolennibus Circenſibus ludis. Vide Onufriun lib. 2. de illorum ludorum pompa T. IX. theſauri Græviani p. 362. *Hæc ad adductum Dionis de Muſa locum. Nunc Medicos referre pergamus.*

Antonius Pharmacopola, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. IV.

Recentioris ætatis ſunt:

Antonius Benivenius, cujus habemus librum de abditis nonnullis ac curandis morborum & ſanationum cauſis, excuſum Florentiæ 1507. & cum Scribonio Largo Baſil. 1529. 8. Ad hunc Politianus ſcribit Elegiam.

Antonius Bologninus, cujus in Chirurgia extant multa volumina.

Antonius Cermiſonus qui Patavii A. C. 1467. obiit præceptor Savonarolæ, cujus ſunt conſilia in re medica: & liber de urinis.

Antonius Faventinus, qui Hippocratis Aphoriſmos verſibus reddidit, ut præterea fecerunt *Latino* carmine quidem Paulus Dionyſius, Medicus Veronenſis 1599. 4. Matthæus Roſelenus, Lucanus, Jo. Ludovicus Ganſius, Argentorat. 1624. 12. Jo. Thaumaxenus, Heſſus, Norimb. 1623. 8. Jo. Baptiſta de Conde, Bruxell. 1647. 12. Robertus Conſtantinus: *Græco* idem Conſtantinus, & cum Radulpho Wintertono qui primam ſectionem eſt interpretatus, reliquas Joannes Frerus, Cantabrig. 1633. 8. *Italico* Anſelmus Latioſus, Viterbii 1667. 8. &c.

Antonius Fortolus ſive Fartolus Joſerienſis, qui plurimos libros Galeni tranſtulit, ut de diſſectione venarum, arteriarum & nervorum Baſil. 1529.

Antonius Fumanellus Veronenſis, cujus eſt Conſilium chirurgicum de calvariæ fractura, Hiſtoria & curatio difficultatis & anguſtiæ urinæ, de Balnei ferrati facultatibus, de balneis aquæ ſimplicis. Aliaque quæ

2011 Ministerio de Cultura

quæ ab Antonio Sandero lib. III. de claris Antoniis p. 175. sq. referuntur.

Antonius Gallus Parisiensis medicus, cujus extat libellus non indoctus de ligno sancto, & in imperitos fucatosque Medicos. Paris. 1540. 8. Is certe vir fuit hujus artis peritissimus, Tiraquello judice, & utraque lingua doctissimus.

Antonius Gaynerius, aut ut alii vocant, Guainerus, sive etiam Guaneri-us, sive denique Guaynerius (nam promiscue his nominibus appellatur) natione Papiensis, clarus circa A. C. 1440. cujus sunt multa opera in re medica. Vide Antonium Sanderum de claris Antoniis pag. 187.

Antonius Gazius Patavinus, cujus in medicina est Corona florida sive liber trecentis constans capitibus de sanitate tuenda Lugd. 1514. & alius de medicamentis purgantibus

Antonius de Gradis sive Garaldis, cujus est liber de Febribus. Alius de balneis Palatinis. Consilia quoque Medica & Comment. in nonum Almansoris memorat Antonius Sanderus pag. 189. de claris Antoniis

Antonius Ludovicus, Olyssiponensis, cujus sunt doctissimi libri de occultis proprietatibus, & totidem libri Problematon, & alii. Olyssipone 1540. fol. Idem est qui vertit Galeni nonnulla, & Mich. Pselli allegorias tres in Tantalum, Sphingen & Circem, aliaque edidit quæ Nic. Antonius T. 1. Bibl. Hispanæ novæ pag. 111. seq. commemorat.

Antonius Musa Brasavolus Ferrariensis Sec. XVI. medicus peritissimus, cujus extant doctissimi Commentarii in Aphorismos Hippocratis, & Dialogi de simplicibus medicamentis, & alia multa, quæ si placet vide apud Mercklinum & in Antonii Sanderi libro tertio de claris Antoniis pag. 208. seq.

Antonius Stupanus Rheticus, A. 1551. Basileæ extinctus, qui auxit Dispensatorium, quod vocant, medicamentorum Nicolai. Lugd. 1543.

Antonius Zenus, aut ut alii appellant, Zenon Policola Venetus, cujus est liber de natura humana, sive de Embryone. Venet. 1491. & libri septem, Planetarum nominibus inscripti de reliquis vitæ humanæ ætatibus. Vide Antonium Sanderum de claris Antoniis pag. 247.

Antyllus vel *Antillus* citatus Oribasio lib. II. Euporiston, Aetio Tetrab. I. Ser.

2011 Ministerio de Cultura

Ser. III. sæpe, & alias quoque sæpe: Paulo Æginetæ qui Chirurgum appellat lib. III. cap. XL. & lib. VI. cap. XXXIII. & lib. VII. cap. X. & XXXIII. Stobæo Ser. XCIX. Avicennæ lib. v. & Rasi lib. II. Continentis, cap. II. & alibi sæpe, qui ut opinor, est ille Antilis, vel Antiles, de quo supra. Nam hæc nominum propriorum diversitas in hoc authore, & cæteris Arabibus processit vitio interpretum, atque etiam librariorum.

Anyasius, Rasi lib. III. ejusdem operis, cap. III.

Apelles Chirurgus apud Artemidorum Daldianum, de Somniorum interpretatione, lib. III. cap. III.

Apelles, Medicus Thasius, apud Plin. lib. XXVIII. 8. XXXI. & XXXII. cap. v. & Galenum, lib. II. Antidotorum. cap. VIII. & lib. v. κτ γένη cap. XIV.

Aphricanus, qui de ponderibus & mensuris medelarum scripsit, & hic sive alter ejus nominis citatus Constantino, aut alteri, quisquis is est, libro Geoponicon XII. in re medica. Vide infra in Julio Africano.

Aphrodas, Galeno libr. Pharmaco. κτ γένη, II. & κτ Τόπους, lib. III. cap. IV. eodemque ult. ad fin. & lib. v. cap. VII. non semel, & lib. II. Antidotorum, & alibi sæpe. T. II. pag. 234. 270. 274. 333. 372. 388. 420.

Aphrodiseus, Galeno κτ χρώη, lib. VII. qui alius est ab Alexandro Aphrodiseo, qui Galeno multo posterior fuit.

Apion, eidem ejusdem operis lib. v.

Apion Grammaticus, sive is fuit, qui scripsit de metallica medicina, ex quibus Plinius quædam mutuatus est, lib. XXXV. ut ipse fatetur lib. II. in nomenclatura authorum ejus libri.

Apis Ægyptiorum rex, Pheronei ac Pithonis filius traditur Medicinam primus invenisse, ut testantur Clemens Alex. I. Strom. p. 307. & Theodoritus lib. I. de cura affectuum gentilium pag. 7. Hic Apis ob pulcherrimum salutiferumque inventum in tanto honore & admiratione habitus est, sicuti & ipse Theodoritus tradit lib. III. pag. 42. ut pro Deo coleretur, vocareturque *Osiris*, quod vocabulum si quis ad Latinam linguam transferat, idem est quod *multoculus*, ut Diodorus & Eusebius prodidere. *Os* enim Ægyptiorum lingua multum significat: *Iris* autem oculum: ut etiam scribit Plutarchus in

2011 Ministerio de Cultura

in lib. de Iſide, & Oſiride: perinde ac vir oculatiſſimus, ac magno ingenio, magnaque prudentia fuerit, qui tam ſulature auxilium mortalibus inveniſſet. Ob idque Apollinem eſſe eundem volunt plerique, & id quidem autumant ipſi Ægyptii, quibus & Oſiris Sol eſt, & Sol Apollo, ut videre licet apud Macrobium, lib. I. Saturnaliorum cap. XXI. & Diogenem Laërtium in procœmio. Verum non ſatis conſtat idemne fuerit Apis, qui Apollo, an diverſus uterque. Tacitus autem lib. xx. hiſtoriæ Auguſtæ, ad finem, ſcribit multos Oſirim, quem & quidam Serapim vocant, Æſculapium quoque appellare, quod medeatur ægris corporibus. Ab hoc forte inventa eſt & vocata herba Oſiris, de qua Dioſcor. lib. IV. cap. CXXXIV. & Galenus lib. VIII. Simplicium medicamentorum, in cap. de Oſiri, & Paulus Ægineta lib. VII. etiam inter ſimplicia. Sed & huic quod de Api diximus, concinit quod ſcribit Cyrillus adverſus Julianum Cæſarem lib. VI. pag. 200. *Cum Apis*, inquit, *Ægyptius non obſcurus inter eos illic erat templi miniſtros, & naturalis Philoſophiæ ſcientiam adeptus eſſet, hunc ferunt primum artem medicam exquiſiviſſe & tradidiſſe fœlicius quam eos qui eum præceſſerant, communicaſſeque Æſculapio.* Quod autem ad Serapin peculiariter pertinet, poſſet videri ex lectione antiquorum ſcriptorum illum morbos animo & oratione curaſſe. Nam Varro in Eumenidibus apud Nonium Marcellum, voce *precantur*: *Ego medicina Serapi utor, cotidie precantur: intelligo recte ſcriptum eſſe Delphis*, Θεοὶ ἀρᾳί. (*)

Nec multo poſt: *Miras pro miraris. Varro Eumenidibus:*

Hoſpes quid miras animo curare Serapim?
Quid? quaſi non curat tantidem Ariſtoteles.

Hæc Tiraquellus pag. 238.

Apius Phaſcus, Galeno Pharmacorum κ' Τόπες, lib. v. cap. VII. To. II. pag. 228.

Apœmantes Eraſiſtrateus. Galen. de venæ ſectione adverſus Eraſiſtrateos T. IV. pag. I.

Apollinaris, Marcello Burdegalenſi in ſua præfatione.

Apollinaris Cremonenſis, qui ſub Eugenio IV. ſcripſit practicam, & alia quædam.

(*) In Veteri Codice: *Theon era.* Lege Θεῶν ſive Θεάων ἔρᾳ.

2011 Ministerio de Cultura

De *Apolline* inventore medicinæ præter Tiraquellum p. 235. ſeq. libri de nobilitate, copioſe & erudite Jo. Henricus Meibomius ad Jusjurandum Hippocratis capite IV.

Apollo alius, Galeno Pharmacorum localium lib. VII. cap. III. Tom. II. pag. 266. Niſi nomen ibi ſit conciſum (ut ſæpe fit in nominibus propriis) ut (quod utique videtur) ſignificet Apollonium, vel Apollodorum.

De *Apollodoro*, Democriti affectatore qui ſcripſit Magica, & Apollodoris duobus *Scillæo*, ſive *Citieo* & *Tarentino* citatis Plinio, quorum alter eodem XIV. 7. teſte ſuaſit Ptolemæo Regi quæ vina biberet: nec non de Apollodoro *Lemnio* qui volumen de re ruſtica compoſuit, dixi lib. III. cap. XXVII.

Apolloniades, Aetio Tetrab. II. Ser. IV. cap. XLVIII.

Apollonides Chirurgus, niſi idem ſit, apud Artemidorum Daldianum, in Somniorum interpretatione. lib. III. cap. III.

Apollonides Cyprius, Methodicus, diſcipulus Olympii, Juliani præceptor. Galeno in Methodo. T. IV. pag. 42. edit. Baſil. ſed ubi Ἀπολλωνίδᾳ vitioſe excuſum pro Ἀπολλωνίᾳ. Senex valde probatus Romæ Tom. XIII. edit. Pariſ. 1010. a 1012. b.

Apollonii duo *Antiocheni*, pater & filius, Medici Herophilei & Empirici. Vide infra in Apollonio Herophileo.

Apollonius Archiſtrator, Galeno Pharmacorum ſecundum genera, lib. V. T. II. pag. 388.

Apollonius Byblas, eidem lib. III. Epidemiorum Hippocratis. Tom. V. pag. 13. ubi laudat ejus librum περὶ χαρακτήρων contra Zenonem Epicureum.

Apollonius Citienſis, Cælio Aureliano lib. II. Chronicon cap. IV. ex. *lib. II. de Epilepticis*, & iterum lib. III. cap. IV. T. XII. hujus Bibl. p. 779. Citium Apollonii Medici patriam fuiſſe notat etiam Strabo XIV. p. 683

Apollonius Glaucus, qui ex *libris de interioribus* (morbis) citatur eidem Cælio Aureliano, lib. Chronicon IV. cap. VIII.

Apollonius Herophilus, ſive Herophileus Antiochenus, pater, idem ni fallor cum Apollonio Mure de quo mox.

Apollonius ejus filius, ſectæ ut pater Empiricæ, ſicut tradit Galenus, aut quisquis eſt eo libro cui titulus eſt, εἰσαγωγὴ, id eſt, Introductio, ſive Medicus, ubi utrumque dicit fuiſſe Antiochenum. Incertum utrius horum

2011 Ministerio de Cultura

horum liber περὶ μύρων καὶ στεφάνων citatur ab Athenæo xv. pag. 688.

Apollonius Memphites, quem Galenus in isagoge memorat, T. IV. p. 391. & lib. II. Antidotorum, atque etiam Aetius Tetrab. II. Ser. II. c. XXXIII. & Ser. III. c. XX. & Cœlius Aurelianus lib. Chronicon III. c. VIII. & lib. IV. c. VIII. & Nicandri Scholiastes. *Erasistrateus*, de appellationibus membrorum corporis humani. Galenus T. IV. p. 375. Hujus Apollonii effigies T. III. thesauri Gronov. litera ll.

Apollonius Mys, vel *Mus*, Herophileus de quo Strabo lib. XIV. & Celsus lib. V. in principio, Galenus lib. IV. de differentiis pulsuum, & lib. II. Antidotorum: & Cælius Aurelianus lib. Oxeon. II. cap. XIII. *ex libro XVIII. de secta Herophili*, Librum XXIX. περὶ τῆς Ἡροφίλου αἱρέσεως laudat Galenus T. III. p. 49. libros περὶ εὐπορίστων φαρμάκων sæpe citat idem, ut T. II. pag. 68. Videtur respici à Plinio XXVIII. 1. Apollonium laudante.

Apollonius ὁ Ὄφις, Erotian. procem. infra in Apollonius ὁ Θήρ.

Apollonius Organicus, Galeno Pharmacorum secundum genera lib. V. T. II. pag. 391.

Apollonius Pergamenus, Oribasio Euporiston lib. I. cap. IX. Plinioque. Hic de herbis & de facile parabilibus medicamentis scripsit. Vide quæ dixi lib. III. cap. XXI. ubi varios Apollonios refero, & lib. IV. cap. XVII. in indice scriptorum à Galeno laudatorum.

Apollonius Pitaneus, Plinio lib. XXIX. cap. ult.

Apollonius Stratonis ὁ ἀπὸ Στρατόνων, ex Stratonis schola (ita enim malim quam cum Tiraquello Stratonis filium dicere) Erasistrateus cujus de pulsibus memorat Galenus lib. IV. de differentiis pulsuum. T. III. p. 51. Idem ut videtur cum Apollonio Memphite.

Apollonius Tarsensis, eidem Pharmacorum κατὰ γένη, & Pharmacorum κατὰ τόπους, sæpe. γνώριμος Galeni sive discipulus T. II. p. 389.

Apollonius ὁ Θήρ sive Bestia. Erotian. in ἀμφιβάλλεσθαι. Eidem Erotiano in procœmio Apollonius ὁ Ὄφις.

Apollonius Thespianus Galeno postremo loco. Et ut vix credam tot fuisse Apollonios medicos: sic nec credibile est uni fuisse tot cognomina.

Apollonius Tyaneus *) philosophus, quem Pythagoreorum exemplo artis medicæ amantem ac peritum fuisse non uno loco Philostratus innuit:

*) De hoc dixi lib. IV. cap. 24.

2011 Ministerio de Cultura

merito judicavit animi curam ab nobis non minorem habendam esse quam corporis, unde ad Critonem Epistola XXXIII. Τὸ θειότατον Πυθαγόρας ἰατρικὴν ἔφασκεν. εἰ δὲ ἰατρικὴ τὸ θειότατον, καὶ ψυχῆς ἐπιμελητέον μετὰ σώματος, ἢ τὸ ζῶον οὐκ ἂν ὑγιαίνοι τῷ κρείττονι νοσοῦν. *Artem Medicam Pythagoras rem divissimam esse dixit. Quod si ars Medica res divinissima, cum corpore etiam animæ cura habenda est. Alioqui animal sanum non erit, quod parte quidem sui potiore ægrotet.*

Apollonius illorum omnium posterior, ut qui fuit tempore Apuleji, qui de eo loquitur lib. IX. Asini aurei, post principium, ubi eum refert morsum â cane rabido.

Apollonius quisquis is est, simpliciter citatus Aetio Tetrab. II. Serm. II. cap. LXXVIII. & seq. & LXXXII. & XCI. & Rasi lib. I. Continentis cap. IX. non semel.

Apollonius de quo inscriptio vetus apud Reinesium Classe XI. 10. p. 612. inventa, via quæ Neapoli Nolam ducit propter Vesuvium, ubi sitam Palæpolin fuisse scribit Ambrosius Nolanus. *D. L. Apollonii Medici, Servilia D. L. Ambrosia fecit Patrono suo & sibi & suis.*

Ὧδ' Ἐπάφυ *) γόνημα σοφοῖς ξυνήθελος ἀνὴρ
Κεῖμαι Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων.
Κλήθόμην Δέκιμος Σερβίλιος εἰς ἔτη ἐλθὼν **)
Ἐννέα πὺ δεκάδων καὶ τρία ὅσσ' ἐλέγον.

Quæ ita vertit Jul. Cæs. Capacius lib. I. Hist. Neapol. cap. VII.

Hic Epaphi soboles, sapientum adsecla Virorum
Et Romanorum divite gente satus,
Hic jaceo Decimus Servilius nomine: Vixi
Annorum decadas cum tribus usque novem.

Apollophanes Seleuciensis, regis Antiochi Soteris medicus, & maxima apud eum authoritate, ut refert Polybius lib. Historiarum V. cap. LVI. & LVIII. Ejus honori duo exstant à Smyrnensibus dicati numi quos

*) Possit & legi ὧδε Πάφυ.

**) Reines. ἕλκων, & deinde pro ὅσσ' ἔλεγον, legit τὸ σκέλεθον.

2011 Ministerio de Cultura

quos ita describit vir celeberrimus Rich. Mead, Medicus Londinensis diss. de numis quibusdam à Smyrnæis in Medicorum honorem cusis:

„1. Nummus æreus moduli tertii. In adversa area: *Caput mulie-*„ *bre laureatum*, quale in alio *Zeuxidis* itemque *Hicesii* nummo.„

In versa: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ ΕΡΟΒΙΤΗΝΟ. *Sedet* et-„ iam hic *Æsculapius*, ut in iis *Zeuxidis* & *Hicesii*. *Apollophanes* autem *ge-*„ *nere Seleuciensis*, *Antiochi magni medicus fuit*, ut discimus à Polybio, lib. v.„ Qui & *eximie regi dilectum fuisse* scribit, idque non artis tantum causa,„ ut videtur, sed etiam sapientiæ & in rebus arduis consilii prudentis. Et-„ enim cum Antiochus consultandum amicis proposuit, ecqua potissi-„ mum via impressio in Syriam esset tentanda, rejectis aliorum senten-„ tiis, ea Apollophanis omnibus prælata fuit. Floruit Apollophanes„ ann. ante Christum CCXX. Cui nummum hunc tribuerem. Quod„ ut faciam, eo etiam magis adducor, quia *Apollophanes*, ut *sectator*„ *Erasistrati*, a Cælio Aureliano memoratur, Acut. morb. lib. II. cap.„ XXXIII. *Apollophanem* quoque ut *medicum* laudat Celsus, lib. v. cap.„ XVIII. ut *scriptorem* Plinius, lib XXII. cap. XXI. In voce autem im-„ perfecta ΕΡΟΒΙΤΗΝΟ. . latet, opinor, patris nomen. Alter fuit *Apol-*„ *lophanes* Arcas, & is quoque Æsculapii numini addictus, teste Pausania,„ in Corinthiacis cap. XXVI.„

2. Nummus æreus moduli tertii. In adversa area: *Caput turri-*„ *tum Matris Sipylenæ*.„

In aversa: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ. *Isidis stantis imago*, ut„ in secundo *Zeuxidis* & *Hicesii* nummo.„

Apollophanes simpliciter, sive ille, sive alius citatur etiam Galeno Pharmacorum κ̃ῖ̃ γλώη, lib. v. & κ̃ῖ̃ τόπȣς lib. VIII. cap. IX. & Paulo Æginetæ lib. III. cap. XLVI. & lib. VII. cap. XVIII. & Cælio Aureliano Oxeon lib. II. cap. XXIV. & cap. XXIX. & Alexandro Tralliano lib. VIII. cap. II. ubi ejus malagma & Aetio pag. 562. ubi Apollophanium emplastrum describit.

Apollozantes, quem ex Alexandro Tralliano Tiraquellus affert, nusquam reperio.

Apuleius Madaurensis, de quo dixi in Bibl. Lat. lib. IV. c. II. sicut etiam de *Apuleio Celso*, cujus libros habemus de herbarum viribus, ex quibus citatur Marcello Burdegalensi cap. XVI. Huncque præceptorem fuisse Valentis & Scribonii Largi, scribit ipse Scribonius lib. de compo-

2011 Ministerio de Cultura

ſitione medicamentorum cap. XLVI. & cap. CLXXI. Apuleium autem, ſive hunc, ſive alterum citat Conſtantinus, aut quisquis eſt, lib. Geoponicon XII. in re medica.

Aprianus, qui deſcripſit medicamenta, quæ valent ad quæque membra affecta, apud Galenum lib. VI. Simplicium.

Arabas Thebanus, Galeno lib. II. Antidotorum.

Arabaſius, Raſi lib. Continentis V. cap. I.

Arabri.

Arabs ſive *Arabus*, Apollinis & Babyloniæ filius, cui inventionem Medicinæ quidam tribuerunt teſte Plinio VII. 56. Arabs & Arabus ſicut Æthiops & Æthiopus promiſcue dicitur. Nam & Arabis in dativo pluralis numeri poſuit Virgilius VII. 605. Æneid. *Hircanive Arabisve parant.* Ubi vide Servium. Tiraquell. p. 235.

Arabs cujus malagma affert Celſus, lib. V. cap. XVIII.

Aram.

Aratus, Heliodorus Athenienſis, Orpheus Theologus, & Orus Mendeſius junior reprehenduntur à Galeno II. de antidotis T. II. pag. 99. quod compoſita medicamenta lethalia verſibus deſcribere non dubitarunt. Τούτους μὲν ἄν τις θαυμάσειεν ἐμμέτρως ἐπιχειρήσαντας τὰ περὶ τέχνων πραγματείαις. Μέμψαιτο δ' ἂν εὐλόγως διὰ τὰ πράγματα, διδάσκειν γὰρ μᾶλλον ὄφελε καὶ προσάγειν τοὺς βουλομένους ἐπὶ καινῷ τῷ πλησίον ἐπιχειρεῖν τὰ τέχνων σκευασίαις. Suidas inter Arati Solenſis (de quo dixi lib. III. cap. XVIII.) poëmata refert σύνθεσιν φαρμάκων. Θηριακῶν ἐπῳδεία. Ἀνθρωπογονίαν. Ἀνατομήν. Aratum ἐν τοῖς ἰατρικοῖς citat Pollux II. 38. tres hexemetros exillis proferens. ἰατρικὰς δυνάμεις vocat auctor Græcus vitæ Arati.

In *Arcadium* Medicum & Comitem archiatrorum, Himerii Oratio memoratur Photio Cod. 165.

Arcaganis, Raſi lib. V. Continentis cap. III. citatus ex *lib. morborum.*

Arcageniſius, idem fortaſſe cum priore ejusdem operis lib. VI. cap. I. ex lib. *de vomitu*, & lib. V. cap. ult. ex *lib. de morbis diuturnis.*

Arcanidiſius, ejusdem operis lib. III. cap. IV.

Archagatus Lyſaniæ filius, qui ut Plin. lib. XXIX. cap. I. refert ex Caſſio Hemina, Peloponneſo primus è medicis Romam venit. L. Æmi-

2011 Ministerio de Cultura

L. Æmilio & Marco Livio Conſ. anno urbis DXXXV. Eique jus Quiritium datum, & taberna in compito Acilio empta ob id publice. *Vulnerarius* è re dictus fuit, mireque gratus adventus ejus initio: mox à ſævitia ſecandi, urendique, tranſiit nomen ejus in carnificem, & in tædium ars omnesque Medici. Archagati iſtius, aut alterius emplaſtrum recenſet Cornelius Celſus, lib. v. cap. XIX.

Archagilliſius, Raſi Continentis lib. VIII. cap. I. ex lib. *de morbis diuturnis*, is forte eſt qui ſupra dictus eſt Arcageniſius.

Archelaus, Ægyptius ad Ptolemæum Regem ſcripſit *epigrammata de admirandis animalium*, Ἀρχέλαος Αἰγύπτιος τῶν ἐν ἐπιγράμμασιν ἐξηγημένων τὰ θαυμάσια τῷ Πτολεμαίῳ, teſte Antigono Caryſtio hiſt. mirabil. cap. XXIII. & reſpicit Varro Archelaum laudans. III. 16. de re ruſtica. Alius ut videtur quem χερρονησίτην appellat Athænæi laudans eum in ἰδιοφυέσι IX. pag. 409. *de iis quæ propriæ naturæ ſunt*, idem adeo Archelaus quem ſcholiaſtes Nicandri citat ἐν τοῖς διφυέσι ſive *de iis quæ ſunt naturæ ancipitis*. Neque neceſſe cum Meurſio ἰδοφυέσι reponere. Illa ἰδιοφυῆ memorat etiam Laërtius lib. II. ſect. XVII. Laudatur & Archelaus Plinio lib. XXVIII cap. IV. & Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. VI. & Aetio Tetrab. IV. Ser. IV. cap. CXXXIII. Liber περὶ λίθων *de gemmis* quem citat Plutarchus de flum. pag. 1153. ad Archelaum Regem Cappadociæ pertinet ut ex Plinii XXXVII. 3. & VII. (cui adde Solin. cap. LV.) Harduinus annotavit. Hunc aut alium ejus nominis Stobæus Ser. XCVIII. qui eſt de morbis, citat ex lib. *de fluviis*, qui ad rem medicam facere videtur. Alius Anaxagoræ diſcipulus præceptor Socratis, de quo dixi lib. II. cap. XXIII. §. 10.

Archeſtratus, Gelous cujus ὀψολογίαν & alia allegat Athenæus.

Archibius Galeno Pharmacorum κατ' ἴλην lib. v. & lib. Antidotorum, ad Antiochum Regem ſcripſit teſte Plinio.

Archidemus, ſive *Archidamus*, utrunque enim reperio apud Galenum lib. II. Simplicium medicamentorum, cap. XVIII. & ſeq. Archidemum Medicum laudat etiam Plinius, & auctor collectionis Hippiatricon. Diocles ἐν Ἀρχιδάμῳ citatur à Galeno T. II. pag. 19. 20. 22. 24. 25.

Archi-

2011 Ministerio de Cultura

Archigenes Medicus celebris patria Apameensis Syrus. *Galen. T.* IV. *p.* 373. Philippi F. Romæ artem Medicam exercuit discipulus Agathini. *Suid.* in Ἀρχιγ. & *Aetius* pag. 156. qui narrat Agathinum ex vigiliis delirantem, capite ejus multo calido oleo irrigato sanitati restitutum ab Archigene fuisse. Secta Pnevmaticus *Galen. T. III.* pag. 32. 50. eclecticus T. IV. pag. 373. Nimis subtilis in definiendo, unde φιλοπονίας morbo laborasse eum Galenus scribit T. III. p. 41. & in verbis novatorem T. III. p. 267. & obscurum T. III. p. 250. 263. negligentius versatum in describendis medicamentis T. II. p. 174. 254. licet alioqui præclarum in arte sua fuisse testatus, & multa reliquisse ἀξιόλογα συγγράμματα T. II. pag. 177. Ex his sunt: περὶ ἑλλεβόρου χρήσεως. T. VIII. edit. Paris. p. 525. Βιβλία ἐπιστολικὰ ἕνδεκα τ' ἀριθμόν. *T. III. edit. Basil.* p. 272. *ubi ex libri primi Epistola ad Marsum* de memoriæ læsæ reparatione. Ex alia *Epistola ad Marsum* de atra bile, Aetius pag. 136. 267. edit. H. Stephani. Ex *Epistola ad Atticum* Paulus Ægineta III. 45. περὶ κατόρθου χρήσεως βιβλίον Galenus T. II. p. 145. βιβλίον ἔνθα διδάσκει μνήμης βεβλαμμένης ἀνάκτησιν T. III. pag. 272. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν χρονίων παθογνωμονικῶν. T. III. p. 280. περὶ πεπονθότων τόπων optime scripsit libris tribus, T. III. p. 270. περὶ τ τῶν πυρετῶν σημειώσεως libri decem. T. III. pag. 408. ubi eorum compendium. liber περὶ ἐννοίας τ πυρετ. id. ἐν μέγα βιβλίον περὶ σφυγμῶν. T. III. pag. 50. Galeni ὑπομνήματα εἰς ἐξηγῆσαί τι ἅμα καὶ κεῖνει τὸ περὶ σφυγμῶν Ἀρχιγένους βιβλίον. T. III. pag. 41. περὶ τῶν κατὰ γένος φαρμάκων libri duo. Prior T. II. p. 166. 176. 190. sq. 198. 219. 222. 224. 254. 281. 295. Posterior T. II. pag. 229. 289. 291. 296. 307. Libros Archigenis *de musculis* & *libros regularum*, quos Tiraquellus memorat, ubi laudet Galenus, non memini. Sæpe citatur Archigenes Galeno, Aetio, Paulo Æginetæ, Nicolao Myrepso ut ex indicibus, quos dedi in hos scriptores, cognoscere cuivis licet. Etiam Mesuæ, Serapioni, Rasi, & à Cælio Aureliano bis lib. II. acutor. cap. x. & Rasi lib. I. Continentis, cap. IV. & V. ex *libris morborum Chronicorum.* De eo est illud Juvenalis Satira VI. 236.

Tunc

2011 Ministerio de Cultura

—— Tunc corpore ſano
Advocat Archigenen, oneroſaque pallia jactat.
Quot Themiſon ægros, &c.

Ad quem locum Scholiaſtes notat Archigenem fuiſſe *Medicum magnum illius temporis.*

Item illud Satyra XIII. 98.

Nec dubitet Ladas ſi non eget Anticyra, nec
Archigene. - - -

Et XIV. 52. *Ocius Archigenem quære, atque eme quod Mithridates*
Compoſuit - - -

Utrum apud Xiphilinum pro Hermogene reponendum Archigenis nomen ſit, infra ubi ad Hermogenem pervenero, erit disquirendi locus.

Archigeniſius, Raſi lib. XII. Continentis, cap. I. ubi eum citat lib. de antiquis morbis. Et forte eſt Arcageniſius, vel Archagilliſius, de quibus ſupra.

Archis, Serapioni Antidotorum, cap. XCI.

Archides ſive ille, ſive alius, ibi cap. XVIII.

Arcon, Raſi lib. I. Continentis, cap. VIII.

Arcontius, vide ſupra Alcon.

Arcyon apud Joſeph. f. 664. edit. Lipſienſis: lege *Alcyon.*

Ardimitrius, qui fuit tempore Galeni, ut dicit Serapion tract. VII. qui de Antidotis eſt, cap. VIII.

Aretæus Cappadox, Plinio ut videtur ac Dioſcoride junior, & Pnevmaticæ ſectæ addictus, cujus eſt liber de acutis paſſionibus, de quo loquitur Paulus Ægineta lib. IV. c. 1. in principio, ubi in nonnullis codicibus *Aëtius* perperam ſcribitur pro *Aretæus.* Neque enim Aetius Cappadox fuit, ſed Antiochenus, ut ipſemet dicit, ideoque in Græco codice Aldi recte ſcribitur Καππαδόκην Ἀρεταῖον. Aretæum autem citat ſimpliciter ipſe Aetius Tetrab. III. cap. XLVI. & Tetrab. III. Ser. I. cap. item I. Illis porro quæ de Aretæo ejusque editionibus dicta â me ſunt lib. IV. hujus Bibl. capite III. addi nunc velim eundem ſcriptorem emendate ac luculentis typis vulgatum eſſe nuper Græ-

2011 Ministerio de Cultura

ce à viro nobiliſſ. *Joannn Wigano,* *) qui novam verſionem Latinam elegantem ſeparatim ad calcem voluminis ſubtexuit. Oxon. 1724. fol. In Belgio quoq; Aretæum recudendum exſpectamus inter Medicos veteres quos recenſendos nova cura & junctim nitide edendos in ſe ſuſcepit Vir arte & doctrina excellentiſſimus *Hermannus Boerhave.* Aretæus ex Junii Pauli Craſi verſione prodiit etiam Patavii 1700. 8. Et ad calcem edit. minoris Latinæ Pariſ. ſubjiciuntur annotationes locorum qui in Aretæi Codice ab interpretatione Craſſi diſcrepant. Aretæus Græce MS. in Bibl. Electoris Bavariæ num. 137. 138. Fuit etiam in Bibl. Sarrazianæ, quæ per publicam ſectionem diſtracta Hagæ Comitis fuit A. 1715. Vide Catalogum illius Bibl. pag. 61.

Aretæus Sabinus, qui Hippocratem commodiſſime commentatus eſt, ut dicit Aulus Gellius lib. III. *cap.* XVI. *vide infra Sabinus.* Hæc Tiraquellus. Sed apud Gellium, Sabinus legitur, Aretæus Sabinus non legitur.

Arianialis, Serapioni Simplicium, cap. CXLIII.

Aridion filius Meliz, Galeno, aut quisquis eſt Arabs, ut opinor, in lib. de medicinis expertis.

Arinaſius, Raſi lib. III. Continentis, cap. IV. & forte eſt Aniaſius, de quo ſupra.

Ariobarzanes, Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XVII. ubi deſcribit emplaſtrum Ariobarzanion. Uti etiam Alexander Trallianus lib. III. cap. X. Ἀριοβαρζάνιον λευκή Galen. T. II. pag. 324.

Ariſtarchus Berenices, quæ Antiochi cognomento Θεᾶ uxor erat, Medicus Polyæn. VIII. 50.

Ariſtarchus Tarſeus, ſive Tarſenſis, Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, lib. V. T. II. pag. 38. & Aetio Tetrab. IV. Serm. II. cap. XV.

Ariſtarchum illum, aut alium ſimpliciter citat idem Galenus Pharmacorum κατὰ τόπους lib. V. cap. I. & III. & lib. VII. cap. V. & VI. T. II. pag. 271. Aetius Quaternionis II. Serm. IV. cap. LXV. & Meſue in Antidotis.

Ariſteus apud Galenum, ſive Herodotum in Introductione, ſive Medico, poſt principium. T. IV. pag. 371. Ariſteus Ariſtomachi T. II. pag. 271. ἀντίδοτος Ἀριστέως Ἀριστομάχου.

Ariſtio Paſicratis F. chirurgus citatur ab Oribaſio de machianamentis. p. 595. 567. 568. inter Galeni Opp. T. XII. edit. Pariſ.

Ariſto,

*) Journal des Sav. 1725. Jul. pag. 36.

2011 Ministerio de Cultura

Ariſto, ſive *Ariſton*, quem citat Cornelius Celſus lib. v. cap. XVIII. & Galenus Pharmacorum ſecundum locos lib. IX. cap. IV. T. II. p. 299 edit. Baſil. Hujusque dicunt nonnulli eſſe librum *de victu ſalubri*, qui Hippocratis eſſe dicitur, ut ſcribit Galenus in Commentariis Epidemion Hippocratis, lib. VI. cap. I. T. IV. p. 306. T. V. pag. 43. ὑγιεινὸν διαιτητικόν pag. 302. Et illum inter vetuſtiſſimos medicos ponit idem Galenus in Commentariis de ratione victus in morbis acutis lib. II. Sectione XVIII. & in lib. I. de Alimentorum facultatibus.

Ariſtocles, Galeno Pharmacorum κ' Τόπος lib. VI. cap. I. & lib. VIII. cap. VII. T. II. pag. 243.

Ariſtocrates Grammaticus, Galeno ejusdem operis lib. V. cap. IX. Tom. II. pag. 234.

Ariſtogenes duo Suidæ celebrati, alter Thaſius qui ad Antigonum regem Macedoniæ plures libros in medicina ſcripſit: alter *Cnidius Chryſippi* philoſophi (ſive potius Medici * de quo infra) ſervus ac diſcipulus vide Galen. T. IV. pag. 8. 17. qui ex curatione Antigoni Gonatæ magnam famam conſecutus eſt. Alterius malagma recenſet Cornelius Celſus lib. V. cap. XVIII. illum quoque ſæpe citat Plinius libro XXXIII. XXXIV. & XXXV.

Ariſtogiton, Plinio lib. XXVII. cap. IV.

Ariſtolochus à quo ariſtolochia dicta. Cicero I. de divinat. cap. 10.

Ariſtolaus, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. V. T. II. p. 301.

Ariſtomachus. ſupra in Ariſteo.

Ariſtophilus Plataicus Pharmacopola, Theophraſto in Plantis memoratus, lib. IX. de hiſtoria Plantarum, cap. XIX. ubi narrat compertas illi herbarum vires, quibus magis aliquis vel nihil valeat in Venere ad tempus ut bimeſtre, vel trimeſtre, illisque ſe uſum ad caſtigandam laſcivorum juvenum petulantiam.

Ariſtoteles Philoſoph. de Phyſicis etiam & Medicis ſtudiis, ſicut de omni alio litterarum genere præclare meritus, ut ex recenſione ſcriptorum ejus quam lib. III. c. VI. VII. dedi, abunde conſtat: primus ſcripſit περὶ μορίων ἀνθρώπου καὶ τῶν ὀνομασιῶν αὐτῶν notante Galeno T. IV. pag. 375. qui videtur is ipſe libellus quem de hoc argumento

* Vide Davidis Clerici Hiſt. Medicinæ pag. 292.

2011 Ministerio de Cultura

ſine nomine auctoris ſub titulo εἰσαγωγῆς ἀναϑρμικῆς vulgavit Petrus Laurenbergius Hamb. 1616. 4. Non omittendum autem quod p. 296. notat Tiraquellus, Ariſtotelem originem duxiſſe ab Æſculapio & Machaone ejus filio *) ut veriſimilius ſit illum arti medicæ quæ illi hæreditaria erat, impenſius operam dediſſe. Nam & patrem & filium habuit Medicos, utrosque Nicomachos dictos, ut ex Laërtio conſtat, qui etiam tradit convixiſſe Amyntæ Macedonum Regi Medicinæ gratia, ubi etiam illum duos libros dicit compoſuiſſe inſcriptos medicinalia, **) ut vertit Ambroſius, quamvis Græcum in aliis ſit non ἰατρικὰ ſed παϑλικά. Vide quæ de Ariſtotelis ſcriptis Medicinalibus notavi lib. 3. hujus Bibl. cap. VII. pag. 191. 201. Arabibus adhuc libros quinque ferri de Medicina ſub Ariſtotelis nomine, monet Herbelotus pag. 972. b. Ariſtotelis antidotum memorat Avicenna libro v.

ἄχρι μὲν ὀνόματος Ἀριστοτελικὸς perſtringit Galenus T. I. pag. 227.

Ariſtoxenus Herophileus, & Alexandri Philalethis diſcipulus, Galeno lib. IV. de differentiis pulſuum, T. III. pag. 47. 49. 86. & Cœlio Aureliano lib. Oxeon. III. cap. XVI. Ejus liber XIII. περὶ τῆς Ἡροφίλου αἱρέσεως. Galen. T. III. p. 49.

Ariſtraſis, Raſi lib. v. Continentis cap. II. non ſemel.

Ariſtrates, Avicennæ lib. v. ſumma II. tractat. II.

Ariſtus Chirurgus, Scribonio Largo cap. CCIX.

Arius Aſclepiadeus, Galeno Pharmacorum ſecundum locos libr. IV. c. VII. ex lib. quo propria Pharmaca coacervavit, ἐν ταῖς ἰδίαις συναγωγαῖς τῶν φαρμάκων T. II. pag. 217. & lib. v. cap. VII. & alibi ſæpe. T. II. p. 226. 283. 309. 387. 392. Dioſcordis Tarſenſis æqualis T. II. pag. 392. Idem cui Dioſcorides Anazarbeus libros ſuos inſcripſit. Vide quæ dixi lib. IV. cap. III. pag. 89.

Arius Tarſenſis, niſi idem ſit, ipſi Galeno ſecundum locos lib. III. cap. I. & lib. IX. cap. I. Tom. II. pag. 193. 294. *Arius Lecanius*. T. II. pag. 389.

Arlunus, aut ut alii vocant, *Arlenus*, qui ſcripſit de faciliori alimento, & de balneo.

Arma-

*) Hermippus apud Laërt. lib. V. cap. I.

**) Laërt. V. 25.

2011 Ministerio de Cultura

Armaſios, ſive *Armeſius*, vide ſupra Aermeſios.

Armenius Archiater, ad quem Epiſtola Firmi Epiſcopi Cæſar. apud Clariſſ. Muratorium pag. 289. Analect. Græcorum.

Arnaldus Villanovanus Gallus ex Provincia, Doctor Raymundi Lulli, defunctus A. C. 1363. quem vulgo de Villa nova appellant, cujus ſunt multa opera in uno volumine impreſſa. Lugd. 1520. fol. Vide Mercklinum & Natalis Alex. Hiſt. Eccleſ. Tom. VII. edit. in fol. pag. 102. ſeq. De eo admodum magnifice loquitur è JCtis, ut cæteros nunc omittam, Jo. Andr. in cap. *Conſilium*, de obſerv. jeiuni. in addi. Specul. in rub. de criminal. fal. & Panormitanus in cap. *Si vero*, in III. oppoſit. de jurejurand. ubi illum appellat ſummum & quaſi divinum medicum, & Barbat. qui de illo mirandum quippiam refert in l. Titius, col. antepe. ff. de verbor. obligat.

Arobon & *Aroon*, Raſi lib. I. Continentis, c. II. & III. ex lib. de quæſtionibus naturalibus.

Aron, eodem libro cap. III. & alibi ſæpe, vide Aaron.

Arengeniſius ejusdem operis, lib. VII. cap. IV.

Arrhabianus, Galeno medicamentorum ſecundum locos lib. VII. cap. IV.

Arſillus Senogallienſis, qui verſibus transſtulit proloquia Hippocratis.

Artagalis, Raſi Continentis lib. V. cap. II. non ſemel.

Artaganis, ejusdem operis lib. VI. cap. II. ex libris diuturnorum morborum.

Artanius, Raſi Continentis lib. III. cap. IV.

Artemidorus cognomento *Capito*, Galeno lib. I. Commentariorum de natura hominis, & lib. I. Præſagiorum Hippocratis, cap. XXIX. & ἐξ Ὄπιδος libro quinto, cap. tertio, vide Capito. Scripta Hippocratis recenſuit, editionemque ſuam Hadriano Imp. probavit. Sed ipſe & propinqvus ejus Dioſcorides multas antiquas lectiones interpolarunt. Galen. T. V. pag. 4. Plura in indice ſcriptorum à Galeno citatorum lib. IV. cap. XVII. hujus Bibl. p. 564.

Artemidorum ſimpliciter, ſive illum, ſive alterum citat idem Galenus Pharmacorum localium lib. V. c. VII. & Cœlius Aurelianus, lib. Oxeon III. cap. XXIV. & lib. II. cap. XXXI. ubi eum *Sidenſem*, & *Eraſiſtrati ſectatorem* dicit, & libro tertio, cap. XV. Vide *Cornelius Artemidorus*. Meminit & Galenus Artemidori διαγνῶσιν. T. V. pag. 41.

2011 Ministerio de Cultura

Artemisius Marcello Empirico citatus, cap. XXXVI.

Artemius, eidem cap. XIII. nisi idem sit cum præcedenti, quod videtur ex eodem Marcello, qui utrumque Dianio ostendisse dicit.

Artemon Plinio, lib. XXVIII. cap. I.

Artigensus, Artigenisus, Artigenisius, Artiginisius, Artigesus, Artigenis, Artigenensis. Hæc enim omnium nomina pro uno, ni fallor, citat Rasis lib. V. Continentis, cap. I. & lib. III. cap. VII. in pluribus locis, & lib. VII. cap. IV. non semel, & alibi sæpe.

Artorius Augusti medicus, quem nonnulli viri docti *) male confundunt cum Antonio Musa, qui & ipse Augustum curavit sed A. U. C. 732. diu postquam Artorius statim post Actiacam victoriam naufragio, circa A. U. C. 722. perierat, teste Eusebio in Chronico. Artorius autem is est qui somnio excitatus A. U. C. 712. Augustum oportune monuit ne ægrotans in castris ad Philippos adversus Cassium & Brutum maneret, ut narrant Vellejus II. 71. Valerius Max. VII. I. Plutarchus in Bruto pag. 1003. qui *Marcum* vocat *Artorium*, Tertull. de anima c. 46. Lactantius II. 7. ut omittam Dionem Cassium XLVII. pag. 351. & alios qui rem narrant præterito Artorii nomine. Hunc laudans Cœlius Aurelianus *Erasistrati sectatorem* appellat III. 14. acutor. ubi *de hydrophobia* scripsisse innuit. Artorium περὶ μακροβιότητος citat Clemens Alex. Pædagogi II. 2. pag. 153. Confer Reinesii Epist. ad Rupert. pag. 395. & inscriptiones ejusdem veteres p. 609. Carolum Patinum in cenotaphium Artorii Medici Cæsaris Augusti. Patav. 1689. 4.

Artum, Serapioni Simplicium cap. CCXXVIII. ex lib. de cibis.

Aruntius Achillas, Galeno lib. VII. Pharmacorum κατὰ γένη.

Aruntius, Vide supra in Albutio.

Asaimeri, Avicennæ lib. V. tractat. I. cap. IV.

Asanitus, Paulo Æginetæ lib. IV. cap. LV.

Asan, Rasi lib. III. Continentis, cap. item III.

Asascara, sive *Asascan*, nisi duo sint, Rasi ejusdem operis, lib. IX. cap. IV. & lib. XII. cap. I.

Asaveri, Serapioni Simplicium CCCCXVI. nisi sit ille Asaimeri.

Asceos,

*) Brissonius II. 3. select. Antiquitatt. Juris. Pontacus ad Eusebii Chron. p. 513. Lambecius Bibl. Vindob. T. II. pag. 591. Menagius Armœnitatt. Juris cap. 35. &c. Recte distinguit Tiraquellus de nobilitate pag. 257.

2011 Ministerio de Cultura

Asceos, eidem ejusdem operis cap. cccv i i. & libro de Agricultura.

Ascilimon, Rasi Continentis lib. x i i. cap. i i. vide infra Aslamen.

Asclapo Patrensis, apud Ciceronem lib. x i i i. epistolarum ad Servium Sulpitium, epistol. xx. & iterum altera ad Tironem lib. xv i. eundem, Epist. i x. Confer si placet Diarium eruditorum Italiæ T. xvii. pag. 77. 8 i. sq.

Asclepiades Bithynus, Κιανὸς a) ὃς ⸗ Πρυσεὺς ἐκαλεῖτο, ex *Cio* sive *Prusiade*, ætate magni Pompeji, orandi magister, nec satis in arte ea quæstuosus, ad artem medicam se convertit, repudiataque empirice totam medicinam ad causas b) revocando conjecturæ fecit, quinque res maxime communium auxiliorum professus, *abstinentiam cibi, alias vini, fricationem corporis, ambulationem, gestationes:* Ipse cognominari se à frigida danda (*δοσίψυχρον Harduin.*) præferens ut auctor est Varro, alia quoque blandimenta excogitabat, jam suspendendo lectulos, quorum jactatu aut morbos extenuaret, aut somnos alliceret, jam balineas avidissima hominum cupidine instituendo, & alia multa dictu grata & jucunda, magna auctoritate, nec minore fama. Hæc de Asclepiade Plinius xxv i. 3. qui etiam occurrentem ignoto funeri, intellexisse quod adhuc viveret, atque ab rogo retulisse hominem c) & servasse testatur. Idem narrat Celsus II. 6. & pluribus Apulejus in floridis, tangit etiam Plinius lib. VII. 37. *Summa fama Asclepiadi Prusiensi condita nova secta, spretis legatis & pollicitationibus Mithidatis Regis, reperta ratione qua vinum ægris mederetur, relato e funere homine & servato: sed maxime sponsione facta cum fortuna, ne medicus crederetur si unquam invalidus ullo modo fuisset ipse: & victor, suprema in senecta* d) *lapsu scalarum exanimatus est.* Hujus Asclepiadis quo se Medico amicoque usum, quemque eloquentia vicisse cæteros Medicos testatur Cicero lib. i. de Oratore

a) Ita legendum apud Galen. T. IV. p. 372. nam Prusias Bithyniæ antea Κίος, unde Κιανός. Vide Salmasium multis hoc docentem p. 877. seq. ad Solinum, ubi Prusiadem hanc à duplici Prusa Bithyniæ diversam fuisse ostendit.

b) Ita leg. apud Plin. XXVI. 3. non *ad casum.* ut Tiraquell. p. 255.

c) Similiter de Æsculapio Vibius sequester: *Virbius Laconices, ubi Hippolytum Æsculapius arte medicinæ reddidit vitæ.*

d) Centum & quinquaginta annorum. - Longavillius Harcuetus in historia Macrobiorum, Memoires de Trevoux A. 1718. Octobr. p. 639. *Asclepiade, Medecin de Prusse* (leg. *de Pruse*) *seroit encore en vie sans une chute qui termina ses jours a 150. ans.*

2011 Ministerio de Cultura

re cap. XIV. Vetus icon & monumentum ſervatur apud illuſtriſſimum Alexandrum Albanum, quod ſingulari diſſertatione nuper erudite illuſtravit V. C. Blaſius Caryophilus, Neapolitanus in parte prima diſſ. Miſcellanearum e) editarum Romæ 1718. 4. in qua de Aſclepiade hoc fuſius tractat, qui *Philoſophyſicus* Galeno T. II. edit. Baſil. pag. 283. (ubi perperam excuſum φιλοσοφικῆ pro φιλοφυσικῆ.) Quoniam autem plures etiam fuere Medici Aſclepiades, juvat de his audire virum doctiſſimum Thomam Reineſium. Ita vero ille Epiſt. XLVI. ad Rupertum pag. 395.

1) Aſclepides hic ipſe, Apollonii Stratonis F. Eraſiſtratei diſcipulus, qui victus ratione potius quam uſu medicam. morbos curare inſtituit, qua de re Celſus lib. V. c. 1. & Plin. l6. 1. Mithridati ultimo expetitus temporeque Pompeji Magni verſatus Romæ, & inter Bithynos ἀξιολόγους κατὰ παιδείαν ἄνδρας memoratus à Strabone libro XII. p. 566. Is in Hippocratis libros quosdam commentatus eſſe ſcribitur à *Galeno Comm. in Hipp. l. de off. med.* Eique impudenter contradixiſſe *Menodotus* Nicomedienſis Empiricus, *lib. de ſubfiguratione Empir.* c. XIV. ſcripta ejus, quæ multa fuere, nomino *in hiſtoria medicorum.* Eum audivere & ſecuti ſunt *Titus*, qui librum de anima ſcripſit, laudatus *Cœlio Aureliano 1. de tard. paſſ.* c. V. & III. cap. V. *Chryſippus*, qui *de lumbricis*, eid. lib. IV. cap. VIII. *Themiſon* Laodiceus, eid. lib. I. cap. IV. cujus libros tres de tardis paſſion. & Epiſtolarum laudat *Cœlius* paſſim: qui tamen à Præceptore defecit & ſectam novam Methodicorum condidit, *Galen. Iſag.* cap. III. Arejus, *Gal. IV. de Comp. med. ſ. l. cap. V. num. 9.* Niceratus, Julius Baſſius, Petronius, Sextius Niger, & Diodotus, Ασκληπιάδαι πάντες, f) *Dioſc. præf.* Clodius, *Cæl. III. acut. 8. 4. tard. 9.* A. Clodium A. F. Medicum habes in Benev. apud Gruter. 8. p. DCXXXIII. Q. Clodium Q. L. Nigrum, MEDICUM OCULARIUM in Iſolana: utrum ex his pro Cœliano iſto Aſclepiadeo habeam, dubito; ſaltem Quintus iſte videtur ad Empiricos pertinere. Artorius quoque Aſclepiadis ſectator nuncupatur à *Cœlio 3. acut. 14.* qui de hydrophobia ſcripſerit: Is ipſe eſt qui Auguſto bello

e) Confer Bibliothecam veterem & novam V. C. Joannis Clerici T. XVIII. pag. 453. ſeq. & novam editionem hiſt. Medicinæ â fratre Davide Clerico vulgatam Amſt. 1723. 4. pag. 392. ubi icon illa vetus Aſclepiadis, & pag. 410. ſeq. ubi Caryophili Epiſtola Gallice verſa occurrit.

f) Hoc non de Aſclepiadis diſcipulis alii, ſed de Æſculapii poſteris interpretantur.

2011 Ministerio de Cultura

bello Philippenſi contra Brutum & Caſſium ægrotanti adfuit, *Valer. M. l. 1. cap. 7. Paterc. l. 2. Plutarch. in M. Bruto* Μάρκον Ἀρτώϱιον adpellat; meminit *Florus* l. 4. cap. VI. Ἀρτώϱιον ἐν τῷ ϖϱὶ μακϱοβιοτίας citat *Clem. 2. Pædagog. cap. 2.*

Alter *Aſclepiades* junior dictus *Gal. 1. de Comp. Med. ſ. l. c. 1. n. 9.* qui memorabiles pharmacorum internorum & externorum compoſ. multis libris tradidit, eosque inſcripſit Marcellas, *id. l. d. 4. cap. 5. & 6.* Hic ille eſt quem cognominatum Φαϱμακίονα vel Φαϱμακεῶνα ideo dicit *l. 10. de ſimpl. med. fac. è cujus l. tertio extrariorum* deſcribit medicamenta ulceribus Chironiis & difficilibus ſanandis, *l. 4. de Comp. m. ſec. gen. 5. è libro 4. extrar.* malagmata lib. VII. cap. IV. & cap. X. myracopa. Vixit autem poſt Chariclem, *Gal. 2. de Comp. m. ſ. l. cap. 2. num. 7.* qui fuit Tiberianus, *Tac. 5. annal.* Neronis Domitianique temporibus. In eundem convenit, quod Niceten Smyrnæum, cui ad tantam molem corpus increverat, ut loco moveri nequiret, curarit, *Gal. l. de differ. morb. cap. 9.* ubi perperam editi Codd. Nicomachum adpellant. Floruit autem iſte ſophiſta Sacerdos Nicetes temporibus Neronis & proximorum, diſcipulum in Oratoria habuit Plinium, *hic l. 6. Ep. 6.* Meminit ejusdem *Seneca Controv. XXV. autor. dialogo de cauſis corr. eloq. Philoſtr. l. 1. vit. Soph.*

Tertius fuerit, quem reperi in lapide Roman. in via Nomentana prope D. Agnetis ædem effoſſo. Claſſ. XI. 3. pag. 608. Inſcription. Reineſii: *L. Arruntio Semproniano Aſclepiadi Imp. Domitiani Medico in Fronte P. XX. in Ag. P. XX.* Hujus fortaſſe avus paterve Arruntius, quem cum celeberrimis medicis, qui mercede annua CCL H-S. fuiſſent apud Principes, Caſſio, Calpetano, Albutio, Rubrio, numerat *Plinius lib. XXIX.* c. 1. Non diſſimulo tamen τὸ ASCLEPIADES videri profeſſionis potius & ſectæ nomen eſſe quam verum cognomen; eo prorſus modo quo in Græco Rom. apud Gruterum I. p. DCXXXIV λ. ΦONTEIΩ ΦOPTIS, Ασκληπιάδης τῷ γένει nominatur, quod eſſet unus ex Aſclepiadeis.

Quartus eſto iſte Adrianeus primi civis & gentilis, heres artis ac fortaſſe nepos, a Calpurnio manumiſſus, de quo memorabilis inſcriptio vetus apud Arignanum in Eccleſia SS. Abundi & Abundantii (Reineſ. Claſſ. XI. 4. pag. 608.) *C. Calpurnius Aſclepiades Pruſa ad Olympiam, Medicus, parentibus & ſibi & fratribus Civitates VII.* *) *à Divo Traja-*

*) Confer Ezechielis Spanhemii Orbem Romanum pag. 29.

2011 Ministerio de Cultura

no impetravit. Natus III. Nonas Martias, Domitiano XIII. Cos. eodem die quo & uxor ejus Veronia Chelidon, cum qua vixit ann. LI. studiorum & morum caussa probatus à Viris Clariss. Adsedit Magistratibus Pop. R. ita ut in aliis & in Prov. Asia Custodiar - - - in urna Judicum. Vixit ann. LXX.

Quintus T. Αἴλιος Ἀσκληπιάδης, AVG. Libertus, Medicus Ludi matutini Chirurgus in Rom. apud Grut. 1. p. CCCXXXV.

Sextus, P. NUMITORIUS. P.L. ASCLEPIADES, Sevir Veronæ, MEDicus OCVLARius, in 4. p. CCCCXLIII.

His accedit septimus quem exhibet (apud Reines. Inscript. XI. 5. p. 610.) Smyrnæ effossus lapis quadratus in fastigium desinens sursum, in quo sculpta statua togata ad dextram, ad siniſtram cippus quadratus cui caput senis βαθυπώγωνος impositum, subterque adstans puer: ad dextram statuæ, fasciculus voluminum; in limbo superiore lapidis ista leguntur: Ασκληπιάδην Ἀπολλωνίου καὶ Ἀρτεμιδώρου. Et in medio horum nominum sertum sive corona, cui insculptum: ὁ Δῆμος.

Asclepides Octavus denique Ephesius, de quo hæc inscriptio vetus apud Fulvium Ursinum pag. 98.

Θ. Κ.

Ἔντι φίλοισι φίλοιο καὶ ἰητῆρος λείψω
Παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἀψαμένω.
Σῶμ' Ἀσκληπιάδω καὶ υἱέος ἐνθάδε βήσω
Ὡς ἐπέοντα φίλοις εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

Λ. Φονλείῳ Φόρλι Ἀσκληπιάδῃ, τῷ γένει Ἐφεσίῳ βιώσανλι ἔτεσιν μ', μησὶν β', ἡμερ. κέ. ὥρ, ζ. Ἐγναλία Βελσηὶς σύμβιος, μνήμης χάριν.

Illa Reinesii historia Medicorum *) cum nusquam exstet, nec viderit lucem, conabor jacturam illam utcumque sarcire hoc scriptorum Asclepiadis Medici, si Apulejo in floridis credimus, solo Hippocrate minoris mihi observatorum elencho.

De communibus adjutoriis. *Cæl. Aurelian. II. 13. chron. & lib. 1. acutor. cap. 15.*

*) Ad quam lectorem remittit supra pag. 88.

2011 Ministerio de Cultura

περὶ ἀλωπεκίας *Galen. T. 2.* pag. 157.
περὶ ἀναπνοῆς καὶ τῶν σφυγμῶν βιβλίον *Galen. T. 3. p. 51.*
De clysteribus *Cœlius Aurelian. II. 13. chron.*
Libri definitionum *Cæl. Aurelian. proœm. acutor. & II. 13.*
περὶ ἑλκῶν. Cassius problem. XXX.
De periodicis febribus *Cœlius Aurelian. II. 10. acutor.*
Liber de finibus (nisi legendum definitionum) *Cæl. Aurelian. III. 19. acutor.*
In obscuriores Hippocratis libros scripsit teste *Galeno T. 5. p. 665.* in librum περὶ τῶν κατ' ἰητρεῖον. *id. T. 5.* pag. 667. 674. 687. & Erotian. in σχέπαρνον.
Lib. II. explanatorio aphorismorum Hippocratis. *Cæl. Aurelian. III. 1. acutor.*
De hydrope *Cæl. Aurelian. III. Chron. cap. 8. bis.*
Libri de lue (cardiaca) *Cæl. Aurelian. II. 39. acutor.* scribens de peripneumonicis. *id.*
Ad Mithridatem Asclepiadis medendi arte clari volumina composita extabant, cum sollicitatus, ex urbe Roma, præcepta pro se mitteret. *Plin. XXV. 2.*
Ad Erasistratum scribens libros parascevasticos. *Cæl. Aurelian. II. 13. Chron. Scribonius Largus præfat.*
Libri III. de celeribus sive acutis passionibus *Cæl. Aurelian. proœmio acutar. passionum & in opere ipso sæpius.*
De pulsibus. *Galen. T. 3.* p. 51.
Libris salutarium ad Geminium *Cæl. Aurelian. II. 7. Chron.*
De tuenda sanitate. *Celsus lib. 1. c. 3.* quo judice Asclepiades *multarum rerum, quas ipsi quoque secuti sumus, auctor bonus.*
περὶ στοιχείων Galen. T. 1. p. 56. 58.
Libri de vini datione. *Cœlius Aurelian. II. 29. acutor.* de dando vino volumen *Plin. XXIII. 2.*
Asclepiades junior cognomento φαρμακίων, is est qui *libris decem de compositione medicamentorum* præclare scripsit, ac præterea *Theriaca*, & *de morbis muliebribus*, ὁ συνθέσεις φαρμάκων ἀξιολόγως ἐν δέκα γράψας βιβλίοις, χωρὶς τῶν θηριακῶν καὶ γυναικείων. T. 11. pag. 325. Ex decem illis libris, quinque erant περὶ τῶν ἐκτὸς δυνάμεων de medicamentis extrinsecus adhibendis, inscripti *Marcellæ*: cæteri quinque περὶ τῶν ἐντὸς, de internis, *Mnasoni* inscripti, ita enim legendum

2011 Ministerio de Cultura

gendum pro Μάσωνι. Neque exiguam laudem tulit hic Aſclepiades, quod etiam modum medicamenta præparandi & adhibendi perſpicue & diligenter annotavit, ut idem Galenus T. 11. p. 358. χάριν εἰδέναι χρὴ τῷ Ἀσκληπιάδῃ ὅτῳ σαφῶς γράψαντι. id. T. 2. pag. 244. Libro primo τῶν ἐκτὸς ſpecialis titulus fuit παντοιοθήκιον, ſecundo ἡ Αἰγυπτία. id. T. 11. pag. 358. Vir eruditiſſ. Blaſius Caryophilus ſibi perſuaſit Aſclepiadem hunc etiam alio nomine appellatam fuiſſe Metrodorum. Sed verius eſt Methrodorum ab Aſclepiade diſerte diſtingvi apud Galenum, innuique Aſclepiadis ſectatorem T. 11. pag. 13. 14. edit. Baſil.

Notum denique, *Aſclepiades* pro Æſculapii poſteris poni ſive Cois ſive Cnidiis, ut apud Galen. T. 1v. pag. 35. Horum Genealogiam & ſucceſſionem exponit Daniel Clericus V. C. in Hiſtoria Medicinæ Part. 1. ad calcem libri quarti.

Aſclepius citatus Aetio, alter ab Aeſculapio, qui & Aſclepius Græcis dicitur, ut diximus in Aeſculapio, ad quem etiam pertinet hæc inſcriptio vetus apud Fulv. Urſinum p. 98 *Aſclepio & Saluti Commilitonum Sex. Titius Alexander Medicus Cho. V. Pr. Domum dedit - - - Aug. VIII. T. Flavio Sabino Cos.*

Aſirita Romanus, Galeno, ſi is eſt, in libro de medicinis expertis. p. 113.

Aslamon, *Asleman*, *Asliman*, hæc enim reperio apud Raſim libro primo Continentis, cap. v1. & libro nono, capite 1v. & cap. v. non ſemel. Et forte eſt Aſciſimon de quo ſupra.

Aſpaſia cujus plura medicamenta refert Aëtius.

Aſpaſius,, Galeno lib. Pharm. κ Τόπος, 1x. cap. v.

Aſphalarteſius Galeno κ γλήχη, lib. v11.

Aſtaron ſive *Aſtoron* de civitate *Tereſte*, autori illius libri Medicinarum expertarum, ubi dicitur quod fuit experimentator, familiaris Acoſtrois, de quo ſupra.

Aſterius, Aetio Tetrab. 11. Sermo. 111. cap. cx111.

Aſtrocanus in illo libro Medicinarum expertarum pag. 109.

Aſuſtiſtara, Raſi lib. x1. Continentis cap. 1v.

Atabari, Serapioni Simpliciumcap. LXX1x. & ſeq. & cap. LXXXv11. & CV111. & alibi ſæpe.

Atabuſius, Raſi lib. 1v. Continentis cap. 1v.

Ateuriſtus, quisquis is fuit, apud Galenum, in præfatione lib. x. Simpliciium, Ejus *de medicina ex animalibus*, T. 11. p. 131.

Athe-

2011 Ministerio de Cultura

Athenæus Tarſenſis, Cœlio Aureliano lib. II. Oxeon. cap. I.

Athenæus ſimpliciter Galeno memoratus Pharmacorum localium lib. IX. cap. V. & per genera lib. V. & in Introductione, ſive Medico, ſi is eſt & lib. VII. Therapeuticæ, & libro ſecundo de Semine, & lib. II. de cauſis Symptomaton atque alibi ſæpe. Et hunc *Attalenſem* (è Cilicia) fuiſſe ſcribit idem Galenus lib. IV. de differentiis pulſuum. Fuitque huic cum Poſidonio Philoſopho magna conſuetudo, cujus ætate vixit, & Aſclepiadis Bithyni, adverſus quem diſputantem Athenæum memorat Galenus T. I. pag. 56. Idem T. I. pag. 240. notat illum in ſcriptis ſuis libenter uſum ἀπομνημονικαῖς ἀποδείξεσι. Citat ejus librum *tertium* T. IV. p. 391. *ſeptimum* qui fuit de ſemine T. I. p. 240. *vigeſimum quartum* T. III. p. 231. Athenæus hic præceptor Magni & Theodori: auctor ſectæ Pnevmaticæ quæ ſpiritum intus ali in omnibus corporibus contendebat, de qua vide Danielis Clerici hiſt. Medicinæ lib. IV. ſect. I. cap. 2.

Athenæus cui ſcholia græca in Nicandri theriaca tribuit Mich. Neander in elencho ſcriptorum quibus uſus Stobæus p. II.

Athenæi περὶ ἔρωτος σύνοψις ἀκριβὴς, teſte Cangio, in Codice Colbert. 3614. De Athenæo Dipnoſophiſticon ſcriptore in quibus & ipſis phyſica varia ac medica occurrunt, dixi lib. IV. c. XX.

Athenagoras cujus memoria in numis Smyrnæorum, de quibus V. C. Rich. Mead p. 67. diſſ. de numis in honorem medicorum percuſſis. Tres alii ex ære, *Zeuxidianis* pariles, inſcripti: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ: adjecto *ad pedem cippi, prope ſtantis Iſidis figuram*, eoque jam planius delineato, *anſere*. Smyrnæ enim in templo Iſidis ea avis deæ ſacra paſcebatur; & ægrotans toties Ariſtides, ſanitatis recuperandæ ergo, geminos ei anſeres immolabat, uti ſupra ex ejus Orat. ſacra tertia oſtendimus. Quisnam fuerit hic *Athenagoras*, aut quo tempore vixerit, nondum comperimus. Sed cum iidem plane honores, qui *Zeuxidi* & *Iatrodoro*, in tribus ei nummis tribuantur; ut inter Iſidis & Aeſculapii ſacerdotes, ita quoque in medicorum illum numero habere nullo modo dubitavimus.

Athenippus ſive *Athenippius*, Scribonio Largo, Marcello Empirico & Galeno memoratus. Vide Jo. Rhodium pag. 67. ad Scribonium.

Athenodorus Plutarchi æqualis qui ejus meminit VIII. 9. ſympoſ.

2011 Ministerio de Cultura

Athenion, Cornelio Celso lib. v. cap. xxv.

Athinæus, nisi sit ille Athenæus, Galeno lib. XIII. Therapevticæ, Is, ut ibi dicitur, asseruit principem partem in corde esse.

Athryilatus Thasius, Plutarcho Symposiacon decade III. Problem. IV.

Athuristus, sive *Ateristus* (utrumque enim reperio) apud Rasim lib. III. Continentis, cap. I. non semel, & lib. III. cap. VI. & lib. VII. cap. III. & alibi sæpe. Et idem forte est cum Ateuristo de quo supra, aut cum Atorosco, de quo mox dicemus.

Athursekis, ibid. lib. III. cap. III.

Atimetus Galeno κ' Ὄπος, lib. III. cap. VII. & Marcello Burdegalensi, cap. cxx. ubi illum dicit fuisse servum Cassii medici. *Atimetus* Gordiensis. Vide Jo. Rhodium ad Scribonium pag. 188. seq. 194. & 259.

A. *Atius*. In veteri inscriptione apud Fulv. Ursinum pag. 98. D. M. A. *Atius C. L. Archiater sibi & Juliæ Primæ, Conjugi incomparabili.* Id. pag. 99. *P. Attius Atimetus Aug. Medicus H. S. E.*

Atlas Pamphiliensis citatus Galeno, ut notat Tiraquellus. Locum non reperi.

Atorosos, Rasi Continentis, lib. I. cap. VI.

Atorosphos, ibid. lib. II. cap. V. & VI.

Attales Athenienses, Attalus Plinio dictus, lib. XXII. cap. VIII.

Attalio, qui ut tradit Galenus, scripsit in Aphorismos Hippocratis, quod & tradit Oribasius, si is est, in præfatione Commentariorum in eosdem Aphorismos.

Attalum Regem Pergami pro medico citat Galenus, de compositione medicamentorum κ' γένη, lib. I. & lib. X. De facultatibus simplicium medicamentorum, in præfatione, ubi ita illum citat, *Rex quondam noster Attalus*. Nam & Galenus Pergamenus fuit, (ut dixi lib. IV. c. 17.) Hujus Regis meminit Plin. lib. VIII. cap. XLVIII. & lib. XXVIII. cap. III. ubi tradit illum scripsisse *de agricultura*. Nam & Varro lib. I. Rei rust. cap. I. & Columella lib. I. cap. item I. inter scriptores rei rusticæ ponunt Attalum, *) quem hunc nostrum Regem fuisse

*) Minus recte legitur apud Columellam *Attalus & Philometor*. Nam Attalus hic cognomento

2011 Ministerio de Cultura

fuisse existimo. Cornelius autem Celsus lib. v. cap. XIX. describit emplastrum Attalum sic, ut opinor, ab hoc Rege dictum. Nam & Marcellus Burdegalensis, libro Medicamentorum cap. XXII. etiam describit medicamentum Attali Regis. *Hæc Tiraquellus.* pag. 270.

Attalus alius ab illis, contemporaneus Galeni, ut ipse dicit, lib. I. Antidotorum, in principio & lib. Therapevticæ XIII.; ubi & illum ait fuisse discipulum Sorani Methodici, T. IV. p. 178. eumque Θεσσάλιον ὄνον, *Thessalium asinum* vocat, quod Thessali sectator esset. pag. 179.

Attrabyndus, Rasi lib. X. Continentis, cap. III.

Atursius, ibid. lib. III. cap. VII.

Avenius citatus Petro Aponensi in additione Mesue, quo loco tractat de ægritudinibus epatis.

Aven, Rasi lib. III. Continentis, cap. III.

Averrois cognomento *Commentator*, qui Anno hegiræ 603. CHristi 1206. obiit, præter multa opera in primis laudata, Commentarios in Aristotelem non indoctos, sed ineleganter admodum versos, scripsit: & libros VII. in re medica, quibus *Colliget* titulum in scripserunt, veluti universale. Vide *Abenrasi*, & quæ de hoc scriptore Joannes Leo Africanus de Medicis Arabibus cap. XX. infra in voce *Joannes*, & qui diligentius de Averroe & ejus scriptis tractat Nic. Antonius Bibl. vet. Hispanæ T. II. pag. 240. seq.

Recentiores: Augustinus Galdadinus Mutinesis, cujus est docta præfatio in Galeni opera Latina, & translatio libri ejusdem Galeni de musculorum dissectione, & aliorum.

Augustinus Niphus Philotheus cujus est liber de morbo Gallico, & de diebus Criticis sive decretoriis, & alii plurimi.

Augustinus Riccus Lucensis, cujus sunt nonnulli Galeni libri latinitate donati.

Augusti Cæsaris compositionem medicamenti refert Plinius Valerianus lib. I. de re medica cap. XVIII. *quo* inquit, *& libentissime utebatur & eam omnibus laudabat.*

L. Apiano

mento *Philometor* dictus fuit ut Harduinus ad Plin. observavit ex Strabonis XIII. pag. 624. & Plutarchi Demetrio pag. 897. Ἄτταλος ὁ Φιλομήτωρ ἐκόπευε τὰς Φαρμακώδεις βοτάνας &c. Attali Pergami Regis de medicina ex animalibu laudat Galenus T. II. pag. 131.

2011 Ministerio de Cultura

L. Avianius. In vet. inſcript. apud Fulvium Urſinum p. 100 *DIs Manibus. L. Aviano L. F. Pup. Valeriano Medico. Vix. Ann. XLVII. M. IX. D. XV. L. Avianius LL. Stephanius Patr. Per. Ag. Cur.*

Avicenna ſive *Abenſina* defunctus circa A. C. 1186. de quo Leo Africanus de Medicis Arabibus cap. IX. infra in voce *Joannes*, & Nicol. Antonius lib. VII. Bibl. veteris Hiſpanæ cap. III. Vita ejus ſcripta à *Sorſano*, diſcipulo exſtat ex Latina Nic. Maſſæ interpretatione. De ſcriptis Avicennæ editis vide ſi placet Mercklinum.

Avidianus.

Auramaſius, Raſi lib. v. Continentis, cap. I.

Aurelius Cornelius Celſus, de quo dixi lib. II. Bibl. Latinæ cap. IV.

Aurelius, ſimpliciter Galeno Pharmacorum κ τόπ, lib. v. cap. IX. T. II. pag. 237.

Auriſiaſius, Raſi Continentis lib. IV. cap. I.

Julius Auſonius Vaſatenſis, Valentiniani Magni Imp. Archiater & Præfectus Illyrici, cujus libros de Medicina lectos Vindiciano laudat in Præfat. Marcellus Empiricus. Pater hic Decii Magni Auſonii, Burdigalenſis, Poëtæ â quo celebratur his verſibus carmine I. Parental. pag. 110.

Primus in his pater Auſonius, quem ponere primum,
Etſi cunctetur filius, ordo jubet.
Cura dei, placidæ functus quod honore ſenectæ,
Undecies binas vixit Olympiadas.
Omnia quæ voluit, qui proſpera vidit: *) *& idem*
Optavit quicquid contigit, ut voluit.
Non quia fatorum nimia indulgentia: ſed quod
Iam moderata illi vota fuere viro.

Viveret

*) Dicto Auſonii Medici, *beatum eſſe, non qui habet quæ cupit, ſed qui non cupit quæ non habet*, imprimis delectatus Æſculapius noſtræ ætatis, Poliater hujus urbis celebratiſſimus D. Joachimus Bieſter, ut etiam albis amicorum inſcribere conſueverit hoc diſtichon ejusdem argumenti:

Felicem vidi, non qui, quæ vellet, haberet,
Sed qui per ſortem non data non cuperet.

2011 Ministerio de Cultura

Quem ſua contendit ſeptem ſapientibus ætas:
Quorum doctrinam moribus excoluit:
Viveret ut potius, quam diceret arte ſophorum,
Quamquam & facundo, non rudis ingenio.
Præditus & vitas hominum ratione medendi
Porrigere, & fatis amplificare moras.
Inde & perfunctæ manet hæc reverentia vitæ,
Ætas noſtra illi quod dedit hunc titulum:
Ut nullum Auſonius, quem ſectaretur, habebat:
Sic nullum, qui ſe nunc imitetur, habet.

Auſonium quoque filium Poëtam, cujus ſcripta habemus, medicis adſcribit Tiraquellus p. 295. quod ait multa ipſius Epigrammata inſinuare, ut 74. quo *Eunomum* Medicum imperitum falſe ridet. Omitto alia quæ notavit Thomas Bartholinus de Medicis Poëtis pag. 125.

Autolycus & ejus filii, quorum meminit Homerus lib. XIX. Odyſſeæ, in curatione vulneris Ulyſſis.

Avynaſius, Kaſi lib. v. Continentis, cap. I.

Axiologus Galeno lib. x. Pharmacorum localium cap. I. nam in Græco Codice legitur Ἀξιόλογος, quanquam Cornarius legit Ἀντίοχος Antiochus. Sed in edit. Baſil. T. II. p. 306. σφόδρα ἔφη ἀξιολόγως.

Axiorius, Galeno Pharmacorum κατὰ τόπους, lib. v. cap. VII. T. II. p. 228.

Axius ocularius, ibid. Hunc enim & ſimiles ducimus medicis annumerandos, ſecuti ſententiam Vlpiani, qui ſcribit medicos & eos appellari, qui alicujus partis corporis vel certi doloris ſanitatem pollicentur, lib. I. §. Medicos, & ibi Bartol. ff. De varia & extra. cogni. quam ad hoc dicit no. Bald. in lib. I. colum. ult. C. Manda. Et ut ſcribit Cornelius Celſus in epiſtola ad Cajum Julium Calliſtum (ſi ea ipſius ſit, de quo dubito, quam tamen ejus nomine ac titulo Marcellus Burdegalenſis inſeruit in ſuo libro medicamentorum) *Multos*, inquit, *animadvertimus unius infirmitatis ſanandæ ſcientia, medici plenum nomen conſeqvutos.* Nam & apud Ægyptios, ut hoc addas, ita erat medicina diſtributa, ut ſingulorum morborum eſſent medici, non plurium, teſte Herodoto in Euterpe. *)

2011 Ministerio de Cultura

pe. *) Cujusmodi medicos Romæ frequentes fuisse tradit Galenus lib. de partibus artis medicæ, cap. 11. Quanquam non video quomodo quis satis exacte possit intelligere morbum partis cujuspiam affectæ, & curam illius, nisi & aliorum quoque sciat. *Hæc Tiraquellus.* Videndum tamen an apud Galenum T. 11. p. 218. nomen hujus ocularii Medici sit Axius, & non potius *Stolus* Britannicus, qui à Galeno dicitur ἄξιος ὀφθαλμικὸς, dignus & præclarus curandis oculis Medicus, qualis ἰητὴς ὀφθαλμῶν meminit etiam Herodotus III. 1. Vide infra in *Evelpis.*

Ayse, vide supra Aieyse, & Hayse.

Azanitus, sive *Azanites*, Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, libro quinto, To. 11. pag. 379. & Paulo Æginetæ lib. 1v. cap. LV. & libro septimo, cap. XIX. & Aetio Tetrab. 1v. Serm. 11. cap. XXX1v. & Sermon. 111. cap. XX1. Citatur & in Hippiatricis pag. 299. & à Nic. Myrepso cap. XX1.

Azaramis, Serapioni Simplicium, cap. CCL1. & CCLX11. hujusque etiamnum libros habemus.

Azaricon, & *Andrizeas* in libro qui fertur sub Galeni nomine de medicinis expertis.

Azaravi, Serapioni Simplicium, capite CCL1. & CCLX11. cujus etiam libros habemus.

Pro *Azarario*, cujus practicam habere nos ait Tiraquellus, legendum *Azaraphius* sive *Azaravius*, idem cum superiore.

Azoratus, scriptor Chymicus citatus ab Hortulano &c.

B.

Babillus sive *Balbillus* vir optimus, in omni litterarum genere rarissimus auctor laudatus Senecæ IV. 2. Nat. quæst.

Bacchius, medicus Empiricus, Herophileus Galeno, T. 111. pag. 47. 86. citat-

*) Herodotus II. 84. ἡ δὲ ἰητρικὴ κατὰ τάδε σφὶ δέδασται. μίης νούσου ἕκαστος ἰητρός ἐστι, καὶ οὐ πλεόνων. πάντα δ' ἰητρῶν ἐστι πλέα. οἱ μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν ἰητροὶ κατεστέασι, οἱ δὲ κεφαλῆς, οἱ δὲ ὀδόντων, οἱ δὲ κατὰ νηδύν, οἱ δὲ τῶν ἀφανέων νούσων. *Medicina apud Ægyptios in hunc modum est distributa, ut singulorum morborum singuli sint Medici, non plurium, medicisque referta omnia. Alii enim sunt oculorum Medici, alii capitis, alii dentium, alii alui, alii occultorum morborum.*

2011 Ministerio de Cultura

citatur à Cœlio Aureliano lib. Chronicon III. cap. x. & Galeno lib. III. de differentiis pulſuum, & lib. III. Commentariorum *Epidemion* Hippocratis. Hic *Commentarios* edidit *in* VI. *librum* ejus operis, ut dicit ibi Galenus, in princip. & *in alios obſcuriores Hippocratis libros*. T. V. pag. 266. *in Aphoriſmos* T. V. pag. 328. alia vide T. IV. hujus Bibl. pag. 566. Βακχείᾳ μάλαγμα ᾧ Καῖσαρ ἐχρήσατο. Galen. T. II. p. 412. *Gloſſas Hippocratis* laudat præter Galenum etiam Erotianus. Galenus quoque ejus ἀκροάσεις ſive *auſcultationes* & *compendium de pulſibus* citat lib. IV. de differentia pulſuum cap. VII. Idem an alius Bacchius Mileſius inter ſcriptores rei ruſticæ citatus à Varrone, Columella & Plinio. Vide ſi placet quæ de his aliisque Bacchiis dicta à me lib. III. cap. IX. pag. 262.

Bacchus decantatus ille in priſcis hiſtoriis atque fabulis Rex divinisque affectus honoribus: etiam Medicus ut eſt apud Plutarchum III. ſymposiacon cap. I. p. 647. non eo tantum nomine fuit habitus, quod vinum invenit, ἰσχυρότατον φάρμακον καὶ ἥδιστον, medicamentum validiſſimum & ſuaviſſimum: ſed quod ederam quoque facultate ſua vino maxime reſiſtentem in honore habendam docuit, eaque bacchantes coronavit ut minus à vino læderentur, edera ſuo frigore ebrietatem reſtinguente. Multa alia huc facientia de Baccho apud Athenæum XV. pag. 675. atque aliis ejusdem ſcriptoris locis leguntur.

Bachmindus, Galeno alicubi citatus, notante Tiraquello. Sed locus ille me fugit.

Badigorius & *Bædigoroſus*, niſi ſint diverſi, quod minime credo, Raſi lib. Continentis III. cap. VI. & lib. IV. cap. I. & lib. VI. cap. I. non ſemel.

Bagayſius ibi, lib. IV. cap. I. ſæpius.

Bagelardus, qui de ægritudinibus infantium ſcripſit.

Bagniſius, niſi idem ſit cum Bagayſo, Raſi in eodem cap.

Bachtiſub, & Bachtiſus, & Bachtiſuch, nam hæc omnia reperio apud eundem, lib. VI. cap. IV. & lib. VII. cap. I. & IV. & lib. IX. cap. IV.

Ibnu el Baitar, de quo Joannes Leo Africanus cap. XIX. de vitis clarorum Arabum quem dabo infra in voce *Joannes*.

Baladius, Raſi lib. X. ejusdem operis cap. I.

Bamachitus, Galeno lib. VI. Simplicium.

2011 Ministerio de Cultura

Banchius, Galeno Pharmacorum κῆ γλώη, lib. VII. vitioſe pro Bacchius de quo ſupra.

Bandaſar, Raſi lib. XI. Continentis, cap. v. qui forte eſt Sandazar; de quo infra.

Baphullus, Galeno in lib. II. Antidotorum.

Baptiſta Fiæra Mantuanus, cujus ſunt commentaria in artem Galeni, & Quæſtio de attractione medicinarum ſolutivarum, & alia de virtute movente pulſuum, alia item de phlegmatico & bilioſo æqualiter febricitantibus, & alia multa opera.

Barbios, Serapioni Simplicium cap. XCVII. ex libro de Agricultura.

Barlaam, Βαρλαὰμ μοναχὸς περὶ κεφαλαλγίας apud pſeudo Galen. περὶ εὐποριστων. T. IV. edit. Baſil. pag. 459. Latinus interpres Tom. I. edit Junt. pag. 175. *Barnabæ monachi.*

Barptolemæus Argenterius, cujus meminit Geſnerus in ſua Bibliotheca.

Barptolemæus de Brugis.

Barptolemæus Cocles Bononienſis, medicinæ diſtillator, & Chirurgus.

Barptolemæus de Meſina Siculus.

Barptolemæus de Montagnana, qui inter cætera ſua opera edidit conſilia in hac arte eruditiſſima. De hoc loquitur JCtus Paulus Caſtr. Conſilio CCCLXXXII. *dubium iſtud*, libro ſecundo, in cujus ſpecie ſive facto, ut appellant, illum vocat egregium & famoſiſſimum medicinæ doctorem. In eum ſcripſit epitaphium Joannes Pannonius, ex quo hos verſus excerpſi,

Credo te Stygias mundo invidiſſe ſorores
Miratas raros tartara ad ima trahi.

Barptolemæus Sylvanius Salenenſis, qui ex Galeno quædam vertit.

Barptolemæus Troheron Anglus, qui chirurgiæ practicæ documenta ſcripſit lib. IX. & iterum epitomen lib. I.

Barzuiatus cognomento Sapiens, Serapioni Antidotorum cap. XVII.

Baſilius Ancyranus Epiſcopus medicæ artis peritiſſimus, ut ſcribit D. Hieronymus in Catalogo ſcriptorum Eccleſiaſticorum cap. 89.

Βασιλείς ἴκτς ἐ Μελιτηνιώτς δίαιτα πρὸς βασιλικὸν νοσάριον τ γραμματικὸν σκευασία ὄινς. Pſeudo Galen. III. περὶ εὐποριστων Tom. IV. pag. 460.

Baſilius,

2011 Ministerio de Cultura

Basilius, sive *Basileus* simpliciter citatus Paulo Aeginetæ lib. IV. cap. LV. & lib. VII. cap. XIX. qui forte cum Ancyrano idem est.

Basilium Magnum, rerum naturalium & artis Medicæ peritum laudat Greg. Nazianzenus monodia honori ejus dicata, & ipse illius minime se imperitum ostendit præclaris illis in Hexaemeron & de homine homiliis, de quibus dixi Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 69. seq. Digna quoque ejus pietate ac judicio sententia quam refert Antonius monachus, cui à diligenti studio pulcherrima dicta è scriptis doctorum libandi, meliſſæ sive apis cognomentum hæsit, lib. I. cap. LVI. ὥστε φευκτέον πάντη τὴν τέχνην, οὐδ' ἐφ' αὐτὴν πάσας ἐλπίδας ἔχειν ἀνόλεθρον, *neque aspernanda ars medica, neque omnem in eam spem ponere consentaneum est. Sed quemadmodum agricultura utimur, sed fructus à DEO expetimus: gubernatori clavum navis committimus, DEUM autem oramus ut ex mari salvos servet, ita etiam adhibeamus Medicum, & à spe nostra in DEUM ne remittamus.*

Basius, vide Bassus.

Recentioris ætatis Bassianus Laudus Placentinus, cujus est Iatrologia ad Herculem Estensem Ferrariæ ducem, & alia opera.

Bassus, sive fuit ille Basius, sive alius, Galeno Pharmacorum secundum locos lib. VII. cap. II. & secundum genera lib. VII. & Aetio Tetrab. II. Sermo. III. cap. XCIX. & Marcello medicamentorum cap. XXIX. vide *Cassianus*, & *Julius*, & *Pomponius*, & *Tyleus*, & *Tullius Bassus*. Basso librum de scriptis propriis Galenus dedicavit.

Bassus ad quem scribit Hierocles Hippiatric. p. 2.

Bassus Stoicus, nisi & idem sit cum Tullio Basso apud Galenum secundum genera, lib. VII. T. II. pag. 419.

Basus, nisi sit unus ex illis, citatus Aetio Ser. XII. cap. XLIV.

Baverius de Baveriis, Bononiensis.

Bedigoras & *Bedigorus*, & *Bedagorus*, & *Budegorus*. Hæc enim omnia nomina reperio, sed unum tantum esse existimo, apud Serapionem libr. Simplicium cap. LVII. & LXXVIII. & XCV. & Rasin libro primo Continentis, cap. III. & V. & IX. & libro secundo, cap. IV. & alibi sæpe.

Benedictus Nursinus, Franciſci Sfortiæ familiaris, qui practicam rei medicæ scripsit.

2011 Ministerio de Cultura

Benedictus de Victoriis, Faventinus, qui scripsit libellum de morbi Gallici curatione.

Bengezar.

Benguafit, qui ut opinor, est Abenguefit, de quo supra.

Berengarius Cathalanus, qui in Hippocratem & Avicennam scripsit quasdam quæstiones.

Berenice cujus medicamenta laudat Aetius pag. 230. 616. b. 663. edit. H. Stephani. De pluribus fœminis ac Reginis hujus nominis consules Adonidis hortos, Clariss. Bælii Lexicon historicum.

Bernardus Gordonius Gallus, cujus practica est, cui titulum fecit Lilium medicinæ.

Bernardus Felicianus, qui nonnulla ex Paulo Aegineta vertit.

Berotas.

Berthorius Monachus Benedictinus, Cassinensis abbas ante monachatum professione medicus, multorumque in ea operum scriptor.

Bertrucius Bononiensis, cujus extat practica utilior quam elegantior, & quam magna ex parte seqvuntur medici Empirici.

Berytius & *Beritius*, Galeno Pharmacorum localium lib. IV. cap. VII. ubi ab eo dicit Berytium Pharmacum dictum, & iterum lib. IX. cap. V. Hunc quoque, vel alium ejus nominis sæpius citat Constantinus Cæsar, aut quisquis est, in Collectaneis Geoponicis. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 507. Nescio quare Berytius Bononiensis dicitur Lindenio de scriptis Medicis atque inde Mercklino.

Betarmen, aut ut alii vocant *Betarnem* Siculus, autori medicinarum expertarum, quæ Galeno assignantur.

Bezar dictus est quidam Medicus, velut à morte liberantem dixeris, quoniam noverat morsum rabidi canis perfecte curare. Idem Galen. de medicinis expertis sub init.

Biblis, Avicennæ lib. v. summa II. tract. II.

Biennius, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. III. Βιεννίς T. II. pag. 292.

Biennites, nisi idem sit, ejusdem operis lib. x. cap. I. Βιεννίτης *φάρμακον* T. II. pag. 307.

Bimasui & *Bimmasui*, apud Rasim in libris Continentis, sæpissime. Citatur autem ex summa ipsius, ejus operis lib. IV. Et ex libro de complemento, ejusdem operis lib. v. cap. I. Et ex libro de febribus, ibid.

2011 Ministerio de Cultura

ibid. Et ex libro Nutricationum, etiam ibi. Et ex libro de cura præ-
gnantis, lib. IX. cap. V.

Binabichalid Perſes, Raſi ejusdem operis, lib. VI. cap. I.

Binelhalleg, ibi, lib. IV. cap. I. & lib. V. cap. I.

Binmaſim, ibi lib. VI. cap. I. niſi ſit ille Bimaſui.

Binſerapion ibi, lib. IV. cap. I. & alibi ſæpiſſime. Joannes filius Serapionis, de quo poſtea.

Bion περὶ δυνάμεων, de herbarum viribus. Plin. infra *Cæcilius*.

Blaſius Aſparius *) Papienſis, qui ſcripſit libellum de curandis febribus, ante annos circiter trecentos.

Bodex, Raſi Continentis lib. I. cap. IV.

Boetus ſive *Boethus*, apud Celſum lib. V. cap. XXI. Alius Flavius Boethus in cujus gratiam Galenus ſcripſit libros de Hippocratis & Platonis dogmatibus. Vide lib. IV. hujus Bibl. cap. XVII. pag. 536. 566. Boethi περὶ φύσεως. Laërt. VII. 148.

Bæus ſcriptor ὀρνιθογονίας laudatus Plinio X. 3. Antonino Liberali & Athenæo.

Bolas, cujus collyria deſcribit Aetius Tetrab. II. Ser. III. cap. XCIX. & cap. CIV.

Bolus Mendeſius, Pythagoræus & Democriteus, de cujus ſcriptis dixi lib. II. hujus Bibl. cap. XIII. pag. 486.

Bonefet, Raſi lib. I. Continentis, cap. III. ex libro de cultu terrarum.

Bonominus Bergomenſis, cujus extat liber de venenis, & alius Diverſarum quæſtionum.

Bonus præceptor, quiſquis is eſt, citatus Galeno, lib. VII. Pharmacorum localium cap. III. Vide ſupra pag. 41. *Agathus*.

Boton Athenienſis quem audivit Xenophanes Phyſicus. Laërt. IX. 18.

Botrys ſive *Botryes*, Plinio in indice libri IV. & in nomenclatura medicorum, lib. XXIX. ejus compoſit. medicamenti Galen. III. I. κατὰ Βότρυς Alius Botrys laſcivus ſcriptor apud Polybium, excerpt. Peireſc. pag. 52.

Branchaleon, vide Joannes Franciſcus Branchaleon.

Brela Croci Bohemiæ Principis filia, quam herbarum ac medicinæ peritam celebrat Æneas Sylvius (qui poſtea Pius II. Pontifex) in hiſtoria Bohemica cap. IV.

Brenius,

*) *Aſtarius*. Vide Geſnerum, Lindenium, Merklinum.

2011 Ministerio de Cultura

B*renitus*, Galeno Pharmacorum localium IX. cap. IV. T. II. p. 300.

B*ritannicus*, Galeno ibi, lib. IV. cap. VII. vide Stolus Britannicus.

B*runus* Longoburgenſis, cujus extant opera in Chirurgia. MS. in Bibl. nobiliſſimi Frid. Roſtgardi in Codice ſcripto ante trecentos annos, una cum Rugenio & Theoderico. Vide Catalogum ejus Bibl. p. 524.

B*runus* pater Dini de Garbo, de quo poſtea dicemus, chirurgiæ peritiſſimus.

B*ubikir*, vide Albubeter.

B*ucceieſu*, Raſi Continentis lib. I. cap. IV.

B*uccigeſu*, ejusdem operis lib. II. cap. II. niſi idem ſit. Nam & alibi Buccigeſu, & Burcigeſus legitur, ejusdem lib. cap. III. & Buccijeſu, lib. II. cap. II.

B*uccuſon* ibi, lib. II. cap. II. niſi & idem ſit.

B*udegorus*, vide ſupra Bedigoras.

B*ugerius*.

B*ubabylyha* Arabs, cujus ſunt Tacuim, ſive tabellæ aut teſſerulæ, in quas totam prope medicinam redegit, uti etiam Elluchaſem, de quo infra dicemus.

B*ubiel Hutaſivius*, Raſi Continentis, lib. V. cap. I.

B*ulchaſis*, cujus extat liber de præparationibus medicamentorum, quem librum Servitoris vocant, alii Albucaſis & Albucaſa vocant, niſi ſint diverſi, vide Albucaſa. In Chirurgia ſua ad filios, in qua multorum ſingularium inſtrumentorum chirurgicorum pandit notitiam, & de vario cauterii uſu curioſiſſime Albucaſis præcipit citat Hippocratem, Galenum, Dioſcoridem. Caſtrationem lege ſua prohiberi ſcribit parte II. cap. 69. De extractione venæ cruris vide parte II. cap. 93. de qua exſtat eruditus commentarius Georg. Hieronymi Welſchii, quem de vena Medinenſi inſcripſit, ediditque Auguſtæ Vindel. 1674. 4. Judæis & Chriſtianis operam ſuam præſtitiſſe narrat Albucaſis parte II. cap. 96. Utor editione Argentorat. 1532. fol. quæ cum Octavio Horatiano lucem vidit. In calce legitur: *Explicit liber Chirurgiæ quem tranſtulit Magiſter Gerardus Cremonenſis in Toleto de Arabico in Latinum, qui liber eſt triceſima particula libri Azaragi quem compoſuit Albucaſim.*

B*ureieſu*, Raſi lib. I. Continentis, cap. III. ſed eum puto eſſe Bucceieſu, de quo ſupra.

B*utaducus*,

2011 Ministerio de Cultura

Butaducus, ibid. lib. III. cap. VII.
Byn *Sabur*, ejusdem operis lib. VI. cap. I. ex illius Antidotario.
Byn*latius* ibid. lib. XI. cap. III.
Bythonus, cujus ex Georgii Vallæ lib. XVII. expetendorum & fugiendorum (qui est medicinæ IV. c. CCXXXII.) Tiraquellus meminit, nullus est, legendum enim *Bithynus*.

C.

Cadmus Agenorides Phœnicum rex, cui primitias herbarum afferre soliti sunt Tyrii. Vide infra in *Chiron*.
Cæcilius Argivus ἁλιευτικῶν scriptor, qui versibus heroicis de capiendis piscibus scripsit teste Suida & Athenæo lib. I. pag. 13. ubi male *Cæclus*, ut Casaubono & Meursio notatum. Hic addendus Thomæ Bartholino Medicos Poëtas recensenti.
Cæcilius Bion Medicus Plin. XXVIII. 13. XXIX. 3. Hic in indice libri XXVIII. traditur scripsisse περὶ δυνάμεων, *de virtutibus* herbarum & aliorum medicamentorum.
Cæcilius, in commentariis. Plin. XXIX. 4.
Cæcilius Diætus. infra *Diætus*.
Cælius Aurelianus Siccensis, cujus habemus libros de celeribus passionibus, quas Oxeon appellat, & de morbis chronicis, quos chronion vocat, id est, tardarum passionum, & eosdem quidem doctos, sed stylum sane Africum redolentes. Scripsit & libros Medicaminum, ut dicit lib. II. Chronion cap. IV. in fi. Et medicinalium responsionum, ut dicit ejusdem operis lib. I. c. I. & lib. II. cap. IV. & lib. III. cap. IV. Et γυναικείων, id est, passionum muliebrium, eo lib. VIII. cap. IV. Et specialium Adjutoriorum ibid. non semel, & Epistolarum Græcarum ad Prætextatum lib. II. cap. I. Vide quæ de hoc Cœlio ejusque editionibus dixi lib. IV. Bibl. Latinæ cap. XII.
Cæsar Augustus. Supra in Augusto.
Recentioris ætatis Cæsar Landulphus, cujus est libellus de curis febrium. Lugd. 1532. & Basileæ.
Cæsar Optatus Neapolitanus, cujus extant aliquot liminares epistolæ in scriptores medicos, & liber de febre hectica, nec non de criticis diebus & crisis eorum causis.
Cæsennius scriptor κηπουρικῶν laudatus à Plinio lib. XIX.

2011 Ministerio de Cultura

Cahraba, Rasi Continentis lib. x. cap. I.
M. Actius Cajus Archiater. Mercurial IV. I. Var. Lect.
Cajus Julius Medicus Plinio lib. VII. cap. LIII. teste, dum inungit, specillum per oculum trahens, extinctus.
Cajus Neapolitanus, memoratus Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, lib. V. T. II. pag. 387.
Cajus Ocularius, eidem Pharmacorum κατὰ τόπους, lib. IV. cap. VII.
Cajus Valgius, eruditione spectatus, quem de herbis imperfectum volumen scripsisse ad Augustum Imp. tradit Plinius XXV. 2,
Cajus simpliciter, unus, ut puto, ex illis, vel Aelius Cajus, de quo supra, hic citatur Cœlio Aureliano lib. Oxeon. III. cap. XIV. ubi illum dicit Herophili sectatorem.
Calaf Judæus Catalanus, qui simpliciter citatur Calaf, Rasi lib. XI. Continentis cap. IV. & V.
Calaminus, ibid, lib. V. cap. I.
Calays, ibid. nisi sit ille Calaf.
Calhamam & *Calhamen*, dicto lib. V. cap. II. & lib. XI. cap. I.
Callianax, Herophileus de quo Galenus illud scripsit, quod interrogatus à quodam ægroto num moreretur, respondit Homerico illo carmine lib. Iliados XXI.
Κάτθανε καὶ Πάτροκλος ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων. id est, ad verbum: *Occubuit & Patroclus, qui te multo præstantior fuit.* Citatur à Galeno T. V. p. 495. ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν Ἡροφίλου τε καὶ τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ.
Callicles Empiricus Galen. T. IV. pag. 57.
Calligenes medicus Philippi Macedonum regis illius, qui adversus Romanos belligeravit, cujus meminit Livius lib. X. belli Macedonici, sive lib. XL. cap. LVI.
Callimachus Medicus qui de *Coronis* privatim scripsit, laudatus à Plinio XXI. 3. XXV. 13. XXVI. 8. Nam & hæc est quædam valetudinis portio*) teste Plinio lib. XXI. cap. III. quod & videre licet ex Galeno lib. II. Pharmacorum localium cap. II. ubi describit amuleta quæ capiti coronæ modo circumposita & alligata, dolorem ejus arcent: & Dioscoride lib. IV. c. CXXVII. quo de Hippoglosso tractat, ut nonnulli interpretes ibi intelligunt: & ipso Plinio lib. XXIV. cap. X. ubi de smilace loquitur, & cap. XII. statim post principium, & c. XIX. & lib.

*) Confer quæ de usu coronarum Medico Carolus Paschalius lib. I. de coronis cap. 14. seq.

2011 Ministerio de Cultura

& lib. XXVII. cap. XI. ſtatim poſt principium & ſq. ubi de Polygono tractat. Plutarcho Problematon Sympoſiacon decade III. cap. I. Marcello cap. I. non ſemel. Callimachus *Herophileus*. Galen. T. V. pag. 447. Et Erotiano præf. ubi inter eos qui Hippocratis voces explicarunt laudatur Apollonio Citieo teſte citato Καλλίμαχος ὁ ἀπὸ τῆς Ἡροφίλου οἰκίας.

Callinicus, Galeno Pharmacorum κῆ γένη, lib. VII. T. II. pag. 411. Alius ut videtur Sophiſta cujus πρὸς Φωνητικὸν Γαληνῷ & πρὸς Κλεωπάτραν Suidas memorat.

Calliſthenes Ariſtotelis diſcipulus, qui de herbis ſcripſit, teſte Epiphanio ſtatim poſt princip. lib. I. Hæreſeon. *Anatomica* teſte Chalcidio. pag. 340.

Calliſtratus. Vetus inſcriptio apud Reineſium Claſſe IX. 69. pag. 633. è Ligorianis: καλῇ τύχῃ. M. Αὐφιδίῳ M. Ἀπελεύθερῳ, Καλλίστρατος Φυσικὸς ἰατρὸς ἀνέθηκεν.

Calpetanus Medicus. Gruteri Inſcript. f. 197. 3. Vide & ſupra in Albutio.

C. *Calpurnius Aſclepiades*. Supra Aſclepiade.

M. *Calpurnius Hilarus* de quo inſcriptio Vetus apud Fulv. Urſinum pag. 99. *Dis Manibus. M. Calpurnio M. F. Men. Voſſenio Vix. Ann. XXX. M. IIX. M. Calpurnius M. F. Men. Hilarus Medicus* *) *Ludi Magn. Fratri piiſſimo Fec.*

Calvus, vide Marcus Fabius Calvus.

Camachilis, Galeno lib. VI. Simplicium.

Cammachirus, ſive Camachirus, ibid. niſi idem ſit.

Canamuſalus de Baldach, cujus librum habemus de curandis oculorum paſſionibus.

Candidus, Aetio Tetrab. II. Serm. III. cap. CXIII.

Capito Ophthalmicus, id eſt, ocularius medicus, eidem Pharmacorum κῆ τόπων lib. IV. cap. VI. vide an ſit Artemidorus Capito, de quo ſupra.

Capitonem ſimpliciter, quiſquis is fuit, ſive ille ſuperior, ſive Artemidorus Capito, de quo ſupra, citat Galenus in eodem cap. & in Commentariis Epidemion Hippocratis, & Aetius Tetrab. II. Ser. III. cap. LXXVII.

Caricles qui & Charicles, qui mortem Tiberii Cæſaris ex pulſu venarum pro-

*) Sic T. Ælius Aſclepiades ſupra pag. 90. atque Eurychus, infra, *Medicus Ludi Matutini*. Confer Fulv. Urſini imagines pag. 96.

2011 Ministerio de Cultura

pronunciavit, apud Tacitum lib. VI. c. 50. *arte insignis, non quidem regere valetudinem Principis solitus, consilii tamen copiam præbere.* Hujus meminit Suetonius in Tiberio cap. 72. Eundem aut alium ejus nominis citat Galenus Pharmacorum κ̓τόπος, lib. II. cap. II. & libro nono, capite quarto. T. II. pag. 180. 184. 272. 269. 299. 307.

Caridemus Erasistrati sectator, Cœlio Aureliano lib. III. Oxeon. cap. XV. vide Charidemus.

Carixenus, qui & Charixenus, & Charixenes, Galeno κ̓ Τόπος lib. III. c. I. & lib. V. cap. VII. & lib. VI. cap. II. T. II. pag. 226. 262. 263. 268 271. 272. & Aetio Tetrab. Ser. IV. cap. LII.

Cark, Rasi lib. I. Continentis, cap. VI.

Carpitanus al. *Chaspitanus*. Vide supra in Calpetano.

Carolus Figulus, qui de herbis & piscibus scripsit.

Carolus Stephanus, Parisiensis, qui libros Anatomicos scripsit, Paril. 1540. fol. & de nutrimentis libro tertio.

Carterus, Galeno Pharm. localium lib. VII. cap. IV. Fortasse est Craterus eidem quoque memoratus inversa litera, de quo postea.

Carus, de quo extat epigramma Martialis lib. X. 77.

Nequius à Caro nihil unquam, Maxime, factum est,
Quam quod febre perit: fecit & illa nefas.
Sæva nocens febri saltem quartana fuisset,
Servari medico debuit illa suo.

Casion ex Armenia anteriori, memoratus Galeno sive autori incerto lib. de Medicinis expertis.

Cassellius Chirurgus sive dentium Medicus de quo Martialis X. 56.

Eximit aut reficit dentem Cassellius ægrum
Infestos oculis uris Hygine pilos.
Non secat & tollit stillantem Fannius uvam,
Tristia servorum stigmata delet Eros.
Enterocelarum fertur Podalirius Hermes,
Qui sanet ruptos, dic mihi Galle, quis est?

Cassio, Avicennæ lib. V. summa II. tract. II. nisi is sit idem cum Casione, vel unus ex Cassiis de quibus mox dicemus.

L. Annius

2011 Ministerio de Cultura

L. Annius Caſſius Mithradorus Medicus, cujus mentio in veteri inſcriptione apud Sponium in Miſcellaneis eruditæ antiquitatis p. 142.

Dionyſius Caſſius Uticenſis, inter ſcriptores rei ruſticæ laudatus à Varrone & Columella. Vide & Plinium XI. 15. & ſcholiaſtem Nicandri qui citat ejus ῥιζοτομικά.

Caſſius Jatroſophiſta, cujus ſunt medica problemata de animalibus Græca, Latinitati donata ab Hadriano Junio. De illis vide ſi placet quæ dixi lib. III. hujus Bibl. cap. VI. §. 38. pag. 169. ſeq. Vide & infra in *Geſſius*.

Caſſius ingenioſiſſimus ſæculi noſtri Medicus, inquit Cornel. Celſus in præfatione. Ab eodem citatur l. IV. c. XIV. & lib. V. c. XXV. & Galen. Phar. κ᾽ τόπ. lib. IV. cap. VII. & lib. IX. cap. IV. non ſemel: T. II. p. 298. 300. edit. Baſil. & à Scribonio Largo de compoſitione Medicamentorum cap. 120. 176. ex quo potes intelligere eum fuiſſe tempore Tiberii Cæſaris: Cœlio Aureliano lib. Chronicon IV. c. V. & Aetio Tetrab. II. Ser. III. cap. XCIX. & Avicennæ ſæpe. Caſſii Pyrrhonii meminit Galenus in hypotypoſi Empirica cap. III. T. II. edit. Pariſ. pag. 341. *librum* ejus *de ſimilis ad ſimile tranſitu* memorans. Hic eſt Caſſius Scepticus ὁ Σκεπτικὸς (ubi perperam interpreti Caſſius Scepſius) de quo Laërtius in Zenone VII. 32. quod multa Citienſis illius Philoſophi reprehenderit. Meminit iterum VII. 34. Caſſium Severum Parmenſem memorat Plinius libr. XXXI. cap. II. Sed ille nihil ad Medicos.

Caſtinus Aetio citatus Tetrab. III. Ser. IV. cap. XLIV.

Caſtor, vide Antonius Caſtor.

Caſtricius ſcriptor κηπευτικῶν Plin. lib. XIX. pater fortaſſe T. Caſtricii Rhetoris celebris tempore Hadriani, de quo Gellius XIII. 20. & XI. 13. Vide de hoc tertioque M. Caſtritio Lexicon hiſtoricum Petri Bælii. Quarti mentio apud Svetonium Auguſto cap. LVI. Quintus Caſtricius Comes, præfectus Seleuciæ urbis, apud Ammianum Marcellin. XIV. 2.

Caſtus, Galeno lib. IV. & VII. Medicamentorum κ᾽ γένη: T. II. pag. 372. 403. 420. Raſi lib. IV. Continentis cap. I.

Catiginus Antiochenus, Avicennæ lib. V. tract. II.

2011 Ministerio de Cultura

Catilina regis Lithois medicus, autori medicinarum expertarum, quem nonnulli dicunt esse Galenum pag. 110. A. edit. Junt.

M. Catius Miltiades, Insuber, ex Epicuri secta, cujus meminere Cicero XV. Epist. ad diversos XVI. & XIX. & Horatius II. sat. IV. ubi ejus præcepta ridet, licet ejus scholam perinde ut Virgilius*) videatur frequentasse. De eo Quintilianus X. I. *In Epicureis levis quidem sed non injucundus tamen auctor est Catius.* Quatuor libros de rerum natura & summo bono scripsisse, nec non conviviorum præcepta digessisse notat vetus scholiastes Horatii pag. 460. & 692. editionis Cruquianæ. De hoc Catio clariss. Bælius in Lexico.

M. Porcius Cato Censorius primus Romanorum, & diu solus usus herbarum scripsit, nt dicit Plinius lib. XXV. cap. II, in principio. Et licet medicos incesserit, is tamen medicus fuit, ut videre est ex eodem Plinio lib. XXIX. cap. I. & altero Plinio Valeriano, lib. rei medicæ IV. cap. XXIX. & ex libro ipsius de re rustica infinitis locis, præsertim cap. quo describit brassicæ vires in re medica. Sed & ipse librum scripsit, quo docuit, quo pacto quis incolumis servari, vel ægritudine liberari possit, ut tradit Plutarchus in vita illius p. 350. cum commemorasset Græcos Medicos suspectus visos fuisse. Catoni, quosque fugiendos suis unice suaserit, *αὐτὸ δὲ γεγραμμένον ὑπόμνημα εἶναι, καὶ τοῖς υἱοῖς τοῦτο θεραπεύειν καὶ διαιτᾶν τοὺς οἰκείους.* Hic est *commentarius quo medetur filio, servis, familiaribus*, apud Plin. XXIX. I. De aliis Catonis scriptis & de editionibus libri de re rustica dixi in Bibl. Latina lib. I. cap. II.

Celadus Antinous. Vetus inscriptio apud Fulvium Ursinum pag. 100. *Chrestæ conservæ & conjugi, Celadus Antinous Drusi Medicus Chirurg. bene merenti fecit. Ea vixit An. XVII.*

Celer Primipilaris, Galeno lib. VII. Pharmacorum κ' γένη, T. II. pag. 419. Is tametsi Primipilaris erat (quæ est dignitas militaris) de qua meminit Jurisconsultus, in l. Pater filium. §. Julianus ff. de legat. III. & Quintilianus lib. VI. cap. III. Tamen medicæ quoque artis peritus erat, ut hinc intelligas, nullam aliam artem, nullum ordinem ab hac abhorruisse.

Aur. Cornelius Celsus, de quo dixi in Bibl. Latina lib. II. cap. IV.

M. Livius Celsus Tabularius scholæ Medicorum. Mercurial. IV. I. Var. Lect. & de arte Gymnastica lib. I. cap. VII.

Cermi-

*) Heins. lib. 2. de satira Horat. pag. 98.

2011 Ministerio de Cultura

Cermiſonus, vide ſupra Antonius Cermiſonus.

Chæreſtus de re ruſtica, in Varronis Codicibus, qui apud Columellam libro & capite primo Chræſtus.

Chærias Athenienſis Plinio lib. xx. cap. xxiii. Hic eſt Chæreas quem inter ſcriptores rei ruſticæ laudant Varro & Columella.

Chamul Bizagiſuch, Raſi lib. v. Continentis cap. i.

Chares Parius περὶ γεωργίας. Ariſtot. lib. i. Politic. cap. undecimo. Perperam excuſum περὶ γεωγραφίας T. x. theſauri Gronov. p. 1299.

Charicles, vide Caricles.

Charidemus Hermogenis Eraſiſtratei pater, Cœlio Aureliano Caridemus. vid. in Hermogene.

Charilampus. Galen. T. iii. pag. 455.

Chariton, Aetio citatus Ser. xiii. cap. xviii. Galeno ὀχλαγωγός.

Charixenus, vide Carixenus.

Charmides, Galeno lib. ii. Antidotorum.

Charmis Maſſilienſis *qui damnatis non ſolum prioribus Medicis, verum & balneis* (calidis) *frigida etiam hibernis algoribus lavari perſuaſit. Merſit agros in lacus. Videbamus ſenes Conſulares usque in oſtentationem rigentes. Qua de re exſtat etiam Annæi Senecæ* *) *adſtipulatio. Notum eſt ab eodem Charmide unum ægrum ex provincialibus, ducentis ſeſtertium millibus reconductum.* Plin. xxix. i.

Chaſpitanus, ſive Charpitanus vide Calpitanus.

Chealfetebeni, Serapioni Simplicium, cap. cxcvii.

Chereas, Galeno Pharmacorum localium lib. v. cap. ix. leg. *Chæreas* de quo ſupra.

Chimraſius, Raſi, lib. vi. Continentis cap. i.

Chimon.

Sunt qui *Chironem* Centaurum medicinam ſimpliciter inveniſſe tradunt, ut Scholia Græca ad Iliad. δ'. 219. Hyginus, fabularum cap. cxxxviii. & Scholiaſtes Græcus ad Arati v. 436. Germanicus Cæſar in Arati Pœnomena. p. 135. 136. Plutarch. III. i. ſympoſ. pag. 647. Τύελοι μὲν Ἀγηνορίδῃ, (Cadmo) Μάγνητες δὲ χείρωνι τοῖς πρώτοις ἰατρεῦσαι λεγομένοις ἀπαρχὰς νομίζουσι. Et qui medicinam *Chirurgicam*

*) Seneca Epiſt. 53. & 83. Confer quæ de ψυχρολουσία ſupra in Antonio Muſa.

2011 Ministerio de Cultura

cam a) ex herbis quoque reperiſſe, ut tradit idem Hyginus, poſtremi illius operis cap. CCLXVIV. Sunt & qui *herbariam* & *medicamentariam* comperiſſe volunt, ut recenſet Galenus, ſi is eſt, in introductorio ſive medico, poſt principium & ante eum Plin. lib. VII. c. VI. qui & alibi videlicet lib. XXX. cap. I. tradit Trojanis temporibus contentos fuiſſe illud ſeculum Chironis medicinis. Sed & alibi, ſcilicet lib. XXV. c. IV. & VIII. & lib. XXVI. c. XIV. in principio ſcribit *Centauriam*, Chironiam & *Panacem* Chironeon herbas ab eo nognominatas. De quo etiam Theophraſtus, lib. IX. cap. XII. & Nicander in Theriacis, & Dioſcorides lib. III. cap. LIII. & Apulejus Celſus, de viribus herbarum cap. III. Quin Plinius ipſe lib. XXIII. cap. I. prodit *vitem nigram* Chironiam quoque dictam. Et lib. XXV. cap. IV. Idem Chironiam *Spinam Pyxacanthon*. lib. XXV. cap. IV. Sed & Feſtus Pompejus ab eo inventum *Centaurum medicamentum* tradit. Ab hoc quoque dictum *vulnus Chironium* ſcribit Galenus lib. Terapeuticæ II. quoniam primus illud ſanarit. Quanquam Paulo Aeginetæ lib. medicinæ III. cap. XLVI. Chironia vulnera vocantur δυσαλθῆ, id eſt, quæ vix medicam curam recipiunt. Ideo ſalutarem Chironis manum b) requirunt, quod & idem dicit, quo loco tractat de vulneribus, quæ cacœthe vocantur. Et ante eum quoque dixerat ipſe Galenus lib. IV. de compoſitione medicamentorum κατὰ γένη, in multis locis, & alibi ſæpe in eo opere, & nonnihil etiam Cornelius Celſus lib. V. cap. XXVIII. Et Euſtathius Homeri interpres, licet hanc appellationem aliunde ducant Ariſtoteles lib. III. Ethicorum ad Eudemum, & Plin. lib. XXV. cap. VI. Hinc Diodorus lib. V. tradit illum fuiſſe arte medicinæ inſignem. Hic Saturni & Philyræ c) filius fuit, ut tradunt Euripides, Pherecydes, Pindarus, Pythiorum Ode VI. Hyginus lib. II. de ſignis cœleſtibus, & Fabularum cap. CXXXVIII. Apollonius Rhodius lib. Argonauticon II. Germanicus Cæſar in Arati Phœnomena, Plin. lib. VII. cap. LVI. & Servius

a) Confer M. Aurelium Severinum de efficaci Medicina lib. I. cap. 2. & Dan. Clericum Hiſt. Medicinæ pag. 30. ſeq. qui nomen ipſum Chironis huic ſententiæ ſuffragari annotat, ut Otto quoque Heurnius antiquitatibus Philoſophiæ Barbariæ pag. 107.

b) Parmenio ad Philotam apud Plutarchum in Alexandro pag. 692. χείρων μοι γένοι, *eſto mihi Chiron* & operam ac medelam affer.

c) Male Φηάνεα in Chronico Paſchali pag. 36. 39.

2011 Ministerio de Cultura

& Servius in lib. Æneid. Sive Ixionis & Nubis, ut Suidas existimat de rebus Thessalicis libro 1. à Scholiasta Apollonii laudatus. Columella quidem videtur voluisse filium Amithaonis, cum scribit lib. x. rei rusticæ,

Hinc Amithaonius docuit quæplurima Chiron.

Sed ut opinor, falsus est ex versu Virgilii lib. 111. Georgicorum,

Quæsitæque nocent artes, cessere Magistri
Phyllirides Chiron, Amithaoniusque Melampus.

Tribuens, scilicet ipse Columella Chironi, quod Melampi esset, de quo postea dicemus. Phylliridem à matre dicunt etiam Hesiodus, Apollonius Rhodius, Propertius, Ovidius & alii, Ovidius etiam Philireium. Sunt autem qui & patrem illius non Saturnum sed Ixionem, d) & matrem non Philyram sed e) Pelopenam sive Pelopeam vocant. Hunc igitur Plutarchus in lib. de Musica, pag. 1145. 1146. appellat musicæ simul & justitiæ, & medicinæ doctorem: ὁ σοφώτατος Χείρων μυσικῆς τε ἅμα ὢν καὶ δικαιοσύνης καὶ ἰατρικῆς διδάσκαλος. Apollonius Rhodius lib. 11. Argonauticon scribit Phœbum tradidisse Chironi filium *Aristæum*, quem è Cyrene susceperat, educandum, quemque & medicinam & vaticinia doceret. Et Virgilius in carmine hendecasyllabo de livore, Chironiam manum appellat,

Vivit pectore sub dolente vulnus
Quod Chironia nec manus levaret. Et addit,
Nec Phœbus, soboles ve clara Phœbi.

Quod intelligitur de Apolline, de quo jam diximus, & Æsculapio hujus filio: Chironem quoque ut medicum memorat Papinius, lib. 1. Sylvarum in Soteriis, pro Rutilio Gallico,

Si qua salutifero gemini Chironis in antro,
Herba, &c. Et Propertius libi 11. Eleg. 1.
Tarda Philoctetæ sanavit crura Machaon
Phœnicis Chiron lumina Phyllirides,

d) Vide Natalem Comitem IV. 12. mytholog.
e) Jo. Boccacius VIII. 8. Genealogiæ Deorum ex Lactantio.

2011 Ministerio de Cultura

Sed ante hos Orpheus in Argonauticis, ita de Chirone loquitur,

Ὅς ῥα δικαιοσύνῃ μέλεται καὶ ἀνεύμασι νόσων.
Qui juſtitiæ vacat, & medelæ morborum.

Hunc quoque docuiſſe Æſculapium f) medicinam, ſcribit Homerus lib. IV. Iliados. Quoniam autem medicinæ repertor Chiron, ut Plinium ſecutus Antonius Sabellicus,

Aſt Arabus, quem Phœbe tibi Babylona creaſſe
Fama refert, medicæ fertur dator artis & author,
Repperit Hæmoniæ Chiron vetus incola terræ
Herbarum medicas vires, & nomina primus.

Ideoque tradit Plutarchus Sympoſiacon Decad. III. cap. I. Magnetes ipſi Chironi primitias herbarum offerre ſolitos. Τύελοι μὲν Ἀγηνορίδῃ, Μάγνητες δὲ Χείρωνι τοῖς πρώτοις ἰατρεῦσαι λεγομένοις ἀπαρχὰς κομίζουσι. Hiſce præeunte p. 237.238. Tiraquello obſervatis adde quæ de Chironi tributis ὑποθήκαις ad Achillem & ἱπποιατρικῷ notavi lib. I. hujus Bibliothecæ c. III. Picturam autem Codicis veſtiſſimi Dioſcoridis in Bibl. Cæſarea, ubi Chiron præſidet in Concilio Medicorum cum Machaone, Nigro, Heraclide Tarentino, Mantia, Xenocrate & Pamphilo, exhibet poſt Lambecium II. p. 525. & Neſſelium III. pag. 5. Bellorius, & T. III. theſauri Gronovius litera l. quater repetita.

Chleras, ὁ χλῆρας Galen. T. II. pag. 419.

Choſi & *Chozi*, Serapioni Simplicium cap. XCIII. & alibi, vide Chuzi.

Chriſtianus Soter Limothermæus, quam nonnullos Galeni libros in Latinum vertit.

Chriſtianus alius, Serapioni Simplicium cap. CCLXXXII.

Chriſtiermus Morſianus Danus, cujus præter res medicas extat Arithmetica.

Chriſtophorus Balliſta Pariſienſis, qui de re medica libros ſcripſit.

Chriſtophorus Barzianus, ſive Barzezlus Pergamenſis, cujus extat liber de cognitione & cura febrium, & introductorium, ſive Janua ad omne opus practicum medicinæ.

Chri-

f) Adde quæ de *Achille* medicinam per Chironem docto ſupra pag. 29. & Lambecius T. 2. Bibl. Vindob. pag. 525.

2011 Ministerio de Cultura

Chriſtophorus Clauſerus Tigurinus, cujus eſt dialogus Germanicus de urinæ judicio.

Chriſtophorus Georgius de Honeſtis, Florentinus, cujus ſunt Commentarii in Antidotarium Meſuæ.

Chriſtophorus Heyll Vuisbadenſis, qui ſcripſit artificialem medicationem, & quosdam Galeni libros in Latinum vertit.

Chriſtophorus Oroſcius, cujus extant annotationes in Aetii & Pauli Æginetæ interpretationes.

Chryſanthus Gratianus, Galeno Pharmacorum localium lib. III. cap. I.

Chryſaris, Galeno in libro cui titulus eſt, Linguarum Hippocratis expoſitio.

Chryſermus, Plinio lib. XXII. cap. XXII. Galeno lib. IV. de differentiis pulſuum, & lib. IX. Pharmacorum localium cap. II. T. II. pag. 293. Herophilius Medicus teſte Sexto Empirico Pyrrhoniarar. inſtitut. lib. I. cap. XIV. Chryſermi Corinthii mentio apud Ælian. XI. 35. de animal.

Chryſippus Solenſis, magna porticus gloria, de quo dixi lib. III. cap. XV. inter plura ſeptuagentis quæ ſcripſit volumina non pauca etiam compoſuit ad rem phyſicam & Medicam illuſtrandam pertinentia, ut libros περὶ φύσεως, quos laudat Plutarchus: φυσικὰς θέσεις, φυσικῶν ζητημάτων, περὶ κινήσεως, περὶ ψυχῆς, περὶ παθῶν, περὶ ὀνείρων. Vide Jonſium lib. II. cap. VII. ex quo Chryſipporum Medicorum, à Philoſopho hoc Stoico diligenter diſtinguendorum accuratam notitiam, obſervationibus meis paſſim auctam ſubjiciam.

Chryſippus Cnidius Medicus fuit tempore Ptolemæi Lagidæ, à quo ſe multa didiciſſe τὰ μάλιστα ὠφελῆσθαι, fatetur Eraſiſtratus apud Laertium lib. VII. 186. Galenus quoque lib. *de venæ ſectione contra Eraſiſtratum cap. 2. & 7.* & lib. *contra Eraſiſtrateos de venæ ſectione cap. 2.* 4. lib. *de curandi ratione per ſanguinis miſſionem c. 2.* eum *Eraſiſtrati* præceptorem facit & autorem ſententiæ de venæ ſectione improbanda. T. IV. pag. 1. 4. 5. 8. Præceptorem item *Ariſtogenis* ac *Medii*. idem pag. 8. ab Eraſiſtrato impenſe laudatum. id. T. IV. pag. III. 14. Fortaſſe hic eſt Chryſippus ille Praxagoræ æqualis, qui poſt Dioclem Caryſtium & ante Eraſiſtratum vixiſſe dicitur apud Plinium XXVI. 2. Meminit hujus Chryſippi, & *Metrodorum* quoque Medicum illius diſcipulum fuiſſe teſtatur Sextus Empiricus adverſus Grammati-

2011 Ministerio de Cultura

cos cap. XII. sect. 258. Πυθιὰς δὲ ἡ τ Αριστοτέλους θυγάτηρ, τρισὶν ἀνδράσιν ἐγαμήθη, πρῶτον μὲν Νικάνορι τῷ Σταγειρίτῃ, οἰκείῳ ὄντι Αριστοτέλους, δευτέρῳ δὲ, Προκλεῖ Δημαράτου τ Λακεδαιμονίων βασιλέως ἀπογόνῳ, ἐξ ἧς καὶ δύο ἐξ αὐτῆς τεκνῶται παῖδας Πρόκλεά τε καὶ Δημάρατον τὸς αὐτὸ Θεοφράστῳ φιλοσοφήσαντας. Τρίτῳ δὲ, Μητροδώρῳ ἰατρῷ Χρυσίππου μὲν τ Κνιδίου μαθητῇ, Ἐρασιστράτου δὲ ὑφηγητῇ, ᾧ γίνεται παῖς Αριστοτέλης. *Pythias autem filia Ariſtotelis nupſit tribus viris: primum quidem Nicanori Stagiritæ, familiari Ariſtotelis: ſecundo autem Procli, qui genus duxit à Demarato Rege Lacedæmoniorum, qui duos ex ea ſuſcepit filios, Proclem & Demaratum, qui Philoſophiæ dederunt operam apud Theophraſtum: Tertio autem Metrodoro Medico, Chryſippi quidem Cnidii diſcipulo, præceptori autem Eraſiſtrati, cui natus eſt filius Ariſtoteles.* De eodem Celſus Præf. & Plinius XXIV. I. *Horum* (Hippocratis & Prodici) *placita* Chryſippus *ingenti garrulitate mutavit, plurimumque etiam ex* Chryſippo *diſcipulus ejus Eraſiſtratus.* Errorem ejus circa febres perſequitur Galenus Tom. V. pag. 454. Meminit & lib. II. commentar. de natura hominis, & alibi. Hic forte eſt Chryſippus ille, cujus diſcipulorum quidam non ignobilis apud Antigonum Regem negat hydropicum quendam eſſe ſanabilem, cum alter Medicus Philippus Epirota id affirmaret apud Celſum III. cap. XXI. Quia vero Philippus ille Epirota idem eſſe videtur ac Acarnan ille Philippus Alexandri M. Medicus, cum Acarnania Epiri regiuncula ſit: ideirco eundem hunc Chryſippum putamus de quo agimus, qui Alexandri M. & Lagidæ temporibus floruerit. Hunc cum Chryſippo Solenſi, Philoſopho Stoico perperam confundi à Petro Caſtellano, notarunt Reineſius III. Var. Lect. pag. 641. & Menagius ad Laërt. VII. 186.

Chryſippus Cnidius prioris filius, Ptolemæi Medicus erat, qui apud Regem delatus, flagellis eſt cæſus, & affectus ſupplicio teſte Laërtio loco citato.

Chryſippus Medicus, qui cum Eudoxo Cnidio Medico, Platonis auditore in Ægyptum profectus eſt, teſte Laërtio libr. VIII. ſect. 87. fortaſſe idem eſt cum Eraſiſtrati præceptore, ut ſuſpicatur Jonſius, quod etiam perſuaſum Danieli Clerico Hiſt. Medicinæ p. 291. Addit Laërtius VIII. 89. in Medicis Magiſtro uſum Philiſtione, in Philo-

2011 Ministerio de Cultura

Philoſophia Eudoxo, & pulcherrima ſcripta reliquiſſe *Chryſippum*, Erinei filium Cnidium. τέτε (Εὐδόξε) διήκεσε χρύσιππος Ἐρίνεω Κνίδιος· τέτε φασὶ θεῶν καὶ κόσμε καὶ τῶν μετεωρολογεμένων, τὰ δὲ ἰατρικὰ φασὶ Φιλιστίωνος Σικελιώτε. κατέλιπε δὲ καὶ ὑπομνήματα κάλλιστα.

Chryſippus Ariſtagoræ F. ſuperioris Chryſippi *) nepos, Aethlio præceptore eſt uſus, qui edidit θεραπεύματα ὁρατικὰ τῶν φυσικῶν θεωρημάτων, ὑφ' ὃ τὴν διάνοιαν αὐτὸς πεσόντων teſte Laërtio lib. VIII. ſect. 89. Æthlius autem hic idem ſit cum illo Æthlio, qui de Samiorum finibus ſcripſit, incertum eſt. Diverſus eſt Æthlius ille apud Laërtium in *Diogene* VI. 44.

Chryſippus quidam Eraſiſtrati, qui ſub Antiocho Sotere & Ptolemæo Philadelpho vixit, diſcipulus fuit teſte Laërtio lib. VII. pag. 89. Nimirum ut Grammaticorum variæ erant ſectæ Callimachea, Zenodotea, Ariſtophanea, Ariſtarchea, Aratea, Cratetea: ſic & Medicorum Hippocratica, Eraſiſtratea, Herophilea. *Herophilus ſubtilioris ſectæ conditor* ait Plinius XXVI. 2. Hinc *Herophilei* apud Galenum lib. IV. dedignoſc. pulſibus c. 2. 33. 1, 3. Καλλίμαχος ὁ ἀπὸ τῆς Ἡροφίλε αἱρέσεως inquit Erotianus proœmio Lexici in Hippocratem. Callimachus nimirum Medicus ille, quem cum Mneſtheo (verius Mneſitheo Athenienſi illo Medico Logico apud Galenum lib. I. *de ſimpl. medic. fac.* cap. XXXVI. & lib. *quæ Julianus in Hippocr. cap.* V. Autorem libri qui *Medicus* inſcribitur, Athenæum III. p. 17. XI. 10.) *de coronis* ſcripſiſſe autor eſt Plinius XXI. 3. Ariſtoxenus quidamHerophileus memoratus apudGalenum: ChryſermusHerophileus apud Galenum *de differ. Pulſuum* lib. IV. cap. VIII. & apud Sextum Empiricum *hypotyp. Pyrrh.* lib. I. fol. 17. Dioſcorides Phacas juxta Galenum *explan. gloſſarum præfat.* Heraclides Erythræus

*) Græca ita ſe habent: Τέτε (χρυσίππε) γέγονε παῖς Ἀριστα γόρας, ὃ χρύσιππος Ἀεθλίε μαθητής: quæ ita redduntur in edit. Marci Meibomii: *Hujus filius Ariſtagoras, cujus Chryſippus, Aethlii filius, diſcipulus fuerit.* Sed altera quæ Jonſio probatur interpretatio, mihi magis placet, & notum, nepotibus avorum nomina impoſita frequenter fuiſſe.

2011 Ministerio de Cultura

apud Galenum libro citato cap. x. & lib. de arte Medicin. cap. I. Demetrius apud Cœl. Aurel. lib. II. Chron. cap. x. & lib. III. cap. VIII. Alexander Philalethes, de quo Galenus *de differ. pulſuum* IV. 4. Demoſthenes Alexandri Philalethis diſcipulus (non *doctor*, ut viſum Cl. Reineſio Var. 1, 2.) libri, qui Ophthalmicus inſcribebatur, autor de quo Strabo XII. Galenus lib. IV. *de diff. pulſuum* cap. IV. V. X. Oribaſius lib. VIII. *Synopſ.* cap. XL. Aetius Tetrab. II. Serm. III. aliique. Bacchius Galeno *de differ. pulſuum* IV. p. 6. contra quem ſcripſit Heraclides Tarentinus libros tres, quibus Apollonius Cittieus XVIII. libris reſpondit, teſte Erotiano. Apollonius Mys, de quo ſupra. Speuſippus Medicus Alexandrinus Herophileus apud Laërtium lib. IV. *Speuſ.* & Athenæum VII. 14. Zeno quidam Herophileus, apud eundem Diogenem lib. VII. 35. Galenum *gloſſis Hipp.* Κάμμωρον & lib. IV. *de differ. pulſuum* cap. VIII. Hunc refutavit Ariſtoxenus teſte Galeno *de diff. pulſuum* IV. 8. & Apollonius Byblas apud eundem Galenum com. II. ad III. *Epid.* Dicebantur quoque alii *Hippocratici.* Sic Dioxippus Hippocraticus appellatur apud Gellium XVII, II. Galenum lib. *de optima ſecta ad Thaſybulum* cap. XIV. Alia erat ſecta *Eraſiſtratea* ab Eraſiſtrato Medico ſic dicta. Hinc *Eraſiſtrati ſchola* apud Plinium XX. 9. Hæc Eraſiſtratea & Herophilea ſchola ab obitu Herophili floruit teſte Galeno *de diff. pulſuum* IV. 2. dicuntur *Eraſiſtratei* apud Galenum lib. *de venæ ſectione contra Eraſiſtratum* cap. VII. & VIII. lib. I. *de dignoſ. pulſibus* cap. III. Tertullianus Apolog. *ab Eraſiſtrato*, inquit, *Medici: ab Ariſtarcho Grammati.* Huic ſectæ favebat Ptolemæus Medicus apud Cœlium Aurel. *Chron.* lib. III. cap. VIII. Menodorus Eraſiſtrateus inde appellatus eſt Athenæo II, XVIII. ubi Hiceſii Medici familiaris fuiſſe dicitur. Atque & hic Hiceſius Eraſiſtrateus dicitur Athenæo III. X. Teſtis quoque eſt locus Strabonis. l. XII. in fine, συνέστηκε καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον ἡροφιλίων ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος, καὶ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλαλήθους. Καθάπερ δὲ καὶ τῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων ἐν Σμύρνῃ τὸ τῶν Ἐρασιστρατίων ὑπὸ Ἱκεσίου. *Conſtructa eſt* (prope Laodiceam ad Lycum) *ætate noſtra maxima Herophileorum Medicorum ſchola à Zeuxide, & poſtea ab Alexandro Philalethe: at tempore patrum noſtrorum Eraſiſtrateorum Medicorum ſchola Smyrnæ ab Hiceſio.* Eraſiſtratei dicuntur Xenophon & poſt eum Apollo-

2011 Ministerio de Cultura

Apollonius Memphites Autori, qui alias Galenus fuisse creditur, libro *Medico* cap. x. Hujus Erasistrati Medici discipulus fuit Chrysippus noster, quem libri *de Brassica* authorem facit Camerarius Catalogo Autorum R. R. annexo libro ejus de Re Rustica 12. Norib. MDXCVI. edito, ex Plinii xx. 9. *Brassicæ laudes longum est exequi cum & Chrysippus Medicus privatim volumen ei dicaverit.* & Plinio Valeriano IV. 29. *nunc ad Medicos transeamus, ex quibus Chrysippus peculiarem brassicæ librum dicavit, omnium morborum ex ea remedia continentem.* Chrysippum περὶ λαχάνων laudat Scholiastes Nicandri Ab hoc fortasse dicta Chrysippea herba apud Plin. XXXVI. 9.

Chrysippus quidam γεωργικῶν *de re Rustica librorum* author laudatur Laërtio lib. VII. 186. Non meminere ejus qui plures hujus argumenti recensent Varro & Columella, ut vel junior vel minus nobilis fuerit.

Chrysippus quidam inter Medicos Veteres recensetur à Cœlio Aurel. lib. I. cap. IV. tardarum passionum. Meminit ejus iterum alibi & lib. II. cap. V. *Asclepiadeum* hunc nominat ejusdemque *de lumbricis* librum tertium citat idem lib. IV. cap. VIII. & libro II. cap. XII. de acutis passionibus laudatur Chrysipptus *scribens de cataleptici*s. Diversus autem videtur à Chrysippo Cnidio, Erasistrati præceptore. Asclepiades enim hic (diversus omnino ab Asclepiade Medico illo Pompeji M. ætate apud Plinium XXVI. 3. quem crasso errore confusum videmus cum Asclepiade Myrleano tempore Ptolemæi Evergetis apud Suidam Ἀσκλήπ.) Erasistrato fuit æqualis & illius libros ad hunc scriptos citat Cœlius Aurel. Chron. lib. V. cap. II. sed adversus Erasistratum potius scripti Asclepiadis libri dici debent, ut ille Pompei æqualis Asclepiades intelligatur, & forte ideo Asclepiadeus dicitur, quod ab Æsculapio genus ducat, ut idem sit cum Cnidio.

Laudat Galenus lib. II. *de diff. pulsuum* cap. X. *Chrysippum* Medicum Cilicem, autorem sectæ Medicorum Pnevmaticæ, quam amplexi erant *Magnus* teste eodem lib. III. *diff. pulsuum* cap. II. *Archigenes* ibidem cap. III. *Agathinus* & *Athenæus* Attalensis ibidem cap. VI. & IV. X. quæque Stoicorum decreta probat teste lib. II. cap. X.

Chrysippum medicum quendam laudat Rufus περὶ τῶν ἐν νεφροῖς cap. περὶ φλεβοτομίας. Idem autem fuerit hic cujus κατάπλασμα Rufus refert

cum

2011 Ministerio de Cultura

cum illo, cujus Tertullianus lib. *de anima* meminit, & cum quibusdam eorum, quos ſupra commemoravi, difficile erit affirmare. Malo hic diſtinguendo eosdem, inquit pag. 157. Jonſius, errare, quam diverſos confundendo.

Chryſippus quidam auctor Medicamenti quod Diocydon vocant, laudatur Plinio Valer. lib. IV. cap. XVIII. citatur etiam lib. IV. cap. XXI. ſed & hic forte idem cum aliquo ſuperiorum.

Chuzi, & Chuz, & Chuſi, & Cus, & Chus, niſi ſint diverſi, quod minime puto, Raſi lib. Continentis I. cap. V. & lib. II. cap. II. & lib. III. cap. II. non ſemel, & cap. III. etiam non ſemel, & cap. V. VI. & VII. Et hic, ni fallor, idem eſt cum Choſi, & Chozi, de quo ſupra.

Cienus, qui & Pruſias dictus eſt Herodoto in Introductione ſive Medico, quem plerique Galeni eſſe putant. Hæc Tiraquellus ex corrupto Galeni loco. Nam Aſclepiades ὁ Κιανὸς intelligitur, vide ſupra p. 87.

Cimon, Galeno Pharmacorum localium lib. III. cap. I.

Circe ſoror Medeæ, filia Æetæ & Hecates herbarum perita & venenorum, de qua Homerus Odyſſ. x. Diodorus Siculus lib. IV. p. 248. τὴν Κίρκην ἐς φαρμάκων παντοδαπῶν ἄπινοιαν ἐκπεπαιδεῦσαν ἐξευρεῖν ῥιζῶν παντοίων φύσεις καὶ βοτανῶν δυνάμεις ἀπιστουμένας. ἐκ ὀλίγα μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἑκάτης διδαχθῆναι, πολὺ δὲ πλείω διὰ τῆς ἰδίας ἐπιμελείας ἐξευρεῖν, μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἀπολιπεῖν ἑτέραν πρὸς ἄπινοιαν φαρμακείας. Plin. XXV. 2. Tibullus II. 4. *Quicquid habet* Circe, *quicquid Medea veneni.* & IV. I, 61. *Solum nec docta verterunt pocula* Circes. Vide Naudæum Apologia pro Magis pag. 275. Gronov. T. II. theſauri tabula VI.

Ciſadra, Raſi Continentis, lib. VI. cap. I.

Ciſſophontis malagma apud Aetium pag. 415. edit. H. Stephani.

Claudianus citatus Plinio Valeriano lib. Rei medicæ III. cap. XLV. Et hic forte eſt cujus amici ſui meminit Galenus lib. I. Pharmacorum localium cap. I. T. II. pag. 159. Claudianus Solon ad quem περὶ εὐποριῶν idem Galenus ſcripſit T. IV. pag. 438. Male Salomon T. II. pag. 484.

Claudius Agathemer, ſupra in Agathemero.

Claudius Agaternus in vita Perſii Poëtæ.

Claudius

2011 Ministerio de Cultura

Claudius Apollonius, Galeno lib. Antidotorum II.

Claudius Damonicus, eidem Pharmacorum localium lib. III. cap. I.

Claudius Julianus, infra in Juliano.

Imperatorem *Claudium* *) Medicis adscribit vir doctus, quod edicto admonuit *nihil æque facere ad viperæ morsum quam taxi arboris succum*, teste Suetonio cap. XVI. & meditatus fuit edictum aliud *quo veniam daret flatum crepitumque ventris in convivio emittendi, cum periclitatum quendam præpudore ex continentia reperisset.* id. cap. XXXII.

Claudius Philoxenus Chirurgus, Galeno Pharmacorum generalium libro secundo, T. II. p. 357. & pag. 340. 373. 385. vide Philoxenus.

Γ. Κλαύδι@ Σειλανὸς, ἰατρὸς Ἐφέσι@. In veteri inscriptione apud Gruterum pag. DCXXXIII. 6.

Claudius Sophista memoratus Epiphanio Cyprio, libro Hæreseon II. cap. item II. hæresi. LXVI.

Claudius, sive unus ex illis, sive alius simpliciter citatus Plinio lib. XXII. cap. XXIII.

Cleanthes. Plutarch. Catone minore pag. 793.

Cleemporus, & *Cleamporus* (utcunque enim legitur) cui plerique adscripsere eum librum de vi effectu herbarum, quem tamen pertinax fama & antiquitas Pythagoræ vendicabat, ut scribit Plinius lib. XXIV. c. XVII. hunc que etiam alibi citat idem Plinius.

Cleempus, nisi idem sit, nam & id quoque nomen reperitur.

Clemens Sertorius, Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, lib. VII.

Cleobulus, Galeno ejusdem operis lib. V. T. II. pag. 391.

Cleodemus Plutarcho in convivio septem sapientum, ubi scribit eum cucurbitulis frequentius quam quisquam alius medicorum suæ ætatis uti solitum, atque ejus opera factum ut id auxilium imprimis celebraretur, & in usu frequentissimo esset.

Cleoderus apud eundem illo ipso libro.

Cleomenes, apud Plutarchum Problematon Symposiacon, decade VI. cap. VIII.

Cleon sive *Cleo*, Cornelio Celso lib. VI. cap. item VI. & Galeno Pharmacorum localium lib. III. cap. I. Aetio Tetrab. II. Serm. II. cap. XCIII. & Ser. III. cap. XV. & XVIII. & XXVII. & Ser. IV. c. CVII.

*) Dan. Clericus Hist. Medicin. pag. 582.

2011 Ministerio de Cultura

& Paulo Aeginetæ lib. VII. cap. XVI. Opthalamicus Demosthene oculario antiquior. vide Aetium pag. 689.

Cleopater Aetio Tetrab. IV. Ser. I. cap. XCVIII. & Paulo Aeginetæ, alicubi ex libris de arte curativa, & singulorum morborum curatione.

Cleopatra regina, quæcunque ea fuerit, sive illa Ægypti regina celebratissima, sive alia ab Aetio citata Tetrab. II. Serm. IV. cap. VI. Regina autem, sive hanc, sive alteram citat Galenus lib. IV. Pharmacorum κ Ὑπαγ, cap. VII.

Cleopatra altera, quæ ex Cosmeticis citatur à Galeno in lib. I. de compositione Pharmacorum κ Ὑπαγ, cap. I. non semel, & cap. VIII. & in lib. de incantatione, si ipsius est, ubi illam quoque citat ex libro κοσμητικῷ *de concinnanda mulierum forma.* T. II. pag. 156. 161. 163. 170. Et hanc quoque allegat Paulus Ægineta lib. III. cap. II. Aetius Tetrab. II. Serm. II. cap. LVI. Cleopatræ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν Galen. T. IV. pag. 467. De *Epistolis* Latine editis sub Cleopatræ nomine ad calcem Petronii & cum Priapeis, dixi in Bibl. Latina lib. IV. cap. I. §. 10.

Cleophanes, & *Cleophantes*, & *Cleophantas*, & *Cleophantus*, Plinio sæpissime, & inter cætera lib. XXIV. cap. XVI. & lib. XXVI. cap. III. ubi scribit illum vini rationem illustrasse apud priscos, & Galeno Pharmacorum secundum genus lib. IX. cap. III. & cap. VI. T. II. pag. 303. 412. & Cornelio Celso lib. III. cap. XIV. ubi eum dicit fuisse ex antiquioribus medicis: & Cælio Aureliano lib. Oxeon. II. cap. XXXIX. Alterius eodem nomine medici meminit Cicero in oratione pro Aulo Cluentio Avito cap. XVI. ubi eum vocat *ignobilem medicum, sed spectatum hominem*, h. e. bonæ fidei. Prior autem nobilis sane in arte sua fuit, & Ciceronem ætate antecessit: nam auctor sectæ Cleophantinæ, discipulos habuit Antigenem & Mnemonem Sidetem, claros tempore Ptolemæi Evergetæ. Confer Danielis Clerici Historiam Medicinæ pag. 328.

Cleopolemus, Plinio lib. XX. cap. XVII. nisi Theopolemus sit scribendum.

Clesipon Celso lib. V. cap. XVIII. quamquam nonnulli ibi legunt Ctesiphon, de quo infra.

Cletius Abascantius, vide Abascantus.

Cliton, Rasi, Continentis lib. II. cap. VI.

Clodius, qui scripsit libellum de cura ascaridum, Cœlio Aureliano lib. IV. Chro-

2011 Ministerio de Cultura

Chronion cap. ult. Sed & eum citat lib. Oxeon. III. cap. VIII. ubi eum dicit Aſclepiadis ſectatorem.

L. Clodius Anconitanus, de quo Cicero pro Cluentio c. XIV. ubi eum pharmacopolam circumforaneum appellat.

Cloniacus, Galeno Pharmacorum κ ξ ϡώη, lib. VII. Κλονιακὸν μάλαγμα. T. II. pag. 412.

Clymenus rex à quo Clymenon herbam appellatam notat Plinius XXV. 7.

Ex *Cochlacis* ſive *Conchlacis* ἐφιονίκοις libro nugace & commentitio, Pamphilus apud Galen. T. II. p. 68.

Codamus rex citatus à Galeno libro VI. κ ξ γένη T. II. p. 403.

Codius Tuſcus, Galeno lib. Antidotorum II. cap. VIII. *Antidotus Codii* (an Clodii?) *Tuſci, qua & Craterus utebatur.*

Cointus præceptor Lyci Macedonis, Galeno in initio libri tertii Aphoriſmorum Hippocratis.

Comes Andreas, vide ſupra, Andreas.

Comon Philoſophus, Galeno laudatus lib. κ ξ ¡Ὄπες.

Complutus Rabi Moyſi, Aphoriſmorum parte XXI. ex Introductorio ipſius & iterum parte XXII. in princip.

Conradus Geſnerus, cujus extant multa opera & verſiones Latinæ optimorum Græcorum authorum medicorum, atque aliorum, quos ſi ſigillatim noſſe cupis, adeas ejus bibliothecam, & Epiſtolam quam de libris à ſe editis compoſuit. Imaginem ejus & elogium exhibet Jo. Sambucus in iconibus Medicorum ac Philoſophorum num. XXXIII. Natus Tiguri A. 1516. in eadem urbe extinctus eſt Dec. 1565. *morte* ut lib. XXXVIII. ſcripſit magnus Thuanus, *omnibus ſæculis deploranda, & eo magis, quod vix annum ætatis XLIX. attigerat vir longiſſima vita dignissimus, & quam exegiſſe videbitur iis, qui ætatem ejus ex librorum quos plurimos ac utiliſſimos confecit, induſtriæ ſua illuſtravit & edidit, non ex annorum quos vixit numero metientur.*

Conradus Hejugater Tigurinus, Caroli VIII. Francorum regis medicus, qui inter cætera ſcripſit defenſionem Aſtronomiæ.

Conſodomus, Serapioni Simplicium cap. CCLXXI.

Conſtans, qui vocatus eſt *Romanus*, citatus à Simeone Setho, in libro de cibariorum facultate, quo loco loquitur de paguris, ſive cancris.

Conſtantinus Africanus laudatus Trithemio II. 70. de illuſtribus Benedictinis, & Arnoldo Wion v. 98. ligni Vitæ, Petro autem Diaco-

2011 Ministerio de Cultura

no judice cap. XXIII. de viris illustribus Casinensibus, *Philosophicis studiis plenissime eruditus, Orientis & Occidentis Magister, novusque effulgens Hippocrates.* Hic tempore Desiderii Abbatis Casinensis (qui deinde A. C. 1086. Victor III. Papa) factus Monachus Casinensis est, quem Leo Ostiensis sive potius idem Petrus Diaconus in auctario ad Leonis Chronicon Casinense lib. III. cap. XXXV. (p. 455. T. IV. scriptorum Italiæ celeberr. Muratorii) refert *egressum e Carthagine, de qua oriundus erat, Babyloniam petiisse, in qua Grammatica, Dialectica, Geometria, Arithmetica, Mathematica, Astronomia, nec non & Physica, Chaldæorum,* *) *Arabum, Persarum, Saracenorum, Ægyptiorum ac Indorum plenissime eruditus est: Completis autem in ediscendis istiusmodi studiis triginta & novem annorum curriculis, ad Africam reversus est. Quem cum vidissent Afri ita ad plenum omnium gentium studiis eruditum, cogitaverunt occidere eum. Quod Constantinus agnoscens, clam navem ingressus, Salernum advenit, ibique sub specie inopis aliquamdiu latuit. Deinde a fratre Regis Babyloniorum, qui tunc eo advenerat, agnitus, ac in magna honorificentia apud Robertum Ducem habitus.* Inde Casinense cœnobium petens atque à Desiderio Abbate libentissime susceptus, transtulit de diversarum gentium linguis libros quam plurimos, in quibus sunt hi præcipue:

Pantegnum (πάντεχνον) libris duodecim, in quo exposuit quid Medicum scire oporteat. Meminit Constantinus ipse Præfat. Vaitici. Et frequentius allegatur à Vincentio Bellovacensi in speculo naturali. Prodierunt Basil. 1539. fol. cum Antonii Gaizonis de somno.

Practicam de conservanda valetudine & morbis curandis, libris itidem duodecim. Citatur à Vincentio Bellov. XIV. p. 115. Inter opera autem Constantini edita Basileæ apud Henricum Petri duobus volum. 1536. & 1539. fol. **) priore Tomo habentur de morborum cognitione & curatione libri VII. a capite ad pedes usque: nec non *liber aureus*, priorum compendium, de remediorum & ægritudinum cognitione.

Librum

*) Jo. Baptistam Marum si audimus, notis ad Petrum Diaconum, Constantinus Hebræam, Syram, Chaldaicam, Græcam, Latinam, Italicam, Persicam, Arabicam, Ægyptiacam, Æthiopicam & Indicam linguam discere curavit.

**) Clariss. Maittairius T. 2. Annal. typograph. pag. 838. etiam editionem Basileensem in 8. his annis commemorat.

2011 Ministerio de Cultura

Librum duodecim graduum, ſive de gradibus ſimplicium medicamentorum. Inter Opera Baſil. 1536. fol. Sæpiſſime à Vincentio laudatur.

Dietam ciborum: Diætas univerſales libris v. & diætas particulares lib. III. Trithem. de Script. Eccleſ. cap. 286. De victus ratione variorum morborum parvus libellus inter opera T. I. legitur. *Iſaaci* quoque librum de diætis ex Hebraico Latine Conſtantinus vertit. Vide infra in Iſaaco.

Librum febrium, quem de Arabico tranſtulit. Extat in opere Veneto de febribus pag. 102. A. 1576. fol.

Librum de urinis qui exſtat inter opera Conſtantini T. I.

De interioribus membris.

De coitu librum quibus proſit aut obſit, quibus medicamentis & alimentis augeatur impediaturve. Inter Opera Baſil. 1536. fol.

Viaticum libris VII. 1. de morbis in capite naſcentibus 2. de morbis faciei 3. de morbis membrorum cordi miniſtrantium ac ſpiritus inſtrumentis. 4. de ſtomachi & inteſtinorum infirmitatibus. 5. de languore epatis, renum, veſicæ, ſplenis & fellis. 6. de ægritudinibus quæ in generativis membris, junctarisque. 7. de his quæ in exteriore cute naſcuntur. Laudatur hoc viaticum à Vincentio Bellovacenſi XIX. p. 121. ſpeculi Nat. & prodiit cum Raſis variis ſcriptis Lugd. 1511. 8. Aliud Viaticum Pariſienſe, in quod Gerardi Cremonenſis & Gordonii Montipedenſis Commentarius MS. in Bibl. Menarſiana pag. 36.

Interpretationem Aphoriſmorum Hippocratis, quæ prodiit cum Jacobi Forolivienſis expoſitione Venet. 1495. fol. ac deinde ſæpius.

Librum Tegni, Megategni, Microtegni.

Antidotarium.

Diſputationem Platonis & Hippocratis in ſententiis, libros de dogmatibus Hippocratis & Platonis ſicut & alia Galeni Latine Conſtantinus tranſtulit, quæ vidiſſe ſe teſtatur Symphorianus Champerius.

De ſimplici medicamine citatur à Vincentio Bellovacenſi, ſpeculo naturali IV. 85. V. 91. 93. 95.

Gynæcia, de membris ac corporibus fœminarum. Libellus de paſſionibus mulierum & matricis, exſtat T. I. Operum.

De pulſibus.

Prognoſtica.

2011 Ministerio de Cultura

De experimentis.
Gloſſas herbarum & ſpecierum.
Chirurgiam, inter Opera, T. I.
Librum de medicamine oculorum.
Præter iſta à Petro Diacono memorata, Trithemius cap. 286. laudat librum *de ponderibus medicinalibus.*
Liber de ſtomachi affectionibus naturalibus & præter naturam exſtat inter Opera T. I. dicatus Alfano Archiepiſcopo Salernitano. *Hunc libellum*, inquit Conſtantinus, *de multis & elegantioribus antiquorum dictis ſparſim collectum tuæ cauſa ſanitatis conſcripſi, & ſub tuo nomine in publicum edidi. Omnia etenim antiquorum volumina ſumma inquiſitionis cura perlegi, librum tamen ſtomachi proprium nullo modo invenire potui.*
De animæ & ſpiritus diſcrimine. T. I. Opp.
De humana natura & principalibus membris corporis humani, inter opera T. II. & cum Albucaſæ Chirurgia Baſil. 1541. fol.
De elephantia inter Opera T. II. & cum Albucaſa.
De melancholia libro duo. T. I. Opp.
De remediis ex animalibus. Inter Opera T. II. & cum Albucaſa nec non cum Georgii Pictorii Ζωοτροφίῳ. Baſil. 1560. 8.
De incantationibus Epiſtola T. I. Opp. *Quæſiſti, fili chariſſime, de incantatione, adjuratione, colli ſuſpēnſione, ſi quid poſſent prodeſſe: & an invenerim in libris Græcorum hoc, qualiter in Indorum eſt libris invenire* &c.
Liber de oblivione citatur à Vincentio Bellovacenſi XXVII. 12. ſpeculi Naturalis.
Liber de cerebro. id. XV. 49. 56.
Opera Medica & Anatomica MSS. in Bibl. Menarſiana pag. 35.
Conſtantinus, monachus Caſſinenſis, idem cum Africano.
Conſtantini Porphyrogeniti juſſu, qui CPoli ab A. C. 912. ad 959. geſſit imperium, *Geoponica* & *Hippiatrica* Græce collecta habemus, de quibus abunde dixi Volum. VI. hujus Bibl. pag. 500. ſq. & 493. ſq. Sed & *Nonus* Medicus in libro de morborum curatione, de quo Volum. XII. pag. 685. ſq. procœmio teſtatur Conſtantini juſſu præceptiones medicas, auctorum tamen ſuppreſſis nominibus ſe collegiſſe. Similis argumenti liber *anonymo* auctore exſtat in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi περὶ διαίτης, de ciborum uſu ac facultate, cujus auctor

2011 Ministerio de Cultura

ctor in præfatione ejusdem Conſtantini præcepto id ſe operis aggreſſum ſe profitetur, teſte Cangio pag. 102. ad Zonarum. Cæterum Serapio ex antiquioribus illis Arabibus, in ſuis Simplicibus cap. cxc. quo de apio loquitur, Conſtantinum citat ex libris de agricultura, in quibus lib. ſcilicet XII. cap. XXIII. quod & ipſum de apio eadem propemodum ſcribit, quæ ipſe ex eodem Serapio, ut intelligas à multis jam ſeculis eum librum Conſtantini titulum prætuliſſe. Et niſi admodum fallor, inquit pag. 273. Tiraquellus, is eſt quem Raſis nunc Fallahan, nunc Filahan vocat lib. Continentis III. cap. item III. & libro X. cap. ult. & lib. XI. cap. V. non ſemel, & iterum cap. LXXXVI. in quibus locis eadem omnino comperies ex eo citata, quæ & ſcripta ſunt in illo libro Agriculturæ Conſtantini.

Conſtantinus alter vetuſtior citatus Aetio, Quaternion II. Serm. II. cap. LIV. & Paulo Æginetæ lib. III. cap. XXIV. & XXVIII. ubi de curatione deſtillationis, in fi. & lib. VII. cap. XIII. ubi deſcribit ſaponem ipſius Conſtantini.

Copho, cujus eſt liber de arte medendi, cum operibus Joannis Meſue editus Venet. 1581. fol. & ejus Electuarium recenſet Nicolaus Antidotarius.

Cordus, vide infra Euricius.

Artemidorus Pergamenus, (Manutio Pergæus) poſt manmiſſionem *Cornelius* dictus, ex comitibus Verris in prætura Sicilienſi, cujus meminit Tullius libro tertio in Verrem, cap. XXI. XLIX.

Cornelius Celſus, cujus libros elegantiſſimos habemus, & de quo dixi in Bibl. Latina lib. II. cap. 4. Ac Medicam artem etiam exercuiſſe Celſum, probat Caſaubonus ex lib. III. cap. IV. & XIV. cui tria alia loca addit vir eruditiſſimus Jo. Baptiſta Morganus ex lib. VII. cap. VII. & lib. VIII. cap. II. & IV. Pluribus argumentis idem docet Jodocus Lommius præfat. ad commentarium lectu dignum & elegantem quo primum Celſi librum explicavit. Hos octo libros de Medicina in opere Celſi de artibus præcedebant *de agricultura quinque libri*, memorati Columellæ lib. I. cap. I. qui plures ex illis locos paſſim refert, & *non ſolum agricolationis, ſed univerſæ naturæ prudentem virum* appellat Celſum lib. II. cap. II. Cæterum de arte dicendi libellus qui ſub Celſi nomine vulgatus à Sixto Popma, atque ex ejus editione à me in ſupplemento Bibl. Latinæ exhibitus eſt, *Julium Severianum* potius videtur habere autorem, ut recte vidit Petrus

2011 Ministerio de Cultura

trus Pithœus notis ad Mosaicarum & Romanarum legum Collationem tit. IX. p. 160. Opp. Sub Severiani nomine certe integriorem, & emendatiorem etiam plerumque, ediderat Lucas Fruterius, atque inde in Rhetorum Latinorum collectione Franciseus Pithœus, licet pauca quædam apud Popmam etiam meliora. Castigationes clarissimi Heumanni audaciores mihi interdum & parum necessariæ visæ sunt, cujus tamen ingenium atque eruditionem laude & plausu digna judico.

Cornelius, quisquis is est, simpliciter citatus Galeno lib. Pharmacorum localium II. cap. V. T. II. pag. 301. ubi ejus medicamentum recenset, nisi idem sit Cornelius ille Celsus, quod minime opinor: neque enim ullum tale est medicamentum apud Celsum, neque Galenus solet citare Latinos scriptores. Sed & Cornelius vel ille, vel alius citatur sæpe Octavio Horatiano, aut ut aliis placet, Theodoro Prisciano, libro quarto, de Physica scientia ad Eusebium filium.

Recentioris ætatis, Cornelius a Baersdorp, Gosensis, cujus est methodus universalis artis Medicæ.

Cornelius Mechelingensis, cujus est liber de puerorum, infantiumve morborum dignotione & cura.

Cornutus in veteri inscript. apud Fulv. Ursinum pag. 98. & Gruterum p. DCXXXIII. 9. Κερνάτε ἰατρὸς καὶ Γεφίνης θυγατρός.

Cosmas & Damianus famigerabiles Medici & eo nomine à Chirurgicis præcipue culti, qui ambo martyrio in Diocletiani persecutione vitam finiverunt. Ab his inventum medicamen Opopira nuncupatum, ab Arnaldo descriptum in suo Antidotario. Hi ἀνάργυροι à Græcis scriptoribus passim nuncupati sunt, quod sine mercede ægrotos curarint. Vide Baronium ad Martyrolog. Rom. XXVII. Sept. & quæ notavi Volum. IX. hujus Bibl. pag. 68. seq. Habeo ineditam in hos Andreæ Cretensis homiliam quæ incipit: νεὼς ὄντως ὁ Τριάδος ἡ δυὰς σήμερον. Horum memoriæ dicata etiam Theophanis Ceramei homilia XLVII.

Cosmus, Marcello Burdegalensi, cap. VII. & VIII. non semel, & XIIII. & XXX. libri medicamentorum. Sed & Cosmianam potionem, perticem quoque Cosmianam & antidotum item Cosmianum describit idem Marcellus cap. XX. Cosmi autem meminit Martialis lib. I. Epigr. 88.

Pastillos

2011 Ministerio de Cultura

Faſtillos Coſmi luxurioſa vorax.

Et libro III. Epigr. 55.

Quod quacunque venis Coſmum migrare pũtamus.

Et libro XI. Epigr. 50.

Profertur Coſmi nunc mihi ſiccus onyx.

Coſmianæ ampullæ unguentariæ mentio III. p. 82. XIV. 110. Coſmi alabaſtra XI. p. 9. Vide & XI. 16. XII. 55. 66.

Coſſus, Κόσσος, Galen. T. II. p. 270.

Coſta, & *Coſtes*, & *Coſtus*, & *Coſtim*, Serapioni Simplicium cap. XCVII. & CLXXIII. & CCL. ex libro de Agricultura, & Raſi lib. Continentis cap. I. non ſemel, & cap. VIII. ex libro de Cholera. Et lib. XII. cap. I. ex libro de Alteratione humoris.

Corſus, Galeno lib. VII. Pharmacorum localium cap. v.

Cratejas, ſive *Cratevas* (utrunque enim nomen reperio) Herbarius ſæpe Dioſcoridi & Plinio citatus, & qui de herbis ſcripſit, ut dicit ipſe Dioſcorides in præfatione, & Plinius lib. XXV. cap. II. ubi illum nuncupat Rhizotomum, id eſt, radiciſecam, & Epiphanius Cyprius ſtatim in initio lib. I. Hæreſeon. Cratevam in ῥιζοτόμικῷ laudant ſcholia Græca ad Neandrum. Et ex illo ſcripto petita eſſe fragmenta Cratevæ quæ in vetuſtiſſ. Codice Bibl. Cæſareæ exſtant non dubitat Lambecius II. p. 556. 593. Idem notat in Bibl. CPolitana inter libros Antonii Cantacuzeni fuiſſe magnum Volumen Medicum, inter alia continens partem *Cratejæ Riſotomi in materiam Medicam:* nec non inter libros Michaelis Cantacuzeni, *Medicinale Cratiæ Riſotomi de materia Medica. In ipſo autem* inquit Lambecius, *contextu Græco, quem ex Auguſtiſſimæ Bibl. Cæſareæ* Codice *MSto inter Hiſtoricos Græcos quadrageſimo nono, in ſupplemento Corporis Hiſtoriæ Byzantinæ alias integrum publicabo, ſcriptum reperi:* ἰατροσόφιον Κρατεύα ἤ ῥιζοτόμα ἢ ὕλης ἰατρικῆς. Fuit Cratevas tempore Hippocratis, qui ad eum ſcripſit epiſtolam, qua eum rogavit, ut optimas herbas ad curationem Democriti colligeret, appellatque eum optimum herbarium. Illam Epiſtolam ſæpius editam inter Hippocratis Epiſtolas Græce & Latine exhibet etiam Lambecius II. p. 552. ſq. occaſione iconis Cratevæ inter alios veteres medicos expreſſæ ex veteri Codice Dioſcoridis Bibl. Cæſareæ.

2011 Ministerio de Cultura

De avo *Crateva*, infra in Creitas.

Cratevas alius, qui fuit longo poſt tempore, ut qui nonnullas herbas adſcripſit Mithridati apud Plinium lib. xxv. cap. VI. in princip.

Craterus, optinatiſſimus Medicus, veteri Scholiaſtæ Horatii. Citatur à Galeno lib. Pharmacorum localium VII. cap. v. T. II. p. 270. & lib. II. Antidotorum. Sed de hoc ſatis fuerit ſubjungere quæ notavit accuratæ & elegantis doctrinæ vir Petrus Victorius lib. IX. Var. Lect. c. XII. *Crateri*, ſummi medici, meminit *Cicero in epiſtola quadam ad Aticum* de Attica, tunc ægrota, loquens. XII. 13. *Commovet me Attica: etſi aſſentior Cratero.* Nec multo poſt iterum, totidem verbis in alia epiſtola XII. 14. *De Attica doleo: credo tamen Cratro.* Præterea *Horatius in Satyra III. ſecundi lib. verſ. 161. Non eſt cardiacus, Craterum dixiſſe putato, Hic æger.* Sed & Perſius III. 65. *Sed quid opus Cratero magnos promittere montes.* Hic autem *Craterus* ille videtur, cujus ſervus in novum inauditumque morbum incidit: idemque admirabili quadam curatione ſanatus eſt, ut memoriæ prodidit *Porphyrius Tyrius in primo libro* περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, pag. 36. Κρατερῷ δ' ἰατρῷ οἰκέτης ξένῳ περιπεσὼν νοσήματι, τῶν σαρκῶν ἀπόσασιν λαβουσῶν ἐκ τῶν ὀστῶν, τοῖς μὲν φαρμάκοις ὠφέλησαι οὐδέν: ἰχθύος δὲ τρόπῳ ἔχει σκευασθέντι, καὶ βρωθέντι διεσώθη, τῆ σαρκὸς συγκολληθείσης. *Cum igitur caro diſceſſiſſet oſſibus, nec medicamentis quicquam proſici potuiſſet, narrat, vipera piſcis in morem conformata, devorataque ab eo liberatum ipſum eo morbo. Ita namqae carnem oſſibus hærere cœpiſſe, ac conglutinatam eſſe.* Hæc Porphyrius ex Claudio Neapolitano. Non hujus Medici ſed aliorum quatuor Craterorum mentionem Plinius facit, pictoris XXXV. 2. ſtatuarii XXXVI. 5. atque Crateri cognomento Monocerotis, qui corvorum opera venabatur x. cap. 43. Denique Crateri Macedonis, ex Alexandri Magni ducibus XXXV. c. 13. de cujus ſcriptis dixi lib. III. cap. VIII.

Cratippus, quem Heraclides Tarentinus ad Antiochidem, & poſt eum Galenus Pharmacorum localium lib. VI. cap. I. & iterum II. in fi. T. II. pag. 247. citant in libro cui titulus νάρθηξ, hoc eſt *) *unguguento-*

*) Vide quæ de Iliade ἐκ τῆς νάρθηκος dixi lib. 2, c. 2, §. 12, Igitur falluntur quibus νάρθηξ in his eſt *ferula*.

2011 Ministerio de Cultura

guentorum ſcrinium, quam quidem libri inſcriptionem etiam Heras Cappadox ſuis medicamentorum libris impoſuit, ut poſtea in eo dicemus. Atque etiam Soranus, ut videre licet apud Aetium, qui ipſius *νάρθηκα* citat lib. VIII. C. XLIV. Græcis enim, ut id obiter dicam, eum morem conſtat fuiſſe, ut libros ſuos medicamentarios *νάρθηκας* & *ναρθήκια* inſcriberent. Ex quo illud Ciceronis libro ſecundo de Finibus, *jam doloris medicamenta illa Epicurea, tanquam de Narthecio promant, ſi gravis, brevis: ſi longus, lenis.* De Narthecio igitur, id eſt, veluti de capſula medicamentaria. Martialis quoque in Apophoretis, qui hujusmodi Narthecia capſulis eboreis conſtantia deſcribit, Epigr. LXXVIII.

Artis ebur medicæ Narthecia cernis habere,
Munera quæ cuperet Pactius eſſe ſua.

Cratiſtus, quem laudat Democrates apud Galen. T. II. pag. 405.

Craton Celſo citatus, lib. VI. cap. VII. & cap. XVIII.

Creitas Herbarius, proavus Cratevæ, qui à Tiraquello memoratur, in Hippocratis ad quam provocat Epiſtola non Creitas ſed & ipſe Cratevas appellatur. *Πίσαμαί σε ῥιζοτόμον ἄριστον, ἑταῖρε, καὶ διὰ τὴν ἄσκησιν καὶ διὰ τὸ προγόνων κλέος, ὡς μηδὲν ἀποδεῖν σε τῷ προπάτορι Κρατεύα.*

Creon Agrigentinus, ſunt enim qui ita vocant Acronem, de quo ſupra.

Cride Pandionis, à quo Minoa circa pudenda morbo laborantem curatum ferunt. Hæc neſcio quo auctore Tiraquellus.

Criambulus, Galeno lib. VI. Simplicium.

Crinas, Maſſilienſis, Neronis ætate iatromathematicus, qui ut ait Plinius XXIX. I. *arte geminata, ut cautior religioſiorque ad ſiderum motus ex ephemeride mathematica cibos dando horasque obſervando, auctoritate* Theſſalum *præceſſit.*

Criſpus, Galeno Pharmacorum localium lib. V. C. VII. Κρίσπος ὁ φίλος T. II. pag. 226. an φιλοσόφος.

Criſpus Libertus, Galeno lib. VII. ejusdem operis cap. III. Tom. II. pag. 265.

Criſpus ſimpliciter, ſive unus ex illis, ſive alius, eidem Pharmacorum ſecun-

2011 Ministerio de Cultura

ſecundum genera lib. v. & lib. VII. & ſecundum locos lib. v. cap. VII. & iterum lib. IX. cap. IV. T. II. pag. 298. 389. 412.

Chriſtades, Raſi lib. I. Continentis cap. I.

Chriſtophorus Horoſcius ſive Oroſcius, cujus ſunt Caſtigationes in Aetium. Baſil. 1540. 4. apud Rob. Winterum. Thomæ Reineſii animadverſiones ad Horoſcium & plura Aëtii loca leguntur in illius viri docti Epiſtolis ad Chriſtianum Daumium pag. 336. ſq.

Critias ἐν τῷ περὶ Φύσεως ἔρωτος καὶ ἀρετῆς. Galen. in Gloſſis.

Critias, Maſſilienſis, vide ſupra, Crinas.

Crito Empiricus Eraſiſtrati ætate Galen. Tom. IV. edit. Baſil. pag. 8. 10. T. II. edit. Pariſ. p. 340.

Crito vel *Criton* Gortyniates Cretenſis, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. I. T. II. pag. 294. edit. Baſil. quamvis Cornarius putat legendum *Tryphonem* pro *Critone*, de quo poſtea dicemus.

Crito alter junior, Trajani ætate claruit, quem domus Imperatoriæ Medicum fuiſſe teſtatur Galenus T. II. pag. 163. atque toties ſimpliciter citat ibid lib. I. cap. I. & III. & lib. V. cap. I. & alibi ſæpe, T. II. p. 162. 164. 169. ſq. 186. 226. 234. 243. 246. 252. 253. 257. 260. 261. 262. 295. 331. 335. 357. 380. 382. 384. 392. 394. 395. 396. 420. atque etiam Generalium lib. I. T. II. pag. 163. 164 165. 156. 223. 224. 225. 420. Aetio & Paulo Æginetæ ex IV. libris *Coſmeticorum*, quibus Heraclidæ Tarentini, Cleopatræ & aliorum κοσμητικὰ redegit in compendium. Vide quæ dixi Volum. XII. hujus Bibl. pag. 689. Sed & ex libris *de medendis morbis*, & ex libris *Pharmacorum*. Galen. T. II. pag. 328. ἐν τετάρτῳ τῶν Φαρμάκων T. II. pag. 337. 368. ἐν τῇ Φαρμακίτιδι βίβλῳ pag. 396. diligentius quam Andromachus adjunxit compoſitiones & præparationes medicamentorum. T. II. pag. 399. Poſt Aſclepiadem utrumque de medicamentis ſcripſit. T. II. pag. 352. τῷ Κρίτωνι μέμψαι' ἄν τις εἰκότως, ὅπερ τοῖς ἄλλοις ἀεὶ μέμφομαι, καταλέγουσιν ἐφεξῆς ἀδιορίστως βοηθήματα. Galen. T. II. pag. 253. De altero autem illorum eſt illud Martialis XI. libro. Epigr. 62.

Quod ſanare Criton, non quod Hygea poteſt.

Ad Critonem Medicum hunc ut ſuſpicor Apollonii Tyanenſis Epiſtola XXIII.

2011 Ministerio de Cultura

XXIII. Neſcio an idem Crito ſcriptor ὀψαρθυτικῶν quorum apud Athenæum mentio.

Critobulus, qui ut ſcribit Plinius lib. VII. cap. XXXVII. magnam ſibi famam comparavit extracta Philippi regis oculo ſagitta, & citra deformitatem oris curata orbitate luminis. Hujusque etiam meminit Q. Curtius lib. IX. cap. v. ubi illum appellat Critobolum, dicitque illum fuiſſe inter medicos artisque eximiæ, & Alexandrum eum curaſſe ex admodum periculoſo vulnere.

Critodemus Cous τὸ γένος τῶν Ἀσκληπιαδῶν vocatur Arriano lib. VI. pag. 397. qui Curtio Critobulus.

Critopuli Medici Palæologorum meminit Beſſario Epiſt. quam Meurſius ad calcem Heſychii Mileſiii edidit.

Crucianus Florentinus, vide infra Druſianus.

Cteſias medicus idem & hiſtoricus, ut qui res Aſſyriacas & Perſicas ſcripſit, & Artaxerxem (Mnemonem) medicatus eſt, ut refert Strabo libro XIV. p. 656. Et ejus quoque meminit Plutarchus in Artaxerxe. p. 1014. & Diodorus Siculus libro tertio, p. 118. teſtatus eum fuiſſe *Cnidium*, & captum in expeditione adverſus fratrem Regis Cyrum, & ob Medicam artem annis XVII. cum rege Artaxerxe ſummo cum honore fuiſſe. Eum citat Stobæus Ser. XCVIII. quo tractat de morbis. De hoc Cteſia, qui & ipſe ex familia Aſclepiadarum fuit Hippocratis cognatus teſte Galeno T. 5. p. 652. de illo ejusque ſcritis dixi lib. 2. hujus Bibl. c. 25. § 16.

Cteſiphon, cujus compoſitiones citat Cornelius Celſus lib. v. cap. XVIII. Galenus ſive Herodotus in Introductione, ſive Medico: & idem Galenus lib. Medicamentorum κατὰ γένη, VI. Vitioſe alii Cleſipon.

Cureus, Aetio & Paulo Aeginetæ lib. III. cap. XVIII. & lib. VII. cap. XVIII. Hunc Bithynum fuiſſe memini me legiſſe apud Galenum. Τῦ Κυρέως ἀπὸ Βιθυνίας tonſoris Bithyni σπληνικὴ, ὑδρωπική. lib. IX. κατὰ τόπους T. 2. p. 296.

Κυρνᾶς ἰατρὸς καὶ Ῥεφίνης θυγατρός. Vet. inſcriptio Romana apud Gruterum p. DCXXXIII. 9.

Cus, vide ſupra *Chuz*.

Cybele Phrygia quæ pecorum & infantium morbis remedia inveniſſe traditur, inde dicta ὀρεία μήτηρ. Vide Diodorum Siculum lib. IV. pag. 191.

2011 Ministerio de Cultura

191. ſq. & apud Euſeb. 11. 2. præparat. Evangel. p. 58. Orpheo μήτηρ μέν]ε Θεῶν ἠδὲ θνη]ῶν, ἀνθρώπων.

Cyrillus Archiepiſcopus, Aetio Quaternion. 111. Ser. 1. c. XXIV.

Cyrillus ſimpliciter, ſive ille, ſive alius, eidem ejusdem Ser. c. 1. Nicolao Myrepſo. x. 33.

Curianus ſupra Abbas.

Cyrtus Galeno Phar. κ͡ῃ γένη, lib. VI.

Cyrus Alexandrinus arte medicus ex philoſopho monachus, apud Gennadium, in viris illuſtribus. c. 81. aliis *Syrus*.

Cyrus Alex. & Joannes Medici ἀνάργυροι, de quibus Bollandus d. 1. Januarii.

Cyrus Archiater Edeſſæ, Aetio Tetrab. 11. Ser. 11. c. XCI.

Cyrus Lampſacenus, de qua hæc vetus Inſcriptio reperta Lampſaci, apud Sponium in Miſcellaneis eruditæ antiquitatis p. 142. & Jo. Bernierium in hiſtoria Chronologica Medicinæ p. 79. ἡ Γερουσία Κῦρον Ἀπολλωνίου ἀρχίατρον, ἄριστον πολίτην ἐπίσημον πρὸς πολλοῖς εὐεργήμασιν εἰς αὐτὴν ἀλείψαντα λαμπρῶς καὶ πολυδαπάνως, καὶ ἀποχαριστάμενον χιλίας Ἀττικῆς τῇ Γερουσίᾳ. *Senatus Cyrum Apollonii filium Archiatrum Civemque inſignem veneratur ob multa beneficia ſibi collata, cum celebritate & multis expenſis, donumque Senatui ab ipſo factum drachmarum mille Atticarum.*

Cyrus, *Liviæ Druſi Cæſaris, quæ poſtea Auguſto nubſit, uxoris Medicus. Vetus lapis quem idem Sponius aut exſtare Florentiæ in villa Strozzi:* Cyrus Liviæ Druſi Cæſ. Medicus.

Cyrus Georgius Chryſococca clarus circa A. C. 1346. cujus liber eſt εἰς τὴν σύν ταξιν τῶν Περσῶν, Γεωργίου τοῦ Χρυσοκόκκη τοῦ Ἰατροῦ Ἀστρονομικά. Vide Leonem Allatium de Georgiis Volum. x. hujus Bibl. pag. 693. ſeq.

Cytiſonus. Vetus inſcriptio apud Fulvium Urſinum p. 100. *Ti. Julius Auguſt. & Auguſtæ L. Cytiſonus Medicus ocularius hic ſitus eſt.*

D.

Dalion Medicus Plin. VI. 29. herbarius, id. lib. XX. cap. XVII. & libr. XXI. cap. IX.

Dama-

2011 Ministerio de Cultura

Damaſcenus, Serapioni Simplicium cap. CCLVI. vide Joannes Damaſcenus.

Damaſcus, ibi cap. CVII. & alibi ſæpe.

Damegeron, Conſtantino Cæſari, aut alteri, li. Geoponicon XII. ſæpe in re medica citatus.

Damianus, vide ſupra, in Coſma.

Damion, Plinio lib. XX. c. IX. & lib. XXI. XXIV. 19.

Democrates, ſive ut Plinio XXV. 8. Servilius Democrates è primis medentium, qui Conſidiam M. Servilii Conſularis filiam (fuit is autem Conſul A. u. C. 755. CHriſti tertio) lacte caprarum quas lentiſco paſcebat curavit, teſte eodem Plinio XXIV. 7. Hic plurimos libros verſibus Jambicis trimetris de emplaſtris Græce ſcripſit, teſte Galeno T. 2. p. 289. 290. poſt Andromachum & Menecratem. T. 2. p. 402. 414. Inter alia Damocrates compoſuit librum qui *Clinicus* inſcribitur, ex quo ampla fragmenta apud Galenum T. 2. p. 310. 327. 355. ſqq. 401. ſqq. 405. ſq. 412. ſq. 414. ſq. 421. 422. 423. & librum qui *Pythius* appellatur, de quo infra, in Pythio, & alium qui *Philiatrus*, id eſt, rerum medicarum ſtudioſus T. 2. p. 281. ex quibus ſæpe illum citat Galenus in libris de compoſitione medicamentorum ſecundum locos, & in libris de compoſitione medicamentorum ſecundum genera, T. 2. p. 132. 169. 189. 311. 357. 382. & libro de commoditatibus Theriacæ ad Cæſarem, in quo illum dicit optimum medicum, & Plinius lib. XXIV. capite ſeptimo, ex quo intelliges illum ejus tempore vixiſſe: & libro vigeſimo quinto, capite octavo, & Aetius Tetrabibl. IV. Sermo I. cap. CXI.

Damon, Plinio Valeriano lib. III. cap. XX. Et fortè is eſt ille Damion. Citatur etiam à ſeniore Plinio Damon. VII. 2.

Damonicus Galen. T. 2. p. 372.

Damoſtratus, infra, Demoſtratus.

Danaus, Aetio Tetrabibli II. Ser. III. C. XCIX.

Daniel Vlierdenus Bruxellanus, cujus extat libellus, ſive Epiſtola ad fratrem Guilielmum, qua oſtendit medicum non corpori ſolum, ſed & animæ ſuppetias ferre, Baſil. 1544. 8.

Daphnus Epheſius unus è Diphnoſophiſtis, quorum colloquia deſcribit Athenæus.

Darius,

2011 Ministerio de Cultura

Darius, Galeno Phar. κ῀ τόπ. , libro ſeptimo, capite tertio, & κ῀ γέν. lib. v. T. 2. p. 266. ubi Darii ληξοπύρι, & Avicennæ in Antidotis.

Daſii, Medici apud Martialem VI. 70. mentio cum Alconte & Symmacho.

Dation, ſive *Detion* apud Plinium ſæpe, ſi Tiraquellum audimus. Sed in Plinii codicibus *Dalion* legitur de quo ſupra.

Davidis Regis oleum Avicenna commemorat.

David filius Serapionis, Serapioni tract. VII. c. XVII.

Debigorus & *Debigoras*, Avicennæ lib. v. ſumma II. tract. 2.

P. Decimius P. L. Heros Merula Medicus clinicus Chirurgus Ocularius VI. Vir. Hic pro libertate dedit HS. IↃↃ. Hic pro ſeviratu in Remp. dedit HS. CIↃ CIↃ. Hic inſtatuas ponendas in ædem Herculis dedit. HS. CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ. Hic in vias ſternendas in publicum dedit CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ IↃↃ CIↃ CIↃ. Hic pridie quam mortuus eſt reliquit patrimonii CIↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ. Ita vetus lapis apud Fulvium Urſinum. pag. 99.

Defilaba, Raſi Continentis lib. IX. c. VI.

Defindus, Raſi ejusdem operis lib. VI. c. I.

Deileon ſive *Deleon*, Galeno Phar. κ῀ γένη, lib. II. Tom. 2. pag. 341. 373.

Deletius Epagathus Galeno Pharmac. κ῀ τόπ. lib. IX. cap. V. Tom. 2. pag. 302.

Delphinus Acronis diſcipulus empiricus apud Galenum. *Tiraquell.*

Demarchus Cœlio Aureliano lib. I. Chroniôn c. IV.

Demetrius Apameus, qui libros Interiorum ſcripſit, fuitque ex *Herophili* ſectatoribus, Cœlio Aureliano libro Chronion II. cap. X. & libro III. cap. VIII. & lib. quinto, capite nono, ex libro Signorum, περὶ σημείων, atque etiam libro 2. Oxeon. cap. XXXIII. ubi Aponicus ſcribitur pro Apameus. Demetrius Herophileus libro duodecimo de paſſionibus, id. lib. 2. c. 25.

Demetrius Attaleus & ipſe Herophileus, eidem Aureliano lib. Chroniôn II. cap. II. & lib. Oxeôn II. cap. I. & iterum lib. III. c. XIIX.

Demetrius Archiater, niſi unus ſit ex illis, Galeno lib. Antidotorum I. cap. 1. Hic eſt, ut opinor, qui fuit Antonini Imperatoris medicus

2011 Ministerio de Cultura

dicus primarius, de quo idem Galenus, in libro de Theriaca ad Piſonem.

Demetrius Bithynus, ſive unus ex illis, ſive alter, eidem Pharmacor. κ' γένη lib. IV. T. II. p. 369. Fuit & Demetrius Bithynus, Panætii Stoici diſcipulus. Laërt. v. 84.

Demetrius Chlorus, Nicandri Scholiaſtæ in Theriaca, & Sexto Empirico I. contra Grammaticos ſect. 84.

Demetrius Nigrinus, quem ex Galeno Pharmacorum κ' γένη, lib. VII. Tiraquellus producit, nullus eſt, nam apud Galenum T. II. p. 414. Domitium Nigrinum reperio.

Demetrius Pepagomenus de cujus libro de Podagra ad Mich. Palæologum dixi Volum. X. p. 398.

Demetrius Phyſicus Plin. VIII. 17. XXVIII. XXXVI. 12. Per hunc Scepſius ab aliis, ab Harduino Phalereus intelligitur quod neutrum mihi probabile.

Demetrius ſimpliciter, ſive unus ex illis, ſive alius, Cœlio Aureliano in præfatione lib. Oxeon, ex libris de Paſſionibus.

Demionem quem à Plinio ſæpe laudari Tiraquellus ſcribit, ne ſemel quidem ab eo citatum memini. Sed videtur in memoria ei fuiſſe Damion de quo ſupra.

Democedes Calliphontis F. Crotonienſis, qui primus apud ſuos præclariſſime omnium hanc artem exercuit, poſtea eum Æginetæ uno anno talento conduxerunt: Athenienſes ſequenti anno centum minis: Policrates poſtea talentis duobus, quæ ſumma eſt mille ac quingentorum thalerorum, ut conſtat ex Budæi libro de Aſſe, aliisque. Deniq; cum Dario Hiſtaſpis filio tantam conſuetudinem habuit, ab eoque in tanto honore habitus eſt, ut cum eo communi menſa uteretur, quæ omnia retulit Herodotus libro tertio, ubi & alia pleraque de eo recenſet capite. CXXIV. ſeq. De ratione qua luxationem oſſis Darii & inſomniam curavit, inquirit Hieron. Mercurialis lib. IV. Var. Lect. cap. III. Quod autem Dio Chryſoſtomus de eo refert Diſſ. I. de invidia pag. 652. ſeq. non eſt omittendum. Ait enim Medicos Ægyptios quod Dario mederi fruſtra fuiſſent conati, conjectos in carcerem, ut torti interficerentur: Democedem autem quem Dionis Chryſoſtomi codices perperam Demodocum appellavit, cum Regem paucis diebus ſanaſſet, & ab eo juſ-

2011 Ministerio de Cultura

ſus eſſet quæ vellet petere, nihil aliud rogaſſe quam ut Medici illi in libertatem reſtituerentur. Eundem tradit Suidas ſcripſiſſe *ἰατρικὸν βιβλίον, librum de medicina.* De Democede quoque Joannes Tzetzes hiſtoria IX. cap. III. Laudatur tanquam præſtantiſſimus Medicus apud Dionem Caſſium XXXVIII. p. 71. etiam (ſi Harduinum audimus) à Plinio in indice libri XII. & XIII. ubi codices alii *Democlides.* Et citatur etiam Democlides apud Athenæum: ubi apud Plinium lib. XII. & XXXV. Democles, ſed ambo Hiſtorici. Atoſſam Darii uxorem a Democede curatam memorat Suidas in Ἄτοσα.

Democrates, vide ſupra. Damocrates.

Democritus philoſophus, de cujus ſcriptis Medicis Phyſicisque dixi lib. II. hujus Bibl. cap. XXIII. & Vol. XII. p. 776.

Demodocus Crotoniates. Vide ſupra in Democede.

Demoſthenes Maſſaliota, Galeno Pharmacorum ξυλῶν, lib. V. T. II. pag. 391. Idem cum Philalethe de quo mox.

Demoſthenes Philalethes Alexandri Philalethis, de quo ſupra, non præceptor ut Tiraquello traditum, ſed diſcipulus, clarus Neronis temporibus, reliquit *tres libros de oculis* apud multos commendatos, τὰ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν συγγράμματα τῶν παρὰ πολλοῖς εὐδοκιμούντα. Galeno teſte lib. IV. De differentiis pulſuum. T. III. p. 46. Gerberto Epiſt. IX. & CXXX. Georgio Vallæ lib. XXVIII. de rebus expetend. & fugiendis. Hunc Demoſthenem à quibusdam male confundi cum Bithyno, notavit Menagius cap. XX. anti-Bailleti.

Demoſthenes, idem ut videtur, ſimpliciter citatus Galeno Pharmacorum localium lib. III. cap. VII. & lib. V. cap. VII. T. II. pag. 228. & Aetio Tetrab. II. Serm. III. cap. XII. & XVI. & XLIV. & alibi ſæpe, & Paulo Aeginetæ lib. III. cap. XXII. Oribaſio de machinamentis. &c.

Demoſthenes ὁ ἐπὶ τῶν ὄψων τεταγμένος ſub Valente. Vide Gregorium Nyſſenum lib. I. contra Eunomium T. II. Opp. 314.

Demoſtratus ſive *Damoſtratus* Apameenſis, qui teſte Suida in Δαμοστρ. ſcripſit ἁλιευτικῶν libros viginti, laudatur ab Æliano de animal. XVII. ult. ἀνὴρ ἁλιευτικῆς σοφίας ἔμπειρος, νὴ μὰ Δία, καὶ ἑρμηνεῦσαι χρησόν XV. 4. 9. Senator Romanus XV. 19. ἐν λόγοις ἁλιευτικοῖς XIII. 21. Ex iisdem Sopater etiam in eclogas ſuas retulerat apud Photium Cod. 161.

2011 Ministerio de Cultura

161. Citatur à Plinio xxxvi. 6. idem ut videtur cujus librum ſecundum περὶ ποταμῶν laudat Plutarchus de fluviis.

Deſignatianus, Marcello Burdeg. in præfatione, vide *Scribonius Largus.*

Detion, vide Dation.

Dexippus Cous, qui aliis Doxippus, & Dioxippus vocatur, Hippocratis diſcipulus, ut dicit Eraſiſtratus lib. i. De febribus, & ejus autoritate Galenus lib. i. itemque iii. & iv. Commentariorum Hippocratis περὶ διαίτης ὀξέων νοσημάτων, id eſt, de ratione victus in morbis acutis. T. v. p. 47. 89. T. i. p. 22. T. iv. 6. Hic de medicina librum ſcripſit, & de prognoſticis, ut tradit Suidas. Ejusque meminit Plutarchus in Sympoſiacis, & Gellius libro xviii. cap. xii. Nullum tamen ejus oſtendi poſſe ſcriptum teſtatus Galenus Tom. v. pag. 83.

Dexius, Cornelio Celſo lib. v. cap. xviii.

C. Cæcilius Diætus. In veteri inſcript. apud Fulv. Urſinum pag. 100. & Gruterum p. dcxxxiii. 2. *Dis Manibus. C. Cæcilii C. F. Sab. Aquilæ, Cæciliæ C. L. Moſchidi* C. Cæcilius Diætus *Medicus Filio & Lib. Conjugi ſuæ piiſſimis.*

Diagoras Medicus ſæpe laudatus à Plinio in indice libri xii. xiii. xx. xxi. xxxv. & lib. xx. cap. xviii. ſed & Eraſiſtrato apud Dioſcoridem lib. iv. cap. lxiii. unde de herbarum viribus ſcripſiſſe cognoſcitur, Serapione item & Aetio Tetrabili ii. Serm. iii. cap. cviii. Hunc dubito eundem facere cum Diagora Melio atheo, ſervo Democriti, de quo Suidas, is enim alia ſtudia ſectatus eſt & carminibus lyricis pangendis operam dedit.

Dianam illam Deam ab Ethnicis habitam, hoc loco etiam par eſt memorare, à qua Artemiſiam herbam & inventam & nuncupatam videri poteſt, quod ea ἄρτεμις dicitur, cum antea *Parthenis* id eſt, virginalis vocaretur, quod ei Diana virgo Dea nomen dederit. Nam & Apulejus Celſus de viribus herbarum c. xiii. *Ires*, ait, *Artemiſiæ herbæ ſpecies Diana dicitur inveniſſe, & virtutes earum & medicinas Chironi Centauro tradidiſſe, qui primus de his herbis medicamen inſtituit.* Et ſubdit, *has autem herbas ex nomine Dianæ Artemiſias nuncupant.* Plinius autem lib. xxv. c. 7. dicit nonnullos eſſe qui putent eam herbam ab Artemide cognominatam, quoniam privatim medicatur fœminarum malis, quibus ſcilicet, ut id illi addas, Artemis, id eſt,

2011 Ministerio de Cultura

Diana præeſt. Nam & hanc herbam Vegetius in Mulomedica *Dianariam* vocat, quod plane indicat illam fuiſſe hujus artis peritam, quod & hinc quoque ſatis declaratur, quod eam Siculi *Lyen* appellant, teſtibus Diomede & Probo, ἀπὸ τῦ λύω, id eſt ſolvo, quaſi ſcilicet ſolutricem malorum, quod ea placata laborantes morbis finem malis invenerunt. Sunt & qui eam ita dicunt vocatam à Siculis, quoniam ea Siculos lienis morbo laborantes liberavit. Cornutus quoque, qui & Phurnutus dicitur, in lib. περὶ τῆς τῶν Θεῶν φύσεως, id eſt, de natura Deorum, tradit Dianam Artemida dictam ἀπὸ τῶν ἀρτεμεῖς ποιεῖν, id eſt, quod ſanos & integros efficiat. Sed & apud Pauſaniam in Atticis Diana ipſa σώτειρα ſoſpita ſive ſalutifera, vel ſalutaris cognominata eſt, quod quidem cognomentum forte etiam illi tributum eſt ob hujusmodi artis peritiam, quod ſcilicet ſalutem daret. Idem Pauſanias in Achaicis tradit apud Aegienſes ad forum fuiſſe Apollinis medicinæ inventoris, ut diximus, & Dianæ commune templum. Homerus autem, qui nihil ignoraſſe videtur, aperte oſtendit Dianam ipſam rei medicæ fuiſſe peritam, cum ſcribit lib. v. Iliados, 447. hanc & Latonam medicaſſe Æneam à Diomede vulneratum.

Η τοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Εν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.

Quamvis ſint qui dicant eam herbam, de qua locuti ſumus ab Artemiſia illa Mauſoli regis Cariæ uxore inventam & nominatam, ut tradit Plinius illo c. VII. lib. XXV. Ex quo etiam intelligi poteſt Artemiſiam quoque ipſam fuiſſe hujus artis non imperitam. Reginæ autem cujuspiam medicæ, ſive hujus, ſive alterius meminit Galen. lib. IV. Pharm. localium c. VII. & Avicenna aliter eam non nominans lib. v. *Hæc Tinquellus* p. 406.

Diaphantes, vide Diophantes.

Diaulus Chirurgus de quo Martialis lib. I. Epigr. 31.

Chirurgus fuerat, nunc eſt veſpillo Diaulus.
Cœpit, quod poterat, Clinicus eſſe modo. Et rurſum. 48.
Nuper erat medicus, nunc eſt veſpillo Diaulus,
Quod veſpillo facit, fecerat & medicus.

Didymus,

2011 Ministerio de Cultura

Didymus, Aetio Quatern. II. Ser. II. c. XV. & authori Collectaneorum Geoponicorum sæpe, præsertim lib. XII. ex quo poteris agnoscere illum virium herbarum fuisse peritissimum, & Alexandro Tralliano lib. VII. cap. XV. ubi eum citat ex libro qui Octatomus vocatur. Suidas hunc aut alterum ejus nominis Alexandrinum testatur libros XV. Georgicorum scripsisse. Didymum de plantis ex Italia exspectavit Salmasius, ut in eis vita Epistolis præmissa p. 39. traditur. Didymi Alexandrini περὶ τῶν μαρμάρων καὶ παντοίων ξύλων μετρήσεως ex Anatolio MSto. in Codice Bavarico 238.

Dieuches, Plinio sæpe, & inter cætera lib. XXIV. c. XVI. & Galeno lib. II. Commentariorum Hippocratis de natura hominis, & lib. VI. Simplicium, & lib. I. Therapeuticæ, & Athenæo lib. I. Dipnosophistarum, ubi dicit hujus discipulum fuisse *Numenium* Heracleotam, de quo infra dicemus. Dieuchis scripta memorantur apud veteres non tantum θεραπευτικὰ sed & ἀνατομικὰ Galen. T. V. p. 1. *de brassica* Plin. XX. 9. *de parandis alimentis*. Oribas. lib. 4. collectan. Medic. Dogmaticum fuisse tradit Galenus T. 4. p. 3. quem vide etiam p. 38. 107.

Dinus de Garbo, Bruni Chirurgi filius Florentinus post A. C. 1300. (discipulus Thadei,) qui primum Bononiæ, deinde Senis hanc artem professus, multos libros in medicina reliquit, & inter cætera Commentaria in quosdam Hippocratis, Galeni & Avicennæ libros. Vide Trithemium de viris illustribus c. 532. Bibl. Jatricam Jo. Georgii Schenckii. Pater Thomæ de Garbo, Medici Florentini.

Diochetes, quem nonnulli credunt esse Dieuchem illum de quo jam supra diximus.

Diocles Carystius, alter quidam Hipocrates: de hoc ejusque scriptis abunde dixi Volum. XII. pag. 583. sqq. ubi & Epistolam ejus ad Antigonum Regem exhibui. Vide & Volum. III. p. 569.

Diocles Chalcedonius, Galeno Pharmacor. localium lib. VII. c. IV. T. 2. p. 268. Unus ex illis citatur Aureliano lib. Chronion IV. c. IIX. ex Prognosticis.

L. L. *Diocles* Medicus, in veteri inscriptione Narbonensi apud Gruterum p. DC XXXIII. 10.

Diodorus, qui ut tradit Plin. lib. XX. c. XII. scripsit *de Emitericis*, aut ut alii legunt,

2011 Ministerio de Cultura

legunt, *Hemitritteis*, aut item ut alii, *Empiricis*. Eum citat idem Plin. lib. XXIX. c. ult. Galenus Pharmacor. κζ' τόπως lib. v. c. VII. & lib. IX. c. II. & lib. x. in fin. & κζ' γένη lib. v. T. 2. p. 226. 294. 392. Diodorus Empiricus eidem Tom. 4. pag. 57.

Diodotus, qui ut scribit Dioscorides in præfatione, & Epiphanius Cyprius lib. Hæreseon 1. statim post prin. scripsit de herbis. Sed & ἀνθιλεγόμενα, id est, Contradictioni obnoxia, scripsit, teste Plinio lib. XX. c. IIX. ad fin. Harduinus ex MSS. legit ἀνθολογέμενα, flores delectos. Falli mihi videntur qui *Diodotum Petronium* ingerunt, cum apud Dioscoridem satis tanquam diversi, distinguantur, Πετρώνιος, Νίγερτε καὶ Διόδοτος. Itaque apud Plinium XX. 8. malim legere *Petronius & Diodotus*, quam cum Lambecio II. p. 546. & 591. Dioscoridis lectioni vim afferre, cum Epiphanii Codicibus confirmentur.

Diogenes, Cornelio Celso lib. v. Galeno lib. Medicamentorum localium III. c. III. & lib. IX. c. VII. T. 2. p. 304. 312. & Aetio Tetrab. 1. Ser. III. c. CIX. qui ejus Catharticum recenset. Diversus hic mihi videtur sicut à Diogene Babylonio Stoico, sic etiam à Diogene Apolloniata Physico, cujus meminit Laertius in Diogene Synopeo ad fin. & cujus δεύτερον περὶ φύσεως citat Galenus T. 5. p. 473.

Diogenianus ad quem περὶ ἀνθεμβαλλομένων scripsit Galenus T. 13. edit. Paris. p. 965.

Diogesus, Cornelio Celso lib. v. c. XXVII. sed & ibi Diogenem habent alii Codices.

Diomedes, Galeno Medicamentorum localium libr. IV. cap. VII. non semel.

Diomedes, Tarsensis Martyr, uti Diocletiano, de quo Martyrologia 16 Augusti.

Dion iatraliptes qui perstringitur in Græco epigrammate Lucilii libr. II. Antholog. p. 213.

Dion, Aetio Tetrabibli II. Ser. III. cap. XXIIX. Galeno qui eum citat ex lib. ad Theonem, nisi hic alius sit, lib. III. Simplicium Medicamentorum c. II.

Dion Colophonius inter scriptores rei rusticæ laudatus à Varrone, Columella, Plinio.

Dionus, Galeno lib. VI. Simplicium.

Dionysiodorus Galen. T. 2. p. 157.

Dionysius

2011 Ministerio de Cultura

Dionyſius Chirurgicus, Scribonio Largo.

Dionyſius Medicus methodicus T. 4. p. 42. 28. 29. Galeni ætate: ejus *συμμαθητὴς* T. 2. p. 227. 374. meminit in exordio libelli de puero epileptico ad Cæcilianum.

Dionyſius Cyrtus. Stephanus Byz. in Κύρτος.

Dionyſius Mileſius, Galeno Pharmac. localium lib. IV. C. VII. & lib. II. Antidotorum.

Dionyſius Samius, Galeno Pharmacorum ſecundum genera lib. IV. C. XIII. T. 2. pag. 373. edit. Baſil.

Dionyſius, ſive unus ex illis, ſive alius ſimpliciter citatus Cornelio Celſo libro VI. C. VI. Plinio lib. XX. C. XI. & XX. & alias ſæpe. Galeno Pharmacorum localium lib. IV. C. VII. & in Comment. Aphoriſm. Hippocr. lib. IV. C. LXIX. Aetio ſæpe, Plinio Valeriano lib. IV. C. XXXIV. & Cœlio Aurel. lib. Chronion II. C. XIII. Etiam *Salluſtii* cujusdam Dionyſii nomen occurrit apud Plin. indice libri XXXI. & XXXII. 7.

Dionyſius, ſive item unus ex illis fuit, qui ut ſcribit Plinius lib. XXV. cap. II. ſcripſit de herbis.

Caſſius Dionyſius, Uticenſis item qui ſcripſit *περὶ Φυτῶν* & qui teſte eodem Plinio Magonem de re ruſtica ex Punico Græce transtulit. *Dionyſii Itucæi* ſive Uticenſis liber quartus *γεωργικῶν* laudatur etiam ab Athenæo XIV. p. 648. *ῥιζοτομικὰ* Steph. Byz. in Ἰτύκη & Schol. Nicandri.

Dionyſius, quisquis etiam is fuit, condiſcipulus Heraclidis Tarentini, Galeno Pharmacorum localium lib. V. C. VII.

M. *Junius Dionyſius* de quo vetus inſcriptio apud Fulvium Urſinum p. 99. & Jo. Rhodium ad Scribonium Largum pag. 297. D. M. *M. Junio Dionyſio Medico de Lucillianis, Titilena Juſta Conjugi B. M. & ſibi & ſuis Lib. Libertabusque, poſterisque eorum.* Habet & Gruterus pag. DCXXXIV. 6.

Dionyſius Diaconus & Medicus de quo infra in Elpidio.

Dionyſia, medicamenti nomen apud Galen. T. 2. p. 404.

Dionyſidorus, Galeno Pharmacorum localium lib. I. C. I. T. 2. p. 157.

Diophanes in re medica citatus ſcriptori Geoponicon lib. XIII. C. IX. & alibi ſæpe. Is forte eſt qui Nicæenſis dictus eſt, citatus Plinio ſæpius

2011 Ministerio de Cultura

ſæpius qui eum ex Dionyſio Magonis interprete teſtatur epitomen operis de re ruſtica compoſuiſſe, & Varroni qui eum numeravit inter ſcriptores rei ruſticæ, lib. I. c. I. ſive etiam alter Bithynus, niſi & hic idem ſit (nam Nicæa civitas Bithyniæ) eidem Varroni memoratus, ejusdem lib. c. IX.

Diophantus Chirurgus, qui Andromachum & Aſclepiadem ætate anteceſſit apud Galenum Phar. κατὰ γένη lib. 2. c. 7. & lib. v. c. 4. T. 2. pag. 383. & κατὰ τόπους lib. v. c. VII.

Diophantes Medicus patria Lycius Galeno κατὰ γένη lib. II. T. 2. p. 228. lib. IX. κατὰ τόπους c. IV. T. 2. p. 299.

Dioſcorides Alexandrinus, Galeno in lib. cui titulus eſt, Linguarum Hippocratis expoſitio, & Paulo Æginetæ lib. IV. c. XXIV.

Pedanius Dioſcorides Anazarbeus, cujus ſcripta habemus, ſingulare veterum in tractandæ rei herbariæ ſtudio documentum. De illis dixi lib. IV. hujus Bibl. c. 3. Vide & indicem ſcriptorum à Galeno citatorum in eodem volum. p. 570.

Dioſcorides qui tempore Hadriani Imperatoris ſuit, & cum Artemidoro Capitone, cognato ſuo Hippocratis ſcripta recenſuit, ut dicit Galen. lib. I. Commentariorum Hipppcratis de natura hominis, T. v. pag. 4. illumque etiam citat in lib. Medicamentorum κατὰ γένη, IV. & V. & VII. & Aetius Tetrab. II. Serm. I. cap. LXXXIII. & cap. CXIX. & Serm. II. cap. XVI. Quod autem T. II. edit. Baſil. pag. 392. memoratur Διοσκορίδης ὁ Ταρεὺς, unde *Tarſenſem* Dioſcoridem protulere viri docti, nusquam alibi commemoratum, videtur eſſe corruptum ὁ Ταρεὺς pro Ἀναζαρβεὺς, ſimul enim à Galeno fit mentio *Arii* Aſclepiadei, cui Dioſcorides Anazarbenſis libros ſuos dedicavit.

Dioſcorides, quisquis is eſt, quem Athenæus lib. I. Dipnoſophiſtarum, Hippocratis diſcipulum vocat.

Dioſcorides Alexandrinus cognomento *Φακᾶς* Herophileus, Galen. T. III. pag. 705. quem ab Anarzarbeo diſtinguendum eſſe notavi lib. IV. cap. III. §. 2.

Dioſcorides ſimpliciter, ſive unus ex illis, ſive alius Galeno κατὰ τόπους lib. VII. cap. II.

Dioſcorus, qui de herbis ſcripſit, Oribaſio in præfatione Euporiſton, niſi Dioſcorides illud ſcribendum ſit. Dioſcorus autem citatur Galeno κατὰ τόπους lib. VIII. cap. VII. T. II. pag. 287.

Dioſcorus

2011 Ministerio de Cultura

Dioscorus alter medicinæ peritissimus Justiniani tempore apud Agathiam lib. v. de bello Gothorum p. 144. frater Alexandri Tralliani. Fallitur enim vir doctiss. Jo. Bernierius qui in Hist. Chronologica Medicinæ p. 120. Dioscorum hunc patrem Alexandri scribit.

Dioscurorum natos ab inventis herbarum & incantationum viribus ad sanitatem laudat Sanchoniathon apud Eusebium lib. I. præparat. Evangel. cap. VII. p. 36. Διόσκυροι Καβειροὶ, ἢ Κωρύβαντες ἢ Σαμοθρᾷκες. οὕτοί φησι πρῶτοι πλοῖον εὗρον. ἐκ τούτων γεγόνασιν ἕτεροι. οἱ καὶ βοτάνας εὗρον, καὶ τὴν τῶν δακετῶν ἴασιν καὶ ἐπῳδάς.

Diotas Jatraliptes, Galeno Pharmacorum κζ΄ τόπος, lib. VII. cap. V. T. II. pag. 271.

Diotimus Thebanus, Plinio lib. XXVIII. cap. VII.

Dioxippus, vide Dexippus.

Diphilus Carystius, apud Athenæum lib. III. pag. 74.

Diphilus Laodicensis, cujus liber de Nicandri Theriacis citatur ab Athenæo VII. pag. 314.

Diphilus Siphnius, apud eundem sæpius ex libris de Alimentis quæ sanis & ægris offeruntur. περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι. Galen. T. VI. edit. Paris. p. 498.

Disarius, apud Macrobium in Saturnalibus.

Doarus episcopus, Aetio Tetrab. III. Serm. IV. cap. XLVIII.

Doles, Paulo Æginetæ lib. IX. cap. XVI.

Domitius Nigrinus, Galeno Pharmacorum κζ΄ γένη lib. VII. T. 2. p. 417.

Dominicus Blondius apud Lilium Gregorium Gyraldum Dialog. Annotationum XIII.

Dominicus Massaria Vincentinus qui scripsit de ponderibus & mensuris medicinalibus Papiæ 1516. fol.

Dominicus Sennus Patavinus.

Domnus, qui teste Galeno & Oribasio scripsit Commentarios in Aphorismos Hippocratis.

Alius *Domnus* Medicus CPolitanus, Peste extinctus, de quo S. Ephræm fol. 86. edit. latinæ Gerhardi Vossii.

Domnus Judæus Gesii Medici præceptor, de quo Suidas in Γέσιος.

Dorionis γεωργικὸς citatur ab Athenæo lib. III. p. 78. & libri de Piscibus, pluribus locis.

2011 Ministerio de Cultura

Dorotheus quem de herbis carmine scripsisse Plinius XXII. 22. innuit.
Dorothei medici commentarios, ὑπομνήματα laudat Phlegon Trallianus de mirabilibus cap. XXVI. incertum idemne Dorotheus *Athenien-sis*, Plinio sæpius laudatus.
Dorotheus Helias, Galeno lib. Antidotorum II.
Ad *Dorotheum* Diaconum & Medicum Epistola Isidori Pelus. lib. V. 191.
Dorus Scutariorum medicus, apud Ammianum Marcellinum lib. XVI. cap. VI. ad quem locum Valesius annotat singulas legiones ac scholas suos Medicos habuisse. Medici II. Legionis Adjutricis mentio fit in Codice Justinianeo lege I. de Professoribus & Medicis, & in veteri Inscriptione memoratur *Medicus Cohortis V. Prætorian.* Plura in Goltzii thesauro Antiquitatt. & Gruteri, Reinesiique Inscript.
Dositheus, Aetio Tetrab. II. Serm. IV. cap. LXIII. & Paulo Æginetæ libri VII. cap. XI. Quem vero Dositheum Medicum à Vulcatio Gallicano in vita Avidii Cassii memorari ait Tiraquellus, is in Vulcatii editionibus universis quas vidi, c. x. vocatur *Pisitheus*. Pastillus Dosithei apud Georg. Vallam XXIX. 83. de expetendis & fugiendis.
Doxippus, vide supra Dexippus.
Draco medicus vetustissimus, de quo Palæphatus in libro de non credendis fabulosis narrationibus, quo loco de Glauco Minois loquitur, cap. XXVII.
Draco Hippocratis F. cui nonnulli tribuunt προρρητικόν. Galen. Tom. V. pag. 187
Draducus, Rasi lib. III. Continentis cap. III.
Druidas artis Medicæ peritos fuisse satis constat ex Plinio lib. XXIV. c. XI. ubi de herbis, selagine loquitur & de samolo.
Drusianus Thadei discipulus circa A. C. 1300. quem Trittenhemius Abbas cap. 543. *Crusianum* vocat alli *Crucianum*, Tiraquellus alibi *Trusianum*. Cujus sunt Commentarii in artem Galeni.
Dyuridus, Rasi lib. V. Continentis cap. II.

E.

Ealiem.
Ebn Beithar Arabs, auctor thesauri medicamentorum simplicium, obiit anno Hegiræ 646. (CHristi 1248.) collectis in illo opere quæ de hoc argumento ante eum scripsere non tantum Græci, sed Arabes quoque *Ebn Cobouri* alio nomine Raschideddin Abu Mansur, defunctus

2011 Ministerio de Cultura

ctus A. C. 1241. *Ebn Samgiun*, *Ebn Sina* ſive Avicenna, *Ebn Vahed Moſſik Eddin*, *Abulfadhl*, & *Abul Maslat* defunctus A. C. 1034. Vide Herbelotum pag. 64.

Ebenzegar, Meſue in cura Catharri. Is eſt, ut opinor, qui alibi dicitur filius Zear.

Eberhaldus Schluſinger, qui ſcripſit tractatum Iſagogicum in Aſtrologiam, præſertim ad electiones medicas.

Ebibule pater Maruen, filius Zoe, Rabbi Moyſi Aphoriſmorum parte XXII.

Ebugarech, Raſi lib. I. Continentis cap. I.

Ebugeraret, niſi idem ſit, ejusdem libri cap. III.

Ebunaſar Alfarabii, Rabbi Moyſi, Aphoriſmorum parte XXV. ex lib. Elementorum.

Edigoras, Raſi libro I. Continentis cap. III. non ſemel. Et is forte Bedigoras de quo ſupra.

Edoardus Vuottnous Oxonienſis, qui elegantiſſime ſimul & doctiſſime ſcripſit de animalium differentiis. Pariſ. 1552. fol.

Eichus.

Elcahamen, & *Elcalhamen*, Raſi ejusdem operis lib. VI. cap. I. & lib. VII. cap. I. & lib. IX. cap. V. niſi duo ſint, quod minime opinor.

Elcaymuſia, Raſi lib. X. ejusdem operis cap. I.

Elcheis, ſive *Elchus*, ſive etiam *Elchuz*, niſi diverſi ſint, ejusdem operis libri XII. cap. V. & alibi ſæpe.

Eleotates, Garioponto, lib. de Febribus cap. VII.

Elephantis, apud Plin. XXVIII. 7. ſive *Elephantine*, apud Suid. in ἀγυάγασα. Ejus περὶ κοσμητικῶν laudat Galenus lib. I. c. I. de medicamentis κατὰ τόπους. Emplaſtrum Elephantinum incertum an ab hac apud Celſum V. 19. De laſcivis ejus libellis dictum Volum. VI. hujus Bibl. c. 6. p. 827.

Sentia Elia Medica in veteri Inſcriptione Veronenſi apud Gruter. pag. DCXXXVI. 3.

Eliſæus Propheta, Medicis à Tiraquello p. 262. accenſetur propter ea quæ de eo referuntur 4. Regum II. 20. & IV. 14. & V. 10. Conf. Hegeſippum IV. 17. & è recentioribus Franciſcum Valleſium Philoſophiæ ſacræ c. 34. & 36. Stephani Morini diſſ. p. 126. ſeq. Godfridi Jungſtii diſſ. de aquis Hierichuntinis, Brem. 1725. 4. & Hermanni van der Hardt de intybo ſilveſtri. Helmſtad. 1719. 4.

2011 Ministerjo de Cultura

Elium apud Arabes, vide infra Exlion.

Elkindus, vide ſupra Alchindus.

Elluchaſem Elemithar medicus de Baldath (hic enim eſt ejus titulus) filius Nahadum, filii Ducellam, cujus ſunt tabulæ ſanitatis tuendæ, juxta ordinem ſcilicet rerum naturalium, quæ quidem tabulæ *Tacuini* ſunt dictæ.

Elmiſiam, Raſi Continentis lib. VII. C. IV.

Elmongeh, ſive ***Elmougih***, Raſi ejusdem lib. VII. C. I. & iterum lib. VIII cap. I.

Elpidius Theodorici Gothorum regis medicus, de quo hæc Sirmondus ad Ennodii l. VIII. Ep. 8. *Helpidio Diacono*) Medicum fuiſſe, extrema epiſt. ſignificat. Itaque dubium non eſt, quin hic ſit Elpidius Medicus Theodorici regis, cujus ad ipſum extat epiſtola quæ Helpidio item diacono inſcribitur, apud Caſſiodorum lib. IV. Variarum, Epiſt. 24. in qua cum impenſi ab eo ſervitii ſedulitatem commendat, hoc ipſum medicinæ obſequium intelligit. Procopius lib. I. belli Gothici, p. 311. μετὰ δὲ ἅπαντα εἰς Ἐλπίδιον τὸν ἰατρὸν τὰ ξυμπεσόντα ἐξενεγκών, τὴν εἰς Σύμμαχόν τε καὶ Βοέτιον ἁμαρτάδα ἔκλαιεν. *Poſtea vero*, inquit, *Elpidio medico cuncta quæ acciderant commemorans, admiſſum in Symmachum ac Boëtium facinus deflere cœpit.* Mediolanenſem fuiſſe indicat Ennodius epiſt. XXI. lib. IX. Sunt qui putent eundem eſſe cum Ruſtico Helpidio V. C. & INL. ex Quæſtore, cujus Carmina leguntur in Collectione ſacrorum Poëtarum. Cæterum vel hoc exemplo patet clericos à medicinæ uſu primis illis ſæculis non abſtinuiſſe. Quod ipſum etiam teſtatur Dionyſii alterius Diaconi & medici, qui Romæ urbe à Gothis capta floruit, Epitaphium inter Chriſtiana monumenta, cujus hoc eſt initium:

Hic Levita jacet Dionyſius, artis honeſta
Functus & officio, quod medicina dedit.

Emba, Serapioni Simplicium c. CLXXIII.

Embularchus, Aetio Tetrab. IV. Ser. IV. cap. CXXII.

Emmaſuy, Raſi Continentis lib. IV. C. I. Opinor eſſe Bimaſui de quo ſupra, ſive filius Maſui, de quo ſuo loco.

Empe-

2011 Ministerio de Cultura

Emram de quo Johannes Leo Africanus c. XXVII.. infra in *Joannes.*

Empedocles, Pythagoræ, ut Timæus dicit, auditor, fœminam ἄπνουν *) iterum ad vitam revocasse traditur apud Laërtium VIII. 67. & Pausaniæ dictasse quæ de hac ille scripsit. id. 60. Etiam illud præterea legimus, quod qvum sedasset pestilentiam Empedocles apud Selenuntios, Siciliæ populos, exortam ex propinqui fluminis fœtore & graveolentia, ei Selenuntii divinos honores detulerunt, ut tradit Diodorus Ephesius, & post eum Laertius VIII. 70. qui & VIII. 77. illum testatur multis millibus versuum scripsisse *de Natura*, ad Pausanium Medicum, & λόγον ἰατρικὸν, εἰς ἔπη ἑξακόσια, sive *de medicina* versibus sexcentis: professumque fuisse (ex Satyri authoritate) ibid. VIII. 59. pharmaca, quibus & morbi & senectus arcerentur, ut jam mirum videri non debeat, quod adeo medicos laudaret, ut scriberet,

Εἰς δὲ τέλος μάντεις τε, καὶ ὑμνοπόλοι, καὶ ἰητροί, &c.

Hymnidici vates, artis medicque periti
Mortales cunctos primi post terga relinqvunt,
Sunt ubi dii superi magnis in honoribus aucti.

Cujus sententiæ mentionem fecit Theodoritus de martyribus. Eum inter cæteros citat Cœlius Aurelianus lib. Chronion I. c. V. *Hæc Tiraquellus* pag. 292. Alia de Empedocle notavi libri I. hujus Bibl. cap. XII.

Entylus Chirurgus apud Georgium Vallam in libris expetendorum & fugiendorum, & medicinæ lib. VI. c. CXII.

Epenetus, cujus liber fuit περὶ λαχάνων *de oleribus*, cujus meminit Scholiastes Nicandri in Theriacis.

Epagathus, vide Deletius.

Epaphroditus de quo vetus inscriptio Saluntiana apud Reinesium p. 638. *Cn. Vergilius Epaphroditus Magister odorarius à Minerva Medica vixit annos septuaginta &* - - - De templo sive signo Minervæ Medicæ

*) De hac muliere septem diebus exanimi & ad vitam ab Empedocle revocata, volumen Heraclidis memorat Plinius VII. 52.

2011 Ministerio de Cultura

dicæ mentio iterum apud Reineſium pag. 643. & Gruterum pag. M LXIX. 3. Odorarii ſive myrobrecharii etiam apud Reineſ. claſſ. XI. 78. 82.

Epicharmus Cous teſte Laërtio VIII. 78. Commentarios reliquit ἐν οἷς Φυσιολογεῖ, γνωμολογεῖ, ἰατρολογεῖ.

Epicharmus Demolochi Comici Syracuſani pater, teſte Suida in Δημολ.

Epictetus archiater Theodoſii magni, cujus mentio apud Symmachum lib. x. Epiſt. 47.

Epicurus magni nominis Philoſophus. Hunc, inquit Tiraquellus p. 298. fuiſſe Medicinæ peritum, ſatis conſtat ex eo quod Galenus in parva arte illum citat ubi tractat de concubitu. Et Epicurum Medicum lib. v. medicamentor, κ) γένη. T. 2. p. 383. Confer lib. IV. hujus Bibl. cap. 17. p. 571. Inter Epicuri ſcripta apud Laërtium X. 27. περὶ φύσεως, & πρὸς τὰς Φυσικὰς, & 28. περὶ νόσων δόξαι.

Epidaurus Galeno lib. VII. Phar. κ) γένη. T. 2. p. 412.

Epigenes Galeno amicus T. 3. p. 461. cui inſcripſit librum περὶ τῆς προγινώσκειν T. 3. p. 451. & de parvæ pilæ ludo T. 4. p. 301.

Epigonus, Galeno in lib. de ratione curandi ad Glauconem, & Phar. κ) γένη lib. v. & Aetio Tetrab. IV. Ser. III. c. 12.

Epimenidem Cretenſem, inter Medicæ artis peritos non injuria retuleris propter ἐπιμενίδειον ſcillam quam herbam commendat Theophraſtus VII. 11. hiſtor. plantar. & qua adverſus epilepticos uſum ſe teſtatur Galenus T. 4. p. 31. Tum propter Epimenedeos trochiſcos ſive paſtillos in obſidionibus deficiente alio cibo oportune adhibitos, de quibus Plutarchus convivio VII. ſapientum p. 157. & de facie in orbe lunæ p. 940. Philo in βελοποιικοῖς p. 88. Dio p. 866 E. Hero lib. de machinis bellicis, Pſellus libro inedito περὶ παραδόξων ἀκουσμάτων. Lambec. VII. p. 221. ſeq. Confer Portam IV. 20. Magiæ naturalis & Gabr. Naudæum de ſtudio militari p. 586. ſeq. Matthiæ Berneggeri Obſ. Miſcell. p. 255. Joachimum Schuppium à Geilhauſen in ancora famis Francof. 1574. De ſcythica herba, quam tenentes ore Scythæ per undecim vel duodecim dies valent ſitim tolerare, memorat Theophraſtus XI. 12. hiſt. plantar.

Eraſiſtra-

2011 Ministerio de Cultura

Eraſiſtratus Ceus *) dogmaticus Galeno T. 4. p. 372. ex Julide urbe, (ut Strabo x. p. 486. & Suidas ἐρασίστρ.) aut Sicyonius, ut Galenus Pharmacorum localium, lib. x. cap. 111. T. 2. p. 311. & alii malunt, Ariſtotelis filia genitus, Chryſippi Cnidii **) ut ipſe & Plinius xxix. 5. teſtatur, & ut plerisque placuit, Theophraſti diſcipulus. Hic veterum medicorum nobiliſſimus (ita illum appellat Macrobius lib. ult. Saturnal. c. xv.) primus miro novoque modo deprehendit morbum †) Antiochi ex amore Stratonices novercæ, quam Seleucus I. Pater ſuperinduxerat, prodeuntem. Ad introitum enim Stratonices tantam repente animadvertit perturbationem Antiochum occupare, ut defectum vocis, ruborem vultus, ſubſultum oculorum, ſudores acutos, motum incredibilem venæ, cunctaque alia quæ à Sapphone de amatoribus referuntur, intueri in adoleſcente liceret. Statimque poſt hæc, dum videlicet Stratonice diſcederet, deficiente pedetentim ſenſu, ingens pallor toto corpore diffundebatur, fiebatque anhelitus liberior. Ex quibus deprehendit nullius amore, quam Stratonices captum eſſe Antiochum. Cui morbo ut mederetur, hac arte uſum ferunt, ut Seleuco patri dixerit illum novo morbo implicitum, videlicet nimio amoris incendio, quo niſi expleretur, ſanari non poſſe. At ejus quidem mulieris amore correptum, quam conſequi minime poſſet. Stupefactus Seleucus, Cur, inquit, ſi hujus ægritudinis amor cauſſa eſt, languenti filio opitulari non poſſumus? ingenium nobis, an facultates deſunt? Quænam quæſo tanta cupiditas, aut qualis amor adoleſcentem corripuit, qui omnes nobis deliberandi rationes excludat? At vero Eraſiſtratus, Meam, inquit, uxorem adoleſcens ardet. Tum rex multis cum lachrymis & precibus, mirisque pollicitationibus rogat Eraſiſtratum, ut illam in conjugium filio daret, cui tantum regnum deberetur. Cui reſpondens Eraſiſtratus, hoc facile tu pater nobis enarras, verum forte aliter ſentias, ſi Stratonicem

*) Non Cous ut Stephanus Byz. in κῶς, nec Chius ut Galen. T. 4. p. 372. Samius autem dicitur à Juliano quod in vicinia Sami ſepultus eſt, ut à Suida traditur.

**) Vide ſupra pag. 115. ſeq.

†) Seleuci primi, Nicatoris filius Antiochus primus, Syriæ poſtea Rex cognomento Soter intelligitur. Contigit hæc res Olympiad. CXXI. 4. Seleucidarum 20. ante CHriſtum 293. Vide Jo. Foy Vaillant Hiſtoriam Regum Syriæ ex numis p. 20. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

tonicem tuam amaret Antiochus. Utinam inquit Seleucus, aut Dii, aut homines facultatem darent, ut hunc amorem permutare meo arbitratu possem. Deos enim obtestor, quod si ea quæ mihi charissima sunt, in unum conferrentur, omnia libenter abjicerem pro tuenda unius Antiochi vita. Hæc vehementi affectu multisque cum lachrymis dicente Seleuco, Erasistratus non amplius cunctandum ratus, apprehensa illius dextera, nihil esse dixit, cur Erasistrato amplius indigeret. Non enim conjugem suam, sed Stratonicem filium deperire, & quemadmodum id deprehendisset, declaravit. Qua re cognita, Seleucus charissimam sibi conjugem filio cedere non dubitavit, ut narrant Plutarchus in Demetrio pag. 907. & Valerius Max. lib. v. cap. VII. & Appianus in Syriaco p. 204. Julianus Imp. in misopogone p. 347. 348. edit. Spanhemianæ: Suidas in ἐρασίστρατος, & tacito Erasistrati nomine Lucianus de Dea Syria T. 2. p. 664. edit. Amst. Meminit & Galenus lib. I. Prognosticorum Hippocratis c. VII. & rursum c. X. aut ut alii secant, XI. & iterum, in lib. suorum ipsius Prognosticorum cap. VI. ubi & simile quippiam à se deprehensum festivissime scribit de muliere, quæ Pyladem saltatorem deperibat, possetque credi Plinius de hujusmodi morbo, istoque Antiocho intellexisse, cum scribit lib. XXIX. cap. I. *Erasistratus Antiocho rege sanato, centum talentis donatus à rege Ptolemæo filio ejus.* Nisi tum fuisset Antiochus ætate minor, quam ut filium jam grandiorem natu, quique intelligeret beneficium in patrem collatum, habere potuisset. Sed quem Plinius (ut hæc obiter dixerim) hic Erasistratum vocat, alibi Theombrotum idem appellat, videlicet lib. VII. c. LV. cum inquit, Medicinæ scientiam in Theombroto Ptolemæus rex Megalensibus sacris donavit centum talentis, servato Antiocho rege. Ideoque vel Erasistratus, alio nomine Theombrotus vocabatur, vel Plinius non eundem in ea re authorem utrobique fuit secutus. Illud tamen non prætermiserim, Soranum Coum *) in historia tradidisse, Hippocratem multo ante tempore similie quippiam feciisse, videlicet deprehendisse amorem, quo Perdiccas Macedonum rex misere deperibat Philam Alexandri patris

*) Soranum Ephesium in Hippocratis vita. Vide Tom. XII. hujus Bibl. pag. 677.

2011 Ministerio de Cultura

patris pellicem. Idem in Charicle Polyclis filio factum à Medico *Panacio* sive narrat sive fingit Aristænetus lib. I. Epist. 13. Multa Erasistrati scripta laudat Galenus, ut disces ex indice quem dedi lib. IV. cap. XVII. pag. 571. seq. Idem ex φιλονεικία adversus Hippocratem pugnantia secum scripsisse testatur Erasistratum Tom. III. pag. 361. Et frequenter ejus opiniones refellit, ut videre licet in multis locis, præsertim vero in libris de naturalibus facultatibus: illum maximum medicum vocat Plin. lib. XIV. c. VII. Idem Cœlio Aureliano lib. II. cap. VII. citatur ex libris Salutarium præceptorum, & lib. IV. cap. III. ex libris de ventre. Et lib. V. cap. I. ex lib. de Hydrope. Et cap. II. ex libro de Podagra. Et lib. I. Oxeon. cap. XIII. ex lib. de Febribus. Βιβλία Erasistrati ἰατρικὰ novem apud Suidam commemorantur. Erasistrateorum Medicorum secta ab Erasistrato. Tertull. cap. III. Apologet. supra pag. 118. seq. Post Herophili obitum floruit notante Galeno T. III. pag. 44. τὰς λογικὰς μεθόδους aspernata T. III. pag. 225. Lucæ Antonii Porzii Erasistratus sive de sanguinis missione Rom. 1682. 8. Jo. Baptistæ Vulpini hæmophobiæ triumphus, sive Erasistratus vindicatus, ubi veterum phlebotomiæ ad trutinam revocantur. Lugd. 1697. De Anatomico studio per Erasistratum exculto vide sis Danielis Clerici Hist. Medicinæ part. 2. lib. I. cap. III.

Eras, vide Heras Cappadox.

Erasmus Stella Libanothanus, cujus extat libellus de Gemmis.

Eratosthenes, quem fuisse medicum constat ex eo quod supra diximus in Andrea.

Eribotes Teleontis filius, qui Oilei vulnus à Stymphalidibus illatum sanavit apud Apollonium in Argonauticis, lib. II. vers. 1032. & Hyginum. Vide Clariss. Burmanni Catalogum Argonautarum Valerio Flacco præmissum.

Erisippus, Garioponto lib. de Febribus cap. VII.

Erophon, cujus sunt nonnulli libri qui Hippocrati tribuuntur, ut dicit Galenus in lib. de Dispnœa. Ita Tiraquellus. Sed legendum *Euryphon*. Nam apud Galenum lib. II. cap. x. de difficili respiratione Erophon est nomen ægroti repetitum ex Hippocratis I. Epidemior. De Euryphronte infra.

L. Appulejus L. L. Eros Medicus L. Appulejus L. F. Philumenus L. Appulejus L. L. Januarius. Vetus inscriptio Romana apud Sponium pag. 142.

2011 Ministerio de Cultura

Miſc. eruditæ Antiquitatis. E*ros Auguſtæ Medicus Spoſianus*, in veteri lapide apud Fulv. Urſinum p. 99.

E*rotianus* ſive *Herodianus* potius, auctor gloſſarum in Hippocratem, de quo dixi Volum. IV. hujus Bibl. cap. XXXVI. pag. 571. ſeq.

Iſaac filius E*rram* Iſraëlitæ, vide Joannem Leonem Africanum cap. XXVI. infra in *Joannes*.

E*ryximachus*, Platoni in Sympoſio memoratus.

Eſaias Propheta Ezechiam regem Judæ, morbo laborantem arte medica curavit, ut ſcribitur IV. Regum XX. & Eſaiæ XXXVIII. quo quidem loco Divus Hieronymus ex eo notat ſpernendam non eſſe medicinam, quæ uſu conſtet & experimento, quia & hanc fecerit Deus. Et de hac re loquens Tertullianus in lib. de corona militis, Memini, ait, Eſaiam Ezechiæ languenti aliquid medicinale mandaſſe. Porro Serapio Eſaiam, aut ut nonnulli ſcribunt, Iſaiam medicum citat, Antidotorum cap. XVII. ſive hic ſit, ſive alius. Hunc autem fuiſſe medicum teſtatur & Chryſoſtomus in illa in Marcum Homilia VI. *Hæc Tiraquellus* p. 262.

Eſculanus. Vide Saladinus Eſculanus.

E*ſdras*, ſæpius citatus ab Aetio, Paulo Ægineta, Nicolao Myrepſo & Avicenna. Eſdram Prophetam & doctorem vocant Aëtius pag. 657. & Myrepſus XXI. 1. XXXI. 6.

E*ſlimon*, vide ſupra Aslimon.

E*ſſæi* Θεραπευταὶ ſive Medici apud Philonem dicuntur, ab animorum potius quam corporum curatione. Tamen de illis etiam Joſephus II. 12. de bello Jud. hoc retulit quod ex veterum ſcriptis etiam remedia corporis & vires medicamentorum diligenter ſunt rimati. ἀναδίδαξι δὲ ἐκτόμως περὶ τὰ τῶν παλαιῶν συγγράμματα, μάλιστα τὰ πρὸς ὠφέλειαν ψυχῆς καὶ σώματος ἐκλέγοντες. ἔνθεν αὐτοῖς πρὸς θεραπείαν παθῶν ῥίζαι τε ἀλεξιτήριοι καὶ λίθων ἰδιότητες ἀνερευνῶνται.

Eſſeriph E*ſſachalli* de quo Joannes Leo Africanus cap. XIV.

E*ttabarani* de quo Joannes Leo Africanus cap. x. infra, in *Joannes*.

E*vangeus*, Galeno lib. v. Medicamentorum κγ γένη. T. II. pag. 383.

E*vax*, rex Arabum, quem Græce ad (Tiberium) Neronem de effectibus ſimplicium ſcripſiſſe referunt Codices quidam Plinii XXV. 2. Nam in melioribus ille locus deſideratur, ut Salmaſius prolegom. ad homonyma

2011 Ministerio de Cultura

monyma hylès iatricæ p. 15. & Harduinus in emendationibus ad Plinium annotavit. Qui vero libellus de gemmis exſtat ſub Evacis nomine, carmine Latino hexametro ſcriptus, Marbodei Rhedonenſis eſt, qui A.C. 1123. ætatis 88. obiit, de quo dixi lib. IV. Bibl. Latinæ cap. XII. Hic libellus intelligitur, quoties verſus ex *Lapidario* afferuntur in Vincentii Bellovacenſis ſpeculo Naturali libro VIII.

Eubulus, Galeno Pharmacorum ſecundum genera lib. III. atque etiam ſecundum locos lib. IX. cap. V.

Eucharius Rhodion, qui Germanice ſcripſit librum de partu hominis, & obſtetricatu, & Herbarium Germanicum.

Euclides Palatianus, ſive Palantinus, Galeno Antidotorum lib. II. & Pharmacorum ſecundum locos lib. VII. cap. II. T. II. pag. 260. At in Græco exemplari legitur, ὡς ἐυκλείδης, ὁ παλαντῖνος: tametſi Cornarius dubitat mendumne ſit, ut pro eo Heraclides Tarentinus legendum ſit, & ita quoque vertit.

Eudamus, qui apud Ariſtophanem in Pluto verſ. 885. annulos contra venena & ſerpentium morſus conficiebat. Ad quem locum ſcholiaſtes: ὁ δ' Ἔυδαμος φαρμακοπώλης ἢ χρυσοπώλης, τελελεσμένος δακτυλίους πωλῶν, φιλόσοφος δ' ἦν ἔστ ὁ Ἔυδαμος φυσικὸς δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαίμονα (fortaſſe δήγματα) καὶ ὄφεις καὶ τὰ τοιαῦτα.

Eudemus qui verſibus tradidit de antidotis, teſte Galeno libro ſecundo ejusdem argumenti.

Eudemum alius, qui alterum ut opinor ætate anteceſſit, ac primus cum Herophilo poſt Hippocratem de nervorum Anatomia bene ſcripſit, ut tradit Galen. lib. III. de locis affectis c. x. T. I. p. 246. 318. T. 5. p. 20.

Eudemus Medicus Methodicus. id. T. 4. p. 42. T. 5. p. 301.

Eudemum τὸν πρεσβύτερον citat idem in lib. IX. De compoſitione Medicamentorum ſecundum locos c. V. T. 2. p. 300.

Alius ni fallor *Eudemus* ὁ πρεσβύτης Galeni ætate T. 4. p. 106.

Eudemus ὁ φαρμακοπώλης ἐυδοκιμῶν σφόδρα περὶ τὴν τέχνην, cujus mentio apud Theophraſtum IX. 18. hiſtoriæ plantarum, ubi etiam mentio *Eudemi* alterius Chii.

2011 Ministerio de Cultura

Eudemus quoque alius in adulterio Liviæ Druſi Cæſaris deprehenſus, ut tradit Plin. lib. XIX. c. 1. Cujus etiam meminit Tacitus lib. IV. Hiſt. c. III. & XI. Horum unum citat Athenæus lib. IX. ex lib. de Oleribus. Et Cœlius Aurelianus, qui eum dicit Themiſonis ſectatorem, Oxeon lib. III. cap. XI. & XII. & XV. & XVI. & Galenus lib. I. Therapeuticæ, & iterum lib. VI. ad fin.

Eudoxius de quo Tiro Proſper in Chron. Pithœano ad An. XXV. Theodoſii jun. apud Labbeum T. I. Bibl. novæ MSS. p. 59. *Eudoxius arte Medicus pravi ſed exercitati ingenii, in Bagauda id temporis mota delatus ad Chunnos confugit.*

Eudoxus Cnidius philoſophus quem in Medicina Philiſtione Siculo docto. re uſum ſcribit Laërtius VIII. 86.

Eudoxus, alter, etiam Cnidius Medicus priore antiquior, memoratus Laërtio in vita ipſius philoſophi. VIII. 90.

Euelpides, ſive *Euelpidius*, ſive *Euelpiſtes*, ſive item *Euelpiſtus*, ſive denique vitioſe *Euelpectus* (hæc enim omnia nomina reperio) maximus medicus ocularius, ſæpe Cornelio Celſo, lib. VI. c. item VI. & Galeno citatus. Quanquam Euelpiſtus eidem Celſo, lib. VII. in princip. non ocularius privatim medicus eſſe videatur. Evelpiſti emplaſtrum apud Scribonium Largum cap. CCXIII.

Evemerus, Galeno medicamentorum localium lib. IV. cap. VII. Tom. II. pag. 217. 219. Is forte eſt, quem Ceum fuiſſe dicit Athenæus libri XIII. p. 658. & eum citat ex tertio libro περὶ ἱερᾶς ἀναγραφῆς.

Evenor, qui apud Cœlium Aurelianum lib. III. cap. VIII. citatur ex libris V. Curationum: & eundem Cœlium lib. Oxeon. I. cap. XVI. Citatur & à Plinio lib. XXI. cap. XXXI. Galeno T. V. pag. 653.

Eugamius Octavio Horatiano citatus, aut, ut aliis placet, Theodoro Priſciano, libr. IV. ad Euſebium filium de Phyſica ſcientia.

Eugenianus cum Galeno Romæ verſatus T. IV. p. 119. Cui librum ſeptimum & ſequentes de methodo medendi Galenus inſcripſit T. IV. pag. 106. 129. 139. & libellum de ordine librorum ſuorum. T. IV. pag. 368.

Eugenius Galeno Pharmacorum localium lib. VII. cap. VI. ad fin. & Garioponto, in lib. de Febribus cap. VII.

Eugeraſias, Galeno περὶ ὄπων lib. IX. cap. II. non ſemel.

Eugnomonius cui gratias agit Libanius lib. I. Epiſt. III.

2011 Ministerio de Cultura

Eunomus, Aſclepiadeus Galeno κζ' γένη lib. v. T. 11. pag. 391.

Eunomus alius, deriſus Auſonio epigr. LXXV.

Eupator rex â quo Eupatoria herba celebrata Dioſcoridi IV. 38. & Plinio XXV. 6.

Euphorbus frater Antonii Muſæ, de quo ſupra, Jubæ Regis Medicus teſte Plinio XII. 14. & XXV. 7. ſed Euphorbiam herbam ante hunc Euphorbum notam illo nomine fuiſſe contendit Salmaſius ex Meleagri epigrammate in quo εὐφόρβης ἀκάνθης mentio. Vide Prolegomena ad homonyma hyles Iatricæ p. 4. ſeq. Alii tamen & Salmaſius ipſe alibi pro εὐφόρβης legunt rectius ἐκ φοβερῆς. Vide T. III. hujus Bibl. pag. 685.

Euphranor, Galeno κζ' γένη, lib. II.

Euphrates Catholicus, eidem lib. I. Antidotorum.

Euricius Cordus Simeſuſius, cujus Botanologicon, ſive colloquium de variis herbis habemus. Isque vertit verſibus Theriaca & Alexipharmaca Nicandri.

Euryphon Cnidius Hippocratis contemporaneus, ſed eo natu major, ut ſcribit Soranus Cous *) in hiſtoria: & hunc citat Galen. lib. II. Commentariorum Hippocratis de natura hominis, & in lib. I. de Alimentorum facultatibus, & lib. Simplicium medicamentorum VI. in præfatione, & in Commentariis in librum de ratione victus in morbis acutis, in XVIII. ſectione, & lib. III. de difficili reſpiratione cap. I. T. III. pag. 181. ubi nominatur cum Theſſalo & Polybo, quorum ſcripta quædam ſub Hippocratis nomine feruntur. Nonnulli per Κνιδίας δόξας ab Hippocrate περὶ διαίτης ὀξέων νοσημάτων Euryphontis placita tangi non dubitant. Vide quæ notavi lib. IV. hujus Bibl. cap. XVII. pag. 573. Laudat & Plato Comicus apud Galen. lib. VII. in Aphoriſmos T. V. pag. 322. & Cœlius Aurelianus lib. Chronicon II. cap. X. & lib. V. cap. I. ubi illum dicit antiquiſſimum, & lib. Oxeon. II. c. XVI. & iterum lib. III. cap. XVII. ubi Cnidium illum appellat.

Euſebemus Spado, Galeno lib. IX. Pharmacorum localium cap. III. T. II. pag. 300.

Euſebius Papa, A. C. 310. martyrium paſſus ſub Maxentio, medici filius & ipſe quoque medicus. Vide Baronium ad Martyrolog. Roman. 26. Sept.

*) Soranus junior in vita Hippocratis. Volum. XII. hujus Bibl. p. 676.

2011 Ministerio de Cultura

Eusebius, Octavio Horatiano, sive Theodoro Prisciano citatus lib. IV. de Physica scientia ad Eusebium filium.

Eusistradas, Rasi lib. VI. cap. I.

Eustathius Quercetanus, recentis ætatis scriptor qui edidit Acroamaton in librum Hippocratis de natura hominis commentarium, & scholia in Galeni libros tres de temperamentis, Basil. 1549. 8.

Eustathius medicus, ad quem extant epistolæ D. Basilii. LXXX. LXXXI.

Eustochius Alexandrinus in vita Plotini à Porphyrio scripta.

Eutecnius Sophista, cujus est Græca paraphrasis in Alexipharmaca & Theriaca Nicandri, & in libros Oppiani de piscatione & venatione, & de aucipio, ut dixi lib. III. 26. & lib. IV. c. 20.

Euthycleus, Celso lib. V. c. XIIX.

Eutropius Marcello Burdegalensi citatus, in præfatione.

Eutychianus archiater eidem citatus c. XIV.

M. Livius Eutychus Archiater in veteri inscriptione apud Hieron. Mercurial. IV. 1. Var. Lect.

Eutychus Aug. Lib. Neronianus Medicus ludi matutini fecit sibi & Irenæ Conjugi carissimæ bene meritæ & libertis libertabusque posterisque eorum. Vetus lapis apud Fulv. Ursinum. p. 99.

Euthydemus Athenienſis, cujus Athenæus citat ὀψαρτυτικὰ Opsartytica, quasi dicas, de re, sive arte culinaria condiendi cibaria.

Exlion, Rasi lib. I. Continentis c. VI. nisi sit *Elium* de quo supra, utrunque enim reperio apud Arabes.

Experimentator, vide Agazo.

Ezarbaragui de quo Leo Africanus c. VIII. infra, in Joannes.

Ezechiam quoque regem illum Judæ librum scripsisse medicamentorum, inquit pag. 269. Tiraquellus, videri potest ex Rabi Moyse, lib. Perplexorum III. c. XXXIIX. Sed apud Maimonidem c. 37. p. 451. edit. Buxtorfii, tantum fit mentio libri quem Ezechias absconderit, de quo infra in Salomone. Hic est Ezechias, quem Esaias Propheta curavit. 4 Reg. XX. & Paralipom. XXXII. 24. Esaiæ XXXIIX. 2. ad quæ loca præter interpretes, consules Thomam Bartholinum libro de morbis Biblicis.

F.

Fabianus Cretensis, Galeno Pharm. secundum locos lib. VII. c. III.

Fabilla Galen. T. 2. p. 294. 309.

Fabius

2011 Ministerio de Cultura

Fabius Clemens Plinio Valeriano citatus lib. rei Medicæ III. cap. XIV.

Falgaricus Rasi lib. I. Continentis c. v. ex lib. Medicamentorum laxantium.

Fallaha Perses, Rasi ejusdem operis lib. III. c. item III. & lib. X. c. ult. vide Filaha.

Appii Fasci emplastrum. Ἀπίϰ φάσϰϰ. Galen. T. II. pag. 228.

Farabius, Alfarabius de quo Joannes Leo Africanus cap. 5. infra in Joanne.

Faveligoris, Avicennæ lib. Antidotorum tract. II.

Faustinus, Galeno, Aetio Tetrab. III. Ser. I. cap. XIV. & XIIX. & Tetrab. IV. Ser. II. c. 50. Paulo Æginetæ lib. VII. c. XII. & Alexandro Tralliano.

Faik, Rasi lib. IV. Continentis c. I. & lib. VIII. cap. I. & alibi sæpe. Et hic est, ut puto, quem *Fair* vocat idem Rasis lib. VIII. ejusdem operis, paulo ante fin. & *Faik* lib. XI. ejusdem operis cap. VII.

Faustus. Ἔκλειγμα Φαυϛιανόν. Galen. T. 2. p. 261. Ἔνεμα p. 301.

Feldius Alexandrinus, Constantino Africano, sive Alexandrino citatus lib. V. c. XII. de cognitione & curatione morborum, ubi de splene: vide an sit ille de re rustica.

Fenon, apud Mesue in Antidotis.

Ferdinandus Balamius Siculus, qui Galenum de Ossibus Latine transtulit.

Ferdinandus Nonius Pincianus, cujus cum magna laude meminit Christophorus Oroscius in Aetii Castigationibus. De ejus præclaris in Plinium observationibus, scriptisque aliis vide Nic. Antonium in Bibliotheca Hispana.

Fernellus Pisanus.

De Joanne Fernelio, Ambianate Gallo, Galeno suæ ætatis, qui An. 1558. d. 26 April. Parisiis obiit, Guilelmus Plantius in ejus vita & Petrus Bælius in Lexico.

Ficianus corrupte pro Ephiciano vel Iphiciano Galeni præceptore.

Filagrius, apud Serapionem tract. VII. cap. IX. & cap. XVII. vid. infra Philagrius;

Filaha, Rasi lib. XI. Continentis c. v. non semel, & c. VI. vide num sit *Fallaha*, de quo supra, quod opinor: vide etiam quæ diximus in Constantino Imperatore.

C. Julius Filetio. Vetus inscriptio reperta Budæ in Pannonia inferiore, quam refert Apianus & p. DCXXXIV. 5. Gruterus: D. M. *C. Juli File-*

2011 Ministerio de Cultura

li Filetionis domo Africa. Medici qui vixit ann. XXXV. C. Julius Filetus & Scil. Euthenia, *parentes filio carissimo F. C.*

Filimon, Mesue, in fluxu sanguinis ab ore.

Filius Alharith, sive *Alkarith*, sive etiam *Allarith*, nisi diversi sint. Nam hæc tria nomina reperio apud Avicennam, lib. v. tract. IX. & alios Arabes: credo tamen unum esse.

Filius Amaran.

Filius Bacrich, Rasi lib. III. Continentis c. I.

Filius Genid, Rasi lib. II. Continentis c. I.

Filius Hilgeben. Avicennæ lib. v. tract. IX.

Filius Hubeire, sive *Huberre*, vel *Hubare*, nisi diversi sint, apud Avicennam lib. v. tract. IX. & alios Arabes.

Filius Humain, Mesue in ægritudinibus gutturis, nisi sit qui alibi Humain simpliciter citatur.

Filius Hychie, vide Abdala.

Filius Jubeyr, vide Sapiens.

Filius Ligileg, Rasi lib. I. Continentis.

Filius Manu, sive Main.

Filius Maginsui, Rasi lib. III. Continentis c. III. non semel.

Filius Masuy, Rasi lib. III. Continentis c. III. non semel.

Filius Mesague, Serapioni Antidotorum cap. XXXII. Vide Gabriel filius Mesague.

Filius Mesue, Rasi lib. I. Continentis c. IX.

Filius Mesuey, nisi idem sit, apud eundem ejusdem operis lib. II. cap. IV. ubi illum citat ex lib. Medicamentorum mundificantium.

Filius Musney, eidem Rasi ejusdem operis lib. II. c. I. & cap. II.

Filius Musey, nisi & idem sit, qui ex libro de Complemento & Fine citatur Rasi d. c. II. lib. II. Continentis.

Filius Patriarchæ, Rasi lib. Conti. I. c. III. ex lib. Topicorum, & iterum c. IX. & c. V. & lib. II. ejusdem operis c. II.

Filius Rodoan, Rabbi Moysi Aphorismorum parte XXIII.

Filius Serapionis, vide Joannes filius Serapionis.

Filius Talaus, Rasi lib. II. Continentis c. item II. non semel, & c. V.

Filius Thelaus, nisi idem sit, eidem ejusdem operis lib. II. c. IV.

Filius Zezar, Mesue in medicinis solutivis, & in ægritudinibus cerebri, vid. Hamech.

Filius

2011 Ministerio de Cultura

Filius Zor, Rabbi Moyſi Aphoriſmorum parte VII. non ſemel, & XXI, vide ſupra Ebibule, & infra Maren.

Filodeſiſis, Avicennæ lib. v. ſumma II. tract. II.

Filigonus, Raſi lib. III. Continentis c. item III. & iterum c. VI.

Filogoriſius, eidem ejusdem operis lib. v. c. I. ex lib. de dolore ventris.

Filogorus, ſive Filogorius, niſi idem ſit cum præcedente, Raſi lib. III. Continentis c. I. non ſemel, & lib. III. c. VI. & VII. & lib. VI. c. I. ubi eum laudat ex lib. de morbis curandis, & lib. x. c. II. ubi eum citat ex lib. de lapidibus ad Georgium, & lib. XII. cap. I. ubi ex epiſtola ad Fidiſium, de podagra.

Firmus ſcriptos κηπευρικῶν Plin. indice libri XIX.

Flavius Clemens, Gulen. 7. Pharmacor. κζ γένη. vide Fabius.

Flavius Grammaticus, cujus de medicinalibus libri verſibus ſcripti exſtabant tempore Hieronymi, ut ipſe teſtatur c. 80. de ſcriptoribus Eccleſ.

Flavius ὁ πύκτης, id eſt, pugil, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. v. T. II. p. 301.

Florentinus, ſcriptor Γεωργικῶν frequentiſſime citatus in Geoponicis, etiam in re medica, ut lib. XII. cap. xx. & multis aliis locis: & Didymo rei Veterinariæ II. cap. LXXXV.

Floris, Avicennæ lib. v. ſumma II. tract. II.

Florus, ni idem ſit, Galeno, lib. IV. Pharmacorum ſecundum locos, c. VII. & Aëtio Tetrab. II. Serm. cap. CVIII.

Foabitus, Raſi lib. v. Continentis cap. I. ſtatim poſt princip.

Fontejus Fortis è gente Aſclepiadarum de quo Græca Inſcriptio apud Fulv. Urſinum, Boiſſardum T. IV. 136. & Gruter. p. DCXXXIV. 1. quam dedi ſupra p. 90. ubi verſu quarto legendum ὡς ἐπέπλε φίλοις.

Manius Fontejus Nicander Medicus in veteri inſcriptione Romana apud Sponium pag. 142. Miſc. eruditæ Antiquitatis.

Recentioris ætatis Franciſcus Bencius, Ugonis Senenſis filius, & Joannis Manardi præceptor.

Franciſcus Bobius Ticinenſis.

Franciſcus Caballus Brixienſis, cujus eſt liber de animali paſtillos Theriacos ingredienti.

Franciſcus Catalanus.

Franciſcus Emericus Oppavianus, qui ſcripſit libros de medicorum auxiliorum dextero uſu.

2011 Ministerio de Cultura

Franciſcus de Pedemontium, cujus ſunt Commentaria in Meſue, & alia.
Franciſcus Victorius Bergomas, qui multa in philoſophia & medicina ſcripſit.
Fronto citatus in Geoponicis VII. 12. 22. XII. 10. XIX. 2.
Fulam, Serapioni Simplicium cap. CCCL.
Fulukeſanus, ſive Fulukeſanis, Avicennæ lib. v. Fen. 11. tract. 11.

G.

Gabriel Avernus.
Gabriel filius Bactiſoh, Raſi lib. VIII. Continentis cap. 1. Alibi autem ſcilicet lib. XI. cap. 1. dicitur Gabriel Binhahtiſuh.
Gabriel ſimpliciter Meſue, & Serapioni, & Raſi lib. tertio Continentis cap. tertio non ſemel.
Gabriel Humelbergius Ravensburgenſis, cujus extant Commentarii non indocti in Q. Serenum Sammoniacum, & Scholia in librum Sexti philoſophi Platonici de medicinis ex animantibus, Apicium, Muſam, Apulejum de herbis, & alia quædam opera.
Gabriel filius Meſague, aut ut alii ſcribunt Meſaugue, apud Serapionem Antidotorum cap. XVII.
Gabriel Bachtishuæ filius, Medicus Caliphæ Alrashid de quo hæc Abulpharajus hiſtor. dynaſtiarum pag. 153. "Anno (Hegiræ) centeſimo ſeptuageſimo quinto (CHriſti 791.) ægrotante *Jaafaro Ebn Yahya Ebn Chaled Ebn Barmac*, juſſit *Al Raſhidus Bachtiſhuam* ipſi inſervire; *Jaafar* vero cum a morbo revaluiſſet, dixit *Bachtiſhuæ*, Volo ut mihi Medicum peritum eligas quem honore afficiam, ac beneficiis ornem. Reſpondente *Bachtiſhua*, non alium inter medicos iſtos peritiorem novi filio meo *Gabriele*. Dixit *Jaafar*, mihi ipſum iſtas: cumque eum ad ipſum adduxiſſet de morbo quem clam habuit ipſi queſtus, eo ad triduum ipſi manus medicas adhibente, ſanatus eſt: unde eum ut animam ſuam amavit. Quodam autem die *AlRaſhidi* concubina cum inter pandiculandum manum ſuſtuliſſet, manſit ea extenſa, adeo ut retrahere ipſam nequiret; cui cum Medici lenimento, & unguentis adhibendis nihil proficerent, *Al Jaafar* ipſi *Gabrielem* ejusque peritiam laudavit: ei ergo accerſito quomodo ſe haberet puella indicavit. Si mihi, inquit *Gabriel*, non ſuccenſebit Imperator Fidelium, eſt mihi ad eam (ſanandam) commen-

2011 Ministerio de Cultura

mentum. Quodnam eſt illud, inquit *AlRaſhid?* Ille, Prodeat,„ inquit, huc puella in omnium conſpectum, ut quod velim faci-„ am; tu autem patiaris me, nec ſubito iraſcaris. Jubente ergo„ *Al Raſhido* prodiit illa, quam conſpicatus *Gabriel* ad ipſam accurrit,„ & inclinato capite fimbriam ipſius prehendit quaſi ipſam denuda-„ turus; puella vero commota, præ conturbationis & pudoris ve-„ hementia membra ſua demittens, manu deorſum extenſa fimbri-„ am ſuam prehendit. *Gabriel* autem, ſanata eſt, inquit, O Fi-„ delium Imperator. Dicente ergo *Al Raſhido* puellæ, Extende„ dextrorſum & ſiniſtrorſum manum tuam, cum feciſſet illa, mira-„ tus ille cum adſtantibus omnibus, ſtatim *Gabrieli* (dari) juſſit„ quingenties mille nummos, ipſumque charum habuit. Interro-„ gatus autem de morbi cauſa reſpondit, Profudit ſe in puellæ iſti-„ us membra inter venerem humor tenuis præ motu & caloris dif-„ fuſione, & cum ſubito à motu coitus quieſceret, congelatus eſt„ in interiori parte nervorum, adeo ut niſi a motu conſimili ſolvi„ non poſſet: uſus ſum ergo commento, quo dilatato calore ſolu-„ tus eſt humor ſuperfluus, ipſaque ſanitati reſtituta. „

Gabriel filius *Maginſui*, Raſi lib. III. cap. item III. niſi idem cum filio Meſague, de quo ſupra.

Gabriel Zerbus Veronenſis, qui Theoricam medicinam compoſuit, & Anatomiam corporis humani. De eo Joannes Neander in ſyntagmate de Medicinæ laudibus p. 151.

Gabrios Salube filius, Arabibus citatus.

Antonius Gaizo, cujus de ſomno & ejus neceſſitate libellus excuſus cum Conſtantino Africano.

Gajus Ocularius, Galeno Pharmacorum localium lib. IV. cap. VII. vide ſupra *Cajus*.

Galaricon, Raſi lib. I. Continentis cap. III.

Galeacius de S. Sophia, qui in IX. tractatum Raſis ad Almanſorem Commentarios edidit, atque etiam Practicam compoſuit.

Claudius Galenus Pergamenus, Niconis viri docti & inſignis Mathematici filius, reliquos omnes ſuperiores medicos (Hippocratem ſemper excipio) & ingenii magnitudine, & doctrina, & diligentia facile ſuperavit. Præceptores ipſe laudat Ælianum, *) Heraclianum, Iphicianum,

*) De hoc Æliano Abulpharajus hiſtor. dynaſtiar. pag. 77. *Galeni præceptor in Medicina Medicus quidam fuit nomine Ælianus, qui Antiochiam urbem pervenit anno quo*

2011 Ministerio de Cultura

cianum, Lucium, Numeſianum, Pelopem, Satyrum, Stratonicum. Nonnulli perhibent centum & quadraginta annos vixiſſe, tantaque in cibo & potu abſtinentia uſum, ut ad ſatietatem nunquam comederit, aut biberit, nec crudum quicquam unquam guſtarit, unde ſit factum, ut odorificum ſemper anhelitum ſpiraret. Sed quod longe mirabilius eſt, citra ullam omnino affectionem ſola defecerit ſenectute. Quod in humanis, ut dicit Cælius Rhodiginus lib. Antiquarum Lectionum xxx. c. XII. ex poſteriore editione, eſt rariſſimum in tanta ſubblandientis gulæ laſcivia. Utcunque tamen res habeat, hinc quibusdam obrepſit Adagium, ut *Galeni valetudinem* dicamus, pro ea quæ ultra humanum captum nimis ſit proſpera, nimisque inoffenſa. Sed ſunt, ut ille ſubdit, plurima quæ adverſus hanc aſtructionem proferri poſſunt, tum ex Galeno ipſo, tum ex ſcriptoribus aliis. Abulpharajus pag. 78. ſcribit annos LXXXVIII. natum obiiſſe in Inſula Sicilia. Suidas teſtatur Galenum ſeptuaginta tantum annos vixiſſe, arte medica celebrem Romæ, Marci & Commodi, & Pertinacis Imperatorum, addere poterat etiam Severi temporibus. Ipſe refert ſe quam plurimis cum morbis conflictatum, in adoleſcentla præſertim ac juventute lib. *περὶ εὐχυμίας καὶ κακοχυμίας*, lib. v. de ſanitate tuenda, lib. 2. de locis affectis atq; alibi. Galeni effigies ex vetuſtiſſimo Codice Dioſcoridis qui exſtat in Bibl. Cæſarea Vindobonenſi, poſt Lambecium II. p. 551. Neſſelium ac Bellorium dat Jac. Gronovius T. 3. theſauri antiquitatum Græcarum lit. kkkk. Alia **) in iconibus Sambuci n. 19. Galenus (per anagramma *Angelus*) ex Græcæ linguæ proprietate quietum tranquillumque ſignat. Apud ſequioris ætatis ſcriptores *Galienus* frequenter appellatur, ut notavit G. Colvenerius notis ad Joannis Nideri formicarium p. 51. Vitam illius ſcripſere Joan

morbus lethalis ipſius incolas invaſerat, theriacam præſtantiſſimam ſecum afferens, quam quisquis antequam ægrotaret bibit, evaſit.

**) Galeni effigiem hoc elogio olim ornavit Magnus Medicus lib. IV. Anthologiæ p. 485.

Ἦν χρόνῳ ἡνίκα γαῖα βροτὸς διὰ σεῖο, Γαληνὲ,
Δείκνεθ' μὲν θνητὸς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους.
Χήρευσεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτῳ Ἀχέροντι,
Σῇ παιηονίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

2011 Ministerio de Cultura

Joannes Martinus Euſtachius, Neapoli 1577. *Philippus Labbeus* Pariſ. 1660. cujus lucubrationem libro quarto hujus Bibl. c. 17. exhibui, eique ſubjunxi uberiorem de ſcriptis Galeni notitiam: *Renatus Charterius* & alii operum ejus editores, *Jo. Henricus Acker*, ante librum Galeni de dignoſcendis animi affectibus, & in opuſculis eloquentiæ, faſcic. 3. Jen. 1717. 8. *Jacobus Milichius* Orat. de Galeni Vita &c. Romani ſermonis non fuiſſe imperitum notat Jo. Rhodius ad Scribonium Largum p.6. De Critico Galeni ſtudio Jo. Woweranus lib. de polymathia & Tho. Reineſius Epiſtolis ad Neſteros p.67. Idem p. 64. & Caſpar Hofmannus non ſine cauſa diſſentiunt à Veſalio & Amato, qui Galenum ſecuiſſe humana corpora negant, licet partes animalium interdum pro partibus corporis humani deſcribere videtur accuratioribus anatomicis. De placitis Galeni Daniel Clericus, Jo. Conradus Barchuſen & alii viri docti qui hiſtoriam artis Medicæ tradiderunt.

Ipſe de ſe lib. III. De affectis locis, cap. III. *Ego vero reipſa, & publice & privatim* (apud eos videlicet, qui ſectam quamlibet ab eo diſcere cupiebant,) *oſtendi in omnium ſectarum ſcientia (ne majus quicquam dixero) me eſſe poſtponendum nemini.* Et paulo poſt, *Itaque medicinam profeſſus usque ad ſenectutem, nullam omnino ad hanc diem calumniam ſubivi, vel curando, vel præſagiendo: id quod celeberrimis medicorum quibusdam obtigiſſe memini.* Non temere credere ſe aliorum teſtimoniis ſine proprio experimento, profitetur T. I. p. 226. Divus autem Hieronymus in Decretis Canonicis de conſec. diſtin. V. cap. *ne tales*, illum *virum doctiſſimum* appellat: & in Amos, c. V. *medicorum diſertiſſimum atque doctiſſimum.* Gregorius Nyſſenus lib. de anima cap. IX. in princip. & Paulus Aegineta lib. V. cap. XXIX. in fin. illum vocant *admirabilem*, ſive mavis, *admirandum medicum.* In quodam convivio ad quod multi docti viri convenerant, ait inter cæteros adfuiſſe Galenum Pergamenum medicum, qui neminem habuerat usque ad ſuæ ætatis tempora philoſophandi ſcientia, vel dicendi facultate ſuperiorem. Alexandro autem Trallano vix citatur, niſi cum eo epitheto ut appelletur θειότατος, id eſt *diviniſſimus*. Averrois lib. V. Colliget. c. XXXI. ita illum celebrat, ut experientia præcellentem prædicet, ac veridicum imprimis, & cui comparari non poſſit alius, *niſi forſan is* (inquit) *qui clamat quidem, ſed quid clamet non percipit ſatis*, Avicennam, ut opinor,

2011 Ministerio de Cultura

intelligens. Qui ſe tamen, lib. I. Fen. I. cap. II. Galeni fatetur interpretem, ac illum ſummum quandoque vocat artis medicæ. Halyabbas in primo Theoricæ, *Galenus*, inquit, *ſapiens & prior inter cæteros, ac probus, & in medicina eminentis ſcientiæ.* Rabbi Moyſes, in XXV. particula ſuorum Aphoriſmorum, ſcribit Galenum in medicina plus ſciviſſe, quam alium cujus famam audiverit, aut ſcripta legerit. Raſis alicubi hunc ſcribit intelligendi & dicendi graviſſimum fuiſſe authorem. Arnaldus à Villa Nova circa initium lib. de diverſis intentionibus medicorum, dicit Galenum gravi pondere, recti judicii perpendiculo, exquiſitaque perſcrutatione, prout artis exigit neceſſitas, omnia præ cunctis medicinæ doctoribus glorioſius expreſſiſſe. Et idem in prologo libri de conſiderationibus operis medicinæ, dicit medicinam Divina conceſſione veraciter & perfecte Galeno, ſicuti & Hippocrati fuiſſe revelatam. Et in lib. de graduationibus medicinarum, cap. XXXVI. aſſerit Averroem in omnibus erraſſe, in quibus Galeno contradicit. Euſebius Cæſarienſis, libri Eccleſiaſticæ hiſtoriæ V. cap. ult. tradit authoritate aliorum, Galenum à nonnullis pro Deo coli. E JCtis Angelus conſil. CX. incip. *ſanctiſſima & illuſtriſſima Regina*, col. IV. principem medicorum appellat. Sed & ipſe multa de ſe ſcripſit lib. VIII. & IX. Methodi & de morbis curandis, lib. V. VI. VII. & X. ex quibus intelliges eum minime fuiſſe detrectatorem laudum ſuarum, alioqui dignum qui ab omnibus, omnibus laudum præconiis celebretur. *Hæc Tiraquellus* pag. 259.

Galenus alter cognomento Halieus, quem Galenus ipſe citat in libris de compoſitione Medicamentorum. Ita Tiraquellus p. 361. Sed licet varia à Galeno medicamenta afferuntur ἔκ ἁλιέως T. II. edit. Græcæ Baſil. pag. 357. 380. 382. 418. 419. Galenum tamen ἁλιέα ſive piſcatorem ab eo citari non memini.

Galenus item alius, ut puto Menodoti filius, cujus dicunt eſſe eam doctiſſimam orationem ſuaſoriam ad bonas artes, quæ inter Galeni illius Pergamenſis opera reperitur.

Galenus quoque alius, qui poſt Galenum fuit, & nonnullos libros Græce compoſuit, qui Galeno illi magno aſſignati ſunt, ut ſcribit Rabbi Moyſes, Aphoriſmorum parte XXIII.

Galenus Medicus & Philoſophus CPoli ob Aſtrologicas prædictiones à Zenone Imp. ſublatus, de quo in Originibus CPol. Cumbefiſii p. 18. quan-

2011 Ministerio de Cultura

quanquam V. C. Anselmus Bandurius in Imperio Oriental T. II. pag. 501. ſuſpicatur Galenum illum confictum ex inſcitia recentium Græculorum, uti Apollonium Tyanenſem Conſtantini ævo Magum, de quo idem pag. 499. Similiter *Galenum* quæſtorem pag. 495. 496. obſervat irrepſiſſe pro Gallo.

Gallio Ocularius, Galeno Medicamentorum ſecundum locos lib. IV. cap. VII.

Gallus, vide ſupra Ælius Gallus.

Gallus Marcus Aſclepiadeus, Galen. lib. Pharmacorum localium VIII. cap. IV. T. II. pag. 283.

Gallus ſive unus ex illis, ſive alius, Galeno lib. Medicamentorum κ̄ γένη, I. & lib. IV. κ̄ τόπ., cap. VII. & libri VII. cap. II. & lib. VIII. cap. VI. T. II. pag. 218. 259. 267. 276. 286. 303. 330. 343. & Aetio Tetrab. IV. Serm. I. cap. CIII. ſimpliciter citatus.

Gamalielus Patriarcha, Marcello cap. XXIII.

Games, Galeno ſive Garioponto de Medicinis expertis pag. CXI. H. edit. Junt. inter ſpuria.

Gariopontus Medicus Chriſtianus Sec. XII. *) cujus ſunt libri VII. de Morborum particularium & febrium cauſis, accidentibus & curationibus, qui in editionibus *paſſionarius Galeni* inſcribuntur. De eo dixi lib. IV. Bibl. Latinæ cap. XII. ubi etiam ex Reineſii III. 12. Variar. Lect. notavi eundem videri auctorem ſcripti de medicinis expertis quod inter Galeni opera legitur.

Gaſpar Torella Valentinus, qui de pudendagra ſcripſit.

Gatinaria, vide Martinns Gatinaria.

Gemellus, Galeno lib. Medicamentorum localium IX. cap. V. Tom. II. pag. 302.

Gemma Friſius medicus & mathematicus, ſed qui multo plura in matheſi, quam in medicina compoſuit.

Hieron. Gemuſæus, cui meliorem Græcam Pauli Æginetæ editionem debemus.

Gennadius, Galeno libri Medicamentorum ſecundum locos IV. cap. VII. In hunc, aut alium potius ejus nominis Chirurgum imperitum eſt epigramma Palladæ, lib. II. Anthologiæ p. 217.

Βέλτερον

*) Non octavi ſeculi, ut ſcribit Jo. Bernierius Hiſt. Chronologique de la Medicine pag. 126.

2011 Ministerio de Cultura

Βέλτερον ἡγεμόνος λησοκτόνος ἐς κρίσιν ἐλθεῖν
Ἢ τὸ χειρουργὸν Γενναδίου παλάμας.
Ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως συγέων κατατέμνει,
Ὃς δὲ λαβὼν μιαροὺς εἰς ἀΐδην κατάγει.

Gennadius Medicus Chriſtianus de quo S. Auguſtinus Epiſt. 100. (novæ edit. 159.) ad Evodium. *Frater noſter Gennadius notiſſimus fere omnibus nobisque cariſſimus Medicus, qui nunc apud Carthaginem degit, & Romæ artis ſuæ exercitatione præpolluit* &c. Idem cujus ſomnium ex Auguſtino narrat Julianus Toletanus lib. II. prognoſticon c. XXXIII. T. XII. Bibl. Patrum edit. Lugd.

Gennadius CPol. de quo Menologia 25. Auguſt.

Gentis, ſive *Gentius* rex Illyriorum, à quo Gentianam herbam dictam teſtantur Plinius XXV. 7. & Dioſcorides III. 3. Illius Regis mentio apud Florum epitome Livii lib. XLIII. ſeq. Livium XL. 42. XLII. 26. XLIII. 11. XLIV. 23. 27. 30. 31. XLV. 43. Eutropium IV. 6. & 8. &c.

Gentilis Fulgineas, clarus circa A. C. 1310. cujus ſunt plurima & ingentia opera. De quo è JCtis loquitur Cynus in I. Septimo menſe. ff. De ſtatu hominibus & Angelus in §. ult. in authenticam de reſtitutione & ea quæ parit. & Socinus qui illum inſignem medicum vocat, conſil. LXV. ſuper propoſita, col. 1. lib. III. Laudat & Trithemius cap. 545. de viris illuſtribus.

Georgius Agricola, cujus extant libri non indocti de metallicis, de ortu & cauſis ſubterraneorum, de natura eorum quæ effluunt ex terra de natura foſſilium, & alii.

Georgius Byzantinus qui ex Arabico Græce tranſtulit librum medicinalem Beekzeber Ebi, ſeptem diſtinctum ſectionibus, ut notavit Allatius de Georgiis Volum. x. hujus Bibl. pag. 679.

Georgius Choniata, qui Antidota Perſica in Græcam linguam tranſtulit. Vide Allatium loco laudato p. 681.

Georgius Chryſococces. ſupra in Chryſococce.

Georgius Curio, cujus eſt quædam diſputatio brevis Vuittenbergæ edita.

Georgius Kraut, qui practicam Galeacii à Sophia correxit, & alia quædam opuſcula edidit.

Georgius Pilander Germanus, qui IV. libros Hippocratis de morbis transtulit. Paril. 1540. 4.

Georgius

2011 Ministerio de Cultura

Georgius Stertius, cujus Georgius Agricola mentionem facit in illo libro Metallicorum.

Georgius Tifernas, quem & Medicinæ operam impendiſſe videre licet ex Lilio Gyraldo lib. I. poetarum noſtri temporis.

Georgius Valla Placentinus, de quo Jovius in elogiis, Geſnerus in Bibl. & Jo. Matthæus Toſcanus in peplo Italiæ cap. XXII. ultra multa alia, in philoſophia & medicina, edidit libros ſeptem medicinæ, quibus ſimplicia tractat, & alia multa. Exſtant in ejus opere *) de expetendis & fugiendis rebus, excuſo Venetiis in ædibus Aldi Manutii Romani 1501. forma majoris folii, quod opus ſpiſſum diſtinctum in hebdomades librorum ſeptem, libros XLIX. & ex ſcriptoribus priſcis Latinis & Græcis ſæpe parum feliciter verſis partim etiam ineditis orbem diſciplinarum exponit. Lib. I. de philoſophia univerſe & de diſciplinis Mathematicis Lib. II. III. IV. Arithmetica ex Nicomacho & Boëthio. lib. V. VI. VII. VIII. IX. Muſica ex Niccmacho, Ariſtoxeno, Ptolemæo &c. lib. X--XV. Geometria ex Euclide, Archimede, Theone &c. XVI. XVII. XVIII. XIX. Aſtrologia ex Ptolemæo, Doſitheo, Demophilo, Porphyrio. XX--XXIII. Phyſica ex Plutarcho, Ariſtotele, Plinio &c. XXIV--XXX. Medicina ex Hippocrate, Galeno, Plinio, Dioſcoride &c. XXXI. cap. I. de divinatione: cætera libri pars usque ad librum XXXIV. perſequitur Grammaticam, Liber XXXV. ad XXXVII. Dialecticam: XXXVIII. Poëticam, XXXIX. & XL. Rhetoricem, XLI. Moralem diſciplinam & XLII. XLIII. XLIV. Oeconomicam: XLV. Civilem doctrinam: XLVI. tractat de anima. XLVII. & XLVIII. de corporis commodis & incommodis: XLIX. Denique de variis rebus quas Valla quidem externas vocat, ut, non eſſe duo principia, de invito & ultroneo, de aſſenſione,

*) Siniſtrum de hoc opere poſtumo, quod filius Jo. Petrus Valla in lucem edidit, judicium Marci Meibomii ad Ariſtidem Quintilianum p. 204. b. & Bernardi Monetæ T. III. Menagianor, pag. 450.

Quem de expetendis atque fugiendis librum
Valla edidiſti rebus, ingentem librum,
Non otioſa pervolutavi manu.
Quid ergo poſthac expetiturus ſiem
Quidue fugiturus, ſi rogas, verbo accipe.
Libros ego bonos expetam, fugiam tuum.

2011 Ministerio de Cultura

consultatione, fato, libero arbitrio, Providentia, fortuna, gloria, potentia, magistratibus, amicitia, rerum expetendarum fugiendarumque finibus.

Georgius Zegabenus, Græcus scriptor de herbis, apud Allatium de Georgiis T. x. hujus Bibl. p. 680.

Georgius quispiam his antiquior, ut qui Rasi citatur lib. Continentis I. cap. IV. & cap. V. & VI. & alibi sæpe.

Georgonius, Rasi lib. I. Continentis cap. II.

Geraldus Bientus Parthiensis, qui Commentarios scripsit in viaticum Constantini.

Geraldus sive Gerhardus Subvoletanus Cremonensis, sive Carmonensis potius *) ex Carmona Bæticæ Hispanicæ, præter artem medicam linguæ Arabicæ cognitione clarus, qui Avicennæ, Rasis, Serapionis, Joannis Damasceni, Abenguefit & aliorum libros in Latinum, licet non admodum elegantem sermonem vertit. Hujusque est Introductorium medicinæ, & alia opera.

Geraldus de Solo Gallus, cujus sunt Commentarii in IX. librum Rasis ad Almansorem, & alia quædam.

Gereon Græcus, Galeno in medicinis expertis, si ejus est p. 110. G. edit. Junt.

Gerontius ἰατρικὴν ἐξεπισάμενος ἄθεσα Niceph. XIII. 9. Hist. Eccles.

Gesius Γέσιος, ὁ θεοφανέστατος ἰατροσοφιστὴς apud Steph. Byz. in Γέα.

Alexandriæ docuit artemque suam exercuit, de quo Damascius apud Photium Cod. CCXLII. ex Damascio Suidas in Γέσιος. Laudat & Zacharias Mytilenæus in dialogo contra Mundi æternitatem p. 162. & 179. edit. Barthii. Quod autem Jo. Bernierius in historia Chronologica Medicinæ p. 122. scribit ab hoc Gessio Judæos ad Christianam religionem perductos, ex male accepto Suidæ loco accidit. Ex illo enim nihil aliud petas, quam Gessium, Ethnicum utique hominem, tempore Zenonis Imp. clarum, Domni Judæi, præceptoris in arte Medica sui, discipulos ab illo avertisse & ad se transduxisse. Neque illorum mihi probatur conjectura, qui Gesio huic sive Gessio tribuunt problemata, quæ sub Cassii nomine sæpius Græce edita & Latine versa habemus.

Gilbertus

*) Vide Nic. Antonium Bibl. vet. Hispanæ pag. 263.

2011 Ministerio de Cultura

Gilbertus Anglicus, qui de morbis particularibus ſcripſit, ediditque librum qui Theſaurus pauperum inſcribitur.

Gilbertus Sichaldus, cujus eſt viaticum.

Giptianus citatus in Tacuinis Elluchaſem.

Magiſtri *Giraldi* practica MS. in Bibl. Roſtgaardiana p. 523.

Glaricon, Raſi lib. VII. Continentis cap. II.

Glaucias, Empiricus Heraclidis Tarentini Magiſter & Apollonii. Galen. T. IV. pag. 57. Tom. V. pag. 442. 471. 488. Commentarios edidit in lib. VI. Epidemiorum Hippocratis, ut dicit Galen. ibid. in princip. & in omnia fere Hippocratis ſcripſiſſe teſtatur T. V. p. 535. Glauciam ſimpliciter citat Plin. lib. XXII. cap. XXIII. & lib. XXIV. cap. XVI. Galenus κζ γένη lib. V. & κζ Τόπους, lib. IV. cap. VII. non ſemel. T. pag. II. p. 388.

Glaucon laudatus Plinio lib. XXII. cap. item XXII. & Raſi lib. I. Continentis cap. VI. non ſemel, & lib. IV. cap. I. ubi illum citat ex Summa ipſius, & alibi ſæpe, niſi ſit alius, quam qui à Plinio allegatur.

Glaucus, cui mortem Hephæſtionis imputans Alexander ita indignatus eſt ut in crucem agi juſſerit teſte Plutarcho in Alexandro p. 704. Danieli Clerico hic minus bene Glaucias.

Glaucus alter, cujus idem Plutarchus meminit in initio libelli, cui titulus eſt περὶ ὑγείας. pag. 122. In Græco γλαῦκα eſt non γλαῦκον.

Glaucum quempiam medicum qui Cleopatatræ inſidias Dellio hiſtorico prodidit, memorat idem Plutarchus in Antonio p. 943.

Glaucum unum ex illis, aut alium citat Galenus ſecundum locos lib. IV. cap. VII. Glaucum Philoſophum T. III. p. 306.

Glenaſii, Meletii & Jo. Zachariæ Medica opera è tenebris eruenda ſuadet Hadr. Junius Epiſt. ad Joannem Berſozam p. 9.

Gleucinus qui ante Heram de medicamentis ſcripſit. Galen. T. II. pag. 420. 421.

Glycon Panſæ Conſulis medicus, memoratus M. Bruto in epiſtola x. epiſtolarum Ciceronis ad Brutum, ubi refellitur calumnia de veneno vulneri Panſæ affuſo: memoratur idem & Suetonio in Auguſto, c. XI. & Plinio lib. XXII. cap. item XXII.

Glyconem Chirurgum citat Scribonius Largus in Libro de compoſitione medicamentorum.

Gnoſidicus Nebri F. proavus Hippocratis, cujus Gnoſidici filius, qui Hippocrates & ipſe appellabatur, ſcripſit librum de luxationibus & fracturis

2011 Ministerio de Cultura

fracturis membrorum teste Galeno in Hippocr. de victus ratione in morbis acutis. T. v. p. 43. Quod de Gnosidico nonnulli perperam tradunt, ut Jo. Bernierius in Histor. Chronologica Medicinæ pag. 50.

Gordonius, vide supra Bernardus Gordonius.

Gorgasus Machaonis F. de quo Pausanias in Messenicis p. 353. seq. etiam post mortem à Pharaitis divino cultu cum fratre Nicomacho affectum referens, quod crederent illorum opera se a morbis levari.

Gorgias de quo honorifice loquitur Cornelius Celsus libro septimo in princip. & capite decimo quarto.

Gorgias Medicus, Galeni æqualis T. III. p. 306. idem cui librum de causis procatarcticis dedicavit.

Græcus quisquis is est, quem simpliciter citat Mesue, qui forte est Gereon, de quo supra.

Grammaticus sæpe Serapioni, eo tantum nomine citatus.

Granius, Plinio lib. XXVIII. cap. IV.

Gratianus, vide supra Chrysanthus.

Gregorius, citatus Rasi lib. I. Continentis cap. III. ex lib. de humoribus.

Grynas Massilienſis. vide Crinas.

Gualerius qui Tiraquello est, scribendum Valerius, de quo infra in Paulino.

Gvalterus Hermenius Riffus, Argentinensis, qni Germanico sermone multa in medicina scripsit.

Guido de Calliaco, sive Cauliacro Gallus, qui Chirurgiæ tractatum admodum laudatum edidit, vide num sit is qui sequitur.

Guido de Calvicantibus, cujus extat practica in chirurgia in primis commendata.

Guillermus Anglicus, qui scripsit de urina non visa, & alia nonnulla.

Guillermus Brixiensis.

Guillermus Christianus Aurelius, cujus est liber Gallicus, cui titulus est Philalethes, de erroribus anatomicis partium corporis humani.

Guillermus Copus, archiater, dum vixit, regis Galliæ Francisci, qui multos Hippocratis, Galeni & Pauli Æginetæ libros elegantissime transtulit.

Guillermus Insulanus Menapius Gremburgensis, cujus extat liber de ratione victus salubris.

Guil-

2011 Ministerio de Cultura

Guillermus Morbekius, Dominicanus, qui primus aliquot Galeni libros non admodum eleganter vertit, ut ejus tempora ferebant.
Guillermus Osterrodus Moguntinensis medicus.
Guillermus Placentinus de Salyceto, qui scripsit de universali medicina libros IV.
Guillernus Puteanus Blangiacus, Gratianopolitanus, qui scripsit defensionem Mesue, & de facultatibus medicamentorum purgantium ubi sæpissime Galeno adversatur.
Guillermus Turnerus, Anglus, cujus est liber de naturis herbarum.
Guillermus Virignana, sive Varignana, cujus opus est hoc titulo, Secreta sublimia ad curandos varios morbos.
Gyculus, Rasi lib. II. Continentis c. IV.

H.

Haamet, sive *Habamech* Eben David, vide Ahamet.
Habdella filius Ychie, Rasi Continentis libro II. cap. II. ubi citatur ex libro de Breviationibus.
Habix, vide Abix.
Haboali, nam etiam sic reperitur apud Mesue, vide Aboli.
Habohanifa, vide Abohanifa.
Habuarit, Rasi lib. II. Continentis c. II.
Hachion Eben Huvaim, Serapioni Simplicium c. VII. & seq. & DXXXV.
Hachi simpliciter ibi; cap. CCCXIX. qui idem est ut puto.
Hadrianus Imperator, supra in Adriano.
Hadrianus Junius Hornanus, qui Problemata medica Cassii Jatrophistæ in Latinum vertit, atque etiam Problemata Symposiaca Plutarchi, quæ & ipsa ad medicinam magna ex parte pertinent.
Habamed, Serapioni Simplicium cap. CCCXCVI. qui, ut puto, est Haamet, de quo supra.
Habese, Serapioni Simplicium cap. CCCXXXVII.
Halachadite, Serapioni.
Halagi, Rasi lib. IV. Continentis c. I.
Halieus, (Ἁλιέως, *Piscatoris*) Galeno Pharmacorum κ γένη lib. III. & VII. pluribus in locis.
Hallag, Rasi lib. V. Continentis c. I. nisi sit ille Halagi.

2011 Ministerio de Cultura

Haly abbas, cujus ſunt multa opera in medicina. Is adeo inhæſit recitationibus dictorum Galeni, ut à poſteris ipſius Simia diceretur. Et eum fidum Galeni interpretem vocat Conciliator.

Haly Rodoan, aut ut aliis vocatur, *Rodan* Ægyptius, cujus ſunt Commentarii in artem Galeni.

Haly ſimpliciter citatus Meſue.

Hamech, alias *Mahemet* (utrumque enim reperitur) filius *Zachariæ Araſi*, quem & Meſue in Antidotis modo filium Zachariæ Araſi, modo filium Zachariæ ſimpliciter, modo Hamech Araſi, modo Mahemet Araſi, modo Hembenzezar, modo Hamech filium Zecar, vel Zezar vocat.

Hammonius Alexandrinus citatus Paulo Æginetæ, & memoratus Cornelio Celſo lib. VII. in prin. & Athenæo lib. III. Dipnoſophiſtarum, vide ſupra Ammonius.

Alius *Hamon* de quo Bzovius A. C. 1511. T. 19. p. 148.

Harcon, ſive *Harcez* diſcipulus Sotionis, apud Galenum in medicinis expertis, ſi ipſius eſt is liber, & non potius *Garioponti*.

Hartmannus Schedel Nurenburgenſis, Theutonicus.

Hargemen, ſive Hargemez diſcipulus quoque Sotionis, Pſeudo Galeno in medicinis expertis.

Harmocrates, aut ut alii legunt, *Hermocrates*, de quo Martialis lib. VI. Epigr. 53.

Lotus nobiſcum eſt, hilaris cœnavit, & idem
Inventus mane eſt mortuus Andragoras.
Tam ſubitæ mortis cauſam Fauſtine requiris?
In ſomnis medicum viderat Harmocratem.

Quod ſumpſit ex Græco epigrammate Lucilii lib. II. Anthologiæ, adverſus Hermogenem medicum, de quo poſtea dicemus.

Harmocration citatus Paulo Æginetæ, ut Tiraquellus annotat: locum non reperi.

Haron filius Senton de quo Joannes Leo Africanus cap. xxx. infra *Joannes*.

Harpalus & Herpalus, Galeno κ̃ γένη, libro VII. & κ̃ τόπους, lib. III. cap. I. & lib. II. Antidotorum.

Harpo-

2011 Ministerio de Cultura

Harpocras, ſive *Harpocrates*, ſive etiam *Harpocration*, nam hæc tria nomina reperio apud Galenum Pharmacorum ſecundum locos lib. III. c. I. & lib. VI. c. I. & lib. IX. c. V. & ſecundum genera, T. 2. p. 301. 388. 389. 411. niſi diverſi ſint, quod non opinor.

Harpocras iatraliptes, cui Plinius junior à Trajano petiit, & impetravit civitatem Romanam, & Alexandrinam lib. X. Ep. 6. ſq. ubi vide Rittershuſium, atque de unctoribus medicis infra in Leonta.

Harpocratio Mendeſius cujus ſcriptum de placentis laudat Athenæus XIV. pag. 648. Incertum hic ne an alius Harpocratio de quo Tertull. c. 7. de corona, & ſcriptor hujus nominis περὶ Φυσικῶν δυνάμεων, de quo dixi lib. IV. c. 36. p. 588.

Hateroſcos, Raſi lib. Continentis II. c. IV.

Hayſe, Serapioni Simplicium CCCLVIII. cap. niſi ſit Haheſe, de quo ſupra.

Hebat allah qui de medicamentis compoſitis ſcripſit & ſpeciatim de antidotis. Vide Herbelotum p. 50.

Hebeme.

Heben Albatarich.

Heben Zezar, Meſue in Antidotis, id eſt, filius Zezar, de quo ſupra.

Heboſi, qui ex libris Antidotorum citatur Raſi lib. I. Cont. c. IX.

Hecatæus, apud Cornelium Celſum lib. V. c. XIX. & c. XXVI.

Flaviæ Hedones Medicæ mentio in veteri inſcriptione apud Gruterum p. DCXXXV. 9.

Hegeſias ex Maronea Thraciæ, laudatus Varroni, Vitruvio, Columellæ, Plinio.

Helchendi, Raſi lib. II. Continentis cap. item II.

Heliades, Aetio Quaternionis II. Ser. III. c. CX.

Helias, vide Dorotheus.

Heliodorus Athenienſis, poëta Tragicus de compoſitionibus Antidotorum verſibus ſcripſit, ex quibus nonnullos citat Galenus lib. II. Antidotorum. Sed & ἀπολυλικὰ id eſt, Reſolutoria ſcripſit ad Nicomachum, ut idem Galenus tradit, in quibus plane oſtendit quanta artis medicinæ religione teneretur, ne videlicet inquinatas manus haberet, quod & ſuo jurejurando Hippocrates præceperat. Eos verſus Gregor. Gyraldus ita vertit,

Non

2011 Ministerio de Cultura

Non per, qui DEUS eſt in Tricca, haud perque ferentem
Solem cœlicolis lucem mortalibus almam,
Non per ſceptra Deûm, quæ fert Saturnia proles,
Non quisquam me induxit donis, meve coëgit
Gratia amiticiæ cuiquam nocuiſſe medendo.
Sed ſanctas nunc clara manus ad ſydera tollo,
Impolluta mihi vitio ſuper omnia mens eſt.

Tricca autem, ut id intelligas, oppidum fuit Theſſaliæ, ubi Æſculapius Tricceus colitur, ut teſtis eſt Strabo XIV. p. 647.

Alius *Heliodorus* cujus carmen Jambicum de Chryſopœia ad Theodoſium M. Imperatorem edidi Volum. VI. hujus Bibl. p. 790. ſeq.

Heliodorus Chirurgus citatus Paulo Æginetæ, lib. IV. cap. XLIX. Hunc, vel alium ſimpliciter allegat Galenus κατὰ γένη, lib. V. Ex ejus libro de faſciis excerpta apud Oribaſium, & in veteri Chirurgicorum Græcorum collectione. De illo ni fallor accipiendus Juvenalis VI. 372. quem Medicum intelligi vetus ſcholiaſtes annotat.

P. Peregrinus Heliodorus. In veteri inſcriptione Moguntina apud Fulv. Urſinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXIV. 4. *P. Peregrino Heliodoro, conſummatæ peritiæ Medico & miræ pietatis juveni. Cominia Fauſtina mater infeliciſſ.*

Heliſæus propheta, de quo ſupra in Eliſæo.

Helpidius, ſupra, Elpidius.

Helpis Liviæ Ad. Valetudinar (adjutrix valetudinaria, ſive clinica) in lapide Florentino apud Sponium pag. 144. Miſc. eruditæ Antiquitatis.

Cn. Helvius. vide *Jolla.*

Henricus Afinius Lyrenſis, ſcriptor quæſtionum medicarum.

Henricus Euticus, cujus ſunt quædam opuſcula in medicina.

Hepheſias citatus Aetio, ſi Tiraquellum audimus. Sed *Hephæſtias*, emplaſtri nomen apud Aëtium occurrit pag. 539. 723. edit. H. Stephani.

Hepione Herculis medici filia, quam Senatus populusque Abderitanus Epiſt. ad Hippocratem cum Æſculapio, Hercule, Æſculapiique filiis celebrat.

Heraclianus quem Galenus Alexandriæ audivit, ſcriptor ἀνατομικῶν. Galen. T. 5. p. 21.

Hera-

2011 Ministerio de Cultura

Heraclides pater Hippocratis illius magni, illiusque præceptor, ut tradit Soranus in vita illius. Meminit & Stephanus Byz. in Κῶς, Svidas in Ἱπποκρ. & Joannes Tzetzes Chiliad. VIII. verſ. 946.

Heraclides Tarentinus, diſcipulus Mantiæ Herophilei, teſte Galeno T. II. pag. 328. 334. & 252. ubi Herophileum & ipſum initio, deinde empiricum fuiſſe teſtatur. Hic inter cætera ſua monumenta de herbis ſcripſit, ut tradit Epiphanius Cyprius lib. Hæreſeon I. poſt initium, & multa de medicamentis, περὶ σκευασίας καὶ δοκιμασίας φαρμάκων, Galen. T. II. p. 68. 251. 357. de pulſibus contra Herophilum T. III. p. 46. commentarios in Hippocratis aphoriſmos, T. V. pag. 328. imo in omnia Hippocratis. Galen. T. V. p. 662. & Commentarios ad Antiochidem, Galen. Tom. II. pag. 370. 384. 229. 247. 251. & adverſus Aſtydamantem, Galen. T. II. pag. 369. & librum quem σφαλιώτην inſcripſit, idem Tom. pag. 370. De eo quoque apud ipſum Galenum lib. IV. dedifferentiis pulſuum, & alibi ſæpe, & lib. VI. pharmacorum κατὰ τόπους, cap. IV. ubi eum dicit fuiſſe optimum medicum, tum circa alias artis partes, tum plurimorum Pharmacorum expertum fuiſſe, tamen Empiricum. Icon ejus inter alios Medicos veteres in vetuiſſ. Codice Dioſcoridis Bibl. Cæſareæ, apud Lambecium, qui de hoc Heraclide videndus T. II. p. 548. ſeq. atque inde apud Neſſelium, Bellorium-que & apud Gronovium T. III. theſauri Antiqu. Græcarum lit. ff.

Heraclides Heracleotes Ponticus, Philoſophus de quo ut de aliis ejus nomis dixi Volum. IX. pag. 20. Hujus ἄπνους ſive liber de exanima muliere in vitam revocata memoratur à Galeno T. III. pag. 169. 314.

Heraclides duo, alter *Hiceſii* Eraſiſtratei diſcipulus, alter *Tarentinus Empiricus*, quorum Laertius meminit in Heraclide Pontico: lib. V. C. LXIV & poſterioris quoque Dioſcorides in præfatione, & Celſus libri V. inter catapotia, & Galenus lib. I. Pharmacorum ſecundum locos c. I. & Cœlius Aurelianus Oxeon. lib. I. c. XVII. ex libris internarum paſſionum, & iterum lib. III. cap. XVII. ex libris de internis paſſionibus. Sed Tarentinus hic Empiricus non diverſus à Mantiæ diſcipulo, de quo jam dictum.

Heraclides Erythræus memoratus Galeno in ingreſſu Artis parvæ, & lib. IV. de differentiis pulſuum, ubi eum dicit fuiſſe diſcipulum Chryſermi Herophilei: & Straboni lib. XIV. ubi teſtatur eum fuiſſe contem-

pora-

2011 Ministerio de Cultura

poraneum ſuum, Apollonii Muris συσχολασήν. Ejus liber ſeptimus de ſecta Herophili citatur à Galeno T. III. pag. 49. Commentarius in ſecundum & ſextum Epidemicorum Hippocratis T. v. pag. 442.

Heraclides Cumanus cujus παρασκευαστικὸν de epulonum apparatu, & *Heraclides Syracuſanus*, cujus ἐψαρτυτικὸν laudatur ab Athenæo.

Heraclitus, ſive *Heracletus* citatus Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XVII. De Heraclitι antiqui Philoſophi libro περὶ φύσεως dixi lib. II. hujus Bibl. cap. XXIII. §. 4.

Heras Cappadox, Galeno T. 2. p. 239. 256. 166. 189. 224. 240. 242. 244 251. 257. 303. 320. 321. 322. 323. 324. 326. 328. 331. 335. ubi viris rei medicamentariæ peritia inſignibus accenſetur, & 336. 337. 341. 342. 343. 344. 374. 377. 378. 379. 380. 381. 383. 384. 385. 393. 396. 401. 409. 410. 421. Paulo Æginetæ, Aetio & Nicolao Myrepſo memoratus, citatusque ab eodem Galeno, lib. I. & iterum v. Medicamentorum κατὰ γένη, ex libro Medicamentorum, quem nonnulli inſcribunt κάρθηκα, id eſt, capſulam medicamentariam (vide ſupra in Cratero) Galen. T. 2. p. 155. 156. 160. 376. alibi Τῶν δυνάμενων. id. T. 2. p. 321. puto leg. τῶν δυνάμεων ut p. 325. ἐν Φαρμακίτιδι βίβλῳ, T. II. p. 186. 239. 421. περὶ συνθέσεως Φαρμάκων. 421. T. 2. p. 252. T. 5. p. 647. Ex libro ſingulari de medicamento contra iſchiadicos, Galen. T. 2. p. 308. Hic fuit diſcipulus Heraclidis Tarentini, ut dicit Galenus, id. p. 384. Eundem ſuſpicatur Tiraquellus eum eſſe qui Cornelio Celſo lib. v. & VI. *Hieras* dicitur, aliis ut eodem lib. VII. in princip. *Hieron*, aliis *Hyron*.

Heras Frontini medicus, Aetio lib. XII. c. v.

Herculanus Veronenſis, vide infra, Joannes Arculanus.

Hercules à Chirone Medicinam edoctus teſte Philoſtrato in Heroicis. Atque ipſum rei medicæ fuiſſe peritiſſimum conſtat ex multis herbis ab eo inventis & cognominatis. Eſt enim herba Heraclium, ſive Herculanum dicta, ex genere papaverum, de qua Theophraſtus lib. IX. plantarum c. XIII. Dioſcorides lib. IV. c. LXI. & Plin. lib. XX. cap. XIX. & Galenus lib. VII. de ſimplicium medicamentorum facultatibus, & Paulus Ægineta in pharmacis ſimplicibus. Et alia

2011 Ministerio de Cultura

alia Heraclion, de qua multa Plinius eod. lib. xx. cap. XVII. Et Nymphea Heraclia dicta, de qua & Dioscorides lib. IV. cap. CXLIX, & ipse Plinius, lib. xxv. cap. VII. ubi & illud inter cætera dicit: eam herbam natam Nympha zelotypia erga Herculem mortua e quare (inquit) Heracleon vocant aliqui, alii Rhopalon à radic. simili clavæ Herculeæ. Sed & Theophrastus eod. libro IX. cap. XII & Plinius lib. xxv. cap. IV. tradunt speciem unam Panacis dictam Herculanam sive Heracleam, ut aliam Chironiam, aliam item Aesculapiam, ut proinde intelligas eam ab Herrule inventam, ut alias illas à Chirone & Aesculapio, quos satis constat medicos fuisse peritissimos. Et alias quoque herbas Heraclias dictas videbis apud ipsum Dioscoridem libro III. cap. XXVII. ubi de Abrotono. Et cap. CL. ubi de Lithospermo. Et lib. IV. cap. item IV. ubi de Polygono. Et cap. xxxv. ubi de Helxine. Et cap. CLXII. ubi de Chamelæa. Sed & Caniam quæ est species Urticæ, Herculaneam vocatam scribit Plinius libro XXI. cap. XV. Et Galenus lib. v. de compositione Pharmacorum κατὰ γένη, ad fin. describit medicamentum quod Herculis, alterum quod Heraclidæ appellatur, & alterum ex his Aetius Tetrab. IV. Ser. II. cap. XXXVI. & LV. Denique ut nihil de ea re dubites, Plutarchus in libro cui titulus est. Ut oporteat adolescentem audire poemata, dicit Herculem peritum medicinæ fuisse. Et hinc Alexicacos, id est, expellens mala dictus videri posset, ita enim appellari, authores sunt Lactantius libro v. cap. III. & Hesychius, qui illum eo nomine in Melita coli tradit. Nam & ita quoque constat vocatum fuisse Apollinem medicinæ inventorem. *Hæc Timquellus* p. 266.

Hercules Erythræus, interpres Hippocratis citatus à Galeno in Commentario libri VI. Epidemiorum Hippocratis, vide num sit *Heraclius* aut *Heraclides* Erythræus, de quo supra diximus.

Heres Rasi citatus, nisi sit *Heras* de quo supra.

Hermannus Cruserius Campensis, quem familiarem suum Tiraquellus appellat, laudatque quod plurimos Galeni libros sicut & Vitas à Plutarcho scriptas feliciter è Græco Latine vertit.

Hermannus, aut alii scribunt, Heremannus Comes à Nuenare, qui scripsit de herbis, & Octavianum Horatianum cum Albucasi edidit.

Hermes trismegistus, qui artem Medicam dicitur docuisse Æsculapium, & artem reperisse Chemicam, de quo copiose Hermannus Conringi-

2011 Ministerio de Cultura

us & Olaus Borrichius. De ſcriptis Medicis ac Chemicis quæ ſub Hermetis nomine feruntur, dictum à me eſt lib. 1. hujus Bibl. cap. 9. & 10.

Hermes cognomento Alciptus Galeno lib. VI. *Simplicium.* Ita Tiraquellus p. 365. Sed legendum *Hermes Ægyptius*, reſpicitur enim locus Galeni T. 2. p. 68. ἀλλ' ἔν τινι τῶν εἰς Ἑρμῆν τὸν Αἰγύπτιον ἀναφερομένων βιβλίων περιέχονται τὰς λάτων ὠροσκόπων ἱερὰς βοτάνας.

Hermes ſimpliciter citatus Avicennæ, lib. v. tract. 1. & Serapioni tract. VII. C. LIX. ad fin. & Meſue in medicinis ſolutivis, & ægritudinibus, & alias ſæpe. Et de altero forte intelligit Martialis lib. x. 56.

Enteroœlarum fertur Podalirius Hermes,
Qui ſanet ruptos.

Cn. Arrius Hermes, de quo vetus lapis apud Fulv. Urſinum pag. 99. D. M. *Cn. Arrius Cn. Lib.* Hermes *Medicus Juliæ Chreſtæ collacticiæ ſuæ cariſſimæ fecit & Arriæ* Helpidi *Conjug. cariſſimæ bene merenti & ſibi & ſuis poſterisque eorum.*

Hermias Ophthalmicus, id eſt Ocularius, Galeno Pharmacorum locali-um lib. IV. c. 7. & IIX.

Hermias Medicus apud Maderum de Bibliothecis p. 133. non alius eſt ab Hermia Philoſopho Platonico, diſcipulo Syriani & auctore Commentariorum in Phædrum Platonis, qui MSti fuere in Bibl. Scorialenſi.

Hermocrates, vide ſupra, Harmocrates.

Hermogenes Adriani Imperatoris medicus apud Dionem Caſſium ſive Xiphilinum p. 797. in vita ipſius Adriani. *Archigenem* legit vir doctus Hieron. Mercurialis lib. 1. c. 5. Var. Lect. ſine magna cauſa & contra Codicum conſenſum ac fidem.

Hermogenes Eraſiſtratius, ſive ille, ſive alius, apud Galenum ſimplicium medicamentorum lib. 1. cap. XXIX. T. 2. p. 13. Adverſus hunc aut alterum ejus nominis medicum extat epigramma Lucilii, lib. 2. Anthologiæ Epigrammatum Græcorum, p. 217.

Ἑρμογένην τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις
Οὐκ ἔτ' ἀνηγέρθη, καί περ ἴαμα φέρων.

Ab

2011 Ministerio de Cultura

Ab quo accepit Martialis illud ſuum epigramma, de quo ſupra in Harmocrate. Aliud in eundem Hermogenem Lucilii Epigramma ibid. p. 214.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ὁ ἀςρολόγ@ Διόφαντ@
Εἶπε μόνας ζωῆς ἔννέα μῆνας ἔχειν,
Καὐχεῖν@ γελάσας ἥμὲν ὁ Κρόν@ ἐννέα μηνῶν
φησὶ, λέγει, σὺ νόει τ' ἀμὰ δὲ σύντομά σοι.
Εἶπε, καὶ ἐκτείνας μόνον ἥψατο, καὶ Διόφαντ@
Ἄλλον ἀπελπίζων αὐτὸς ἀπεσκάρισεν.

Ad *Hermogenem* Eraſiſtrateum recte ſpectare etiam viſa eſt eruditiſſimis viris *) Richardo Mead, & Danieli Clerico, Inſcriptio vetus Smyrnæ reperta miſſaque ad Nobiliſſimum Cuperum, in qua Hermogenes Medicus Charidemi filius celebratur: nam & Charidemum Eraſiſtrateum fuiſſe, ſupra ex Cœlii Aureliani III. 15. de morbis acutis jam notavi. Inſcriptio autem quam erudita ad Huetium Epiſtola illuſtravit V. C. Ludolphus Kuſterus **) ita ſe habet:

Ἑρμογένεης χαριδήμ@ ἰητρεὴν ἀναγράψας
Ἑπτὰ δὶ ἑβομήκον]' ἔτεσιν καὶ ἴσαις δὶ βίβλοις.
Συνέγραψε δὲ βυβλία, ἰατρικὰ μὲν οβ', ἱςορικὰ δὲ, θεὶ Ζμύρνης αὲ'. θεὶ τῆς Ὁμήρ@ σοφίας ά, καὶ πατρίδ@ ά. Ἀσίας κ]ίσεων αὲ'. Εὐρώπης κτίσεων ἀβγδ'. Νήσων ά. Ἀσίας σαδιασμῶν ά, καὶ Εὐρώπης ά. Στρατηγήματων αβ'. πίναξ Ἰωναίων, καὶ Ζμυρναίων διαδοχὴ κατὰ χρόν@ς.

Hermogenes Medicus, Charidemi filius, annos
Undecies ſeptem, libros totidemque peregit.
Conſcripſit autem libros medicos quidem LXXII. Hiſtoricos vero, de Smyrna, I. II. De Homeri ſapientia I. & de patria ejus I. Originum Aſiæ I. II. & Europæ I. II. III. IV. Inſularum I. Aſiæ ſtadiaſmorum I. & Eu-

*) Rich. Meadi D. I. de numis Smyrnæis Medicorum p. 71. & Dan. Clericus hiſt. Medicinæ p. 313.

**) Memoires de Trevoux An. 1715. Septembr. p. 1591. ſeq. Journal des Savans A. 1716. Mai p. 584. edit. Amſt.

2011 Ministerio de Cultura

& Europæ, l. Strategematum I. II. Tabula (celebrium) Jonenſium. Et ſucceſſio Smyrnæorum (Medicorum vel Philoſophorum, vel etiam Magiſtratuum) *ordine temporis digeſta.*

Laudatus Kuſterus hanc inſcriptionem refert ad Hermogenem de quo in numo Neronis apud Clariſſimum Vaillantum, ΔΗΜ ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

Eſt & alius numus in quo leges: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ ΤΡΙΚΚΑΣ, quem de eodem Medico Eraſiſtrateo de quo inſcriptio, Richardus Mead accipit. Ita vero ille loco laudato:

"*Hermogenes* autem, *Triccæ* nomine adſcripto, natalitia ſua in „ea urbe notari voluit; ideo forte, quia urbs Tricca non ſolum „Æſculapio ſacra, ſed & eidem natalis fuit. Sic enim oraculum „ab ipſo Æſculapio editum:

„Τρίκκης ἐξ ἱερῆς ἥκω θεὸς, ὃς ποτὲ μήτηρ
„Φοίβῳ ὑποδμηθεῖσα κύει σοφίης βασιλῆα,
„Ἰδέην ἱπποείης Ασκληπιόν. Euſeb. Præp. Evang. lib. III. „cap. XIV.

„*Tricca* igitur urbs Theſſaliæ, & vicina ei *Ithome*, tanquam patria „& ditio Aſclepiadarum, hoc eſt Æſculapii filiorum, Podalirii „& Machaonis, ab Homero in Catalogo celebrantur, Il. β. verſ. „729.

„Οἱ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
„Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ασκληπιοῦ δύο παῖδε.

„*Hermogenem* autem medicum *Eraſiſtrateum* laudat Galenus. Item „*Hermogenis medici, Charidemi filii*, meminit inſcriptio lapidis *She-* „*rardiani*, qui Smyrnæ prope lacum *Alco bonar* dictum, ubi gy- „mnaſium olim fuerat, & templum Æſculapii, reperiebatur."

Hermolaus Barbarus, admirabili vir eruditione, & qui maximam ſibi gloriam ex Dioſcoridis traductione, Corolario opere doctiſſimo & ditiſſimo, & Plinii Gloſſematis comparavit.

Hermolaus multo vetuſtior, citatus Alexandro Tralliano, lib. I. c. XXIII.

Hermon Hierogrammateus, ἐκ τῶν ἀδύτων κατὰ τὸ Ἡφαιστεῖον ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καλῷ Μέμφιν Ἡφαιστείῳ, Galeno, κῇ γένη, lib. V. T. II. p. 378.

Hermon,

2011 Ministerio de Cultura

Hermon Sacerdos, Aetio Tetrab. IV. Serm. III. cap. XII. nisi idem sit, quod magis puto.

Hermon simpliciter, Cornelio Celso lib. VI. cap. item VI. non semel.

Hermophilus Galeno secundum locos lib. IV. cap. VII. T. II. p. 218. & Aetio Tetrab. II. Serm. III. capite centesimodecimo.

Hermus, nisi idem sit cum Hermone illo, Aetio citatus Tetrab. II. Serm. IV. cap. IV.

Hero medicus ophthalmicus sive ocularius: Galeno κατὰ τόπους, lib. IV. cap. VII.

Herones duo Chirurgi, quos inter scriptores præcipuos & qui singuli quædam repererunt, laudat Celsus præf. libri septimi.

Hero scriptor Geoponicon, de quo Gyraldus lib. de re navali T. II. Opp. pag. 650.

Herodes Clinicus. Martial. IX. Epigr. 98.

Heros de quo idem Martialis X. 56. *tristia saxorum stigmata delet* Heros.

Herodicus Selybrianus Thrax, Hippocratis præceptor, teste Sorano in Hippocratis vita, Tzetze Chiliad. VIII. hist. 155. & Suida in Ἱπποκράτης. Hic videtur quem reprehendit Hippocrates libro sexto epidemion particula 3. Ἡρόδικος τοὺς πυρεταίνοντας ἔκτεινε ψειόδοισι, πάλῃσι, δρόμοισι, πυρίῃ. Nam ita legit vetus interpres, & Leonardus Fuchsius, *) putatque hunc esse de quo loquitur Plato lib. III. de Repub. & Plutarchus in eo libello, de his qui tarde à Numine corripiuntur, qui & hunc Selybrianum vocat, ut idem cum illo videri possit. Tametsi exemplaria illius loci Hippocratis & Galeni, T. V. pag. 488. 489. *Prodici* nomen habent, non Herodici: uti etiam Plinii codices XXIX. 1. sed qui Hippocratis discipulum facit, Prodicum Selymbrianum Auctorem iatraliptices, sive medicinæ unguentariæ fuisse testatus. Atque duos fuisse *Leontinum* & *Selymbrianum* Galenus T. V. pag. 488. innuit τὸν δὲ νῦν Προδίκου μνημονέυει, πότερον τοῦ Λεοντίνου ἢ τοῦ Σηλυβριανοῦ, περιττὸν ζητεῖν. Hunc Leontinum dicunt nonnulli fuisse fratrem Gorgiæ Leontini.

Herodicus simpliciter citatus Asclepiadi, deinde Cœlio Aureliano lib. V. Chro-

*) Ita etiam D *Petrus Gerike*, cujus collegium Historiæ Medicæ MStum laudat D. Jo. Jacobus Baierus diss. de iatraliptice veterum, Altdorf 1723. 4.

2011 Ministerio de Cultura

Chronicon cap. 1. Sed & Herodicum quempiam memorat Aristoteles lib. 11. Rhetoricorum ad Theodecten, sive is fuit unus ex supradictis, sive alius. Ceum potius illum Sophistam, cujus opus de bivio Herculis laudant Xenophon 2. ἀπομνημονευμάτων Socratis, & Stobæus. Vide lib. 11. hujus Bibl. cap. XXIII. §. 41.

Herodotus Pneumaticus, discipulus *Athenæi* Attalensis Cilicis, cum magna laude (tempore Adriani ut suspicor) Medicinam Romæ exercuit teste Galeno IV. de differentiis pulsuum T. 11. p. 50. fallitur enim Tiraquellus qui *Menonis* discipulum facit, legitque Μένωνος μαθητῆ. Sed Galenus ait Athenæum pneumaticæ sectæ autorem Herodoto discipulo suo ἑαυτῷ ΜΕΝ ΟΝΤΙ μαθητῆ, πάνυ δ' ἐπιφανῶς ἰατρεύσαντι κ τὴν τῶν Ῥωμαίων πόλιν, librum suum de pulsibus dedicasse. De eodem lib. 1. de simplic. medicamentis T. 2. p. 13. ὡς Ἡρόδοτ@ μὲν ἁπάσας τὰς ἄλλας αἱρέσεις μοχθηρὰς ὑπολαμβάνων πλὴν τῆς πνευματικῆς. Meminit & pag. 12. 14. 32. & lib. V. Pharmacorum κ γένη, T. 2. p. 380. Herodoti libri de vacuantibus remediis citantur ab Oribasio.

Herodotus Ariei, Tarsensis, Medici Asclepiadei filius Empiricus, *Menodoti* discipulus, magister *Sexti* Empirici. Laërtius in Timone IX 116. & Suidas in Σέξτ@, qui tamen non Tarsensem facit, ut Laërtius, sed Philadelphensem.

Herodotus tertius, Georgio Hieronymo Welschio diæteticus, qui ei *definitiones Medicinales*, quæ inter Galeni opera leguntur, attribuit in curationum suarum historia p. 420. & 372. ubi male *Herodicus* excusum pro Herodoto, sicut apud Menagium ad Laërtium p. 443. b. κ Πρόδοτον, pro κ Ἡρόδοτον. Ab Empirico etiam & Pneumatico diversum esse observant viri docti *) Herodotum, si is sit auctor libri qui itidem inter Galeni opera exstat, atque *introductio & Medicus* inscribitur. Simpliciter Herodotum libri hoc titulo scripti auctorem nominat sive Galenus lib. 11. in sextum Epidemiorum T. 5. p. 472. καὶ ὑφ' Ἡροδότ υ γραφέντων ἔνια κ τὸ βιβλίον ὃ ἐπέγραψεν αὐτὸς ἰατρόν. Cum Euryphonte citatur Herodotus a Galeno lib. 7. methodi therapeut. T. 4. pag. 109. & de bono & malo succo p. 355.

Pro

*) Dan. Clericus Hist. Medicinæ p. 507.

2011 Ministerio de Cultura

Pro *Herodoto* Lycio, cujus librum de ficubus laudat Athenæus III. p. 75. 78. viri docti malunt legere *Herodorum*, ſicut Herodotus Heracleotes apud eundem VI. p. 231. pro Herodoro obrepſit.

Herodotus ſimpliciter citatus, ſive Athenæi diſcipulus ſive alius, Galeno lib. IV. Simplicium Medicamentorum cap. XXVII. in fin. & c. XXVIII. & lib. III. cap. IX. & lib. IV. de differentiis pulſuum, & lib. V. Medicamentorum κ᾽ γένη, T. II. & p. 380. & Aëtio Quaternionis I. Serm. III. cap. XLV. & XLVII. & Serm. IV. cap. XLV. & cap. XLVII & Quatern. II. Serm. I. cap. CXVI. & Quaternionis III. Serm. II. cap. XXIX. & alibi. Sed & de eo notat idem Galenus lib. III. Simplicium, quod ὑπὸ περιττῆς σοφίας, præ nimia philautia ſeipſum in multis fefellit T. II. p. 32.

De *Herophilo* antequam dicam, præmittam Galeni locum inſignem ex iſagoge ejus, ubi de ſectis Medicorum differit, T. IV. pag. 372. de quibus præclare etiam Celſus, proœmio, & Plinius XXVI. 2. ſeq.

Τίνες προέσησαν τῶν τριῶν αἱρέσεων.

Qui trium ſectarum principes extiterint.

Προέσησαν δὲ τ μὲν λογικῆς αἱρέσεως ἹΠΠΟΚΡΆΤΗΣ Κῶος, ὃς καὶ αἱρεσιάρχης ἐγένετο, καὶ πρῶτος συνέστησε τὴν λογικὴν αἵρεσιν. Μετὰ δὲ τοῦτος ΔΙΟΚΛΗΣ ὁ Καρύστιος, ΠΡΑΞΑΓΌΡΑΣ Κῶος, ἩΡΌΦΙΛΟΣ Χαλκηδόνιος a) ἘΡΑΣΊΣΤΡΑΤΟΣ Χῖος, ΜΝΗΣΊΘΕΟΣ Ἀθηναῖος, ἈΣΚΛΗΠΙΆΔΗΣ Βιθυνὸς Κιανὸς, ὃς καὶ Προυσιεὺς ἐκαλεῖτο.

RATIONALIS ſectæ & auctor & princeps *Hippocrates* Cous fuit. Poſt hunc *Diocles* Caryſtius, *Praxagoras* Cous, *Herophilus* Chalcedonius, *Eraſiſtratus* Chius, *Mneſitheus* Athenienſis, *Aſclepiades* Bithynus Cianus qui & Pruſias dictus eſt.

Τῆς δὲ Ἐμπειρικῆς προέσησεν ΦΙΛΙΝΟΣ Κῶος, ὁ πρῶτος αὐτὴν ἀποπεμνόμενος ἀπὸ τ λογικῆς αἱρέσεως,

EMPIRICÆ præfuit *Philinus* Cous, qui primus eam à Rationali ſeparavit, occaſione ab *Herophilo*

a) Apud Galenum I. de uſu partium T. I. p. 370. Καρχηδόνιος.

2011 Ministerio de Cultura

τὰς ἀφορμὰς λαβὼν παρὰ ΗΡΟΦΙ-ΛΟΥ ἧς καὶ αἱρέσεως ἐγένετο. b) Θέλοντες δὲ ἀπαρχαΐζειν ἑαυτῶν τὴν αἵρεσιν, ἵνα ᾖ πρεσβυτέρα τ̃ λογικῆς, ἄκρωνα τὸν Ἀκραγαντῖνον φασὶν ἄρξασθαι αὐτῆς. Μετὰ Φιλῖνον ἐγένετο ΣΕΡΑΠΙΩΝ Ἀλεξανδρεύς, c) εἶτα ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΙ δύο, πατήρ τε καὶ υἱὸς Ἀντιοχεῖς, μεθ' ὧν ΜΗΝΟΔΟΤΟΣ καὶ ΣΕΞΤΟΣ, οἱ καὶ ἀκριβῶς ἐκραύτυναν αὐτήν.

ſuo præceptore accepta. Cum autem ſuam hæreſin ab antiquitate vellent commendare, ut eſſet Rationali vetuſtior, *Acronem* Agrigentinum ei dediſſe initium dixerunt. A Philino *Serapion* Alexandrinus ea ſecta floruit: Dein *Apollonii* duo pater & filius, Antiocheni. Hos ſecuti *Menodotus* & *Sextus* exacte eam corroborarunt.

Μεθοδικῆς δὲ ἦρξε μὲν ΘΕΜΙΣΩΝ ὁ Λαοδικεὺς τ̃ Συρίας, παρὰ Ἀσκληπιάδῃ τ̃ λογικῷ ἐφοδιασθεὶς εἰς τὴν εὕρεσιν τ̃ Μεθοδικῆς αἱρέσεως. ἐπεραίωσε δὲ αὐτὴν ΘΕΣΣΑΛΟΣ ὁ Τραλλιανός. οἱ δὲ μετὰ τοῦτον ΜΝΑΣΕΑΣ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΠΡΟΚΛΟΣ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ. Διεστασίασαν δέ πως ἐν αὐτῇ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ὁ Μιλήσιος καὶ ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ ὁ Ἀφροδισιεὺς, καὶ ΣΩΡΑΝΟΣ ὁ Ἐφέσιος.

METHODICEN *Themiſon* Laodicenus Syrus incepit, qui ab *Aſclepiade* Rationali occaſionem nactus, ad Methodicæ ſectæ inventionem ſe contulit. *Theſſalus* Trallianus eam perfecit. Poſt hos *Mnaſeas*, *Dionyſius*, *Proclus*, *Antipater*. In ea autem de quibusdam diſſenſerunt *Olympiacus* Mileſius, *Menemachus* Aphrodiſienſis & *Soranus* Epheſius.

Ἐγένετο

b) Herophili ſectæ addicti laudantur apud Galenum & alios Alexander Philalethes, Andreas, Apollonius Mus & alter Byblas, Ariſtoxenus, Bacchius, Cajus, Callianax, Callimachus, Chryſermus, Demetrius, Demoſthenes Philalethes, Dioſcorides ὁ Φακᾶς, Heraclides Erythræus, Mantias, Philinus, Zeno, Zeuxis Tarentinus. Vide ſupra in Chryſippo, p. 117. ſeq. & Dan. Clericum Hiſt. Medicinæ p. 323. ſeq.

c) Præter Serapionem Empiricos memorat Celſus in præf. Glauciam & Heraclidem Tarentinum, quibus ex Galeno Dionyſium & Critonem, Calliclem, Diodorum, Lycum, Æſchrionem, Philippum aliosque & ex Diogene Laërtio Menodotum, Theudam, Herodotum Tarſenſem, Sextum & Saturninum Cythenatem licet addere.

2011 Ministerio de Cultura

Ἐγένοντο δέ τινες καὶ ἐπισυνθετικοὶ ὡς ΛΕΩΝΙΔΗΣ ὁ Ἀλεξανδρεὺς. καὶ ἐκλεκτικοὶ ὡς ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας.

Fuerunt & nonnulli EPISYNTHETICI, quasi *adjunctores* dixeris, ut *Leonides* Alexandrinus, & quidam ECLECTICI, ut *Archigenes* Apameensis Syrus.

Herophilus, Paxagoræ discipulus vixit tempore Diodori Croni, dialectici adeoque subpar Aristoteli, ut notavi ad Sextum Empiricum 2. Pyrrhon. sect. 245. ubi narrat eum Diodori argutiolas, qui brachium luxatum habebat, lepida instantia regarduisse. Medicus & Chirurgus celebratissimus. Idem arte miranda motus omnes & pulsus humani corporis in musicos pedes discrevit per ætatum gradus: & venarum pulsus rythmis Musicis asseruit moveri, teste Plinio XI. 37. & XXIX. 1. Tangunt & Vitruvius lib. 1. cap. 1. & Varro apud Gellium III. 10. ubi per Medicos Musicos Herophilus intelligitur, Censorimus de die natali c. XXI. Achilles Tatius in Aratum p. 89. Martianus Capella lib. IX. p. 314. Herophilum de pulsuum rythmis citat Galenus lib. 1. de dyspnoea c. 21. & lib. de pulsibus sæpius. Ejus διαιτητικὸν Sextus Empiricus XI. contra Mathemat. c. 50. Ejusd. in Aphorismos Hippocratis, Galen. T. v. p. 329. Vid. lib. IV. hujus Bibl. c. XVII. p. 576. Galeno, Aetio, & Cœlio Aureliano lib. IV. Chronion c. VIII. ex lib. ad Hippocratis Prognosticum, citatur. Eundem tamen Galenus lib. IV. De differentiis pulsuum, ubique obscurum fuisse scribit. Is autem herbarum maxime fuit studiosus, unde & ab eo dictum ferunt, quasdam etiam calcatas prodesse, ut scribit Plinius lib. XXV. cap. II. ubi illum vocat clarum medicina. De quo & tu eundem vide lib. XXVI. cap. II. & Galenum lib. II. Therapeuticæ. Eidem plurimum debet Anatomice, adeo ut Anatomicorum Evangelista dicatur Gebrieli Fallopio. Tertullianus c. x. libri de anima: *Herophilus ille medicus aut lanius, qui sexcentos exsecuit ut naturam scrutaretur, quibominem odiit, ut nosset.* Hic ἐν τρίτῳ ἀνατομῆς citatur à Galeno T. III. p. 238. & de nervorum anatome, T. v. p. 282. Illum quoque laudat Cœlius Aurelianus lib. Oxeon II. cap. XXV. ex lib. XII. de Passionibus, & in lib. item tertio Chronion cap. XIII. ex libris Curationum: & Aetius Tetrab. II. Sermone tertio capite, XLVI. ex libro de oculis.

2011 Ministerio de Cultura

Herophilum equarium medicum memorat Valerius Max. IX. 15. 2.

Herpalus, vide Harpalus.

Heſiodum, uti Orpheum quoque, Muſæum & Homerum vatum ut antiquiſſimos, ita optimos, multa de herbarum vi & potentia curioſius prodidiſſe ſcribit Plinius lib. XXV. c. 11. & vident ubique qui in eorum libris verſantur. Et *Orpheum* quoque tradit Galenus de antidotis lib. 11. de antidotorum compoſitionibus ſcripſiſſe. Eumque in re medica citat Plinius lib. XXVIII. cap. IV. & alibi ſæpe. Sed & Pauſanias in Bœoticis ſcribit modum inveniſſe quo mortis medicamenta adhiberentur. Et de *Muſæo* & *Heſiodo* nonnihil Plinius lib. XXI. cap. VII. ubi de polio herba loquitur, & de *Heſiodo* idem Plin. lib. XXII. c. XXII. Sed & ipſum Heſiodum plurimum in medicina valuiſſe ſcribit Plutarchus in Sympoſio ſeptem ſapientum. Quod hinc (inquit) manifeſte apparet, quod non indiligenter nec perfunctorie de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de fœminis, de concubitus tempore, de infantium in cunis obligatione, & de cubitu differit. Hincque dicit ipſum Heſiodum in eo verſu,

Ὅσσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

Quo ut videmus de malua & aſphodelo loquitur, ad rem medicam reſpexiſſe. Ut interim non prætermittam *Linum* Chalcidenſem, vel ut plures volunt, Thebanum & ipſum antiquiſſimum vatem, qui libros ſcripſit de fructuum & animalium natura. Sed *Homerus* præ cæteris omnem medicinæ diſciplinam probe ſe noviſſe palam oſtendit. Nam cum medicina bifariam dividatur, eſt enim alia theorica, id eſt, ſpeculativa, ſive contemplativa, alia practica, id eſt, activa: Rurſus ſpeculativæ ſunt partes duæ, una σημειωτικὴ, id eſt, ſignificativa, quæ videlicet in ſignis ac notis contemplandis verſatur, ex hisque bonum aut malum ægrotantibus, aut etiam non ægrotantibus prædicit: altera αἰτιολογικὴ, id eſt, cauſativa, quæ ſcilicet in cauſis conſiderandis vertitur. Activa vero quæ operationibus conſtat, plures habet partes, ſcilicet διαιτητικὴν, quæ victu medetur, χειρουργικὴν, quæ manu, φαρμακευτικὴν, quæ medicamentis. Has omnes Homerus in ſuis libris non leviter, nec obſcure attigit, ut pluribus oſtendit Tiraquellus p. 274. ſq.

Hieſium

2011 Ministerio de Cultura

Hiceſium Strabo XII. p. 580. teſtatur patrum ſuorum ætate ſcholæ celebri Medicorum Eraſiſtrateorum Smyrnæ præfuiſſe, quæ Strabonis temporibus jam defecit. Idem Tertulliano c. 25. de anima & citatus Athenæo ſæpiuſcule & nominatim ex libro περὶ ὕλης ſive de *alimentorum materia* VII. p. 294. Laudat & Plinius tum alibi tum XXVI. 4. ubi non parvæ auctoritatis medicum appellat, ejus *de conditura vini*, XIV. 19. & indice libri XV. Binos in hunc Hiceſium numos refert Vir clariſſimus Richardus Mead p. 60. Ex his primus æreus, moduli tertio majoris. In adverſa area caput muliebre Iſidis laureatum, perinde ut in primo Zeuxidis numo. In averſa: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΙΚΕΣΙΟΣ; ut ſacerdos Aeſculapii hic inſcriptus. Adeſt enim, ut in primo *Zeuxidis* Herophilei nummo, *ſimulacrum Æſculapii* ſimili plane typo; niſi quod ante ſimulacrum non conſpicitur *aſtrum*, neque extat pone humerum *bacillus*; quæ non modo in *Zeuxidis*, ſed etiam in *Jatrodori*, & *Athenagoræ* nummis comparent. Deſunt autem, ut in hoc *Hiceſii*, ſic in illis quoque *Jaſonis*, *Paſicratis*, *Metrodori*, & *Hermogenis*. At in iis, *Apollophanis*, & *Sarapionis* nomine inſignitis, *bacillus* quidem, ſed non *aſtrum*, adſpicitur. Ea nimirum apud veteres fuit diverſitas in ſymbolis eidem Numini attributis. Ut Veneri in numis familiæ Juliæ apud Vaillantum n. 11. & 25. & in Æmiliæ n. 13. & 14. nec inauris adeſt nec monile: Hygiæ ſive Saluti in familiæ Juniæ numis inauris deeſt & corona, quibus in aliis ornatur. At quid ſi dicamus, Herophileos Aeſculapio ſuo aſtrum, ut ſectæ indicium, Eraſiſtrateos non item, adfinxiſſe? Mihi ſane, quantum ex nummis hactenus inſpectis obſervare potui, vero haud diſſimile videtur. Nihil autem certi de hac re in præſentia ſtatuo; ſed potius ut conjecturam deliciarum hujusmodi ſtudioſis propono, dum amplior nummorum copia magis exploratum aliquid, anſamque decernendi præbeat. *Hæc vir laudatiſſimus Richardus Mead.*

2. Nummus æreus moduli tertii. In adverſa area: *Caput turritum Matris Deorum Sipylenæ*, ut in ſecundo *Zeuxidis*.
In averſa: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΙΚΕΣΙΟΣ. Idem ille *Hiceſius* medicus, hic quoque ut ſacerdos *Iſidis*; cum *eadem*, ac in parili nummo Zeuxidiano, *ſtantis Iſidis figura*.

Hieras, vide Heras Cappadox.

2011 Ministerio de Cultura

Hieremias Thriverus Brachelius, Germanus, qui Commentarios in primum librum Aphorismorum Hippocratis, & alia scripsit.

Hieron, vide Heras Cappadox.

Hieronymus Accorombonus Eugubeus, qui scripsit librum de Catharro, & tractatum de usu & natura lactis.

Hieronymus Baldungius Tigurinus, cujus extant quædam opera.

Hieronymus Brunsuigius.

Hieronymus Cardanus Castel. Mediol. defunctus A. 1576. vir certe multæ lectionis, & omnifariæ eruditionis, cujus est liber vagantium morborum, de re venerea, de medicinæ regulis, Contradicentium medicorum, in quo opere secutus est vestigia Petri Aponensis in Conciliatore: Et de malo recentium medicorum medendi usu, & aliis multis, quos ipse collegit in libro in id privatim edito, cui titulus est Ephemerus. Vita à Gabr. Naudæo scripta & Cardani liber de libris propriis ad Nicolaum Siccum præmittitur operibus ejus, junctim editis Lugd. 1663. fol. decem Voluminibus.

Hieronymus Castellus Ferrariensis medicus, orator & poëta egregius, apud Lilium Gyraldum, poetarum nostri temporis lib. 1.

Hieronymus Feroldus, ad quem extant multæ epistolæ medicinales Aloysii Mundellæ.

Hieronymus Fracastorius, Veronensis, vir summus, extinctus A. 1553. Opera ejus collecta à Paulo Rhamnusio, editaque Venetiis 1555. 4. in quibus poëma Siphylis, de morbo Gallico, quod admiratus est Julius Cæsar Scaligr.

Hieronymus Gemusæus, Helvetius, cujus extant Annotationes in Paulum Æginetam.

Hieronymus Manfredus, cujus est Centiloquium medicorum & infirmorum.

Hieronymus Montuus, cujus liber est de humorum differentiis.

Hieronymus Savonarola, qui de vermibus scripsit. Ita Tiraquellus. Sed liber de vermibus Venet. 1498. fol. editus, Joannem Michaëlem Savonarolam, Hieronymi avum, Ducis Ferrariensis archiatrum habet auctorem, qui A. C. 1441. diem obiit.

Hieronymus Tragus, cujus extat Herbarium Germanicum.

Hierophilus de quo supra in Agnodice.

Hiesus

2011 Ministerio de Cultura

Hieſus, qui & leſus, & leſui, de quo infra.

Higinus, Plinio lib. xx. c. xi. & lib. xxi. c. ix.

Hilarus. vide in Calpurnio.

Hildegardis de Pinguia cujus quatuor libri Phyſicorum cum Trota ſive Trotula Salernitana & aliis Medicis antiquis Latinis prodiere Argent. 1533. 1544. fol. apud Clariſſ. Caveum male diſtinguitur ab Hildegardi Abbatiſſia Monaſterii S. Ruperti in monte *ad Bingiam* ſive *in Pingis*, prope Rhenum fluvium circa A. C. 1180. cujus Revelationes habemus. Vide Bibliothecam maximam Patrum edit. Lugd. T. 23. p. 590. F.

De *Hippocrate* illo magno, Coo, Medicorum principe ſatis multa dicere me memini lib. II. hujus Bibl. cap. XXIV. Quoniam autem noſtra ætate acris de ſummi illius Viri religione contentio agitata eſt à præclaris ingeniis, aliis ad Atheos eum audacter adſcribentibus,*) aliis, quibus non ſine cauſa adſentior, removentibus **) à tanto viro tam indignam mente bene ſana fœditatem: placet hoc loco cum lectore communicare, quæ nuper in manus meas incidit diatribam *Joannis Stephani*, Bellunenſis, Medici Veneti, illique quasdam notationes locorum Hippocratis, ad pietatem ejus confirmandam adſpergere.

*) Nic. Hieron. Gundlingius T. 2. Otiorum Germanice editorum c. 2. & in declaratione ſuæ de atheiſmo Hippocratis ſententiæ, Nelle Bibliothec XXIX. p. 802. ſq. contra Gœlikium, & in Gundlingianis, Germanice itidem vulgatis parte XXII. & XXIII.

**) Andreas Ottomannus Gœlike oratione inaugurali habita Duisburgi An. 1713. & in hiſt. Medicinæ univerſalis parte V. & D. Dan. Wilhelmus Trillerus in Hippocrate Atheiſmi falſo accuſato, Rudolſtadii 1719. 8. quam eruditam dietribam mihi pro benevolentia ſua inſcribere eſt dignatus, & in novis litterariis Lipſienſibus An. 1721. pag. 151. ſeq. ubi reſpondet ad objecta C. V. Joannis Clerici T. 15. Bibl. veteris & novæ, p. 428. ſq. D. Jo. Andreas Schmidius in diſſ. de Theologia Hippocratis, Helmſtadii edita in 4. Caroli Drelincurtii Orarionem Græce dictam Lugduni Batavorum, & verſam Gallice de Convenientia Hippocratis cum ſacris litteris, laudat Baſnagius Bellovallius in Hiſt. operum eruditorum An. 1689. Aprili p. 186. ſq.

HIP-

2011 Ministerio de Cultura

HIPPOCRATIS COI THEOLOGIA,

IN QUA PLATONIS, ARISTOTELIS, & GALENI placita Christianæ Religioni consentanea exponuntur.

AUCTORE
JOHANNE STEPHANO,
JATROPHYSICO VENETO.

Ad editionem Venetam A. MDC XXXVIII. 4. apud Hæredes Johannis de Salis.

CAP. I.

Quod DEUS humanæ princeps sit causſa Naturæ.

Egregie magnus ille Alexander, cum in Jovis Ammonis templo à Vate dictus esſet Jovis filius, nihil mirum, inquit, nam Jupiter omnium quidem natura Pater est, at ex iis optimos quosque peculiariter suos facit. Nec insscite Parmenides, unum esſe id, quod est, constanter asſeruit, si quidem testante Simplicio, quod vere per se, & maxime est, unum, nempe Deus est, cætera, quæ sunt, haud simpliciter, sed aliquid sunt, qvum derivatam habeant subſtantiam. Et sane quidquid in hac rerum immensitate consiſtit, triplici ordine distribui, compertum est; Quædam enim duntaxat exiſtunt, vt elementa, & inanimatorum genus omne: quædam vita, motuque fruuntur, quædam præterea intelligendi sublimitate perficiuntur. Universa hæc natura quodam ordine continetur, ordo autem ad unum primum adspirat, quare singula ad unum primum referri neceſſum est: Primum autem in aliquo genere reliquorum, quæ sub illo genere coercentur, causſa est; hæc vero cum sui similitudinem, & characterem imprimat, par est, ut primo, maxime que sit, vivat, & intelligat: Atqui hujusmodi Deus est, qvum sua sit Usia, Vita, Intelligentia. Quamobrem ad Deum, utpote ad primum τὸ ὄν, primum

2011 Ministerio de Cultura

primum quod eſt, primam vitam, primam intelligentiam referuntur ſingula, ab eodemque pendent. Cui quidem ſententiæ ne Ariſtoteles a) quidem renititur, nec Author libri de cauſſis. b)

a) Lib. XII. Metaph.

b) Nec Hippocrates lib. de principiis, edit. Lindenii T. I. pag. 112. cum dixiſſet, περὶ τῶν μετεώρων, de rebus Divinis ac cœleſtibus, non eſſe ſui inſtituti exponere, ſed tantum de hominis & animantium conſtitutione; ſubjungit de natura rerum ita ſe ſentire, ut (ſub primo ſummo motore) naturalia quatuor ponat principia, agens unum & ſpiritum veluti plaſticum præditum cognitione: tria cætera patientia. Agens ipſi eſt calidus *æther*. Pro cætetis tribus patientibus, alibi unum tantum, *aquam* appellat, ut lib. I. de diæta, vide T. I. p. 182. 185. 197. 201. 204. ſq. 263. ſeq. etſi quatuor iterum elementa ponit ex communi ſententia T. I. p. 284. Ætherem ita deſcribit: δοκέει δέ μοι ὁ καλέομεν θερμὸν, ἀθάνατόν τε εἶναι καὶ νοέειν πάντα καὶ ὁρῆν καὶ ἀκούειν καὶ εἰδέναι πάντα τὰ ὄντα καὶ τὰ ἐσόμενα. τοῦτο δὴ τὸ πλεῖον, ὅτι ἐταράχθη πάντα, ἐξεχώρησεν ἐς τὴν ἀνωτάτω περιφορήν, καὶ ὀνομῆναί μοι αὐτὸ δοκέει. σιν οἱ παλαιοὶ αἰθέρα. *Videtur mihi quod calidum vocamus immortale eſſe, & cuncta* (quæ facit) *intelligere & videre & audire & ſcire omnia, tum quæ in præſentia ſunt tum quæ inde naſcitura ſunt. Hujus maxima pars cum Chaos univerſi* (à DEO primo motore) *agitaretur, in ſupernam circumferentiam ſeceſſit. Et videntur mihi ipſum veteres Æthera nominaſſe.* Quodque hæc neceſſario ita ſint intelligenda, conſtat vel exinde, quod paucis interjectis ſubjungit: κυκλεομένων δὲ τῶν τάχιστα, ὅτε γὰρ ἐπεράχθη, ἀπεκλείσθη δὲ θερμὸς πολὺ ἐν τῇ γῇ ἄλλοθι, ubi oportet cauſam περαχῆς & ἀποκλείσεως moventem intelligere, æthere ipſo majorem ac ſublimiorem DEUM, quam in toto illo de principiis libello niſi præſupponas, rationesque motus & digeſtionis materiæ ſub motore aliquo ſapiente deſcribi ab Hippocrate niſi obſerves, ſcopas diſſolutas legere te exiſtimes. Hæc DEI primi motoris lex eſt, de qua initio libri de genitura T. I. p. 124. νόμος μὲν πάντα κρατύνει. *Lex firmat omnia* Itaque cum libro I. de diæta T. I. p. 182. ſeq. ſententiam de duobus principiis ſuiis naturalibus, igne & aqua, uberius expoſuiſſet; motusque eorum & mixtiones ac ſecretiones deſcripſiſſet, ſubjungit: καθ' ἃ μὲν πρήσσουσιν, οὐκ οἴδασιν, ἃ δὲ πρήσσουσιν, δοκέουσιν εἰδέναι, καὶ θ' ἃ μὲν ὁρῶσιν, οὐ γινώσκουσιν, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖσι πάντα γίνεται ΔΙ' ΑΝΑΓΚΗΝ ΘΕΙΗΝ, ἃ βούλονται καὶ ἃ μὴ βούλονται. *Ad quod exemplar faciunt, non ſciunt: quæ faciunt, ſcire videntur, & quæ vident, non cognoſcunt.* (Unde patet illud νοέειν πάντα in lib. de principiis non ita univerſaliter intelligendum.) *Attamen omnia ab ipſis fiunt PER NECESSITATEM DIVINITUS IMPOSITAM, & quæ volunt & quæ non volunt.* Solus hic locus ſuf-

2011.Ministerio de Cultura

2. Hoc autem intereſſe videtur, quod uti Deus ſingula creando ſuam cuique naturam communicat, ita vitam intelligentiamque formæ perficientis inſtar; quod ſane manifeſte conſtat, ſiquidem ſuam ſingulis ſubſtantiam nullo ſuppoſito impartitur, vitam autem, intelligentiamque præjacenti jam ſubſtantiæ inſinuat, inſeritque, quæ ideo actus perfectionisque ſunt inſtar, quod ſubſtratam inſtruunt, exornantque ſubſtantiam.

3. At Peripateticus aliquis ab Alexandreo Auditorio poſſit objicere: Deum hyperuſium Mundum movere, & regere uti finem (æquum enim eſt, ut nobilioris cauſſæ nomine dignetur) quare à mundano hoc opere facile vindicatur. Cui reſponſum volumus; dum cœlorum motrices Intelligentiæ in ſuum Creatorem intuentur, moventque ſingulæ ſuos orbes divinitatis radio colluſtratæ, ut illius imperio obſequantur, ſuasque actiones referunt ad primæ cauſſæ gloriam, movere quidem Deum, ceu finem: ut efficientem vero, quia illis vim movendi ſuos orbes, & motu univerſitatem gubernandi conceſſit. Id quod Simplicius plane aſſeruit, immo alios perſtrinxit, qui aliter ſenſiſſe Alexandrum arbitrati ſunt. Qua enim tenus, inquit, Deus movet cœleſte corpus, omnium, quæ ſub Luna ſunt, effectiva cauſſa exiſtit: quatenus vero Intelligentias ut appetibile & conſiderabile movet, finis eſt. Cæterum licet hæc mundi concinnitas, & ſpectata in ſingulis pulchritudo Authoris ſui immenſitatem, & ſapientim præclare demonſtrent, (ſcite enim Trismegiſtus in Pœmandro, c) inquit, cum ſtatuam, & imaginem absque Fabro, & Pictore fieri, nullus audeat aſſeverare, miram Mundi hujus conſtitutionem ſine conditore conſtitiſſe putabimus?) Unum tantùm hominem Galenus contemplatus, ejusque ſtructuram, mirari primum, tum exclamare cœpit, à natura mortali tam admirablile opificium effingi non potuiſſe, ſed à Deo, aut ſapientiſſima Intelligentia: cum enim tam incredibili artificio omnia concinnata, atque connexa videret, non potuit non erigere oculos in cœlum, & divinius ſapere. Propterea ſcripſit, ſe Commentarios de humani corporis natura, ceu hymnos quosdam conditori ſuo compoſuiſſe, d) propterea quod ex his appareret, quænam ipſius Creatoris ſit ſapientia, quæ

ficit ad abſolvendum ab Atheiſmo Hippocratem, & ad demonſtrandum, quod ſupra illud θερμὸν ſuum ſive ignem, agnitus ab ipſo fuerit rector & motor univerſi DEUS. Sed exſtat locus alter etiam clarior qui afferetur infra ad §. 5. p. 196.

c) Cap. 5.

d) Lib. 3. de Uſu Partium, Cap. 10.

2011 Ministerio de Cultura

quæ bonitas, quæ virtus, ignoratio quorum ſumma eſt impietas. Quod enim, inquit ille, cultu convenienti exornarit omnia, nullique bona inviderit, id perfectiſſimæ bonitatis ſpecimen eſſe ſtatuo: Inveniſſe autem quo pacto omnia adornarentur, ſummæ ſapientiæ eſt: At effeciſſe omnia quæ voluit, virtutis & potentiæ eſt invictæ.

4. Poſſitne Moſes de Deo præſtantius quicquam effari? Poſſitne Theologus? Ecce ut ex viſibilibus inviſibilia Dei cognoſcit. Ut per creaturam Creatorem colligit, & colit? Potuitne Plato ab Ægyptiis divinius quippiam ediſcere? Ille Moſes Atticus perhibetur, quod ſcripſerit, per Ideam Deum effeciſſe Mundum: verùm materiam fingit Deo ſynchronam, & contemporaneam, quaſi ſine materia non potuerit Mundum procreare: Materiæ adjungit Ideam, ſive ſapientiam, ut in pondere, numero, & menſura opus tam perfectum conderetur; quam tametſi expungere conatur Ariſtoteles, quod ſapientia tota in contemplatione ſit poſita, contemplatio in ſe, & intra ſe vertatur, efficiens extra, & in alio: defendi tamen poteſt, & certa ratione ſtabiliri. Nam ſi ſublunaria omnia ad cœleſtia referuntur, hæc autem ad primum Motorem, qvum in habentibus ordinem ad unum primum ſit perveniendum, neceſſum eſt, ut quidquid ortum ſubit, naturam ſuam induat derivata à primo motore virtute, qui omnium Author eſt. Qvum vero unumquodque agat juxta naturæ ſuæ modum, & ingenium, Deus autem naturæ ſummæ intellectualis ſit, intelligendo agit, ſicut ignis, qui igneæ eſt naturæ, agit urendo. Atqui non poſſet Opifex rerum omnium productionem moliri, ni ſingulorum formas, & Ideas in ſe contineret . . . . . *Pulchrum pulcherrimus ipſe*

Mundum mente gerens, ſimilique in imagine formans.

Quamobrem connatum exemplar eorum, quæ fiunt, Deum circumferre mente, non eſt abſurdum, connatum, inquam, non ſeparatum, quale Xenocrates finxiſſe creditur, quod ſibi Deus ob oculos ponat, aliquid in noſtrate hoc Mundo creaturus.

5. Sed ad Galenum revertamur, qui ſummi Opificis providentiam in humano corpore condendo concluſit earum rerum ſimilitudine, quæ ab hominibus fiunt. e) Nam, inquit, ſi fines ad quos fabrica hæc (loquitur de humano corpore) conſtituta eſt, connumeraveris, eosque omnes aſſecutum eſſe Opificem deprehenderis, quid aliud quam evidentem ejus magni-

e) Lib. 9. cap. 8. de Hippocrat. & Platonis placitis.

2011 Ministerio de Cultura

magnitudinem, potentiamqun cognoſces? Quocirca (paulo poſt infert) temerariam, ac fortuitam, neque artificialem cauſſam fabricæ noſtri corporis exiſtimare, abſurdum eſt. Quibus ſane veteres quosdam Phyſicos perſtringit, ut puta Democritum, qui omnia temerario quodam Atomorum congreſſu conflari credidit, carpit & Hippocratem, qui naturam noſtræ creationis opificem facit, non aſſurgit ad Deum. Sed ut libere dicam, negligenter admodum in hac re, alioquin oculatiſſimus, connixit. Hippocrates enim tam præclare de Deo, quam quivis alius. Ita enim ille. f) *De fœminea vero natura hæc dico, ſentioque, maximam quidem cauſſam, & potiſſimum quid in hominibus eſſe divinum Numen*, &c. Unde ſcitiſſime colligit Calvus, Deum eſſe ex Hippocr. ſententia potiſſimum Authorem, & præcipuam cauſſam rerum humanarum. Cæterum lib. primo de victus ratione Deum tam conceptis verbis univerſæ naturæ conditorem efficit, ut nihil clarius. g) *Naturam*, inquit, *omnium Dii ornaverunt, quæ vero homines fece-*

f) Lib. de Muliebri Natura. T. 2. pag. 358. μάλιστα μὲν τὸ θεῖον ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν αἴτιον εἶναι, ἔπειτα αἱ φύσιες &c. Et paucis interjectis: δεῖ δὲ τὸν ὀρθῶς ταῦτα χειρίζοντα πρῶτον μὲν ἐκ τῶν θείων ἄρχεσθαι, ἔπειτα δὲ διαγινώσκειν τάς τε φύσιας τῶν γυναικῶν καὶ τὰς ἡλικίας. Vocare autem videtur τὸ θεῖον Hippocrates, quæ divinitus immittitur temperiem aëris, τὴν ἔξ ὑπερέχοντος ὑμᾶς, ἀέρος κατάστασιν, ut cum Galeno interpretantur Fernelius, Gorrhæus, Foëſius, Ramazinus, aliique. Ita lib. de morbo ſacro T. 2. p. 329. φύσιν δὲ τοῦτο τὸ πρόφασιν ἀπὸ παντὸς τὸ θεῖον γίνεσθαι ἀφ' ὅσου τ' ἄλλα πάντα (νοσήματα.) Et p. 344 diſerte nominat θεῖα illa à quibus morbi, ſolem, frigus, ventos. Naturam autem quam quisque habet in ſe, ſuoque corpore. Inde lib. 1. de diæta T. 1. pag. 184. πάντα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα, ἄνω καὶ κάτω ἀμειβόμενα. Lib. IV. de morbis c. 26. vocat τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. T. 2. p. 147.

g) Lib. 1. de diæta T. 1. p. 190. Locus inſignis quem integrum adſcribam: Οἱ δὲ ἄνθρωποι &c. *At vero homines ex manifeſtis obſcura conſiderare non noverunt. Quum enim artibus utuntur ſimilibus, quibus humana quæ in ipſis eſt natura, id ipſum non intelligunt.* Θεῶν γὰρ νόος ἐδίδαξε μιμέεσθαι τὰ ἑαυτῶν γινώσκοντας ἃ ποιέουσι, καὶ ὃ γινώσκοντας ἃ μιμέονται. *Deorum enim mens edocuit ipſos ſua ipſorum imitari, ita ut cognoſcant quæ faciunt, & non cognoſcant quæ imitentur. Legem quidem poſuerunt ſibi homines, ipſimet non cognoſcentes de quibus tulerunt.* Φύσιν δὲ πάντες (al. παντὸς) Θεοὶ διεκόσμησαν. *Naturam vero omnes Dii exornaverunt. Quæ igitur homines ſanciverunt, non eodem modo ſe habent, ne*

2011 Ministerio de Cultura

fecerunt, nunquam ſimiliter ſemper recte, & non recte ſe habent, ſed quæ Dii, ſemper eodem modo, & rite habent, &c.

6. Proh Deum immortalem, & adhuc erit aliquis, qui ſenem inſimulet? Quis hinc vel ſingularem Dei providentiam non conjicit? Palam enim Deum ſingula juxta naturæ ſuæ meritum exornare, & perficere, quin in univerſo ordinis, & conſtantiæ, atque adeo naturæ authorem eſſe profitetur, ut niſi cœcus quilibet inſpiciat piam, præclaramque Hippocratis mentem erga Deum. Hinc Plato, Deus, inquit, omnium rerum gignendarum ideas continens, easdem menti confert, mens ex præſcripto Dei, animam Mundi docet, anima Mundi, ſemina, vegetalemque vim cum idoneis ſpiritibus parit, & condit, quam naturæ committ, per quam in materiem concinne paratam inſinuantur, atque infunduntur. Deum enim inſtar centri eſſe, credidit Plato, circa quod circuli quatuor, Mens quippe, Anima Mundi, Natura, Materia. Ad hanc ſententiam collineavit & Pergamenus, ubi ſcripſit, h) Deum ſcilicet inſtar ſummi Artificis, rerum ſeminibus agendi principium largitum fuiſſe, ut ex illius Mandato, atque præſcripto propria obeant munera. Avicenna autem Galeni aſſecla †) ait, virili ſemini plus ineſſe formæ juſſu Dei, quod hinc hominis formatio inchoatur. Formatricem vero, vocat unum ex Dei arcanis.

7. At vero naturam, dicet qnispiam, paſſim inculcat Hippocrates. Ita ſit ſane. At qui naturam dicit, Dei providentiam inſinuat, natura enim primum, & commune motus principium definitur, at quale hoc eſſe poſſit niſi a primo Motore? Ariſtoteli Natura modo ordo, modo ordinis cauſſa dicitur in univerſo, i) ſed quæ poteſt eſſe ordinis cauſſa præter ordinatorem Deum? Huc reſpexiſſe videtur etiam, quando ſcripſit, recte feciſſe naturam, quæ cœleſte corpus, ortus atque interitus futurum expers, exemit à contrariis: Item, naturam id ſemper omnibus velle, quod eſt melius.

Unde Vates ingenioſus. k)

Hanc DEUS, & melior litem Natura diremit.

Quibus locis natura ſumitur pro Deo. Lactantius Firmianus, Natu-

 ra,

que recte ſemper, neque non recte: ὁκόσα δὲ Θεοὶ ἔθέσαν, αἰεὶ ὀρθᾶς ἔχει, *Quæ vero Dii ſanciverunt, ſemper recte habent.* Ita ſcripſiſſe Atheum, nunquam crediderim.

h) Galen. lib. de format. fœt. cap. 6. lib. 3. p. 19. cap. 2.
†) Lib. 3. Fen 19. cap. 2.
i) Lib. 1. de Cælo text. 59.
k) Ovidius.

2011 Ministerio de Cultura

ra, inquit, remota providentia, & poteſtate divina prorſus nihil eſt, quia cum Natura naſcentiam quandam dicere videatur, neceſſe eſt mentem eſſe Divinam, quæ rebus omnibus ſua providentia naſcendi principium præbeat.

Huc acceſſere Mercurius ille ter maximus, Pythagoras, Plato: quos ſcimus naturam feciſſe univerſale principium, vimque a prima cauſſa per Cœli motum in alia corpora omnia diffuſam, quæ etſi una ſit, pro corporum tamen varietate ſuſcepta fiat diverſa.

Huc etiam Seneca, l) Plinius, Sextus Empiricus, & è recentioribus Scaliger conceſſere, naturam ſcilicet eſſe Deum ipſum, divinamque rationem toti Mundo, & ſingulis partibus inſitam, omnesque recto ordine gubernantem. Et me hercle cum univerſa hæc mundi natura omnia continens, & per cuncta rerum meabilis Solis, & Lunæ, cæterorumque Siderum curſuram, temporumque vices, & oceani reciprocos temperans æſtus, hancque rerum immenſitatem rato ordine regens tam ſapienter omnia gubernet, atque moderetur, fateri neceſſum eſt, Divina quadam mente architectatrice, & protectrice uti, quæ omnia recta ratione adminiſtret, & providenter tueatur; Hæc vero ipſius ratio lex eſt naturæ è ſumma mente, Deique numine profecta. Hinc Plato. Cum Deorum Sator, inquit, mundum, naturamque conderet, huic ſimul leges fatales indixit. m)

O qui perpetua Mundum ratione gubernas
Terrarum Cœlique Sator, qui tempus ab ævo
Ire jubes, ſtabilisque manens das cuncta moveri.

8. Abſit tamen, ut cum Stoicis naturam cum Deo confundam, qui perinde ea differre ſcio, ac ſervum à Domino: Natura enim addicta, & veluti jugata materiæ; non poteſt, quin ejus in agendo imploret auxilium: At Deus immateriatus omnino, ut eſt ſupra fatum, ita ſupra naturam, quia extra motum, locum, & tempus (quibus affectionibus rebus cauſſa materiæ inhærentibus continetur fatum, & natura) quare cum liberrimus ſit, nec materiæ inſitus, alius à natura eſſe videtur. Accedit, naturam patiendi potius, quam agendi principium ab Aphrodiſeo appellari, cui poſt Simplicium applauſit D. Thomas hoc vel in Cœlo verum eſſe aſſeve-

l) Lib. 4. de Benef. cap. 7. Plin. lib. 2. caap. 7. Scaliger excrcit. adverſus Cardanum 1. 7. 17. 20. 278. 323. 339.
m) Boetius lib. 3. de conſ. Philoſoph.

2011 Ministerio de Cultura

asseverans, quod sine piaculo de Deo dici non potest, cum sit purissimus actus. Ad hæc natura est finita, & ad unum determinata potentia, utpote humani seminis ad hominem: at Dei indefinita, & infinita, agit enim liberrima non impedita, aut coacta voluntate. Denique Arist. ipse prodidit, naturam ipsam semper, quod melius est, quantum potest, efficere: hæc autem limitatio impotentiam quandam arguit, quam in Deo concipere sit nefas.

9. Ita tamen Stoicos rejicio, qui Jovem sui fati compedibus alligant, ut universalem illam potestatem per singula meabilem, quam communem appellant naturam, h. e. effectricem, & directricem singularis naturæ, summam Dei rationem esse concedam. Etenim ubi multa conspicamur in unum finem disposita, atque coordinata, & in eum per sua Munera absque cognitione, & cogitatione tendentia, aliquam necesse est cogitare Intelligentiam, quæ & finem cognoscat, & ordinet omnia, siquidem ordinate disponere, intelligentis & sapientis est. Hinc Avenrhois n), atque Themistius non errantis Intelligentiæ, opera Naturæ nuncupabant. Quare & Plato o) de Divinis agens ad naturalia descendit, vicimsique naturalia percurrens ad Divina pertexit, quum hæc naturalium sint principia. Sed tempus est, ut huic disputationi colophonem imponamus.

CAP. II.

Quod spiritus omnia replet.

Ab universali quadam natura in proprios fines singulorum opera dirigi, apud Philosophos in confesso est: Illam Stoici spiritum nominatim appellarunt toti mundo infusum, qui varias sortitur appellationes pro varietate materiæ, cui se se insinuat, de quo in præsentiarum paulo diligentius nobis est edisserendum, ut Hippocratis nostri sententia, & quantum cum sacris litteris conveniat, constet.

2. Age ergo corpus cum Platonicis in solidum, & spiritale dividamus, hoc, quicquid oculorum aciem effugit, appellant, cujus quidem plures extant differentiæ: Nonnunquam pro anhelitu accipitur, ut apud Hippocratem p) spiritus frequentior dolorem, & accensionem significat in his, quæ

n) Lib. 12. Metaph. lib. 1. de Anima cap. 23.
o) In Parmenide. In Timæo.
p) Libro primo Prognosticon. T. 1. pag. 477.

2011 Ministerio de Cultura

quæ ſunt ſupra diaphragma; Nonnunquam ſignificat Animam. Unde Epicureus Vates: q)

Spiritus eque feris humana in corpora tranſit
Inque feras noſter:

Medici pro ſuo uſu ſpiritum vocant ſubſtantiam ætheream, minimè conſpicuam caloris & facultatis ſedem, animæque cum corpore vinculum, primumque obeundæ functionis inſtrumentum.

3. Spiritum hunc transmundani Philoſophi multifariam, dum illud Geneſeos, *Spiritus Domini ferebatur ſuper aquas*, interpretantur. Quidam enim arbitrantur, r) eo Moſem aëris elementum indicaſſe, aut ventum, cujus flatus, atque reflatus admirabilis eſt reciprocratio, cujus eſt ingenium ſuper aquas efferri, quod quidem verbum (ferebatur) indicat. Appellari autem Spiritum Domini volunt, vel quod à Deo immiſſus eſſet, tunc enim naturales cauſſæ, quæ flatus cierent, præſto nihil erant: ſeu quod ventus ille præpotens nimis, ac vehemens eſſet, Moſis enim mos eſt, ubi quippiam eximium ſignificare vult, Dei nomen adjicere, ut cum Cedrus Dei, vel Civitas Dei dicitur.

4. Quidam haud ventum, aut aerem, at vim quandam vitalem s) & energiam, impreſſamque aquis fœcunditatem intelligunt: Nec enim infrequenter myſticæ paginæ, cum ſubitam quandam vim, & efficaciam ad aliquid inſigne patrandum ſignificare volunt, Domini ſpiritu utuntur, ut cum dicitur, Spiritum Domini in Samſonem irruiſſe, & diſcerpſiſſe Leonem. Quo ſpectat & illud, Spiritum Domini ſuſtuliſſe Eliam, & rapuiſſe Philippum. Idem vero Moſes dicere voluit, in principio Deum vim indidiſſe aquis, ut intelligeretur, quæcunque poſtea facta fuiſſent, aliunde virtutem, nimirum à Deo ſuſcepiſſe.

5. Nec deſunt, t) qui per ſpiritus, Angelos notari autument, qui Cœlos, maxime primum mobile pernici celeritate cient. Quo ſignificatu apud Regium Vatem ſcribitur: *Qui facit Angelos ſuos ſpiritus.* Aquarum autem nomine ſignificari Cœlum, non eſt novum, nec inſolens, ſiquidem Cœlum hebraice appellatur ſchamain, ab aquis deducto vocabulo.

q) Ovidius XV. Metamorphoſ.
r) Tertullianus adverſus Hermogenem, cui applaudit Theodoretus quæſt. 8. in Geneſim.
s) Chryſoſtomus Hom. 3.
t) Cajetanus.

2011 Ministerio de Cultura

lo. Quare Cœlum cryſtallinum, quod primum mobile credunt, quum ſit pellucidum, & perquam diaphanum, aquæ nomine rite donari poterit.

6. Avicennæ Interpres u) Intelligentiam quandam comminiſcitur ſecundum Deum nobiliſſimam, quæ ſingulis aſſiſtit, noſtraque potiſſimum dirigit munera. Ab uno, inquit, (hoc ceu protritum axioma apud Poenos eſt) prout unum eſt, non provenit niſi unum, atqui uni Deo maxime congruit unum eſſe, quatenus unum, quum omnium Deus ſit ſimpliciſſimus, atque puriſſimus actus, quare à Deo non provenit niſi unum. Hoc autem non eſt niſi univerſalis Intelligentia cæteris Intelligentiis ſecundum Deum abſtractior, puriorque: quarum eſſentia, & energia non modo à Deo pendet, ſed etiam ab hac ſuperiore Intelligentia, quæ Deum proxime eſt, atque adeo nobiliſſima. Huic ſententiæ, Sacræ Geneſeos verba accommodat (*& ſpiritus Domini ferebatur ſuper aquas*) unde confici putat, atque concludi, ſpiritum hunc, quem Intelligentiam indigitat, ante terram, & aquam procreatum fuiſſe. Quod igitur à DEO, inquit, primum procreatum fuit, ſpiritus eſt, nempe ſpiritualis illa ſubſtantia à corpore abſtracta, quam Arabes Philoſophi à Deo primum emanaſſe, certo credunt. Peripatetici vero, qui mundum ſemper fuiſſe, & permanſurum arbitrantur, Intelligentiam hanc proximè à Deo pendere dictitarunt. Avicenna autem hanc ſimplicem Intelligentiam à Deo productam plurium effectricem agnoſcit, à qua cæteræ Intelligentiæ, mundanaque cuncta vim inſpirante Deo fiunt, & gubernantur. Præterea homini fœlicitatem, ſupremamque beatitudinem contingere ex animæ copulatione cum univerſali hac Intelligentia, quæ dum hîc agimus, humanæ aſſiſtit animæ, ceu lumen ſolis, viſui, exiſtimat. Quæ etſi ingenioſe proferuntur, digna tamen ſunt, in quæ fiat acrior animadverſio, neque enim Philoſophus, aut Theologus admitteret; ſed nobis, qui alio pergimus, parcere, temperareque viſum eſt.

7. Sunt denique, x) qui per ſpiritum tria intelligi volunt, nempe Spiritum Sanctum, ventum, ſive, aerem, aut vitalem quandam creaturam, qua univerſus orbis viſibilis commovetur, & continetur.

8. Platonici vero ſpiritum hunc animam Mundi nuncupant, queis adſenſit Maro. y)

x) Auguſtinus.
y) Virgil. 6. Aeneid.

2011 Ministerio de Cultura

Principio cœlum, & terram, campoſque liquentes,
Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque Aſtra
Spiritus intus alit, totamque infuſa per artus
Mens agitat molem, & Magno ſe corpore miſcet.
Hinc hominum, pecudumque genus, vitæque volantum,
Et quæ marmoreo fert monſtra ſub æquore Pontus.

Boëthius vero z) eandem ſententiam his modis eleganter expreſſit:

Tu triplicis mediam naturæ cuncta moventem
Connectens animam per conſona membra reſoluis,
Quæ cum ſecta duos motum glomeravit in orbes,
In ſemet reditura meat, mentemque profundam
Circuit, & ſimili convertit imagine Cœlum.

Animam Mundi mediam appellat, quod inter DEUM & hominem media eſt; triplicis vero naturæ dicitur ob triplicem operationem, qua Deum, & ſemet ipſam cognoſcit, & orbem convertit.

9. Sive igitur ſpiritus iſte Deus ſit; tertia ſcilicet perſona Trinitatis, quemadmodum Græcorum, & Latinorum Patrum pars maxima credit, *) ſive vis, & poteſtas illius per totum orbem diffuſa, Hippocrates Platonicis, & Chriſtianis Theologis appoſite, & accommodate locutus eſt, ſcribens ab hoc repleri omnia, temporumque vices, & diſcrimina peti, Solemque, & Lunam perpetua vertigine circumferri. *Quid autem*, inquit, *ſine hoc ſit tandem? Aut cui rei non adeſt?* a) *Omne enim quod inter Cœlum, & terram eſt, ſpiritu repletum eſt, hic & hyemis, & æſtatis cauſſa eſt. Quin & Solis, & Lunæ, & aſtrorum omnium curſus per ſpiritum procedunt. Quare Solis perpetuum curſum Spiritus, & æther perennis, & tenuis eſſe facit*, &c. Hæc Hippocrates, quibus certe non aërem, qui nos ambit, & quem inſpiramus, non flatum ex terrena exhalatione manantem intellexit, ſed latentem præterea energiam per ſingula meabilem, quæ ut cœlorum motus moderatur, perpetuatque, ita temporum viciſſitudines parit.

10. Non

z) Lib. 3. Metro 9.

*) Plurimum quidem intereſt inter has duas ſententias, neutra tamen ita comparata, ut qui alterutram amplectatur ideo Atheiſmi ſit reus. Vis certe illa & poteſtas quantacunque quam ætheri Hippocrates tribuit. tamen à DEO dependere, & *Divina lege* agere ponitur, perinde ut â Chriſtianis Philoſophis qui naturas plaſticas in Philoſophiam induxerunt.

a) Hippocrates Lib. de Flatib. cap. 5. T. 1. pag. 402.

2011 Ministerio de Cultura

10. Non defuere, b) qui difficili hac ſententia impliciti tamquam Dædali labirintho, librum hunc Hippocratis eſſe negarunt. At cum liber iſte multis aliis, ut de Arte, de Veteri Medicina, de ſemine, de Natura humana, de pueri natura, λέξει ſimilis ſit, neque quoad τάξιν Hippocrate indignus, omnino pro genuino agnoſcendus. Spiritum hic tandem vultuoſi, & indignabundi aërem interpretantur, verum è tanta difficultate tuti prius non enatant, quam multigenis atoporum fluctibus obruantur. Qui enim aër omnia replet? Ignis enim ſub Luna ſubeſt, qui cœlorum motu agitatus huc demittitur, ut cum cæteris elementis mixtus miſceat, & generationis fiat parens. Quî Solem, & Lunam perpetua vertigine motet? Nemo, niſi infantiſſimus, & qui dedita opera rerum ordinem turbet, aërem tantum habere virinm, ut agat in cœleſtia, admittet. Scitum eſt, cœleſtia peregrinis impreſſionibus non eſſe opportuna, quod materia communicent, quæ viciſſim mutua pugna confligunt. Nefas ſit igitur, ſcitiſſimum ſenem tam ſupinæ ignorationis inſimulare, qui optime norit, aëri ſupereſſe ignem, ut docet lib. de Principiis, inferioremque hanc naturam ſupernis eſſe ſubditam lationibus. Impoſſibile eſt, ait Ariſtoteles c) Cœlum moveri ab aliquo in terra exiſtente. At vero Plato non decere, dixit, rem antiquiorem a poſtgenita regi. d) Audenter igitur aſſerendum hic pro ſpiritu divinum Numen per totum orbem diffuſum intelligi, quo tum fiunt, tum foventur omnia. Subeſt enim homonymia, ad quam non collimantes alii in ſcopulos offenderunt.

11. Ecce Jupiter, qui Cœlum, terramque replet, cujus omnia plena: In quo ſumus, vivimus, movemur. Jure igitur ſcripſit ſenex, ſine eo nihil fieri, & rebus omnibus adeſſe Quia enim quidquid eſt, primæ cauſſæ eſt participatio, quæ univerſa diſponit, & reliquis vim tribuit, rectiſſime Theologi Deum ubique eſſe per eſſentiam, præſentiam, & potentiam pronunciarunt. Quid quæris?

Deus ipſe apud Hieremiam; *Numquid*, inquit, *non Cœlum, & terram ego impleo*? Ad hæc, ſpiritum Domini repleſſe orbem terrarum, ſacræ paginæ tonant. Scire tamen licet, generalem hanc cauſſam rebus hiſce, quæ moventur, externam eſſe, neque veluti partem intimam earum eſſentiam conſtituere, tametſi alio quodam intellectu dicatur Deum

b) Valleriola comm. in lib. de Flatibus: Theod. Zwingerus comm. in lib. de Flatibus.

c) Lib. de Animal. motu.

(d In Timæo.

2011 Ministerio de Cultura

per eſſentiam in ſingulis eſſe, quatenus immenſitate ſua omnia replet, conſervat, datque, ut operentur. Deus eſt omnia, inquit Parmenides, quia omnia continet. Deſinant Platonici poſthac Præceptorem ſuum divinum appellare, ſuſpiciant, & admirentur Hippocratem Platone ut antiquiorem, ita diviniorem. Unde putas, animatum eſſe mundum, didiciſſe Platonem, niſi ab Hippocrate, quem ſæpe citat.

12. Sic enim libro primo de Diæta. e) *Ego tamen hæc ſecundum rationem exponam: Animalia enim ſunt & illa, & hæc, & neque Animal mori poteſt ſeorſum ab omnibus, totum enim moreretur* (nempe mundus) *neque quod non eſt generari, quum non ſit, unde generetur. Sed augentur omnia, & minuuntur ad ſummum, ad minimum quantum ejus fieri poteſt.*

Quo loco Hippocrates non modo animatum eſſe Mundum, verum etiam nullum omnino corpus interire, neque fieri quod prius non erat, probat, cæterum permixta, & diſcreta effici, atque permoveri.

Nec perit f) *in toto quicquam, mihi credite, Mundo,*
Sed variat, faciemque mutat.

Quæ ſententia à Philoſopho ſubinde convellitur.

Galenus Hippocratis applauſor, mundum ab hoc ſpiritu gubernari habuit pro confeſſo.

13. *Propterea, quis,* inquit, *tam demens audeat negare, eſſe quandam mentem cujus vis ſit admirabilis, omnes terras permeantem, & in omnes partes diffuſam? Sed nulla eſt pars mundi terra ignobilior, igitur per univerſum diffuſum eſſe ſpiritum illum vivificum, ratum ſit, & conſtans.*

14. Non me præterit, ſpiritum hunc, quem Zeno ignem, Heſiodus Amorem, mundi totius opificem appellat, Peripateticos invitos audire, quia ſi natura ſit vis genitrix, & genitorum conſervatrix, quæ quotidie nova cœlitus influit, Aſtrorum, potiſſimum Solis motu excitata, quid opus eſt ſubſtantia permanente genitrice, & conſervatrice? Una poſita tollitur altera. At ſenſus quotidie novam influere demonſtrat. Quare non eſt, quod ſpiritus iſte feriatus introducatur. At nos ex ordine, & immutabili conſtantia una cum Hippocrate hunc ſpiritum arguimus, atque admittimus, quo univerſum rite gubernatur, & ſingula in proprios fines, quos ipſa non cognoſcunt, diriguntur. Nec tamen cum Platonicis Animam mundi, aut cum Avicenna, Colcodæam appellamus. Sane Ariſto-

teles

e) Cap. 5. T. 1. p. 184.
f) Lucretius.

2011 Ministerio de Cultura

teles g) ob eam potiſſimum cauſſam Thaletis opinionem rejecit, omnia Diis plena eſſe aſſerentis, quod crediderit, voluiſſe eum, Deum rebus omnibus eſſe permixtum, ceu animam, & formam quandam, quod ſane foret abſurdiſſimum, ſiquidem Divina natura parte aliqua mutilari nequit, neque ullius rei forma, & pars evadere, quod imperfectæ, & dimidiatæ eſſentiæ proprium hoc ſit. Ejus tamen Numen, atque poteſtatem per univerſum diffuſam non negavit, dum Heracliti retulit verba. Heraclitus enim in furnaria caſa, caloris cauſſa ſedens, ad illos, qui illuc acceſſerant ſui gratia, & ingredi temperabant, ſcite proclamavit; Accedite huc, inquit, confidenter, nam ne huic quidem loco Dii deſunt immortales. Qua de re præclare pronunciavit Simplicius, omnia, inquit, Deo plena ſunt, ut Creatore, benefactore, & omnia continente. Cujus quidem ſententia iis perpendenda eſt, qui Deum effectricem Mundi cauſſam, & ſublunarium curam, providentiamque gerere juxta Peripateticos inficiantur.

15. Diogenes Mulierem conſpicatus ad Deorum aras tam incurvato corpore incumbentem, ut obſcæna quædam apparerent, *non vereris*, inquit, *mulier*, *ne ſtante poſt terga Deo (cuncta enim plena Deorum ſunt) inhoneſte habeas*. Demonax autem, qvum ab amico admoneretur, ut ſecum in Æſculapii templum iret, Dominumque pro ſalute filii oraret; adeone, inquit, ſurdaſtrum exiſtimas Deum, ut nos niſi in templo non ſit auditurus? Sane hanc Dei præſentiam in omnibus rebus ſacri Doctores ex divinæ eſſentiæ immenſitate, atque infinitate colligunt, & argumentantur. Nam ſi aliquid eſſet extra Deum, infinitus non eſſet, ſed finem haberet, & limitem præfixum. Sed & neceſſaria oſtendit ratio, Deum in omnibus agere non modo creando, ſed & conſervando, & cooperando, nihilque agere, aut perfungi poſſe officio, ubi non eſt. Recte proin Triſmegiſtus in Aſclepio, Mentem, nempe Deum, ſeipſa ſtare conſervatricem omnium rerum, in eaque univerſa vivere, & conſiſtere. Item Author libri h) de ſecretiore ſapientia ſecundum Ægyptios, ſicut centrum circuli in ſe ipſo eſt, inquit, lineæ autem ab eo ductæ ad ambitum, ipſeque ambitus cum punctis in eodem centro exiſtunt, ſic quoque naturæ omnes in primo Agente conſiſtunt, & ab eo conſervantur, id appetunt, & ad id revocantur. Hinc Durandi i) error deprehenditur affirmantis, cauſſas ſecundas ita munera ſua obire, ut nulla ſuperiore cauſſa, ne quidem Deo

 indi-

g) Lib. 1. de Anima text. 86.
h) Lib. 12. cap. 19. i) 2. Sent. d. 1. q. 5.

2011 Ministerio de Cultura

indigere adjuvante. Quadrifariam enim Deus in his inferioribus ſuam exercet efficientiam, primo quia cæteris cauſſis vim indit agendi, inſitamque conſervat virtutem, dein quia ſingula movet, Poſtremum quia ut Artifex per inſtrumenta ſuos promit effectus, & pro organorum diverſitate varia effinguntur opera, ita Deus per minores cauſſas agit. Hoc autem intereſt, quod Deus, cujus infinita eſt ſubſtantia, nihilo penitus intercedente attingit effectum, Artifex autem non niſi machinamento: Præterea inſtrumentum nullam ſe ipſo edit actionem, niſi aliunde moveatur: At inferiores cauſſæ à Deo profectæ vim ſuſcepere ingenitam, qua vere operantur, & ſibi congeneres proferunt effectus, homo hominem, Leo Leonem. Unde etiam Fracaſtorii erroneus lapſus eluceſcit, k) negantis Deum cum ſecundis cauſſis immediate cooperari.

16. Sed revertamur ad Ariſtotelem †) qui de Mundo differens, ſpiritum hunc divinum plane invexit. Spiritus, inquit, dicitur quædam tum in plantis, atque animalibus, tum per omnia commeans, animata, fœcundaque ſubſtantia. Hic ergo longe, lateque diffuſus omnia continet, omnia lætificat, vitalem mundi animam, ipſamque naturam ſecum afferens, quæcunque ſubierit, vitalia faciens.

17. Quidam melioris notæ Philoſophi l) mundi animam interpretati ſunt cœleſtium orbium motrices Intelligentias, præcipue vero Solis, quæ omnes mente, intellectuque ſummo bono, idealique menti imcumbunt; circulari autem ſphærarum motu perpetuo elaborant ad corruptibilem hunc mundum perficiendum, ſeminariam, vitalemque virtutem materiæ infundendo. Platonis opinionem de Anima Mundi difficillimam vocat D. Thomas, m) & modicæ utilitatis; propterea & ipſe dixit, animam Mundi eſſe Intelligentiam orbis motricem, quæ per motum, virtutem ſuam influit inferioribus.

18. At vero de hac ipſa re Galenus ita plane refert. n) Reliqui omnes, animam habere, providentiaque regi mundum arbitrantur: Democritus, Epicurus, & quotquot atomos, & caſum introducunt, neque animam habere ipſum, neque providentia regi inquiunt; ſed bruta quadam natura. Ariſt. non anima, non ratione, non mente, non providentia præditum mundum omnibus ſuis partibus exiſtimat, ſed cœlum tantummo-

k) Lib. 2. de intell.
†) Lib. de Mundo.
l) Paparella Comm. in lib. Hippocratis, de Natura Human.
m) Comm. in Metrum 9. Boëthii lib. 3.
n) Lib. de Hiſtor. Phil.

2011 Ministerio de Cultura

tummodo, cœleſtes enim orbes ſingulos, & animam, & vitam habere. Reliqua vero infra cœlum poſita omnibus his carere. Quod ſi aliquo ordine frui videantur, non ex ſe illa ipſum habere, ſed incidenter, quatenus à cœleſtibus corporibus reguntur. Hæc Galenus. An vero prorſus ea fuerit mens Philoſophi, quam hic recitat Galenus, non contendo.

Illud certe affirmare non dubitarim, quod Cicero rerum ordinem, & conſtantiam ſuſpiciens, hæc fieri inter ſe mundi partibus continentibus non poſſe, ni ea uno continuatoque ſpiritu continerentur. Faceſſant igitur, qui Hippocrati abſurdas opiniones adſcribere maluerunt, quam veritati ſubſcribere; faceſſant, & poſthac Apollinis Oraculum conſulant, ut moniti meliora ſequantur.

Juppiter eſt, quodcunque vides o) *quocunque moveris.*
Quo fugis Encelade? Ad quascunque acceſſeris oras
Sub Jove ſemper eris.

CAP. III.

Quod Humana Anima cœlitus infundatur in corpus.

Tanta eſt non modo inter Philoſophos, verum & inter Chriſtianos de humanæ Animæ origine diſſenſio, ut quicquam decernere non opis eſſet noſtræ, ni jamdiu veritatem ipſam præmonſtraſſent Concilia ſacra. Nam, ut mittam Avenrhois futilitatem, qui Intelligentem Animam, in omnibus unam, & ab omni æternitate exiſtentem ſtatuit, neque Pythagoræ, neque Platonis fabellæ unquam mihi ſunt probatæ, qui certum animarum numerum ante corpora exiſtentium, earundemque in alia, atque alia corpora migrationem poſuere.

2. Inter Chriſtianos vero eorum maxime improbanda opinio, qui intelligentem animam p) ex Dei ſubſtantia eſſe contenderunt, inter quos & Ciceronem *) cenſere licet.

An dubium eſt q) *habitare Deum ſub pectore noſtro?*
Eſt Deus in nobis r) *agitante caleſcimus illo.*

Neque

o) Virgil.
p) Carpocrates, Gnoſtici, Manichæi.
*) Cicero Catone majore cap. 21.
q) Manilius. r) Ovidius.

2011 Ministerio de Cultura

Neque illi ſunt admittendi, s) qui humanas animas ab Angelis factas eſſe putarunt, quod credidit & Avicenna.

Præterea humanas omnes animas una cum cæteris beatis mentibus creatas fuiſſe, præter veritatem eſt, & Peripateticæ Philoſophiæ dogmata, quæ docent, formas id non anteire, cujus ſunt.

At Tertullianus, & Apollinaris ex traduce Animam procedere exiſtimarunt, quibus applaudunt quotquot ſingulis mundi partibus à prima origine ab Opifice inditas eſſe vires, & veluti digito Dei in re quaque inſculptas, ſecundum quas omnia naturæ ſuæ convenienter agunt, mordicus tuentur. Naturam qui ſequitur ducem, non errat, inquiunt, quia character eſt Dei, impreſſum divinitatis veſtigium.

3. Sed heus, o boni, ſiccine feriantem Deum fingitis, & mundi cura vindicatis? Siccine vel inviti Aſtrorum inutiles motus conceditis? Sed quorſum vitalis ille calor vectore ſpiritu tot ſtirpium, & animalculorum opifex huc cœlitus influit? Si poteſtas illa primis parentibus inſita ſatis ſit; Si primo Leoni vis procreandi ſimile ſucceſſione in ſubolem propagata per ſe ſola generat Leonem, cur Sol, & Leo generant Leonem? At Solis circumactu excitatus calor continenter ex quatuor elementis veluti ex communi materia vel ipſo ſenſuum teſtimonio mixta progignit minime mixtus (neque enim cœleſtia elementaribus miſceri poſſunt, cum ſint aſymbleta, differantque phyſico genere), Apage ergo tam veſanum commentum vel Philoſopho, nedum Chriſticola indignum.

4. Divinum hunc calorem tanti fecit Hippocrates t) præcipuum naturæ machinamentum, ut animam nonnunquam auſus ſit appellare, quam propterea usque ad mortem produci tradidit, quod omne calidum moderato frigido jugiter opus habeat, quo veluti enutriatur. Neque defuerunt apud antiquos, qui ignem nutritionis, & accretionis cauſſam dixere, quos redarguens Ariſtoteles u) animam præcipuam cauſſam, ignem concauſſam appellavit. Cæterum ſcire licet Hippocrati fuiſſe in more poſitum, inſtrumentariam cauſſam non raro pro efficiente primario uſurpare. Cum enim in medendo ad id primo ſit reſpiciendum, à quo perfecta editur actio, id autem ſit animati organi recta conſtitutio, quæ potiſſimum in certa calidi innati menſura conſiſtit, factum eſt hinc, ut ſenex, calorem unicum animæ miniſtrum pro anima uſurparit, quum medico

s) Hermias. Seleucus. Galatæ. Origenes.
t) Lib. 6. Epidem. ſect. 5. T. 1. p. 810.
u) Lib. 2. de anima.

2011 Ministerio de Cultura

medico in ſenſibilibus cauſſis ſit permanendum. Hinc libro de carnibus calorem hunc immortalem facit, omnia ſentire, audire, intelligere. Enim vero ſi aliqua lædatur actio, non licet animam cauſſari, ſed in intemperiem, aut caloris imbecillitatem cauſſa rejicienda eſt. Proin Galenus, parum refert, inquit, medico inter medendum noſſe, quæ, aut qualis ſit animæ ſubſtantia.

5. Ne quis tamen poſthac noſtrum Senem arguat, quod animam neſcierit eſſe materia multo præſtantiorem formam, ſubſtantialemque actum munerum nobilium Authorem, quæ ſane accidentium nullum primo obeat, audiat, quæ alibi ab ipſo Hippocrate x) ex Calui interpretatione ſcribuntur:

De cœleſtibus autem rebus, & ſublimibus mihi non ſcribendum videtur, niſi quatenus homines, cæteraque animalia, quæ in terris degunt, & gignuntur, natave ſunt, principium, & originem inde habere demonſtrabo, quodque anima de Cœlo eſt, quodque dolere, languere, & quidquid boni, aut mali in homine eſt, de cœlo proficiſcitur. &c.

Quamigitur in nos mentem extrinſecus advenire dixit Ariſtoteles, de Cœlo expreſſius derivat Hippocrates, teſte Fernelio, non quod prius extiterit Platonicorum more alicui accommodata ſyderi, ſed quod ejus Author cœleſtis ſit, qui eo momento in corpus apte diſpoſitum, organisque inſtructum infundit, quo eam creat.

Igneus eſt ollis vigor, & cœleſtis origo.

Atqui nulla Intelligentia creata poteſt aliquid de nihilo producere, quia vis deſideratur infinita, ſolus autem Deus inexhauſtas poſſidet vires, quare ſingulas animas à Deo emanare exiſtimaſſe Hippocratem, conſentaneum eſt.

6. Formæ, inquit D. Thomas, y) rerum tamquam in altiora principia in corporum cœleſtium virtutes referuntur, & adhuc altius in Subſtantias ſeparatas, ex talibus enim principiis derivantur formæ inferiorum corporum, excepta ſola rationali anima, quæ ita ab immateriali cauſſa procedit,

x) Lib. de Principiis ſive carnibus T. 1. p. 112. Derivat ibi utique animas ab illo θερμῷ, de quo mox ſubjungit: δοκέει δέ μοι ὁ καλέομεν θερμὸν, ἀθάνατον εἶναι, καὶ νοεειν πάντα &c. Hoc θερμὸν diverſum ab aëre, qui illius cibus eſt, & quo plena omnia inter cœlum & terram. Vide lib. de flatibus T. 1. p. 402.

y) Lib. de occultis rerum operibus.

2011 Ministerio de Cultura

dit, nempe à Deo, ut nullo modo fiat à virtute corporum cœleſtium, alioquin functionem colere non poſſet à corpore prorſus abſolutam.

7. Quod ſpectat ad Ariſtotelem, ea de re nihil teſtatum; prorſusque promptum habemus, ejus tamen mens è tribus potiſſimum locis elicitur: E Metaphyſicis ſcilicet libro 12. z) ubi probat nullam formam conjuncto priorem eſſe, ne intelligentem quidem animam. E lib. primo de Anima, a) quo loco aſſerit, intellectum nobis innaſci, ſubſtantiam quandam exiſtentem, & non corrumpi. Innaſci, i.e. in nobis naſci, & denuo produci. Denique e lib. de Animal. ortu, b) ubi Philoſophus confeſſus eſt, mentem extrinſecus accedere, eamque ſolam divinam eſſe, quod cum ejus actione nihil commune habeat actio corporea.

8. Sed eo revertamur, unde digreſſa eſt oratio. Hippocrates cum bona tum mala hominibus de cœlo proficiſci aperte prodidit, id quod ab Ariſtotele, ut cætera fere c) cuncta, ſuſcipitur, profitetur enim propter obliqui circuli reciprocationem hæc inferiora naſci, atque denaſci, quod vel ſenſus teſtimonio probamus, dum enim Sol ingreſſus Arietem ad nos redit,

Prata virore novo rident, injuſſaque creſcunt
Gramina, & arborei fœtus, vigor omnia firmat.

Ingreſſus autem Libram, dum abſcedit,

Quæque effœta rigent, viduantur frondibus orni,
Squallida pallentes repetunt animalcula cryptas.

Hinc tempus omne, hinc vita omnis durationis ſumit initia, omnium enim ſublunarium ordo ex ſuperiorum ordine pendet, omnisque vita certâ definitur periodo. Propterea primo Meteωρων optabat Philoſophus, ut mundus hic inferior ſupernis lationibus eſſet contiguus, ut inde melius regeretur.

9. Conſtans igitur ſit, & ratum univerſam hanc inferiorem naturam à Cœlo gubernari, ut ſingula nil poſſint, ni Cœli virtute promota vigeſcant: Hanc autem virtutem nobis largiuntur cœleſtia corpora motu, & lumine intercedente. Propterea ſcripſit Plato d) protinus Univerſum ruiturum, ſi Sol momento conſiſteret, ſcite enim ab Homero Sol cor mundi

z) Text. 17. a) Text. 65.
b) Cap. 3. c) Lib. 2. de ortu.
d) In Thæeteto.

2011 Ministerio de Cultura

divocitatur, nam quemadmodum in nobis si cor momento pondere suo sidat, nec moveatur, necessum est interire hominem, ita in Megacosmo usu veniat, oportet, cum universa vim, vitalemque fœcunditatem à Sole mutuentur, ut est melioris causæ instrumentum.

10. Verum ad pensum redeamus. Hippocrates ad priorem sententiam alludens lib. 1. de Diæta e) scripsit, *Animam in hominem irrepere, ignis & aquæ temperamentum habentem, humani corporis partem:* quod ut clarius evadat, sciendum ex Platonicis Capricornum, & Cancrum à Physicis dici Solis portas, quia in utraque obviante Solstitio, ulterius Solis inhibetur accessus, per has item portas animas de Cœlo meare in terras, rursum de terris cœlestia repetere, proin hominum unam dici, alteram Deorum: Hominibus dicari Cancrum, quia per hunc fiat ad ima defluxus: Diis vero Capricornum, quia illac postliminio cœlestibus animæ restituantur sedibus. Ex quo inter Pythagoræ placita censetur & illud, à lacteo circulo initia sumere Ditis imperium, quia inde delabuntur animæ in mortalitatis naturam. Zodiacum vero lacteus circulus duobus inter-

e) T. 1. pag. 186. & pag. 195. 204. sq. Eodem judice ἡ μὲν ψυχὴ τωὐτὸ πᾶσι τοῖσιν ἐμψύχοισι. p. 197. εἰ δέ τις ἀπισέει ψυχὴν μὴ ϖεϱισμίσγεσθαι ψυχῇ, ἄφϱων ἐστίν. p. 199. Et Lib. 6. Epidem. T. 1. p. 810. ἀνθϱώπου ψυχὴ αἰὲι φύεται μέχϱι θανάτου. Lib. 1. de morbis, T. 2. p. 33. τὸ αἷμα τῷ ἀνθϱώπῳ ϖλεῖσον ξυμβάλλεται μέϱος συνέσιος, ἔνιοι δὲ λέγουσι τὸ πᾶν. Et lib. de flatibus T. 1. p. 410. seq. ἡγέομαι δὲ ἔμπϱοσθεν μηδὲν εἶναι μᾶλλον τῶν ἐν τῷ σώματι ξυμβαλλομένων ἐς φϱόνησιν ἢ τὸ αἷμα. In lib. de morbo sacro autem T. 2. p. 333. docet hoc fieri aëre per pulmones intrante in venas. ὁ δὲ ἐς τὰς φλέβας ἀὴϱ ξυμβάλλεται ἐς τὰς κοιλίας εἰσιὼν καὶ ἐς τὸν ἐγκέφαλον, καὶ ἔτω τὴν φϱόνησιν καὶ τὴν κίνησιν τοῖσι μέλεσι ϖαϱέχει. tamen corde nos sapere negat, totumque id cerebro tribuit lib de morbo sacro T. 2. pag. 343. Contra lib. de corde T. 1. pag. 293. γνώμη γὰϱ ἡ τοῦ ἀνθϱώπου πέφυκεν ἐν τῇ λαιῇ κοιλίῃ (in sinistro cordis ventriculo) καὶ ἀϱχει τῆς ἄλλης ψυχῆς. & lib. de virginum morbis T. 2. pag. 356. ἐμωϱώθη ἡ καϱδίη. In somno vigilare animam, & corporis morbos per insomnia præsignificare disputat lib. de insomniis T. 1. p. 633. Calore continetur anima qua vivimus T. 1. pag. 650. & sanguis θεϱμότεϱόν ἐστι τὸ χωϱίων τῶν ζώων. VI. Epidem. Tom. II. pag. 803.

2011 Ministerio de Cultura

secat locis, qua Cancer, quaque Capricornus est, propterea & primam nascentibus lactis offerri alimoniam. Cæterum quod ex intimo doctrinæ penu Author eruit Macrobius, acri dignum est perpensione, quippe Plutonis, quod ajunt, galea opertum quadantenns ab impolitioribus, opinor, minus percipi valet. Quare falli nemo ita debet, ut ascensum, & descensum hic accipiat secundum situm, sed quia Luna Cancri domina generationi proxima est, Saturnus vero Capricorni dominus remotissimus, ideo per Cancrum, i. e. per lunarem, vegetalemque instinctum descendere animas dicunt; per Capricornum vero, i. e. per Saturnum, intellectualemque instinctum ascendere, Saturnum enim prisci mentem vocarunt, qua sola petuntur superiora.

11. Hinc patet sapienter, si quid aliud, ab Hippocrate dictum, animam in hominem repere ignis, & aquæ temperamento, quia generatio, & humana vita ut calido, humidoque sustentatur, ita ab eodem initia ducit. Hoc innatum calidum tertium est Platonicorum vehiculum, per quod animæ corporibus junguntur, calor enim animæ cum corpore nexus rite perhibetur. Propterea Zeno naturam vocavit ignem artificiosum ad gignendum progredientem. Sed hæc hactenus.

12. Nos Patrum decretis sancitam coquimus sententiam, humanam animam à Deo creari. At Hippocrates sola naturæ bonitate tam sapuit alte, ut Christianam veritatem pervadere potuerit, & nobis catholicum dogma *) relinquere.

Pudeat Christianos Asclepiadas, qui nodum in scirpo quærunt, f) & intelligendo næ faciunt, ut nihil intelligant. Pudeat, & ab Ethnico se doceri patiantur. Asserunt ii humanam animam nec per generationem simplicem fieri, quod perniciei, & internecioni esset obnoxia, nec per creationem occipere, quod homo non produceret hominem, quum corpus sit ignobilior hominis pars. Malunt ab anima Matris. Divina intercedente operatione (ita enim loquuntur, quasi vero ab ipsa veritate coacti divinum opus confiteantur) instar furculi ex trunco traduci in embrii

*) Neque Catholicum dogma est, animas quando junguntur corpori, recens à DEO demum creari singulas: nam multi Ecclesiæ doctores veteri ac recenti ætate ptobabilius esse duxerunt eas propagari per vim à Creatore illis inditam: neque Hippocrati in mentem venire potuit illa sententia quos vocant Creatianorum, ut quilibet fatebitur qui loca illius de anima in unum locum paullo ante à me collecta considera-verit.

f) Jacobus, & Gregorius Horstius lib. 2. de Natur.

2011 Ministerio de Cultura

brii corpuſculum modo inconſpicuo, vectore vitali ſpiritu, qui conformatis particulis à matris corde per peculiarem ductum diſtribuitur, eoque modo derivari, communicarique animam, quo ſpiritus ipſe, quum ſeorſum absque anima vitalis ſpiritus conſiſtere non poſſit, eſt enim ejus individuus comes. Aſſumptum confirmant morum exemplo, quibus filii matres referunt. Addunt, fœtum in utero vivere ceu matris particulam, cui per venas, & arterias arctiſſime copulatur, atque adeo communi fruitur vita. Atqui cum anima peræque ſit in qualibet parte tota, atque in toto, conficiunt, ut tota quoque præſto ſit infantulo. Hoc luminis argumento declarant, quod uti uſtilem materiam ſibi admotam accendit, ita ſibi ſolidis ligamentis vinctum fœtus corpuſculum obanimat Matris animula. Metuunt ſibi, ſi aliter fiat, meticuloſiſſimi viri, ne Deus ſit Author originalis culpæ, quæ animæ, ceu proprio inhæret ſubjecto, quod vel dictu nefas eſt.

13. At ſi urgeantur, quod ſceleris labes Protoplaſtorum quidem animam primo fœdavit, ſed in ſocietatem ruinæ corpus quoque prolapſum fuit, à quo peccati fomes in ſingulos proſeminatur, propagaturque, nihil habent præterea, cui innitantur, præterquam Divo Auguſtino, cui durum, violentumque eſt viſum, hominum animas ex nihilo creari, quum doceant ſacræ litteræ, Deum creaſſe ſimul omnia, ſeptima die ceſſaſſe, quo conficitur, ut omnium hominum animæ in primi hominis anima ſint concreatæ. Quæ fuit etiam Nemeſii opinio, cui conſentiunt quotquot animas dixerunt ſimul eſſe conditas, inque corpora illabi non à Deo infuſas, ſed ſponte corporum deſiderio illectas. At canenti palinodiam Auguſtino g) fidem adhibeamus. D. Hieronymus huic teſtimonio ſcite illud oppoſuit Joannis: *Pater meus usque modo operatur, & ego operor.* Quod vero adjiciunt fore, ut homo hominem non gigneret, quum corpus ſit ignobilior corporis pars, facile diluitur. Homo concurſum facit, dum enim vim ſuam ſemini indit, quæ id concinne præparatum, & ad formam recipiendam idoneum reddit, ſimul efficit, ut illi forma concilietur, & in ſubjectum ita præparatum incurrat, qui incurſus, & cum ſubjecta materia formæ concentus quoniam eſt ipſius rei conſtitutio, eſt ortus; h) quisquis hanc effecit ſocietatem, & connexum, is utique procreationem fecit. Norit porro neque materiam, neque formam fieri, ſed compoſitum, ſphæra ærea fit, non æs, non ſphæra.

g) In Epiſtola ad Marcellinum.
h) Ariſt. in Metaph.

2011 Ministerio de Cultura

Tu cauſſis animas i) *paribus, vitasque minores*
Provehis, & levibus ſublimes curribus aptas,
In cœlum, terramque ſeris, quas lege benigna
Ad te converſus reduci facis igne reverti.

D. Thomas hic annotat, k) Philoſophiam ex noſtrarum animarum creatione, Dei commendare ſapientiam.

14. Sed quæret hic ſolertior aliquis, quandonam affundi animam cenſeamus? Cui reſponſum volumus, affundi conformato, inſtructoque organis corpore, ſive fœmina quadraginta duobus diebus, ſive mas triginta formetur, neque enim certo definiri poſſe tempus credo. Quare inſcite quidam ſcriptis mandarunt, poſteaquam ſemen intra formandi corporis monetam locatum eſt, quod à toto viri corpore defluere cum Hippocrate Platonici quoque decernunt, traxitque ſecum à viri anima formatricem vim, ejus potentia diebus fere quinque & quadraginta ſic affici, ut ſex primis diebus lac evadat folliculo genitivo circumjecto ex membrana tam tenui, qualis in ovo ab exteriori cluditur teſta, quod àPhyſicis deprehenſum eſt, nec tacuit in libro de Natura pueri Hippocrates: novem ſequentibus ſanguis: Duodecim aliis caro: Decem & octo aliis figuratum evadit, & tunc anima creatur, & infunditur.

15. Verum me judice talis fuerit procreationis modus. Comprehenſi ſeminis ſpirituoſæ, & efficaces particulæ ſe ſe in centrum colligunt, craſſiores, lentioresque in ſuperficie conſiſtunt, quibus reſiccatis fiunt membranæ; Partes igneas, & aëreas collectus ſpiritus in ſubſtantiam ſuæ ſimilem convertit, unde enaſcuntur enormõnta, h. e. impellentia, quorum miniſterio vis formatrix ex ſeminis craſſioris miniſterio partes ſpermaticas, ex ſanguine menſtruo ſanguineas efformat, ſpiritus iſte genitor per totum ſemen commeat, atque pervadit, ut agat contagione. An vero maneat ſpiritus abſoluto opere meliori formæ mancipatus, an diſpareat, non eſt hujus loci curioſius diſquirere.

16. Hæc ſane eſt totius procreationis ratio nullis figmentis obruta. Falſum eſt enim, quod à Cælio aſſeritur, ſemen primo in lacteam naturam faceſſere, deinde in ſanguinem, poſtremo in carnem converti; ex fœtifico enim lentore ſolæ ſpermaticæ partes, ceu prima totius operis lineamenta ducuntur, quibus ſubinde circumfuſus ſanguis paulatim in carneam

i) Boëtius.
k) Comm. in lib. 3. de conſ. Phil.

2011 Ministerio de Cultura

neam concreſcit naturam. Jampridem enim Medicorum evidens ratio Ariſtotelis opinionem convicit aſſerentis, ſeminis corporaturam evaneſcere, nec generationis opus ingredi, quemadmodum nec coagulum caſei ſubſtantiam conſtituit, ſed cogit modo, & format, cum materia, & efficiens nunquam coincidant. Sed medici duplicem in ſemine ſubſtantiam agnoſcunt, ſpiritalem, & lentorem, illi efficiendi vim concedunt, hanc in partium ſolidarum ſubſtantiam converti ſolide contendunt.

CAP. IV.

Quod naturalia media non ſint abdicanda Ægrotantibus.

Duobus modis univerſi opificem nobis conſulere, atque providere, conſtans eſt, & in confeſſo apud Platonicos, uno rato, & immutabili, quem appellant Adraſtiam, quod utraque firmamenti revolutione, lenta ſcilicet, à qua magnus annus Platonicorum procedit: altera vero celerrima, qua quotidie ab ortu ad occidentem ſecum diripit ſubditos orbes, mundo, mundanisque omnibus ſortem diſtribuit ſuam. Adraſtiam appellant fatum, & immutabilem Dei voluntatem, cujus miniſtra natura, à qua ordinarii procedunt eventus, eſt enim natura ordinis cauſa, imo ordo ipſe in univerſo. Cæterum naturam hic appello vim genitricem, & conſervatricem per univerſum diffuſam, quæ procedit à primo illo motu, qui rebus omnibus eſt veluti vita quædam, quum hinc vivificus calor ſuſcitetur, rerum Author omnium. Ideoque Deus natura communi mundo proſpicere dicitur, quia cœlorum motu ſingulis vitæ, & durationis ſuæ periodum definit, illius miniſterio perficit, conſervatque omnia. Hanc ſolam generalem providentiam Ariſtotelem agnoviſſe nonnulli crediderunt, per quam mundus conſiſtit, & ſingulæ ſpecies perpetua ſucceſſione ſingulorum ſervantur. Juppiter omnibus idem: quia unicuique juxta naturæ ſuæ meritum retribuit.

Eſſe lapis, ſentire Leo, vegetare Cupreſſus,
Solus at ingenio vivere gaudet Homo.

2. At nos non poſſumus, qui in meliore ſchola ſumus inſtituti, quin præter communem illam, ſingularem quoque providentiam agnoſcamus, quæ ad ſingulos homines perveniat, quam Platonici fortunæ nomine appella-

2011 Ministerio de Cultura

pellarunt, cujus effectus indefiniti, perobſcurique videntur latente cauſſa, propterea ſapientiorum ſuſpendunt judicia, eosque cogunt admirabile Dei conſilium admirari ſimul & venerari. Huc ſpectant eventus omnes, quos Ariſtoteles appellat l) præter opinionem, & inconſtantes. Quis enim non admiretur ancipiti morbo implicitum nulla naturæ, nulla artis ope adjutum, augeſcente morbo, & furentibus ſymptomatis repente revaleſcere, ac ſi nullis laboraſſet languoribus? Hæc me hercle non niſi perraro, & ſecreto Dei conſilio boni gratia contingunt, quæ ideo nos in admirationem rapiunt, quod præter naturæ ordinem, & cauſſarum ſeriem eveniunt.

Cuncta hæc m) *Superûm demiſſa ſuprema*
Mente fluunt.

Hac de cauſſa Hippocrates n) in ordinariis cauſſis ſubſiſtendum eſſe docet, illuditque Scythis, qui protinus ad Deum recurrunt, naturalia negligentes. *Plurimi*, inquit, *in Scythia caſtrantur, muliebriaque exercent, loquunturque muliebriter, qui evirati dicuntur. Cauſſam vero hujus rei incolæ Deo tribuunt, hosque homines colunt ſibi caventes, ne talia patiantur, ſibique eveniant. Mihi vero hæc, & alia mala omnia divina eſſe videntur, nec ullum eſſe divinum magis, aut humanum quam aliud, ſed omnia peræque divina, nam horum unumquodque ſuam habet naturam, nec quicquam ſine natura*

l) 2. Phyſ.
m) Statius.
n) Lib. de Aere, locis, & Aquis. cap. 49. & 51. T. 1. p. 356. ſeq. & 358. In eandem ſententiam pluribus diſputat libro de morbo ſacro T. 2. p. 324. ſq. aitque febres quotidianas & tertianas & quartanas non minus ſacras eſſe & Divinitus immitti, ἴδεν ἧσον δοκέουσι ἱεροὶ εἶναι καὶ ὑπὸ θεοῦ γενέσθαι. Illos vero qui incantationibus non tantum morbo ſacro mederi, ſed etiam lunam de cœlo deducere, ſolem obſcurare, procellas vel ſerenitatem facere poſſe ſe ajunt, ſuffragari potius irreligioſitati, quod Divina humanis commentis diſſolvere & repellere ſe jactitant. οὐκ ἂν ἔγωγέ τι θεῖον νομίσαιμι ἓν ἕτερον εἶναι ἀλλ' ἀνθρώπινον, εἰ δὴ καὶ θεὸς ἡ δύναμις ὑπὸ ἀνθρώπου γνώμης κρατέεται καὶ δεδάλωται. p. 327. Oportere potius qui morbo laborant adire templa & orare Deos, ἐχρῆν θύειν καὶ εὔχεσθαι, καὶ εἰς τὰ ἱερὰ φέροντας ἱκετεύειν θεούς. p. 328. Non mali autem autores eſſe Deos & inquinationis, cum ipſi ἁγνόταται ac puriſſimi ſint, ſed purificationis & liberationis hominibus p. 329. Inde p. 338. οὐκ ὁ θεὸς σῶμα λυμαίνεται ἀλλ' ἡ νοῦσος.

2011 Ministerio de Cultura

natura gignitur, &c. Cur vero plurimi ſterileſcant, Hippocrates cauſſam rejicit non in Deum, ſed in vitæ deſidiam, jugem equitationem, crapulam, iſchiadicos dolores, quibus erant obnoxii, quod equitarent ſine ſtapedibus. (Hinc quæſivit Ariſtoteles o) cur iſchiadici ſint ſteriles.) Denique rejicit in largam ſanguinis miſſionem cæſa pone aures vena, & in ignaviſſimum ſomni torporem. Si à Deo hæc mala proficiſcantur, inquit, cur non peræque omnibus accidunt? Cur potentiſſimis potius, generoſiſſimisque Scytharum, qui Deos colunt, ſacrificia faciunt, quam paupercu-lis, & ex infima plebecula homuncionibus, & qui Deos temnunt, blaſphemique execrantur, hæc incommoda eveniunt? Nec Dii, inquit, ſunt incuſandi, nec naturalia abdicanda præſidia. Hortatur igitur, ut crapulas, & inertiam declinent, ut frugalem vitam, & labores ſtrenue ineant, ſic enim futurum, ut prolem, & quidem maſculam ſuſcipiant, & morbis defungantur. At vero, libello de Virginum morbis ſacrificulos arguit, quod credulas mulierculas deciperent jubentes, quam mox donaria Dianæ offerri, ut morbis p) expedirentur: Arguit jure maximo, quaſi vero Dii optimi naturalia remedia non inſtituerint, per quæ efficaces eſſe volunt. Hinc ſenex ipſe mandat, ut miſeræ Virgunculæ, quæ ab utero ut plurimum ægrotant, aut ſibi ſanguinem mitti patiantur, aut certe virum experiantur. Maritus enim non enervis, muliebrium malorum non infrequenter eſſe ſolet curatio ſuaviſſima.

3. Cæterum univerſa naturæ opera Hippocrates vocat Divina, quod Deus cum quovis naturali Agente cooperatur proxime (Philoſophi dicunt virtutis, & ſuppoſiti immediatione) quod ſane ex eo facile probatur, quoniam Divina virtus non eſt aliunde mutuata, quin potius omnis creatæ rei virtus à Deo effluxit, adeo ut creaturæ, ſit quoque Dei virtus. Dein quod nihil intercedit inter Deum & creatæ rei effectum, utcum Deus ſimiliter, atque ignis verbi gratia, dum calorem producunt, manui, dum caleſcit, proximus ſit. Verumtamen cauſſæ primæ actio ab actione cauſſæ ſecundæ ad certam ſpeciem deducitur, atque definitur, quia cum prima cauſſa indiſcriminatim quemcumque edere poſſit effectum, utpote hominem, aut eqvum, hominem vero definite producit, quod hominis congreſſu concurſus ejus diſtinguitur, atque definitur. Diſtincta tamen cauſſæ ſecundæ quoad gradum actio à Deo coercetur, &

o) Sect. 4. Probl. 20.

p) T. 2. p. 356. ubi inter morbos illos refert ſi quæ videantur ſibi ὀρῆν δαίμονάς τινας ἐφ' ἑαυτῶν δυσμενέας.

2011 Ministerio de Cultura

limitatur, etenim, exempli loco, Ignis ad certam numero calfactionem non eſt affectus, præfinituſve, quin plures potis eſt elicere, qvum natura ad ſingulare non collineet, ut docet Avicenna. Quare ut hanc definite calfactionem edat, aliunde limitari, determinarique debet: atqui in ſecundarum cauſſarum ſphæra nihil eſt, à quo terminari queat; quare ad primam cauſſam confugiendum eſt, quæ virtutis ſuæ efficacitate eam definiat, cujus certe eſt ordinaria, & ſtata lege hunc quaſi defectum ſupplere, neque enim cœleſtis influxus, cæteræve cauſſæ effectrices hoc præſtare valent.

4. Sed quiſpiam ex Peripatetico Lyceo q) nobis objiciat, Actiones eſſe ſingularium, Intelligentias eſſe cauſſas univerſales, neque cauſſas eſſe, quod ab illis novum quippiam proficiſceretur, quod eſt abſonum. Denique particulares cauſſas ſufficere, nec neceſſarias ideo eſſe univerſales. Verum tamen iis ſic obviam ire volumus. Ad actionem aliquid bipartito dicitur concurrere, nempe ut agendi rationem, & ut illud quod agit, univerſales cauſſæ confluunt in effecta uti rationes agendi, minus ut agentes. Et ſane Ariſtotelei ab univerſali cauſſa nullam actionem obiri arbitrantur, niſi ſingularis, & determinatæ cauſſæ congreſſu deniatur. Sunt, qui aſſerant, cauſſam univerſalem, & particularem ad eundem effectum convenire ſecundum diverſos gradus, ut homo hic ad hominem hunc: at univerſalis cauſſa ad hominem ut ens, ſiquidem effectus univerſalis in cauſſam univerſalem referendus. Univerſalis igitur cauſſa concurrit ad plures effectus, & ad eundem, ſecundum univerſalem rationem, ſicque concedunt, Deum concurrere ad hujus hominis productionem ſecundum gradum Entis, quoniam univerſalis cauſſa non concurrit ad effectum, ſecundum omnem gradum, ſed ſecundum univerſalem rationem, particularis vero concurrit ſecundum gradum particularem. Sunt, qui ſecius ſentiant r) aſſerentes, particularem cauſſam, & univerſalem, ſcilicet Deum ad eundem effectum confluere ſecundum eandem rationem, & gradum, ſed non ſecundum eundem ordinem, quoniam altera ut particularis, altera ut univerſalis convenit, neque interim altera ſupervacua eſt, qvum ambæ non conveniant, eodem ordine, & ratione.

5. Quidquid ſit tandem, Deum in omnem effectum confluere conſtans eſt, & ratum: hinc etiam à Deo omnem medelam emanare, s) dicitur, atque ejus inſtrumentum eſſe naturam, utriusque Miniſtrum Medicum.

q) Auguſtinus Niphus in Phyſ.
r) Gregorius Ariminenſis.
s) Eccleſiaſtici 38.

2011 Ministerio de Cultura

cum. Quæ media inſtituit Deus, ut in illis efficax eſſe videatur; propterea Sacræ paginæ in infirmitate adhibendum eſſe Medicum ſedulo jubent.

6. Ne credat tamen aliquis, Deum naturalibus mediis ita eſſe alligatum, ut ſine illis nihil queat efficere, quod putarunt Stoici, cum idem ſupra, & contra naturam efficaciter agere poſſit. Sic Moſes XL. dies absque alimento divinitus vixit, & quinque panibus, totidemque piſcibus CHriſto theanthropo diſtribuente, tot hominum millia expleta receſſere. Poſthac tamen non niſi temere quispiam hanc mirabilem, ominoſamque cuſtodiam expectarit, quin in officio ſe contineat, & manum cum Minerva, quod ajunt, moveat; Scriptum eſt enim, *in ſudore vultus tui veſceris pane tuo.* Quare ſi quis morboſo corporis languore corripiatur præ naturæ imbecillitate, Dei in primis opem imploret, eumque ardentibus invocet votis, ut remediis opportunis, & congruentibus, intercedente Divina benedictione excupitum largiatur eventum. Ut enim ſanitas benedicente Domino, quotidiano cibo ſervatur, ita præſidiorum beneficio, laborantibus, & morbo oppreſſis ſuccurritur.

Non abſimile ſymbolum in æternæ ſalutis myſterio eſt cernere, ubi DEUS Opt. Maxim. mandat, ut CHriſti verbis auſcultemus, & inſtituta adhibeamus Sacramenta, quibus in nobis efficaciam ſuam pollicetur, ubi non crepera, ſed firma fide Servatoris Jehovæh meritum comprehendimus nobisque corrogamus.

Suam itaque Omnipotentiam Deus tentari minime patiens ad media, naturalesque cauſſas nos ablegat, quibus dextre nos uti jubet cum ad ſanitatem ſervandam, tum ad profligandos morbos. *Mediis, quæ vocant,* inquit Oſeas, *legitimis utentes adjuvat Deus.*

7. Merito igitur Hippocrates væcordes inſimulat Scythas, quod mediis deſpicatis naturalibus ad Numen recurrrant, idque cauſſentur, ſive agnoſcenda ſit morbi cauſſa, ſive morbus curandus ſit. In natura, ait ſcitiſſime, nihil ſine natura, nempe ſine naturali cauſſa gignitur. Unde etiam ad Democritum ſcribens invehitur in impoſtores.

Artis Medicæ recta facta, o Democrite, t) inquit, *plerique è vulgo hominum non omnino laudant, verum Diis ſæpe attribuunt,* u) *ſi vero natura reluctatæ*

t) Tom. 2. pag. 933.

u) Θεοῖς δὲ πολλάκις ἁμαρτάνουσιν. Similiter Epiſtola ad Damagetum T. 2. pag. 927. οἵ τε γὰρ νοσέοντες ἅμα τῷ σώζεσθαι, τὴν αἰτίην Θεοῖς ἢ τύχῃ προσνέμουσι. Adde Hippocratem de arte c. 5. Tom. 1. p. 3. & 4. & 6.

2011 Ministerio de Cultura

perdiderit eum, qui curatur, medicos reprehendunt, Numen x) *prætereuntes*, &c.

CAP. V.

Quod in profligandis morbis Divinum Auxilium sit invocandum.

Epicurus, ut servaret hominis libertatem, y) negavit Dei providentia mundum gubernari: sed quam inique, palam est, Deus enim non tantum communi, sed etiam singulari providentia mundo, mundanisque omnibus prospicit, curat non tantum ut sint, sed & bene sint omnia, cognoscit individua non tantum sub ratione speciei, sed etiam secundum individuas proprietates. Cum enim ea fecerit, possintne illi esse ignota? Cum abjectissimus Artifex opus suum cognoscat, est ne verisimile, Deum ignorare, quid agat? Nec refert, si singula sint infinita, & caduca, quia sub ratione finita cognoscit. Deus esset Animal miserrimum, ait Sophus, ni singula cognosceret: Nec est, quod objiciat Avenrhois, fore, ut vilesceret, si hæc nosset inferiora. Non est, inquam, nam cognitio omnis perficit, atque illud de voluntate potius, quam de intellectu diceretur, siquidem voluntate ad optata trahimur, illisque similes evadimus, at intellecta in intelligentem transferuntur, & ei similia redduntur. Itaque si ullum sit argumentum, Deum confieret non cognoscere ex rebus ipsis accipiendo mortalium more cognitionem, sed seipsum intelligendo omnia eminenter continentem. Illud tamen alta mente tenendum, res singulas â Deo quidem cognosci, at per essentiam suam efficientem, aut conservantem, adjecto scilicet divinæ voluntatis actu. Quoniam enim res singulæ præter essentiam obtinent existentiam, qua singulares evadunt, & extra causam subsistunt, si cognitæ essentiæ accedat voluntatis actus, quo Deus producere, aut conservare decernat, cognoscuntur extemplo singularia omnia, quæ sub illa continentur essentia: Ad singularia namque productio illa terminatur.

Primum

x) *παρέντες τὸ Θεῖον.*

y) Notum est omnibus, longe majorem libertati vim Epicurum intulisse per *ὑλικὴν* quam statuit *ἀνάγκην* atomorum, quamque mero deinde & arbitrario commento declinationis atomorum eludere iterum ac veluti deflectere fuit conatus.

2011 Ministerio de Cultura

Primum igitur essentiarum plurium plures Ideæ conjunguntur tum substantiæ, tum accidentium, quæ simul in rebus singulis continentur, tum accedente illa voluntatis determinatione, singula cognoscuntur.

2. Hæc autem tam multa in unum effudimus Themistium, ne conniventibus hominis auctoritas imponeret, quum maxime ei Philoponus applaudat, qui mala à Deo non cognosci, arbitrati sunt, eo plane argumento, quoniam, si cognosceret ea, etiam faceret, quod enim novit, id efficit, siquidem, ut intelliguntur res à Deo, ita sunt. Quasi vero innumerabilia possibilia non cognoscat, quæ efficiet nunquam. Cognitio quippe ad intellectum spectat, effectio ad voluntatem. Sed nos nimis longum fecimus, qui ad probandam singularem Dei providentiam, Peripateticorum Principis patrocinio uti poteramus; sic enim Aristoteles: *) At vero, inquit, qui mente operatur, & eam colit, disponitur optime, is & amantissimus Diis immortalibus est: nam si Dii curam rerum humanarum, ut existimatur, aliquam habent, rationi sane consentaneum fuerit, ipsos eo gaudere, quod est optimum, sibique maxime cognatum, hoc autem fuerit ipsa mens, & in eos, qui maxime hoc amant, & honorant, beneficia vicissim conferre, tamquam curam iis, quæ sibi sunt chara, & diligentiam adhibentes, & recte, beneque agentes. At constat hæc omnia sapienti inesse maxime, amicissimus igitur sapiens Diis immortalibus est, eundem autem conveniens est, & fœliciſſimum esse, &c. Ex quo loco D. Thomas Deum rerum humanarum peculiarem curam gerere demonstrat. Id quod etiam certa colligi potest apodixi ex Peripatetica Schola decerpta: Siquidem omne agens certo fine dirigitur, tantumque in finem itio, atque directio, quantum agentis efficientia se collatat, explicatque. At Dei efficientia ad universam rerum naturam pertinet, quare & unumquodque à Deo in finem suum dirigitur. Hæcque expressa est, & peculiaris providentiæ ratio, quam egregie nobis facerrimus ille Jacob per Scalam è terra in Cœlum usque assurgentem significavit, ad quam David etiam respexit: z) *Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in Cœlo, & in terra.* Quin & Homerus a) huc collineasse videtur, quando à Jove auream catenam è Cœlo in terram demitti omnia comprehendentem, vincientemque, nec non ad Jovem ipsum retrahentem, scriptis tradidit.

*) Lib. 10. Ethicor.
z) Psalmo 112. a) Iliad.

2011 Ministerio de Cultura

3. Porrø varii gradus Scalæ, multiplices & multiformes rationes, & modos ſignificant, quibus res à ſe conditas Deus regit pro varietate, ſcil. rerum ipſarum. Quippe rationis expertia per formas, & qualitates ab origine illis inſitas, atque per naturales propenſiones, & brutos, irrationalesque quosdam inſtinctus, qui tamen rationis, & prudentiæ inſtar illis ſunt, Deus gubernat, & ad ſuum quæque finem dirigit.

At vero hominem proprio arbitrio utentem non uno modo, ſed multifariam gubernat, & moderatur. Hunc pœnæ formidine, illum præmiorum ſpe ad frugem revocat, illum per cruciatus, & calamitates ad commoda deducit, hunc è fœlici dejicit ſtatu, & in pauperiem deprimit, quo vexatio det intellectum. Adhæc per hortatus, per monita, per exempla allicit, incitat, attrahit.

4. Cæterum ſi omnia ſunt Dei ſapientiſſimi, potentiſſimi, atque optimi ſubjecta providentiæ, unde tot in rebus vitia, defectus, flagitia cum in humanis, tum in naturalibus? Hoc vel maxime, inquit Boetius, b) eſt admirationis, & querimoniæ cauſſa, quod, cum rerum omnium bonus rector exiſtat, vel eſſe omnino mala poſſint, vel impunita prætereant. Etenim imperante, florenteque nequitia virtus non ſolum præmiis caret, verum etiam ſceleratorum pedibus ſubjecta calcatur, & in locum facinorum ſupplicia luit. Quæ fieri in Regno ſcientis omnia, potentis omnia, ſed bona tantummodo volentis Dei nemo ſatis poteſt nec admirari, nec conqueri. Verum hanc objectiunculam præclare diluit D. Thomas c) Corruptiones, inquit, & defectus, qui ſunt in rebus, dicuntur eſſe contra naturam particularem, ſunt tamen ſecundum intentionem naturæ univerſalis, qua ſcilicet tenus defectus unius cedit in bonum alterius, vel etiam totius univerſi, ſiquidem corruptio unius eſt generario alterius, per quam ſpecies conſervantur. Cum igitur Deus ſit univerſalis proviſor totius naturæ, ad ipſius providentiam ſpectat, ut permittat quosdam defectus eſſe in quibusdam, ne univerſum abſolutum bonum præpediatur: ſi enim omnia mala impedirentur, plurima deſiderentur bona, neque enim eſſet vita Leonis, ni rabido dente laniata alia qua animalia cæſa fuiſſent, nec eſſet Martyrum patientia, ni Tyrannica, & immanis perſecutio præeſſet. Hinc D. Auguſtinus, d) Deus omnipotens nullo modo ſineret, ait, aliquid malum eſſe in operibus ſuis, niſi usquè

b) Lib. 4. de Conſol. Phil.
c) Prima Primæ Q. 22. art. 11.
d) In Enchiridio cap. 11.

2011 Ministerio de Cultura

usque adeo esset omnipotens, & bonus, ut bene faceret etiam de malo. Propterea Boëtius, sola est, inquit, divina vis, cui mala quoque bona sint, qvum eis convenienter utendo alicujus boni effectum elicit. Ordo enim quidam cuncta complectitur, ut quod ab assignata ordinis ratione discesserit, hoc idem, licet in alium, tamen in ordinem relabatur ne quid in regno providentiæ liceat temeritati.

5. Galenus de decretis Hippocratis & Platonis c. 7. Non enim, inquit, quemadmodum quæstio illa de Mundo, factus ne, an minime sit, inutilis est, ita quoque de providentia Dei indagare non confert, sed utilis omnibus est, ut vim quandam esse in mundo hominibus & potentia, & sapientia meliorem cognoscamus, &c. Quidquid sit tandem, Hippocrates noster satis Divinam providentiam in confesso habuit, qui suadet, ut preces Diis effundamus, & divinam imploremus opem.

Ita enim senex: e) *Cum quid purum de Deo puro quis capere videtur, quoad sanitatem optimum est, nam significat, quæ corpus intrant, pura esse. Si quid autem contra, non bonum est, morbum enim in corpus venisse significat.* Paullo autem post infert: *) *De signis autem cœlestibus syderibusque, cum quis gnarus, perituque fuerit, sic provideto, & diætam statuito Diisque supplicato, cum bona videris, Soli Jovi cœlesti,* &c. *cum vero contraria, Diis hæc avertentibus.*

Hinc

c) ὄψις θεῶν καθαρόν Lib. de Insomniis. T. I. p. 639. In eodem libro p. 638. ὅ, τι ἂν τούτων ἐρανίοισιν ἐφέζεσθαι δόξει σοι, καθαρὸν καὶ ὑγρὸν ἐὸν, ὑγιαίνειν σημαίνει, διότι ἐκ τοῦ αἰθέρος εἰς τὸν ἄνθρωπον καταλθόν ἐστι τοιοῦτον δὲ ὁρῇ καὶ ἡ ψυχὴ ἐιόντερ ἐσέλθῃ. Idem p. 633. somnia Divina admittere & singulis hominibus vel integris civitatibus bonum aliquod vel malum præsignificantia non dubitat. ὁκόσα μὲν ἂν τῶν ἐνυπνίων θεῖά ἐστι, καὶ προσημαίνει τινὰ συμβησόμενα ἢ πόλεσιν ἢ ἰδιώτῃ λαῷ ἢ κακὰ ἢ ἀγαθὰ μὴ δι' αὐτῶν ἁμαρτίην, εἰσὶν οἱ κρίνουσιν περὶ τῶν τοιούτων ἀκριβῆ τέχνην ἔχοντες.

*) p. 639. sq. 642. In eod. lib. p. 634. redarguens illorum Medicorum insciti am qui insomnia morbos præsignificantia dijudicare nequeunt, & nihil aliud jubent quam Deis supplicare, subjungit: καὶ τὸ μὲν εὔχεσθαι πρέπον, καὶ πάνυ ἐστὶν ἀγαθόν. δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν ξυλλαμβάνοντα τοῖς θεοῖς ἐπικαλέεσθαι. *Et sane Deos precari decet & valde bonum est. Sed oportet & ipsumetme manus admovere atque ita Deos implorare,* quod suadet etiam p. 635. & in fine libri p. 644. ait se ra-

2011 Ministerio de Cultura

Hinc quoque lib. de Muliebri natura f) præcipit, ut in tractandis mulierum morbis ab ipso Numine auspicium ducamus. Cæterum libello de Elegantia g) tam pie de Deo loquitur, ut nullus Theologorum in hac re Hippocrati sit præferendus. *Scientia*, inquit, *de Diis Medici animo penitissime implexa est, cum in aliis affectibus, & symptomatis medicina erga Deos valde reverenter se habere comperitur, tum vero Medici Diis locum dant, Numen enim omnia regens in medicina minime ocioſum esse animadvertunt, & in iis morbis, quos ipsimet aggrediuntur, & in iis, quos per se absque sua opera superari vident. Quot quot enim medicina vincit, Deorum ope vincit, nam & Medicinæ via secundum sapientiam, Deorum munus est, & remediorum efficacia ab iisdem pendet.*

Numina ni faveant, nil Panacea potest.

6. Mitto volens, quæ in hanc rem alibi, h) ab Hippocrate scribuntur. Ecce ut non minus pie, quam vere, Christianæque religioni congruenter medicinam esse donum Deorum, omnemque vim; & efficaciam ab eisdem pharmaca suscipere, luculenter optimus senex profitetur. Quid

se rationes diætæ inveniſſe ὡς δυνατὸν ἐυρεῖν ἄνθρωπον ὄντα ξὺν τοῖσι θεοῖσιν. T. I. p. 55.

f) πρῶτον μὲν ἐκ τῶν Θείων ἄρχεσθαι T. 2. p. 358.

g) περὶ ἐυσχημοσύνης sive de decori ratione à Medico obſervanda T. I. p. 55. καὶ γὰρ μάλιστα ἡ περὶ Θεῶν ἔιδησις ἐν νόῳ αὐτῇ (τῇ ἰητρικῇ) ἐμπλέκεται, ἐν γὰρ τοῖσιν ἄλλοισι πάθεσι καὶ ἐν συμπτώμασιν ἐυρίσκεται τὰ πολλὰ πρὸς Θεῶν ἐντίμως κειμένη ἡ ἰητρική, οἱ δὲ ἰητροὶ Θεοῖσιν ἐπιχειρήκασιν, ὑ γὰρ ἕνι περιτὸν ἐν αὐτέῃ τὸ δυνατεῦον, καὶ γὰρ ὅτοι πολλὰ μὲν μεταχειρέονται, πολλὰ δὲ καὶ κεχράτηται αὐτέοισι δι' ἑωυτέων, ἃ δὲ καταπλεονεκτεῖ νῦν ἡ ἰητρικὴ, ἐντεῦθεν παρέξει. Idem in præceptionibus quæ videntur pars esse scripti περὶ ἐυσχημοσύνης T. I. p. 66. inter ea quæ Medicum dedecent, refert si non abstineat temere susceptis ὅρκοις παμμεγέθεσι Θεῶν. Ipse viciſſim. futuris Medicis non modo morum probitatem graviter ubique commendat, speciatim in scripto περὶ ἰητροῦ p. 44. sq. T. I. sed & eos ad artem suam ἁγνῶς & ὁσίως exercendam sancta jurisjurandi religione obligavit, ejusque formulam diligenter ab illis obſervandam præscripsit T. I. pag. 42. in quam exstat eruditus Jo. Henrici Meibomii commentarius Lugd. Bat. 1643. 4.

h) Lib. de veteri Medicina & in Epist. ad Abderitanos. Verba habes infra ad cap. VII.

2011 Ministerio de Cultura

Quid mirum igitur, ſi Zimarellus, i) teſtante Joanne Colle, Hippocratem Naturæ, & Chriſtianæ Theologiæ genium appellabat?

Hujus pium ſanctumque inſtitutum ſecuti ſunt Arabes; Quare Meſuæus Regis Damaſceni nepos ſuos ita exorditur Canones: *In nomine Dei Miſericordis, cujus nutu ſermo recipit gratiam.*

Affectuum vero curationem his aggreditur præfatis: *Sanat languores Deus, qui de frugalitatis ſolio produxit in largitate ſua medicinam benedictus, glorioſus, & excelſus.*

Quis hanc in Deum pietatem, & cultum non admiretur? Quis non æmuletur veritatis lumine excitatus? Deo igitur ſupplices preces feramus; ſcriptum eſt enim: *In tua infirmitate ne deſpicias te ipſum, ſed ora Dominum, & ipſe curabit te* &c. Nec magnum quicquam aggrediamur non invocato Numine, ſapienter enim Heraclitus ſacrificia, & preces medicamenta appellare ſolebat, quod præpotentis pharmaci vice à morbis purgent.

7. Sed hic ſe ingerit quæſtio Theologumena, an ſcilicet res divinas obeuntibus nobis Deo contingat affectio? Porphyrius ſuſpicabatur, non modo Dæmones, ſed etiam Deum affici, quoniam invocationibus moveantur.

Victa Hominum precibus celeſtia Numina terras
Coguntur petere, & caſus aperire futuros.

Jamblichus arbitratur, Deos, non quia invocentur, moveri ad communicanda hominibus bona, ſed ſponte nos ad bonum provocare, nobisque invocando converſis accurrere ultro quippiam monſtrantes, largientesve. Supplicationes porro animam Divino aptam influxui reddere, qui tum ultro, tum facile perveniat propter Divinam amicitiam omnia continentem. Quod ſi à benefica Deorum cura, ceu à clariſſimo Solis lumine abeamus longius, denſioribus nos ſtatim tenebris circumfundit, tuncque iratior nobis dicitur Deus, quem tunc demum credimus remollire, ſi ſuppliciter ad eundem convertamur: Lenimentum id genus affectionem Deo infert nullam, ait Cælius, immo à perturbationibus ſequeſtrat animam.

Porro Platonici mundanis Diis ſacra obeunt corporea, ſuperioribus diis ſegregatam putant dicandam eſſe ſanctimoniam. Principi vero ſegregatiſſimam.

i) Comm. in lib. Hippocratis de inſomniis.

2011 Ministerio de Cultura

8. Verum age quando in hæc incidimus, cur ſupplicationes quædam exaudiuntur, quædam obturatis deſpectantur auribùs? Reſpondeat doctus juxta, ac pius Avicennas. k) Cauſſa, inquit, propter quam exaudiuntur preces, eſt convenientia, ſeu aggregatio cauſſarum ſimul cum Sapientia Divina, & eſt, quod conveniant, ſive aggregentur hominis deprecantis cauſſa? Verbi gratia in eo, quod ipſe deprecatur, eſt cauſſa, cur res illa ſit ex Creatore. Quod ſi quispiam dicat, utrum fieri poſſit, ut citra Litanias illud evadat? Utique inficiabimur, quoniam eventus unica eſt cauſſa. Nempe altiſſimus opifex, qui interpoſitas preces ceu proximas, & peculiares cauſſas diſponit, quemadmodum ſanitatis alicujus laborantis, pharmaci hauſtus cauſſa perhibetur, quum vero medicamentum reſpuit, ſanitatem quoque negligit.

8. Pari modo preces ad vota obtinenda veluti accommodata media deſiderantur. Quamobrem duabus de cauſſis, quæ ſimul conveniunt, rogatus neceſſarii videntur, atque adeo ipſarum exauditio. Enimvero ſi ad ſupplicandum promovemur, à Deo eſt, propterea deprecatio, cur exaudiamur, cauſſa eſt. Cur vero in congruum, & decens adſpiret ſupplicatio, unde optata cadunt ex voto, ab eodem repetendum, quare ambo ab una producuntur origine. Nonnunquam vero alterius cauſa eſt altera. Propterea quidam à terrenis cœleſtia affici, in animum induxerunt, quare preces noſtræ neceſſario exaudiuntur. Nos iis ſic iri obviam volumus; Naturalia nimirum hæc cœleſtium, & Divinorum effectus quosdam eſſe, qui, ni pervertatur ordo, in ſuas cauſas nullatenus queunt efficere, hinc etiam ad orandum excitamur. Cur vero preces non exaudiantur, ea potiſſimum eſt cauſſa, quod finis, cujus gratia obſecrat, vel non conducit juxta Univerſi ordinem, vel ratione deprecantis. At vero viris ſanctimonia delibutis inter precandum Prima cauſſa vim infundit per quam mirum in modum aliena movent, quare & elementa, eorum voluntati confeſtim parent, qvum maxime elementa ſubjecta ſint animæ energiæ, nosque ipſi non ſemel fecimus periculum. Ubi enim res vehementius imaginari contingit, quam mox corpora noſtra allioſim, & affectionem ſubeunt pro animi varia diſpoſitione. Ad hæc neque abſonum, aut à veritate abhorrens eſt, quempiam imaginationis vi alienum ciere, & percellere poſſe corpus, id quod Indiæ inquilini ſæpius experiuntur. Itaque Deus omnium conditor exaudit deprecantem animam, ſi finis, ad

k) Libro de Anima Aphoriſm. 45.

2011 Ministerio de Cultura

ad quem preces diriguntur, in universi ordinem, & utilitatem relabatur.

9. Hæc est ipsissima Avicennæ sententia, qua duo potissimum constituuntur veluti cardines, super quibus impetrati voti ratio convertitur; divina scilicet afflatio, qua ad rogatus, & obtestationes excitamur, justa denique, & honesta singulis, aut universæ naturæ conducens inter implorandum petitio. Et hæc est congressio, coitioque caussarum, quæ divinam movent sapientiam ad efficiendum, quod efflagitatur precibus, quibus plane nulla afficiuntur passione Numina, sed tantum in illis veluti symbolis volunt esse efficacia. Ut autem preces omnibus sint absolutæ numeris, quinque stipari oportet prærogativis: *) Securæ enim, rectæ, ordinatæ, devotæ, humilesque esse debent. Sed quando hæc altioris sunt operis, mittimus, & ad Avicennam revertimur, cujus commendamus sententiam, Deum Sanctis viris præsto esse, virtutemque communicare, per quam elementa, & quidquid ex elementis est concretum, illis audiunt, & protinus obtemperant. Mirabilis est enim Deus in Sanctis suis. Verum quod de Imaginatione subjicitur, & falsissimum, imaginatio namque immanens actus est, nec quicquam in nostro corpore obire potis est, nisi alterius caussæ, quæ ejus subsit imperio, interceSSione, congressuque, multo minus in alieno corpore.

10. Hinc non inelegans quidam a) perperam plurimos, eosque admirabiles eventus in imaginationem rejicit, utpote quæ revera spiritus, & humores ciet morborum parentes. Nam si rogetur, cur appositis amuletis cum susurro, aut sesquipedalibus verbis effutitis quispiam morbo defungatur? Respondet effectum esse ab imaginatione. Ubi namque certa spes salutis concipitur, calor, spiritusque quoquoversum effusi ad functionum munera acriores, aptioresque redduntur. Sic epileptici, dum ex Alcæa ungula concinnatum gestant annulum, quia Periaptis certo credunt, & maxime fidunt, non corripiuntur, quod confidentiam spirituum quies, & tranquillitas excipiat: At submoto annulo, quia invadit timor, turbantur spiritus, atque consternantur, à quibus exciti humores cerebri obstruunt ventriculos, membranulasque vellicant, hinc sacer ingruit morbus. Atque perinde illis accidit, ac qui demisso, humilique loco angustam trabem recti perambulant, at si paulo eminentiore loco ponatur, unde pe-

 riculum

*) Precum conditiones ex D. Thoma.

a) Alex. de Vicentinis.

2011 Ministerio de Cultura

riculum impendeat, ingreſſi quam mox præcipites delabuntur, quod præ metu ſpiritus in fontes recurrunt, & lacertos deſerunt. Qua cauſſa etiam ſomnambuli avia loca petunt, repetuntque, at experrecti, ſi diſcrimen agnoſcant, proni decidunt. Eodem modo & Quartanam fieri, & admoto Araneo propulſari credidit. Sed norit in primis affectus ex prænotione Phantaſiæ, quæ vel læta, vel moleſta objiciat, ſuboriri quidem, circa cor tamen ſanguinis, ſpirituumque tumultuariam fieri commotionem, quare cordis potius, quam cerebri affectus ex phantaſiæ deliramentis emergere conſentaneum foret. Nam etſi affectus univerſum corpus moveant, in ipſo enim corde aut caloris, aut frigoris, ut ait Ariſtotelis facta alteratio, etſi in exigua, & non ſenſili particula, plurimam ſane in toto corpore parit differentiam cum ruboribus, & palloribus, cum horroribus, & tremoribus, aliisque hujusmodi; ut temone paululum translato magna fit proræ transpoſitio: Nihilominus tanti non ſunt, ut excitis ſpiritibus continenter aut morbos pariant, aut propellant (ni ſummus ſubſit apparatus.) Equidem multum conducere fidentiam ſcio, unde Avicenna dicebat, Medicum plures curare, cui plures fidunt, plurisque eſſe bonam, firmamque animi confiſionem, quam omnia Medicorum pharmaca. Propterea etiam Valleſius Medicos dehortatur, ne eorum curam ſuſcipiant, à quibus non æſtimarentur plurimi. Cujus rei cauſſam adjiciunt quidam, b) quod confidens animus non percellitur, ſed adquieſcit, quocum ſpiritus etiam conſiſtunt. Accedit, firmam erga Medicum fiduciam id agere, ut malorum obliviſcantur, & dolores converſo in Medicum animo aut non ſentiant, aut mitius ferant, neceſſario enim animadverſio deſideratur ad percipiendum dolorem. Unde Hippocrates qui dolentes parte aliqua corporis omnino dolorem non ſentiunt, iis mens ægrotat. Scio inquam ea de cauſſa plurimum prodeſſe fiduciam, ſed eam eſſe, quæ comitialem morbum admota Pæoniæ radice, aut annulo ex Alcæo ungue arceat, haud credo. Ecquis enim ea pernicie ſemel correptus fidenti, ratoque animo non ſperat, fore, ut de integro non invadat, cum interim credulis, & bene ſperantibus medio de fonte leporum ſuperveniat, & inceſſat? Cornelius Agrippa Magiæ Ceremonialis unum principium ſtatuit credulitatem firmam: qui non crediderit, inquit, non experietur, ſed tam futilem ſententiam jure Philoſophi rejiciunt. Exiſtimandum igitur cum tota elegantiorum Aſclepiadarum Schola ungulam ſylveſtris Aſelli cum cerebro Epileptico habere ſcheſim, & quandam analogam rationem,

b) Vegia, Mercurialis.

2011 Ministerio de Cultura

nem, adeo ut annulo apportato per occultum effluvium ita roboretur cerebrum, ut non possit à quavis morbifica causſa concuti. Araneolum vero frigidum, siccumque animal aut negarim ea vi pollere, aut certe non alia ratione, quam κεπικῶς, & mutuo consensu. Et, ne me quis credulitatis arguat, qui omnia ad temperationem velim reducere, Alex. Aphrodiseum quærentem patienter audiat, cur quos Dipsas momorderit, sitique sunt intolerabili affecti, eis epota theriaca, quæ calida, siccaque est, sitim sedat, non autem magis incendit? Respondet non qualitatis ratione sitim sedare, sed mutuo quodam consensu, & ratione naturali. Id est hujusmodi Antidotum, quod plurimis ex herbis componitur; quæ consensum aliquem cum singulis corporis partibus habent, velut Dictamnum proprietatem quandam erga cor habet, ipsumque confirmat, & servat, Eupatorium vero cum Jecore, Scolopendrium eum Liene, petroselinum cum ventris orificio, Hyssopus vero cum Septo, & pulmone, Helenium vero cum Renibus, Ruta cum collo, Gentiana cum cerebro, Seseli autem cum vesica urinaria. Unumquodque igitur horum mellis dulcedine illectum trahit quod sibi proprium ad tutelam est. Inter quæ omnia sunt & viperarum immixtæ carnes, quæ naturalem quendam mutuum affectum habent, quam antipathiam vocant, adversus quodvis venenosum animal, corruptibilemque virtutem. In singulas igitur partes distributa affectum illum, qui corruptionem minetur, agere non sinunt. Repugnant enim ceu legitimi quidam milites, qui pro sua ipsorum patria, arma ceperint. Hactenus Alexander, qui tametsi sententiam meam confirmat, & causſam elegantissime exprimit, in eo tamen falli videtur, quod singula simplicia in Theriace permanere putarit integra, qvum tamen post fermentationem corrumpantur, & ex corrupta singulorum specie quinta quædam prodeat essentia virtute omnium vim continens. Nam quemadmodum in Mixtis corporibus virtutes subsunt, quæ in elementis desiderantur, ita in Theriace virtus ea inest, quam in singulis non est invenire. Propterea Avicenna Theriacam non humano ingenio, sed potius Divina inspiratione concinnatam esse ratus est. Et utinam multa non deessent, quorum causſa suis privatur viribus.

11. Sed ne parergon, opus ipsum superet, receptui canamus, & adhibitis opportune morbo remediis ad implorandum Divinum auxilium fidenter accedamus, quia & efficaciam Deus pharmacis ingerit, & quia mirandum in modum ipse sanitatem conferre potest: Quidquid enim Deus una cum secunda causſa potest efficere, se solo potest, in genere in-

2011 Ministerio de Cultura

quam efficientis cauſſæ natura non de induſtria agentis. Argumento ſit Paralyticus ille, qui jubente Chriſto Theanthropo ſuſtulit grabatum ſuum, & ambulavit. Similiter quod ad umbram Petri Apoſtoli ſanarentur infirmi, c) vel Sancti alicujus attactis reliquiis aliqua urgeatur ægritudo, non fit per formam aliquam his corporibus inditam, ſed ſolum per Divinam energiam, quæ ad hujusmodi effectus his corporibus utitur.

CAP. VI.

Quod quidam morbi Divinitus immittuntur.

DEUM olim inflixiſſe morbos, Sacræ teſtantur paginæ, & argumento eſt flagitioſus ille Pharao, qui Saræ captus pulchritudine, ejus violare tentavit pudicitiam, & adulterium committere, unde tentati ſceleris in pœnam perpetua laboravit gonorrhœa, uxoresque cum Regis, tum Aulicorum, vulvæ concluſionem perpeſſæ ſunt, ut deinceps parere non poſſent. Sed accedat Judæorum lepra, quæ non putrem, atramque bilem agnovit, ſed cauſſam longe ſuperiorem, Dei nimirum juſti vindicis iram. Quæ quidem lepra antiquitus ſæviebat pro patrati ſceleris conditione: quare ſi peccatum mitius eſſet, in parietibus domus maculæ pullularent: ſi gravius, in veſtibus labes ſeſe proderet; ſi graviſſimum, corpora ipſa fœdata temerarentur: qua ſane contage, pernicieque infecti XIV. diebus à Protomyſte judicabantur, num extra hominum conſortia, & Civitatis pomœria eſſent ablegandi, non enim ad eam profligandam humana ſatis erat manus, ſed Divina potius opus erat, cum nulla remedia illis adhibita conferrent, ſed ſola Dei Optimi Maximi voluntas. Quidam a) vitiliginis, aut lichenis ſpeciem extitiſſe, ſunt arbitrati, veſtibusque, & domibus accidiſſe duntaxat per analogiam, cum inanimata quoque ſimilem putrilaginem nanciſci poſſint. Nos tamen Theologis, & veritati congruentius dici exiſtimamus, ſi divinitus lepram illam immiſſam fuiſſe demus pro ſingulari ſupplicio ad plectendam Judæorum achariſtiam. Nam Deus, quemadmodum Iſraëliticum Populum ſingularibus cumulavit privilegiis, ita quoque turpem ingratitudinem inſolentibus, & valde atrocibus plexuit ſuppliciis.

2. Triſte ſpectaculum graſſantem, populantemque in humano corpore Lepram ſpectaſſe; Portento ſimile domum eadem colluvie fœdam, quæ

c) D. Thomas opuſculo de occultis rerum operibus.
a) Valleſius lib. de ſacra Philoſ. cap. 19.

2011 Ministerio de Cultura

quæ Herum cum familia, & ſupellectile pellat. Divorum plurimi portentoſum hoc morbi genus ſunt litteris teſtati, quibus reniti non dubitavit Galenus, eo fretus argumento, quod Hippocrates b) nusquam ægritudinis cauſſam rejecerit in Deos, quod omnes peræque Divinos profiteatur, quia ià natura, hæc autem Dei miniſtra: quin eos ſugillat, & vellicat, qui in Deos morborum cauſſas referunt. Verumtamen depoſita diſcipuli perſona neceſſum eſt refragari Pergameno, qui, ut ait Otho Brusfelenſis, c) à ſola corporis, & humorum temperie morborum cauſſam trahens nullos à Deo infligi, aut curari impie fabulatur: Nec eſt, quod ſuæ culpæ Hippocratem prætendat, ille enim cum Homero, & Heſiodo nonnunquam morborum eſſe cauſſam divinum Numen, d) ideoque ab eodem exordiendam eſſe curationem liquido profitetur, cum Deum in medicina minime ocioſum eſſe cognoverit. Quid vero dilucidius, quam quod primo Prognoſticon? Conceptis ille verbis præcipit, ut ſedulo inſpiciamus, numquid aliquid divinum in morbis ſubſit. Quid per Deum τὸ θεῖον illud, ni divinum ſupplicium, quod Deus morbis affligendo in ſcelerum vindictam ſumit? Hoc ut evitaret Galenus, divinum Aërem eſt interpretatus, eosque perſtrinxit, qui ob juſtam Dei vindicis iram morbos emergere animo duxerunt (Moſem autem, & Evangeliographos tangit, qui nulla ſuppoſita ratione hiſtorias ſcriptitarunt, quos alibi etiam ſine demonſtratione loquentes rejicit.) Præterea eos quoque reſpuit, qui decretorios dies in divinam regerunt cauſſam, quia incognita eſt, & inopinabilis. Jure autem hoc arguitur, quia non omnia, quæ arcanas, abditasque cauſſas habent, divina ſunt nuncupanda, ſed quæ prorſus admiranda. Accedit, dijudicantium dierum cauſſas non latuiſſe ſenem. Quare propriam ſubjicit ſententiam, intelligendam eſſe aëris conditionem, ſed quia prava hæc aëris conditio à Cœlo ſit, & declinari non poteſt, Divina dicenda eſt. Atque licet hæc ſententia Hippocrati accommodari poſſit, quia phraſi Latinis, Græcis, & Hebræis conſueta aër Cœlum dicitur, unde Diogenes aërem Deum appellebat, à veritate tamen abhorret, quoniam Galenus ipſe eorum opinionem de diebus criticis vellicans, qui ad divina recurrebant, non utique, ait, divinæ cauſſæ, quia nec incognitæ, nec inopinabiles, nec admirandæ, licet ex Cœli motu, maxime vero Lunæ deriventur. Præterea ſi propter Cœlum

b) Lib. de morbo ſacro, Lib. de Virg. morbis, Lib. de Aëre, Locis & Aquis ſupra p. 216.

c) Lib. Pharmacorum ſimplicium in Præfatione ad lect.

d) Lib. de muliebri Nat. & Lib. de Elegantia ſupra p. 196, 224.

2011 Ministerio de Cultura

Cœlum divina appellanda forent, quæ ab eo pendent, universum naturæ opificium esset divinum.

3. Sed mittamus jam Galenum, e) qui in hoc inferiori mundo nil immortale cognovit, nec divinum, quin ne animam quidem rationalem aliud esse putavit, quam temperamentum, aut innatum calidum, nec aliter à suo Platone *) doceri potuit. Faceſſat igitur parumper, quando nec à discipulis, ejus fovetur opinio. Sunt, qui pro aëre occultam, & deleteriam qualitatem è Cœlo derivatam sufficiunt: f) Quæ sententia nec rei naturæ, nec Hippocrati consentanea videtur, Cœlum enim Catholica causſa est, & propter universi conservationem movetur, non ad demolitionem. Verum cedo, cur à Cœlo maligna, & sontica qualitas potius, quam benigna, & manifesta dici divina debet? Hercules si qua divina appellanda foret, certe benefica, & vitalis, quum Cœlum boni studio nobis moveatur. Atqui Hippocrates ipse cum aëris, & ejusdem à Cœlo mutationum meminit, nihil interponit divini.

4. Neque eorum probatur opinio, qui g) τὸ Θεῖον formæ totiusque substantiæ morbos interpretantur, quod fortasſis in Physicis Aristoteles semel formam nuncupavit divinam, nam eo modo unumquodque divinum esset, quum sua exornetur specie, & forma.

5. Multo minus cujusdam boni h) arridet opinio, qui divinam causſarum syndromen, atque concursum intelligit. Homo plusculum philautos putat causſarum colligantiam, & implexum esse illud divinum, de quo Prognosticon primo fit mentio, quasi dixeris fatale. Utpote si quis misellus iter faciens magna repente tempestatum, imbriumque vi obrutus tecta requirat, quæ plurimo distent intervallo, cogatur madida sub veste pernoctare. Tandem redeunte die post longos viæ errores in diversorium secedat omni copia vacans, ubi nec lecti, nec ignis, nec mensæ facultas fiat. Cogatur cedere fame, & frigore pulsus. Interim præ stegnosi febribus corripiatur validis, desiderentur Hospitia, Medici, pharmaca, soteria cuncta, fato moriatur.

6. Hoc putat ille divinum in morbis. Siccine per ambages divina procedunt? Emoriar, si quicquam audierim inconsultius. Fato enim morimur multa consumpti senectute, & naturaliter, unde ignis urit fato.

c) Lib. quod Animi mores, &c.
*) Potuit, & edoctus est fortasſe.
f) Marsilius Ficinus, Mercurialis, Valleriola.
g) Fernelius in Phys.
h) Neoterici (Hieron. Jordani) quid sit divinum in morbis.

2011 Ministerio de Cultura

to. Quare merito queritur ſoror Anna de Didone, quod intempeſtive mortem oppeteret.

Nam quia nec fato, merita nec morte peribat
Sed miſera ante diem.

Cum Perſæ Græcorum templa incendiis abſumpſiſſent, & ſolo adæquaſſent, Jones inſtaurari vetuerunt, ut eorum ſpurca barbaries à ſingulis videretur. Ita mihi nefas, imaginoſam hanc ſolertiam deſtruere, qui cupio ab omnibus videri.

7. Riolanus Euchetarum arrogantiam proſcindens, qui primarum cauſſarum intelligentia, ſe tandem æquare poſſe Deum gloriabantur, modeſtius inquit, Socrates, cum diu, multumque in rerum humanarum, divinarumque cognitione deſudaſſet, hoc unum ſe ſcire confeſſus eſt, quod nil ſciret. Eadem modeſtia Hippocrates in morbis divinum quiddam ineſſe affirmabat, i) quod ſive occultum, ſive inexplicabile, ſive cœleſte, & à Deo profectum interpreteris, ut puta ſceleratorum flagellum, fortaſſis ad Authoris mentem, haud dubie ad rei ipſius veritatem apte, & accommodate dixeris.

8. Et quamvis perinde accidat in Hippocratis ſententiis, atque in Timantis opellis, in quibus pluſculum ſemper aliquid intelligebatur, quam pingeretur: à nobis tamen, qui Catholicam fidem, atque adeo

i) Prognoſtic. T. 1. p. 448. vult Medicum ἅμα δὲ καὶ εἴ τι θεῖον ἔνεστιν ἐν τῇσι νούσοισι, τό γε τὴν πρόνοιαν ἐκμανθάνειν. Confer Hieronymum Jordanum de eo quod Divinum eſt in morbis, Francof. 1651. 4. & Morhofium τὸν μακαρίτην lib. 1. Polyhiſtoris c. 12. Non tamen diſſimulandum eſt ab Hippocrate per τὸ θεῖον hoc quoque loco intelligi conſtitutionem divinitus immiſſam aëris, τὴν γε περιέχοντα ἡμᾶς ἀέρα καθάσασιν, ut recte interpretatur Galenus T. V. p. 120. Nam ex illius temperie morbos etiam judicandos eſſe nemo dubitabit, quem μέγιστον ἐν ἅπασιν τῶν συμπτωμάτων δυνάστην vocat Hippocrates lib. de flatibus T. 1. p. 401. 413. Facit etiam huc quod lib. 1. Epidemior. T. 1. pag. 670. ait morbos dijudicari ἐκ τῆς κοινῆς φύσιος ἁπάντων, ἐκ τῆς καταστάσιος ὅλης καὶ κατὰ μέρεα τῶν ἐτησίων καὶ χώρης ἑκάστης. & lib. 3. epidem. T. 1. p. 729. δεῖ δὲ καταμανθάνειν ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν τῶν ὡρέων ἑκάστην καὶ τὸ νόσημα. Hæc tamen non repugnant ſed pulchre conſentiunt illis quæ de poteſtate Deorum etiam in morbis moderandis, & de precibus ac religioſo cultu qui Numini debetur, Hippocrates alibi diſerte agnoſcit & ſuadet in locis adductis ſupra p. 223. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

veritatem ipſam profitemur, ſine ambagibus divinum hocce, Dei eſſe voluntatem, credendum, quæ in ſcelerum vindictam, & alicujus ergo boni morbos incutit. Ac, ut privato utamur exemplo, mors Regis Joram, qui per immane nefas Populum à lege Dei averterat, & fratres fæva morte necaverat, ita deſcribitur. Et ſuper hæc omnia percuſſit eum Dominus alui languore inſanabili, cumque diei ſuccederet dies, & temporum ſpatia voluerentur, duorum annorum expletus eſt circulus, & ſic longa conſumptus tabe, ita ut egereret etiam viſcera ſua, languore pariter, & vita caruit.

9. In hiſce affectibus tota medendi Ars nihil poteſt, quod Dei ope deſtituatur: Id quod etiam Aſſæ Regis eventus comprobat, qui podagra mortuus eſt intra triennium, neque exceſſit quadrageſimum primum ætatis annum, quia in infirmitate ſua Deum non quæſivit, ſed magis Medicorum confidit peritiæ. Contra vero Ezechias cum ad mortem ægrotaret, Deo jubente, leviſſimo medicamento, admota ſcilicet ficuum maſſa, ab Eſaia ſanatus eſt. Quare iſtorum maxime habenda providentia eſt cum Medico, tum ægroto Chriſtiano, qui primo quoque tempore, quæ ad morituros pertinent, ſancte compoſitis, ita Arti fidere debet, ut Dei opem enixe imploret, atque ita Deum obſecrare, ut Artem neceſſariam usque quaque ludibrio non habeat, quandoquidem & Sancti viri pharmacis utebantur, ut & Media adhiberent legitima ad ſanitatem, & Medicinam ſacerrimum Dei donum apud Homines commendarent.

CAP. VII.

Quod Deus ſervat, & purificat Homines.

Sapienter Proclus, ſi quid aliud, ſcripſit, omne divinum providere ſecundis, & ereptum eſſe ab iis, queis providetur; ſi quidem corporea ſubſtantia, quæ ſecunda eſt, ſpirituali, quæ prima merito dicitur, ſubjecta eſt: Hinc Ariſtoteles non ſemel à Deo Cœlum, & Naturam pendere palam eſt confeſſus, in quam ſententiam univerſi Ariſtotelis interpretes incidentes à Deo conſervante, non producente pendere teſtantur, quod putarit Philoſophus Mundum Deo fuiſſe coæternum (ni forte dicendum videatur, negaſſe quidem Ariſtotelem per generationem cœpiſſe, per ſimplicem vero emanationem, naturalemve proceſſum, non iſſe inficias.) Quidquid ſenſerit tandem Stagirita, res profecto poſtulat, ut duca-

2011 Ministerio de Cultura

dicamus, res universas à prima illa cauſſa dependere ſubſtantive, producente, & ad ipſam, ceu ultimum finem referri. Deus enim eſt A, & Ω, ſeu principium, & finis. Hinc Academicæ Scholæ proceres: Quæ ſunt omnia ſunt, & ab uno, & in uno, & ad unum. Cuncta etenim in Deo ſunt ut in movente, gubernante, & conſervante, (neque tamen ab eo ut ſubſtentante materia, aut conſtituente forma pendent.) Cæterum quemadmodum res univerſæ in Deo ſunt, ita Deus viciſſim in omnibus, non ſane ſecundum inhærentem eſſentiam, ut ait Albertus, ſed per illapſum, influentiam, & poteſtatem. Deus, inquiunt ſapientiæ amatores, nulli mobili eſt extrinſecus per abſentiam, verum per inhærentiam: cum enim Deus ubique ſit, non poteſt non eſſe præſto. Qua de re quia præclare ſcripſit Author Libri de Mundo, age in medium ejus verba feramus. *Vetus ſermo eſt*, inquit, *à majoribus que proditus inter omnes homines, univerſa tum à Deo, tum per Deum conſtituta fuiſſe, atque coagmentata*, k) *nullamque naturam ſatis ad*

 ſalutem

k) Huic ſententiæ ſuffragatus Hippocrates ſive quisquis auctor lib. de ſeptimeſtri partu T. I. p. 165. à Conditoris lege omnes rerum creatarum rationes temporaque omnia unice ſuſpendit. πάντα γὰρ ϗ ἴδιά ἐϛι καιροῖς κραίνων ϗ σύγκρισις. κατὰ γὰρ τὴν ἀρχαίαν γένεσιν ὁκότε ἔκτισο πάντα ζῶα, ἐρυσμῶτο. ϗ νῦν γνῶϑι Δὶ ταῦτα κατὰ νόμους ῥυσμῶϑαι. Hæ leges quæ niſi opificis ac rectoris cogitari poſſunt? Hunc agnoſcens etiam Democritus de natura hominis, inter Hipppocratis ſcripta T. I. p. 282. ἐνδοχεῖα δὲ μύϑων ὥϛε δημιουργὸς ἀνέφηγεν. Eidem τὴν ϖεφύκοιαν tribuit pag. 283. atque inde uterum mulieris ita conformatum. Ἡ δὲ ἀσώματος ἐν μυχοῖς Φύσις ἐξέτευξε παντάμορφα ϖλάγχνων γένη. Sic & Hippocrates ϖεὶ ἀνατομῆς T. I. p. 288. Τὰ δὲ ἄλλα ἡ Φύσις διετάξατο. Et de alimento T. I. p. 594. Φύσις ἐξαρκέει πάντα πᾶσιν. - - μία Φύσις ὅϑι ταῦτα πάντα ϗ ὃ πολλαί. πολλαὶ Φύσιές εἰσι ταῦτα πάντα, ϗ ὃ μία. p. 597. Φύσιες πάντων ἀδίδαχϑι & VI. Epidem. T. I. p. 809. νόσων Φύσιες ἰητροί. ἀνευρίσκει ἡ Φύσις ἀυτὴ ἑωυτῇ τὰς ἰφόδους, ϗκ ἐκ διανοίης. Ex lege Conditoris igitur. ἀπαίδευτος ἡ Φύσις ἐῶσα, ϗ μαϑοῦσα, τὰ δέοντα ποιέει. Idem Hippocrates cordis auriculas conſiderans fatetur eſſe præſtantiſſimi artificis opificium, lib. de corde T. I. p. 291. ſeq. καίτοι δοκέω τὸ ποίημα χειρώναχτος ἀγαϑοῦ. κατασκευάσμϑ γὰρ &c. οἵ τε ξυνιέντες ϑαυμάζουσιν. Igitur non temere hæc quæ

ſalutem inſtructam eſſe poſſe, quæ citra Dei præſidium ſuæ ipſa demum tutelæ permiſſa ſit. Quocirca veterum nonnulli eousque provecti ſunt, ut hæc omnia dictitarent, Deorum eſſe plena omnia, hauririque eorum ſpectra ab hominibus oculis, & auribus, reliquisque ſenſibus: Sententiæ illi quidem fundamenta jacientes Divinæ fortaſſe potentiæ, non item Divinæ naturæ congruenti; Et enim cunctorum, quæ rerum natura complectitur, cum ſervator eſt Deus, tum vero quæcunque in hoc mundo quoquo modo perficiuntur, eorum omnium idem eſt genitor.

Non ſic tamen ipſe, ut opificis in morem, animalisque laſſitudinem ſentientis labore afficipoſſit, ut qui ea facultate utatur, quæ nulli cedat difficultati, cujus ipſe vi facultatis omnia in poteſtate continet. Nec minus etiam, quæ longius ab eo videntur eſſe ſubmota. Summam igitur, & primam ſedem ſortitus ea de cauſſa ὕπατος, quaſi ſupremus appellatus eſt, & (ut inquit Poeta) in ſummo culmine univerſi Cœli ſuum ipſe habet domicilium ſitum, & collocatum. Maxime vero vim ejus ſentit, numineque ejus fruitur ante omnia id corpus, quod proxime eum ſitum eſt. Tum quod ſecundum ab hoc ſitum habet, & annumquodque deinceps, prout ſituum ordo ad noſtrum usque locum natura conſtitutus eſt: Quo fit, ut terra, & terrena omnia, quum longiſſime ab Divinitatis adminiculatione abſcedant, tam infirmitate ſumma ſint ipſa, concinnitatisque ſibi conſentaneæ maxime expertia, atque ideo multo tumultu exagitata. Atqui cum ita ſit divinum Numen natura comparatum, quoquo ut verſus permeet, non mirum ea, in quibus ipſi verſamur, ac nobis ſuperiora, pro eo quantus eſt acceſſus ad Deum, vel abſceſſus ab eo, ejus opitulationem quoque ſentiunt. Proin id præſta-

quæ videmus coaluiſſe, ſed ad certos uſus ac fines facta eſſe ab Opifice, ubique agnoſcit, unde & libro de articulis T. 2. p. 823. monet talia in homine ὁκόσα ἐπὶ χείρωι γέγονε, deteriora fieri niſi ad illos uſus adhibeantur. Inde medicam quoque artem lib. de veteri Medicina T. 1. p. 25. ὄκι ἀπὸ τύχης, ſed dignam Θεῷ πρόσηκεν ὡς καὶ νομίζεται pag. 27. Omitto quod in Epiſtola ad Abderitanos, T. 2. pag. 904. τέχνας ait eſſe Θεῶν χαίρειας, ἀνθρώπους δὲ ἔργα φύσιος & ποίημα, opificium naturæ, legibus Divinis operantis: itaque ſe velle φύσει καὶ Θεοῖς, Naturæ & Diis obſecuturum ad eos accedere, ut Democrito opem ferat. Pecuniam autem ſoſtri loco recipere renuit, quod nec natura nec Deus facere ſuadeat. Et ad Philopœmenem T. 2. pag. 907. ait in animo ſapientis habitare τέχνας καὶ ἀρετὰς παντοίας καὶ Θεοὺς καὶ δαίμονας καὶ βελὰς καὶ γνώμας. In Epiſtola ad Damagetum pag. 912. vocat Θεομαχεῖν, cum duo ſint in mundo, gaudium & triſtitia, ſi quis alterum horum velit ex rebus humanis ejicere.

2011 Ministerio de Cultura

præstabilius esse censemus, Deoque tum decentius; tum magis consentaneum, ita de Deo opinari, ut dicamus potestatem illam in Cœlo sedes habentem suas, incolumitatis causſam rebus universis præstare, iis quoque quæ ab eo longius remota sunt. Paulo autem inferius addit: *Quare augustius id, decentiusque existimandum est, Deum summo in loco ita esse collocatum, Numinis ut tamen vis ejus per universum mundum pertinens tum Solem, Lunamque moveat, tum Cœlum omne circumagat, simulque causſam præbeat eorum, quæ in terris sunt, salutis atque incolumitatis.*

2. Mussſet pudore suffusus Rhois filius, qui à Deo singula individua regi denegavit, metuens ne bonitati Divinæ derogetur. Existimavit enim divinum regimen cognationem habere cum humano in quo media adhibentur, per quæ rector rebus se se aptat regendis: hinc in plura diducitur virtus, hinc exhauritur, hinc vilet eorum, quæ gubernat, contagione. At prima causſa sine virium detrimento suæ bonitatis influxu cuncta temperat, & moderatur, quem Solis instar radios emittentis in universum effundit, à quo singula pro naturæ suæ meritis perficiuntur. Nec rebus admiscetur Deus agendis, quod ejus actio sit intelligentia, hæc autem substantia, quæ supra universam est naturam: quare nec ejus detrahitur virtuti nec decori, quod putavit Averrhois, quemadmodum neque solaris radius: quia quoquo pervadit versus, & diversa permeat corpora, extenuatur, aut hebetescit. Hinc Avicenna, l) Divina inquit, manatio fit sine avaritia, & diminutione.

Puro clarum lumine Phœbum
Melliflui canit oris Homerus.
Qui tamen intima viscera terræ,
Non valet aut pelagi radiorum
Infirma pervadere luce:
Haud sit magni Conditor orbis.
Huic ex alto cuncta tuenti
Nulla terræ mole resistunt,
Nec nox atris nubibus obstat.
Quæ sint, quæ fuerint, venientque
Uno mentis cernit in ictu.
Quem quia respicit omnia solus,
Verum possis dicere Solem.

l) Lib. de Viribus Cordis.

2011 Ministerio de Cultura

Hæc graphice Boëthius, m) qui ad concludendum Divinum regimen his progreditur. Mundus hic ex tam diverſis contrariis partibus in unam formam minime conveniſſet, niſi unus eſſet, qui tam diverſa conjungeret: conjuncta vero naturarum ipſa diverſitas invicem diſcors diſſociaret, atque divelleret, niſi eſſet unus, qui quod nexuit, contineret. Non tam vero naturæ ordo certo procederet, nec tam diſpoſitos motus locis, temporibus, efficientia, ſpatiis, qualitatibus explicaret, niſi unus eſſet, qui has mutationum varietates manens ipſe diſponeret. Hoc quid quid eſt, quo condita manent, atque agitantur, uſitato cunctis vocabulo Deum nomino.

3. Deus licet res omnes conſervet immediate ſuamet actione eas attingendo, quasdam tamen per ſe duntaxat, alias concurrentibus cauſis ſecundis in ſuo eſſe tuetur.

4. Divinum hoc imperium ante omnes ſoter ille Hippocrates agnovit ad ſingula pertinens. Proin lib. de Elegantia n) aperte fatetur; Numen eſſe cuncta gubernans, terrasque, tractusque maris, cœlumque profundum. Sed quod libro de morbo ſacro o) ſcribitur, non ab Ethnico, verum à Chriſtiano Theologo, Divino ſpiritu afflato expreſſum videtur. Ubi enim ſenex ἅλιος eorum, qui à Deo morbum ſacrum proficiſci arbitrabantur (unde ſacrum dici putabant) rejecit opinionem, ſubjicit:

Non tamen ego puto hominis corpus à Deo inquinari, ſordidiſſimum ſcilicet à puriſſimo: Verum ſi contingat ab alio inquinari, aut quid perpeti, cupierit utique à Deo purgari, ac purificari magis, quam inquinari. Deus itaque eſt, qui maxima, & ſceleratiſſima peccata purgat, ac purificat, & liberatio noſtra exiſtit, ipſique terminos templorum, ac delubrum Diis deſignamus, ut nullus, qui non purus ſit, eos tranſcendat, & ingreſſi reſpergimur, non veluti qui inquinemur, ſed ſi quod etiam ſcelus prius habemus, purificemur.

5. Proh hominum, Deûmque fidem, potuitne mortalis, & caduca natura altius mentis aciem erigere, ſanctiora potuitne excogitare? ut Deum boni, pulchrique fontem, ut eum mala committere non poſſe, ut malorum curam gerere, & ſcelere temeratos expiare proteſtatur? ut ab eo ſoſpitatis noſtræ originem derivat? Quis Hippocratem vel entheaſti-

m) Lib. 3. Philoſ. conſolat.
n) Supra p. 224.
o) Supra p. 216.

2011 Ministerio de Cultura

theasticum non dejeret? Miramur Platonicos divine de Deo loquentes, atqui maxima, & sceleratissima peccata à Deo dilui, nemo Gentilium præter Hippocratem cum Israëliticis Vatibus cognovit. Si enim, inquit Paulus ad Rom. unius delicto multi mortui sunt, multo magis gratia Dei, & donum in gratia unius hominis Jesu CHristi in plures abundavit. Ad hæc Christianas ceremonias, & ritus Ecclesiæ prorsus innuit, dum lustralibus aquis ait respergi homines, antequam templa subeant, ut purificentur. Quid? Nonne in baptismate aquis abluimur? Nonne prope valuas expositi manent latices, ut his veluti piati à Diis gratiam ineamus immortalibus? O Hippocratem maximum, o sacerrimum senem, qui non modo Artis Medicæ parangelmata nobis tradidit, verum & Divinæ pietatis semina jecit, quibus imbuti admiramur, simul & veneramur manes divinos.

6. Cæterum, antequam huic disputationi colophonem imponam, sciendum summum illum Plasmatorem, universique opificem præordinasse quidem omnia in proprios fines, mediaque præfinisse, quibus unaquæque res ad finem suum commode perveniat, Mundi tamen gubernacula ad absolvenda munera mediis causis commisisse. Inferiora enim corpora à superioribus reguntur, hæc autem à separatis Mentibus. Idque non ob Divinæ virtutis imbecillitatem, sed ob bonitatis immensitatem, cum rebus à se creatis efficientiæ dignitatem impartiri voluerit. Hinc Platonicorum deprehenditur error, qui putarunt providentiam triplicem esse, quarum prima est summi Dei præcipue spiritualibus, & cœlestibus substantiis providentis, atque adeo toti Mundo solum tamen quoad genera, & species, & universales causas. Secunda providetur rebus singularibus generabilibus, & corruptibilibus infra Lunæ orbem positis, quam sane curam demandant secundis Diis, qui cœlestia corpora cient. Tertia humanis consulitur rebus, cui Dæmones præficiunt, quos medios inter Deos, & homines constituunt.

CAP.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. IIX.

Quod Fortuna magnam partem conferat ad bene, fœliciterque medendum.

Brutus, Philalethes, Euthymius.

BRUTUS. Quid hoc eſt tandem, quod fortunam tonatis', cui maxime Syri templa, arasque dicarunt? Itane ſine mente ſonus? Memini me legiſſe omnium primum Bupalum ejus ſimulachrum effinxiſſe polum in capite geſtans, & manuum altera Amaltheæ ſuſtinens cornu. Sed eadem pictoribus, quæ Phantaſiæ libertas, humano capiti cervicem jungere equinam, & varias inducere plumas ut poſſint. Eandem audio, (ita adolevit fingendi licentia) Sortem, Nemeſin, Tychen, Norciamue appellari, contrario ſemper fluibundam fluxu, & levitate pernicem deſultoria. Equidem ita tenuiter eam aſſequi mihi videor, ut verear prorſus, ne nomini quicquam ſubſit. *Phil.* Cave inanis phantaſiæ figmentum credas. Fortuna, quod temere, & ſine ratione feratur, dicta eſt, etenim accidentium rerum ſubitus, & inopinatus eſt eventus. Quis enim Hyſtaſpis filium Darium Pheretrophorum ad regiam dignitatem evectum conſpicatus, fortunam non profiteatur? Pone tibi ob oculos Archelaum Regem, Simache ancilla natum; Perſeum Argivum quidem, ſed è vulgo: Antigonum, Polyparchum, Raponem, Phocionem, Cleonem, quid aliud, putas, quam fortuna eluceſcet? Recte Agathocles apud Auſonium:

Fortunam reverenter habe, quicunque repente
Dives ab exili progrediere loco.

Non poſſumus Brute, non poſſumus, quin fortunæ manus demus, & quod ajunt, herbam porrigamus, magnum habet imperium. *Br.* Non ego ierim inficias ex libera loquendi libidine, quid quid præter ordinem, & opinionem accidit, id fortunæ acceptum ferri. At ſane cum univerſa ex certa cauſſa fiant, jure videntur mihi antiquorum quidam fortunam exterminaſſe, utpote quæ duntaxat verbo tenus exiſtit. Verum ſerio, ſi aliquid eſſe putas, in quo rerum genere collocas?

2. An ad actionem revocare placet, cum circa practica verſari dicatur? Ariſtoteles quippe eandem prope eſſe, quæ fœlicitas, opinatus eſt.

2011 Ministerio de Cultura

eſt, hæc autem eupraxia, ſive bona actio. *Phil.* Profecto Ariſtoteles inter efficientes cauſſas recenſet, (pulchre enim demonſtravit Alexander in alias cauſſas non eſſe derivandam) verum quæ per accidens: cum vero accidentiam hanc alicui inhæreſcere ſubſtantiæ ſit neceſſum, utique fortuna ad efficientem per ſe cauſſam reducenda eſt. Atqui cum efficientium tria ſint genera, Mens quippe, Ars, Natura, ſive facultas (quod enim in Phyſicis Philoſophus naturam, in Metaphyſicis facultatem appellat) horum alicui innitatur, oportet. Videtur autem practico intellectui, à quo non niſi rationis diſcerniculo diſtinguitur. Verum ut planius conſtet ejus vis, atque natura, à finitione ſumam initia. Plato fortunam definit cauſſam, quæ ſectetur, & incidat rebus, quas facere elegimus. Ariſtoteles vero, cauſſam, quæ hiſce rebus interveniat, quas alicujus gratia, & volentes facimus, obſcuram tamen, & inſtabilem, viden' ut fortuna electionem excipiat, hæc autem intellectum ſequatur. *Br.* Putas igitur fortunam à mente, & à conſilio non ſeparari. *Phil.* Cum circa ea duntaxat, quæ à nobis agi, gerique poſſunt, verſetur, à voluntate, & conſilio dirimi, divellique vix poſſit. Hocque intereſt inter alias cauſſas intercidentes, & fortunam, quod illæ ſingulæ cauſſis per ſe accidunt, in fortuna vero una, eademque actio alterius certa, & definita per ſe, alterius cauſſa per accidens evadit. *Br.* Quî fit igitur, ut fortuna minima ſit, ubi mens, & ratio multa? *Phil.* Quod præter agentis conſilium accidit, atqui maxime intelligenti, & ſapienti, qui ſagacitate plurima prævidet, perpauca præter opinionem eveniunt. *Br.* Videris profecto fortunæ aliquam objeciſſe imaginem, ut deinceps ad credendum inducat, nullo negotio. Cæterum ſi conſilium, & actiones noſtras ſequitur fortuna, unde unusquisque ſuæ fortunæ faber dicitur, cur non omnes peræque obſecundat, ſed illum opprimit, peſſundatque: hunc erigit, & extollit? Si peritia, ut ait Plato, efficit, ut vita noſtra per artes incedat, imperitia, ut temere circumvagetur, cur alogos, & inertes aliquot Medicos videas fortunatiſſimos? Si circa practica verſatur fortuna, quo quis agit conſultius, eo eſſe debet fortunatior. Non ſine tamen admiratione identidem contrarium eſt cernere. Qui fit hoc? *Phil.* grandem profecto mihi injicis ſcrupulum, quem ego niſi re mature expenſa non eximam. Eſt ſane dignus vindice nodus, cui ſuppar ego.

3. Sed ecce properantem video Euthymium illum jatronicem, ipſe ſatis belle faciet. Te ſalvere jubemus, & opportune, ita vivam, ades

2011 Ministerio de Cultura

nobis Euthymi doctiſſime. *Euth.* Hujus diei exortum vobis quoque fœliciſſimum peropto, elegantiſſimi juvenes. Sed quæ vos tenet ſollicitos anxietas? Exprimite, ſi quid eſt, quod conſilium, aut operam meam deſideret. *Phil.* Eſt profecto, &, ni quam primum huc concedebas, me exercebat impenſius, quæ & Claudianum pæne tranſuerſum egit, ambiguitas, Cur improborum (inſcitia enim comitem ſemper habet malitiam) potius, quam meliorum fortuna rationem habeat?

Sed cum res hominum a) *tanta caligine volui*
Aſpicerem, lætosque diu florere nocentes,
Vexarique pios, rurſus labefacta cadebat
Religio, cauſſaque viam non ſponte ſequebar
Alterius, vacuo quæ ſemina currere motu
Affirmat, magnumque novas per inane figuras
Fortuna, non arte regi.

Cur ſcilicet impii inſipientes, ſuper bonos, & ſapientes efferantur? Non me præterit, quid afferant ex Peripatetico Auditorio nonnulli, b) ſed neque recte difficultatem diluunt, neque probantur mihi. *Euth.* Ad magna me evocatis myſteria, quæ ſacrum potius deſiderent Philoſophum, quam Apollinis diſcipulum. Dicam tamen miſſo tantiſper Ariſtotele, ut vobis morem geram, à Platonicis fortunam à ſingulari Dei providentia non diſtingui: Quare cum ejus obtutum nihil poſſit effugere, eorum quoque curam gerit, qui nauci ſint faciendi, ut vel bonorum omnium perfuſi delitiis Authorem ſuum agnoſcant, & ad frugem redeant, vel certe ſtudioſa eorum aliqua actio prætereunte, & evanido rependatur commodo: Nullum enim bonum irremuneratum relinquit Deus. Sed video vos aliquid amplius deſiderare; Sciendum itaque fortunam interdum voluntatem, & intellectum ſignificare, qui præcipua, & proxima perhibetur cauſſa fortunæ inopinati eventus ratione, hinc Ariſtoteles fortunam & caſum dixit Intellectum, & Naturam. Dein fortuna accipitur pro diſpoſitione, & illice, quo agens ad agendum proritatur, unde ſuccedit actioni non intenta effectio, & hoc pacto deſiderium, illicium, cognitio dici poſſunt fortuna, quæ à Proclo ita finitur, ut ſit vis dæmoniaca cauſſas inordinatas invicem connectens.

4. Non

a) Claudianus.

b) Jo. Huartes lib. 1. Scrut. ingeniorum.

2011 Ministerio de Cultura

4. Nonnunquam fortuna de Cœlo dicitur, quod eufortunii, aut infortunii his mortalibus ſit cauſſa, propterea globo inſidens effingitur. Accipitur denique pro influentia, ut apud Albertum Magnum, Fortuna, inquit, eſt qualitas à Cœlo profecta juxta nativitatis periodum, à qua quispiam aptus, aut ineptus ad fœlices ſucceſſus redditur.

Hinc D. Thomas Aſtra, inquit, vim animis noſtris imprimunt, per quam operamur, quod melius eſt, qua vi dicimur fortunati, ut Medicus medendo, Imperator pugnando: Hanc Ariſtoteles in Rhet. vocat nobilitatem divinæ potentiæ. *Br.* Partim Theologica, partim Phyſica nobis obtrudens dubii attuliſti ſolutionem. Sed non vides quam refractarium tuum habeas Hippocratem, qui lib. de locis in homine: c) *Si morborum certa ſunt medicamenta*, inquit, *ut ſunt, quorſum fortunæ opus eſt? Aut ſi in exhibitione medicamentorum fortuna aliquid confert, non magis perfecte medicamenta, quam non medicamenta cum fortuna exhibita morbis proderunt. Quare concludit; Qui medicinam perfecte callet, minime fortunam reſpicit, aut expectat.*

Hæc Hippocrates & recte ædepol, ubi namque ratio viget, nullum fortuna videtur habere poſſe locum, Ars vero mentis habitus eſt recta cum ratione effectivus. *Euth.* Itane objicis Hippocratem ab Arte medica fortunam amandantem? Ego vero tibi inducam palam admittentem.

Ita enim ille libro de arte: d) *At neque ego fortunam ab operibus ul-*

c) Cap. 58. T. 1. p. 398. ſeq. Confer Meibomium cap. 20. p. 198. ſeq. in jusjurandum Hippocratis. Salva tamen naturæ neceſſitate qua ὁ θάνατος διὰ τὴν μοίρην ἔλαχεν, ut ait lib. de ſeptimeſtri partu T. 1. p. 174. In oratione ad aram T. 2. p. 935. πᾶσιν ἀνθρώποισι πικρὴ ἀνάγκη τὰ μεμοιρασμένα φέρειν, καρτερῇ γὰρ βιάζεσθαι ἃ βέλεται. Interim eodem Hippocrate judice ἐπιτυγχάνειν τοῦτ' ἔστι τὸ καλῶς ποιέειν, *fortuna uti, eſt recte facere.* Ac certum eſt in multis artem Medicam præbere ἀκεσίας ἀναμαρτήτους curationes certas, neutiquamque fortuitas. id. de arte T. 1. pag. 9.

d) Cap. 5. T. 1. p. 3. Sic Epiſtola ad Cratevam T. 2. p. 930. *Et fere ſemper ad duos fines militamus, alterum hominis, alterum artis: quorum alter obſcurus eſt, alter ſcientia determinatus.* δεῖ δὲ ἐν ἀμφοτέροισι τουτέοισι καὶ τύχης. *Opus eſt autem in utrisque his etiam fortuna.* & pag. 931. εἶθ' ἡ τέχνη διὰ τὸ ξύμπαν τῆς τύχης, τὸ καθαρθώσιον ἁφήμαρτε. *Deinde ipſa ars propter fortunæ*

2011 Ministerio de Cultura

lis excludo. Quin potius existimo morbis, qui male curantur, ut plurimum infortunium accidere; Qui bene, eos bonam fortunam nanciscì. Paullo autem post subdit: e) *Cæterum dicet hic adversarius, multos jam ægros citra Medicorum usum sanatos fuisse, & ego id dicentibus credo. Videtur autem mihi omnino fieri posse, ut qui medicis non utuntur, in medicinam incidant, non quidem ut sciant, quid in ipsa rectum sit, quid non sit, sed quia fortuito genus illud curationis offertur, quo usi fuissent, si Medicos adhibuissent.* Hæc Hippocrates.

5. Videtur ne tibi fortunam agnovisse Hippocrates? Certe non potes ire inficias, quum tam explicate mentem prodiderit suam. Verum, ut hoc amplius constet, repetendum, curationem universam per contrarium fieri, (quamquam hoc temere ausus est infringere pernicioſissimus Paracelsus) hoc autem duplex est, intrinsecum unum, alterum extrarium; illud natura ipsa est, virtus quippe rectrix omnium naturalium virium aggregatione coagmentata, ut docuit Galenus, quæ functionum omnium opifex est: Hinc Hippocrates f) naturam morborum omnium medicatricem nuncupavit. Quo respexit & Mesuæus g) animadvertens actionem solventis medicamenti fieri discernente, & limitante natura, humorumque expulsionem ipsius esse naturæ opus, pharmacum vero ejusdem machinamentum. Operatur vero natura, ceuper intestina instrumenta, per calorem, spiritum, & temperamentum. Extrarium vero contrarium est præsidium à Diæta, Chirurgia & Pharmacia petitum, quod sane per fortunam, medicum, & assistentes adhiberi debet, tamquam per sanitatis efficientes causas. Propterea Galenus ipse prodidit, fortunam quidem, artem, & artificem materierum interventu agere.

6. Ex hoc conficitur, ut fortuna non minimam partem conferat ad bene medendum.

Unde Galenus, h) At vero, ait, cum causæ sanitatis sint omnia, quæ sanitatem efficiunt, una certe earum est, quod auxilium vocatur, quod pro variis notionibus & ultima, & prima sanitatis causa rectè dicitur,

tuna casum à recte faciendi proposito aberrat. Quæ fiant à Medico per ἐυτυχίην, vel ἀτυχίην, nonnulla commemorat lib. 1, de morbis T. 2. p. 8. seq.

e) Tom. 1. pag. 4.
f) Epid. 6.
g) In Principio suorum Canonum.
h) Meth. 11, cap. 1.

2011 Ministerio de Cultura

citur. Quippe tempore ultima erit, propterea quod tempore Natura, & ars, & Fortuna priores ſanitatis cauſſæ ſunt.

Alibi vero idem Galenus, i) ait: Sæpe fortuna non contemnendam adipiſcendæ laudis anſam Medico ſuggerit, ea tamen vulgus Medicorum ob imperitiam uti neſcit.

Hinc etiam fortunam viam præbuiſſe Galeno, k) legere eſt, & bonam fortunam ſecutam eſſe Galenum. Deſinat poſthac igitur Bettus l) ille deblaterare, & Medicos vulgares & ſuperficiales vocitare, qui Medicum oportere eſſe fortunatum dictitant. Perquam neceſſaria videtur mihi fortuua.

Verum ſunt, m) qui in contraria Hippocratis loca incidentes ex parte ægri, & ex parte medentis fortunam admittunt in arte. Ex parte quidem Ægri, ſi peritum, & fidelem Medicum nanciſcatur, propterea Galenus languentes illos fortunatos appellabat, qui in præſtantem Medicum inciderent; infortunatos, qui in pravos & inſcitos. Ex parte vero medentis, ſi curatu faciles, & ſalubres morbi occurrant, ægrique, & aſſidentes opportuna facientes. *Br.* Platonis in mentem venit, qui à Deo, & fortuna, humana omnia gubernari aſſeruit. *Euth.* Profecto Hippocrates n) fortunam ab arte Medica non excludit, utpote qui alibi Numen in Medicina minime ocioſum eſſe dixit, pharmacaque, & omnes Medici conatus inde agendi vim ſuſcipere. Propterea hanc fortunam o) nonnulli interpretati ſunt Divinam benedictionem, qua medendi ſcientia delibuta fœliciſſimos gerit effectus, cum univerſa à Deo pendeant, qui omnia in omnibus, ut ait Paulus, operatur. Mentis igitur, & moris bonitatem quærat, qui fortunæ ſtudio profrui concupiſcit: Recte, enim, & prudenter agendo Diis gratum facimus, à quibus bona fortuna. Propterea antiquitus infortunati declinabantur tamquam Diis inviſi.

Nullum numen abeſt, ſi ſit prudentia, ſed nos
Te facimus fortuna Deam, cæloque locamus.

i) 3. de Loc. aff. cap. 7.
k) 5. de loc. Aff. & de Præcognitione.
l) Comm. in Avicenn. lib. 1.
m) Capivaceeus lib. de Method. Doctrin. cap. 9.
n) Lib. de Elegant.
o) Sennertus, lib. Inſtitutionum Medic.

2011 Ministerio de Cultura

8. Quod vulgo fortunæ tribuitur, ſacræ paginæ in Deum referunt Exod. 21. 14. Fortuito nihil accidit Exod. 21. 13. Deut. 19. 1.

Hæc ſunt eruditiſſimi Juvenes, quæ mihi ex tempore inter ambulandum in mentem venere, quibus ſcio, me non feciſſe ſatis, quod major ſit difficultas, quam ut à me protinus enodari, atque reſolui queat. Æ. qui igitur, bonique faciatis, dum meliora ſuccurrant.

Hactenus *) JOANNES STEPHANUS.

Joannes Ludovicus Apinus, Medicus Altdorfinus diſſertationem nuper edidit de περιεργίᾳ Hippocratica magno ad faciendos in arte Medica progreſſus impedimento. Fortaſſe majori etiam impedimento ſunt neglecta vel non confirmata & exculta à recentioribus, quæ Hippocrates vere ac præclare obſervavit. Itaque inſignis doctrina ac medendi arte vir Hermannus Boerhave etiamnum non dubitavit ſtudium Hippocratis noviſſime ſingulari Oratione commendare. Lugd. Batav. 1721. 4. Nam licet in extollendo illo vel etiam parum utilibus conſectandis minutiis poſſunt nonnulli modum excedere, tamen magna dignum laude Virum & attentam ac diligentem ſcriptorum ejus lectionem experimentis adhibitis & ſagaci meditatione accedente utiliſſimam eſſe peritiſſimus quisq; libenter fatetur. De doctrina Hippocratis & methodo copioſe præter laudatum Bœrhavium Daniel Clericus, Johannes Conradus Barchuſen, & parte quinta hiſtoriæ Medicinæ univerſalis Andreas Ottomarus Gœlike, Francof. 1719. 8. Jo. Danielis Horſtii Phyſica Hippocratica publici juris facta eſt Darmſt. 1662. 8. Francof. 1682. 8. Ottonis Tachenii Hippocrates Chymicus, Brunſvici 1668. 12. Pompeji Sacci, Patricii Parmenſis Medicina rationalis practica Hippocratis, ſanioribus recentiorum doctrinis illuſtrata, Parmæ 1717. fol. Mich. Marcelli Boix Hippocrates defenſus, libro Hiſpanice edito Madriti 1711. 4. &c.

Judicium de Hippocratis editionibus dedit nuper, celeberrimus Vir Joannes Friend, qui Charterianam parum emendatam notat præfatione ad libros de morbis epidemicis nova cura recenſitos editosque Oxonii 1717. 8. & ingenii ac doctrinæ laude cumulatus Daniel Wilhelmus Trillerus Epiſtola ad Friendum Medico critica, qua & ipſe novam & caſtigatiorem Hippocratis operum editionem pollicetur. Rudolſtad. 1720. 8. Hippocratis effigiem ex vetuſto Codice Bibliothecæ Regiæ, expreſſam ære

& paullo

*) Dicavit diſſertationem ſuam Sereniſſimo Venetorum Principi *Franciſco Erizzio*.

2011 Ministerio de Cultura

& paullo diverſam ab illis quas dedere alii, exhibet V. C. Johannes Boivinus in notis ad Nicephorum Gregoram p. 777.

Alios Hippocrates præter magnum retuli lib. 2. hujus Bibl. c. 24. § 1. Medici fuere *unus* Gnoſidici filius, avus Magni illius Hippocratis: *alter* nepos ex Theſſalo illius filio. *Tertius* & ejusdem nepos ex Dracone, cujus meminit & Galenus lib. 11. de Dyſpnœa ſive difficultate reſpirationis, c. VIII. & in Commentariis Hippocratis de natura hominis, cap. 11. poſt princip. *Quartus* & *Quintus* Tymbræo geniti. *Sextus*, filius Praxianactis, omnes, ut teſtatur Suidas, medici, & ejus artis ſcriptores, omnesque Coi, eodem genere, & familia nati ex his qui *Nebridæ* vocantur: clariſſima proſapia. *Nebrus* enim fuit nobiliſſimus Aſclepiadarum. Nam ut id quoque ſcias ex Sorano, Hippocrates ille magnus ad Herculem & Aeſculapium originem generis ſui referebat, ab alteroque ſe vigeſimum, ab altero decimum nonum ſe numerabat. Cujus etiam genealogiæ Eratoſthenes, Pherecydes, Apollodorus, Arius Tarſenſis, & Joannes Tzetzes mentionem fecerunt. Quibus Tiraquellus addit *Septimum* Hippocratis magni proavum, de quo ipſe Hippocrates ſcribit ad Philopœmenem: *Proavus noſter præſentes & futuros morbos prædicebat, & affectos & afficiendos curabat.* Sed ille Gnoſidici non Hippocratis venit nomine. Addit & *octavum*, ſub cujus nomine extat Epiſtola ad Mæcenatem, apud Marcellum medicum, in qua etiam mentionem facit Cæſaris & Auguſti, ut hinc poſſis intelligere hunc multo cæteris poſteriorem. Hippocratem nonum denique, quem memorat Martialis lib. IX. epig. XCVI.

Santonicâ medicata dedit mihi pocula virgâ.
Os hominis, mulſum me rogat Hippocrates.

Et cætera quæ ſeqvuntur, ex quibus intelligi poteſt, & hunc fuiſſe medicum.

Hippocrates veterinarius ad quem Abſyrti Epiſtola in Hippiatricis p. 70. unde tempore Conſtantini Magni vixiſſe cognoſcitur. Abſyrtum enim ſub illo Imperatore in Scythia ad Iſtrum militaſſe, ex Eudociæ Auguſtæ Joniis MSS. notat præclarus Cangius. Abſyrti vero libros in Bibliotheca principis Mantuani MStos aſſervari, jam pridem ſcripſit Georgius Agricola libro de menſuris.

Hippa-

2011 Ministerio de Cultura

Hippolochus Cous ex Aſclepiadarum genere, cujus meminit Theſſalus legatione ad Athenienſes, inter Hippocratis opera T. 2. p. 944.

Hippolytus Bryllus, qui de vermibus ſcripſit.

Hirenæus ſive *Irenæus*, Celſo citatus lib. v. cap. ult.

Hiſmahimel, Raſi lib. XII. Continentis cap. I.

Hobays, ſive *Hobeys*, ſive *Hobes*, hæc enim tria reperio apud Raſim lib. Continentis VII. cap. ult. ex Antidotario, & lib. x. cap. I.

Homerus, quem ut aliarum ſcientiarum, ſic Medicæ etiam peritiæ veſtigia in poëmatis ſuis reliquiſſe notarunt Tiraquellus p. 274--289. & alii lib. 2. hujus Bibl. cap. 6. §. 13. à me laudati. Quanquam Medicæ Homeri peritiæ non multum tribuit Alexander Taſſonus in variis ſuis cogitatis, Italico idiomate editis lib. IX. c. x. Laudat Homerum Hippocrates ſemel libro de articulis T. II. pag. 763.

Homerus alter Chius, qui tempore Melanthi regis Athenarum floruit, ſi credimus Archilocho commentitio in lib. de temporibus, ubi & hunc reponit inter octo Homeros, & arte medicinæ floruiſſe tradit.

Honain ben Iſaac. vide infra, *Humain*, & Herbelotum p. 49. b.

Horatius Limanus, qui librum Galeni de tumoribus præter naturam, & alium librum cui titulus eſt, An animal id ſit, quod in utero eſt, in linguam Latinam vertit.

Hores, Raſi lib. I. Continentis cap. II. ubi illum dicit plurimum ſagacem.

Horus Mendeſius, Aetio Tetrab. IV. Serm. III. cap. XXIII.

Horus ſimpliciter, Plinio in Nomenclatura medicorum, lib. XXIX. nec non Aetio Tetrab. II. Serm. III. cap. XXXIII. De Horo Iſidis filio, infra in *Orus*.

Hoſtanes, infra *Oſtanes*.

Hubertus Barlandus, qui librum Galeni de medicamentis paratu facilibus transtulit.

Hudas, Raſi lib. III. Continentis cap. I.

Hugo Bentius, Senenſis, cujus in medicina multa opera habemus omnibus nota. Hic in Concilio Ferrariæ A.C. 1438. invitatos ad cœnam Græcos & Latinos philoſophos, Theologosque monuit uti proponerent quicquid vellent, eorumque doctrinis omnibus reſponſurum, ac partes, ſive Platonis, ſive Ariſtotelis defenſurum.

Humain, aut ut alii vocant *Human* Arabs Andromachi interpres, quique Commentarios in quædam opera Hippocratis & Galeni edidit. Me-

ſue

2011 Ministerio de Cultura

ſue citat Humain & filium ejus. Vide ſupra Filius Humain. Serapio Tract. VII. ſæpe Humain. Hunc nonnulli eſſe exiſtimant qui Joannitius dicitur, de quo dicemus infra. Nam ita Avicennæ Canoni, præmittuntur in edit. Latina Veneta 1608. fol. Tabulæ Iſagogicæ in univerſam Medicinam ex arte Humain, id eſt Joannitii Arabis, auctore Fabio Paulino, Utinenſi collectæ & editæ à Fabricio Raſpano D. Chirurgico.

Humain (rectius *Honain*) *filius Iſaac*, Chriſtianus, clarus poſt medium ſæculi noni, de quo multa Abalpharajus hiſt. Dynaſtiarum p. 171. ſq. Hic ſapientiam Græcorum in linguam Arabum *) & Euclidem etiam explicavit & Almageſtum Ptolemæi. Vertit etiam Arabice Pauli Æginetæ libros novem teſte Abulpharajo p. 115. & Syriace librum Nicolai, qui Juliani Imp. temporibus vixit, de ſumma philoſophiæ Ariſtotelicæ. id. pag. 88. Ut Medicus citatur Serapioni Simplicium cap. CLXXIX. in fin. ex lib. Theriaces. Ejusdem Paraphraſis Arabica librorum Galeni de valetudine conſervanda, de medicamentis ſimplicibus nec non in Hippocratem de natura hominis & de ſemine MS. in Bibl. Medicea. Vide Amœnitates literarias V. C. Jo. Georgii Schelhornii T. 3. p. 194. 196. 209.

Huna.

Hunaym ſive *Hunain* citatur ex lib. Theriacæ, Serapioni Simplicium cap. LXXVIII. & XCIV. & CCXCIV. Idem cum ſuperiore.

Hunabin.

Hubertus Barlandus Philiatrius qui transtulit librum Galeni de remediis paratu facilibus.

Hybriſtus Oxyrynchitus citatus Galeno in libro de facile parabilibus, & lib. II. Antidotorum.

Hygias, Aetio citatus.

Hygea, Æſculapii filia. Vide ſupra in Ægle. Et Meibomium commentario ad jusjurandum Hippocratis capite VI. Inter Deas culta Hygea ſive *Salus*, ut ex veteribus inſcriptionibus & numis conſtat docuitque multis V. C. Guil. Muſgrave diſſ. de Dea Salute, Lond. 1717. 4. Martial. XI. 61. *quod ſanare Criton non quod Hygea poteſt.*

Hygienus Hipparchus Mantiæ diſcipulus, ut tradit Galenus lib. Medicamentorum κ̃τ' γένη, etiam eidem κ̃τ' ὄπας, lib. I. c. IIX. & lib. IV. c. VII.

*) Hottinger. pag. 299. Almageſt.

2011 Ministerio de Cultura

c. VII. & lib. X. cap. I. & II. & Aetio Tetrab. II. Serm. II. cap. CX. citatus.

Hygienus ſimpliciter, Gal. lib. II. Medicament. κ̓ τ̓ γένη, & lib. IV. κ̓ τ̓ πάθ̓ ς, c. VII. T. II. pag. 169. 219. 374. & Aëtio Tetrab. II. Serm. III. c. CX.

Hyginus, Plinio lib. XX. c. XI. & lib. XXI. c. IX.

Hyinus, Galeno citatus in libris de compoſitione Medicamentorum ſecundum locos.

Fr. Claudius Hymenæus. Inſcriptio vet. apud Fulv. Urſinum p. 99. *DIS Manibus. Claudiæ Eutychiæ conjugi ſanctiſſim. bene merenti, & Q. Domitio Helici, Ti. Claudius Aug. Lib. Hymeneus Medicus, à Bibliothecis, & Domitia Pannychis ſibi & ſuis, poſterisque eorum.*

Hymetius ſive *Hymnetius* archiater ad quem Epiſtolæ Joan. Chryſoſtomi XXXVIII. & LXXXI.

Hyras, vitioſe, pro Heras Cappadox.

I.

Jachen, ἰαχὴν Ægyptius', de quo Suidas.

Jahes Arabs in Tacuinis Elluchaſem citatus.

Jaciſſuba, Medorum (al. Medicorum) rex citatus Serapioni, antidotorum c. 17.

Jacobus Medicus cujus meminit Suidas in Σωρανός.

Jacob filius *Marzoch*, ſive ut alibi ſcribitur, *Marzue.*

Jacobus Alaxinus, cujus ſunt medicæ diſceptationes.

Jocobus Alkindus, cujus eſt liber de gradibus Medicamentorum compoſitorum, contra quem ſcripſit Averrois in v. Colliget, ad fin. vide Alkindus.

Jacobus Carpus, qui Iſagogen in humani corporis Anatomen ſcripſit.

Jacobus Chriſtus Alexandro Tralliano lib. II. citatus, quo loco de tuſſi loquitur, qui dicit ita vocatum fuiſſe, quod in curatione morborum frequenter humectantibus cibis uteretur. Chriſtus igitur (ait) dictus tanquam unctus, ita etiam vertit Albanus Torinus, ſed vide infra *Jacobus Pſychreſtus.*

Jacobus Dondus, qui Aggregator Patavinus dictus eſt, ob librum Aggregationum in medicina.

Jacobus Forlivienſis, cujus ſunt Commentarii in Aphoriſmos Hippocratis, & in Artem parvam Galeni, & in primum Canonem Avicennæ: & quæſtiones plurimæ in medicina, & alia opera omnibus nota.

Jaco-

2011 Ministerio de Cultura

Jacobus Goupylus Pictavienſis, vir Græce & Latine eruditiſſimus, cujus extat libellus Galeni de ludo pilæ in Latinum eleganter converſus, id quod etiam ludi & animi cauſa fecit, dum multa magnaque in medicina meditatur. Nam & Alexandrum Trallianum è Bibliotheca Regia depromptum jam in vulgus edendum curavit, in eumque caſtigationes ſcripſit. De quo plura dicerem, inquit Tiraquellus, niſi affinis & amicus meus eſſet.

Jacobus Hollerius Stempanus, Pariſienſis medicus, vir certe Medicinæ, & omnium bonarum artium peritiſſimus, cujus extat liber de materia chirurgica.

Jacobus Mantineas Hebræus, qui IV. Fen. I. libri Avicennæ fœliciter & eleganter, ut materia ipſa ferebat, tranſtulit: utinam & reliqua ejusdem autoris opera vertiſſet.

Jacobus de Partibus Gallicus, cujus Commentarios habemus in Avicennam, & alia multa. Dictus eſt *de Partibus*, per jocum, quod nimis crebris partitionibus lectores offendit, ut notatur in Melanchthonianis pag. 433.

Jacobus Pſychreſtus Aetio citatus Tetrab. III. Serm. IV. cap. XLIII. & Alexandro Tralliano lib. v. cap. IV. ubi eum dicit virum magnificum, & in arte, Dei obſervatiſſimum, & iterum lib. XI. non ſemel, qui is eſt, ut opinor, qui Jacobus Chriſtus dictus eſt, de quo ſupra diximus. Suidas Pſychochriſtum vocat, dicitque eum Heſychii filium medicum doctiſſimum. De eodem Jacobo Cilice Pſychriſto, qui ſub Leone I. Imp. floruit, vide Chron. Paſchale p. 322. Chronicon Marcellini Comitis ad A. C. 462.

Jacobus Reginus.

Jacobus Rueff Tigurinus, cujus extant libri IV. de conceptu & generatione hominis, & libellus de tumoribus phlegmaticis quibusdam non naturalibus.

Jacobus Schill, Argentinus, qui vulgarem medicinæ faſciculum, ut vocat, Theſes aliquot rei medicæ ſimplicioris breviſſime complectentem integritati aſtronomiæ reſtituit, ut præ ſe fert titulus operis.

Jacobus Solineus, cujus tumulus eſt Pontani lib. Tumulorum II.

Jacobus Sylvius Ambianus, fama gloriaque maxima, ſed eruditione & doctrina major, publice Medicam artem in Pariſiorum urbe profeſſus, qui multos, & eos quidem eruditiſſimos & elegantiſſimos libros

2011 Ministerio de Cultura

edidit, Hippocratisque & Galeni & Joannis Mesue scripta illustravit, defunctus Paris. A. 1555.

Jacobus antiqvus Medicus qui ex Damasco genus duxit, medicæ artis usque adeo peritus, ut eum nunquam signa salutis, aut mortis fefellerint. Erat enim, ut Suidas scribit διαγνωστικὸς καὶ προγνωστικὸς, id est, morborum causas tenebat, & salutem vel mortem certissime prædicebat. Hunc, aut alium ejus nominis simpliciter citat Trallianus lib. IV. cap. IV. ubi ejus potionem medicam describit.

Jagmisus, Rasi lib. III. Continentis cap. VII.

Jamblichus Medicus, in cujus imaginem hoc Leontii scholastici Epigramma refertur lib. IV. Anthologiæ pag. 485.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν Ἰάμβλιχος ὃς ποτὶ γῆρας
Ἦλυθεν ἀγνὸς ἐὼν κυπριδίων ἀέρων.
Ἔργα δ' ἀκεσορίης ἐφέπων σοφίην τε διδάσκων
Κέρδεσιν ἀθ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεσόρεσεν.

Mentio hujus ut opinor Jamblichi apud Aëtium p. 463. edit. H. Stephani.

Januarius, Marcello Medicamentorum cap. XXIII.

Janus Cornarius Zuiccavienſis, cujus multa opera in re medica, multasque atque eas optimas versiones habemus Hippocratis, Aëtii, Pauli Æginetæ, Dioscoridis, Geoponicorum, Adamantii Physiognomonis & quorundam Galeni scriptorum, Artemidori item & Epiphanii.

Japis Jasides Æneæ medicus, apud Virgilium lib. XII. Æneidos, 391. seq. de eoque sive alio ejusdem nominis Ausonius in Meroen Epigr. II. ubi ostendit illum ita à sanitate vocatum. Nam & Servius in Æneidos lib. XII. scribit id nomen aptum esse medico.

Jasius, qui de odoribus scripsit, citatus Hermolao Barbaro de unguentorum ratione.

Jaso Æsculapii filia. Vide Constantii Landi numismata p. 15.

Jason cum Medea peritus Pharmacorum miscendorum de quo Poëtæ Pindarus IV. Pythionic. Euripides Medea, Apollonius & alii. Vide etiam Philostratum in iconibus, & ex recentioribus spicilegium Laur. Begeri p. 118. seq.

2011 Ministerio de Cultura

Jason Jasonis F. Inter nummos à Smyrnæis in honorem Medicorum cusos quos illustravit vir celeberrimus Richardus Meadus p. 65. est etiam unus cum hac inscriptione: Σμυρναίων, Ἰάσων Ἰάσονος. Jasonem Menecratis Nysæi filium Posidonii Philosophi Stoici, quem Cicero Rhodi teste Plutarcho audivit, è filia nepotem, discipulum & in schola Rhodensi successorem memorat Suidas in Ἰάσων eumque ait vitas illustrium virorum, Philosophorum successiones & alia scripsisse. Verum alius is fortasse fuerit.

Jason Pratensis Zyricæus, cujus liber est de Sterilitate arcenda.

Jatrodorus de quo numus apud laudatum virum doctiss. Richardum Mead: Σμυρναίων Ἰατρόδωρος.

Ibnu Elebarib de quo Joannes Leo Africanus cap. XXII. infra in Joannes.

Ibnu Telmid, de quo idem cap. IV.

Iccus Tarentinus de quo Plato, Stephanus in Τάρας, Eustathius ad Dionys. vers. 376. Ab eo proverbium Ἴκκου δεῖπνον. Vide Scheferum & Perizonium ad Æliani XI. 3. Var.

Icesius laudatus Plinio, Galeno, Paulo Æginetæ lib. III. cap. LXIV. & Aëtio Tetrab. IV. Serm. III. cap. XIII. & LXIV. qui illum Icesium magnum vocat. Vide supra, *Hicesius*. Ejus discipulus Heracides.

Icetidas, Plinio lib. XXVIII. cap. VII. alii vocant Icacidam.

Ichæus citatus in Tacuinis Elluchasen.

Icodotus Galeno citatus in compositionibus Medicamentorum localium lib. IX. cap. VI.

Idiotas Galeno citatus in compositionibus Medicamentorum secundum locos lib. IX. cap. II. Ἰδιώτου Φάρμακον T. II. edit. Basil. p. 293.

Idius, ejusdem lib. cap. V.

Jemidue, Rasi lib. IV. Continentis cap. I.

Jesu filius *Haly*, cujus est tractatus de oculis.

Jesu Iribe citatus Mesue, nisi sit præcedens, vide *Hiesus*.

Jesus, nisi sit unus ex illis, Serapioni Antidotorum cap. XXXIII.

Jesus filius Sirach, auctor Ecclesiastici, medicinæ ut amans ita peritus fuisse â Tiraquello p. 263. colligitur ex iis quæ scripsit XXXI. vers. 22--24. XXXVII. 32--36. & XVIII. 23. & cap. XXXVIII. ad quod conferendus Goldastus de honore Medicorum. Francof. 1620. 4.

Ignotus, quisquis est, quem eo nomine vocat Serapion Simplicium cap. CXCIV. & cap. CCXX. & CCXLI. & alibi sæpe.

2011 Ministerio de Cultura

Ilambo, Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XVI.

Indus ſimpliciter citatus Aëtio Quaternionis III. Serm. I. cap. XLIX. ſive ſit proprium nomen Gentis. Nam presbyterum Indum citat ejusdem Quaternion. Serm. III. cap. XI. & Galenus etiam laudat Urbanum Indum, & *Zarchan* Indum Joan. Serapio, & *Xarchan Indum* idem Serapio, & *Sarek Indum* Raſis, & *Sarac Indum*, niſi ſit ille Sarek, de quibus infra.

Joachimus Egellius Ravenſpurgenſis.

Joachimus Martinus, Gaudanus, qui libros Galeni de Alimentorum facultatibus Latine tranſtulit.

Joachimus Schillerus Herderenſis, cujus liber eſt de peſte Britannica.

Joaches Martyropolites, Galen. de medicamentis facile parabilibus T. 4. pag. 459.

Joannes Abioſus Neapolitanus, cujus ſunt quædam opera.

Joannes Actuarius, de cujus ſcriptis Vol. XII. hujus Bibl. p. 635. ſeq.

Joannes Agricola Hammonius, qui ſcripſit ſcholia in Therapeuticen Galeni, & alia quædam opera,

Joannes Alexandrinus, cujus ſunt non indocti Commentarii in librum ſectarum Galeni, quos plerique putant eſſe ipſius Galeni. Sed & ſunt ejusdem, aut alterius ejusdem nominis Commentarii, in libros Epidemion ipſius Galeni. Hunc tamen non multi facit Romanus medicus in ſuo Antiſophiſta.

Joannes Almenar Hiſpanus, qui de morbo Gallico ſcripſit.

Joannes de S. Aegidio Anglus, qui ſcripſit Practicarum medicinalium lib. I. & rerum futurarum prognoſtica lib. I.

Joannes de S. Amando Gallus, qui ſcripſit ſuper Antidotarium Nicolai.

Ioannes inter Archiatros Theodoſii Magni ſe ingerens, de quo vide ſis Symmachi lib. X. Epiſt. 47.

Joannes Gadesder, Anglicus, qui in re medicâ ſcripſit librum, qui Roſa Anglica inſcribitur, & alium cui titulum fecit, Practica medicinæ.

Joannes Aquilanus, Patavinus, qui de ſanguinis miſſione in plevritide ſcripſit.

Joannes Arculanus, aut ut alii vocant, Herculanus Veronenſis, qui Commentarios ſcripſit in librum quartum Fen, Avicennæ, & in librum nonum Raſis ad Almanſorem.

Joan-

2011 Ministerio de Cultura

Joannes Argenterius Caſtellonenſis, cujus ſunt libri non minus docti, quam elegantes, de morbi generibus, de morbi differentiis, de cauſis morborum, de Symptomatis, de temporibus morborum. De ſignis medicis, de officiis medici, ſed quos veluti ex profeſſo & de induſtria adverſus Galenum ſcripſit.

Joannes Atrocianus Germanus, qui ſcripſit Commentarios in librum, qui Æmilii Macri nomine circumfertur, de viribus herbarum. Friburgi Brisgoiæ 1530. 8.

Joannes Baptiſta Confalonerius, Veronenſis, qui ſcripſit libros de vini natura, ejusque alendi & medendi facultate. Venet. 1535. 8.

Joannes Baptiſta Gyraldus, apud Lilium Gyraldum, de poëtis ſui temporis lib. 1.

Joannes Baptiſta Montanus & ipſe Veronenſis, qui aliquot libros Aëtii tranſtulit, aliaque ſcripſit cumplura, quæ apud Lindenium ac Merklinum videantur.

Joannes Baptiſta Pigna, apud Gyraldum lib. 11. de poëtis ſui temporis.

Joannes Ebn Batrik circa A. C. 830. Almamunis libertus, fidus in libris Medicis vertendis, felix in ſenſu reddendo, & Arabice minus eleganter loquens, Philoſophiæ quam Medicinæ major ipſi peritia, judice Abulpharajo pag. 162. Hiſtoriæ dynaſtiarum.

Joannes Bernardus Felicianus, Venetus, qui aliquot libros Galeni, Pauli Æginetæ, & Alexandri Aphrodiſei vertit, & Porphyrium de abſtinendo ab animantibus.

Joannes Cajus Anglus, qui ſcripſit lib. 11. de medendi methodo.

Joannes Caſamizula.

Joannes Caſinenſis Monachus, diſcipulus Conſtantini Africani. Ejus peritiam in Medica arte laudans Petrus Diaconus de viris illuſtribus Caſinenſibus, addit eum poſt tranſitum ſive obitum *Magiſtri ſui edidiſſe aphoriſmum Phyſicis ſatis neceſſarium. Obiit apud Neapolim, ubi omnes libros Conſtantini ſui Magiſtri reliquit.* Clarus circa A.C. 1070.

Joannes Clemens Anglus.

Joannes Conchoregius, Mediolanenſis, circa A. C. 1438. defunctus, cujus eſt Lucidarium, & Flos florum medicinæ nuncupatum, & Summa de curis febrium.

Joannes Criſpus, Marcello Burdegalenſi citatus, vide Criſpus.

Joan-

2011 Ministerio de Cultura

Joannes Damaſcenus Medicus, quem à presbytero, ſcriptore Græco Eccleſiaſtico celebri Joanne Damaſceno Manſur probe diſtinguendum notavi Vol. VIII. hujus Bibl. p. 772. ſcripſit varia quæ Latine prodierunt, ut *librum aphoriſmorum CLX* ad filium, quem in extremo ſcripti laudat, quod artem magnam Galeni Latine vertendam in ſe ſuſceperit. *Librum de febrium curatione*, & alios *de medendis variis corporis humani paſſionibus*, ex Galeno magnam partem expreſſos. Horum ſeptem librorum tres poſteriores interprete Gerhardo Cremonenſi, quatuor priores Albano Torino, Vitodurano interprete ſive paraphraſte prodierunt Baſileæ 1543. fol. ſubjunctum habentes libellum Galeni de ſuccedaneis medicamentis ex ejusdem Torini verſione. Aphoriſmorum alias editiones apud Lindenium licet videre qui perperam eum facit monachum Benedictinum, & Græce ſcripſerit an Arabice dubitat. Sed Arabice ſcripſiſſe certiſſimum eſt, licet ſcripta ejus alia in Græcum, alia in Latinam linguam verſa fuiſſe conſtat. Sæpe citatur à Conſtantino Africano. Chriſtianum autem fuiſſe docet Gregorius Abulpharajus circa A.C. 791. eum floruiſſe teſtatus, ſiquidem idem hic eſt de quo in hiſtoria dynaſtiarum p. 153. *E. Medicis etiam al Rhaſidi fuit Joannes filius Maſawaihi* (Meſuæ) *Chriſtianus, Syrus, cui commiſit al Raſhid, interpretandos libros Medicos antiquos, qui al Rhaſido ejusque ſucceſſoribus inſervivit usque ad tempora al Motawaccelli.* (A.C. 841.) *Magni habitus fuit Bagdadi, ſummæque autoritatis. Libros compoſuit elegantes. Scholam inſtituit diſceptandi gratia, in qua de omni ſcientiarum antiquarum genere optime eas explicans diſſeruit. Prælegebat etiam, & ad ipſum congregati ſunt diſcipuli quam plurimi. Erat autem Joannes valde joculatorius &c.* Hoc *Joanne* Meſue *Damaſceno* juniorem faciunt *Joannem Meſuem* alterum itidem Damaſcenum, filium Hamech, filium Abdela, Regis Damaſci, qui claru erit circa A.C. 1160. Hujus feruntur Latine ex Arabico verſa, *libri duo de medicamentorum purgantium delectu caſtigatione & uſu, Canones univerſales & de ſimplicibus: & libri duo compendii ſecretorum medicamentorum, andotorum & de appropriatis.* Vide Lindenium. Mundinus tamen de Lentiis Joannem Meſuem à nepote Regis Damaſci diſtinguit, titulum enim verſionis antiquæ Canonum univerſalium ita interpretatur: *quod licet verba hujus libri fuerint Joannis filii Meſue, tamen fuerint intitulata filio Hamech, filii Hely qui erat filius Abdelæ Regis Damaſci.*

2011 Ministerio de Cultura

Damaſci. Joannis Damaſceni de pharmacis ad purgandum idoneis, Græce ex Arabico verſa MS. in Bibl. Cæſarea. Jacobus Sylvius in præf. ad libros tres Joannis Meſue, unum theorematum ac canonum, alterum de medicamentis ſimplicibus purgantibus & tertium de antidotis, verſos Latine à ſe & cum ſcholis editos. Lugd. 1550. 8. *Meſuæ præterea vitio datur ab ætatis hujus medicis, quod Dioſcoridi & Galeno quædam adſcribat, in ſimplicibus præſertim & antidotis, quæ ipſis ignorata aut ſaltem indicta fuerunt. Sed ab hac calumnia Meſuen vindicare non fuerit difficile, ſi recipiamus, quod veriſſimum putem, ipſius ætate, ut nunc quoque libros non paucos pro Galenicis receptos, quomodo in aliorum doctorum prope omnium ſcripta, libri aliquot ſpurii irrepſerunt. Hos autem ſua lingua verſos ut credi poteſt, habuit Meſues, ex his deſcripta quædam Galeno adſcripſit, quorum pars bona in ſpuriis illis Galeni libris, verſione veteri, etiam hodie legitur. Et nos Dioſcoridem aliquando vidimus cui primarum qualitatum ordines paſſim erant inſcripti, cujus diligentia neſcio. At certum eſt Meſuen in ſuo Dioſcoride, & ſuo Galeno hæc legiſſe. Toties enim memoria labi non potuit, ſed omnia hæc, ſive ex horum alterutro, ut dixi, ſuppoſititio deſcripſerit, ſive ex alio quovis, quid attinet accuſare, cum vera ſint omnia? Quæ tamen ex his & aliis quibusdam parum recte, ab eo ſcripta clamantur mitiora quædam, alia autem vera oſtendimus noſtris in Meſuen ſcholiis. Sed quid tempus occupo calumniis in Meſuen diluendis, cum ſatius fuerit, meritæ laude hominem illuſtrare? An quæſo* MANARDUS *ætate noſtra medicus longe doctiſſimus obſcuram & ſordidam Meſuæ verſionem verius quam Meſuen emaculare alicubi, paſſim clariorem reddere tentaſſet, niſi eximium aliquem illum ſcriptorem exiſtimaſſet? Manardi gravem ſententiam* JOANNES TAGAULTIUS *mihi in re medica præceptor undequaque abſolutus confirmat, commentariis duobus eruditiſſimis, priore in Meſuæ canones, poſteriore in ſimplicia, haud ita pridem editis. Quid quod* PETRUM BRISSOTUM, *omnium qui poſt Galenum floruerunt medicorum clariſſimum, non piguit pharmacopœis Meſuen publice interpretari.* Hæc ille.

De *Joanne* Damaſceno, Serapionis filio, infra in Serapione.

Joannes Dantzius Aſtenſis, cujus ſunt tabulæ Simplicium Medicamentorum, & de illorum facultatibus dialogi quatuor. Baſil. 1543. fol.

Joannes Dryander Germanus, Medicus Marpurgenſis cujus eſt diſputatio quædam medica, quique Abrahami Judæi libellos emendavit.

2011 Ministerio de Cultura

Joannes Fernelius Ambianus, Medicus Parisiensis, vir certe doctissimus, ut plane constat ex libris septem quos de Naturali parte medicinæ ad Henricum tunc Francisci Galliæ regis filium, postea regem. Idem de abditis rerum causis commentatus est, in quibus viris eruditione & judicio exquisito præditis seipsum superasse fuit visus. Supra in Fernelio.

Joannes Fichardus Francofordianus, cujus sunt multa opera & versiones scriptorum quorundam Galeni.

Joannes filius Serapionis, vide infra, Joannes Serapio.

Joannes Franciscus Branchaleon, Neapolitanus, cujus est dialogus de balneorum utilitate. Paris. 1536. 8.

Joannes Gorræus Parisiensis medicus, linguæ utriusque eruditissimus, qui convertit in Latinum sermonem, & exposuit Hippocratis libros de natura fœtus, & de Genitura. Jusiurandum, de Arte, de Antiqua medicina, de Medico: nec non Galeni libros sex in prognostica Hippocratis. Legimus & ab eo elegantissime conversa Nicandri Theriaca & Alexipharmaca, & annotationibus illustrata; 1557 4. Obiit Paris. A. 1577.

Joannes Grammaticus Alexandrinus cognomento *Philoponus*, cujus præter multa opera in Philosophia & Theologia, liber est de Pulsibus. Vide tamen quæ notavi Volum. IX. hujus Bibl. p. 368.

Joannes Gravius, Parisiensis medicus, hujus artis experitissimus, quem vicinum, amicum, familiarem suum, opem ejus medicam sæpe expertus laudat Tiraquellus.

Joannes Guinterius, Andernacus, qui & se alicubi vocat Janum Antonianum, cujus sunt multa opera, & versiones Latinæ Alexandri Trallia-ni, Pauli Æginetæ, Polybi de diæta salubri, & quorundam Galeni scriptorum. Obiit Argentorati A. 1574. æt. 87.

Joannes Hasfurtus, Virdungus, cujus est nova medicinæ Methodus ex Mathematica curandi morbos ratione, & tractatus de judicandis urinis.

Joannes Horologius, Paduanus, cujus sunt nonnulla opera. Vixit tempore Eugenii quarti, ante seculi decimi quinti medium.

Joannes Jacobus cognomento Manlius de Bosco Alexandrinus, cujus est Interpretatio in Antidotarium Mesue, & aliorum, quam Luminare majus vocavit. Venet. 1517.

Joan-

2011 Ministerio de Cultura

Joannes Jacobi, Gallus, Montispessulani Cancellarius, cujus Thesaurarium medicinæ habemus, in quo tractat de morbis particularibus.

Ioannis iatrosophistæ de morbis eorumque curationibus liber capitibus CCLII. distinctus, MS. Græce in Bibl. Regia Paris. Vide Volum. XII. hujus Bibl. p. 781.

Joannes Itrensis, qui de peste scripsit.

Joannes de Karthan, aut ut alii appellant, Kethan sive Ketam Alemannus, qui Fasciculum medicinæ, & alia quædam scripsit. Venet. 1495.

Joannes Kuefnerus Trochereus, cujus est pharmacopoliterion, Ingolstad. 1542. 8. & liber de vitanda & profliganda Epidemica contagione, & Tabula curativa.

Ioannes Mesue, de quo Joannes Leo Africanus cap. 1. cujus libellum de Medicis nonnullis *) Arabibus (brevis enim est) locis quibusdam meliorem & illustratum hoc loco inserere juvat. Alius Mesue junior de quo idem Leo cap. XI. Vide supra in Joanne Damascено.

*) Hottingerus primus Latinam ex Arabico versionem edidit è Codice Medicео in Bibliothecario quadripartit. pag. 246. seq. Tiguri 1664. 4. De hoc Afro qui ex captivo Muhamedano Christianus nomen Joannis Leonis accepit à Leone X. Pontifice, & A. 1513. iter suscepit in Africam, quam postea descripsit, Tunetemque migrans Muhamedismum iterum professus est, videndus Nicolaus Antonius T. I. Bibl. Hispanæ novæ pag. 548. seq. & Paulus Colomesius in Miscellaneis historicis Gallice editis pag. 79. seq. (pag. 838 Operum, edit. à me curatæ.)

DE VIRIS QUIBUSDAM ILLUSTRIBUS APUD ARABES, LIBELLUS JOHANNIS LEONIS, AFFRICANI.

CAP. I.

De Mesuach Medico, sub Calipha Raschido.

JOANNA, filius *Mesuach*, fuit natione Chaldæus, & fide Christianus Nestorianorum secta; natusque est in quadam villa, Ninive propinqua.

2011 Ministerio de Cultura

qua. Exivit de Patria ſua ad Civitatem *Bagdad*, *) ut inveniret eorum *Patriarcham*, ab eoque volebat fieri Clericus. Cum igitur introiret civitatem prædictam, videbatur ſibi novum inveniſſe Mundum, cum multos Chriſticolas, Muhamedanosque *liberalibus artibus* operam dantes animadverteret; qui tunc decrevit ſtudii gratia ibi conſiſtere. Cognoſcebat enim, vile eſſe in propria morari Patria, ob ſuæ gentis ſimplicitatem. Eoque illic moratus eſt brevi tempore, addiſcens quicquid floruit in Medicina, Philoſophia, & Aſtrologia. Hoc tempore Aaron *Raſid*, Calipha (vigeſimus tertius non nominis, ſed à Pontificum **) principio) Muhamedanus volebat tunc mittere filium ſuum a) in Locum tenentem, atque Legatum ad Chorazanum. Provincia quidem maxima, & civilis eo tempore extitit, plena divitiis, hominibusque ſapientiſſimis, cui filio nomen erat *Ebdullach*, cognomine *Mamon*. Cum autem dictus *Mamon* vellet diſcedere, præcipit ei frater ſuus, ut ſecum duceret homines virtutibus deditos. Tunc *Mamon* vocavit Secretarium ſuum, ut tales homines inquireret, ſtipendiaque eis deſtinaret ſecundum eorum ſufficientiam: adeoque plurimi homines tum in una ſcientia, tum in alia ducti ſunt diverſarum, & regionum & linguarum. *Nam aliqui eorum literis Græcis ſtudebant; alii Perſicis, nonnulli vero Chaldaicis litteris operam dederant.* Cumque Conſiliarius, ſive Oeconomus ingentem numerum Gentium vidiſſet, dixit Domino ſuo: Domine mi, hæc nunquam gens conveniet ob eorum diverſitatem morum, linguarum, ſcientiarum, & fidei. Si excellentia veſtra unum voluerit hominem, qui hæc omnia adipiſcatur, ego inveniam. *Reſpondit* Mamon, non ſine admiratione: Si hoc erit poſſibile, facito. Tunc œconomus prædictus convocavit hunc *Joannam*, filium Meſuach, ſibi notum, & familiariſſimum, eumque ante *Almamonem* duxit. Quando autem ingreſſus eſt ad Mamonem, ſalutavit eum, tanquam. Virum circumſpectum, prudentem, & ſapientem: de eoque periculum fecit Mamon, atque invenit eum hominem ſcien-

*) De hac Hottingerus p. 297. Analect.

**) h. e. Calipharum. Denotat autem Khaliſa vicarium & ſucceſſorem Muhamedis, adeoque ſummæ dignitatis & auctoritatis eſt apud Muhamedanos appellatio. Vide Herbelotum pag. 985.

a) Sub hoc Almamone literas potiſſimum floruiſſe, notavit Hottingerus Hiſt. Eccleſ. Sec. 9. pag. 645. 654. & in Analectis p. 348. Euſebius Renaudotus Epiſtola de verſionibus Syriacis & Arabicis Hippocratis, quam dedi lib. 2. hujus Bibl. cap. 24. Claudius Salmaſius præf. ad Arabicam tabulæ Cebetis verſionem, Simon Ockely Præf. ad librum Anglice editum de Syria, Perſia & Ægypto occupatis per Saracenos Lond. 1708. 8. Herbelotus Bibl. Oriental. in voca *Mamon*, &c.

2011 Ministerio de Cultura

ſcientiarum plenum; & ut dicam, *ſufficientiſſimum*; tunc Mamon honoravit ipſum, præcepitque, ut ei proviſionem neceſſaria pro itinere eo; ſic ſecum ivit ad Chorazanum. Horon autem Raſid, Calipha, hoc novum intelligens, ductum iri juſſit ad ſe filium: *Quomodo Chriſtianum hunc in curia tenes tua, & ſuffers?* Reſpondit Mamon: Pater mi Reverende, *mecum enim eum in Cappellanum non duxi, ſed in artificem, & Excellentia veſtra videt, quod major pars artificum in ſtatu veſtro Chriſtiani ſunt, & Judæi,* textores videlicet, tonſores, ſutores, & hujusmodi. Tunc Raſid tacuit. Poſt mortem vero Raſid, electus fuit filius major natu in Caliphan, cui nomen erat *Elamin*, homo quidem Idiota, & mali regiminis; adeoque populus Bagdad, atque regni Principes ad prædictum legaverunt *Mamonem*, ut veniret ipſe ad Bagdad; dicentes; Frater tuus talem non meretur dignitatem. Tunc *Mamon* receſſit ex Chorazano, magno comitante exercitu, brevique pervenit ad Bagdad; ibique ſex menſibus obſedit; qua obſidione in eam ingreſſus eſt, & Elamin eo impetu interfectus eſt, & tunc *Mamon* deſiderio immortali deſiderabat *intelligere antiquorum ſcientias*, quoniam tunc nulla erat ſcientia Arabice deſcripta; adeoque dictus *Mamon congregavit ingentem numerum Doctorum diverſarum linguarum, & interrogavit Auctorum nomina, atque librorum, quæ ſcriptæ fuerunt in artibus lingua Græca, Perſica, Chaldæa, atque Ægyptia, adeoque multa eorum nominata ſunt volumina.* Miſit tunc multos ex familiaribus ſuis in *Syriam*, *Armeniam*, atque *Ægyptum*, ut illos emerent libros, de quibus ſarcinas infinitas & tulerunt, & conduxerunt. Tunc ſegregati ſunt boni, & utiles, ſicut in Medicina, in Phyſica, in Aſtronomia, in Muſica; in Coſmographia, & Chronica, deſcripti, & poſuit ſupra traductionem *Linguæ Græcæ* Joannem, filium Meſuah prædictum, quoniam in illo tempore *Chriſticolæ Græcis ſtudebant literis.* Poſuit etiam ſupra traductionem Græcam alios quam plures ſub eodem Joanna, & ſupra *Linguam Perſicam* Mahan, dictumque Meſuah; qui traduxerunt Librum *Galeni* in Medicina; poſt quæ omnia opera Ariſtotelis Arabice traduxerunt, multis etiam aliis magiſtris auxiliantibus. At dictum fuit Mamoni; quare confidis hoc opus *uni Chriſtiano?* Reſpondit Mamon; ſiquidem committo ei gubernationem corporis mei, quo inhabitat Spiritus & anima; quomodo ei non confidam aliquorum ad aliquos verba, in eo maxime, quod neque ad noſtram, neque ad ſuam pertinent fidem? dixit *Geuzi* Hiſtoriographus de civitate Bagdad; quod, cum fuerunt traducti libri, ad eos pertinentes; reſidui, decreto Mamonis, combuſti fuerunt. Dixit etiam

2011 Ministerio de Cultura

iam *Ibnu Giulgiul* in vita Philoſophorum, quod Mamon erat vir virtutibus plenus, ipſarumque amator. Iſte autem *Joanna* effectus eſt magnæ venerationis Vir, & multi etiam Curiales ei inviderant, ex eo. Denique Mamon eum duxit in carcerem, nonnullorum invidia. Poſt multa facta, centum millibus aureis, brevi eidem Mamoni perſolutis in debitum, liberatus eſt. Cui poſtea dixit Mamon; quomodo tam brevi inveniſti tantam pecuniarum quantitatem? Reſpondit, Domine, ſi me ſecure dicere permiſeris, dicam. Dixit, ſecurus ſis. Reſpondit, neque domos, neque vineas vendidi; ſed hoc totum provenit ex Magiſtratu, qui meo nomine magiſtratum aſſecuti ſunt. Dixit tunc Mamon, ſi ego centum mille aureos à te accepi, ero in cauſa, ut in duplam lucraberis. Mortuus eſt autem Joanna Meſuah, ætatis ſuæ anno octogeſimo, & teſtatus eſt, poſt mortem ſuam corpus ſuum in villa, in qua natus erat, ſepeliri; quod conſecutum eſt. Teſtamentum vero anno ducenteſimo quarto de Elhegira, (hoc eſt, ſecundum a) milleſimum) Maumedanorum; & nota quod *Joanna* nomen eſt Hebræum; Joannes ſcil. dicitur apud Latinos; & Meſuah, qui dicitur *Moſes*, b) ſecundum regulam diminutivorum Chaldæorum.

CAP. II.

De Eſciari Philoſopho.

Iſte *Eſciari* fuit maximus Philoſophus, ſecundum opinionem Ariſtotelis; poſtea effectus eſt Catholicus ſecundum legem, qui non ſolum fuit c) Theologus, verum etiam *Eſciaritarum* opinionis caput, & Princeps: qui à ſuo nomine originem ſumpſerunt; quam opinionem tam *Africani*, quam *Aſiani* retinent, regnis, atque d) regionibus exceptis e) *à Zophi* nomi-

a) Annus Hegiræ 204. reſpondet An. CHriſti non milleſimo nec 826. ſed 819. Abulpharajus autem p. 154. teſtatur Joannem Meſue vixiſſe usque ad tempora Motauacceli, quem pag. 169. refert inauguratum Chalifam poſt annum Hegiræ 231. hoc eſt CHriſti 845.

b) Dubito, inquit Hottingerus, nam Moſen Arabes Muſa appellant. Puto ergo Meſuah eſſe Meſchichojo, ut Chriſtianus ſignificetur. Amant enim Syri ejusmodi agnomina.

c) Abulhaſen Aſcharienſis, de quo breviter, his affinia Hottingerus Comp. Theat. Orient. pag. 25. & Herbelotus in voce *Caſchiri* pag. 261. & *Aſchári* pag. 133.

d) Fuit Arabia Sectarum ſemper ferax, tam in Muhammediſmo (qui brevi temporis ſpatio protulit diſtinctas 72.) quam Chriſtianiſmo: vide Euſeb. Hiſt. Eccleſ. lib. 6. cap. 26. & 40.

e) De Zophitis, vel Sophitis: Vide Analecta Hottingeri P. I. pag. 190.

2011 Ministerio de Cultura

nominatis & dominatis; ac etiam aliquibus locis *Africæ*; prout insula *Gerbes*; & quibusdam montibus. Tempore hujus omnes Maumedani inter eos, & secundum fidem Maumedanorum, maxime discordes fuerunt, videl. *in rebus divinis, & in scripturis Alcorani.* Adeoque iste Esciari, separatus ab una parte, declaravit scripturam divinam, divinus, addendo f) *rationes naturales cum argumentis* resolutis. Confudit etiam omnes alias rationes, apparentes opiniones, & sectas, eo usque, ut omnes opiniones, sua excepta, usque nunc hæreticæ vocarentur; quibusdam temporibus exceptis; quibus prostrata fuit, ob schismata exsistentia in *Ægypto*, & in *Asia*. Postea omnes opiniones depressæ sunt, sua vero innovata est, quæ adhuc floret & ex illa secta fuerunt multi *Doctores Theologi*, adeoque talis opinio summopere magnificata est, & ad hoc venit, quia si quis dixerit opinionem *Esciari* non esse veram, *damnabatur ad mortem, secundum Maumedanos*. Dixit Interpres, quod si non esset causa prolongationis hujus operis, ostenderet nobis ejus opinionem, eamque nos doceret, licet non intelligeretur, absque aliarum opinionum interpretatione, & à quo provenerit causa diversitatum, differentiarumque in Theologia; *sed esset magni voluminis liber*. Multa opera & commentaria hujus opinionis reperiuntur, quæ etiam *pueris in Scholis leguntur*, cujus Epistolæ quædam tum prosa, tum carmine de hac opinione extant compositæ, quas etiam *memoriæ mandare* faciunt. *Elatir Alabbari* composuit magnum volumen in vita Theologorum hujus opinionis, sex voluminibus absolutum. Mortuus est autem iste Esciari anno tercentesimo trigesimo primo de Elhegira, g) in civitate Basre, Arabiæ felicis, in confinibus Persiæ.

CAP. III.

De Abulhusein Essophi.

Abulhusein Esophi, de Civitate Bagdad, maximus & Philosophus, & Astrologus extitit. Composuit enim librum in Theoricam Astrologiæ; primusque fuit, *qui signa & stellas cum planetis pinxerit*; eoque inter Astrologos & tenebatur, & dicebatur. (De quo dictum est, intellexisse magis istum cœlestia, quam *Ptolemeus* terrena;) qui mortuus est in civitate Bagdad, An. 383. h) de Elhegira.

CAP.

f) De fundamentis Muhammedismi ib. 291.
g) An. CHristi 941.
h) An. CHristi 993.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. IV.
De Abulhuſen Ibnu Telmid.

Abulhuſen Ibnu Telmid, id eſt, filius Diſcipuli, qui fuit *Chriſtianus*, religione Jacobitarum, natus eſt in civitate Bagdad, cujus Pater ejusdem maximi Pontificis extitit: & hic *Abulhuſen* applicuit animum ſtudiis adeoque tempore brevi floruit in Medicina, & compoſuit librum in ea, ordiens ipſam ſecundum hominis membra à capite ad pedes usque deſcendens, in quo narrat accidentia omnia, atque infirmitates cunctas dictis membris occurrentia: cui titulum impoſuit *Elmalibi*, hoc eſt: Ipſa Realitas; eumque dono dedit Soldano ejus temporis. Ob quam operam ingreſſus eſt in Soldani prædicti familiares, & effectus eſt *Medicus* generalis Curiæ Bagdad. Et ille liber eſt *famoſiſſimus inter gentes ejus Linguæ, credo in Latinum fuiſſe interpretatum.* Et iſte *Ibnu Telmid*, divitias, honores, famam & gloriam acquiſivit. Nunquam enim à pauperibus hominibus pecuniam accepit, neque ab artificibus medicinæ præmium; dicente eo, hanc artem nobiliorem vendere non poſſe denariis. At multo magis receperat Principum, Nobilium, atque Divitum munera: eratque multum gloriæ cupidus, ac ſuperbus: eo maxime, quando æger contra regulam medicinæ operabatur, quam ipſe ordinarat, & nunquam poſtea redibat, neque conſulebat: etiam *ſi Soldanus fuiſſet talis æger.* Eo tempore ægrotavit *Hadod Daula* Soldanus; ſtatim omnes Medici, ut eum viderent, ad curiam acceſſerunt, præſertim *Ibnu Telmid*; quibus omnibus oſtenſa fuit urina, ut videbatur, & nullus eorum cauſam ægrotationis cognovit, neque quæ fuerit infirmitas. Poſtea autem domeſtici dictorum Medicorum ſermonem fecerunt de Poëtis Curiæ, circaque eorum carmina: & de eo, qui in laudem præſentis Soldani ſermonem fecerunt; & quidam Medicus dixit: Talis Poëta bene dixit: Quidam, alius melius ait. Soldanus autem facete reſpondit: Vos alii intelligitis Medicinæ artem; nullus eſt, qui me laudaverit, ſicut ego memetipſum laudavi hodie. Cui quilibet eorum inquit, quonam modo dixerat Majeſtas veſtra? Tunc Arabice reſpondit, dicens:

Hadadu (reliqua verba vitioſe ſatis ſunt ſcripta, alia occaſione examinanda) id eſt, *ſum inſtrumentum Regni, ac tectum ejus, & gladius ſuus acutus Victor fortunæ.* Omnes fatebantur eum eſſe magnum Regem; & elegantem.

Cum-

2011 Ministerio de Cultura

Cumque foris essent dicti Medici, *Ibnu Telmid* ad eum advertens dicebat: *si vos non cognovistis infirmitatem ejus, ego eam cognosco.* Dixitque subjungens: Victor sit fortunæ, nec aliud deest, nisi ut dicatur, fuisse Deum, *) pro eo; quod omnipotens ostendere vult potentiam suam, dicti ejus comparatione. Qua propter dedit ei infirmitatem incognitam, ut non mederetur, neque juvanda juvarent. Vidistis enim quomodo dire atque immaniter lamentetur; nec si quid aliquid urinæ ejus conspicitur, neque quid significet, apparet. Et quilibet eorum tacebat: Soldanus autem curabatur, prout urina medicis fuerat. At *Ibnu Telmid* non amplius erat reversus: Soldanus vero mortuus est post dies octo ab ejus infirmitate. *Abulhasen Ibnu Telmid* mortuus est anno tercentesimo octuagesimo quarto de Elhegeria. h)

CAP. V.
De Farabio.

Abunasra Al-Farabi, qui in Latino dicitur *Farabius*, fuit ex Farab Provincia Asiæ minoris: natus est in civitate Balch, ex nobili genere & progenie. Iste in principio suæ juventutis, devius à suis, perrexit ad Bagdad, ibique i) Philosophiæ operam dedit; adeoque maximus evasit Philosophus, & tunc domum suam reversus est. Dixit *Ibnu Giulgiul* Chronista in Philosophorum vita; Quod infiniti Asiæ principes miserunt pro eo, ut ad Curiam veniret, mercede quoque & stipendio, quo homines docti providebantur, potiretur, præsertim homines sicut ipse, notissimi, & famosissimi. Ille autem renuit semper, & eo magis patrimonio suo contentabatur. Et dixit prædictus *Ibnu Giulgiul*, quod *Farabius* multum spernebat seipsum; & quod continue tempore hiemis cum quibusdam super paleam dormiebat; & semper visus est contristari & lugere: non pro mundi aliquo (i. e. re mundana) at solum pro eo, quod investigabat. Solum, quomodo posset homo majorem intellectum, ac scientiam acquirere; ut valeret mundum agnoscere, magisque cognitus sit: dubitans cum illo perfe-

 ctionem

*) Simile illud de Herode Actor. XII. 23.

h) Anno CHristi 994.

i) De hoc, Gabriel Sionita de moribus Oriental. p. 16. & Hottingeri Analecta P. I. pag. 308. Sed præcipue Herbelotus p. 337. Traditur Arabice vertisse Analytica Aristotelis, & libros LXX. composuisse in ejusdem Rhetorica, testatus se ea legisse ducenties, & tamen iteratam ad huc ejus desiderare lectionem.

2011 Ministerio de Cultura

ctionem habere humanam; non posse, dicebat. Fuerunt autem ex eo inventi duo Versus:

Panis hordeaceus, & aqua putei, & habitus lanæ in pace
Meliores sunt, quam lætitiæ terminatæ in pœnitentia.

Mortuus est autem *Farabius* ætatis suæ anno octuagesimo, de Elhegira vero, anno k) tercentesimo octuagesimo octavo.

CAP. VI.

De Rasi.

Abubacbar, & *Rasi* Persianus, à civitate Rai, 1) hic Mercatoris filius fuit, qui cum Patre Bagdad, hoc est in civitatem Bagdad profectus est: ibique, mortuo Patre, studii causa remansit. Et tandem in Medicina & Philosophia *singularissimus* effectus est. Post hoc profectus est ad *Chairum*, ubi per aliquot annos ægrotavit. Cujus famam cum intellexisset *Elmansor*, secretarius major Pontificis Cordubæ; qui in omni facultate & scientia doctissimus erat; vocari jussit hunc *Rasim*, promittens ei mercedem magnam. Cum autem *Rasis* recepit literas, profectus est; & navim in Alexandria ingressus, ad Cordubam tandem pervenit. *Elmansor* vero lætatus est, dictumque Rasim magno affecit honore, eique habitationem, possessionem, ac servitores, ac famulos tradidit. Eo tempore *Rasis* famosum librum composuit, quem *Elmansor* nominavit; Et usque nunc vocatur *Almansoris* liber. m) Dixit *Ibnu Hayan*, Lusitaniæ Chronista, quod Rasis in suis causis nimis fortunatus extiterat, adeoque permultas acquisivit facultates. Quadam autem die, per plateam Cordubæ transiens, magnam gentium multitudinem congregatam aspexit; & hujus rei causam interrogavit: Responsum fuit, quod quidam concivis ejus illuc spatiabatur, & statim cecidit mortuus. *Rasis* autem ut hominem videret, accessit, tunc cum furore præcepit, *ut statim virgultorum manipulus portaretur, quibus ipse non tantum, verum etiam circumstantes possent ipsum percutere & verbe-*

k) Anno CHristi 998. Sed Herbelotus mortem Alfarabii refert ad annum Hegiræ 343 CHristi 954.

l) Supra pag. 46. in *Albubecar.*

m) Etiam librum de Chymia dedicasse Almansori, & mille denarios ab eo præmii loco tulisse, sed cum quæ scripserat, opere exequi & in actum deducere nequiret, verberibus & exilio affectum narrat Ibn Chalicam apud Hottingerum in Analectis p. 296. seq.

2011 Ministerio de Cultura

verberare per omnia corporis membra, præſertim pedis plantas, & tota gens eum deridere cœpit, dicens, quod Raſis inſanivit. Non adhuc præterierat quarta horæ unius pars, quod ille homo ſe movere cœpit; tunc Raſis mulum ejus aſcendit, & domum ſuam perrexit. Populus autem, qui acta cernebat, exclamare cœpit. *Miraculum! Miraculum!* Tale novum, auditum ab *Elmanſore*, fecit vocare *Raſim*: cumque vidiſſet eum *Elmanſor*, dixit; Excellentem Medicum te eſſe novimus, *mortuorum autem vivificatorem te eſſe ignoravimus.* Reſpondit Raſis: Medicum me eſſe fateor, reſurrexiſſe autem mortuos neſcio; quoniam *Deus ſolus eſt, qui reſurgere facit è mortuis.* Quod autem per me actum eſt hodie, non inveni in aliquo libro Medicinæ, neque à Magiſtro didici. Sed cum à civitate Bagdad diſceſſi, ut in Ægyptum iremus, viam deſerti fecimus. Cumque nobiſcum aliqui nobiles Arabi veniſſent, quadam die, equitantibus nobis, quidam eorum tanquam mortuus cecidit in terram: alius vero ex iis ſenex ſtatim deſcendit, & accepit plurimos baculos, & ſingulis dedit: & fecerunt ei, ſicut hodie ego huic homini feci in platea; & ille Arabs ſanatus fuit, prout viderunt hodie hunc hominem. Dubitavi, quod infirmitas, quæ Arabi erat, eſſet & huic, adeoque cura mea ob tuam felicitatem illi profuit. Tunc *Elmanſor* gaviſus eſt, & benedixit ei dicens: *Terra, quam inhabitas, Galienum ei ineſſe in medium, dicere valet & poteſt.* Cui Raſis reſpondit: *Experientia magis, quam Medicus prodeſt.* Et mortuus eſt Raſis anno quadringenteſimo primo n) in Civitate Cordubæ, ætatis ſuæ circa nonageſimum.

CAP. VII.

De Bachillani Philoſopho, & Theologo.

Natus eſt in Bagdad ex patre ignobili, qui paterfabam elixam ſeu alio modo coctam vendebat, ſecundum ejus regionis morem. At filius ingenue ac tempeſtive Philoſophiæ operam dabat; Theologiæ ac Legibus poſtea vacavit. Adeo ut in judicem civitatis Bagdad electus eſſet, multos compoſuit libros, ſecundum opinionem *Eſciari*, operas ejus excellentiſſimas narrando & declarando, ſed ſunt longi ſermones ad inſtar commenti. Iſte autem *Bachillani* miſſus fuit in Nuncium à Soldano Civitatis Bagdad ad *Imperatorem Conſtantinopolitanum*, o) qui Imperator benigne

n) Anno CHriſti 1010.

o) Conſtantinum Romani junioris filium.

2011 Ministerio de Cultura

gne & gratioſe eum accepit, eundemque precatus eſt, ut cum *ſuis Theologis diſputaret*, videlicet cum Chriſtianis, ſecundum Græcorum opinionem. Quæ Diſputatio coram Imperatore, Patriarcha, Archiepiſcopis & Epiſcopis cum pompa atque (ut ita dicam) nimis ſuperbe, quadam die habita eſt, & per totum diem diſcuſſa & diſputata; ſed nondum perfecta per ipſius *Bachillani* ægritudinem, quapropter rediit in patriam ſuam. De qua *Diſputatione narratur in vita Theologorum:* Semperque dum viveret contra Hæreticos, eorundemque fidei Schiſmaticos diſputabat, tum voce, tum Literis, quorum ſcripta adhuc reperiuntur. Dixit interpres, ſe vidiſſe diſputationem ejus, ab aliis operibus ſeparatam, & multarum ejus quæſtionum recordari. Obiit autem *Bachillani* in Civitate Bagdad, ætatis ſuæ anno nonageſimo quinto, de Elhegira vero anno quadringenteſimo quinto. p)

CAP. VIII.

De Ezarharagui Medico.

Ezaharagui fuit Medicus *Manſoris*, Cordubæ Conſiliarii, & proximus Raſis, qui compoſuit Librum, ſicut *Canon* Avicennæ in arte Medicinæ, utiliſſimum quidem: quo etiam adhuc Maumedani Medici utuntur. Vixit autem *annos centum & unum.* Qui obiit anno *Belli Cordubæ*, de Elhegira anno quadringenteſimo quarto. q)

CAP. IX.

De Avicenna.

Abubali Elhuſen, Ibnu Sina, Elhamadani, in Latino dicitur *Avicenna.* r) Fuit autem *Abubali* cognomen ejus, & *Elhuſen* nomen ejus proprium, & *Sina* nomen proprium fuit Patris. *Errabis* eſt in Arabico vocabulum commune, vel æquivocum; & imprimis ſignificat *ſuperiorem, nobilem,*

p) Anno CHriſti 1014.

q) Anno CHriſti 1013. vide Nic. Antonium T. 2. Bibl. vet. Hiſpan. p. 247. ſeq.

r) Confer quæ de Avicenna ſupra p. 96. & Hottingerus in Analectis P. I. pag. 295. & Hiſt. Eccleſ. Secul. XI. p. 461. & Herbelotus tum alibi tum p. 812. ſeq. Dicitur *Abu Hali*,, quia filius ejus primogenitus Hali, nomen & ipſum inter Medicos celebre, *Alhaſen* eſt proprium Avicennæ nomen. *Eben Hali* appellatur, quia pater ejus Hali dictus fuit. *Eben Sina* denique, quod avi nomen fuit Sina, & pater Avicennæ Hali, patrem habuit qui Sina eſt nuncupatus.

2011 Ministerio de Cultura

bilem, ducem, ac *principem*, & provenit ab hac dictione *Raſe*, quæ in Arabico eſt idem, quod apud nos *Caput*. Avicenna autem vocatus fuit *Rabis*, quia erat nobilis, & honoratus apud Dominos & Populos virtutibus ſuis. Eoque Medicorum maxima Pars, quando eum, in Medicina, aut citare aut advocare volunt, dicunt: *Medicorum Princeps hoc dixit, absque alio aliquo Epitheto, & intelligitur de Avicenna dixiſſe:* & quod dicitur inter Latina lambentes, quod *Rex Cordubæ* fuerit, mendacium eſt, quoniam non invenitur inter Scriptores ejus vitæ Latina Lingua. Non enim extendiſſem in hoc ſermonem meum, niſi vidiſſem, quod ſcripſerat Jacobus *de Foro Livio*, qui multa tandem dicens nihil dixit; & tamen ei inerat ratio incognita. In culpa magis eſt, qui Librum Avicennæ in Latinum tranſtulit, & interpretatus eſt: quia conſideravit hanc dictionem *Rabis* nihil aliud, niſi *Principem* ſignificare. Et ille, ut dicam, *miſer*, ac *neſcius Arabicæ Grammaticæ, vocabulo communia non intelligebat, neque cognoſcebat.* Sed jam ad propoſitum redeamus. Iſte *Avicenna* fuit de Civitate *Hamadan* *) in Perſia natus ex nobili progenie. Cujus pater fuit ex nobilibus dictæ civitatis, ac multarum divitiarum: quapropter pater ejus Scriba indiguit, qui eſſet Geometra; & Mathematicus; eo quod cupiebat filium ſuum has easdem virtutes ac ſcientias addiſcere, ut ad minus ratiocinari; ſin autem, eas intelligere ſciret. Quadam die, in principio ſuæ juventutis, miſit eum ad civitatem Bagdad, ſtudii cauſſa, & Abuhali eam ingreſſus eſt, & dictis virtutibus ſtudens profecit, adeo ut eidem ſcientiæ illæ viles viderentur, poſtquam Philoſophiæ ae Medicinæ operam dedit. Sicque pluribus annis moratus ibi eſt: donec *magni nominis excellentſſimique Medici atque Philoſophi extitit.* Illo autem tempore accidit, quod Soldanus Jaſochbagh volebat in Locumtenentem, ad Civitatem Avicennæ, nepotem ſuum mittere; dictusque nepos rogabat Soldanum, ut Avicennam ſecum ire ſuaderet, & tandem Avicenna cum ipſo perrexit. Dixit *Ibnu Giulgiul* in vita Philoſophorum, & Medicorum; quod Avicenna fuerit vir acutus ac benignus, ac in ſuis reſponſionibus gratus: haberetque Filium, & doctum, & acuti ingenii, Medicinæ ſectatorem maximum: qui quadam die per plateam tranſiens ex equo deſcendit, & in medio ejusdem plateæ minxit. Omnes vero adſtantes inſaniæ adſcribebant: adeoque nonnulli patris amici hanc ei hiſtoriam narrarunt. At Pater ejus, filium blaſphemavit, dicens:

*) Andreas de Alpago negans Avicennam fuiſſe Hiſpanum, *imo* inquit, *fuit Perſicus ex Civitate dicta Bochora, ſicut in hiſtoria Arabica de vita Philoſophorum & Medicorum Arabum & Græcorum per me ex Arabica lingua in Græcam traducta apparet.*

2011 Ministerio de Cultura

dicens: *Inverecundus iſte, filius meus non eſt; qui ſi fuiſſet, non deſcendiſſet de equo: ſed ſupra eum minxiſſet.* Numquid vobis tamdiu urinam retinendam eſſe videtur? At omnes tacentes tantum reſponſum mirabantur. Etiam dixit *Ibnu Giulgiul*, quod quodam die acceſſit ad Avicennam mulier quædam dicens: O magnifice! eſt mihi dolor in corpore, & quidam Medicus ordinavit, ut acciperem Medicinam: Precor vos, ut me doceatis aliam, qua ter tantum, nec plus, minusve feceſſum expurgem. Reſpondit Avicenna: Si chorda tribus nodis contexta πρωκτῷ fuerit, faciam forte: & omnes adſtantes riſerunt: Illa vero pudore affecta diſceſſit. Quodam etiam alio die Dominus ſuus Abuhali, interrogans eum dixit: Quis levior paſtus eſſet Phaſiani, an Coturnices? Reſpondit Avicenna: Domine mi, jam ſcit veſtra excellentia, quod in articulis *noſtræ Maumedanæ Legis tenemus*, *Judicem*, *abſentibus partibus*, *judicare non poſſe.* Dixit Dominus ejus: Bene vos intelligo, hora cœnæ accedetis, & inventis ibi partibus, quæ certe adfuerint, judicabitis. Reſpondit Avicenna: Dominationi veſtræ primus articulus notus eſt, ſed ignorat Prophetam dicentem: *In domo judicis judicatur.* Tunc Dominus ſuus magnam quantitatem dictarum avium domum dicti Avicennæ miſit. Mane autem, appropinquante eo domui Domini, interrogare incepit Dominus, cujus eſſet ſententiæ? Reſpondit Avicenna: Nunquam vidi ſimiles hoſtes, & adverſarios. Inter ſententiandum enim quilibet illorum interpoſuit ſuas legales rationes ac dilationes ad probandum, eoque ſine expeditione, & ſententia receſſerunt, habito prius termino ad probandum. At ſi Dominatio veſtra voluerit, ſummarie expedientur; & quolibet ſero deſtinabit aves illas per hebdomadam, & citius expediam. Reſpondit Dominus. Videtur mihi, te eſſe judicem tyrannum; alteri enim committere volo. Reſpondit Avicenna, ad pejus ducemini, ſi alteri quam mihi hanc rem commendaveritis: ſed conſulo potius, ut ſibi ipſi, & commendet & committat.

Dixit *Ibnu Giulgiul*, quod Soldanus Civitatis Bagdad intellexit, nepotem ſuum, videlicet Avicennæ Dominum, cum alio fratre ipſius Soldani rebellare à ſe velle: adeoque decreverat ei venenum præbere, & commiſit hoc ſecretum Avicennæ, ut hoc idem exigeret, & perficeret. Quod quidem renuit Avicenna, nec etiam ſuo Domino indicavit, neque ſcelus hoc detexit. Transactis igitur plurimis diebus res decreta eſt per alium, Domino ſuo: adeoque contra Avicennam iratus eſt, & *duxit eum in*

2011 Ministerio de Cultura

in carcerem, ibique per duos annos moratus est. Et tandem accidit ei fluxus infirmitas, quo fortiter laborabat; ex qua denique infirmitate obiit. Dixit etiam *Ibnu Giulgiul*, quod quadam die major pars nobilium civitatis ingressi sunt, ut Avicennam in carcere viderent, inter loquendum autem dicebant: *O Avicenna, tu etenim omnium Medicorum & nobilissimus, & prudentissimus, qui in Chorazano reperiatur:* quare invenire non potes ad fluxum remedium aliquod? Tunc fecit afferri vasculum, in quo pulvis erat: ex quo parum inter digitos accepit, & in catino aquæ pleno imposuit, & statim congelata est in eorum præsentia; & dixit: Vos hanc parvam pulveris quantitatem vidistis, quæ tantam aquam congelare fecit. Ex ea enim quasi unciæ mediam sumsi, & nihil profuit mihi. Quapropter vos rogo, ut duos tabelliones aut notarios vocetis; quibus meum committam testamentum: quoniam de proximo est mors mea. Et postquam testatus est, post paucos dies in carcere mortuus est, ætatis suæ anno circa 80. & reliquit filium unum masculum, & possessiones, quarum reditus annuus sex millium ducatorum extiterat. Dixit *Ibnu Chalican*, Chronista, quod Avicenna *loco ferri usus est argento, ad suæ mulæ ornatum, secundum* morem *) Principum, ejus regionis. Et dictum ei fuit: O magnifice! hic non fuit mos, neque consuetudo doctorum hominum. Respondit Avicenna: Filioli mei, hoc argentum, quo ferri loco utor, & aurum pro clavibus, superbiæ non ascribatur, sed his temporibus: vidi hanc artem esse mortuam, Medicinam. Volui etenim, ut ei adhibeatur fides, quousque videantur fructus ejus, forsitan resurget, & ejus studia multiplicabuntur.

Dixit *Ibnu Chatir*, in Chronicis suis universalibus, quod dictum fuit Avicennæ: O magnifice, non fuit tibi ratio, cum non diceres Soldani voluntatem, adversus Dominum tuum! Forsitan tale infortunium non accidisset. Respondit Avicenna: Vos pauperes creditis, quod non cogitaverim terminum, ac rei exitum? Si ego dixissem, extitissem causa discordiæ inter duos Principes, ex qua multi homines interfecti essent. Vultis enim hujus rei fuisse causam? Non persuadet, quod præter rationem accidit. Imo etiam ego ipse cui magis debeam, ignoro, aut qui me in hunc gradum assumpsit, aut qui in eo me servavit.

Nomina librorum Avicennæ sunt: Canon, dictus *Chabir*, in medicina, hoc est, *magna regula.*

Canon

2011 Ministerio de Cultura

Canon s) *Aſſaghir* in Medicina, id eſt Regula parva.

Canticum Præceptorum Medicinalium, quod in carcere ſcripſit filio ſuo.

Alorgioza in Medicina, id eſt, carmina brevia, in quæ Averroës commentatus eſt.

Orgioza; Id eſt, articuli Logices, quos ipſemet commentatus eſt.

Eſtepha in Philoſophia; Hoc eſt *ſatisfactio*. *Elculliuth*, id eſt, Univerſalia in Philoſophia. *Aliſaruth*, id eſt, motus in Metaphyſica.

Taſauuful Falaſifa, id eſt, Philoſophia moralis.

Cantica in unionem animæ cum corpore, &, quod eſt Anima.

Liber venenorum, & eorum compoſitiones, & curæ contra venenum.

Et omnia *ejus opera & volumina ſunt utilia, atque exiſtimata.* Verum multi docti Arabes ajunt, *Avicennam in* a) *medicina fuiſſe luſcum, in Philoſophia autem cæcum;* & ita dixit *Ibnu Chatir.* Et eſt mortuus Avicenna (ut ſupra diximus) anno ætatis ſuæ circa octuageſimum, de Elhegira vero anno b) quadringenteſimo quadrageſimo ſecundo.

CAP. X.

De Ettabarani.

Ettabarani fuit de provincia Tabarani, quæ pars Choraſani. Hic fuit Medicus Maumedis *Subao Thechm*, Regis Ghaznæ, civitatis Aſiæ, Indiæ

s) Vide Herbelotum p. 250. Dividitur *Canon* major in *libros* quinque, libri iterum ſinguli in *Fen* ſive ſummas, Fen iterum in *tractatus* ſive doctrinas, tractatus ſinguli in *capitula*. *Fen* Arabibus vocabulum generale ὑλην ſive *materiam* denotat. Matthæus Sylvaticus: *Fen eſt materia locutionis & eſt communior quam doctrina quod eam continet: & ſumma communior eſt doctrinâ, & doctrina quam Capitulum.* Liber quintus Canonis eſt *Antidotarium.* Poſt Canonem ex Gerardi Cremonenſis verſione ab Andrea Alpago Bellunenſi, Joanne Coſteo & Joanne Paulo Mongio recenſita, ſequitur in Latina editione Venet. 1608. fol. 2. Volum. liber eximius *de viribus Cordis* ex verſione Arnoldi de Villa nova, inde liber *de removendis nocumentis*, & alius *de ſyrupo acetoſo*, Andrea de Alpago, Bellunenſi, Phyſico Damaſceno interprete. *Cantica* in quatuor tributa partes, ex verſione Magiſtri Armegandi Blaſii, de Montepeſulano. De Hebraicis verſionibus Bartoloccius T. I. p. 6. ſeq.

*) De hoc more vide Librum Judic. c. 8. v. 21.

a) Confer, quæ Hottingerus Anal. P. I, pag. 295.

b) Anno CHriſti 1050.

2011 Ministerio de Cultura

Indiæ termino; qui composuit librum in Medicina famosissimum, cujus titulus est, *Firdius ulbecime;* Quod est, *Paradisus sapientiæ.* In quo medicinalia, atque herbarum, animalium, ac lapidum proprietates descripsit. Dixit *Ibnu Abididunia* in mirabilibus mundi, quod Ettabarani dicebat: Regem Cini dedisse dono munera Regi Ghaznæ; *inter quæ erat avis, cujus præsentia si quid veneni adstabat, & aderat, ipsa pinguioribus lachrimis, elatoque, ac forti garritu flebat:* Ex quo magnates Orientis, ejus præsentia, comedere ausi sunt: sed rara in terris invenitur avis. Dicit etiam, *quod in eadem provincia quædam vasa fiunt: quibus si imponantur cibi veneno aspersi, ab extra insudant vasa.* Dixit interpres, quod de illis multa vidit, multis etiam in locis Africæ. Mortuus autem Ettabarani in Ghazna, anno c) quadringentesimo septuagesimo quarto.

CAP. XI.

De Mesuach, Christiano; id est, Mesue.

Mesuach, iste fuit Christianus, *Jacobitarum* religione, natus in civitate Maridin, supra flumen Euphratis, didicit medicinam, atque Philosophiam in civitate Bagdad, *continuéque Avicennæ Lectionem audivit*, qui composuit opera utilissima in rebus potabilibus: alium quoque Librum de componendis medicinis, syrupis videlicet, unguentis, emplastris, & de similibus. Postea discessit ab ea regione, & quadam die, post multa, pervenit ad *Chairum*, ubi inter familiares Caliphæ connumeratus est. Qui Calipha d) Caput Schismaticorum Ægyptiorum extitit, & Syriæ, qui se vocabat, *Elchacim Chalipha.* Hic etiam *Mesuach* in Chairo multas divitias, pecunias, & honorem acquisivit. Qui quadam die amicis suis publice dixit: *Quas enim possideo divitias non ex medicina, quæ in libris scribitur, mihi acquisitæ sunt; verum ex medicina, quæ ab humano intellectu provenit.* Adeoque ægroti propositum & cognitionem semper cognoverat. Mortuus autem est Mesuach ætatis suæ circa nonagesimum, de Elhegira e) vero quadringentesimo sexto.

c) Anno CHristi 1081.

d) Hakemum videtur intelligere de quo Hottingerus Hist. Eccles. Sec. XI. p. 448.

e) Anno CHristi 1015.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. XII.

De Gazzali. f)

Gazzali Philosophus, Theologus, Legista, & denique in omni scientia doctus, natus est in civitate Thos in Asia, ex patre divite, & mercatore. Ipse quidem Gazzali fuit, qui opinionem *Esciari* insurrexit, atque erexit. *Nam ante hujus Gazzali tempora multiplicabantur heretici in Asia.* Ipseque Gazzali adeo se studiis sollicite dedit, ut mirabilis ac admiratione dignus evaserit, & effectus sit. Hoc tempore accidit, quod Vice-Cancellarius, Consiliariusque major g) struxerat *mirabile Collegium* in civitate *Bagdad;* in quo ducenta millia ducatorum fere expenderat: idque possessionibus dotavit, eique illas doti dedit: quarum reditus, & proventus quindecim millia ducatorum extiterat. Postquam dictum studium perfecit, *ibi quasi sex millibus hominum doctissimis* congregatis, in omni facultate & scientia ordinavit, ut de qualibet scientia & facultate unus legeret. Adeo ut quilibet eorum propter scientiam hujus Gazzali eum elegerit. Itaque consiliarius statim per eum misit, eique magnum stipendium solvendum ordinavit & persolvit. Quo accedente ad Bagdad, Calipha, atque ejusdem civitatis Soldanus, omnes eorum familiares, nobiles, & magistratus inobviam ei miserunt. Itaque deduxit fere universum populum ex civitate, & fuit inter alios dies notabilis, *post quæ in prædicto Collegio* legere incepit. Dixit *Geusis* in Chronicis suis, quod multi *ex apothecis suis educebant filios, ut ejus lectioni incumberent:* Similiter & divites & nobiles fecerunt; quoniam viderant, quo honore & ornatu eum affecerant Principes; multotiesque consiliarius ipse suis lectionibus aderat, & præsens erat. Sicque per multos annos honore, & gloria affectus permansit. Postea vero *alius vir effectus, & nimis mutatus ab illo Lecturam dimisit, & omnia quæ in studiis acquisiverat pauperibus erogavit: indutusque Eremitani habitu ad Mecham perrexit,* ibique aliquot dies commoratus est: postea decessit, & in Syriam perrexit, sicque postea venit ad Cairum, adeoque in Alexandriam accessit incognitus, ubi Etartosim in Theologiam audivit. Novissime in civitatem ejus, toties dictam, rediit, ibique mortuus est, ætatis suæ

f) Vid. Herbelot. p. 362. & Hottingeri Biblioth. Orient. pag. 204.

g) Magnus *Vezir.*

2011 Ministerio de Cultura

ſuæ anno quinquageſimo quinto, de Elhegira vero anno h) quingenteſimo quinto. Compoſuit autem iſte Gazzali ſecundum *Geuſin* ſexaginta fere volumina, quorum aliqua brevia, alia vero longiſſima, & nonnulla mediocria exiſtunt: Suntque, inter alia: Extenſio Legis tam civilis, quam canonicæ, duobus voluminibus abſoluta. Mediocritas Legis. Breviarium, ſive ſumma totius Legis. Vivificatio, aut Reſurrectio ſcientiarum fidei, Legis, atque Philoſophiæ moralis. Compendium Theologiæ. Comparatio Logices. Excellentius deſiderium, aut ſublime in Metaphyſica. Intentio Philoſophorum: Errores Philoſophorum. Pondus æquum. Concordantiæ inter Philoſophos, & Theologos. Itinerarium rectum domus æternæ. Et hæc ſunt magis in uſu. Sunt etiam alia ejus opera, quæ in uſu non ſunt, etiam apud Arabes.

Dixit *Geuſis*, quod *Gazzali* ſciebat multas alias ſcientias, quas celavit. Dixit etiam in Chronicis ſuis Legum, quod quando diſceſſit *Gazzali* de Bagdad, inventus fuit quidam liber, quem ſcripſerat contra Legiſtas, vituperando aliqua licita in Legibus: pro qua vituperatione perſecutus (perſecutionem paſſus) fuit, & decretum fuit, ut prædictus liber combureretur; & ſic combuſtus fuit per univerſum orbem. Cui libro titulus erat: *Reſurrectio ſcientiarum Legis.* Fuit etiam vituperio affectus propter alium librum, cui titulus erat: *Defenſio juſta*; quo in libro recenſuerat res, ac regiones, quas Judæi atque Chriſticolæ habebant, & poſſidebant, qui non crediderunt in Maumedo. Dixit etiam *Geuſis*, quod *Gazzali* dixerit multa Cantica; quorum aliqua in Amorem, aliqua vero in Philoſophiam moralem. Verum magis famoſa moralis erat, quæ hoc tempore viget, & in hoc carmine incipit.

Ettorchu &c. *Hoc eſt:* Viæ multæ ſunt: verum via ſola eſt, Viatoresqueper illam ſunt illi, qui electi ſunt.

Dixit i) *Interpres*, quod memoria tenet multa ejus carmina, quæ ſunt elegantiſſima Arabice. Erit difficile ea recenſere Latina lingua: quoniam neceſſe erit narrare pro quolibet verſu multa humanitatis principia, quæ propter eorum interpretationem poſtpoſuit.

Dixit etiam aliam cantilenam longam, mortis conſolatoriam, cujus ſententia eſt, *quod corpus eſt tanquam cavea Spiritus, & ſicut lætatur avis cum ab ea liberatur: Ita anima juſti lætatur, quando à corpore ſegregatur,*

h) Anno. CHriſti 1111.

i) Ita more Arabum de ſe loquitur non Leo Africanùs, ſed qui eum Latine vertit.

2011 Ministerio de Cultura

quoniam à purissimo, & nobili elemento descendit, & ad idem revertitur, à quo provenerat, producendo circa hoc multas rationes: quæ cantilena reperta est in suo secreto Oratorio, quo mortuus fuerat, eo die ut supra mortuus est ibique sepultus, annis, ut supra diximus.

CAP. XIII.

De Thograi. a)

Thograi Philosophus, ac Medicus, Rhetoricus, Alchimista, Poëta atque Historiographus, natus est in Civitate Aspahan in Persia, & ob suas virtutes rogatus fuit à Malich *Maschud* (Masudo) Principe Regni Asiæ, eique datum fuit majus officium Curiæ, cum quo multas pecunias acquisivit, atque inæstimabiles divitias. Dicebant multi Historici, quod modus ipsius fuerit mirabilis, quoniam tempore suo fuit singularis in divitiis: & non fuit in Curia, neque Principum neque Soldani homo, qui ditior eo esset; & hoc non obstante, *nunquam contentus fuit*, neque de patrimonio suo, neque de divitiis acquisitis, cum omnibus Imperialibus Magistratibus. Et in omnibus canticis *in vita sua recensitis continue lamentabatur, vituperans tempus*, quod eum injuriaverat, adeoque coactus eo est *Alchimiam* addiscere, in qua composuit opus; cui titulus est: *Devirginatio Naturæ.* Dixit Geusis: Quod Dominus ipsius quadam die ingressus est tentorium Thograi, & invenit eum scribentem rerum expeditiones. Princeps vero vidit duos versus quodam Chirographo, qui erant:

Urido, &c. Id est, ad verbum:

Volui largitudine manuum auxiliari mihi, cum ea solverem debita, quæ nobilitati debeo: si tempus pervertit desideria mea, & postea contentus sum labore cum reddito. Tunc dixit cum legeret versus hos: Thograi, unum dicam tibi, & quadam die veritatem nosces. Ego enim Dominus dimidiæ Asiæ sum, & tu quasi secundus, nec defecit nobis ulla gratia Dei, & nunquam contentari possum; sic tu idem demonstras: timeo nobis malum exitum: Quoniam si tu volueris altiorem gradum, aut ego; nil aliud erit nisi ut efficiamur Dii. Et sic non præterierunt sex menses, quando Princeps

a) Videatur Eduardus Pocockius in carmen hujus Thograi Oxon. 1661. 8. pag. 4. Appellationem autem טערראיי sortitus est à munere vel peritia scribendi טערא, quod implexam & erassioris ductus scripturam notat, quæ Diplomatibus Principum præmitti apud eos solet.

2011 Ministerio de Cultura

ceps rebellavit, contra fratrem ſuum, volens ſe vi facere Soldanum. Quadam autem die venit Soldanus cum magno exercitu, & Principem cepit, & in carcerem duci juſſit civitatis magnæ, & Thograi ſimiliter captus eſt, & ante Soldanum ductus juſſit alligari b) & torqueri: & tandem confeſſus eſt, ſe habuiſſe ducatorum millia infinita, quem Soldanus exuere fecit, & nudum arbori alligare, jubens, præcipiensque puero ſuo, ut ſagittis eum perderet. Cum autem vidiſſet eum accipere ſagittas, ut in eum traheret, hæc duo carmina ad verbum tradu&ta alta voce canere cœpit:

Dico dirigenti ſagittas, ejus mors inter digitos ſuos illuſtrat, Amore Dei, elongate à corde meo *) *Nam in eo nihil oppoſiti niſi tu.*

Et omnes adſtantes de ejus mirabili & conſtante intelle&u vehementer mirabantur, cum taliter publice alligatus mortem expeteret, nec animus quidem ejus deficeret, neque audacia componendi eo tempore verſus careret. Poſtquam à puero transfoſſus obiit, quo mortuo præcepit Soldanus corpus ejus comburi, tanquam infamem hæreticum. *Præſertim cum in articulo mortis orationes non diceret, nec etiam animam ejus Deo commendaret.*

Saphadi autem ponit eum Thograi in ſuo famoſo libro de mille Amorum martyribus. Opera, volumina ejus multa ſunt; verum illa, quæ cognoſcuntur ſunt, quæ ſubſeqvuntur:

Chronica Aſiæ: Chronica Imperatorum Perſiæ: Commentum Reipublicæ Platonis. Devirginatio ſeu defloratio Naturæ in Alchimia. Cantica multa etiam compoſuit, quorum tituli non extant. Verum opera ejus Rhetorica, & Poëtica, ſicque Epiſtolarum libri innumerabiles fuerunt. Carmina autem ſeu Cantica collegit quidam ejus diſcipulus in duobus voluminibus collecta: aliqua in laudes Principum, Dominorumque, alia in Amorem edidit. Nonnulla etiam moralia erant, quorum canticorum unum magis publicum eſt, quod primum *Alcorani caput* in Scholiis inſequitur, quodque pueros propter ſui elegantiam, & docent, & inſtruunt; In eoque multa Amoris ac poëſiæ verſantur; & moralia quidem ac nonnulla utiliſſima præcepta complectitur; cujus principium eſt:

Nobilitas conſilii cuſtodiunt me ab errore, & habitus virtutis ornavit me tempore privationis. Interfectus fuit Thograi anno quingenteſimo quintodecimo de Elhegira c) in campania Marghoe.

b) Cauſam ſupplicii & mortis alii ab excellentia ingenii & virtutum, indeque orta invidia, accerſunt. *) Senſus ſit: cor meum pete, ac ſeri.

c) Anno Chriſti 1121.

2011 Ministerio de Cultura

Dixit Interpres, quod illud canticum memoriæ mandavit, quando docebatur in civitate Fes, puerili ætate.

CAP. XIV.

De d) Esseriph Essachalli.

Esseriph Essachali, è progenie Maumedis, natus est civitate Massare in Cicilia, *) nobili quidem progenie & stirpe, qui in eo tempore, eaque in Insula fuit homo singularis, & disertus, tum in Philosophia & Medicina, cum in Astrologia & Cosmographia: adeo ut parem non habuerit, nec forsitan habebit. Fecit quendam librum, cujus titulus erat: Nushat alabsar: hoc est, *spatiatorium* (si dici potest) e) *locorum*, quem divisit in septem partes, secundum septem mundi climata; & recensere incepit de civitatibus existentibus in eo climate, tum antiquis, tum etiam modernis, & de earum ædificatoribus, & de dirutis, earumque causas recensuit: sic etiam meminit de viis inter unam civitatem & aliam, & de mirabilibus earundem, & de natura & moribus & de animalibus uniuscunque climatis. Postquam narravit de omnibus insulis ab Occidente, usque Orientem existentibus, deinde de montibus excelsis, & de fluminibus memorandis, de lacubus, & de origine, & ortu eorum, de metallorum mineris, & de omnibus, de quibus natura exornatur: quando vero perfecit opus, Rex Rogir in Ciciliam advenit, nunc unam, modo civitatem aliam debellans, adeo quod populus Masara volens eorum civitatem tradere prædicto Regi, hunc *Esseriph* ad eum, in Oratorem legarunt, perfectaque oratione communitatis suæ præfatum librum Regi dicatum, dono dedit eidem. Cum autem Rex totius Libri summam & subjectum intellexisset, statim eum in Latinum transferendum dari jussit, & Rex ejus doctrinam & res, quæ Latine nunquam scripta fuerant, admirabatur, & tam ei gratus fuit liber, ut suum castrum quod ad præsens tenuerat, ei dono dederit; rogansque ut staret in curia Rogir: At *Essariph* stare noluit, sed castrum prædictum vendidit cuidam Baroni præfati Regis: nec mihi constat de pretio, nisi quod millibus millium decatorum; sicque de Cicilia descendit civitatem Mauritaniæ. Dixit *Ibnu Elbussein* in Chronicis Ciciliæ, quod dictus Rex semper præ manibus studendo

d) Arab. אלשריף excellens, nobilis &c. Epitheton, quod posteris Muhammedis tribuitur. *) Sicilia.

e) Forte *Oculorum*. Opus diversum & scriptor à scriptore Geographiæ Nubiensis. Vide Bibliographiam meam antiquariam pag. 129.

2011 Ministerio de Cultura

dendo dictum librum tenebat, adeo ut aliqui ei dicerent è ſuis nobilibus: Quare, o Rex, Excellentia veſtra Ptolomæum non videt? Qui etiam ipſe ſcripſit pulchra in hac ſententia. Quibus Rex reſpondit, quod Ptolomæus ſcripſerit de mundi parte; Eſſariph autem de mundo. Mortuus eſt Eſſariph ætatis ſuæ anno . . De Elhegira vero quingenteſimo ſextodecimo, f) in civitate Civitat, & reliquit multos filios, & usque nunc de iis reperiuntur in civitate Fes & Thunis, & ſemper de illa familia aliqui reperiuntur Medici.

CAP. XV.

De Ibnu Saigh.

Ibnu Saigh, in civitate Mariæ g) natus eſt: cujus anteceſſores fuerunt Hebræi: qui maximus inter Philoſophos & Medicos erat: quam quidem medicinam didicit ab Ibnu Soharſen, h) Philoſophiam autem à Maslama. Compoſuit librum Epiſtolarum, & alios quam plures, inter quos compoſuit Epiſtolam Cerva, quæ Arabice dicitur *Epiſtola Simonis*, i) quoniam nomen habuit ab eo, qui natus eſt ex luto. Edidit etiam Epiſtolas ad fratres claros in vita k) Philoſophorum, quæ omni ſapientia, ſcientiaque humana plena ſunt. Commentatus eſt etiam librum Euclidis, & quando pater Averrois fuit judex Cordubæ, dictus *Ibnu Saigh*, miſſus fuit in carcerem *propter Hæreſim*. At multi Principes pro eo deprecati ſunt, eoque à Judice liberatus eſt. Dixit *Ibnu Giulgiul*, l) neſcit pater Averois, *filium ſuum eo multo pejorem fore*. Mortuus eſt autem anno quingenteſimo quinquageſimo, m) in civitate Mariæ in Provincia Betticæ. *)

CAP. XVI.

De Ibnu Zohar.

Ibnu Zohar fuit è nobilibus civitatis Siciliæ n) ubi Medicinæ operam dedit, qua ſervivit *Ibnu Habad*, rebelli, ſimiliterque filio ſuo, donec magi-

f) Anno CHriſti 1122.
g) Confer Nic. Antonium T. 2. Bibl. vet. Hebr. p. 254. 255.
h) Fortaſſe *Ibnu Zohar* de quo cap. ſeq.
i) Fortaſſe Tinonis, à טין quod lutum notat.
k) Leg. *in vit.*
l) Libro de Philoſophorum vitis, quem ſæpe Leo noſter laudat.
m) Anno Hegiræ cui reſpondet Annus CHriſti 1155. *) Bæticæ.
n) Leg. *Sibiliæ* in Hiſpania. Nic. Antonius T. 2. Bibl. vet. Hiſpanæ, quide hoc Abenzoc

2011 Ministerio de Cultura

magiſtratu ſuo ac dignitate privatus eſt. Poſt quos *Joſeph*, *Ibnuttaſſbin*, o) Marochi Regis ſervitiis inſtitit, qui patrimonii dives fuit. Erant enim ei villæ, ac caſtra ſuis anteceſſoribus culta. Nunquam præmium ex ſua arte acceperat, neque à pauperibus neque ab artificibus: At Principum Regumque munera non ſpernebat, & ab eis libenter accipiebat. Et multa etiam ſuis inimicis in Eleemoſynam largitus eſt, dicebatque, quod ii, qui eum oderant, ſine ejus culpa oderant, ſed potius invidia affecti. Ego vero arbitror beneficio eos pœnitere, neque cauſam fore, quod peccata ſua, id eſt invidiam relinquent. Mortuus autem eſt *Ibnu Zohar* anno ætatis ſuæ nonageſimo ſecundo, de Elhegira vero quingenteſimo ſexageſimo quarto, p) quem audivit Averrois, & ab eo medicinam didicit, &c.

CAP. XVII.

Ibnu Thofail. q)

Ibnu Thopbail ex civitate Siviliæ nobili genere ortus, cujus prædeceſſores venerunt cum exercitu ex Syria, qui oppugnarunt Betticam. Sui etiam ſemper aſtiterunt ſervituti r) *Pontificum*. Poſtquam vero defecit dignitas illa, & titulus, multi in ea provincia rebellaverunt, & pater hujus omni officio, omnibusque bonis ſuis privatus fuit, qua propter filius ejus literis incubuit, adeoque præſtantiſſimus *Philoſophus* effectus eſt, ac *Medicus*; à quo etiam didicerat *Averrois*, & *Rabbi Moiſes* Ægyptius, & multi alii. Omnes Ariſtotelis textus ab eo audiverunt, quem multoties in ſuis commentariis citaverat Averrois. Mortuus eſt autem iſte, qui totius

har videndus pag. 232. ſeq. ubi etiam de libro ejus *Theizir 'dabamodana vahalidabir* h. e. rectificatio medicationis & regiminis, quod opus ex Arabico verſum Hebraice A. C. 1280. à Jacobo Hebræo. Ex Hebraico Latine vertit Magiſter Paravicius Phyſicus Venet. 1496. fol. 1514. 1530. Lugd. 1531. &c.

o) *Teſſephin*, Rodericus appellat cap. 47. 48. Hiſtor. Arabum.

p) Anno CHriſti 1168.

q) Hic eſt Abu Becr Ebn Thophail, cujus ſcriptum ingenioſum & lectu digniſſimum ſub Philoſophi *αὐτοδιδάκτου* titulo edidit Arabice ac Latine Eduardus Pocockius, Oxon. 1671. 4. recuſum deinde ſæpius & in alias etiam linguas converſum. Vide ſis iterum Nic. Antonii Bibl. veterem Hiſpanam T. 2. p. 252. ſeq.

*) Anno CHriſti 1175.

r) Arab. כליפה vel אמאם quorum illud *regionis*, hæc *religionis* potiſſimum Antiſtitum ſignificatum includit.

2011 Ministerio de Cultura

totius hæreſiæ cauſa extitit, anno quingenteſimo ſeptuageſimo primo a) in civitate Siviliæ &c.

CAP. XVIII.

De Ibnu Zohar, vel Zor.

Ibnu Zohar, vel *Zor*, qui *Raſis* dicitur, ſupra dicti *Ibnu Zohar* filius, à patre medicinam didicit, & fuit vir doctiſſimus, & præſtantiſſimus in vita ſua, & maximæ ei fuerant divitiæ. Quando autem venit Manſor Pontifex, & Rex Marochi in Betticam, b) ſecum duxit hunc *Raſim* in Medicum, eumque magna afficiebat veneratione, & venerabatur. Dixit *Ibnu Giulgiul*, quod *Ibnu Zor* quando ſeparatus, ac quaſi à ſuis repulſus apud Marochum ceu deſperatus erat, eoque ad ſui propoſitum aliqua carmina ſcripſit. Quadam die ingreſſus *Manſor* ejus domum, invenit dicta carmina, eaque non vidiſſe finxit: ſtatimque cum fortis eſſet, miſit nuncium ad Gubernatorem Siviliæ, ut ei adduceret totam familiam ipſius *Ibnu Zor*. Poſt viginti octo dies fuerunt in Marocho, & *Manſor* dedit eis quandam domum ornatam, fecitque ut *Ibnu Zor* ad eam iret cauſa medendi quamdam infirmam advenam. Cum autem domum ingreſſus fuiſſet, invenit totam familiam ſuam, omnesque ſuos, & vehementer admiratus eſt; & præ gaudio quaſi inſanus effectus eſt. Poſtea cognoſcens Manſorem hoc ordinaſſe, re peracta gratias ei egit immortales, & ita multiplicavit ſtipendium ſuum. Mortuus autem eſt *Ibnu Zor* ætatis ſuæ anno ſeptuageſimo quarto, de *Elhegira* vero anno quingenteſimo nonageſimo quarto c) in Marocho. Compoſuit etiam multa opera in Medicina. Unum videlicet, *de cura oculorum*: Aliud, cui titulus eſt: *Proviſio peregrini &c.*

CAP. XIX.

De Ibnu El Baitar.

Ibnu El Baitar natus eſt in civitate Malagæ in Bettica d) Philoſophus, & Medicus præſtantiſſimus, herbariusque maximus fuit. Eoque, è patria ſua diſcedens, ad orientem verſus, profectus eſt, perquirens Africam univerſam, atque Aſiam fere totam, cum vero ex India regreſſus eſſet.

a) Anno Chriſti 1175.
b) Bæticam.
c) Anno CHriſti 1197.
d) Bætica.

2011 Ministerio de Cultura

eſſet, pervenit ad Chairum, & in ſervitiis *Saladini*, Soldani primi c) ex Chairo, ingreſſus eſt, quem magno affecit honore. At poſt mortem dicti Salahdini præfatus *Ibnu El Baitar* reverſus eſt domum ſuam; & ibi compoſuit præſtantiſſimum librum de *virtutibus herbarum*. *De venenis & Metallis*. *De animalibus*, ſecundum ordinem Alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui obiit in Maleha d) anno quingenteſimo nonageſimo quarto de Elhegira, &c.

CAP. XX.

De Averroi.

Averrois, nomine proprio vocatus eſt *Muhammed* cognomine *Abulguail*. *Averrois* autem nomen proprium eſt primi hujus domus. *Rectum* Arabice eſt, *Ibnu Rosdin*; quoniam *Ibnu* ſignificat *filium*, & *Rosdin* nomen proprium, ſignificans *rectum*. Inter Arabes quoque doctos vocatur *Ibnu Rosdin el hafidu*, qui latine interpretatur *nepos*, ad differentiam avi ſui, qui ejusdem nominis erat. Iſte autem natus erat in civitate Cordubae, e) & nobili quidem familia: cujus Pater *judex*, & caput extitit *ſacerdotum* totius Provinciæ, & Betticæ, f) & Regni Valentiæ. Ita etiam avus ejus maximus, ac præſtantiſſimus *Legiſta* fuit, & ſecundus Malich, g) & Theologus ſecundum Eſciarim: & quando Populus Cordubæ rebellis effectus eſt contra partium h) Princeps & caput qui Terram more Principis ac Domini poſſidebat; Avus Averrois Legatus fuit ad Regem Marochi, ut ei terram traderet: qui honore ab ipſo Rege affectus fuit, adeoque gratus, ut quicquid nomine communitatis ſuæ, à Rege petierat, ſumma gratia ei conceſſum fuerit à Rege prædicto. Et ei *duos Magiſtratus* largitus eſt, totius videlicet Regni Cordubæ Judicatum, atque ſacerdotum caput, in patriam ſuam cum honore ornatuque ſummo reverſus

c) Soldanus hic Ægypti qui A. CHriſti 1187. Hieroſolymorum urbem Chriſtianis eripuit, obiitque Anno 1193.
d) Malagæ, Anno CHriſti, 1197.
e) Confer Nic. Antonium T. 2. Bibl. vet. Hiſpanæ p. 240. ſeq.
f) Bæticæ.
g) Qui unus fuit ex quatuor primariis Juris Muhammedanorum Canonici interpretibus. Nic. Antonius legit *ſecundum Malich*, i. e. Malicho proximus ſcientia, ut mox *ſecundum Eſciarim*, i. e. Eſciari non inferior.
h) Hottingero placet, *patrium principem*.

2011 Ministerio de Cultura

ſus eſt. Poſt longum vero tempus obiit. Cujus filius in *judicem* & *ſacerdotem* maximum, voce Populi Cordubæ electus eſt, & Rex Marochi eum confirmavit. Hic fuit pater *commentatoris*, i) qui ſimplex *Legiſta* extitit. At ex ſua praxi dati ſunt ei magiſtratus prædicti: qui per multos annos vitam duxit lætam: & poſt hujus mortem itidem filium ejus in ſupradictos Magiſtratus, elegit populus: quoniam hic tum Legiſta, cum Theologus magnus, ac excellentiſſimus fuit, qui ſummam exercuit juſtiam, &c.

De (ejusdem Averrois) *fortuna & moribus.*

Quoniam autem aliqua de ratione, & patria diximus, ac de parentibus; nunc de vita, fortuna, ejusque moribus dicemus. Dixit *Ibnu Habdul Malich*, Marochi, *Ibnu Habbar*, Betticæ k) hiſtoriographus, quod judex Averrois ex nobilibus, & doctis ortus eſt parentibus. Legis ſcientiam à patre accepit, etiamque ab *Alhadi Ibnu Handin*, totumque compendium *Sebuum* cum commento ſui Avi. Sic etiam Moaltam de Melich cum commento *Albagi*; & etiam recepit ſcientiam Alchorani; *artem* ſcilicet *lecturæ*; ab excellenti, & Magiſtro *Soraih Leſabi*, ab ipſoque audivit omnia opera *Eldeni*, cum commento ipſius *Maſchari*, & *Ibnu Hathie*. Poſtea ſe Theologiæ omnino dedit ſecundum Eſciarim, eamque ſcientiam recepit ab *Ibnu Chalil* Theologo, poſt quæ Phyſicæ operam dedit. Et omnes Ariſtotelis textus, cum quodam commento brevi cujusdam Abubacar Græci, *Ibnu Thophail:* Medicinamque ab *Ibnu Zoar* addidicit; Aſtrologiamque & Mathematicam ab *Ibnu Saigh* doctus, eoque univerſalis effectus eſt. Illo autem tempore mortuus eſt judex Marochi, totiusque Mauritaniæ. Tunc *Calipha*, ſive Rex *Marochi* cum Principibus ſuis elegerunt *Averoim* in magiſtratum, mittentes ad eum, ut veniret ad Marochum: & illo tempore effectus erat judex *Cordubæ*, voce Populi. Tunc *Manſor*, Calipha & Rex utrumque ei conceſſerunt, *judicem* videlicet, & *ſacerdotum Antiſtitem* Betticæ, & Mauritaniæ. Quapropter relicto deſtinatoque Cordubæ vicario ad Maroch tendit: Quo pervento ſtatim in Terris, ac Mauritaniæ partibus judices delegavit: Poſt quæ Cordubam regreſſus eſt.

Dixit *Ibnu El habar*, quod Averois vir perfectus erat circa humanam naturam: quoniam vir prudens, patiens, *liberalis*, *ac pius* extiterat: adeo ut eo tempore, quo judex fuerat, nunquam in criminalibus nec concilium, neque ſententiam protulerit. Sed ad vicarium & dirige-

i) Ita dici ſolet Averroës â Vicentio Bellovacenſi & aliis.
k) Bæticæ.

2011 Ministerio de Cultura

bat, & destinabat. *Mirabilis etiam erat inpatientia;* quoniam multi nobiles ac *Cordubæ doctissimi ei adversabantur*, adeo ut quodam die, legente eo in Collegio Legistarum, super Cathedram venerit quidam servus sui inimici, & in aurem ejus locutus sit. Tunc Averois mutata facie *sic, sic,* respondit. Putaverunt autem adhærentes, eum aliquid ex parte Domini sui nunciasse. Postea autem die sequenti ille idem revesus deprecans veniam petit: & in omnium discipulorum præsentia confessus est, se multam ei injuriam dixisse, cum in auribus locutus est. Cui Respondit Averois: *Parcat tibi Deus, quoniam* me patientem publicasti, & de ea mihi parum est: Et eidem famulo certam quantitatem pecuniæ tradidit, dicens: *Quod mihi feci sti, alteri ne feceris.* Cui nunquam respondit. De liberalitate autem sua dicebant Chronistæ *Ibnu El habar*, & *Ibnu Habdul Malich*, quod Averoi erat qualitas bona tum ex parte Matrimonii, cum ex Magistratu, & semper debebat alicui solvere aliquid: quoniam *pauperibus doctis Eleemosynam largiebatur, sive amicis, sive inimicis.* Cui ab amicis postea dictum fuit: O Abalgualid! quomodo lagiris tuum, inimicis tuis? Respondit: Vah, O Miseri! qui non cognoscitis, *liberalitatem non esse, que parentibus, & amicis dantur:* Quoniam voluntas quædam naturalis est. Verum *liberalitas est inimicis, ac malevolis largiri:* & si accidens, quod præ manibus est, non ego, nec prædecessores mei ex mercatura, nec ex arte, neque armis acquisivimus, at virtute tantum lucrati sumus: nonne necesse est etiam virtute conterere? Reperio etenim me, & *beneficia conquisivisse, & inimicos in amicos vertisse.* Dixit *Ibnu El habar*, quod Averoi erat caro pinguis & *parum comedebat, continueque in die semel, ac nocte.* At bonis nutriebatur cibis, & semper legens ipse Legis libros, aut Philosophiæ majorem noctis partem vigilabat: & quando hæc eum fastidierant, Poëseos, aut Historiæ libros cernebat: Nunquam visus est *vana fecisse, neque ludum aliquem.* Dixit *Ibnu Habdul Malich:* Quando venerat Averois ad Maroch, ut moraretur, secum duxerat filios duos mares, & duas fœminas, quorum junior magnus, & humanista, & Arithmeticus fuit, Astrologus etiam, & Logicus, & multis pollebat virtutibus. Fuit autem humanæ formæ, ac mirabilis virtutis; & multi *Mansoris* affines eum petierant, ut eum *Magistratibus*, dignitatibusque decorarent: quibus pater se excusaverat, dicens: Nullos ex familia nostra in curia aliqua servitiis insistentes extitisse: Ego autem præter consuetudinem meorum prædecessorum esse nec volo, nec opto. Et dicto ejus filio quilibet filiorum Mansoris, & fratres grati erant. Qui secum sæpissime equitabant. Et ut consolaretur

etiam

2011 Ministerio de Cultura

etiam pater ſuus, continue a dextris magni conſilarii ſpatiabatur tum equitando, tum pedibus deambulando: quæ quidem potius Patri diſpliecebant. Dixit Hiſtoriographus, quod Averois erat *homo benignus, cunctis placens, & ſemper ſuis paribus nugabatur;* quas quidem nugas etiam Poëticis auctoritatibus & ſuſtentabat, & comprobabat. Quadam die vero exiſtente cum amicis quibusdam, colloquentibusque ingreſſus eſt filius ejus cum aliquibus ſociis juvenibus: quos cum animadvertiſſet, Averrois protulit duo Carmina, ad verbum ſignificantia: *Rapuerunt pulchritudines ſuæ capreolo pulchritudinem ſuam, donec miratus eſt omnis pulcer in Te. Tibi eſt pectus ſuum, & oculi ejus, & ſtupor ejus, verum cras cornua ſua patri tuo erunt.* Poſt quæ dixit, *maledicta ſit peregrinatio: Quando eram juvenis, aliquando patrem meum puniebam: nunc autem ſenex effectus filium meum punire non poſſum. At DEUM reprecor, ut prius quam ei videam aliquid contra voluntatem meam, eum mori faciat.* Sicque prius quam tranſirent menſes decem, filius ejus mortuus eſt; & major ſolus remanſit, qui Judex opinionis & ſectæ effectus eſt. Et dixit *Ibnu Habdul Malich:* quod quadam die venerat juvenis quidam ex nobilibus Civitatis *& dixit* Averroi: O Domine Judex, da mihi in uxorem filiam Tuam; & quanti eam ponderaveris, itidem aurum tibi tradam. Et Averrois, præſumptionem juvenis admiratus, reſpondit: Fili mi, quid enim ſcis an filia mea ſit turpis, an decora, & pulchra, aut ſi contentus ea fueris? Dixit juvenis, comparationem ejus vidi, fratrem ſcil. ejus. Tunc Averrois reſpondit: Timeo, te eam non cognoviſſe ob impetum tuum: & juvenem puduit vehementer, & receſſit: qui poſtea nunquam rediit; & à Patre nupta eſt cuidam affini Manſoris.

Dixit *Ibnu Elbabar*, quod Averois fuit etiam Legiſta ſecundum a) *Malich*, & Theologus ſecundum *Eſciarim*, hoc eſt, ſecundum opinionem ejus. At ſecundum opinionem vocum imitabatur *Ariſtotelem*, & multi nobiles, ac *Civitatis Cordubæ Doctores, & Viri præſtantes ei invidebant;* prout *Ibnu Zoar* Medicus, & ſui Præceptoris filius; *qui decreverunt eum hæreſis incuſare*, mediantibus eorum filiis & familiaribus ſervitiis ei inſiſtentibus; qui finxerunt eos lectionem audire velle Philoſophiæ, quibus annuit ipſe. Inter *legendum autem ſuam Philoſophalem fidem detexerunt, convocatumque notarium de ejus*

a) Quatuor erant Antiſtites ex quibus & hic *Malichus*, qui diverſam tradebant rituum & Ceremoniarum, aliarumque Liturgiarum explicationem, dogmatica vero æſtimabantur ex Aſchario &c. Vid. Hottingeri Hiſt. Oriental. Lib. 2. cap. 6.

2011 Ministerio de Cultura

opinione inſtrumentum confecere, eumque hæreticum appellabant: & quaſi numero centum teſtificati ſunt, eum eſſe hæreticum, idemque inſtrumentum ſubſcripſerunt, & ita ſubſcriptum ad *Manſorem* miſerunt in Maroch; quem cum vidiſſet *Manſor*, contra Averroim iratus eſt, publice dicens: *Hunc noſtræ Legis non eſſe patet.* Quapropter præcepit edictum in Corduba, *ut Averrois, in Judæorum vico cum Judæis commoraretur*, omnemque ejus ſubſtantiam confiſcari fecit, adeoque per multos dies inter Judæos verſatus eſt. *Et quibusdam vicibus eunte eo oratum in Meſchitam, pueri Civitatis lapidibus eum eduxerant, quod ſufferre non valens eo diſceſſit ad Fes*, Civitatem Mauritaniæ, ibique incognitus per aliquot dies moratus eſt, & poſtea cognitus eſt, & Gubernator eum *in carcerem duxit*, & Manſori ſignificavit, quid de eo agendum eſſet. Tunc Manſor *congregavit multos Doctores tum Legiſtas, cum Theologos, quos conſuluit quid iſte merebatur?* Cui plurimi eorum dixerunt, *eum, propter hæreſin, mortem mereri: nonnulli vero reſponderunt*, quod non videbatur honeſtum eum vita privare, & perdere; quoniam ipſe, ut Legiſta & Theologus magis cognoſcebatur: Non enim dicetur per Regiones & Regnum, quod damnatus ſit Hæreticus; *verum, Theologus, Legiſta, dicetur, damnatus eſt: Quapropter non amplius fidem dabunt noſtræ fidei infideles; ſed deviabitur fides noſtra & minuetur.* Dicetur etiam, quod *Doctores Africæ inveniunt, inquiruntque cauſas, quibus alter ab altero mactetur, & aliuminterficiat.* At juſtior videbitur, ut ipſe juxta portam majoris' Meſchitæ ejus opinionem revocet, ob quam ſpernetur; ubi, an ipſum pœniteat, interrogetur: Quod ſi pœnituerit, Excellentia veſtra parcat ei, quoniam nemo ſine crimine vitam ducit. Et hoc conſilium *Manſori* placuit, eumque Averroim in Gubernatoris manus tradidit, ut quod ipſi conſuluerant effectum daret: Eoque *die quadam Veneris ante Orationem è carcere ductus, juxta portam Meſchitæ, in altiori gradu, detecto capite ſtatuerunt:* & quilibet in Meſchitam ingrediens, in faciem Avèrrois expuebat. Perfecta autem Oratione venerunt Civitatis Doctores cum Notariis, & Judex cum familia ſua, & interrogaverunt eum miſerum, ſi ſuæ hæreſiæ ſe ipſum pœniteret; qui reſpondit, quod ſic. Tum miſer *Averrois* remiſſus diſceſſit, & per aliquot dies ſtetit in Fes, legens Textus Legis. Poſt quæ *Manſor* conceſſit, ut rediret in Cordubam domum ejus. Domum igitur reverſus per multos dies ac per aliquod tempus in maxima parte pauper, & ſine libris, & facultate aliqua: poſt aliquos vero menſes videns *Manſor*, quod Judex, qui poſt Averroim Magiſtratum tenebat, exercebatque, nulla

2011 Ministerio de Cultura

nulla ei praxis ineſſet, & omnes Terrarum Judices ſe male habebant, de quibus populi ob injuſtitiam lamentabantur: adeoque *Manſor* concilium convocavit generale, & quemlibet vocavit, ſi Averroi reſtituendum Magiſtratum eſſe videretur, quorum major pars conſenſit. *Manſor* igitur ad Averroim in Cordubam nuncium deſtinavit cum chirographo per eundem ſubſcripto, ut ad Maroch ſtatim proficiſceretur; & Magiſtratum ejus, ſicut prius, adminiſtraret; quem *Manſorem* adeptus Averrois cum tota familia ſua è Corduba diſcedens ad Marochum pervenit, ubi ad mortem usque vitam duxit.

Dixit *Ibnu Elhabar*; quod Averrois interrogatus fuit, quomodo ſe habebat tempore ejus perſecutionis? Reſpondit, ſibi gratum fuiſſe, & deſpexiſſe. Cui dixerunt quidam ejus benevoli: Quomodo eſt poſſibile, quod homini eodem tempore duæ ſint qualitates. Dixit: *Lætatus* ſum, quoniam Magiſtratus pondus, & curam reliqueram, & totius populi impedimenta. *Triſtatus* ſum falſis teſtibus ac contra me mendacibus: nec ad Magiſtratum voluntarie redii, ſed donec Populus de rebus mihi injuſte effectis claruerint, veritatemque cognoverint.

Ejusdem opera ſunt: a)

Præſtantiſſimum ac notiſſimum, *Ariſtotelis Commenta:*

Expoſitiones *Reipublicæ Platonis.* Expoſitiones de Anima: Expoſitiones *Articulorum Medicinæ*, quæ Arabice dicuntur *Orgioza*; id eſt, *Cantica brevia Avicennæ.* Defenſiones Philoſophorum contra Gazzalim. *) *Vigilia* ſuper errores repertos in Textibus Legis Civilis, tribus voluminibus abſoluta. Plurima enim Cantica edidit Avicenna, quæ *Averrois* declaravit, & ipſe quidem *Averrois* infinita compoſuit, quorum aliqua exemplis & moribus plena: aliqua vero amatoria: ſed tempore ſenectutis ejus omnes combuſſit, & comburi juſſit, & di-

a) De Averrois ſcriptis Latine editis conſulendus præ cæteris Nic Antonius T. 2. Bibl. vet. Hiſpanæ pag. 243. ſeq. Illa non ex Arabico ſed ex verſionibus Hebraicis Latine verſa habemus, ut notavit Rich. Simon in ſupplemento ad Leonem Mutinenſem de ritibus Hebraicis p. 104. De Hebraicis verſionibus accurate venerandus Wolfius Bibl. Hebraicæ, p. 18 ſeq. Præclare etiam quædam de Averroë & ejus ſcriptis notavit Jo. Chriſt. Clodius in Diario eruditorum quod Germanice publici juris fecit Lipſiæ Anno 1721. 8. Hiſtorie der Gelehrſamkeit unſerer Zeiten p. 17. ſeq.

*) Titulus eſt: *deſtructio deſtructionis*, contra Gazzalii *deſtructionem philoſophorum.* Latinam verſionem non pro verſione ſed pro deſtructione & corruptione illius operis habendam eſſe notavit Pocockius p. 118. ad portam Moſis.

2011 Ministerio de Cultura

& dixit; *Hominem ex dictis judicatum fore: ſi autem male locutus ſum, ſtultitiam meam demonſtrare non volo;* & ſi cui placuerit, ſapiens judicabor, & ego me non eſſe cognoſco. De ſuis quidem Carminibus tantum duo reperiuntur ad verbum ſignificantibus: *Inobediens enim fui voluntati meæ juvenis, ac quando tempus cum calvitie ſenectuteque agitavit me; tum parui voluntati meæ. Utinam natus fuiſſem ſenex, & in juventute abſolutus. Reverſio quidem poſitionis eſt.* Poſtremo hic à multis laudatus, à nonnullis vero aliis vituperio affectus eſt. Eoque *Eblebri* ſuis in Comœdiis quoddam Canticum, nomine duorum Collitigantium, compoſuit: qui quandam in ſtatu amoris poſſeſſionem litigabant; alter vero talem quæſtionem abſolvebat, fecit ut Averrois ſolveret. Adverſarius ejus ſcripſit epiſtolam, qua vituperabatur Averrois, eum de hæreſi infamando; & alius ſcripſit aliam, laudando eum de nobilitate, juſtitia & doctrina: quæ quidem Epiſtolæ ſunt longiſſimæ, quarum volumen hoc non eſt capax. Dixit Interpres, ſe vidiſſe dictas Comœdias cum expoſitione *Eſſeriph*, quibus multa elegantia, & gratia ineſt; quæ in uſu non eſt, aut parum apud Arabes doctos. Poſtremo mortuus eſt Averrois in Civitate *Marochi*, & fuit ſepultus extra Portam Coriariorum, tempore Maumedis Manſoris, *Pontificis* ac *Regis*, anno ſexingenteſimo tertio b) de Elhegira. Dixit Interpres ſe vidiſſe ſepulcrum, & Epitaphium ejus.

CAP. VIII.

De Elmuhaied Ettoſi.

Elmuhaied Ettoſi natus eſt in Civitate Tos, Vir nobilis & dives. At quando venit *Holacus*, Tartarorum Imperator, *Tos* expugnata fuit & diruta, & hujus divitiæ eo infortunio perierunt. Tunc Muhaiad modum vivendi docere incepit: eo quod Holacus in magiſtrum ſuum recepit eum: qui Philoſophiam eum docebat; & majora ei commendabat, eumque Oratorem, in Civitatem Bagdad, ad Chalipham deſtinavit: quoniam Holacus Maumedanorum reſidentiam ſciebat ibi eſſe. Et cum perveniſſet ad Bagdad, perrexit ante Chalipham, quem ſprevit, dicens ei: *O Philoſophe, nos alii percipimus, vos Aſiæ eſſe cornutos, quare vos veſtra non attuliſtis?* Reſpondit: Domine, quantocius potero ea mittam. Perfecta igitur audientia, Ettoſi ſtatim ſcripſit Domino ſuo per Nun-

b) Anno CHriſti 1206.

2011 Ministerio de Cultura

Nuncium, ut cito præpararet ſe, & veniret ſtatim, quoniam ibi non erat, qui eum offenderet. Quod novum intelligens Holacus ſtatim cum Exercitu ſuo cepit iter, & brevi ad Civitatem Bagdad pervenit. Tunc *Ettoſi*, absque licentia Caliphæ, è Bagdad diſceſſit, & poſtquam pervenit ad Caſtra, ſcripſit ad Calipham: *Domine, memineris de meo tam feſtino diſceſſu, quoniam intellexi cornua mea adveniſſe, quibus obviavi. Verum præparate vos, ut cum eis pugnetis.* Poſt quæ, Caſtra venerunt, & aggreſſi ſunt Civitatem per tres menſes fere; & denique Tartari ingreſſi ſunt, & infra octo dies interfecerunt octingenta millia hominum tam ex maſculis, quam ex mulieribus & pueris. At Calipha in Arcem Palatii ingreſſus eſt, quam muniri fecerat. Poſtquam accepto ſalvo conductu ab Holaco ipſe exivit, & ad eum coram acceſſit: quem ſtatim, cum vidiſſet, alligari juſſit cum omnibus familiaribus ſuis, eosque quibusdam hiſpidis cooperuit, & ſic equos deſuper currere fecit, donec omnes inter Equorum ungues conſumpti ſunt. Dixit *Maſendrani* Hiſtoriographus Tartarorum, quod Philoſophorum ſpretus ac deriſus fuit cauſa deſtructionis Civitatis, ſicut illa, atque unius ſtatus, & dignitatis, & dixit: *Aliquas pennas ſufficere magis, quam centum millia equorum armatorum.* Et dixit *Ibnu Fadlilla*, quod *Ettoſi* male, propter hoc, habitus eſt, apud *Maumediſtas* in vita ejus & poſt mortem; qui mortuus eſt in Civitate Samrahand in Aſia, anno ſexingenteſimo ſeptuageſimo nono de Elhegira. c) Sunt autem ejusdem opera: Commentum *intentionis Philoſophorum.* Commentum *Logicæ Raſis.* Commentum *Metaphyſicæ Avicennæ.*

CAP. XXII.

De Ibnu El Chathib.

Ibnu El Chathib Raſi, fuit de Civitate Rai, Vir ſingularis Philoſophiæ ac Theologiæ, & *fuit magnus Prædicator, de quo vivebat*; & in quemcunque locum ingrediebatur, magna ei munera præſtabantur, quorum major pars inter pauperes ab eo diſpenſabatur, pars vero pro ſe, ac ſuis tribus famulis ſervabatur. Quem perſecuti ſunt Theologi Bagdad ob hæreſis infamiam, & detentus eſt in carcere, donec illius Temporis Calipha eum diſputare fecit cum præfatis Theologis: Quadam die omnibus convocatis relictus eſt, & multa ei munera præſtita fuerunt. Poſt quæ receſſit de Bagdad, & pervenit ad Chairum, ibique peraudita maxima Averrois fa-

c) Anno CHriſti 1280.

2011 Ministerio de Cultura

ma, decrevit eum perquirere, a) eoque in Alexandriam pervenit, ubi de carcere Averrois intellexit, qua de causa rediit Bagdadum, ibique ei venenum poto datum à Mathasila, adversario Esciari. Opera ejus sunt: *Via publica Theologiæ, Judicia Theologiæ, Lampas Theologiæ, Breviarium in Commentum Aristotelis, magnum Commentum Chorani, Abbreviatio Metaphysicæ Avicennæ, cum suis commentariis. Solutio mille constitutionum in Theologia, Desiderium in ordine disputationum, Decretum absconditum Magiæ, & Cabbalæ.* Omnia autem ejus opera inveniuntur, præter Magiæ volumina. Post mortem ejus inventa sunt quædam ejus carmina, *significantia mundum esse æternum, & quod animæ sunt mortales*, & populus hæc intelligens statim è sepulchro &c.

[*Desunt quædam tum in Prosopographia Ibnu-Elchatib Rasi; tum universa Ibnu-Banna, Ibnu Hudeil; quædam Ibnu Elchatib tamen adhuc ab interitu vindicata ita habent.*]

Παραλειπόμενα de Ibnu El Chathib.

Deinde nepoti, videlicet Regi *Abu Habdilla*. Quando autem rebellis fuit Rex Hasir, frater consobrinus Regis Abuhabdilla, dictus Rex aufugit ad Fes, & etiam Ibnul Chatib, & prima die, qua ei audientia concessa est, Ibnul Chatib dixit longum canticum, in sui Regis qualitate.

Videlicet, quomodo abjectus sit, & ex regno privatus, suppliciterque deprecans in eo Regem Fes, ut ejus misereatur: adeoque Rex destinavit exercitum in Bethicam *) in auxilium Regis Granatæ, sicque discessit *Ibnu El Chatib* cum familia de Fes; postquam mare transgressus est, omnis Terra ad quam tetenderat, ipse se ipsam sponte tradebat illi; adeoque in Granatam pervenit, cujus adversarius aufugit in Castiliam. Sicque reversus est *Abu Habdilla* in statum ejus; & misit ad *Ibnul Chatib*, ut veniret ad Granatam cum familia ejus. *Ibnul Chatib* autem dimisit familiam Regis, & ipse remansit in Fes. Quapropter iratus est Rex contra *Ibnul Chatib*, novissime autem blandis verbis in Granatam reversus est. Cum vero illuc veniisset, invenit parvulos ejus, majores effectos: Sicque Magistratum minime libenter assumpsit; & inimici ejus semper eum insequebantur, incusantes eum de eo, quod non commiserat. Rex vero decrevit eum in Carcerem duci, ac bona ejus confiscari: quod, cum ipse præsensisset, in thesauros Regis manus imposuit, accipiens omnia pretiosiora,

a) Si Averrois tempora attigit, qui A. CHristi 1206. mortuus est, non potest Ibnu El Chatib interfectus esse anno Hegiræ 777. ut infra pag. 292. traditur: nam ille annus respondet Anno CHristi 1375. *) Bæticam.

2011 Ministerio de Cultura

siora, & ad Fes aufugit, ubi maxima ei familiaritas erat, tempore, quo cum Rege extiterat. Postea, cum hoc ad aures Regis perveniſſet, ſtatim è carcere quemdam Principem Fes eduxit, qui à Patruo ſuo incarceratus fuerat, & ei magnum deſtinavit exercitum, gratia mittendi exercitum in regnum Fes. At prius pactus fuerat cum eo, quod ſi regno potiretur ſuo, ut in manibus ejus *Ibnul Chatib* tradat. Poſtremo, dictus princeps potitus victoria, interfecit ejus patruum: & poſt paucos dies Rex Granatæ miſit in nuncium Secretarium ejus majorem, ad gratulandum Regi Fes, poſtulandumque *Ibnul Chatib*, & oratione peracta *Ibnul Chatib* captus fuit, & tormentis & cruciatibus fuit traditus, donec quod receperat confeſſus eſt; & quod acceperat reſtituit: quadam autem nocte ſuffocatus fuit. Verum Rex Fes nolebat ut occideretur, adhibendo excuſationes, *quod non debebat mori facere talem virum doctum:* Tunc Rex Granatæ confecit inſtrumentum, à centum viris doctiſſimis ſubſcriptum, teſtificantibus, quod *Ibnul Chatib* fuiſſet hæreticus in fidem, & propter quod mortem merebatur, & quod communitatis theſaurum defraudaſſet. Tunc Rex Fes oſtendit dictum inſtrumentum conſilio doctorum, nec quisquam fuit, qui eum adjuvare poſſet: & in mane extra portam *Diſſariba* ſepultus fuit: & in mane noctis ſequentis, detumulatus inventus eſt, cujus omnis caro fuerat rubore effecta, ſicque collecta fuerunt oſſa ejus, & è tumulo effoſſa.

Dixit *Ibnu Geuſi*, Chroniſta, quod *Ibnul Chatib*, fuit vir magnæ elegantiæ tum in proſa tum in verſu: *adeoque tempore ejus nunquam neque Cancellarius, neque Secretarius par, aut ſimilis extiterit.* Sed quilibet fatebatur, & ſimpliciter fatetur, eis ineſſe illam gratiam, quæ nec lingua, nec calamo ſcribi poteſt. Propter quod à Pontifice Chairi, atque Curiæ Orientalis titulus ei datus eſt, *lingua fidis;* diciturque quod *Ibnul Chatib* nihil ſcripſerat pro parte Domini ſui, quin effectus fuerat, quod volebat, propter epiſtolarum elegantiam: quoniam erat ei gratia quædam colligandi tum carmina, tum exempla poëtica, aut dictiones Philoſophiæ, ac etiam res ſacras, *quibus & corda, & omnes hominum ſenſus tetigerat.* Opera autem ejus ſunt:

Famoſiſſimus liber in Medicina, cujus Titulus eſt *Elm-Suphi.* In quo medicorum omnia conſilia collegerat, cum eorum argumentis, & rationibus ſecundum omnium opinionem, & noviſſime, quo medici moderni utuntur brevibus verbis exprimit. Flos *Cancellariorum*, Secretariorumque, in quo ſunt omnes ſuæ Epiſtolæ, quas nomine ſuorum Dominorum

2011 Ministerio de Cultura

Imperatori, Soldano, & Regibus Africæ ſcripſerat. Sic etiam adſunt Epiſtolæ, quas ſuo nomine multis dominis Secretariis, atque ſui ſimilibus conſiliariis detulerat; tribus voluminibus collectum: & parum iſte liber in Bibliothecis magnorum virorum reperitur.

Dixit Interpres, ſe hunc vidiſſe; & ſemper eum præ manibus habebat, & nunquam eum, usque ad ſui è Fes diſceſſum, dimiſerat, atque deſeruerat: eundemque ei commodatum fuiſſe in Tunis, donec ibi moratus fuerat.

Chronica Granatæ, omniumque hominum notabilium doctiſſimorum, & Dominorum, qui ingreſſi fuerant in Granatam, in *duodecim voluminibus.*

Hiſtoria Maumedanorum, verſibus compoſita. *Hiſtoria* Regum, ac Dominorum *Granatæ.* *Textus Theologiæ*, carminibus editi. *Intentio Philoſophorum* ſimiliter. *Phylacteria margaritarum* precioſarum. Recenſebat in ea omnes Poëtas doctiſſimos, Artiſtas atque Legiſtas. Videlicet illos, qui fuerant ejus præceptores; ac etiam illos, qui ſui pares extiterant. Recenſuit etiam omnes diſputationes inter eum, & ipſos exiſtentes, & eorum mores, & carminum, & Epiſtolarum flores. *Sol Februarii.* Opus in vituperium, & laudem civitatum egregiarum, quas ipſe viderat. In principio autem ejus laudat quandam Civitatem, & ejus populum; quod creditur ab omnibus, talem civitatem habere non poſſe tale aliquod vitium; & è converſo. Poſtea vero, cum quibusdam exceptionibus vituperantibus, omnes conſiderat laudes præteritas ſuffeciſſe in excuſatione vitiorum ſubſequentium; ob *quem librum à Dominis & populis malæ opinionis habitus eſt, & inimicatus.* Sed propter ejus doctrinam *& linguam*, *eum venerari cogebantur.* Et omnia ejus cantica, & carmina *Ibnu Giuſei*, diſcipulus ejus, collegit; & ſuo tempore gloriabantur homines docti totius ſcientiæ habere titulum ac diſciplinæ, diſcipuli ipſius *Ibnul Chatib*: qui ſuffocutus fuit anno ſeptingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo a) de Elhegira in civitate Fes.

CAP. XXIII.

De Ettphtheſeni.

Ettphtheſeni natus eſt in Provincia *Taphthaſan*, in Chorazano, qui fuit nobilis *Philoſophus*, & *Theologus* ſecundum Eſciarim; poſtea aggreſſus eſt

a) Anno CHriſti 1375. Vide tamen quæ notavi ſupra pag. 290.

2011 Ministerio de Cultura

eſt ſervitutem *Demerlang* conſiliarii majoris, & locum tenens effectus eſt Imperatoris Tartarorum, poſtque Judex exercituum Aſiæ effectus: & quando diſceſſit *Demerlang*, ut iret in Syriam, atque Ægyptum, contra *Barok* Soldanum maximum, reliquit eum in locum tenentem ſtatus Chorazani. Cum autem *Demerlang* fuiſſet in Syria, omnes gubernatores Aſiæ, & principes curiæ de Chrachron decreverunt rebellare contra *Demerlang*; cum quibus erat *Morad Chan*, Filius Ottomanni, Regis *Armeniæ*; & Anatoliæ. At cum ad aures Demerlang deveniſſet tale nomen, ſtatim reliquit aſſumptum contra *Soldanum*, & reverſus eſt in Aſiam, capto itinere per Armeniam & cepit *Morad Chan*, & imponi juſſit *in quandam ferream caveam*; in qua eum ſecum duxit. Poſt quæ pervenit ad Aſiam vindicando ſe contra rebelles; nam aliquos palo deſtinat, aliquos ſuſpendit, & alios trucidat: Et ſic captus fuit *Ettephtheſeni*, & in carcerem deductus, ubi per quatuor manſit annos in arce Taphthaſani. Mortuus eſt anno octingenteſimo quinto decimo b) de Elhegira. Opera ejus ſunt:

Commentum ſuper Logica *Ariſtotelis*. Commentum ſuper articulis Haſaphi in *Theologia*. Commentum ſuper Lampades *El Caſuini* in Rhetorica. *Hiſtoria* Dominorum Tartarorum. *Epiſtolæ* imperiales. *Regula rationis* Criminalis, ſecundum ordinem Tartarorum.

CAP. XXIV.

De Abulhaſan.

Abulhaſan, Ibnu Haidor, natus eſt in Civitate *Fes*, qui Philoſophus, Medicus, atque Aſtrologus fuit, qui etiam permultos ſe annos Regibus Fes in ſervitutem tradidit, & Medicus eorundem extitit: multaque opera compoſuit, quorum magis nota ſunt:

Cura Peſtis. Canon, ſive Regula faciendi Horologia per umbram. Epiſtola, qua docetur uſus Aſtrolabii. Articuli Logici, Carminibus editi. Qui mortuus eſt ex peſte anno octingenteſimo decimo octavo c) in Civitate Fes.

b) Anno CHriſti 1412.
c) Anno CHriſti 1415.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. XXV.
Abubahar.

Abu Bahar, Ibnu Chalſon natus eſt in Civitate Granatæ, qui fuit Philoſophus, Medicus, & Aſtrologus gratia plenus, ac Poëta elegans in Epiſtolis ſuis, adeoque Rex duxit pro eo, promittens ei dona plurima; & ductus *Abubahar*, Regi reſponſum dedit his duobus verſibus ad verbum: *Recepiſti mihi præſumtionem, quod equitarem male. Alteri quam mihi attribuite hoc conſilium. Non es tu Noe, donec ſalvet me arca ſua; nec minus Chriſtus ſum, donec ambulem ſuper aquas.* Cum autem tale reſponſum Rex vidiſſet, multum riſit; & ei pulcra munera dono dedit, & ſcripſit: Si vis venire, bene; eas, & feliciter gradiaris; ſin autem, nolo jubere, te Noe, aut Chriſtum fieri. Mortuus eſt autem *Ibnu Chalſon* anno octingenteſimo vigeſimo octavo d) in Civitate Granatæ.

Explicit de quibusdam Viris Illuſtribus apud Arabes, per Johannem Leonem Africanum.

De quibusdam viris illuſtribus apud Hebræos per Joannem Leonem Africanum.

CAP. XXVI.
Iſaac, fil. Erram.

Iſaac, filius fuit Erram Iſraelitæ, Medicus, ac Philoſophus, natus in Civitate *Damaſci*, qui addidicit in Bagdad: qui ſervitutem Zaide, vicarii Africæ, aggreſſus eſt; & iſte conſuluit vicarium, ut deſereret habitationes Civitatis Cairavan. Adeo ut aliud oppidulum ædificaret apud Cairavan, ubi moratus eſt usque ad mortem: quod oppidum nunc eſt dirutum: & prædicto vicario alius medicus *Chriſtianus* erat, & tempore comeſtionis inter ſe differebant, & verſabatur diverſitas in quæſtionibus propoſitis. Poſtea vero ægrotante vicario, quicquid Iſaac ordinaverat, dictus *Chriſticola* vituperabat & deordinaverat: adeoque prædictus *Iſaac* non amplius accedebat ad videndum Dominum ſuum: & interrogatus, quare hoc feciſſet? Reſpondit, *quia diverſitas, ac differentia duorum medicorum ſupra unam perſonam pejor eſt febre tertiana.* Iſte *Iſaac* compoſuit librum de *Cura Venenorum*; quoniam in *Chairavan multi ſerpentes, ac ſcorpiones*

d) Anno CHriſti 1424.

2011 Ministerio de Cultura

piones reperiuntur; prout etiam nunc videri poteſt. Mortuus eſt autem anno centeſimo octuageſimo tertio de Elhegira, e) in Civitate Cairavan.

CAP. XXVII.

De Emram.

Emram, Filius Iſaac, natus eſt in Civitate *Toleti* Hiſpaniæ, Medicus, Philoſophus, Aſtrologus extitit, & ſuo tempore Rex Hiſpaniæ cepit, atque oppreſſit dictam civitatem, & oportebat eum habere (neceſſe erat ei adeſſe) *ſecretarium Linguæ Arabæ duabus de cauſis, tum propter terræ populum*, tum etiam propter ſcripturam litterarum ad Dominos, & vicinos regionis illius; adeoque iſte *Hemram* magnam ejus magiſtratus diligentiam oſtendit. Rex autem cum eum vidiſſet, plurima ei commendavit & confidit. Poſtea accidit, quod Rex deſtinare volebat Oratorem ad Dominum Siviliæ, cauſa recuperandi quædam tributa, eoque delegavit dictum *Hemram*, qui pervenit in Siviliam, &, oratione peracta, dictus Dominus pollicitus eſt ei infra parvum tempus, & brevi, dictum tributum ſolvere. Cumque prædictus Dominus ſolutionem dictam ſolvere diſtuliſſet atque differret, & exigere *Hemram* non poſſet, ſupra dictus *Hemram* magna præſumtione uſus, inhoneſte locutus eſt contra Dominum in conſilio publico; & ſic iratus eſt contra *Hemram*, & juſſit publico conſilio interfici. Cum autem hoc intellexiſſet Rex Hiſpaniæ, decrevit venire in Siviliam, ut Dominum puniret, & pejorem & potiorem pœnam adhiberet. Quod cum præſenſiſſet præfatus Dominus, cucurrit ad *Gebiltar* & ante pedes *Juſeph*, filii Thephin, Regis Marochi, proſtratus, factum Oratoris Judæi accenſuit: qui dictus Rex decrevit ei auxilium præſtare, & cum perſona ſua & ejus poſſe ſubvenire. Eoque cum exercitu ſuo diſceſſit, & in Bethicam *) pervenit Hiſpaniæque occurrit, & obviam dedit, loco qui dicitur Arattuſi, f) & major pars exercitus interfecta eſt. Sicque reverſus eſt Dominus Siviliæ in domum ſuam, & Rex Marochi in Mauritaniam. Fuit autem interfectus dictus *Hemram* anno trecenteſimo octuageſimo ſeptimo, g) in Civitate Siviliæ.

CAP.

e) Anno CHriſti 799. *) Bæticam.
f) Araccuſi.
g) Anno CHriſti 997.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. XXVIII.
De Moyſe, Ibnu Maimon.

Moyſes, Ibnu Maimon natus eſt in civitate *Cordubæ*, qui fuit Medicus, Philoſophus, Aſtrologus atque Theologus ſecundum *Rabbanim*; (quaſi ſecundum opinionem *Aſciarim*) quas diſciplinas & ſcientias didicit, & audivit ab *Ibnu Thophail*, & ab *Ibnu Saig*, & etiam ab *Averoi*. Cum autem *Ibnu Thophail* ejus diligentiam in ſtudiis perſpexiſſet, eum *Averoi* commendavit, ut in neceſſariis ſubveniret ei, & cauſa manutentionis auxiliaretur, quoniam dictus *Ibnu Thophail* eum in dictis ſcientiis floruiſſe præviderat, prædictumque *Ibnu Thophail* usque ad mortem audivit Moyſes: poſt quam ab Averoi, usque ad tempus diſgraciæ ejus; & quando *Averois* inter Judæos commorari juſſus eſt, & ductus; prædictus *Moſes* aufugit, timens, ne eum præſentare aut revelare cogeretur: eoque, ne de eo interrogaretur, ob ejus amicitiam, maluit diſcedere potius & aufugere cum ſuis in *Elmaria*: Et navim ingreſſus ad *Chairum* profectus eſt; ubi in ſervitutem *Malich El Hadul*, Ægypti Soldani, receptus eſt. Poſtquam ſervitiis *Malich Eſſalch*, & nimio apud eum honore affectus eſt; ibique in Chairo ad mortem usque moratus eſt; & reliquit filium, tanto patri ſimilem in doctrina; qui obiit anno *) ſexingenteſimo quadringenteſimo.

CAP. XXIX.
De Abraham.

Abraham, Ibnu Sahal ex Civitate *Sivilia* oriundus, Cordubæque habitator qui fuit *Philoſophus*, *Medicus* & *Aſtrologus*, poſtea ob diſgraciam ſuæ fortunæ amore capitur, & dignitate doctorum poſtpoſita, cœpit edere carmina, cujus verſus elegantiſſimi ac dulciſſimi habentur, tunc & omnes Hebræi eum admonebant, ut non publice traderet talia impudica: Ipſe autem duobus carminibus dedit reſponſum: Thorat vel Legem mei amoris à Moyſe recepi; an prohibetis legem, quam decrevit mihi Moyſes? Moyſes ſit Propheta meus, Moyſes ſit Sacerdos meus ſemper, & Moyſes ſit Vita mea; atque in Moyſe fides mea.

Tunc

*) Anno CHriſti 1242. Ab aliis obitus Maimonidis refertur ad A. C. 1201. vel 1205. vel ut Abulfaragius tradit 1208. Vide Bibl. Hebraicam laudatiſſimi Wolfii noſtri T. I. p. 863. qui de Maimonidis ſcriptis agit ut ſolet diligentiſſime & acquratiſſime.

2011 Ministerio de Cultura

Tunc Judæi acceſſerunt *Averoim*, qui Judex fuerat Cordubæ, dicentes, quod dictus Abraham corruperat omnes habitatores Cordubæ ſuis canticis; maximeque ſexus utriusque Juvenes. Eoque in nuptiis civitatis niſi ejus cantica minime cantabantur. At Averois contra eum iratus eſt; & ei dictum juſſit, quod ſi ipſe diceret carmina, aut alicui ſcripta dirigeret, ſecundum merita, aut ad arbitrium judicis puniretur. Poſt quod etiam dictum fuit Averoi, Abraham ſicut prius agere, nec ab eo, quod interdictum ei fuerat, deſiſtere. Tunc Averois fidum puerum, inſidiantem Abrahæ, miſit; qui cum ad Averoim rediiſſet, dixit Judici: Per vitam veſtram, quod neminem inveni cum Araham præter natum veſtrum majorem, talia carmina ſcribentem. Tunc dixit inſidiatori Averois; Etiam tu cantica ſua cognoſcis? cui reſpondit: Domine, nullus eſt Cordubæ, neque vir, neque mulier, neque infans, qui memoriæ aliquid hujus cantici non mandaverit. Etiam dixit Averois: Igitur ſola manus orium millia obturare nequit.

Dixit *Ibnu Elhabbar*, quod quodam die venerat Judex Averois in plateam Bibliothecariorum Cordubæ, & in Apothecam cujusdam amici ſui ingreſſus, vidit emi à *quodam homine Choranum unius ducati pretio:* Poſtea venit *alius* & ſummam petiit carminum Abrahæ, & quanti venderet interrogatus, Bibliothecarius reſpondit, quod vendi minoris, quam decem aureis, non poterat; & prædictus emptor nihil reſpondens, ſed manus crumenæ imponens, decem aureos numeravit, & perſolvit, ac librum accepit & in pace receſſit. Tunc dixit Averois, omnibus adſtantibus: *Scitote, hanc Civitatem mox ruituram, quoniam vidi populum, quæ ad fidem pertinent viluiſſe: atque prohibita, atque inhoneſta grata extitiſſe; majorisque feciſſe. Et ſicut dixerat, ſucceſſit: Non adhuc elapſis quinquaginta annis Chriſticolæ oppugnarunt Cordubam, & multas alias civitates.*

Mortuus eſt autem *Abraham morte ſubitanea* in habitaculo ſuo noctis tempore. Mane quidem mortuus repertus eſt. Dicebatur enim - - - - - - - - - affines ejus ei venenum potui dederant: qui quidem affines verecundia affecti, cum ex nobilibus Judæis Juvenis eſſet, videbant eis Abraham magnam, & contumeliam, & verecundiam intuliſſe; eoque remedium aliud excogitare nequiverant, quoniam *Abraham Principum, ac civitatis nobilium favore* utebatur. Et, ut fertur, veneno potatus eſt anno ſexingenteſimo quadrageſimo tertio, h) in Civitate Cordubæ.

h) Anno CHriſti 1245.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. XXX.

De Haron, filio Senton.

Haron, filius Senton, ex nobiliſſimis Judæis Civitatis Fes natus eſt, qui *Medicus*, *Philoſophus* atque *Aſtrologus* extitit. Servitiis Regis *Habdalle* in juventute ſua inſtetit. Cui Regi Conſiliarius erat, qui *Regnum & Regem gubernaverat:* nec valebat Rex aliquid præcipere: adeoque ut dictus *Haron* docuerit eum interficere, dictum conſiliarium. Poſt ejus interfectionem dictus *Haron* in Conſiliarium aſſumtus eſt, & propter multa populo Fes geſta iratus eſt Rex; & dedit eis gubernatorem prædictum Judæum; ita ut per ſeptem annos in magiſtratu moratus ſit. Dictus vero Rex perrexit in caſtra; & cum elongatus fuiſſet, quaſi per centum miliaria, Populus Fes rebellis factus eſt, & *omnes Judæos interfecerunt*, & cum hoc perveniſſet ad Caſtra, omnes duces, & capitanei, & nobiles contra Regem inſurrexerunt, & prædictum *Haron* interfecerunt apud Regem. Et ita Rex reverſus ad Fes, cum per ſex miliaria civitati adeſſet, reſiduum aciei aufugit, & in Fes ingreſſus eſt; & Rex propter podagram aufugere nequivit: adeoque populi Principes cum exercitu advenerunt, & ſupra claudam mulam duxerunt; qui cum terram novam ingreſſus eſſet, jugulatus eſt. Hic ultimus quidem Rex de domo *Banimarim* fuit. Jugulatus autem dictus Rex, & *Haron* anno octingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo i) de Elhegira.

Explicit de viris quibusdam illuſtribus per Johannem Leonem Africanum ex Archetypo deſcriptum, anno Salutis M D XXVII.

Joannes Lonicerus, Germanus, cujus ſunt docta ſcholia in Dioſcoridem & Nicandrum, atque ejusdem Nicandri verſio Latina.

Joannes Manardus, cujus extant epiſtolæ medicinales, & alia opera doctiſſima.

Joannes Marlianus, qui de caliditate corporum, & alia quædam opera edidit.

Joannes duo, Martyr Afer Phryx ſub Antonino Vero: alter qui cum Cyro, & Coſma ac Damiano celebratur inter Medicos anargyros, ſive qui nullo ſoſtro ab ægrotis accepto, gratis eorum morbos curavere.

Joannes Matthæus de Gradi, aut ut alii ſcribunt, de Agradi, Mediolanenſis, cujus

i) Anno CHriſti 1467.

2011 Ministerio de Cultura

cujus ſunt Commentarii in IX. Almanſoris, & in XXII. Fen. III. Canonis Avicennæ, & Conſilia, & alia quædam.

Joannes Michael Savonarola, Patavinus, cujus ſunt multa & ingentia opera, edita Venet. 1486. fol. Practica major ibid. 1559. fol. Practica Canonica de febribus. 1561. fol.

Joannes Monachus, qui ſcripſit vulgarem introductionem in medicinam.

Joannes Moriſotus, Dolanus, cujus ſunt plurima, artis Medicæ opera, præter alia multa non contemnenda.

Joannes Nomus.

Joannes XXI. Papa (aliis XX.) An. C. 1276. ante dictus Petrus Luſitanus, filius Juliani, qui teſte Martino Polono *generalis Clericus fuit* hoc eſt undiquaque eruditus *& præcipue in medicinis, unde & quædam experimenta ſcripſit ad curas hominum, ac librum compoſuit qui theſaurus pauperum vocatur.*

Joannes de S. Paulo, Gallus, qui de ſimplicibus ſcripſit.

Joannes Petrus Arlunus, cujus eſt Commentarius, Vinumne mixtum, an meracum obnoxiis junCturarum doloribus magis conveniat: Idem ut videtur cum Arluno de quo ſupra.

Joannes Philippus de Lignamine, Meſſanenſis, qui ſcripſit de cibis & eorum qualitatibus.

Joannes Platearius, Salernitanus, cujus PracticamCam habemus, & librum de Medicamentis ſimplicibus, & Commentarios in Antidotarium Nicolai.

Joannes Pollens, cujus quasdam Galeni habemus verſiones Latinas.

Joannis Prisdianenſis ſive Prisdianorum Epiſcopi excerpta ex antiquis Medicis collecta memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 525.

Joannes Quintianus, Italus, qui nonnulla Galeni ſcripta de diebus Criticis redarguit.

Joannes Ruellius, Sueſſionenſis, medicus Pariſienſis, cujus præter verſionemHippiatricorum & Dioſcoridis imprimis laudatam, & alia plurima, ſunt libri de natura ſtirpium, quibus Tiraquello judice à ſexcentis annis nullum opus doCtius, nullum utilius editum eſt.

Joannes de Rupeſciſſa qui Lullii imitatione ſcripſit librum de Quinta Eſſentia, clarus circa A. C. 1375. Vide Conringium de Medicina Hermetica p. 417. ſeq.

Ioannes Serapio, aut ut alii vocant *filius Serapionis* Medicus Arabs circa A. C.

2011 Ministerio de Cultura

1070. multis ſæculis vixit poſt *Serapionem* Medicum Alexandrinum Herophili diſcipulum, præcipuum auctorem ſectæ Empiricæ, utpote qui primus omnium, teſte Celſo in præf. nihil hanc rationalem diſciplinam ad Medicinam pertinere profeſſus, in uſu & experimentis totam poſuit. De illo infra, in Serapione. Arabis autem illius quem ad octavum ſæculum perperam referunt alii, plura ſcripta Latine verſa habemus, ut breviarium ſex tractatuum & de ſimplicibus medicinis, itemque alia.

Joannes Sermoneta, cujus ſunt Quæſtiones in Aphoriſmos Hippocratis, & in Paruam artem Galeni.

Joannes Sinapius, de quo apud Gyraldum lib. 1. De poetis ſui temporis.

Joannes Tagautius, Ambianus, Pariſienſis medicus, cujus ſunt libri ſex de Chirurgica inſtitutione, ad Franciſcum Gallorum regem, in quorum epiſtola liminari ad ipſum Regem, honorificam Tiraquelli mentionem facit, qui ait eum maximo omnium Pariſienſium deſiderio, nec minore Reipublicæ detrimento obiiſſe.

Joannes Tornamiranus, Gallus, cujus ſunt Commentarii in IX. Almanſoris, & alia quædam.

Joannes de Tuſignano.

Joannes Vaſſeus, Meldenſis, medicus Pariſienſis, qui multos libros Galeni non infeliciter vertit Latine.

Joannes, aut ut alii appellant, Joannetinus de Vigo, Genuenſis, cujus Practicam chirurgiæ, & alia quædam habemus.

Joannes Vochs, Colonienſis, cujus eſt libellus de omni peſtilentia, & diuturna peſte morbi Gallici.

Joannes Urſinus, qui verſibus elegiacis ſcripſit proſopopœiam animalium, nec non de peſte, & alia.

Joannes Zacharias ſive Zachariæ F. ſcriptor Græcus medicinæ, notior *Actuarii* nomine, de quo dixi Vol. XII. p. 635. ſq.

Joannes, quisquis eſt, ſimpliciter citatus Serapioni in Antidotis, cap. XVIII. & Aetio Tetrab. IV. Serm. I. cap. XXXIII. in Græco exemplari, ubi deſcribitur χρῖσμα πρὸς λευκὰς ἰωάννυ, ſed interpretes eum locum omiſerunt, exemplar forte mutilum nacti.

Joannetinus de Vigo, vide ſupra, Joannes.

Joannitius, Medicus Arabs, ſæculo decimo clarus, cujus eſt *Introductio in Parvam artem Galeni*, & liber *de Theriaca*, ex quo illum citat Raſis in

2011 Ministerio de Cultura

in lib. I. Continentis c. 1. & alibi ſæpe: & liber *de Electionibus*, ex quo eum lautat idem Raſis ejusdem lib. c. III. & c. VI. Et liber *Antidotorum*, qui allegatur ab eodem lib. cap. IX. Et *ex libro Stomachi*, eod. cap. IX. & lib. V. cap. I. Et liber *de Memoria*, ex quo citat eum idem Raſis ejusdem operis lib. II. cap. item II. Et ex libro *de* Memoria, ex quo aliquid affert Raſis ejusdem operis lib. II. cap. item II. Et ex libro *de oculis*, idem in eodem, cap. Et ex *Badmo*, ſive *Antidotario*, idem ejusdem lib. IV. c. 1. Et ex libro *de Balneo*, lib. IV. c. 1. Et ex libro *de Regimine cibariorum*, lib. V. c. 1. Et ex libro *de Minutione*, eidem lib. VI. c. 1. Et liber *de Quæſtionibus*, eidem lib. IX. c. IV. & lib. X. c. 1. Et liber *de Regimine convaleſcentium*, eodem c. IV. lib. VI. Et ex libro *de Lapide*, eidem lib. X. Vide & in Humain, & in Marco Toletano.

Apud Lambecium T. I. p. 151. memoratur ἰατροσόφιον ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ ἹΕΡΟΜΟΝΆΧΟΥ ΚΑΙ ΠΊΚΛΗΝ ΚΑΡΤΆΝΟΥ καὶ πρωτοσυγγέλλου γενομένου τῆς τῶν Κερκυραίων νήσου συναχθὲν καὶ ἐκλεχθὲν ἀπὸ τῶν τριῶν ἰατρῶν ὑπατικράτους, Γαληνοῦ καὶ Μελετίου.

Job, ſive *Job* citatus à Raſi in Continenti.

Jocus Medicus, à Tiraquello nominatur ſed legendum *Iccus* Tarentinus, ex Stephano, de urbibus, in voce Τάρας, ubi teſtatur eum floruiſſe Olympiade LXXVII. Vide ſupra in Icco.

Jodocus Vuillichius, Reſellianus, cujus eſt Commentarius Anatomicus, præter alia multa opera in Theologia, Philoſophia, Dialectica & Arithmetica.

Jobachi, Raſi lib. V. c. 1. Ἰώαχος Μαρτυροπολίτης apud Galen. T. 4. pag. 459.

Jolas, ſive *Jolaus* Bithynus, qui de herbis ſcripſit, teſte Dioſcoride in præfatione, & Epiphanio Cyprio lib. adverſus hæreſes 1. poſt princip.

Jolas, ſive ille, (ut videtur) ſive alius ſimpliciter citatus Cornelio Celſo lib. V. c. XXII. & Plinio lib. XX. c. XVII. & Galeno in lib. I. Antidotorum. De alio vetus lapis Neapolitanus apud Gruterum p. DCXXXIV. 2. *Cn. Helvius Cn. L. Jolla, Medicus Ocularius.*

Joleus, Toleti civis circa A. C. 1259. cujus liber de virtute plurium herbarum & plantarum Arabice MS. fuit in Bibl. Eſcorialenſi.

Jonicus Sardenſis Medicus, Medici celebris fil. diſcipulus Zenonis Cyprii. In

2011 Ministerio de Cultura

hujus Jonici laudem multa Eunapius, qui Oribaſium ejus admiratorem fuiſſe memorat.

Jordanus citatus in Tacuinis Elluchaſem.

Joſeph Patriarcha, à quo artem balſamandi corpora defunctorum in Ægyptum illatam contendit V. C. Henr. Jacobus von Bashuyſen, laudans Tobiæ Andreæ bilancem balſamationis Clauderianæ & Bilſianæ 12.

Joſephus Judæus, à quo Medicinam ſæpe accepit Baſilius Magnus teſte Humberto apud Baronium ad calcem T. x1. Annalium pag. 798.

Joſephus Grunbekius, ſive Gruenpeckius, Germanus, cujus eſt liber de mentulagra, ſive morbo regio.

Joſephus Struthius, qui libros vertit de Aſtrologia Galeno adſcriptos, & Prognoſtica de infirmorum decubitu.

Joſephus Teſtandrus, Cracovienſis, qui tranſtulit librum Galeni adverſus Eraſiſtratum.

Joſue, Raſi lib. 11. Continentis cap. 1.

Joſua Ibn-Veibeſch cognomento שלוקי de natura ſimplicium. MS. teſte Hottingero pag. 40. ſmegmantis Oriental.

Iphicianus, Ἰφικιανὸς Quinti, præceptoris Galeni diſcipulus, apud Galenum lib. v11. de compoſitione Medicamentorum κατὰ γένη. Vide & T. 1v. edit. Baſil. p. 370. & T. v. p. 407. 665. Vitioſe interdum ſcribitur *Ephicianus*, vel *Ficianus*.

Iranus, laudatur à Meſue in medicinis ſolutivis.

Iras, Galeno citatus in compoſitionibus Medicamentorum ſecundum locos, videtur eſſe Eras ſive Heras, de quo ſupra.

Irenæus Braſavolus, apud Lilium Gyraldum lib. 11. De poetis ſui temporis.

Irini Romani experimenta laudata Galeno ſive Garioponto, in libro de medicinis expertis.

Iſaac Ben Sullaimon ſive *Zalaime*, Judæus qui Murciæ vixit circa A. C. 1194. citatus Joanni Serapioni. Hic eſt de quo eruditiſſ. Wolfius noſter T. 1. Bibl. Hebraicæ n. 1188. p. 655.

Iſaac filius Erram de quo Joannes Leo Africanus c. 26. ſupra in Joanne.

Iſaac Heben Amaran, ſive *Amran*, ſive *Maran* citatus Meſue & Serapioni, vide Yſaac.

Iſaac Iſraelita, Meſue in ægritudinibus gutturis, quem & ſimpliciter Iſraelitam citat, ut dicam poſtea, niſi alius ſit.

2011 Ministerio de Cultura

Isaac filius Solomonis, dictus *Beimiram*, qui de febribus, urinis, diætis, stomacho tractatus composuit. Ita citatur ab Serapione & Mesue. Hic est *Isaacus* Israëlita sive Judæus cujus thesaurus sanitatis sive de victus salubris ratione, diætis universalibus & particularibus libri duo ex Arabico versi Latine Basil. 1570. & Antwerpiæ prodiere 1607. 8. *Joanne Posthio* interprete. In illis frequenter laudantur Aristoteles, Dioscorides, Galenus, Rufus: Per antiqvum Atheniensem vero p. 135. Mnesitheum ex Galeno licet intelligere, sicut Mnesithei nomen p. 151. 175. 176. restituendum est pro Mithiseo Athenienst. Citatur & Celsus p. 388. & Euryphon p. 206. ubi vitiose excusum Euristphorides. Aristotelis liber de anima p. 85. & de naturis animalium p. 209. 512. Galeni liber de complexionibus pag. 247. Hermes p. 262. Paulus (Ægineta) pag. 186. Pythagoricorum sententia de quinque rationibus quibus videantur tritici æstimanda bonitas, laudatur pag. 348. De aliis hujus Isaaci scriptis vide laudati Wolfii T. 1. Bibl. Hebraicæ p. 656. sq.

Isaac simpliciter citatus eidem Mesue sive unus ex illis, sive alius.

Isacius filius Chunein, qui Græce scripsit in medicina.

Isidorus Antiochenus Galeno in compositionibus Medicamentorum κατὰ γένη lib. VI. T. 2. pag. 396. Citat & p. 301. & 388. ubi γνώριμον suum vocat sive discipulum.

Isidorus Hispalensis, medicis à Tiraquello annumeratur propter ea quæ de rerum proprietate scripsit, & multa alia ad medicinam pertinentia, præsertim in libris XI. XII. XVI. & XVII. Etymologiarum.

Isidorus Memphites, citatus Aetio Tetrab. II. Sermone III. C. CX.

Isis Ægypti Regina, à qua & Hermete sive Mercurio volunt Medicinam apud Ægyptios primum inventam esse. Quod & scriptum reliquit Diodorus Siculus lib. Bibliotheces I. ubi & ipse tradit, Orum Isidis filium, medicinam à matre edoctum, multum hominibus tum oraculis, tum medelis attulisse utilitatis. Isidem autem, sive hæc fuit, edocta à Thoyto, seu Hermete, sive alius, aut mas, aut fœmina, citat Galenus in libris de compositione pharmacorum, & lib. v. Methodi. Est & Isis medicamenti nomen apud Galen. T. II. pag. 333. 334. ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ p. 338. Atque Isis emplastrum atræ bili accommodatum, ab ea, ut verisimile est inventum & nuncupatum, apud Galenum, lib. VI. Methodi, ad fin. & lib. II. artis Curativæ ad Glauconem, & Aetium Tetrab. lib. III. Serm. quarto,

2011 Ministerio de Cultura

to, cap. quadrageſimo primo, & Tetrabibli. IV. Sermone ſecundo, cap. LIII. & LVI. & Sermone tertio, cap. duodecimo, non ſemel, & Paulum Aeginetam, lib. IV. cap. XLV. & XLVIII. & lib. VII. cap. XVII.

Iſmahelita, Serapioni Simplicium c. CCXLIV.

Iſochryſes. Vetus inſcriptio Tergeſte reperta apud Reineſium claſſe XI. p. 606. *C. Alſius L.L. Iſocryſas, Medicus: L. Alſius Iſocryſi F. Eudemus ſibi & Patri & Alſiæ L.L. Atticæ uxori, ſibi & ſuis. Bonus homo & tu.* Mentio Iſochryſi, dubito an ejusdem, apud Galenum T. 2. p. 218.

Iſraelita Alcanzi Meſue laudatus, vide Alcanci.

Iſraelita ſimpliciter eidem citatus, ſive ille, ſive Iſaac Iſraelita, de quo ſupra, ſive alius, ſive Muſagnuchil Iſraelita, de quo ſuo loco.

Iſrael etiam ſimpliciter citatus Serapioni Antidotorum c. XXXIII.

Italmyrius, infra in *Megas*.

Juaim.

Juba Rex utriusque Mauritaniæ, qui inter cætera ipſius præclara literarum monumenta ſæpe à Plinio & aliis citata, *de Euphorbio herba* volumen ſcripſit, ut tradit idem Plin. lib. XXV. c. VII. & Galen. lib. IX. Pharmacorum κ῍ γένη, cap. IV. Dioſcorides autem lib. III. ubi de Euphorbio loquitur, dicit, Inventionem ejus Jubæ Regi Libyæ referimus acceptam, qui eam herbam ita appellavit ſui medici nomine, ut ſcribit Plin. illo eodem loco ſupra citato. Parvum librum περὶ ὀπὸς de opio ſive papaveris ſucco laudat Galenus T. II. pag. 297. De cæteris Jubæ hujus Regis doctiſſimi ſcriptis accurata clariſſimi Sevini diſſertatio inſerta memoriis ſive commentariis Academiæ Inſcriptionum Regiæ Pariſ. Gallice editis T. VI. p. 144. ſeq.

Jubadicus, ſive *Jubaducus*, Raſi libr. III. Continentis, cap. IV. & cap. VI.

Sempronius Jucundus, infra in Sempronio.

Judæus ſimpliciter citatus, quisquis is fuit, Cornelio Celſo lib. V. c. XIX. & XXII. & Aetio Tetrab. IV. Serm. III. c. XIV. & Meſue in Antidotis, Joanni Serapioni Simplicium c. XCV. & CVII. & CCCLXI. & Raſi lib. I. Continentis c. I. & alibi ſæpe, & in Tacuinis Elluchaſem, vide Abraham Judæus.

Julianitus, aut ut alii appellant, Julianita Bononienſis, cujus ſunt tres libri de re medica.

Julia-

2011 Ministerio de Cultura

Julianus Diaconus, ab Aëtio citatus Tetrab. III. Ser. III. c. XII. ubi dicit illum fuiſſe ſuum æqualem ac contemporaneum.

Julianus antiquior citatus Galeno in lib. Medicamentor. κζ' γένη, T. II. p. 343. & Paulo Aeginetæ lib. VII. c. v. Adverſus quem ſcripſit ipſe Galenus, quod calumniaretur Aphoriſmos Hippocratis. Dicitque idem Galenus in Methodo, lib. I. illum fuiſſe ſectæ *Theſſalicæ*, & diſcipulum *Apollonii* Cyprii, de quo ſupra. Sed & in eodem opere lib. I. tradit eum fuiſſe ſuum contemporaneum, eumque Alexandriæ conveniſſe. Confer lib. IV. hujus Bibl. c. 17. p. 578. Ab hoc ut opinor, dictum eſt Julianium Oxymeli Alexandro Tralliano libro undecimo, quo de podagra tractat.

Julianus Martianus Rota, qui libros de Antidotis Galeni, & alios multos Latinitate donavit.

Ti. Claudius Julianus. Vetus inſcriptio Romæ in via Nomentana prope S. Agnetis ædem, apud Reineſium Claſſe XI. 7. p. 611. & Sponium p. 145. Miſc. *D. M. Ti: Claudius Julianus* Medicus Clinicus Coh. IIII. Pr. *fecit vivos ſibi & Tulliæ Epigonæ Conjugi, Libertis Libertabusque Claudiis poſterisque eorum H. M. H. N. S.*

Julius Alexandrinus, Tridentinus, qui in Latine vertit librum Galeni adverſus Lycum.

Julius Baſſus cujus meminit Dioſcorides in præfatione, Scribonius Largus, c. CXXI. & Plinius lib. XX. in cujus lib. indice dicit illum licet Romanum, Græce tamen in medicina ſcripſiſſe, & Marcellus Medicamentorum c. XXIX.

Julius Cæſar Scaliger, cujus habemus Commentarios doctiſſimos in Ariſtotelis hiſtoriam animalium & de plantis, nec non in librum Hippocratis de Somniis. Et ingenioſiſſimas in Cardanum exercitationes. Diem obiit natus annos LXXV. Aginni in Nitiobrigibus XII. Kal. Nov. A. C. 1563. relictis de quindecim liberis, ſeptem ſuperſtitibus, & in his phœnice eruditorum Joſepho. Julii Patris vitam conſignavit Jo. Neander, Bremanus ſyntagmate de laudibus ac origine Medicinæ p. 168--179.

D. M. *T. Julio Roſiano Apollinari* Medico *Areſcon & Calliſtus Lib. Patrono B.* M. *F.* Vetus inſcriptio Romæ trans Tiberim, Gruter. p. DCXXXIV. 3. Fulv. Urſinus p. 100.

Julius Secundus, apud Galenum lib. VII. Medicamentorum κζ' γένη.

2011 Ministerio de Cultura

Julius ſimpliciter memoratus Alexandro Tralliano, lib. v. à quo Julea, quæ vulgo vocantur à Pharmacopolis, vocata videri vult.

Julius alius, de quo ſupra, Cajus Julius.

Junaducus, ſive *Juvanducus*, (utrumque enim reperio) apud Raſim lib. v. Continentis, c. 1.

Junius Criſpus, Marcello Medicamentorum, c. XXIII.

Junius Paulus Craſſus, Patavinus, qui in Latinum vertit libros Theophili Protoſpatharii, de fabrica humani corporis, & Oribaſii de muſculorum diſſectione, & Galeni quædam opera.

Juſtinus Imperator, à quo antidotum Juſtinum, memoratum Nicolao & Quiritio Dertonenſi ſive Terthonenſi.

Juſtinus alius, antiquior, Aetio citatus Tetrab. III. Ser. III. c. XII. & Sorano qui in Iſagoge c. 7. potionem Juſtini memorat.

Juſtus cui Galenus inſcripſit librum de partibus artis Medicæ T. 2. edit. Pariſ. p. 282. Vide & T. 10. p. 500. 503.

Juſtus, cujus Hieram & alia celebrant Aetius, Paulus Aegineta, Oribaſius VIII. 47. & Marcellus Burdegalenſis.

Juſtus alter, ut opinor, Ocularius medicus ætate Galeni ab eo memoratus in Commentario de morbis curandis, T. 3. edit. Baſil. p. 405. & à Paulo Aegineta lib. VI. c. XX.

Juſtus de quo Sidonius Apollinaris libro ſecundo Epiſt. 12. ita videtur ſentire, ut annumeret eum Medicis multos officioſiſſime occidentibus, ſcribatque, eum Chironica magis (à *χείρων deterior*) inſtitutum arte quam Machaonica.

Juſtus Velſius Haganus, Antwerpienſis, cujus extat oratio, utrum in medico variarum artium & ſcientiarum cognitio requiratur, & alia nonnulla.

Juaim.

Juvenalis præſul Narnienſis, qui ejus gentis populum Chriſtianum fecit. Vide Surium & Acta Sanctor. 3. Maji.

K.

Kabith Rex, laudatus ab Avicenna T. 2. p. 279.

Kacebras, Serapioni Simplicium, c. CCCXXII. ad fin.

Kermid Rex, eidem antidotorum c. LIX.

Kindi, Raſi lib. VI. Continentis, cap. 1. ex libro de medicamentis laxativis, & ex libro de attractione humorum.

Kir-

2011 Ministerio de Cultura

Kiramides, Jacobo Dondo in ſuo Aggregatore, vitioſe ut opinor pro titulo libri κυρανίδες.

Kiranus, (Cœranus) cujus & hodie libros rei medicæ habemus. Kirani Kiranides, κυρανίδες. Vide quæ de his dixi lib. 1. hujus Bibl. c. x. § 8. ſqq. Græce exſtat hic liber MS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi n. 3482. Codice tertii decimi ſæculi, teſte celeberr. Montfaucono p. 65. Bibl. Coisliniana. Latinæ verſionis auctorem non eſſe Gerardum Cremonenſem, notavit Reineſius lib. 1. Var. Lect. c. 2.

Kiumus, ſive *Kyume*, utrumque enim reperitur apud Avicennam lib. v. & alibi.

Kyrandus, qui de Simplicibus ſcripſit.

L.

Lais citata à Plinio XXVIII. 7.

Lampon, ſive *Lampo* Peluſiota, apud Galenum κῦπος, lib. IIX. c. 1. T. 2. p. 275. 276.

Lampon ſimpliciter, apud eundem Pharmacorum κῦπος, lib. III. cap. III. ſive ille fuit, ſive alius.

Lanfrancus Mediolanenſis, cujus eſt parva & magna Chirurgia.

Laodicus Rex, Galeno III. cap. 1. κῦπος ubi auricularia commendat pharmaca.

Largius Deſignatianus citatus Marcello Burdegalenſi, in præfat. vide infra Scribonius Largus.

Dis Manibus. M. *Latinius Medicus Hermes vixit annos XXXX.* Vetus inſcriptio Bononienſis apud Sponium p. 143. Miſc. eruditæ antiquitatis.

Latyrion, Raſi lib. II. Continentis c. III.

Laurentius Friſius, qui Germanicè ſcripſit de cura ſingulorum morborum, quod opus Speculum medicinæ appellavit, & præterea Synonyma materiæ medicæ, Defenſionem Avicennæ.

Laurentius Laurentianus, Florentinus, qui multos Galeni libros non in eleganter tranſtulit, ſed adeo atra bile percitus, ut ſeſe in puteum tandem præcipitarit citra evidentem morbi cauſam, ut ſcribit Petrus Crinitus ipſius auditor, & Cælius Rhodiginus. Quanquam ſunt qui id dicunt aliter contigiſſe.

Laurentius Lippius, Collenſis, qui Oppianum de piſcibus vertit carmine.

2011 Ministerio de Cultura

Laurentius Marolus, Genuenſis, qui ſcripſit librum de gradibus medicinarum.

Laurentius Saxoferratus.

Lazarus Daldus, Placentinus.

Lecanius Arius, Galeno Medicamentorum κ̓ γένη, lib. v. vide Arius.

Lectus, ſive *Lectue*, Raſi lib. 1. Continentis c. IIX.

Lenæus, vide infra, Pompejus Lenæus.

Lenſaſtus.

Leonardus Bertapalia, aut ut alii vocant, Predapalea, Paduanus, qui Chirurgiam compoſuit.

Leonardus Jacchinus, aut ut alii nuncupant, Giacchinus, cujus ſunt multi libri apprime docti.

Leonardus Legius Papienſis, qui flores ex Galeni libris collegit, & alia quoque ſcripſit.

Leonardus Fuchſius Germanus, ſui temporis ſcriptor in re medica doctiſſimus, ut plane oſtendunt ejus opera multa & inſignia.

Leonides Alexandrinus ἐπισυνθέλικὸς, *) ut dicit Galenus ſive Herodotus in Introductione, ſive Medico. T. IV. p. 373.

Leonides, ſeu *Leonidas*, ſive| ille, ſive alius, Aetio, Paulo Aeginetæ, lib. VI. c. LXIX. & Alexandro Tralliano citatus, & præterea Cælio Aureliano lib. Oxeon II. c. 1. G. Vallæ XXIX. cap. 266. expetendorum, & fugiendorum, ubi de Hermaphroditis.

Leontæ unctoris (iatraliptæ) mentio in veteri inſcriptione apud Reineſium claſſe XI. 32. ut aliorum apud Gruterum p. DCXXXVI. *C. Platorii Secundionis*, *C. Terentii Romuli* ſive *Drymuli* &c.

Leontius Geoponicorum ſcriptori ſæpius citatus.

Leoparda apud Theodorum Priſcianum libro quarto de Phyſica ſcientia ad Euſebium filium, ubi uxor Nomenclatoris cujusdam memoratur.

Leucius. Vide Lucius.

Liberatus de quo Victor Vitenſis lib. v. Vide Tillemontii memor. Eccleſiaſt. T. XVI. p. 581.

Licinus Atticus, Galeno Medicamentorum κ̓ τόπους, libr. VIII. cap. v. T. II. p. 283.

Lilbatinatus, Serapioni Antidotorum c. XXXIII.

Lina-

*) Qui Methodicæ ſectæ placitis ſua addidit.

2011 Ministerio de Cultura

Linacos, Serapioni Simplicium c. CCLXXXIX.

Lingon, Galeno lib. Medicamentorum ſecundum locos IX. cap. IV. T. 2. pag. 300.

Linus Poëta. Vide ſupra, in Heſiodo.

Liſius, vide infra *Luſius*.

M. *Livius*. In vet. inſcriptione apud Fulv. Urſinum p. 98. & Gruterum p. DCXXXII. 4. M. *Livio Celſo*, *Tabulario ſcholæ Medicorum*. M. *Livius Eutychus archiatros Oll. d. II. in fr. ped. IIII.* Boiſſardus T. VI. p. 143. Mercurialis IV. 1. Var. Lect.

Logadius, cujus Hiera ab Aetio deſcribitur Tetrab. I. Sermon. III. cap. CXI.

Lororacos, Raſi lib. II. Continentis c. item II.

Loterius memoratus in titulo de pace Conſtantiæ, inter Fridericum I. Imp. & filium Henricum, verſ. *hi ſunt nuncii*.

Lucas quoque Antiochenus ille ex quatuor Evangeliſtis unus, fuit medicus, & quidem profeſſione, ut teſtatur Paulus Apoſt. ad Coloſſenſes IV. 15 inquiens, *Salutat vos Lucas medicus dilectus*, Ἀσπάζεται ὑμᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητός. Quod & repetunt Euſebius Cæſarienſis lib. Eccleſiaſticæ hiſtoriæ III. cap. II. Epiphanius in vitis Evangeliſtarum, Divus Hieronymus de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, cap. VII. & in epiſtola ad Paulinum, & in Eſaiam, cap. VI. ubi dicit veteres eccleſiæ tractatores tradidiſſe Lucam Evangeliſtam medicinæ artis ſcientiſſimum fuiſſe. Paulinus Natali IX. S. Felicis:

Hic Medicus *Lucas*, *prius arte, deinde loquela: Bis* Medicus *Lucas.*

Non omittam fuiſſe qui dubitarint, an D. Paulus in illo cap. IV. ad Coloſſenſes de noſtro Evangeliſta ſenſerit, præſertim quod articulum addiderit, Ἀσπάζεται ὁ ἰατρὸς, veluti diſcernendi cauſa. Sed ita potuit etiam appellari licet nullus alius eſſet hoc nomine. Alium tamen puto cujus meminit Galenus in Aphoriſmos Hippocratis nempe Lucium Tarſenſem de quo ſupra. Nam ut notum eſt eadem nomina Lucanus, *) Lucius & Lucas, ut docuit Grotius in limine notarum ad Evangeliſtam Lucam. Greg. Nazianzenus:

Ματθαῖος μὲν ἔγραψεν Ἑβραίοις θαύματα Χριστοῦ
Μάρκος δ' Ἰταλίῃ, Λουκᾶς Ἀχαΐδι

*) Hickeſii theſaur. ſeptentrional. T. 2. p. 251. Acta Erud. 1706. p. 196.

2011 Ministerio de Cultura

In Bibliotheca Renati Moreau fuit Lucii Epiſtola ad Galenum, teſte Labbeo p. 217. Bibl. novæ MSS. Cangius in appendice ad gloſſarium Græcum pag. 90. ait in Codice Regio Pariſ. 349. fol. 156. deſcribi ἀλάπον ἅγιος Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ δωδεκάθεον ὀνομαζόμενον, ὠφελοῦν εἰς πάντα τὰ πάθη, ἐξαιρέτως τὴν ἀμβλυωπίαν, ὥ καὶ οἱ καλλιγράφοι χρῶνται. S. Lucæ tributa compoſitio ἀλαπὸς ſive ſalſi embammatis exſtat etiam in Bibl. Cæſarea teſte Lambecio Tom. VI. p. 107. 140. Confer Nicolaum Myrepſum ſect. II. de ſalibus cap. XVI.

Lucas Valentinus, Dertonenſis, cujus poëma de compage & utilitate membrorum laudat Gyraldus lib. I. de poëtis ſui temporis.

Lucius Durius memoratus Plinio, lib. VII. c. LIII.

Lucius ſive *Leucius*, quem καθηγητὴν h.e. præceptorem ſuum vocat Gal. T. 2. p. 338. 340. ſæpeque laudat ut p. 358. 373. 387. 390. 391. 392. 404. 409. Contra Aſclepiadem ſcripſiſſe teſtatus pag. 410. Leucii emplaſtrum T. 2. p. 169.

Lucius Tarſeus, ſive Tarſenſis Galeno Medicamentorum κατὰ τόπους, lib. IX. c. V. Idem ut videtur cum priore.

Lucius quisquis is eſt, ſimpliciter, eidem ibi citatus lib. III. c. I. & lib. IX. c. IV. & V. Aetio Tetrab. III. Serm. IV. c. XLII. & Tetrab. IV. Serm. I. c. III. & Serm. III. c. II. in fin. & c. IX. & c. XIV. Idem ipſe eſt qui & *Leucius* alibi dicitur. Nam ſæpe Græci ευ pro, υ, dicunt, ſcilicet λεύκιος pro Lucius, & λευκυλλος pro Lucullus.

Ludovicus Belliſarius Mutinenſis, qui librum Galeni de inſtrumento odoratus in Latinum vertit.

Ludovicus Bonaciolus, Ferrarienſis, cujus ſunt libri de variis affectibus gravidarum mulierum. Hujus ſæpe meminit Leonicenus.

Ludovicus Marlianus, Mediolanenſis, Hiſpaniarum regis medicus.

Ludovicus Vaſſeus Catalaunenſis, qui edidit librum Anatomes humani corporis.

Lullus de quo Albericus monachus trium fontium, in Chronico ad A. C. 755. p. 94.

Raymundus Lullus, infra in Raymundo.

Lupus Macedo, qui novitatis gratia viguit, & veluti oraculum quoddam ex

2011 Ministerio de Cultura

ex adytis loquens, ut ſcribit Galenus lib. I. de naturalibus facultatibus. Vide infra in Lycus.

Luſius cujus quatuor libros Tardarum paſſionum citat Cælius Aurelianus lib. ejusdem tit. II. c. I. & lib. II. c. VII. & lib. IV. cap. III. ubi tamen legitur *Lyſias*.

Lutrios Tarſenſis laudatus Avicennæ, niſi ſit ille Lucius Tarſeus, quod Tiraquello magis probatur.

Lycomedes, Galeno citatus lib. Medicamentorum ſecundum locos VII. c. v. T. 2. p. 269.

Lycus Macedo, Empiricus, Galeno T. IV. p. 57. T. V. p. 503. & alibi, compoſuit *Commentarios in libros Epidemion Hippocratis*, ut dicit idem Galenus lib. III. eorundem Epid. & *in Hippocratis Aphoriſmos*, id. T. V. pag. 329. Sed & eum prolixe ſcripſiſſe *de Anatomia* teſtatur, Lycum ſimpliciter vocans lib. I. de Anatomicis adminiſtrationibus & T. V. p. 21. Eumque fuiſſe diſcipulum *Quinti*, ibid. & *Satyri*, ſui præceptoris lib. II. Commentariorum in Hippocratem de natura hominis, adverſusque illum pro Hippocrate, quem non recte intellexiſſe arguit T. 4. p. 370. nuncupatim, & ut ſic dicam, titulatim ſcripſit idem Galenus, T. 4. p. 366. T. 5. p. 329.

Lycus Neapolitanus citatus Plinio, lib. XX. c. item XX.

Lycus ſimpliciter Oribaſio in Compendio medicinæ, quo loco tractat de Cataplaſmatis, & Aetio Tetrab. I. Serm. III. c. CLXXVI. & Paulo Aeginetæ lib. V. c. III. & c. XIII.

Ti. Lyrius in veteri inſcriptione apud Dan. Clericum p. 568. Hiſt. medicinæ. Idem apud Raph. Fabrettum p. 300. Inſcript. eſt *Illuſtrius*, apud alios *Illyricus*, apud Gruterum p. MCXI. 5. *Tiberius Ti. Cæſar. Aug. Ser. Celadianus Medicus ocularius.* De medicis ocularibus dictum ſupra, p. 97. & à Jo. Rhodio ad Scribonium Largum pag. 76. ſqq.

Lyſias, Cornelio Celſo lib. V. cap. XIIX. Galeno Pharmacorum localium lib. VII. c. II. T. 2. p. 263. atque alibi. T. 3. p. 44. T. 4. p. 36. ξη Πολιόχου T. 5. p. 665. Vide *Luſius*.

Lyſimachus quem inter ſcriptores de agricultura laudant Varro, Columella, Plinius.

Lyſimachus Rex, à quo herba Lyſimachia Plin. XXV. 7. Paulus Ægin. VII. 3.

Lyſiponus cognomen Medici ocularii, Auguſti & Auguſtæ, liberti Tib. Julii, ſic enim emendandum eſſe docet Reineſius p. 607. vet. Inſcript. quod

2011 Ministerio de Cultura

quod ediderunt *Cutiſonus*. Ita congruentia arti ſalutari nomina quæ Medicis in ſaxis tribuuntur, *Calus*, *Calliſtus*, *Eutychus*, *Fauſtus*, *Oneſimus*, *Pauſanias*, *Pauſilypus*, *Soſipolis*, *Soſas*, *Soſthenes Soter*, *Sozon*, *Symphorus*.

Lyſo, qui Tironem Ciceronis libertum in Achaja curavit, apud Ciceronem prima Epiſtola libri XVI. Epiſtolarum familiarium.

M.

Mabal, Raſi lib. Continentis X. C. II. & lib. XII. C. I.

Mabitus, qui docuit quomodo fiant Sirupi, & Clyſteres, Galen. lib. VI. Simplicium.

Macedo, Galeno lib. Medicamentorum localium IX. capite primo, & lib. X. C. I. T. 2. p. 306. Neſcio an ſit Lupus ſive Lycus Macedo, de quo ſupra.

Macedonius ex Medico CPol. Monachus, de quo Ephraim Syrus p. 86. edit. Latinæ Gerh. Voſſii.

Macer, vide Aemilius Macer.

Macer Baliſta citatus Petro Aponenſi in additione Meſue, quo loco tractat de hydropiſi.

Machaon filius Æſculapii, Podalirii frater, qui bello Trojano ducem Agamemnonem ſecutus non mediocrem opem commilitonibus ſuis arte ſua præbuit, ſed & ψυχὴν *) κατέθετο ἐν τῇ Τρωάδι, ut notat Theſſalus Hippocratis filius legatione ad Athenienſes T. 2. Opp. Hippocr. p. 949. De eodem Tiraquellus p. 245. ſqq. Lambecius T. 2. p. 527. qui iconem ejus quoque exhibet ex veteri Codice Dioſcoridis, unde repetunt Bellorius, & Jac. Gronovius T. 3. theſauri Antiqvitatt. Græcar.

Machaon alter, cujus Medicamentum ad purulentos oculos ex Scribonio Largo deſcribit Galenus lib. IV. Medicamentorum ſecundum locos cap. VII. Nam priorem illum quicquam ſcripſiſſe non legimus.

Macharion, Galeno in Medicamentis κατὰ γένη, lib. II.

Machærion, niſi idem ſit, citatus Galeno in eodem lib. II. & iterum v. κατὰ γένη, T. 2. p. 334. 343. 381. & lib. v. Methodi T. 4. p. 217. 219 & Aetio Tetrab. III, Serm. II. c. XI. & Serm. IV. c. XLI. & Tetrab.

*) Nota phraſin, ſacris uſitatum ſcriptoribus, *animam ponere* Johann. X. 11. 15. 17. & pluribus aliis locis.

2011 Ministerio de Cultura

trab. IV. Serm. III. C. XII. & Paulo Aeginetæ lib. III. cap. XLIX. & lib. IV. C. XIX.

Manarchus, Plauto memoratus in prologo Captivorum.

Magistrianus Aetio citatus Quaternionis IV. Ser. I. cap. CXXVI. & CXXXIV. & Serm. II. cap. LV.

Magninus Mediolanensis, qui librum Arnaldi Villanovani de regimine sanitatis, additis & immutatis quibusdam, sibi vendicavit. Sunt qui hunc Magnum appellant.

Magnus Antiochenus, Zenonis Cyprii discipulus qu Alexandriæ *) docuit teste Eunapio p. 138. Ejus de urinis laudant Theophilus & Actuarius, iatrosophistam Galeno posteriorem appellantes. Ejusdem mentio apud Philostorgium VIII. 10.

Magnus, quem Circulatorem, περιοδευτὴν vocat Galenus Pharmacorum localium lib. V. cap. VII. T. II. p. 228.

Magnus Clinicus, Galeno ibidem, & libro ejusdem operis V. cap. III. T. II. p. 226. Idem cum superiore, nam Clinici περιοδευταί. Vide Menagii Amœnitates Juris cap. XXXV.

Magnus Ephesius, Aureliano lib. Oxeon. III. cap. XIV. ex libro Epistolarum.

Magnus Philadelphiensis, Gal. lib. VII. cap. IV. & lib. IX. cap. V. & secundum genera libro V. T. II. p. 267. 301. 387.

Magnus Tarseus, secundum locos, lib. IX. cap. VII. & etiam secundum genera alicubi T. II. pag. 304.

Magnus quispiam, (Philadelphiensis opinor) eidem Galeno lib. IV. De differentiis pulsuum, qui tèstatur Pnevmaticæ addictum sectæ fuisse T. III. pag. 33. ac *de pulsibus* non male scripsisse pag. 87. Ejus liber tertius ad Demetrium Philosophum de inventis post Themisonis tempora T. III. p. 31. Idem libro Theriacæ ad Pisonem, illum docet scripsisse *de Antidotis*, Archiatrumque evasisse tempore ipsius Galeni Μάγνος ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρχίατρος γνώμης, & Cœlio Aurelieno lib. Oxeon II. c. X. & Aetio Quaternion. II. Serm. III. cap. CV. & Ser. IV. cap. XVI. & alibi: & Serapioni tractatu VII. cap. VIII. ubi illum dicit fuisse regem medicorum tempore Galeni. In illum opinor defunctum hoc Lucilii epigramma, quod exstat libri I. Anthologiæ p. 86.

*) Alexandriam Medicinæ studio claram notat vetus expositio Mundi à Jac. Gothofredo edita pag. 23.

2011 Ministerio de Cultura

Μάγνον ὅτ' εἰς ἀΐδην κατέβη, τρομέων Αἰδωνεὺς
Εἶπεν, ἀναστήσων ἦλυθε καὶ νέκυας.

Ad ſtyga cum venit Magnus, Pluto anxius inquit,
Vitam etiam ut reddat manibus, iſte venit.

Magni Medici Epigramma Græcum in Galenum legitur libro quarto Anthologiæ pag. 485.

Vide & infra, *Megas.*

Mahazer Jo. Serapioni citatus Antidotorum cap. CCCXLV.

Mahemet, ſive Mahomet Araſi.

Mahemet filius Zachariæ.

Mahemet filius Zachariæ Araſi. Nam hæc tria comperio apud Meſue, & ſimiliter Mahomet ſimpliciter, niſi unus idemque ſit.

Mahraris, Raſi lib. IX. Continentis cap. IV.

Mahumed Bielgehem, Raſi lib. VII. Continentis cap. I. ex authoritate Elkindi.

Maja, Μάια, Galen. T. II. pag. 389.

Maimon, Serapioni Antidotorum cap. XXXII.

Majorianus, Aëtio citatus Tetrabibli III. Sermone IV. cap. ult.

Malab, Raſi lib. XI. Continentis cap. V.

Maleſe, Raſi lib. I. Continentis cap. I.

Malorianus, vitioſe pro Majoriano.

Manaſeus, & *Mnaſeus*, & *Mnaſeas*, & *Mnaſias*, & *Mnaſius*, *Mnaſæus* & *Mnaſſeus*. Hos enim omnes ſæpe citatos reperimus, ſive diverſos, ſive eosdem, quod magis opinor in Codicibus Galeni, Aetii, Pauli Aeginetæ, Cælii Aureliani, & Alexandri Tralliani. Eumque numerat Galenus ipſe, ſive is eſt Herodotus, inter Methodicos in Introductione ſive Medico.

Mambateus, Galeno citatus lib. VI. Simplicium.

Manethon, Paulo Æginetæ lib. IV. C. XI. & lib. VII. C. XIII.

Mantias, ſive *Manteias* Herophileus, Galeno T. II. 328. 334. & p. 252. ubi vitioſe excuſum ἱερόφιλος: præceptor Heraclidis Tarentini & Hygieni, ut videre licet apud Galenum in libris Medicamentorum κ͞ς γένη, lib. II. & iterum lib. VI. T. 2. p. 249. 257. T. 4. p. 3. & κ͞ς πόπους lib. II. cap. I. ubi eum non vulgarem medicum vocat, ὃ τῶν

2011 Ministerio de Cultura

τῶν τυχόντων ἰατρῶν, T. 2. p. 177. & iterum lib. VI. cap. 3. & 4. citatumq; ab eo in priore loco ex libro cui titulus est, *Pharmacopola in remedica.* Φαρμακοπώλης ὁ κατ' ἰητρεῖον. T. II. p. 374. περὶ τῶν κατ' ἰητρεῖον. T. 5. p. 661. 667. ἐκ τῶν Μαντίδος δυνάμεων T. 2. pag. 280. Sed & idem Galenus in præfatione lib. VI. Simplicium Pharmacorum tradit eum scripsisse περὶ καθαρτικῆς ἢ κλυσμῶν T. 2. p. 68. de purgantibus, & propotismis, & clysmis, & περὶ Φαρμάκων κ Τόπος de Pharmacis secundum locos. T. 2. pag. 68. 252. 357. Icon Mantiæ in veteri Dioscoridis Codice apud Lambecium II. pag. 558. & Nesselium, Bellorium que & in thesauro antiquitatum Græcarum Gronoviano T. 3. lit. ee.

Maraſtem, Rasi libro Continentis 6. c. 1. & lib. 7. c. ult. & lib. 8. cap. 1. ubi illum citat ex libris Experimentorum.

Marcellinus Galeno citatus lib. Medicamentorum secundum locos VII. c. v. T. 2. p. 269.

Marcellus Burdegalensis, cujus exstat & liber de Medicamentis empiricis, Physicis, & rationalibus, quem edidit tempore Gratiani & Theodosii, fuitque Christianus, ut constat ex cap. XXI. & XXIII. & XXV. sui operis. De hujus editionibus, & de scriptoribus ab eo laudatis dixi in Bibl. Latina.

Marcellus alter citatus Galeno T. 4. p. 444. Aëtio, Quatern. secundi Serm. II. cap. undecimo, Paulo Æginetæ lib. IV. c. XI. & lib. VI. cap. XLIIX. & Alexandro Tralliano lib. IIX. cap. VI. & Marcello illi Burdegalensi cap. XX. ubi eundem egregium medicum vocat & Neronis ætate ostendit vixisse. pag. 332. edit. Henrici Stephani.

Marcellus Sidetes cujus carmen de medicina ex piscibus Græce & Latine edidi lib. 1. hujus Bibl. c. 3. Incidi postea in versionem metricam *Federici Morelli*, quam hoc loco, est enim rarius obvia, cum Lectoribus communicare, non ingratum ut puto embolum, juvat. Supersunt autem in editis tantum versus centum & unus, cum Jo. Jacobus Frisius in Bibl. Gesnerianæ epitome ac supplemento testetur Marcellum de piscibus MS. fuisse in Bibl. Strozziana versuum CXCVI. Quæ Aëtius ex Marcello profert *de lycanthropia*, libro secundo secundæ tetrabibli capite undecimo, similia sed Marcello non nominato refert Paulus Ægineta III. 16. Videtur idem Marcellus.

2011 Ministerio de Cultura

cellus respici ab Aëtio, ubi Marcellium pastillum refert tetrabibli tertii lib. I. c. XLIX. & à Stephano Byzantino Marcellum Medicum laudante in *ἀνθίκυραι*. Marcelli (hujus ut putat Lambecius VI. p. 147.) *περὶ σφυγμῶν* MS. in Bibl. Cæsarea. Laudat & Hieronymus 2. in Jovinianum, Marcellum Sidetem & Latinum Flavianum, hexametris versibus differentes. Et Suidas testatur Antonini ætate scripsisse Marcellum epico carmine *βιβλία ἰατρικὰ μβ' de re Medica libros XLII.* in quibus & *de lycanthropiæ morbo* tractaverit. Sed non omittendum epigramma Græcum, quod ad Suidam publicavit clarissimus Kusterus:

Μαρκέλλου τόδε σῆμα, περικλυτοῦ ἰητῆρος
Φωτὸς κυδίστοιο, τετιμένου ἀθανάτοισι.
Οὗ βίβλους ἀνέθηκεν *) εὐκτιμένῃ ἐνὶ Ῥώμῃ
Ἀδριανὸς, προτέρων προφερέστατος ἡγεμονήων,
Καὶ παῖς Ἀδριανοῖο μέγ' ἔξοχος Ἀντωνῖνος,
Ὄφρα καὶ ἐσομένοισι μετ' ἀνδράσι κῦδος ἄροιτο
Εἵνεκεν εὐεπίης τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἡρώῳ μέλψαντι μέτρῳ θεραπήια νούσων
Βίβλοις ἐν πινυταῖσι δυσὶν καὶ πεντηκοντα.

Marcelli hoc est monumentum, Medici inclyti,
Viri illustrissimi, & Diis immortalibus chari:
*Cujus libros in publica Bibliotheca *) pulchræ Romæ reposuit*
Adrianus, priorum præstantissimus Imperatorum,
Et filius Adriani valde excellens Antoninus.
Ut & ad posteros inclytum ejus nomen esset
Propter eloquentiam quam ei dedit Phœbus Apollo.
Carmine enim heroico cecinit remedia morborum
Libris doctis quadraginta duobus.

*) Similiter Marcellus Empiricus testatur Paccii Antiochi, qui Philonidis Catinensis auditor fuit, librum scriptum de remedio ad stomachi & lateris dolorem, Tiberio Cæsari datum & per eum in Bibliothecis publicis positum. Et Flavius Josephus refert historiam suam ita probatam Tito Imperatori, ὥστε χαρίξας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ τὰ βιβλία δημοσιεῦσαι προστάξαι.

MAR-

2011 Ministerio de Cultura

MARCELLI SIDETÆ
DE MEDICINA EX PISCIBUS,
Fragmentum Poëmatis ἰατρικῶν interprete
FED. MORELLO, Paris. Professore Regio.

ÆQVOREIS *didici medicam vim Piscibus esse,*
Multas per luces scrutando pectoris ima,
Ut me usus docuit; simul & plerique periti:
Horum ergo numerum referam cum nomine vero.
Æquoris immensos scopulosi findere campos
Innumeri fuerunt pisces splendore decoro.
Omninigri Percni, varia formaque notati,
Et Phagri & Glauci illustres, oculisque bovinis,
Et Cephali & Thunni & Labraces luce micantes,
Præstantes Umbræ, ac Jecorini dentibus uncis:
Sargini, Glanes, miri candoris Aselli,
Chrysophrysque Lophesque & Pelamydes & Acharnæ,
Mugil cum Rubris, & littoreis Melanuris,
Læves Congri, Anguillæ, Murenæque feroces:
Boces: pungentes & Acus, & Julides acres,
Et Percæ & Mulli una cum Testudine picta.
Littoreus Murmur, pernici & Hirundo volatu.
Oblongi Rhombi & Soleæ, queis plana figura est:
Florentesque Scari, & Phucis fulgore rubenti,
Et Batides, Turdi, & Coracinus dentibus albis,
Ponti & equi, Ranæ & Cuculi pinnis peracutis.
Turtur, Milvago, Labeo quoque littora quærens.
Scorpius atque Lupi, versutæ Sepiæ, & Hirci.
Dentatus Sparus, & præstanti Gobius ore.
Typhlini, Torpedo lenta, Urtica feroxque.
Vermiculi, Smarides, Basiliscus corpore amœno,
Et squallens Squatina, & candens Pulmo marinus:
Vertibula & Mænæ, Catuli, peregrina Lagois.
Dein fulvi a) *Synodontes & Gladii, Thraniæque.*

a) *Vel.* Aspera Concha & Dentex.

2011 Ministerio de Cultura

Et loricati Mures, *& Salpa venusta.*
Tum Leo, Lolligoque, *& cornigero Astacus ore,*
Squillaque flavescens, ruber, ambiguusque Pagurus:
Inde Lacertorum *species, Coliæ atque Gerisci.*
Et Canibus rudis, & contorta Buccina testa,
Et Lepades, Chemæque, *& acutus & asper Echinus,*
Polypus astutus crinali corpore: Conchæ,
Ostrea dura, cavæque Pelorides, atque Gerini:
Tellinæ, Glandes, Mytuli, *qui cautibus hærent.*
Delphini comites Nautarum, vertice curvo.
Phocæque atque Aries, Pontique ingentia Cete.
Scilicet omnibus his tribuit natura medelas,
Morbos *ut nullos mortalia corda pavescant,*
Queis pelagus, tellusque dedit medicamen, & aër.

De Mullo.

Purpureus Mullus b) *flammis crepitantibus assus*
Cum *flavo melle ardentes permitigat ignes*
Carbonum ex imo jaculantum spicula leti.

De Trygone seu Turture marina, & Murena.

Vulnera lethiferi liventia tabe Draconis
Lethalis Trygonis, *simul ambiguæ* Murenæ,
Pectoribus jecur avulsum sanare putatur.

* * *

Despumante mero decoctum in vase patente
Si bibitur, fœtus extinguit pondera in alvo.
Jus liquidum pellit de pectore dira venena
Epota in cœnis, cibus est lautissimus ejus
Piscibus è cunctis, si Rex Scarus excipiatur.
Hujus fel melli commixtum lumina mulcet
Mortalesque *acuit visus,* c) *tenebrasque repellit.*
At Solea insignis petulanti admota lieni,

Vin-

b) Plin. libr. 32. cap. 10.
c) Plin. ibid.

2011 Ministerio de Cultura

Vinctaque fasciolis, morbi pondus grave tollit.
Verum magnoculi Cephali *salsum caput olla.*
Figlina mersum, mellisque liquore rigatum,
Præstantis, ficos piloso in podice natos,
Et tumidas penitus poterit sanare mariscas.
Pelamydis *lepidæ caput id præstabit adustum.*
Offensæque adjuncta cuti cito Perca *coercet*
Nigrantem saniem, fere par afflatibus ignis.
Cærulei Glauci *cocti in viridantibus herbis*
Jus niveum cupidis auget nutricibus amnem
Cum bibitur: gratasque suis ita reddit alumnis,
Queis præbent dulci distentas lacte papillas.
At Thunni *jecur & nigrum fel saxa colentis*
Non sinit in ciliis superis succrescere pilos,
Pungentes oculos, si forcipe vulseris ante.
Æquorei *quoque* Equi *fel felli compar* Hyænæ.
Ingentem Congrum *si vivum condis aheno*
Palladio exundantem oleo, fervente sub igne
Pinguis adeps cribro aut colo transmissus aperto,
Dummodo Eleusinam quis ceram temperet una,
Et lini superimposito velamine, ad alvum
Applicet enixæ modo, nunquam membra notabunt
Informes maculæ & rugæ, formaque decora
Illæsa, ut fruitur quæ virginitate, manebit.
Combustum Rhinæ *corium splendentibus undis,*
Et rite appositum sanat tubercula fœda.
Ictus æquorei facile est sanare Draconis,
Si sectum in partes nova supra vulnera ponas.
Felque venenatum Phthiris d) *pulicisque marinæ*
Auxilium præsens cruciatis auribus adfert.
Turturis *at jaculo* e) *facile est lenire dolentes*
Dentes, si hoc fodias causam stirpemque dolorum.
Ubera post partum fuerint si obstrusa recentem,
Effundent lactis rivos felle uncta Lacertæ.
Scorpius *æquoreus nassa conclusus in arcta,*

Ii

d) Pediculi Plin. lib. 32. cap. 7.
e) Plin. lib. 9. cap. 42. Dioscor. lib. 2. cap. 12.

2011 Ministerio de Cultura

Si ſubito immoritur f) *generoſi in munere Bacchi,*
Et bibat hunc calicem mortalis ſplene laborans,
Aut jecore affecto, ſecurus deinde quieſcet,
Libera membra dolore videns, qui torſerat ante.
Calloſæque cuti læves in vertice Gerres,
Et denſis etiam Verrucis rite medentur:
At ſi, fæniculi molli cum crine, g) *coquantur,*
Poſt epulas lætæ Nutrices lacte redundant.
Ulcera ſalſugo Smaridum *ſerpentia ſanat.*

Reliqua deſiderantur.

Marcellus Virgilius, Florentinus, qui non veritus eſt de integro vertere Dioſcoridem poſt Hermolaum Barbarum, & Joannem Ruellium, quem ſcholiis doctiſſimis illuſtravit.

Marcianus, Aetio Tetrab. III. Ser. I. c. XXVII. Vide infra, *Martianus*.

Marcion Smyrnæus de ſimplicibus (ſimplicium medicamentorum) effectibus. Plin. XXVIII. 4. Tiraquellus *affectibus* legit, vitioſe ut opinor.

Marcus ὁ καθηγητὴς, apud Galenum, in lib. II. Antidotorum.

Marcus Cato, vide ſupra Cato.

Marcus Clinicus in veteri Lucilii epigrammate, lib. II. Anthologiæ p. 214.

Marcus Fabius Calvus, Ravennas, qui primus omnia Hippocratis opera vertit, hoc ipſo conatu laude digniſſimus.

Marcus Gallus Aſclepiadeus. Galen. T. II. pag. 283.

Marcus Leonellus Faventinus à Victoriis, cujus librum habemus de ægritudine infantium.

Marcus Terentius, Aſclepiadeus, Galeno ἐν γένῃ, lib. VII. T. II. p. 310. Vitioſe alii legunt Telentium vel Talentinum. Terentii hujus iterum mentio apud Galen. T. II. pag. 387.

Marcus Toletanus, qui ex Arabico ſermone in Latinum vertit librum de motibus manifeſtis & obſcuris qui inter Galeni ſpuria habetur. Ex Græco Arabice interpretatus fuerat Joannitius, de quo ſupra.

Marcus Varro, vide infra Varro.

Marcus ſimpliciter, Galeno in compoſitionibus Medicamentorum ἐν τύποις, lib. IV. c. VII. quem credibile fuiſſe unum ex illis prioribus.

Margareta cui Ladislaus Neapoleos Rex (A. 1414. extinctus) quod ejus artis eſſet

f) Plin. 32. 9. Dioſcorides lib. 2. cap. 35.
g) Plin. lib. 32. cap. 10. Dioſc. lib. 2. cap. 30.

2011 Ministerio de Cultura

eſſet peritiſſima, poteſtatem fecit ejus periculum faciendi. Cujus rei litteras ſe vidiſſe tradit Matthæus de Afflictis in conſtitutiones Siciliæ incip. *utilitati ſpeciali.* col. 11.

Marianus S. Barolitani, cujus ſunt plurimi libri Chirurgici.

Marinus, Galeno libr. Medicamentorum ſecundum locos VII. cap. II. & lib. II. Commentariorum in Hippocratem de natura hominis, T.V. pag. 21. ubi dicit hujus fuiſſe diſcipulum Quintum *) præceptorem ſuum μαθηταὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν τῶν δὲ πολλοί τε καὶ ἄλλοι, Νομισιανὸς μὲν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν Πέλοψ, Μαρῖνος δὲ Κόϊντος. Ibidem Marinum refert inter eos qui Anatomica ſcripſere, & initio libri octavi de dogmatibus Hippocratis & Platonis T. I. p. 318. inter eos qui neglectam artem anatomicam iterum inſtaurarunt, οἱ μὲν τὰς παλαιὰς ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τὴν ἀναϱομικὴν θεωρίαν ἠμελημένην ἀνακτησάμενοι. Hujus viginti librorum ἀνατομικῶν epitomen quatuor libris ſcripſit Galenus, ut ipſe refert de libris propriis T. 3. p. 364. τῶν Μαρίνου βιβλίων ἀνατομικῶν εἴκοσιν ὄντων, ἐν τέτταρσιν ἡμετέροις ἐπιτομή. & de eo quoque loquitur libro VII. de uſu partium c. 14. & libro ſecundo de ſemine, in fin. & alibi ſæpe T. I. pag. 246. 259. 542. T. 3. p. 453. T. 5. pag. 314. 324. Et hujus quoque trochiſcos deſcribit Avicenna lib. v. tract. IIX.

Marinus alius, cui nomen *Poſthumius* fuit, Plinio Secundo memoratus in epiſtola ad Trajanum, quæ eſt ſexta decimi libri, (al. duodecima) niſi hic idem ſit cum præcedenti, quod Jonſio perſuaſum. Sed malim Tiraquello, Joanni Bernierio, & Daniel Clerico aſſentiri quibus hic diverſus & fortaſſe prioris filius videtur, citatus ab Andromacho apud Galenum lib. VII. Medicamentorum ſecundum locos cap. II. qui quidem Andromachus vixit tempore Neronis & ejus Archiater fuit.

Marrar, Raſi lib. II. Continentis cap. I.

Marſerogem.

Marſilius Cagnatus, Veronenſis, libris quatuor obſervationum celebris qui poſt Romanam & Venetam editionem recuſi in Tomo tertio Lampadis artium Gruterianæ. Librum quintum MS. habuit Naudæus

*) Non igitur Marinus diſcipulus Quinti, ut errore calami traditum lib. 4. hujus Bibl. cap. 17. pag. 579. & à Joanne Bernierio Hiſt. Chronologica Medicinæ p. 102.

2011 Ministerio de Cultura

dæus teſte Labbeo. pag. 233. Bibl. novæ MSS. Digno Cognatum mactavit encomio Erythræus Pinacotheca prima p. 97. & Jo. Baptiſta Ferrarius Oratione XXXVIII. dicta in ejus funere.

Marſilius Ficinus, cujus infinita prope opera philoſophica, & verſionem Latinam Platonis aliorumque variorum ſcriptorum Græcorum habemus, & tres libros de triplici vita, quibus ſe oſtendit medicum, Tiraquello judice, conſummatiſſimum. Defunctus A. 1499. æt. 66. Opera ejus junctim excuſa Pariſ. 1641. fol. duobus Voluminibus. Erudite nuper de Ficino V. C. Jo. Georgius Schelhornius Memmingenſis in loco primo amœnitatum litterariarum, edit. Lipſ. 1725. 8.

Marſilius Paduanus, *de S. Sophia*, clarus ſæculo decimo quarto labente, cujus inter multa opera ſunt Commentarii in Aphoriſmos Hippocratis, atque in Avicennam, & Conſilia quædam medica.

Marſinus Thrax quem citat Alexander Trallianus p. 81.

Martialis Μαρτιάλιος Eraſiſtrateus quem Romæ ſibi innotuiſſe teſtatur Galenus cap. 1. de libris propriis. Ejus libri II. ἀνατομικῶν T. IV. p. 362.

Martiani ἀνατομικωτάτου libri II. ἀνατομικῶν T. III. p. 452.

Martianus Apher, Aëtio citatus Tetrab. III. Ser. III. cap. XI.

Martianus ſimpliciter citatus Aëtio Tetrab. II. Ser. III. cap. CX. & Ser. IV. cap. XLVII. & alibi, & Scribonio Largo, qui illum dicit fuiſſe tempore Auguſti, ſive ille fuit, ſive alius. Et ab alterutro unguentum Martiaton dictum vult Nicolaus.

Martianus Rota Venetus, qui nonnullas Galeni verſiones caſtigavit.

Martinus Acakia Catalaunenſis, medicus Pariſienſis, Tiraquello familiaris qui inter alia multa præclara opera libros duos Galeni de ratione curandi ad Glauconem, & Commentarios in Parvam artem ipſius & ſynopſim librorum de ſimplicibus edidit.

Martinus Cruſius Boruſſus, lexico Chymico & aliis ſcriptis Medicis notus, nec confundendus cum Martino Cruſio altero de Græcis litteris meritiſſimo, de quo Volum. VI. hujus Bibl. p. 682.

Martinus Gatinaria, Ticinenſis, cujus ſunt Commentaria in IX. Raſis ad Almanſorem.

Martinus Gregorius, qui nonnullas Galeni translationes ex Græcis exemplaribus emendavit.

Martinus Steynpeys, Viennenſis, cujus extat Methodus medicinæ.

Marty-

2011 Ministerio de Cultura

Martyrius citatus ab Alexandro Tralliano & Aëtio, ſi Tiraquellum audimus. Loca enim non reperio.

Marven filius *Zor* citatus Rabbi Moyſi Aphoriſmorum parte xx. ex libro de cibis, vide Ebibule ſupra, & filius Zor.

Maſagevich, Raſi Continentis, libr. VII. cap. IV.

Maſarginus, Raſi lib. III. Continentis cap. II. & cap. VI.

Maſarginih, ſive Maſargeneh, ſive item Maſargny, ſive Maſargimyd, ſive Maſargnih, ſive denique Maſarugh: hæc enim omnia nomina reperio, ejusdem operis lib. v. cap. I. & lib. VII. cap. I. niſi idem ſit cum præcedente, quod facile crediderim.

Maſerjavaihum medicum Baſorenſem, lingua Syrum, Religione Judæum memorat Abulfarajus p. 126. Hiſt. Dynaſtiar.

Maſerice, ſive Maſereice, utrumque enim reperio apud Raſim lib. I. Continentis cap. III.

Maſiniſſa Numidarum Rex, Medicis à Tiraquello accenſetur quia à Livio XXIX. 32. dicitur in ſpelunca occulta herbis vulnus curaſſe. Hoc autem de eo dici etiam potuit qui ad hoc Medicorum cura & opera uſus eſt, ipſe artis licet parum peritus.

Maſſaliotes ſive *Maſſilienſis* citatus Galeno T. II. pag. 391. & Aëtio Tetrab. IV. Ser. II. cap. LVIII. patriam non nomen denotat. Nam & Crinas, ſive Critias, & Charmis & Demoſthenes ophthalmicus Maſſilienſes fuerunt, de quibus ſuo loco. Videtur autem apud Galenum Demoſthenes intelligi.

Maſſurgei, Raſi lib. Continentis II. cap. IV.

Maſuilobey, Raſi lib. II. Continentis cap. IV.

Matthæus Curtius Ticinenſis, qui ſcripſit de venæ inciſione in pleuritide.

Matthæus de Gradi, vide Joannes Matthæus.

Matthæus Sylvaticus, Mantuanus, qui Salerni verſatum ſe teſtatur*) A. C. 1297. reliquit nobis vaſtum opus per lexici modum compoſitum quod Pandectas Medicinæ inſcripſit, dicavitque Roberto Siciliæ Regi A. 1336. De illius editionibus Bonon. 1474. Neapol. 1474. Venet. 1478. 1480. 1489. Taurini 1526. fol. dixi in Bibl. Latina. Opus haud dubie præclarum atque utile, ſi emendate ſcripta & accurate expoſita eſſent quæ in illo offeruntur,

*) In voce *bruchus*.

2011 Ministerio de Cultura

runtur. Sed cum vocabula Arabica ſcripta Hebraicis vel Latinis litteris licet non vitioſe, tamen multum negotii ſoleant faceſſere etiam illius linguæ peritis, ut omnes fatentur, atque oſtendit Reineſius libro de lingua Punica: quantam neceſſe eſt crucem figere ſcripta perverſiſſime, atque ita expreſſa ut ſingulis propemodum non paginis ſed verſibus Oedipo ſit opus. Quam peritus ſcriptor hic fuerit linguæ Græcæ pro captu & more illorum temporum, innumeris prodit locis. Exemplo ſit: *Obtalmia eſt apoſtema oculi, dictum ab* ob *quod eſt contra*, & talmon *quod eſt oculus, quaſi contra oculum.* Vel etiam hoc: *Dia Græce quando eſt una pars per ſe, debet ſcribi per jota & non per y, ut diamargariton. Dya vero quando ſignificat duo, per y debet ſcribi, unde Dyalogus, id eſt duorum ſermo. Dialectica vero per jota debet ſcribi, & eſt dictum, rationalis diſciplina. Dyalektika ſcribitur per y ut dicit Græcus. &c.* Vix eſt ut Arabice multo doctiorem fuiſſe ſtatuamus, quamquam Hiſpanos & Arabes ſe conſuluiſſe profitetur in voce *Maaleb.* Adducit quoque interdum Perſica vocabula, ſed rariſſime, ut in voce *barſegaſten*, & *ſebeſten.* Pleraque autem quæ explicanda ſibi ſumit, Græca omnia vel Arabica Latinis utcumque expreſſa litteris ſunt, in Latinis verſionibus Medicorum Græcorum vel Arabum obvia. Alia Latina ipſa, pauciora tamen. Non dubitandum interim, eruditus ſi lector acceſſerit, poſſe ex hoc libro eum diſcere non contemnenda, atque in Medicis antiquis, præcipue vero in Latinobarbaris ejus ope intelligere, quæ alioqui obſcura, lectores fugere neceſſeerat futurum. Exempla vide ſis apud doctiſſimum Reineſium p. 673. & multis aliis Variarum ejus Lectionum locis.

Scriptores, quos librum percurrens laudari à Matthæo Sylvatico reperi, hi ſunt:

Aaien, *in voce lapis.*
Abugerig, Abugeri, Abugeric, *ſæpius.*
Abullaan arach, *in voce lapis.*
Abix ſive Habix, *ſæpius, quod intelliges etiam de aliis, quibus locus nullus eſt adſcriptus.*
Abulhuaſim Almaſcadi in libro auri & minerarum & margaritarum terræ, *in voce miſch.*
Ægypti Reges quibus erat ſtudium ſcrutari corpora mortuorum, & cauſas valetudinum oculata fide recognoſcere, *in voce finel.*
Albaſarus.

Alba-

2011 Ministerio de Cultura

Albatarich. Vide infra, Galenus.
Albertus in ſuo lapidario, *in voce lapis.*
Albugerig, vide Abugerig.
Albuzit alharabi, *voce uſven.*
Alcauſus, ſive Alcacizi, Alcauus.
Alexander Medicus, *ſæpius.*
de Antidotis *in voce pnevmatoſis.*
Ali ſive Hali abbas, in ſecundo practicæ.
Almanſor tractatu tertio & quinto. Vide Raſis.
Aloëſme.
Anderodos, *in voce* caxchax.
Antidotarium virile in confectione mithridati minoris, in voce *milto* & *perſonantia.*
Archelaus qui regnavit in Cappadocia, *in voce electrum.*
Archigenes, *voce Daybom.*
Ariſtoteles, *in voce lapis.*
Aſclepius, *voce Gerebſtanum.*
Aſtahadion experimentator, *in voce Sartan.*
Atabari, *voce Sandal.*
in lapidario ſuo, *voce lapis.*
Averrois, libro Colliget.
Avicennæ Canones Fen, & de viribus cordis.
Bedigoras.
Bulcaſin eben aben Azerim libro qui dicitur Srrvitor.
translato à Simone de Janua, *voce ſarcocolla & Zegara.*
Callimachus, *voce erigion.*
Caſſius Felix, *ſæpius.*
tractatu de trochiſcis, *voce electrum.*
Collector, vide Averrois.
Conſtantinus, *voce demalachoëm.*
Cornelius Celſus.
Damaſceni antidotarium.
Demoſthenes de obtalimia (ophthalmia) *vocibus dialecanon, pachides, paracenteſis, pſilla, pſori.*
Diagoras, *voce caxchax.*
Dyascorides *ſæpiſſime.* (Dioſcorides)
Erodius ſive Gerodius. Hieroclem hippiatricum intelligi notavit Reineſius p. 532. Var. Lect.

Evax

2011 Ministerio de Cultura

Evax in lapidario ſuo, in magicis *voce lapis, & kenne.*
Filon (Philo) Medicus doctiſſimus & perfectiſſimus, diligentia longa & ratione ſcripſit qua diſciplina elleborum detur, *voce elleborus.*
Galenus ex translatione Albatarich, libro de chymis, libro de cibis, libro dynamidiarum, antidotario, libris de medicamentis, de ſimplicibus &c.
Gariponti paſſionarius, *voce monopagia.*
Gerodius, *voce cimolea, & pori,* vide Erodius.
Græcus, *voce dia, & buthormarien.*
Liber de doctrina Græca, *voce exantimata & rododaſin.*
Gregorii moralia, *voce obrizum.*
Habix ſive Abix.
Habouhaſen, *voce miſch.*
Hahamed, *voce lapis.*
Haly, ſive Aly.
Hieronymi Epiſtola de fictis amicis, *voce actago.*
Homerus, *voce mola.*
Humayn Judæus lib. de theriaca.
Hyppo. Hippocrates.
Joannicius.
Iſaac ben Aram (alibi Aniram vitioſe) in viatico, & de diætis particularibus.
Iſaac Benjamin, *voce lapis.*
Iſidorus *vocibus faba, lapis, paſſum.*
Meſaa, ſive Meſaao.
Meſarugie, Meſaruget.
Filius Meſarugie, *voce cantarides.*
Meſceche.
Meſehalach.
Joannes Meſue in electuario, in antidotario.
Aben Meſue, Meſuay.
Rabbi Moyſes.
Nicolaus.
Oribaſius commento aphoriſmorum Hippocratis, *voce carpelimor & regeber tederien.*
Ovidius Metamorphos. *voce ciſſos & electrum.*
Palladius libro de agricultura, *voce, medica.*
Papias, *voce falernum.*

Paulus

2011 Ministerio de Cultura

Paulus (Ægineta).
Plinius (ſcriptor. Hiſt. Naturalis.)
Plinius junior, *voce gerebotanum.*
Poſſedonius, *ſæpiſſime.*
Theodorus Priſcianus.
Pythagoras, *voce gerebotanum.*
Raſis in Almanſore & lib. de proprietatibus.
Rufus.
Serapion lib. aggregationis ſimplicium medicamentorum.
Servius.
Simon de Janna in Synonymis. Vide & ſupra in Bulcaſin.
Liber antiquus de ſimplici medicina, *voce echinus.*
Stephanus translator regalis diſpoſitionis *in Q. littera.*
Stephanus in Synonymis, *voce ponfolix.*
de capillo Veneris, *voce capillus.*
Synonyma antiqua, *voce nuigath & perſonantia.*
Theodorus Priſcianus.
Verſus, ſambucus eſt actis ſed ebulus eſt cameactis, *voce cameactis.*
Iris purpureum gerit florem, ireos album,
Gladiolus croceum ſed ſpatula fœtida nullum, *voce, Ireos.*
Urbanus per ſe neſcit pretium ſcabioſæ,
Nam purgat pectus quod comprimit ægra ſenectus,
Lenit pulmonem, purgat laterum regionem,
Apoſtema frangit, ſi locum bibita tangit,
Tribus uncta foris anthracem liberat horis. *Voce ſcabioſa.*
Filius Zezar.

Mattheolus ſive Matthiolus, vide infra Petrus Andreas Mattheolus.
Matthias Theodorus Menanelius, qui librum Græcum de Melancholia ex Galeno, Rufo, Aëtio aliisque medicis collectum Latinum fecit. Antw. 1540.
Maximianus, cujus collyrium deſcribit Alexander Trallianus libr. v. cap. vi.
Maximus Planudes cujus de curatione morborum, capita CXXX. MS. in Bibl. Bavarica Cod. 138. Quod ejusdem fertur de urinis, in aliis Codicibus Nicephoro Blemmidæ tribuitur. Idem Planudes vertit Græce

2011 Ministerio de Cultura

Græce Ariſtotelem de plantis ex Latino interprete, qui ex Arabico transtulerat, ut dixi Volum. x. p. 536.

Maymo citatus in Tacuinis Elluchaſem. Vide Maimo, & Moſes.

Medea cum ſorore Circe, venenorum & herbarum perita ab omnibus celebratur. Inde ſenes ad juventutem revocaſſe tradunt, ut in Æſone patre Jaſonis factum refert Ovidius VII. Metramorphos. Et Macrobio teſte libr. I. Saturnal. cap. XII. in æde Medeæ omne genus herbarum erat, ex quibus antiſtites dabant plerumque medicinas. Eam docuiſſe Marrubios remedia contra ſerpentes tradit Servius ad lib. VII. 750. Æneidos: *Quin & Marrubia venit de gente ſacerdos.* Hæc Tiraquellus p. 406.

Medeus, Galeno lib. II. Commentariorum in Hippocratem de natura hominis. Vide infra, Midias.

Medicus Apher, quisquis eſt, Aetio citatus. Vide Martianus.

Medius, Plinio lib. XX. cap. IV. niſi ſit ille Medeus. Medii Medici ſoror Cretoxena, Eraſiſtrati frater teſte Suida in Ἐρασίστρατος.

Medus, Cornelio Celſo, lib. V. cap. XIIX. niſi etiam ſit Medeus ille, aut Medius.

Megas, vetus inſcriptio Comoræ reperta in Hungaria, ἰπάλμυε εὐψύχει Μέγας ἰατρός. Apud Sponium p. 144. Miſc. Sed poteſt etiam Italmyrius eſſe nomen medici, cui elogium, μεγάλε ἰατρῦ tribuitur.

Meges Chirurgus, quem plurimum laudat Cornelius Celſus lib. VII. in princip. & lib. V. cap. XXVIII. non ſemel, & alibi ſæpe: Scribonius Largus de compoſitionibus Medicamentorum, cap. CCII. & Galenus in Medicamentis ſecundum locos lib. III. cap. item III. & lib. V. cap. VII. Plinius XXXII. 7.

Meges Sidonius, ſive ille, ſive alius Galeno memoratus ad fin. lib. VI. Methodi.

Mehereris, Serapioni Simplicium cap. CCI.

Megetius, Simplicii æqualis, in III. de cœlo, ſect. 30.

Meheret, Serapioni ejusdem operis cap. CCCI. in fin.

Melampus, à quo Proeti filias curatas, ſicut Herculem ab Anticyreo, memorat Hippocrates Epiſt. ad Cratevam. T. 2. p. 931.

Meletius archiater ad quem Baſilii Magni Epiſtola 369.

Meletius, monachus cujus liber de natura hominis exſtat, de quo dixi Vol. IIX. hujus Bibl. p. 405. ſq. Incertum idem ne ſit *Meletius*, Medi-

2011 Ministerio de Cultura

Medicus cujus Commentarii in aphorismos Hippocratis MSS. in Bibl. Regis Christianissimi & ἰατροσόφιον capitulis CCXVII. constans, in Bibl. Cæsarea. De quo supra in Ἰωαννίκιῳ. Gregorius Gyraldus præf. in librum de cibariorum facultatibus, quem ad Mich. Ducam CPolitanum Imp. misit Simeon Sethi Medicus: *De eadem fermere & facultate ad Constantinum, hujus ut puto Michaëlis Ducæ parentem, Michael Psellus libellum ante scripserat, cujus est exemplum apud* Meletium *græcum totius Medicinæ scriptorem, non eodem modo argumento, sed iisdem interdum pæne verbis.*

Melissus, apud Hippocratem statim post princip. lib. περὶ φύσιος ἀνθρώπου, de natura hominis, & Galenum in libro de Elementis.

Meliton, Galeno in Medicamentis κατὰ γένη, lib. VI. & VII.

Melitus nisi idem sit, quod puto, Galeno in Medicamentis secundum locos lib. sexto capite primo.

Pro Μελωνείοις commentariis Medicis apud Plutarchum legendum Μενωνείοις, ab auctore Menone, de quo infra.

Melosus, Rasi lib. I. Continentis c. V.

Melzigiar, apud Bulchasin in lib. Servitoris.

Menander Galeno in Medicamentis secundum locos lib. IX. cap. V. & alibi. Tom. II. pag. 302. Hunc esse puto quem Plin. citat lib. XIX. cap. VI. & lib. XXIII. cap. IX. quemque in Indice dicti lib. XIX. ait scripsisse Biochresta, id est, vitæ utilia.

Idem fortasse *Menander* Medicus cujus meminit Suidas, voce λεχίδης. Alius in veteri lapide *Menander* Medicus. *Vix. A. XXI. Titulum donavit Psyche*, apud Fulv. Ursinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXIV. 7.

Menarchus, supra Mænarchus ex Plauti captivis, prologo.

Menas Chirurgus, Aetio Tetrab. III. Ser. II. C. V.

Menecrates Syracusanus, Philippi Macedonis medicus, qui cum ægrotos quosdam & pæne conclamatos, vel casu vel arte in integrum restituisset, proindeque à nonnullis subblandientibus *Jupiter* cognominaretur, ut testatur etiam Clemens Alex. cohortatione ad gentes p. 36. elatior jam hoc nomine, sibique nimio plus placens, nullum accipere solitus præmium, hac tamen mercede contentus erat, ut liberati se esse illius servos faterentur, ut prodiderunt Suidas & Athenæus VII. p. 289. cujus verba operæ pretium est infra subjicere:

2011 Ministerio de Cultura

Ταῦτα νὴ τὴν Ἀθηνᾶν οὐδὲ Μενεκράτης ἂν ὁ Συρακόσιος ἐφθέγξατο. ὁ Ζεὺς a) Ἀπαλόμιος, ὃς ἐφρόνει μέγα ὡς μόνος αὐτὸς ἔ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις γινόμενος διὰ τὴν ἰατρικῆς. Τοῖς ἓν θεραπευομένοις ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας νόσους συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν, ὅπως ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι πεισθέντες, *) καὶ ἠκολούθουν, ὁ μέν τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων ἐκαλεῖτο Ἡρακλῆς. Νικόστρατος δ' ἦν ἕτερος ὁ Ἀργεῖος, ἱερὰν νόσον θεραπευθείς. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἔφιππος ἐν Πελτάστῃ λέγων,

Ὧδ' ὁ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι ὁ θεὸς,
Νικόστρατος δ' ὁ Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς.
Ἄλλος δέ τις μὲν ὡς Ἑρμῆς, χλαμύδ' ἔχων
Καὶ καρύκειον, πρὸς δὲ τούτοις καὶ πτερά,

Hæc, per Minervam, ne Menecrates quidem Syracusius, quem Jovem cognominabant, prolocutus fuisset, licet animo elatus sentiret magnifice de se, tanquam medicinæ peritia hominibus vitæ solus esset autor. Eos igitur quos à morbo sacro curasset, cavere & scripto polliceri cogebat futuros sibi obtemperantes servos, ubi convaluissent, ac comites. Ex illis unus Nicostratus Argivus liberatus à morbo comitiali Herculis vestitu incedebat, Herculesque dicebatur. Eorum sic meminit Ephippus in Peltaste.

Sic esse deum se jactabat Menecrates:
Nicostratus vero Argivus alterum se Herculem,
Alius vero quispiam se Mercurium *chlamyde*
Ornatus, caduceo, & alis insuper:

Ὡς ὁ Ζελείτης Νικαγόρας, ὁ καὶ τὴν πατρίδα τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων. Ἡγήσανδρος δέ φησιν οὗτος καὶ

Nempe Zelites Nicagoras, qui patriæ suæ tyrannidem occupavit, ut testatur Batton libro de tyrannis Ephesi. Hegesander scribit Astycre-

Ἀστυ-

a) Sic Barnabam Jovem vocavere Lycaonii, & Paulum Mercurium, quod hominem claudum natum, verbo sanassent Actor. XIV. 11.

*) Confer Hadr. Junii adag 49. Centur. 4. *nihil ad Medicorum arrogantiam.* & Balthas. Bonifacium hist. ludicræ libr. 1. cap. 49.

2011 Ministerio de Cultura

ἀσυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ, Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλον δ' αὖ τῶν θεισωθέντων Ἀσκληπιοῦ σολὴν ἀναλαβὼν, συμπεριεφθείρετο, αὐτὸς, δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν ἠμφιεσμένον, καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων, καὶ σκῆπτρον κρατῶν, καὶ κρηπῖδάς τε ὑποδεδεμένον, περιῆει μετὰ θεῶν χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππῳ τῷ βασιλεῖ, ὅτως ἔγραψεν.

Μενεκράτης Ζεὺς Φιλίππῳ χαίρειν.

Σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς. καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουληθῇς ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σώζειν, καὶ τοὺς ἐρρωσθαι ἀνόσους, οἱ ἐμοὶ πείθονται παρέχειν μέχρι γήρως ζῶντας. πυγαρῶν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν, ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω. πρὸς ὃν μελαγχολῶντα ἐπέστειλεν ὁ Φίλιππος. Μενεκράτει ὑγιαίνειν. b) παραπλησίως δὲ ἐπέστειλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίων βασιλεῖ, c) καὶ τοῖς

ontem, quem ſanaverat, ab eo vocatum fuiſſe Apollinem: alium item ejus auxilio morbo defunctum Æſculapii veſtitu ſumpto in ejus comitatu fuiſſe: ipſum vero amictum purpura auream coronam capite geſtantem, ſceptrum tenentem, ſoleas indutum, cum illo deorum cœtu regiones multas circumiviſſe, datisque literis ad Philippum regem, ita ſcripſiſſe:

Menecrates Jupiter Philippo felicitatem.

Tu quidem in Macedonia *regnas; at ego in* Medicina. *Tu bene valentes, ſi libet, perdere potes: ægris autem ſanitatem ego reddere, à morbo vindicare robuſtos, mihi ſi pareant, præſtareque ut incolumes perveniant ad ſenectutem. Itaque* Macedones *tibi ſtipatores ſunt, ac ſatellites, mihi vero qui à morbis ſuperſtites futuri ſunt: ego namque Juppiter vitam illis tribuo.* Ad eum ſic atræ bilis vitio inſanientem Philippus reſcripſit: *Philippus Menecrati Sanitatem.* Eadem ſcripſit Menecrates & ad Archidamum,

b) De uſu vocabuli ὑγιαίνειν vide Jo. Rualdum in vita Plutarchi p. 135. ſeq. & quæ viri docti ad Laërt. III. 61. VIII. 79. Ælianus autem XII. 51. Var. narrat Philippum præterea addidiſſe: συμβουλεύω σοι προσάγειν σεαυτὸν ἐπὶ τοῖς κατ' Ἄγκυραν τόποις. *Suadeo tibi ut Anticyras te conferas.*

c) Etiam Ageſilao Regi Lacedæm. ſimiliter ſcripſiſſe Menecratem & hujusmodi ab eo reſpon-

2011 Ministerio de Cultura

ἄλλοις ὅσοις ἔγραφεν, ὐκ ἀπεχόμένος τ Διός. καλέσας δέ ποτε αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον d) ὁ Φίλιππος μ τῶν ἰδίων θεῶν, συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ τ μέσης κλίνης ὑψηλοτάτα καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἢ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης. κ τράπεζαν παραθεὶς, ἐφ' ἧς βωμὸς ἔκειτο. καὶ τῶν ἀπὸ γῆς πάντων καρπῶν ἀπαρχαί. καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτη ἐθυμίων καὶ ἔπασπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος ὁ καινὸς Ζεὺς μ τῶν ὑπηκόων γελώμενος θεῶν, ἔφυγεν ἐκ τ συμποσίου, ὡς Ἡγήσανδρος ἱστορεῖ. μνημονεύει δὲ τ Μενεκράτους καὶ Ἄλεξις ἐν Μίνῳ.

regem Lacedæmoniorum, & ad alios ad quos literas mittebat, Jovis ſibi nomen arrogans. Ad cœnam aliquando Philippus invitatum eum cum ſuo deorum agmine, in mediis lectis omnes ut accumberent, curavit, altiſſimis, magnificentiſſime ac decentiſſime pro ritu ſacrorum ornatis, deinde ara ſuperpoſita menſam admovit, cum omnium terræ fructuum primitiis: quo tempore convivis cæteris afferebantur edulia, pueris Menecrati, ac ejus diis, libantibus, & ad ſuffitus odores incendentibus: tandemque, ut narrat Hegeſander, novus ille Juppiter cum ſubjectis ac morigeris diis irriſus aufugit è convivio. Meminit hujus Menecratis & Alexis in Minoë.

Non diverſus ab hoc videri poſſit Menecrates qui Cœlio Aureliano appellatur lib. 1. Chronicarum paſſionum c. 4. ubi de epilepſia. Nam in hujus ſacri morbi curatione inprimis triumphaſſe illum Philippi Medicum Athenæus teſtatur. At Cœlio iſte non Syracuſanus audit ſed Zeophletenſis.

Incertum an idem ſit cum Zeophletenſi Menecrates de quo hanc inſcriptionem

ſum tuliſſe refert Plutarchus in Ageſilai vita p. 607. & in apophthegmatis Laconicis pag. 213. & in apophthegmatis ducum p. 191.

d) Hujus convivii meminit & Ælianus: εὐτέλεια ποτὲ μεγαλοπρεπῶς &c. *Lautiſſimum aliquando convivium inſtruxerat Philippus, atque adeo & Menecratem ad epulas vocavit, ſeorſimque lectum ei juſſit apparari, & accumbenti apposuit acerram. Et ita ſuffitus ei fiebat, reliqui vero epulabantur, eratque magnificum illud convivium. Menecrates itaque primum ferebat illa, gaudebatque honore: poſtquam vero paulatim fames ei obrepebat, & homo eſſe convincebatur, ſtolidus ille conſurgens diſcedebat, ſeque injuria affectum dicebat, feſtiviſſime Philippo ita ſtultitiam ejus detegente.*

2011 Ministerio de Cultura

nem Romæ ad D. Pauli obviam exhibent Hieronymus Mercurialis Var. lect. lib. III. cap. 22. Boiſſardus T. III. 49. & Gruterus p. DLXXXI. 9. Fulvius Urſinus pag. 98. Τιβερίῳ Κλαυδίῳ Κυρείνᾳ Μενεκράτει, ἰατρῷ Καισάρων, καὶ ἰδίας λογικῶς ἐναργὸς ἰατρικῆς ἱστορίᾳ ἐν βιβλίοις ρνς', δι' ὧν ἐδιδάχθη ὑπὸ τῶν ἐλλογίμων πόλεων ψηφίσμασι ἐντελέσι. Οἱ γνώριμοι τῷ αὐτῶν αἱρεσιάρχῃ τὸ ἡρῷον. Videtur ſane idem hic eſſe qui Democrati apud Galenum 7. κζ' γένη T. 2. p. 414. audit ἀνὴρ κεφάλιστα ἐκλικὸς πρὸς τὴν τέχνην, & quem poſt Antoninum Muſam teſtatus floruiſſe, & ante Andromachum, ſæpius citat Galenus, inter alia laudans ejus librum ἀρίστων φαρμάκων lib. VI. τῶν κζ' τόπες T. II. pag. 252. & alio loco (lib. II. κζ' γένη, T. 2. pag. 334.) illum cui titulum fecit αὐτοκράτωρ ὁλογράμματος. Imperatori enim (Tiberio vel Cajo) inſcripſerat, & pondera ac numeros non ſiglis ac characteribus in quibus proclivis error, ſed integris verbis ac ſyllabis, laudatiſſimo inſtituto expreſſerat, quod tamen librarii deinde ejus librum deſcribentes obſervare neglexerunt, atque adeo diligentiam ejus ad poſteros reddidere parum utilem. lib. VII. τῶν κζ' γένη T. 2. pag. 413. ſeq. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ βιβλίον αὐτοκράτωρ ὁλογράμματος. Αὐτοκράτωρ μὲν, ἐπειδὴ τούτῳ προσπεφώνηται, ὁλογράμματος δὲ, διότι χωρὶς χαραγμάτων ὅλαις ταῖς συλλαβαῖς γέγραπται. - - ἀλλ' οὐδὲν γε πλέον εἰργάσατο πρὸς τὸν ἑξῆς χρόνον ὁ Μενεκράτης, τῶν ἐγγραφομένων αὐτοῦ τὴν βίβλον οὐχ ὁλογραμμάτους τὰς προσηγορίας τῶν ἀριθμῶν χαράττων, ἀλλὰ διὰ τῶν δηλούντων αὐτὰ χαρακτήρων.

ALII MENECRATES.

Menecrates Comicus. Suid. δράμα αὐτοῦ Μανέκτωρ ἢ Ἑρμιονεύς.

Menecrates Elaita Hecataei Mileſii æqualis, & cum eo Xenocratis cujusdam Platonico antiquioris diſcipulus teſte Strabone lib. XII. p. 572. Ejus ἑλλησποντιακὴν περίοδον citat idem pag. 551. Hujus an Xanthii Menecratis ἱστορία περὶ Νικαίας τῆς ἐν τῇ Βιθυνίᾳ laudatur à Plutarcho in Vita Theſei p. 12.

Menecrates Epheſius, quem de agricultura Græcis verſibus ſcripſiſſe teſtatur Varro lib. I. de re ruſtica cap. I.

2011 Ministerio de Cultura

M. Genicius Menecrates in vet. inſcriptione apud Gruterum p. CCCC XVI. 4.

Menecrates *γραμματεὺς* tempori Severi Imp. in veteri Græco marmore apud Reineſium III. 36. p. 313.

Menecrates pater Hermotimi Stoici, memoratur à Luciano in lib. de ſectis T. II. p. 742.

Menecrates Nyſæus, Ariſtarchi diſcipulus, Grammaticus, pater Ariſtodemi quem decrepitum Nyſæ adoleſcens audivit Strabo XIV. p. 650. Alterius junioris Grammatici Menecratis mentio apud Artemidorum IV. 82. 247.

Menecrates Poëta Græcus, ex quo profeciſſe ſe teſtatur Plinius indice libri octavi. Videtur intelligi Menecrates Epheſius, de quo ſupra. Non plane certum idem ne an medicus qui de medicamentis ſcripſit intelligatur ab eodem Plinio XI. 7.

Menecratis Smyrnæi, qui ante Meleagrum Gadarenum vixit atque adeo centum annis amplius CHriſti Servatoris noſtri nativitatem præceſſit, Epigrammata quædam Græca leguntur in Anthologia.

Menecrates Smyrnæorum præfectus tempore Hadriani Imp. vide Lambecium T. 2. p. 686.

Menecrates ſtatuarius vel architectus, de quo Anſonius in Moſella verſ. 307. - - *hic clari viguere* Menecratis *artes.*
Fallitur enim vir magnus qui de poëta Menecrate Epheſio hunc locum interpretatur lib. I. c. IV. lectionum Anſonianarum.

P. Tettius Menecrates in vet. inſcriptione apud Gruterum p. DCCCC LXXXXVII. 8.

Menecrates Tyrius citatur à Zenobio proverb. *Ἰνὸς ἀρχή* IV. 18. Sed apud Eraſmum in Adagio *Iccus dolores*, legitur *Melicrates.*

Menecrates Xanthius laudatus à Dionyſio Halic. lib. I. Antiq. Rom. p. 38. Ejus *Λυκιακὰ* citat Antoninus Liberalis cap. 35. & librum primum Stephanus Byz. in *ἀξιόμνησος.*

Antiquior Menecrates fuerit, ſi quem citat Theophraſtus ex libris naturalium quæſtionum, ut præclaro Tiraquello annotatum. Sed ubi hoc faciat Theophraſtus, non comperi.

Menecles Aetio laudatus.

Menecritus chirurgus citatur ab Heliodoro lib. de faſciis.

Menelaus, Galeno in lib. II. Antidotorum.

Mene-

2011 Ministerio de Cultura

Menemachus Aphrodiſeus, à Galeno poſitus inter Methodicos in Introductione, ſive Medico, huncque citat ipſe in medicamentis ſecundum locos, & lib. 1. Therapeuticæ, & Cornelius Celſus lib. VI. cap. IX.

Meneſtheus, Galeno in medicamentis κ̃ γένη libro v. T. 11. p. 387.

Meneſtor memoratus Theophraſto in hiſtoria plantarum iib. v. cap. IV. Θερμὸν δὲ κιτ]ὸς καὶ δάφνη καὶ ὅλως ἐξ ὧν τὰ πυρεῖα γένεται. Μενέσωρ δέ φησι, καὶ συκάμινος, & cap. X. πυρὰ μὲν γίνεται ἐκ πολλῶν, ἄ-ρεια δὲ ὡς φησι Μενέσωρ, ἐκ καρύου.

Menippus, Galeno in lib. 11. Antidotorum.

Menitheus, Galeno in libro Hippocratis linguarum expoſitio, citatus ex libro de appellationibus medicamentorum.

Μηνόδωρος ἀμβροσία, apud Galen. T. 2. p. 265.

Menodotus, Galeno in compoſitionibus medicamentorum κ̃ τόπους lib. v. c. VII. & lib. VI. c. I. Is fuit diſcipulus Antiochi Laodiceni, de quo ſupra diximus, fuitque ipſe Nicomedienſis, & Empiricus, dicaciſſimus & in dogmaticos iniqvus ut ſcribit Galenus lib. 1. de naturalibus facultatibus c. 14. T. 2. edit. Pariſ. p. 346. vide & p. 340. 343. 344. & T. 2. edit. Græcæ Baſil. p. 238. T. 4. p. 21. 22. 56. 57. 372. T. 5. p. 92. 624. Aſclepiadem invicte confutavit, judice Galeno T. 1. p. 94. Meminit Menodoti inter Empiricos etiam & Laertius in Timone ad fin. Galeni paraphraſis in Menodoti exhortationem & ſæpius inter Galeni opera, & ſeparatim prodiit Græce & Lat. Pariſ. 1583. 4. apud Morell.

Menœtas, Galeno lib. Pharm. κ̃ γένη 11. T. 2, 336.

Menon Ariſtotelis diſcipulus qui Medicorum placita collegit libris tribus *) quod opus Plutarcho 11 IX. 9. ſympoſiacon, Laërtio v. 25. & Galeno lib. 1. in Hippocratem de natura humana T. 5. p. 4. memoratur. πάρεσι, τὰς τ ἰατρικῆς συναγωγῆς ἀναγνῶναι βίβλους ἐπιγεγραμμένας μὲν Ἀριστοτέλει, ὁμολογουμένας δὲ τοῦ Μένωνος γεγράφθαι, διὸ καὶ Μενώνεια προσαγορεύουσιν ἔνιοι ταῦτα τὰ βιβλία. Vide Reineſium lib. 1. Var. Lect. c. 10. p. 33. ſq.

Menon, qui ut dicit Galenus libro quarto, de differentiis pulſuum, apud Roma-

*) Ita recte primæ editiones, licet in Wetſteniana tantum, α, β. omiſſo γ'.

2011 Ministerio de Cultura

Romanos in exercenda medicina clarus fuit. Is fuit præceptor Herodoti, de quo supra.

Menophanes clinicus in quem Lucilii epigramma lib. 2. Anthologiæ p. 214.

Menophilus, Cornelio Celso lib. VI. c. VII.

Menutianus, Galeno in lib. II. Antidotorum. Vide Minutianus.

Mercurius trismegistus apud Ægyptios inter inventores Medicinæ celebratus ut dictum supra, in Hermete.

Κυρᾶ Μερκυρίυ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐντιμωτάτου τοῦ ἐν μοναχοῖς, τοῦ σφυγμῶν Leidæ MS. inter libros Vossianos.

Mersinus Thrax apud Alexandrum Trallianum libro primo, capite decimo quinto, al. *Marsinus*.

P. Decius sive *Decimius L. Heros Merula* de quo Inscriptio Vetus apud Mercurialem IV. 22. Var. Lect. Vide supra, *Decimius*.

Mesarugie, apud Serapionem Simplicium, capite septuagesimono, & sq. & alibi sæpe, & apud Matthæum Sylvaticum.

Mescaben, Serapioni simplicium c. CLXI.

Meseac, sive *Meserach*, sive *Meseal*, sive *Meseah*, sive *Mesehah*, sive *Aben Meseach*, nisi sint diversi, apud Serapionem simplicium c. CX. & CXVI. & centesimovigesimo, & CCXXIV. & alios.

Mesehah, *Mesea*, sive *Meseacha* Serapioni simplicium c. LXVI. & c. CXL. & CLI. & CXCIX. nisi & idem sit cum præcedenti.

Mesias, Avicennæ lib. v. summa II. tract. II.

Mesih, sive *Misih*, utrunque enim reperio apud Rasim Continentis libr. III. c. I. & c. III. non semel, & c. VI.

Mesiriohe, Serapioni in Antidotis, qui tractatus est VII. c. XVII.

Mesue vide supra, Johannes.

Mesui lube, cujus sirupum describit Mesue in libro Antidotorum.

Meton Athenienssis, quem Callistratus, Euphronius, & Phrynichus, scripserunt fuisse optimum medicum & astrologum. Is annum magnum ex annis undeviginti constituit. Cujus meminit Tullius in epistolis ad Atticum lib. duodecimo, epist. II. Columella libro primo in præfatione, & libro nono, capite decimo quarto, & ex Græcis Aristophanes in Avibus, & Theon, aut quisquis is fuit, Commentariis in Aratum, ubi illum numerorum rationem diligentissime tenuisse scribit, & Diodorus Siculus libro III. c. II. ad fin. & iterum lib. XII. & Plutarchus in vita Alcibiadis. Hunc autem Lacedæmonium

2011 Ministerio de Cultura

monium fuiſſe ſcribit Ælianus lib. x. c. vii. De varia hiſtoria, & de eo quoque loquitur lib. xiii. c. xii. Sed vel Ælianum fefellit memoria, aut quod malim credere, vitioſi ſunt Æliani Codices, & ὁ Λάκων tanquam notius, librarii ſcripſerunt pro ignotiore pagi Atheniensis nomine, ὁ Λευκονιεὺς. Vide Rutgerſium libro quinto Var. Lect. cap. iv. & Meurſium de pagis Atticæ T. iv. theſauri Gronov. p. 746. Plura de Metone dixi lib. iii. hujus Bibl. c. v. § 7.

Metrodorus Athenienſis, Epicuri diſcipulus, cujus libros tres πρὸς τοὺς ἰατρούς memorat Laërtius x. 24.

Metrodorus Chius, Democriti diſcipulus, cujus auditores fuiſſe Anaxarchum & Hippocratem ſcribit Suidas in Δημόκρ.

Metrodorus Chryſippi Cnidii diſcipulus, præceptor Eraſiſtrati, apud Sextum Empiricum lib. i. contra Mathematicos p. 271. edit. à me curatæ.

Metrodorus Sabini, de quo alibi, auditor accurutior prioribus Hippocraticis, licet & ipſe non raro Hippocratem perperam intellexit, Galeno judice T. v. p. 396. Idem Aſclepiadeum vocat T. ii. p. 13. 14. *De herbis* librum ſcripſit teſte Plinio lib. xxv. c. ii. *ratione*, ut is dicit *blandiſſima, ſed qua nihil pæne aliud quam rei difficultas ſignificatur*, pinxit enim effigies herbarum, atque ita ſubſcripſit effectus: id quod etiam de Crateva & Dionyſio vult intelligi. Libri Metrodori hic titulus erat: ἐπιτομὴ τῶν ῥιζοτομουμένων, id eſt, Compendium earum rerum quarum radices ſecantur, ut idem dicit lib. xx. cap. item xx.

Metrodorum medicum, ſive illum, ſive alterum memorat Tullius libro ad Tironem, epiſtola incip. *Solicitat*, & Plinius pluribus locis, & Galenus lib. Simplicium Medicamentorum c. xxix. ubi illum dicit cæteras omnes præter ſectam Aſclepiadeam contempſiſſe. Metrodori Epheſii, dubium an Medici icon apud Boiſſardum & T. iii. theſauri Gronoviani, litera *bb*. Metrodorum laudat etiam Marbodeus carmine de gemmis, ubi de corallio:

Et ſicut ſcribit Metrodorus, *maximus autor*
Fulmina, typhonas, tempeſtatesque repellit.

Mevius Ruffus, Galeno medicamentorum ſecundum genera viii.

Michael Angelus Blondus, cujus extat libellus de diebus decretoriis, & alii plurimi.

2011 Ministerio de Cultura

Michael à Capella, cujus ſunt Synonyma medica.

Michael cognomento & profeſſione medicus, natione *Scotus*, apud Balæum, Centuria III. & eum quoque memorant Joannes Picus, Symphorianus Champerius, & Cornelius Agrippa.

Michael Pſellus de cujus *libris duobus de victus ratione* & libro περὶ χρυσῶν δυνάμεως dixi ad Allatium de Pſellis p. 23. & 33. T. v. hujus Bibl. De libro περὶ χρυσοποιίας pag. 25. ſeq. *De lapidum virtutibus* pag. 31. Illum MS. in Bibl. Cæſarea exſtare teſtatur Lambecius VIII. pag. 225. De libro MS. *de podagra* idem Allatius pag. 34. & de ἰατρικῷ ad Imp. Conſtantinum Ducam p. 51. Libellum περὶ ἀναδόξων ἀνασμάτων ad Michaelem Cerularium Patriarcham CPol. quem Schediaſmate illuſtraſſe ſe Allatius pag. 42. profitetur, digniſſimum editione ait Lambecius VII. p. 221. Hujus Pſelli ſolutiones naturalium quæſtionum ſibi per plagium tribuiſſe Simeonem Sethi, notavit Allatius de Simeonibus p. 182.

Michael Savonarola, vide Joannes Michael.

Michael Villanovanus, qui univerſam rationem Siruporum ad Galeni cenſuram diligenter expolitam, & alia quædam ſcripſit.

Micon, Miccion, Miction, ſive *Micton*, qui ῥιζοτομικὰ adverſus ſerpentes ſcripſit teſte Plin. lib. XX. c. XXIII. ejusque malagma deſcribit Celſus lib. V. c. XVIII. ubi nonnulli legunt *Nicon. Mictonem* autem citat Nicandri Interpres. Μίκτωνα ἐν τῷ περὶ ῥιζοτομικῶν. Harduinus pro Marcione Smyrnæo, de quo ſupra, etiam Mictonem jubet reponere, de quo adhuc puto ampliandum, donec id MSS. Codicum fide confirmetur. Idem Myſtionis Smyrnæi *Gynæcia* MS. capitibus MLXXII. quorum in catalogo apud Labbeum p. 172. bibl. novæ MSS. meminit Scipio Tettius, ad hunc putat Mictonem pertinere.

Midias Μιδίας apud Laërtium in teſtamento Lyconis Troadenſis, libr. V. ſect. 72. ubi Menagius legit Μηδίαν putatque eundem eſſe cum Medio de quo ſupra.

Migiſib, Raſi lib. Continentis VII. cap. I.

Miladius, Raſi ejusdem operis lib. VII. cap. III. & ex lib. Aphoriſmorum.

Milæſius, Cœlio Aureliano lib. Chronion V. cap. VII. & ſeq.

Miletus Plinio lib. XXVIII. cap. I.

Minucia C. L. Aſte Medica, in veteri lapide apud Fulv. Urſinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXVI. 2.

Minu-

2011 Ministerio de Cultura

Minutianus, Galeno in Aphoriſmos Hippocratis, lib. IV. cap. LXIX. & Medicamentorum κτ γέιη lib. VI. T. II. p. 403.

Miſchion, vitioſe pro Moſchion.

Misdaſan, Raſi lib. Continentis III. cap. IV.

Miſih ſive *Miſith*, auctor ſummæ, vide ſupra Meſih.

Miſus, Raſi Continentis VII. cap. IV. & lib. IX. cap. VI. non ſemel, ubi illum citat ex lib. de Obſtetricibus.

Miſuſan, Raſi lib. Continentis IX. cap. IV. & VI. & lib. X. cap. I. & II. ſæpe, & alibi.

Diis Manibus ſacrum. L. Annius Caſſius Mithradorus medicus IIII. faction. Circen. fecit ſibi & liber. ſuis poſterisque eorum. Vetus inſcriptio Romæ in via Appia. Spon. pag. 142. Miſc. eruditæ Antiquitatis.

Mithridates ſive Mithradates (ut in numis a) quibusdam id nomen ſcribitur) Rex Ponti ſuæ ætatis Regum maximus, ut cui duæ & viginti diverſarum linguarum nationes parebant, omnes anteceſſores medendi ſcientia & arte ſuperavit. Cujus commentationes Pompejus magnus in Latinam linguam à Lenæo liberto ſuo traduci juſſit, ut ſcribit Plinius lib. XXV. cap. II. Vide & Gellium XVII. 16. Sed Plinium audiamus: *Antea condiderat ſolus apud nos, quod equidem inveni*, Pompejus Lenæus, *magni libertus: quo primum tempore hanc ſcientiam ad noſtros perveniſſe animadverto. Namque* Mithridates, *maximus ſua ætate regum, quem debellavit Pompejus, omnium ante ſe genitorum diligentiſſimus vitæ fuiſſe argumentis, præterquam fama, intelligitur. Uni ei excogitatum, quotidie venenum bibere præſumptis remediis, ut conſuetudine ipſa innoxium fieret. Primo inventa genera antidoti, ex quibus unum etiam nomen ejus retinet. Illius inventum autumant, ſanguinem anatum Ponticarum miſcere antidotis, quoniam veneno viverent. Ad illum* Aſclepiadis b) *medendi arte clari volumina compoſita extant, cum ſolicitatus ex urbe Roma, præcepta pro ſe mitteret. Illum ſolum mortalium viginti duabus linguis locutum certum eſt, nec de ſubjectis gentibus ullum hominem per interpretem appellatum ab eo annis LVI. quibus regnavit. Is ergo in reliqua ingenii magnitu-*

a) Ezech. Spanhem. T. I. Operis de uſu numiſmatum p. 483. Vide etiam Thom. Crenium parte VII. animadverſ. p. 224.

b) De hujus ſcriptis ſupra pag. 91.

2011 Ministerio de Cultura

gnitudine, medicinæ peculiariter curioſus, & ab hominibus ſubjectis, qui fuere pars magna terrarum, ſingula exquirens, ſcrinium commendationum harum & exemplaria, effectusque in arcanis ſuis reliquit. Pompejus autem *omni regia præda potitus, transferre ea ſermone noſtro libertum ſuum Lenæum, Grammaticæ artis doctiſſimum, juſſit: vitæque ita profuit non minus, quam reipubl. victoria illa.* Ejus eſt nobiliſſimum illud Antidotum c) ab Mithridate nuncupatum, quod quotidie ſumendo Rex ille dicitur adverſus venenorum pericula tutum corpus ſuum reddidiſſe, ut tradit Celſus lib. v. c. XXIII. Plin. XXIII. 8. & XXV. 2. & Galenus lib. de commoditatibus Theriacæ ad Cæſarem. Juſtinus XXXVII. 2. *Venenum metuens, antidota ſæpius bibit, & ita ſe adverſus inſidias exquiſitis tutioribus remediis ſtagnavit, ut ne volens quidem ſenex veneno mori potuerit.* Itaque ut narrat Dio XXXVI. p. 35. & Florus III. 5. *male tentatum veneno ſpiritum, ferro expulit,* exorato ut ab eo interficeretur Germano duce, nomine *Biſloco* ut vocant Galeni Codices lib. de theriaca ad Piſonem T. II. p. 468. vel ut Appiani, Mithridatico p. 248. *Bitæto* ſeu *Bituito.* Omnes mortales ætatis ſuæ edendo & bibendo ſuperaſſe, atque ideo Bacchi nomen Mithridati tributum à Trallianis, tradiderunt quidam apud Plutarchum primo ſympoſiacon c. 6. qui tamen alteram addit rationem, veriorem fortaſſis, ac probatam etiam elegantiſſimo Mureto lib. I. Var. Lect. c. II. Mithridatia *Φάρμακα* memorat idem Galenus *κατὰ τόπους* lib. VII. c. II. T. II. p. 263. 307. & alibi ſæpe.

Miuh, Raſi Continentis lib. IX. cap. I. ſed credo mendum eſſe, & legi debere Miſih, de quo diximus.

Mnaſeas, Μνασεάς, Μνασαῖος Galeno. T. II. p. 317. 325. 327. 408. 409. methodicus Tom. IV. pag. 42. 373. vide ſupra Manaſeus.

Mnaſon, Galeno Pharmacorum localium lib. VII. c. II. & lib. VIII. cap. VII. in fin.

Mnemon Sidetes qui libro tertio Hippocratis de morbis epidemicis nonnulla addidit. Vide infra in Pamphylio.

Mneſicles, Plinio lib. XX. cap. XVIII. in fin. & alibi ſæpe citatus. In codicibus MSS. notante Harduino & apud Priſcianum *Mneſides.*

Mne-

c) Mithridatium, de quo Jo. Henrici Meibomii Diſſ. & Matthiolus in Epiſtolis pag. 215. ut alios jam omittam.

2011 Ministerio de Cultura

Mneſidemus, Dioſcoridi lib. IV. cap. LIX. aut ut alii ſecant LXVIII. quo de papavere ſativo tractat.

Mneſitheus Athenienſis, medicus Dogmaticus cujus meminit Galenus lib. I. & VII. methodi, & in Introductione, ſive medico, ſi ejus eſt, & alibi ſæpe, e) præſertim in lib. I. de Ratione curandi ad Glauconem, non multo poſt princip. ubi ita de eo loquitur, quod cum in omnibus aliis quæ ad artem pertinent, non mediocriter eruditus eſſet, tum in exercenda arte, quantum via ac ratione licet, nulli peritia ſecundus. Meminit etiam Athenæus, qui eum pluribus locis citat ex lib. περὶ ἐδεσῶν, ſive ut Galenus T. IV. edit. Baſil. pag. 334. περὶ ἐδεσμάτων, *de Eduliis*: & *Epiſtolam* περὶ κωθωνισμῦ, *de ebrietate*, Athenæus lib. XI. p. 483. Atq; *de facultatibus alimentorum*, Oribaſius II. 67. Laudat & παθολογικὸν Galenus T. 2. edit. Pariſ. p. 279. Anatomica id. T. V. edit. Baſil. p. 21. & Pauſanias in Atticis, cap. 37. p. 90. ubi illum medicina excelluiſſe, dicit. Is, ut ferunt, nunquam inebriari permiſit, ſed paucis tantum diebus hilareſcere.

Mneſitheus Cyzicenus. Oribaſ. IV. 4.

Mneſtheus, ſive Mneſtus (utrunque enim reperio) qui de Coronis ſcripſit. Nam & in his, ut alibi diximus, eſt aliqua valetudinis portio, ex Plinio lib. XXI. cap. III. Hunc, aut alium ejus nominis citat Gellius lib. XIII. c. XXX. eodemque ult. & Plutarchus in libro de cauſis naturalibus c. XXVI.

Molpis inter eos qui Chirurgica ſcripſere laudatur à Galeno in Hippocratem περὶ ἄρθρων libro quarto, T. V. edit. Baſil. p. 653. cum Diocle, Evenore, Nymphodoro, Nileo, Philotimo. Μολπιακα, T. XII. edit. Pariſ. p. 478.

Monteus cui liber ſecretorum inſcribitur ſub Galeni nomine T. X. edit. Pariſ. p. 549.

Monus, Aetio Quaternion. II. Serm. III. cap. XLII. & cap. CX.

Morſimus Athenienſis, tragicus frigidus & medicus ocularius parum probatus. Svid. in Μόρσιμος, Heſych. in Κλύμενος.

Moſchion, f) aut ut alii vitioſe vocant, *Miſchion*, niſi alter ſit, qui Græ-

e) Vide indicem ſcriptorum à Galeno laudatorum T. IV. hujus Bibl. p. 580.

f) Moſchion deminutivum à μόσχος, ut Ἐλαφίων, Ταυρείων, Αἰλουρείων, Γρυλλίων, Μελιασσίων, Γλαυκίων, Ἱεραξίων, Ἀκανθίων. Reineſ. p. 619. ad Inſcriptiones veteres.

2011 Ministerio de Cultura

ce ſcripſit de mulierum affectibus: & à Galeno citatur in medicamentis ſecundum genera, T. II. p. 259. 339. 340. 357. 391. præſertim ejus κοσμητικὸν T. II. p. 258. lib. I. c. I. & κῦ Τόπος, lib. I. c. item I. & lib. IV. c. VII. ubi eum vocat γνώριμον, familiarem: & lib. VII. c. II. Aetio Quatern. IV. c. XIII. Fuitque illi cognomen διορθωτῆ ſive Correctoris, quod quædam Aſclepiadis ſcripta corrigeret, ut dicit idem Galenus lib. IV. De differentiis pulſuum T. III. p. 51. Hic quoque aut alius ejusdem nominis ſcripſit Græce unum de Raphano volumen ut tradit Plin. lib. XIX. c. V. vide infra, Theodorus Muſcienus, & quæ de Moſchione Græco Gynæciorum ſcriptore, aliisque hujus nominis dixi Vol. XII. hujus Bibl. p. 702. ſqq.

Moſchion alter, ut puto, memoratus Plutarcho Problematon Sympoſiacon Decade tertia, c. X.

Moſchus, niſi idem cum priore, Cornelio Celſo citatus lib. V. cap. XIIX. atque etiam Galeno in medicamentis κῦ τόπος, libr. I. cap. I. & lib. IV. c. IIX.

Moſtaſes, Galeno in iisdem libris.

Moyſes Propheta magnus & Reip. Hebrææ conditor, S. Chryſoſtomo etiam medicus, de cujus medica & chemica ſcientia interpretes ad Exod. XV. 25. XXXII. 20. Deut. IX. 21. & quæ pridem notavi in Codice pſeudepigrapho Veteris Teſtamenti p. 864. ſqq. & quæ de ſcriptis Chemicis tributis Mariæ, ſorori Moſis p. 869. Galenum Moſis phyſiologiæ inſultantem & nimis anguſtos limites Divinæ potentiæ, perinde ut imbellis hominis alicujus viribus auſum ponere, bene confutat Moſes alter, de quo mox, Maimonides aphoriſmo ultimo.

Moyſes Maimonides à Patria Cordubenſis, à loco in quo commoratus eſt Ægyptius, inter Judæos celeberrimus, de quo Joannes Leo Africanus cap. 28. ſupra p. 296. Ejus *regimen ſanitatis* ſeu de conſervanda valetudine inſcribitur etiam *potens Jacob* ex Geneſ. XLIX. 24. Vide Hottingeri ſmegma Orientale p. 39. & de hoc aliisque medicis ſcriptis Maimonidis Julium Bartoloccium Tom. IV. pag. 105. ſeqq. & Venerandum Wolfium noſtrum T. I. Bibl. Hebraicæ p. 863. ſqq. Ejus *aphoriſmi* ex Galeno ſelecti digeſtique per ſectiones. XXIV. prodierunt neſcio quo interprete Latine Baſil. 1579. 8. additis aphoriſmis Joannis Damaſceni ad Filium.

Nuga.

2011 Ministerio de Cultura

Mugaribus Granatensis, cujus chymica cantica & mammaluci Damasceni in ea commentarios sed canticis ipsis obscuriores memorat Leo Afer in descriptione Africæ, ubi de Fessa urbe.

Muhamed aben Isaac, Judæus, cujus de re medica liber Toleti A. C. 1265. compositus fuit MS. in Bibl. Escorialensi.

Muhamed aben Cacim, aben Adame el Gasique, liber medicus scriptus Malacæ A. C. 1413. in eadem Bibl.

Muliasus discipulus, Rasi lib. IX. Continentis c. VI.

Mundinus Bononiensis, citatus Guido Gaulioco.

Mundinus de Lentiis, Florentinus, cujus expositionem habemus in Canones universales Mesue, & librum Anatomiæ, editum Papiæ 1478. fol. ac deinde sæpius. Hanc Anatomiam Bononiensi alii tribuunt, non ut Tiraquellus Florentino, ajuntque vixisse circa A. C. 1305.

Mundinus de Foro Julio, cujus Synonyma medica MS. habuit Jo. Georgius Schenckius scriptor Bibliothecæ iatricæ.

Mundinus unus ex superioribus, citatus in tabulis sive tacuinis Helluchasem.

Musa, vide Antonius Musa. Ex ejus posteris videtur, ad quam spectat Inscriptio vetus apud Reinesium pag. 633. Θ. Κ. ΑΝΤΩΝΕΙΑ ΜΟΥΣΑ ΚΑΙ Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΑΛΚΜΑΝ ΦΙΛΟΣΟΦ. ΣΤΩΙΚΟΣ ΑΝΕΘ. Π. Τ. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. Μ. ΑΝΤΩΝΙΩ ΓΟΡΔΙΑΝΩ ΤΕ ΚΑΙ ΠΟΜΠΗΑΝΩ ΚΙΟΥΙΚΑ. ΚΟΣ.

Musesa Rasi libri I. Continentis cap. I.

Museia, sive *Museya*, citatus in eo libro cap. VI. & lib. II. cap. I. non semel, & in Tacuinis Helluchasem.

Muscric.

Musæus poëta. vide supra, in Hesiodo.

Musonius de mulorum fœtibus. Vide V.C.J. Gottlieb Krausens umständl. Bücher-Historie p. 199.

Mutagnachil, Israëlita, Avicennæ libro quinto tract. III. citatus, vide supra, Israëlita.

Mycon sive *Myccon*, vide supra, Micton.

Myron, Cornelio Celso lib. V. ad finem ejus lib.

Ὁ Φὶ τ Μυσίας ἰατρός. Galen. T. II. p. 139.

Nasca-

2011 Ministerio de Cultura

N.

Naſcarius.

Naucratites, Galeno Pharmacorum localium lib. IV. cap. VIII. nomen patriæ, non medici. Naucratitæ fuere Athenæus cujus habemus Dipnoſophiſtica: Niloxenus de quo Plutarchus, convivio ſeptem ſapientum: Charon ſcriptor Ægyptiacorum, Philarchus, aliique.

Naumachius præceptor Philagrii, de quo poſtea.

Neapolita, Galeno lib. IV. & VII. medicamentorum κ̃ γένη., & κ̃ πάθ., lib. IV. cap. VII. & lib. VII. cap. IV. T. II. p. 251. 268. 283. 386. 404. 405. 410. 417. 419. & Paulo Æginetæ lib. III. c. XXII. Videtur Cajus intelligi, de quo ſupra.

Nearchus Galeno κ̃ τ̃ πάθ. lib. VIII. cap. VII. T. II. p. 287.

Nebros Cous, ex genere Aſclepiadarum ſummus & optimus Græcorum medicorum, ut ſcribit Theſſalus Hippocratis filius in oratione quam in Senatu Athenienſi dixit, cum patriæ excidium deprecaretur, quæ poſita eſt inter opera Hippocratis. T. II. edit. Lindenianæ pag. 940.

Nechepſon, ſive *Nechipſon*, ſive *Nichepſon*, vel *Nichepſus*, vel denique *Necepſus*, (hæc enim omnia leguntur) Ægypti rex citatus ab Aetio Tetrabibl. I. Serm. I. quo loco de Anthemi, ſive Chamæmelo differit, & iterum ejusdem Tetrab. Serm. II. cap. XIX. & XXXV. ubi eum Regem appellat, & iterum cap. XLVII. & Tetrab. III. Serm. II. cap. XCII. & Tetrab. IV. Serm. IV. cap. XII. Et hic quoque magicæ artis peritus fuit, teſte Euſebio chronographo. Et hujus item mentionem facit in apoteleſmaticis Manetho, & Vectius Valens Antiochenus, in libris quos inſcripſit ἀνθολογίας ut dixi lib. III. hujus Bibl. c. XX. & Galenus libro ſimplicium pharmacorum IX. ubi de Jaſpide viridi tractat, eumque citat ex libro VI. atque X. & Julius Firmicus lib. Aſtronomicon IV. cap. XVI. ubi & eundem vocat Ægypti juſtiſſimum imperatorem: & illum quoq; dicit fuiſſe optimum aſtronomum, omniaque vitia & valetudines collegiſſe: atque omnium ægritudinum medelas divinæ rationis magiſteriis adinveniſſe. Et lib. IIX. c. III. ad fin. ubi illum divinum vocat. Et Auſonius ad Pontium Paulinum epiſtola IV.

Quique magos docuit myſteria vana Necepſus.

Et

2011 Ministerio de Cultura

Et is forte eſt, quem Chenephren vocat Artabanus, apud Euſeb. IX. 27. præparat. Evangel. p. 434. illum ſcilicet Ægyptiorum Regem, qui Moſen conjecerit in carcerem, quod conaretur liberare populum ab Ægypto.

Neleus, Pauło Æginetæ lib. III. cap. XXXVII. qui forte eſt Nileus, de quo infra.

Nemeſius, de cujus lib. de natura hominis Vol. VII. hujus Bibl. p. 549.

Neocles Æliano memoratus lib. XVII. Animalium, cap. XV. quo loco de rubeta rana loquitur.

Neoptolemus μελιτουργικῶν ſcriptor, de ratione conficiendi ſervandique mellis, laudatus Plinio indice libri XI.

Neronem quoque ut Medicum citat Paulus Ægineta lib. VII. cap. XVII. & Plinius Valerianus lib. rei medicæ I. c. XXIX. quem non temere poſſumus conjicere fuiſſe illum Imperatorem, illaudatiſſimum quidem illum, ſed apprime tamen doctum, ut videre licet ex Suetonio & aliis ſcriptoribus. Vix enim de alio quopiam Nerone docto comperies, niſi & de Tiberio illo intelligas, qui & ipſe Nero dictus eſt, ut tradit Suetonius. Neronianum Oxyporium deſcribit Marcellus Medicus, Medicamentorum c. XX.

Nicander Colophonius, de quo abunde dixi lib. III. hujus Bibl. cap. XXVI. De illo adiri poteſt etiam Lambecius lib. II. de Bibl. Vindob. pag. 565. ſeq. Citatur Nicander à Galeno T. I. p. 262. T. II. p. 125. 137. T. III. p. 269. T. V. p. 618. & aliis in locis. Nicandri theriaca olim imitatus latinus Poëta Æmilius Macer in libris theriacon de quibus Quintilianus. *Eugenii* (an *Eutecnii*) Sophiſtæ paraphraſis Græca in Nicandri Theriaca & Alexipharmaca fuit MS. in Bibl. Eſcurialenſi. Theriaca carmine Latino reddita & ſcholiis explanata etiam à *Petro Jacobo Eſteve* Hiſpano, Valentiæ 1550. Ex *Jacobi Grevini* (qui Gallice etiam interpretatus eſt) Latina Metaphraſi, loca affert Jo. Rhodius ad Scribonium Largum p. 269. 274. Italico carmine expreſſa Alexipharmaca à Viro eruditiſſimo humaniſſimoque *Antonio Maria Salvinio*, didici ex Diario eruditorum Italiæ T. XIV. p. 132.

Nicander Thyatirenus quem à Colophonio non eſſe diſtinguendum conjicies è Stephano Byz. in Θυάτειρα.

Nicander ſimpliciter citatus Cælio Aureliano lib. Chronion I. cap. IV. Paulo Æginetæ, ſive ille eſt, quod facile crediderim, ſive alius.

2011 Ministerio de Cultura

Alius certe *Martius Fontejus Nicander* Medicus in veteri Inſcript. Romana apud Sponium p. 142. Miſc. eruditæ Antiqv. & Fabrettum p. 6.

Nicephorus Blemmida, cujus ſunt Canones de Urinis, Maximo Planudi ab aliis tributi.

Niceratus, qui de herbis ſcripſit, teſte Dioſcoride in præfatione, & Epiphanio Cyprio ſtatim poſt initium lib. I. adverſus hæreſes. Citaturque hic Aſclepiadis ſectator Galeno in Medicamentis ſecundum locos lib. III. cap. I. & lib. VII. cap. IV. & cap. VI. & alibi ſæpe, T. II. p. 270. 272. 283. 291. & Cælio Aureliano lib. Chronion II. cap. V. ex lib. de Catalepſi. Niceratus, quisquis eſt, memoratur Plinio in Nomenclatura authorum, lib. XXXI. cap. II.

Nicetes, Galeno medicamentorum ſecundum locos lib. IV. c. VII.

Nicetas ἰατρὸς βασιλέως ad quem epiſtola Theophylacti quinquageſima quinta. Idem fortaſſe Nicetas qui Chirurgorum Græcorum collectionem digeſſit, de qua dixi Vol. XII. hujus Bibl. p. 778. ſq.

Nicias, ſive *Niceas* Mallotes laudatur à Plutarcho in parallelis p. 308. *ἐν τῇς περὶ λίθων de gemmis*, eidem lib. de fluviis p. 1161. & Stobæo florileg. p. 540.

Nicias Solenſis, perfidus ille Pyrrhi regis Epirotarum medicus, Claudio Quadrigario apud Gellium III. 8. & Zonaræ: aliis *Cineas* ut Æliano XII. 33. Var. Hiſt. Sed Valerio Max. VI. 51. & Ammiano Marcellino XXX. 1. *Timochares* ſive *Democharis*.

Nicias alter Nicopolita, apud Plutarchum Problematon Sympoſiacon VII. c. I.

Nicodemus, Galeno lib. IX. Pharm. localium c. VII. Meſue in Antidotis non ſemel. Videtur corruptum pro Nicomede, de quo infra.

Nicolaus Alexandrinus, qui librum edidit de compoſitione medicamentorum particularium, Latinitate donatum à Nicolao Rhegino & plenius à Leonardo Fuchſio. Hic eſt Nicolaus quem Myrepſum vulgo appellant, & de quo dixi uberius in hoc ipſo Volumine, ſupra pag. 4. ſqq. Conſtat autem opus quod ſub hujus nomine Latine (Græce enim nondum prodiit) habemus, ex magno dynamero alphabetico Nicolai, quod laudat Aëtius X. 27. & ex aliis longe junioris ſcriptoris obſervationibus, qui Chriſtianus poſt Actuarium & Meſuen Arabem vixit (uterque enim ab eo allegatur) & doſes, ſynonyma, ſuccedaneas medicinas &c. aliaque adjunxit. Alius vetuſtior Nicolaus ſive *Νικόλεως* quem ſimpliciter citant Galenus

2011 Ministerio de Cultura

nus lib. v. & lib. vii. medicamentorum κατὰ γένη, T. ii. pag. 387. 412. & Paulus Ægineta lib. iv. c. xxxvii. & lib. vii. c. xvii. & cujus Nicolai emplaſtrum refert Nicolaus Myrepſus x. 143.

Nicolaus Ancon quem temporis ſui ſcriptorem inter Medicos laudat Tiraquellus.

Nicolaus Callicles, Archiater, ad quem extant Theophylacti Epiſtolæ.

Nicolaus Ferrarienſis, non diverſus ut opinor à Leoniceno de quo mox.

Nicolaus Judocus Venetus.

Nicolaus Leonicenus, Vincentinus, qui cum per ſexaginta annos medicinam Ferrariæ docuiſſet, ibi diem obiit An. 1524. ætatis ſexto & nonageſimo, rogatusque quonam arcano medico uteretur, ut tanto cum corporis & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu ſenectutis moleſtias effugeret, *vividum*, inquit, *ingenium perpetua vitæ innocentia, ſalubre vero corpus hilari frugalitatis præſidio facile tuemur.* Hujus exſtant libri de Plinii & aliorum in medicina erroribus, nec non Commentarii in Galenum, & illius multorum operum translationes, & alia multa opera elegantiſſima & doctiſſima. Is primus ſi Tiraquellum audimus poſt hominum memoriam docuit medicinam latine loqui.

Nicolaus Leonicus Thomæus, qui lib. iii. edidit de varia Hiſtoria, & Latine vertit libr. Galeni cui titulus eſt, Documentum de puero epileptico.

Nicolaus Machelus, Mutinenſis, qui commentarios Galeni in i. librum Hippocratis de morbis vulgaribus, & Raſis librum de peſtilentia è Græco Latine reddidit.

Nicolaus Maſſa Venetus, cujus ſunt libri de febre peſtilentiali, petechiis, & morbillis, de morbo Neapolitano.

Nicolaus Myrepſus, ὁ μυρεψὸς, magni dynameri ſcriptor, vide Cangii gloſſarium Græcum in voce δυνάμερον, & quæ ſupra in Nicolao Alexandrino.

Nicolaus Nicolus, Florentinus, Pogii familiaris, Philelphi contra inimicus, qui librum Sermonum in hac arte mira ubertate compoſuit, in quo univerſalem medicinam in unum veluti corpus congeſſit, quod apud Græcos Oribaſius fecit. Illum graviſſimæ authoritatis medicum vocat Leonicenus in libro de Serpentibus.

Nicolaus Poll, Cæſaris medicus, cujus eſt liber de cura morbi Gallici.

Nicolaus Præpoſitus, cujus eſt Diſpenſatorium ad aromaticos, ex Nicolao Myrepſo excerptum, ut dixi ſupra p. 6.

2011 Ministerio de Cultura

Nicolaus Quintus Papa ab A. C. 1447. ad 1455. Bartholomæi Parentucelli Physici sive Medici filius, arte & professione medicus etiam ipse ut omnium scriptorum ejus tempestatis testimonio ait se tradere Tiraquellus p. 274. Nicolaum autem Papam, cujus salem purgatorium memorat Nicolaus Myrepsus Sect. 2. cap. IX. oportet fuisse ex prioribus aliquem.

Nicolaus de Regio, sive Regino Calaber, qui primum maximam operum Galeni partem in Latinum traduxit non admodum eleganter, ut ejus tempora ferebant, sed fideliter tamen, & Nicol. Myrepsi quædam.

Nicolaus Salernitanus, cujus sunt duo Antidotaria, unum majus, alterum minus, imprimis commendata, & quorum minore passim utuntur pharmacopolæ.

Nicolaus Salicetus, cujus in chirurgia librum habemus.

Nicolaus, aut ille Myrepsus, aut alius, & is quidem superior plerisque omnibus, utpote quem citat Rasis lib. Continentis XI. C. IV.

Nicomachus Stagirites Machaonis filius, Pausaniæ in Messen. memoratus, cujus ἰατρικῶν libros sex, & unum Physicorum Suidas memorat.

Nicomachi alii duo medici à Suida recensiti, alter pater Aristotelis, alter filius, qui inter cætera sua opera scripsit Commentarios in Physicam patris, & sex Ethicorum libros ad Eudemum, qui & tempore Ciceronis extabant, ut ipse dicit lib. v. de fin. cap. v. Nicomachum autem, quisquis is fuit, citat Galenus medicamentorum secundum genera lib. v.

Nicomachus Smyrnæus Galen. T. 3. p. 204.

Nicomedes ocularius. Vetus Inscript. apud Fulv. Ursinum p. 100. *Q. Golius Q. L. Nicomedes medicus Ocularius Six Vir Col. Jul. Fanestris. Golia Q. L. Salvia uxsor. Q. Golius Q. F. Pol. Fanester Filius, Velia Q. L. Prisca uxsor. Ex testamento Fanestris Filii.*

Nicomedes citatus Galeno lib. de compositione medicamentor. κτ' τύπ. II. c. item 11. T. 11. p. 180. 184. Vide & supra Nicodemus.

Nicomedes Smyrnæus, de quo vetus Inscriptio Romæ, quam refert Sponius p. 131. Misc. eruditæ antiquitatis, ad Galieni Imperatoris eam referens tempora:

Θ. K.

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
Ὃς ἦν ἄριστος ἰητρὸς ἐν ζωῇς ὅτ' ἦν,

Πολλὰς

2011 Ministerio de Cultura

Πολλὰς τε σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις
Ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.

ἐυψυχῶ Νικομήδης, ὅτις οὐκ ἤμην καὶ ἐγενόμην, οὐκ εἰμὶ καὶ οὐ λυποῦμαι, ζήσας ἔτη μδ' καὶ ἡμέρας κγ'.

Cippum posuere Nicomedi cognati,
Qui in vivis cum esset, optimus fuit Medicus
Multosque remediis, *dolorem sedantibus sanavit,*
Nunc corpus habet dolore vacuum, mortuus.

Bono animo sum Nicomedes, qui non eram & natus sum, esse desii & non contristor, vixi annos XLIV. & dies XXIII.

Itidem Romæ eruta basis statuæ votivæ, Æsculapio à Nicomede consecratæ: ex vicinia thermarum Trajani. Τῷ σωτῆρι Ἀσκληπιῷ σωτηρία καὶ χαιρήρια Νικομήδης ἰατρός.

Τὴν παιδὸς καλλίσαν εἰκὼ τάνδε Θεοῖο
Παιᾶν᾽ κόρᾳ ματρὸς ἀπαρτίκᾳ,
Δαιδαλέων μερόπεσσιν ἐμήσαο Σκιοβόηθε
Εὐπαλάμᾳ σοφίης μνᾶμα καὶ ἐσομένοις.
Θῆκε δ' ὁμῶν νούσων τε κακῶν ζωάγρια Νικομήδης καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

Æsculapio Servatori donaria pro salute restituta gratiarumque actionem Nicomedes offert Medicus.

Pulcherrimam hanc imaginem pueri Dei
Paanis (Apollinis) *filii ex matre quæ cito peperit,*
Adornans mortalibus effinxisti Scioboëthe *)
Artificiosæ scientiæ tuæ monumentum etiam posteris.
Posuit autem Nicomedes, ut esset simul liberationis pretium à malis morbis
Et manuum specimen antiquarum.

Et in altera facie: Τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σωτηρία καὶ χαιρήρια Νικομήδης Σμυρναῖος ἰατρός.

*) Sculptoris nomen.

2011 Ministerio de Cultura

Ὅιον ἐμαιώσανθ νέον Ἔκον Εἰλείθυιαι
Ἐκ Φλεγύω κούρης Φοίβῳ ἀκειρεκόμῃ,
Τοῖόν τοι Παιὰν Ἀσκληπιὲ Σκιοβόηθ
Χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.
Νηῷ δ' ἐν τῷδε ζωάγρια θῆκεν ὁρᾶσθαι
Πολλάκι σαῖς βλαῖς νοῦσον ἀλευάμῳθ.
Σὸς θεράπων εὐχῆς ὀλίγαν δίσιν οἵα θεοῖσιν
Ἄνδρες ἐφημέριοι τῶν δε φέρουσι χάριν.

Regi Æsculapio pro Salute gratiarumque actione, Nicomedes Smyrnæus Medicus (consecrat.)

Qualem obstetricatæ sunt recens natum Ilithyæ
Ex Phlegya filia, Phœboque intonso:
Talem tibi Pæan Æsculapie Scioboëthus
Manu erudita statuam industrie sculpsit.
Hoc autem in templo pro mercede salutis posuit conspiciendam,
Tuis sæpe consiliis expulso morbo:
Tuus Cliens tenue pro voto donum, qualia Diis
Viri mortales horum gratia offerunt.

Nicon, Sexti Fadii præceptor, cujus librum περὶ πολυφαγίας, id est de edacitate memorat Cicero ad Trebatium lib. epistolarum VII. epist. XX. incip. *Amabilior.* Hunc, aut alium ejus nominis citat Cornelius Celsus lib. V. cap. XIIX. quanquam nonnulli ibi Micon legunt. Pater quoque Galeni Nicon appellatus est, quem Philosophiæ & Mathematicarum disciplinarum, litterarumque elegantiorum peritum filius testatur, X. de simplic. medic. & I. κατὰ γένη T. II. p. 321. Vide & Tzetzam Chiliad XII. vers. 10. sq.

Nicoon, sive ille, sive alius antiquissimus medicinæ author ab interprete Nicandri in Theriacis citatus.

Nicostratus, Galeno lib. IIX. Pharmacorum localium c. II. & lib. IX. cap. IV. & lib. VII. τῶν κατὰ γένη, c. V. & VI. T. II. p. 276. 299. 302. 303. 412. & lib. II. Antidotorum: & Aetio citatus, qui Anticyræ meretrici hellebori vim magnam moriens dicitur reliquisse, teste Antiphane lib. de meretricibus apud Athenæum XIII. p. 586.

Isolæ

2011 Ministerio de Cultura

Iſolæ in ædibus presbyteri in vaſe rotundo & longo, teſte Reineſio claſſe XI. 8. Inſcript. p. 68. *Q. Clodius Q. L. Niger medicus ocularius, ſibi & Q. Clodio Q. L. Salvio Patrono.*

Niger, vide *Petronius Niger*, & *Sextius Niger*. Nigrum autem ſimpliciter citat Galen. lib. VI. Simplicium c. I. & lib. Antidotorum I. Cœlius Aurelianus lib. Oxeon III. c. XVI. ubi illum vocat amicum Tullii Baſſi, & Galenus lib. Simplicium VI. in præfatione.

Domitius Nigrinus Galen. T. 2. p. 417.

Νηλεὺς, *Nileus*, Cornelio Celſo, Galeno T. 2. p. 182. 183. & T. v. pag. 653. ubi male Ἰηλεὺς pro Νηλεύς, Paulo & Aetio citatus & Oribaſio de machinamentis. Vide Neleus.

Nilus etiam Galeno T. 2. p. 222. 283. 292. Paulo, lib. VII. c. XIIX. & Aetio ſæpe citatus, niſi idem ſit cum præcedente.

Demetrius Nomachlomus cujus manu An. C. 1339. exarata Græce ſcripta Oribaſii, Nicolai Myrepſi & aliorum in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi n. 2703. Vide celeberrimi Montfauoni Palæographiam Græcam p. 70.

Nomiſianus infra in Numiſiano.

Nonus de quo dixi Volum. XII. Bibl. p. 685. ſeq.

Notkerus medicus Doctor, cujus hymnum qui incipit *Rector æterni metuende ſæcli* edidit Henricus Caniſius inter varia poëmata antiqua monaſterii S. Galli T. v. part. 2. Antiquarum Lect. & novæ edit. T. II. part. 3. p. 210. & T. XXVII. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 516.

Numenius, Celſo lib. v. citatus c. XIIX. & c. XXI. Hujusque librum Theriacum laudant Scholia in Nicandrum. Numenium Heracleotem hunc Dieuchis diſcipulum fuiſſe ſcribit Athenæus libr. I. Dipnoſophiſtarum, ut in Dieuche diximus.

Numiſianus, aut ut alii vocant, *Nomiſianus* Corinthius, unus ex præceptoribus Galeni, ut ipſe Galen. dicit poſt prin. ἀναϛομικῶν ἐγχειρήσεων, id eſt, Anatomicarum adminiſtrationum. Et de eo quoque loquitur in Commentariis Hippocratis de natura hominis, ubi & illum Heracleanum vocat, dicitque etiam Pelopen, alium ex ſuis præceptoribus fuiſſe diſcipulum illius T. v. p. 21. Et ejus item meminit lib. v. Aphoriſmorum Hippocratis. T. v. p. 293. Vide & T. IV. p. 370.

Numius Aetio citatus Serm. XIII. c. XX.

Nymphodorus, aut ut alii vocant, Nymphodotus, Cornelio Celſo lib. IIX. c. XX.

2011 Ministerio de Cultura

xx. Plinio lib. XXXIII. XXXIV. & XXXV. Galeno lib. VI. medicamentorum ſecundum genera. Aetio Tetrab. III. Serm. I. cap. XLV. & XLIX. & Paulo Æginetæ lib. VII. c. XII. citatus, nec non Oribaſio de machinamentis.

O.

Obes, Raſi lib. IIX. Continentis c. I. & lib. IX. c. IV. ex Antidotario.

Octavius Horatianus diſcipulus Vindiciani, de quo ſuo loco. Hujus extant lib. IV. rerum medicarum, in quorum poſtremo poſt princip. meminit illius ſui præceptoris. Illos tamen libros non hujus eſſe, ſed *Theodori Priſciani* tradit Gregorius Gyraldus hiſtoriæ poëtarum dial. VII. quo de Menandro diſſerit. Quisquis autem is eſt, ſuum citat primum Phænomenon in II. parte lib. II. c. VII. Plura de illo ejusque editionibus dixi in Bibl. Latina.

Ocyroe, Chironis filia Ovid. II. Metamorph. 636. ſeq.

Odus de Odis Patavinus, cujus ſunt libri de cœnæ & prandii portione.

Oenone ab Apolline artem medicam edocta. Ovid. Heroid. quinta v. 145. ſq.

Olympiaeus, ſive *Olympicus* Mileſius, quem Galenus in Introductione, ſive Medico ponit inter methodicos. T. 4. p. 373.

Olympiades Thebanus Plinio citatus lib. XX. c. XXI. & Galeno lib. IV. de differentiis pulſuum.

Olympias Thebana, Plin. hiſt. naturali & Plinius Valerianus IV. 5.

Olympicus, ſive ille *Olympiacus* ſive alius, quem nugacem appellat Galenus lib. I. Therapeuticæ. Præceptor Apollonii Cyprii, methodicus, id T. IV. p. 43. 45. 46.

Olympionicus, Galeno in medicamentis ſecundum locos lib. IV. c. VII. & Aetio citatus Tetrabibli II. Serm. IV. c. CII.

Olympius, Galeno Pharmacorum localium IX. c. III. T. II. p. 296.

Olympius collega Octavii Horatiani, ut ipſe Horatianus dicit in præfatione lib. I. rerum medicarum.

Olympus Sophiſta, Aetio Quaternionis III. Serm. III. c. XIX.

Olympus medicus Cleopatræ familiaris, apud Plutarchum in Antonio, p. 953. ſive ille, ſive alius. Alterum autem horum, aut alium citat ſimpliciter Galenus in medicamentis ſecundum locos. Alius etiam de quo infra in Tauranio.

Omeis Bentamiz, qui *Omas Bentamin* citatur Arabibus.

Onan,

2011 Ministerio de Cultura

Onan, sive *Onen*, Rasi lib. III. Continentis cap. III. non semel, ubi citatur ex lib. de electionibus.

Onasim, Serapioni Simplicium c. CXXXVI.

Onesidemus, Galeno in medicamentis secundum locos lib. X. c. I. non semel. T. II. p. 306.

Onetrus, sive Oneter ibid. lib. VII. ad fin. T. II. p. 273.

Ophilius, Plinio lib. XXIIX. c. IV.

Ophionicus Conchlax citatus à nonnullis ex libris Herbarum. Sed Galenus in præfatione lib. VI. Simplicium medicamentorum ad fin. putat esse nomen suppositititium.

Opion Plinio citatus lib. XX. c. V. & c. XXII. Alii Ophionem legunt.

Orestinus, Galeno in libris medicamentorum secundum locos lib. I. cap. I. T. II. p. 156.

Oribasius Sardianus, Juliani Imperatoris Archiater, qui septuaginta libros medicinæ, ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἰατρικαῖς, ad Julianum ipsum, eorumque epitomen in libris IX. ad Eustathium filium composuit. In tanto autem honore apud eundem Julianum fuit, ut ab eo κοιαίστωρ quæstor Constantinopolitanus factus sit, testibus Suida & Eunapio in lib. Sophistarum, qui & eum dicit invidia succedentium Imperatorum rebus suis spoliatum in exilium ad Barbaros missum, ubi tamen animo semper philosophico instructus fuit, tantaque apud eos gratia & opinione enituit, ut quasi pro Deo haberetur, placatisque tandem principibus rediit, & bona recuperavit. Hujus quoque nomine circumferuntur Commentarii in Aphorismos Hippocratis, quos vix illius esse crediderim. De eo ejusque ingenti συναγωγῶν opere est Epigramma in lib. IV. Anthologiæ hujusmodi, quod Græce à me productum alibi, sic vertit Lodoicus Jausserandus:

Juliani régis medicus celeberrimus hic est
Divus Oribasius, dignus honore coli:
Providus instar apis, veterum monumenta pererrans,
Ex variis unum nobile scripsit opus.

De Oribasio ejusque scriptis & editionibus abunde dixi Vol. IX. pag. 451. sqq. & Vol. XII. p. 640. seqq. In nomina & virtutes balnearum

2011 Ministerio de Cultura

Puteoli & Bajarum ſicut in libro decimo Oribaſii continentur, notæ Thomæ Reineſii MStæ memorantur in Clariſſ. Græivi Epiſtola ad Nic. Heinſium T. IV. ſylloges Burmannianæ p. 357.

Origenes, ſive *Origenias*, Galeno in libris medicamentorum ſecundum locos VII. c. II. & IV. & lib. IIX. c. III. T. 2. p. 264. 277.

Orion ὁ κλεινιστής qui comis pectendis ſuam addixit operam, Galen. κζ γένη lib. VII. T. II. p. 240.

Ornocas.

Orpheus cognomento Theologus, qui *περὶ συνθέτων θανασίμων φαρμάκων* de medicamentis compoſitis exitioſis ac mortiferis ſcripſit, apud Galenum in lib. II. Antidotorum. T. 2. p. 445. Idem primus omnium quos memoria novit *de herbis* aliqua curioſius prodidit, teſte Plinio XXV. 2. qui eum quoque laudat XXV. 2. & XXIIX. 4. ſcripſit & *νόσων ἰάματα* teſte Pauſania in Boeoticis, & libellum *de gemmis*, qui exſtat, & *Phyſica*, niſi illa Brontini fuerint, ut viſum Epigeni apud Clementem Alex. I. Strom. p. 331. Orpheum citat ex Stratone Alexander Trallianus lib. I. c. XV. Sed de Orpheo & ſcriptis illi tributis, diligentius dixi lib. I. hujus Bibl. cap. XIX.

Orphitus, apud Galenum libro VII. medicamentorum κζ γένη, Tom. II. p. 419.

Oſantrus περὶ ἵππων ἰατρικῆς Galen. T. X. edit. Pariſ. p. 719.

Orus Rex Iſidis filius, rex Ægypti quem medicinam edoctum à matre, multum hominibus tum per oracula tum per medelas attuliſſe utilitatis, tradit Diodorus Siculus lib. I. Vide quæ de Oro ſive Horo dixi lib. I. hujus Bibl. c. 13.

Orus Mendeſius junior, apud Galenum in lib. II. Antidotorum. T. II. p. 445.

Oſiris Rex Ægypti, vide ſupra, Apis.

Oſthanes, Dioſcoridi lib. IV. c. XXXII. quo de Siderite tractat, & Alexandro Tralliano lib. I. cap. XV. Magica dictus ſcripſiſſe & Chemica. Vide quæ notavi lib. I. hujus Bibl. c. 14. & Vol. XII. p. 777. Apud Plinium, Oſthanæ duo XXX. I.

Otho Brunfelſius, Maguntinus, cujus eſt Onomaſticon medicinæ, & Catalogus, Theſes ſive loci communes totius medicinæ, Herbarum tomi tres, & alia pleraque opera.

Otho Siculus Galen. l. I. Pharmacorum κζ τόπος cap. I. pag. 156. Aliis *Ortho*, vitioſe ut opinor.

Paccius

2011 Ministerio de Cultura

P.

Paccius, sive *Pacius*, sive *Pacchius Antiochus* Ophthalmicus, Galeno secundum genera lib. VII. T. II. p. 218. 299. 412. & κ. τ. τόπ. lib. IV. c. VII. & lib. IX. cap. IV. ubi citatur ex *Collectaneis* Scribonio Largo lib. compositionum medicamentorum c. XCVII. & c. CLXVI. Aetio Quatern. II. Serm. III. c. CIX. & Marcello Burdegalensi, c. xx. post prin. ubi illum dicit decessisse paulo ante Tiberium Cæsarem, & c. XXV. Philonidis Siculi auditor de quo infra.

Paon Deorum medicus, apud Homerum lib. IV. Odysseæ, & lib. V. Iliad. atque aliis in locis.

Patus de quo Lucianus in Pseudomanti. Alius de quo Vetus inscriptio apud Gruter. p. DCXXXIII. 4. *D. M. S. M. Casineio Pæto Medico, Casineia Artemisia Conjux, cum quo vixit Ann. XXV. B. M. F.*

Pagasius, apud Procopium de bello Vandalorum. Vide Pegasius.

Paladius quisquis est citatus Rasi lib. IV. Continentis c. I.

De *Palladio*, rei rusticæ scriptore dictum in Bibl. Latina.

Palamedes ex Græcorum ducibus ad Trojam sollers in pestilentiæ contage ab exercitu per tenuem diætam & motum concitatiorem declinanda, ut innuit Philostratus in Heroicis.

Palladem item Medicæ artis fuisse doctam ac veluti præsidem aperte declarat Ovidius, dum monet medicos libare Palladi, quo medendi arte magis valeant. Ejus versus sunt lib. III. Fastorum.

Vos quoque Phœbea morbos qui pellitis arte,
Munera de vestris pauca referte Deæ.

Nam & Plinius lib. XXIV. c. XIX. eodemque ult. tradit Minervam, quæ ipsa Pallas est, reperisse Argemonem herbam. Et lib. seq. cap. IV. nisi hic de alia item herba loquatur, ab ea inventa. Sed & idem lib. XXII. cap. XVII. scribit vernulam Periclis, qui ex templi fastigio cecidisset, Perdicio, sive Parthenio herba sanatum, monstrata ipsi Pericli somnio à Minerva, quare Parthenion vocari cœpta est. Ex quo ὑγεία Minerva ab Athenienſibus culta, cujus statua in Acropoli ænea ab ipso Pericle posita est, ut tradit Plutarchus in vita illius, ubi etiam de illo somnio loquitur. Cujus itidem Deæ meminit Lycurgus orator in oratione περὶ τ ἱερέας, Pausanias in Atticis, & Harpocration. Sed & eadem Pæonia dicta, veluti medica, cujus etiam meminit idem Pausanias eodem lib. Item σώτειρα,

2011 Ministerio de Cultura

id est, servatrix apud Hesychium & eundem Pausaniam, unde & à Galeno aliisque antiquis medicis Sotera Pallas antidotus quædam est cognominata. *Hactenus Tinquellus* p. 408.

Pamphilianus ad quem de theriaca scripsit Galenus T. II. p. 469.

Pamphilus qui de herbis scripsit, ut tradit Epiphanius libro adversus hæreses I. statim post initium. Eumque citat Aetius, & Galenus T. II. p. 227. T. V. pag. 705. 706. lib. V. Medicamentorum secundum locos c. VII. ubi illum artem medicam exercuisse Romæ suo tempore dicit: & libr. VI. simplicium in præfatione, T. II. pag. 68. 69. 91. ubi eum dicit de herbis ex Alphabeti ordine scripsisse, nec abstinuisse à nugis superstitiosis Ægyptiorum & Babyloniorum, herbarum autem vires non expertum, sed cæteris qui ante se scripserant, fidem habuisse. Confer Lambecium II. p. 528. seqq. Suidæ est Grammaticus Alexandrinus ex Aristarchi schola. Idem testatur etiam scripsisse εἰς Τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ Τὰ καλούμενα Ὀπικά. leg. Ὀφιακά ut recte Clariss. Kusterus.

Icon hujus Pamphili in veteri Codice Dioscoridis apud Lambecium Nesseliumque & T. III. thesauri Antiquitatum Græcarum Gronoviani lit. kk. Παμφίλιον medicamentum apud Galen. Tom. II. pag. 326. 338.

Pamphilus episcopus, quisquis is est, Aetio Tetrab. IV. Serm. IV. cap. CXXII.

Pamphilus Pharmacopola, id est, μυγματοπώλης, eo titulo citatus Galeno lib. VII. secundum locos c. III. T. II. p. 266. & Aetio Tetrab. II. Serm. IV. c. XVI.

Pamphilus Amphipolita vel Sicyonius aut Nicopolita, Philosophus cognomento Φιλοπράγματος quem γεωργικὰ βιβλία γ' *libros tres de re rustica* scripsisse Suidas testatur. Hic est qui laudatur in Græcis scriptoribus Geoponicis. Confer Lambecium II. p. 537. sq.

M. Allius Pamphilus Primillæ L. & uxori & Primo L. delicio Carissimis sibi fecit. Inscriptio vetus Romana apud Sponium in Miscellaneis eruditæ antiquitatis p. 141.

Pamphylius Medicus apud Galen. T. V. p. 411. intelligitur Mnemon ὁ ὀρθωτὴς Sidetes ex Side Pamphyliæ. Ἰατρὸς ἦν Παμφυλίου Τὸ γένος ἐκ πόλεως Σιδικῆς, Κλεοφαντίου τὴν αἵρεσιν. Hic est antiquissimus

2011 Ministerio de Cultura

simus ille Medicus, qui libro tertio epidemion Hippocratis dicitur nonnulla addidisse: ἓ Παμφυλίς μνήμονϑ χαρακτῆρας vocat Galenus T. v. p. 431.

Panacea Æsculapii filia cujus Hippocrates in jurejurando meminit.

Panacius, supra in Erasistrato.

Pancius Lucensis.

Pantaleon Nicomediensis, qui Martyrium passus est sub Maximiano Imp.

Pantaleon Vercelleus, cujus sunt libri pilularum: Pilularium excusum Papiæ 1508. fol. Lugd. 1525. 4. & summa de confluentia lactiniorum, de butyro, de caseorum variarum gentium differentia & facultatibus. Taurini 1477. fol.

Τῷ ἰατρῷ ἓ βασιλέως τῷ Μιχαὴλ Παντέχνῃ Epistola Theophylacti 44. 73. 74. nisi παντέχνης pro elogio est, non pro nomine.

Panthemus Celso citatus lib. v. c. XIIX.

Papias Laodiceus Autolyci medicus, Galeno lib. medicamentorum secundum locos IV. c. IIX. alius frater cui dicatus liber de virtute centaureæ. T. XIII. edit. Paris. p. 1010.

Parthenium Nicæensem (de quo dixi lib. III. c. XXVII. § 9.) nescio quo auctore Medicis accenset & de herbis scripsisse ait Joannes Bernierius in Historia Chronologica Medica quam Gallice edidit p. 87.

Parthenius, cujus est dialogus de humani corporis sectione, excusus cum Georgii Vallæ de re Medica.

Pasicrates, Galeno medicamentorum secundum locos lib. IIX. cap. item IIX. & Oribasio de machinamentis. Pasicrates hic Smyrnæus, Menodori Erasistratei frater, ipse quoque Erasistrateus, ut V. C. Richardus Mead pag. 69. probat ex numo in cujus altera parte Hygeiæ caput laureatum, in altera sedens Medicus & meditans cum libro in manu, adscriptis verbis Σμυρναίων, Πασικράτης, adjectoque in eadem numi ara, duplici monogrammate uno urbem Smyrnam, altero scholam Erasistrateam denotante. Est apud eundem numus consimilis, in quo Medicus sedens, verum sive illis monogrammatis, adscripta tamen habens verba, Σμυρναίων, Μηνόδωρϑ Πασικράτες. In Inscriptione veteri Ancyrana: Καπίτωνι Πασικράτες, Πασικράτης καὶ Μηνόδωρϑ υἱοὶ αὐτοῦ. Apud Athenæum lib. II. p. 58. Μηνόδωρϑ ὁ Ἐρασιστράτειος Ἰκεσίᾳ φίλϑ.

2011 Ministerio de Cultura

Pasinicus, ad quem Epistola S. Basilii CCCLXXV.

Pason, sive *Passion* (nam utrunque legitur, sed frequentius Πασίων) Galeno, T. II. p. 118. 135. 188. 202. 333. 352. T. IV. p. 98. 169. 191. 210. 218. Paulo Æginetæ, lib. VII. cap. XII. & Aetio.

Pasithemis in testamento Lyconis Troadensis laudatus apud Laertium lib. V. Sect. 72.

Paternianus, cui librum de simplicibus medic. Galenus dedicavit.

Patriarcha, qui transtulit quosdam libros Galeni in Arabicam linguam, ut dicit Rabbi Moyses Aphorismorum lib. XXIV. in pluribus locis.

Patroclus Achillis amicus, qui curat vulnus Euryphili apud Homerum XI. Iliados. Ab Achille edoctum artem medicam tradit Ælianus lib. II. C. XIIX. hist. animal.

Paulinus Scythopolites, memoratus Porphyrio in vita Plotini Platonici.

Paulinus alter citatus Galeno medicamentorum secundum locos lib. IIX. C. IIX. Valerius Paulinus T. II. p. 418.

Paulus Ægineta, qui amplissima scilicet LXX. volumina Oribasii in compendium quoddam coegit, ut ipse testatur. De illo uberius dixi Vol. XII. p. 576. seq.

Paulus Alagenitus, Serapioni tract. VII. cap. IX. nisi sit Paulus Ægineta, cujus nomen sit corruptum apud Serapionem.

Paulus Græcus ex Medico Episcopus in Lusitania Emeritensis. Vide Paulum Diaconum Emeritensem de vita Patrum Emeritensium cap. IV. in Aguirrii T. II. Concil. Hispan. p. 643.

Paulum quoque Apostolum medicinali arte usum tradit Divus Gregorius homilia IV. cum videlicet ad Timotheum scribens epistola I. cap. V. *Noli*, inquit, *adhuc aquam bibere, sed modico vino utere propter stomachum, & frequentes tuas infirmitates.* In quo quidem Paulus haud obscure medicum se esse professus est: sicuti etiam annotavit Tertullianus in libro de corona militis, & Isidorus vir omnino non contemnendus, lib. IV. Etymolog. cap. IX. eo testimonio comprobans, medicinæ curationem non esse spernendam. Sed & ipse Paulus potionem adinvenit, quæ ab eo potio sancti Pauli dicitur Nicolao, & Arnaldo in suo utrique antidotario. Et Galen. lib. Pharmacorum κ'Τ'Ό'πκς, VII. cap. V. & Aëtius, Tetrab. II. Serm. IV. cap. LXV. memorant antidotum Paulinum ab ipso D. Paulo, ut verisimile est, *) compositum. Sed & Gilbertus Anglicus lib. VII. mor-

*) Parum quidem exploratum hoc esse videtur, non magis quam quod ajunt insulam, Me-

2011 Ministerio de Cultura

morborum, describit emplastrum Divorum Petri & Pauli ad sanandas plagas pectoris, epatis, splenis, renum, lumborum, nervorum, podagræ, & totius quoque corporis accommodatissimum, ut ipse dicit. Ex quo & tu intelligere potes, Divum quoque *Petrum* medicinæ non fuisse imperitum. Potuisset autem videri suspectum quod ipse Paulus I. ad Corinth. XII. non semel inter apostolicas dotes recensuit donum sanationis, tanquam sua id causa dixisset, quia videlicet esset sanare peritus. Nisi ejus fides satis approbata fuisset à Deo optimo maximo, qui eum vas electionis appellat, Actorum IX. cap. *Hæc Tiraquellus* p. 263.

Paulus Bagellardus, cujus est liber de ægritudinibus infantium.

Paulus Jovius, qui de piscibus Romanis scripsit, quemque inter medicos celebres posuit Manardus epist. III. lib. IX.

Pausanias Anchyti filius cui Empedocles Philosophus suum de Natura opus versibus compositum inscripsit,

Παυσανία, σὺ δὲ κλῦθι δαίφρονος Ἀγχίτου υἱέ.
Pausania, Anchiti sapientis percipe fili.

De hoc est ejusdem Empedoclis epigramma, apud Laertium, III IX. 61.

Παυσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτεω υἱὸν
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα,
ὃς πολλὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισι
φῶτας ἀπέσρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

Pausaniam Anchito gemitum Phœbique nepotem,
Clarum aluit Medicum patria clara Gela.
Qui multos diris homines languoribus ægros
Eripuit furvis Persephones thalamis.

Quod paucis immutatis reponitur in lib. III. Epigrammaton Græcorum p. 348. ubi ἄδηλον inscribitur, veluti incerti authoris. Vide & Suidam in ἄπυγος.

Pau-

litam à Paulo Apostolo obtinuisse ut nullum animal venenatum in illa nascatur, ideo quod in eadem digitum ejus admordeus vipera excussa ab eo legitur [Actor XXVIII. Vide Thomam Massutium de vita Pauli Apostoli lib. XI. cap. 10.

2011 Ministerio de Cultura

Pauſaniam illum, ſive alterum, & ipſum medicum memorat Plutarchus in vita Alexandri, & Galenus lib. I. Therapeuticæ. T. IV. p. 35. Ad Pauſaniam Medicum, Alexandri magni Epiſtola.

Paxamus, quem ex auctore Collectaneorum Geoponicorum lib. XII. c. XXXII. & alibi ſæpe virium herbarum fuiſſe peritum cognoſcimus.

Paxatas.

Pedius. Vide infra, *Secundus.*

Pegaſius Laribenſis Medicus, cujus mentio apud Procopium lib. II. de bello Vandalico. cap. XXIII.

Peleus quem dicitur Chiron Centaurus medicinam docuiſſe.

Pelops Galeni præceptor, diſcipulus Numeſiani. Galen. Commentar. II. lib. I. prorrethici Hippocratis, & in libris Locorum affectorum, & alibi ſæpe. Hic ſcripſit Anatomica & Commentarios in Aphoriſmos Hippocratis, ex quibus ſæpe *) ab ipſo Galeno laudatur. Hunc quoque citat Plin. lib. XXXII. c. V. & Paulus Ægineta lib. III. c. XX.

Periander Medicus inprimis celebratus, quem cum poeticæ & componendis carminibus ſeſe dediſſet, Archidamus Ageſilai filius, *τί δήποτε*, inquit, *ὦ Περίανδρε ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι προῄρησαι; quid tandem* Periander *pro gratioſo medico malus Poëta dici cupis?* Plutarch. in apophthegm. Lacon. p. 218.

Perigarius, Galeno lib. II. Antidotorum.

Perigenes, Galeno medicamentorum ſecundum locos lib. VII. c. II. & III. T. II. p. 260. 266.

Petinus, Galeno *ἐν Τύπῳ* lib. VII. c. II. T. II. pag. 264.

Petoſiris Rex Ægypti inter Medicos ponitur à Tiraquello, Aſtrologis cum Nechepſo potius adſcribendus quam Medicis, neque aliud docet Juvenalis ſatira VI. 575.

- - - ſi prurit fructus ocelli
Angulus, inſpecta geneſi collyria poſcit.
Ægra licet jaceat, capiendo nulla videtur
Aptior hora cibo, niſi quam dederit Petoſiris.

Itaque & auctorem artis mathematices, hoc eſt Aſtrologiæ Petoſirin agnoſcit vetus Scholiaſtes Juvenalis. Sicut Aſtrologicam ejusdem peritiam celebrant Manetho, Vettius Valens, Suidas.

Petrejus

*) Vide lib. IV. hujus Bibl. p. 582.

2011 Ministerio de Cultura

Petrejus ſive *Petrojus*, apud Plinium indice lib. XIX. XX. XXI. Idem fortaſſe cum Petricho.

Petrichus Πέτριχος quem ex Ophiacis ὀφιακοῖς citat Nicandri Interpres in Theriacis p. 47. 50.

Petridius Plinio lib. XX. c. XXIV. al. Petrichus.

Petronas memoratus Eraſiſtrato lib. I. de Febribus, & Galeno T. II. p. 357. & in Commentariis Hippocratis de victus ratione in morbis acutis lib. I.

Petronius Arbiter medicis à Tiraquello accenſetur quod exſtant pauca quædam ſcripta verſibus Medico argumento affinia in fragmentis quæ ad Petronium referuntur.

Petronius Aretæ, Galeno medicamentorum κατὰ γένη lib. V.

Petronius Diodotus vide ſupra, *Diodotus*.

M. *Petronius Heras*, in veteri Inſcriptione Mediolanenſi apud Gruterum p. DCXXXIV. 8.

Petronius Niger, qui de herbis ſcripſit, ut dicit Dioſcorides in præfatione, & Epiphanius Cyprius in prin. lib. I. Hæreſeon. Non audiendus Lambecius qui libro II. p. 549. contendit apud Galenum libr. VI. de compoſit. medicament. ſecundum locos T. II. pag. 252. pro Πετρώνιος Μῦσας legendum eſſe Ἀντώνιος Μῦσας. Nam duorum diſtinctorum Medicorum ſunt nomina *Petronii* Nigri, & Antonii *Muſæ*, commate diſtinguenda, ut lib. II. κατὰ γένη, T. II. p. 335. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν οἱ μάλιστα δοκοῦντες ἐν τῇ τῶν Φαρμάκων ἐμπειρίᾳ κατορθωκέναι Πετρώνιος, Μῦσας καὶ Ἥρας καὶ Ἀνδρόμαχος, Ἀσκληπιάδης τε καὶ Κρίτων. Petronii hujus plures libros fuiſſe περὶ Φαρμάκων, conſtat ex ejusdem Galeni T. II. p. 252.

Petron, ſive *Petro* citatus Galeno lib. III. medicamentorum κατὰ γένη, & Cornelio Celſo lib. III. cap. IX. ubi dicit illum unica ad omnes febres medicina uti ſolitum, quam inibi declarat.

Petrus Apoſtolus. Vide ſupra in Paulo Apoſtolo.

Petrus de Abano, vico Patavino, ſive *Aponenſis*, qui maximam ſibi gloriam ex ſuo *Conciliatore* comparavit, ducentis & decem differentiis partitum quo decreta veterum Philoſophorum, & Medicorum inprimis, quæ invicem pugnare videbantur, connectit atque conciliat, Venet. 1483. quæ jam tertia eſt editio & 1520. fol. apud Luc. Antonium

2011 Ministerio de Cultura

um de Giunta 1548. fol. & Papiæ A. 1490. ex quo ei libro nomen & titulus Conciliatoris datus. Hic & Galeni quædam & nonnulla Abrahæ Abenesræ vertit, & Commentarios in Aristotelis Problemata, & in Joannem Mesue, & alia multa composuit. Natus A. C. 1253. ut ipse differentiá 49. testatur, scripsisse se circa A. 1303. innuit differentia 9. diem obiit A. 1316. Vide quæ ad Trithemium c. 556. de scriptoribus Eccles. & clarissimi ingenio & doctrina viri Christoph. Augusti Heumanni in Acta Philosophorum parte VII. pag. 69. seq. & XV. p. 374. seq.

Petrus Archiater Aetio citatus Tetrabibli II. Serm. III. c. CX.

Petrus Andreas Mattheolus, Senensis, cujus exstant Commentarii in Dioscoridem Italice & Latine editi, Epistolæ Medicinales & liber de morbi Gallici curandi ratione.

Petrus Argelata, sive Largelata, sive etiam de la Cerlata Bononiensis, cujus Chirurgiam commendatam habemus.

Petrus Barotius.

Petrus Bayrus, sive de Bayro, Taurinensis, cujus est liber de pestilentia.

Petrus Brissotus, cujus doctus imprimis est liber de venæ sectione in pleuritide, qui primus Gallorum recentiorum docuit venam esse aperiendam à parte affecta.

Petrus Cararius Lafrancus, cujus est quæstio de venenis.

Petrus de Crescentiis sive Crescentinus, Bononiensis, qui, ut ipse dicit in præfatione ejus magni operis quod de plantarum & animalium virtutibus scripsit, totum tempus adolescentiæ in medicina & scientia naturali consumpsit. Ejus libri duodecim in commodum ruralium. Lovan. 1478. fol.

Petrus Franciscus Paulus, Florentinus, cujus est tractatus de venæ incisione adversus Avicennam.

Petrus Hispanus, cujus sunt Thesaurus pauperum, Canones medicinæ, & alia quædam, recensita à Nic. Antonio Bibl. veteris Hispanæ T. II. p. 51. qui eum diversum facit à Petro Hispano Ord. Dominicani scriptore summularum, sed eundem cum Petro Joanne Ulyssiponensi qui Papa Johannes XIX. (al. XXI.) fuit A. C. 1276.

Petrus Largelata, vide supra, Petrus Argelata.

Petrus

2011 Ministerio de Cultura

Petrus Leo, Spoletanus, qui cum ad Laurentium Medicen curandum accersitus fuisset, nec satis fœliciter cessissent medicamina ab eo exhibita, Melancholia correptus sese in puteum præcipitavit.

Petrus Paduanensis qui Dioscoridis librum de virtute simplicium & ejusdem de natura & viribus aquarum vertit, Lugd. 1512. parvo fol.

Petrus Pinter, sive Pintor, Valentinus, cujus est liber de Epidemia, sive aggregator sententiarum de præservatione & cura pestis. Rom. 1490. fol.

Petrus Rosatus, qui de phlebotomia in pleuritide scripsit.

Petrus Toletus Gallus, qui scripsit universalem morbi articularis præcautionem, & curationem, & alia.

Petrus Tusignanus, cujus sunt Consilia contra Epidemiam, & libellus de regimine sanitatis.

Petrus de Ubaldis, pater ille trium in jure civili Coryphæorum, Baldi, Angeli & Petri, medicus professione quidem ille, sed qui nulla ejus artis monumenta, quod sciam, reliquit. Verum qui tantos talesque filios genuit, certe meruit ne ejus nomen taceretur.

Phædrus, Galeno lib. medicamentorum κ τόπ IV. C. VII.

Phænias, Galeno lib. IV. de differentiis pulsuum. vide Phanias.

Phæon, Deorum medicus, aliis rectius Pæon vocatus, de quo supra.

Phanias Physicus, Plinio lib. XX. C. XIII. Vide Phænias.

Phanias, nisi idem cum priore, simpliciter citatus Plinio ex eo libro in quo scripsit de urticæ laudibus.

Phanius, nisi quoque idem sit, Galeno medicamentorum κ γένη lib. V.

Phaon, cujus meminit Galenus lib. I. de Alimentorum facultatibus, & in Commentariis lib. I. Hippocratis de ratione victus in morbis acutis, in XIIX. sectione, T. V. p. 43. ubi putat hujus esse librum tributum Hippocrati, de ratione victus salubris, aut alterius Hippocrate antiquioris.

Pharastarus, sive *Pharastus*, nisi duo sint, Galeno lib. VI. Simplicium.

Pharnaces Herbarius, ὁ ῥιζοτόμος, Galeno lib. medicamentorum κ τ. πάσ IIX. C. VII. T. II. p. 287.

Phaustinus, vide Faustinus.

Pherecydes ad quem scripsit Hippocrates, cujus nonnulli dicunt esse librum de victu salubri, qui inter scripta Hippocratis est, ut dicit Galenus

2011 Ministerio de Cultura

nus in Commentariis Aphor. Hipp. lib. VI. c. 1. T. v. p. 302. De hoc Pherecyde & ejus libro περὶ φύσεως dixi lib. II. hujus Bibl. c. XXIII. § 26. De morbo quo obiit vide Hieron. Mercurialem lib. v. Var. Lect. c. VI. Et de falso objecta eidem ἀθεότητι, ob quam ita misero fato illi fuerit obeundum, Perizonii notas ad Æliani IV. 28. Var. Hist.

Phessonicus.

Phestas. cujus etiam nonnulli esse dicunt librum qui legitur inter scripta Hippocratis de victu salubri, ut etiam dicit Galenus in loco nuper citato.

Phidippus regis Dejotari medicus apud Tullium in oratione pro Dejotaro. capite VI.

Phidon, qui perstringitur in Nicarchi epigrammate lib. II. Anthologiæ p. 215.

Philagrius Lycius Macrensis, ut Eugenatori placet, aut ut ipse scripsit Philagrius in epistola ad Philemonem, in Epistola de jecore indurato, Epirota, Naumachii discipulus, Galeno posterior, qui medicinam Thessalonicæ exercuit, & libros medicinales aliquot, monobibla LXX. & alios non paucos, & Commentarium in Hippocratem scripsit. Hæc Suidas. Illum autem sæpe, & ex aliis operibus citant Aetius Tetrab. I. Serm. III. sæpe, & Tetrab. II. Sermon. I. c. XC. & c. CX. & Serm. III. c. CV. & alibi sæpe: Paulus Ægineta libro VII. cap. VI. & Alexander Trallianus, lib. IIX. c. X. in prin. & Avicenna Antidotorum c. II. & Mesue in ægritudinibus nervorum. Ex Philagrii libro de potionibus suavibus plura affert Oribasius lib. v. c. XVII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII.

Philagrius Philostorgii Medici filius, idem fortasse ad quem S. Nazianzeni Epistolæ. De illo Philostorgius alter lib. IIX. Hist. Eccles. cap. X. Ὅτι κῷ Οὐάλεντα καὶ Οὐαλεντινιανὸν ἱστορεῖ τὸν Φιλοστόργιον γενέσθαι, ὃς ἄρις τῶν ἰατρῶν ὑπῆρχε καὶ παῖδας Φύσας Φιλάγριόν τε καὶ Ποσειδώνιον. θεάσασθαι δὲ τὸν Ποσειδώνιον ἐν ἰατρικῇ διαπρέποντα.

Philaretus, cujus extat liber de Pulsibus, citaturque ex libro trium tractatuum Rasi lib. I. Continentis c. IX. & aliis. Vide quæ Volum. XII. hujus Bibl. p. 647.

Philenides, vitiose pro Philonida apud Scribonium Largum.

Philertus qui scripsit de Pulsibus. Idem cum Philareto.

Phi-

2011 Ministerio de Cultura

Philes, Ephesius, qui versibus jambicis Græce de animalibus scripsit circa A. C. 1300. De illo uberius dixi Vol. VIII. hujus Bibl. pag. 695. seqq.

Philetas antiquus Medicus Galeno T. 4. p. 306.

Philetio. Vide Filetio.

Philibertus Saracenus, cujus sunt non indoctæ Annotationes in versionem Latinam Galeni de Simplicium Pharmacorum facultatibus.

Philinus Cous Herophili discipulus, auctor sectæ Empiricæ. Galen. T. IV. p. 372.

Philinus simpliciter citatus Galeno tam in Medicamentis κ̓ζ γένη libr. V. T. II. p. 389. quam κ̓ζ Τόπους lib. IV. c. VI. & lib. VII. c. VI. Plinio in indice lib. XX. & XXI. cujus Codices quidam vitiose habent Phyllinum: Erotiano in ἄμβην & Athenæo XV. p. 681. 682. Alius Philinus Plutarchi amicus IIX. 7. symposiac. Philinus Rhetor apud Athenæum X. pag. 425. Philinus athleta Tristan. T. I. operis de numis Imperator p. 403. sq. &c.

Philippus, natione Acarnan, Alexandri Magni Medicus, tantæ apud illum authoritatis & fidei, ut intrepide, nulla prius ab eo inquisitione facta, acceperit hauseritque potionem, quam Olympias & Parmenio illi scripserant Philippum à Dario corruptum in ejus necem præparasse: testes sunt Q. Curtius, Plutarchus, Arrianus in vita illius, Valerius lib. III. c. ult. in fin. Et hujus quoque meminit Diodorus Siculus lib. XVII. Justinus lib. XI. & Joannes Monachus in Alexandri vita, quæ ex Angeli Cospi Bononiensis versione legitur ad calcem Diodori Siculi Basil. 1545. Vide Freinshemium ad Curtii lib. III. c. VI.

Philippus Epirotes, apud Celsum lib. III. c. XXI.

Philippus, quem inter juniores reponit Galenus lib. II. de differentiis febrium cap. VI. quisquis ille fuit. T. III. p. 332. & Empiricum innuit fuisse T. IV. p. 362.

Philippum quoque simpliciter, sive unum ex illis, sive alium citant idem Galen. lib. VII. & X. Therapeuticæ, & lib. II. Medicamentorum κ̓ζ γένη, T. II. p. 335. 357. ubi eum viris Pharmacorum singulari peritia insignibus adjungit: & περὶ Φαρμάκων scripsisse docet T. II. pag. 68. & lib. IV. cap. VI. κατὰ Τόπους, quo ex loco eundem in Cæsaria vixisse constat: & iterum lib. VII. cap. V. & alibi. T. II. p. 257. 269. 302. T. III. p. 376. 377. 379. T. IV. p. 146. 376. 377

2011 Ministerio de Cultura

Aëtius Tetrab. III. Ser. I. c. XLIX. & Paulus Ægineta, Cœlius & Aurelianus lib. Oxeon II. c. X. idem Paulus Ægineta lib. I. c. XII. & lib. III. cap. XLII. & lib. VII. cap. XII. non ſemel. Librum ejus περὶ μαραςμῦ laudat Galenus T. III. p. 378.

Philippus Macedo, quisquis is fuit, apud Galenum lib. II. Antidotorum.

Philippus Sophiſta, qui immortalitatem promittebat, conſervando iis qui ſibi parerent, humidum corporis temperamentum, ut retulit Galen. lib. VI. de Sanitate tuenda, & Aetius Tetrab. I. Sermon. IV. c. XCVI.

Philippus Fleſſellius Medicus Pariſienſis, vir humanitate ea præditus, u- in gratiam eorum, qui chirurgiam amplectuntur, Introductionem in eam artem conſcripſerit, ex quo Commentario æſtimare licet, eum non modo ſcriptis artem illuſtrare, ſed ægris magno medendi uſu jam comparata magna auxilia afferre potuiſſe.

Philippus de Lignamine, vide Joannes Philippus.

Philippus de Soldevilla Cathalanus, qui ſcripſit in Artem parvam Galeni.

Philippus Ulſcadius ſive Ulſladius Noribergenſis, cujus liber eſt, Cœlum Philoſophorum, ſive de ſecretis naturæ, & alius de Epidemia.

Philiſtion Siculus, Laërtio VIII. 86. aut ut Plutarchus lib. VII. Sympoſiacorum, cap. I. & Gell. lib. XVII. cap. XI. Athenæus III. p. 115. & Galenus T. IV. p. 306. maluit, Locrus, Rufo Epheſio φιλιςίων ὁ ἀπὸ Ἰταλίας, præceptor in arte medica Eudoxi Cnidii, ut docet Diogenes Laërtius VIII. 68. & Chryſippi Cnidii Medici. id. VIII. 89. Is ut ſcribit Plutarchus in Sympoſiacis Decade VII. cap. I. author fuit ejus opinionis, quod potus laberetur in pulmonem. Ad eundem ſcribit Hippocrates. Nec deſunt qui & hujus eſſe dicunt διαιτητικὸν ὑγιεινὸν ſive librum de victu ſalubri, quem vulgus adſcribit ipſi Hippocrati, alii Pherecydi, Ariſtioni alii, ut dicit Galenus in Aphoriſmos Hippocratis lib. VI. c. I. T. V. p. 302. Hunc- que inter vetuſtos medicos reponit ipſe Galenus in Commentariis de ratione victus in morbis acutis, & lib. I. Methodi. T. IV. pag. 306. T. V. p. 43. Empiricum innuit fuiſſe T. II. edit. Pariſ. p. 340. & de ſuccedaneis ſcripſiſſe medicamentis T. XIII. p. 965. Inter φαρμακῶν ſcriptores Athenæo XII. p. 516. Huncque ſive alium ejus nominis citat Plinius lib. XX. cap. IX. & cap. XII. & alibi ſæpe, &

2011 Ministerio de Cultura

&in indice lib. xx. xxi. & Galen. T. i. pag. 103. edit. Basil. & T. iv. p. 34. 38. 52. Meminit & Marcus Antoninus vi. 47. φιλίστιον medicamentum apud Hippocratem de natura muliebri T. ii. p. 381. Philistionis instrumentum memorat Oribasius de machinamentis.

Philistionis frater, Cælio Aureliano Chronion lib. v. cap. primo citatur ex *lib. XXII. de Adjutoriis*, quo titulo alibi laudat scripta Aristotelis, Asclepiadis, Sorani.

Herennius Philo, quem ἐν τῷ περὶ ἰατρικῶν laudat Stephanus Byz. in κύρος & in δυρράχιον ubi legas Ἑρέννιος Φίλων ἐν τοῖς ἰατρικοῖς. Ex utroque loco apparet historiam veterum Medicorum illo opere comprehensam, quod intercidisse dolendum est. Nihil igitur impedit hunc fuisse Herennium Philonem Byblium Grammaticum, neque de Philone Tarsensi cogitandum, licet id Berkelio visum fuit.

Philo, sive *Philon* Tarsensis, cujus antidoton versibus descriptum elegacis refert Galenus nono κατὰ τόπους, T. ii. pag. 297. meminit ejusdem pag. 215. & genus ex Tricca duxisse p. 298. & Methodicæ sectæ addictum testatur T. iv. p. 42.

Philo ille, sive alius simpliciter citatus Cornelio Celso lib. vi. cap. item vi. Galeno lib. i. Methodi, & Pharmacorum localium lib. viii. cap. iii. Aëtio Tetrab. ii. Serm. iv. cap. xxviii. & alibi: Paulo Æginetæ lib. iii. cap. xxiii. & xlv. & lib. vii. cap. xi. Tralliano & Avicennæ. Hic medicamenta quæpiam exquisitissima composuit, quæ Deornm manus vocabat, autore Plutarcho. Φιλώνειον φάρμακον Galen. T. v. pag. 522. T. ii. p. 336. 286. T. iii. pag. 261. 389. T. iv. p. 161. T. v. p. 522.

Philonis alterius, ut opinor, meminit Plutarchus Symposiacon Decad. ii. problem. vii. Decad. iv. problem. i. & Decad. v. problem. ii. Decad. viii. problem. ix. Philo cujus μεταλλικὸν sive de metallis liber laudatur ab Athenæo vii. p. 322.

Philocalus, Galeno lib. Medicamentorum secundum locos x. cap. ii. T. ii. pag. 310.

Philocles, eidem Galeno lib. Medicamentorum κατὰ γένη vii. T. ii. p. 420.

Philocrates, apud Celsum lib. v. cap. xix. & xxvi.

Philomenus sive *Philominus*, sive rectius *Philumenus*, citatus Oribasio viii. 45. & Aëtio qui plura ex eo refert Tetrab. i. Serm. iv. cap. li. & Tetrab. ii. Serm. i. cap. lxxviii. & cxix. & cxx. & cxxiii. & sæpe, & Serm. ii. cap. cxix. & Serm. iv. cap. xlv. & Tetrab. iii.

2011 Ministerio de Cultura

III. Serm. III. cap. XX. & Tralliano libr. VIII. cap. V. in princip. & cap. VIII.

Philomeum quoque citat Rasis lib. Continentis V. cap. I. qui forte idem est.

Philonides Siculus ab Ætna, qui privatim *de albo veratro* scripsit, ut prodit Dioscorides lib. IV. cap. CXLI. aut ut alii secant CLI. & eum etiam citat Galen. lib. IV. de differentiis pulsuum, & lib. VII. Medicamentorum κ γένη, T. II. pag. 411.

Philonides Catinensis, idem *) cum superiore, Catina enim Siciliæ oppidum ad Radices Ætnæ montis situm, præceptor Paccii Antiocheni, de quo supra, laudatus Scribonio Largo lib. Compositionum Medicamentorum cap. XCVII. & Marcello Burdegalensi cap. XX. post princip. qui & alibi videlicet cap. XXIX. citat simpliciter Philonidem sive eundem, ut videtur, sive alium. Et Athenæus librum Philonidis *de coronis & unguentis* XV. p. 675.

Philonides Dyrrhachenus, de quo Herennius Philo apud Stephanum Byz. in Δυρράχιον, docet fuisse auditorem Asclepiadis & libros composuisse XLV. Ἀσκληπίαδης ἀκροὰς ἔσχε τὸν Ἀυφίδιον Σικελὸν, καὶ Φιλωνίδην Δυρράχηνὸν, καὶ Νίκωνα Ἀκραγαντῖνον. Φιλωνίδης δὲ ὁ Δυρράχηνὸς ἤκουσε μὲν Ἀσκληπιάδου, ἰατρεύσας δὲ ἐν τῇ παλαιᾷ ἐνδόξως συνετάξατο βιβλία μέ. Librum duodecigesimum Philonidis περὶ τῆς ἰατρικῆς laudans Galenus T. III. pag. 49. non Dyrrhachenum appellat sed Siculum.

Philonii duo, alter Persa, alter Tarsensis, celebrati Galeno & cæteris. Nam quod duo fuerint hinc ostenditur, quod Tarsus non in Persida est, sed in Cilicia.

Philoponus, Paulo Æginetæ.

Philoripus.

Philosophus, quisquis is fuit, Medicus, quem ita simpliciter citat Aetius Quaternionis II. Serm. IV. c. XL. & Quat. III. Serm. II. c. IV. & Quat. IV. Serm. II. c. XXXII. & LV. & alibi.

Philostorgius ἀρχὴ ἰατρῶν tempore Valentis & Valentiniani, judice Philostorgio historico IIX. 10. Pater Philagrii & Posidonii Medicorum.

Philotas quem ἑταῖρον Galenus appellat, ejusque contra lichenes medica-

men-

*) Vide Jo. Rhodium ad Scribonium Largum p. 161.

2011 Ministerio de Cultura

mentum versibus (διὰ στίχων) scriptum memorat quinto περὶ πάθους T. II. p. 227. Citat & p. 341. 373.

Philotas Amphissensis, Plutarcho in Antonio memoratus. p. 928.

Philotas simpliciter citatus Cornelio Celso lib. v. c. xix. sive item ille, sive alius.

Philotheus, sive *Theophilus*, cujus extant Commentarii Græci in Aphorismos Hippocratis, tributi in quibusdam Codicibus Stephano Athenensi, Theophili discipulo & Latine versi ab Albano Torino, Ludovico de Austria & Antonio Musa Brasavola. Vide quæ Volum. XII. hujus Bibl. p. 649.

Philotimus, Cornelio Celso lib. IIX. c. xx. ubi illum reponit inter claros medicinæ authores: Galeno lib. IV. περὶ ὑγείας, & lib. II. Commentariorum Hippocratis de natura hominis, & alibi sæpe: *) Cælio Aureliano lib. Chronion I. c. IV. & Aetio Tetrab. II. Serm. II. c. IX. & Tetrab. III. Serm. III. c. XII. & Plutarcho in lib. de discrimine adulatoris & amici, & in lib. de Auditoris officio citatus. Is fuit *Praxagoræ* discipulus teste eodem Galeno lib. I. Alimentorum c. IIX. & lib. I, Methodi, & Erasistrati contemporaneus & condiscipulus Herophili, ut scribit idem Galen. lib. VI. Aphorismorum cap. I. T. IV. pag. 38. citaturque etiam in lib. de Melancholia, qui Hippocratis dicitur, sed non ipsius est, vel ex hac una ratione, quod Hippocrates longo tempore præcessit Philotimum & Erasistratum ejus contemporaneum, atque Themisonem, qui in eodem libro citatur. Hujus autem, aut alterius ejus nominis *Opsartyticum*, Athenæus VII. p. 308. & libros *de Alimento* citat pluribus locis idem Athenæus & Galen. T. IV. p. 311. 312. 347. ubi secundus, & 346. ubi tertius liber allegatur. *De facultatibus alimentorum*, Oribasius II. 69. IV. 10. V. 32. *Anatomica*, Galen. T. V. p. 21. περὶ τῶν κατ' ἰητρεῖον. T. V. p. 661. 667.

Philoxenus, quo authore maxime chirurgica medicinæ pars in Ægypto quoque increvit, qui pluribus voluminibus eam diligentissime comprehendit, ut dicit Celsus lib. VII. in prin. Idem igitur Philoxenus Chirurgus, Galeno citatus librorum medicamentorum κατὰ τόπους III. c. III. & lib. IV. c. VI. & VII. T. II. p. 357. 373. 385. & 340. ubi Claudius Philoxenus appellatur.

Philoxenus Grammaticus, citatus Galeno libro septimo Medicamentorum κατὰ γένη. T. II. p. 420.

2011 Ministerio de Cultura

Philoxenus, aut unus ex illis, aut alius ſimpliciter citatus eidem Galeno κατὰ γένη lib. IV. c. VII. Aetio, & Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XI. vide Claudius.

Philumenus, apud Georg. Vallam XXVI. 75. de rebus expetendis & fugiendis. Vide ſupra Philomenus.

Philoſophianus, Octavio Horatiano, aut ut alii malunt, Theodoro Priſciano lib. IV. ad Euſebium filium de Phyſica ſcientia.

Phlabius, Galeno lib. VII. medicamentorum κατὰ γένη. Ita vertunt interpretes. Vide ſupra, Flavius Clemens.

Phocus ille Ornytionis filius, à quo Phocenſes dicti, qui Antiopen furore correptam medicamentis ſanavit, & uxorem duxit, ut ſcribit Pauſanias lib. IX. quo Bœoticam deſcribit. Alius φωκᾶς ἰωνικὸς Galeno T. V. p. 41.

Phœbus, Marcello Burdegalenſi ex Baſſo citatus, Medicamentorum cap. XXIX.

Phtilarus, Raſi lib. I. Continentis c. I.

Phulamus Joanni Serapioni citatus.

Phylacus Galen. T. II. p. 383.

Phyllinus ſive *Phylinus*: Plinio lib. XX. & alibi ſæpe, & Paulo Æginetæ, & Galeno κατὰ γένη lib. V. Vide ſupra, Philinus.

Pironius Caſſius, vide num ſit unus ex illis Caſſiis, de quibus ſupra.

Piſcator, quisquis eſt citatus Galeno & Aetio Tetrab. III. Serm. IV. c. XLI. & Tetrab. IV. Serm. II. c. LIII. & Serm. IV. cap. XII. Vide ſupra in Halievs.

Piſitheus. Vulcatius in vita Avidii Caſſii c. X.

Piſo, quem ex libro de animalibus citat Aetius Tetrab. IV. Sermon. I. cap. LXXXVI. Videndum, idem ne ſit ad quem de theriaca ſcripſit Galenus.

Pitholaus Galen. T. III. p. 460. 461.

Pittalus vide infra, Spittalus.

Platearius, qui ſæpe à Vincentio Bellovacenſi allegatur. Vide *Joannes Platearius*.

Plato philoſophorum Deus, quem medicinæ artem probe noviſſe liquido conſtat cum ex aliis ſuis operibus, tum vero ex Timæo, in quo definit quid ſit ſanitas corporis, quid morbus, diſtinguit febrium aliorumque morborum ſpecies, ſingulorumque rationes aſſignat: atque de pharmacis multa ſcribit, & alia pleraque ad medicinam perti-

2011 Ministerio de Cultura

tinentia. Præterquam quod is ab Epicrate Ambraciota mediæ comœdiæ poeta ſuggillatus eſt, ob id quod animalium vitas, plantarumque, atque herbarum naturas curioſius inveſtigaret. Galenus libro VII. κ ξ γένη, c. 11. Catapotium Platonis deſcribit, & alibi ſæpe illum citat, ſingulari etiam opere, quod exſtat, dogmata Hippocratis & Platonis conferens & examinans. In alio, quod intercidit, tradiderat ἐξηγήσεις τῶν ἰατρικῶς ἐν Τιμαίῳ γεγραμμένων. Vide lib. IV. hujus Bibl. c. XVII. p. 536. 543. & 583. ſeq. Ælianus lib. IX. variæ hiſtoriæ cap. 22. ſcribit illum plurimum curæ in medicinam contuliſſe.

Plato alius cujus medicamenta refert Galenus Pharmacorum localium VII. c. 11. non ſemel T. 11. p. 264. & Raſis lib. x. Continentis c. 1.

Plato Tiburtinus, qui Almanſoris Judicia vertit, atque etiam Æneam de Pulſibus & urinis.

Plinius ille Veronenſis, ſcriptor Naturalis Hiſtoriæ, de quo dixi in Bibl. latina. Hoc loco autem ſubjungam judicium Joannis Bernierii, quo medicinam & Medicos adverſus acerbiores Plinii cenſuras tuetur. Ita vero ille Hiſt. Chronologica Medicinæ Gallice edita p. 203. P*line*,

„ à la verité, eſt un homme incomparable à prendre ſon Hiſtoire Na-
„ turelle en gros; mais quant à ce qu'il dit de la Medecine & des Me-
„ cins, qui ne voit qu'il y a bien des contradictions, du travers & de
„ la paſſion, tant il eſt vray que les Grands hommes ont de grands
„ défauts? Il ne faut donc pas s'étonner ſi par ce qu'il étoit bien plus
„ Hiſtorien & Philoſophe que Medecin, n'ayant jamais pratiqué ny
„ veu des malades, il a erré en tant d'endroits, particulierement
„ quand il a blâmé l'uſage des medicamens exotiques: car n'eſt-il
„ pas vray qu'il y a des païs ſi mal pourvûs de remedes, qu'il faut
„ neceſſairement ſe ſervir de ceux qui viennent des païs éloigneés?
„ *Non omnis fert omnia Tellus.* De plus quand les maladies ſe trans-
„ plantent d'un païs en un autre, ne faut-il pas avoir recours aux re-
„ medes que la providence Divine a fait naître dans les païs d'où ces
„ maladies ſe ſont transplantées? Il blâme auſſi mal à propos, les
„ compoſitions de remedes: car le mélange & la fermentation de
„ ces remedes, ne font-ils pas ordinairement ce qu'ils ne pouroient
„ faire ſeuls? & ſe donnant ainſi les mains, ne peuvent-ils pas deve-
„ nir par cette mixtion, ce qu'on appele dans la Medecine les mains
„ ſalutaires de Dieu? Il dit encore que les Arcadiens ne ſe ſervent
d'au-

2011 Ministerio de Cultura

„d'aucun medicament, & qu'ils ne vivent que de laict, comme ſi „le laict n'étoit pas ſouvent un *medicament alimenteux*, a) & un *ali-* „*ment medicamenteux*, quand on y eſt accoûtumé, & quand il n'y a „pas de diſpoſitions dans le corps qui y repugnent. Il impute à „la Medecine, (quelle injuſtice!) les fautes des Medecins ignorans, „& prend de là occaſion de déclamer contre cette Science, qu'il „s'aviſe de loüer en un autre endroit, quel raiſonnement, quelle „conduite! Il dit, ſans y faire reflexion, que les Medecins ignorent „la vertu des mineraux, ce qui n'étoit pas même vray de ſon temps, „les plus anciens Medecins ayant connu leurs proprietez, & les „ayans mis en uſage. Il dit auſſi fauſſement, comme nous le ver- „rons en ſon lieu, que la Medecine a été proſcrite à Rome pendant „600. an; ingrat! qui a pris des Medecins tout ce qu'il a écrit de „meilleur, & qui n'a pas voulu comprendre que les Romains ne „condamnerent que les Operations du Medecin Archagate, & „de quelques autres Chirurgiens venus de la Grece, gens intre- „pides, aſſurez & tels que doit être un bon Chirurgien. b) Car „aprés tout, ce procedé du peuple Romain, marquoit il autre cho- „ſe que ſon inſtance, ayant d'abord honoré Archagate de gra- „ces & de privileges, & l'ayant enſuite traité de bourreau, *ple-* „*bi non judicium non veritas.* En effet, ce qui fait voir que Pline „parle en homme paſſionné; c'eſt qu'aprés avoir pris droit ſur „les jugemens & ſur l'inconſtance d'un peuple encore groſſier, il „ſe demande par une contradiction manifeſte, *S'il faut croire que* „*les anciens ayent condamné une choſe ſalutaire?* car il ſe répond, „*Non en verité, ils ne condamnerent pas la Science, mais la maniere* „*de l'exercer*, aprés avoir dit fauſſement & ſans raiſon que *lues mo-* „*rum non aliunde quàm ex Medicina.* Comment veut-il donc qu'on „entende ces paroles? *Mille peuples ne peuvent s'en paſſer, quoi-* „*qu'ils ſe paſſent quelques-fois de Medecins.* Accordez cela. Car „je reſerve pour un autre lieu à répondre, non ſeulement à ſa „prétenduë proſcription de la Medecine pendant 600. ans; mais „encore à ce que ſes partiſans ont voulu inferer d'un autre paſ- „ſage de cét Auteur mal entendu, pour mettre la Medecine aux

a) Lib. 25. cap. 8.

b) Oportet Medicum immiſericordem eſſe, Celſ.

2011 Ministerio de Cultura

aux fers, avec les Eſclaves du peuple Romain. Je reviens donc,„ à ſes autres ſentimens, & pour réponſe à ce qu'il dit, qu'il n'y „ a que les homicides des Medecins qui ayent le privilege de de-„ meurer impunis, ne ſçait-il pas que de ſon temps même, la ma-„ lice & l'imperitie des Medecins étoient puniſſables, & que la Loy„ *Aquilia* y eſt formelle ? Il ſe plaint de ce qu'on ajoûte foy aux„ cajolleries des Medecins, comme ſi cela ne venoit pas en par-„ tie de ces diſcoureurs, qui ne ſont rien moins que de vrais Me-„ decins, puisque la Medecine d) ſe plaint elle-même dans de„ bons Auteurs de ces Medecins, pour lesquels on devroit établir„ des grands jours, & faire revivre la Loy Cornelia de *Sicariis*, „ puis qu'Ulpien, qui eſt bien plus proche de nous que ces Loix„ eſt dans ce ſens-là, diſant que quand il parle des Medecins, il„ ne reconnoît pour tels que ceux qui procedent par ordre & par„ methode, & non pas des ignorans & des empiriques. Ainſi„ nôtre Auteur aprés avoir furieuſement declamé contre la Me-„ decine & les Medecins, ne laiſſe pas de revenir à luy-même, „ tant la verité a de force, avoüant de bonne foy e) que *la Me-„ decine eſt le ſeul de tous les Arts qui ait l'avantage de donner la loy„ aux Souverains, & que s'il n'y en a point de plus ſujet au change-„ ment, cela n'empêche pas qu'il ne ſoit le plus utile de tous.* Auſſi ſon„ neveu fut-il bien plus équitable que luy, & bien plus conſtant„ dans le jugement qu'il fit de la Medecine, défendant à ſes do-„ meſtiques de luy donner autre choſe que ce que ſon Medecin„ ordonneroit dans ſa maladie. Je demande donc enfin aux par-„ tiſans de Pline l'aîné, quel jugement on doit faire des ſentimens„ d'un homme ſi inconſtant, & qui ayant nié l'immortalitaté de„ l'ame, contre le ſentiment de preſque tous les ſages de l'anti-„ quité, pourroit bien encore nier ſa propre experience, & tout„ ce qui tombe ſous les ſens dans l'exercice & dans les heureux„ ſuccés de la Medecine. „ *Hæc Bernierius.*

Plinius Valerianus, de quo itidem in Bibl. Latina. Etiam utrunque Plinium citat Marcellus Burdegalenſis. In veteri inſcriptione apud Fulvium Urſinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXV. 1. D. M. C. *Plinii Valeriani Medici, qui vixit Ann. XXII. M. VI. D. V. Parentes.*

d) V. Threnod. Medicam Mindereri.
e) Lib. 24. cap. 1. f) Plin. junior lib. 7. Epiſt. 21.

2011 Ministerio de Cultura

P*liſtarchus*. Dioclem Caryſtium in primo τῶν πρὸς Πλείσαρχον ὑγιεινῶν citat Galen. T. IV. p. 303. 312.

P*liſtonicus*, ſive Pleſtonicus, *Praxagoræ* diſcipulus ſæpius Plinio, in Hiſtor. nat. atque Galeno libro ſecundo Commentariorum de natura hominis, & libro primo methodi atque alibi memoratus, itemque Athenæo, & Garioponto in libro de Febribus, c. VII.

P*lutarchus*, Chæroneus quem cæteris omnibus Philoſophis, inquit Tiraquellus, anteponere aut adæquare auſus fuerim, medicum ſe optimum oſtendit in eo libro quem de tuenda bona valetudine elegan-ter & docte conſcripſit, atque etiam in problematis ſympoſiacis quæ magna ex parte medicina conſtant.

P*odalirium* Æſculapii filium, a) & Machaonis fratrem, poſt everſam Trojam in Italiam perveniſſe, ibique diem ſuum obiiſſe ferunt. Accidit autem poſtea ut ab illius loci accolis pro heroe cultus, in magna etiam venerationis religione habitus fuerit, ſiquidem Calabrum populi b) de morbis & ægrotationibus Numen conſulturi ad illum ſoliti fuerunt accedere. Oraculi autem illius fuiſſe genus perhibetur hujusmodi, ut heroem ſcilicet conſulturus, juxta illius ſepulchrum in agninis pellibus obdormiſceret. Somniis enim de qua quisque re ſcire cuperet, palam admonebatur. Althæno quin etiam nomine juxta illius tumulum placidus fluebat amnis, in quo ſi homines & jumenta ſaucia ſive ulceroſa lota fuiſſent, Podalirii invocato nomine, ſana & integra è flumine exire conſtans erat fama. Quamobrem id fluvio inditum fuiſſe nomen Timæus eſt autor: ἀλθαίνειν enim mederi & ſuccurrere Græco ſignificatur vocabulo, qualem etiam Alphei Arcadiæ amnis fuiſſe denominationem dicunt, quia alphos, id eſt, vitiliginis morbum aquis ſuis ablueret & curaret. De Podalirio hoc illud quoque veteribus monumentis traditum eſt, c) quod cum ex adverſis maris tempeſtatibus in Caria à caprarum paſtore ſervatus, & hoſpitaliter acceptus ad Damæthum Regem fuiſſet

a) Homer. Iliad. β. 731. Ἀσκληπιῷ δύο παῖδε ἰητῆρ ἀγαθώ, Ποδαλείριός τε καὶ Μαχάων. Pindarus de bello Trojano: *quem* (Agamemnonem) *doctus ab arte paterna Pæoniis curat juvenis Podalirius herbis.*

b) Daunii, vide Tzetzam ad Lycophron. verſ. 047. ſeq. ex quo hæc accepit Nicolaus Leonicus Thomæus lib 3. de varia Hiſt cap. 47.

c) Tiraquellus p. 245. hæc reperit apud Stephanum Byz. in Σύρνα.

2011 Ministerio de Cultura

issset perductus, ejus filiam nomine Syrnam tecto delapsam, tum aliis quibusdam medicamentis, tum misso ex utroque brachio sanguine persanavit, quod Rex admiratus, illum sibi generum adscivit, Chersoneso illi tradita, in qua Podalirius mox duas condidit civitates, alteram Syrnem de uxoris nomine, alteram de pastoris, à quo fuisset incolumis servatus. De hocque est illud Ovidii ad finem lib. II. De arte amandi:

Quantus apud Danaos Podalirius *arte medendi,*
Aeacides dextra, pectore Nestor erat.

Et illud lib. de remedio amoris.

Curabar propriis aeger Podalirius *herbis.*
Et fateor, medicus turpiter aeger eram.

Et lib. IV. Tristium, Eleg. VII.

Quem semel excepit, nunquam Podalirius *agro*
Promissam medicae non tulit artis opem.

Podanithae, Galeno librorum medicamentorum secundum locos VII. ad fin.

Polemocrates frater Alexanoris, Machaonis filius, de quo Pausanias in extremo Corinthiacorum, templum ejus memorans ad quod morbo laborantes confugiebant & Polemocratem cultu & honore prosequebantur, Ἐν ἰᾶται τὸς τάυτῃ, Ἐν ἡμὰς ἀνδρὶ τῶν ἀρχαίων ἔχει. p. 202.

Polles Ægiensis, ex Ægis Asiæ, Philosophus artes divinatorias professus, cujus ἰήματα libris duobus, ἰατροσυμβολικὰ & de sympathiis atque antipathiis libros tres Suidas memorat. Apud Galenum T. V. pag. 41. pro ἀπόλλητος legendum Ὁ πόλητος. Etiam apud Nonnum hist. 61. in Greg. Naz. Orat. pro Polluce legendum Polles, cujus meminit & Marinus vita Procli c. x. & Suidas in οἰωνιστική.

Pollio aromatarius in veteri Inscriptione extra Romam via Latina apud Gruterum p. DCXXXVI. 7.

Polonisos, sive *Polonisus*, Galeno lib. VI. Simplicium, & Avicennæ lib. V. summa II. tract. II.

Polyar-

2011 Ministerio de Cultura

Polyarchius, Paulo Æginetæ citatus.

Polyarchus, (idem ut videtur,) Cornelio Celso lib. v. cap. XIIX. & Galeno libr. medicamentorum secundum locos IIX. cap. v. T. II. pag. 284. ubi illum citat ex epistola ad omnia interna, & Paulus Ægineta lib. III. c. LXXIV. Ab hoc Polyarchion Malagma & Epithema dictum, de quo idem Paulus Ægineta lib. III. c. LXIIX. & LXX.

Polybius, sive *Polybus* (utrunque enim reperitur) gener & discipulus Hippocratis, & illius in instituendis juvenibus successor, ut dicit Galenus in Commentariis ipsius Hippocratis de natura hominis lib. I. & Aphorismorum lib. VI. c. I. Hujusque plurimi, Galeno tamen ubique reclamante, censent esse librum illum περὶ φύσιος ἀνθρώπου, de natura hominis, qui inter opera ipsius Hippocratis est, & alia quædam de quibus dixi lib. I. hujus Bibl. lib. II. cap. XXIV. § 5. & lib. IV. c. XVII. p. 584. Ejusque etiam meminit idem Galenus lib. III. de Respirandi difficultate, & alibi sæpe, & Celsus lib. v. c. XX. & Plinius lib. XXXI. c. ult. in fin. & ante hos Thessalus in legatione ad Athenienses T. II. Opp. Hippocratis p. 945. Suntque qui dicunt Polybum fuisse illum generum Hippocratis, Polybium alterum, quod ægre mihi persvadeo.

Polycletus, Messanensis cujus honorificam mentionem facit Phalaris in duabus ad eum epistolis 70. 71. & alia epistola ad Messenios 21. Ex memoriæ lapsu videtur Joannes Neander, Bremanus Herophilum pro Polycleto nominare in syntagmate de Medicinæ laudibus & origine p. 22. ubi ait Phalaridem ab Herophilo Chalcedonio liberatum morbo gravissimo, & præmia in eum contulisse amplissima, *ipsius Phalaridis Epistola ad eum teste.* Nulla autem ad Herophilum Epistola extat inter eas quæ Phalaridis nomine feruntur, & Herophilus longe illo junior fuit. Alius Polycletus statuarius, qui sæpe memoratur à Galeno ubi statuam ejus memorat, *canonem* dictam, quod proportionem membrorum humanorum accurate observasset T. I. p. 67. 550. T. III. p. 477. T. IV. p. 239. & librum de illa statua compositum T. I. p. 288.

Polycritus Mendæi filius, Plutarcho memoratus in Artaxerxe pag. 1021.

Polydamna Thonis Ægypti uxor de qua Homemus quarto Odysseæ ubi de Nepenthe, vers. 227.

Τοῦ

2011 Ministerio de Cultura

Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα *) μητίσενται
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολυδάμνα πόρε Θῶνος ἄλοχος πις
Αἰγυπτίη, τῇ πολλὰ φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.

Id est Guilelmo Budæo interprete annotatt. in Pandect.

Tyndaris hæc habuit ſummo Joue nata venena,
Quæ Polydamna dedit conjunx Ægyptia Thonis
Commoda conſulto medica compoſta ſub arte,
Multa legens Pharia ſolers tellure venena,
Noxia permixtim, carpens quoque commoda multa.

Eosdem Homeri verſus laudant Herodotus II. 116. Theophraſtus IX. hiſt. plantar. Diodorus Sic. lib. 11. Bibl. c. IV. Philoſtratus VII. de vita Apollonii, multique alii: Vide Petrum Petitum de Nepenthe Homerico pag. 40. ſeq. & Jac. Duportum Gnomologiæ Homericæ p. 166. ſqq.

Polyidas, ſive *Polyides*, ſive Polyidus, ſive item Polydas, Galeno, in libro de curandi ratione ad Glauconem, & in Introductione, ſive Medico poſt prin. & de compoſitione Pharmacorum κατὰ γένη, lib. III. T. II. p. 118. 135. 189. 202. 346. 352. 387. 388. T. IV. p. 98. 191. 210. 218. 371. & Aetio Tetrab. IV. Sermon. II. c. LIIX. & Serm. IV. c. LXIV. & Paulo Æginetæ lib. IV. c. XXV. & lib. VII. c. XII. citatus.

Polyidus alter multo antiquior, qui Glaucum Minois filium ad vitam vi cujusdam herbæ revocaſſe traditur apud Apollodorum lib. III. Bibl. & Palæphatum cap. XXVII. à Dracone, altero Medico edoctus.

Polypus, quem ex Ariſtotelis libr. III. cap. III. Hiſt. animalium Tiraquellus exhibet, vitioſe ſcriptus eſt pro Polybo, Hippocratis genero de quo ſupra. Ita enim meliores editiones: πόλυβος δὲ ὧδε. Affert deinde nonnulla quæ in Polybi libro de victus ratione, quem Hippocrati quidam præter rem tribuerunt, hodie leguntur.

Pompejus Lenæus Pompeji Magni libertus, de quo Plinius lib. decimoquinto cap. XXX. in prin. & lib. XXV. cap. II. Is eſt, quem ipſe Plinius

 ſæpe

*) Μητίσενται λέγει κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα. Plutarch, in vita Homeri p. 391. edit. Thomæ Galei.

2011 Ministerio de Cultura

ſæpe Leneum ſimpliciter vocat, ut eodem lib. XXV. c. VI. & lib. XXIV. c. IX. Vide ſupra in Mithridate.

Pompejus Sabinus, Galeno lib. VII. περὶ γένη, Tom. II. p. 418. Vide infra, Sabinus.

Pomponius Baſſus, Galeno medicamentorum ſecundum locos libro quarto, c. VII. vide Baſſus.

Ponticus Virmius, aut ut alii rectius vocant, Virunius, Tarviſius, qui Theophilum de urinis & pulſibus, & Æneæ libros ejusdem tituli in Latinum vertit. De hoc Virunio accurate in Diario eruditorum Italiæ Tom. XXIV. p. 235. ſqq. Vita illius ab cognato ejus Andrea Ubaldo ſcripta prodiit, Ovidio Montalbano editore Bononiæ 1655. 4.

Porphyrius citatur ab Octavio Horatiano de Phyſica ſcientia lib. IV. Hic Tanaquillo Fabro viſus eſt Βοτανιώτ nomen accepiſſe quod ſola βοτάνη veſceretur, ab carnibus animantium abſtineret. Sed Βατανεώτης in veterum ſcriptis, non Βοτανιώτης legitur, à Batanea Syriæ petito nomine, ut dixi lib. IV. c. XXVII. ubi de Porphyrio & ejus ſcriptis. Porphyrii Iſagoge de animæ natura & conjunctione cum corpore memoratur ſed non à Galeno T. III. edit. Pariſ. p. 232.

Porphyrogeneta. Vide ſupra in Conſtantino.

Poſidippus, apud Julium Capitolinum in Antonino Philoſopho c. XV.

Poſidonius, ſive *Poſſidonius* Galeno, *) & Aetio ſæpe, & Paulo Æginetæ libro ſeptimo, cap. III. & XIX. & XXII. In Matthæi Sylvaticis pandectis Medicinæ frequentiſſime Poſidonius, ſive ut ibi ſemper legas Poſſedonius Medicus allegatur.

Marinus Poſthumius, ſupra in Marino.

Potamon, Galeno medicamentorum κατὰ γένη, lib. II. T. II. edit. Baſil. p. 330.

Praſion, Galeno ejusdem operis lib. V. T. II. p. 391.

Praxagoras Cous, præceptor Herophili, ut dicit Galen. lib. IV. de differentiis pulſuum, & ab eo ſæpe **) citatus ex libris de Accidentibus, & aliis, & ab Cœlio Aureliano lib. Chronion I. c. IV. & alibi ex libris peregrinarum paſſionum. Fuitque etiam præceptor *Philotimi*

*) Vide lib. IV. hujus Bibl. c. XVII. p. 585. ubi videbis non alium quam Poſidonium Stoicum Philoſophum à Galeno intelligi, eumque commendari ob peritiam Geometriæ & citari eius ſcriptam περὶ παθῶν de affectibus.

**) Vide lib. IV. hujus Bibl. loco jam laudato.

2011 Ministerio de Cultura

mi & P*liſtonici* de quibus ſupra diximus. Crinagoræ Epigramma in Praxagoram medicum lib. IV. Anthologiæ p. 485.

Αὐτός σοι Φοίβοιο πάϊς λαθικηδέα τέχνης
Ἰδμοσύνην, παναάκη χεῖρα λιπηνάμενος,
Πρηξαγόρη, στέρνοις ἐνεμάξατο. τοὶ γὰρ ἀνίαι
Ὄρνυνται δολιχῶν ὁππόσαι ἐκ πυρετῶν.
Καὶ ὁπόσα τμηθέντος ἐπὶ χροὸς ἄρκια θεῖναι
Φάρμακα, πρηείης οἶδα παρ' Ἠπιόνης.
Θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖοι ἐπήρκεον ἰητῆρες,
Οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρὴς ἄκατος.

Hoc eſt Eilhardo Lubino interprete:

Ipſe tibi Phœbi *filius curarum oblivionem inducentem artis*
Scientiam panacæ manibus inungens,
Praxagora, pectori intinxit: cui enim dolores
Concitantur longis quicunque ex febribus,
Et quæcunque vulnerato in corpore ſufficit imponere
Remedia, à leni didiciſti Epionâ. *)
Mortalibus vero ſi tales ſuppeterent medici,
Non trajiceret mortuis gravis navis.

Presbyter Indus Aëtio, vide ſupra Indus.

Presbyter ſimpliciter citatus eidem Aëtio, ſive ille Indus, ſive alius, Tetrab. IV. Sermon. I. cap. XXIV.

L. Primigenius, de quo vetus Inſcriptio Iguvii ſeu Eugubii, Umbriæ urbe, apud Sponium p. 143. Miſc. eruditæ antiquitatis, ex Baptiſtæ Ferreti Muſis Lapidariis, & Sirmondum ad Sidonii lib. II. Epiſt. XII

L. Sabinus L. L. Primigenius.

Ortus ab Iguvio Medicus *fora multa ſecutus*
Arte feror nota, nobiliore fide.
Me conſurgentem valida fortuna juventa
Deſtituit, rapidis impoſuitque rogis.
Cluſino cineres, flammæ ceſſere ſepulchro,
Patronus patrio condidit oſſa ſolo.

*) Epione Æſculapii uxor.

2011 Ministerio de Cultura

Primion, Galeno Medicamentorum κ̃ γένη, lib. I. T. II. pag. 365. & κ̃ τόπους.

Proclianus, Marcello Burdegaledſi Medicamentorum cap. XXII.

Proclus quem inter Methodicos numerat Galenus in introductione ſive Medico. T. IV. p. 42. 373. Citatur etiam Proclus à Galeno libro I. Methodi & à Paulo Ægineta lib. III. cap. LXXVII. & libr. VII. cap. XI.

Procopius Cæſarienſis, medicus exercitus Beliſarii adverſus Gothos, qui & ejus expeditionis hiſtoriam ſcripſit, quam etiamnum habemus. Hæc Tiraquellus, qui Procopium hunc quibus argumentis aut teſtibus Medicum faciat, neſcio. Nam ipſe quidem teſtatur ſe fuiſſe Beliſarii συγγραφέα, notarium, comitem ac conſiliarium, lib. I. de bello Perſico cap. I. & 12. ſeq. & claſſis ac rei annonaviæ curam ſibi commiſſam lib. II. de bello Gothico cap. IV. De Procopio ipſo & ejus ſcriptis dixi Volum. VI. hujus Bibl. pag. 248. ſeq.

Proculus, qui de natura hominis inter alia ejus artis monumenta ſcripſit, ut prodit Galenus lib. II. de Febrium differentiis, c. VI. Eumque etiam memorat lib. I. Therapeuticæ, & Cœlius Aurelianus lib. Chronion III. c. IIX. ubi illum dicit fuiſſe Themiſonis ſectatorem.

Prodicus, eidem Galeno in lib. II. de Naturalibus facultatibus, cap. IX. & in lib. II. de differentiis febrium, c. VI. citatus ex libro de natura hominis T. I. p. 106. T. 3. p. 332. quem Proculum quidam eſſe putant.

Prodicus Selymbrianus, Hippocratis diſcipulus, apud Plinium lib. XIX. c. I. ſive ille fuit, ſive alius.

Prodicum medicum, ſive illum, ſive alium, quod magis credo, memorat Hippocrates lib. VI. Epidemion, ſi illic Prodicus & non potius Herodicus ſit ſcribendum, quod magis puto, ſecutus ſententiam Leonardi Fuſchii, & veteris Interpretis, de quo diximus ſupra in Herodico.

Profechius, Paulo Æginetæ lib. VII. c. XVI.

Prosdochus, Marcello medico Burdegalenſi, medicamentorum c. XXIX.

Proſper Calanius, Sarzinenſis, cujus eſt docta paraphraſis in lib. Galeni de Inæquali intemperie, & alia multa opera non contemnenda.

Protagoras cujus meminit Eupolis poeta Græcus in ea fabula, quæ Colaces inſcri-

2011 Ministerio de Cultura

inſcribitur, & Plutarchus Sympoſiacon decade VII. problem. I. Democriti Ζηλωτὴς. Galen. T. II. edit. Pariſ. p. 23.

Protarchus, Celſo lib. V. c. XIIX. non ſemel, & lib. IIX. c. XX.

Protas Peluſiotes, Galeno medicamentorum localium lib. X. c. I. T. II. edit. Baſil. p. 308. Alius Protas Rhetor, Galeni civis. Tom. IV. p. 326.

Proxenus, Galeno ejusdem operis lib. VII. c. II. T. II. p. 265.

Pruſias, vide ſupra in Aſclepiade p. 87.

Prytanis, ſive *Prytanides*, Galeno Pharmacorum ſecundum locos lib. III c. I. & lib. VII. cap. 3. T. 2. p. 266.

Ptolemæus Chirurgus, Cornelio Celſo, lib. VI. c. 7.

Ptolemæus Cytherius, poëta epicus, Suida teſte ſcripſerat de miris virtutibus herbæ ψαλακάνθας, pro qua pyrachantem ſive ſcolymum, de qua apud Dioſcoridem mentio, legit Tiraquellus p. 293. Sed nihil mutandum patet ex Ptolemæi Hephæſtionis lib. V. apud Photium Cod. 190. ubi narrat Pſalacanthæ eſſe nomen herbæ Ægyptiæ artemiſiæ vel meliloto ſimilis, quæ ſi veræ credis fabulæ, equis alligata victoriam præbet ac felicitatem.

Ptolemæus Evergetes, Ægypti Rex, herbarum vires ac naturam intelligens, carmen Homeri depravatum correxit: ſcripſerat enim lib. Odyſſeæ quinto, verſ. 72.

Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίᾳ ἠδὲ σελίνῳ.

Significans *Sion* eſſe paluſtrem plantam, & cum paluſtri apio nasci, quod ignorantes quidem Grammatici non σίᾳ, ſed ἴᾳ quod eſt violæ, legi oportere contendebant, ut nunc quoque vulgo legitur. Contra quos Rex hujus rei peritus *ſia*, non violas, cum apiis in irriguis pratis naſci in eo poëta voluit. Hic autem citatur à Marcello in lib. de medicamentis, cap. XIV. ubi illum dicit ſcripſiſſe libros in re medica, & iterum cap. XXXVI. Citatur Ptolemæus & à Galeno libr. IV. de compoſitione medicamentorum κατὰ τόπους, cap. VII. T. II. pag. 217. T. V. p. 411. 413. & alibi non ſemel, ubi illum modo Regem appellat, modo nobilem. Et Aëtio Tetrabibli II. Serm. III. cap. CX. non ſemel.

Ptolemæus ſimpliciter, ſive alius, ſive ex illis unus, Galeno l. V. medicamentorum κατὰ γένη, T. 2. p. 181. & Cœlio Aureliano lib. III. Chroni-

2011 Ministerio de Cultura

on, c. IIX. ubi illum dicit Erasistrati sectatorem, & Aetio Quaternione II. Serm. 3. c. CX.

Ptolemæus, quem γνώριμον sive familiarem vocat Galenus lib. IV. Pharmacorum κατὰ τόπους, c. VII. nonsemel, & lib. VII. c. V. T. 2. p. 390. 391. 271. 219.

Publius ὁ καθηγητὴς sive Præceptor, Galeno medicamentorum κ' γένη, lib. V. T. 2. p. 391.

Publius simpliciter, sive ille, sive alius eidem Galeno ibi, T. 2. p. 299. & etiam κ' τόπους IX. c. IV. T. 2. p. 339. 389. & Marcello medicamentorum c. XXIX.

Pudentianus Epicureus, Galeno T. 4. p. 368.

P. *Pupius* P. *L. Mentol* *Medicus IIIIII vir* *) in veteri marmore ubi icon hujus Pupii apud Fulv. Ursinum p. 97.

Pycton Plinio lib. XXIX. c. ult.

Pyramus, Galeno κ' πόρους lib. IV. c. 7. T. 2. p. 217.

Pyro, cujus nugas deridet Galenus lib. II. de Temperamentis.

Pythagoras, philosophus non modo Medicam artem rem divinissimam esse pronunciavit, ut scribit Apollonius Tyanensis Epist. 23. ad Critonem: sed medicinam quoque exercuit ipse, teste Jamblicho lib. I. c. 29.

Pythagoras alter à philosopho, cujus meminit Diogenes Laertius in vita ipsius philosophi, quem de hernia scripsisse tradit.

Pythagoreos πάνυ σφόδρα περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐσπουδακέναι, singulare studium in arte medica posuisse notavit Ælianus IX. 22. Var. Hist.

Pythion. Galen. T. 2. p. 340.

Pythius, eidem Galeno Pharmacorum secundum locos, lib. V. c. 9. & secundum genera, lib. 3. T. 2. p. 234. 236.

Pythocles memoratus Hippocrati lib. VII. Epidemion.

Q.

Quadratus, Galeno medicamentorum κ' γένη, lib. VII. T. 2. p. 419.

Juliæ Quintianæ Clinicæ videtur mentio fieri in veteri inscriptione apud Gruterum p. DCXXXV. 10. Quanquam p. DCXC. 6. eadem inscriptio legitur sic: *Juliæ Quintianæ Cl. Lucæ F.*

Quintus Stertinius. Romæ clarus, teste Plinio XXIX. 1.

Quintus præceptor Galeni, eidem sæpe memoratus. Confer lib. IV. hujus Bibl. cap. XVII. p. 586. Supra in Marino. Quiri-

*) Sexvir, nomen dignitatis ac magistratus. Vide infra, Sosthenes.

2011 Ministerio de Cultura

Quiricus de Auguſtis, Thertonenſis, qui ſcripſit Lumen Apothecariorum, editum Venetiis 1495. fol. ac deinde ſæpius.

R.

Rabbi Moyſes, cujus extant Aphoriſmi medicinales, quibus hunc titulum præfixit, Moyſes filius ſervuli Dei, Iſraeliticus Cordubenſis. Suntque & alia ejusdem opera. Vide ſupra, in Moſe.

Rabirius, Plinio lib. XXIIX. C. VII.

Raſis apud Arabes celeberrimus, vide ſupra *Albubeter*, & Joannem Leonem Africanum cap. VI. & XVIII. Jo. Arculani expoſitio libri Almanſoris, prodiit Venet. 1483. fol.

Raymundus Lullus vir certe reconditæ doctrinæ & eruditionis, qui præter alia multa, quæ in medicina ſcripſit, edidit librum cui titulus eſt, Ars brevis, alterum quem Artem generalem vocavit, utranque adeo difficilem, ut pauci queant intelligere, verum ſi ſemel intelligas, omnia pollicentem. Hæc de Lullo Tiraquellus, ſcriptore ut ajunt 321. voluminum. Novam ejus operum editionem parari auſpiciis Sereniſſimi Electoris Palatini, traditur in diario eruditorum Italiæ T. XIV. p. 392. Scripta de ſecretis naturæ, de alchymia & metallorum metamorphoſi, Lullio præter rem tribui notat, qui de illo multa, Lucas Waddingus in annalibus Minorum. Vide & Nic. Antonium T. II. Bibl. Hiſpanæ, Olaum Borrichium in conſpectu ſcriptorum Chemicorum, &c. Obiit Lullius A. 1315. æt. 80. Adi Acta Sanctor. 30. Junii T. v. p. 633. ſq. & diſſertationem de cultu Raymundi Lullii in memoriis litterariis Trevoltinis A. 1702. p. 30. edit. Amſt.

Rebeubatus Serapioni Antidotorum cap. XVIII.

Remaclus Fuchs, Lymburgus, cujus eſt Methodus curandi morbi Gallici & Hiſtoria aquarum, & tractatus Conditorum, & ſpecierum aromaticarum, & Nomenclatura plantarum.

Claudius Remnus, in veteri Inſcriptione, Medicus Legionis XXI.

Rheginus Methodicus, T. IV. p. 42. Galeno memoratus lib. I. Methodi.

Q. Rhemnius Fannius Palæmon cui tribuitur carmen hexametrum cum Celſo & Sereno Sammonico ſæpius editum de menſuris & ponderibus quibus medicinæ diſpenſantur, quod alii neſcio cui *Renio Favino* vel *Flavio*, vel *Priſciano* alii tribunnt, de illo dixi in Bibl. Latina p. 680.

Rhipalus, Galeno lib. VII. Pharmacorum localium cap. 3. T. II. p. 265.

Rhi-

2011 Ministerio de Cultura

Riphinus Nicaenſis inter Dipnoſophiſtas, Athenæo. Legendum *Ruſinus.*

Richardus, Anglicus, cujus ſunt libri de Phlebotomia, de urinis, de anatomia, de ſignis prognoſticis, de febribus.

Roffus, Raſi lib. VI. Continentis cap. 1. niſi Ruffus ſit legendus, quod facile crediderim, cum nullo alio loco meminerim me Roffum legiſſe.

Roffinus, apud eundem cap. 3. ejusdem lib. niſi etiam Ruffinus ſit legendum.

Rogerus Baco Oxonienſis, Ord. S. Franciſci, defunctus A. C. 1292. cujus Chymica quædam & Phyſica ſcripta feruntur. De illo Lucas Waddingus in Annalibus Minorum & Antonius Wood Antiquitatt. Oxon. T. 1. p. 136. ſeq. ubi à Magia Dæmoniaca eum abſolvit, ſed naturæ peritiſſimum fuiſſe docet. Similiter cauſam ejus agunt Joannes Deé, Joannes Seldenus, Gabriel Nandæus, & in Dictionario ſuo hiſtorico Petrus Bælius. *Quæ in Chemicis* Baco *publicavit*, judice Olao Borrichio *) *obſcuriora ſunt, & variis proceſſuum ineptiis referta: eſt tamen ubi expergeſcitur, & ſagacibus monitis, quantus in ſe lateat artifex, evidenter oſtendit. Quin & quæ de Arte tradit ad Raymundum Gaufredum, demorſos ſapiunt angues. Nec male ipſe poſt allatam experimentorum variorum inutilem farraginem, Candidatis hanc regulam præſcribit:* Dimittite experimenta, capite rationes, & invenietis. *Scripſit varia* de lapide philoſophorum, Alchemiæ ſpeculum, de ſpeculis uſtoriis &c. *In libro* de mirabili poteſtate Artis & Naturæ *capaciſſimum declarat ingenium, & admirandam in rebus novis inuſitatisque inveniendis dexteritatem. ſatisque oſtendit ſibi ea jam olim fuiſſe explorata, quæ poſtera tandem ſæcula vera fuiſſe deprehenderunt. Incuſatus ob id ab inertium Monachorum vulgo, ſola innocentia ſe tutatus eſt, & imperitiam cavillantium refutavit contemtu.* Nec dubitat retractans ſe in altera editione centuriarum ſuarum Jo. Balæus, Baconem nominare Philoſophum acutiſſimum & ſæculi ſui miraculum. Ejus de retardandis ſenectutis accidentibus & ſenſibus confirmandis, prodiit Oxoniæ 1590. 8. Alia illius edita atque inedita refert Guil. Caveus in hiſtoria litteraria ſcriptorum Eccleſ. ad A. C. 1278.

Rogerius Parmenſis, cujus eſt liber de Phlebotomia venarum omnium, edita cum Albienſi: & Practica medicinalis, vulgata Venetiis A. 1490.

Rolan-

*) In conſpectu ſcriptorum Chemicorum §. 19.

2011 Ministerio de Cultura

Rolandus Capellutus Chryſopolitanus Parmenſis, cujus eſt tractatus de curatione peſtiferorum apoſtematum, & libri quatuor de Chirurgia. Alius Rolandus Ulyſſiponenſis, de cujus phyſiognomia vide Nic. Antonium T. 2. Bibl. vet. Hiſpan. p. 271.

Romanus Medicus, Leoniceni diſcipulus, cujus extat liber, cui titulum fecit, Antiſophiſta, quo de tribus docendi ordinibus Galeni elegánter diſſerit.

T. Julius Roſianus Apollinaris. ſupra in Julio.

Ruffinus, cujus meminit Nicolaus Antidotarius, & Raſis libr. IV. Continentis c. 1. vide Roffinus.

Ruffinus Nicaenſis unus è Dipnoſophiſtis, quorum colloquia ſunt ab Athenæo deſcripta.

D. M. *T. Vibio Rufo medico Coh. V. Pr. Valeria Rufina Conjug. Optim. fecit.* Vetus inſcriptio Romana apud Sponium p. 144. Miſc. eruditæ Antiquitatis.

Ruffus Hierax, quem memorat Tiraquellus, ex hoc Catalogo expugendus. Nam apud Galenum in loco quem ille reſpicit libr. quinto pharmacorum κ γένη T. 2. p. 387. referuntur τροχίσκοι ἱερᾶοὶ trochieſi rufi ſive gilvi ἱέρακος Θηβαΐδος Hieracis Thebani.

Rufus Epheſius de quo dictum lib. 4. hujus Bibl. c. 3. atq; c. 17. p. 586. Citatur à Paulo Ægineta & Aëtio apud quem fragmenta complura. Etiam ab Arabibus ut Joanne Meſue, & ab Iſaaco Hebræo. Rufi Epheſii *erotemata Medica* ſermone Græcorum recentium vernaculo MSta in Bibl. Cæſarea. Libri de appellationibus partium corporis humani MS. Codicem Vaticanum laudat Jo. Rhodius ad Scribonium Largum pag. 213. Ejuſdem *de venis* & *de oſſibus* memorat Labbeus p. 126. Bibl. novæ MSS. Hic Rufus ante Fallopium tubas matricis obſervavit. Carmina autem Græca quæ lib. 3. c. 26. *de effectis plantarum, Deorum alicui ſacrarum* edidi cum verſione D. Joannis Rendtorffii, Simlerus huic Rufo, Lambecius II. p. 593. & VI. p. 90. Pamphilo Alexandrino tribuit. Rufi effigies in veteri Codice Dioſcoridis in Bibl. Cæſarea, apud Lambecium, Neſſeliumque. Occurrit & in imaginibus Bellorii & T. 3. theſauri Gronaiani eeee atque ante Acta medicorum Berolinenſium T. 3. Ann. 1718. 8.

Menius Rufus. Galen. 7. κ γένη, T. 11. p. 416.

Rugenii Chirurgia, ſupra in Bruno.

2011 Ministerio de Cultura

A. Rupilius apud Ciceronem in oratione pro Aulo Cluentio habita, c. 63.
Ruſticus Galeno citatus in lib. IX. Pharmacorum κατὰ τόπους cap. 6. T. 2. p. 303.
Ruſticus alter Placentinus, recentiorum temporum Medicus.
Rutilius Oribaſio citatus.

S.

Sabinus qui in Aphoriſmos Hippocratis in libros Epidemion & in alia ejus ſcripſit, teſte Galeno: fuitque præceptor Stratonici, præceptoris Galeni, ut dicit idem Galenus in libro de atra bile, eumque ſæpiſſime citat. Vide lib. IV. hujus Bibl. c. 17. pag. 586. Meminit & Gellius lib. 3. c. XVI. ubi ait commodiſſime Hippocratem commentatum. Non raro tamen à Coi ſenis ſententia aberaſſe notavit Galenus T. 5. pag. 396. ubi Metrodori præceptorem fuiſſe teſtatur.
Pompejus Sabinus Galeno T. II. pag. 418. Alius Sabinus Romanus, apud Plutarch. ἐρωτικῷ Hieron. Mercurialis IV. 13. Var. Lect.
L. Sabinus L. L. Primigenius in vet. inſcript. quam dedi ſupra in Primigenio, & habet etiam Reineſius Claſſe XI. 9. p. 611. Inſcriptio alia Auximi in Piceno, apud Gruterum p. DCXXXVI. 1. *Deis Manib. Juliæ Q. L. Sabinæ Medicæ Q. Julius Atimetus. Conjugi benemerenti.*
Sabon, Raſi lib. 3. Continentis c. 3.
Sabor ſive Sapor Rex Perſarum citatus à Meſue in libro Grabadin, & à Serapione in antidotis cap. XVII. & alibi.
Sabor filius Sehel, Avicennæ memoratus lib. v. quo de medicamentis compoſitis loquitur.
Sabud Rex Arabum, a medicis Arabibus ſæpius citatus.
Sabur, Raſi lib. 2. Continentis c. 4. & lib. VI. c. 1. & lib. 7. c. 4. ubi eum citat ex libro de Antidotario, & alibi ſæpe.
Sacrificulus, id eſt, ἱερεὺς quisquis eſt, Galeno libro Pharmacorum localium 7. c. 3.
Sadhſar, Raſi Continentis XI. c. 1.
Sahar, ſive *Sabarus* Raſi lib. 3. Continentis c. 2. non ſemel.
Saber, Raſi libro tertio Continentis, cap. 6. & lib. 6. cap. 1. niſi ſit ille, aut Seher de quo infra.
Ibn Saigh, de quo Joannes Leo Africanus c. 15. ſupra p. 279.
Saladinus Eſculanus, circa A.C. 1163. cujus eſt Compendium aromatariorũ.
Salamine, Serapioni Simplicium c. CXXXVI. & CCCLXIV.

Sale-

- 2011 Ministerio de Cultura

Salemnia, eidem Serapioni, ejusdem operis cap. CCCXXVII.

Salicetus, cujus Chirurgiam habemus.

Salimachus, Cœlio Aureliano lib. Oxeon 3. c. 17.

Salomon, Rex & is quidem sapientissimus atque ditissimus, medicinæ adeo peritus fuit, ut libros fecerit de natura lignorum, herbarum, jumentorum, volucrum, reptilium & piscium, sicuti scribit Rabanus, ejusque authoritate glossa ordinaria & Nicolaus Lyrensis in enarratione illius loci 2. Reg. 1. *Scriptum est in libro justorum.* Et hujus rei apertissimum est testimonium ex eo quod scribitur 3. Reg 4. ad fin. *Locutus est Salomon tria milia parabolas, & fuerunt carmina ejus quinque milia, & disputavit super lignis à cedro, quæ est in libano usque ad hysopum, quæ egreditur de pariete: & disseruit de pecoribus, & volatilibus cœli, & serpentibus, & piscibus.* Quod & retulit Josephus, libro antiquitatum 8. c. 2. Sed eos libros abstulit Ezechias, quoniam multi magis confidebant in herbarum viribus, quam in Deo, ut tradit author libri Zeror Hammor. Cæterum qui librum illum Sapientiæ ipsius Salomonis personæ inscripsit: *Ipse* (ait c. 7.) *mihi dedit horum quæ sunt, scientiam veram, ut sciam dispositionem orbis terrarum, & virtutes elementorum, initium, finem, & medietatem temporum, ipsorum temporum permutationes, atque vicissitudines, stellarum cursus, anni volutiones, naturas animalium, & iras bestiarum, vim ventorum, & cogitationes hominum, differentias plantarum, & virtutes radicum, & quæcunque sunt abscondita & inviſibilia cognovi. Omnium enim artifex docuit me sapientia.* Quibus quidem authoritatibus ductus Eusebius Cæsariensis asserit libro Evangelicæ Præparationis XI. c. V. Salomonem fuisse summum physiologum. Quanquam non satis certum est, an ipsius Salomonis is liber sit, an Philonis, an vero alterius. Sed, ut hoc obiter dixerim (neque enim id prætermittendum esse duximus) ex eo loco satis satisque constat, non minimam sapientiæ partem esse medicinæ scientiam. Nescio autem an de isto Salomone, an de altero intelligit Avicenna loquens de electuario Almutagnachil relato ad Salomonem. Serapio Antidotorum c. XX. & iterum cap. XXXIII. citat Salomonem quempiam medicum, quisquis is fuerit, sive hunc, sive alterum. *Hæc Tinquellus* p. 268.

2011 Ministerio de Cultura

Mich. Glycas parte 2. Annalium pag. 183. ex Pſello.

Ἐφυσιολόγησε *) δὲ Σολομὼν καὶ περὶ λίθων, οὐχ ὅπως ἐχρώσθησαν μόνον ἢ συνεζύγησαν, ἀλλὰ καὶ ὅπῃ ἑκάστη συντελεῖ. Τὴν μὲν σωφροσύνης ἔφησε φυλακτήριον, τὴν δὲ πρὸς τὰ δεινὰ ἀντέχειν πυρετὰ, ἑτέραν δὲ φυγαδεύειν πνεύματα πονηρά. Ἀλλὰ καὶ περὶ δαιμόνων ἐτέθη βιβλίον αὐτῷ, ὅπως τε κατάγονται, καὶ ἐν οἵοις εἴδεσι φαίνονται, φύσεις δὲ τέτων καὶ ἰδιότητας ἔγραψε, πῶς τε δεσμῶνται, καὶ πῶς ἐμφιλοχωροῦντες ἀπολύονται. Ὅθεν ἔργα τέτοις ἀχθοφόρα ἐπέταξεν, ὑλοτομεῖν τε, ὡς λόγος, ἠνάγκαζε, καὶ κατωμαδὸν τὰ ἄχθη φέρειν παρεβιάζετο, ὠδικωπατά τε σπλάχνα ἢ ἐπῳδαῖς ἢ βοτάναις πειθηνὶς ἐθεράπευεν. Ἀλλ' ὅγε θεῖος Ἐζεκίας Θεῷ ἑαυτὸν ἀναλωθεὶς καὶ πάντα τὰ ἐκεῖθεν προνοίας ἐξαρτήσας, τῶν κατὰ φύσιν τῷ Σολομῶντι φιλοσοφηθέντων ὠλιγώρησεν.

Præterea Salomo de gemmis quoque diſſeruit, earumque natura, non tantum quo illæ pacto colores hos vel illos accipiant, vel gignantur & coaleſcant, verum etiam quis cujuscunque ſit uſus. Aliam enim pudicitiæ cuſtodem eſſe pronunciavit, aliam ſulfureis inflammationibus reſiſtere, aliam malos genios abigere. Quin etiam librum de geniis compoſuit, quo nimirum pacto de ſublimi deducantur, & qualibus formis appareant. Eorundem naturas atque proprietates complexus eſt, tum quo pacto vinculis adſtringantur, & certis locis adſveti abigantur. Hinc factum ut operas quasdam geſtandorum onerum ipſis imponeret. Nam & materiem, ceu perhibent, eos cædere cogebat, & humeris onera portare. Idem hominum viſcera exulcerata, vel carminibus vel herbis adhibitis ſanabat. Verum divinus homo Ezechias, qui ſe totum Deo conſecraſſet ac macipaſſet, ejusque ad providentiam cuncta referret, parvi ea fecit quæ ſupra naturam Salomo philoſophatus eſſet.

Salo-

*) Non deſunt qui Phyſiologum *de animalibus*, qui exſtat inter Epiphanii opera, referunt ad Salomonem. Vide notas ad T. 2. Epiphanii p. 190. Etiam Ariſtotelem garriunt Judæi omnem ſapientiam furtim abſtuliſſe è libris Salomonis. Vide Venerandi Wolfii noſtri Bibl. Hebræam T. I. p. 218. & quæ notavi lib. 3. hujus Bibl. cap. 6. §. 35. p. 162.

2011 Ministerio de Cultura

Salomonis Herbarium Arabica lingua, memorat Morhofius lib. I. polyhist. cap. VI. p. 49.

Suidas in Ἐζεκίας.

Φέρεται δέ τι καὶ τοιοῦτον. Ἦν Σολομῶντος βίβλος ἰαμάτων πάθους παντὸς ἐγκεκολαμμένη τῇ θύρᾳ φλιᾷ. Ταύτην ἐξεκόλαψεν Ἐζεκίας, ὅ προσέχοντας θεῷ λαὸς τῷ Θεῷ, διὰ τὸ τὰς θεραπείας τῶν παθῶν ἐνθένδε τοὺς πάσχοντας αὐτοὺς κομίζεσθαι, παρεωρῶντας αὐτὸν τὸν Θεόν.

Fertur etiam tale quiddam. Exstabat liber quidam Salomonis, remedia omnium morborum continens, qui templi limini incisus erat. Hunc Ezechias abolevit, quod populus mentem ad DEUM non adverteret, sed quicunque ægri essent, morborum curationes inde peterent, neglecta Divini Numinis invocatione.

Justinus quæst. LV. ad Orthodoxos.

Πολλὰ μὲν εὕρηται καὶ ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν ἰαματικὰ τῶν σωματικῶν νοσημάτων, καὶ ὑπὸ Σολομῶντος τοῦ βασιλέως.

Permulta quoque à piis ad morbos corporum curandos inventa sunt remedia, & ab ipso inprimis Rege Salomone.

Procopius Gazæus ad 3. Reg. IV. 33.

Περὶ τῶν ξύλων) Τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τῶν βοτανῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ἀλόγων ὁ Σολομὼν ἐφυσιολόγησεν. Ἐξ ὧν εἰκὸς καὶ τοὺς γεγραφότας ἰατρικὴν, ἐρανίσασθαι πάμπολλα.

Locutus est de lignis) de naturis & viribus herbarum, *) arborum & aliarum rerum rationis expertium disputavit. Ex quibus verisimile est illos qui de medicina scripserunt, plurima collegisse.

*Eadem referunt non modo Syncellus p. 200. Cedrenus p. 77. & 89. Josephus Christianus in hypomnestico quod edidi cap. 74. Anastasius quæst. 41. & Glycas p. 182. Hippolytum & Eusebium *) testem laudantes, sed & Talmudici codice Pesachim, in Misna cap. 4. T. 2. edit. Surenhusianæ p. 148. quanquam ibi tantum legitur Rex Hiskias supressisse* ספר רפואות *librum Medicinæ. At Maimonides ad illum locum non omisit annotare id de libro* Salomonis

*) Καὶ δὲ Ἐζεκίᾳ κεκαῦθαί φησιν, ὁ πολυμαθὴς καὶ πολύϊστωρ Εὐσέβιος. Glycas.

2011 Ministerio de Cultura

nis *esse intelligendum*, דברי רפואות שלמה *quem perinde à Judæis, ubi in morbum incidissent, fuisse consultum ut à Græcis Hippocratis scripta & Galeni, testatur etiam R. Kimchi ad 3. Reg. IV. 33. & 4. Reg. XX. Confer R. Nachmanidis & R. Levi ben Gerson loca apud Sgambatum pag. 312. Allardum Uchtmannum ad Rechinat Olam pag. 299. seq. & Mich. Fridericum Lochner de nerio seu rhododaphne* p. 75.

Salomon archiater ad quem περὶ ἐυπορίστων scripsit Galenus T. 11. Basil. p. 484. nisi legendum Solon.

Salomon, Eben, id est, filius, Hahasen, sive Hasen, utrumque enim reperio, apud Serapionem Simplicium c. LXXIX. & c. CCLX.

Salomon simpliciter citatus Rasi, libro secundo Continentis ad fin. sive unus ex illis, sive alius. Serapioni item c. xx. & 33. antidotorum & Avicennæ, ubi de electuario Almutagnachil quod ait Salomoni auctori tribui.

Salmuje Serapioni Simplicium c. 178. in fin.

Salpe citata à Plinio XXVIII. 7. & indice lib. XXXII.

Salustius Dionysius, ab eodem Plinio lib 32. c. 7.

Salustius Mopseates qui sub Tiberio Cæsare scripsit in re medica, autore Suida.

Samithræ, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. c. 6.

Samuel Ebn Juda Andalusius, Medicus ex Judæo Muhamedanus circa A. C. 1190. de quo Abulpharagius p. 298.

Samuye, Rasi libro 9. Continentis, capite primo. Vide num sit Salmuje, de quo supra dictum est.

Sanctus Pisaurensis, qui Commentarios quosdam scripsit sub Eugenio IV.

Sandazar, Rasi lib. XI. Continentis c. v.

Sanctes de Arduinis Pisaurensis, qui scripsit de omnibus naturalibus & artificialibus, de venenis, de odoratione, de prolificatione.

Sapiens filius ***Jubeyr***, apud Rasim lib. 2. Continentis cap. item 2. Vide Zour.

Sapor, vide Sabor.

Sarachus & ***Saracus***, & ***Sarac***, Rasi lib. v. Continentis c. 1. non semel, & lib. 7. c. 4. non semel, & lib. XI. c. v. ubi illum Indum vocat.

Sarck Indus, ejusdem operis lib. 7. c. 1. idem cum priore.

Sarkeothites, Σαρκευθίτης Galeno librorum medicamentorum κατὰ γένη, T. 2. p. 403.

Sasogoras, vide infra Sosagoras.

Satyrii

2011 Ministerio de Cultura

Satyrii de quibus Galenus ſive Gariopontus de medicinis expertis ſub init. *Et Thamor de regione Æthiopia, qui fuit ex bonis experimentatoribus habebat bona experimenta experta, quæ ſic cuſtodiebat quod nullus in tempore vitæ ſuæ potuit ea habere. Et poſtquam mortuus fuit, pervenerunt illæ Medicinæ in manus* Satyriorum, *qui per eam mirabilia fecerunt. Et exultavit eis nomen inter Medicos.*

Saturninus cognomento Cythenas, diſcipulus Sexti Empirici, apud Diogenem Laertium in Timone Nicæo, lib. IX. in fin.

Satyrus Quinti, de quo ſupra diſcipulus, & unus primusque, ante Pelopen ex præceptoribus Galeni, ut ipſe Galen. poſt prin. lib. I. περὶ ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων, id eſt, de Anatomicis adminiſtrationibus & T. V. p. 172. 406. & alibi ſæpe dicit. Is Anatomica ſcripſit, eodem teſte T. V. p. 21. & interpretatus eſt libros Aphoriſmorum Epidemiorum Hippocratis, ut dicit idem Galenus in prin. lib. I. eorundem Epidemiorum.

Scare, ſive *Scark*, ſive *Scharai*, ſive *Scharac*, ſive *Scharc*, nam omnia hæc nomina comperio, tum apud Raſim lib. I. Continentis cap. I. & 13. & c. 9. tum apud alios, niſi ſint diverſorum.

Schear, Raſi lib. 2. Continentis c. 4.

Schiarchandus citatus in Tacuinis Elluchafem.

Scindaxar, Serapioni Simplicium c. 82.

Scribonius Largus, qui ſub Tiberio multa opera in re medica ſcripſit, ex quibus etiamnum extat liber *de compoſitione medicamentorum*, de quo dixi in Bibl. Latina lib. IV. c. 12. eumque ſæpe citat Galenus cum in multis locis, tum in libris medicamentorum κατὰ τόπους T. II. p. 265. 270. 299. 304. Is ad tempora usque Claudii vixit, ut videre licet ex c. LX. ejus libri de compoſitione medicamentorum, quo loquitur de Meſſalina dei ſui Cæſaris. Quod opus an ipſe Latine, an Græce ſcripſerit addubitarunt teſte Tiraquello nonnulli viri docti. Latine tamen ſcripſiſſe non Græce verius eſt, & totus liber oſtendit, Scribonius etiam ipſe præfat ad C. Julium Calliſtum: *Ut primum enim potuiſti, non es paſſus ceſſare tuæ erga me pietatis officium, tradendo ſcripta mea Latina medicinalia Deo noſtro Cæſari, quorum poteſtatem tibi feceram ut ipſe prior legeres, ſimpliciterque indicares mihi quid ſentires.*

Sebaſtianus Aquilanus, qui ad Ludovicum Gonzagam ſcripſit librum de morbo Gallico, & alium de febre ſanguinea.

Seba-

2011 Ministerio de Cultura

Sebaſtianus Auſtrius Rubeaquenſis, cujus eſt explanatio in Paulum Æginetam.

Sebaſtianus Montuus Gallus, cujus ſunt libri docti medicinalium Dialexeon.

Sebaſtianus Scrofa, qui tranſtulit Galeni libros de remediis parabilibus, & de Euchymia, & Cacochymia, id eſt, de bono & malo ſucco, cum Scholiis.

Seber, Raſi lib. 2. Continentis c. 2.

Julius Secundus. Galen. T. 2. p. 419. Alius Secundus Gymnaſtes T. 3. p. 288.

Secunda Liviliæ Medica in veteri lapide apud Fulv. Urſinum p. 100.

Sedekias Medicus Judæus, à quo venenum datum Carolo Calvo, ut traditur in Annalibus Bertinianis A. C. 877.

Sediſnar, Raſi Continentis lib. 6. c. 1.

Seheber, Raſi lib. 1. Continentis 2. c. 4. niſi idem ſit.

Seber, eidem Raſi libro primo Continentis, c. 1x. & lib. 2. capite quinto, niſi idem quoque ſit.

Sex. Pedius Secundus. In veteri inſcriptione apud Fulv. Urſinum p. 99. & Gruterum p. DCXXXIV. 9. D. M. *Sex. Pedio Sex. Lib. Secundo Medico Julia L. Lib. Secundina Patri piiſſimo.*

Seleucus Cyzicenus memoratus Philoſtrato lib. 8. de vita Apollonii, cap. 14. p. 349.

Semmias Medus, Galeno in lib. 2. Antidotorum, vide Simmias.

D. Sempronius Jucundus Medicus Ariminenſis, in veteri inſcriptione apud Gruterum p. DCXXXV. 2.

Sendahaſar, Raſi lib. x1. Continentis c. 7.

Sendheſar ibi, niſi idem ſit cum præcedente.

Sendibiar, Raſi lib. 2. ejusdem operis c. 4. niſi & hic quoque idem ſit.

Serapion Alexandrinus, *primus omnium*, ut tradit Celſus in proœmio *nihil hanc rationalem diſciplinam pertinere ad medicinam profeſſus, in uſu & experimentis poſuit.* Sane quidem ſi Galenum audimus in introductione c. 4. T. 4. p. 56. 57. poſt Philinum, Herophili diſcipulum empiricæ ſectæ auctor Serapion fuerit. Sed Celſo utpote antiquiori ſua merito conſtat fides. Neſcio an is ſit, de quo ſcribit Cicero ad Atticum, lib. 2. *Feciſti*, (inquit) *mihi pergratum, quod Serapionis librum ad me miſiſti, ex quo quidem ego (quod inter nos liceat dicere) milleſimam partem vix intelligo.* Ad eum

2011 Ministerio de Cultura

eum quoque pertinere creditur numus, in cujus una parte caput Hygiæ laureatum, in altera Æsculapius sedens, cum inscriptione, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΣΑΡΑΠΙΩΝ, apud virum clarissimum Richardum Mead in diss. de numis à Smyrnæis in Medicorum honorem percussis p. 68. ubi hunc Serapionem è schola Erasistrati prodiisse colligit, quod à Cœlio Aureliano lib. 3. de morbis acutis c. 17. similia Erasistrato ordinasse dicitur. Neque quicquam obstare quo minus Erasistrateorum & Herophileorum placitis ἐμπειρικὴ etiam admisceretur ab eo qui in multis tamen ab Erasistrato, perinde ut Alexander Φιλαλήθης ab Herophilo non dubitaret discedere. Sed Serapionem ipsum de quo loquimur, citat idem Cælius Aurelianus lib. 3. Oxeon cap. 21. & lib. 1. chronion cap. 4. ex *libris Curationum*. Laudatur & à Cornelio Celso lib. v. c. ult. ubi de impetiginis speciebus, & Galeno in libris medicamentorum κατὰ γένη, lib. 2. & κατὰ τόπους lib 6. c. 1. T. 2. p. 238. 309. ubi empiricum vocat & 336. 396. & T. 4. p. 372. ubi Alexandrinum. Aetio Tetrab. 4. Serm. 3. c. 14. & alibi, & Paulo Æginetæ lib. 3. c. 64. & lib. 7. c. 17. & alibi, & Jo. Serapioni Antidotorum c. xx. & Cælio Aureliano libr. Oxeon 2. c. 6. ex *libro Sectarum*. Inepta laude sui commentarios suos impleviisse, scribit Galenus T. 2. edit. Paris. p. 346.

Serapio alter junior, de quo supra, *Joannes Serapio*.

Τὸ τῆς Σεραπιάδος ἐπιγεγραμμένον φάρμακον Galen. Tom. 2. edit. Basil. p. 390. an Σεράπιδος?

Serenus Sammonicus auctor carminis de medicina, de quo dixi libro tertio Bibl. Latinæ c. v. Illius eximiam editionem Roberto Constantino debemus, cum variis Lectionibus & brevibus notis. Lugdun. 1566. Hanc sequitur, sed omissis notis, Henricus Stephanus in Medicæ artis principum opere, & vir clarissimus Jo. Baptista Vulpius qui Serenum à se recensitum vulgavit Patavii 1722. 8. Suas in Serenum notas laudat Conradus Rittershusius p. 92. ad Coripum, sed illæ lucem non viderunt quod sciam. Nonnulla hujus scriptoris loca illustrat Turnebus xvii. 18. adversariorum: plura vir eruditissimus Jo. Baptista Morgagnus, Epistola ad laudatum Vulpium edita Hagæ Comitis 1723. 4.

Serenus alter Aetio citatus Tetrab. 2. Serm. item 2. c. 16.

Sergius Babylonius ocularius, Galeno in lib. 4. medicamentorum κατὰ τόπους cap. 7.

2011 Ministerio de Cultura

Sermonéta, vide Joannes Sermoneta.

Servilius, vide supra in Democrate.

Sescar, Rasi lib. XI. Continentis c. 8.

Sesirid, eidem lib. 9. Continentis c. 1.

Severianus citatus Aetio Tetrab. 2. Serm. 3. c. 98. non semel, & Alexandro Tralliano.

Severus Galeno lib. 3. κατὰ Τόπους, c. 1. T. 2. p. 191. & T. 10. edit. Parisi. p. 549. & Aetio sæpe citatus, vide Theodosius.

Sextius, aut ut alii scribunt, *Sestius Niger*, qui licet Romanus esset, tamen Græce scripsit de medicina, ut notat Plinius in indice lib. xx. Huncque diligentissimum medicinæ scriptorem dicit idem Plinius lib. 32. c. 3. illumque alibi sæpe citat, uti etiam facit Plinius Valerianus lib. Rei Medicæ 4. cap. v. Laudant & inter rei herbariæ scriptores Dioscorides proœmio & Epiphanius in limine libri 1. adversus hæreses. Confer Lambecium 2. p. 546. sq. περὶ ὕλης de materia Medica citatur ab Erotiano voce λείριον. Icon ejus in veteri Codice Dioscoridis apud Lambecium, Nesselium, & T. 3. thesauri antiquitat. Gronov. lit. ii.

Sextiæ L. Tertiæ tonstricis mentio in veteri inscriptione.

Sextus Empiricus præceptor Saturnii, de quo supra, Galeno in libro Sectarum T. 4. p. 372. & Diogeni Laertio in Timone memoratus, lib. 9. sect. 116. Afrum hunc Sextum vocat Tiraquellus Suidam secutus, uti Marsilius Cagnatus lib. 3. Var. Observat. c. 8. & Andreas Dacerius in vita Plutarchi p. 75. aliique. Sextum autem Empiricum, cujus scripta habemus, Afrum non fuisse colligas ex lib. 3. Pyrrhon. sect. 213. ubi mores suos à moribus Libycorum distinguit. Igitur non magis Afrum fuisse mihi persuadeo, quam Peripateticum Philosophum, qualem scribit Franciscus Philelfus lib. 26. Epist. 1. p. 178. *Prudentiam definit Sextus Empiricus, vir Peripateticæ disciplinæ acutissimus, libro tertio suarum admonitionum: Prudentia est scientia bonorum & malorum & indifferentium.*

Sextus Chæroneus, Plutarchi Philosophi nepos, de quo Apulejus lib. 1. Milesiar. *Thessaliam, nam & illic originis maternæ nostræ fundamenta à Plutarcho illo inclyto, ac mox Sexto Philosopho nepote ejus prodita gloriam nobis faciunt*, librum de Medicina ex animalibus exstare scribit Julianus Floridus qui Apulejum in usum Delphini edidit, p. 5. Sed parum credibile est Græci librum illum esse scriptoris, nedum Stoici

2011 Ministerio de Cultura

Stoici illius Philoſophi, de quo viri docti ad Marcum Antoninum, cujus Doctor fuit, & ad Julium Capitolinum in Antonini vita.

Sextus Fabius ſive *Fadius* potius, Niconis, qui de voracitate ſcripſerat, diſcipulus, apud Tullium libro ſeptimo epiſtolarum ad Trebatium. Epiſt. xx.

Sextus Placitus Papienſis, Jacobo Dondo in ſuo Aggregatore. De Sexti Placiti libro *de Medicina ex animalibus*, quem Latine habemus, & Sexto Plutarchi nepoti Græco ſcriptori quidam præter rem tribuunt, dixi Vol. XII. hujus Bibl. p. 613. Auctor ſe artem medicam profeſſum, eamque exercuiſſe prodit cap. XXVII. de perdice, & c. 2. atque aliis in locis. Sed age totum libellum, eſt enim brevis, ex Andreæ Rivini editione rarius obvia ſubjiciamus.

SEXTI PLATONICI PHILOSOPHI

Liber de medicina ex animalibus.

CAP. I.

De Ceruo.

Cujus cornu habet vires exſiccandi omnes humores. 1. Ergo *in collyriis oculorum* eo utuntur.

2. *Dentibus, qui moventur*, cornu cervi combuſtum imponitur, mox obfirmat, ſi ex eo pro dentis frictione uſus fueris. 3. *Ad capitis dolorem.* Cornu cervi pulveris drachmam unam cum vini cyatho uno & aquæ cyathis duobus potui dabis. 4. *Ad morbum Regium.* Eodem modo, ut jam dictum, potui dabis, miraberis bonum effectum. 5. *Ad ventris ſolutionem*, quam eadem nominata ratione cohibebis.

6. *Ad proſluvium mulieris.* Cornu cervi combuſtum, inque pulverem molliſſimum redactum, cum vino mixtum potui datur. 7. *Ad lumbricos.* Cornu cervinum datur eodem modo, vel limatum, quod melius eſt, ex vino; ex aqua autem calida febricitanti, lumbricos necat, & ejicit. 8. *Ad ſerpentes effugandos.* Cornu cervinum ſi combuſſeris, & in domo aſperſeris, ſeu tecum portaveris, mox inde ſerpentes à te fugaveris. 9. *Ad vulvæ ſuffocationem.* Cornu cervinum combuſtum ſi dabitur mulieri patienti olfaciendum, & maxime ſupra locum, mire ipſi proderit.

10. *Ad ſplenis dolorem.* Cornu cervinum combuſtum ex oxymelle

2011 Ministerio de Cultura

detur potui, ſplenemque ſiccabit & dolorem tollet. 11. *Ad impetigines.* Cornu cervini combuſti cinis cum aceto ſcillitico ad Solem, locis, ubi ſunt impetigines, illitus, ſanabit ut mireris.

12. *Ad lentigines, ubi ſunt & impetigines de facie tollendas.* Cornu cervino combuſto in Sole faciem line: & deterſa ſubinde, renova, & hoc ortu Solis facies, mire ſanat. 13. *Ad interrigines.**) Cornu cervini cineris drachmas tres, argenti ſpumæ drachmas 2. aluminis ſcrupulos duos, ceratum ex oleo myrtino facito coqui, eoque ſic utere. 14. *Ad inguina.* Cervi pudenda ſi tecum habueris, inguina tibi non tumebunt, & ſi tumor antiqvus fuerit, *(inguina ſi ante tumerunt)* velociter recedet. 15. *Ad concubitum excitandum.* Cervi teſticulorum ſiccorum aliqua pars pota, concubitum excitat. Sed hoc non agat, niſi voluntas ſibi præveniat. 16. *Ad ſerpentium morſus.* Cervi naturæ deſiccatæ ſi deraſeris drachmam unam, & in ſorbitione ovi potaveris, omnis ſerpentium morſus innocuus fiet. Et ſi totum corpus natura cervi unxeris, nullus ſerpens tibi nocebit. 17. *Ad ventrem ſtringendum.* Si de natura cervi ex vino ſignino aut auſtero potaveris, ventrem reſtringit. Idem facit, ſi ex eodem, magnitudine nucis coxeris in lenticula vel pulte, & ederis. 18. *Ad aborſum.* Ex pilis cervinis ſuffumigabis, & mulier ſervabitur. 19. *Ad idem, ne mulier abortiat.* Lapis qui in vulva aut ventriculo cervi invenitur, phylacterium eſt prægnanti, & perficit, ut partum libere perferat. Quod ratio collegit, velociſſimum eſſe illud animal, nec tamen aborſum facere. Similis ratio eſſe poteſt, ſi oſſicula, quæ in vulva aut in corde cervi reperiuntur, ſecum habuerit, nam eundem effectum præſtant. 20. *Ut mulier cito concipiat.* Idem os in brachio mulier ſi appenſum habuerit, efficiet, ut mulier cito concipiat. 21. *Ad inteſtinorum dolorem* Medulla cervina remiſſa in ptiſana & infuſa, torminoſis maximum erit remedium. Idem facit, ſi ſevum ſive medullam ejus pro unctione habueris. 22. *Ad ſerpentes fugandos.* Medullam cervinam ſi ſubfumiges, aut eam tecum habeas pro unctione, à ſerpentibus lædi nullatenus poteris. Inque cervina pelle ſi jacueris, nullus ad hominem ſerpens accedet. 23. *Ad perniones.* Sevum cervinum combuſtum ſimul cum oſtrea teſta minuta commixta, & factum quaſi malagma impone, mire ſanat.

*) H. Steph. *ad intertriginum dolores.*

CAP.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. II.
De Lepore.

1.

Ad ſubmejulos. Leporis cerebrum potum cum vino mox ſummejulos emendat. *(Vid. Marcellus Empir. cap. 26.)* 2. *Ad dentes infantium.* Ex cerebro leporis decocto ſi gingivas infantibus defrices, ſubinde ſanabuntur, ut dentes ſine dolore creſcant, & enati confirmentur. 3. *Ad oculorum dolores.* Leporis pulmo ſi ſuper locum poſitus fuerit, & bene alligatus, dolorem oculorum ſedat. 4. *Ad perniones & pedes calceamentis læſos.* Idem pulmo leporis illinitus affert remedium. 5. *Ad quartanas.* Cor leporis viventis *(al. juvenis)* ſublatum, & quartanariis collo vel brachio ſuſpenſum, mox ipſam febrim emendat, ſi ſub acceſſione ejus pendeat. 6. *Ad Caducos.* Leporis cor deraſum & cum parte tertia thuris mannæ trita, ex vino albo potui datum per dies IV. mirifice prodeſt. His vero qui ſæpius cadunt, diebus triginta detur. Creſcente autem Luna quotidie in potione debet condiri cum vino. 7. *Ad locos mulierum dolentes.* Cor leporis ſiccum & in vino potui datum, locos mulierum dolentes emendat. 8. *Ad profluvium mulierum, quæque ſanguinem rejiciunt, & ad eas, quæ poſt partum locis ipſis laborant.* Leporis cor ſiccum, bene eraſum & detritum ex aqua calida potui datur cum terra Samia mulieribus profluvio laborantibus, eſtque eis remedium, quæ ſanguinem exſcreant, & locis laborant.

9. *Ad oculorum caliginem.* Leporis fel cum melle mixtum facit ad claritatem oculorum, & imminentem caliginem diſcutit. 10. *Ad eos, qui vertigine vexantur.* Commiſce Leporis fel & jecur muſtelæ drachmis tribus, Caſtorei drachmam 1. myrrhæ drachm. 4. hæc omnia aceto optimo colliguntur; & inde drachma una bibitur ex aceto mulſo aut melle, aut paſſo. 11. *Ad calculoſos.* Leporis renes ſiccos, in Sole bene confectos, deinde coctos potui dabis, multum proderunt calculoſis. 12. *Aliter ad calculos pellendos.* Leporis ſanguinem & pellem totam in latere crudo *(olla cocta)* combures, ut in cinerem convertatur, & in aqua calida potui dabis cochlearium unum jejuno, mox deliqueſcet lapis, quem defranget & ejiciet foras. Experimentum hujus, quod ipſi fecimus, ſi perfectius habere volueris, mittes in aquam cochlearium pulveris, illuc pones lapidem qualem volueris, & lapis liqueſcet, ut mireris virtutem.

2011 Ministerio de Cultura

13. *Ad nephriticos (qui à renibus laborant.)* Leporis renes deglutiantur crudi, & nephriticos emendant. Sed caveant, cum transglutiunt, ne dentes tangant. Siquidem crudos nolint sumere, eodem modo cocti dantur. 14. *Ad capillos defluentes.* Leporis ventriculus coctus in sartagine, admixto oleo myrtino, impositus capiti capillos fluentes continet & cogit crescere.

15. *Ad araneorum morsus.* Renes leporis & fulicæ ejus bestiæ, quæ ab araneis laborat, si crudos deglutiat, sanabitur. Morsis etiam cocti dentur. 16. *Ut mulier masculum concipiat.* Leporis vulva desiccata & erasa, ac in pulverem coacta in potione efficit, si mulier & masculus simul biberint cum bono vino. Si enim sola mulier biberit, infans nec masculus verus, nec fœmina vera nascetur, sed androgyne. Item Leporis testiculum post purgationem suam cum vino contritum voret mulier, & masculum pariet. Item Leporis coagulum datur obolis duobus viro, fœmina vero quadruplo debet bibere. Esse autem debet coagulum de lepore masculo. 17. *Ut fœminam concipiat.* Lepus concidatur, & de sanguine, qui à vulva funditur, liniat sibi naturam mulier, & de coagulo ejusdem.

18. *Mulier, quæ non concipit, ut concipiat.* Ex coagulo leporis si acceperit drachmas 4. in potione vini, masculus de lepore masculo, fœmina de fœmina, eantque cubitum, sed post concubitum abstinere se debent ab omni acrimonia, à fungis, à balneo, malis cibariis, & abunctionibus, quæ sunt interneciva. Item testiculi leporis decocti & pistati dentur cum vino mulieri, & locis muliebribus appositum *(coagulum)* & inlinitum facit ut concipiant. 19. *Ad aurium dolorem*, Leporis coagulum infunditur.

20. *Ad scorpionum & serpentium morsus.* Leporis coagulum ex vino potui datum, adversus venena resistit & discutit. 21. *Ad fluxum ventris infantium.* Leporis coagulum illinitum in sessiva (in sumine) mulieris, quin & ex vino potui datur puero, febricitanti autem ex aqua calida. Item facit non tam pueris, quam etiam majoribus cum pulvere gallæ.

22. *Ad dolorem mamillarum & tumorem.* Leporis coagulum cum melle impositum, remittitur aut ex posca, si inde capitellum mamillæ tangas.

23. *Ad strumas omnes.* Leporis coagulum ex vino Falerno illinitum,

2011 Ministerio de Cultura

tum, seu cum lana marina super impositum. Et inde mulieribus pessus utilis fit.

CAP. III.

De Vulpe.

I.

Mulieribus, quæ à locis suffocationem patiuntur. Articuli membri vulpis in oleo veteri una cum bitumine cocti & propesso suppositi, hysterica sanant mirifice. 2. *Ad Alopecias.* Si caput eodem, ut supra, modo illiniatur, sanat. 3. *Ad dolorem aurium.* Simili ut supra modo instillatur in aures. Vel sane Vulpis jecur, sive pulmo expressus, instillatus auribus, dolorem tollit, sicuti & fel vulpis, si in aurem cum oleo stillatur, dolorem sedat. Quod & vulpis adeps solutus & instillatus præstat, aurium dolorem mire emendans.

4. *Ad splenis dolorem.* Vulpis pulmo in cinere calido obrutus & decoctus (*assatus & tritus*) & in potione datus jejuno, mox splenem sanat. Idem facit & jecur ejus in bono vino similiter potum, nam splenem*) tollit. 5. *Ad suspiriosos.* Vulpis pulmo ex vino nigro, ut supra potui datus, suspiriosos emendat.

6. *Ad caducos:* Cerebrum vulpis infantibus sæpe datum, facit ut nunquam sint caduci. 7. *Ad parotidas.* Testiculo vulpis si sæpe parotidas fricaveris, dissolvet eas. 8. *Ad inguinum dolorem & panniculas*, simili ratione facias (testiculo vulpis sæpius inguina confricans) & cito discutiet, sanabitque. 9. *Ad faucium tumorem:* Rene vulpis in melle sæpius fauces tumentes confrica. 10. *Ad capitis dolorem.* Natura vulpis circundata capiti, dolorem statim tollet.

11. *Ad irritamentum concubitus.* Vulpis cauda summa ad brachium suspensa irritamentum esse concubitus fertur. 12. *Ad caliginem oculorum.* Fel vulpis cum melle Attico mixtum, & oculis inunctum, caliginem tollit. 13. *Ad morbum articulorum.* Vulpes viva in amplo vase decocta, donec ossa relinquat, mire sanat, si sæpius in aquam in vase quis descenderit. Idem præstat oleum, ubi decocta fuerit: Si quis hoc illo modo vult, utatur. 14. *Ad podagram quoque.* De vulpinæ pellis interiore parte calceamenta fiant, & podagrici utantur, leviores habebunt accessiones & incessiones.

*) Splenis dolorem.

CAP.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. IV.

De Capra Sylvatica, vel Caprea.

I.

Ad ventrosos, (i. e. Κοιλιακὸς). Capreæ sanguis cum murino Phenice mixtus editur. Et jecur capreæ coctum cœliaco si dederis, emendabitur. Idem facit, si contritum cum vino biberit. 2. *Ad oculorum dolorem.* Jecur capreæ contritum ex vino bibat cum aqua calida in fervore, sanabitur. 3. *Ad nyctiadas oculorum, ad eos scil. qui ab hora decima nihil quasi videre incipiunt.* Jecur capreæ in aqua calida salsa coquatur, ut ejus vaporem oculi excipiant & ea aqua oculos foveat, sed & jecur edant & ex liquefacto inungantur. Quidam jecur ejus assant in craticula & fluentem vaporem colligunt, & ex eo inunguntur. Quidam coctum vel assum jecur capreæ cum pane edunt, & idem bibunt. 4. *Ad sanguinem nimium profluentem.* Capreæ jecur (cor) combustum & aspersum, sanguinem fluentem reprimit. 5. *Ad sanguinem de naribus profluentem.* Capreæ jecur contritum, & ex aceto in naribus offultum, sanguinem abundantem de naribus concludit & mire sistit. 6. *Ad caliginem oculorum.* Fel capreæ cum melle Attico mixtum, contritumque inunges oculis, caliginem potenter discutit, & claritatem præstat. 7. *Ad anginam & fauces tollendas.* Fel capreæ melle mixtum faucibus illinitur seu imponitur, mire sanat. 8. *Ad omnia vitia, quæ in faucibus nascuntur.* Capreæ fel cum melle, myrrha, croco & pipere æquis ponderibus coques in vino, donec contrahatur, & ex eo quotidie fauces tangas, dum sanæ fiant. 9. *Ad suffusionem oculorum & caliginem, aliaq; eorundem vitia.* Fel capreæ drachm. 1. & modicum vini veteris cum melle, ut teri possit, inunges, sanantur. Idem facit, & ad cicatricem & argemata, & nephelion, & glaucomata, & pterygia, si ex eo felle inungantur. Item ex eo felle inungantur palpebræ cum oleris succo, extractos pilos non sinit renasci. Facit & ad ruptiones ex ictu tunicularum cum lacte mulieris tepido. Hoc autem fel quanto vetustius fuerit, tanto melius erit. 10. *Ad ustionem Solis in facie.* Fel capræ aqua dilutum & mixtum atque illitum, faciem à Sole perustam emendat. 11. *Ad lentigines & alias maculas de facie tollendas.* Idem fel per se adservatum & illitum lentigines in facie discutit, & maculas omnes extenuat. Idem cum melle & nitro commixto, & spongia combusta, & sulphure vivo

2011 Ministerio de Cultura

vivo ad mellis craſſitudinem redactum & in faciem illitum, emendat. Vel capræ fellis drachm. 1. farinæ lupini & mellis drachm. 4. commiſcebis in unum & inde faciem linies, limpidamque illam efficies. 12. *Ad tinnitum & ſonum aurium.* Capreæ fel cum roſaceo ſucco & ſucco porri tepefacti auriculæ inſtillatum & ſonos emendat & aurium quoque dolores mire cohibet.

13. *Ad ruptionem aurium interiorem.* Capreæ fel cum mulieris lacte infuderis in aurem, deinde cum melle bono, mox proderit. 14. *Ne infans phantaſma incurrat, aut caducus fiat.* Capreæ cerebrum per annulum aureum trajectum, ſi infanti deglutiendum dederis, antequam lac matris ſuget, vere efficit ut nec phantaſma incurrat, nec caducum admittat.

15. *Ad torminoſos.* Capreæ ſplenem potui dabis, & emendat, ſi absque febricula fuerit, cum vino bono: ſi febricitat, cum aqua calida. 16. *Ad oſcedinem.* Capreæ ſevum fiſſuris labiorum inditum, remedium facit (*Humelbergius: ſepum capreæ & adipem anſerinum & medullam cervi, & cepe cum reſina ſimul & calce viva fac malagma: mire ſanat.*) Idem *Humelbergius* ſequentia quoque addidit: 17. *Ad dentium dolorem.* Fel capreæ cum roſaceo tene & dentibus tepefactum inſtilla, eorum dolorem ſanat. 18. *Ad ventrem ſolvendum.* Fel capreæ ſuppoſitum ano cum ſucco cyclaminis herbæ, & aluminis aliquantulo aut anetho combuſtum induito: cave ne hæmorrhoidas habeat. 19. *Ad veretri exulcerationem.* Fel capreæ mixtum cum melle aut ſucco rubi appoſitum, mire ſanat.

CAP. V.

De Apro.

1.

Ad omnes dolores, quos cerebrum apri coctum & cum vino potatum ſedat. 2. *Ad carbunculos in veretro ſeu membro virili.* Apri cerebrum coctum, contritum ex melle, & impoſitum, carbunculos in veretro ſanat. 3. *Ad morſum ſerpentis*, Idem eadem ratione valet. 4. *Ad pedes exulceratos à calceamentis.* Apri pulmo cum melle, emplaſtri vice impoſitus, læſis, à calceamentis pedibus remedium eſt.

5. *Ad ventris fluxum.* Apri jecur recens (coctum) ex vino potatum fluentem ventrem mire reſtringit.

6. *Ad aurium vitia.* Apri fel in cortice mali granati tepefactum, ſtil-

2011 Ministerio de Cultura

latum auribus, multum prodeſt. Idem & putredinem aurium emendat. 7. *Ad Epinyctidas.* Axungia aprina ex roſis commiſta epinyctidas id eſt puſtellas, quæ in nocte ingraveſcunt, in lenitatem convertet, & ſine dolore efficiet. 8. *Ad caducos.* Apri teſticulos ex vino aut aqua decoques, & ſic teres, dabisque bibere, caducis remedium eſt. (*Humelb.* Lotium apri cum oxymelite caducus quoque bibat, & remedium capiet.) 9. *Ad aures minus bene audientium.* Apri lotium in vitreo repoſitum tepefactum, auribus inſtillatum audire facit. *Humelbergius hic ſequentia quoq; remedia ſubdidit:* 10. *Ad vomitum & ſomnum.* Spuma apri cum adipe in heminis tribus ad tertias excocta & data, ſanabit. 11. *Ad ſtrangu-riam & veſicæ dolorem.* Veſica apri cum lotio infuſo ſi ſuſpenſa & paſſa fuerit, donec aquaticus humor effluat, & discoctam dederis manducare iis, qui patiuntur, mire ſanantur. 12. *Ad urinæ incontinentiam.* Veſicam apri aſſatam da ad manducandum, & curantur.

13. *Ad coxendices.* Stercus agreſtis apri, & ſulphur colatum, & hemina vini picati potata, coxendices emendat.

CAP. VI.
De Urſo & Urſa.

1.

Ad capillos fluentes, & ut creſcant. Urſinus adeps cum ladano & vino veteri mixtus capillos jam fluentes conſpiſſat & creſcere facit. 2. *Ad caducos.* Urſinum fel ſi ſubinde cochlearia ſingula cum vino dederis, remedium feret. 3. *Ad ſuſpirioſos.* Urſinum fel in aqua calida potatum ſuſpirioſis optime ſuccurrit.

CAP. VII.
De Lupo.

1.

Ad eos, qui quandoque phantaſma patiuntur. Lupi carnes conditas & decoctas qui ederit, à dæmonibus ſeu ab umbris, quæ per phantaſmata apparent, vel apparere creduntur, non poteſt inquietari.

2. Item. Adeps Lupinus cum melle (*Humelb.* cum ſuo felle) non minorem efficaciam habet, quam caninus. 3. *Ad ſomnum.* Caput lupi ſuppoſitum ſub pulvino, ægrum dormire facit. 4. *Ne lupus noceat.* Lupus, cujus

2011 Ministerio de Cultura

cujus prior vestigia prospexeris, tibi nocere non poterit: sed si ille te ante notaverit, caudæ summam partem si habueris tecum, in itinere sine metu tu progredieris. 5. *Ad quotidianas febres.* Oculus dexter lupi alligatus febres (nocturnas & diurnas) discutit. 6. *Hoc faciet & ad glaucomata.* Si dexter oculus laborat, ad dextrum oculum, si sinister, ad siniſtrum confricatus & illitus glaucomata extenuat, & tollit stigma, & linitur, si ante punctum fuerit.

CAP. VIII.
De Leone.

1.

Ad eos, qui phanthasma patiuntur. Leonis carnes coctas qui ederit, phantasiis non poterit tentari.

2. *Ut à bestiis omnibus tutus sis.* Leonis sanguine si quis corpus suum linierit, ab aliis bestiis omnibus erit tutus. 3. *Ad aurium dolorem.* Leonis adeps remissus in strigili auribus instillatur, & mirifice aurium dolorem tollit. 4. *Ad omnium serpentium morsus.* Leonis adipe si totum corpus perunxeris, à serpentibus eris tutus. 5. *Ad omnes dolores pedum & cervicis, vel si quid doluerit.* Leonis adipem libr. 1. cum unciis 2. ceræ, & olei uncia 1. lentisc. cinis unciis 2. misce omnia simul, ad nervorum dolorem id confert, & dolores omnes sanat. *(Humelbergius.)* 6. *Ad nervorum geniculorum dolorem.* Adipem Leonis cum medulla cervina & lactuca teres & commiscebis; tum demum perunges corpus, sanabitur.

CAP. IX.
De Tauro.

1.

Taurinum cornu combustum *omnes serpentes effugabit*; sanguis ejus potus eos interficiet.

2. *Ad maculas de facie tollendas.* Taurino sanguine si maculæ liniuntur, eas tollit, & faciem limpidam reddit. 3. *Ad oculorum claritatem, contrag; caliginem.* Taurini fellis cum opobalsamo & melle Attico oculis illiti, remedium maxime ad caliginem est, & ad suffusionem oculorum facit: ejusque inunctio mire exhilarat. 4. *Ad ventris solutionem.* Taurinum

2011 Ministerio de Cultura

fel in lana conjectum & ventri vel ano ſuppoſitum, mox ventrem ſolvit. Idem infantibus præſtat ſuper umbilicum poſitum, ut lumbricos etiam dejiciant.

5. *Ad aurium dolorem.* Fel taurinum mulſo infuſum & auribus inſtillatum, emendat. 6. *Ad lentigines in facie nigras.* Taurino felle illinitæ purgantur, & facies limpida redditur. 7. *Ad morſum ſimiæ, & hominis cujuscunque.* Fel tauri illitum ſuper morſum perſanat. 8. *Ad duritias in corpore.* Taurinum ſevum, cum reſina & creta Cymolia impoſitum, omnem duritiem diſcutit & tollit. 9. *Ad torminoſos.* Medulla taurina in vino macerata & infuſa torminoſis remedium eſt. 10. *Ad omnes tumores.* Taurinus fimus impoſitus ut omnes tumores mire emendet, nemo ignorat. 11. *Ad alopecias.* Fimum tauri calidum imponito alopeciis. Idemque fimus cum ſale duricies omnes emendat corporis. 12. *Ad combuſturam, ſive ab aqua ſeu ab igne factam.* Taurinus fimus combuſtus & aſperſus, igne aut aqua fervente combuſtum ſanat. 13. Idem tauri arenam, quam pedibus ſpargit, ſi quis *intra adverſarios* miſerit ſeu ſparſerit, ſeſe futurum *ſuperiorem* ſciat. 14. *Ut faciem limpidam faciat mulier.* Taurinus fimus aceto maceratus & contritus, illitus, faciem ſplendidam faciet, ſi frequenter perunxerit. 15. *Ad nimiam abundantiam ſanguinis.* Taurinus ſanguis ſuper illitus ſanguinem abundantem reprimit. 16. *Ad profluvium mulieris.* Taurus ubicunque paſtus fuerit, folia ulmi de fimo ipſius facies ſiccari, & tere in pollinem tenuiſſimum, mitte ipſum in carbones in quadam teſta & depones in vaſe, & ſedeat mulier, quæ patitur encathisma, diligenter cooperta, & ſanabitur ut mireris.

CAP. X.

De Elephante.

1.

Ad maculas & plagas de facie tollendas. Elephantis dentem (ebur) contritum cum melle limpidare faciem dicimus. Item limatura ejus, ſi faciem laveris, maculas, quæ faciei innaſcuntur, tollit. Item Mulier ſi quotidie de pulvere eboris faciem ſuam fricaverit, plagas mundabit. 2. *Ut dentes candidos facias.* De eadem limatura qui dentes ſibi quotidie fricaverint, candidos eos efficient. 3. *Ad eos, qui ſanguinem exſcreant.* Elephantis ſanguis potui datus, his remedium eſt. 4. *Ad eos, qui ſanguinem aut humores exſcreant, aut ſi per anum rejiciant, aut ſi torminoſus aliquis ſit, aut*

2011 Ministerio de Cultura

aut elephantiacus fuerit. Elephantis ſanguis potus omnia ſupra dicta mirifice diſcutit. 5. *Ad omnem tumorem:* Elephantis ſtercus illitum, tumores omnes emendat, & duricies, quæ in fronte naſcuntur, mire tollit. 6. *Ad capitis dolorem.* Elephantis ſtercus capiti illitum, dolorem capitis aufert.

CAP. XI.

De Cane.

1.

Ad inteſtinorum dolorem. Catellus primum natus, antequam oculos aperiat, occiſus, conditus & comeſtus, faciet, ut in toto ſuo tempore dolorem inteſtinorum non patiatur qui ederit. 2. *Ad torminoſos.* Caninus ſanguis torminoſis, eum bibentibus, remedio eſt, & inflationes tollit. 3. *Ad canis morſum.* Canis caput combuſtum & in pulverem redactum; in morſu canis non rabidi impoſitum, optimum affert remedium. 4. *Ad rabidi canis morſum.* De capite canis pulvis in potionem mittitur, daturque ut bibat, & liberabitur. Idem quoque pulvis vulneri inſpergetur, præterea & jecur, *(Humelb. addit canis rabidi)* coctum ſi comeſtum fuerit, ad idem dabit remedium. *Humelb.* vermiculus canis mortui in collo ſuſpenſus idem præſtat. *Vel:* Vermes qui ſub lingua rabidi canis inveniuntur, iis exciſis & circum arborem ſterilem ter latis & datis, qui ab eo morſus fuerit, ſanabitur. 5. *Ad vulnera cancroſa.* Non rabidi canis caput combuſtum, & idem cinis vulneribus inſperſus vulnera & carcinomata ſanat.

6. *Ad ficos, qui in ano naſcuntur, & rhagades.* Idem Canis capitis cinis aſperſus ſumme prodeſt, ſanat enim & rhagades & omnem ſpurcitiam. 7. *Ad Pterygia in digitis.* Idem cinis appoſitus, pterygia, quæ naſcuntur in digitis, curat & aſperitudines emendat atque cicatrices tollit. 8. *Ad capillos.* Canis capitis cinis ſeu pulvis capiti aſperſus, capillos radiantes reddit. 9. *Ad morbum regium.* Rabidi canis caput contuſum, & commixtum cum vino potatum, mire ſanat. *Humelbergius.* 10. *Ad tumores teſticulorum.* Calvaria canis trita & impoſita mire ſanat. 11. *Ad glaucomata oculorum.* Calvaria canis findit. Et ſi dexter oculus glaucomate laborat, in dexteriorem partem ſpicella demittitur, ſin ſiniſter, in ſiniſtram. 12. *Ad fracturam.* Cerebrum canis illitum, & in lana impoſitum: & ſubinde ſuffundatur fracturis: diebus quatuordecim ſolidat. Fractura autem debet ſolida alligatione uti,

2011 Ministerio de Cultura

Humelb. 13. *Ad dentium dolorem.* Canis dens combustus & in hemina vini decoctus ad medium, inde os colluatur & sanabitur. 14. *Ad infantium dentes, ut sine dolore crescant, &* 15. *ad gingivas.* Canis dens combustus, & (cum melle) tritus gingivisque infantium appositus efficit, ut dentes sine dolore crescant, gingivasque tumentes reprimit, & dentes emendat. 16. *Ad Hydrophobos:* (ubi pessime *Humelbergius ad hydropicos*) Canis rabiosi id quod sub lingua habet exsectum & datum in potione (vino vel aqua calida) hydrophobis mox afferet remedium. 17. *Ne canes sint molesti.* Linguæ cujuscunque canis summitatem si sub pollice pedum tenueris suppositam, canes te non allatrabunt. Item, Cor canis si quis secum habuerit, canes ei molesti non erunt, nec allatrabunt. 18. *Ad caliginem oculorum, neve aliqua suffusione tententur.* Canis fel cum melle Attico detritum & infusum oculis, omnia supra dicta discutit. Item, Easdem virtutes ad nephelides facit. 19. *Ne domus malo medicamento tentari possit.* Canis fel masculi nigri per domum aspersum, eam purgat, & efficit, ne ullum alicui malum medicamentum inferatur. It. Caninus sanguis parietibus domus aspersus, eam à malis medicamentis liberat. 20. *Ad splenis vitia.* Canis splen exsectus cumque vino potatus spleneticos emendat. Quidam incisum, fissumque catulum supra splenem ponunt. 21. *Ad contrarios pilos, & ut evulsi non recrescant.* Canis lacte si tetigeris, evulsi pili non recrescunt, si locum statim linieris, unde sublati sunt. Ex canino lotio defluunt. Pari modo lachryma hederæ & lac tithymalli atque caninum in vino mixtum evulsos pilos non sinit crescere, si mox linieris locum. 22. *Ad mulieres, quæ mortuum in utero habent fœtum.* Caninum lac potum cum melle & vino bono pari mensura, mortuum ejiciet partum continuo. 23. *Ad dentes infantum.* Canino lacte si gingivas subinde tetigeris, sine dolore dentes ejicient. 24. *Ut cani in capite non prodeant.* Canino lacte veteri caput sæpius lavet, cani capilli non nascuntur, & si cani fuerint, inficiet. 25. *Ad cicatrices oculorum.* Canino lacte oculis inunctis, cicatrices extenuat & lacunulas replet. 26. *Ad articulorum dolorem & podagram.* Canina pelle calcei facti in usum articulorum dolore carere facient. Sicutiquoque canino adipe, si pedes inungantur, podagram leviorem faciet. 27. *Ad aurium dolorem & ad eos, qui minus audiunt.* Canino adipe in strigili soluto, auribus instillatio fit, & sanantur evidenter. Nam & surdastros emendat, si adipem caninum cum absinthii succo & oleo veteri moderate instillaveris in aures. (*Humelb. apud quem & sequentia legimus:*)

2011 Ministerio de Cultura

mum.) 28. *Ad callos & verrucas tollendas.* Lotium caninum lutum factum in lana collectum, mire sanat, & callos & verrucas tollit. 29. *Ad caducos.* Stercus canis album potatum ex cineris lixivio, caducos mire sanat.

30. *Ad tineas infantum.* Stercus canis combustum, & cum melle illitum tineas tollit. 31. *Ad rhagades ani.* Stercus canis cum rosaceo tritum & impositum, statim sanat. 32. *Ad hydropicos.* Stercus canis siccum, & in potionem aspersum, hydropicos sanat. Item vomitum canis hydropico super ventrem pone, statim incipit per secessum aquam emittere.

CAP. XII.

De Asino & Asina.

1.

Ad febres quotidianas. Asini sanguis de vena auriculæ guttas tres vel quatuor in vini cyathis duobus potui dabis, febribus resistit. *Ad dentium dolorem vel motionem.* Asini lac calidum confirmat dentes & dolorem sedat. 3. *Ad suspirioſos:* Asinæ lac noviter mulctum & potui datum, suspirioſos sanat.

4. *Ad torminoſos.* Idem lac asininum dabis ut supra, & si recens lac non fuerit, in vase duplici ferventi emulgebis, cito enim marcescit. 5. *Ad phtisicos incipientes.* Asininum lac calidum sumptum, ut supra, emendat, & expurgat thoracem & suppurationes.

6. *Ad cœliacos.* Asinæ caseus sumptus optimum remedium facit. 7. *Ad claritatem oculorum.* Asinino lacte inuncti oculi claritatem præstant.

8. *Ad cicatrices oculorum.* Asinæ lac cum melle Attico mixtum inunctis cicatricibus, ipsas mox emendat. 9. *Ad maculas in corpore, & ad candorem corporis.* Asininum lac cum fabæ lomento mixtum omnes maculas de corpore ejicit, & cutem candidiorem facit, sed si quis eo pro lomento utatur, melius facit, si de eo plus aliquid ex prædicta farina miscuerit. 10. *Ad mamillis lac provocandum.* Asini splen contritus, & ex aqua impositus mamillis lac provocat. 11. *Ad concubitum.* Asini adeps & anseris masculi mixtus, & ad anum appositus, ad concubitum præparat. 12. *Mulier ut non concipiat.* Asinæ vulvæ ossicula, quæ inveniuntur, mulier si secum habuerit, non concipiet.

CAP.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. XIII.

De Mula & Burdone. (Humelb.)

I.

Ut mulier non concipiat. De mulæ auricula ſordes alligatæ in pellicula cervina & brachio ſuſpenſæ poſt purgationem mulieris, efficiunt, ut non concipiat. Quædam lana alba illigant, quædam ex aqua bibunt. *Ad idem.* Burdonis teſticulum ſupra ſterilem arborem combuſtum, & extinctum de lotio ſpadonis, illigato pelli mulæ, & poſt menſtrua brachio ſuſpendas. *Ad idem.* Mulæ cor ſiccum & vino aſperſum datur bibere poſt purgationem triceſimariam. 2. *Ne capilli de capite defluant.* Burdonis jecur combuſtum, cum oleo myrtino mixtum, & illinitum capiti, capillos fluentes continet & facit creſcere.

CAP. XIV.

De Equo.

I.

Ad phthiſicos, & qui male tuſſiunt. Equi ſalivam ſi cum vino vel aqua quis biberit, ſanus efficietur. Hoc nos ipſi experti ſumus, ſed expertiſſimum eſt, quod equus ille moritur. 2. *Ne puero inveſti pili exeant.* Equi ſpuma ſi puero inveſti pectinem linieris, pili ejus non creſcunt, nec generantur. *Humelbergius.* 3. *Ad dentium dolorem.* Equi dentes qui primum nati fuerint, ordine ſuperiori, ſi dentem qui dolent, tetigerint, remedio erunt. Nam & ſi infans equi roſtrum baſiaverit, dentium dolorem non ſentiet, ſed diligenter attende, ne equus infantem mordeat. *Ad idem.* Equi dentes, qui principales fuerint, collo ſuſpenſi, dentibus infantium remedio erunt.

4. *Ad partum mortuum in corpore materno.* Equina axungia ſuffumigata mortuum partum ejicit & ſecundina mox ſequitur. 5. *Ad ſplenis dolorem.* Equi lingua minutatim conciſa ex vino potata, ſpleneticis optimum eſt remedium. 6. *Lac equi potum, idem facit.* 7. *Ad caducos* idem efficiet, ſi ut ſupra feceris.

8. *Ad eos, qui toxicum biberint, aut à lepore marino tacti fuerint,* equinum lac potatum mire prodeſſe dicimus. Fel ejus potum vomitorium eſt. 9. *Ad ſtranguriam* equinum fel potum mirabiliter proficit.

10. Ad

2011 Ministerio de Cultura

10. *Ad ſanguinem è naribus profluentem.* Equi ſtercus ſiccum & aſperum, ſanguinem fluentem retinet, maxime naribus ſubfumigatum. Similiter *mortuum etiam partum ejicit.* Idem facit *ut mulier facile pariat*, ſi totum corpus ſubfumigaveris, *claudit & ventrem.*

11. *Ad aurium dolorem.* Stercus equi ſiccum, & roſaceo ſucco liquefactum & colatum, auribusque inſtillatum, aurium dolorem perfecte tollit.

12. *Ad ventrem non fluentem, nimiumque tumeſcentem.* Equi ſtercus aqua liquefactum, & percolatum poſtea bibitum, mox faciet egreſſum. 13. *Ad ventrem nimium fluentem.* Equinum caſeum ſi comederis venter reprimetur, & torminoſis optimum remedium eſt, datur autem potui ex vino. 14. *Ad omnes dolores.* Equinum coagulum ex vino potui datum, omnes dolores comprimit. Maxime autem prodeſt cœliacis & torminoſis, & his, queis continuo ſanguis profluit.

CAP. XV.

De Ariete.

1.

Ad tertianas. Arietis de capite lanam & à coxis & à teſticulis paſſim ſi ſumpſeris, & ſtellionem illigatum brachio ſuſpenderis, perfecte diſcutit tertianas. 2. *Ad locorum dolorem.* Lana ejusdem nigra intincta in aqua, inde in oleo, & ſuppoſita locis, dolorem tollit. At ſuffumigata ante prolapſam matricem locis ſuis reprimit; ſuccida autem combuſta & aqua liquefacta, phymata omnia diſcutit & purgat.

3. *Ad claviculas, & ad callos, qui in veretro naſcuntur.* Liquor Arietis, qui de pulmone cocto deſtillat, illinitus claviculos, qui in manibus naſcuntur aut in veretro, tollit. 4. *Ad livores & ſuggillationes.* Pulmo arietis conciſus minutatim, & impoſitus, livores & ſuggillationes tollit, & nigras cicatrices candidas facit, & pedes à calceamentis læſos curat.

5. *Ad caducos.* Arietis teſticuli oboli tres potati cum aqua medentur. Dantur & infirmo in ovino lacte. Debet enim antequam biberit, aut poſt potum à vino ſe abſtinere. 6. *Ad morbum regium.* Arietis ſordes, quas inter femora habet, cum ariſtolochia & myrrha, æquis partibus potatæ ad regium morbum optime faciunt. 7. *Ad ſcabiem.* Sevo arietis

2011 Ministerio de Cultura

tis ſcabiem unge admixta ſandaracha & ſubinde rade. Hoc 8. *& ad pernniones* facit cum alumine mixtum. *Humelberg.*

CAP. XVI.

De Capro & Capra.

1

Ad ſacrum ignem. Cornu caprinum in flamma uſtulato, & cruſtas, quæ exurgunt, excuties in vas novum, donec conſumatur: deinde conteres cum aceto ſquillitico & illinies ſacrum ignem: mirifice ſanabitur. 2. *Ad ſomnum.* Cornu caprinum capiti infirmi, qui non dormit, ſuppoſitum vigilias in ſomnum convertit. 3. *Ad ſerpentis morſum.* Pulverem de cornu capræ & ejus lac cum origano & cum vini cyathis tribus bibat: venenum excutit. 4. *Ad caducos, & ut ſcias ſi caducus vere caducus ſit?* Caprinum cornu uſtum naribus ſi applicueris, mox cadet; quod ſi vero caprina caro, quæ ſuper *(focum)* rogum hominis mortui aſſatur, ſumpta fuerit à caducis, remedium optimum eſt. 5. *Ad ſerpentes effugandos, & adeorum morſum.* Caprinum cornu uſtulatum odore ſuo effugat omne genus ſerpentum. Quod ſi pulverem de cornu capræ & ejus lac cum origano & cum vini cyathis tribus biberit, venenum excutit, & mox liberabitur. Imponitur & caprinus caſeus cum origano plagæ.

6. *Ad ventris fluxum.* Cornu capræ raſum cum melle mixtum, piſatum & medicatum, ventris fluxum reprimit. 7. *Ad ventris dolorem & aſtrictionem,* idem valet; nam ventrem ſtrictum ſolvit, & ſi quis largius biberit, purgat lac caprinum. Quod ipſum gargariſatum & potum ſæpius dolorem tollit, atque etiam tumores. 8. *Ad furfures & ſcabiem in capite.* Cornu capri combuſti ſcobis mixta cum farina & impoſita mox emendat.

9. *Ad capillos fluentes de capite.* Cornu capri pulvis mixtus cum furfure & oleo myrtino atque illitus capillos fluentes retinet & creſcere cogit. 10. *Ad ſtranguriam & ad inguinum dolorem* valde faciunt caprini pili ſuffumigati. 11. *Ad lethargicos, qui non excitantur.* Caprini pili uſti cum aceto naribus appoſiti, pice admixta, lethargicos excitant. 12. *Ad ſanguinem è naribus nimium profluentem,* quem caprini pili uſti, cumque aceto mixti reprimunt, ſicuti quoque ſi fricetur ſanguine capri. 13. *Ad inteſtina inciſa.* Caprinum caput cum pilis decoctum bene in aqua & contuſum & appoſitum inciſa inteſtina ſolidat.

14. *Ad*

2011 Ministerio de Cultura

14. *Ad fervorem vel punctionem oculorum, capitis quoque & pedum dolorem.* Caseus caprinus recens impositus omnes dolores & punctiones oculorum sedat. Idem simili modo capiti dolenti superpone, sic & pedum dolori medicare. 15. *Ad humores.* Sanguis capri potus, remediatur. 16. *Ad torminosos.* Sanguis capri cum resina & polline mixtus & ventri superpositus strenue sanat. 17. *Ad quartanas.* Capræ lac, quod primum mulgetur, leviores facit accessiones, si illud edatur, aut ex dulci bibatur ante accessionem. 18. *Ad dentium motionem.* Capræ lacte mulceat & dentes lavet seu colluat, & sæpius hoc faciat. 19. *Ad carbunculos.* Caprinus caseus cum porris sativis impositus carbunculos tollit. Et si qui lixivium per ignorantiam biberint, edant caseum recentem, & emendabuntur. 20. *Ad hydropicos.* Lacte caprino adjectum coagulum, quemadmodum caseus fieri consvevit, potui datum hydropicis, eos liberabit. Idem caprinum coagulum ac mixta sandaraca superimpositum sine tormento sanat. 21. *Si quis cantharidem* biberit, mox capræ lac bibat & liberabitur. 22. *Qui à vipera morsus fuerit,* caprinum lac purum & calidum bibat, liberabitur. 23. *Ad pruriginem & omne genus scabiei.* Caprino lacte corpus lavabis, absterget. Sed & in totum eo (atque sanguine hirci) inunges, qui lepra vexantur.

24, *Adeos, quibus semen fluit, etiam non optantibus (al. non potentibus) & aquosum est, unde & plurimum efficitur, ut mulieres ex talibus non concipiant.* Capræ lac cum melle potum remedium evidens est, & optimum, ut concipiat. 25. *Ad Phthiriacos, i. e. pediculosos.* De caprino lacte id quod aquosum est, paulatim effunditur (pessime Humelb. *aqua quæ è capræ* palato effunditur,) & quicquid consederit (*Humelb.* pejus adhuc comederit) miscetur cum melle & sale, & ex eo caput & corpus sero perfricatur.

26. *Ad serpentium morsum.* Fit ceratum de caprino sevo; melius autem si per se remissum stillaverit, faciet. Idem facit cum pice liquida, sulphure, & cera remissum & loco impositum. 27. *Ad furunculos.* Caprinum sevum mixtum cum minuto sale, furunculos dimittit.

28. *Ad ventrem stringendum.* Caprinum sevum in sorbitionem collatum, (*Humelb.* in sorbitium missum *f. in sorbile ovum*) ventrem concludit sed supersorbere debet aquam frigidam, & ad ventris quoque solutionem sic utuntur, in aqua remittunt & adjiciunt pulegium, cumini aliquid & anethi, & acetum percolatum dant sorbere. 29. *Ad podagram frigidam.* Caprimum sevum unc. 16. & sinapis unc. 4. mixtum & illinitum tollit podagricis dolorem. 30. *Ad Hydropicos.* Hircinum lotium, si ex eo he-

2011 Ministerio de Cultura

minam des bibere, adjecto ſpicæ nardi obolo. Melius eſt lotium ſi fuerit paſtus lente. Quidam veſicam ipſius ſiccant in fumo, & ad binos cyathos ejus admiſcent vini tantundem, & bibere dant hydropicis. *Humelb. pro* ſpicæ obulum *poſuit* ſpicam & ebulum, cum aruerit melius eſt lotium ſi idem *(fortè* eodem) paſti fuerint *(ſcil. hirci)* 31. *Ad aurium dolorem.* Caprinum lotium cum mulſa auribus inſtillatur, & dolorem ſedat, & ſi pus habuerit ejiciet, etiam vitioſa ſanabuntur; fit autem hoc, ſi cum cornu capræ ſuſpenditur diebus viginti. 32. *Ad menſtrua ducenda.* Si mulieribus datur, ut ſupra dictum eſt, lotium, mox menſtrua deducentur.

33. *Ad lumborum dolorem etiam vetuſtiſſimum.* Capræ ſtercus, quod eſt quaſi faba illinitum, dolorem tollit *(Humelb.* ad femorum dolorem, genuinum capræ ſtercori commiſcens malagma facite, quod mire ſanet femora peruncta.) 34, *Ad articulorum dolorem & ad phymata & ad parotidas.* Stercus capræ cum acerrimo aceto contritum, mixtum & illinitum mox diſcutiet. Articulorum vero morbum ex dulci potu ſanat, ex melle autem cancrum & vitiatos nervos expurgat. 35. *Ad colicos.* Caprinum ſtercus pro fomento impoſitum colicis, prodeſt.

36. *Ad cœliacos.* Caprinum ſtercus ex aceto potui datur optime. 37. *Ad tumorem & luxos.* Stercus caprinum impoſitum luxatis ſuccurrit, nec patitur iterum conſurgere tumorem. 38. *Ad nervorum contractionem.* Caprinum idem imponitur cum aceto & nervos reſolvit atque confirmat.

39. *Ad carbunculos qui in veretro naſcuntur.* Capræ ſtercus cum melle impoſitum diſcutit. 40. *Ad infantes, qui phantaſmatibus vexantur.* Capræ ſtercus in panno involutum & collo ſuſpenſum remedium eſt infantibus qui phantaſmata patiuntur. 41. *Ad ſtirpes corpori inhærentes.* Stercus capræ ex vino conſperſum, impoſitumque, quod inhærebit extrahet, & ſanabit. Coagulum cujuslibet oppoſitum ejiciet, ut poſſis comprehenſum eximere. 42. *Ut dentes candidos facias.* Caprini tali combuſti, exinde dentes fricabis, & dentes candidos facies. 43. *Ad phymata.* Combuſta caro caprina cum aqua ſuppurationem cervicum diſcutit, quas Græci phymata vocant. 44. *Ad ſecundinas efficiendas.* Capræ ſecunda ex vino pota, mulierum ſecundas ejiciet. 45. *Ad alopecias.* Caprina ungula combuſta, pice liquida compreſſa, impoſita, alopecias ſanat. Vehementiorem efficaciam præſtant hircorum, niſi quod capra lacte ſolum antecedit.

CAP.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. XVII.

De Homine adeoque puello & puella Virgine.

1.

Ad oculorum albuginem, & aures purulentas. Puelli & puellæ virginum lotio inungas oculos, albuginem extenuat, & si leucoma lachrymatorium est, non insanabile efficit: dat enim aliquatenus claritatem, & angulorum asperitudinem sedat, & feces quoque lotii sicci eandem asperitudinem oculorum sedant, & post inunctionem pelles ejiciunt. Infusum etiam auriculis quæ pus habent, confert: & remedium est etiam totius corporis. 2. *Si quis ab ape aut à vespa, vel crabrone punctus fuerit,* si lotio infantis subinde foverit locum, ubi quis punctus est, remediatur. 3. *Ad podagram.* Pueri primi capilli à nativitate qui oriuntur, si pedibus dolentibus impositi fuerint, sanabunt, aut ad minus mitigabunt dolorem.

4. *Ad canis morsum.* Infantis capilli cum aceto impositi, morsum sine tumore sanant, & capitis ulcera emendant. 5. *Ad lippitudinem oculorum.* Homo quicunque crura sua laverit, & deorsum usque ad pedes aquam deduxerit, & de utraque manu oculos tetigerit, non lippiet. 6. *Ad calculosos.* De hominis vesica calculos excisos i. e. arte Chirurgica sublatos tunc (*forte* tritos) ex aceto vel vino, cyathum unum calculosis dabis, aut his, qui difficile urinam faciunt, id calculum fricat, ita ut urina reddi possit sine tormento. Idem facere dicimus ad collum suspensum, sed tardius sanat. 7. *Ut mulier non concipiat.* Pueri dens annorum septem inclusus auro & argento, & in brachio suspensus, efficit, ne mulier concipiat. 8. *Ut mulier concipiat.* Infantis masculi stercus, quod primum enatus emittit, suppositum locis mulieris, conceptionem præstat. Item homo vir si solvat semicinctium suum, & eum præcingat & dicat: *ergo desinas explicare laborantem.* 9. *Ad inguen.* Quod reprimet, qui id subinde natura sui tetigerit. *Item* adfert remedium inguinibus, si pollicem tuum in pede cum digito, qui juxta est, alligaveris.

10. *Ad capitis & corporis exulcerationem, & ad furfures capitis.* Hominis lotium admixtum nitro, & impositum omnia vitia supra scripta sanat & emendat. *Ad callum in veretro,* idem quoque lotium callum hoc extenuat, si illo sæpius foveatur.

2011 Ministerio de Cultura

12. *Ad maculas in facie, aut à Sole factas, aut per se natas.* Si in lotio pueri ebulum (*Humelberg.* ervum) maceratum fuerit, & loco impositum, mox ipsas maculas absterget. 13. *Ad maculas infantium.* Matellæ, quæ crustam ex lotio produxerint, fractæ & coctæ, in balneo infantem si ex eo unxeris, omnia supra scripta emendat. 14. *Ad combustionem, & Scorpionis ictus.* Eadem fex illinita in linteolo & imposita combustis, pustellas non sinit surgere. Simili modo imposita, Scorpionis sedat ictus. 15. *Ad profluvium mulieris.* Si locum sæpe lotio viri laverit.

16. *Mulier si post partum secundam retinuerit.* De lotio hominis subtiliter (subito) gustet, & secundæ statim sequentur. 17. *Ad canis rabidi morsus.* Fex quoque lotii illinita, à canis rabiosi morsu liberat, si cum carbone vitis viridis trita imponatur, frequenter abluit eum humorem, quem extraxit, deinde eo curato debet imponi, quod cicatricem inducat.

18. *Ad Elephantiam puerorum.* Pueri lotium si puer biberit, liberabitur, nam elephantiam incipientem emendat. 19. *Aurum solidat* pueri lotium, si cuprino mortario & cuprino pistillo contritum fuerit.

20. *Ad febres acerrimas.* A vestigio spadonis discedentis à janua si sustuleris quodlibet dicens: *Tollo te, ut ille Grajus* (Gajus) *febribus liberetur.* Nominabis autem eum, ad cujus brachium suspensurus es, ad id vero loqueris, ad quod sustuleris. 21. *Ad tertianas.* Ipsius ægri stercus sinistra manu sublatum comburunt, & in panno coracio (atro) illigant & in sinistro brachio ante horam accessionis suspendunt.

22. *Ad cancerosa.* Hominis stercus combustum, in ulcera cancerosa & insanabilia spargunt, & eo pro mirifico remedio utuntur, quod appellatum est botrix. (*Humelberg.* botrys.)

CAP. XLIX.
De Catta seu Fele.

1.

Ad capitis alopecias. Cattæ stercus cum sinapi æquis ponderibus aceto contritum, capitis alopecias sanat. 2. *Ad profluvium mulieris ex partu.* Cattæ stercus cum resina & rosaceo suppositum locis, fluxum sedat & reprimit. 3. *Si quis spinam glutierit.* Cattæ stercus contritum, recens, purum, illinitum faucibus ejus sine difficultate extrahit spinam.

4. *Ad*

2011 Ministerio de Cultura

4. *Ad quartanas*, Cattæ ſtercus cum ungula bovis (*Humelb.* bubonis) in collo vel brachio ſuſpenſum quartanam poſt ſeptimam acceſſionem diſcutit, & inde ne feſtines ſolvere illud.

CAP. XIX.

De Glire.

1.

Adeos, qui paralyſi tentantur. Gliris adeps remedium affert his, qui paralyſi tentantur, ſi eo inungantur. 2. *Ad claritatem oculorum.* Glires & ſorices combuſti, & cineres eorum melle miſcent & coquunt, inde quotidie manu oculos perungunt. *Item aliter:* Adipem de glire cum melle Attico & carpobalſamo æquis ponderibus mixta, facere egregie volunt, ſi quis de eo oculos inungat. 3. *Ad ſomnum.* Qui non dormiunt, gliris adipe frontem vel tempora ipſis inunges, & dormient. 4. *Ad verrucas.* Glirem integram ſuperligabis, verrucas mox tollet.

CAP. XX.

De Muſtela.

1.

Ad Elephantiacos. Muſtelam incinerabis, & ejus ſanguine cinerem miſcebis, & laborantem inde linies, prodeſſe dicimus.

2. *Ad faucium mala.* Muſtelæ ſanguis inungatur, & ſanat.

CAP. XXI.

De Muribus.

1.

Ad oculorum dolorem. Murium capita decem cum caudis eorundem in melle mixta & pro eclegmate uſa per dies decem, oculorum claritatem reddent. Debent homines hoc medicamine nares internas quotidie linire.

2. *Ne pili recreſcant.* Pulli eorum teneri cum veteri vino evulſos ſuperciliorum pilos non ſinunt recreſcere.

3. Mu-

2011 Ministerio de Cultura

3. *Mulier ut non concipiat.* Muri viventi cor exemptum & brachio mulieri ſuſpenſum, efficit ut ne concipiat.

CAP. XXII.
De Talpa.

1.

Ad dentes mobiles. Talpæ cinerem mixtum cum melle, ſuperfricato: dentes confirmat.

2. *Ad glandulas.* Talpam ſuper glandulas ligato: deſtruit.

Hactenus pars prior de animalibus terreſtribus: Sequitur pars poſterior DE AVIBUS.

CAP. XXIII.
De Aquila.

1.

Ad oculorum ſuffuſionem. Aquilæ felle mixto cum melle Attico inungas. Quidam magis illud prodeſſe credunt, quum huic medicamento hellebori albi drachm. 1. aut dimidiam, aut myrrhæ tantundem miſcent, & unctionem faciunt temperatam.

2. *Mulier, quæ concepit, ut partum perferat.* Lapis qui in ventre, aut in nido ejus invenitur, qui ἀετὸς vocatur Grajis, cujusque vim & nomen etiam habet aëtites, prodeſſe prægnantibus, ut facile pariant, fertur (quibus etiam phylacterium eſt).

3. *Ad ſciadem.* Aquilæ abarticulamenta exorta ex femoribus, ſciaden i. e. coxæ dolorem emendant (ischiadem).

CAP. XXIV.
De Vulture.

1.

Ad effugandos ſerpentes. Vulturis pennas ſi uras, fugabis omnes ſerpentes. 2. *Ad capitis dolorem.* Vulturis os de capite, ſuſpenſum collo

2011 Ministerio de Cultura

collo, dolorem ſanat. Idem facit cerebrum ejus, ſi commiſcebis cum oleo cedrino, & inde nares ſubinde tangas, capitis dolorem aufert.

3. *Ad concubitum.* Vulturis jecur à parte dextra ſi ſumpſeris, & aliquid in cute gruis alligatum ſuſpenderis, ad concubitum paratior eris.

4. *Si ad mulierem quis non poteſt.* Vulturis renes & teſtes ſiccos tundes, & dabis cum vino ei, qui cum uxore ſua concumbere non poteſt, remedium obtinebit. 5. *Ad caducos.* Vulturis jecur totum cum ſanguine ipſius vulturis tritum, per dies octo potui datum caducos emendat.

6. *Ad caliginem oculorum* Vulturis fel mixtum cum ſucco marrubii omnem caliginem diſcutit, & incipientem ſuffuſionem pariter ſiſtit.

7. *Ad nervorum dolorem & articulorum.* Vulturis adeps & ventriculus cum axungia contritus & perunctus, omnem nervorum dolorem tollit, & articulorum emendat. 8. *Adverſus mala medicamenta.* Cor vulturis ligatum in pelle lupina ſi circa brachium habeas, nullum medicamentum nocere tibi poterit, nec ſerpens, nec latro, nec ulla malitia; nec quidem phantaſma ſenties, nec ſi per heremum iter facias. 9. *Ad hydropicos.* Vulturis ſtercus cum albore ſtercoris canis mixtum ad ſextarios duos in aqua heminis tribus maceratum percolatum datur hydropicis bibere. It. qui aquam intercutem habet, aſperſis in potione elelisphaci drach. 4. aſari etiam drachm. 4. hoc magnum ajunt carne humana paſtum & datum caducis remedium eſſe. 10. *Ad vexatos preſſatos.* Sub pectore ejus cera oblitum ita ut liquorem capiat, ſi ſibi dederis quotidie bibere, mox viveſcunt, & vexatis prodeſt. 11. *Ad difficulter parientes.* Vulturis pennas ſi talibus ſubjeceris, efficies, ut ſine labore partum edant. De penna autem ſi tibi dentes purgaveris, male olebit. 12. *Ad pediculoſos, quem affectum Græci Phtiriaſin nominant.* De vulture vivo exciſam medullam ſi dabis bibere patienti, mox curabitur.

CAP. XXV.

De Accipitre.

1.

Ad ſuffuſionem vel caliginem eculorum. Accipiter in oleo ſuſino decoctus & inunctus, ſuffuſionem & caliginem diſcutit.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. XXVI.
De Grue.

1.

Ad duritias & collectiones corporis. Gruis adeps cum adipe anserino remissus, locorum duritias & concretiones discutit, & emendat. *Item* in acopa etiam conjicitur. 2. *Ut mulier concipiat.* Cerebrum gruis cum adipe anserino, & Leonis, drachm. 3. myrrhæ & folio & vasculo reponitor in argenteo vel vitreo, inde vir colliniet naturam suam ante coitum, ut & possit mulier concipere; quæ concipere non consveverat.

CAP. XXVII.
De Perdice.

1.

Ad morbum regium. Perdicis cerebrum cum vini cyathis tribus potui dabis, mirifice morbum regium sanat. 2. *Ad caliginem, incipientem suffusionem & glaucomata. (Leucomata)* Hæc est compositio vera, quam frequentius ipsi experti sumus. Perdicis fellis vesicula quicquid habuerit, ad hæc commiscens opobalsamum cyatho uno, *(Humelb. addit:* Cyperum Sidoniæ cyatho dimidio) in se comixtum conteres diligenter & repones in pyxide stannea sive argentea, & inde inunges, miraberis effectum. Et licet quis prorsus non videat, sed tamen pupillam integram habeat, sine difficultate curabitur. Hoc nos ipsi frequenter tentavimus.

CAP. XXVIII.
De Corvo.

1.

Ad capillos denigrandos. Corvi ova capillos hac ratione inficient: defunduntur in vas cupreum, & tam diu moventur, donec mutent colorem. Deinde raditur caput, & illinitur, donec ova consumantur, debebit autem tam diu in ore oleum tenere, donec siccescant capilli, ne & dentes innigrentur. Deinde caput illigabit, & post quartum diem solvet, & hoc quoque efficit, ut cani nunquam exeant.

2. *Ad*

2011 Ministerio de Cultura

2. *Ad porcos mansuetos faciendos, vel ut porcus ubique te concomitetur.* Cerebrum corvi de pane collectum si porcis seu scrofis ad manducandum dederis, sequentur te, quocunque ieris. 3. *Ad tussim infantium.* Corvi stercus lana collectum si infantis tussientis collum attigerit, remedium dabit.

4. *Ad dolorem dentium tollendum.* Stercus corvi si cavo denti infusum vel impositum fuerit, dentem franget & dolorem tollet.

CAP. XXIX.

De Pavone.

1.

Ad caducos. Pavonis fimus potatus, caducos mirabiliter sanat.

CAP. XXX.

De Gallo.

1.

Ad aranea & vipera morsum. Galli cerebrum ex posca, adjecto pipere potum his, qui ab araneis morsi sunt, auxilio est. Item quicunque vipera morsi sunt vel percussi, his galli cerebum cum vino potatum proderit. 2. *Ad cicatrices & leucomata.* Galli sanguis ex membrana, quæ cerebrum continet, fluentem comprimet. Item cicatrices oculis extenuat, si eo cum aqua inungas. Additur etiam in compositiones, quæ faciunt ad suffusiones & leucomata. 3. *Ad caducos.* Galli testiculi poti cum aqua & lacte à jejuno. Abstineat autem postea à vino diebus decem, remedium est. Debebunt autem testiculi sicci reservari, & cum fuerint necessarii, continuo triti sumantur. 4. *Ad concubitum.* Galli testiculi potati cum vino efficient plus, quam voluerint, sineque injuria bibentur. Iidem cum adipe anserino testiculi in arietis pelle, in brachio dextro suspensi, concubitum excitant, si autem suppositi fuerint cum ipsius galli sanguine, efficiunt, ne concumbant hi, qui simul jacent. 5. *Ad furunculos.* Galli stercus rufum impositum, furunculos rumpit, & dolorem tollit. 6. *Ad aurium successionem.* In ventriculo galli parvuli seu pulli pellicula, quæ interior est, ex vino trita, & auribus indita, emendat. 7. *Ad ventrem stringendum.* Eadem membranula cum exiguo oleo patienti exhibita, ventrem claudit, & omnem humorem exsiccat. Et tussientes illam si ederint, mox exscreant. 8. *Ad calculosos.* Cortex eo-

2011 Ministerio de Cultura

dem modo, ut ſupra, in potu ſumptus calculoſis remedium optimum eſt, frangit enim lapidem & deinde per urinam ejicit. 9. Jus vetuli galli potum *ventrem ſolvit*, ſi immittas in ventrem ejus ſalis drachmas ſex, & ſuccum totum coxeris. Poteris pro ſale in ventrem ejus ſardam, aut cerebrum mittere. Item jus ſimili modo factum, ſi de ſale minus adjeceris, quam ſupra ſcriptum eſt, præclarum erit remedium his, qui propter concubitum biberint. 10. *Ad ſedandum capitis dolorem.* Si quis gallinaceum ad os tenuerit his, qui dolore capitis torquentur, & poſt triduum pennas ejus exciſas vel inciſas, & in linteolo alligatas, & cervici vel collo appenſas portaverit, mox ſanabitur. Stercus ejus fracta fictilia ſolidat.

11. *Ad ilii dolorem.* Si gallus vetus vel ſeptem annorum cum aqua coquitur, quæ ubi potui datur, mire ſanat.

CAP. XXXI.

De Gallina.

1.

Ad oculorum punctiones. Gallinæ ovum, notiſſimum eſt omnibus, habere vim ad omnium oculorum dolorem, cujus album oculis infuſum ſedat punctiones & dolores. 2. *Ad lacrymas oculorum reſtringendas & ſomnum.* Eſt & alia cura, nam gallinæ album mixtum cum thuris manna, ita ut lanam colligas, & temporibus imponas, hoc fluentes lacrymas continet, & facit ſomnum, ſi exiguum oleum adjicias. 3. *Ad ignem ſacrum.* Ovo crudo linies corpus ubi fervor fuerit, & tum folium betæ loco applicabis ferventi. 4. *Ad profluvium mulieris.* Gallinæ ovum totum combures, & vino miſcebis, ſi loco illinieris, proderit multum & reſtringet.

5. *Ad tuſſim.* Ovum ſorbile & combuſtum aſſumptum, tuſſientibus eſt optimum remedium. Item. Sorbile ovum adjecto ſulphure & vino cochlearium unum, infantibus tuſſientibus prodeſt. 6. *Ad pruriginem.* Gallinæ ova mixta cum oleo communi, & lentis polline multum proſunt. 7. *Ad difficulter parientem.* Ova duo & trita, puſillum item de aneto, cymino, & vino mixto ſi biberit, continuo pariet. 8. *Ad torminoſos.* Ovum infundas in vas, ac putamen illud ovi oleo plenum, ſimili modo adjicies corticem pinus drachm. 1. mellis obolos 5. in vino omnia commiſcebis, & cum eodem vaſe pones ſuper cinerem calidum ut bene ferveat, & cum cœperit fervere, ſtatim illud contrahes & dabis bibere patienti,

2011 Ministerio de Cultura

enti, ubi torminibus laborare cœperit, mox & efficaciter ſanat, inveteratum autem malum tarde.

9. *Ad tumorem & ignem ſacrum.* Ovorum duorum album, & ceruſſæ drachm. 2. & myrrhæ drachm. 1. teruntur ſimul, & corpori illiniuntur, & experimentum oſtendunt.

10. *Ad ephelides quæ propter ſolem naſcuntur.* Ova macerata in aceto, ita ut putamine abſumpto appareant aperta, & tantum album eorum effluat, quantum adjicietur, tantundem pollinis farinæ & tantundem de thuris granulis, deinde hæc omnia, trita cum vino, melle poſtea comprehendantur, inde inlinietur facies, ſi etiam myrmecia totius corporis fuerit, teſtimonium ſuæ operationis præbebit.

11. *Ad ſmigma totius corporis.* Ovorum album ſmigma cum duobus ſextariis fabæ freſæ confractum, & in ſole ſiccatum, muliebre præbet coſmetorium hæc ovi ſubtilitas, nam calce mixtum hoc album vitrea vaſa ſolidat. 12. *Ad mulierum dolorem in natura.* Ova decocta cum lacte exiguo & croco, poſtea in lana muliebri loco inducta, & impoſita, mire dolorem ſedant. 13. *Item* album ovi cum paſſo & roſa commixtum & in lana collectum ad idem facit. 14. *Ad loca mulierum aniculorum.* Ova commixta cum ſemine apii & polenta & aqua mulſa, & loco impoſita mirum facit. 15. *Item ad omnem tuſſim*, ſi tepefactum ſumpſeris ovum jejunus.

16. *Ad arſuram ſtomachi, & ad ſitim ſedandam.* Ovum crudum ſi aliquantulum abſorbeatur, mox arſuram ſtomachi & ſitim compeſcit.

17. *Ad eos, qui ſanguinem exſcreant.* Item dantur ovorum quinque vitelli crudi, & mixti vini cyathis tribus. 18. *Ad livores & tumores universos locorum omnium.* Vitellum ex aqua coctum, per ſe & impoſitum tollit livores. 19. *Ad eos, qui cibum non continent.* Duas horas ante, quam ſolito more, comede vitellum ovi cum vini hemina & etiam hemina olei decoctum ſeq. aſperſa polenta comedes & multum proderit. 20. *Ad profluvium mulierum.* Ovi putamen continet, ſi cum oleo myrtino tritum & locis mulierum in peſſi modum ſuppoſitum fuerit.

21. *Ad puſtellas oculorum.* Gallinæ adeps puſtulas oculorum reprimit. 22. *Ad coli dolorem.* Pedes gallinæ à genibus exciſos coctos ſi des ex ſale & oleo, coli ſedant dolores fortiter. 23. *Ad perniones & Scorpionum ictus.* Stercus gallinæ impoſitum, & illitum valet.

2011 Ministerio de Cultura

CAP. XXXII.

De Anſere.

1.

Ad aures. Adipem anſerinum cum cepæ ſucco mixtum, auriculæ, cui aqua ineſt, infundes, prodeſt, quin & ſurdaſtris auditum revocat.

2. *Ad duritiam locorum.* Adeps anſeris illitus, duritias & concretiones locorum diſcutit.

3. *Ad inguen.* Fel anſerinum cum melle mixtum & pauca cera conteres & eo locum linies, remedio erit.

CAP. XXXIII.

De Columba.

1.

Ad omnium ſerpentium morſus. Columba inciſa viva & impoſita calida venena omnia rapit, & ſanare creditur.

2. *Ad ſuffuſionem oculorum, vel ad ſanguinem in oculis ex ictu.* Columbæ ſanguis recens in oculos ſubinde infuſus optime facit. Debebit autem vena aperiri, quæ in aſcella ejus eſt, imponitur & ſanguis columbæ in lanula cum melle decoctus oculis, valde proficue medetur. 3. *Ad ſanguinem profluentem.* Sanguis columbæ, quem membranula cerebri continet, ſanguinem fluentem retinet.

4. *Ad omnem corporis duritiem.* Stercus columbæ habet has vires: omnes duritias diſcutit, & humores (tumores) omnes exſiccat, cum oleo aut melle calefacto diſtemperatum, & ſuper duritias ligatum; in fomentis ad prædicta quoque faciens.

CAP. XXXIV.

De Hirundine.

1.

Ad tonſillas & faucium dolorem. Pulli hirundinis ſi fuerint combuſti, & de cinere ejus fauces patientis inunxeris, mox medelam recipient.

2. *Ad*

2011 Ministerio de Cultura

2. *Ad omnia vulnera linguæ & labiorum.* Hirundines cum melle vel mulso decoctæ, postmodum linguæ vel labiis appositæ, optime persanant. 3. *Ad ungulas curandas.* Si pulli hirundinum combusti fuerint in olla nova usque ad cineres, hic cinis in ungula sparsus mox te credere facit. 4. Ad *caducos.* Hirundines comestæ, caducos sanant. 5. Ad *oculorum dolores & lippitudines & caligines.* Hirundinis pulli cinerem cum melle in oculos mitte, aut hirundinis fel & sanguinem inungito: mire prodest.

Hactenus libellus SEXTI PLACITI.

Siburius, Marcello Burdegalensi in præfatione, nisi ibi potius scribendum sit *Scribonius*, à quo satis constat ipsum Marcellum multa accepisse, nec usquam alibi hujus Siburii fit mentio.

Sidascar, Rasi lib. 1. Continentis c. 111.

Sideniar, eidem ejusdem operis lib. IV. c. 1.

Sidbsar, Rasi ejusdem operis lib. 1 IX. c. 1.

Sigon, Galeno in libris medicamentorum κῦ πόπος IX. c. IV. Tom. 11. pag. 299.

Silarius, Rasi lib. Continentis 1. c. v. ex Lapidario.

C. *Claudius Silianus.* Inscriptio vetus apud Fulvium Ursin. p. 98. & Jacobum Sponium Miscell. pag. 134. Γ. Κλαύδιος Σιλιανὸς ἰατρὸς Ἐφέσιος.

Silicius Medicus ab oculis. In veteri lapide apud Ursinum p. 99. Gruter. p. DCXXXV. 3.

Siligenus, Rasi lib. Continentis 3. c. 11.

Silimachus Hippocratis sectator, Cælio Aureliano lib. Chronion 1. c. 3. Hic puto est ille Salimachus de quo supra.

Silius Italicus Medicinæ se peritum ostendit, Tiraquello judice propter ea quæ scribit de Synabo Hannibalis Medico lib. v. 353. seq. 369. vel de Maro, haud rudi ferre medicamina lib. v1. 91. sq.

Sillanus de Nigris qui à Campegio nominatur, inter medicinæ scriptores.

Silo, Galeno κῦ γενη lib. v1. T. 11. p. 403.

Simeon Sethus Antiochenus, qui ad Michaelem Ducam imperatorem scripsit librum περὶ δυνάμεων τροφῶν, id est, de facultate cibariorum, qui etiamnum extat, de illo dixi Vol. x. hujus Bibl. pag. 320. ubi & de aliis ejus scriptis.

Simeon

2011 Ministerio de Cultura

Simeon alius ut opinor, citatus Rasi lib. I. Continentis c. II. & III. non semel, & cap. VI. & lib. III. cap. III.

Simmias Ochlagogus, Galeno in libro secundo Antidotorum, sive Semmias de quo supra. In Græco est Σημμίας ὁ ὀχλαγωγὸς, T. II. p. 451. ubi etiam χαλίτωνος ὀχλαγωγὸς antidotum refertur.

Simon Athenienſis ex coriario Philosophus, Socratis discipulus, qui inter plures dialogos scripserat περὶ εὐπαθείας, quod *de bona valetudine* interpretantur, cum rectius fortasse *de animi tranquillitate* possit intelligi, apud Laërtium lib. II. sect. 122.

Simon alter Medicus Seleuci & Nicanoris temporibus apud Laertium in Simone illo Athenienſi, lib. II. sect. 123.

Simon imperitus Medicus in quem Lucilii epigramma T. II. anthologiæ p. 214.

Simon de Janua sive Genuenſis seu Genuates, Canonicus Rothomagenſis, Nicolai IV. Pontificis circa A. C. 1292. Capellanus & Medicus qui inter alia opera transtulit una cum Abrahamo, Judæo, librum Joannis filii Serapionis de Simplicibus medicamentis, & librum Servitoris, scriptum à Bulchaſ, ediditque clavem sanationis, sive librum Synonymorum quo usus jam est Matthæus Sylvaticus in pandectis Medicinæ. Est igitur emendandum, quod apud Lindenium & Merclinum non modo Simon Genuenſis à Januenſi tanquam diverſus distinguitur, sed etiam Genuenſis traditur in Matthæi Pandectarum opus annotationes composuisse.

Simon, scriptor Hippiatricus de quo Vol. VI. hujus Bibl. p. 499. seq.

Simon alius, ut opinor, simpliciter citatus Rasi lib. III. Continentis c. VII. non semel, nisi sit ille Simeon eidem quoque simpliciter citatus.

Simonactides Chius, rei coquinariæ scriptor Julio Polluci citatus atque Athenæo. Vide Allatium de Simeonibus p. 219. sq.

Simonides medicus memoratus Plinio lib. VII. c. XXIV. cum inquit: *Ars postremo memoriæ facta & inventa est à Simonide medico*, ita enim legitur in veteribus exemplaribus impreſſis, verum jampridem Domitius Calderinus monuit ibi legendum esse, *melico*, non *Medico*, quod & in editionibus posterioribus recte emendatum est.

Simus Cous, cujus Strabo meminit lib. XIV. p. 657.

Sindiſar, sive *Sindibſar*, nisi sit Sandaxar, aut Scindaxar de quibus supra, vel

2011 Ministerio de Cultura

vel etiam *Sindaxar* Serapioni Simplicium c. LXXXIV. & CXI. & seqq & Rasi libro quinto Continentis, c. I.

Siphnius patriæ nomen non Medici, Diphilus enim Galeno lib. IV. de differentiis pulsuum atque alibi ὁ Σίφνιος, ex Siphno insula una Cycladum cujus etiam apud Theophrastum mentio lib. de lapidibus p. 397.

Sirachides scriptor Ecclesiastici. Vide supra in Jesu.

Sisyphus Æoli F. Theosophos cognominatus, qui primus aresodina sive anodyna & dolores sedantia medicamenta ἤπια atque ὀδυνίφατα ab Homero dicta excogitavit. De cujus insigni scientia qua vitam sibi ex gravissimo morbo restituit, ita vetus Poeta Theognis

vers. 701. ἀλλ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυος αὐτός,
Πλείονα δ' εἰδείης Αἰολίδης Σισύφης,
Ὅστε καὶ ἐξ ἀίδεω πολυϊδρίῃτιν ἀνῆλθεν
Πείσας Περσεφόνην εἰμυλίοισι λόγοις.
& 711. Ἀλλ' ἄρα καὶ κεἴθεν Σίσυφος πάλιν ἦλυθεν ἦρως
Ἐς φάος ἠελίου σφῆσι πολυφροσύναις.

Socinus Bentius, cujus frequens est mentio apud Lilium Gregorium Gyraldum.

Socles chirurgus in quem Nicarchi epigramma lib. 2. Anthologiæ p. 215.

Socrates chirurgus, Cœlio Aureliano lib. v. Chronion c. I.

Socration, Galeno lib. medicamentorum secundum locos V. c. VII. T. II. p. 227.

Solomon Rex, vide Salomon.

Claudianus Solon ad quem περὶ ὑποθέσεων scripsit Galenus, Tom. IV. p. 438.

Solon Diætarius, Galeno libro medicamentorum secundum locos 3. cap. I.

Solon Lycius sæpe Plinio citatus lib. xx. & XXI. & aliis pluribus seq.

Solon Smyrnæus, Plinio lib. xx. c. item xx.

Solon simpliciter, sive unus ex illis, sive alius, Plinio eidem lib. xx. cap. XXI. in fin.

Sophocles Plinio lib. XXII. cap. quoque XXII.

Sopolis Aëtii hæretici in arte Medica præceptor, ἀνὴρ ἐν τῇ τέχνῃ μηδενὸς ἔλαττον τὰ δεύτερα, judice p. 258. Philostorgio III. 15. p. 52. Sed secus de illo Greg. Nyssenus lib. I. contra Eunom. p. 293. Aëtium

2011 Ministerio de Cultura

um hunc diverſum eſſe ab Medico cujus ſcripta habemus, notavi Vol. IIX. hujus Bibl. p. 318. ſq.

Sonnus Mallotes de quo Suidas.

Sonnus Epheſius, qui primum Alexandriæ profecit, deinde Romam venit, ubi artem exercuit temporibus Trajani & Hadriani, librosque complures & optimos in medicina compoſuit. Hæc Suidas. Hodieque etiam habemus Latine, Sorani Iſagogem in Artem medendi, & Græce libellum περὶ ἐπιδέσμων de faſciis ad liganda vulnera, inter opera Galeni T. XII. edit. Pariſ. pag. 505. aliaque de quibus Vol. XII. hujus Bibl. p. 675. ſq. & 684. ubi non diverſum eſſe noto Soranum quem Methodicæ ſectæ inſtructiſſimum vocat Tertullianus lib. *de anima* c. VI. volumina ejus quatuor de eodem argumento memorans. Eumque citant Galenus, T. II. p. 158. 247. 252. 261. 262. T. IV. p. 373. Aetius, Paulus Aegineta, atque etam Cælius Aurelianus lib. I. Chronion c. III. ex *libris cauſarum*, αἰτιολογουμένοις vocant. Sed & is è diverſo Galenum citat Iſagoges c. XIII. Fuere enim eodem tempore. Eumque laudat ipſe Galenus lib. I. ſecundum genera, c. IIX. ex quarto περὶ φαρμακείας & ex libro quem *Monobiblum* inſcripſit Φαρμακευτικὸν T. II. p. 170. & Τὰ περὶ Φαρμάκων γεγραμμένα T. II. p. 357. Methodicum fuiſſe docet T. IV. p. 43. Is Gallicam Aquitaniam inviſit, & illic medicinam exercuit, ſi verum dicit Marcellus cap. XIX. in prin. Ejus diſcipulus Attalus, tempore Trajani Imp. Galeno teſte Tom. IV. p. 178.

Soranus alter & ipſe Epheſius Junior, qui libros IV. Muliebrium ſcripſit, ut dicit Suidas, ex quibus Aëtius ſæpe eum citat, nec non alia, de quibus Volum. XII. hujus Bibl. p. 684.

Soſagoras, Cornelio Celſo lib. V. c. XIIX. alii Saſagoras ſcribunt.

Soſander, Galeno libro medicamentorum ſecundum locos IV. cap. VII. & Aetio Tetrab. II. Serm. III. c. LXXIIX. In Soſandrum hippiatrum ſive mulomedicum epigramma lib. IV. Anthologiæ p. 485.

Soſicrates Galeno ejusdem operis lib. VII. cap. VI. eodemque ultim. T. II. pag. 273.

Soſimenes Plinio citatus lib. XX. & ſeq.

Soſipolis Alexandrinus, Aëtii Antiocheni magiſter. Philoſtrog. III. I.

Soſtratus, Celſo lib. VII. poſt princip. & cap. VI. & Galeno in libris Pharmaco-

2011 Ministerio de Cultura

macorum & T. XII. edit. Pariſ. p. 493. 496. Scholiaſtæ Nicandri, & Garioponto lib. de Febribus c. VII.

Soſthenes, InSertorii Urſati monumentis Patavinis p. 70. Sponii Miſc. p. 145. Reineſii Inſcript. XI. 2. p. 607. Apud Fulvium Urſinum p. 100. *P. Carm. Soſthe. Medic. IIIIII VIR* *) *Aug. Anchar.*

Sotacus vetuſtiſſimus ſcriptor, apud Plinium libro XXXVI. cap. XVI. & cap. XX.

Soterichus Chirurgus. Sexto Empirico f. 17.

Soteridas, cujus meminit Fauſtinus in litteris ad Marcum Antoninum apud Vulcatium Gallicanum in vita Avidii Caſſii c. X. *Soteridam Medicum in Formianum ut dimittas rogo. Ego autem Piſitheo nihil credo qui puellæ virgini curationem neſcit adhibere.*

Sotion, Galeno, ſi is eſt, in medicinis expertis, *maximus Medicorum Græcorum, qui habebat pluria experimenta in fine nobilitatis, quæ nos acquiſivimus à diſcipulis ejus Teranoz & Hargemez & Harcoz.* p. 110. C. edit. Juntin. & p. 112. G. *Hoc medicamen dedit Zotion* (leg. *Sotion*) *de ſcriptis Zenonis.* Is fuit præceptor Teranonis, de quo infra. Et hujus, aut alterius ejus nominis meminit Conſtantinus, ſive is fuit Cæſar, aut alter ejus nominis, in libris Agriculturæ, ex quibus præſertim lib. XII. eum fuiſſe rei medicæ peritiſſimum conſtat.

Sotiræ obſtetricis Gynæcia Plin. indice lib. XXIIX.

Speuduſa, Galeno lib. III. περὶ τόπων, c. I. T. II. p. 192.

Speuſippus Athenienſis, Platonis diſcipulus ac ſucceſſor nec minus quam ille curioſus in animalium & plantarum natura ſcratanda, ſic ut cum Platone rideatur eo nomine ab Epicrate comico.

Speuſippus Herophileus Alexandrinus, Diogeni Laertio memoratus, in vita Speuſippi Athenienſis, in fin. lib. IV. Sect. V. Hunc Menagius putat eſſe cujus ſcriptum de piſcibus allegatur ab Athenæo.

Spittalus Medicus Athenienſis, de quo Suidas ex Ariſtophanis Acharnenſibus verſ. 1031. 1220. ubi Πιτάλε habent codices editi. Sed Suidas legit: ἄπελθε πρὸς Σπιτάλε.

Staneſmodus Alexandro Tralliano citatus.

Stanoſmodus, Aetio, niſi idem ſit, quod magis puto.

Staphylus laudatus Plinio.

Statius Anneus, Senecæ Philoſopho amicitiæ *fide & arte medicinæ* probatus,

*) In alia inſcriptione *Six Vir.*

2011 Ministerio de Cultura

tus, apud Cornelium Tacitum lib. XV. cap. LXIV. cujus etiam meminit quisquis is fuit, qui vitam Senecæ descripsit.

Stephanus Alexandri Tralliani pater, Justiniani Imper. tempore. Vide T. XII. hujus Bibl. p. 593.

Stephanus Athenienſis, Theophili Protoſpatarii diſcipulus, de cujus ſcriptis in eodem Tomo XII. p. 693. ſeq.

Stephanus Dutempleus: cujus ſunt tabulæ in libros Galeni de morbis & Symptomatis.

Stephanus cognomento *Magiſter*, cujus Collyrium editum in Matthia Theodoro Melanelio.

Stephanus Edeſſenus, qui Cabade Perſarum rege à morbo curato, multas opes retulit apud Procopium lib. II. de bello Perſico. C. XXVII.

Q. Stertinius, Romæ clarus, teſte Plinio XXIX. I.

Stolus Britannicus celebris ocularius, ἄξιος ὀφθαλμικός. Galeno Pharmacorum localium IV. cap. VII. T. II. p. 218.

Walafridus Strabo ſeu *Strabus*, Gallus Monachus Benedictinus ex Decano Cœnobii S. Galli A. C. 842. Abbas Augiæ majoris in Diœceſi Conſtantienſi, defunctus 849. cujus Hortulus vernantiſſimus facili & eleganti carmine hexametro exponens deſcriptionem & vires plantarum XXV. prodiit Argentorati & cum Macro de herbis, Friburgi Briſgoiæ 1530. 8. & in collectione Medicorum Latinorum Aldina. Venet. 1547. fol. & in Antiquis Lectionibus Caniſii T. VI. p. 672. & edit. novæ T. II. part. II. p. 266. & Andrea Rivino curante Lipſiæ 1653. 8. & in Bibliotheca Patrum T. XV. edit. Lugd. p. 236. Præfatio ad Grimaldum Abbatem S. Galli extat etiam apud Barthium IV. 24. Adverſar. qui & loca quædam emendat, ſicut Tho. Bartholinus quoque libro de Medicis Poëtis p. 118. ſeq.

Stratiotes, Aetio Quaternionis II. Serm. III. cap. CX.

Stratius, Livio lib. V. decadis V. memoratus. XLV. 19.

Strato, Phyſicus Lampſacenus Galen. T. III. p. 369. male Στρατόνικος T. I. p. 243. Ariſtoteles Stratonem προσήγαγεν εἰς ἴδιόν τινα χαρακτῆρα φυσιολογίας. Galen. T. II. edit. Pariſ. p. 23.

Stratones duo alii, apud Laertium in philoſopho memorati, lib. V. ſect. 61. alter Eraſiſtrati diſcipulus, aut ut quidam dicunt, alumnus memoratus etiam Erotiano in ἄμβην, & Galeno de venæ ſectione adverſus Eraſiſtratum T. X. edit. Pariſ. p. 409. Ab hoc Stratone ſchola

2011 Ministerio de Cultura

la Stratoniceorum, ex qua Apollonius ὁ ἀπὸ Στράτωνος, de quo supra pag. 75. Alter Strato antiquior, ut idem Diogenes Laërtius scribit autoritate Aristotelis, sive ut Ambrosius, Aristoclis.

Stratonem simpliciter, sive unum ex illis, sive alium citat Alexander Tralianus lib. I. cap. XV. non semel, & Aëtius Serm. XIII. cap. XLVI.

Strato alius ut opinor, & ipse medicus, apud Macrobium libro in Somnium Scipionis I. Ita Tiraquellus. Sed cum Strato ille Peripateticus à Macrobio appelletur, non dubito Philosophum intelligi, de quo jam dictum fuit.

Stratocles Sidonius memoratus Philostrato in vita Apollonii lib. VIII. cap. XIV. p. 349.

Stratonicus Pergamenus unus ex Galeni præceptoribus, Sabini Hippocratici discipulus, ut dicit idem Galenus in lib. de atra bile. T. III. p. 359. edit. Basil.

Suiemen Eben Hasen, Serapioni Simplicium cap. CCLXXX.

Sulabin Heben Hahasen, & Sulahin simpliciter citatus eidem Serapioni.

Surdus, quisquis est, laudatus Rasi lib. VII. Continentis cap. IV.

Suribes, Avicennæ lib. v. summa II. tractat. II. non semel.

Symmachus Anatomicus, e quo, aut alio ejusdem nominis Martialis libro quinto Epigramm. IX.

Languebam, sed tu comitatus protinus ad me
Venisti centum Symmache discipulis.
Centum me tetigere manus, Aquilone gelatæ,
Non habui febrem Symmache, nunc habeo.

Et lib. VI. Epigramm. LXIX.

Ostendit digitum, sed impudicum
Alconti, Dasioque, Symmachoque.

Et lib VII. Epigramm. XVII.

Pedere te mallem, namque hoc nec inutile dicit
Symmachus, & risum res movet ista simul.

Symphorianus Champerius, sive Campegius, cujus in re medica, & aliis sunt multa opera non omnino contemnenda. Illa diligenter à Lindenio enumerantur. Pulchro quoque Campegium elogio mactat Joannes Neander, Bremanus in libro quo Medicinæ natalitia & se-

2011 Ministerio de Cultura

ætas exponit p. 192. ſeq. *Unum ei* Tiraquello judice *defuit, uti & multis aliis, quod putabat non ſatis præſtitit: hoc uno tamen laudandus, quod in magnis voluiſſe ſat eſt.*

Synali duo, alter vetuſtior, Jovis Ammonis comes, alter medicus Hannibalis, memoratus Silio Italico libro quinto, verſ. 353. ſeq.

T.

Tabari, citatus Joanni Serapioni.

Tabri, niſi idem ſit, Raſi lib. I. Continentis cap. III. non ſemel, & cap. V. non ſemel, & alibi ſæpe.

Tacuinus, cujus quædam opera habemus, vide ſupra Elluchaſem.

Talius, ſive *Thalius Aelius*, Galeno κ̓ τ̓ γένη lib. VI.

Talius Athenienſis ejusdem Galeni, ut ipſe Galenus ſæpius dixit, præceptor.

Tallus Medicus Mag. H. V. in veteri inſcriptione apud Gruterum pag. DCXXXV. 4.

Tarentios, Avicennæ lib. V. ſumma II. tract. II.

Tarentinus, Galeno in Antidotis, & autori Geoponicon lib. XIII. cap. IIX. & alibi ſæpe. Videtur intelligi Heraclides Tarentinus, de quo ſupra.

Talſamat, Raſi lib. X. Continentis c. I.

L. Tauranius L. L. Olympus Medicus in veteri lapide apud Fulvium Urſinum p. 100. & Gruter. p. DCXXXV. 5.

Telamon Pater Teucri, Chironis diſcipulus de quo Philoſtratus in Heroicis.

Telamon alius, Galeno medicamentorum κατὰ γένη libr. II. Tom. II. p. 339.

Telephanes, id. T. II. p. 339.

Temeſon, Æmilio Macro, aut quisquis is fuit, memoratus in libro de herbis in Plantagine, de cujus laudibus dicit illum ſcripſiſſe. Sed ne erres, ibi legendum *Themiſon*, quem Plinius lib. XXV. cap. IIX. in prin. ſcribit celebraſſe eam herbam volumine de ea edito.

Temimius Miconis, Rabbi Moyſi Aphoriſmorum parte IIX. non ſemel, & iterum parte XIII. ad fin. ubi illum citat ex Introductorio ipſius.

Teranon, ſive Theranon, diſcipulus Sotionis, de quo ſupra, Galeno.

Terentius Eutychianus, apud Octavium Horatianum, ſive malis Theodorum Priſcianum lib. IV. vide Eutychianus.

Marcus

2011 Ministerio de Cultura

Marcus Terentius Aſclepiadeus Galeno T. II. p. 310.

Terentius Valens, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. c. IV.

Terentius Velpiſtus, cujus *δυνάμεις* herbarum memorantur Marcello Burdegalenſi, in epiſt. ſub Hippocratis nomine ad Mæcenatem. leg. *Evelpiſtus.*

Terentius ſimpliciter, vel unus ex illis, vel alius, Galeno in medicamentis, & *κατὰ τόπους* lib. IV. c. 7. T. II. p. 387.

Tertius Damianus, Viſſenacus Decapolitanus, cujus eſt Theorica medicinæ, & Chirurgiæ, & libellus *περὶ τῆς ἱδρωνόσου*, id eſt, de morbo ſudorifico.

Teucer Telamonis filius, Chironis diſcipuli, à quo Teucrium herba.

Thaddeus Florentinus, qui ſcripſit Commentarios in multos libros Hippocratis, & in Parvam artem Galeni, Conſilia multa, aliaque opera edidit. Hujus tanta nominis celebritas fuit, ut ad curam extra urbem vocatus, non vilius quam aureorum quinquaginta in ſingulos dies peregrinaretur, vocatusque ab Honorio quarto A. C. 1286. centum ſibi ſtatui voluit. Itaque reverſus ab eo jam curato decem milia aureorum reportavit, teſtibus Baptiſta Mantuano, lib. I. De patientia, c. VI. & aliis.

Thalaſſerus, Paulo Æginetæ citatus.

Thaleleus Cilix, Medicus Thaumaturgus & Martyr A.C. 284. Acta Sanctor. XX. Maji T. V. p. 178. ſqq.

Thallus Medicus Mag. H. V. in veteri lapide apud Fulv. Urſinum p. 100.

Thalius Ælius, vide ſupra Talius.

Thamor Æthiops, Galeno ſi is eſt, in medicinis expertis.

Thamyras, Galeno medicamentorum *κατὰ τόπους* lib. IX. c. V.

Tharmadinus, Raſi lib. V. Continentis c. I.

Tharreas, ſive *Tharrias*, Celſo lib. III. c. XX. & XXI

Tharſeus chirurgus, Galeno medicamentorum ſecundum genera lib. IV. c. XIII. T. II. p. 373. infra Thraſeas.

Thebæus, Galeno medicamentorum ſecundum genera lib. IV. & *κατὰ τόπους* lib. I. c. IIX. T. II. p. 170. 372. videtur Hierax Thebanus intelligi, qui laudatur T. II. p. 387.

Themiſon Laodiceus Syrius, ex Aſclepiadis auditoribus, Pompeji magni ætate, qui primus princepsque fuit tertiæ illius factionis, quam Methodicem vocant, teſte Celſo præf. & Galeno aut ut aliis placet, Herodoto, in Introductione ſive Medico. T. IV. p. 372. Seneca Epiſt. 95.

2011 Ministerio de Cultura

95. *Alia est Hippocratis secta, alia Asclepiadis, alia* Themisonis. Hunc tradit Dioscorides lib. VIII. VI. cap. secundum Hermolai divisionem, emorsum fuisse ab homine rabioso, rabiosumque inde factum, evasisse postea. Eum citat Cælius Aurelianus sæpe ex III. *libris tardarum passionum*, ex *libro salutari, & ex libris de elephantiasi*: atque etiam ex IX. *libris Epistolarum ad Dimantem*, atque etiam *ex libris Epistolarum ad Asilium*: & Paulus Ægineta, lib. III. cap. XV. ex *libr.* X. *epistolarum*: ut non sit nuper excogitatum quod Manardus & alii recentiores medicinam epistolis tractarunt. Ejus volumen *de herba Plantagine* Plin. XXV. 8. & supra, in Temeson. De hoc Juvenalis Satyra X. 221.

Quot Themison ægros autumno occiderit uno.

Ad quem locum scholiastes vetus notat illum fuisse Archiatrum illius temporis. Eum quoque citat Damocrates apud Galenum & Galenus T. II. pag. 218. 161. 280. 416. Tom. III. pag. 326. T. IV. p. 40. 42. 46. 77. T. V. p. 338. Aetius Tetrab. III. Serm. I. cap. X. Hunc summum authorem vocat Plinius lib. XIV. cap. XVII.

Themison alter multo posterior, ut qui fuit tempore Apuleji, qui illius mentionem facit in Apologia I. *Themison servus noster, medicinæ non ignarus.* Vide Lipsium lib. I. elector. c. XIIX. & Scipionem Gentilem ad Apuleji apologiam pag. 179. Alius Themison mercator de quo Herodotus IV. 154. Suidas in Βάτ@. Alius Themison Samius Navarchus de quo Diodorus Siculus T. II. p. 786. 704. Alius cujus libidinem perstringit Martialis XII. 20.

Theocrates, Avicennæ lib. V. summa II. tract. II.

Theocritus, Galeno medicamentorum secundum genera lib. VI.

Theoctistus apud Procopium lib. II. De bello Gothorum, c. II.

Theodas Empiricus. Galen. T. IV. p. 57.

Theodogius, Rasi lib. V. Continentis, c. I. nisi mendum sit, & legendum Theodosius, de quo dicam postea.

Theodoretus, Paulo Æginetæ.

Theodoricus Cemensis episcopus, idemque Dominicanus, cujus chirurgiam habemus, supra cum Bruno.

Theodoricus Dorstenius, cujus est Botanicon continens herbarum aliorumque simplicium, quorum usus est in medicinis, descriptiones & imagines.

Theo-

2011 Ministerio de Cultura

Theodoricus Gerardus, Gaudanus, *) qui libros ſimplicium medicamentorum Galeni, & alios multos transtulit.

Theodoricus Greſmuntius, qui ſcripſit de regimine ſanitatis, tempore peſtis.

Theodoricus Reatinus.

Theodorus Muſcienus, ſive Moſchion, Alexandro Tralliano lib. I. cap. XV. vide ſupra Moſchion.

Theodorus Priſcianus, qui de herbis ſcripſit, & libros γυναικείων, id eſt, muliebrium, vide ſupra Octavius Horatianus.

Theodorus alius, ni fallor, Athenæi de quo ſupra, diſcipulus, memoratus Diogeni Laertio in Ariſtippo lib. II. ſect. 104.

Theodorum ſimpliciter, ſive unum ex illis, ſive alium memorant Plinius, Aetius Tetrab. II. Serm. II. cap. XCI. & Serm. IV. cap. XLVI. & cap. XCI. & alias ſæpe: alter Plinius Valerianus lib. III. c. XXII. & Tzetzes hiſtoriarum Chil. IV. & Raſis Continentis lib. II. cap. item II. Eſtque unius ex iſtis Diæta, quibus vel ſalubriter utendum, vel cautius abſtinendum. Vide Bibl. Latin. lib. IV. c. XII.

Theodoſius ſimpliciter, ſive alius, ſive unus ex Theodotis, Aetio Tetrabibl. II. Serm. item II. cap. LIV. & in Tacuinis Elluchaſem citatus: & Raſi lib. I. Continentis c. I. & cap. IV. & alibi ſæpe.

Theodotion.

Theodotius Severus, Aetio Tetrab. II. Serm. III. c. XXVII.

Theodotius Philoſophus, cujus medicamenta complura referuntur ab Alexandro Tralliano.

Theodotus, Celſo lib. VI. citatus c. item VI. qui fortaſſe unus ex illis eſt.

Theodotus Laodicenſis epiſcopus, de quo Euſebius VII. 28. (32.) Hiſt. Eccleſ. p. 288. ἰατρικῆς μὲν σωμάτων ἀπεφέρετο τὰ πρῶτα τῆς ἐπιστήμης, ψυχῶν δὲ θεραπευτικῆς οἷος ὐδὲ ἄλλος ἀνθρώπων ἐτύγχανε.

Theognis non ille quidem qui Elegiam ad Cyrnum ſcripſit, quæ γνῶμαι inſcribitur, id eſt, Sententiæ, ſed alius Arabibus citatus.

Theombrotus, de quo ſupra, in Eraſiſtrato.

Theomedon, apud Laertium in Eudoxo Gnidio VIII. 86.

Theon Alexandrinus, qui plures libros Gymnaſticorum, & quatuor περὶ τῶν κῆ μέρος γυμνασίων ſive de particularibus exercitiis, ſcripſit,

*) Male *Gandavus* apud Lindenium & Merklinium.

2011 Ministerio de Cultura

apud Galenum libro ſecundo, de Sanitate tuenda, ubi & alia multa de eo videbis. T. IV. p. 234. 235. ſq. 237. 247. 251.

Theon Medicus in Gallia, quem laudat Eunapius ubi de Medico Jonico.

Theon, cujus ſunt Commentarii in Nicandrum.

Theon, aut unus ex illis, aut alius Aetio citatus in præparatione vini bilem purgantis, Tetrab. 1. Serm. 3. c. 58.

Theophiletes in veteri inſcriptione apud Gruterum p. DCXXXV. 6. *D. M. Theophiletis Medici Severa marito Cariſſimo.*

Theophilus Medicus & Comes Archiatrorum cujus mentio in S. Chryſoſtomi Epiſt. ad Olympiadem Diaconiſſam.

Theophilus Protoſpatarius, cujus ſunt ſex libri *de Fabrica humani corporis*, quos Junius Paulus Craſſus Patavinus ex Græcis Latinos reddidit, & ego utraque lingua recuſos exhibui Vol. XII. hujus Bibl. p. 785. ſq. ubi & dixi p. 649. ſq. de aliis ejus ſcriptis, ut ſunt liber de excrementis & pulſibus, & Commentarii in Aphoriſmos Hippocratis, & de cognitione urinæ.

Theophilum, quisquis is fuit, citat Galenus in libro de ſymptomatum differentiis. T. 3. p. 215. & Aetius Tetrabibli II. Serm. 3. c. 52. & Raſis libr. 1. Continentis cap. tertio, non ſemel, & libr. quinto ejusdem operis, cap. 1. ex libro de membris dolentibus. Eorum unus fuit contemporaneus Galeni, atque ab eo in precio habitus: refertque illius delirium exempli cauſa, in libro de Symptomatum differentiis, qvum morbo correptus ex cerebro laboraſſet.

Theophraſtus Ariſtotelis diſcipulus, de cujus vita & ſcriptis dictum à me lib. 3. c. 9. Vide & lib. 4. cap. 17. p. 588. Effigies ejus in veteri marmore apud Fulvium Urſinum p. 59. elog. atque inde in Laërtio Wetſteniano, in iconibus Bellorianis, & apud Jac. Gronovium T. 2. theſauri Antiquitat. Græcor. tabula XCII.

Theophraſtus Bombaſius, ſive Bombaſt ab Hohenheim, dictus *Paracelſus* Germanus, qui Germanice ſcripſit de chirurgia, & de gradibus & compoſitionibus receptorum & naturalium, aliaque multa, junctim edita Latine Francof. 1603. 4. Tomis duodecim & Genevæ 1658 Tomis tribus. Vide Lindenium & Merklinum in voce *Aureolus* Melchiorem Adamum in vitis Medicorum, Jo. Jac. Boiſſardum. T. 2. iconographiæ p. 290. Jo. Sambuci icones n. 62. Andream Jociſcum oratione de vita Jo. Oporini, B. J. Diecmanni præf. ad D. Jo. Arndii verum Chriſtianiſmum A. 1706. & Tom. 2. Teutſche Schrifft-

2011 Ministerio de Cultura

Schrifften. p. 188. sq. Bibliothec. Schraderianam Dresdæ editam n. 1169. G. Paschii inventa novantiqua c. 6. pag. 323. seqq. Gotfrid. Arnoldi Kätzer-Historie. T. 2. p. 312. sq. 618. 649. Tom. 4. pag. 139. &c. supplement p. 527. Obiit Salisburgi An. 1541. Sept. 24. ut constat ex epitaphio quod exhibet Carolus Patinus relat. hist. & curieuses des voyages p. 236. & Lambecius II. p. 670. ubi etiam insignia ære descripta.

Theopolemus Plinio sæpe citatus libro vigesimo, & sequenti. Alii autem legunt Tlepolemus.

Theopompus Aetio Quaternionis 4. Serm. 4. c. CXXII.

Theosebius Aetio Quaternion. 3. Serm. 1. c. 49.

Theosenus, Cornelio Celso lib. v. c. 18. lege *Theoxenus*.

Theotropus, Galeno Medicamentorum κζ' γένη lib. v.

Theranos discipulus Sotionis, Galeno in Medicinis expertis, si is liber ejus sit, vide Teranon.

Theseus cujus nomine vocata herba alvum purgans de qua Theophrastus VII. 11. historiæ Plantar. & Plin. XXI. 17. XXII. 22. Alia de hoc Chironis discipulo Jo. Meursius libro de Theseo, qui exstat Tom. X. thesauri Antiquitatum Græcar. Gronoviani.

Thesius Marcello Burdegalensi citatus, atque etiam Octavio Horatiano, sive hic fuit Theodorus Priscianus lib. IV. de Physica scientia ad Eusebium filium.

Thesmichin, Galeno in libello de viribus Centaureæ, cap. 1. al. *Themistius*.

Thespianus sive *Thespesianus*, utrumque enim legimus, nisi diversi sint, apud Galenum in libris Medicamentorum κζ' τόπων, vide num sit Apollonius ille Thespianus, de quo supra.

Thessalus Cous Hippocratis filius, ad quem fertur ejus Epistola T. II. edit. Lindenianæ pag. 934. qua ei Geometriæ studium & Arithmetices tanquam ad medicinam utile commendat. Thessali πρεσβευτικὸς ad Athenienses T. II. p. 937. Mentionem facit hujus Thessali Galenus lib. II. de Dyspnœa, c. VIII. & lib. III. cap. 1. & in Commentario lib. I. Prorrhetici Hippocratis, & lib. VIII. Therapeuticæ, & alibi sæpe. Is, ut tradit Galenus, T. III. p. 181. & 187. scripsit libros II. IV. & VII. Epidemion, qui dicuntur Hippocratis. Fuitque in familia Archelai Macedoniæ regis. Et de eo est epigramma Græcum incerti authoris lib. Florilegii III. p. 348.

2011 Ministerio de Cultura

Θέσσαλος Ἱπποκράτους, κῶος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς.
Πλεῖστα τροπαια νόσων στήσας ὅπλοις ὑγιείης,
Δόξαν ἐλεὴν πολλὴν ὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

Id eſt, Thoma Moro interprete,

Theſſalus Hippocratis, Cous genere, hac jacet urna
Phœbi immortalis ſemine progenitus.
Crebra trophæa tulit morborum, armis medicinæ,
Laus cui magna, nec id ſorte ſed arte fuit.

Hunc quoque Suidas tradit ſcripſiſſe ſex libros medicinales. De aliis illi tributis ſcriptis vide lib. IV. hujus Bibl. cap. XVII. p. 588.

Theſſalus alter medicus, qui venenum Alexandro Magno, quo ipſe interiit, propinaſſe à nonnullis creditur, ut tradit Juſtinus lib. XII. 13. & 14.

Theſſalus Trallianus, quem Galenus alioquin illius hoſtis perpetuus, dicit Methodicen ſectam abſolviſſe T. IV. p. 373. in lib. cui Introductio, ſive Medicus titulus eſt, ſi modo Galeni eſt ille liber, quod minime crediderim, ob id quod in eo libro Theſſali hujus honorifice meminerit, quisquis eum librum ediderit. Et certe plerique illum dicunt eſſe Herodoti medici, alii Plutarchi. Sectæ Methodicorum princeps (poſt Themiſonem) dicitur à Galeno etiam T. I. pag. 27. Alia Galeni loca quibus hunc Theſſalum reprehendit notavi lib. IV. hujus Bibl. cap. 17. p. 588. 589.

Theſſalum, aut illum, aut alterum citat Dioſcorides & Cœlius Aurelianus lib. II. Chronion c. XII. ex II. libro Diætetico, & lib. I. Oxeon. cap. I. ex libris Diæteticis.

Theudas Sarcophagus, aut ut alii vocant, Theodas, Galeno lib. Medicamentorum κζ' γένη, VI. T. II. p. 402.

Thirron.

Theutras, Empiricus, ſupra, Teuthras.

Thograi, de quo Joannes Leo Africanus cap. XIII. ſupra p. 276.

Thomas Medicus & a ſecretis Juſtiniani Imp. propter perfidiam capite minutus. Chron. Paſchale p. 338. 340.

Thomas de Garbo Florentinus, circa An. C. 1340. Dini, de quo diximus, filius,

2011 Ministerio de Cultura

lius, cujus liber eſt Summa medicinæ, & Commentarii in Galenum. Vide Trithemium cap. 613. de viris illuſtribus.

Thomas Gybſon Anglus, qui ſcripſit herbarium & alia multa.

Thomas Tiſcus, cujus genituram deſcripſit Hieronymus Cardanus libro exemplorum genitalium.

Thomas Linacer Anglus, quem non verebor, inquit Tiraquellus, omnibus authorum medicinæ interpretibus anteponere.

Thomas Murchius Genuenſis.

Thomas Paynelus Anglus, qui regimen ſanitatis tranſtulit ex Latino ſermone in Anglum.

Ibna Thophail de quo Joannes Leo Africanus cap. XVII. ſupra pag. 280. Præceptor Moſis Maimonidis. id. cap. XXVIII. p. 296.

Thraſeas Chirurgus, Scribonio Largo, cap. 208. vide Tharſeas.

Thraſias Θρασύας ὁ Μαντινεὺς (leg. Μαντινὲυς) Mantinenſis, memoratus Theophraſto qui illi ſuppar fuit, libro nono Hiſtoriæ plantarum c. XVII. una cum diſcipulo *ejus Alexia*, quo in loco de repertis per eos venenis, quæ ſine dolore & celeriter mortem inferrent. Δεινότατον ὧν τὰ περὶ τὰς ῥίζας. id. cap. XVIII.

Thraſyander Aetio, p. 488. 500. edit. H. Stephani.

Thraſybulus, ad quem de optima ſecta & de Gymnaſtica ſcripſit Galenus T. I. p. 16. T. IV. p. 281.

Thraſyllus Plinio lib. XXXII. cap. V.

Thraſyaleus Thaſius, unus ex antiquis Phyſicis, Straboni XXVII. p. 585.

Thryphon, Plutarcho Problematon Convivialium decade III. cap. I.

Thucydides, de peſte Athenienſi citatur à Galeno in libris de Spirandi difficultate, multisque aliis in locis. Ac notum eſt Thucydidem illum celeberrimum antiquiſſimumque hiſtoricum peſtem illam inſignem Athenienſium deſcripſiſſe lib. II. belli Peloponneſiaci, ſicut fecit & veſtigiis ejus inſiſtens Lucretius in calce libri ſexti, ſive ultimi. Notat autem Galenus peſtilentiam illam enarraſſe non ut Medicum Medicis ſed ὡς ἰδιώτην ἰδιώταις. T. III. p. 180. 181. Confer ſi placet dicta lib. II. hujus Bibl. cap. XXV. § 4.

Tiaducus, Raſi lib. III. Continentis cap. II.

Tiberius Cæſar Galeno T. II. p. 388. ſupra in Nerone.

Timaus, qui & *Timaos*, & *Thymaus*, Raſi libro primo Continentis cap. I. & libro nono, capite tertio.

2011 Ministerio de Cultura

Timæus Locrenſis, Philoſophus è Pythagoræ ſchola, de cujus libro de natura dixi lib. II. hujus Bibl. cap. XIII. lib. III. cap. I. §. 31. & Volum. VIII. p. 523.

Timæus quisquis eſt, cujus compoſitionem deſcribit Cornelius Celſus libro quinto, cap. vigeſimo ſecundo.

Timæus alius, ut opinor, qui de medicina metallica ſcripſit, ut dicit Plinius in Indice lib. XXXIII.

Timæus ſimpliciter citatus Raſi lib. I. Continentis cap. III. & V.

Timariſtus qui carmen de herbis compoſuit, teſto Plinio lib. XXI. cap. XXXI.

Timochares perfidus Pyrrhi regis medicus, de quo ſupra in Nicia.

Timocrates citatus Galeno Pharmacorum localium lib. V. cap. V. VII. non ſemel, T. II. p. 228. 236. & Aetio Quaternion. II. Serm. IV. cap. XXXV.

Timon Phliaſius, Philoſophus Pyrrhonius idemque Medicus qui filium Xanthum artem Medicam docuit teſte Laërtio IX. 109.

Timotheus Mithridatis medicus, apud Appianum in libro qui Mithridaticus inſcribitur. f. 232.

Titianus, Octavio Horatiano, aut quod nonnulli credunt, Theodoro Priſciano, libro quarto.

Timotheus Hebræus Medicus quo uſus Juſtinus Junior Imperator teſte Nicephoro Urano in vita Simeonis Stylitæ junioris T. V. Act. Sanctor. Maji p. 378.

Titus Imperator, cujus malagma deſcribit Galenus X. 3. Pharmacorum κ τόπος T. II. p. 312.

Titus Aſclepiadis diſcipulus, apud Cœlium Aurelianum lib. Chronion I. c. VII. ad fin. & lib. III. c. V. & lib. Oxeon. II. c. XXIX. Hic eſt Titus Aufidius, Siculus cujus mentio apud Stephanum Byz. in Δυράχιον.

Tlepolemus, vide ſupra Theopolemus.

Tonſor Bithynius, ſive arte, ſive nomine, ὁ κουρεὺς, ita citatus Galeno Pharmacorum localium lib. IX. c. 3. & Aetio Tetrab. 3. Serm. 2. c. XXII.

Joannes de Tornamira laudatur à Valeſco de Taranta in Philonio lib. I. c. 8. atque aliis in locis.

Torquatus, Alexandro Tralliano.

Toxaris Scytha, de quo multa Lucianus in libro cui eſt Toxaris titulus. Is ſtatua & honoribus divinis dignus habitus eſt, quod peſtilentia populum Athenienſem liberarat. Tra-

2011 Ministerio de Cultura

Trachius Philoſophus in lib. XI. Alex. Tralliani ex Albani Torini verſione, nam in Græco, Heraclides.

Traſeas, Scribonio Largo, niſi ſit Thraſias, de quo ſupra, quod facile crediderim.

Treptus, Galeno librorum medicamentorum κρᾶσις γένη.

Tribunus Palæſtinus Coſrois Perſarum regis medicus, cujus virtuti inſigne teſtimonium præbet Procopius lib. IV. belli Gothici c. X. & ex eo Suidas in Τερβέλλιος.

Trigon, Paulo Æginetæ libro tertio, capite quadrageſimo ſecundo, & Cœlio Aureliano lib. I. Chronion c. IV.

Triphon, vide infra, Tryphon.

Trophilus, apud Plutarchum in Salutaribus præceptis, & Stobæum Sermone centeſimo.

Trota, ſive *Trotula*, Salernitana ſub cujus nomine liber, *de remediis muliebribus* ſæpius prodiit, male à quibusdam viris doctis tributus Eroti, Juliæ liberto, cum longe recentiorem ætatem præ ſe ferat, ut notarunt Thom. Bartholinus qui Doctorem Salernitanum auctorem eſſe non dubitat diſſ. VI. de legendis libris p. 167. Jo. Rhodius p. 11. ad Scribonium & vir erud. Jo. Baptiſta Morgagnus Epiſtola de locis Sereni Sarmonici p. 69. ſq. Trotula ipſa laudatur in illo libello c. XX. quaſi magiſtra operis chirurgici peritiſſima.

Truſianus Florentinus, Taddei Florentini de quo ſupra diximus, diſcipulus, qui adeo Τέχνην Galeni ſuis Commentariis illuſtravit, ut plusquam Commentator dici & appellari meruerit. Is autem cum ſe videret non ſatis fortunatum in ægris curandis, ordinem Carthuſienſium profeſſus eſt. Hic à nonnullis dictus eſt Druſianus.

Trypho, Galen. T. 2. p. 218. Gortyniates T. 2. p. 293.

Tryphon, Pater, Cornelio Celſo lib. VI. c. V. & iterum lib. VII. in prin. Scribonio Largo c. 175. Tryphon præceptor. Conf. Joannis Rhodii notas p. 262.

Tryphon, antiquus, ὁ ἀρχαῖος, qui forte idem eſt, Galeno Pharmacorum localium lib. V. c. I. & c. VII.

Tryphon, Chirurgus apud Scribonium Largum c. 201. 240.

L. *Tuccius Valla* Medicus, dum mulſi potionem haurit defunctus, teſte Plinio VII. 53.

Tullius Baſſus, Cælio Aureliano lib. Oxeon 3. c. XVI. Et facile crederem illic *Julius Baſſus* eſſe ſcribendum, de quo ſupra diximus, niſi hic ſæpius Tullium citaſſet, ut ſtatim dicam. *Tullius*

2011 Ministerio de Cultura

Tullius, Galeno in libro medicamentorum κ Τπος IX. C. IV. non semel, T. 2. p. 298. 299. & Sereno Sammonico c. IV. & Cælio Aureliano lib. Oxeon 3. c. XIII.

Turpilianus Galen. T. 2. p. 372.

Jordanus de Turre, quem citat Valescus de Taranta pluribus Philonii locis.

Tyleus Bassus, Dioscoridi in præfatione, idem cum Tullio Basso.

Tylius, qui ut tradit Epiphanius Cyprius lib. adversus hæreses 1. post prin. de herbis scripsit, idem cum superiore. Nam eosdem omnes prope modum illic nominat, qui & Dioscoridi in præfatione memorat sunt.

Tymausus.

Tyrannion citatus Nicandri Scholiastæ.

Tyrannus, sive ille, sive alius, Galeno in lib. IX. Medicamentorum secundum locos capite sexto. T. 2. p. 303.

V.

Valens, vide *Vectius*, & *Alburnius Valens*. Galeno autem simpliciter citatur Valens libro Pharmacorum κ γένη septimo, ad fin. & κ Τπος, lib. 7. c. 6. & lib. 9. c. 4. & 5.

Valens Physicus, Cælio Aureliano lib. Oxeon 3. c. 1. ex libris Curationum.

Terentius Valens Galen. T. 2. p. 298.

Valens alius ab illis, Marcelli Burdegalensis præceptor, ut ipse Marcellus dicit, capite decimo sexto.

Valentinus Polydamus, cujus libros habemus de pulsibus, de urinarum judiciis, & alios plerosque.

Valerianus. Vide supra in Avianio & in Plinio.

Valerius Anselmus Ryd, Bernensis, vir quidem diligentissimus, qui tamen pauca in medicina scripsit.

T. *Cl. Valerius Licinianus*, sacerdos Æsculapii, in marmore Smyrnensi inter Arundeliana n. 46. Τ. ΚΛ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΥ ΛΙΚΙΝΝΙΑΝΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ. De dignitate sacerdotum Æsculapii apud Smyrnæos, cujus plus simplici vice facit mentionem Aristides in sacris Orationibus, Vide Richardum Mead de numis in honorem Medicorum cusis p. 50. sq.

Valerius Paulinus memoratus Galeno T. 2. p. 418. Plinio Valeriano, lib. 3. c. 14.

Valeria Verecunda Jatromæa hoc est obstetrix & medica, in veteri lapide apud Reinesium p. 637.

Vale-

2011 Ministerio de Cultura

Valerius Piſaurenſis, medicæ artis profeſſor, & poëta celebratus Lilio Gyraldo lib. 1. de poetis ſui temporis.

Valeſcus Tarentinus, quem de Tarento vulgo appellant, Bernardi Foreſterii diſcipulus, medicinam Monspelii cum laude fecit ab A. C. 1382. deinde Regis Galliæ Caroli VI. Archiater. Hujus eſt Philonium, ſive opus eximium Practicæ Pharmaceuticæ libris 7. & chirurgicæ capitibus XXXI. quod poſt editiones Venetam A. 1521. Lugdun. Guidonis Deſiderii 1560. 8. Rovillianamque An. 1574. & alias, accuratius editum eſt à Johanne Hartmanno Beyero, Francof. 1599. 4. & noviſſime à D. Georgio Wolfgango Wedelio, τῷ μανᾳείτῃ, ibidem 1680. 4.

INDEX
In Valeſci de Taranta Philonium, ad paginas edit. Francof. A. 1599. 4.

Abohaly princeps p. 616.
Ægidii verſus p. 536.
Agrippæ unguentum p. 476. 522.
Albertus p. 158. in ſua philoſophia p. 476.
Albucaſis p. 116. 454. 668.
Alexander p. 258.
Alexandri aurea p. 320.
Algafagius p. 517. 518.
Andronis paſtillus. pag. 164.
S. Antonii ignis. pag. 628.
Apollonii Collyrium p. 144.
Archigenes pag. 11. 572. ejus hiera pag. 97. 98. 523. 651. 652.
Ariſtoteles lib. de anima pag. 158. 170. 185. 187.
Metaphyſ. p. 181. de generatione animalium pag. 493.
Arnoldus p. 158. 180. 203. 245. 336. 339. 662. 675. Villanovanus pag. 140. 241. 464. 545. Ejus ſpeculum p. 624. de retardanda ſenectute p. 12. 655. libello de vinis pag. 541. in aphoriſmis p. 20. 429. 464. in ſuis parabolis pag. 460. 638. ad Regem Arragoniæ ſcribit p. 35. ad Papam Clementem p. 214.
Stephanus Arnaldus p. 455. 539. in defenſorio vitæ p. 568.
Arteſagerus p. 22.

2011 Ministerio de Cultura

Auctor de proprietatibus rerum p. 611.
Avenzoar p. 356. 340.
Averroës quinto colliget p. 596.
Avicennæ Fen quarti tractat. 1. p. 12. 13. 612. 670. & sæpius. Quintus Canon pag. 144.
Biernenses p. 245. 502. 596. 674.
Botallus p. 431.
Petrus de Brolio p. 258.
Vice-Comitissa Castri boni. p. 511.
Mulierum Cataloniæ sudatio p. 433.
Cauliacus. p. 419. vide Guido.
Manus Christi. p. 493.
Constantinus p. 63. 68. &c. septimo theorices p. 647.
Constantini viaticum p. 4. 7. 607. &c. super viaticum p. 240. 278. 499. in pantechno p. 592.
Franciscus Cuniculus p. 236.
Damascenus p. 9. 64. 327. 331. 468.
Bernardus Forestius (leg. Foresterius) p. 236. magister noster in Monte pessulo. p. 552.
Fulgentius p. 335. *Exercitium est humanæ vitæ conservatio, caloris naturalis excitatio, naturæ dormientis stimulatio, superfluorum consumtio, membrorum consolidatio, mors morborum, fuga vitiorum, medicina languorum, temporis lucrum, juventutis debitum, senectutis gaudium, salutis adjutorium, morborum omnium destructio & otii inimicum.*
Domina Comitissa Fuxi p. 207.
Galenus, sæpius.
in magno antidotario p. 216. ad Cæsarem p. 454. 509.
in passionario p. 424.
de venæ sect. contra Erasistratum p. 431. lib. de rigore p. 511.
ad Glauconem p. 450. &c.
Gerardus Cremonensis p. 17. 172. 546. &c. super viaticum p. 1. 79. 270. 286. 390. 460.
Gordonius p. 4. 6. 11. 12. 27. &c. superstitiosum ejus consilium pag. 76. in lilio p. 245. repugnans Mesuæ p. 249. sequitur Petrum Hispanum p. 591.

Guido

2011 Ministerio de Cultura

Guido p. 6. 10. 116. Guido Cauliacus. p. 499. 551. 631. 635. 419. à Cauliaco p. 503. 648. Rasim secutus p. 551.
Guilbertus Anglicus p. 48. lege Guilelmus ut p. 660. 662.
Guilelmus Placentinus p. 676. ejus emplastrum p. 145. 637.
Guilelmus de Saliceto p. 6. 392. 499. 648. 652.
Haly p. 47. 48. 58. 81. 86. &c. lib. IV. regalis dispositionis p. 508. 509.
Haly abbas p. 482. 483. 507.
Haly Rodoham. p. 572.
Henricus pag. 660.
Hermetis confectio p. 77. 546. hiera p. 215.
Hippocrates, sæpius. In prognosticis pulsum omisit, dixit tantum de anhelitu. p. 256. facies Hippocratica p. 344.
Hispani Medici p. 570.
Magister Jacobus in suo tractatu de epidemia. p. 616.
Joannes Januensis in prosodia p. 410.
Joannes de Tornamira p. 41. 145. 248. 321. 365. 368. 387. 439. 484. 523.
Jordanus de Turre. p. 96. 365.
Judæus à quo medicamenta accepit Mesuæus p. 3.
Judæi teste Gordonio ut plurimum patiuntur hæmorrhoides, tum quia non utuntur temporali exercitio, tum quia vitam degunt tristem, propter tributum, quod Christianis solvere coguntur: & quia ultio putatur esta Divina, juxta Prophetam*) dicentem: *Percussit eos in posteriora dorsi, & opprobrium sempiternum dedit illis.* p. 396.
Julius, pag. 277.
Kirannidarum libri p. 1. 395. 437. 520. 550.
Kirannus p. 203. 385. 517. 526. 596.
Lanfrancus Medicus p. 502.
Vigilia S. Laurentii. p. 595.
Logadii hiera p. 522. 651. 652.
Signa sancti Macharii. p. 112. 147.
Marciatum unguentum p. 26. 112. 162. 476.
Sigillum S. Mariæ. p. 502.
Ave Maria. p. 135.
Ignis Sancti Martialis. p. 628.
Mesuæus p. 3. 233. 249. 260. 326. 327. 332. 392. 409. 416. 439. 497. 583. 655. (656.
Rabbi Mose. p. 390.
Nicolai Florentini liber de venenis p. 618.

*) Ps. LXXIIX. 66.

2011 Ministerio de Cultura

Papias p. 11. 356. 672.
Divus Paulus (Apoſtolus) p. 66.
Petrus Hiſpanus p. 502. 527. 591.
Philo. p. 412. Philonium p. 352.
Pontius de S. Ægidio p. 603.
Portugalenſes p. 561.
Ptolemæus (Aſtronomus) p. 269.
Raſis paſſim citatur. Ejus ad Almanſorem p. 11. 21. 574. 640. 671. &c.
nono p. 443. libro de ſecretis medicorum p. 216. in Divisionibus
p. 507. antidotarium p. 551.
Roberti herba p. 641. 660.
Rufus p. 3. Rufi hiera p. 517. 656.
De Saliceto. p. 401. 392. vide Guilelmus.
Salomon pag. 245.
Saracenica tryphera. p. 576. 577.
Serapion p. 11. 57. &c.
breviarium p. 40.
Filius Serapionis p. 54.
Superſtitioſa epilepſiæ curatio p. 76.
Theodoricus p. 373. 403. 424. 517. 631.
Theodorus p. 169.
Valeſcus in chirurgico ſuo philonium pharmaceuticum citat p. 652.
Verſus, *linguam compeſcas dum præbes faucibus eſcas* p. 219.
Ad pulmonis opus cum melle coquatur hyſopus pag. 227.
Cogit amare jecur p. 490.
Tempore ſub veris, modice prandere juberis
At calor æſtatis dapibus nocet immoderatis,
Autumni fructus tibi dant ſuſpiria, luctus:
At plenum ſume ventrem ſub tempora brumæ. p. 337.
Salvia cum ruta faciunt tua pocula tuta. p. 470. alii verſus p. 591. 597. 622.

Hactenus Index in Valeſcum de Taranta.

Valgius, vide ſupra in Cajo Valgio.
L. Tuccius Valla, ſupra, in Tuccio.
Varro, quem in re medica laudat Plinius lib. xx. c. v. in fin. & c. xx. & lib. xxii. c. ult.
Ubeſce, quem ex ſuo Antidotario majori citat Raſis lib. i. Contin. c. i.
Vectius, aut ut alii ſcribunt, *Vettius Valens*, de quo Plinius xxix. i.

Ver-

2011 Ministerio de Cultura

Vergilius Portus, Mutinenſis, apud Lilium Gyraldum lib. 1. de poetis ſui temporis.

Ugæus, Galeno Pharmac. ſecundum locos lib. 3. c. 1.

Ugo Bentius.

Ugo Senenſis, vide Hugo Senenſis.

Victor Trincavellus, qui multos Galeni libros tranſtulit.

Victoria, cujus meminit Octavius Horatianus præfatione lib. III. in quo Gynæcia.

Vidus Vidius, Florentinus, qui latinitate donavit librum Oribaſii ex Heliodoro de machinamentis. Ei hoc Epitaphium poſuit Franciſcus a) Panagirola:

Qui primæ eripuit multos, hac arte ſecundæ
Se rapuit morti Vidius, hicque jacet.

Vincentius Beluacenſis, Dominicanus, qui inter multa ſua opera Speculum naturale, opus quidem magnæ molis circa A. C. 1250. b) edidit libris 35. quorum 13. 14. 15. ad rem medicam ſpectant.

Vindicianus, vir ſagax, Medicæ artis peritiſſimus idemque nobiliſſimus, qui Auguſtinum à genethliaca ſuperſtitione revocavit, ut ipſe refert IV. 5. & VII. 6. confeſſionum. Laudat eundem Epiſt. v. ad Marcellinum (novæ edit. CXXXIIX. n. 3.) *Magnus ille noſtrorum temporum Medicus, Vindicianus, conſultus à quodam, dolori ejus adhiberi juſſit, quod in tempore congruere videbatur: adhibitum ſanitas conſecuta eſt. Deinde poſtannos aliquot eadem rurſus corporis cauſſa commota, hoc idem ille putavit adhibendum, adhibitum vertit in pejus. Miratus recurrit ad Medicum, indicat factum: at ille ut erat acerrimus, ita reſpondit, ideo male acceptus es, quia ego non juſſi. - - - videlicet illi ætati jam non hoc ſe fuiſſe juſſurum.* Tribuitur huic Vindiciano carmen, quod Sereni Sammonici perorationem eſſe Rob. Conſtantinus rectius ſibi perſvaſit. Ut lector judicet, & carmen illud Vindiciano adſcriptum, & Epiſtolam ejus ad Imp. Valentinianum, cujus Comes archiatrorum fuit, ſubjiciemus.

a) Delic. poëtar. Gall. T. 2. pag. 177.

b) In editione Duacenſi pag. 1156, vitioſe legitur 1205. quod ex pag. 2475. facile eſt emendare.

CARMEN

2011 Ministerio de Cultura

CARMEN DE MEDICINA, ab aliis VINDICIANO adscriptum, ab aliis MARCELLO Empirico.

Quod natum Phœbus docuit, quod Chiron Achillem,
Quod didicere olim Podalirius atque Machaon
A genitore suo, qui quondam versus in anguem,
Templa Palatinæ subiit sublimia Romæ:
Quod Cous docuit senior, quodque Abdera suasit,
Quod logos aut methodos, simplexque empirica pangit:
Hoc liber iste tenet, diverso è dogmate sumptum.
Namque salutiferas disponit pagina curas,
Istic repperies per nomina, perque medelas,
Descriptas species, & ponderamensurarum
Congrua, quæ sapiens sumes moderamine certo.
Ne fallare, vide, neu quæ sunt parta saluti,
Vertat in exitium non solers cura medentis.
Sume igitur medicos pro tempore, proque labore,
Ætatisque habitu, summa ratione paratos.
Gramine seu malis ægro præstare medelam,
Carmine seu potius: namque est res certa saluti
Carmen, ab occultis tribuens miracula verbis.
Quæ curis hominum physicorum inventa pararint,
Quæque suis natura bonis terraque marique
Edidit, illa suis altrix simul atque creatrix
Fœtibus omnigenis quos parturit. Ergo salubres
Suggerit impensas ponto & tellure creatas,
Angue, fera, pecude, & fruge, alite, murice, pisce,
Lacte, mero, pomis, lymphis, sale, melle, & olivo,
Succis, unguinibus, tædis, pice, sulfure, cera,
Polline, farre, fabis, lino, scobe, vellere, cornu,
Baccis, & balanis, lignis, carbone, favilla;
Floribus & variis herbis, olere atque metallis,
Sandice, & creta, psimmyto, pumice, gypso,
Cadmia, chalciti, chalcantho, chalco, & adusto,
Cassitero molli, lepide Cypria atque atramento.
Prome etiam, seu tunde prius, seu contere gyro,
Quod viride hortus habet, vel quod carnaria siccum,

Allia

2011 Ministerio de Cultura

Allia, ſerpyllumque herbas, thymbramque ſalubrem,
Braſſicaque & raphanos, ac longis intyba fibris,
Et mentam & ſinapi, coriandrum, prototomumque
Erucam, atque apium, malvam, betamque ſalubrem:
Rutamque & naſturcum, & amara abſinthia miſce.
Pulegiumque potens, nec non & lene cyminum.
Palmula nec deſint Idumes, nec pruna Damaſci.
Quæ quum multiplici contriveris orbe terendo,
In patinis excocta dabis, aut grandibus ollis,
Verum adoperta coques, ne fumida jura ſaporem
Corruptum reddant, quæ mox faſtidiat æger.
Adde & aromaticas ſpecies, quas mittit Eous,
Vel quæ Judaicis fragrant bene condita capſis,
Thus, coſtum, folium, myrram, ſtyracem, crocomagma,
Aſphalathum, gallam, elleborum, nigrumque bitumen,
Et nardum, & caſias, & amoma, & cinnamarara,
Balſama, peucedanum, ſpicam, crocum, atque bedellam,
Irim, caſtoreum, ſcillamque, opium, panaceam.
Reſinam, lepidum euphorbium, git, atque pyrethrum,
Zingiber & calidum, mordax piper, & laſer algens,
Agaricumque, aſarumque potens, aloen, aconitum,
Galbana, ſandaracham, ſampſucum, pſoricum, alumen,
Acaciam, propolimque, & adarchen, cnicon, acanthum,
Andrachnen, acoronque, opopanaca, pompholygemque.
Cyperum, ladanum, ſagapenumque & tragacanthum,
Scammoniam, cypen, malabathron, ammoniacum.
Denique repperies iſthic, quod lucis in ortu
Indus, Arabs, Seres, Perſis, divesque Sabæus,
Vicino ſub Sole legunt, quod præbet Orontes,
Eximium ignoto mittit quod Nilus ab ortu,
Decerptum foliis, ramo, cute, cortice, virga:
Quodque ab Idumæis vectum ſeplaſia vendunt,
Et quicquid confert medicis lalagea cataplus.
Hæc quicunque leges, poteris diſcernere tecum,
Agnoſcenda magis ſive exercenda rearis,
Quisque tamen noſtrum hoc ſtudium dignabere, quæſo
Præſtes judicium purum, mentemque benignam.

Sic

2011 Ministerio de Cultura

Sic tua perpetuo vegetentur membra vigore,
Et peragas placidam per multa decennia vitam.
Sic non incuſes validam placidamque ſeneƈtam,
Nec tibi ſit medicis opus unquam, nec tibi caſus,
Aut morbus pariant ullum quandoque dolorem:
Sed procul à curis & ſano corpore vivas,
Quotque hic ſunt verſus, tot agant tua tempora Janos.

Epiſtola Vindiciani, Comitis Archiatrorum ad Valentinianum Imperatorem.

Cum ſæpe, ſacratiſſime Imperator, humani generis fragilitas falſo de natura ſua queratur, aliquando tamen potuimus redditis cauſis, oſtenſisque remediis, vanas & innumeras querimonias refrenare. Nam ſicut rudis gubernator turbatum mare ſulcans, incertus periculorum, dubiusque ſalutis cuncta rimatur: ita & mortalium natura, quæ perpetua ſanitate optat frui, placida quæque deſiderat. Sed quia nec mare ſemper poteſt eſſe tranquillum, nec unus in diem venti ſpiritus durat, nec ſecurus nauta ratem poteſt ſcandere, quum æquor mole fluƈtuum tollitur: ſic neq; mortales poſſunt ſemper eſſe validi aut viventes, ſed pro ætatis & temporis varietate diverſis morborum aguntur incommodis. Quæ qvum ita ſint, Clementiſſime Imperator, magna laus eſt, veterum inſtituta ſcrutari: major vero gloria, inventa ſervare. Siquidem illi viam laboribus ſuis, virtutibus aperuerunt, nobisque iter intelligentiæ ſua ſapientia reliquerunt. Unde Qvum quidam febribus teneretur, & diu ventris duritia ſtrangulatus, die duodecimo jam morti proximus videretur, adhibitis ad curam multis & magnis medicis, ut remedium conſequeretur, hoc illis ſummum periclitanti præſidium viſum eſt, ut per inteſtinum clyſterio ei curatio pararetur. Qvum ille imminenti periculo æſtuaret, & veluti morti proximus, curationis etiam extrema depoſceret, ego pudoris & reverentiæ modum ſervans quem cunƈtis ſemper exhibui, proſpexi ad tempus, ne veluti turpis cura forti viro adplicaretur. Cum ergo vidiſſem febrem ejus, quam de colore collegi, & ſiccitate viſcerum fatigari eum penitus advertiſſem, illico infuſo ſale aquam frigidiſſimam obtuli ejus ardori, qui quum deſiderio recentis, quo cruciabatur, totum, quod ei oblatum fuerat, ebibiſſet, autores medicinæ magni, qui id ſpeƈtabant, exclamaverunt, occidiſti hominem: Nec dum vox eorum ab ore manaverat, è veſtigio eum ſomnus occupavit, ſudor

2011 Ministerio de Cultura

ſudor que perfudit, quibus ego præſentibus, clementiſſie Imperator, tantis ſudoris ejus abſterſionibus laboravi, ut (ſi dici fas ſit) Nilus ex ejus corpore videretur effluere. Verum cum æger expergefactus recreatum ſe extinctis febribus, & ab infirmitate leviorem eſſe ſenſiſſet, ventris etiam cœpit deſiderio vehementer urgeri: Allato itaque vaſculo, omne alvi onus, quo gravabatur expoſuit, ad tam dirum fœtorem, ut omnes, qui illic aderant, fugarentur: dicentibus egregiis Medicis, quod omnia ejus interna putruiſſent. Poſthæc à me æger ad balnea mittititur, ut lavacro ejus ſiccitas humigetur: qui perunctus unguentis remedialibus, cum poſt balneum veſtimenta accepiſſet, ſitire ſe dixit: ſtatim eum abſinthio, in quo libyſticum fuerat decoctum, progreſſum à balneo potavi, ne quid cauſationis in corpuſculo ejus maneret, quo veſica ſcybalis vel lapidibus pervicina loca meantibus premeretur. Præcepi etiam ei eſcam fieri de minutalibus porcinis, id eſt, podocyliis & ventriculo, in quem ventriculum acetum cyminatum, modico adjecto laſere, mitti mandavi: ut omnino excocta caro etiam oſſium duritiam emolliret, ut ſoluta eorum medulla cum jure ipſo abſorberetur. Non dubium eſt autem, optime Imperator, quod ex indigeſtione heſternarum crudiſſimarumque crapularum, vel ſuperfuſa diverſi nimietate vini repletis, & pæne tumentibus venis, potus in viſceribus amareſcunt, aufertur ſomnus, ſubſequitur calor, atque occultarum febrium peſtis, & quædam phreneſis pulſu cerebrum inquietat, venter dureſcit, qui jam dudum crudus repletus fueratexuperantibus cibis, qui dum excoqvuntur, conſumptis quæ humida ſunt, inflammationes importuniſſimas faciunt, quæ adjecta calida aqua, amplius neceſſe eſt, excitentur. Inde ergo, venter dureſcit, inflatur pulmo, ſplen diſtenditur, pinnæ etiam jecoris porriguntur, quibus coanguſtatum & coarctarum fel exprimitur, quo infuſo tingitur corpus & fit luteum. Cum ergo pervenerit ad ea loca venarum, in quæ pocula hauſta deſcendunt, duo mala juncta, id eſt, res acris ac dulcis cito auferunt animam. Sicuti petrarum humidarum ſudor igni ſubjectus, cito abſorbetur ab igni: petra autem ipſa exuſta & concremata, ſpongia efficitur, unde calx vel gypſum conficitur: ita calore febrium excoquitur vitium cruditatis, ciborumque congeſtio; quibus conſumptis & exhauſtis, frigida ſine dubio ſuperfundenda eſt, ne penitus areſcant. Nam nimirum æſtimas, ô bone Imperator, calidam & frigidam mortalibus incluſam eſſe corporibus, cum ſingulæ res propriam habeant naturam, ignis ignem, aquam aqua deſiderat: ſed ad horum jungendam ſocietatem ſive temperantiam procurandam, ſyl-

2011 Ministerio de Cultura

varum materies lignumque depoſcitur, quod & nutrit ac ſuſcitat, & rapit ignem, & frigidam vertit in calidam: ſed non ita in nobis eſt coæquandum. Accipe igitur, ſereniſſime Imperator, quod conveniens in nobis putetur exemplum: Thermarum ſcilicet, ab ſe calidarum, mixtio temperata, ubi nec ignis videtur, nec lignum ſuggeritur, niſi vapor ſolus ſponte conficitur, & aer calidus ſine labore ſentitur. Nonne duo unum ſunt & diverſa atque contraria invicem proſunt, Divina providentia ſalubri permixtione ac temperie procurata? Nonne multam corporibus abluendis ſanitatem præſtant, competentemque medicinam præbentes, varios languores à corporibus mortalium pellunt? Hæc cum ita ſint, nihil aliud reor mortalibus præbendum, niſi id, quod cum infirmi eſſent, deſideraverunt & oblatum ſibi profuiſſe ſenſerunt. His ergo utamur, quibus ſumus bene experti, & quorum beneficio conſequuti ſumus optabilem ſanitatem. Nam ſimiliter quidam cum oculorum (lacrymantium) rheumate carere non poſſet, productus eſt in medium conventum multorum ſpectantium medicorum; qui cum inſpectus ab his fuiſſet, dixerunt ei, palpebras incidi debere, comburi etiam hemicranium & raſo capite venas ſecari, quod Græci ἀρτηριοτομεῖν dicunt, imponi etiam eſcharas: & cum jam omnibus locis debilitatum & cauterizatum caput haberet, nihilque ei tormenta, quæ deſiderio ſanitatis patienter tulerat, profuiſſent, deflebat omnibus infelicitatem ſuam. In ultimum hæc ab egregiis medicis inventa curatio eſt, ut qvum dexter oculus lacrymam funderet, vena ei dextri brachii laxaretur: quum ſiniſter, ſimiliter in ſiniſtro brachio fieret: quod cum pati cœpiſſet infirmus, flens & gemens illud *Catonis* ſæpe dicebat: *Corporis auxilium medico committe fideli.* Ego autem dico & *perito.* Reſtiti igitur iis, nec laxari venam permiſi, magnoque ſilentio facto, autores noſtros in medium protuli ac recitavi, dixique ad eos: ſi ex multifario tormentorum genere miſerandus iſte vel unam medelam fuiſſet adeptus, merito vos pateretur: ſed cum neque in unctione, neque inciſione, neque combuſtione inundationem lacrymarum reprimere potueritis, cur indocte venas ei laxari præcepiſtis? cum hic jam ſemianimis viſionem ipſam ferri perrhoreſcat. Unde reddite mihi, ſapientiſſimi viri, hodiernæ cauſas curationis, cur fuerit de ſuper oculus inciſus? cur raſum caput? cur meacula exuſta venarum? Meatus enim rigatio ſi venerit ad ea loca, in quibus habebat receptaculum collectionis ſuæ: quo impetu exinde deſcendebat deorſum, recurrens ſurſum ad fontem cerebri, ibique coanguſtatus cum fervere cœperit,

2011 Ministerio de Cultura

rit, verendum eſt, ne perforans cutem ac pertundens cratem capitis, generet in eo vitia diverſa, aut ne iterum per aliquam venarum erumpat ad aures, faciatque hominem ſurdum, totum oppilans auditum, aut vermes in auribus generet, vel in naribus polypos nutriat, aut oculis ægilopia excitet, aut dentibus ſit moleſtus, & faciat hominem oris fœtidi, atque corrupti: vel (quod maxime cavendum eſt) ne per uvæ diſtillantis aut exulceratæ vitium, ipſa muſice hominis corrupta langueſcat, pulmonique & ſtomacho plagam inferat, lumbosque renesque diſſolvat: & incipiat humor noxius per inguina & coxas & crura decurrens, facere contractiones talorum atque nervorum, paulatimque auferat greſſus, totoque organo tabeſcente videamini potius conſumpſiſſe hominem, quam curaſſe, quum vere violenta morte videatur de hac luce migrare. Nam ſi ceparum acritudo aliquoties nobis non manducantibus, noſtris tamen oculis moleſta eſt, aut ſinapi, ubi & mel mittitur, (miſcetur) leniri penitus non poteſt, ſed calore ejus commotum cerebrum ita deſudat, ut oculos & nares acer humor infeſtet: quid (putamus) illi patiuntur, quibus circa oculos cura rurſus aut igni adhibetur, aut ferro? Quare, Imperator, fidem noſtris autoribus adhibentes, non credamus quibuscunque medicinis, nec vulneri vulnus ſuperponendum putemus, ſed ita ægris remedium porrigendum eſſe credamus, ut neque gravibus tormentis, neque intolerabili medicinæ curatione crucientur. Plura ergo de obſervatione medicinæ pietati tuæ ac poſteris tuis digna memoria tradidi, quæ homines docti de expertis remediis prodiderunt: quæ tua Divina ſerenitas oro ſuſcipiat, & ad memoriam cæteris relinquat. Vale!

Virgilii, poetæ principis, Medica excerpit atque illuſtrat Thomas Bartholinus diſſ. de medicis Poëtis, & Tiraquellus lib. de Nobilitate pag. 289. ſeq.

Vitalis à Furno, cujus eſt liber de re medica.

Uldarici Pindari (Binder) ſpeculum intellectuale felicitatis humanæ ac ſanitatis 1510. fol. epiphaniæ Medicorum ſive de urinis & pulſibus & cauſis differentiisque febrium diſcernendis. 1506. 4.

Uranius Syrus, qui multa gratia & authoritate pollebat apud Choſroem Perſarum regem Agathiæ lib. 11. Peregrinarum Hiſtoriarum.

Urbanus Indus Galeno in lib. 11. Antidotorum, vide Indus.

Urbiaſius, Raſi lib. VI. Continentis cap. 1.

2011 Ministerio de Cultura

Urſicinus, Ligur, qui Ravennæ medicinam exercuit & inter CHriſti martyres celebratur 19. Junii.

Urſo, qui de Urinis ſcripſit, ex quo lib. citatur ab Ægidio in libro ejusdem tituli & argumenti.

Wolfgangus Lazius Viennenſis, Medicus quidem profeſſione, cujus declamatio de ſtudii Medici dignitate ac præſtantia, ſed longe plura hiſtorici argumenti exſtant & ſcripta Antiquitates illuſtrantia.

X.

Xanitas, Galeno lib. IX. Medicamentorum localium cap. VI.

Xanthus Timonis Phliaſii ſceptici filius, à patre artem medicam edoctus. Supra in Timone.

Xarch, & *Xarcha* Indus, Serapioni Simplicium cap. XCV. & CVII. vide Zarcha.

Xenocrates non ille quidem philoſophus Platonis auditor (neque enim ex libris ab eo editis, & à Diogene Laërtio ſigillatim deſignatis conjici poteſt, eum quippiam in hac arte ſcripſiſſe) ſed alius junior, clarus Tiberii ætate ac ſæpe Plinio Secundo, alteri Plinio Valeriano, Galeno T. II. p. 269. 324. 390. 403. & alibi *) ſed & ab Alexandro Tralliano, & Aëtio citatus. Huncque Aphrodiſienſem fuiſſe dicit Galenus lib. VI. Simplicium Pharmacorum, in præfatione. Eumque citat ipſe Galenus lib. x. ejusdem operis, quo loco tractat de Sanguine veſpertilionum, ex libris περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὠφελείας, de percipienda ab animantibus utilitate, ubi eum dicit non multo ante memoriam ſuam fuiſſe. Ejus de alimento ex aquatilibus ſervavit Oribaſius, quod ſcriptum Græce & Latine Volum. IX. pag. 454. ſeq. poſt Geſnerum integrius edidi. Sed & de Theriacis ſcripſit, & ſimile quoddam Andromacho confecit antidotum, ut tradit Galenus in libro de Theriaca ad Piſonem. Vide Lambecium II. pag. 542. ſqq. Icon hujus Xenocratis in veteri Codice Dioſcoridis apud Lambecium, Neſſeliumque & T. III. theſauri Gronoviani litera *dd*.

Xenophilus citatus Oribaſio in libro ad Euſtathium, & Aetio Tetrab. III. Serm. 3. cap. 13. & 29.

Xenophon, Eraſiſtrateus de partium corporis humani nominibus, Galeno, ſi is eſt, in Introductione, ſive Medico, T. 4. p. 375. & Cœlio Aureliano lib. Chronion 2. c. 13.

Xeno-

*) Vide lib. IV. hujus Bibl. cap. 17. p. 589.

2011 Ministerio de Cultura

Xenophon Cous, memoratus Diogeni Laertio in Xenophonte philoſopho, lib. 2. ſect. 59. idem fortaſſe quem citat Galenus T. 3. p. 440.

Xenophon alius, ut opinor, Claudii Imperatoris medicus, apud Tacitum lib. XII. C. LXVII.

Xiraxeg, Rex medicorum Joanni Serapioni vocatus.

Xyſticus Aetio Serm. X. C. XXVI.

Y.

Yhaye, Serapioni Simplicium, C. LXIX.

Yheſu, Raſi lib. 2. Continentis c. 2. Vide ſupra, Jeſu.

Yhia Bimmaſim, & *Bimaſin*, Raſi continentis libr. VI. C. I. & libr. IIX. C. I.

Yhiagran Atticus, eidem Raſi ejusdem operis lib. V. C. I.

Yſaac Eben Amram, Serapioni Simplicium, C. IIX. & C. XLVI. & XLIX. Vide ſupra, Iſaac.

Yſaac filius Naſe, Raſi lib. 3. Continentis c. 3.

Yſaac ſimpliciter eidem citatus.

Z.

Zabri Raſi lib. VII. Continentis c. IV. & lib. IIX. c. I. niſi ſit Tabri, de quo ſupra.

Zacharias de Babylonia. Galen. de medicinis expertis p. III. edit. Junt.

Zacharias, Serapioni Antidotorum c. XXXI. & XXXIII.

Zachariæ filius Joannes Actuarius circa A. C. 1300. de illo Vol. XII. hujus Bibl. p. 635. ſq.

Zacharias Medicus Polignianenſis tonitru extinctus A. C. 1248. teſte Matthæo Spinelli de Juvenatio in Chron. quod edidit Papebrochius in propylæo ad Acta Stor. Maji p. *40. II.

Zaleucus Locrenſium legislator, qui inter alia conſtituit ut qui vinum meracum bibiſſet non juſſus à Medico, capite plecteretur, teſte Athenæo x. p. 429. & Æliano II. 37. Var. Hiſt. Zaleuci medicamentum deſcribi ab Alexandro Tralliano, notat Tiraquellus. Sed *Zalachtha φάρμακον* adverſus epilepſiam reperio apud Alexandrum libr. I. pag. 83.

Albertus de Zanckariis, in Aphoriſmos Hippocratis, circa A. C. 1326.

2011 Ministerio de Cultura

Zarcha Indus, ſive *Xarcha*, utrunque enim reperio apud Joannem Serapionem, vide Xarchi.

Zeid, à Meſue citatus in ægritudinibus gutturis.

Zenobius Ægeates, martyr ſub Diocletiano, de quo Metaphraſtes d. 30. Octobr.

Zenon Athenienſis, Galeno in medicinis expertis, ſi ejus eſt is liber. p. 112. F. edit. Junt: *iſte*, inquit, *fuit unus de magnis Medicis. Ego autem non vidi ipſum, quia non fui temporaneus ejus, ſed magiſter meus vidit ipſum.* Et paucis interjectis: *hoc medicamen dedit Sotion de ſcriptis Zenonis, qui compoſuerat id per verſus.*

Zenon alius, νοῆσαι μὲν ἱκανὸς, γεάψαι δὲ ἄδυνος, intelligentiæ acumine potius quam ſcriptura clarus, ut dicit Diogenes Laertius in Zenone Cittieo VII. 35. nemini Herophileorum ſecundus, ut tradit Galenus lib. IV. De differentiis pulſuum. Et in gloſſis, voce κάμμαρον. Et lib. 2. commentar. in tertium Hippocratis T. 5. p. 410. Ζήνων ὁ Ἡροφίλειος οὐχ ὁ τυχὼν ἀνὴρ ἐξηγούμενος τὰς προγεγραμμένας χαραχθήρας ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἐπιδημιῶν. Erotian. in καμμάρῳ & ἄμβην. Hunc que etiam citat Cornelius Celſus, & Alexander Aphrodiſeus in definitione febris, & Galenus lib. Simplicium medicamentorum I. c. XXIX.

Zenon Laodiceus, apud Galenum lib. 2. Antidotorum.

Zenon, quisquis eſt, ſimpliciter citatus Cornelio Celſo lib. v. in prin. Plinio lib. 22. cap. 22. & Galeno libro medicamentorum κατὰ γένη, VII. ad fin. & lib. IV. non ſemel, & Cœlio Aureliano librorum Chronion IV. c. VII.

Zenonem unum ex illis (Herophileum ut opinor) dicit Galenus in Commentariis lib. 3. Epidemiorum Hippocratis ſcripſiſſe de rebus notis medicorum.

Zeno Cyprius, Oribaſii præceptor, de quo Eunapius pag. 63. 173. Hic apud Alexandrinos artem medicam exercuit, & ab Juliano Imp. in Epiſtola ad eum ſcripta laudatur ut ἰατρικῆς τέχνης εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκων, καὶ ἤθους καὶ ἐπιεικείας καὶ βίου σωφροσύνης συμφώνως πρὸς τὴν τέχνην ἔχων, *qui non modo ad ſummum artis Medicæ gradum pervenerit, ſed ei adjunxerit parem morum moderationem ac vitæ temperantiam.*

Zerbus, vide ſupra Gabriel Zerbus.

Zetus

2011 Ministerio de Cultura

Zetus Arabs, Porphyrio memoratus in vita Plotini Platonici.

Zeuſis, ſive rectius *Zeuxis*, Tarentinus, Galeno in Commentariis lib. VI. Epidemiorum Hippocratis, & Aphor. XLV. lib. 2. Hic eſt Herophileus ille celeberrimus, à quo magnam ſcholam medicorum Herophileorum, διδασκαλεῖον Ἡροφίλειον ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος floruiſſe prope Laodiceam in Syria teſtatur Strabo XII. p. 580. Omnia Hippocratis commentariis illuſtraverat, teſte Galeno T. v. p. 189. 662. δεύτερον τῶν ἐξηγητικῶν libri de locis in homine, laudat Erotianus in καμμάρῳ. De numis Smyrnæorum quibus ut Æſculapii ſacerdos vel Ἀσκληπιακὸς ἰατρὸς atque urbis Smyrnæ Medicus videtur celebrari, conſulendus vir doctiſſ. Richardus Mead p. 50. ſq.

Zeuxis Empiricus, eidem Galeno in libris ad Prorrheticum Hippocratis.

Zeuxis ſimpliciter, eidem Pharmacorum localium lib. v. c. 7.

Zoar, cujus libros Theiſir habemus, & libellum de cura calculi, vide Alguazir.

Ibnu Zohar, de quo Joannes Leo Africanus c. 16. ſupra p. 279.

Filius ejus *Ibnu Zohar*, notus ſub *Raſis* nomine. id. c. 18. ſupra p. 280.

Zoilius, ſive Zoilus Ophthalmicus, id eſt, ocularius Galeno in lib. 2. Antidotorum, & κατὰ τόπους, lib. 3. c. 1. & lib. IV. c. 7. ſæpe, & Aetio Tetrab. 2. Serm. 3. c. XI. & CXIII. non ſemel, & Alexandro Trallino lib. 2. ubi ejus collyrium Nardinum deſcribit.

Zopyrus Alexandri F. Alexander Medicus, in veteri lapide apud Fulv. Urſinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXV. 7.

Zopyrus Gordienſis (è Phrygia) Plutarcho citatur in Sympoſiacis & Scribonio. Largo c. 172. niſi legendum Gortynenſis, (è Creta) Vide Jo. Rhodii notas p. 259.

Zopyrus ſimpliciter, ſive ille, ſive alius Cornelio Celſo libro quinto, capite vigeſimo quinto & Scribonio Largo capite centeſimo ſexageſimo ſeptimo (al. nono) & centeſimo ſeptuageſimo primo (ſecundo) Galeno lib. 2. Antidotorum c. 8. & Paulo Æginetæ memoratus in compoſitione Antidoti Ambroſia nominati, quod Ptolemæo regi compoſuit. Sed & id Antidotum Zopirion nuncupatum memorat Cœlius Aurelianus libro Chronion ſecundo, capite decimo quarto, & Paulus Ægineta libro ſeptimo, capite undecimo, & Aetius Tetrab. III. Serm. III. cap. XXIIX. Herbam quoque Zopyron dictam, ut ab eo inventam ſuſpicari poſſis, memorat Plinius lib. XXIV. c. XV. & Dioſcorides lib. III. c. CIIX. Duos Zopyros ita diſtinguit Hermannus Conringius in Conringianis p. 24. "Zopy-"

2011 Ministerio de Cultura

„*rus* non unus, videtur peritia artis noſtræ inclaruiſſe. Alter *Mithri.*
„*datis* & *Ptolemæi* Regum æqualis, alter *Gordienſis*, *Scribonii* hoſpes.
„Hujus unum illud laudatur de pelle *Hyenæ*, ad Hydrophobiam. Al-
„terius patria nusquam exprimitur; ætas autem liquet ex eo, quod
„*Celſo* teſte, antidotum ambroſiam *Ptolemæo* Regi (quo nomine in-
„telligi profecto nequit ille *Antonii* ex *Cleopatra* filius, cum ad regiam
„dignitatem nunquam pervenerit) confecerit, aliam *Zopyriam* di-
„ctam, antidotum *Mithridati* transmiſerit; imo ex eo etiam, quod
„ejus *Zopyriam Galenus* ex *Apollonii Muris* libris transſcripſerit: *Mus*
„autem ille itidem vixerit ætate *Mithridatis* aut potius paulo poſt,
„ævo *Julii Cæſaris*, ceu liquet etiam ex eo quod lib. XIV. *Heraclidem*
„*Herophileum*, æqualem ſuum laudet, diſcipulum *Apollonii Muris* ſi
„fortaſſis quæ lib. II. cap. LIII. de Antidotis leguntur, non vide-
„antur ad *Apollonium* illum pertinere. Hoc obſervato, nulla vide-
„tur ſupereſſe difficultas. Nec vero *Mithridates* alius videtur intel-
„ligi à *Galeno*, quam famoſus ille & magnus *Ponti Rex*: nec *Ptole-*
„*mæus* aliquis Rex audivit poſt *Cleopatræ* fratrem. *Zopyrus* tamen
„ambroſiam ſuam, in gratiam *Ptolemæi* videtur confeciſſe.„

Zoroaſter cujus libros IV. *de natura* & librum *de lapidibus* pretioſis Suidas memorat. Hunc de lapidibus reſpicit etiam Marbodeus carmine de gemmis, Vincentius Bellovacenſis lib. VIII. cap. XLVI. ſpeculi naturalis, & ante hos Plinius Zoroaſtrem laudans XXXVII. 10. Cælius Calcagnirus lib. III. Epiſt. 16. *Exſtat apud me fragmentum Magiæ Zoroaſtris Græce ſcriptum, ſi titulo fidem haberi oportet, quo naturæ vis ac majeſtas plantis & animalibus inſita cognoſci poteſt, cujus rationem afferre facile non eſt.* Plura de Zoroaſtre & ſcriptis ei tributis dixi lib. I. hujus Bibl. cap. XXXVI.

Zoſimus, Galeno Pharmacorum ſecundum locos lib. IV. cap. VII. & Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XIX.

De *Zoſimo* Panopolita, & antiquiore Thebano, utroque Chemico dixi Volum. XII. hujus Bibl. p. 778.

Zotion vide *Sotion.*

Zour qui Sapiens cognominatus eſt, idem fortaſſe qui Raſi vocatur Sapiens, filius Juboye.

CAP.

2011 Ministerio de Cultura

CAPUT X.

DE

Collectionibus omnis generis ſcriptorum Græcorum junctim excuſorum,

Subjuncto indice earundem Alphabetico.

I. Ἐγκυκλοπαιδεία φιλολογικὴ JOANNIS PATUSÆ, Athenienſis. Græce Venet. 1710. 8. apud Nic. Sarum, quatuor Voluminibus.

Inſignis hicce & locuples Græcarum veterum lucubrationum delectus, uſibus juvenum Græcas litteras diſcere amantium, qui librorum copia non abundant, à Johanne Patuſa, Rectore Gymnaſii Græcorum Veneti a) quod Flanginianum appellant, factus dicatusque Nobili Viro Spiridoni Perulio. Diviſus in quatuor tomos

Volumine primo offert *Luciani* ſomnium, ſive narrationem ad vitam ejus ſpectantem. p. 1.

Ex Luciani dialogis mortuorum, ſelectos duodeviginti. p. 8.

a) Titulus integer eſt: ἐγκυκλοπαιδεία φιλολογικὴ εἰς τέσσαρας τόμους διηρημένη, πρὸς χρῆσιν τῶν φιλολόγων καὶ φιλομαθῶν τῆς ἑλληνικῆς γλώττης συναρμοσθεῖσα, προσφωνηθεῖσα δὲ τῷ ἐκλαμπροτάτῳ & ἐνδοξοτάτῳ κόμητι, φιλοσοφίας τε καὶ ἰατρικῆς διδασκάλῳ ἐξοχωτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ τῷ ΠΕΡΟΥΛΙΩ εὐπατρίδῃ Ἀθηνῶν, ὧνδε τ' ἐν ἱερεῦσιν αἰδεσιμωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΤΟΥΣΑ, τ' ἐξ Ἀθηνῶν, φιλοσοφίας καὶ ἱερᾶς θεολογίας διδασκάλου, καὶ τ' ἐν ταῖς κλειναῖς Ἐνετίαις ΦΛΑΓΓΙΝΙΑΝΟΥ ἑλληνομουσείου Γυμνασιάρχου, ὑφ' ὃν καὶ συνελέχθη. Hujus Joannis, ſicut etiam Georgii Patuſæ, qui in eodem Gymnaſio Venetiis hodie docet, mentio in Demetrii Procopii notitia brevi eruditorum Græcorum, quam Volum. XI. hujus Bibl. edidi, §. 59. & 88. Ait autem in hoc delectu adjutum ſe Joannes Patuſes à Demetrio-Coleta Athenienſi. Μαθὼν γὰρ ὡς εἰ τὰ ἑλληνικὰ φιλομαθοῦντας ἐσερῆσθαι πάντων, ὀλίγου δεῖν, τῶν ἀναγκαίων βιβλίων, - - ταύτην τὴν φιλολογικὴν ἐγκυκλοπαιδείαν ἐφαντασάμην, καὶ χορηγὸν εὑράμενος δαψιλῆ τὸν ἐνδημότατόν μοι συμπολίτην, ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΚΟΛΕΤΗΝ, εἰς φῶς ἐκδοῦναι δὴ ὥρμησα.

2011 Ministerio de Cultura

Luciani dialogum qui inſcribitur Charon, ſive contemplantes p. 37. & Timonem p. 52.

Xenophontis ἀπομνημονευμάτων ſive memorabilium Socratis librum quartum. p. 74.

Platonis Euthyphronem p. 106. Critonemque. p. 123.

Epiſtolas breves ſelectas Joannis Chryſoſtomi VI. p. 138. Iſidori Peluſiotæ LIII. p. 143. Baſilii Magni XI. & Libanii V. p. 162. Phalaridis XV. p. 171. Bruti Ducis Romanorum, reſponſoriasque Pergamenorum, Rhodiorum, Coorum, Patarenſium, Cauniorum, Lyciorum, Smyrnæorum, Mileſiorum & Bithynorum. XXIV. p. 176. Juliani Imp. IX. p. 182. Ariſtotelis & Philippi Regis V. p. 186. Diogenis Cynici, V. p. 188. Cratetis VII. p. 190. Alciphronis V. p. 192. Philoſtrati II. p. 194. Ariſtæneti VII. p. 195. Theophylacti Scholaſtici Simocatæ XLIII. p. 207. Æliani III. p. 229. & Æneæ Sophiſtæ V. p. 230. Procopii Sophiſtæ XXII. p. 233. Dionyſii Sophiſtæ Antiocheni XXII. p. 246. Gregorii Theologi XXXVI. p. 251. Syneſii XLIV. p. 278.

Plutarchi Apophthegmata Regum atque Ducum. p. 299.

Apophthegmata Philoſophorum collecta è *Diogene Laërtio.* p. 359.

Nicephori Baſilacæ fabulæ V. p. 382. narrationes VIII. p. 387. atque Ethopoeiæ VI. p. 395.

Severi Sophiſtæ Alexandrini Ethopoeiæ III. p. 407. De hoc Severo & de Baſilaca dictum à me Volum. IV. præſentis Bibliothecæ c. 30. p. 411.

Libanii Sophiſtæ ἔκφρασις πανηγύρεως ſive feſti deſcriptio. p. 409. Ejusdem Chria in dictum Theophraſti qui interrogatus, quid amor? otioſæ paſſionem animæ eſſe reſpondit. p. 411.

Gregorii Theologi carmina περὶ τῶν ἑαυτοῦ βίου ὁδῶν. p. 415. In magnum Baſilium. p. 416. Γνωμικὰ δίστιχα. p. 418. Τετράστιχα. p. 423--430.

Volumine Secundo.

Johannis Chryſoſtomi ſermonem de precatione, qui incipit: ἀμφοτέρων ἕνεκα πεποίηκε. p. 1. In Eutropium, incip. ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ νῦν εὐκαιρον. p. 8. In S. Paulum Apoſtolum. Incip. τί ποτέ ἐστιν ἄνθρωπος p. 16. Encomium in omnes ſanctos Martyres. Incip. ἐξ ἧς τὴν ἱερὰν πανήγυριν. p. 21. In parabolam de filio prodigo. Incip. ἀεὶ μὲν, ἀδελφοὶ τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν. p. 30.

Baſilii

2011 Ministerio de Cultura

Basilii Seleucienſis in Creationem cœli & terræ. Incip. Ἅπας μὲν ὁ ἀνθρώπων βίος. p. 41. In Adamum. Incip. Οἶδα χρεως ἠν ἐμαυτόν. p. 47. In Noë. Incip. Ὅσος ἔνεστι θεῷ. p. 54. In Abrahamum. Incip. τῷ φιλοθέῳ καὶ πνευματικῷ. p. 60. In Joſephum, εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ. Incip. τοῖς μὲν τὰ μακρὰ πελάγη διαπερῶσιν. p. 66. In Moyſen. Incip. πολλὰ τὰ πρὸς ὕμνον κινδυνα. p. 73.

Basilii Magni in Barlaamum Martyrem. Incip. Πρότερον μὲν τῶν ἁγίων οἱ θάνατοι. p. 80. In XL. Martyres. Incip. μαρτύρων μνήμης τίς ἂν γένοιτο κόρος. p. 84. Contra iraſcentes. Incip. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν παραγγελμάτων. p. 94. In illud Luc. XII. 18. *deſtruam horrea mea & majora faciam.* Incip. διπλοῦν τὸ εἶδος τῶν πειρασμῶν. p. 105. In illud Luc. XVII. 3. *Attende tibi ipſi.* Incip. Ὁ λόγος ἡμῖν χρῆσιν δέδωκεν. p. 115.

Athanaſii magni, Archiepiſcopi Alex. in magnam Paraſceven. Incip. μέγα καὶ θεῖον δημιούργημα. p. 129. In Sanctum Paſcha. Incip. εἰ ταῖς τῶν Ἀγγέλων ἐνῆν. p. 134. In novam Dominicam S. Thomæ & in recens illuminatos. Incip. Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. pag. 139. In aſſumtionem Domini noſtri JEſu Chriſti ſermo I. Incip. οὐκ οἶδα ποίᾳ χρήσομαι γλώττῃ. p. 145. ſecundus incip. ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. p. 149.

Gregorii Nyſſeni ſermo funebris in Pulcheriam. Incip. οὐκ οἶδα ὅπως τῷ λόγῳ χρήσομαι. p. 156. In Placillam Auguſtam. Incip. Ὁ πιστὸς καὶ φρόνιμος οἰκονόμος. p. 166. In magnum Meletium, Archiep. Antiochenum. Incip. ἤυξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμόν. p. 176. in SS. XL. Martyres. Incip. Χθὲς οἱ μάρτυρες πρὸς ἑαυτούς. p. 185. Adhortatorius ad pœnitentiam. Incip. ἀνὴρ Φαρισαῖος, ὡς ἀρτίως ἠκούσαμεν. p. 196.

Procli Archiepiſcopi CPol. Encomium in S. Protomartyrem Stephanum. Incip. Ὁ μὲν αἰθήριος ἥλιος. p. 209. In ſancta Theophania. Incip. Χριστὸς τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη. p. 215. In CHriſti paſſionem, ſancta & magna Paraſceve. Incip. Φοβερὰ τῆς σημερινῆς παρατάξεως τὰ μυστήρια. p. 219. In ſanctum Paſcha. Incip. νικάτω καὶ λόγων εὐροιαν. p. 222. Encomium in ſanctam Deiparam Mariam. Incip. παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. p. 225.

Gregorii Theologi, Epiſcopi Nazianzeni ad eos qui ſermones ejus flagitabant & ad Julianum ἐξισωτὴν ſive tributorum peræquatorem. Incip. Τίς ἡ πανήγυρις ἦν. p. 232. In Maccabæos. Incip. Τί δὲ οἱ Μακκα-

2011 Ministerio de Cultura

καβαῖοι; p. 243. Sermo funebris in Cæſarium fratrem defunctum Parentibus adhuc ſuperſtitibus. Incip. οἴεσθέ με ἴσως ὦ φίλοι καὶ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες. p. 254. In magnum Athanaſium Archi-Ep. Alexandrinum. Incip. Ἀθανάσιον ἐπαινῶν ἀρετὴν ἐπαινέσομαι. p. 272. In Theophania ſive Natalitia Salvatoris. Incip. χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. p. 295.

Aſterii Epiſcopi Amaſeni ſermo contra avaritiam. Incip. ἄνδρες χριστιανοὶ καὶ κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι. p. 307.

Cyrilli Alex. contra Neſtorium ſermo dictus in Synodo Epheſina. Incip. Φαιδρὸν ὁρῶ τὸ σύστημα τῶν ἁγίων. p. 322. De Salvatore noſtro DEO & Homine. Incip. οἱ τοῖς ἱεροῖς προσέχοντες γράμμασι. p. 326. De eodem argumento ſermo dictus Epheſi in templo, die S. Joannis Evangeliſtæ. Incip. Τῆς μὲν τῶν ἁγίων εὐκλείας τε καὶ δόξης. p. 329.

Germani Archiepiſcopi CPol. Encomium S. Deiparæ, dictum die ejus Dormitionis. Incip. παυσάσθωσαν τῶν αἱρετικῶν οἱ ἀμαθεῖς. p. 332.

Anaſtaſii Archiepiſcopi Antiocheni in annunciationem S. Deiparæ. Incip. τί πάλιν ἀπὸ τῆς γῆς ὁ μέγας βάλλει Γαβριὴλ ἡμῖν; p. 338.

Andreæ Hieroſolymitani, Archiepiſcopi Cretenſis in Natalitium S. Virginis Mariæ. Incip. ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν ἡ παροῦσα πανήγυρις. p. 341.

Joannis Damaſceni Encomium S. Deiparæ & ſemper Virginis Mariæ in ſanctam ejus translationem. Incip. μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνεται. p. 351.

Theodoti Ancyrani Epiſcopi ſermo dictus Epheſi contra Neſtorium, die S. Johannis Evangeliſtæ. Incip. ὅπερ ἀπὸ τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἰατρός p. 366. Ejusdem ſermo in Nativitatem Salvatoris, in Synodo Epheſina lectus à Cyrillo Alex. Archiepiſcopo. Incip. λαμπρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις. p. 369.

Simeonis Logothetæ ac Metaphraſtæ ſermo in lamentationem Deiparæ. Incip. τὸ ἐκεῖνο, γλυκύπατε Ἰησοῦ. p. 381.

Acacii Epiſcopi Melitenes ſermo de incarnatione CHriſti, dictus in Synodo Epheſina. Incip. ὁρῶντι μοι ἀγαπητοὶ τὸ Φαιδρὸν τοῦτο. p. 388.

Theodoreti, Epiſcopi Cyri de Providentia libri duo primores. p. 392-413.

Volu-

2011 Ministerio de Cultura

Volumine Tertio.

Basilii Magni, Archiepisc. Cæsarienſis ad juvenes adhortatio, de Gentilium libris cum fructu legendis. p. 1.

Isocratis paræneſis ad Demonicum. p. 18. ad Nicoclem, de regno p. 28. Evagoræ Encomium. p. 39. Oratio Platæenſis. p. 56.

Luciani Samoſatenſis encomium Patriæ p. 69. Tyrannicida. p. 73. Abdicatus. p. 83. Non temere credendum eſſe calumniæ. p. 100.

Lyſiæ defenſio pro Eratoſthene de cæde. p. 112. Contra Eratoſthenen unum ex XXX. tyrannis, qui Polemarchum Lyſiæ fratrem interfecerat. p. 121. Sermo funebris de laudibus Athenienſium qui Corinthiis opem tulerunt. p. 139.

Demoſthenis Orationes tres Olynthiacæ, præmiſſis *Libanii* argumentis. p. 157.

Philippica Demoſthenis prima, & tertia cum argumentis ejusdem Libanii. p. 181.

Plutarchi liber de puerorum inſtitutione. p. 210. de auditione. p. 232. de curioſitate. p. 251.

Libanii Declamationes quatuor, prima & ſecunda ſub Menelai & Ulyſſis nomine pro Helena repetenda legati ad Trojanos. p. 265. 273. tertia pro filio abdicato. p. 297. quarta mariti difficilis ſe ipſum accuſantis. p. 308.

Syneſii de regno, ad Arcadium Imp. p. 321.

Themiſtii Philoſophi, cognomento *Euphradæ*, de amicitia. p. 354.

Dionis Chryſoſtomi Diogenes ſive de virtute. p. 372.

Maximi Tyrii, Platonici Philophi, quid DEUS ſecundum Platonem. p. 380

Ælii Ariſtidis laudatio funebris, Cyzici dicta in Eteoneum nobilem Cyzicenum diſcipulum ſuum. p. 389. Lamentatio in Smyrnam terræ motu concuſſam. p. 393.

Gorgiæ Leontini encomium Helenæ. p. 396.

Corcyrenſium Oratio auxilia petentium ab Athenienſibus adverſus Corinthios. Ex *Thucydidis* lib. 1. c. 32. ſq. p. 401. Corinthiorum ex eodem Thucydide lib. 1. c. 37. ſq. p. 404.

Cyri majoris Oratio, Imperium condentis Babylonicum. p. 408. ex *Xenophontis* Cyropædia lib. VII. p. 156. Oratio ejusdem Cyri jam morituri. p. 411--416. ex eodem Xenophonte lib. VIII. p. 184.

2011 Ministerio de Cultura

Volumine quarto & ultimo.

Euripidis Hecuba p. 3. & Medea. p. 49.
Sophoclis Ajax lorarius. p. 101.
Æschyli Prometheus vinctus. p. 154.
Aristophanis Comici Plutus. p. 194. præmisso huic Comœdiæ uti superioribus Tragœdiis singulis Græco argumento.
Hesiodi Ἔργα sive Operum ac dierum liber prior. p. 240.
Theognidis Megarensis Siculi sententiæ. p. 253.
Phocylidis carmen adhortatorium. p. 268. *Ταῦτα δίκης ὁσίηπι θεῦ βυλεύματα φαίνει Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.*
Pythagoræ aurea carmina. p. 276.
Sententiæ *Solonis* Legislatoris. p. 279.
Homeri Batrachomyomachia. p. 282.
Epigrammata selecta ex *Anthologiæ* libro primo p. 293. secundo p. 335. tertio p. 363. quarto p. 382. & tribus postremis libris p. 399.
Theocriti Syracusii idyllion Thyrsis p. 406. Et in mortuum Adonin Anacreontica. p. 412.
Pindari Olympionicarum Carmen I. in Hieronem Syracusium. p. 413-416.

II. V. C. MICHAELIS MAITTAIRE *Miscellanea Græcorum aliquot scriptorum carmina,* cum versione Latina & notis. Londin. forma quarta majore, typis nitidis, A. 1722.

In hoc fasciculo occurrent tibi 1. *Mercurio Trismegisto* sive *Orpheo* tributa prognostica de terræ motibus, (*) cum metaphrasi heroica Joannis Antonii Baifii ex edit. Paris. apud Morell. 1586. 4.
2. *Zoroastris* sive Magorum qui à Zoroastre prodierunt oracula heroica cum metaphrasi Fed. Morelli, ex edit. Paris. 1597. 4. De aliis plenioribus oraculorum Zorrastreorum editionibus dixi lib. 1. hujus Bibliothecæ c. 36. §. 8. Nonnulla etiam in Opsopœi & Patricii

(*) Acta Erud. 1723. p. 399. Bibl. ancienne & moderne de Mr. le Clerc. T. XVIII. p. 220. Fallitur C. C. F. qui hoc Catalecton velut antea ineditum putavit primum se proferre ex Bibl. Laurentiana Medicea, ediditque parum emendate A. 1691. & dicavit celeberrimo Magliabechio. Vide Diarium Lipsiense, cui titulus : Neuer Bücher-Saal der gelehrten Welt / LVIII. Oefnung p. 742. De aliis editionibus dictum à me lib. 1. hujus Bibliothecæ c. 9. §. 7. & c. 18. §. 6.

2011 Ministerio de Cultura

tricii collectionibus non obvia, ex Jo. Laurentio Philadelphiensi Lydo protulit Vir eruditiss. Joannes Boivinus, notis ad Nicephorum Gegoram p. 786.

3. *Ariphronis* Sicyonii pæan sive σκολιὸν in Sanitatem, cum anapæstica metaphrasi Fed. Morelli (**) ex edit. Paris. 1615. 8. Idem ex Athenæo in extremo libri XV. Græce exhibent Dan. Heinsius notis ad Maximam Tyrium p. 145. & Jo. Caselius ad calcem Demetrii Phalerei. Latina Metaphrasi Jambica donavit Cælius Calcagninus quæ T. I. delic. Poëtarum Italorum p. 546. & in Calcagnini operibus p. 425. legitur. Martini Opitii metaphrasis Germanica occurrit lib. 1. ejus Odarum, oda decima. Laudat hunc pæanem Max. Tyrius diss. 41. & Lucianus de lapsu inter salutandum T. 1. p. 499.

4. *Procli* Philosophi hymni quatuor cum Hug. Grotii & Godfridi Olearii ἑξ μακαρίτης metaphrasi (quales dederam Volum. VIII. hujus Bibl. p. 508.) addita ad hymnum in solem, alterumque in Musas etiam interpretatione Fed. Morelli ex edit. Paris. 1616. 8.

5. *Aristotelis* pæan in Virtutem, Hermiæ dicatus cum metaphrasi Hugonis Grotii, ex florilegio ejusdem Stobæano p. 6. Exstat & apud Athenæum XV. p. 696. & Diogenem Laërtium lib. V. sect. 7. & in Andreæ Schotti vita Aristotelis p. 137. & in Lyricis Henr. Stephani p. 398. & Scaligeri Patris poëtica p. 108. qui ex hoc jubet perpendere *quantus vir Aristoteles fuerit in Poësi, neque ipso Pindaro minor.*

6. *Homeri* hymnus sive (ut Thucydides libr. III. p. 243. vocat) προοίμιον in Apollinem cum versione Federici Morelli. Hunc solum inter hymnos qui sub Homeri feruntur nomine, Poëtæ genuinum fœtum esse contendit V. C. Stephanus Berglerus præf. ad Homerum editionis Wetstenianæ: qui tamen observat Virgilium quoque aliquot reliquorum hymnorum loca esse imitatum. Confer si placet quæ de hymnis Homericis notavi lib. 2. cap. 2. §. 4.

7. Inscriptio Triopii fundi ab *Herode* Attico Sophista consecrati, cum inter-

(**) Orphei hymnos duos in Hygieam & Æsculapium, quos Ariphronis pæani Morellus junxerat, quemadmodum & Virgilii Pollionem eclogam, Græca metaphrasi à Daniele Holsworthio donatam Maittairius exhibet in notis. In iisdem p. 180. seq. illustrat veterem inscriptionem Sigeam de qua infra. Passim quoque notat vocabula Græca rariora in vulgatis Lexicis haud obvia.

2011 Ministerio de Cultura

interpretatione Federici Morelli & Claudii Salmaſii. Nec non Dedicatio ſtatuæ Regillæ cum ejusdem Salmaſii expoſitione. De utraque dictum à me lib. 3. c. 17. §. ult.

8. *Theodori Prodromi* amicitia exulans, drama jambicum cum interpretatione Conradi Geſneri, ex editione Anni 1549. De aliis dixi Volum. VI. p. 816.

9. *Plochiri Michaëlis* poëmatium dramaticum breve, Muſarum & Fortunæ querimoniam continens. Cum Jambica Fed. Morelli metaphraſi, ex edit. Pariſ. 1593. 8.

III. JO. JACOBI SCHUDT *& μαναρίτε faſciculus Græcus.* Francof. 1702. 8.

In hoc faſciculo Græce ac Latine tironum ſe uſibns offerunt *Iſocratis* Orationes III. ad Demonicum, ad Nicoclem & Nicocles. *Plutarchi* libellus de puerorum educatione cum phraſibus ac ſententiis, opera Joannis Gerlachi Wilhelmi, Rectoris Gymnaſii Heidelbergenſis. *Pythagoræ* & *Phocylidis* carmina: *Iſocratis* Epiſtola I. ad Philippum Regem Macedoniæ. *Lyſiæ* Orationes II. pro cæde Eratoſthenis, & contra Eratoſthemen. *Luciani* Timon, dialogus.

IV. JOANNIS VORSTII *veterum Poëtarum Græcorum poëmata, aut poëmatum apoſpasmatia ſelecta*, eo conſilio hunc in modum congeſta, ut Juventus jam in ſcholis non unum ſed plerosque omnes veteres poëtas Græcos, quorum quidem ſcripta ſuperſunt, cognoſcere poſſit, atque ita mature ad legenda eorum cetera alliciatur. Berolin. 1674. 8. & Francofurti ad Viadrum 1692. 8.

Quæ in hoc libro ſeligere operæ pretium duxit & cum latina verſione exhibet doctiſſimus Vorſtius, hæc ſunt:

Homeri Iliadis liber ſextus.

Heſiodi Opera & dies.

Theognidis Megarenſis ſententiæ.

Pythagoræ & *Phocylidis* ſententiæ.

Pindari Olympionicarum Oda prima. Pythiorum ſeptima. Nemeorum ſecunda, Iſthmiorum tertia.

Hecuba *Euripidis.*

Sophoclis Ajacis lorarii pars.

Pars Promethei vincti *Æſchyli.*

Pars

2011 Ministerio de Cultura

Pars Pluti *Ariſtophanis.*
Theocriti idyllium quartum, nonum, decimum ſextum & decimum ſeptimum, quo laudatio Ptolemæi Regis continetur.
Moſchi Idyllium quartum, & quintum *Bionis.*
Arati Phænomenon verſus LXII.
Apollonii Rhodii Argonauticorum particula.
Callimachi hymnus in Jovem.
Dionyſii orbis deſcriptionis particula.
Particula *Oppiani* Cynegeticorum, ſive de venatione.
Selecta epigrammata XXXVIII. ex *Anthologia* Maximi Planudæ.
Similem etiam poematum atque apoſpasmatiorum Latinorum poëtarum delectum notis quoque illuſtratum bono atque uſibus adoleſcentum conſecravit doctiſſimus Vorſtius Lipſ. 1675. 8. in quo pars lib. I. *Lucretii.* Eclogæ *Virgilii* I. IV. V. IX. & pars lib. I. Georgicon, atque Æneidos liber I. & II. Ex *Horatii* lib. I. Od. 1. 2. 3. 4. 7. 14. 24. 28. 31. 34. 37. lib. II. Od. 1. 2. 3. 10. 14. lib. III. Od. 1. 2. 3. 16. 24. lib. IV. Od. 3. 4. 5. 7. 7. 8. 15. Epodon 1. 2. 7. 9. Carmenque ſæculare. Satirarum lib. I. ſat. I. Epiſtolarum lib. I. Epiſt. I. *Ovidii* heroidum lib. I. Epiſt. I. Metamorphoſeon lib. I. fabulæ primores ſeptem. Faſtorum libri primi particula, & lib. I. Triſtium elegiæ primæ octo. Librique III. totidem, cum decima libri IV. 1. 2. 5. & libri V. quinta. Et de Ponto lib. I. elegia 2. 6. (al. 8.) & II. 3. III. 2. IV. 2. 4. *Catulli* carmen 1. 4. 9. 12. 14. 22. 27. 32. 40. 45. 47. 50. 51. 53. 74. 78. 85. 94. 102. 103. *Tibulli* lib. I. eleg. 1. 7. 10. lib. II. 2. 5. III. 1. 3. 5. IV. 1. carmen Heroicum in Meſſalam. *Propertii* I. eleg. 21. 22. III. 5. 7. 16. IV. 6. 11. *Phædri* lib. I. fabul. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & lib. V. fab. 5. 7. 10. *Manilii* aſtronomicon libri I. particula. Particula Cynegeticon *Gratii,* Faliſci. *Perſii* Satira III. *Lucani* particula libri I. *Statii* Silvarum lib. I. carmen 1. lib. II. 4. V. 4. *Juvenalis* ſatira 8. *Martialis* epigrammatum I. 4. 9. 15. 16. 22. 23. 26. 40. 44. 56. 61. 62. 71. 102. 108. III. 6. 38. 50. 66. IV. 1. 8. 18. 27. 32. 40. VI. 3. 10. 11. 38. VIII. 11. 15. 21. 56. X. 70. 71. 96. XI. 5. 6. XII. 6. *Silii* de bello Punico ſecundo libri I. particula. Particula libri primi Argonauticon *Valerii Flacci.* *Claudiani* in tertium Honorii Aug. Conſulatum Panegyricus. Ejusdem tria epigrammata. *Auſonii* epigramma 8. 12. 52. 111. *Idyllium* 2.

2011 Ministerio de Cultura

3. 4. 16. 20. *Prudentii* hymnus matutinus, hymnus omnis horæ & in martyrium Cypriani Carthag. Episcopi.

V. HIERONYMI FREYERI, Pædagogii Regii Glauchani Inspectoris *Fasciculus Poëmatum Græcorum* ex antiquis ac recentioribus Poëtis collectus, & ad innoxium Scholasticæ Juventutis usum accommodatus. Halæ Magdeburgicæ 1715. 8. cum Latina versione & brevi ad calcem libri de poëtis Græcis, quorum carmina referuntur, notitia:

Exstant in hoc fasciculo:

1. *Adonica* quædam mei quondam Doctoris Jo. Gothofredi Cyrilli, sive Herrichen, cujus poëmata Græca & Latina junctim excudi deinde curavi Lipsiæ 1717. 8.
2. Metaphrases *heroicæ* Psalmi primi Davidis, 1) ab *Apollinari*, 2) Olympia Fulvia Morata, 3) Henrico Stephano, 4) Æmilio Porto, 5) Jacobo Duporto. Psalmus Octavus ex ejusdem Apollinaris metaphrasi.
3. *Pythagoræ* aurea carmina.
4. *Moschi* Idyllium quartum, *Theocriti* vigesimum primum.
5. *Homeri* Iliadis liber septimus.
6. In genere *elegiaco*, Epigrammata quædam *Callimachi* & *Theocriti*: *Philippi* Thessalonicensis in Imp. Augustum: *Gregorii Naz.* epigrammata III. sacra. Ex Joannis Posselii regulis vitæ quædam.
7. Metaphrasis elegiaca Orationis Manasseæ, auctore, laudato Cyrillo sive Herrichen, quam pridem juris publici feci in editione Græco latina librorum Tobiæ, Judith & Ecclesiastici, Lips. 1691. 8.
8. Ejusdem Herrichii hexasticha quædam sacra.
9. *Anapæsticæ* metaphrases duæ Psalmi centesimi. Prudentii hymnus X. Cathemerinon, anapæstis Græcis expressus à Georgio Leuschnero.
10. *Jambicæ* metaphrases hymnorum quorundam sacrorum Ecclesiæ nostræ Lutheranæ, à Joanne Mylio, & jam dicto Leuschnero.
11. *Simonidis* Jambi in vitam humanam, *Timoclis* jambi παρηγορικοὶ sive consolatorii ex Stobæi sermone XCVI. & CXXIII. *Gregorii Nazianzeni* sententiæ quædam spiritales.
12. *Anacreontis* carmen in cicadam & aliud in se ipsum.
13. Henrici Stephani metaphrasis Psalmi XLVII. versibus Anacreonticis. Samuelis Cnauthii carmen in Martinum Euringium.
14. *Theocriti* carmen *Scazonticum* in Hipponactem.

15. Ge-

2011 Ministerio de Cultura

15. Genere *Trochaico* hymnus à Georgio Leuſchnero μεταφραδεὶς in Nativitatem CHriſti.
16. Ariſtophanis nubium actus III. ſcenæ 4. chorus.
17. Jo. Godofredi Cyrilli ſive Herrichen tetraſticha quædam ſacra trochaica.
18. Genere *Phalæcio*, epigramma *(a) Theocriti* in Piſandrum qui Ἡράκλειαν ſive poëma de Hercule ſeripſerat. *(b) Alphei* Mytilenæi, & *(c)* Martini Cruſii.
19. Genere *Sapphico*, oda *Erinnæ* Lesbiæ in fortitudinem. Henrici Stephani metaphraſes Sapphicæ Pſalmi XV. & CI.
20. *Glyconio* genere, Oda Jo. Henrici Schultzii de malitia humana. Precatio ante cibum ex Pſalmo CXLV.
21. Genere *Choriambico Alclepiadeo*, carmen Martini Cruſii, aliud de contemnenda invidia, auctore laudato Schultzio. Aliud Georgii Frid. Thryllitſchii ex Proverbior. I. 10. 11.
22. Genere *Choriambico Alcaico*, Idyllium *Theocriti* XXVIII. ſive colus.
23. Genere *Alcaico*, Nicolai Reuſneri ad Joach. Camerarium. Laudati Thryllitſchii metaphraſis metri octavi in libro tertio Boëthii de Conſolatione Philoſophiæ. Q. Septimi Florentis Chriſtiani metaphraſis Pſalmi XI. Anonymi gratiarum actio poſt cibum.
24. *Archilochio* genere metaphraſis Pſalmi octavi. Georg. Frid. Thryllitſchii meditatio in Matth. XX. 16.
25. *Theocriti* epigramma in Archilochum.
26. *Pindari* Olympionicon Oda 2. Nemeonicon Oda 2.
27. Ex *Heſiodi* ἔργοις verſus primores CCLXIX.
28. Ex *Theognidis* ſententiis ſelectæ quædam. Et ex *Phocylidis*, verſus primores CLII.
29. Ex *Arato* verſus primores LXXVI. Ex *Apollonii* Rhodii, libro IV. verſus primi LII. Ex *Dionyſii* periegeſi verſus primores CII.
30. Ex *Oppiani* Cynegeticon libro I. ſegmentum verſuum LXIII.
31. Ex *Nonni* paraphraſi in Evangelium Joannis, tria apoſpaſmatia.

Ejusdem Freyheri ſimilis faſciculus poëmatum Latinorum lucem viderat Halæ Saxonum A. 1713. 8. in quo non tantum ſelecta quædam Plauti, Terentii, Lucretii, Catulli, Virgilii, Horatii, Tibulli, Publii Syri, Propertii, Ovidii, Manilii, Phædri, Senecæ, Perſii, Lucani, Juvenalis, Silii Italici, Martialis, Statii, Catonis: Chriſtianorumque Auſonii, Prudentii, Claudiani, Sedulii, Boëthii & Columbani:

2011 Ministerio de Cultura

bani: ſed recentium quoque Eobani Heſſi, Andreæ Alciati, Joannis Mylii, Viti Amerbachii, Jacobi Micylli, Julii Cæſ. Scaligeri, Philippi Melanchthonis, Georgii Sabini, Petri Lotichii, Georgii Fabricii, Joach. Camerarii, Jobi Magdeburgi, Petri Suederi, Adami Siberi, Nicod. Friſchlini, Eliſabethæ Joannæ Weſtoniæ, Frid. Taubmanni, Jo. Oweni, Conradi Bachmanni, Hermanni Hugonis, Caſp. Barlæi, Sidronii Hoſchii, Jacobi Wallii, Danielis Heinſii, Auguſti Buchneri, Jacobi Baldei, Annæ Mariæ Schurmanniæ, Jo. Ludovici Praſchii & Dan. Georgii Morhofii, cum feſtiva ſententiarum ſelectarum copia reperiuntur.

VI. *Gymnaſmatum literaturæ Græcæ libri tres*, curante MATTHÆO DRESSERO, Græce & Latine Lipſiæ 1574. 8.

Libro *primo* occurrunt 1) Oratio *Demoſthenis* de Pace, præmiſſo argumento analyſique Rhetorica & ſcholiis.

2) Sermo *S. Chryſoſtomi* adverſus contemtum Eccleſiæ DEI & Myſteriorum, quæ incipit: *ὀλίγοι ἡμῶν σήμερον.* p. 72.

3) Formæ exordiorum variæ, à perſona dicentis & auditorum, à re ipſa, à cauſa, à voto, à chria, à temporis circumſtantia &c. p. 108.

4) Dreſſeri Oratio Græca, ad Demoſthenicæ de pace exemplum compoſita, de conſenſu doctrinæ in Eccleſia conſervando. p. 118.

Libro *ſecundo*: Epiſtolæ cum ſcholiis Grammaticis, binæ *Gregorii* Nazianzeni p. 150. *Baſilii* magni tres, *Platonis* ad Archytam p. 192. *Iſocratis* ad Alexandrum, p. 194. Philippi Melanchthonis Epiſtola Græca ad Joaſaphum Patriarcham CPol. p. 198. binæ Joachimi Camerarii p. 204. & Dreſſeri quinque p. 214. Melanchthonis Epiſtolam etiam hoc loco non illibenter lectores recognoſcent.

Τῷ παναγιωτάτῳ πατριάρχῃ τῆς ἐκκλησίας χριστῦ τῆς ἐν Κωνσταντίνυ πόλει, κυρίῳ Ιωάσαφ σεβασμιωτάτῳ εὖ πράττειν.

Sanctiſſimo Patriarchæ Eccleſiæ CHriſti quæ eſt Conſtantinopoli Domino Joaſapho reverendiſſimo.

S. D.

Αἰὶ μὲν ἡ ἐκκλησία Θεῦ ἐν τύτῳ τῷ βίῳ, ὥσπερ πλοῖον ἐν κύμασιν, ἐν πολλαῖς θλίψεσι χειμάζεται.

Semper Eccleſia DEI in hac vita tanquam navis in fluctibus, multis afflictionibus jactatur.

2011 Ministerio de Cultura

νυνὶ δὲ ἐν τῷ νοσερῷ τ κόσμῳ γήρᾳ μᾶλλον παράπεται, ἢ πάλαι. ὅπερ ὁρῶντες, πολλάκις σεναίζοντες εὐχόμεθα, τὸν υἱὸν θεῦ, κριτὴν ἁπάντων ἀνθρώπων ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν, θριαμβεύσοντα, καὶ ξύμπασαν τὴν ἐκκλησίαν παραξόντα εἰς τὴν φανερὰν τ ἀϊδίου Πατρὸς συνήθειαν, ὅπως ἐν πᾶσι μακαρίοις ὁ Θεὸς πάντα ἔσεται. τὰς δυσχερείας ὧν τὰς κοινὰς ἀποδυρόμεθα ὑμῶν. ἡ δὲ τ Δημητρίου διήγησις παραμύθιόν τι συνέμιξε, λέγοντος, ὅτι θαυμασίως ἔτι σώζει ὁ Θεὸς ἐκκλησίαν καὶ ὀλίγην ἐν τῇ Θρᾴκῃ καὶ Ἀσίᾳ, καὶ Ἑλλάδι, ὥσπερ πάλαι τρεῖς ἄνδρας ἐν φλογὶ χαλδαϊκῇ σέσωκε. ἰοιγαροῦν εὐχαριστοῦμεν τῷ ἀληθεῖ Θεῷ τῷ Πατρὶ Ἰησοῦ τ Χριστοῦ, ὅτι κραταιᾷ χειρὶ, ἐν τοσούτῳ πλήθει ἀσεβῶν & θεομάχων ἐχθρῶν, σώζει ποίμνιον αὐτῷ, ὃ τὸν ἴδιον αὐτοῦ Ἰησοῦν χριστὸν ὀρθῶς τιμᾷ & ἐπικαλεῖται, καὶ δεόμεθα, ἀεὶ παντα χοῦ συλλέγεσθαι καὶ συγκροτεῖσθαι ἁγίας ἐκκλησίας. ἑώρακε δ' ὁ αὐτὸς Δημήτριος ἡμετέρας συναξεις, & διδασκαλίας ἀκροατὴς ἐγένετο. διηγήσασθαι οὖν δυνήσεται, ὅτι εὐσεβῶς τὰς ἁγίας γραφὰς, τὰς προφητικάς τε & ἀποστολικὰς, & τὰς τ ἁγίων συνόδων κανόνας περὶ δογμάτων, καὶ τὴν ὑμετέρων πατέρων διδασκαλίαν, τ Ἀθανασίου, Βασιλείου, Γρηγορίου, Ἐπιφανίου, Θεοδωρίτου, Εἰρηναίου, & τ ὁμονοούντων τούτοις, τηροῦμεν. τὰς δὲ παλαιὰς βδελυρίας, τὰς τ Σαμο-

nunc vero in morboſa mundi ſenecta magis turbatur, quam dudum. Quod cum videamus, ſæpe gementes precamur Filium DEI, judicem omnium hominum, ut quam celerrime veniat triumphaturus, & univerſam Eccleſiam adducturus in manifeſtam æterni Patris conſuetudinem, ubi in omnibus beatis omnia erit. Calamitates igitur communes veſtras deploramus. Demetrii vero narratio ſolatii aliquid aſperſit, cum diceret, quod mirabiliter adhuc ſeruet Deus Eccleſiam non exiguam in Thracia & Aſia, & Græcia, quemadmodum jam olim tres viros in flamma Chaldaica ſervavit. Quocirca gratias agimus veraci Deo Patri JEſu CHriſti, quod valida manu in tanta multitudine impiorum, & nefariorum hoſtium ſervat ſibi gregem, qui Filium ipſius Jeſum Chriſtum recte colit, & invocat: & oramus, ut ſemper ubique colligat, & inſtruat ſanctas Eccleſias. Vidit autem Demetrius ipſe noſtros cœtus & doctrinæ auditor fuit. Narrare igitur poterit, nos pie ſcripturas ſanctas Propheticasque & Apoſtolicas, tum ſanctarum etiam Synodorum canones de dogmatibus, & veſtrorum patrum doctrinam, Athanaſii, Baſilii, Gregorii, Epiphanii, Theodoreti, Irenæi, & qui cum his conſentiunt, retinere. Antiquas vero nugas Samoſateni

 σατέως,

2011 Ministerio de Cultura

σατέως, Ϛ Μανιχαίων, ϗ πάντων καταεφάτων, ὃς ἀποδοκιμάζει ἡ ἁγία ἐκκλησία, διαῤῥήδην ἀποδδελυτόμεθα: Ϛ διδάσκομεν, εὐσέβειαν εἶναι, τὴν ἀληθῆ πίστιν, Ϛ ὑπακοὴν τὴν κατὰ τὺς νόμυς τ̃ Θεσ̃, τὺς ἡμῖν ἐπιταχθέντας: ἀ τὰς δεισιδαιμονίας, ἢ ἐθελοθρησκείας, ἃς ἀπαίδευτοι τ̃ Λατίνων μοναχοὶ ἐυρήκασιν, ἔξω τῶν ἐντολῶν τ̃ Θεσ̃. Δεόμεθα ὦν, μὴ πιστεύειν ὑμᾶς, σοφὺς ἄνδρας, ταῖς διαβολαῖς, ἃς πλάττυσι καθ' ἡμῶν ἐχθροί τινες τῆς ἀληθείας: ἀλλὰ κ̃ τὸν Φυσικόν τε Ϛ θεῖον νόμον, ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, Ϛ τῇ ἀληθείᾳ, Ϛ τῷ νόμῳ τ̃ Θεσ̃ συνηγορεῖν: ὥσπερ οἴδατε, τ̃το τὸ ἔργον λατρείαν εἶναι Θεῷ μάλιστα ἀρέσκυσαν. ἔῤῥωσο σεβασμιώτατε πάτερ. ἐν τῇ Σαξονίᾳ, ἐν ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκυ οἰκονομίας τ̃ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησ̃ χρισ̃, α. φ. ν. θ.

& Manichæorum, & omnium damnatorum, quos reprobat Ecclesia sancta, palam detestamur, & docemus pietatem esse veram fidem, & obedientiam juxta leges DEI nobis impositas, non illas superstitiones, aut propria voluntate electas religiones, quas indocti Latinorum monachi invenerunt extra mandata Dei. Petimus igitur, ne fidem habeatis, cum viri sapientes sitis, calumniis quas fingunt contra nos, hostes nonnulli veritatis: Sed juxta naturalem pariter, & Divinam legem, similiter utramque partem audiatis, & veritatis, & legis Dei patronos vos præbeatis. Sicut scitis hanc rem cultum esse Deo maxime placentem. Vale Reverendissime pater. In Saxonia, Anno ab in carnatione seu functione muneris in carne, Domini nostri JEsu CHristi. 1559.

Φίλιππος Μελάγχθων. *Philippus Melanchthon.*

Libro *tertio* denique Dresserus præmissa Græca ad Lud. Helmbolduum Epistola & brevi de figuris poëticis & de usu lectionis *Homeri* admonitione, exhibet, 1) Batrachonyomachiam cum argumento & œconomia poëmatis, scholiisque Grammaticis, p. 244. 2) *Gregorii* Naz. threnum de vitæ miseriis p. 305. & epicedium carmen in magnum Basilium p. 306. 3) Carmina novem Græca à Dresscro composita, sacri argumenti. p. 313.

VII. MICH. NEANDRI, Soraviensis opus aureum & Scholasticum. Lipsiæ 1577. 4.

In hoc volumine bipartito exstant Græce & Latine, editoris scholiis illustrata: 1) *Py-*

2011 Ministerio de Cultura

1) *Pythagoræ* carmina aurea. p. 1.
2) *Phocylidæ* poëma admonitorium. p. 80.
3) *Theognidis* Megarenſis Siculi Gnomologia. p. 121.
4) Gnomologici ex Græcis ſcriptoribus proſariis collecti libri duo. pag. 329--671. Hoc Gnomologicon Græcæ linguæ non magis quam bonæ mentis ſtudioſis utiliſſimum, lucem viderat ſeparatim Baſileæ 1564. 8. lingua utraque, cum copioſis prolegomenis de utilitate hujus collectionis & teſtimoniorum Ethnicorum de virtute.
5) Apophthegmatum ex Græcis ſcriptoribus libri duo, collecti à Matthæo Gotho, Elrichenſi, p. 672--789. Græce ſine Latina verſione.
6) *Nili* Epiſcopi & Martyris ſententiæ, cum verſione Mich. Neandri & ſcholiis p. 1--45.
7) *Coluthi* Lycopolitæ Thebæi, Helenæ raptus. p. 46--123.
8) *Thryphiodori*, Poëtæ Ægyptii poëma de Trojæ excidio p. 124--268.
9) *Cointi* Smyrnæi de Ilii excidio libri duo & Reditus Græcorum poſt captam Trojam liber unus, cum verſione Laur. Rhodomanni p. 1-137.
10) *Luciani* ſomnium ſeu Gallus, cum verſione Mich. Neandri. p. 139--191. Hunc Luciani Gallum Neander Græce & Latine etiam ſubjunxit Gnomologiæ Stobæanæ, ſive ſententiis e Stobæo excerptis, editisque Baſileæ 1557. 8.

Longe plura eidem præſtantiſſimo Viro debemus, ſtudiis ſcholaſticis accommodata inprimis, quæ cur negligantur hodie, vel non in uſum quem præbere poſſunt inſignem vertantur, comminiſci non poſſum. Ex his ſunt:

VIII. Ἀνθολογικὸν, Anthologicum Græco-latinum, Baſil. 1556. 8.

Hoc eſt inſigniores flores ſeu ſententiæ, decerptæ ex *Heſiodo*, *Theognide*, *Pythagora*, *Phocylide*, *Arato* & *Theocrito*, & in locos prope bis centenos digeſtæ, cum expoſitione, uſuque & accommodatione ſingulorum in margine. p. 1--381. His acceſſerunt præterea etiam alii tres libelli excerpti ex ſcripits *Platonis*, *Xenophontis*, *Plutarchi* & *Juſtini* Martyris ac Philoſophi. p. 382--465.

IX. Ariſtologia *Pindarica*, Græco-Latina, & ſententiæ *Novem Lyricorum*, ex variis tum Patrum tum Ethnicorum libris collectæ. Baſil. 1556. 8.

X. *Ano-*

2011 Ministerio de Cultura

X. *Anonymi* (*) poëtæ Græci Argonautica, Thebaica ſive bellum ad Thebas Boeoticas de regno Oedipi Thebani, Troica ſive bellum Trojanum, & Ilias Parva, carmine heroico, Græce. Nec non Arion, dictione Dorica. Troicis ſubjicitur narratio de bello Trojano, excerpta ex *Conſtantini Manaſſis* Annalibus, ſcriptis carmine Græco politico, & tunc Græce adhuc ineditis. Lipſ. 1588. 8. curante Mich. Neandro.

XI. Loci communes Philoſophici Græci, ſive doctrinæ veterum ſapientum de moribus & virtutibus, ex omnibus fere Græcis veteribus excerptæ, & è notationibus *Michaelis Neandri*, (**) præceptoris ſui editæ à *Johanne Vollando*. Lipſiæ 1588. 8. Similes loci communes Philoſophici Latini

(*) Non veteris Poëtæ, ſed *Laurentii Rhodomanni* hæc eſſe conſtat, qui Witebergæ Ao. 1606. diem obiit & *Poëta vel ad veterem Græciam elegans* dicitur Lipſio pag. 366. Epiſt. *unus qui Homeri facilitatem exprimeret*, Grotio judice Epiſt. 576. Barthius LIX. 1. Adverſar. *Locus Calabri vulgo corruptus circumfertur, ſed nos eruditiſſimi Rhodomanni emendationem merito ſequemur, qui eum divinum Poëtam totum in ſe redegerat, adeo ut ſimilia eâdem rara felicitate ſcribere poſſet. Quo quidem ego viro græcum Poëtam neminem unquam meliorem habuiſſe Germaniam noſtram exiſtimo. cujus Poëmatis plerisque talibus ſi nomen abeſſet, nos antiquum auctorem & non de bucconibus aliquem adſcripturum fuiſſe, rectiſſime judicavit Joſephus Scaliger.* Ejusdem Rhodomanni cætera Græca poëmata edita ſunt: Palæſtina ſive hiſtoriæ ſacræ libri IX. Græco ſcripti heroico carmine, Latinoque redditi, curante Mich. Neandro prodiere Francof. apud Wechel. 1589. 4. Ilfelda Hercynia Lipſ. 1611. 8. & ad calcem IV. librorum Mich. Neandri, de re poëtica Græcorum in quorum I. epitheta, 2. Phraſes. 3. deſcriptiones & 4. elegantiæ poëticæ. Lipſ. 1613. 8. Chriſtianæ Theologiæ tyrocinia & B. Lutheri Catechiſmus, Lipſ. 1597. 8. 1626. 8. Hiſtoria vitæ & doctrinæ Lutheri ibid. 8. De Rhodomanno adeundæ Henningi Witte memoriæ Philoſophor. p. 23. ſq. Bælii Lexicon, Alphonſus Clarmundus in vitis doctorum, editis Germanice T. 2. p. 223. Jo. Georg. Leuckfeldus in antiquitatibus Walckenredenſibus parte 2. p. 149. Jo. Georg Bertram in Evangeliſchen Lüneburg parte 2. p. 649.

(**) Ex cæteris ſcriptis Michaëlis Neandri, meritiſſimi de pietate ac litteris viri, qui in Ilfeldenſi ſchola ad Hercynian ſilvam per quadraginta annos docuit & A. 1595. ſeptuagenarius obiit, ſunt: Græcæ linguæ ero temata, cum copioſa & luculenta præfatione, tanquam ſpecimine pandectarum litterariarum ſive Bibliothecæ univerſalis, Baſil. 1565. 8. Notitia ſcriptorum Gnomologiæ Stobæanæ præmiſſa. Baſil. 1557. 8. Phraſeologia Iſocratis Græco-latina, ibid. 1558. 8. ſubjectis Græce & Latine Iſocratis Epiſtolis cum Hieron. Wolfii verſione. Orbis terræ partium ſuccincta explicatio, cui ſubjunctum hodœporicon Salomonis Sweickeri, Sulzenſis, CPolin & ad varias regiones Orientis, ſcriptum à Martino Cruſio Lipſ. 1589. 8. Omitto alia quæ ad præſentem Bibl. minus pertinent, ut ſunt Chronicon & Hiſtoria Eccleſiæ. Lipſ. 1590. 8. S. Linguæ Hebrææ erotemata cum Vett. Rabbinorum teſtimoniis de CHriſto, apophthegmatibus veterum Hebræorum

2011 Ministerio de Cultura

Latini ex Latinis claſſicis ſelecti ſcriptoribus lucem viderunt ibid. 1590. 8. nec non Ethice vetus & ſapiens veterum Latinorum ſapientum. ib. 1585. 8. cum verſibus veteribus proverbialibus Leoninis, ordine litterarum digeſtis, & veterum ſapientum Germanorum ſapientia, ſive proverbiis Germanicis, quæ Græcis etiam verſibus Laurentius Rhodomannus expreſſerat, ſed quæ lucem non viderunt.

XII. Catecheſis Martini Lutheri parva, (*) Græcolatina, ex verſione Græca Joannis Mylii, poſt editionem Anni 1558. recognita cum Litania p. 148. & precibus, aliisque ἀξιομνημονεύτοις.

Sententiæ Patrum Græcolatinæ, brevem ſummam doctrinæ Chriſtianæ & commonefactionem de moribus, virtutibus & vitiis complectentes. p. 220.

Apocrypha, hoc eſt narrationes de CHriſto, Maria, Joſepho, cognatione & familia CHriſti, extra Biblia, apud veteres tamen Græcos ſcriptores, Patres, Hiſtoricos & Philologos reperta, ex oraculorum & Sibyllarum vocibus, gentium etiam teſtimoniis, denique multorum veterum auctorum libris deſcripta, expoſitaque, Græce & Latine. p. 321. & 392--528. per *Michaëlem Neandrum*. Baſil. 1564. 1567. 8.

Protevangelium, *Jacobo* Apoſtolo tributum, & nunc primum editum (**) Græce & Latine. p. 356.

rum, & notitia de Talmude, Cabbala, & librorum rariorum variis linguis, Baſil. 1567. 8. Parva Biblia Latino Germanica, ſive Theologia & Ethica Scripturæ Sacræ Witeb. 1594 8 Theologia Megalandri Lutheri & S. Bernardi & Jo. Tauleri. Witeb. 1584. 8. De ineditis ſuis Neander ipſe ad calcem erotematum Græcæ Linguæ, Plura de Neandro V. C. Jo. Georgius Leuckfeld in antiquitatibus Ilfeldenſibus cap. 14. Jo. Samuel Magnus in litteratis Soravienſibus p. 14. ſeqq. Jo. Arnold Zeitfuchs in Hiſtor. Eccleſiaſtica Stollbergenſi edita Germanice p. 420. ſeq. Valentinus Mylius Concione in funere Neandri habita. Melchior Adami in vitis Philoſophor. f. 183. Alphonſus Clarmund in vitis eruditor. lingua Germanica vulgatis T. 6. p. 201. ſeq. Antonius Teiſſerius in elogiis Thuaneis ad A. C. 1595. Caſp. Sagittarius introduct. in Hiſt. Eccleſ. T. I. p. 30.

(*) B. Lutheri Catechiſmum Græce etiam reddidit Jobus Magdeburgius ac Nic. Selneccerus: & Græcis verſibus Laurentius Rhodomannus. Græcæ verſioni Mylii, Neandri, Magdeburgi & Selnecceri, analyſin Grammaticam addidit Johannes Rhenius. Lipſ. 1630. 8.

(**) Jacobi Protevangelium Latine vulgaverat Theodorus Bibliander Baſil. 1552. 8. De aliis editionibus & quæ fides huic ſcripto habenda ſit, dixi in Codice Apocrypho Novi Teſt. ubi hoc Pſeudevangelium dedi Græce & Latine cum notis, ſicut & JEſu tributam ad Abgarum Epiſtolam.

2011 Ministerio de Cultura

Locus ex Suida in voce Ἰησοῦς. p. 341.
De *Abgaro* Edeſſenorum Rege, & Epiſtola ejusdem, cum JEſu reſponſione, ex Euſebio. p. 392. De imagine CHriſti, ex Procopio, Evagrio, Damaſceno, Nicephoro. p. 398.
Locus *Joſephi* de CHriſto. p. 402.
Pilati ad Tiberium Imp. de CHriſto Epiſtola. p. 402. 410. *Lentuli.* p. 410.
Effigies formæ Domini noſtri JEſu CHriſti, ex Nicephori II. 23. p. 408. effigies Mariæ, ex eodem. p. 500. & Petri ac Pauli. ibid.
De miraculis & prodigiis, tempore nativitatis CHriſti. p. 411. de eclipſi quæ paſſionis Chriſti tempore accidit. p. 414.
De CHriſto naſcituro ex virgine, lapis effoſſus, de quo p. 416. è Zonara.
Sibyllarum de CHriſto teſtimonia. p. 418. 450. 464. 466. 474. 484. *Hermetis* trismegiſti. p. 446. *Pſelli.* p. 448.
Oracula de CHriſto. p. 448. 456. 466. 474. 482.
De genere CHriſti, & de Domitiani Cæſaris inquiſitione in poſteros Davidis, ex Euſebii Hiſt. Eccleſ. p. 488.
De ſtatua mulieris, ſanguinis fluxu laborantis ac ſanatæ à CHriſto. Ex eodem Euſebio. p. 490. & ex Sozomeno de Juliano Apoſtata ſtatuam CHriſti tollente & ſuam ſubſtituente. p. 492.
Aurelii Philoſophi Platonici de verbis Joh. I. *in principio erat Verbum.* Ex Euſebii præparat. Evangel. XI. 10. p. 496.
De Joanne Baptiſta ex Joſepho & Euſebio. De Pilato, è Suida in Νέρων. p. 502.
De obitu Pilati. p. 506. De obitu Arii, blaſphemantis Filium DEI & turbantis Eccleſias. p. 506.
De Edeſſenorum conſtantia, è Sozomeno. p. 510.
Ex Joſepho de obitu miſerando Herodis magni p. 514. & Herodis Agrippæ. p. 520.
In editione Anni 1567.8. acceſſit qui in priore Anni 1564.8. deſideratur *Prochorus* (*) de vita & miraculis Johannis Evangeliſtæ, cui inſerta eſt Apollonidis Rhethoris Epiſtola ad Myronem Patrem ſuum.
Epiſtola *Plinii* ad Trajanum Imp. & *Trajani* ad Plinium de Chriſtianis. p. 526.
Antequam à Neandro abeam, cujus plures hactenus collectiones retuli, apponam ex ejus erotematibus Græcæ Linguæ. p. 399. Dodecaſtichon *in Chriſtianos*, conſtans ex audaciore ſed ingenioſa compoſitione vocum in hanc ſententiam: Εἰμα-

(*) B. Ittigius de Bibliothecis Patrum. p. 777.

2011 Ministerio de Cultura

Εἱμαρμενοσηκοφόροι, ἀνυποκειταλυποπρόσωποι,	Veſtedecentigeri, ſedatoſimplicivulti,
δελαχρησολόγοι, ἱεραμιαθοδόται,	Confitipeccati, gratidocentiſacri.
αὐτοκαθημαποσαυροὶ, θεομισνοσεβασαὶ,	Secruciquottidiefigi, Deiſolicolentes,
ἐννομακοιτίλαβοι, πορναπαθαρτόφυγοι,	Connubicaſtiſequæ, turpivolupticavi.
ἀγκυλομισηταί, κοσμεσωτηρολοδίψαι,	Curvidoloſperni, totorbiſalutipetentes,
πνευμαπενητόφρονες, κερματαπημελέες,	Spiritegenhumiles, fraudepecunifugæ.
καρδιαληθάγιοι, κοινωφελιμεργομεληταὶ,	Veranimoſancti, communiacommodicuræ,
εἰρηναιόφιλοι, ἀπλοϊκοφρόνιμοι.	Pacificatores, candidacordevoli.
βομβαρδοξιφεσιχοινεγχεσιπυρσοδίωκτοι,	Bombardagladiofunhaſtaflammipetiti,
βιβλοθεοτριβέες, δογματοθεισόφοι.	Bibliaſacricolæ, dogmaperitodei.
ὑψιθεοπρεπέες, καθαρεφωτηρογοδιωκταὶ,	Summideogeniti, puræluciſtudioſi,
ὀρθοφρενίζωοι, ἐπουρανοκληρονόμοι.	Mentebonavivi, cœlicaregnipetæ.

Similium compoſitionum exemplis qui delectatur, evolvet Plautum, Baſilium Epiſt. 207. Pratinum apud Athenæum lib. 14. Suidam in ὀρθοφ. & ψαμμαν. Alſtedium in encyclopædia poëtica. p. 729. Joſephum Scaligerum in limine conjectaneorum ad Varronem. Cerdam ad Tertullianum de pallio p. 41. b. Ægidii Menagii Miſcellanea p. 79. Nicolai Catharini Epigrammata p. 98. Réponſe au reſcrit de Georges l'Apotre p. 6. Sed quid vetat aliud item exemplum apponere ex Jo. Laurentii otio Sorano. p. 98.

2011 Ministerio de Cultura

Εἰς Τυροφάγους.

Σηπεδονηθέντας ζωευλελμινθοδιώκτας,
Σκωληκοτροφέες, θηριοσαπροφάγοι,
Σκωροπολοσπατιληπυραθηκοπροκακκαάσαι,
Λαιμοβαρυβδέζαι, πρωκτοχανιστόπνοοι.
Εἴπατέ μοι, τοῖς ἀμβροσίη τυρός ἐστι σεσηπὼς,
Οὐχ ἡμῖν γλυκερὸν ναυτία νέκταρ ἔφυ;

In Caseovoros.

Rancidovermivori, viventecadaverilambæ,
Lumbricocomedæ, putriliguriferæ,
Latrinifœthircomephitistercorolentes,
Oregravipedæ, gutturimerdotrahi,
Dicite, num vobis queis putrivermeliquescens
Caseus ambrosia est, nauteanectar erit?

Nec non tertium hoc ex Petri Danielis Huetii poëmatibus. p. 24.

EPIGRAMMA

ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΔΕΣ.

Syrmatopullilutositrahus, doctorionummus,
Romulidistoricus, gloriolaucupida,
Loripedatquecathedrituus, mentaureobarbus,
Putrididentinus, rufipilosicutis,
Simychonarifluus, rubicundoculumidilippus,
Hircaxillolidus, rostrirepandibrochus,
Trinigalerigerus, simulacriplateidecorus,
Franciscanicola, nugipolyloquides.

Sed & quartum hoc Hegesandri veteris Poëtæ in Sophistas:

Οφρυαναπασίδαι, ῥινεγκαταπηξογένειοι,
Σαπκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι.
Ιματανωπείβαλλοι, νηλιποκαιβλεπέλαοι,
Νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκταπατωλάγιοι.
Μαραγκιεξαπάται, καὶ συλλαβοπευσιλαβηταὶ,
Δοξοματαιοσόφοι, ζηπαρετησιάδαι.

Quod ita cum Lucilio imitatione Græcorum Josephus Scaliger (*) vertit Latine:

Silo-

(*) Frustra Scaligeri versionem reprehendit Kircherus in turri Babel. p. 207. nullam melioremausus reddere.

2011 Ministerio de Cultura

Silonicaperones, vibriſſaſperomenti,
Manticobarbicolæ, extenebropatinæ,
Obſuffarcinamicti, planilucernituentes,
Noctilatentivori, noctidoloſtudii.
Pullipremoplagii, ſutelocaptiotricæ,
Rumigeraucupidæ, nugicanoricrepi.

XIII. Apocrypha; parænetica, philologica cum verſione NICOLAI GLASERI, Thuringi, Walterhuſani. Hamburg. 1614. 8.

Relatio de CHriſto, ex *Suida*, in Ἰησοῦς.
Teſtimonium de CHriſto ex *Joſephi* XVIII. 6. Antiquitatt. p. 42.
Agbari ad JEſum Epiſtola, JEſu reponſio ex *Euſebii* Hiſt. Eccleſ. lib. 1. c. 13. p. 44.
Deſcriptio formæ JEſu ex *Nicephori* lib. 1. c. ult. p. 48.
De eclipſi quæ paſſionis Dominicæ tempore contigit, ex *Dionyſii* Areopagitæ Epiſtola ad Polycarpum, & *Suida* in Διονύσιος. p. 52.
De ſtella Magis viſa, ex *Chryſoſtomi* in Matthæum homilia 7. interprete M. Joanne Potinio, Juliæ Academiæ Profeſſore. p. 56.
De Juliano Apoſtata, CHriſti imaginem hæmorrhouſam curantis evertente, ex *Sozomeni* V. 21. p. 58.
Pontii Pilati Epiſtola ad Tiberium, Latine ex Egeſippi anacephalæoſi, p. 60.
Epiſtola *Lentuli* ad Tiberium, (*) itidem Latine. p. 64.

(*) Glaſerus Lentuli Epiſtolam inſcripſit ad Tiberium, aitque ſe eam afferre ex neſcio cujus Eutropii annalibus Romanorum Senatorum. Alii Epiſtolam hujuscemodi à Lentulo ad Senatum Romanum ajunt miſſam eſſe. Porro ad eo quæ de utrisque commentitiis Epiſtolis Lentuli ac Pilati pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Teſtamenti, addes quod Lentuli Epiſtolam edidit Laziardus hiſtor. univerſ. c. 12. Emendatiorem Codicem habuit Goldaſtus qui ex eo hæc affert p. 517. in Tom. XII. hujus Bibl. *Homo quidam ſtaturæ proceræ, ſcilicet quindecim palmorum & medii, ſed ſpectabilis, vultum habens venerabilem.* Pro genuina etiam affert Joannes Huartus in ſcrutinio ingeniorum p. 549. unde notatur à Bælio in ſupplemento Lexici. pag. 75. edit. Genevenſis. Aliam Pilato ſuppoſitam Epiſtolam ex Codice MS. Taciti Bodlejano vulgavit nuper V. C. Abrahamus Gronovius præf. ad luculentam illius ſcriptoris editionem Lugd. Bat. 1721. 4. quæ ita ſe habet: PONTIUS PILATUS Judææ procurator, Tiberio Cæſari Imperatori S. P. *De Jeſu Chriſto, quem Tibi plane poſtremis meis declaraveram, nutu tandem populi acerbum me quaſi invito & ſubnitente ſupplicium ſumtum eſt. Virum hercle ita pium, ita ſeverum nulla ante ætas habuit nec habitura eſt: ſed mirus exſtitit ipſius populi*

2011 Ministerio de Cultura

De Pilati ad Tiberium Epiſtola, ex Euſebii lib. 2. Hiſt. Eccleſ. 2. p. 66.
Nili Epiſcopi & Martyris ſententiæ, diviſæ in decurias XXIII. p. 1.
Ejusdem ad dictum Eſaiæ I. 18. *ſi fuerint peccata veſtra ut vermiculus.* p. 68.
Gregorii Thaumaturgi de S. Trinitate, doctrina à Johanne Theologo dictata. p. 1.
Leonis Magni ad Flavianum Epiſtola, ex MS. Byzantinæ nobis direptioni ſubtracto. p. 7. Variæ lectiones collatæ cum editione Joannis Leunclavii. p. 50.
Conſtantini Harmenopuli Nomophylacis de fide orthodoxa. Græce. p. 53.

XIV. Epiſtolæ Græcæ ex diverſis auctoribus ſelectæ: Luciani Saturnalia, Cronoſolon & Epiſtolæ Saturnales. Græce Lovan. 1520. 4. apud Theodoricum Aluſtetenſem.

XV. Τῶν ἑλληνικῶν ἐπιſτολῶν ἀνθολογία. Pariſ. ex typographia Stephani Prevoſteau, heredis Guilelmi Morellii, typographi in Græcis Regii, in clauſo Brunello 1583. 4. Δέυτεραι φροντίδες σοφώτεραι.

1. *Chionis* Epiſtola ad Matridem. 2. *Philippi* Regis ad Ariſtotelem. 3. 4. 5. *Diogenis* Cynici ad Apollex idem & Mileſippum 6. 7. *Crutelis* ad amicos. 8. ad Origenem. 9. *Apollonii* Tyanenſis ad Euphratem. 10. 11. *Phalanidis* ad Lacritum & Paurolum. 12. *Libanii* ad Baſilium 13. *Baſilii* ad Olympium. 14. & 15. ſive nomine ejus ad quem ſcriptæ ſunt. 17. ad καλλιγεάφον. 18. ad Gregorium Naz. 19. *Gregorii* Theologi ad Nicobulum. 20. *Philoſtrati* ad Epictetum. 20-25.

populi conatus, omniumque ſcribarum & principum ac ſeniorum conſenſus, ſuis Prophetis more noſtro Sibyllis contra monentibus hunc veritatis legatum crucifigere, ſignis ſupra naturam apparentibus dum penderet, & Orbi univerſo, Philoſophorum judicio lapſum minitantibus. Vigent illius diſcipuli opere & vita continentia Magiſtrum non mentientes, immo in ejus Nomine beneficentiſſimi. Niſi ego ſeditionem Populi prope æſtuantis exoriri pertimuiſſem, fortaſſe adhuc Vir ille nobis viveret: etſi Tua magis Dignitatis fide compulſus quam Voluntate mea adductus pro viribus non reſtiterim, ſanguinem juſtum, totius accuſationis immunem, verùm hominum malignitate inique, in eorum tamen, ut Scripturæ interpretantur, exitium venundari & pati. Vale, V. Kal. April. Audio etiam exſtare editam Londini 1720. 8. Diſſertationem de Pontii Pilati ad Tiberium Epiſtola circa res JEſu CHriſti geſtas per Myſtagogum. Sed eam non vidi. Glaſerus iſte cujus collectionem recenſui; fuit Rector Scholæ Verdenſis. Alius circa idem tempus claruit Philippus Fridericus Glaſerus qui A. 1629. Argentorati edidit Parris ſui Philippi Glaſeri, JCti Argentoratenſis ſyngramma hiſtoricum, de quo Caſpar Sagittarius T. I. introductionis in Hiſt. Eccleſ. p. 140.

2011 Ministerio de Cultura

25. *Synesii* ad Simplicium, Heliodorum, ad fratrem tres, & una ad Theodorum medicum. 26-30. *Dionysii* Sophistæ ad Stephanum, Demophilum, Anthemium, Eustathium & Julianum. 31. 32. ex *Alciphronis* Epistolis Ἁλίκτυπος ἐγκύμονι, Ἀμνίων φιλομόχῳ. Ex Epistolis *Theophylacti* Scholastici. 33. Εὐαγόρας Ἀντιπάτρῳ. 34. Διογένης χρυσῇ. 35. Ἀντισθένης Περίκλει. 36. Ἡρακλείδης Ἀντισθένει. 37. Εὐρυάδης Κίμωνι. 38. Παρμενίδης Χρυσοσθένει. 39. Πλάτων Ἀξιόχῳ. 40. Πλάτων Διονυσίῳ. 41. Προκόπιος Νηφαλίῳ. 42. Φιλίππῳ ἀδελφῷ. 43. Ἰωάννῃ. 44. Ἰλασίῳ. 45. Ἡλίᾳ. 46. Νηφαλίῳ. 47. *Juliani* Imp. ad Theodoram, Θεοδώρᾳ τῇ αἰδεσιμωτάτῃ. 48. ad Libanium. 49. ad Gregorium Ducem. 50. Lucianum Sophistam. 51. Zenonem. 52. Libanium, & 53. ad Maximum Philosophum. 54-62. *Isocratis* Epistolæ quatuor ad Philippum Regem. Ejusdem ad Alexandrum, Jasonis liberos, ad Timotheum, ad Mytilenæorum Principes. & ad Dionysium singulæ. Epistolæ *Anacharsidis* novem ex eadem Prevostæi officina 1581. 4. ad Athenienses, ad Solonem, Hipparchum, Medocum, Hanonem, ad filium Regis, ad Tereum, Thrasylochum & Crœsum.

XVI. Τῶν ἑλληνικῶν ἐπιστολῶν ἀνθολογία καὶ τῶν σοφῶν ἀποφθέγματα. Patavii 1710. forma minore.

De aliis Græcarum Epistolarum collectionibus, abunde dixi lib. 2. hujus Bibliothecæ cap. 10. In præsenti placet ad lectoris voluptatem subjungere salutandi formulas, quibus in Epistolis suis utuntur nostra ætate Græci. Edidit illas superiore anni 1724. Londini in 4. Vir humanitatis & exquisitæ doctrinæ laude cumulatissimus Josephus Wasse in Bibliothecæ litterariæ num. IX.

Nuncupationes Ecclesiasticæ & salutandi Formulæ, quibus utuntur in suo litterarum commercio Græci recentiores. Descripsit Beatissimus Ecclesiæ Hierosolymitanæ Patriarcha ac D. D. CHRYSANTHUS. Nobiscum vero communicavit GENNADIUS, Alexandriæ Hieromonachus & Archimandrita Dignissimus, Londini Hospes & Inquilinus.

Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ.

†Τῷ παναγιωτάτῳ, λῳγιωτάτῳτε καὶ σεβασμιωτάτῳ δεσπότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ

2011 Ministerio de Cultura

νικῷ πατριάρχῃ, κυρίῳ Ἱερεμίᾳ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ καὶ ἀδιποθήτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Παυευλαβῶς.

Patriarchæ Oecumenico.

✠Præsanctissimo, Doctissimoque & Reverendissimo Despotæ Patriarchæ Oecumenico ac D. D. (*) *Jeremiæ*, mediocritatis nostræ dilecto & charissimo Fratri & Consacerdoti in Spiritu Sancto,

Venerationem Maximam.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς Ἀντιοχείας.

✠ Τῷ μακαριωτάτῳ, θεοσεβεστάτῳτε, καὶ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ, τῆς μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας, καὶ πάσης ἀνατολῆς, κυρίῳ κύρ Ἀθανασίῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ καὶ ἀδιποθήτῳ ἀδελφῷ, καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος.

Παυευτυχῶς.

Εἰς Δαμασκόν.

Patriarchæ Antiocheno.

✠ Beatissimo, religiosissimoque & sanctissimo Patriarchæ magnæ Dei urbis Antiochiæ & universi Orientis, D. D. (**) Athanasio, mediocritatis nostræ dilecto & charissimo Fratri & Consacerdoti in Spiritu Sancto Feliciter agere.

Damasci.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς Ἱερουσαλήμ.

✠ Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳτε, καὶ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ κύρ Χρυσανθῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Παυευτυχῶς.

Εἰς Κωνσταντίνου πόλιν.

Patriar-

(*) Jeremias Patriarcha Constantinopolitanus, ad quem scripsere Doctores *Tubingenses*, hic vero illis cum judicio, zelo ac pietate multa respondit. *Demetrius Procopius de eruditis Græcis, in Bibliothecæ hujus Græcæ, Vol. XI. p. 770.*

(**) Athanasius ex Antiochia, Patriarcha Antiochenus, vir pietate & morum probitate venerandus, linguas Græcam callens atque Arabicam, sacrarum gnarus Scripturarum, sermonibus & vita ad virtutem adducens assiduè Christianum qui sub eodem vixit, populum. Id. p. 792.

2011 Ministerio de Cultura

Patriarchæ Hieroſolymitano.

✠ Beatiſſimo, ſapientiſſimoque & ſanctiſſimo Patriarchæ ſacræ urbis Hieruſalem & univerſæ Palæſtinæ D. D. (*) Chryſantho, mediocritatis noſtræ dilecto & chariſſimo Fratri & Conſacerdoti in Spiritu Sancto Felicitatem omnimodam.

Conſtantinopoli.

Τῷ πρώην οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ.

✠ Τῷ παναγιωτάτῳ, σεβασμιωτάτῳτε καὶ λογιωτάτῳ δεσπότῃ, πρώην οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, κυρίῳ κυρίῳ κυπριανῷ, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ & ποθεινοτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, αἰτίως καὶ εὐτυχῶς.

Patriarchæ nuper Oecumenico.

✠ Præſanctiſſimo, reverendiſſimoque & doctiſſimo Deſpotæ, Oecumenico nuper Patriarchæ D. D. Cypriano, mediocritatis noſtræ dilecto & chariſſimo Fratri & Conſacerdoti in Spiritu Sancto, Proſpere & feliciter.

Τῷ πρώην Ἀλεξανδρείας.

✠ Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳτε καὶ παναγιωτάτῳ Πάπᾳ καὶ πατριάρχῃ πρώην Ἀλεξανδρείας, κυρίῳ κυρίῳ Γερασίμῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι σεβασμιωτάτῳ μοι πατρί. Αἰτίως καὶ εὐχαρῶς.

Εἰς Ταμιάθι.

✠ Beatiſſimo, ſapientiſſimoque & præſanctiſſimo Papæ & Patriarchæ nuper Alexandrino, D. D. (**) Geraſimo reverendiſſimo Patri in Spiritu Sancto, Proſperitatem & plurimum Gaudium.

Tamiathi.

(*) Chryſanthus Notaras Peloponneſius, Patriarcha Hieroſolymitanus, conſobrinus Domini *Doſithei*, qui ante ipſum eodem Patriarchatu functus fuit, ſed non parum illo doctrina variaque eruditione ſuperior. Linguarum Græcæ & Latinæ, Theologiæ ac Mathematicæ peritus, in patribus Eccleſiæ bene verſatus; ſtuduit primum Conſtantinopoli, deinde in Italia, omnemque fere Europam peragratus eſt. Ipſo Patriarchatum gerente inſtauratum eſt Templum Hieroſolymitanum & Sancti Sepulchri cubiculum, concedente Turca. Scripſit *Introductorium in Geographiam*, Pariſiis; & librum *de Officiis Eccleſiaſticis Orientalis Eccleſiæ*, Bucareſti in Hungaro-Walachia impreſſum, utrumque vernacula Græcorum recentium Dialecto. Id. p. 793.

(**) Geraſimus Cretenſis, Patriarcha Alexandrinus, Theologus & Philoſophus, Græcæ, Hebraïcæ

2011 Ministerio de Cultura

Τῷ ἁγίας Θηβαΐδος.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ, λογιωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Θηβαΐδος, ὑπερτίμῳ & ἐξάρχῳ παντὸς τοῦ πρὸ Νείλου, κυρίῳ Ἀρσενίῳ.

Sacræ Thebaïdos Metropolitano.

✠ Reverendiſſimo, doctiſſimoque & religioſiſſimo Metropolitæ ſacroſanctæ Metropolis Thebaïdos, univerſæ terræ ultra Nilum Principi & Exarcho, D. Arſenio.

Τῷ πρώην Αὐθέντῃ τῆς Οὐγγροβλαχίας.

✠ Τῷ εὐσεβεστάτῳ, ὑψηλοτάτῳ, ἐκλαμπροτάτῳ καὶ χριστιανικωτάτῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Μπασσαράμπα Βοεβόδα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑμῶν καὶ θειοθήτῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Ἀξιοπρεπῶς.

Εἰς Οὐγγροβλαχίαν.

Ungrovalachiæ nuper Principi.

✠ Religioſiſſimo, celſiſſimo, illuſtriſſimoque & Chriſtianiſſimo Domino & Duci univerſæ Hungaro-Valachiæ, D. D. Joanni Conſtantino Baſſarampa Boëboda, mediocritatis noſtræ dilecto & chariſſimo Filio in Spiritu Sancto,

Honorem.

in Hungaro-Valachia.

Τῆς Μολδοβίας.

✠ Τῷ εὐσεβεστάτῳ, ὑψηλοτάτῳ, ἐκλαμπροτάτῳ καὶ χριστιανικωτάτῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Μολδοβλαχίας, κυρίῳ Ἰωάννῃ Δημητράσκῳ Βοεβόδα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑμῶν ἀγαπητῷ καὶ ποθεινοτάτῳ τοῦ ἡμῶν μετριότητος,

Ἀξιοπρεπῶς.

Εἰς Μολδοβίαν.

Moldaviæ Principi.

✠ Religioſiſſimo, celſiſſimo, illuſtriſſimoque Chriſtianiſſimoque Principi & Re-

Hebraïcæ & Latinæ Linguæ callentiſſimus. Alexandrinæ Eccleſiæ ultra annos 20. præfuit; tandemque ſe ſponte ſua Throno abdicavit, atque in ſacrum Montem Atho ſeceſſit, ubi per non multum temporis cum vixiſſet, tranquillo animo ac quieto diem obiit ſupremum. Scripſit *Decreta* atque *in Sacram Scripturam dilucidationes*, & *adverſus Judæos*. Id. p. 772, 773.

2011 Ministerio de Cultura

& Rectori universæ Moldaviæ, D. D. Joanni Demetrasco Boeboda, mediocritatis nostræ dilecto & desideratissimo Filio in Spiritu Sancto,
Honorem.
in Moldavia.

Τῆς ά ἁχελδών.

✝ Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τ πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχελδών, καὶ πάσης Βουλγαρίας, κυρίῳ Διονυσίῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἠγαπημένῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τ ἡμῶν μετριότητος,
Περιχαρῶς. Εἰς

Primæ Justinianæ sive Acridæ Archiepiscopo.

✝ Beatissimo & religiosissimo Primæ Justinianæ, h. e. Achridæ & universæ Bulgariæ Archiepiscopo, D. Dionysio, mediocritatis nostræ dilecto Filio & Consacerdoti in Spiritu Sancto,
Gaudium plurimum, in

Τῆς β' Ἰουστινιανῆς.

✝ Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ τ νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, κυρίῳ Συλβέστρῳ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τ ἡμῶν μετριότητος,
Ὑγιῶς καὶ εὐτυχῶς.
Εἰς Κύπρον.

Secundæ Justinianæ Archiepiscopo.

✝ Beatissimo & religiosissimo Archiepiscopo novæ Justinianæ & universæ Cypri, D. Sylvestro, mediocritatis nostræ dilecto fratri & consacerdoti in Spiritu Sancto,
Salutem & prosperitatem.
in Cypro.

Τῷ Σερβείας.

✝ Τῷ μακαριωτάτῳ ℭ θεοσεβεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Πεκίου, καὶ πάσης Σερβείας, κυρίῳ Καλλινίκῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ℭ συλλειτουργῷ τ ἡμῶν μετριότητος, Ὑγιῶς τε καὶ εὐτυχῶς εἰς.

Archiepiscopo Serviæ.

✝ Beatissimo & religiosissimo Archiepiscopo Pekii & universæ Serviæ, D. Callinico, mediocritatis nostræ dilecto fratri & consacerdoti in Spiritu Sancto,
Bene & feliciter in

2011 Ministerio de Cultura

τῷ Ἡρακλείας.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ ☪ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Ἡρακλείας ☪ Ῥαιδέστου, πρεσβύτῃ τῶν ὑπερτίμων, ☪ ἐξάρχῳ πάσης Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας, κυρίῳ Νεοφύτῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Περιχαρῶς.

Εἰς Κωνσταντίνου Πόλιν.

Metropolitano Heracleenſi.

✠ Reverendiſſimo & doctiſſimo Metropolitano ſanctiſſimæ Metropolis Heracleæ & Raideſti, principum Antiſtiti, & Exarcho univerſæ Thraciæ & Macedoniæ, D. Neophyto, mediocritatis noſtræ dilecto fratri & conſacerdoti in Spiritu Sancto.

Plurimum Gaudium.

Conſtantinopoli.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ ☪ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγίας Μητροπόλεως Κυζίκου, ὑπερτίμῳ ☪ ἐξάρχῳ πάσης Ἑλλησπόντου, κυρίῳ Κυρίλλῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Περιχαρῶς,

Εἰς Κωνσταντίνου Πολιν.

✠ Reverendiſſimo & doctiſſimo Metropolitano ſanctæ Metropolis Cyzici, Principi & Exarcho univerſi Helleſponti, D. Cyrillo, mediocritatis noſtræ dilecto fratri & conſacerdoti in Spiritu Sancto,

Plurimum Gaudium.

Conſtantinopoli.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Νικομηδείας, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Βιθυνίας, κυρίῳ Παρθενίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Περιχαρῶς.

Εἰς Κωνσταντίνου Πόλιν.

✠ Reverendiſſimo & doctiſſimo Metropolitano ſanctiſſimæ Metropolis Nicomediæ, Principi & Exarcho univerſæ Bithyniæ, D. Parthenio, mediocritatis noſtræ dilecto fratri & conſacerdoti in Spiritu Sancto,

Plurimum gaudere.

Conſtantinopoli.

✠ Χαλ-

2011 Ministerio de Cultura

✝ Χαλκηδόνος, πάσης Βιθυνίας, κυρίῳ Κωνσταντίῳ.
✝ Chalcedonis, universæ Bithyniæ, Domino Constantio.

✝ Θεσσαλονίκης, πάσης Θεσσαλίας, κυρίῳ Ἰγνατίῳ.
✝ Thessalonicæ, universæ Thraciæ, D. Ignatio.

✝ Καισαρείας Καππαδοκίας, ὑπερτίμῳ τῶν ὑπερτίμων, καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀνατολῆς, κυρίῳ Ἱερεμίᾳ.
✝ Cæsareæ Cappadocensis, principum Principi & Exarcho universæ Orientis, D. Jeremiæ.

✝ Ἐφέσου, πάσης Ἀσίας κυρίῳ Θεοφάνει.
✝ Ephesi, universæ Asiæ, D. Theophani.

✝ Ἀγκύρας, πάσης Γαλατίας, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✝ Ancyræ, universæ Galatiæ, D. Macario.

✝ Ῥόδου, πασῶν τῶν Κυκλάδων Νήσων, κυρίῳ Ἰγνατίῳ.
Rhodi, omnium Cycladum Insularum, D. Ignatio.

✝ Τορνόβου, πάσης Βουλγαρίας, κυρίῳ Διονυσίῳ.
✝ Tornovi, universæ Bulgariæ, D. Dionysio.

✝ Λαρίσσης, δευτέρας Θεσσαλίας, καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίῳ Παρθενίῳ.
✝ Larissæ, alterius Thessaliæ, & universæ Græciæ, D. Parthenio.

✝ Ἰωαννίνων, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Κερκύρων, κυρίῳ Κλήμεντι.
✝ Joanninorum, Principi & Exarcho Cercyreorum, D. Clementi.

✝ Ἀδριανουπόλεως, παντὸς Αἵμου, κυρίῳ Ἀθανασίῳ.
✝ Adrianopolis, universi Hæmimontis, D. Athanasio.

✝ Φιλιππουπόλεως, Θράκης Δροβοβητίας, κυρίῳ Νεοφύτῳ.
✝ Philippopolis, Thraciæ Drogobeticensis, D. Neophyto.

✝ Κρήτης, πάσης Εὐρώπης, κυρίῳ Ἰωάσαφ.
✝ Cretæ, universæ Europæ, D. Joasaph.

✝ Σμύρνης, πάσης Ἀσίας, κυρίῳ Παρθενίῳ.
✝ Smyrnæ, universæ Asiæ, D. Parthenio.

✝ Μιτυλήνης, πάσης Λέσβου, κυρίῳ Νικοδήμῳ.
✝ Mitylenæ, universæ Lesbi, D. Nicodemo.

✝ Νικαίας

2011 Ministerio de Cultura

✠ Νικαίας, πάσης Βιθυνίας, κυρίῳ Γενναδίῳ.
✠ Nicææ, universæ Bithyniæ, D. Gennadio.

✠ Πριύσης, πάσης Βιθυνίας, κυρίῳ Κυρίλλῳ.
✠ Priusæ, universæ Bithyniæ, D. Cyrillo.

✠ Ἀμασείας παντὸς Εὐξείνου Πόντου, κυρίῳ Διονυσίῳ.
✠ Amaseæ, universi Ponti Euxini, D. Dionysio.

✠ Ἀγχιάλου, πάσης μαύρης Θαλάσσης, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✠ Anchiali, universi maris rubri, Domino Macario.

✠ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, πάσης Αἰτωλίας, κυρίῳ Νεοφύτῳ.
✠ Naupacti & Artæ, universæ Ætoliæ, D. Neophyto.

✠ Πισιδίας, Σίδης, Μυρέων, καὶ Ἀτταλείας, κυρίῳ Λεοντίῳ.
✠ Pisidiæ, Sides, Myreorum, & Attaliæ, D. Leontio.

✠ Ἰκονίου, πάσης Λυκαονείας, κυρίῳ Ἀνθίμῳ.
✠ Iconii, universæ Lycaoniæ, D. Anthimo.

✠ Νεοκαισαρείας, Πόντου Πολεμονιακοῦ, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Neocæsareæ, Ponti Polemoniaci, D. Gregorio.

✠ Ἀθηνῶν, πάσης Ἑλλάδος, κυρίῳ Μελετίῳ.
✠ Athenarum, universæ Græciæ, D. Meletio. (*)

✠ Τραπεζοῦντος, πάσης Λαζικῆς, κυρίῳ Παϊσίῳ.
✠ Trapezuntii, universæ Lazices, D. Païsio.

✠ Δρύστρας, παντὸς τοῦ πρὸ Δουνάβου, κυρίῳ Ἀθανασίῳ.
✠ Drystræ, universæ terræ ultra Danubium, D. Athanasio.

✠ Θηβῶν, πάσης Βοιωτίας, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✠ Thebarum, universæ Bœotiæ, D. Macario.

✠ Μαρωνείας, πάσης Ῥοδόπης, κυρίῳ Καλλινίκῳ.
✠ Maroniæ, universæ Rhodopes, D. Callinico.

✠ Παρωναξίας, παντὸς Αἰγίου πελάγους, κυρίῳ Κυρίλλῳ.
✠ Paronaxiæ, universæ Pelagi Ægæi, D. Cyrillo.

✠ Σφ.

(*) Meletius, vir doctus, variæque eruditionis; Rhetor, Medicæ Artis abunde peritus, Græcam, Latinam, & Italicam Linguam callens, Joanninorum Scholæ primum fluduit, deinde in Italia; scripsit Librum *de Ecclesiastica Historia*. D. Procop. ib. p. 784.

2011 Ministerio de Cultura

✠ Σερρῶν, πάσης Μακεδονίας, κυρίῳ Στεφάνῳ.
✠ Serrarum, universæ Macedoniæ, D. Stephano.

✠ Εὐρίπε. πάσης Εὐβοίας, κυρίῳ Καλλινίκῳ.
✠ Euripi, universæ Eubœæ, D. Callinico.

✠ Μηθύμνης, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Λέσβε, κυρίῳ Ἀνθίμῳ.
✠ Methymnæ, Principi & Exarcho Lesbi, D. Anthimo.

✠ Οὐγγροβλαχίας, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Πλαγηνῶν, κυρίῳ Ἀνθίμῳ.
✠ Hungaro-Valachiæ, Principi & Exarcho Plagenarum, D. Anthimo.

✠ Μολδοβλαχίας, Σοτζάβας καὶ Πλαγηνῶν, κυρίῳ Μισαὴλ.
✠ Moldovalachiæ, Sotſavæ & Plagenarum, D. Miſael.

✠ Βερρόιας, ὑπερ. καὶ ἐξ. Θετταλίας, κυρίῳ Λεοντίῳ.
✠ Berrœæ, Principi & Exarcho Theſſaliæ, D. Leontio.

✠ Φιλίππων καὶ Δεκάμας, ὑπερ. καὶ ἐξάρχῳ Μακεδονίας, κυρίῳ Ἀνθίμῳ.
✠ Philipporum, & Dramæ, Principi & Exarcho Macedoniæ, D. Anthimo.

✠ Διδυμοτείχε, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Ῥοδόπης, κυρίῳ Ἰωακείμ.
✠ Didymotichi, Principi & Exarcho Rhodopes, D. Joachimo.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Χίε, κυρίῳ Γενναδίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος. Ὑγιείας

εἰς Χίον.

✠ Reverendiſſimo & doctiſſimo Metropolitano ſanctiſſimæ Metropolis Chii, D. Gennadio, mediocritatis noſtræ dilecto fratri & conſacerdoti in Spiritu Sancto, Salutem

in Chio.

✠ Τῷ πανιερωτατῳ & λωγιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Αἴνε, κυρίῳ Ἱερεμίᾳ, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνέυματι ἀγαπητῷ.

✠ Reverendiſſimo & doctiſſimo Metropolitano ſanctiſſimæ Metropolis Æni, D. Jeremiæ, dilecto in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ

2011 Ministerio de Cultura

✠ Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Νέων Πατρῶν, κυρίῳ Γρηγορίῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Reverendiſſimo & doctiſſimo Metropolitano Neopatræ, D. Gregorio, in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ παναγιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ξάνθης & Περιθεωρίας, κυρίῳ Μακαρίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Reverendiſſimo Metropolitano Xanthes & Peritheorii, D. Macario, in Spiritu Sancto.

✠ Μελενίκου, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Melenici, D. Gregorio.

✠ Προιλάβου, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Proilavi, D. Gregorio.

✠ Βιζύης, κυρίῳ Ἰωακείμ.
✠ Viſyæ, D. Joachimo.

✠ Γοτθίας καὶ Καφᾶ, κυρίῳ παρθενίῳ.
✠ Gotthiæ & Caphæ, D. Parthenio.

✠ Λήμνου, κυρίῳ Ἰωαννικίῳ.
✠ Lemni, D. Joannicio.

✠ Σηλυβρίας, κυρίῳ Λεοντίῳ.
✠ Sylebriæ, D. Leontio.

✠ Σωζυπόλεως, κυρίῳ Δαμασκηνῷ.
✠ Sozypolis, D. Damaſceno.

✠ Μεσημβρίας, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✠ Meſembriæ, D. Macario.

✠ Βιδύνης, κυρίῳ Συμεών.
✠ Vidynæ, D. Simeoni.

✠ Βάρνης, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✠ Varnæ, D. Macario.

✠ Σοφίας, κυρίῳ Ἀναστασίῳ.
✠ Sophiæ, D. Anaſtaſio.

✠ Δέρκων, κυρίῳ Νικοδήμῳ.
✠ Dercorum, D. Nicodemo.

✠ Μηδείας, κυρίῳ Παϊσίῳ.
✠ Medeæ, D. Païſio.

✠ Γάνου καὶ Χώρας, κυρίῳ Κωνσταντίνῳ.
✠ Gani & Choræ, D. Conſtantio.

✠ Ἴμπρου, κυρίῳ Γερμανῷ.
✠ Impri, D. Germano.

✠ Κορίνθου, πάσης Πελοποννήσου, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Corinthi, univerſæ Peloponneſi, D. Gregorio.

✠ Μονεμβασίας, Πάσης πελοποννήσου, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Monembaſiæ, univerſæ Peloponneſi, D. Gregorio.

✠ παλαιῶν πατρῶν, Πάσης Ἀχαΐας, κυρίῳ Ἀσενίῳ.
✠ Palapatræ, univerſæ Achaïæ, D. Arſenio.

2011 Ministerio de Cultura

✝ Ναυπλόιϛ καὶ Ἄργϛ, κυρίῳ Ἀμβροσίῳ.
✝ Nauplii & Argi, D. Ambroſio.

✝ Χριϛιανϛπόλεως, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✝ Chriſtianopolis, D. Gregorio.

Οἱ Ἀρχιεπίσκοποι.

✝ Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ ἁγίϛ καὶ θεοβαδίϛ ὄρους Σινᾶ, κυρίῳ Ἀθανασίῳ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ.

Archiepiſcopi.

✝ Reverendiſſimo & doctiſſimo Archiepiſcopo ſancti & cœleſtis Montis Sina, D. Athanaſio, fratri dilecto & conſacerdoti in Spiritu Sancto.

✝ Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Προικονήσϛ, κυρίῳ Θεοκλήτῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ.

✝ Reverendiſſimo & doctiſſimo Archiepiſcopo Præconeſi, D. Theocleto, fratri dilecto in Spiritu Sancto.

✝ Τῷ παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Λιτίτζης, κύρ Παλατίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ.

✝ Reverendiſſimo Archiepiſcopo Lititzæ, D. Palatio, fratri dilecto in Spiritu Sancto.

✝ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κώϛ, κύρ Κυρίλλῳ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ.

✝ Religioſiſſimo Archiepiſcopo Coi, D. Cyrillo, fratri in Spiritu Sancto.

✝ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Σάμϛ καὶ Ἰκαρίας, κύρ Γρηγορίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ.

✝ Religioſiſſimo Archiepiſcopo Sami & Icariæ, D. Gregorio, fratri & conſacerdoti in Spiritu Sancto.

✝ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Μύλϛ καὶ Κημύλϛ, κύρ Νεοφύτῳ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✝ Religioſiſſimo Archiepiſcopo Myli & Cemyli, D. Neophyto, in Spiritu Sancto.

2011 Ministerio de Cultura

✠ Τῷ θεοφιλεσάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Καρπάθου καὶ Κάσου, κύρ Νεοφύτῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ.

✠ Religiosissimo Archiepiscopo Carpathi & Casi, D. Neophyto, dilecto in Spiritu Sancto.

✠ Κασανδρείας, κύρ Ἰγνατίῳ.
✠ Casandriæ, D. Ignatio.

✠ Φαναρίου, κύρ Ὠδίνα.
✠ Phanarii, D. Odina.

✠ Ἄνδρου, κύρ Ἀθανασίῳ.
✠ Andri, D. Athanasio.

✠ Σίφνου, κύρ Μακαρίῳ.
✠ Siphni, D. Macario.

✠ Τζίας καὶ Θερμίων, κύρ Βαρθολομαίῳ.
✠ Tziæ & Thermiorum, D. Bartholomæo.

✠ Σαντορίνης, κύρ Ζαχαρίῳ.
✠ Santhorinæ, D. Zachario.

✠ Κυθήρων, κύρ Μελετίῳ.
✠ Cytherorum, D. Meletio.

✠ Κεφαληνίας καὶ Ζακύνθου, κύρ Τιμοθέῳ.
✠ Cephaleniæ & Zacynthi, D. Timotheo.

✠ Λευκάδος καὶ ἁγίας Μαύρας, κύρ Ἀνθίμῳ.
✠ Leucados & Sanctæ Mauræ, D. Anthimo.

✠ Πωγωνιανῆς, κύρ Εὐθυμίῳ.
✠ Pogonianæ, D. Euthymio.

✠ Χαλδίας, κύρ Γρηγορίῳ.
✠ Caldeæ, D. Gregorio.

Οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἡρακλείας.

Episcopi sub Metropol. Heracleensi.

✠ Τῷ θεοφιλεσάτῳ Ἐπισκόπῳ Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτων, κύρ Ἱερεμίᾳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ.

✠ Religiosissimo Episcopo Calliopolensi & Madytorum, D. Jeremiæ, dilecto fratri in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεσάτῳ Ἐπισκόπῳ Μάτρων καὶ Ἀθύρων, κύρ Νείλῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Religiosissimo Episcopo Matrorum & Athyrorum, D. Nilo in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεσάτῳ Ἐπισκόπῳ Τυρολώης καὶ Σερεντζίων, κύρ Νεκταρίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Reli-

2011 Ministerio de Cultura

✠ Religioſiſſimo Epiſcopo Tyroloæ & Serentziorum, D. Nectario in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεσάτῳ Ἐπισκόπῳ Μυριοφύτου καὶ Περισάσεως, κύρ Ἰωάσαφ τῷ ἐν ἁγίῳ Πνέυματι.

✠ Religioſiſſimo Epiſcopo Myriophyti & Periſtaſis, D. Joaſaph, in Spiritu Sancto.

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως.

✠ Τῷ θεοφιλεσάτῳ Ἐπισκόπῳ Ἀγαθουπόλεως, κύρ Ῥωμανῷ ἐν ἁγίῳ Πνέυματι ἀγαπητῷ.

Epiſcopus ſub Metropol. Addrianopolenſi.

✠ Religioſiſſimo Epiſcopo Agathopolenſi, D. Romano, dilecto in Spiritu Sancto.

Οἱ Ἐπίσκοποι Θεσσαλονίκης.

✠ Τῷ θεοφιλεσάτῳ Ἐπισκόπῳ Κίτρους, κύρ Ἀθανασίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνέυματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ.

Epiſcopus ſub Metropol. Theſſalonicenſi.

✠ Religioſiſſimo Epiſcopo Citri, D. Athanaſio, dilecto fratri & conſacerdoti in Spiritu Sancto.

✠ Καμπανίας, κύρ Κωνσαντίῳ.
✠ Campaniæ, D. Conſtantio.

✠ Σερβείων, κύρ Διονυσίῳ.
✠ Serviorum, D. Dionyſio.

✠ Ἀρδαμερείου κύρ Θεοφιλήτῳ.
✠ Ardamerii, D. Theophileto.

✠ Πέτρας. κύρ Μακαρίῳ.
✠ Petræ, D. Macario.

✠ Πολυάνης, κύρ Συμεών.
✠ Polyanes, D. Simeoni.

✠ Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους, κύρ Ἀνθίμῳ.
✠ Hieriſſi & Sacri Montis, D. Anthimo.

✠ Πλαταμῶνος, κύρ Μελετίῳ.
✠ Platamonis, D. Meletio.

✠ Ῥαντίνης, κύρ _____
✠ Rentinæ, D. _____

2011 Ministerio de Cultura

Τῦ Τορνόβυ οἱ Ἐπίσκοποι.

Sub Metropol. Turnovi, Epiſcopi.

✠ Τζερβενῦ, κύρ ——— ✠ Λοφτζῦ, κύρ ———
✠ Tzerveni, D. ——— ✠ Lophtzi, D. ———

✠ Πρεσλάβας, κύρ ———
✠ Preslavæ, D. ———

Τῦ Λαρίσης οἱ Ἐπίσκοποι.

Epiſcopi ſub Lariſſenſi Metropol.

✠ Δημητριάδ@, κύρ Ἰωαννικίω.
✠ Demetriadis, D. Joannicio.

✠ Λητζᾶς κὴ Ἀγραφων, κύρ Διονυσίω.
✠ Letzæ & Agraphorum, D. Dionyſio.

✠ Σταγῶν, κύρ Ἀρσενίω. ✠ Γαρδηκίυ, κύρ Γρηγορίω.
✠ Stagorum, D. Arſenio. ✠ Gardecii, D. Gregorio.

✠ Θαυμαχῦ, κύρ ——— ✠ Ζητυνίυ, κύρ ———
✠ Thaumachi, D. ——— ✠ Zetunii, D. ———

✠ Λοιδωρικίυ, κύρ ——— ✠ Ῥαζδοβιζίυ, κύρ ———
✠ Loidoricii, D. ——— ✠ Razdovizii, D. ———

✠ Σκιάθυ κὴ Σκοπέλυ, κύρ Κλήμεντι.
✠ Sciathi & Scopeli, D. Clementi.

Οἱ Ἐπίσκοποι Τῦ Ἰωαννίνων.

Epiſcopi ſub Metropol. Joanninorum.

✠ Βελᾶς, κύρ Φιλαρέτω. ✠ Δρυνυπόλεως, κύρ Παρθενίω.
✠ Velæ, D. Philareto- ✠ Drynopolis, D. Parthenio.

✠ Δελβίνυ κὴ Χειμάρρας, κύρ ———
✠ Delvini & Chimarræ, D. ———

✠ Βοθρόντι κὴ Γλυκεῶν, κύρ ———
✠ Bothronti & Glycorum, D. ———

XVII. Ut

2011 Ministerio de Cultura

XVII. Ut ad collectiones ſcriptorum Græcorum, quas recenſendas hoc capite in me ſuſcepi, redeam, variæ nec contemnendæ exſtant, quas *Joachimo Camerario* (*) Phœnici Germaniæ debemus. Sunt autem hæ:

1. ἐκλογὴ καὶ οἷον ἀπάνθισμα διαφόρων Ἐπιστολῶν Ἑλληνικῶν, ὑπό τε Ἄλδου καὶ ἄλλων ποτέ τινων ἐκδοθεισῶν, καὶ νῦν δὴ ὑπὸ παντοίων εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων γλῶσσαν μεθερμηνευθεισῶν, ὧν ἑκάστου τὸνομα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκπονήματος ἐνθενδὲν ὀφθήσεται. Complectitur libellus hic Epiſtolas ſelectas LXXXVI. Græce deſcriptas, *Dionis* unam ad Dionyſium quæ inter Platonicas legitur, tum nonnullas *Ariſtotelis*, *Phalaridis*, *Apollonii* Tyanenſis, *Platonis*, *Baſilii*. &c. Separatim deinde ſubjuncta legitur Latina harumce Epiſtolarum verſio, variis auctoribus, *Joach. Camerario* ipſo, *Joanne Sciuro*, *Paulo Vadino*, *Chriſtophoro Buſtio* Papebergenſi, *Matthia Flacio* Illyrico, *Laur. Durrio* Norico, *Hieronymo Schnædo*, *Matthia Irenæo* & *Johanne Sechelio*. Denique ſubjunctæ ſunt aliæ Epiſtolæ undecim, quarum ſingulæ ſuam ſtatim annexam habent verſionem. Harum binæ auctorem habent ipſum Camerarium, una ſub Ariſtotelis nomine ad Philippum, altera ſub Sopatri ad Dionyſium Areopagitam, cujus ad hunc Epiſtola præmittitur. Tubing. 1540. 8.

2. Libellus gnomologicus, bonarum utiliumque ſententiarum generalem expoſitionem Græcam Latinamque continens, ad puerilem quidem inſtitutionem accommodatus, ſed qui tamen adultioribus quoque oportunus eſſe poſſit. Lipſ. 8. ſine anni nota. Græce, & ad calcem voluminis Latine.

περὶ γνωμικῆς διδασκαλίας σύνοψις p. 25. de doctrina generalium ſententiarum, ſummula conſiderationis, auctore Joach. Camerario. p. 157.

(*) De Camerario optimo ac ſingulari Viro, & pulcherrime promerito de bonis litteris, Græcis præſertim, conſuli poſſunt D. *Andreas Freyhubius* oratione dicta in ejus funere 19. April. 1574. editaque Lipſiæ in 4. *Melchior Adami* in vitis Philoſophorum, *Jeremias Sohnius* narratione de vita Joach. Camerarii, *Theodorus Beza* in iconibus F. I. *Antonius Teiſſerius* in elogiis Thuaneis, *Jacobus Thomaſius* in præfationibus pag. 488. ſeq. *Gregorii Richteri* Melanchthoniana p. 443. ſeqq. *Adolphus Clarmundus* ſive qui latet ſub illo nomine Rudigerus in vitis eruditorum vulgatis Germanice T. VI. ſub init. & *Jo. Abrahamus Wimmerus* in ſchediaſmate ad B. Joannem Chriſtianum Buckium, de Camerario, Lutheri meritis nihil detrahente Witeb. 1723. 4. Apud Voſſium de ſcientiis Mathematicis p. 377. ubi digna laude Camerarium mactat, pro Anno ↀIↃ IↃ LXXXIV. quo denatus fuiſſe traditur, emendandum eſt LXXIV.

2011 Ministerio de Cultura

Sententiæ ſelectæ ex *Platone*. Græc. p. 33. 79. ſeq. 83. & Lat. pag. 165. 219. 224.
Ex *Lyſiæ* & *Iſocratis* Orationibus. Gr. p. 42. 43. ſeq. & Lat. p. 176.
Ex Orationibus *Lycurgi* Gr. p. 85. Lat. p. 226.
Ex Orationibus *Andocidis*, *Dinarchi*, & *Æſchinis*. Gr. p. 47. Lat. p. 182.
Ex Orationibus *Demoſthenis*. Gr. p. 49. 86. Lat. p. 183. 227.
Ex *Herodoto*. Gr. p. 55. Lat. p. 190. ſeq. & 301.
Ex *Thucydide*. Gr. p. 59. 81. 84. Lat. p. 195. 221. 225.
Ex *Xenophonte*. Gr. p. 63. 82. 86. Lat. p. 200. 223. 227.
Ex *Ariſtotele*. Gr. p. 70. 80. 82. 84. Lat. p. 208. 220. 222. 225.
Ex *Polybio*. Gr. p. 75. Lat. p. 215.
Ex *Plutarcho*. Gr. p. 77. 85. 87. Lat. p. 217. 227. 228.
Ex *Halicarnaſſeo* (Dionyſio) Gr. p. 79. Lat. p. 218.
Ex *Athenæi* Dipnoſophiſtis. Gr. p. 81. 83. Lat. p. 221. 223.
Ex *Theophraſto*. Gr. p. 86. Lat. p. 227.
Ex *Euſtathio* ad Homerum. Gr. p. 85. 86. Lat. p. 226. 227.
Agapeti ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν, expoſita capita præceptionum ad Imperatorem Juſtinianum ex MS. Joannis Sambuci, quod cum editione Colonienſi ante annos quinquaginta duos vulgata Camerarius contulit. Gr. pag. 87 -- 108. Lat. pag. 227 -- 251. Sicut in Græcis primæ capitum litteræ ſive acroſtichi reddunt hæc verba: Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγάπητος ὁ ἐλάχιστος διάκονος, ſic in Latina Camerarii verſione (*) ex primis capitum litteris leges hæc; *Diviniſſimo & pietate ſummo Regi noſtro Juſtiniano Agapetus in minimis Diaconus.* Confer ſi placet quæ de hocce ſcripto dicta a me ſunt Volum. VI. hujus Bibl. pag. 570. ſeq.

Epiſtola

(*) Camerarius annotat, à Græcis capita illa Agapeti vocari κεφάλαια βασιλικήν ſeu κέφαλια βασιλικά, quibus nominibus ſignificatur compoſitio minus elaborata, & operæ feſtinatæ fabrica, & quaſi commentarius ad Regum pertinens conſiderationem. *Fuit autem interpretatio noſtra aliquanto operoſior, in ſtudio illam Græca orationis παρηγορικῶς comta formam effingendi.* Scholia Græca quæ in Sambuci MS. reperit, indigna editione Camerarius exiſtimavit, *nam adjectam*, inquit, *in Sambuceo libello puerilem verborum explicationem, neque tempore hoc neceſſariam, neque propoſito noſtro congruentem duximus.* Auctor illorum ſcholiorum græcorum adhuc inditorum *Moſchopulus*, ex quibus excerpta quædam dedi Volum. XII. hujus Bibl. pag. 306. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

Epiſtola *Palladii* de Indicis gentibus & de Bragmanibus, edita primum ex MS. Jo. Sambuci, quod mendoſe exaratum ab imperito linguæ Græcæ & indocto ſcriba Camerarius queritur. Græce p. 110--149. Latine p. 253-294. notæ p. 302. ſeq. Hanc Palladii Epiſtolam centum amplius annis interjectis tanquam ineditam Græce & Latine Eduardus Briſſæus Lond. 1668. 4. in lucem protulit, ut dixi Volum. IX. hujus Bibl. p. 10.

3. *Ἐπιγράμματα ἑλληνικὰ τῶν παλαιῶν ποιητῶν καὶ Ἐπιτάφια*, Epigrammata Veterum Poëtarum atque Epitaphia, cum epigrammatis Joachimi Camerarii & Jacobi Micylli, Baſileæ ex officina Hervagiana 1538. 8. In hoc libello Græce exhibentur inprimis *oracula* ex veterum ſcriptis collecta, cum nonnullis Sibyllinis p. 1-34. Deinde p. 35. ſeq. *griphi* ſive *ænigmata*. Hinc *epigrammata* omnis generis *ἐγκωμιαστικὰ καὶ σκωπτικὰ, παροιμιακά τε καὶ γνωμικὰ καὶ ὅσα παιγνιώδη ἢ τοιοῦτροπα* p. 38. Porro *ἀναθηματικὰ καὶ εἰς εἰκόνας.* p. 63. *Ἐπιτάφια* p. 79. Non ex anthologia epigrammatum Planudea ſed ex aliis veterum ſcriptis hanc collectionem à Camerario adornatam facile apparet, cui deinde ſubjunxit epigrammata quædam Græca recentium *Politiani* p. 97. *Jacobi Micylli* Argentoratenſis p. 100. & quæ ipſe non infelici vena compoſuit Camerarius p. 103--141. in quibus & griphi quidam p. 117. & hymni ſacri p. 122. ſeq. & onirocritica adjuncta, onirocriticis *Aſtrampſychi* (*) ſine nomine auctoris præmiſſis p. 138. Claudunt volumen nonnulla ex oraculis & epigrammatibus priſcis à Camerario Latine verſa p. 143--159.

4. Diſputatio de piis & catholicis atque orthodoxis precibus & invocatione Numinis Divini: & expoſitæ formulæ harum, tam de ſacris Scripturis quam aliorum uſurpatione deſcriptæ Græce & Latine. acceſſerunt definitiones præcipuarum rerum quarum mentio in hac diſputatione fit. Argentorat. 1560. 8.

In hoc libro poſt piam & eruditam Camerarii de precibus & adoratione ad ſolum DEUM, non ad imagines nec ad Mariam aut Sanctos referenda diſſertationem p. 1-70. ſequuntur Preces SS. *Chryſoſtomi, Baſilii*

(*) De his dictum lib. IV. hujus Bibl. c. 13. §. 11. Hadrianus Junius lib. I. animadverſor. c. 18. verſus LXXV. onirocriticos edidit & verſione etiam donavit. In hac Camerarii editione autem ſunt verſus LXXXIV.

2011 Ministerio de Cultura

Basilii, Gregorii Nazianzeni, Jo. Damasceni, & aliorum Græce descriptæ ex libello precationum quo Græcæ Ecclesiæ utuntur, & Camerarius appellat Μηναῖον p. 71--92.

Preces Græce excerptæ ex sacris litteris: *Oratio Dominica*, p. 99. *Oratio JESU* ex Johannis XVII. p. 100. cum Græca elegiaca Camerarii metaphrasi p. 103. Oratio *Jacobi* Genes. XXXII. & *Mosis* Deut. IX. p. 108. & Exod. XXXII. XXXIII. p. 141. seq. *Josaphati* 2. Paralipom. VIII. ex Heroica metaphrasi Græca p. 109. & Latina elegiaca p. 231. Precatio *Hiskiæ* Regis 4. Reg. XIX. p. 111. *Manassæ* Regis p. 112. *Jonæ* Prophetæ ex Jon. II. & *Jeremiæ* p. 114. cum Latina Heroica metaphrasi p. 232. Precatio *Danielis*, Dan. IX. p. 116. *Esdræ*, Esdr. IV. & Neem. IX. p. 118. 121. *Judithæ*, Judith. IX. & VI. p. 126. 128. *Tobiæ*, Tob. III. ibid. *Baruchi* p. 129. *Mardochæi* & *Estheris* ex Esther. XIII. & XIV. p. 130. 131. Precatio *Salomonis* nomine ex libro Sapientiæ c. IX. p. 133. quem librum Camerarius ait existimari compositum à Philone ἐκ προσωποποιΐαν. *Salomonis* ex 3. Reg. VIII. p. 135. Ex Proverbior. XXX. p. 140. *Neemiæ* 2. Maccab. I. *Psalmus* LI. p. 142.

Formulæ precationum piarum recentes, à Camerario Græce compositæ p. 144. seq. elegia Eucharistica ad CHristum p. 157.

Formulæ benedictionum & laudes atque gratias DEO agendi, ex sacris litteris, Melchisedechi, Genes. XIV. p. 160. Isaaci Genes. XXVIII. Jacobi Genes. XLVIII. Benedictio sacerdotalis Num. VI. Salomonis 3. Reg. VIII. p. 161. Esdræ, Esdr. VII. p. 162. Trium puerorum (*) p. 163. Zachariæ ex Luc. I. p. 167. cum Latina metaphrasi Heroïca p. 234. Elisabethæ ex Luc. I. Esaiæ XII. ex Metaphrasi Græca Camerarii Heroica. p. 168. Tobiæ XIII. p. 169. Mosis (**) Exod. XV. p. 172. Annæ & Elcanæ (***) 1. Samuel. II. p. 174. Davidis

(*) Ad calcem hujus hymni sive δοξολογίας, ex libris ecclesiasticis Græcorum hæc adduntur. p. 167. εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, προφῆται καὶ Μάρτυρες Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, καὶ Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(**) ἄρδην βυθίσας φαραὼν, Μωσῆς λέγει.

(***) Θεὸν γεραίρει χήρα πίτυσα ξένως.

2011 Ministerio de Cultura

Davidis 2. Reg. XXII. p. 176. Hiskiæ Regis, Esai. XXXVIII. p. 180. Judithæ, Judith. XVI. p. 181. Jesu Sirachidæ p. 182. Mariæ Virginis ex Luc. I. p. 185. cum metaphrasi Latina Heroica Camerarii. p. 236. hymnus ἐξιτήριος sive valedictorius Simeonis, ex Græca ejusdem Camerarii metaphrasi p. 186.

Doxologia Ecclesiastica p. 186. Precatio Clementis Alex. p. 222. Hymnus in Salvatorem p. 223. Hymnus quotidianus. p. 224.

Hymni recens Græco carmine à Camerario compositi, in SS. Trinitatem p. 187. in CHristi genethlia sive Nativitatem. p. 188. 191. 192. 212. 218. in Spiritum S. p. 195. in passionem & resurrectionem CHristi. p. 208. ᾠδὴ εὐλογητική. p. 225.

Formulæ gratiarum actionum recentes Græcæ. p. 227.

Preces pro Catechumenis in terra prostratis, incipiente Diacono, lege Ecclesiæ, ex his quæ sunt apud S. Chrysostomum in primum secundæ ad Corinthios, Latine versæ à Camerario. p. 230.

Formulæ precum Latinæ. p. 237. Psalmi XLVI. meditatio, DEUS noster refugium & virtus. p. 250.

Definitiones rerum sacrarum, Græcè compositæ à Camerario. p. 255-261.

Responsio versibus Græcis jambicis ad triplex dubium, quomodo precibus precumque formulis sit opus, cum DEO jam nota sint omnia, nec curet ille verborum cultum aut blanditias, & ipse immotus atque immutabilis sit in suis consiliis. p. 262. 263. Sed tertium dubium ejusque solutionem non injucundum fuerit hoc loco ipsius verbis cognoscere:

Ἀλλ' ἔστιν ὁ Θεὸς οἵῳ αἰὲν ὁ αὐτὸς ὤν,
καὶ ἀμεταβλήτῳ ἐν οἷς πρόσεδε πανταχῇ.
πῶς ἂν ἀκούσας τῶν ἐμῶν προσευγμάτων
μεταστρέφοιτο πρὸς παθῶν πάθεσιν ἐμοῖς;
ὃ γὰρ μεταινοεῖ κεῖνῳ ὥσπερ τις βροτός.

ΛΥΣΙΣ.

Διὰ τοῦτο γίνεθ' ὅσα γ' αἰτησώμεθ' ἂν
τῇ πίστει ἀναβολῶντες, ὅτι κεκελεύσμεθα
καὶ τῆς ἐπαγγελίας πάρεστι τἀσφαλές.
οὐτῳ γὰρ ἀστρέπτῳ Θεῷ καὶ δίῳ,
οὐκ ἔσθ' ὅμως ὅπῃ ἀνελείμων στρόπης.

2011 Ministerio de Cultura

ἀλλ' αἰὲν ἔυσπλαγχνον τρόπον ἔχει χρηστὸς ὤν.
ὃ γάρ ἐπαίειν δυναμένης ἀνθρωπίνης
φύσεως, λεγομένων ῥήμασιν θείων θεῦ,
ταῖς ἀθενείαις τῶν βροτῶν ὁ Κύριος
συμπεφόρητο διειλεχθεὶς σωτηρίως,
ἅτε οἶδε πρεσβεύων, ἅπερ πρεσβεῖπεν ἀποστόλων.
βέλη δὲ πάντα καλειδέναι σαφῶς χάδε;
πίστευε, τῇ πίστει γὰρ ἡ γνῶσις ἕπεται.
πίστις δὲ τὰς ἱερὰς γραφὰς σήραγμ' ἔχει
θεῖ τ' θεοῖο πεθελιωμένη λόγῳ,
ὕκτασα γνῶσιν ἀληθείας σωτήριον.

5. Ἀριθμολογία ἠθικὴ, in quo libello continentur Græcè numeris (*) definitæ indicationes variæ, de quibus animus inſtrui poteſt multiplici cognitione, inprimis prudentiæ & honeſtatis præceptis, v.g. *tria non indigent multis laudibus, ſed præſtantiam ipſa ſuam ſatis produnt per ſe:* ά, καλὸς οἶνος πινόμενος, β' λόγος σοφὸς πρεφερόμενος, γ' ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τοῖς δεινοῖς. 1. *bonum vinum quando bibitur.* 2. *ſermo ſapienter prolatus.* 3. *vir magnus in rebus adverſis. Ad quatuor res properare ſtolidum eſt,* ά ἐπὶ μάχην καὶ πόλεμον. β' ἐπὶ τὸ μεθύσκεσθαι καὶ τὴν κυβείαν. γ' πρὸς δεῖπνον ἂν μὴ ἄκλητος, δ' πρὸς τὸ λαλεῖν ὄντα ἀνόητον. 1. *ad rixam & bellum.* 2. *ad ebrietatem & aleam.* 3. *ad cœnam ſi non ſis vocatus,* & 4. *ad loquendum ſi non ſapias* &c. Huic arithmologiæ Ethicæ ſubjiciuntur Græcè, fabulæ ſex: Etho-

(*) Qualia Græce hoc libello dedit Camerarius, & Philo offert libello de numero ſeptenario talia multa notarunt libris Latine editis Petrus Bungus in opere de myſteriis numerorum Bergoni 1585. & Pariſ. 1618. 4. Petrus Lindenbergius de præcipuorum tam in ſacris quam Ethnicis ſcriptis numerorum nobilitate, myſterio & eminentia, cum auctario Henr. Ranzovii, Roſtoch. 1591. 8. & cum novo auctario ad calcem Chriſtiani Woldenbergii de numeris utriusque juris, Francof. 1670. 4. Athanaſius Kircherus in arithmologia de abditis numerorum myſteriis. Rom. 1665. 4. Joannes Rhodius ſive Roſenbergius in trinis Theologicis, Philoſophicis & Jocoſis, Chiliade 1. & 2. A. 1584. & 1585. 8. Jo. Paulus Wurfbainius de numero ſeptenario, Jo. Bona de Divina Pſalmodia p. 413. 443. 451. Opp. & Auctor libri Germanice editi das ein mal eins cum notis variorum. Dreßden 1703. 8. Jo. Fridericus Riedererus in der Geheimniß reichen Zahl Drey. Norimb. 1712. 8. Carolus Biſani in dem Schlüſſel zum Geheimniß der Weiſen und klugen Welt. 1708. 8. atq; idem Riddererus in Unterſuchung der Zahl Sieben. Francof. 1719. 8. &c.

2011 Ministerio de Cultura

Ethopœia Heſiodi adverſus Lucianum (*) ſe defendentis, ὅσα εἴποι ἂν εὐλόγως ὁ Ἡσίοδος ἀποκρινάμενος πρὸς τὴν Λουκιανικὴν ἀντιλογικὴν προσλαλιάν. Exempla narrationis, apophthegmatum & parabolarum. Ænigmata XXI. ſive griphi Græcis verſibus hexametris. στίχοι ὑφαντοὶ ſive verſus per verba ſingula invicem ſibi reſpondentes, quales ſunt hi duo:

ἄρτος, χιτὼν, πατήρ τε καὶ λιμὴν γίνου
πεινῶσι, γυμνοῖς, ὀρφανοῖς, τοῖς ἐν ζάλῃ.

& retrogradiendo:

αἰδὼς, πόνοι, Φρόνησις, ἡσυχία πρέπει
Γέρουσιν, ἀνδράσιν, νέοισι, παιδίοις.

Problemata arithmetica IV. & Geometrica IV. quorum primum petitum ex Plutarchi convivio VII. ſapientum. Dialogi III. more Socratico inſtituti. Confirmatio definitionis de pulchro. Expoſitio definitionis de ratiocinatione. Confutatio, quod Plato non in Ægypto res ſacras Hebræorum didicerit. Chria de dicto Biantis quo malos pœnam effugere negavit. Laus ſententiæ Iſocrateæ in Orat. de pace, quod nullum præſentius ſit remedium adverſus animorum ægritudines & cupiditates quam prudens & oportuna oratio. Deſcriptio picturæ qua tempus noſcendum innuitur. Rei admirandæ quæ domo de cœlo tacta olim in qua Hunericus commoratus eſt, accidit, enarratio. Græce omnia, Baſileæ apud Jo. Oporinum 1551. 8.

Eadem collectio auctior vidit lucem addita etiam Latina verſione Joachimi Camerarii filii, ſubjunctisque exemplis diverſis exercitii Rhetorici, id eſt, oratione perſpicua enunciandi cogitationes prudentiæ & doctrinæ. Lipſiæ ex officina Valentini Papæ, 1552. 8. & apud Voegelinum 1571. 8.

6. De invocatione ſanctorum qui ex hac vita exceſſerunt. Lipſiæ 1584. 8. In hoc libello poſt præfationem Latinam ad Petrum Medmanum de miſeria eorum qui veritati improbe reſiſtunt, exhibentur Græce (1) Camerarii (**) Epiſtola ad Bartholomæum Latomum, qui

(*) Luciani Διάλεξις πρὸς Ἡσίοδον legitur T. 2. edit. Amſt. p. 486.
(**) Inſcribitur Epiſtola: ὁ Ταμίας τῷ Λατόμῳ χαίρειν. Denotat autem vocabulum

2011 Ministerio de Cultura

ſanctorum invocationem tuendam in ſe ſuſceperat. (2) Epiſtola Camerarii ad Matthiam Irenæum Francum de ſtatu illorum temporum, & de Lutheri ac Melanchthonis meritis in Eccleſiam remediisque Eccleſiæ emendandæ. (3) Epiſtola *Antonii Eparchi* ad Philippum Melanchthonem, quam dignam lectu infra ſubjiciam, fateor enim & mihi contigiſſe, quod legentem eandem ſenſiſſe ſe teſtatur Camerarius, ἦν ἀναγνὺς ἥδιστά τε τῆς λέξεως εὐαρμοστίᾳ καὶ γνώμης εὐστοχίᾳ, καὶ ἐδόκουν ἐν ἐκείνῃ ἐναργῆ τινα εἰκόνα τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς σοφίας καθορᾶν, ἐχάρην δὲ καὶ ὑπὸ τοιούτου ἀνδρὸς ἀξίως ἐπαινούμενον ἰδὼν τὸν Φίλιππον. (4) Camerarii Epiſtola ad Zoëbium ex amico adverſarium. (5) De futura rerum mutatione præſignificatio, adjuncto loco ex Plutarchi Sylla. Hæc ſcripta Græce vulgata à Camerario, Latine vertit & poſt anni ſpatium in Academia Regii montis edidit M. Melchior Iſinderus, adjuncto ſcripto Melanchthonis de aperiendo ludo liberalium artium litterario, quod idem Iſinderus ex Germanico Latine eſt interpretatus. Sed ecce jam tibi promiſſam Antonii Eparchi ad Melanchthonem Epiſtolam.

ΦΙΛΙΠΠΩ ΤΩ ΜΕΛΑΓΧΘΟΝΙ, Ἀντώνιος ὁ ἔπάρχος, εὖ πράττειν.

Το σεμνόν σου τῶν τρόπων, καὶ τὴν λοιπὴν ἀπείκειαν οἶδα, καὶ πολλῶν ἀκούσας Μελάγχθον ἀγάσιμε. ἔγνων ἔτι δὲ καὶ τὴν παιδείαν, καὶ τὸ φιλόσοφον ἦθος σου, καὶ τὴν περὶ θεοῦ λόγους δεινότητα, ἐντυχὼν βίβλοις λογιωτάταις ὑπομνήμασί σου. ἐπυθόμην δὲ αὖθις καὶ τὸ ἀξίωμα ὁ φέρεις καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τέλει χριστιανοῖς, ἀπὸ τούτου καὶ ἦν κέκτησαι παῤῥησίαν πρὸς Οὐελβελίους τε καὶ Γερμανούς, καὶ θεοῦ λεγομένους φεύγους, παῤ οὐκ ὀλίγων

lum Ταμίας Camerarium ſive Quæſtorem (Kammermeiſter) quod nomen officii majoribus ejus præ avito Liebhardi placuit, ex qua familia patritia Norimbergenſi natus eſt Joannes, Senator Pabebergenſis ſive Bambergenſis Joachimi noſtri Camerarii Pater. Confer Jo. Theodori Leubſcheri Τὸ μαχαιρίτου ἀποσπασμάτια litteraria c. 2. Nova litteraria Germaniæ A. 1705. p. 10. Pauli Freheri theatrum virorum doctorum pag. 1468. & Hiſtoriam Bibl. D. Joannis Fabricii Theologi Helmſt. parte IV. p. 35.

2011 Ministerio de Cultura

ὀλίγων ἔμαθον. ταῦτα μέγιστα ἔνεστί σοι, εἴτε θεοῦ, εἴτε θεοῦ τῆς φύσεως, εἴτε θεοῦ τῆς φιλοπονίας ἐνεργετήματα, ἐκκαλυπτικὰ γίνεται σημεῖα, ᾧ μέγα τι δύναται κατορθοῦν ἐν τῷ βίῳ. ὅθεν πολλάκις πρὸς ἐμαυτὸν σκεψάμενος τὴν εὐμοιρίαν ταύτην τῶν παρόντων σοι πλεονεκτημάτων, ἐν μέρει δὲ καὶ τοῦ παρόντος καιροῦ λογισάμενος, ὡρμήθην κἀν μήπω πρότερον ἢ γράμμασι πεπιτυχήκαμεν ἀλλήλοις, ἢ ἄλλως συνελήλυθαμεν, ἐν τῷ παρόντι γε ὀπτεῖλαι σοι. ἅμα μὲν φιλίας ἀρραβῶνα καταβαλλόμενος πρὸς σὲ, ἅμα δὲ, καὶ συμβουλεῦσαι τὰ δοκοῦντα πρὸς τὸν παρόντα θόρυβον ἐνθυμούμενος. ὁρῶν γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἐν Χριστῷ πολιτείας κάμνουσαν ἤδη τὰ λοίσθια, καὶ τὸν ὑπὲρ ψυχῆς ἀγωνιζομένην ἀγῶνα, μηδένα δὲ τῶν δυναστευόντων ἢ ὀπωσοῦν ἀμυνόμενον τοῦ κακοῦ, ἄχθομαι καὶ πεπαθὴς γίνομαι, κινδυνεύων καὶ ταύτης τῆς κοινῆς ἁπάντων πολιτείας ἀποστερηθῆναι, ὥσπερ δήπου καὶ τῆς ἰδίας. ἀσπαζόμενος γὰρ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ τῆς δουλείας ἐπάρατον ἆχος ἀποφεύγων, ἐν ἀλλοδαπῇ νυνὶ διατρίβω, ὅθεν δὴ ἐξ ἀπόπτου μοι γίνεται θεάσασθαι τὸ πατρῷον ἔδαφος ἀδακρυτὶ, Ἑλλάδια τὴν ποτὲ κλεινήν, ζυγὸν δουλείας ἀκλεῶς ὑποφέρουσαν. συμφέρομαι δ' ὁπωσδήποτε τοῖς παροῦσιν, ἀρχόμενος τῇ κοινῇ ταύτῃ τῶν χριστιανῶν εὐδαιμονίᾳ, ἧς ἀρχὴν ἤγημαι καὶ πηγὴν τὴν ἀοίδιμον ἐλευθερίαν. τὸ δὲ καὶ ταύτης στερηθῆναι κινδυνεύειν χριστιανὸς, δεινὸν πάντως, καὶ ὅτε δεῖ καὶ ὅτε γῆς ἀπτόμενον φαίνεται. ἀλλ' οἱ μὲν ἄ φασι ταῦτα γενήσεσθαί ποτε. ἐγὼ δὲ τοῦτο μόνον ὑποθεσιν τῆς ὑποστολῆς ποιούμενος, καί σέ ποτε προσκαλέσομαι μάρτυρα, ἂν μὴ πρὸς τὸ βέλτιον μεθαρμοσθῇ τὰ χριστιανῶν. τί γὰρ, ὦ δέσιμε Φίλιππε, Σολιμάνης ὁ πάσης ἀρετῆς ἐχθρὸς, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν πραγματεύεται; ἄδην ἄλλο πάντως, ἢ τὸν ᾧ ψευδοπροφήτην νόμον κύριον ἀνὰ πᾶσαν κατασῆσαι τὴν οἰκουμένην. μήτιγε χρημάτων ἀπωλήσεως ἔχει; μήτιγε προσόδων; ἥκιστα. καὶ χρήματα γὰρ καὶ προσόδους ὅσας ἄδηλος ἄλλος ἔχει. μήτιγε πόλεων καὶ χώρας ὑπεύθυμος; καὶ μὴν πάντας πλείονα μόνος ἔχει. τί δ' ἔστιν ὃ βούλεται; εὐσεβές τι, νὴ τὰς χάριτας, καὶ θεῖον, ὡς ἔκ

2011 Ministerio de Cultura

οἶδ' εἴτις ἄλλῳ λογίζεται. ὥσπερ ἕτερῳ Ἡρακλῆς, ἐξελάσαι τῷ κόσμῳ τὴν κακίαν προήρηται, καὶ κατασῆσαι τὴν λύπην, μακαρίους τε ἡμᾶς ἅπαξάπαντας ἀποδεῖξαι. τί τοῦτο λέγεις; παπαὶ τῆς εὐεργεσίας. οὐόμενος μηδένα τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμόνως οἷόν τε βιῶν, ἂν μὴ κατὰ τὴν Μαωμεθ πολιτείαν ζιώῃ, ἐθέλεται τὸν νόμον αὐτοῦ, ἄρχοντα πάντων ἀποφῆναι. τοῦτ' ἔς' ἐκεῖνο, φίλιππε, τοῦτ' ἔστι τὸ σπουδαζόμενον αὖπω. κἂν δαίμονί τινι πονηρῷ, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ὑπὸ χεῖρά οἱ ξυμβαίη γενέσθαι, τοῦτο δὲ μόνον μὴ τύχοι, ὁ παύσαιτ' ἂν αὖθις πολεμῶν ἡμῖν, ἐς' ἂν ὕδωρ τε νάῃ τὸ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ. οἱ δὲ τὰ χριστιανῶν διοικοῦντες, τίνων ἔχονται πρὸς Θεοῦ; ἢ τί πρὸς ἐπανόρθωσιν καταρθοῦσι τῷ βίῳ; ἐν πέντε σισύραισιν ἐγκεκορδυλημένοι καὶ ῥέγχοντες, φησὶν ὁ κωμικὸς, οὐδ' ὄναρ λογίζονται τῶν σφίσι προσηκόντων. οὔτε γὰρ τῶν παρόντων ἐπιμελοῦνται, οὔτε τοῦ μέλλοντος φρόνοιαν τίθενται, ἀλλ' ἔργον νηφόντων ἐργαζόμενοι, μίαν ἀεὶ τρίβουσι τὸν χρόνον. κἂν δέποτ' ἐνθυμηθῶσι τι τῶν δεόντων ποιεῖν, αὖθις ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀναβαλλόμενοι, ἄτῃσι παλαίουσι παρὰ τὸν Ἀσκραῖον Ἡσιόδον. ἡ γὰρ τῶν καιρῶν ὑστεροῦσες, οὐδὲν συμπεραίνουσιν, ἢ διϊσάμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐπ' οἴκου πάλιν ἄπρακτοι γίνονται. διὸ συμβαίνει τὸ τύραννον, οὐ μόνον ἀνεπιλήπτως ἄρχειν φαίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἐπαινετῶς. ἡμᾶς δὲ ἀτημελήτως, καὶ εἰ μὴ προπετὲς εἰπεῖν, πάνυ ψυχρῶς. ἔνθεν δὴ τὰ μὲν ἡμέτερα, σάλῳ πολλῷ καὶ κλύδωνι καθ' ἑκάστην καὶ κρημνῷ φέρεσθαι συμβαίνει. τὰ δὲ τῶν πολεμίων, ἀλληλοχίας ἀῤῥήτῳ τινὶ τάξει, ὀρθούμενα καὶ κατευοδούμενα δείκνυσθαι. εἶθ' ἡμεῖς ποτνιώμεθα καὶ τὰς χεῖρας αἴρομεν, καὶ τὸ θεῖον ἱκετεύομεθα. οἱ δὲ καὶ καταγελῶσιν ἡμῶν. ἀλλ' εἰ μὲν ἡ κάκωσις αὕτη θεόθεν ἐφέρετο τοῖς πράγμασιν, ἦν ἂν πᾶσι νοῦν ἔχοντι τὴν θεομηνίαν γενναίως ἐνεγκεῖν. ὅταν γάρ τις θεῶν βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν, λέγει Σοφοκλῆς, ἐπειδὴ δὲ, οὐδὲν ἄλλο τοῦ σφάλλεσθαι καὶ κακῶς διατίθεσθαι τὰ ἡμέτερα αἴτιον εἶναι φαίνεται, ὅ τι μὴ μόνον τὸ ῥαθυμεῖν τὸ πρὸς ἀλλήλους διίστασθαι, τί δεῖ Θεῷ προσάπτειν τὰ ἡμῖν ἁμαρτανόμενα; ἢ τύχη μέμφεσθαι

ὅταν

2011 Ministerio de Cultura

ὅταν ἡμεῖς ἀμελῶμεν, καὶ μηδὲ τὴν χεῖρα τοῖς πράγμασιν ἐπιβάλλωμεν; δεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, τὰν χεῖρα ποτιφέροντα, καὶ τὰν τύχαν ἐπικαλεῖν. ἐπειδὴ τοῖς ῥαθυμοῦσι καὶ ἀμελῶς ἔχουσι, καὶ τὸ δαιμόνιον ὀργίζεσθαι πέφυκεν. ὥσπερ γὰρ οἰκίας δεσπότης, καὶ στρατοπέδου στρατηγὸς, καὶ νοσούντων ἰατρὸς, τοῦτο καὶ βασιλεὺς πόλεων ὅτι καὶ δήμων. ὥσπερ δὲ, ἂν μὴ καλῶς ἐκεῖνος τὰ τῆς οἰκίας οἰκονομήσῃ, μήθ' ὁ στρατηγὸς τὰ τοῦ στρατοπέδου, καὶ τὰ ὦδε τοὺς νοσοῦντας ὁ ἰατρὸς, συμβαίνει καλῶς ἀπόλλυσθαι πάντα, οὕτω καὶ βασιλεὺς δήμων καὶ πόλεων, ἢ δι' ἄγνοιαν ἢ διὰ κακίαν ὀλιγωρήσας, ἀνάγκη κἀκεῖνον καὶ τούτους καταστρέψαι κακῶς. ὡς τε καὶ ἀπὸ τοῦ δέοντος λέγοιτο, ὅτε τὰς πόλεις ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόναι, ὅταν οἱ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν ἢ βασιλεύσωσιν οἱ φιλόσοφοι. καλῶς ἔχει ταῦτα, εἴποι τις, ἂν μὴ φρενῶν ἁμοιρῶν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὰς πόλεις καὶ τὸν δῆμον, πρὸς τὸ τοῦ βασιλέως ἁρμόζεσθαι βούλημα, εἴπερ ὁλοχερῶς μέλλοι καλῶς ἕξειν τὰ πράγματα. ὥσπερ γὰρ ὅτε νοῦς ἄνευ χειρῶν ἰσχυρὸς, οὕτως ὅτε χεῖρες ἰσχύσειν ὑπὸ νοὸς μὴ ὑπηρετούμεναι. ἰσχὺς δὲν καὶ σοφία συνδυασθεῖσαι, ἅμαχόν τι καὶ δυσχείρωτον γίνεται. ὁ γὰρ νοῦς ἐν ἀνθρώπῳ, τοῦτο βασιλεὺς ἐν πόλει. ὁ δὲ χεῖρες, τοῦτο τὰ πολίτη. ἀμφότερα μὲν οὖν συγγενόμενα, δυσπολέμητα γίνεται. θάτερον δὲ, ἀλυσιτελὲς πῶς καὶ θάτερον φαίνεται. ὀρθῶς δὲν καὶ ὁ Κῶος κείνων Ἱπποκράτης, δεῖ φησὶν οὐ μόνον τὸν ἰατρὸν ἑαυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιέειν ἐθέλοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσέοντα, καὶ τοὺς παρεόντας, καὶ τὰ ἐκτὸς, ὡς τε δοκεῖ καὶ τὸν οἶκον καλῶς διοικεῖσθαι, ἂν ἁρμοδίως ἔχῃ καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην, καὶ τὸν ἰατρὸν εὐδοκιμεῖν, ἂν εὐπειθὴς ὁ νοσῶν ᾖ. οὐκοῦν καὶ τὸν βασιλέα ὡσαύτως, ἂν οἱ δῆμοι τὰ δέοντα ποιῶσιν. ἀλλ' ἔοικε καὶ κατὰ τοῦτο δυσμενείᾳ τινὶ τύχης, ἐλαττοῦσθαι τὰ καθ' ἡμᾶς. τοὺς γὰρ ὑπὸ τὸν τύραννον δήμους, συμφρονοῦντας ἅπαντας πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸν νοῦν αὐτῷ μόνῳ προσέχοντας ἴδοι τις ἄν, οἵκοι τε μένοντας καὶ ἐν ταῖς πολεμικαῖς διεστάσεσι γενομένους. ὅθεν συμβαίνει τὸ δέον ἀεὶ διαφερόντως ἐξ αὐτῶν γίνεσθαι. χρισιανὸς δὲ, ὧδε μὴ πολίτια πάσχειν συμβαίνει τοῖς ἀδεσπότοις σκάφεσιν. ὅταν γὰρ καταφρονῶσι τὸ προε-

2011 Ministerio de Cultura

πρoεσεώτων, καὶ πρὸς ἀλλήλους σασιάζωσιν οἱ πλωτῆρες, διὰ τὸ μὴ δοκεῖν πᾶσι τὰ αὐτὰ, τῶν μὲν προτεινόντων τὸς κάλως καὶ πλέειν προαιρουμένων, τῶν δὲ ἐκσείοντων τ προσορμίζειν ἀναγκαζόντων, ὁ πλοῦς ἀσφαλὴς τότε γίνεται, καὶ τὸ σκάφος ὑπὸ μικρῷ πάνυ χειμῶνος πλεῖ ζέπεται. ὁ μόνον δ' ἔξω γινόμενοι χρισιανοὶ ταῦτα πάσχουσιν, ἀλλ' ἔσι τ οἴκοι μένοντας θεάσασθαι καὶ ἐναρμόσως ἔχοντας. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν ἀνθρώπων γνώμη, καὶ τοὺς κειμένους νόμους, τ μὲν αἱρούμενοι, τ δὲ φεύγοντες, κατ' ἰδίαν τὸς βίους ἔχουσι σώφρονας καὶ ὁσίους. ἡμεῖς δὲ, ἔθεσι καὶ διόξαις διαφόροις ἑπόμενοι καθ' ἑκάσην πρὸς ἀλλήλους μαχόμεθα, καὶ εἰς αἰῶνα γε μαχησόμεθα ἂν μὴ θεὸς ἐυμαρείσῃ τὸ πάθος. ὁ λέγω δὲ ἰδιώτας, ὧν οἱ μὲν ἐυεξίαν σώματος ταγαθὸν εἶναι νομίζουσιν, οἱ δὲ οἰνοφλυγίαν, οἱ δὲ καὶ χείρονα τινὰ τούτων, ἀλλὰ καὶ τῶν δοκούντων παιδείας μεταλαχεῖν. οἱ μὲν γὰρ νῦν πλεῖσον διαβιώσασθαι ἡδόμενοι, τοῦτο εὐδαιμονίαν ἡγηνται τὴν ἀνωτάτω· οἱ δὲ, ἐν ἀρετῇ τὸ μακαρίον τίθενται. καὶ οἱ μὲν λόγους καὶ μαθήματα πρὸς τὸν εὐδαίμονα συντελεῖν νομίζουσι βίον. οἱ δὲ φεύγουσι ταῦτα, ὑπό τινων κακοδαιμόνων γοήτων παγιωθέντες. ζ οἱ μὲν γάμους, οἱ δὲ τὴν μοναυλίαν ἐπαινοῦσιν, οἱ δὲ πεῖ τὰ χρήματα ἐπόηνται. οἱ δὲ, ἄλλο νομίζουσι ταγαθόν. ζ οὗθις ἄλλο ἄλλοι. ἕκασοι δὲ τούτων ταῖς ἰδίαις ἑπόμενοι δόξαις, τὸν ἀκήρυκτον ἄγουσι πόλεμον πρὸς τὸς λοιπούς. συμβαίνει γὰρ τῶν ὄχλων, τὸς μὲν, τούτοις, τὸς δ' ἐκείνοις, τὸς δὲ τοῖς ἄλλοις προσιθεμένους, διαφέρεσθαι πολλὰ τὸν βίον. ὡς μὲν ἂν ἀληθεστάτας αἰτίας τοῦ νοσεῖν καὶ κακῶς ἔχειν τὰ χρισιανῶν, θεὸν ἀνάγκη μόνον εἰδέναι. τὰς δὲ παθανὰς καὶ εὐλόγους εἶναι δοκούσας, τούτους ἥγημαι μόνας, ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ σοχαζόμενος. ἀλλὰ τί ταῦτα πρὸς τὰ παρόντα; ἐν ἄλλῳ χρόνῳ πολυπραγμονεῖν ἔσαι πεὶ τούτων. ὁ γὰρ παρὼν καιρὸς, ὦ συνετώτατε φίλιππε, καθ' Δημοσθένην εἰπεῖν, μονονοὺ λέγει φωνὴν ἀφιείς, ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον ὄσιν, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε. ἡμεῖς δ' ὅκ οἶδ' ὅν τινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. ὅσι δή τάγε ἐμοὶ δοκοῦντα ἔρωτι κατεχομένῳ τῆς εὐσεβοῦς πολι-

2011 Ministerio de Cultura

πολιτείας, ἐν τῷ παρόντι τὰς ἔριδας ὑπερβάντας, ἓν τοῦτο μόνον ζητεῖν, ὅπως εὖ διαγενώμεθα. δῆλον γὰρ ὅτι νῦν γε περὶ δόξης, ἀλλ' ὑπὲρ μέρους χώρας ὁ τύραννος ἡμῖν πολεμεῖ, ἀλλ' ἀνασάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος. σὲ γὰρ ὑπολαμβάνων μόνον ἱκανώτατον εἶναι πάντων διὰ τὸ βέλτιον μεταγαγεῖν τὰ παρόντα, προκαλῶ καὶ θεοφιλοῦς ἕνεκα, πεῖσαι ἐθέλειν Γερμανοὺς οἷς οἶδας τρόποις καὶ ὡς ἔχεις δυνάμεως, εἰς ἄλλον ἀναβάλλεσθαι καιρὸν, τήν τε πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλονεικίαν. δεινὸς δὲ εἰ τοῦτο δρᾶσαι, διά τε φρονήματος ὕψος, καὶ λόγου δύναμιν, καὶ τὴν λοιπὴν ἀρετήν. τοῦτο γὰρ μόνον ἀρκέσει τὴν ὁρμὴν ἀνασεῖλαι τοῦ Σολυμάνου, τάχα δὲ καὶ τὸ θράσος ἀπαμβλῦναι. ἐν γὰρ βουλευμα σοφὸν, πολλὰς χεῖρας ὑπερνικᾷ καὶ τὸ Σοφόκλειον ἔπος. ἄμεινον μὲν οὖν ἦν εἰ μὴ ἐγένετο τὰ σκάνδαλα τηναρχήν, ἀλλ' ἅν γεγονότα, τὸ βυθῷ λήθης παραδοθῆναι, κρεῖττον ἔοικεν ἐν τῷ παρόντι γίνεσθαι. ὁ γὰρ Σολυμάνης ὡς ἐπυθόμην παρ' ἀνδρῶν ἀψευδομένων, καὶ γῆν καὶ θάλατταν ὡς δεσπότης ἅπαντα παρασκευαζόμενος, πρὸς Γερμανοὺς πλησίους φέρεται, λεληθότως δὲ καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς χριστιανούς. δεινὸν μᾶλλον ἄλλῳ θαρρῶν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε, ἢ παῖς πρὸς ἀλλήλους διαστάσεσι. σωφρόνων μὲν ἂν ἀνδρῶν δόξει καὶ λογισμῷ χρωμένων ἐν τοῖς δεινοῖς καιροῖς, τὰ οἴκοι διαφορὰ ἀπολανθανομένους, μόνῳ προσέχειν τῷ πολέμῳ. ἠλίθιον γὰρ ἂν εἴη καὶ πάνυ κακὸν, καὶ καθόλου καὶ διὰ ψυχῆς ἀγῶνα ἀμελήσαντας, τὸ λεγόμενον περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς διαφέρεσθαι. ὅπου γε καὶ τῶν ἀλόγων ὁρῶμεν τὰ πλεῖστα διὰ τῆς σοφωτάτης φύσεως διδασκόμενα, ἐν παῖς χρείαις ὁμοφρονεῖν, καὶ τὰ κοινῇ συμφέροντα μὴ ἀμελεῖν. κύνες γάρ τοι πολλάκις περὶ μικρῶν ὀστεΐων οἶκοι διαφερόμενοι, τὸν κλέπτην ἰδόντες προκύψαντα, εὐθὺς πρὸς ἀλλήλους συνέσησαν καὶ τὰ κοινὰ λυμαντῆρα. καὶ σύες ὑπὲρ πόας ὀλίγης ἢ βαλάνου διεσάμενοι, τῶν θηρευτῶν προσιόντων, ἐπὶ τὸ κοινῇ συμφέρον ἐτράποντο, ὁμόσε γινόμενοι καὶ συναπτίζοντες ἀλλήλοις. ἀνθρώπους δὲ, γενομένους ἐν πρεσβείᾳ, πόσῳ μᾶλλον εἰκὸς ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος συμφρονῆσαι. ἄτοπον παντελῶς καὶ ξένον, πρὸ μεπόρων

2011 Ministerio de Cultura

πεώρων φιλονεικεῖν ἐν τῷ παρόντι. χρηγορεῖν ἀκριβῶς ὀφείλομεν ἂν μὴ μαινώμεθα, καὶ πρὸς μόνον ἀτενίζειν τὸν κίνδυνον, ἵνα μὴ τὸν κρατοῦντα ζητοῦντες, τὴν γῆν ἀπολέσωμεν. ὁ γὰρ οἱ νῦν ἔχοντες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων κινδυνεύοντές τε καὶ μὴ κινδυνεύοντες. ἀλλ' ἀεὶ πρὸς τὰ παρόντα βουλεύονται ταῖς περιστάσεσιν ἑπακολουθοῦντες. οὐδ' ἀκριβολογοῦσι τὸ δίκαιον, οἱ ἐν δεινῷ γενόμενοι, ἀλλὰ ξυμφέροντα ἔχονται. πέπεισμαι δὲ νὴ τὸν ἑποπτεύοντα πάντα, ἂν ἅπαξ ὁμονοοῦντας ὁ τύραννος ἀΰθηται Γερμανούς, καὶ γαθῷ τινι πειθομένους ἡγεμόνι, μὴ δ' ἐμπεσεῖναι τῆς χώρας αὐτῶν, ἄλκιμον πρὸς τὰ λοιπὰ τὸ γοῦν ἡγούμενον καὶ πολεμικώτατον. ἀλλ' ὅπως μὴ διίσανται, καὶ γυναῖκες ἂν αὐτῶν περιγένοιντο. ἐγὼ μὲν ἂν ἐλευθερίας ἐραστὴς ὢν ἀφικόμην, ξὺν εὐσεβοῦς ἕνεκα πρᾶγμα πρὸς σὲ διεξῆλθον. σὺ δὲ, συνετώτατε φίλιππε, ἐς ἄκρον ἑλληνικὸς τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, ἀπορήσεις παραδειγμάτων ἑλληνικῶν, δι' ὧν Γερμανὸς πείσεις ἐλέσθαι τὸ κρεῖττον, εἰ τυχόν τις οἴκοθεν ὑπ' πείθοιτο. ἔρρωσο καὶ μὴ ἀπαξιώσῃς ἡμῖν ἀντεπιστεῖλαι ἢ ἑλληνιστὶ ἢ ῥωμαϊστί. ἐλαφηβολιῶνος ζ' φθίνοντος. ᾳ Φ μ γ'. ἐνετίησι.

Sed antequam alias aliorum collectiones referam; juvat elenchum cæterorum ſcriptorum laudatiſſimi Camerarii ſubjungere, pleniorem etiam & accuratiorem quam A. C. 1646. Gedani 8. ſingulari ſchediaſmate vulgavit Georgius Summerus.

Anno CHriſti M D XXIIII.

Converſio in Latinum ſermonem primæ Olynthiacæ *Demoſthenis*. Haganoæ in officina Seceriana in 8.

1525.

Converſio in Latinam linguam *Luciani* ſcripti contra indoctum, multa tamen librorum ſupellectile tumentem. Witenbergæ in 8. 1525.

1528.

Primum editus libellus continens præcepta honeſtatis atque decori puerilis, qui auctior deinde A. 1544. prodiit. Scripſit enim in librum Camerarii de decoro Thomas Venatorius hendecaſyllabos quosdam an. 1527. Vide tertium libellum Epiſtolarum Eobani lit. N. 6. & præ-

2011 Ministerio de Cultura

& præfationem Camerarii ad Megalam in præcepta morum, de quibus infra ad an. 1544.

1530.

Theocriti Græca poëmata cum præfatione Græca Joachimi Camerarii ad Georgium Heltum. Haganoæ apud Johannem Secerium in 8. De Græco-Latina editione cum Camerarii notis, infra ad A. 1553.

1531.

Illustrium ac Clarorum virorum memoriæ scripta epicedia per Helium Eobanum Hessum, item Epitaphia epigrammata composita à Joachimo Camerario. Norimbergæ apud Frid. Peypus in 8.

Δίωνος Πρυσιέως σοφιστοῦ περὶ ἀπιστίας. *Dionis* Prusaensis Sophistæ, de eo quod non temere credendum, Latine versum cum annotationibus. Apud Joh. Petreum Norimberge in 8. Exstat etiam una cum apophthegmatibus & dictis septem sapientum quæ Græce & Latine cum notis editis Leonhardus Lycius, Lipsiæ 1562. 8.

Fabii Quintiliani libri duo priores restituti, & annotationibus aucti. Haganoæ apud Secerium in 8. & Coloniæ apud Soteren. 1532. 8. cum Petri Mosellani, Protegensis, viri eruditissimi in Quintiliani Institutiones annotationibus. Deinde Qvintiliani libri XII. editi ex recensione Camerarii, cum Sichardi & aliorum notis, Coloniæ ex officina Gymnici 1534. 8. & adjectis Guilelmi Philandri castigationibus. 1536. 8. Basil. 1548. 8. &c.

1532.

Astrologica ex Hephæstione, Vettio Valente & aliis Græce, cum nonnullorum versione Latina, & Græca præfatione Camerarii. Norimbergæ apud J. Petrejum 1532. 4. De his abunde dixi lib. 3. præsentis Bibl. c. 20. p. 505. sqq. Volumen parvum claudunt Medicationes accommodatæ ad Astrologicam rationem, sive *Hermetis* trismegisti iatromathematica Græce p. 37. Similem collectionem MS. ex Hephæstione Thebano, Juliano Laodicensi Hermete & aliis memorat Lambecius lib. 7. p. 255.

Norica sive de Ostentis libri duo, primum editi cum præfatione Philippi Melanchthonis. Wittebergæ apud Georgium Rhau in 8. Et Basileæ apud Oporinum A. 1552. 8. cum Julio Obsequente, per Conradum Lycosthenem suppleto, & Polydori Virgilii libris III. de prodigiis, nec non Lugduni apud Johann. Tornæsium Typographum Regium an. 1589. in 12.

2011 Ministerio de Cultura

Johannis Varennii Syntaxis Græcæ linguæ cum annotatiunculis Joachimi Camerarii: Coloniæ 8. & Paris. 1548. 8. atque etiam Coloniæ 1576. 8.

1533.

De Theriacis & Mithridateis remediis Commentariolus, item ad Pamphylianum de Theriaca libellus *Galeni*. Item Galene antidota Andromachi. Theriaca Antiochi. Antidotus Philonis conversa in latinum, adjectis his & aliis quibusdam Græcis diligenter emendatis. Norinbergæ apud Joh. Petreum in 8.

Alberti Dureri, Clarissimi Pictoris & Geometræ de Symmetria partium in rectis formis humanorum corporum libri in latinum conversi. Norinbergæ in ædibus viduæ Durerianæ 1533. in fol. Ejusdem Dureri de varietate figurarum & flexuris partium ac gestibus imaginum libri duo. ibid. 1534. fol.

1534.

Tragœdiæ *Sophoclis*, Græce cum Camerarii notis in Oedipum Tyrannum Coloneum & Antigonem. In officina Seceriana Haganoæ. in 8. Notæ Camerarii in totum Sophoclem cum exemplo duplicis versionis prosariæ, qua Latine reddidit Ajacem lorarium & Electram. Basil. adpud Oporin. 1556. 8. & in editione Sophoclis quam cum Græcis scholiis H. Stephanus Gen. 1568. 4. & cum versione Viti Winsemii & scholiis Græcis Paulus Stephanus dedit, Genev. 1603. 4.

1535.

Erratum sive ὑπὲρ πάθους, (*) in quo circiter quadraginta loca Autorum cum veterum tum recentium notantur. *Æolia*, Carmen elegiacum de Eventis, ad Mauricium Huttenum: nomina locaque Ventorum Græca & Latina. *Phænomena*, quæ est siderum & stellarum historiola carmine elegiaco ad Danielem Stibarum. *Prognostica*, ad eundem elegia, qua supra trecenta & triginta indicia tempestatum memorantur. Norimb. apud Joh. Petreum in 8. His in meliore editione Basil. 1536. 8. apud Balthasarem Lasium & Thomam Platterum accedunt Victus & cultus ratio, & quid fieri debeat per singulos menses. Nec non disticha, ex Græcis versa pleraque.

Κλαυδίου Πτολεμαίου Πελουσιέως τετράβιβλος σύνταξις πρὸς Σύρον ἀδελφόν.

(*) Hoc Camerarii scriptum auper recusum est Halæ Sax. 1709. 8. in nova librorum variorum collectione, fasciculo I. p. 89-125.

2011 Ministerio de Cultura

φόν. Ϛ αὐτὸς καρπὸς πρὸς Τὸν αὐτὸν Σύρον. 1. *Claudii Ptolemæi* Peluſienſis libri quatuor compoſiti Syro fratri. 2. Ejusdem fructus librorum ſuorum, ſive centum dicta ad eundem. 3. Traductio in linguam latinam librorum Ptolemæi duum priorum: & ex aliis præcipuorum aliquot locorum. 4. Converſio centum dictorum Ptolemæi in Lat. Joviani Pontani. 5. Annotatiunculæ ejusdem Joachimi ad libros priores duos judiciorum Ptolemæi. 6. Matthæi Gvarimberti Parmenſis opuſculum de radiis & adſpectibus planetarum. 7. Aphoriſmi Aſtrologici Ludovici de Rigiis ad Patriarcham Conſtantinopolitanum. Norimbergæ apud Jo. Petrejum. 4.

Macrobii opera omnia ſingulari diligentia ab eodem Camerario emendata. Baſileæ ex off. Joh. Hervagii in fol.

Πρεσβευτικὸς Ἀριſτείδε πρὸς Ἀχιλλέα, & Ἀντιῤῥητικὸς Λιβανίε p. 34. Hoc eſt, quid dici amplius ab Ulyſſe legato ad Achillem, & reſponderi ab hoc potuerit. Utraque oratio *Ariſtidis* & *Libanii* converſa in Latinum à Joach. Camerario. Ejusdem & Paraphraſis Græca Homerici utriusque loci Iliad. *ί.* addita eſt. p. 81. & 90. Haganoæ anno XXXV. 8vo.

1536.

Theodoriti Epiſcopi Cyrenſis rerum Eccleſiaſticarum libri quinque in Linguam Latinam converſi à Joach. Camerario. Acceſſit eodem Camerario autore Catalogus Imperatorum aliquot, ut & Epiſcoporum in præcipuis Eccleſiis, nec non hæreſeon & Catholicorum aliquot quorum in Theodoriti ſcripto mentio fit, index: interpretatio denique vocabulorum οὐσία *Eſſentia* & ὑπόστασις *Subſtantia*: & de diſcrimine inter iſta duo, Baſilii Magni Epiſtola. Baſileæ, apud Johannem Hervag. in fol. 1536. Et poſtea cum aliis ſcriptoribus Eccleſiaſticis apud Froben. 1544. Nec non apud Sebaſtian. Henric. Petri anno 1611. cum præfatione D. Joh. Jacobi Grynæi ad Nobil. D. Barthol. Schachmannum, gente Boruſſum anno 1587. ſcripta.

1537.

Narratio ſtragis Heidelbergenſis edita à disjecta turri veteris arcis, in quam fulmen adactum fuiſſet, expoſita epiſtola Jacobi Micylli, præmiſſa epiſtola quadam Joachimi Camerarii, cui Micyllæa reſpondet. Tubingæ per Ulric. Morhardum, hoc anno ſeorſim edita Conf. Micylli Sylvar. lib. 3. p. 216. 217. 228.

2011 Ministerio de Cultura

1538.

Æsopi Phrygis Fabularum celeberrimi Autoris vita. Fabellæ Æsopicæ plures quadringentis, quædam prius etiam, multæ nunc primum editæ, omnes antem orationis conveniente & æquabili veluti filo pertextæ â Joachimo Camerario Pabergensi. Fabulæ item Livianæ duæ: & Gellianæ aliquot, nec non Politiani, Gerbelii, Erasmi narrationes. His accesserunt explicatio nonnullorum & demonstratio Græcorum, de quibus Fabulæ aliquæ vel præcepta decerpta fuerunt: cum indice capitum & locorum quorundam doctrinæ & sententiarum, ad quæ narrationes referri possunt. Tubingæ ex officina Ulrici Morhardi: mense Septembri &c. in octav. Sæpius deinde hæ fabulæ ex collectione & interpretatione Camerariana recusæ sunt ut A. 1564. 8. & Alberto Reineccio curante Lipsiæ 1689. 8. adjectis phrasibus Latino Germanicis in tironum usum. Et eodem anno ibidem cum locis veterum apud quos fabulæ memorantur notatis à Christiano Daumio. In editione luculenta Lipsiensi apud Vœgelin. A. 1570. 8. exstant fabulæ plures quingentis. Prodierunt etiam ex Camerarii recensione Lipsiæ 1547. 8. Fabellæ quædam notiores, partim exceptæ de priori editione, partim tunc primum compositæ. Et cum fabulis Gabrielis Faërni, curante Gregorio Bersmanno Annæbergensi, Lipsiæ apud heredes Steinmanni 1590. 8. &c.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΒΑΡΙΝΟΥ ΒΑΒΩΡΙΝΟΥ *τὸ μέγα καὶ πάνυ ὠφέλιμον.* Dictionarium *Varini Phavorini* (*) Camertis magnum & per utile, cum præfatione Joachimi Camerarii. Basil. apud Robert. Winter in fol. 1538.

1538.

Epigrammata veterum Poëtarum cum Epitaphiis &c. vide supra p. 495. Basileæ apud Hervag. 8.

Commentarius explicationis primi libri *Iliados*, & ejusdem conversio in Latinos versus, cum Græco textu: Argentorat. apud Cratonem Myllium in 4. Similis commentarius & Metaphrasis in librum Iliadis secundum prodiit ibid. 1540. 4. utraque recusa Francof. 1584. 8.

Galeni librorum Græcæ editionis pars quarta ab ipso emendata. Basil. In officina Hervagiana in fol.

Theonis

(*) Vide Volum. X. hujus Biblioth. p. 71.

2011 Ministerio de Cultura

Theonis Alexandrini in Cl. Ptolemæi magnam conſtructionem, commentationum libri XI. Græce ejus opera editi. Baſil. apud Joh. Walderum in fol. ad calcem magnæ Syntaxeos Ptolemæi.

Oratio funebris dicta de *Eberhardo* primo duce Wirtenbergenſi, cum aliquot Epitaphiis in eundem. Tubingæ apud Morhardum. 4.

1540.

Delectæ quædam Græcæ Epiſtolæ, Tubingæ apud Ulricum Morhardum. in 8. De his ſupra p. 493.

Poëmatia duo Bucolica Joachimi Camerarii Pabenp. *Diræ* ſeu *lupus* & *querela* ſive *Agelaus εἰς ποπηϱοκλέπτην*. 8. & deinde inter eclogas. an. 1568. 8.

Opera *M. T. Ciceronis* à Joach. Camerario diligenter caſtigata: additis Petri Victorii, & ipſius annotationibus, Baſil. ex officina Hervagiana in fol. duobus Tomis diſtincta. Notæ Camerarii recuſæ noviſſime in luculenta Ciceronis editione Verburgiana, Amſt. 1724. fol. quart. & octav.

Cætera ſcriptis Ciceronis recenſendis vel illuſtrandis opera à Camerario narrata, ut ſub unum hoc loco conſpectum ponatur, hæc eſt: Commentarii (*) in Orationem *pro Muræna*, Lipſiæ 1542. 8. apud Nic. Wollab. & inter diverſorum ad Ciceronis Orationes commentarios. Baſileæ 1553. fol. apud Oporin. Vide ſis etiam tomum quartum Orationum Ciceronis edit. Græviannæ. Commentarii in librum primum *Tuſculanarum quæſtionum*, ad Julium Pflugium, quibus inſerta copioſa diſputatio de imitatione, defenſaque utilitas & bonitas & ratio quædam ac quaſi via demonſtrata illius, una cum Epiſtola ad Oporinum, qua Apollonii Tyanei de imitatione quoque ſententia declaratur. Baſileæ apud Robertum Winter. 1538. 3. Commentarii in reliquos quatuor libros, ad Danielem Stibarum, Canonicum Wirtebergenſem, adjecto copioſo indice: cum privilegio Cæſaris ad quinquennium. Baſil. 1543. 4. menſe Martio. Recuſi in libros univerſos quinque commentarii, Baſileæ 1548. 4. Adjuncti etiam ſed non integri libris Tuſculanarum, editis Pariſ. 1549. 4. cum notis

(*) *Philippus Melanchthon Epiſt. ad Camerar. p. 419.* Cum his diebus interpretari Muræniananam Orationem cœpiſſem, tuasque enarrationes adjunxiſſem, legi dulciſſimam concionem tuam de amicitia. In hac viſus ſum mihi videre imaginem animi tui, vera ratione cum cæteras virtutes tum & amicitiam colentis, magnamque ex cogitatione tuæ virtutis & noſtræ amicitiæ voluptatem cepi.

2011 Ministerio de Cultura

tis Georgii Vallæ, Philippi Beroaldi, Eraſmi, Pagalini &c. Libellus *de partitione Oratoria*, totius artis capita complectens editus & alicubi explicatione auctus. Lipſiæ in officina Valentini Papæ 1544. 8. atque ibid. 1549. 8. *Epiſtolæ* quas vulgo appellarunt *familiares* cum præfatione & caſtigationibus. Lipſiæ ex officina Valent. Papæ 1544. 8. *De officiis libri III. De ſenectute, de amicitia, paradoxa & ſomnium Scipionis* cum prolegomenis. Lipſiæ ex officina Valent. Papæ 1548. 8. & 1558. 8. ubi etiam notæ Eraſmi, Melanchthonis, Barthol. Latomi & Dionyſ. Lambini, nec non varietas lectionum ex antiquis libris. Commentarii in Orationem *pro L. Flacco*, ex Camerarii lectionibus collecti, editique inter variorum commentarios in Tullii Orationes, qui prodierunt Baſileæ 1553. fol.

Θέωνος σοφιστοῦ γυμνάσματα.

Theonis Sophiſtæ, primæ apud Rhetores exercitationes, innumeris quibus ſcatebant antea, mendis repurgatæ & in Latinum ſermonem converſæ, verſione ad calcem voluminis ſeparatim ſubjuncta. Baſil. ſumtu & cura Joh. Oporini 1540. in 8.

Elementa Rhetoricæ ſive capita exercitationum ſtudii puerilis & ſtyli, ad comparandam utriusque linguæ facultatem. 8. Eadem locis aliquot auctiora, Baſileæ apud Oporin. 1545. 8. 1551. 8. Lipſiæ apud Vœgelin. 1562. 1580. 8.

Elegiæ (*) ὁδοιπορικὴ v. & Carmen ὁδοιπορικὸν Joh. Ludovici Braſſicani. I. Metallaria. II. Dyringica & Encomium vitæ Ruſticæ. III. Nemetum. IV. Saxonica. V. Plumbaria cum aliis quibusdam nunc primum editis, ut Elegia Vangionica de morte Eobani Heſſi, & paraphraſi elegiaca loci: *Judæa & Jeruſalem, nolite timere.* Argent. ex off. Cratonis Mylii in 8.

Herodoti libri novem quibus Muſarum indita ſunt nomina, Græcè. Ad hæc *Georgii Gemiſti*, qui & *Pletho* dicitur, de iis, quæ poſt pugnam ad Mantineam geſta ſunt, libri II. una cum Joachimi Camerarii præfatione, annotationibus, Herodoti vita: deque figuris, & qua uſus eſt, dialecto: omnia in ſtudioſorum utilitatem diligenter conſcripta. Baſileæ in officina Hervagiana in fol. anno 1540. per Jo. Hervagium & 1557. apud Bernardum Brand.

Thucy-

(*) Recuſæ in Jani Grureri deliciis Poëtarum Germanorum Tom. 2. p. 17. 22. 24. 39. 46. Metallaria prodiit etiam poſt Mich. Barthii Annæbergam, Baſil. 1557. 8.

2011 Ministerio de Cultura

Thucydides cum ſcholiis antiquis Græce editus additis caſtigationibus & annotationibus Camerarii. Baſil. apud Hervag. fol. 1540. & 1557.

1541.

Homeri Ilias & Odyſpea cum ſcholiis Græcis, Porphyrii Homericarum quæſtionum libro & opuſculo de antro Nympharum, Græce ex recognitione Jacobi Micylli & Joach. Camerarii. Baſil. in officina Hervag. 1541. 1551. parvo fol.

Θεοφράστου τοῦ πλατωνικοῦ μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Ἀριστοτέλους, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τὰ μέχρι νῦν σωζόμενα ἅπαντα. *Theophraſti* opera, quæ reſtant, partim hinc inde conquiſita, atque in unum veluti corpus redacta, partim à multis mendis, Doctorum virorum induſtria & meliorum exemplarium ope repurgata. Græce: adjuncta *Priſciani Lydi* metaphraſi in Theophraſtum de ſenſu & phantaſia. Acceſſit Joach. Camerarii Præfatio, in qua de præſtita in hiſce omnibus opera, tum de Simonis Grynæi CL. viri obitu aliquid dicitur. Baſ. apud Hervagium in fol. In quibusdam exemplis præmittitur præfatio Hieron. Gemuſæi.

Præcepta morum ac vitæ, accommodata ætati puerili: proſa oratione & carmine Elegiaco. De Gymnaſiis ſive Exercitationibus & ludis puerorum, dialogus. Ludus ſeptem ſapientum: carmine latino jambico. Expoſitio verſuum Solonis, Tyrtæi, Callinoi Latine. Baſ. apud Rob. Winter in 8. atque iterum Lipſiæ apud Vœgelin. 1544. 8. & apud hæredes Valent. Papæ, ibid. 1564. 8. 1576. & 1583. 8. & apud Jo. Steinmann. Lipſiæ 1588. 8. & noviſſime in tomo tertio methodorum de ſtudiis inſtituendis, quas collegit & cum obſervatis ſuis edidit Tho. Crenius. Roterdam 1699. 4. Plurima idem præmiſit in Camerarii laudem eruditiſſimorum virorum præclara teſtimonia.

Oratio de ſtudio bonarum artium atque linguæ Græcæ atque Latinæ pronunciata ab ipſo in Academia Lipſienſi. Lipſ. apud Valent. Pap. in 8.

1542.

Oratio ſenatoria de bello Turcico κατὰ προσωποποιίαν. Item Tyrtæi Carmina πολεμικὰ & alia nonnulla. Tubingæ apud Morhardum in 4to.

1543.

Synodica, id eſt, de Nicæna Synodo, Lipſiæ ex officina Jacobi Berwald. in 8. Vide infra ad A. 1561.

2011 Ministerio de Cultura

Doctrinæ de Religione controversæ inter sese oppositæ capita. Versibus certis respondit Camerarius ad scurrilem criminationem de tribus Martiis: vide in Epist. Philippi ad Camer. Epistolam Crucigeri pagin. 432.

Xenophontis Athenienſis de Forma Reipub. Lacedæmoniorum: ejusdem de Forma Reipub. Atheniensium: Ejusdem de præfectura & disciplina Equestri liber: omnia nunc primum in Latinum sermonem conversa à Joach. Camerario, adjunctis annotationibus quibusdam, præmissaque Xenophontis vita. Lipsiæ in officina recente Valent. Papæ. 8. Eosdem Xenophontis libellos deinde Camerarius vulgavit ex eadem officina, 1556. 8. cum hippocomico suo sive disputatione de curandis equis: & de nominibus equestribus Græcis & Latinis: & historia rei numariæ sive de nomismatis Græcis & Latinis. Hæc seperatim prodierant Tubingæ 1539. 8. apud Ulricа Morhardum.

1544.

Elegiaco Carmine Græco expressit Camerarius Psalmum CXXXIII. de concordia: de quo Philippus in Epist. ad Camerar. pag. 419. *Tuum Psalmum de Concordia multis jam ipse mea manu descripsi: imo & versionem multis scripsi ad verbum, adeo quotquot viderunt avide expetierunt.* Vide libellum in quo exponuntur V. quæstiones quibus tota doctrina & universum negotium Evangelicum continetur. propositæ Lipsiæ futuris Doctoribus Theologiæ. Lipsiæ ex Officina recente Valent. Papæ in 8.

1545.

Libellus Græcæ Grammaticæ Philippi Melanchtonis. Vide infra ad An. 1549.

Oratio dicta de cultu Pietatis ac Virtutis & studiis bonarum artium, exordiis doctrinæ publicæ, semestri æstivo à Joach. Camerar. Pabergensi. Lipsiæ in officina Valentini Papæ in 8.

De invocatione Sactorum, vide supra p. 499. seq.

Capita pietatis & Religionis vide ad an. 1547.

1546.

Historia rerum gestarum in Græcia, succincta interpretatione librorum *Xenophontis* à Leonhardo Aretino exposita. Addita narratio est præcipuarum rerum temporis secuti prælium ad Mantineam usque ad Alexandrum Magnum. Lipsiæ apud Valent. Pap. in 8. Ab hoc Are-

2011 Ministerio de Cultura

Aretino Latine versus est etiam Procopius, non à Camerario, cui id præter rem tribuitur in Clarmundi vitis eruditorum T. 6. p. 52.

1546.

Belli Smalcaldici Anno MDXLVI. inter Carolum V. Cæs. & Protestantium Duces gesti origo, progressus & exitus. Commentarius Græco sermone eleganter scriptus à Joach. Camerario Papebergensi cum versione Latina & supplemento Simonis Stenii, Lomacensis, de prælio ad Muhlbergam, & captivitate Johannis Friderici, Electoris. Extat in Marquardi Freheri Rerum Germanicarum scriptorum Tomo tertio pag. 387. edit. novæ Clariss. Struvii p. 439--494.

1547.

Capita Pietatis & Religionis Christianæ, versibus Græcis comprehensa ad Institutionem puerilem, cum interpretatione Latina. Veri Episcopi solicitudo & Presbyterorum cura indicata de Cap. XX. Act. Apostol. ὡς ὅπως ἔλθοι ἂν ὁ ἅγιος Παῦλος τοῖς Ἐφεσίοις ὑπομιμνήσκων τὰ ῥηθέντα πρὸς αὐτοὺς ἐκκληθέντας εἰς τὴν Μίλητον. ὑποθῆκαι Salomonis, ut vitentur consortia pravorum; de teutonicis versibus translatæ in Græcos & Latinos. Preces Christianæ expositæ versibus Heroicis à Johanne Stigelio: Epistolæ binæ S. Basilii ad Ecclesiam Antiochensem & ad Tyanensium Senatum. Ausonii precatio matutina & protrepticum ad nepotem. Lipsiæ apud Valentin. Pap. in 8. Recusus hic liber Lipsiæ in officina Valentini Papæ 1555. 8. & Ernesti Vœgelini Constantiensis 1569. 8.

1548.

Thomæ Linacri, Britanni de emendata structura Latini sermonis libri VI. Cum indicatione locorum, unde exempla ab autore adducta fuerunt, recognita à Joach. Camerario. Accessit libellus ejusdem Camerarii de arte Grammatica & figuris dictionum. Lipsiæ apud Val. Pap. in 8. In editione secunda Lips. in officina hæredum Valentini Papæ 1559. 8. habentur etiam Philippi Bechii in Linacrum annotationes.

1549.

Vocabula rei nummariæ, ponderum & mensurarum Græca, Latina, Ebraica, quorum intellectus omnibus necessarius est: collecta ex Budæi, Joachimi Camerarii & Philippi Melanchthonis Annotationibus: additæ sunt & volucrum & piscium appellationes, col-

2011 Ministerio de Cultura

lectæ à Paulo Ebero & Caſparo Peucero. Witebergæ per Joſephum Klug. 8.

Libellus Græcæ Grammaticæ Ph. Melanchthonis, accuratius & perfectius editus ſtudio Joach. Camerarii Papenb. adjectis tabulis flexionum verborum circumflexorum & verborum in μί. Acceſſit ejusdem Camerarii lib. de Orthographia, qui in editione A. 1545. decrat. Lipſiæ apud Valentin. Papam in 8. Recuſus hic liber Lipſiæ in officina hæredum Valentini Papæ 1560. 8.

Εὐκλείδε στοιχείων βιβλία ἓξ. Euclidis Elementorum Geometricorum libri VI. converſi in latinum ſermonem. Lipſ. apud Valentin. Pap. in 8.

Hoc anno edidit Camerarius etiam annotationes in *Terentium* cum præfatione ad diſcentes bonas literas. Vide Terentium Matthiæ Bergii Profeſſoris Altdorfini. pag. 472. Sed ſecunda editio hujus Comici ex Camerarii recenſione lucem vidit Lipſiæ ex officina Valentini Papæ 1555. 8.

1550.

Libellus Scholaſticus utilis & valde bonus, quo continentur *Theognidis* præcepta, *Pythagoræ* verſus aurei: *Phocylidæ* præcepta, *Solonis, Tyrtæi, Simonidis* & *Callimachi* quædam Carmina, collecta & Græcis commentariis explicata à Joach. Camerario Baſil. 1550. 8. Acceſſit rerum & verborum memorabilium Index. Baſileæ per Oporinum. Et ex iterata editione ibid. 1555. 8. atque additis *Wolfgangi Seberi* notis geminis, quarum priores varietatem lectionis ex MSS. Codd. Bibl. Palatinæ atque Auguſtanæ, ſimulque uberiorem ſententiarum explicationem exhibent: poſteriores citatorum à Camerario teſtimoniorum fontes commonſtrant, Lipſiæ impenſis hæredum Thomæ Schureri, excudebat Thomas Glück. 1620. 8.

1551.

De Carminibus ad Veterum Imitationem artificioſe componendis præcepta bona & utilia, collecta à Georgio Sabino. Enumeratio eorum, (*) quæ in docendo præcipue ſequenda eſſe videantur, Græce & Latine expoſita à Joach. Camerario Pabep. Lipſiæ apud Val. Pap. in 8.

Ἀειθμολογία ἠθικὴ, de quo libello ſupra p. 497.

Com-

(*) Vide infra ad Annum 1554.

2011 Ministerio de Cultura

Commentarii utriusque linguæ, in quibus est Διαστευὴ ὀνομαστικὴ τῶν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι μερῶν. id est, diligens exquisitio nominum, quibus partes corporis humani appellari solent. προστεθεισῶν καὶ τῶν τῆς χρείας ἑκάστων ὀνομασιῶν, καὶ παρεπομένων ἁυτῶν. i. e. additis & functionum nomenclaturis & aliis his accidentibus, διαλλήλως κειμένων τῶν τε ἑλληνικῶν καὶ τῶν Ρωμαϊκῶν λέξεων, positis fere contra se Græcis & Latinis vocabulis. Basil. apud Joh. Hervag. in fol.

Sententiæ *Jesu Siracidæ* Græce summa diligentia cum necessariis annotationibus editæ. Basil. apud Joh. Oporinum in 8. Altera Græco latina editio cum versione & additis novis etiam ad Latina notis. Lipsiæ apud Vœgelinum, 1568. 8.

1552.

Hymni XXIIII. Georgii Fabricii de historia & meditatione mortis CHristi cum duobus carminibus Camerarii, altero latino ad CHristum Σωτῆρα altero græco de σταυρώσει & Σωτῆρος.

Vita fortissimi & laudatissimi Ducis *Mauricii*, Saxoniæ quondam Electoris, Græce conscripta ac in sermonem Latinum conversa à Simone Stenio, Lomacensi Misnico, Vide Marquardi Freheri partem tertiam scriptorum Germaniæ p. 447. 448.

1553.

Indicationes multorum, quæ ad lectionem fabularum *Plauti* nonnihil momenti afferre possint, quæ collegit Georg. Fabricius Chemnicensis. Emendationes editi exempli Plautini à Joachimo Camerario de recognitione ipsius in officina Valentini Papæ in 8. De Plauto Camerarii vide ad An. 1558.

Oratio habita Lipsiæ ad funus Illustrissimi Principis, *Mauricii* Ducis Saxoniæ Electoris, cum præter duceretur XVII. Cal. Aug. Lips. in officina Valentini Papæ in 4. Recusa cum aliis Lips. 1566. 1569. 8. & in Simonis Schardii, T. 2. rerum Germanicar.

Θεοκρίτου εἰδύλλια, τοῦ δὲ σμικρὰ ποιήματα ἐξ ἃ τριάκοντα. Τοῦ ἁυτοῦ ἐπιγράμματα ἐννεακαίδεκα. Τοῦ αὐτοῦ πέλεκυς & πτερύγιον. Μετὰ τῶν σχολίων Ζαχαρίου Καλλιέργου πάνυ ὠφελίμων. Theocriti Eidyllia, hoc est, Parva Poëmata XXXVI. cum scholiis Græcis. Ejusd. Epigrammata XIX. Ejusdem Bipennis & ala. Præter hæc & Latina versio Carmine non infeliciter reddita per H. Eobanum Hessum,

2011 Ministerio de Cultura

& Joachimi Camerarii ſcholia non inerudita acceſſere. Francofurti ex officina Petri Brubachii in 8. De priore Græca Theocriti editione dictum ad A. 1530.

Narratio de Eobano Heſſo comprehendens mentionem de compluribus illius ætatis doctis viris, Epiſtolæ Eobani Heſſi (*) ad Camerarium & alios quosdam familiari in genere cum lepidæ & facetæ, tum literatæ & eruditæ, cum quibusdam Camerarii ſcriptis carmine & aliorum. Norimberg. apud Joh. Montanum & Ulricum Neuberum in 8.

1554.

Prophetæ *Jeremiæ* lamenta converſa in Anapæſtos Latinos cum aliis nonnullis verſibus. In officina Valent. Papæ in 8.

Verſus Senarii Græci de Analogiis: ſive de proportione Arithmetica, Geometrica & Harmonica, περὶ μεσοτήτων ἢ μέσων ἀνάλογον τριῶν τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Γεωμετρικῆς, καὶ Ἁρμονικῆς σύνοψις. Diviſio puerilis inſtitutionis, Διαιρέσεις διδασκαλικαί. Enumeratio eorum quæ in docendo præcipue ſequenda eſſe videntur, Græca & Lat. proſa. Graphica ſive ratio parandi atramenti, (**) calami & chartæ, & ipſa ſenariis verſibus Græcis expoſita. Omnia nunc primum partim edita, partim recognita. Lipſ. in officina Valentini Papæ in 8vo.

Querela M. Lutheri ſive ſomnium. Baſileæ apud Oporinum in 8. Recuſa Gorlicii in 4. &c. Typis Ambroſii Fritſch. anno 1580.

1555.

Syneſii Cyrenæi Oratio (***) ad Arcadium Theodoſii f. de Regno ſive de Officio Imperatoris, ſive Regis, converſa in Latinum ſermonem, addita hiſtoriola de ipſo authore. In officina Val. Papæ in 8.

Querela Martini Lutheri ſive ſomnium ὄλον hypar, ſive Syndicus Querelæ Lutheri. Baſil. apud Oporinum in 8.

Con-

(*) Liber II. A. 1557. & III. 1561. Prodierunt & Heſſi Epiſtolæ familiares, Marpurgi 1543. anno poſt ejus obitum, quem epicediis decorarunt Jacobus Micyllus, Bedrottus, Joannes Stigelius. 1542. 8.

(**) Eobani Heſſi atramentum:

Integra ſit gallæ, ſit dimidia uncia gummi.
Quartaque vitrioli, ſint partes octo falerni,
Sextarii reliquum laticoſum fundat acetum.

(***) Confer infra ad A. 1583.

2011 Ministerio de Cultura

Conciones Synodicæ ſtatis temporibus habitæ in Eccleſia Merſeburgenſi à Reverendiſſ. & Illuſtriſſ. Principe *Georgio Anhaltino* & Aſcaniæ &c. Præpoſito Magdeburgenſi & Miſnenſi: editæ à Joachimo Camerario præmiſſa ejusdem ad Illuſtriſſ. Dn. Joach. Principem Anhalt. epiſtola dedicatoria, & de Reverendiſſimo & Illuſtriſſimo Principe Anhalt. Georgio, (*) Narratione. Lipſiæ in officina Valent Papæ. fol.

1556.

P. Virgilii Maronis Bucolicorum explicatio præſcripta de commentatione Joach. Camerarii, cum indicatione & interpretatione locorum *Theocriti*, cujus author eſt Eobanus Heſſus, Argent. apud Blaſium Fabricium, in 8.

1557.

De Græcis Latinisque & Indis numerorum notis, &c. infra ad A. 1569. Additæ ſunt γνῶμαι Græce, ſerie literarum expoſitæ, ad uſum puerilis inſtitutionis. Norimb. in officina Helleriana in 8.

Libellus alter Epiſtolas complectens Eobani & aliorum quorundam doctiſſimorum virorum, nec non verſus varii generis & argumenti Lipſ. in officina Valentini Papæ in 8. De libro I. vide A. 1553. & de III. 1561.

Hoc anno 1557. profecto Philip. Melanchth. ad Colloquium Wormatienſe, mortua eſt ejus conjux Wittebergæ. Exorarunt igitur Camerarium communes amici, ut ad Philippum quam primum ſe conferret, ut nuncio accepto domeſtici luctus aliquid ei allevationis contingeret ex præſentia Camerarii, cujus conſuetudo & uſus ei eſſet jucundiſſimus. Vide vitam Philippi pag. 368. 369. pertinet huc Camerarii Hodœporicon Hyemale: Tertio libello Epiſtolar. Eobani P. 3. b. & Hodœporicor. Reuſneri libro VI. pagin. 480.

1558.

M. Accii Plauti Comœdiæ XX. diligenti & ſingulari ſtudio emendatius nunquam ante unquam ab ullo editæ: Adjectis etiam Camerarii ad ſingulas comœdias argumentis, & annotationibus. Acceſſerunt jam indicationes multorum ad lectionem Plautinam conferentes, Georgii Fabricii (**) Chemnicienſis. Baſ. per Jo. Hervagium & Bernhardum Brant. in 8. Comœdiæ quinque Amphitruo, Aſinaria, Curculio,

(*) Hæc narratio recuſa Lipſ. 1696. 8. cum vita Melanchthonis & Eobani Heſſi à Camerario ſcripta.

(**) Supra, ad. A. 1553.

2011 Ministerio de Cultura

culio, Caſina, Ciſtellaria, cum notis & præmiſſa de carminibus Comicis diſſertatione prodierunt Lipſiæ apud Valentinum Papam 1545. 8. Comœdiæ ſex, ibid. 1549. 8.

1559.

De eorum qui Cometæ appellantur, nominibus, natura, cauſis, ſignificatione, cum hiſtoriarum memorabilium illuſtribus Exemplis Diſputatio atque Narratio Joach. Camerarii. Lipſiæ in officina hæred. Val. Papæ in 8. Recuſum hoc ſcriptum ibidem 1578. 8. in officina Joannis Steinmann.

1560.

Diſputatio de precibus, earumque formulæ. Argentorat. 8. vide ſupra pag. 495. ſq.

Epitaphium Philippo poſitum in templo arcis Wittembergæ, laminæque æreæ literis inauratis inciſum, authorem habet Camerarium quem vide in vita Philippi pag. 420. & ſeq.

1561.

Tertius libellus (*) Epiſtolarum Eobani Heſſi & aliorum quorundam virorum autoritate, virtute, ſapientia, doctrinaque excellentium, editus autore Joachimo Camerario Papebergenſi. Lipſiæ apud Vœgelinum. in 8.

Capita quædam pertinentia ad doctrinam de moribus, & civilis rationis facultatem, quæ eſt ἠθικὴ & πολιτικὴ. Lipſiæ apud Joh. Rhambam in 8.

Chronologia ſecundum Græcorum rationem, temporibus expoſitis autore (**) *Nicephoro* Archiepiſcopo Conſtantinopolis, converſa in Latinam linguam, & illuſtrata à Joachimo Camerario Papeberg. Addita eſt ejusdem narratio (***) *de Synodo Nicæna*; & acceſſit nova enumeratio Synodorum Oecumenicarum. Baſil. apud Joh. Oporinum in fol. Recuſus hic liber deinde Lipſiæ apud Vœgelin. 1574. 4. & apud Joannem Steinmannum 1583. 4.

Poëmata doctrinæ eruditione, virtute & ſapientia præſtantis Viri PETRI LOTI-

(*) Liber I. A. 1553. & II. 1557.

(**) De Nicephori Chronologia dixi Volum. VI. hujus Bibliothecæ p. 153. ſq. Præmittitur etiam ex Camerarii verſione, Hiſtoriæ Miſcellæ, Baſil. 1569. 8. Errores quosdam illius Chronologicos notat Jo. Garnerius præfat. ad Liberatum.

(***) Hæc prodierat Lipſiæ ex officina Jacobi Berwald 1543. 8. Recuſa ibidem 1546. 1552. 1560. 8. ex officina Valentini Papæ.

2011 Ministerio de Cultura

TICHII Secundi, artis Medicinæ clariſſimi Doctoris, quæ paſſim edita hoc libello comprehenſa ſunt & nunc primum iſta forma expreſſa, cum præfatione Joachimi Camerarii ad Erneſtum Vœgelinum & Eraſmum Neuſteter. Lipſiæ apud Vœgelinum. 8. Iterum edita ſunt hæc Poëmata Lotichii Solitarienſis cum præfatione Camerarii ad Chriſtianum Lotichium, Lipſiæ iisdem Typis Vœgelinianis, imprimente Johanne Steinmanno 1563. 8.

Annotatio rerum præcipuarum quæ acciderunt ab anno 1550. uſque ad annum 1561. V. C. Joachimi Camerarii Papebergenſis. Ex adverſariis manu ejus exaratis edita à Marquardo Frehero Rerum Germanicarum ſcriptorum Tomo Tertio pagin. 460.

1562.

Ecloga de morte optimi & doctiſſimi, & Virtute, Sapientia, Pietate excellentis Viri *Joh. Stigelii* & alia quædam Poemata quorum eſt autor Joachimus Camerarius. Lipſ. in officina Vœgelinian in 4.

1563.

Capita quædam propoſita ad diſputandum, de felicitate, ſeu vita beata in terris. In Academia Lipſ. apud Vœgel. in 8.

Votum ſive preces: poëmatium de horum temporum miſeria & cladibus. Lipſiæ in officina Vœgelini in 8. Vide infra ad A. 1568.

Oratio habita in declaratione Magiſtrorum opt. diſciplinarum & artium. In qua copioſa fit mentio præſtantiſſimi Viri *Joh. Homilii* Mathematici ſuperiore anno mortui, adjectis epicediis, Epitaphiisque diverſorum. Lipſiæ in officina Vœgeliniana in 8.

Dialogus de vita decente ætatem puerilem, quodque hoc ſtudium Deo placeat, cum reſpondentibus figuris quibusdam Germanici & Latini ſermonis, itemque verſibus variis. Lipſiæ apud Vœgel. in 8. & cum auctario ibid. 1572. 8.

Hiſtoria de JEſu CHriſti ad mortem pro genere humano acceſſione, dierum ante Paſcha ſex, & alia indicata tempora, resque præterea quædam narratæ oratione, quam recitatione ſolenni pronunciavit M. Martinus Gaſſarus. 8.

Catecheſis ſeu initia doctrinæ in Eccleſia Chriſti, Græce iterum nuper edita: Κατήχησις ἔ χριστιανισμῦ, ἤγουν κεφάλαια τῆς ὑγιῦς διδαχῆς ΧΡΙΣΤΟΥ τ αὐτῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων. Sine nomine auctoris, niſi quod p. 497. edit. Gr. & p. 522. Lat. Camerarii nomen legitur:

2011 Ministerio de Cultura

& ſine anni nota & loci in 8. paginar. 500. & nunc primum in Latinum ſermonem converſa, cumque indicio & notatione locorum quorundam expreſſa. Lipſ. apud Vœgelin. in 8. Etiam Auguſtanæ confeſſionis Græce verſæ à Camerario Melanchthon meminit Epiſtolis ad Camerarium p. 579. 580.

Epithalamii verſus de nuptiis, nobilitate generis, virtute, ſapientia & humanitate præſtantiſſ. D. Erichi Volemari à Berlips V. CL. Præfecti Saliſſæ longæ in Duringis compoſiti. Lipſiæ apud hæredes Valent. Papæ in 4.

Poëmata Georgii Sabini edita Lipſiæ in Officina Vœgeliniana; Extant in hoc libellō duæ Elegiæ Græcæ Camerarii, & ipſum libellum ſe Epiſtolis quibusdam auxiſſe & jus privilegiis de talibus ſcriptis ſibi aliquando impetrati Typographo tum impertiiſſe teſtatur Camerarius in Epiſtola Poëmatis præfixa ad Sabini generum, M. Euſebium Menium, hoc anno ſcripta Lipſiæ, repetita editione ipſa anno 1581. Typis Steinmanianis. in 8.

1564.

Orationes duæ S. *Gregorii* Epiſcopi *Nyſſæ*, una de Filii & Spiritus Sancti Deitate, (a) altera dicta die Paſchatis; (b) converſæ in Latinum ſermonem, additis brevibus annotatiunculis. Antè non editæ. Lipſ. apud Vœgel. in 8.

Ejusdem Gregorii orationes duæ aliæ, una de nativitate (c) Domini noſtri Jeſu CHriſti, altera de Sancto Stephano primo martyre, (d) jam primum editæ, converſæ in Latinum ſermonem, cum brevibus notationibus. Lipſ. apud Vœgelinum in 8.

Capita propoſita ad diſputandum, ea explicantia & diſtinguentia, quibus ſtudium Sapientiæ, quæ eſt Philoſophia, continetur. Lipſiæ apud Vœgelin. 8.

In renuntiatione Magiſtrorum in Academia Jenenſi expedivit quæſtionem hanc, cur Aruſpas apud Xenophontem dicat ſe duas habere animas probam unam & bonam, improbam alteram & malam? Jenæ excudebat Donatus Ritzenheyn in 4.

Oeconomica ſcripta, quæ exſtant titulo *Ariſtotelis*, in Latinum ſermonem converſa & explicata, adjunctaque iis interpretatio Oeconomici libri *Xenophontis*. Lipſ. apud Vœgelin. in 8.

Enchi-

(a) Cum alia verſione in Operibus Nyſſeni T. 2. edit. Græco-Lat. p. 896.
(b) id. pag. 866. (c) id. pag. 771. (d) id. pag. 786.

2011 Ministerio de Cultura

Enchiridion pietatis puerilis, hoc anno ab Adamo Sibero editum, & Carmen in Veſtibulo exhibet Camerari Heroicum ad Siberum, & in ipſo libro ex ejusdem Camerarii & aliorum Doctorum monumentis plurima. Baſil. per Joann. Oporinum in 8.

Archytæ decem prædicamenta: (*) Anonymi de Logica: quid & quale quid quomodo definiendum eſſe videatur: alterius Methodus εἰς τὰς τρόπους τῆς φιλοσοφίας: Georgii Pachymerii de Sex definitionibus Philoſophiæ: omnia Græcè: cum præliminari Epiſtola Græca Joachimi Camerarii ad Michaelem Sophianum. Lipſiæ typis Erneſti Vœgelini Conſtantienſis. 8.

1565.

Converſa ex *Thucydidis* hiſtoria quædam in Latinum ſermonem, & de autore illo, deque ſcriptis ipſius expoſita, nec non explicata aliqua. Witenbergæ apud Joh. Cratonem in 8.

Narrationes duæ facinorum atrocium ſuperioribus annis in Italiæ civitatibus duabus diverſo tempore attentatorum, cognitione digniſſimæ, opera Joach. Camerarii primum typis expreſſæ. Lipſiæ in Officina Vœgeliniana. in 8.

1566.

De *Philippi Melanchthonis* Ortu, totius vitæ curriculo, & morte; implicata rerum memorabilium temporis illius, hominumque mentione atque indicio, cum expoſitionis ſerie cohærentium, Narratio diligens & accurata. Lipſ. apud Vœgelinum in 8. Recuſus hic lectu dignus & jucundus liber ibidem ſed minus luculenter 1592. 8. tum cum indice, Hagæ Com. 1655. 12. & nitide curante Frid. Benedicto Carpzovio τῷ μαναρίτῃ cum Vitis Georgii Anhaltini & Eobani Heſſi ſcriptis ab eodem Camerario. Lipſiæ 1696. 8. Notæ non contemnendæ ad hanc vitam inſertæ catalogo Bibl. Schraderianæ Dresd. 1710. 8. parte priori n. 3226.

Hiſtoriæ JEſu CHriſti filii DEI, nati in terris, matre ſanctiſſima ſemper virgine Maria, ſummatim relata expoſitio, itemque eorum quæ de Apoſtolis JEſu CHriſti ſingulatim commemorari poſſe recte & utiliter viſa ſunt. Additis aliis quibusdam non indignis pietatis Religioſæ ſtudio. Lipſ. apud Vœgelin. in 8. Volumen clauditur Nazianzeni pentaſticho de Apoſtolis, Camerarii de Evangeliſtis tetraſticho,

(*) Confer librum 2. hujus Bibl. cap. 13. pag. 483.

2011 Ministerio de Gultura

cho, & Nicephori Xanthopuli jambicis LXXVIII. de JEſu ſeptuaginta diſcipulis.

1567.

Capita ad diſputandum propoſita, conſuetudine Academiæ Lipſicæ in ſchola Philoſophica. Lipſ. apud Joh. Rhambam in 4.

1568.

De natura & effectionibus dæmonum libelli duo *Plutarchi*, de defectu oraculorum ex verſione Adriani Turnebi cum ejus notis: & de figura EI conſecrata Delphis, ex verſione Camerarii cum ejus explicationibus & procœmio. Quibus eruditæ & raræ nec inutiles rerum memorabilium & ſingularium expoſitiones continentur. Lipſ. in Officina Vœgelini in 8. atque iterum 1576. 8.

Libellus continens Eclogas XX. Græcas duas, cæteras Latinas, & alia quædam poëmatia diverſis temporibus & occaſionibus compoſita, quæ ſunt 1) *Votum* ſeu preces, pro pace Germaniæ. 2) Carolus ſive *Vienna Auſtriaca* A. 1532. obſeſſa. 3) Carolus ſive *Tunete* A. C. 1534. Lipſ. apud Joh. Rhamb. ſumtibus Vœgelini in 8.

Hoc anno 1568. Maximilianus II. Cæſar Camerarium Viennam Auſtriæ (nemine conſiliariorum ſuggerente) evocatum de doctrina Eccleſiæ & rituum ſacrorum cum Saxonicis ineunda conformitate clementer audivit, & re ſua bene functum domum non ſine favoris argumento à ſe dimiſit. Melch. Adamus in vitis Philoſophor. Germaniæ p. 264. vide Procœminm Camerar. in libellum ſuum Gnomologicum p. 20. de quo libello dictum ſupra p. 493. ſq.

Libellus novus Epiſtolas & alia monumenta doctorum ſuperioris & hujus ætatis complectens. Lipſ. apud Joh. Rhamb. in 8.

Liber (*) continens Epiſtolas *Philippi Melanchthonis* ſcriptas ab A. 1522. per annos 38. ad Joach. Camerarium, primum ab eodem pio ſtudio & accurata conſideratione editus. Lipſ. curante eum exprimi Vœgelino in 8. Confer Clariſſ. Buchard Gotthelff Struvii Bibl. antiquam A. 1705. p. 545. & A. 1706. p. 357. ſqq.

1569.

De Græcis Latinisque numerorum notis, & præterea Saracenicis & Indicis cum Indicio Elementorum ejus, quam Logiſticam Græci nominant (quæ eſt methodus conficiendarum rationum) & vocabulorum

(*) Hic eſt liber quartus inter Melanchthonis quæ cum Eraſmi, Thomæ Mori & Lud. Vivis Epiſtolis recuſæ ſunt Lond. 1642. fol.

2011 Ministerio de Cultura

rum artis interpretatione & aliis quibusdam ad hanc pertinentibus. Acceſſerunt explicationes Arithmeticæ doctrinæ *Nicomachi* & alia quædam ad contemplationem ſcientiæ iſtius pertinentia. Witenb. apud Joh. Cratonem in 8. Prodierant etiam Auguſtæ Vindel. 1554. 8. & Norimb. 1557. 8. Explicationem librorum duorum Nicomachi Geraſeni Samuel Tennulius recudi curavit ad calcem Jamblichi in Nicomachum, Græce & Latine cum notis editi Arnhemiæ 1668. 4.

Orationes numero decem funebres, quarum prima cum illuſtriſſ. Ducis Saxoniæ Principis Electoris Mauritii funus An. 1553. per urbem Lipſiam duceretur: additis epitaphiis carminibus Græcis ac Latinis. Cæteræ, anniverſariæ memoriæ diebus habitæ ſunt, nec dum quædam expreſſæ. Addita XI. complectente lugubris mortis Illuſtriſſ. Principis Elector Saxon. Auguſti filii Alexandri mentionem. Lipſiæ excudebat Joh. Rhamba in 8.

Joach. Camerarii Epiſtola ad Iſaiam Cæpolitam hoc anno ſcripta, extat ſub finem Libri Quinti Paraphraſeos Pſalmorum Eſromi Rudingeri.

1570.

Aphthonii libellus progymnaſmatum, id eſt, præparantium exercitationum, in ſermonem Latinum converſus: Græco ſcripto & exemplis compluribus additis. Lipſ. apud Erneſt. Vœgelin. in 8.

Propoſita annis compluribus Academiæ Lipſicæ, antiqua conſuetudine, diebus præcipue feſtis, quibus ſolemnes conventus Eccleſiaſtici aguntur, nuncconveniente ſerie & uno libello ad lectionem commodiorem comprehenſa. Lipſ. in Officina Rhambaviana in 8.

1571.

Libellus *Plutarchi* de virtute Morali: quo exponitur ſumma doctrinæ illius: Itemque adjunctorum ſcriptorum Græce editorum interpretatio Latina: Una cum explicatione præcipuorum locorum & rerum neceſſariarum enarratione. Autore Joachimo Camerario, Lipſiæ. in 8.

Libellus Gnomologicus, 8. de quo ſupra p. 493. ſeq.

Aliquot Epiſtolæ *M. Antonii Flaminii* de veritate doctrinæ & ſanctitate Religionis, ex Italico in ſermonem Latinum converſæ, nec non narrationes de Flaminio & aliis quibusdam, cognitione opt. diſciplinarum,

2011 Ministerio de Cultura

rum, ac artium & pietatis ſtudioſorum non indignæ. Norimb. in Officina Dieterichi Gerlacii. in 8.

V. Cl. *Georgio Fabricio* Chemnicenſi P. L. Epitaphia ſcripta à V. Cl. Joachimo Camerario, Paulo Dolſcio, Adamo Sibero, & aliis. Edita à Jacobo Fabricio Chemnicenſi, cum Epiſtola Joan. Sturmii ad Fabricios Fratres conſolatoria. Lipſiæ in 4.

1572.

Notatio figurarum Sermonis in libris quatuor Evangeliorum, & indicata verborum ſignificatio, & orationis ſententia, ad illorum ſcriptorum intelligentiam certiorem ſtudio Joachimi Camerarii, poſt primam editionem Lipſ. apud Valent. Papæ hæredes 1552. 8. recuſa cum locuplete indice rerum & verborum inſignium ad obſervandum. Lipſiæ apud Erneſt. Vœgelin. in 4. Notatio figurarum Orationis & mutatæ ſimplicis Elocutionis in Apoſtolicis ſcriptis, ad perſpicendam de intellecto ſermone ſententiam autorum: edita pridem Lipſiæ apud Valentini Papæ hæredes 1556. 8. Acceſſere & in librum πράξεων & ἀποκαλύψεως ſimiles notationes, nunc primum elaboratæ ſtudio Joach. Camerarii. Lipſiæ edita denuo procurante Ern. Vœgelino. in 4. Hæ eximiæ Camerarii in Novum Teſtamentum annotationes ſuadente Melanchthone ab eo compoſitæ, quarum novam editionem promiſit V. C. Jo. Andreas Boſius Diſp. de νεωτερικαῖς ἐπιθυμίαις. cap. 3. recuſæ etiam ſunt Cantabrigiæ 1642. fol. cum Beza: & Francof. 1712. 4. ſub titulo exegeſis N. T.

Xenophontis Athenienſis de Cyri Regis Perſarum vita atque diſciplina libri 8. nec non alia quædam ejusdem autoris ſcripta in ſermonem Latinum converſa, explicationibus alicubi additis, ſtudio & diligentia Joach. Camerarii. Pariſiis, apud Andr. Wechelum. in 4.

Commentatiuncula, non eſſe ex Eventis de conſiliis actionibusque hominum judicandum: de exordio verſus Ovidiani: *Exitus acta probat.* Additur ſcholium de congiario. Edente ob patris Valetudinem Ludovico Camerario filio. Lipſiæ typis Ern. Vœgelini in 8.

Reverendi Viri Doctoris Martini Lutheri Epiſtola, miſſa ad Theologos Norinbergenſes (orta quadam inter ipſos diſſenſione:) *Pia & vere Apoſtolica Epiſtola*, quemadmodum tum ad exemplum illius eo tempore Vir, dignitate & auctoritate & ſtudio pietatis excellens aſſcripſit. Cum appendice non ſpernenda. Lipſ. apud Vœgelin. in 8.

1573.

2011 Ministerio de Cultura

1573.

Homiliæ, quæ ſunt ſermones habiti de iis, quæ in Chriſtianis Eccleſiis leguntur, congregato populo diebus Dominicis & feſtis, excerptæ ex ſcripturis Evangelicis, autore Joach. Camerario: Editæ ſimul Græce & Latine. Lipſiæ procurante Vœgelino. in 4.

Pſalmi Septem qui Pœnitentiæ titulo celebrantur, translati in Latinos verſus jambicos dimetros, autore non nominato. Quibus & Threnorum Hieremiæ Prophetæ, & Pſalmorum quoque aliquot carmina adjuncta ſunt, compoſita à Joach. Camerario. Lipſiæ in 8.

Ornatiſſimi cujusdam viri de rebus Gallicis & ad Stanislaum Elvidium Epiſtola: Et ad hanc de iisdem rebus Gallicis reſponſio, autore Joach. Camerario. Lipſiæ in 4. apud Vœgelin. Atque hæc ſunt, quæ vivo Joachimo Camerario autore edita ſunt, qui obiit Lipſiæ, Anno MDLXXIIII.

Poſt obitum Joachimi Camerarii edita & ex parte recuſa ſunt iſta:

1575.

Phile Sapientiſſimi Verſus Jambici de Animalium proprietate, cum auctario JOACHIMI CAMERARII: Expoſita nunc primum eodem metro verſuum Latinorum à Gregorio Berſmano Annæbergenſi. Lipſiæ imprimebat Andreas Schneider, Typis Vogelinianis in 4. Iidem Phile verſus Jambici de Animalium proprietate cum Auctario Joach. CAMERARII, ſecunda cura Gregor. Berſmani editi ſunt anno 1596. in Typographeo H. Commelini in 8. Vide quoque Tomum ſecundum Poëtarum Græcorum veterum, Coloniæ Allobrogum editorum in fol. typis Petri de la Roviere Anno 1624. pag. 237.

1576.

Commentarius de Generibus divinationum, ac Græcis Latinisque earum vocabulis, autore Joachimo Camerario, editus ab ejusdem filio Ludovico, ſubjunctis Gregorii Berſmanni in funus Camerarii epicediis. Lipſiæ typis Vœgel. à Joh. Steinmann. in 8.

1577.

Meditatio in Adverſis, adjuncta eſt conſolationi Philoſophicæ Jacobi Sadoleti, cum Joannis Sambuci & Joachimi Camerarii filii Epiſtolis & carminibus ejusdem argumenti. In hujus meditationis præfatione promittitur editio Chryſoloræ & Joach. Camerarii Græcarum Epiſtolarum. Francofurt. apud Andream Wechelum in 8.

1578.

2011 Ministerio de Cultura

1578.

Ethicorum Aristotelis Nicomach. explicatio accuratissima Joach. Camerarii Papebergensis, ejus post obitum à filiis in lucem edita. Francof. apud Andream Wechelum in 4.

1580.

Politicorum & Oeconomicorum Aristotelis & Xenophontis conversio ac interpretatio Joach. Camerarii. Francof. apud hæredes Wecheli in 4.

1583.

Epistolarum Familiarum libri VI. priores à filiis editi. Francofurti apud hæredes Andreæ Wecheli. 8..

Opuscula moralia à filio Joachimo Camerario, Medico Norimbergensi edita, in quibus *Synesius*, de regno ad Arcadium, ex versione Camerarii patris, Plutarchi præcepta gerendæ Reip. ex Xylandri versione. Camerarii patris Ὑποθῆκαι sive præcepta de officio Principis, Latino sermone prosario ad Mauricium Huttenum: Ejusdem paræneses scriptæ sermone familiari ad præcipuæ familiæ adolescentem: Epistolæ duæ ad Ludovicum Huttenum. Gnomæ, versibus Latinis senariis. Francof. apud hæredes Andreæ Wecheli, 1583. 8.

1589.

Inter Epitaphia quorundam Comitum ex antiquissima Ortenburgensium familia oriundorum, illorumque Conjugum, hoc anno edita extant quoque quædam Joach. Camerarium, Esromum Rudingerum & alios autores habentia. Norinbergæ Typis Lochneri & Hofmanni in 4.

Animadversiones ad librum primum *Lucani* edente Gregorio Bersmanno. Lipsi. 8. in editione illius Poëtæ Jac. Micylli & Hofmanni scholiis illustrata.

1595.

Onosander de re militari ex Græco versus. Norimb. 1595. 8.

Decuriæ XXI. συμμίκτων προβλημάτων sive variarum & diversarum quæstionum de natura, moribus, sermone, Græcæ & Latinæ expositiones. Apud Hieronymum Commelinum. in 8. Hæc problemata recusa sunt in thesauro Critico sive face artium Jani Gruteri, Tomo quarto.

Episto-

2011 Ministerio de Cultura

Epiſtolarum ad diverſos volumen ſecundum, libros quinque poſteriores complectens. Francof. impenſis Petri Fiſcheri, ex Officina Paltheniana. In 8.

Scriptum, de diſſidio in Religione, & collatione veterum rituum cum recentioribus, editus ſine nomine auctoris Baſileæ 1598. 8. ſcriptus A. 1549.

1596.

Appendix problematum D. Joach. Camerarii, varias & diverſas quæſtiones morales, naturales, Mathematicas, Poëticas & Mythologicas complectens. Apud Commelinum. in 8.

Regionum quarundam & Nationum proprietates: recenſente Joachimo Camerario. Vide variorum in Europa itinerum delitias Nathanis Chytræi, expreſſas typis Chriſtophori Corvini ad 1596. pag. 630. 631. &c.

1598.

De rebus Turcicis Commentarii duo Joach. Camerarii Papebergenſis, à filiis nunc primum collecti ac editi. Acceſſere & alia nonnulla lectu admodum digna & utilia, quæ in adverſa pagina indicantur. Nimirum Imperatorum Turcicorum Chronologicon ex *Franciſco Sanſovino* de Italico in Latinum ſermonem converſum. Domini *de la Nue* Galli, Imperatoris bellici clariſſimi diſputatio de bello Turcico, Latine de Gallico ſermone interpretata. *Johannis Cuſpiniani* viri Clariſſimi, Imperatorum Maximiliani I. Caroli V. & Ferdinandi Auguſtorum Conſiliarii, Oratoris, & Hiſtorici oratio protreptica, qua Chriſtiani ad bellum Turcicum excitantur. Cui accesſit *Alphonſi* Regis Neapolitani ſapientiſſimi oratiuncula ejusdem argumenti, opera Johannis Weidneri Landſidelii. Francofurti apud hæredes Andr. Wecheli, Claud. Marn. & Joan. Aubr. in fol.

De clade A. 1526. accepta in Pannonia ad Morgacium & de Ludovici Regis interitu. Francof. 1603.

Oratio ſive Conſilium de bello Turcis inferendo. Isleb. 1604.

1605.

Definitiones Capitum Doctrinæ Chriſtianæ. Lipſ. 8.

CL. V. Joachimi Camerarii Papebergenſis Hiſtorica Narratio de fratrum orthodoxorum Eccleſiis in *Bohemia*, *Moravia*, & *Polonia*, nunc primum edita ex Bibliotheca Ludovici Camerarii IC. *Acceſſerunt ad eam & alia quædam cognitione digniſſima, quorum hæc eſt*

2011 Ministerio de Cultura

ſeries: I. Clariſſimi V. *Eſromi Rudigeri* Papebergenſis de Fratrum Eccleſiolis in Bohemia & Moravia, Narratiuncula ſcripta Evanzii in Moravis A. C. 1579. p. 145. II. Vita & mors *Johannis Huſſi* Bohemi ex actionibus & monumentis Martyrum. p. 163. Epiſtolæ Jo. Huſſi ſelectiores. p. 211. III. De ultimo ſupplicio *Hieronymi Pragenſis* ex iisdem actionibus Martyrum. p. 227. IV. De ejusdem Hieronymi obitu & ſupplicio, Pogii Florentini ad Leonhardum Aretinum Epiſtola: p. 241. Hujusque ad illam reſponſio. p. 249. V. Oratio de Huſſiticis motibus recitata publice Witebergæ ab Illuſtri & Generoſo Domino Michaële Slavata, Barone Bohemo A. C. 1572. p. 251. VI. De origine Eccleſiarum Bohemicarum, & de confeſſionibus ab iis editis, Narratio: p. 263. Cui ſubjuncta ſunt de his B. Lutheri, Melanchthonis & aliorum magnorum quorundam virorum judicia & teſtimonia. p. 273. VII. Methodus quam obſervant Fratres, in eligendis ordinandis & confirmandis Miniſtris. p. 282. VIII. Epiſtola Fratrum ad Illuſtr. Principem Fridericum III. Elector. Illuſtr. Palatinum, de cantionibus in ipſorum Eccleſiis uſitatis. p. 286. IX. *Eſromi Rudigeri* de Cantionibus ſacris inter Fratres conſuetis, deque tota Chriſtianorum Muſica, Diſſertatiuncula. p. 290. X. De excidio reliquiarum è Waldenſibus & Albingenſibus Merindolii & aliis in locis Provinciæ facto ſub Franciſco II. Rege Galliæ, ex monumentis Martyrum. p. 303. XI. CL. V. D. *Petri Weſenbecii* JCti Oratio de Waldenſibus & Albigenſibus Chriſtianis, Jenæ habita A.C. MDLXXXV. p. 409. XII. Inſignis locus de iisdem ex Caroli Molinæi JCti tractatu de Monarchia Francorum. p, 443. XIII. Conſenſus in fide & religione inter Eccleſias Evangelicas Regni Poloniæ, & illarum Eccleſiarum Acta Synodica. p. 449. Heidelbergæ Typis Vœgelianis. 8. & Francof. 1625. 8,

1606.

Annotationes quædam poſtumæ in *Julii Cæſaris* lib. 2. & 4. de bello Gallico, & 3. de bello Civili, publicatæ ſunt à Gothofredo Jungermanno in luculenta Cæſaris editione Francof. 1606. 4.

1607.

Valde utilis Dn. Joach. Camerarii de quinque Grammaticis ſingularum dictionum affectionibus præceptio, edita cum Homeri Βατραχομυομαχία & annotationibus Leonhardi Lycii, Profeſſoris quondam Lipſienſis, ſ typis Chriſtoph. Elgeri in 8. Joach.

2011 Ministerio de Cultura

Joach. CamerariiDialogi Græco Latini. Lipſiæ Typis Vœgel.

Nondum edita.

Orationum tam ſuo quam aliorum nomine compoſitarum volumina duo. Epiſtolarum aliquot libri. Procœmiorum in varios autores, & Prolegomenorum volumen unum. Prolegomenorum & orationum variis autoribus explicandis præmiſſarum volumen.

Commentarii in autores nonnullos Latinos:

In III. libros Officiorum Ciceronis. In Dialogum de amicitia, de Senectute, in Somnium Scipionis, in παραδόξα. In libros Ciceronis de legibus. In Tuſc. Quæſtionum commentarios à ſe editos emendatio & additio. In libros de finibus. In Ciceronis lib. de Oratore. In I. librum de natura Deorum. In Epiſt. IX. Cicer. ad Lentulum lib. I. In artem Poëticam Horatii. In odas plures ejusdem. In Epiſtolas nonnullas ejusdem. In aliquot libros Faſtorum Ovidii. In Herculem furentem Senecæ. In Troades ejusdem. In Gryphum ternarii numeri, Auſonii. In Salluſtium de bello Jugurthino & in Conjurationem Catilinæ.

Commentarii in aliquot autores Græcos.

In III. IV. V. & VI. Iliados Homeri. In Heſiodi ἔργα καὶ ἡμέρας. Annotationes in Grammat. Græcam Theodori Gazæ. In φαινόμενα Arati. In orationem Iſocratis contra Sophiſtas. In Pindari νεμεῶν ια. It. in ejusdem Olympia. In Hecubam Euripidis. In Herculem furentem ejusdem. Converſio orationis Lycurgi contra Leocratem, additis annotationibus. In IV. libros Xenophontis ἀπομνημονευμάτων.

Imperfecta tam Græca quam Latina varii generis.

Commentarii de partium internarum humani corporis nominibus tam Græcis quam Latinis. De nominibus morborum: ubi prolegomena leguntur ſatis copioſa & accurate compoſita, cætera deſignata ſunt in diverſis chartis. De nominibus Græcis & Latinis conjunctionum variarum generis humani. De nominibus Græcis & Latinis Agriculturæ. Quæſtiones Homericæ Græcæ & Latinæ. Quæſtionum nuptialium lib. II. in quibus diſputatur an ducenda uxor, vel non ducenda. De nominibus militaribus, & rei bellicæ, ex Polluce potiſſime translata. De legibus. περὶ νόμων. Proverbia. In Comment. de bello Gallico Julii Cæſaris. Hiſto-

2011 Ministerio de Cultura

ria varii generis. Converſio in Latinam linguam τῆς πράξεως τῶν Ἀποστόλων. Appendix ad narrationem de vita Melanchthonis. In Euripidem ſcholia. Comment. in Ptolemæum. Epiſtolæ Græcæ ex diverſis autoribus collectæ, & antea non editæ, una cum commentario proprio περὶ ἐπιστολῶν, Græce. De Hiſpanica Inquiſitione ſcriptum D. Carolovicii, quod Camerarius copioſius Latine reddidit. Ὅροι ſeu definitiones Græcæ. Comment. in Hypotypoſes Procli. Explicatio in Epiſtolas Græcas Beati Baſilii. Defenſio orationis Ciceronis pro Muræna, ubi tractat de Jure ad Cl. V. D. Joh. Stramburgerum IC. qui contra iliam ſcripſerat. Grammatica quædam. In Sphæram Procli, accurati commentarii. Converſio & explicatio Hypotheſium Procli. Epigrammatum & diverſorum carminum volumen. Epitaphiorum carminum liber: præparatus ad editionem à filiis, una cum carminibus diverſorum in obitum Camerarii. Diſputatio Logices: quid & quale quid eſſe videatur? veteris autoris, cujus nomen non eſt additum, in Latinam paraphraſin translata. In verſum Epicharmi: Θνητὰ δεῖ τὸν θνητὸν &c. Diſputatio contra Ariſtotelis ſententiam. Propoſita nomine Rectoris & Decani publice, variis anni temporibus, Lipſiæ. Propoſita publice nomine Rectoris in funeribus præcipuorum virorum, Lipſiæ. Alia ad Scholam Lipſienſem pertinentia.

Hactenus ſcripta Joachimi Camerarii.

XVIII. Poſt Camerarium, neminem novi qui inter Germanos tantum Græcas litteras amplificaverit, atque in lucem protractis variis præclaris Græcis monumentis, eorumque collectionibus, tam bene fuerit de elegantioribus ſtudiis promeritus, quam *David Hæſchelius* Auguſtanus, quem anno ætatis LXI. beatus obitus A. C. MDCXVII. 20. Sept. rebus humanis abſtulit. De illo, quem *Pelasgæ eruditionis anteſignanum* appellat, ita B. D. Theophilus Spizelius in templo honoris reſerato. p. 329.

"Præcipuum induſtriæ ſuæ curriculum Hœſchelius usque ad extremum vi-
"tæ ſpiritum in erudienda exercendaque in bonis literis juventute
"Auguſtana conficiebat, non ignorans quanta vis in prima illa inſti-
"tutione ad reliquum vitæ curſum ineſſet, tamque apte & elegan-
"ter hoc faciebat, ut nihil aptius: nam in iis ſcriptionibus, in quibus
"adoleſcentes exercebat, nil niſi grave, eruditum, fructuoſum conti-
neba-

2011 Ministerio de Cultura

nebatur, & ex Græcis cumprimis auctoribus, quos interpretabatur,„ ſententias ad mores componendos idoneas eligebat, fuſiusque ex-„ plicabat, quinimo in munere ſcholaſtico annos ſex & triginta ita ex-„ egerat, ut tum diſcipulis ſuis, tum aliis exemplum eſſet probitatis,„ modeſtiæ, humanitatis, virtutumque omnium. Sinceram Hœſche-„ lii pietatem, tum domi, tum foris, gratamque gravitatem, & erga„ ſingulos humanitatem ac benevolentiam nemo complecti oratione„ poſſet etiamſi vellet. Et quam præclare quamque feliciter deman-„ datæ ſibi functioni ſatisfecerit, plurimi teſtari poſſunt Viri eruditi,„ qui è variis Germaniæ, Italiæ, Belgiique civitatibus Hœſchelii gratia„ Auguſtam ſe contulerunt, quibus Viri hujus inſtitutione uti, in que„ lingua græca proficere curæ & cordi fuit. Verè de illo dici poteſt„ quod„

Mille foro dedit juvenes, bis mille miniſtrorum
Adjecit numero purpuræque togæ.

Cum inſuper celebratiſſimæ Bibliothecæ Auguſtanæ adminiſtratio„ ipſi eſſet demandata, omni virium niſu ejus procuravit incremen-„ tum, nec ulli parcens labori, libros excuſos pariter ac manuſcri-„ ptos, maxime græcos, melioris item notæ Authores, ac librorum„ editiones conquiſivit, ſicque Bibliothecam Auguſtanam veluti pu-„ blicum aliquod Ærarium inſtruxit ad omnium promiſcue indigen-„ tiam ſublevandam. Et cum rariſſimorum Codicum MSS. Græco-„ rum, (*) magno ære ab *Antonio Eparcho* Epiſcopo Corcyrenſi coëm-„ ptorum copiam eſſet conſecutus, maximam curam adhibuit, ne„ theſaurus iſte librarius in arcanis Bibliothecæ hujus receſſibus veluti„ in perpetuo quodam cuſtodiretur carcere, ſed in publicam etiam„ lucem magno cum totius Reipublicæ literariæ bono & commodo„ prodiret. *Hactenus B. Spizelius.*

(*) Circa A. C. 1545. ampliſſimus Senatus Auguſtanus Græcos Codices MSS. ab Antonio Eparcho Venetiis redimendos curavit numis aureis octingentis, ut teſtatur B. Antonius Reiſerus noſter, qui Indicem MSS. Bibl. Auguſtanæ Græcorum Latinorumque publici juris fecit A. 1675. 4. Prodierat quidem Græcorum MSS. jam index qualiscunque neſcio quo editore A. 1575. 4. ſed longe melior locupletiorque à Davide Hœſchelio, qui illum Patrono ac Muſageta ſuo Marco Velſero hortante concinnavit, ediditque 1595. 4. Exſtat præterea Catalogus Bibl. Auguſtanæ etiam librorum impreſſorum vulgatus A. 1599. ſine nomine auctoris, qui putatur Georgius Heniſchius: & A. 1633. fol. curante Elia Ehingero.

2011 Ministerio de Cultura

Hæc vulgata ab Hœſchelio vetera monumenta paucis jam recenſere placet. Plutarchum quidem ab eo editum cave credas Alphonſo Clarmundo parte V. vitarum Germanice editarum p. 22. Sed de *Photio* ejus a) & *Geographis* Græcis minoribus, b) & de *Eclogis* legationum, c) & *Procopio*, d) atque *Origene* contra Celſum e) alibi dixi. Dixi etiam de *Horapollinis* hieroglyphicis, f) de iatromathematicis *Hermetis*, g) de vita S. Antonii ſcripta à D. *Athanaſio* h) de homiliis *S. Chryſoſtomi* contra Judæos i) de Sapientia *Sirachidis* k) de ſcriptis nonnullis *Philonis* Judæi, l) *S. Maximi* martyris, m) *Gregorii Nazianzeni* n) *Nyſſenique* o) & *Annæ Comnenæ*, p) atque *Adriani*. q) Jam alia ejus alibi mihi indicta referre non alienum ab hoc loco exiſtimo, in quibus ſunt

1) Ὁμιλίαι Θεοφόρων τινῶν Πατέρων, Homiliæ quædam ſacræ, r) ex MSS. Codicibus vel nunc primum vel emendatius editæ, cum notis. Auguſtæ 1587. 8. typis Michaelis Mangeri. In hoc volumine continentur:

BASILII

a) Volum. IX. hujus Bibl. p. 379. ubi etiam inedita antea veterum quæ in Hœſchelii ad Photium notis exſtant ἀποσπασμάλια refero.

b) Libro IV. c. 2. §. 7. Volum. III. p. 33. ſeq.

c) Volum. VI. p. 230. & 491.

d) ibid. p. 251. e) Volum. V. p. 219. f) lib. 1. cap. 13. pag. 90.

g) lib. 1. cap. 9. pag. 59. ſeq. h) Volum. V. pag. 302.

i) Volum. VII. pag. 651.

k) lib. 3. cap. 29. §. 2. pag. 730.

l) lib. IV. c. 4. p. 106. 109. 110. Libro *Philonis* περὶ τῆς ἑβδόμης ſive *de ſeptenario* quem Hœſchelius Græce primum edidit Auguſtæ Vindel. 1614. 4. ſubjunxit fragmenta duo libri ejusdem περὶ προνοίας, *de Providentia*, deprompta ex *Mich. Apoſtolii*, Byzantzii ἰωνιᾷ. MS. Deinde *Niceta* de VII. mundi admirandis, quibus ille ſexto loco Capitolium Romanum & ſeptimo templum Adriani Cyzicenum accenſet. Denique locum *Hippocratis* de ſeptem ὥραις ſive gradibus ætatis humanæ, & *Gregorii Nyſſeni* ex Sermone de Pentecoſte de numero ſeptenario. In volumine autem quod Hœſchelius excudi curavit Francof. apud Jo. Wechelum 1587. 8. Græce cum notis exhibentur antea inedita Philonis opuſcula hæc tria, 1) περὶ τῶν μετονομαζομένων, 2) νόμων ἱερῶν ἀλληγορία τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον, de formatione Evæ ex Adami latere & de utriusque lapſu, & 3) περὶ τοῦ Θεοπέμπτους εἶναι τὰς ὀνείρους.

m) Volum. VIII. p. 732. n) Volum. VII. p. 524. ſeqq.

o) Volum. VIII. p. 157. p) Volum. VI. p. 391. q) Volum. IX. p. 381. 382.

r) Aſteriſcis notatæ homiliæ emendatiores atque integriores: reliquæ tunc primum prodierunt.

2011 Ministerio de Cultura

BASILII MAGNI.

1. In nativitatem CHristi, cum duobus manu scriptis collata, p. 85. * Incipit: Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία καὶ πρώτη.

GREGORII NYSSENII.

1. In nativitatem CHristi & in infantes Bethlehemiticos. p. 103. * Incipit: σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ.
2. Memoriam Stephani primi martyris. p. 131. * Incipit: ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία.
3. In Dictum CHristi, *Quatenus feciſtis uni*, Matth. XXV. p. 182. Incip. ἔτι πρὸς τῷ Θεάματι τῆς Φοβερᾶς.
4. VI. Psalmum *de octava*. p. 204. Incipit: οἱ ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν.
5. In S. Pascha. p. 213. * Incip. ἡ μὲν ἀληθινὴ τοῦ σαββάτου κατάπαυσις.
6. Ascensionem Christi quæ Cappadocibus dicta ἡ Ἀποσωζομένη. p. 217. Incip. ὡς γλυκὺς συνέμπορος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ὁ προφήτης Δαβίδ.
7. S. Baptisma. p. 334. Incip. νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγέλην.

GREG. NAZIANZENI.

1. In nativitatem CHristi. p. 1. * Incip. χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. cum Paraphrasi & scholiis *Nicetæ*, p. 20--84.
2. In S. Pentecosten. p. 223. * Incipit: περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν. cum *Nicetæ* Paraphrasi. p. 243--333.

JOAN. CHRYSOSTOMI.

1. In annunciationem Mariæ. p. 366. Incip. πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.
2. In S. Theophania, seu Baptisma Christi, p. 375. Incip. ἄνδρες φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι καὶ φιλόξενοι. Eadem homilia quam sub *Gregorii Thaumaturgi* nomine Gerardus Vossius vulgavit.
3. Memoriam Joan. Baptistæ. p. 387. Incip. Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ πανήγυριν ἄγωμεν.
4. In Parabolam *de filio prodigo*. p. 400. Incip. ἀεὶ μὲν ἀδελφοί.
5. Decollationem Joannis Baptistæ. p. 418. Incip. πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται.
6. Saltatricem Herodiadem. p. 430. Incip. ὥσπερ τις ἀνὴρ φιλέρημος.
7. Locum Evangelii, Johann. XI. *coëgerunt Judæi concilium*. p. 440. Incip. ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας.

8. De

2011 Ministerio de Cultura

8. De virginibus decem. p. 446. Incip. ὅταν τὸ εὐδαπάνητον.
9. Maria Magdal. pœnitente peccatrice. p. 458. Incip. πάντοτε μὲν θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.
10. Proditione Judæ; Paſchate; Cœnæ Dominicæ inſtitutione; de omnem memoriam injuriarum, oblivione ſempiterna delendo, p. 469. Incip. οὐκ ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον.
11. De S. Paraſceve. p. 490. Incip. πεπλήρωται ἡμῖν λοιπὸν ὁ τῆς νηστείας ἀγών. Jo. Damaſceni eſt, non Chryſoſtomi.

CYRI GERMANI, Patriarchæ CPol. ex pluribus aliis quæ in Auguſtana exſtant homiliis.

1. De infantibus ab Herode occiſis; & in principium ſancti ſecundum Marcum Evangelii. p. 154. Incipit: τίς θεὸς μεγὰς ὡς θεὸς ἡμῶν.

CYRILLI ALEXANDRINI, quæ deinde Latine vertit Jo. Wegelinus. a)

1. Locus de S. Trinitate. p. 503. 504.
2. Reſponſio ad unam & alteram ab hæreticis motam quæſtionem, de perfectione DEI Patris nec obſtante quo minus Filius ſit Deitatis πλήρωμα, nec imminutâ per Filii generationem. p. 506. 507.

Notæ p. 510--562. In his p. 522. & 549. Hœſchelius affert quædam ex diario Græco MS. de Baſilio Magno & S. Chryſoſtomo, quæ infra adſcribam. Idem Athenæi locum p. 552. ex Codice MS. emendat ac ſupplet.

DE BASILIO MAGNO.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Οὐάλεντος, πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαῤῥησιάζετο πίστεως: τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσεπέθη ὁ Βασιλεὺς, πυρὸς δίκην λυμαινομένης τὴν ἐκκλησίαν. ἦν μὲν πρὸς πατρὸς ἐκ Πόντου: πρὸς δὲ μητρὸς Καππαδόκης. ἐν δὲ λόγοις ὁμόνου, τοὺς κατ' αὐτὸν ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλλε. διὰ γὰρ πάσας ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο: οὐκ ἦπιον τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν. καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβὰς, ἅπτεται τοῦ ἀρχιεραϊκοῦ θρόνου ἀνήχθη:

a) Vide Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 571.

2011 Ministerio de Cultura

ἀνήχθη: ἔνθα δὴ πολλὸς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διανύσας, ἐν τῷ σαθερῷ τ Φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν ἔπαρχον καθαιρήσας, καὶ λόγους ἐκδὸς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων Φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἥδει καθάρσιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ. καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τ Χριστοῦ ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. ἦν δὲ τ τύπον τ σώματος, δπὶ πολὺ μῆκος τ ὀρθίου χήματος ἀναδραμών, ξηρὸς καὶ λεπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, δπὶ ῥίνα εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς πρεσγμένος, τὸ δπισκήνιον συνεσπακὼς, Φροντιστικῷ ἐοικὼς, ὀλίγας τὸ μέτωπον ἀμαυρυγαῖς ῥυπάδεσμος, δπιμήκεις τὰς παρειὰς ἔχων, κοῖλος τοὺς κροτάφους, ῥέμα ἐν χρῷ κυρίας τὴν ὑπήνην δεχόντως καθειμένος, μεσαιπόλιος. è diario Græco m. f. ubi & hæc adſcripta;

Βεβίωκεν ἔτη ε. δπίσκοπος: ὅλως δὲ, ἔτη με.

Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανὼν ἐν Κυρίῳ,
Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.
Ἰανουαρίοιο θάνες, Βασιλῆϊε, πρώτῃ.

τῷ πέμπτῳ ἔτει τ Οὐάλεντος καὶ Οὐαλεντινιανοῦ.

DE S. CHRYSOSTOMO.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος ἱεράρχης, διὰ τὸ καλὸν τ βίου, καὶ τὸ μὴ ὑπερορᾶν τὸ δίκαιον μηδὲ αὐτοὺς ἀδικοῦντας τοὺς βασιλεῖς, ὑπερορίζεται. Καὶ πρῶτα μὲν εἰς Κουκοσὸν πέμπεται, τῆς Ἀρμενίας πολίχνιόν τι σαπρὸν, εἶτα εἰς Τραβισὸν κἀ μετὰ ταῦτα εἰς Πιτυοῦντα: χωρία δ' μόνον ἔρημα καὶ τῶν ἀναγκαίων ὄντα δπιδεῆ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τ γειτνιόντων Ἰσαύρων ἀεὶ πολεμούμενα. ἐν τούτοις τοῖς τόποις γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν δπισρέψας, καὶ πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, τ βίου μεθίσταται, θανὼν ἐν Κωμάνοις.

Ἅπαν ἑβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χυτοῦ. μηνὸς Ἰανουαρίου.

2011 Ministerio de Cultura

2) *S. Gregorii Nysseni* Opuscula quinque Græca, primum edita ex Codicibus Bibl. Augustanæ & Maximi Margunii. α) πρὸς Ἀρμόνιον περὶ τοῦ τί τὸ χριστιανῶν ὄνομα ἢ ἐπάγγελμα. p. 1. Incip. Ὅπερ ποιῶσι πρὸς τὰς κατηγορίας. β) περὶ τελειότητος, καὶ ὁποῖον χρὴ εἶναι τὸν χριστιανόν. p. 15. Incip. πρέπουσα τῇ προαιρέσει ἡ σπουδή. γ) περὶ τοῦ βίου Μωσέως τοῦ νομοθέτου, ἢ περὶ τῆς κατ' ἀρετὴν τελειότητος. pag. 45. Incip. εἶον τι πάσχουσιν οἱ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων φιλοθεάμονες. δ) πρὸς Θεόφιλον Ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας, κατ' Ἀπολιναρίου. pag. 169. Incip. ὁ μόνον δεῖ τῆς κοσμικῆς σοφίας. ε) λόγος πρὸς Συμπλίκιον περὶ πίστεως. p. 175--180. Incip. κελεύει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου. Lugd. Batav. 1593. 8. Præter Hœschelii notas in hoc volumine exstant *Maximi Margunii* Episcopi Cytherensis Epistolæ quatuor ad Hœschelium Græcæ p. 1. 3. 43. & 157. Exstant & hæc p. 153. notata documenta quinque, de Divina Christianismi origine testantia, & quatuor usus sacrarum scripturarum:

Τεκμήρια τοῦ θεόθεν εἶναι τὸν χριστιανισμόν.

α. ἡ θεία πρόνοια.
β. τὸ κῦρος τῆς ἐκκλησίας.
γ. ὁ χριστοῦ βίος.
δ. ἡ αὐτῆς τῆς διδασκαλίας.
ε. τὰ θαυμάσια τῶν ἔργων καὶ παθῶν.

Η ἀποβολὴ τῶν μυστικῶν γραμμάτων.

α. ἀναγκαιότης τῶν μικροψύχων.
β. διδασκαλία τῶν ἀγνοούντων.
γ. ἀφορμὴ τῶν ἐθελοκακούντων.
δ. ἔλεγχος καὶ κατάπληξις τῶν ἀμεταγνώστων.

Lubet etiam hoc loco exhibere Catalogum operum Gregorii Nysseni, quem ad ejusdem libelli calcem Hœschelius consignavit.

Catalogus Operum Divi Gregorii Nysseni.

B. A. Bibliothecam Augustanam,

M. M

2011 Ministerio de Cultura

M. M. Maximi Margunii, Cytherenſis, Epiſcopi.
D. H. Hœſchelii privatam, ſignificat.
Aſteriſcis notata excudit Michael Mangerus, Auguſtæ.

ά. λόγ☙ περὶ θεότη☙ υἱ☙ κ☙ Πνεύμα☙ ἁγίȣ, ☪ εἰς τὸν Ἀβραάμ. B. A. & M. A. *

β΄. εἰς τὴν ἁγίαν ☧ χριστ☙ γέννησιν, B. A. *

γ΄. εἰς τ̃ ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα, B. A. *

δ΄. Ἐπ☙ εἰς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν μέγαν Βασίλειον, B. A. *

ε΄. εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, B. A. *

ς΄. εἰς τὸ ῥητὸν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων, B. A.

ζ΄. εἰς τȣ̀ς κοιμηθέντας. B. A.

η΄. εἰς τὸν ἅγιον μέγαν μάρτυρα Θεόδωρον, ἐλλιπής. B. A.

θ΄. Ἐπ☙ εἰς τὸν μέγαν Μελέτιον, Ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας. B. A.

ι΄. εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς μ΄. μάρτυρας. B. A.

ια΄. εἰς τȣ̀ς αὐτȣ̀ς λόγ☙ β΄. ἐλλιπής. B. A.

ιβ΄. εἰς τὸ ἅγιον πάθος λόγ☙ α΄. B. A. & M. M.

ιγ΄. εἰς τὸ αὐτὸ, λόγ☙ β΄. B. A.

ιδ΄. εἰς τὸ αὐτὸ λόγ☙ γ΄. B. A.

ιε΄. ἄλ☙ εἰς τὸ αὐτὸ βραχύτερ☙. *

ις΄. εἰς ἀνάληψιν χριστ̃. B. A. *

ιζ΄. πρὸς Εὐσάθιον B. A. *extat inter opera Baſilii Magni, pag.* 333. *& recte. Sic enim ad Codicem m. ſ. Gr. Nyſſ. teſtatur, qui iſthæc margini aſſcripſit;* ὁ παρὼν λόγ☙, ὃς καὶ ἐν εἴδει Ἐπιστολῆς γέγραπται, πρός τινα φιλόσοφον Εὐσάθιον τὸν ἰατρὸν ἐγράφη πρὸς ὃ ἐν ἁγίοις μεγάλȣ Βασιλείȣ, καθὼς ἀσφαλῶς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ εὗρον, καὶ ὅδε ὃ Γρηγορίȣ. ἐστὶν ὁμοίως ☪ ὁ ἕτερος, ὁ περὶ Διαφορᾶς ȣ̔σίας καὶ ὑποστάσεως, πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Πέτρον. καὶ δῆλός ἐστιν ὅτ☙ καὶεῖν☙ ἀπὸ τῆς φράσεως ὃ μεγάλȣ Βασιλείȣ. τοῖς ἂν ἐντυγχάνȣσι περιεσκεμμένως, ἑκατέρȣ τὴν φράσιν ἐν τοῖς αὐτῶν συγγράμμασιν εἴσονται τὸ ὅτως ἔχειν.

ιη΄. περὶ ὃ μὴ οἴεσθαι λέγειν τρεῖς Θεȣ̀ς, πρὸς Ἀβλάβιον. B. A. *Hic, cum qui-*

2011 Ministerio de Cultura

quibusdam aliis, ad Christoph. Plantinum ut exprimeretur missus, nescio qui perierit. Ejus cerie ministro sese tradidisse, Hœschelio scripsit Sylburgius.

ιθ. πρὸς Πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστάσεως, B. A. *editus inter Basilii M. opera, p.* 297. *Ad marginem codicis A. hæc leguntur assripta:* ὁ παρὼν λόγος ὄν τ μεγάλε Βασιλείε, γραφεὶς ἐ ταλεὶς εἰς τὸν παρόντα ἅγιον Γρηγόριον, ὡς ἐν ἐπέρῳ βιβλίῳ κέκτημαι. καὶ δῆλός ἐσιν ἀπὸ τῆς φράσεως καὶ τ χαρακτῆρος, διὸ κ ὀφείλει γράφεσθαι Βασιλείε πρὸς Γρηγόριον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν, ἀλλὰ &c.

κ. πρὸς Σιμωνίκιον, περὶ πίστεως. B. A. D. H.

κά. περὶ τ κὶ τὸ χριστιανῶν ὄνομα ἢ ἐπάγγελμα, πρὸς Ἁρμόνιον. B. A. & D. H.

κβ. περὶ τελειότητος, καὶ ὁποῖον εἶναι χρὴ τὸν χριστιανόν. D. H.

κγ. εἰς τὸ, Ὅτε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, B. A.

κδ. εἰς Πυλχερίαν, B. A.

κε. εἰς Πλάκιλλαν, B. A. & M. M.

κς. εἰς τὸν ς ψαλμὸν, περὶ τῆς ὀργῆς, B. A. *

κζ. εἰς τὰς μακαρισμὰς, B. A. & *partem* M. M. *atque* D. H.

κή. εἰς προσευχήν, B. A.

κθ. εἰς Γρηγόριον τὸν Θαυμαturgòν, B. A. & D. H.

λ. εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραὶμ, M. M.

λά. λόγοι τεσσαράδεκα πρὸς Πέτρον τὸν ἑαυτῦ ἀδελφὸν, κατὰ Εὐνομίε, M. M.

λβ. πρὸς Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας, κατὰ Ἀπολιναρίε M. M. & D. H. *ex Maximi Margunii liberalitate.*

λγ. εἰς τὸν ἐκκλησιασὴν λόγοι ή. M. M.

λδ. Ἀπολογία, περὶ τῆς ἑξαημέρε, πρὸς Πέτρον τὸν ἀδελφὸν, M. M.

λέ. εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν, M. M.

λς. περὶ τ βίε Μωσέως τ νομοθέτε, ἢ περὶ τῆς κατ' ἀρετὴν πλείότος.

2011 Ministerio de Cultura

τος. *hujus apographum Reverend. & doctissimus Dominus Margunius,* Πίτυκοπος Κυθήρων, *sua manu exaratum, dono Hœschelio misit.*

λζ' εἰς τὴν ἑαυτῦ χειροτονίαν, M. M.

λή. κατηχητικὸς λόγος, M. M. *hujus exemplum ab eodem R. Ep. Cyth. Hœschelius accepit.*

λθ. περὶ παρθενίας, *extat in Bibliotheca Vaticana, conversus à Jo. Livineio, G.*

μ'. εἰς τὴν ἁγ ἀνθρώπε κατασκευὴν, B. A. *extat interprete Jo. Leunclavio.*

μά. περὶ ψυχῆς, πρὸς τὴν ἀδελφὴν, B. A.

μβ'. εἰς τὰ ἅσματα τῶν ἀσμάτων, λόγοι λέ. *Latine extant, interprete Joan. Leunclavio.*

μγ'. πρὸς τὸς ἀχθομένυς ταῖς ἐπιπλήσεσι. *Græce editus Parisiis. Codex orationum S. Greg. Nysseni satis magnus in Bibliotheca nobilis & clarissim. viri D. Theodori Canteri.*

3) Homilia (*) *S. Joannis Damasceni* & acrostichis, Μωσῆς Θεῦ προσωπον ἐν Θαβὼρ ἰδε, in transfigurationem CHristi, emendatior edita Græce & Latine cum notis Augustæ Vindel. 1588. 8. Hisce notis adjunctæ sunt appendicis loco ex Codicibus MSS. Augustanis præclaræ observationes, quibus quam plurima loca insignium scriptorum possunt emendari vel suppleri, *Athenæi* quidem p. 85--92. In *Aristophanis* Thesmophoriazusis pag. 92. seq. In *Xenophontis* Hipparchico p. 755. legendum ἐκ θυρέως pro τᾶϑ δὲ μέσως. In *scholiis Thucydideis*, inquit, p. 93. *quædam à me consignata, brevi ut spero ex H. Stephani, viri optime de Rep. litteraria meriti officina prodibunt.* Ibidem locum *Scholiastæ Pindari* & p. 94. plura *Plutarchi* feliciter restituit, & ex MS. epitome Athenæi, versus sedecim *Panyasis* poëtæ, πρῶτοι μὲν χαλκίτις τ' ἔλαχον &c. qui libro secundo Athenæi desiderabantur. Hinc loca *Philonis* Judæi emendata p. 95--104. & *Gregorii Nazianzeni*, p. 104--110. *Basilii* Magni Epistolarum p. 110-116. *Joannis Damasceni* p. 117. Homiliarum denique variarum quas superiore A. 1587. 8. ab Hœschelio editas jam resensui, loca complura correcta partim ex ingenio, partim è Jo. Damasceni parallelis, & è libro τριῳδίων MS. Augustano. Quæ ex

Diario

(*) Dixi de ea Volum. VIII. p. 814. Junioris scriptoris esse, disputat Casimirus Oudinus T. I. Commentar. de scriptoribus Eccles. p. 1780. seq.

2011 Ministerio de Cultura

Diario Græco ſive ex ephemeridibus quas vocat Græcis MSS. de memoria Transfigurationis CHriſti p. 76. exhibet, hoc loco ſubjiciam:

Τῷ αὐτῷ μηνὸς (Αὐγύστου) ἡμέρᾳ ἕκτῃ, ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Θαβὼρ ὄρος ἐν πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
Ἰδὸν θεὸς λάμψασαν ἐν δόξῃ Φύσιν.
Ἐπειδὴ πολλὰ πρὸ τοῦ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ θανάτου καὶ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς. ἦν τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἦν ἐν χερσὶν, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσιν: βουλόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι τίς ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι. ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν, καὶ κατ' ἰδίαν. (a) καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ. παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑπερέχοντας. ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, (b) ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτὸν, ἐζήλου τὴν ὑπεροχήν: ὁ δὲ Ἰωάννης, (c) ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι: ὁ δὲ Ἰάκωβος, (d) ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπιεν. εἰς μέσον δὲ Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν παράγει, τοὺς μὲν ὀρθὰς ὑπονοίας τοὺς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθούμενος. ἐπεὶ γάρ τινες μὲν αὐτὸν Ἠλίαν ἔλεγον, (e) ἄλλοι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν: διὰ τοῦτο τοὺς κορυφαίους (f) ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσιν τῶν δύο καὶ τοῦ δεσπότου. καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι θανάτου καὶ ζωῆς αὐτός ἐστὶν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

4. S.

(a) Matth. 17. (b) Joan. 21. (c) Joan. 13.
(d) Matth. 20. (e) Matth. 16.
(f) Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, Galat. I.

2011 Ministerio de Cultura

4) *S. Gregorii Nazianzeni*, Theologi, Arcana ſive περὶ ἀρχῶν, de principiis verſus CCCCXXCII. cum paraphraſi Græca *Nicetæ*. Carmen contra Apolinarium περὶ ἐναν θρωπήσεως, & de poëmatis à ſe editis, nec non in Maximum aliaque quam plurima carmina & in τυμβωρύχους epigrammata. Græce è Bibl. Auguſtana. Lugd. Bat. 1598. 8. His itidem Græce ſubjiciuntur *Maximi Margunii* Cytherorum Epiſcopi carmina tria α) in dictum CHriſti, *qui ex hac aqua bibit, ſitiet iterum.* Joh. IV. 13. β) In parabolam Matth. XIII. de homine ſeminante bonum ſemen in agro ſuo. γ) Metaphraſis Pſalmi CXXXII. quam etiam hoc loco non illibenter legent ſtudioſi.

Τίπτε ἀδελφοσύνας πέλε φέρτερον; ἤπε δὲ αὖθις
Τερπνότερον γλυκερᾶς ἦεν ὁμοφροσύνας;
Εὖτε φίλα φρονέοντες ἀμοιβαδὸν ἄνδρες ἀγαυὰ
Οἴκῳ ἐν ἱροτάτῳ ναιετάουσιν ἅμα.
Ἡΰτε ἐμμένοντος ἅπὶ κρατὸς ἄασεν ὀσμὴ
Μύρα ὁ Ἀρῶνος πώγονα εἰχέεται.
Ἐνδύματος δὲ πάλιν καταλείβεται ἔνθεν ἐπ' ὤαν,
Ἐκβλύζον θεοχοὰν Πνεύματος ἁγνοτάτου.
Ἡΰτε ὑγροτέρα ὑπὸ ὕψεος Ἑρμονιείου
Ἐκχέεται Σιόνος ἄρρε ἀεὶ δροσίῃ.
Ὅθιγε εὐλογίην ἐντείλατο παμβασιλῆος
Ὄμφα ἐκεῖ μενέειν, ἄφθιτον ἠδὲ βίον.

Hunc eundem Pſalmum illuſtris Henricus S. R. I. Liber Baro ab Heüel Latinis verſibus expreſſit (*) ſic:

En, quam proficuum eſt, quam delectabile, fratres
Si liget unus amor, ſi domus una tegat.
Non ſic unguentum redolet, quod, pyxide fuſum,
Cano Amramiadæ crine, togaque, fluit.
Non ſic fœcundis ſtillant Hermonia guttis
Culmina, non Solymæ ſic juga roris aquis;

Fragat

(*) In Pſalmodia ſacra, edita Viennæ Auſtriæ 1711. 1721. 8.

2011 Ministerio de Cultura

Flagrat ut unito felix concordia ſenſu:
Hæc totum grato complet odore forum.
Hæc beat, hæc placidam tribuit ſine turbine vitam:
Pax ubi ſpectatur candida, Numen adeſt.

5) *S. Gregorii Nazianzeni*, (*) definitiones rerum ſimplices, verſibus jambicis CCLXVII. cum Latina proſaria verſione pag. 1, & notis p. 26. *Anonymi* definitiones, ordine alphabetico ex Codice MS. Bibl. Palatinæ. ὅροι κατὰ στοιχεῖον. Incip. τί ἐστιν ἀγαθόν; ὃ πάντες ἐφίενται. Græce *Maximi* Monachi (**) ὅροι διάφοροι. Incip. οὐσία καὶ φύσις ταυτόν. Utraque hæc ex Bibliotheca Palatina Hœſchelio ſuppeditavit vir egregius Frid. Sylburgius, ut ex epiſtola ejus ibi ſubjuncta apparet, in qua obſervationes & emendationes nonnullæ leguntur. Cum autem Nazianzeni & Maximi definitiones inter eorum opera quoque obviæ ſint, illas Anonymi, addita verſione mea hoc loco ſubjungere, illisque alia quædam conſimilia ſubjungere operæ pretium duxi.

ὅΡΟΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

1. Τί ἐστιν Ἀγαθόν; ὃ πάντες ἐφίενται.

Τί ἐστιν Ἄγγελος; οὐσία ἀσώματος, Θεῷ λειτουργοῦσα.

Τί ἐστιν Ἀρετή; μεγίστη εὐδαιμονία.

Τί ἐστιν Ἀλήθεια; ἀπόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον. Ψεῦδος δὲ, τὸ ἐναντίον.

Τί ἐστιν Αἴσθησις; δύναμις διακριτικὴ τῶν ἐμπιπτόντων. Αἰσθητικὸν ζῶον; τὸ κεκτημένον τὰς αἰσθήσεις. Αἰσθητὸν δὲ, τὸ ὑποπίπτον ταῖς αἰσθήσεσι.

Τί ἐστιν Αἵρεσις, ἡ περὶ πίστεως

ANONYMI DEFINITIONES.

1. Quid eſt *bonum?* quod omnes deſiderant.

Quid eſt *angelus?* eſſentia incorporalis, miniſtrans DEO.

Quid eſt *virtus?* ſumma felicitas.

Quid *veritas?* enunciatio rem quæ eſt, eſſe affirmans, & quæ non eſt, negans. Huic contrarium eſt mendacium.

Quid eſt *ſenſus?* facultas dijudicans ea quæ incidunt. Quid eſt *animal ſenſitivum?* quod ſenſus poſſidet. *Senſile* quid eſt? quod in ſenſus cadit.

Quid eſt *hæreſis?* opinio de fide

τῆς

(*) Vide Greg. Nazianzeni Opera T. 2. p. 198. edit. Pariſ. Græcolat. & edit. Lipſienſ.

(**) S. Maximi Opera T. II. p. 78.

2011 Ministerio de Cultura

τῆς οἰασῦν δόξα. Αἱρετικὸς δὲ, ὁ τῆς ἰδίας ὑπερμαχῶν δόξης.

Τί ἐστιν Ἀγάπη; ἄπαυστον δὴ τὴ φιλίᾳ ἕ φιλουμένου ἕξις.

Τί ἐστιν Αὐτεξουσιότης; ψυχῆς λογικῆς ὄρεξις, ἀκωλύτως γινομένη πρὸς ὅπερ ἂν θέλῃ.

Τί ἐστιν Ἀίδιον; τὸ ἀρχὴν μὲν ἔχον, τέλος δὲ μὴ ἔχον. ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια. καὶ ἀίδιόν ἐστι τὸ μήτ' ἀρχὴν μήτε τέλος ἔχον.

Τί ἐστιν Αἰών; τὸ συμπαρεκτεινόμενον τοῖς οὖσιν, οἷον τὸ χρονικὸν κίνημα καὶ διάστημα.

Τί ἐστιν Ἀνάστασις κοινή; ἡ τῶν διαλυθέντων στοιχείων, κελεύσει τοῦ κτίσαντος, πρὸς ἑαυτὰ συνδρομή.

Τί ἐστιν Ἀνδρεία, εὐθαρσία μετὰ λόγου.

Τί ἐστιν Ἀγχίνοια; ὀξύτης νοὸς περὶ ζήματα, εὑρετικὴ τοῦ δέοντος.

Τί ἐστιν Ἀκοή; αἴσθησις λόγων καὶ ψόφων ἀντιληπτική.

Τί ἐστιν Ἀσθένεια; ἀλλοίωσις ἢ μεταβολὴ τῆς κατ' ἕξιν δυνάμεως.

Τί ἐστιν Ἄνοια; ἡ τῆς κατὰ γνῶσιν ἐνεργείας ἀναίρεσις.

Τί ἐστιν Αὐθύπαρκτον; τὸ ἐν αὐτῷ καὶ μὴ ἐν ὑστέρῳ (*) τὴν ὕπαρξιν ἔχον.

Τί ἐστιν Ἀήρ; στοιχεῖον ἕ πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις καταφέρονται.

Τί ἐστιν Ἄνεμος; ἀέρος ῥεῦμα

(*) ἑτέρῳ

quacunque. Quid *hæreticus?* pro opinione propria dimicans.

Quid est *amor?* habitus constans amicitiæ erga dilectum.

Quid est *libertas arbitrii?* animæ rationabilis desiderium quod nemine impediente fertur ad quodcunque voluerit.

Quid est *æternum?* quod initium habet, finem non habet, ut DEI providentia. Sed est quoque æternum initio pariter carens & fine.

Quid nam *ævum* est? quod una cum rebus extenditur, ut motus & intervallum temporis.

Quid est *communis resurrectio?* elementorum disjunctorum factus conditoris jussu ad proprias partes concursus.

Quid est *fortitudo?* bona mentis cum ratione fiducia.

Quid est *sagacitas?* acumen mentis circa res inveniens id quod decet.

Quid est *auditus?* sensus qui sermones & sonos percipit.

Quid est *infirmitas?* mutatio vel alteratio facultatis habitualis.

Quid est *amentia?* nescire quid agas.

Quid est *per se existens?* quod in se & non in altero habet existentiam.

Quid est *aër?* elementum cujus motus in omnem locum feruntur.

Quid *ventus?* fluxus aëris, pro-

2011 Ministerio de Cultura

ταῖς τῶν τόπων ἐξαλλαγαῖς, ὅθεν ῥεῖ, τὴν ὀνομασίαν ἀμείβον.

Τί ἐστιν Απερίγραπτον; ᾧ ὅπου ἀδείς.

Τί ἐστιν Ἄτρεπτον; Τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον, καὶ τροπὴν μὴ ὑφισάμενον.

Τί ἐστιν Ασώματος οὐσία; ἧς τὸ εἶναι οὐκ ἔστι κατὰ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος καὶ πλάτος.

Τί ἐστιν Αἴτιον; ἐξ οὗ γίνεταί τι, ἢ δι' ὅ.

Τί ἐστιν Ασταπή; ῥῆξις πυρὸς ἐκ νεφῶν συγκρίψεως.

Τί ἐστιν Ἄστρον; σῶμα πυρώδες ἐν τῷ οὐρανῷ πεπηγὸς, καὶ τῇ κύκλῳ φορᾷ φερόμενον.

Τί ἐστιν Ἄνω; τὸ πλέον ἀπέχον ἀπὸ μέσου.

Τί ἐστιν Αἰσθητήριον; σώματος ὄργανον τὸ τὰς αἰσθήσεις τηρῶν.

Τί ἐστιν Αἰθήρ; ἀὴρ διαυγέστατος καὶ καθαρώτατος.

Τί ἐστιν Ἄπειρον; οὗ ἀεὶ ἔξω τι οὗ ληφθέντος ὄντι εὑρεῖν.

Τί ἐστιν Ανάλυσις; ἀνάκαμψις ἐπὶ τὸ πρῶτον τῆς συνθέσεως αἴτιον.

Τί ἐστιν Ἀναλογία; τὸ λέγειν ὅπερ ἐν λόγον ἔχει ὁ δεύτερος πρὸς τὸν τέταρτον, τοῦτον ὁ τρίτος πρὸς τὸν ἕκτον.

Τί ἐστιν Αλλοίωσις; κίνησις οὐσίας.

Τί ἐστιν Αντιστροφή; κοινωνία δύο

mutatione locorum, unde fluit, nomen permutans.

Quid eſt *circumſcriptum?* cujus nullus eſt locus.

Quid eſt *incommutabile?* quod eodem ſe modo ſemper habet, & mutationem non admittit.

Quid eſt *eſſentia incorporalis?* cujus eſſe non verſatur in longitudine, profunditate, altitudine & latitudine.

Quid eſt *cauſa?* ex quo vel per quod aliquid fit.

Quid eſt *fulgur?* ex nubium colliſione, ignis proruptio.

Quid eſt *ſtella?* Corpus igneum in cœlo collocatum quod circulari motu fertur.

Quid eſt *ſuperius?* quod amplius à centro diſtat.

Quid eſt *ſenſorium?* corporis inſtrumentum quod ſenſus ſervat.

Quid eſt *æther?* aër lucidiſſimus puriſſimusque.

Qid eſt *infinitum?* ubi ſemper aliquid adhuc extra relictum reperitur.

Quid eſt *reſolutio?* ad primam compoſitionis cauſam recurſus.

Quid eſt *proportio?* dicere eandem rationem quam habet ſecundus ad quartum, eandem etiam tertium ad ſextum habere.

Quid eſt *mutatio?* eſſentiæ motio.

Quid eſt *converſio?* eſt commu-

2011 Ministerio de Cultura

ωεφτάσεων κοινωνουσῶν κατ' ἄμφω τὰς ὅρους, τὸ μὲν τάξεως τῶν ὅρων ἀμειβομένης, τὸ δὲ ωοιᾷ φυλασσομένης μετὰ τὸ συναληθεύειν.

Τί ἐστιν Απόφασις; λόγος ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει.

Τί ἐστιν Αντίφασις; μάχη καταφάσεως Ϲ ἀποφάσεως διὰ τῶν ἀντικειμένων τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ αὐτὸ μείζουσα.

Τί ἐστι Κατάφασις; ἀπόφανσίς τινος κατά τινος.

Τί ἐστιν Απόδειξις; συλλογισμὸς ἐπιστημονικὸς ἐξ αὐτοπίστων καὶ ὁμολογουμένων λόγων λαμβανόμενος.

Τί ἐστιν Αναγκαῖον; ὃ ἄνευ οὐδέποτε ὑπάρχει τὸ ἐξ αὐτοῦ.

Τί ἐστιν Αραιόν; οὗ τὰ μέσα διάστασιν πρὸς ἄλληλα ἔχει.

Τί ἐστι Πυκνόν; οὗ τὰ μόρια ἐγγὺς ἀλλήλων κεῖται.

Τί ἐστι Τραχύ; οὗ τὰ μόρια ὑπερέχει ἀλλήλων.

Τί ἐστιν Αρχή; τὸ πρὸ αὐτοῦ ἔχον μηδέν.

Τί ἐστιν Αρχέτυπον; ἀρχικὸν παράδειγμα ὑφεστηκὸς ἐν αὐτῷ τοῖς ἐκνιζομένοις χαρακτῆρας ωεριέχον.

Τί ἐστιν Ἄτοπον; ὃ μὴ ἄν τις ἐννοηθείη.

Τί ἐστιν Αναπνοή; εἴσοδος πνεύματος, ὑπὸ μετεώρου πνεύματος, διὰ ψύξιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ.

nio duarum propoſitionum communes utrosque terminos habentium, quæ ordine eorundem mutato, & ſervata qualitate ambæ veræ ſunt.

Quid eſt' *enunciatio?* ſermo cui verum vel falſum ineſt.

Quid eſt *contradictio?* pugna negationis & affirmationis per oppoſita idem de eodem enuncians.

Quid eſt *aſſertio?* affirmatio rei contra aliquem.

Quid eſt *demonſtratio?* argumentatio ſcientifica ſumta ex rationibus per ſe fide dignis & confeſſis.

Quid eſt *neceſſarium?* ſine quo nunquam fit quod ex eo proficiſcitur.

Quid eſt *rarum?* in quo media intervallis diſtinguuntur.

Quid *denſum?* cujus partes proxime invicem ſitæ ſunt.

Quid *aſperum?* cujus partes aliæ aliis eminent.

Quid eſt *principium?* quod ante ſe nihil habet prius.

Quid eſt *originarium exemplar?* quod velut in principali exemplo exiſtente notas exprimendæ imaginis continet.

Quid eſt *abſurdum?* quod nemini ſano in mentem venire poteſt.

Quid eſt *reſpiratio?* ingreſſio ſpiritus ab externo circa nos aëre, quo calidum in nobis refrigeretur.

2011 Ministerio de Cultura

Τί ἐστιν Αξίωμα; ὅσα οἴκοθεν ἄνευ ἀποδείξεως ἴσμεν.

2. Τί ἐστι Βάθος; ἐπὶ τρία συνεχές. Μῆκος δὲ, τὸ ἐπὶ ἓν συνεχές. Πλατος δὲ, τὸ ἐπὶ δύο συνεχές.

Τί ἐστι Βαρύ; τὸ φύσει φερόμενον ἐπὶ μέσον. Κοῦφον δὲ, τὸ φύσει φερόμενον ἀπὸ μέσου.

3. Τί ἐστι Γραμμή; μῆκος ἀπλατές.

Τί ἐστι Γένος; τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον.

Τί ἐστι Γένεσις; ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἀγωγή. Φθορὰ δὲ, ἡ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ εἶναι.

Τί ἐστι Γνῶσις; ἡ τοῦ παρόντος μὴ ὄντος ἐν τῷ νοῒ νεοφὴ ἔμφασις. Επίγνωσις δὲ, ἡ μετὰ τὴν ἀγνωσιν τοῦ πράγματος κατάληψις.

Τί ἐστι Γῆ; σῶμα τὸ ξηρότατον καὶ βαρύτατον.

Τίνα Γένη τῶν προβλημάτων; τέτταρα. πᾶν γὰρ πρόβλημα ἢ γενικὸν, ἢ ὁρικὸν, ἢ ἰδικὸν, ἢ συμβεβηκός.

4. Τί ἐστι Διαφορά; τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει ἐν τῷ ποῖον τί ἐστι κατηγορούμενον.

Τί ἐστι Διάλεξις; λόγος κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

Τί ἐστι Διάλεκτος; Φωνὴ σωματικὴ ἐγγράμματος ἑρμηνευτικὴ τῶν ἐν διανοίᾳ.

Quid eſt *axioma?* quæ per nos ſine demonſtratione ſcimus.

2. Quid eſt *profunditas?* tres habens continuas dimenſiones. *Longitudo* autem unam, *Latitudo* duas.

Quid eſt *grave?* quod per naturam ad centrum tendit, *leve* contra, quod per naturam refugit a centro.

3. Quid eſt *linea?* longitudo ſine latitudine.

Quid *genus?* quod de pluribus & ſpecie differentibus in quid prædicatur.

Quid eſt *generatio?* ab eo quod non eſt ad eſſe deductio. Contra *corruptio* eſt ab eo quod eſt, ut non ſit.

Quid eſt *notio?* rei quæ antea non fuit in mente, recens facta perceptio. *Cognitio* autem, rei antea notæ perfecta quanta poteſt eſſe comprehenſio.

Quid eſt *terra?* corpus aridiſſium graviſſimumque.

Quæ nam ſunt *genera quæſtionum?* quatuor, omnis enim quæſtio aut de genere eſt, aut de definitione, aut de proprietate, aut de accidente.

4. Quid eſt *Differentia?* quod de pluribus & ſpecie differentibus prædicatur in quale quid.

Quid *Diſputatio?* per quæſtionem & reſponſionem oratio.

Quid *lingua* ſive *dialectus?* vox corporalis litterata, qua animi cogitationes exponuntur.

2011 Ministerio de Cultura

τί ἐστι Δύναμις; ἀρχὴ κινήσεως καὶ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ.

τί ἐστι Διαίρεσις; ἡ τοῦ ἑνὸς εἰς δύο τομή.

τί ἐστι Διαιρετικὴ μέθοδος; ἡ τὰ καθολικώτερα διαιροῦσα εἰς τὰ μερικώτερα.

τί ἐστι Δαίμων; οὐσία ἀθάνατος ᾗ γνώμην, πάσης ἀγαθοεργίας ἐσερημένη.

τί ἐστι Δεξιόν; ἀφ' οὗ αἱ τῶν σωμάτων κινήσεις.

τί ἐστι Δικαιοσύνη; ἕξις ἀπονεμητικὴ τοῦ ἴσου ἐν ἡμῖν καὶ χρήμασι καὶ ὅσα μερισά. ὅτι ἴδιον δικαιοσύνης, τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμειν. Φρονήσεως δέ, τὸ ποιεῖν τὰ δέοντα. Ανδρείας, τὸ νικᾶν. Σωφροσύνης, τὸ μὴ ὑπείκειν ἡδονῇ.

τί ἐστι Δίκαιος; ὁ πᾶσαν ἰσοτιμίαν τοῖς ὁμοειδέσι παρέχων.

5. τί ἐστιν Εἶδος; τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον.

τί ἐστιν Ενέργεια; δυνάμεως ἀπότελεσμα.

τί ἐστιν Επιστήμη; ὑπόληψις ἀμετάπειστος ὑπὸ λόγου, ἢ δόξης ὀρθῆς μετὰ λόγου κατὰ πλάτος.

τί ἐστιν Επαγωγή; ἡ ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου ἔφοδος.

τί ἐστιν Ερώτησις; ἀποκρίσεως αἴτησις.

Quid eſt *facultas?* principium motus & mutationis in altero.

Quid *diviſio?* unius in duo ſectio.

Quænam eſt *methodus dividendi?* quæ generalia in particularia diſtinguit.

Quid *Dæmon?* eſſentia immortalis, cujus voluntas aliena eſt ab ullo bono opere efficiendo.

Quid eſt *dextrum?* à qua parte corporum motus proficiſcuntur.

Quid *juſtitia?* habitus æqualiter diſtribuens honores, opes & quæcunque diſtribuenda veniunt: proprium enim *juſtitiæ* eſt pro dignitate cuique ſuum tribuere, ut *prudentiæ* facere quod decet, *fortitudinis* vincere, & *temperantiæ* non ſuccumbere voluptati.

Quid eſt *juſtus?* qui omni æqualitate utitur erga alios ejusdem ſecum ſpeciei homines.

5. Quid eſt *ſpecies?* quod de pluribus numero differentibus prædicatur in quid.

Quid eſt *actus?* potentiæ effectio.

Quid *ſcientia?* opinio quæ dimoveri ſe non patitur, nititurque ratione aut recta ſententia cum ratione laxius accepta.

Quid eſt *inductio?* à ſingulis ad univerſale progreſſio.

Quid *interrogatio?* petitio reſponſionis.

2011 Ministerio de Cultura

Τί ἐστιν Επιφάνεια; πέρας σώματος, μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχον.

Τί ἐστιν Ἐπίπεδον; Ἐπιφάνεια ἐξ ἴσου ταῖς ἐπ' αὐτῆς εὐθείαις κειμένον.

Τί ἐστιν Ἕνωσις; διεστώτων πραγμάτων κοινωνικὴ συνδρομή.

Τί ἐστιν Ενδιον; ὑπόστασις ἥτις οὐ μόνον ἔχει τὰς μερικὰς ἰδιότητας χαρακτηριζούσας, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν τῆς οὐσίας πραγματικῶς ὑφισάμενον.

Τί ἐστιν Ενυπόστασις; τὸ καθολικὸν πρᾶγμα καὶ ὁλικὸν τῶν ὑποστάσεων.

Τί ἐστιν Εἰκός; συλλογισμὸς οὐκ ἀναγκαῖος ἀλλ' ἐνδεχόμενος.

Τί ἐστιν Εν χρόνῳ; οὗ τὸ εἶναι μετρεῖται ὑπὸ χρόνου.

Τί ἐστιν Ενιαυτός; χρόνος ἐν ᾧ ὁ ἥλιος τὸν ζωδιακὸν κύκλον διέξεισι.

Τί ἐστιν Ἕξις; διάθεσις τις βεβαία καὶ ἔμμονος.

Τί ἐστιν Εἰκών; ὁμοίωμα δεκτικὸν τῇ οὐσίᾳ καὶ τῇ ὑπάρξει διαφέρον, ὅλον δὲ ἐν ἑαυτῷ τὸ ὃ εἰκονιζόμενον εἶδος μιμητικῶς διὰ τῆς ἐμφερείας ἀποματτόμενον.

Τί ἐστιν Ἔνστασις; πρότασις προτάσει ἐναντία.

Τί ἐστιν Εν τόπῳ; οὗ ἐκτός ἐστι σῶμα περιέχον αὐτό.

Quid *superficies*? extremum corporis, longitudine præditum & latitudine.

Quid *planum*? superficies æqualiter sita per rectas super ea lineas.

Quid est *unio*? distantium rerum communicata conjunctio.

Quid est *subsistens*? persona quæ non solum habet particulares proprietates quibus veluti notis signetur, sed & communem essentiam reapse in illa subsistentem.

Quid est *subsistentia*? generalis res qua personæ continentur.

Quid *probabile*? argumentum non necessarium sed contingens.

Quid est *in tempore*? cujus existentia à tempore mensuratur.

Quid est *annus*? tempus intra quod sol Zodiacum circulum percurrit.

Quid est *habitus*? affectio firma & constans.

Quid est *imago*? Similitudo ad exemplar conformata, quæ essentia & existentia ab illo differt, totum tamen illud in se, & formam omnem rei effigiatæ per imitationem superficie exprimit.

Quid est *instantia*? Propositio propositioni contraria.

Quid est *in loco*? extra quod corpus est à quo circumdatur.

2011 Ministerio de Cultura

Τί ἐστιν Εὕρεσις; ζητήσεως συμπέρασμα.

Τί ἐστιν Ενθύμημα καὶ Λογισμός; ἐκτύπωμα καὶ ἐξεικόνισμα νοὸς τὸ πρῶτον.

Τί ἐστιν Ἕνωσις οὐσιώδης; ἡ τῶν Διαφόρων ὑποστάσεις (*) εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν ἄγουσα.

6. Τί ἐστι Ζωή; συμπλοκὴ ψυχῆς μετὰ σώματος.

Τί ἐστι Ζήτησις; ἔρευνα ἀγνοουμένων. καὶ Ζήτησίς ἐστιν, ἔφεσις εὑρέσεως τῶν μὴ παρόντων ἢ ἀμφιβόλων.

Τί ἐστι Ζῶον; οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. Τὸ ἴδιον τῆς Φυσικῆς ζωῆς τὸ θρεπτικὸν καὶ αὐξητικὸν καὶ γονιμικόν. τὸ δ' αἰσθητικὸν, ἢ καθ' ὁρμὴν κίνησις.

7. Τί ἐστιν Ηρεμία; στέρησις κινήσεως.

Τί ἐστιν Ἥλιος; ἄστρον ἡμεροφαές.

Τί ἐστιν Ἡμέρα; πορεία ἡλίου ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δυσμάς. Νὺξ δὲ, ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολήν.

Τί ἐστιν Ἡδονή; κίνησις διαχυμένη ἐπιθυμητικῶς τῆς ψυχῆς πρός τι τῶν ἐπιθυμητῶν φανέντων.

8. Τί ἐστι Θεός; οὐσία ἀναίτιος, αἰτία παναλκὴς, πάσης αἰτίας ὑπερούσιος ὕπαρξις.

(*) οὐσίας.

Quid eſt *inventio*? quæſtionis concluſio.

Quid *enthymema* & *cogitatio*? effigiatio & expreſſio prima mentis.

Quid eſt *unio eſſentialis*? diverſas ſubſtantias in unam eandemque conjungens perſonam.

6. Quid eſt *vita*? conſociatio animi & corporis.

Quid eſt *quæſtio*? ſciſcitatio rerum quas ignoramus. Eſt etiam quæſtio, deſiderium inveniendi ea quæ nobis præſto non ſunt, vel dubia ſunt.

Quid eſt *animal*? eſſentia animata, ſenſibus prædita. Proprium enim vitæ naturalis, nutriri, creſcere & generare: ſenſu autem præditum id quoque habet ut pro lubitu ſe moveat.

7. Quid eſt *quies*? privatio motus.

Quid *Sol*? aſtrum lucens interdiu.

Quid *dies*? progreſſio ſolis ab oriente ad occidentem, *Nox* vero ab occidente ad orientem usque.

Quid eſt *Voluptas*? motus effuſus facultatis concupiſcibilis in anima ad aliquid eorum quæ ipſi deſiderabilia videntur.

8. Quid eſt *DEUS*? eſſentia quæ nullam cauſam habens ipſa cauſa eſt omnipotens omnis cauſæ, ſupereſſentiali exiſtentia.

τί

2011 Ministerio de Cultura

τί ἐστι Θεωρία; κυρίως Θεοῦ ὅρασις, καθ' ὅσον ὁρᾶν δυνατόν. καὶ Θεωρία ἐστὶν ἡ διὰ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ θειότερα ὅρασις.

τί ἐστι Θεότης; ἡ πάντα θεωμένη καὶ πάντα θέουσα θεία φύσις ⁊ πρόνοια.

τί ἐστι Θυμός; ζέσις ⁊ φλὶ καρδίαν αἵματος, καὶ ὄρεξις ἀντιλυπήσεως.

τί ἐστι Θάνατος; χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος,

τί ἐστι Θερμόν; τὸ φύσει διαχεῖνον τὰ ὁμοφυῆ. Ψυχρὸν δὲ, τὸ φύσει συγκρίνον τὰ ὁμογενῆ.

τί ἐστι Θλῖψις; ὑπερβολὴ στενώσεως.

τί ἐστι Θέλημα; διανοίας νοερᾶς καὶ λογικῆς ἔφεσις ὡς τὸ καταθύμιον.

τί ἐστι Θέσις; ὑπόληψις τοῦ τῶν γνωρίμων τινὸς περὶ φιλοσοφίαν.

9. τί ἐστιν Ἰσχύς; συμμετρία ὀστῶν καὶ νεύρων.

τί ἐστιν Ἴσον; τόπος ἔχων τὸ αὐτὸ καὶ μέρος. καὶ Ἴσον ἐστὶ, τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

τί ἐστιν Ἰδίωμα; τὸ ἔν τινι φύσει γνώριμον, ἐν ἑτέρᾳ δὲ οὐσίᾳ παντελῶς ὑπάρχον.

10. τί ἐστι Κάλλος; συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας.

Quid est *theoria*? DEI visio quatenus eum videre fas est. Etiam theoria est a sensibilibus ad res Diviniores adscendens contemplatio.

Quid est *Divinitas*? Natura & Providentia Divina, quæ omnia observat & omnia pervadit.

Quid est *ira*? æstus sanguinis circa cor, & vindictæ desiderium.

Quid est *mors*? separatio animæ à corpore.

Quid est *calidum*? quod per naturam disjungit homogenea, *frigidum* vero quod res ejusdem generis sive naturæ disjungit.

Quid est *afflictio*? ingens quædam angustia.

Quid est *voluntas*? essentiæ mente & ratione præditæ inclinatio ad rem desideratam.

Quid est *thesis* sive *positio*? opinio celebris cujusdam Philosophi.

9. Quid est *robur*? competentia ossium, nervorumque.

Quid *æquale*? locus, qui habet easdem etiam partes. Est quoque æquale quod medium est inter id quod plus est & quod deficit.

Quid est *proprietas*? in natura quadam conspicuum, quod in alia natura neutiquam existit.

10. Quid est *pulchritudo*? debita conformatio membrorum, partiumque, cum coloris bonitate.

τί

2011 Ministerio de Cultura

Τί ἐςι Κίνησις; ἐνέργεια ἢ δυνάμει κινητὸν ἢ κινητόν.

Τί ἐςι Καλοκαγαθία; ἕξις προαιρετικὴ τῶν βελτίσων.

Τί ἐςι Κενοδοξία; κενῆς δόξης ὄρεξις.

Τί ἐςι Κεραυνός; ἀσραπὴ σφόδρα κατιοῦσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Τί ἐςι Κακόν; Τὸ δι' ἑαυτὸ φευκτὸν, ἢ πρὸς ἕτερον βλαβερόν.

Τί ἐςι Καλόν; ὅπερ ἀγαθὸν καὶ ἡδύ.

Τί ἐςι Κρᾶσις; ἕνωσις ὑγρῶν. Μίξις δὲ, ἕνωσις ξηρῶν.

Τί ἐςι Κύκλος; σχῆμα ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, πρὸς ἣν αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν εὐθεῖαι πᾶσαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσί.

Τί ἐςι Κόσμος; Τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύςημα.

Τί ἐςι Κανών; νόμος ἀπαραίβατος.

Τί ἐςι Καθ' ὑπόςασιν ἕνωσις; πρᾶγμα ἐκ διαφόρων εἰς ἓν ὑφεσὼς πρόσωπον; καὶ τὴν ἑκάςης ἰδιότητα σώαν καὶ ἄτρεπτον γνωρίζουσα.

Τί εἰσι Κοιναὶ ἔννοιαι; αἱ οἴκοθεν τὸ πιςὸν εὐθέως ἔχουσαι, καὶ μηδενὸς ἑτέρου δεόμεναι πρὸς ἀπόδειξιν.

II. Τί ἐςι Λόγος; Φωνὴ σημαντικὴ, ἧς τῶν μερῶν ἐςί τι κεχωρισμένον,

Quid eſt *motus*? effectus in re mobili quatenus mobilis eſt.

Quid eſt *probitas*? habitus optima ſemper eligens & honeſtiſſima.

Quid eſt *mentis vanitas*? inanis gloriæ deſiderium.

Quid *fulmen*? fulgur vehementer in terram deſcendens.

Quid *malum*? per ſe fugiendum, vel quod alteri damnum affert.

Quid *bonum*? quod honeſtum & jucundum eſt.

Quid eſt *temperatio*? humidarum rerum unio. *Miſtio* autem unio rerum aridarum.

Quid *circulus*? ex uno circumducta puncto figura, ad quam omnes à centro ad circum ferentiam ductæ rectæ lineæ ſunt æquales.

Quid eſt *Mundus*? compages ex cœlo & terra & eorum quæ media ſunt.

Quid *regula* ſive *canon*? lex quam transgredi non licet.

Quid eſt *unio perſonalis*? quæ ex naturis diverſis in unam perſonam facit ſubſiſtere, & unius cujusque naturæ proprietates ſalvas & haud mutatas oſtendit.

Quid ſunt *communes notiones*? quæ per ſe fidem ſtatim inveniunt neque alia re indigent ad demonſtrationem.

II. Quid eſt *ſermo*? vox aliquid ſignificans, cujus ex partibus aliquid ſe-

 μένον,

2011 Ministerio de Cultura

μένον, ὡς φασί. καὶ λόγος ἐστὶν ἄγγελος νοημάτων, εἰς φῶς ἐκφέρων τὸ νοηθέν.

τί ἐστι Λατρεία; δουλεία Θεῷ μόνῳ πρέπουσα.

τί ἐστι Λύπη; διάθεσις ἡδονῶν ἐστερημένη.

τί ἐστι Λόγος ἐνδιάθετος; κίνησις καὶ διάλεξις ψυχῆς πρὸς ἑαυτὴν ἐν τῷ διαλογιστικῷ γινομένη ἄνευ ἐκφωνήσεως.

τί ἐστι Λογισμός; ἐκτύπωμα καὶ ἐξεικόνισμα νοός.

τί ἐστι Λευκόν; χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως.

12. τί ἐστι Μέθοδος; ἕξις ὁδοποιητικὴ μετὰ λόγου, ἢ ὁδὸς μετὰ λόγου.

τί ἐστι Μεγαλοψυχία; ἕξις ψυχῆς τοῖς συμβαίνουσι λυπηροῖς μὴ καταλιγωρέσης.

τί ἐστι Μέτριον; τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

τί ἐστι Μονάς; ἀρχὴ ἀριθμοῦ καὶ τὸ πρώτως ἀδιάθετον.

τί ἐστι Μέρος; εἰς ὃ διαιρετόν ἐστι τὸ ὅλον.

τί ἐστι Μονογενής; ὁ μήτε πρὸ αὐτοῦ μήτε μετ' αὐτὸν ἔχων ἕτερον.

τί ἐστι Μείωσις; ἀπὸ τελείου μεγέθους ὕφεσις.

τί ἐστι Μέσον; τὸ ἴσον ἀπέχον ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων.

τί ἐστι Μορφή; ἡ ὅλη ἀπὸ εἴδους

paratim significans exstat. Ajunt etiam sermonem esse nuncium cogitationum, in lucem proferentem ea quæ mente concepimus.

Quid est *cultus religiosus?* servitus qua DEUM solum colere convenit.

Quid est *tristitia?* affectio voluptatis omnis expers.

Quid est *sermo interior?* motio animi & collocutio quam secum ipso instituit aliquis cogitatione citra externam vocem.

Quid est *cogitatio?* expressio atque effigiatio mentis.

Quid *album?* color visionem disgregans.

12. Quid est *methodus?* habitus viam cum ratione ostendens, sive via cum ratione.

Quid *magnanimitas?* habitus mentis, ut tristibus quæ accidunt non dejiciatur.

Quid est *mediocre?* quod inter excessum ac defectum, medium est.

Quid *unitas?* principium numeri quodammodo otiosum.

Quid *pars?* in quas totum potest dividi.

Quid *unigenitus?* qui neque ante se neque post se alium habet.

Quid *imminutio?* à perfecta magnitudine detractio.

Quid *medium?* quod ab utroque extremo pariter distat.

Quid est *forma?* tota speciei deter-

ἀπο-

2011 Ministerio de Cultura

ἀποπερά τωσις. Σχῆμα δὲ, ἡ ἔν τινι ὄγκῳ ἀποπερά τωσις. Διαφέρει δὲ, ὅτι ἡ μὲν μορφὴ ἐπὶ ἐμψύχων λέγεται, τὸ δὲ σχῆμα ἐπὶ ἀψύχων.

minatio. *Figura* autem, determinatio molis qualiscunque. Differunt porro, quoniam forma de viventibus, figura de inanimatis dicitur.

Τί ἐστι Μέλαν; χρῶμα συγκεντικὸν ὄψεως.

Quid est *nigrum*? color visionem congregans.

13. Τί ἐστι Νῦν; ἀρχὴ χρόνου μήτ' ἀρχὴν μήτε τέλος ἔχον.

13. Quid est *nunc*? principium temporis quod neque initium habet neque finem.

Τί ἐστι Νέφος; μεταβολὴ ἀπὸ τῆς ἀνεχθείσης ἀναθυμιάσεως εἰς ὕδωρ.

Quid est *nubes*? vaporum adductorum in aquam mutatio.

Τί ἐστι Νόσος; ἀσυμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων.

Quid *morbus*? elementorum in corpore intemperies.

Τί Νεότης; ἀκμὴ σώματος. Γῆρας δὲ, παρακμή.

Quid *juvenilis ætas*? corporis vigor, *senium* autem, vigoris remissio.

Τί Νοῦς; ὅρασις ψυχῆς ἀσωμάτου, πρὸς πάντα ἐκτεινομένης. (*)

Quid *mens*? animæ incorporeæ ad omnia se extendens acies.

14. Τί ἐστιν Ὅρος; λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως ἑνὸς ὁτουοῦν πράγματος.

14. Quid est *definitio*? sermo brevis qui rei propositæ naturam exponit.

Τί Οὐρανός; σῶμα φυσικὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ παντὸς περιφορᾷ τὴν κύκλῳ κίνησιν κινούμενον.

Quid *cælum*? corpus naturale quod per extremam Universi gyrationem motu circulari volvitur.

Τί Οἰκονομία; ἑκούσιος συγκατάβασις μεγάλου Θεοῦ, (**) πρὸς σωτηρίαν τινῶν (***) γενομένη.

Quid *Oeconomia*? voluntaria Magni DEI condescensio ad salutem hominum facta.

Τί Ὅμοιον; ὃ ἡ ποιότης τῶν ὁμοίων ὁμοία.

Quid *simile*? cujus qualitas consimilibus similis est.

Τί Οὐσία; πρᾶγμα αὐθύπαρκτον μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς σύστασιν. ὅπερ Οὐσίαν καὶ Μορφὴν καὶ Εἶδος πάντων οἱ Πατέρες εἶναι λέγουσι.

Quid *substantia*? res per se subsistens neq; ad subsistentiam alia re indigens: quanquam substantiam, formã & speciem Patres dicunt idem esse.

Τί Οὐσιῶδες μέρος οὐσίας ἢ συμ-

Quidnam est *essentialis pars substan-*

(*) ἐκτεινομένη. (**) μεγάλου Θεοῦ.
(***) ἡμῶν vel ἀνθρώπων.

2011 Ministerio de Cultura

βεβηκότ◌ ; συμπληρωτικὸν τύτυ καὶ συσατικόν.

τί Ὅρ◌ ; συλλογισμὸς εἰς ὃν ἀναλύεται ἡ πρόπασις.

τί Ὁμοιομερές ; ᾧ τὸ μέρ◌ τῷ ὅλῳ ὅμοιόν ἐστι.

τί Ὅλον ; ᾧ μηδὲν τῶν συνιστώντων αὐτὸ ἐλλείπει.

τί Ὄνομα ; Φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην ἄνευ χρόνυ, ἧς μηδὲν μέρ◌ σημαντικὸν, κεχωρισμένον.

τί Ὁμίχλη ; παχὺς ἀήρ.

τί Οἶκ◌ ; σύστημα πλειόνων, ἀυτάρκειας χάριν.

Τί Ὁρμή ; κίνησις καρδίας ἐπὶ πρᾶξιν τυ̃ κριθέν◌.

Τί Ὁμοούσιον, τὸ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας ἀπαραλλάκτως ὑπάρχον. Διαφέρει δὲ τῷ χαρακτηριστικῷ ἰδιώματι.

15. Τί Πατήρ ; ὑπόστασις ἀναίτι◌ γννητικὴ ἀγέννητος.

Τί Πνεῦμα ἅγιον ; δύναμις ἁγιαστικὴ ἀσχημάτιστος, Πατρὶ καὶ Υἱῷ ὁμοούσιος, ἐκ τ Πατρὸς ὡρμημένον. Πνεῦμα δὲ λεπτὴ καὶ ἄυλος καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἐκπορευτικὴ ὕπαρξις. καὶ Πνεῦμα δὲν ἀναθυμίασις ξηρὰ καὶ θερμή - - -

λείπει τἄλλα.

tiæ vel accidentis? quæ ad complementum ejus & constitutionem facit.

Quid est *definitio*? conclusio, in quam præmissa propositio resolvitur.

Quid est *ex similaribus constans* sive *homoeomeres*? cujus pars quælibet toti est similis.

Quid *totum*? cui nihil ex iis quæ ad illud constituendum pertinent, deest.

Quid *nomen*? vocabulum, aliquid significans ut compositum est, sine tempore, & cujus nulla pars separatim aliquid significat.

Quid est *nebula*? crassus aër.

Quid est *domus*? ex pluribus facta structura commoditatis gratia.

Quid est *appetitio*? motus cordis ad efficiendum quod decrevimus.

Quid est *homousion* sive *consubstantiale*? quod ejusdem essentiæ & operationis est incommutabiliter, differt tamen characteristica proprietate.

15. Quid *DEUS Pater*? persona, nulla antecedente causa, ingenita, generans.

Quid *Spiritus Sanctus*? Potentia sanctificans, non figuratus, Patri & Filio consubstantialis, procedens ex Patre. *Spiritus* est subtilis immaterialis & figura destituta substantia, procedens. *Ventus* est exspiratio arida calidaque - - -

Cætera desunt in MS.

ALTER-

2011 Ministério de Cultura

ALTERCATIO
HADRIANI AUG.
ET
EPICTETI PHILOSOPHI,

Ex Friderici Lindenbrogii V. C. editione.

* *Primum eſt, quid ſit mundus?* Epict. Mundus eſt, ô Hadriane, conſtitutio cœli & terræ, & omnium quæ in eis ſunt, de quibus paulo plus differam, ſi iis, quæ dicentur, diligenter intenderis. Mundus eſt ſpectabilis ſupellex, ineffabilis circuitus, per ſe genitum theorema; multiformis formatio; æternus tenor: circuitus ſine errore, Solis lumen, dies, nox, aſtra, tenebræ, terra, aër, aqua.

Had. *Quid eſt Oceanus?* Ep. Oceanus eſt terminus coronatus, mundi amplexus, vinculum *ancliticum, univerſæ naturæ circumcurſus. Orbis ſuſtentaculum, Audacia viæ, Limes terræ, Diviſio regnorum, hoſpitium fluviorum, fons imbrium, refugium in periculis, gratia in voluptatibus.

Had. *Quid eſt DEUS?* Ep. Deus eſt ſummum bonum, mens immortalis, incontemplabilis celſitudo, forma multiformis, multiplex ſpiritus, incogitabilis inquiſitio, inſopitus oculus, omnia continens lux.

Had. *Quid eſt dies?* Ep. Stadium laboris, principium quotidianum, æterna computatio.

Had. *Quid eſt Sol?* Ep. Mundi oculus, noctis concertatio, caloris circuitus, indeficiens cauma, ſplendor ſine occaſu, cœleſtis viator, diei ornatus, cœli pulchritudo, naturæ gratia, horarum diſtributor.

Had. *Quid eſt Luna?* Ep. Cœli purpura, Solis æmula, malefactorum revelatrix, itinerantium ſolamen, navigantium directio, ſignum ſolennitatum, recalculatio menſium, oculus noctis, roris larga infuſio, tempeſtatum præſaga.

Had. *Quid eſt terra?* Cœli baſis, mundi meditullium, Cuſtos & Mater omnium, operculum miſerorum, devoratrix omnium, ant ** - - naſcentium, cellarium vitæ.

Had. *Quid eſt homo?* Ep. Mens incarnata, laborioſa anima, parvi temporis habitaculum, ſpiritus receptaculum, phantaſma temporis, ſpecu-

* *Fortaſſe*, cingulum Atlanticum, Græc. ἀτλαντικὸς ζωστήρ. ** *lege:* mater.

2011 Ministerio de Cultura

ſpeculator vitæ, lucis deſertor, vitæ conſumptio, mancipium mortis, tranſiens viator, loci hoſpes.

Had. *Quid eſt cœlum?* Ep. Sphæra volubilis, culmen immenſum.

Had. *Quid eſt pulchritudo?* Ep. Naturalis captio, parvi temporis fortuna, flos marcidus, incompoſitum negotium, humana concupiſcentia.

Had. *Quid eſt mulier?* Ep. Hominis confuſio, inſatiabilis beſtia, ſollicitudo continua, indeſinens pugna, quotidianum damnum, tempeſtas domus, ſollicitudinis impedimentum, viri incontinentis naufragium, adulterii vas, inconciſum prælium, animal proximum, pondus graviſſimum, aſpis inſatiabilis, humanum mancipium.

Had. *Quid eſt amicus?* Ep. Homo vix apparens, deſiderabile nomen, non invenienda poſſeſſio, refugium infelicitatis, miſeriæ reſpectio, indeficiens quies, indeſinens ſollicitas.

Had. *Quid agricola?* Ep. Laborum miniſter, operator multorum, terræ medicus, arbuſtorum plantator, montium complanator.

Had. *Quid eſt navis?* Ep. Domus absque fundamento, avis ligneа, incerta ſalus.

Had. *Quid nauta?* Ep. Fluviorum viator, marinus equitator, orbis hoſpes, terræ deſertor, tempeſtatis concertator.

Had. *Quid ſunt divitiæ?* Ep. Auri pondus, curarum miniſtratio, injucunda delectatio, inſatiabilis invidia, res deſiderata, deſiderium inexplebile, inviſa concupiſcentia.

Had. *Quid paupertas?* Ep. Bonum odibile, ſanitatis mater, curarum remotio, ſapientiæ repertrix, poſſeſſio absque calumnia, negotium ſine damno, ſine ſollicitudine felicitas.

Had. *Quid eſt Senectus?* Ep. Optatum malum, viventium mors, Veneris expers, mors expectata.

Had. *Quid eſt ſomnus?* Ep. Mortis imago, laborum quies, vigilantium ſapientia, vinctorum ſolutio, infirmantium votum, miſerorum deſiderium, univerſi ſpiritus requies.

Had. *Quid vita?* Ep. Beatorum lætitia, miſerorum mœſtitia, expectatio mortis.

Had. *Quid eſt mors?* Ep. Æternus ſomnus, diſſolutio corporum, divitum pavor, pauperum deſiderium, inevitabilis eventus, incerta peregrinatio, fuga vitæ, reſolutio omnium.

Had.

2011 Ministerio de Cultura

Had. *Quid eſt litera?* Ep. Hiſtoriæ cuſtos.
Had. *Quid verbum?* Ep. Animi proditor.
Had. *Quid eſt lingua?* Ep. Aeris flagellatio.
Had. *Quid eſt aër?* Ep. Cuſtodia vitæ.
Had. *Quid eſt libertas?* Ep. Hominis innocentia.
Had. *Quid eſt caput?* Ep. Hominis culmen.
Had. *Quid eſt corpus?* Ep. Animæ domicilium.
Had. *Quid comæ?* Ep. Veſtes capitis.
Had. *Quid barba?* Ep. Sexus diſcretio.
Had. *Quid eſt cerebrum?* Ep. Cuſtos memoriæ.
Had. *Quid oculi?* Ep. Duces corporis, indices animi.
Had. *Quid nares?* Ep. Odorum attrectatio.
Had. *Quid aures?* Ep. Sonorum conſultatores.
Had. *Quid os?* Ep. Nutritor corporis.
Had. *Quid dentes?* Ep. Molæ mordentes.
Had. *Quid labia?* Ep. Valvæ corporis.
Had. *Quid manus?* Ep. Corporis operarii.
Had. *Quid digiti?* Ep. Cordarum plectrum.
Had. *Quid pulmo?* Ep. Servator aëris.
Had. *Quid eſt cor?* Ep. Receptaculum vitæ.
Had. *Quid jecur?* Ep. Cuſtodia caloris.
Had. *Quid fel?* Ep. Iracundiæ ſuſceptaculum.
Had. *Quid ſplen?* Ep. Riſus & lætitiæ capax.
Had. *Quid ſtomachus?* Ep. Ciborum coquus.
Had. *Quid oſſa?* Ep. Robur corporis.
Had. *Quid coxæ?* Ep. Epiſtylia columnarum.
Had. *Quid pedes?* Ep. Mobile fundamentum.
Had. *Quid crura?* Ep. Columnæ corporis.
Had. *Quid ſanguis?* Ep. Humor venarum vitæ.
Had. *Quid venæ?* Ep. Fons carnis.
Had. *Quid eſt lux?* Ep. Facies omnium rerum.
Had. *Quid ſtellæ?* Ep. Pictura culminis, naturarum gubernatores, noctis decor.
Had. *Quid pluvia?* Ep. Conceptio terræ, frugum genitrix.
Had. *Quid eſt nebula?* Ep. Nox in die, labor oculorum.

Had.

2011 Ministerio de Cultura

Had. *Quid eſt ventus ?* Ep. Aëris perturbatio, mobilitas agrorum, (*) ſiccitas terræ.

Had. *Quid ſunt flumina?* Ep. Curſus indeficiens, refectio Solis, terræ irrigatio.

Had. *Quid eſt aqua?* Ep. Subſidium vitæ, ablutio ſordium.

Had. *Quid eſt gelu?* Ep. Herbarum perſecutio, vinculum terræ, fons agrorum.

Had. *Quid eſt nix?* Ep. Aqua ſicca.

Had. *Quid eſt hyems?* Ep. Æſtatis exul.

Had. *Quid eſt ver?* Ep. Pictor terræ, maturatio fructuum.

Had. *Quid eſt quod amarum dulce facit?* Ep. Fames.

Had. *Quid eſt quod hominem laſſum fieri non ſinit?* Ep. Lucrum.

Had. *Quid eſt ſpes?* Ep. Vigilanti ſomnium.

Had. *Quid eſt ſpes?* Ep. Refrigerium laboris, dubius eventus.

Had. *Quid eſt amicitia?* Ep. Æqualitas animorum.

Had. *Quid fides?* Ep. Ignotæ rei miranda celſitudo. (**)

Had. *Quid erit nobis ſi cinctum ſolvas, neque nudaberis ipſe? reſpice corpus, quo & doceri poſſis.* Ep. Epiſtola eſt.

Had. *Quid eſt epiſtola?* Ep. Tacitus nuncius.

Had. *Quid eſt pictura?* Ep. Veritas falſa.

Had. *Quare hoc dixiſti?* Ep. Videmus enim poma picta, flores, animalia, aurum, argentum, & non eſt verum.

Had. *Quid eſt aurum?* Ep. Mancipium mortis.

Had. *Quid eſt argentum?* Ep. Invidiæ locus.

Had. *Quid eſt ferrum?* Ep. Omnis artis inſtrumentum.

Had. *Quid eſt gladius?* Ep. Regimen caſtrorum.

Had. *Quid eſt gladiator?* Ep. Sine crimine homicida.

Had. *Qui ſunt, qui ſani ægrotant?* Ep. Qui aliena negotia curant.

Had. *Qua ratione homo laſſus non fit?* Ep. Lucrum faciendo.

Had. *Quid eſt amicitia?* Ep. Concordia.

Had. *Quid eſt longiſſimum?* Ep. Spes.

Had. *Quid eſt ſpes?* Ep. Vigilanti ſomnus, expectanti dubius eventus.

Had. *Quid eſt, quod homo videre non poteſt?* Ep. Alterius animum.

Had. *Qua re peccant homines?* Ep. Cupiditate.

Had.

(*) *leg.* aquarum. (**) certitudo.

2011 Ministerio de Cultura

Had. *Quid eſt libertas?* Ep. Innocentia.
Had. *Quid Regi & miſero commune eſt?* Ep. Nasci & mori.
Had. *Quid eſt optimum ac peſſimum?* Ep. Verbum.
Had. *Quid eſt quod alii placet, & alii diſpliet?* Ep. Vita.
Had. *Quid eſt optima vita?* Ep. Breviſſima.
Had. *Quid eſt certiſſimum?* Ep. Mors.
Had. *Quid eſt mors?* Ep. Perpetua ſecuritas.
Had. *Quid eſt mors?* Ep. Timenda nulli, ſi ſapiens degat: inimica vitæ, numen amantium, metus parentum, liberorum præda, teſtamenti gratia, poſt obitum ſermo, ſupremæ lachrymæ, poſt memoriam oblivio, fax rogi, onus ſepulchri, titulus monumenti, mors omnium malorum finis.

Had. *Quare mortŭus coronatur?* Ep. Agonem ſe vitæ transegiſſe teſtatur.

Had. *Quare mortuo pollices ligantur?* Ep. Ut parem poſt (*) obitum eſſe ſe neſciat.

Had. *Quid eſt Veſpillo?* Ep. Quem multi devitant, & nemo effugit.

Had. *Quid eſt rogus?* Ep. Contentio crediti, perſolutio debiti.

Had. *Quid eſt tuba?* Ep. Belli incitamen. Caſtri ſignum, arenæ admonitio, ſcenæ commiſſio, Funeris deploratio.

Had. *Quid eſt monumentum?* Ep. Saxa ſtigmoſa: otioſi viatoris ſpectatio.

Had. *Quid eſt homo pauper?* Ep. Quem ut puteum deſertum omnes aſpiciunt, & ſuo loco illum relinquunt.

Had. *Quid eſt homo?* Ep. Balneo ſimilis. Prima cella tepidaria unctuaria, infans natus perungitur. Secunda cella ſudatoria, pueritia eſt: Tertia cella aſſa perferentaria, juventus. Quarta cella frigidaria, ſenectus, omnibus æquat ſententiam.

Had. *Quid homo?* Ep. Pomo ſimilis. Poma ut in arboribus pendent, ſic ſunt & corpora noſtra, aut matura cadunt, aut cito acerba ruunt.

Had. *Quid eſt homo?* Ep. Sicut lucerna in vento poſita.

Had. *Quid eſt homo?* Ep. Loci hoſpes, legis imago, calamitatis fabula. Mancipium mortis, Vitæ mora. Quo Fortuna ſæpe ſuos ludos facit.

(*) *al.* parem poſt mortem obitum eſſe neſciat.

2011. Ministerio de Cultura

Had. *Quid eſt Fortuna?* Ep. Ut matrona nobilis, quæ in ſervos ſe impingit.

Had. *Quid eſt Fortuna?* Ep. Sine judicio proxima meta. Alienorum bonorum caſus. Ad quem venit, ſplendorem oſtendit: à quo recedit, umbram facit.

Had. *Quot ſunt autem Fortunæ?* Ep. Tres, Una cœca, quæ ubilibet ſe impingit; & alia inſana, quæ concedit, cito aufert. Tertia ſurda, quæ miſerorum preces non exaudit.

Had. *Quid ſunt Dii?* Oculorum ſigna, Mentis numina: Simetuis timor eſt, ſi contines, religio eſt.

Had. *Quid eſt Sol?* Ep. Splendor orbis, qui tollit & ponit diem, per quem ſcire nobis curſum horarum datur.

Had. *Quid eſt Luna?* Ep. Diei adjutrix, noctis oculus, fax tenebrarum.

Had. *Quid eſt cœlum?* Ep. Culmen inmenſum.
Had. *Quid eſt cœlum?* Ep. Aër mundus.
Had. *Quid ſunt ſtellæ?* Ep. Fata hominum.
Had. *Quid ſunt ſtellæ?* Ep. Littora (*) gubernatorum.
Had. *Quid eſt terra?* Ep. Horreum Cereris.
Had. *Quid eſt terra?* Ep. Cellarium vitæ.
Had. *Quid eſt mare?* Ep. Iter incertum.
Had. *Quid eſt navis?* Ep. Domus erratica.
Had. *Quid eſt navis?* Ep. Ubilibet hoſpitium.
Had. *Quid eſt navis?* Ep. Numina (**) Neptuni, Anni curſuum tabellarium.

Had. *Quid nauta?* Ep. Amator pelagi, firmi deſertor, contemtor vitæ mortisque, undæ cliens.

Had. *Quid eſt ſomnus?* Ep. Mortis imago.
Had. *Quid eſt nox?* Ep. Laboranti requies, graſſanti lucrum.
Had. *Quid eſt culcitra?* Ep. In ſomnis volutatorium.
Had. *Quare Venus nuda pingitur?* Ep. Nuda Venus picta, nudi pinguntur amores:

Quibus nuda placet, nudos dimittat oportet.

Had. *Quare Venus Vulcano nupta eſt?* Ep. Oſtendit amorem ardore incendi.

Had. *Quare Venus ſtraba eſt?* Ep. Quia pravus eſt amor.

Had.

(*) *littera.* (**) *Nuncia.*

2011 Ministerio de Cultura

Had. *Quid eſt amor?* Ocioſi pectoris moleſtia, in puero pudor, in virgine rubor, in femina furor, in juvene ardor, in ſene riſus: in deriſore delicti, nequities eſt.

Had. *Quid eſt DEUS?* Ep. Qui omnia tenet.

Had. *Quid eſt ſacrificium?* Ep. Delibatio.

Had. *Quid eſt ſine ſocietate?* Ep. Regnum.

Had. *Quid eſt Regnum?* Ep. Pars Deorum.

Had. *Quid eſt Cæſar?* Ep. Publicæ lucis caput.

Had. *Quid eſt Senatus?* Ep. Ornamentum urbis, ſplendor civium.

Had. *Quid eſt miles?* Ep. Murus imperii, defenſor patriæ, gloriosa ſervitus, poteſtatis indicium.

Had. *Quid eſt Roma?* Ep. Fons imperii orbis terrarum, mater gentium, rei poſſeſſor, Romanorum contubernium, Pacis æternæ conſecratio.

Had. *Quid eſt Victoria?* Ep. Belli diſcordia, pacis amor.

Had. *Quid eſt pax?* Ep. Tranquilla libertas.

Had. *Quid eſt forum?* Ep. Templum libertatis, arena litigantium.

Had. *Quid ſunt amici?* Ep. Statuæ aureæ ſunt.

Had. *Quid eſt amicus?* Ep. Pomo citreo ſimilis, foris beatus,
Nam intra pectus acidum occultat malum.

Had. *Quid ſunt paraſiti?* Ep. Qui tanquam piſces (*) adeſcantur.

Albinus Flaccus Alchuvinus Epiſt. 102. p. 1638. Opp.

De Epiſtola interrogaſti, quid eſſet. Nam ἐπὶ, ſuper, *ſtola* habitus Græce dicitur. Unde Adrianus Imperator Epictetum Philoſophum inter alias inquiſitiones interrogavit quid eſſet *cinctum*? (**) At ille videns

(*) Al. ineſcantur.

(**) Reſpicit Alcuinus quæſtionem Hadriani quæ fuit ſupra p. 560. *quid erit nobis ſe cinctum ſolvas,* unde incipit altercatio ſub Hadriani & Plinii Secundi nomine edita Monaſterii ad calcem Tragœdiæ parabolicæ quæ Pœmandri & Satanæ pugna inſcribitur auctore Bernardo Weſtphalo, typis Lansberti Rasfeldt A. 1597. Eadem ſubjecta poſt Pſeudo Beroſo, jam prodierat Pariſ. 1511. 4. p. 31. & ad calcem notitiæ utriusque Imperii, edente Sigismundo Gelenio Baſil. 1552. fol. & in editione ejusdem notitiæ, Labbeana, Pariſ. 1651. 12. & ſubjuncta enchiridio Epicteti, editionis Abrahami Berkelii, Amſterd. 1670. 8. & Delphis 1683. 8.

2011 Ministerio de Cultura

dens Epiſtolam eum manu tenentem, reſpondit: *quod manu tenes.* Volens intelligere, quaſi ſupercinctorium eſſet Epiſtolæ ſigillum, quo aforis veſtiatur cartula.

Ælius Spartianus in Adriani Auguſti vita cap. 16.

Sed quamvis eſſet in reprehendendis Muſicis, Tragicis, Comicis, Grammaticis, Rhetoribus, Oratoribus facilis, tamen omnes Profeſſores & honoravit & divites fecit, licet eos quæſtionibus ſemper agitavit. - - In ſumma familiaritate Epictetum & Heliodorum philoſophos habuit.

SECUNDI Athenienſis Sophiſtæ ſententiæ, ex editione V. C. LUCÆ HOLSTENII, collata cum MS. Gudiano.

De Secundo omnia nobis certiora faciunt Philoſtratus, (a) Suidas, (c) & ſequioris ævi ſcriptor Vincentius Belloacenſis (c) meliores hac in re auctores ſecutus. Suidas autem plane abſurdo & puerili errore Athenienſem hunc ſophiſtam cum C. Plinio Secundo, clariſſimo ſcriptore Romano confundit, eum porro errorem alio haud leviori oſcitantes librarii cumularunt, dum pro Herode (d) nobili item ſophiſta nobis ſubſtituerunt Herodotum. Atque ut Suidam ex Philoſtrato emendare in promtu eſt, ita viciſſim apud hunc ex Suida Secundi cognomen reſtituendum, & pro Πάθυρος, Πάχυρος (e) legendum exiſtimo, ea enim vox clavum ligneum ſeu paxillum ſignificans, fabri filio haud male joculari appellatione tribui videtur. Addam & hoc, brevem illam & argutam Secundi declamatiunculam male acceptam a Philoſtrati interprete, (f) ita diſtingui vertique debere, ut a nobis editur. Ex ea liquido

(a) De Vitis Sophiſtarum lib. I. p. 544. edit. deſideratiſſimi Godofredi Olearii.
(b) In Σεκοῦνδος.
(c) Speculi Hiſtorial. lib. X. cap. 70. 71.
(d) Notatum hoc etiam Meurſio VI. 9. Atticarum Lectionum.
(e) Ita etiam Meurſius loco laudato, & in Critico Arnobiano p. 109. Bochartus in Chanaan lib. 1. c. 38. p. 718. ſeq & Clariſſ. Kuſterus ad Suidam.
(f) Antonio Bonfinio. Sed hoc in laudati Olearii editione recte emendatum.

2011 Ministerio de Cultura

quido apparet gnomas haſce, vel potius ægnimata, verum & genuinum Sophiſtæ illius arguti & βεαχυλόγε fœtum eſſe: de quo poſt Antonii (g) & Vincentii teſtimonia dubitare non licet. Ineptiſſimam vero narrationem, (h) quam adtexit Vincentius de pertinaci ſilentio, quod Secundus ſibi indixerat, cum nugacis & inficeti ſeculi genium redoleat, huic opuſculo inſerere religio mihi fuit, poteſt enim vel apud ipſum, vel apud Gaſparem Barthium legi, qui ex vetuſtis membranis in magnum Adverſariorum opus lib. XV. cap. XVII. retulit.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Τί ἐϛι κόσμ@;

Ἀκαπάληπτ@ πεϱιοχὴ, (i) θεωϱητικὸν κατασκεύασμα, ἀσύνοπτον (k) ὕψωμα, αὐτογέννητον θεώϱημα, πολυχάϱακτον μόϱφωμα, αἰώνιον ἅμα· χϱάτημα, αἰθὴϱ θϱεπτικὸς, πολυδιοίκητον πνεῦμα, ἐπ@πλανὲς (l) κύκλωμα, ἥλι@, φῶς, ἡμέϱα, σελήνη, ἄϱϱα, σκότ@, νὺξ, γῆ, πῦϱ, ὕδωϱ, ἀήϱ.

Τί ἐϛιν ὠκεανὸς;

Κόσμου ἐναγκάλισμα, θαλάσσιον ϛεφάνωμα, (m) ἀλμυϱὸς δεσμὸς,

SECUNDI PHILOSOPHI SENTENTIÆ.

1. *Quid eſt Mundus?*

In comprehenſibilis complexio, ſtructura mente contemplanda, altitudo oculis inacceſſa, ex ſe natum ſpectaculum, multiformis figuratio, æternus tenor, almus æther, multipartitus ſpiritus, ſeptiuagus circuitus; ſol, lumen, dies, luna, ſtellæ, tenebræ, nox; terra, ignis, aqua, aër.

2. *Quid eſt Oceanus?*

Mundi amplexus, corona maritima, ſalſum vinculum, cingulum, ἀτλαν-

(g) Antonii Meliſſæ ſermon. 122. addé & S. Maximi T. 2. p. 632.

(h) Hæc & ipſa Græcè obvia in Codice Græco Gudiano. Refert & Jo. Raviſius Textor in officina, auctorem laudans Diogenianum.

(i) Veteris verſionis auctor legit: ἀναβάληπτος πεϱίοδ@, vertit enim: *inceſſabilis circuitus.*

(k) MS. Gudian. ἐυσύνοπτον. Atque infra DEUS ἀσύνωπτον ὕψωμα appellatur.

(l) MS. Gudian. ἀπλανές. Verſio vetus apud Vincentium: *circuitus ſine errore.*

(m) MS. ϛεφανωμφὸν ἔλιον, πεῖαμμα ἀλμυραῖον, δεσμὸς ἀτλαντικός.

2011 Ministerio de Cultura

ἀτλαντικὸς ζωστὴρ, πάσης φύσεως πεέδρομος, οἰκουμένης κάθοχος. (n)

Atlanticum, totius naturæ ambitus, orbis fascia.

Τί ἐστι Θεὸς;

Ἰδιόπλασον ἀγαθὸν, πολύμορφον εἴκασμα, ἀσύνοπτον ὕψωμα, πολυχάραικτον μόρφωμα, δυσνόητον ζήτημα, ἀθάνατος νοῦς, πολυδιοίκητον πνεῦμα, ἀκοίμητος ὀφθαλμὸς, ἰδία πάντων οὐσία, πολυώνυμος δύναμις, παγκρατὴς χεὶρ, φῶς, νοῦς, δύναμις.

3. *Quid est* DEUS?

Bonum nativum, multiformis imago, altitudo invisibilis, varie effigiata forma, quæstio intellectu difficilis, mens immortalis, spiritus cuncta pervadens, pervigil oculus, propria omnium essentia, multino minis potestas, manus omnipotens, lumen, mens, potestas.

Τί ἐστιν ἡμέρα;

Στάδιον κακοπαθείας, δωδεκάωρος δρομὴ, δεχὴ καθημερινὴ, ὑπόμνησις βιοτικὴ, δειλινὴ ἀπόπαυσις, (o) αἰώνιον ἀείθημμα, φυσικὸν ἐσόπτρισμα, ἀειέζυστα μέλημα. (p)

4. *Quid est Dies?*

Stadium laboris, duodecim horarum decursus, quotidianum principium, admonitio victitandi, vespertina dilatio, perpetua supputatio, speculum naturale, sollicitudo aërea.

Τί ἐστιν ἥλιος;

Οὐράνιος ὀφθαλμὸς, νυκτὸς ἀνταγωνιστὴς, αἰθέριον (q) κύκλωμα, κοσμικὸς ἔλεγχος, ἀκήρατος φλὸξ, καρπῶν πεοβόλαιον, ἄσβεστος ἀκτὶς, κεχορηγημένη λαμπὰς, οὐράνιος ὁδοιπόρος, ἀδιάληπτον (r) φέγγος, ἡμέρας κόσμιον.

5. *Quid est Sol?*

Oculus cœlestis, noctis adversarius, æthereus circuitus, mundi index, flamma sincera, frugum fomentum, radius inextinguibilis, fax semper suppetens, viator cœlestis, indeficiens lumen, ornamentum diei.

Τί

(n) Addit MS. Gudian. ἡλιακὸς λαμπτήρ.
(o) MS. ἀπόπτυξις. Ζωολικὴ ἔντευξις.
(p) Addit MS. πηλίνδρομος ἀνάμνησις.
(q) MS. Θερινὸν, vitiose.
(r) MS. ἀδιάπτωτον.

2011 Ministerio de Cultura

Τί ἐστι σελήνη;

Οὐρανὸς πορφύρα, νυκτερινὴ παραμυθία, πλεόντων παννύχισμα, ὁδευόντων παρηγορία, ἡλίου διάδοχη, ἀέριος ὁδοιπορία, νακύρων ἔχθρα, σημεῖον ἑορτῶν, (s) μηνιαῖον ἀνακύκλωμα, παλίνδρομος ἀνάμνησις.

6. *Quid eſt Luna?*

Cœli purpura, ſolumen nocturnum, navigantium, pervigilium, peregrinantium conſolatio, ſolis vicaria, iter cœleſte, facinoroſorum inimica, ſignum feſtorum, menſtrua revolutio, reciprocum memoraculum.

Τί ἐστιν ἄνθρωπος;

Νοῦς σεσαρκωμένος, πνευματικὸν ἀγγεῖον, αἰσθητικὸν οἴκημα, (t) οἰκητήριον ὀλιγοχρόνιον, δράπανος ψυχῆς, τύχης παίγνιον, φρόντισμα (u) χρόνου, ὠτεωμένον ὄργανον, κατάσκοπος βίου, φωτὸς ἀποστάτης, γῆς ἀπαίτημα. (x)

7. *Quid eſt homo?*

Mens induta carne, vas ſpirituale, ſenſile domicilium, breve habitaculum, anima ad labores nata, fortunæ ludibrium, temporis cura, inſtrumentum oſſeum, vitæ explorator, lucis deſertor, terræ creditum.

Τί ἐστι γυνή;

Ἀνδρὸς ἐπιθύμιον, (y) συνεσιώμενον θηλύ, συγκοιμωμένη (z) λέαινα, συντηρουμένη δράκαινα, ἱματισμένη

8. *Quid eſt mulier?*

Viri deſiderium, fera contubernalis, leæna lecti ſocia, dracæna cuſtodita, vipera veſtita, pugna

τισμένη

(s) MS. Gudian. ἑόρτιον.
(t) MS. χορήγημα.
(u) MS. Φάντασμα.
(x) Addit MS. ἀπαράμονον ἀγαθόν, ζωῆς δαπάνημα, φυγὰς βίου, αἰῶνος νεκρός.
(y) MS. ἀθυμία.
(z) S. Maximus T. 2. p. 632. & MS. Gudian. & Antonius Meliſſa ſermone 122. συμπλεκομένη. Iisdem teſtibus mulier à Secundo appellata ἀνδρὸς ναυάγιον, οἰκτος ζάλης, ἀμεριμνείας ἐμπόδιον, βίου ἅλωσις, συγκαθημένη (MS. Gudian. συνεγειρομένη) μέριμνα, κεκοσμημένη Σκύλλα. Ita & ex veteri Codice Lambeccius VII. p. 270. Ex Anonymii autem Græci Anthologia inedita hoc Secundi dictum affert Holſtenius: τριῶν κακῶν πέφευγμαι, γραμματικῆς, πενίης, καὶ ἁλομένης γυναικός. τῶν δύο ἐξέφυγον, ἁλομένης γυναικὸς ἐκφυγεῖν οὐκ ἴσχυσα. In MS. Gudiano præterea mulier ἐννεαπνεύμονος ζάλη,

2011 Ministerio de Cultura

πσιμώη (a) ἔχιδνα, ἀυθαίρητος μάχη, πολυτελὴς πόλεμος, καθημεερινὴ ζημία, ἀνθρωποποιὸν ὑπόεργημα, ζῶον πονηρὸν, ἀναγκαῖον κακόν.

voluntaria, bellum ſumptuoſum, diſpendium quotidianum, hominum procreandorum officina, animal malitioſum, malum neceſſarium.

Τί ἐστι πλοῦτος;

Χρυσῆν φορλίον, ἡδονῶν ὑπηρέτης, ὑπιβλευόμενον πρᾶγμα, ἀπόλαυσις ἀνέκφρασος, (b) φθόνος συνεστιώμενος, φόβος ἐλπιζόμενος, καθημεερινὴ μελέτη, ἐυμεταπαιστον (c) πρᾶγμα, φιλούμενον ἀτύχημα, περιωσίθητον παλαιπώρημα, ὑψηλὸν πῶμα, (d) ἀργυρικὸν σύνθεμα, περιερχόμενον ἐυτύχημα.

9. *Quid ſunt divitiæ?*

Sarcina aurea, vuluptatum miniſtræ, res inſidiis expoſita, voluptas ineffabilis, invidia domeſtica, ſperatus timor, ſtudium quotidianum, res lubrica, amabile infortunium, deſiderabilis ærumna, ſummus rerum apex, teſſera argentea, erratica felicitas.

Τί ἐστι πενία;

Μισούμενον ἀγαθὸν, ὑγείας μήτηρ, ἡδονῶν ἐμποδισμὸς, (e) ἀμέριμνος μετριοπαθὴς, δυσαπόσπαστον κτῆμα, ὑπνοιῶν διδάσκαλος, σοφίας ἀνεύρησις, ἄφθονον πρᾶγμα, ἀσκόπευτος ὐσία, ἀζημίωτος ἐμπορεία, ἀψήφιστος ὐσία.

10. *Quid eſt paupertas?*

Bonum odioſum, mater ſanitatis, impedimentum voluptatum, vita ſine curis, tuta poſſeſſio, magiſtra cogitationum, ſapientiæ repertrix, res absque invidia, opes ab exploratoribus ſecuræ, mercatura indemnis, divitiæ non ſupputandæ calculis.

Τί

ζάλη, ἰοβόλος ἀσπὶς, συγκοιμωμένη ἀκρασία, οἰκίας χειμὼν, ἀνδρὶ ἀκρατεῖ ναυάγιον, μοιχῶν κατασκευὴ, ἱκανὸν φορλίον.

(a) MS. Gudian. ἀμαλισμένη.

(b) MS. ἀνεύφραντος.

(c) MS. ὑπιβλευόμενον.

(d) MS. σόμα. Addit idem: ἀσωλήρως ὑπιθυμία, φίλος ἐλπιζόμενος.

(e) MS. ἐμπόδιον. In eodem additur: ἀζήμιος πραγματεία, ἄφθονος ἐμποεία, ἀσυκοφάντητον κτῆμα, ἀψήφιστος ὐσία, ἀμέριμνος ἐυτυχία, ἄδηλος ἀτυχία.

2011 Ministerio de Cultura

Τί ἐστι φίλος;

Ζητούμενον ὄνομα, ἄνθρωπος ἀφανὴς, δυσεύρητον κτῆμα, καταφυγὴ δυσχίας, ἀπορίας ἀθρόμυθιον, ἄκος (f) παλαιπωρίας, καθάσκοπος βίου, ἄνθρωπος ἀκαταλήπτος, ἀνυπόστατον (g) κειμήλιον, ἀκατάληπτος εὐτυχία.

11. *Quid eſt amicus?*

Nomen inane, homo nusquam comparens, res inventu difficilis, infelicitatis refugium, anguſtiarum ſolatium, miſeriarum medela, vitæ inſpector, homo incomprehenſibilis, theſaurus nusquam exiſtens, indeſinens felicitas.

Τί ἐστι γῆρας;

Πλήρωσις ἡμερῶν, ὑγιαίνουσα νόσος, ζῶν θάνατος, προσδοκωμένη μέριμνα, (h) φόβος ἐλπιζόμενος, πολυχρόνιον γέλασμα, ἄβουλος φρόνησις, ἔμπνους νεκρὸς, ἀφροδίτης ἀλλότριον, θάνατος προσδοκώμενος, νεκρὸς κινούμενος. (i)

12. *Quid eſt ſenectus?*

Plenitudo dierum, ſanus morbus, viva mors, cura expectata, ſperatus timor, annoſum deridiculum, eneruis prudentia, cadaver ſpirans, Veneris odium, mors expectata, mobile cadaver.

Τί ἐστιν ὕπνος;

Καμάτων ἀνάπαυσις, ἰατρῶν καπόρθωμα, δεδεμένων λύσις, ἀγρυπνούντων σοφία, νοσούντων εὐχὴ, θανάτου εἰκὼν, ταλαιπωρούντων ἀθυμία, (k) πάσης πονῆς ἡσυχία, πλουσίων ἐπιτήδευμα, πενήτων ἀδολεσχία, καθημερινὴ μελέτη.

13. *Quid eſt ſomnus?*

Laborum requies, deſideratus medicorum effectus, vinctorum ſolutio, inſomnioſorum ſapientia, ægrotantium votum, mortis imago, afflictorum ſolamen, univerſi ſpiritus quies, divitum ſtudium, pauperum oblectamentum, quotidiana occupatio.

Τί ἐστι κάλλος;

Φυσικὴ ζωγραφία, ἰδιόστολον ἀγαθὸν, ὀλιγοχρόνιον εὐτύχημα, εὐθάλλακτον κτῆμα, ἔμπνους πόρ-

14. *Quid eſt pulchritudo?*

Nativa pictura, inaffectatum bonum, momentanea felicitas, mutabilis poſſeſſio, ſpirans lenocinium,

νευσις,

(f) MS. καθάσκοπος.
(g) MS. ἀνυπόθακτον.
(h) MS. μοῖρα.
(i) addit MS. εὐκτὲς κακόν.
(k) MS. ἐπιθυμία.

2011 Ministerio de Cultura

νευσις, ἀνδρὸς ἀσελγῦς (l) ναυάγιον, ἀφροδάμονον ἀγαθὸν, (m) σεσαρκωμένη εὐτυχία, (n) ἡδονῶν ὑπηρεσία, ἄνθρωπος μαραινόμενον, ἀσύγχυτον πρᾶγμα, (o) ἀνθρώπων ψαεμμυθία. (p)

hominis incontinentis naufragium, bonum inſtabile, carnea felicitas, voluptatum miniſtra, flos marcidus, res non parabilis, hominum ſolatium.

Τί ἐστι γῆ;

15. *Quid eſt terra?*

Οὐρανῦ (q) βάσις, ἀπύθμενον θεώρημα, ἀεροφυὲς ῥίζωμα, γυμνάσιον ζωῆς, σελήνης παννύχισμα, ἀσύνοπτον θεώρημα, ὄμβρων ληθή, καρπῶν μήτηρ, (r) ᾅδου καλυπτὴρ, αἰώνιον φύλαγμα, πολυδιοίκητον χώρημα, (s) γένναι καὶ ἀποδοχὴ πάντων. (t)

Cœli baſis, ſpeculatio ſine fundo, radicatio aërea, gymnaſium vitæ, lunæ pervigilium, ſpectaculum viſu incomprehenſibile, imbrium nutrix, frugum mater, inferorum operculum, cuſtodia æterna, ſpacium multarum ditionum, generatio & receptaculum rerum omnium.

Τί ἐστι γεωργὸς;

16. *Quid eſt agricola?*

Καρπῶν ὑπηρέτης, ὄμβρων διαιτητὴς, ἐρημίας συνήθης, (u) ἀθαλαττίας ἔμπορος, ὕλης ἀνταγωνιστὴς, τροφῆς (x) ὑπουργὸς, πεδίων ἀρεσκευτὴς, γῆς ἰατρὸς, δένδρων φυτουργὸς, ὀρνέων παιδαγωγὸς, κακοπαθείας συνήθεια. (y)

Frugum miniſter, imbrium arbiter, ſolitudinis amicus, mercator maris expers, ſilvæ adverſarius, victus operarius, correctior camporum, terræ medicus, plantator arborum, avium magiſter, ærumnæ conſuetudo.

Τί

(l) MS. ἐυσεβῦς.
(m) MS. κτῆμα.
(n) MS. ἐπιτυχία.
(o) MS. ἀσύνθετῳ πραγματεία.
(p) MS. melius ἐπιθυμία.
(q) MS. ὀφάνιῳ.
(r) MS. φύλαγμα καὶ μήτηρ.
(s) MS. χορήγημα.
(t) Additur in MS. κόσμου μεσότης, ἀκαταλήπτου σοφιχὴ, σύσημα θεόκτιστον.
(u) MS. σύνοικῳ.
(x) MS. τρυφῆς, vitioſe.
(y) Hoc loco ſequitur in MS. quod recentius additum non dubito: Τί ἐστιν μοναχός; θάνατος σωλύμενος. ἀγωνοθέτου θυμὸς, γαστρὸς μαργίας

2011 Ministerio de Cultura

Τί ἐστι πλοῖον;

Ἐπίσαλον πρᾶγμα, ἀθεμελίωτος οἰκία, ἡρμοσμένη ταφὴ, κυβιστικὴ σανὶς, ἀνέμων ὁδοιπορία, (z) ἀπαιδευσία φυλακὴ, ἀπωλέων (a) μόρος, πελάγιος ἵππος, ἡνεωγμένη γαλεάγρα, ἐγκύματος ὁδοιπορία. (c)

17. *Quid eſt navigium?*

Res fluctuans, domus ſine fundamento, ſepulcrum paratum, tabula quadrata, ventorum peregrinatio, volitans carcer, mors natitans, eqvus marinus, muſcipula aperta, fluctivagum iter.

Τί ἐστι ναύτης;

Κυμάτων ὁδοιπόρος, θαλάσσης βερηδάριος, ἀνέμων σύνοδος, οἰκουμένης ξένος, γῆς ἀποστάτης, χειμῶνος ἀνταγωνιστὴς, δελφὶς πολυμάχος, ἀνέμων ἰχνευτὴς, ἄδηλος ἐπὶ σωτηρίᾳ, θανάτου γείτων, θαλάσσης ἐραστής.

18. *Quid eſt nauta?*

Fluctuum viator, veredarius maris, ventorum comes, orbis hoſpes, terræ deſertor, tempeſtatum adverſarius, maritimus gladiator, perveſtigator ventorum, ſalutis incertus, mortis vicinus, maris amator.

Τί ἐστι θάνατος;

Αἰώνιος ὕπνος, ἀνάλυσις σώματος, (d) ἀλαιπορούντων ἐπιθυμία, πνεύματος ἀπόστασις, φυγὴ καὶ ἀπόκτησις (e) βίου, πλουσίων φόβος, πενήτων εὐχαριστία, (f) ἀνάλυσις μελῶν, ὕπνου πατὴρ, ἀληθινὴ εὐθεσμία, ἀπόλυσις πάντων.

19. *Quid eſt mors?*

Somnus æternus, reſolutio corporis, afflictorum deſiderium, receſſus ſpiritus, fuga & abdicatio vitæ, divitum timor, pauperum ſolamen, reſolutio membrorum, pater ſomni, verus terminus fixus, diſſolutio omnium.

γίας ἐπιθυμία, τύχης εὐδόκιμα, ὀξὺς θάνατος, εἰσαλπιζομένη μοῖρα, εὐδαμένων μόρος, καλὴ νίκη.

(z) MS. παίγνιον.
(a) MS. περιπαμένη.
(b) MS. ἐπιπλεόντων, minus bene.
(c) addit MS. συνδεδεμένη μοῖρα, ὄρνεον ξύλινον, ἄδηλος σωτηρία.
(d) MS. διάλυσις σωμάτων.
(e) MS. ἀκτησία.
(f) MS. ἐπιθυμία.

2011 Ministerio de Cultura

PHILOSTRATUS.

In vitis Sophist. lib. 1.

Μηδὲ Σεκόνδου τοῦ Ἀθηναίου ἀμνημονῶμεν, ὃν ἐκάλουν Πίθυρόν τινες, ὡς τέκτονος παῖδα.

Σεκοῦνδος τοίνυν ὁ σοφιστὴς, γνῶναι μὲν ἱκανὸς, ἑρμηνεῦσαι δὲ ἀπέρειτος. Ἡρώδην δὲ ἐκπαιδεύσας, ἐς διαφορὰν αὐτῷ ἀφίκετο παιδεύοντι ἤδη, ὅθεν Ἡρώδης διετώθαζεν αὐτὸν, ἐκεῖνο λέγων.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων.

Ἀλλ' ἀποθανόντι καὶ λόγον ἐπεφθέγξατο, καὶ δάκρυα ἐπέδωκε, καίτοι γηραιῷ τελευτήσαντι. Μνήμης δὲ ἄξια τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ πλείω μὲν, μάλιστα δὲ ἥδε ἡ ὑποθεσις. ὁ ἄρξας στάσεως ἀποθνησκέτω, καὶ ὁ παύσας στάσιν ἐχέτω δωρεάν. ὁ αὐτὸς καὶ ἄρξας καὶ παύσας αὐτὸς τὴν δωρεάν. τὴν δὲ ὑπόθεσιν ὧδε ἐβραχυλόγησεν. ἔκαυν, ἔφη, τί πρῶτον; τὸ κινῆσαι στάσιν. τί δεύτερον; τὸ παῦσαι. δὸς ἂν ἐφ' οἷς ἠδίκεις τιμωρίαν, τὴν ἐφ' οἷς εὐπεποίηκας, εἰ δύνασαι, λάβε. Τοιόσδε μὲν ὁ ἀνὴρ ἔτος. τέθαπται δὲ πρὸς τῇ Ἐλευσῖνι τῆς Μεγάραδε ὁδῷ.

Sed nec Secundi Athenienſis nobis obliviſcendum, quem Epithyrum, (*) ut Fabri puerum appellabant.

Secundus ergo Sophiſta in ſentiendo copioſus, in animi ſenſis exprimendis parcus; cum Herodem inſtituiſſet, in controverſiam cum ipſo jam alios docente incidit, unde Herodes ipſum cavillo perſtringens uſurpabat illud:

Et figulus figulo, fabro faber invidet alter.

Sed mortuo & orationem dixit, & lacrimas addidit; quamvis ſenex admodum obiiſſet. Et multa quidem alia hujus viri memoria digna ſunt, maxime autem hæc controverſia. Qui ſeditionem excitat, moriatur: & qui ſedat, præmium accipiat. Idem ſeditionem excitans & ſedans, præmium petiit. Hanc cauſam ſic breviter peroravit. Igitur, inquit, quid primum? ſeditionem excitaſſe, quid ſecundum? ſedaſſe. Des ergo pœnas ob illatam injuriam, deinde præmium ob recte facta, ſi potes, accipe. Talis iſte vir fuit, ſepultus eſt in via Megarenſi juxta Eleuſina.

SECUN-

(*) Ex Suida legend. Πίθυρον, *clavum igneum*, de qua voce Maussacus Dissert. Critica pag. 401.

2011 Ministerio de Cultura

SECUNDI PHILOSOPHI
Responsa ad interrogata Adriani,
Ex Vincentio Bellovacense, spec. hist. l. X. c LXXI.

Quid est Mundus? Incessabilis circuitus, spectabilis supellex, multiformis formatio, æternus tenor, ciucuitus sine errore.

Quid est Oceanus? Mundi amplexus, terminus coronatus, (*al.* coarctatus,) hospitium fluviorum, fons imbrium.

Quid est DEUS? Immortalis mens, incontemplabilis celsitudo, forma multiformis, incogitabilis inquisitio, insopitus oculus, omnia continens, lux, bonum, & quod est hujusmodi.

Quid est Sol? Cœli oculus, caloris circuitus, splendor sine occasu, diei ornatus, horarum distributor.

Quid est Luna? Cœli purpura, Solis æmula, malefactorum inimica, solamen iter agentium, directio navigantium, signum solemnitatum, larga roris, præsagium tempestatum.

Quid est Terra? Basis cœli, meditullium mundi, fructuum custos & mater, operculum inferni, mater nascentium, nutrix viventium, devoratrix omnium, cellarium vitæ.

Quid est Homo? Mens incarnata, phantasma temporis, speculator vitæ, mancipium mortis, transiens viator, loci hospes, anima laborioſa, parui temporis habitaculum.

Quid est Pulchritudo? Flos marcidus, carnalis felicitas, humana concupiscentia.

Quid est Mulier? Hominis confusio, insaturabilis bestia, continua sollicitudo, indesinens pugna, viri incontinentis naufragium, humanum mancipium.

Quid est Amicus? Desiderabile nomen, homo vix apparens, infelicitatis refugium, indesinens felicitas.

Quid Divitiæ? Auri pondus, curarum ministri, delectatio injucunda, insatiabilis invidia, desiderium inexplebile, os excelsum, invisa concupiscentia.

Quid est Paupertas? Odibile bonum, sanitatis mater, curarum remotio, sapientiæ repertrix, negocium sine damno, possessio absque calumnia, sine sollicitudine felicitas.

2011 Ministerio de Cultura

Quid Senectus? Optatum malum, mors viventium, incolumis languor, ſpirans mors.

Quid Somnus? Mortis imago, laborum quies, infirmantium votum, miſerorum deſiderium.

Quid eſt, Vita? Beatorum læticia, miſerorum mœſticia, expectatio mortis.

Quid eſt Mors? Æternus ſomnus, divitum pavor, pauperum deſiderium, inevitabilis eventus, latro hominis, fuga vitæ, reſolutio omnium.

Quid eſt Verbum? Proditor animi.
Quid eſt Corpus? Domicilium animæ.
Quid eſt Barba? Sexus diſcretio.
Quid eſt Cerebrum? Cuſtos memoriæ.
Quid eſt Frons? Imago animi.
Quid Oculi? Duces corporis, vaſa luminis.
Quid eſt Cor? Receptaculum vitæ.
Quid Jecur? Cuſtodia caloris.
Quid Fel? Suſcitatio iracundiæ.
Quid Splen? Riſus & lætitiæ capax.
Quid eſt Stomachus? Ciborum coqvus.
Quid Oſſa? Robur corporis.
Quid Pedes? Mobile ſundamentum.
Quid eſt Ventus? Aëris perturbatio, mobilitas aquarum, ſiccitas terræ.
Quid ſunt Flumina? Curſus indeficiens, refectio Solis, irrigatio terræ.
Quid Amicitia? Æqualitas animorum.
Quid Fides? Ignotæ rei miranda certitudo.
Quid eſt quod hominem laſſum fieri non ſinit? Lucrum.

SECUN-

2011 Ministerio de Cultura

SECUNDI PHILOSOPHI SENTENTIÆ,

Sive Quæſtiones problematum, ſcriptæ ad Adrianum Imp.

Ex Caſp. Barthii Adverſarior. l. XI. c. XVII.

Mundus, eſt inceſſabilis circulus, cunctorum via & tranſitus.
Mare, mater aquarum, terræ amplexus.
Deus, mens immortalis, incomprehenſibilis certitudo, forma omniformis.
Cœlum, Sphæra volubilis, campus intelligentiæ, hortus æternitatis, theatrum vitale omnium.
Sol, oculus DEI, cœli & naturæ ſenſus, temperator vitarum, horarum æternus diſtributor.
Luna, Solis famula, tenebrarum arbitra, index malefactorum, directio æſtuum, tempeſtatum & ventorum indicium.
Homo, mens incarnata, anima ſubjecta tempori, luſus aſtrorum, ſpeculator vitæ, motus & mortis mancipium.
Terra, baſis mundi, mater corporum.
Dies, ſtadium laborum, viventium reſpectus, mortis calculatio.
Aër, cuſtodia vitarum, animarum fundus.
Lux, rerum facies, colorum index.
Pluvia, terræ exſudatio, nutrix fructuum.
Nebula, tenuis nox.
Ventus, aëris turbatio, mobilitas aquarum, ſiccitas terræ.
Aqua, ſubſidium vitæ, fons fructuum, ſcatebra agilitatis, macularum ablutio.
Flumen, imago temporis, curſus indeficiens, refectio ſolis, irrigatio terræ.
Gelu, frugum exſiccatio, pons aquarum naturalis.
Hyems, caloris exſilium.
Ver, parturitio terræ.
Æſtas, rerum voluptas, naturæ prægnatio, venuſtas laborum.
Mulier, ſollicitudo perpetua, humana furia, quotidianum damnum, perpetua iracundia, pondus immobile, neceſſarium malum.

Pulchri-

2011 Ministerio de Cultura

Pulchritudo, naturalis captio, parvi temporis flos, error humanus, omnium cupiditas, dulcis morbus, amabile tormentum.

SECUNDO ob argumenti similitudinem sequentes Joannis Pediasimi versiculos ex Regia Bibliotheca ab Clariss. Holstenio descriptos subjunximus.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΕΔΙΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ Βυλγαρείας Χαρτοφύλακος. Πόθος.

JOANNIS PEDIASIMI *Chartophylacis Bulgariæ* Desiderium.

Περὶ γυναικὸς κακῆς.

Γυνὴ πονηρὰ ναυάγιον ἀῤῥένων·
Ἄῤῥωστία σύνοικος ἄκη ἰωμένη·
Καθημερινὴ τῷ συνοίκῳ ζημία·
Γήρας ἄωρον εὐνέτῃ τρισαθλίῳ·

Στερκτὸν κακὸν, μέλημα συγκαθημένη·
Νὺξ ἀσέληνος, χειμερινὴ πικρία·
Ὕπουλον ἕλκος, ἐνδομαχοῦσα φθόη·

Πονηρὰ φύσις, ἀκαπάλακτος μάχη·
Βίου σκεδασμὸς, ὑποκυλιστὸς σκορπίος·

Ἀνήμερος λέαινα συμπεπλεγμένη·
Πυρίπνοος χίμαιρα μὴ νικωμένη·
Ὕδρα πολυκέφαλος, ἄμαχον πέρας·

Μανίαι, σοβαὶ, ἄντικρυς ἀκολασία·
Ῥίζα πονηρὰ χειρόνων βλαστημάτων·
Γαστὴρ ἀκρατὴς, ἠκονημένον στόμα·
Πάνθλιμον ὄμμα, θρύψις ἐξησκημένη·

Ὑποψίας θάλασσα συγκεκωμένη·
Κακουργίας θύελλα συρροβυμένη.
Συμπληγὰς ἄλλη, Σκύλλα, Χάρυβδις φάγος·

De muliere mala.

Mulier mala virorum naufragium,
Morbus domesticus insanabilis,
Quotidianum conjugis damnum,
Senectus præmatura mariti infelicissimi,
Amabile malum, cura assidua,

Nox illunis, brumalis amarities,
Dolosum ulcus, occulte grassans tabes,
Maligna natura, internecinum prælium,
Vitæ exitium, scorpius tectus sinu,

Immitis leæna complexu juncta,
Ignivoma Chimæra insuperabilis,
Hydra multiceps, invincibile monstrum,
Furiosa, procax, publica lascivia,
Radix mala peiorum propaginum,
Venter incontinens, os exacutum,
Protervus oculus, luxuria exercitata,
Suspicionum pelagus turbatum,
Improbitatis procella concitata.
Altera Symplegas, Scylla, Charybdis vorax,

Εὔελπος,

2011 Ministerio de Cultura

Εὔριπος, ἄλλη συὴξ γέμουσα δακρύων· — Euripus, altera Styx abundans lacrimis,

Ἀφ' ἑστίας πῦρ, κατακλυσμὸς οἰκίας· — Incendium domesticum, diluvium domus,

Ἐτώσιον γῆς καὶ δυσάγκαλον βάρος· — Inane terræ & insupportabile pondus,

Κρημνὸς κοσμάκων, Ταινάρου χάσμα μέγα· — Præcipitium exitiosum, Tænari vorago ingens,

Τὸ πρόσφυχον πᾶν Ἀχέρων ἁρπάσυρον· — Obvia quæque absorbens Acheron,

Ἐρινὺς ὠμόπικρος, ἅδης παμφάγος· — Erinnys acerba, infernus vorax,

Οἰωνὸς ἀπαίσιος ἀνδρὶ συζύγῳ· — Omen male auspicatum conjugi.

Ὦ τίς γυναῖκα τηλικαύτην ἐκφύγοι; — O quis mulierem talem effugiat?

Περὶ γυναικὸς ἀγαθῆς. — *De muliere bona.*

Ἀνδρεία γυνὴ πλοῦς ἀκύμων συζύγῳ· — Mulier proba placidus viri cursus,

Εὐρωστία σύμφυλος ἀσύλητος ὑγίεια· — Sanitas familiaris nescia eripi,

Καθημερινὸν κέρδος ἐξ ἐργασίας· — Quotidianum lucrum ex laboribus,

Γήρας λιπαρὸν εὐνέτῃ μακαρίῳ· — Senectus jucunda mariti felicissimi,

Δῶρον Θεοῦ, σύνεδρος ἀμεριμνία· — Donum DEI, communis securitas,

Εὐήλιον φῶς, ἦρος ἡδυθυμία· — Lumen serenum, verna voluptas,

Πρόδηλον ἄκος, συμφανὴς σωτηρία· — Manifesta medela, euidens salus,

Φύσις ἀγαθὴ, φίλτρον ἐκ πηγῆς καρδίας· — Natura benigna, amor ex præcordiis,

Βίου πλατυσμὸς, ἀγαθῶν μυρμηκία· — Vitæ dilatatio, bonorum acervus,

Ἐργάλιος βοῦς ἀρότης ἔζευγμένος· — Bos operosus aratri jugum trahens,

Παροιμιακὸν τῆς Ἀμαλθείας κέρας· — Proverbiale Amaltheæ cornu,

2011 Ministerio de Cultura

Νέφος μυθικὸν βλύζον ἀδρὸν χρυσίον· — Nubes fabulosa auro copioso manans,
Εὐχημοσύνης ἀπραγμάτευτος τύπος· — Modestiæ inaffectata imago,
Βλαστῶν ἀγαθῶν ῥίζα κοσμιωτέρα· — Germinum bonorum radix præstantior,
Μέτρον κατειδὼς λαιμὸς, εὔφημον στόμα· — Gula mensuram servans, os benedicum,
Κάτω νενευκὸς ὄμμα, σεμνότης τρόπου· — Oculus demissus, morum gravitas,
Κῦμα γαληνὸν, ἀπλότης τῆς καρδίας· — Fluctus tranquillus, cordis simplicitas,
Αὔρα πνέουσα πραέως εὐποιΐαν· — Aura benignitatem clementer spirans,
Ἐν νυκτὶ φρυκτὸς, ὅρμος ἐν κλυδωνίῳ· — Specula nocturna, tranquilla statio,
Ἄσειστος ἰσθμὸς, ἐν φυτευθείσῳ πίδαξ· — Immotus isthmus, fons hortum irrigans,
Ποδηγετοῦν φῶς, αὐθεία τῆς οἰκίας. — Lumen viam dirigens, domus serenitas.
Γῆς εὔλογον γέννημα, γῆς ἰσαξία· — Terræ nobile germen, terræ comparanda precio.
Σώτειρα φυβλὴς, ἀσφαλὴς βίου κλίμαξ· — Salutare refugium, tuta vitæ scala,
Ὀλβιόδωρος Νεῖλος ἀργυρορρόας· — Nilus opum largitor argento fluens,
Σίμβλον μελισσῶν, ἠλύσιον μακάρων· — Alveare apum, beatorum Elysium,
Αἴσιον οἰώνισμα τῷ συνευνέτῃ· — Omen auspicatum thori socio.
Ὦ τίς γυναῖκα τηλικαύτην εὑρήσει; — O quis mulierem talem inveniat!

Floruit hic Pediasimus sæculo post CHristum natum decimo quarto; cujus scriptis quæ Volum. X. pag. 520. recensui, potest addi *liber de Nuptiis*, qui MS. servatur in Bibliotheca Vaticana.

DISPU-

2011 Ministerio de Cultura

DISPUTATIO
Regalis & nobiliſſimi
Juvenis
PIPPINI * *cum* ALBINO
SCHOLASTICO.

Pip. *Quid eſt litera?* Alb. Cuſtos hiſtoriæ.
Pip. *Quid eſt Verbum?* Alb. Proditor animi.
Pip. *Quis generat verbum?* Alb. Lingua.
Pip. *Quid eſt lingua?* Alb. Flagellum aëris.
Pip. *Quid eſt aër?* Alb. Cuſtodia vitæ.
Pip. *Quid eſt Vita?* Alb. Beatorum lætitia, miſerorum mœſtitia, expectatio mortis.
Pip. *Quid eſt mors?* Alb. Inevitabilis eventus, incerta peregrinatio, Lachrymæ viventium, Teſtamenti firmamentum, latro hominis.
Pip. *Quid eſt homo?* Alb. Mancipium mortis, tranſiens viator, loci hoſpes.
Pip. *Cui ſimilis eſt homo?* Alb. Pomo.
Pip. *Quomodo poſitus eſt homo?* Alb. Ut lucerna vento.
Pip. *Ubi eſt poſitus?* Alb. Intra ſex parietes.
Pip. *Quos?* Alb. Supra, ſubtus, ante, retro, dextra, lævaque.
Pip. *Quot habet ſocios?* Alb. Quatuor.
Pip. *Quos?* Alb. Calorem, frigus, ſiccitatem, humorem.
Pip. *Quot modis variabilis eſt?* Alb. Sex.
Pip. *Quibus?* Alb. Eſurie & ſaturitate, requie & labore, vigiliis & ſomno.
Pip. *Quid eſt ſomnus?* Alb. Mortis imago.
Pip. *Quid eſt libertas hominis?* Alb. Innocentia.
Pip. *Quid eſt caput?* Alb. Culmen corporis.
Pip. *Quid eſt corpus?* Alb. Domicilium animæ.
Pip. *Quid ſunt comæ?* Alb. Veſtes capitis.
Pip. *Quid eſt barba?* Alb. Sexus diſcretio, honor ætatis.

* Frid. Lindebrogii edit. repetita in Operibus Alcuini p. 1386.

2011 Ministerio de Cultura

Pip. *Quid eſt cerebrum?* Alb. Servator memoriæ.
Pip. *Quid ſunt oculi?* Alb. Duces corporis, vaſa luminis, animi indices.
Pip. *Quid ſunt nares?* Alb. Adductio odorum.
Pip. *Quid ſunt aures?* Alb. Collatores ſonorum.
Pip. *Quid eſt frons?* Alb. Imago animi.
Pip. *Quid eſt os?* Alb. Nutritor corporis.
Pip. *Quid ſunt dentes?* Alb. Mola morſorum.
Pip. *Quid ſunt labia?* Alb. Valvæ oris.
Pip. *Quid eſt gula?* Alb. Devorator cibi.
Pip. *Quid manus?* Alb. Operarii corporis.
Pip. *Quid ſunt digiti?* Alb. Chordarum plectra.
Pip. *Quid eſt pulmo?* Alb. Servator aëris.
Pip. *Quid eſt cor?* Alb. Receptaculum vitæ.
Pip. *Quid eſt jecur?* Alb. Cuſtodia caloris.
Pip. *Quid eſt fel?* Alb. Suſcitatio iracundiæ.
Pip. *Quid eſt Splenis?* Alb. Riſus & lætitiæ capax.
Pip. *Quid eſt ſtomachus?* Alb. Ciborum coctor.
Pip. *Quid eſt venter?* Alb. Cuſtos fragilium.
Pip. *Quid ſunt oſſa?* Alb. Fortitudo corporis.
Pip. *Quid ſunt coxæ?* Alb. Epiſtylia columnarum.
Pip. *Quid ſunt crura?* Alb. Columnæ corporis.
Pip. *Quid ſunt pedes?* Alb. Mobile fundamentum.
Pip. *Quid eſt ſaguinis?* Alb. Humor venarum, vitæ alimentum.
Pip. *Quid ſunt venæ?* Alb. Fontes carnis.
Pip. *Quid eſt cœlum?* Alb. Sphæra volubilis.
Pip. *Quid eſt lux?* Alb. Facies omnium rerum.
Pip. *Quid eſt dies?* Alb. Incitamentum laboris.
Pip. *Quid eſt Sol?* Alb. Splendor orbis, cœli pulchritudo, naturæ gratia, honor diei, horarum diſtributor.
Pip. *Quid eſt Luna?* Alb. Oculus noctis, roris larga, præſaga tempeſtatum.
Pip. *Quid ſunt ſtellæ?* Alb. Pictura culminis, nautarum gubernatores, noctis decor.
Pip. *Quid eſt Pluvia?* Alb. Conceptio terræ, frugum genitrix.
Pip. *Quid eſt nebula?* Alb. Nox in die, labor oculorum.

Pip.

2011 Ministerio de Cultura

Pip. *Quid eſt ventus?* Alb. Aëris perturbatio, mobilitas aquarum, ſiccitas terræ.

Pip. *Quid eſt terra?* Alb. Mater creſcentium, nutrix viventium, cellarium vitæ, devoratrix omnium.

Pip. *Quid eſt mare?* Alb. Audaciæ via, limes terræ, diviſor regionum, hoſpitium fluviorum, fons imbrium, refugium in periculis, gratia in voluptatibus.

Pip. *Quid ſunt flumina?* Alb. Curſus indeficiens, refectio ſolis, irrigatio terræ.

Pip. *Quid eſt aqua?* Alb. Subſidium vitæ, ablutio ſordium.

Pip. *Quid eſt ignis?* Alb. Calor nimius, fotus naſcentium, maturitas frugum.

Pip. *Quid eſt frigus?* Alb. Febricitas membrorum.

Pip. *Quid eſt gelu?* Alb. Perſecutio herbarum, perditio foliorum, vinculum foliorum, vinculum terræ, fons aquarum.

Pip. *Quid eſt nix?* Alb. Aqua ſicca.

Pip. *Quid eſt hyems?* Alb. Æſtatis exul.

Pip. *Quid eſt ver?* Alb. Pictor terræ.

Pip. *Quid eſt æſtas?* Alb. Reveſtio terræ, maturitio frugum.

Pip. *Quid eſt autumnus?* Alb. Horreum anni.

Pip. *Quid eſt annus?* Alb. Quadriga mundi.

Pip. *Quis ducit?* Alb. Nox & Dies, Frigus & Calor.

Pip. *Quis eſt auriga ejus?* Alb. Sol & Luna.

Pip. *Quot habet palatia?* Alb. Duodecim.

Pip. *Qui ſunt Prætores palatiorum?* Alb. Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libra, Scorpius, Arcitenens, Capricornus, Aquarius, Piſces.

Pip. *Quot dies habitat in unoquoque palatio?* Alb. Sol XXX. & *) exmis horas. Luna duos dies & octo horas, & biſſe unius horæ.

Pip. *Magiſter, timeo altum ire.* Alb. Quis te duxit in altum?

Pip. *Curioſitas.* Alb. Si times, deſcendam, ſequar quocunque ieris.

Pip. *Si ſcirem quid eſſet navis, præpararem tibi, ut venires ad me.* Alb. Navis eſt domus erratica, ubilibet hoſpitium, viator ſine veſtigiis, vicina arenæ.

Pip. *Quid eſt arena?* Alb. Murus terræ.

Pip. *Quid eſt herba?* Alb. Veſtes terræ.

*) *decem ſemis horas.* Alcuin. Epiſt. 8. p. 1490. ſeq. Opp.

2011 Ministerio de Cultura

Pip. *Quid ſunt holera?* Alb. Amici medicorum, laus cocorum.
Pip. *Quid eſt quod amara dulcia facit?* Alb. Fames.
Pip. *Quid eſt quod hominem non laſſum facit?* Alb. Lucrum.
Pip. *Quid eſt vigilanti ſomnus?* Alb. Spes.
Pip. *Quid eſt ſpes?* Alb. Refrigerium laboris.
Pip. *Quid eſt amicita?* Alb. Æqualitas amicorum.
Pip. *Quid fides?* Alb. Ignotæ rei admiranda certitudo.
Pip. *Quid eſt mirum?* Alb. Nuper vidi hominem ſtantem, mortuum ambulantem, qui nunquam fuit.
Pip. *Quomodo poteſt eſſe, pande mihi?* Alb. Imago in aqua.
Pip. *Cur hoc non intellexi per me, dum toties vidi illum?* Alb. Quia bonæ indolis es juvenis, & naturalis ingenii, proponam tibi quædam alia mira, tentans, ſi per te ipſum poſſis conjicere illa.
Pip. *Faciam, tamen ita, ſi ſecus, quam eſt, dicam, corrigas me.* Alb. Faciam ut vis. Quidam ignotus mecum ſine lingua & voce locutus eſt, qui nunquam ante fuit, nec poſtea erit, & quem non audiebam, nec novi.
Pip. *Somnium te fatigavit, Magiſter.* Alb. Etiam fili. Audi & aliud: Vidi mortuos generare vivum, & aura vivi conſumpti ſunt mortui.
Pip. *De fricatione arborum ignis natus eſt conſumens.* Alb. Verum eſt. Audivi mortuos multa loquentes.
Pip. *Nunquam bene, niſi ſuſpendantur in aëre.* Alb. Vere. Vidi ignem inextinctum pauſare in aqua.
Pip. *Silicem.* Alb. Ut reris, ſic eſt. Vidi mortuum ſedentem ſuper vivum, & in riſu mortui mortuus eſt vivus.
Pip. *Hoc coci noſtri norunt.* Alb. Sed pone digitum ſuper os, ne pueri hoc audiant, quid ſit. Fui in venatione cum aliis, in qua ſi quid cepimus, nihil nobiſcum portavimus: quem non potuimus capere, domum portavimus nobiſcum.
Pip. *Ruſticorum eſt hæc venatio.* Alb. Eſt. Vidi quendam natum, antequam eſſet conceptus.
Pip. *Vidiſti, & forte manducaſti.* Alb. Manducavi. Quid eſt, qui non eſt, & nomen habet, & reſponſum dat ſonanti?
Pip. *Biblos in ſilva interroga.* Alb. Vidi hoſpitem currentem, cum domo ſua, & ille tacebat, & domus ſonabat.

Pip.

2011 Ministerio de Cultura

Pip. *Para mihi rete, & pandam tibi.* Alb. Quis eſt, quem videre non potes, niſi clauſis oculis.

Pip. *Qui ſtertit, tibi oſtendit illum.* Alb. Vidi (*) hominem octo in manu tenentem, & de octonis rapuit ſeptem, & remanſerunt ſex.

Pip. *Pueri in ſcholis hoc ſciunt.* Alb. Quis eſt, cui ſi caput abſtuleris, altior ſurgit?

Pip. *Vide ad lectum tuum, & ibi invenies.* Alb. Tres fuere, unus nusquam natus, & ſemel mortuus, * tertius ſemel natus, & bis mortuus.

Pip. *Primus æquivocus terræ, ſecundus domino meo, tertius homini pauperi.* Alb. Dic tamen primas literas.

Pip. I. V. XXX. Alb. Vidi feminam volantem, roſtrum habentem ferreum, & corpus ligneum, & caudam pennatam; mortem portantem.

Pip. *Socia eſt militum.* Alb. Quid eſt miles?

Pip. *Murus imperii, timor hoſtium, glorioſum ſervitium.* Alb. Quid eſt, quod eſt, & non eſt?

Pip. *Nihil.* Alb. Quomodo poteſt eſſe, & non eſt?

Pip. *Nomine eſt, & re non eſt.* Alb. Quid eſt tacitus nuntius?

Pip. *Quem manu teneo.* Alb. Quid tenes manu?

Pip. *Epiſtolam meam.* Alb. Lege feliciter fili.

NICARII (†) *Interrogationes & reſponſiones.*	ΝΙΚΑΡΙΟΥ Ερωτήσεις & ἀποκρίσεις.
Quid anima?	Τί ψυχή;
Quod movetur.	Τὸ κινούμενον.
Quid ſine anima?	Τί ἄψυχον;
Quod non movetur.	Τὸ μὴ κινούμενον.
Quid commune?	Τί κοινόν;
Vita.	Ζωή.
Quid invidia?	Τί φθόνος;
Naturalis viſus.	Αὐτοφυὴς θέασις.
Quid orbis?	Τί κόσμος;
Inſatiabilis capacitas.	Ἀχόρταστον χώρημα.
Quid oceanus?	Τί ὠκεανός;
Naturalis circuitus.	Φυσικὸς περίδρομος.
Quid dies?	Τί ἡμέρα;
Initium cotidianum.	Ἀρχὴ καθημερινή.
Quid terra?	Τί γῆ;
Fructuum mater.	Καρπῶν μήτηρ.
Quid homo?	Τί ἄνθρωπος;
Minimi temporis fantaſia.	ὀλιγοχρόνιον φάντασμα.

CARFILIDIS interrogationes & reſponſa.	ΚΑΡΦΙΛΙΔΟΣ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.
Quid Deus?	Τί Θεός;

Quid

(*) Confer Sympoſii ænigma 94. & Bonav. Vulcanii pag. 294.

(†) NIKIAPIOY in gloſſar. H. Steph. pag. 294.

2011 Ministerio de Cultura

Quid amicus? Τί φίλος;
Incomparabilis res. Ἀνέγκλητον κτῆμα.
Quid divitiæ? Τί πλοῦτος;
Cotidiana poteſtas. Καθημερινὴ ἐξουσία.
Quid dicta? Τί λεγόμενα;
Cæcitas. Τύφλωσις.
Quid auctoritas? Τί πρόσταγμα;
Inopia. Ἔνδεια.
Quid dives? Τί πλούσιος;
Tabula deriſoria. Σανὶς καὶ παγελαστή.
Quid nauta? Τί ναύτης;
Fluctuum commes. Κυμάτων ἑταῖρος.
Quid gladiator? Τί μονομάχος;
Fati querela. Τύχης αἰτίαμα.
Quid mulier? Τί γυνή;
Domeſticum nundinum. Οἰκεῖον ἀγόραιον.
Quid invidia? Τί φθόνος;
Exuperantia. Ὑπεροχή.
Quid parentes? Τί γονεῖς;
Semen. Σπέρμα.
Quid maturum? Τί ὥριμον;
Tempeſtivitas. Χείμασις.
Quid certum? Τί ἀνεμβές;
Veritas. Ἀλήθεια.
Quid totum? Τί ὅλον;
Crimen. Διαβολή.
Quid odioſum? Τί μισητόν;
Mendacium. Ψεῦδος.
Quid felicitas? Τί εὐτυχία;
Tempus. Καιρός.
Quid innocentia? Τί ἀθῶον;
Bona cogitatio. Καλὸν ἐνθύμημα.
Quid lex? Τί νόμος;

Neceſſitas. Ἀνάγκη.
Quid quietum? Τί ἀπράγμων;
Pax. Εἰρήνη.
Quid amicitia? Τί φιλία;
Benivolentia. Καλοκαγαθία.
Quid inimicitia? Τί ἐχθρία;
Invidia. Φθόνος.
Quid dies feſtus? Τί ἡμέρα ἑορτή;
Cauſa. Πρᾶγμα.
Quid mors? Τί θάνατος;
Solutio. Διάλυσις.
Quid medicina? Τί ἰατρική;
Commoditas. Εὐχρηστία.
Quid fidele? Τί πιστόν;
Terra. Γῆ.
Quid infidele? Τί ἄπιστον;
Mare. Θάλασσα.
Quid avidum? Τί ἄπληστον;
Lucrum. Κέρδος.
Quid commune? Τί κοινόν;
Lux. Φῶς.
Quid ſine ſocio? Τί ἀκοινώνητον;
Regnum. Βασιλεία.
Quid pulchritudo? Τί κάλλος;
Naturalis pictura. Φυσικὴ ζωγραφία.
Quid vox? Τί φωνή;
Spiritus. Πνεῦμα.
Quid virtus? Τί δύναμις;
Glorioſum nomen. Ἔνδοξον ὄνομα.
Quid piſcator? Τί ἁλιεύς;
Piſcium ſpeculator. Ἰχθύων σκοπευτής.
Quid Sol? Τί ἥλιος;
Cœleſtis oculus. Οὐράνιος ὀφθαλμός.

RESPONSA

2011 Ministerio de Cultura

RESPONSA
Sapientum. (*)

Primum interrogavit, Utrum ei videretur, plures esse vivos aut mortuos?

Is dixit vivos, necesse enim, qui sunt, plures esse quam qui non sunt.

Secundo interrogavit, Utrum major esset, terra aut mare.

Is dixit, terra: Nam & mare super terram est.

Tertio interrogavit; quod monstruosius esse videretur bestiarum.

Is dixit, Quod nemo scit.

Quarto interrogavit, quare pugnare consiliarentur.

Is dixit, ut bene vivant, aut fortiter moriantur.

Quinto interrogavit, Qui primus natus est, nox aut dies?

Is dixit, noctem unam ante diem.

Sexto interrogavit, Quid aliquis faciendo dulcis fiat? Is dixit, Quod non potest alius homo facere.

Septimo interrogavit, Quid aliquis faciendo bonus fiat?

Is dixit, Qui quum potens est, nemini metuendus sit.

Octavo interrogavit, utrum esset firmius, mors aut vita.

(*) Confer Plutarchum Alexandro p. 701.

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ
Φρονίμων.

Πρῶτον ἐπηρώτησιν ὡς αὐτῷ δόξειε πλέονας εἶναι τὰς ζῶντας ἢ ἀποθνήσκοντας;

Ὃς εἶπε ζῶντας, ἀνάγκη γάρ ἐστιν τὰς ὄντας πλείονας εἶναι τῶν μὴ ὄντων.

Δεύτερον ἐπηρώτησεν, πότερον μείζων, γῆ ἢ θάλασσα;

Ὁ δὲ εἶπεν, Γῆ. καὶ γὰρ ἡ θάλασσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν.

Τῷ τρίτῳ ἐπηρώτησεν, τί πρωτοδέστερον δοκεῖ εἶναι τῶν θηρίων.

Ὁ δὲ εἶπεν, ὃ οὐδεὶς ἔπίσταται.

Τῷ τετάρτῳ ἐπερώτησεν, διὰ τί μάχεσθαι συνβουλεύοιεν.

Ὃς εἶπεν, Ἵνα καλῶς ζώσοιεν, ἢ ἰσχυρῶς ἀποθνήσκοιεν.

Τῷ πέμπτῳ ἠρώτησεν, Τίς πρῶτος ἐγεννήθη νὺξ ἢ ἡμέρα;

Ὁ δὲ εἶπεν, νύκτα μίαν πρότερον ἡμέραν.

Τῷ ἕκτῳ ἠρώτησεν, τί ἄν τις ποιῶν γλυκὺς γίνεται; ὃς εἶπεν, ὃ οὐ δύναται ἄλλος ἄνθρωπος ποιεῖν.

Τῷ ἑβδόμῳ ἠρώτησεν, Τί ἄν τις ποιῶν, ἀγαθὸς καὶ καλὸς γίνοιτο;

Οὗτος εἶπεν, εἰ ὁ δυνατὸς ὢν, οὐδενὶ φοβερὸς εἴη.

Τῷ ὀγδόῳ ἐπηρώτησεν, πότερόν ἐστιν κρεῖττον, θάνατος ἢ ζωή.

2011 Ministerio de Cultura

Is dixit, Vita.

Nono interrogavit, usque quamdiu bona est vita?

Is dixit, Donec arbitrentur utilius esse.

Οὗτος εἶπεν, ζωή.

Ἐννάτῳ ἐπηρώτησεν, Ἕως πότε καλή ἐστιν ἡ ζωή;

Οὗτος εἶπεν. Ἕως ἂν λογίσωνται χρήσιμον εἶναι.

FRIDERICI LINDENBROGI Variarum Quæstionum Centuria.

1. Quid est DEUS? *Unus omnia.* Ὁ ὢΝ, καὶ Τὸ πᾶν. Paulus Apostol. ad Corinth. Epist. 1. cap. 15. v. 28. Ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Philo Judæus Allegor. pag. 67. de Deo: πάντ' αὐτὸς ἑαυτῷ, ἀρχὴ, τέλος, ὅλων πᾶς. Sirach. XLIII. 31. Τὸ πᾶν ἐστιν αὐτός.

2. Quid Dei effata? *Margaritum.* Hieronym. Epistol. *Margaritum est verbum Dei, ex omni parte forari potest.* Nimirum ut diatrætarii margaritas, pro ut commodum fuerit visum, perforant: Ita hæretici verba Dei pro captu suo interpretantur, ut volunt.

3. Quid Fatum? *Rex sive Imperator, & quælibet celsa potestas.* Ammian. Marcell. lib. 17. *Opinantur quidam, Fatum vinci Principis potestate vel fieri.* Jornandes de rebus Geticis: *Probatum est humanum genus Regibus vivere, quando unius mentis impetu strages sit facta populorum, & arbitrio superbi regis desiit, quod tot seculis natura progenuit.* Seneca de Brevit. vitæ. *Illis erat* (Xerxes) *admoturus fatum, ille ipse qui flebat.* Hinc Scipiones *Fatum Karthaginis.* Manil. Astron. lib. 1. *Scipiadæque duces, Fatum Karthaginis unum.*

4. Quid Fortuna? *Sui unicuique mores.* Menander apud Stobæum in Ethicis pag. 197. τύχην ἀποσηγόρευσε τὸν ἑαυτῷ τρόπον. Salluft. in Fragment. *Appius ait, Fabrum esse suæ quemque Fortunæ.* Plautus Trinummo: *Sapiens quidem pol ipse fingit Fortunam sibi.* Pub. Syrus. *Fortunam quisque suis fingit moribus.* Cornel. Nepos de Pompon. Attico. *Fecit ut vere dictum videatur: Sui cuique mores fingunt fortunam.*

5. Quid Cœlum? *Mundi mœnia.* Lucret. Lib. 1. *flammantia mœnia mundi.* Manil. lib. 3. *Quum tantas strueret moles per mœnia mundi.* Hilarius

2011 Ministerio de Cultura

larius in Geneſin: *cæli per mœnia fertur Aſtrorum ductor, mundi vigor.* Alii dixere *Cæli clypeum*, ut Varro de Lat. L. Lib. 4. *Umbonem cæli*, Drepanius de Cereo Paſchal.

6. Quid ignis? *Mundi animus.* Iſidorus Origin. lib 8. cap. 6. *Varro ignem mundi animum dicit proinde quod in mundo ignis omnia gubernet, ſicut animus in nobis. Qui cum eſt, inquit, in nobis, ipſi ſumus: cum exit, emorimur.*

7. Quid Sol? *Mundi oculus, Fons caloris, Plantarum pater.* Anaxagoras apud Ariſtot. de Plantis. ἡ γῆ μήτηρ μέν ἐστι τῶν φυτῶν. ὁ δὲ ἥλιος πατήρ. Dracontius in opere VI. dierum: *Sol oculus cæli, famulus ſuper aſtra tonantis.* Vid. Lucret. lib. 5. v. 593. ſq. Philo Jud. de opif. mundi. pag. 6. 8. 18. Gregor. Nazianz. Orat. de Quadrag.

8. Quid Luna? *Solatium noctium, patrocinium menſium.* Varro apud Tertull. ad Nation. lib. 2. cap. 5. Mar. Victorinus in Geneſ. lib. 1. *Lunaque noctis honor.*

9. Quid Sidera? *Signacula temporum, ad mutationem notandorum.* Varro apud Tertull. ad Nation. lib. 2. cap. 5.

10. Quid Cometa? *Regnorum mutator.* Lucan. - *Terris mutantem regna cometem.*

11. Quid Nox? *Siderum mater.* Orpheus in Hymn. ἀστέρες οὐρά-νιοι νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης. Tibull. lib. 2. Eleg. 1.

—— *Jam nox jungit equos, currumque ſequutur*
Matris laſcivo ſidera fulva choro.

12. Quid Ver? *Pratorum pictor.* In Catalect. vet. Poet. *Ver pingit vario gemmantia prata colore.* Auctor Pervigilii Veneris de Vere:

—— *gemmeis purpurantem pingit annum floribus.*

13. Quid æſtas? *Cereris focaria.*

14. Quid autumnus? *Tentator valetudinum.* Tertullian. de anima cap. 48, velut Cæſar de bello civili lib. 3. *gravis autumnus omnem exercitum valetudine tentaverat.* Ut autem autumnus abundet morbis, facit hoc confinium frigoris & caloris, & compugnantia inter ſe contrariorum aërum. Iſidorus Origin. lib. 5. cap. 35. Vid. Hippocr. in aphor. 9. & 22. lib. 3.

15. Quid Hyems? *Requies terræ, Temporis auſpicium.* Ovid. 1. Faſtor. v. 163.

2011 Ministerio de Cultura

Bruma novi prima eſt veterisque noviſſima ſolis,
Principium capiunt Phœbus & annus idem.

16. Quid Nix? *Aqueum vellus.* χιόνα, ἐελῶδες ὕδωρ οἱ παλαιοὶ λέγουσι. Scholiaſt. Dionyſii Alexandr. Martialis lib. 4. Epigr. 3. *tacitarum vellus aquarum.* Sic in Pſalmo 147. *Qui dat nivem ſicut lanam, nebulam ſicut cinerem ſpargit.* Arnob. lib. 2. adverſ. gentes, *Nivem, plumeas cruſtulas* vocat. Stat. Papin. BRUMÆ PABULUM. Thebaid, lib. IX. *Nives & pabula brumæ.* Ubi Lactant. *Eleganter nives pabula brumæ dixit. Certum eſt enim nivium incrementa ſtridorem hyemis magis augere.* Symphoſ. *Aquæ pulverem.* Ænigm. 21.

17. Quid Tonitru? *Cæleſte murmur, atque in excelſis regnantis æterni DEI vox.* Tertullian. de anima, cap. 17. *Auditus fallaciæ reus eſt; ut cum cœleſte murmur putamus, & plauſtrum eſt: vel cum tonitru meletante pro certo de plauſtro credimus ſonitum.* Tonitru autem vocem Dei in SS. Scriptura vocari, viri docti obſervarunt. Itaque cum precante CHriſto, ut DEus nomen ſuum clarefaceret, vox hæc divinitus è cœlis mitteretur ΕΔΟΞΑΣΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΟΞΑΣΩ, populus audiens βροντὴν γεγονέναι dixit. Johan. 12. v. 28.

28. Quid Oceanus? *Lunæ comes, cum ea enim aduleſcit ſeneſcitque.* Seneca de Provid. cap. 1. & eum imitatus Gellius lib. 14. cap. 1. Qua de re dignus notatu locus Baſilii, Hexam. Hom. 6. & Ambroſii Hexam. lib. 4. cap. 7. Ἄμπωλις *quoque in Oceano eſſe perhibetur: quia qvum reliquis diebus ordinem ſuum ſervare dicatur, lunari exortu evidens mutationis ſuæ fertur indicium dare, ut mare ipſum occidentale, in quo ſpectatur* ἄμπωτις, *ſolito amplius accedat ac recedat, & majore æſtu feratur, tanquam lunæ quibusdam aſpirationibus retrorſum retrahatur: & iterum iisdem impulſum ac retractum in menſuram propriam refundatur.* Quid ἄμπωτις & contraria ei πλυμμυρὶς ſit, Moſchopulus declarat περὶ χειμῶνος, nimirum quod Salacia & Venilia, Melina & Liduna: de quibus Varro de Lingua Lat. & Marcellus Empiricus.

19. Quid Oceanus? *Origo fluminum.* Salomon Eccleſiaſt. cap. 1. v. 7. Orpheus in Hymno Ocean.

ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ ἠδὴ πᾶσα θάλασσα.

20. Quid Flumina? *Terræ glutinum.* Etenim ὡς ἂν ὑπὸ δεσμῷ συνέχεται γλυκείᾳ ποιότητι, πόλλης τρόπον ἐνέσης. Philo Jud. de mundi creat. pag. 20. Seneca de Conſol. ad Marciam cap. 18.

21. Quid

2011 Ministerio de Cultura

21. Quid terra? *Sequeſtratorium ſeminum.* Tertull. de reſurrect. cap. 52. *Seminibus ſequeſtratorium terra eſt, illic deponendis, & inde repetendis.* Itaque Prudentius eleganter Hymno X. Cathemerinon:

Nunc ſuſcipe terra fovendum,
Gremioque hunc concipe molli,
Hominis tibi membra ſequeſtro
Generoſa & fragmina credo.

22. Quid Homo? *Imago atque exemplum Dei.* Manilius Aſtronom. lib. IV.

Exemplumque Dei quisque eſt in imagine parva.

De imagine Dei in homine vid. Tertull. adverſ. Marcion. lib. 4. cap. 37. Euſeb. Emiſſen. ſive Eucher. Homil. pag. 178. Clemens Alexand. &c.

23. Quid Homo? *Parvus mundus, Divinique theſauri conditorium.* Paulus Apoſtolus *Hominem templum Dei* vocat, ad Corinth. 3. v. 16. cap. 6. v. 19. Et 2. ad Corinth. cap. 6. v. 16. Philo Judæus τὶς τῶν θείων πραγμ. pag. 341. ἔτως ἐθάῤῥησαν ἔνιοι καὶ τῷ παντὶ κόσμῳ τὸ μεγαχύπατον ζῶον ἄνθρωπον ἴσον ἀποφῆναι, καλιδόντες ὅτι ἑκάτερον ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς καθέστηκε λογικῆς, ὥστε καὶ ἐναλλάττοντες, μεγαχὺν μὲν κόσμον τὸν ἄνθρωπον, μέγαν δ' ἄνθρωπον ἔφασαν τὸν κόσμον εἶναι. Macrob. Saturnal. lib. 2. cap. 12. *Phyſici mundum, magnum hominem, & hominem brevem mundum eſſe dixerunt.* Vid. Hermes Triſmeg. in Iatromath. Rufus Epheſ. περὶ μορ. ἀνθρώπων p. 40. Baſilius Magn. & Ambroſ. Epiſc. Hexamer. lib. 6. cap. 9. Tertullian. de reſurrect. cap. 44.

24. Quid Homo? *Bulla, Deique luſus.* De *bulla* Varro de re ruſt. lib. 1. cap. 1. de *Luſu* Plato & ex eo Ariſtid. Apol. pag. 150. τὸ σὸν Πλάτων σώζεται, τὸ ἄνθρωπον εἶναι θεῶν παίγνιον. Plautus Captiv. Prolog. *Enimvero Di nos homines quaſi pilas habent.* Et alius vet. autor in Florileg. *Nil aliud eſt homo, quam Dei ludibrium.* Inde Helvius Pertinax Imp. ob mirabilem fortunæ luſum PILA FORTUNÆ vocatus fuit. Aurelius Victor de Impp. pag. 31.

25. Quid animus hominis? *Auriga corporis.* Quid ſenſus? *Corporis equi.* Philo Jud. περὶ γεωργίας. τὴν σαυτὸ ψυχὴν εἰ θέλεις, ἐρεύνησον, εὑρήσεις γὰρ ἐν τοῖς μέρεσιν αὐτῆς καὶ ἵππους, καὶ ἡνιοχικὸν ἀναβάτην. ἵπποι μὲν οὖν ἐπιθυμίαι καὶ θυμός εἰσιν. ἀναβάτης δὲ καὶ ἡνίοχος εἷς, ὁ νοῦς.

2011 Ministerio de Cultura

ὀνὸς. Hieronymus Epist. *Sensus corporum quasi equi sunt, sine ratione currentes: anima vero in aurigæ modum retinet frena currentium. Et quomodo equi absque rectore præcipites ruunt, ita corpus sine ratione & imperio animæ in suum fertur interitum.*

26. Quid corpus? *Animi follis.* Inde Anaxarchus, apud Diogenem lib. 9. Theodoret. de Martyrib. lib. 8. cum pilo tunderetur, πίνατε, dixit, τὸν Ἀναξάρχου θύλακον. Tertullian. in Apologet. cap. ult. *Tunde Anaxarchi follem.* Et Folliculus pro corpore humano apud Arnobium adversus gentes lib. 2. & Lucil. apud Nonium in Folliculo. Alii *vestem animi* nominarunt. Porphyrius in antro Mus. καὶ χιτῶν γε τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ ὁ ἀμφίεσαι θαῦμα τῷ ὄντι ἰδέσθαι. Varro *Corticem animi* dixit: *Invitata anima corporeum corticem facile relinquit.*

27. Quid Sanguis? *Circumcordialis sensus.* Tertullian. de anima cap. 15. ex Orpheo & Empedocle.

28. Quid Caro? *Lutum sanguine maceratum.* Theodorus Gadareus Tiberium Imper. vocare solitus fuit, πηλὸν αἵματι πεφυραμένον. Suetonius in Tiberio cap. 57. Tertullianus Carnem dixit terram, in suas figuras conversam. Lib. de Carne Christi. Cap. 9. *Considera singulas qualitates, musculos ut glebas, ossa ut saxa, etiam circum papillos calculos quosdam. Aspice nervorum tenaces connexus, ut traduces radicum, ut venarum ramosos discursus, ut ambages rivorum, & lanugines ut muscos, & comam ut cespitem, & ipsos medullarum in abdito thesauros, ut metalla carnis.*

29. Quid Vultus? *Tacitus mentis sermo.* Cicero apud Gellium lib. 13. cap. 23. Hieronym. Epist. ad Furiam: *Speculum mentis facies, & muti oculi, cordis fatentur arcana.*

30. Quid oculus? *Lucerna corporis.* Matth. Evang. cap. 6. v. 22. Lucas cap. 11. v. 34. ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.

31. Quid oculus? *Amoris illex ejusque metator.* Græcorum illud tritum est, ἐκ τοῦ ὁρᾶν, τὸ ἐρᾶν. Ovid. *oculi sunt in amore duces.* Nonnus Dionysiac. v. ὀφθαλμὸς προμέλευτος ἐγίνετο πομπὸς ἐρώτων. Polemon Oculos animi fores esse dixit, per quas intrat, quidquid cor postea desiderat: ὄμμασι γὰρ καρδίη ἅπτεται. ait Theologus. Salvian. Massil. lib. 3. de gubern. *Sciens fenestras quodammodo esse nostrarum mentium lumen oculorum, & omnes improbas cupiditates in cor per oculos, quasi per naturales cuniculos introire.*

32. Quid

2011 Ministerio de Cultura

32. Quid Lachrumæ? *Subito exareſcens aqua.* Cicero de Inventione lib. 1. *Apollonius Rhetor dixit:* LACHRYMA NIL CITIUS ARESCIT. Quinctilian. Declam. 338. *Illud veriſſimum eſt, Lachrymas celerrime inareſcere.* Vet. autor in Florileg. *Nil tam cito aret, quam plorantis lachryma.* Q. Curtius lib. 5. *Qui multum in ſuorum miſericordia ponunt, ignorant quam celeriter lachrymæ inareſcant.* Vid. Jul. Severian. Rhetor. in Epilogo.

33. Quid Lachrumæ hæredis? *Sub perſona, riſus.* Pub. Syrus: *Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.* Lachrymas iſtas Libanius vocat *Aureas.* Declam. XI. pag. 270. Φίλον τις ἐκληρονόμησεν, ἢ συγγενῆ, τὰ χρυσᾶ δάκρυα ταῦτα ἂν εἴη, ἀφ' ὧν δεῖ δακρύσαντα τὸν πλοῦτον ἔχειν.

34. Quid cor? *Sermonum pharetra.* Gregor. Nyſſen. in Pſalm. Φαρέτρα δὲ λόγων δοκεῖν ψυχὴ, In corde autem, animæ ſedem putarunt.

35. Quid os? *Animi veſtibulum, cogitationum comitium, janua orationis.* L. Apulejus Apol. p. 336.

36. Quid Lingua? *Oris Cymbalum.* Clemens Alexandr. Pædag. lib. 2. cap. 4. Κύμβαλον δὲ στόματος γλῶτταν λέγει, ἢ τοῖς χρυσοῖς ἐπήχει χείλεσι.

37. Quid Barba? *Virorum cultus.* Lucian. Cynic. pag. 1107. Τὸν πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ ἵππου χαίτην, καὶ λέοντος γένεια. Alexander Magnus interrogatus cur libenter magnam aleret barbam? reſpondit, ut ſolum tangendo eam, virum me eſſe meminerim. Cælius Balbus lib. 3. de nugis Philoſophor.

38. Quid venter? *Res auribus carens.* Plutarch. in apophthegm. in Catone. Seneca Epiſt. 21. *Venter præcepta non audit, poſcit, appellat. Non eſt tamen moleſtus creditor, parvo dimittitur, ſi modo des illi quod debes, non quod potes.* Vet. autor in Florileg. *Arduum eſt quid perſuadere ventri, qui aures non habet.* Alii ventrem dixere *Rem omnium imperioſiſſimam.* Athenæus Dipnoſoph. lib. 10. pag. 412. 422. Ligurinus lib. 2.

—— nulla eſt audacia major
Quam cui materiam naturæ præbet egeſtas
Ut ſitis atque fames: ſitiens mala nulla timere
Eſuriensve poteſt - - - -

Imp. Valentinianus Novel. Tit. XI. in Cod. Theod. *Nil turpe, nil vetitum credit eſuriens.* Procopius Goticor. lib. 2. *Vacuus neceſſariis rebus*

2011 Ministerio de Cultura

bus venter pudere nescit. Socrates tamen quamvis fame premeretur, nemini supplicare voluit, ἢ κολακεύειν. Diogenes in Socrate. Vid. Seneca de Brevit. vitæ, cap. 18.

39. Quid Vir? *Gloria sexus.* Inde Thales Milesius dicere solitus, trium horum causa Deo se gratias agere: puta, quod homo non animal brutum; quod vir, non fœmina; quod Græcus, non Barbarus esset. ὅτι ἄνθρωπος καὶ ὐ θηρίον· ὅτι ἀνὴρ καὶ ὐ γυνή. ὅτι ἕλλην καὶ ὐ βάρβαρος.

40. Quid Fœmina? *Amabilis viris brachialis nodus.* ἐυάγκαλον ἀνδράσιν ὁμίλημα. Lucianus in Amoribus.

41. Quid fœmina garrula? *Æs Dodonæum.* Libanius Sophista de Loquacit. Ἀβάβιος αὐλητὴς. ἡ γυνὴ, τὸ Δωδωναῖον ὑπερβαίνει χαλκεῖον. Adagium explicant Zenob. & Suidas. Ob hanc mulierum loquacitatem Plautus in Aulular. Act. 2. Scen. 1. scitè dicit: *Nec mutam profecto repertam ullam esse: hodie dicunt mulierem ullo in seculo.*

42. Quid Eunuchus? *Homo non homo.* Athenæus Dipnos. lib. 12. Οἱ Συβαρῖται ἔχαιρον τοῖς Μελιτέοις κυνιδίοις, καὶ ἀνθρώποις ὐκ ἀνθρώποις. Lucianus in Eunucho: καὶ πολὺς ἦν ὁ περὶ τούτου λόγος, ὅτε ἄνδρα ὅτε γυναῖκα εἶναι τὸν εὐνοῦχον λέγοντος, ἀλλά τι σύνθετον καὶ μικτὸν, καὶ περατῶδες ἔξω τῆς ἀνθρωπείας Φύσεως. Idem in Amorib. Eunuchum dicit, ἀμφίβολον αἴνιγμα διπλῆς Φύσεως. Philo Jud. eleganter eum vocat, ἀνθρωπείῳ ϖδήκομμα νομίσματος. Imper. Leo Novel. 98. ξένον ἡ γένος. Inde Valer. Maximus notat lib. 7. cap. 6. *Genutium amputatis sui ipsius sponte genitalibus corporis partibus, neque virorum, neque mulierum numero haberi debere.* Quod autem nec vere viri, nec vere fœminæ sint, idcirco NEUTRI appellantur apud Liutprandum in Legation. & TERTIUM GENUS HOMINUM apud Lamprid. in Alexandro Severo Imper. Quemadmodum Christiani TERTIUM GENUS HOMINUM ab Ethnicis dicti fuere, quod nec Judæi, nec Pagani essent. Tertull. ad Nationes.

43. Quid Conjugium? *Voluntaria servitus.* Menander: Νόμιζε γήμας δοῦλος εἶναι τῷ βίῳ. Alexis: γύναιξι δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλεύθερων.

44. Quid dos? *Auctoramentum uxoriæ servitutis.* Athenæus lib. 13. ex Alexide, ποῖόν' ὐχὶ πρὴν Φάσκομεν.

45. Quod

2011 Ministerio de Cultura

45. Quid Cælebs? *Litibus carens homo.* Vetus autor apud Hieronymum & in Florileg. Ethicopol. *Cælebs oportet is ſit, qui non litigat.* Juvenal. Satyr. VI.

Semper habet lites alternaque jurgia lectus
In quo nupta jacet.

46. Quid Liberi? *Columnæ domus.* Euripides: Στύλοι γὰρ οἴκων παῖδες εἰσὶν ἄρσενες. Artemidor. Somn. lib. 2. cap. 10. *Sunt ædium columnæ liberi mares.* Spicileg. Etic.

47. Quid liberi? *Parentum tortores.* Boetius de conſolat. libr. 3. *Nimis è natura dictum eſt, neſcio quem filios inveniſſe tortores.*

48. Quid domus? *Parva civitas.* Philo Jud. περὶ Ιωσήφ. Οἰκία, πόλις ὄσὶν ἐσαλιμμή καὶ βεαχεῖα. καὶ οἰκονομία, συνηγμμή τις πολιτεία ὡς καὶ πόλις μὲν οἶκος μέγας, πολιτεία δὲ κοινή τις οἰκονομία. Itaque civitatem qui prudenter regere vult, domum prius recte adminiſtrare diſcat. ἔδει γὰρ, inquit ibidem Philo, τὸν μέλλονζα ἔσεσθαι πολιτικὸν, ἐγγυμνάσασθαι καὶ ἐνασκηθῆναι πρότερον τοῖς κατ' οἰκονομίαν.

49. Quid civitas? *Humanarum cladium miſerandum conſeptum.* Val. Maxim. lib. 7. cap. 2.

50. Quid mœnia? *Civitatis veſtes.* Demades orator dicere ſolitus fuit, τὸ τεῖχος ἱμάτιον τῆς πόλεως εἶναι. Athenæus Dipnoſop.

51. Quid Forum? *Publicus decipulæ ac fraudum locus.* Anacharſis: ἡ ἀγορὰ ὡρισμένος τόπος ὄσὶν, εἰς ὃ ἀλλήλους ἀπατᾶν καὶ πλεονεκτεῖν. Nimirum hoc voto mercatores in foro conveniunt, ut emptor vilius comparet, venditor carius diſtrahat. L. 8. C. de reſcind. vend. S. Valerianus Hom. XX. *Nunquam negotium ſine fraude agitur, ubi ad hoc ſolum vilius emitur, ut carius diſtrahatur.* Idcirco ſi alter alterum bono modo decipiat atque circumſcribat, id illi impune cedit. Lib. 16. §. 4. ff. de minor. Lib. 22. ff. Locat. cond. ἔξεσι ἐν τῇ πράσει καὶ τῇ ἀγοραστίᾳ πλεονάζειν. Ecloga Baſilicῶn Lib. 19. Tit. 2. Atque hæc ipſa cauſa eſt, cur pœnitentibus mercaturam exercere interdictum ſit. Capitulare Carol. Magn. lib. 7. Tit. 44. Difficile eſt enim inter ementes vendentesq; non intervenire peccatum. Decret. 2. part. cauſ. 33. quæſt. 3. diſt. 6. cap. 2.

2011 Ministerio de Cultura

52. Quid Theatrum? *Consistorium impudicitiæ, ubi nihil probatur, quam quod alibi non probatur.* Tertullian. de Spectac. cap. 17. vid. Cyprian. Epist. 2. Salvian. Massilienſis de Provid.

53. Quid Leges? *Reipublicæ nervi.* Diomed. Gram. lib. 1. Marcus Porcius Cato dixit, *Leges nervos esse civitatum.* Sed plus satis verum, quod Corn. Tacit. Annal. 1. ait: *Invalida legum auxilia, quæ ambitu, postremo pecunia turbantur.*

54. Quid Cauſidicina? *Canina facundia.* Sic eam ab Appio dictam, ex Salluſtio referunt. Lactant. lib. 6. Hieronym. Epiſt. ad Mamerium & Auguſtin. Jul. Firmic. Mathem. lib. 4. *Caninæ ut ita dicam facundiæ jurgiosa tertamina.* Vid. Columel. præf. lib. 1. Iſidor. Sentent. lib. 3. cap. 56. Prudent. Hamartig.-*canina foro latrat facundia.* Inde *Cerberi forenſes* ipſi rabulæ. κύνεον enim, ut Heſiodus ait, νόον, τὸν ὃς πολυμηχὸν λογισμὸν, ἢ πανουργόν τι, καὶ αἰμύλιον ἦθος oportet ut habeat, quisquis cauſas recte elatrare velit. Auctor Queruli: *Si vis uti foro, esto impudens.*

55. Quid medicina? *Philoſophiæ ſoror.* Tertullian. de anima cap. 2.

56. Quid Philoſophus? *Mancipium ſapientiæ, Gloriæ animal.* Tertull. ad Nation. lib. 2. cap. 2. & de anima cap. 1.

57. Quid Sermo? *Sapientiſſima medicina.* Euripid. λόγῳ μὲ πείθῃ φαρμάκῳ σοφωτάτῳ. quem locum Ariſtides imitatus eſt in Panathen. pag. 84. ἀλλὰ τῷ καλλίστῳ τῶν φαρμάκων τῷ λόγῳ. Tertull. de Pallio, cap. 6. *Purulentias civitatis quis eliciet & exvaporabit, ni ſermo palliatus? Sermone, inquis, me ſuaſiſti medicamine ſapientiſſimo.* Menander ἀσεῖον φάρμακον vocavit.

—— λέγουσι δ' αὐτὸν οἱ πάλαι σοφώτατοι
Ἀσεῖον εἶναι φάρμακον.

58. Quid Jusjurandum? *Emplaſtrum perfidiæ.* Laberius apud Gellium lib. 16. cap. 7. *Quid eſt jusjurandum? Emplaſtrum æris alieni.* Vet. autor in Florileg. *Magiſter juramentum eſt fallaciæ.*

59. Quid Hypocriſis? *Tinea ſanctitatis, virtutum fucus.* Petrus Chryſol. Serm. 7. pag. 23.

60. Quid Paraſitus? *Comes vitiorum, turpiſſimi cujusque facti laudator.* Quintilian. Declam. 296.

61. Quid

2011 Ministerio de Cultura

61. Quid Amicus? *Thesaurus vivus, qui diu quæritur, vix invenitur, difficile custoditur.* Hieronymus Epist. ad Rufin. & ex eo Flaccus Alcuin. Epist. XI. Autor. vet. in Florileg. *Comparat vivum thesaurum, amicum quisquis comparat.* Alexander Magnus interrogatus, ubi thesauros haberet, amicos ostendit. Vid. Observat. in Ammian. Marcellin..

62. Quid aulicus? *Tinea ac sorex palatii.* Aurel. Victor in Constantino Constantii F.

63. Quid miles? *Sine crimine latro.* Bene Lactant. Firmian. lib. 1. cap. 18. *Si quis unum hominem jugulaverit, pro contaminato ac nefario habetur: ille autem qui infinita hominum millia trucidaverit, cruore campos inundaverit, flumina infecerit, non modo in templum, sed etiam in cœlum admittitur.* Cyprianus Epist. 1. *Homicidium dum admittunt singuli, crimen est: virtutem vocari dum publice geritur, impunitatem sceleribus acquiri, non innocentiæ ratione, sed sævitiæ magnitudine.* Unde acute pirata ille, de quo Cicero de Republica, citante Nonio in voce INFESTUM. Cum quæreretur ex eo, quo scelere compulsus mare haberet infestum uno myoparone? eodem, inquit, quo tu orbem terræ tanto exercitu.

64. Quid miles timidus? *Galeatus lepus.* Cornificius à militibus destitutus, quos sæpius fugientes viderat, GALEATOS LEPORES eos vocavit. Euseb. in Chronic. Olymp. CLXXXV.

65. Quid Militia? *Malitia.* Nam & miles à malo dictus, quod arcere soleat scilicet. Ulpian. lib. 1. ff. de Testam. mil. Sic & Ἄρης sive Mars, ἀπὸ τῆς ἀρῆς, τοῦτ' ὅστι βλάβης vocatus. Heraclitus Allegor. Homer. ὁ Ἄρης οὐδέν ἐστιν ἄλλο, πλὴν ὁ πόλεμος, ἀπὸ τὴν ἀρὴν ὠνομασμένος, ἥπερ ὅστι βλάβη. Philo Jud. ad Gaium, Ἄρεως sive Martis nomen deducit, ἀπὸ τ ἀρέγειν, ὅπερ βοηθεῖν ὅστι. Sed post illa sese verterunt memoriæ: *Aliena namque vastare, urbes delere, oppida excindere, liberos populos aut trucidare, aut subjicere servituti, Martis gloria est.* Lactant. Firmian. Lib. 1. cap. 18.

66. Quid coquus? *Gulæ magister.*

67. Quid atratum coquinæ ministerium? *Vulcani canes.* ὑφαίστου κύνες. Alexis apud Athenæum Dipnosoph.

68. Quid culina? *Fœdissimum patrimoniorum exitium.* Seneca de Beneficiis lib. 1. cap. 10.

2011 Ministerio de Cultura

69. Quid vinum? *Uvarum sanguis.* Genes. cap. 49. Clemens Alexandr. Pæd. lib. 2. cap. 2. Androcydes *terræ sanguinem* vocavit. Plinius lib. 14. cap. 5. *Androcydes sapientia clarus ad Alexandrum M. scripsit, intemperantiam ejus cohibens: Vinum potaturus Rex, memento te bibere sanguinem terræ.*

70. Quid Vinum? *Lac Veneris, Conviviorum coagulum.* Athenæus Dipnos. lib. 10. Ἀελιοφάνης ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΑΛΑ τὸν οἶνον ἔφη εἰπών, ἡδύς τε πίνειν οἶνος, Ἀφροδίτης γάλα. Inde vet. auctor. in Florileg. *Cui vinum adest, Lac Veneris non desideret.* Varronis versus elegantissimi sunt.

Vino nihil quidquam jucundius cluit:
Hoc ægritudinem ad medendam invenerunt:
Hoc hilaritatis dulce seminarium:
Hoc continet coagulum convivia.

71. Quid Cerevisia? *Vini æmula.* ἀντίμιμος οἴνου, De Cerevisia scitum extat Juliani Imp. epigramma.

Τίς; πόθεν εἰς Διόνυσε. μὰ γὰρ Τὸν ἀληθέα Βάκχον
Οὐ σ' ἐπιγιγνώσκω. τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
Κεῖνος νέκταρ ἔδωδε. σὺ δὲ τρέφεο. ἢ ῥά σε Κελτοὶ
Τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων.
Τῷ, σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, ἠὲ Διόνυσον:
Πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ Βρόμον ἠὲ Βρόμιον.

72. Quid butyrum? *Oleum lactis.* ἔλαιον ἀπὸ γάλακτος. Athenæus Dipnos. lib. 10. Ita porcina adeps vocatur *Oleum porcinum* τὸ ὑείον στέαρ, ἔλαιον ὑός. Erotianus in Glossario.

73. Quid Caseus? *Lac pressum.* Virg. Eclog. 1. *Castaneæ molles & pressi copia lactis.* Ovid. *lactis massa coacti.*

74. Quid Ovum? *Animata rotunditas.* Martian. Capella lib. 2. *Quandam globosam animatamque rotunditatem sumit, ac virgini porrigit hauriendam: verum ipsa species ovi interioris coccino circumlita exterius rutilabat. &c.*

75. Quid Hortus? *Altera succidia.* Cicero in Catone. *Hortum ipsi agricolæ succidiam alteram appellant.*

76. Quid

2011 Ministerio de Cultura

76. Quid Flores? *Veris Liberi.* Athenæus Dipnoſ. lib. 13. p. 608. Ἐν δὲ τοῖ ἰοῖ ἔαρϛ τέκνα ϖϱοσηγόρευσε τὰ ἄνθη ἀνθηρὰ τέκνα ἔαρος πέ-ϱυξ. *Circumcirca ſtratis veris liberis.* Chæremonis tragici verſus.

77. Quid Vermes? *Terræ interanea.* Aratus in Διοσημ. p. 105.

— σκώληκες· μελαίνης ἔντερα γαίης.

ubi Theon Scholiaſt. τῆς γῆς ἔντερα ἔτω καλοῦνται, ϖϱῶϱον μὲν ὅτι ἔτω ϖεφύκασι, καὶ ἔτω φύσεως ἔχουσιν. ἐντέροις γὰϱ ἐοίκασιν ἅπτμήκεις ὄντες, καὶ ὅτι ἐν βάθει τῆς γῆς εἰσὶν ὥσπεϱ ἔντερα.

78. Quid Conchæ? *Maris poma.* Tertullian. de hab. mulier. c. 6. *Nympharum lumina.* Aurel. Victor in Tiberio Imp.

79. Quid Margaritæ? *Concharum verruccæ.* Tertull. de hab. mul. cap. 6.

80. Quid Aurum? *Adulatorum pater, Cunarum filius.* Vid. Elegantes Palladæ verſus Antholog. lib. 1. in diteſcentes.

81. Quid Aurum? *Foris pretium, intus metallum.* Ambroſ. Epiſt. ad Valentinian. Imp. contra Symmach.

82. Quid Divitiæ? *Fortunæ vomitus.* Diogenes dicere ſolitus fuit, Τὸν ϖλοῦτον τῆς τύχης ἔμετον εἶναι. Stobæus Sermon. 91.

83. Quid Dives? *Aut ipſe iniquus, aut iniqui hæres.* Hieronymus Epiſt. 96. Johan. Saresberienſ. Polycrat. lib. 3. c. 12. Florileg. Ethicop.

84. Quid Dives indoctus? *Pecus aurei velleris.* Galenus in exhortat. ad artes. καλῶς καὶ ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Διογμύης ὁ μὲν χϱυσᾶ ϖϱὸ βατα καλῶν τὰς ϖλουσίους καὶ ἀπαιδεύτους. ὁ δὲ ταῖς ἅπὶ τῶν κϱημνῶν συκαῖς ἀπεικάζων αὐτούς. ἐκείνων τε γὰϱ τὸν καϱπὸν ἐκ ἀνθϱώπους, ἀλλὰ κόϱακας ἢ κολοιοὺς ἐσθίειν. τούτων τε τὰ χϱήματα μηδὲν μὲν ὄφελος εἶναι τοῖς ἀξίοις, δαπανᾶσθαι δ' ὑϖὸ τῶν κολάκων. *Præclare Demoſthenes ac Diogenes, quorum alter divites indoctos, appellavit* OVES ONUSTAS AVREO VELLERE, *alter dixit, eos ſimiles ficis arboribus, in præruptis locis ſtantibus. Nam harum fructibus non homines ſed corvos & graculos veſci: ſic borum pecunias nulli eſſe uſui viris probis, verum ab aſſentatoribus abſumi.* Cajus Cæſar Silanum proconſulem Aſiæ, PECUDEM AUREAM vocare ſolitus,

2011 Ministerio de Cultura

litus, ob ſegne ingenium, & dominationibus altis faſtiditum. Corn. Tacit. Annal. XIII.

85. Quid Paupertas? *Philoſophiæ vernacula, frugi, ſobria, parvo potens, habitu ſecura.* Apulejus Apol. *Mater bonæ mentis.* Petron. Arbitro, Artium repertrix. Apulejus Apol. Theocrit. πενία μόνη τὰς τέχνας ἐγείρει. Quod autem habitu paupertas ſecura, inde prudenter Dio Pruſæus περὶ νόμων: *Quod caduceus legato, id paupertatem viatori eſſe, ne ab ullo violari poſſit.*

86. Quid pecunia? *Anima & ſanguis hominum.* Philemon apud Stobæum. τ' ἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτῖς.

87. Quid Pecunia? *Rerum mundanarum domina.* Petron.

Quisquis habet nummos, ſecura naviget aura,
Fortunamque ſuo temperet arbitrio.

88. Quid Avarus? *Gaudium ſui hæredis.* Phædrus lib. 4. fab. 78.

89. Quid Spes? *Vigilantis ſomnium, Senectutis nutrix.* Plato de Republ. lib. 1. Τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον συνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. Idem Plato & ex eo Ælianus Varior. lib. 13. cap. 29. Ἔλεγεν ὁ Πλάτων, τὰς ἐλπίδας ἐγρηγορότων ἀνθρώπων ὀνείρους εἶναι. Stobæus hoc ipſum Pindaro adtribuit.

90. Quid Patientia? *Miſeriarum portus.* Pub. Syrus Mimogr.

91. Quid Innocentia? *Eloquentia.* Statius Cæcilius apud Apuleium Apol. *Verum eſt quod Statium Cæcilium ſcripſiſſe dicunt,* INNOCENTIAM ELOQUENTIAM *eſſe.*

92. Quid Probitas? *Carbunculus.* Pub. Syrus apud Petron. Arbitr.

93. Quid Frugalitas? *Parens bonæ valetudinis.* Valer. Maxim. lib. 2. cap. 5. Galenus exhort. ad artes. *Virtutum genitrix.* Juſtinus Trog. Hiſt. lib. 20. *Inſerta rumoris boni.* Pub. Syrus Mimogr.

94. Quid Jeiunium? *Pax corpori, caſtitatis murus.* Petrus Chryſolog. Serm. VIII. pag. 26.

95. Quid Fames? *Suaviſſimum cibi condimentum.* Florileg. Ethicop. Cyrus apud Xenophont. Pædag. lib. 8. dicit, Laborem obſonium eſſe ſapidiſſimum. οἱ πόνοι ὄψον τῖς ἀγαθοῖς.

96. Quid Ebrietas? *Hilaris inſania.* Seneca Epiſt. 59. Petrus Chryſolog.

2011 Ministerio de Cultura

ſolog. Serm. 26. Anacharſis dixit tres ferre vitem racemos, τὸν μὲν πρῶτον ἡδονῆς, τὸν δὲ δεύτερον μέθης, τὸν δὲ τρίτον ὕβρεως.

97. Quid Inſania? *Flos inſundiæ.* Apollonius Tyaneus, μανίαν ἄνθος τῆς ὀξυθυμίας eſſe dixit. Philoſtrat. in vita Apollonii.

98. Quid Pudicitia? *Flos morum, decor ſexuum, integritas ſanguinis, præjudicium bonæ mentis.* Tertullian. de Pudicit. cap. 1.

99. Quid Veneris concubitus? *Parva epilepſia.* Ita eam appellat Democritus Abderitanus, teſte Galeno Com. 3. ad 3. de pop. morb. Clemens Alexand. Pædag. lib. 2. cap. 30. Cæl. Aurelian. Chronic. paſſ. lib. 1. cap. 4. *Concubitus ſive Venus ab aliquibus parva epilepſia nuncupata eſt. Siquidem ſimilem facit membrorum motum, diverſo contractu, anhelatione & ſudore atteſtante, & oculorum converſione cum rubore vultus.* Vid. Plin. lib. 28. cap. 6. Gell. Att. noct. lic. 19. cap. 12. Macrob. Saturnal. lib. 2. cap. 8.

100. Quid Proſtibula? *Publicarum libidinum victimæ.* Tertullian. de Spectacul. cap. 17. De cultu fœmin. cap. 12. Hieronym. adverſ. Helvid.

101. Quid Adulterium? *Decentiſſimum ſponſaliorum genus.* Seneca de Benefic. lib. 1. cap. 9. mores ætatis ſuæ deteſtabundus.

102. Quid Juventus? *Ver populi.* Demadis oratoris dictum eſt, ἔαρ τὸ δήμου τοὺς ἐφήβους εἶναι. Athenæus dipnoſoph.

103. Quid Formæ elegantia? *Solſtitialis herba.* Galenus in exhortat. ad artes. τὴν τῶν μειρακίων ὥραν τοῖς ἠρινοῖς ἄνθεσιν ἐοικυῖαν. Boetius de conſolat. lib. 3. *Formæ nitor ut rapidus eſt, ut velox, & vernalium florum mutabilitate fugacior.* Vet. auctor in Florileg. formam ſepulchrum eſſe dixit, purpuræ fuco illitum.

104. Quid Senectus? *Quotidianum malum.* ἐφήμερον κακὸν. Sophocles apud Stobæum Serm. 62. *Inſanabilis morbus.* Seneca Epiſt. 109. *Mortis nuntius.* Florileg. Ethicop.

Caſus, Ægror, ac Senectus tres ſunt mortis nuntii.

105. Quid Senex? *Acherontis offa.* Plaut. Caſin. *Acherontis pabulum.*

106. Quid Somnus? *Medicus laborum, reparator virium, malorum averruncator.* Cicero de Finib. lib. 5. *Somnum nobis, niſi requietem corporibus, & medicinam quandam laboris adferret, contra naturam putaremus datum: aufert enim ſenſus, actionemque tollit omnem.* Tertullian. de anima

2011 Ministerio de Cultura

ma cap. 43. *Somnum* vocat *recreatorem corporum*, *redintegratorem virium*, *probatorem valetudinis*, *pacatorem operum*, *medicum laborum*. Vid. Philo Judæus.

107. Quid Somnus? *Mortis frater sive consanguineus*. Gorgias Leontinus apud Aristot. & ex eo Stobæus Sermon. 115. ἤδη μὲ ὁ ὕπνος ἄρχεται ϖροκαταπίθεσθαι τ' ἀδελφῷ. Olympiodorus in Platonis Phædon. Τὸν ὕπνον ἀδελφὸν ϖ θανάτϖ φασὶν οἱ ϖοιηταὶ καὶ κασίγνητον, διότι χωρίζει ἡμᾶς καὶ οὕτως ἀϖὸ τῆς αἰσθήσεως, μὴ ἀϖὸ φαντασίας, καθάϖερ ὁ θάνατος. Virgil. Æneid. VI.

——— *lethumque laborque,*
Et consanguineus lethi sopor.

Tertullian. de anima, somnum *mortis speculum* vocat. Vid. Orpheus in hymn. Clemens Alexandrin. & Ælianus.

108. Quid Mors? *Pausa vitæ*, *naturæ debitum*, *bonum expetendum*, *quod nos liberat ab omni timendo*. Tertullian. de anima cap. 50. & de Testimonio animæ cap. 4. ÆTERNALIS SOMNUS. Orpheus hymno in mortem: Τὸν μακρὸν ζωοῖσι φέρων αἰώνιον ὕπνον. Vid. Inscriptiones vett. pag. 752. 817.

109. Quid Sepulchrum? *Asylum mortis*, *domus quietis*. Tertull. Apolog. cap. 37. *Ipsis Bacchanalium furiis nec mortuis parcunt Christiani, quin illos de requie sepulturæ, de asylo quodam mortis jam alios, jam nec totos avellant, dissecent, distrahant.* REQUIETORIUM sæpe vocatur in Inscriptionibus monumentor. & παυσίλυπος οἶκος in alia Inscriptione, quæ Florentinæ extat in atrio Richardi.

Ο. ΠΑΥCΙΛΥΠΟC. *
ΟΙΚΟC. ΟΥΤΟC. ΕCΤΙΝ.
ΑCΦΑΛΩC. ΕCΤΙ. ΔΕ.
ΚΑΙ. CΙΓΑΝ. ΑΚΙΝΔΥ
ΝΟΝ. ΓΕΡΑC.

ANTO-

* De Pausilypo Augusti, dixi ad Dionem Cassium LIV. p. 537.

2011 Ministerio de Cultura

ANTONIUS CHAPUIS, *

Delphinas, in Libro Gallice edito Lugd. 1562. De-
scription de la Limagne d'Auvergne, en forme
de Dialogue.

Qu'eſt ce que *Dieu?* Eſprit, ſur tout intelligent, & tout en toute part: à la parfaicte, & infinie puiſſance duquel, l'homme imparfait ne peut bailler nom aſſez digne, & convenable.

La nature? Acte continue, & perpetuelle oeuvre de Dieu.

L'ame raiſonnable? Intellect infus, ou voirement eſprit & ſouffle de Dieu.

Les Cieux? Ordres concurrens, du divers, viſte, & pluſtard mouvement, deſquels la machine du monde eſt regie.

Les planettes, & eſtoilles fixes? Vertus miniſtres de Dieu, prepoſeés caſuellemêt aux conceptions de tous les hommes qui naiſſent.

Les Elemens? Subſtances contraires par l'accidentale alteration, meslange, & corruption deſquels toutes choſes naiſſent, & meurent apres eſtre creuës, & diminuees.

Le monde en univerſel? Ornement parfait, & apparent teſmongnage de l'image incognue, & de l'infinie puiſſance de ſon createur. Priſon temporelle du corps, comme le corps de l'ame. Enfer des bons, & paradis des mèſchans.

La fortune? Accident incertain, & muable.

L'homme? Le meilleur, & pire de tous animaux. Creature inſatiable, Miniſtre du bien, & du mal: l'un verifié par la hayne, & l'autre de l'amour.

La femme? Object de concupiſcence. Amour, & hayne precipité, & ſans meſure.

La femme chaſte? La non eventée. Celle qui eſtant offenſeé de ſon mary, ne ſe met pourtant à mal faire. Qui peut, & ne veut pas. Qui hayt l'argent, l'huys, & les feneſtres. Qui ne ſe ſoucie des banquets, feſtes, bals, ne accouſtremens. Qui boit plus d'eaue que de vin. Qui n'eſcoute les meſſages ny ne reçoit lettres ny

* Anton. du Verdier Bibl. Françoiſe pag. 53.

2011 Ministerio de Cultura

preſens des amans. Qui ſe tient plus volontiers en ſa maiſon qu'en celles de ſes parens, ou voiſins. Qui ne veut aller, ne demeurer ſeule. Qui eſtime ſon mary (quel qu'il ſoit) meilleur que tous les autres. Qui file, coud, tiſt: craint & prie ſouvent Dieu, & volontiers.

La femme ſage? La derniere à parler, & la premiere à ſe taire.

Les enfans? Soupçon continuel de joye, ou de douleur. Paſſions inſupportables. Jalouſie louable. Renouvellement du propre ſang, avec incertitude des meſmes meurs.

L'amour? Cognoiſſance de proportion. Conformité de meurs.

L'amour Charnel? Abregement de vie, diminution des forces corporelles, troublement du cerveau, & congregation de maladies.

La haine? Dommage deſiré. Ruine du cœur.

L'amitie? Conſentement à l'honeſte, & refus de l'iniquité. Une meſme volonté de bien. Obligation volontaire.

L'enuie? Vilté de courage. Baſſeur d'eſprit. Indigence de la vertu ou du bien, qui abonde en autruy. Nonchalance manifeſte.

La ſuperbie? Amour exceſſif de ſoy meſme. Plaiſir particulier, & ſans aucun profit. Provocation de maluveillance. Vanité & defaut de cervelle.

L'humanitè? La premiere partie qui eſt requiſe en un Prince. Moyen de benevolence.

Le Prince? Deſpenſier des biens de fortune. Defenſeur des bons, & le fleau des mauvais. Premier obſervateur de ſes ordonnances. Miniſtre de miſericorde, & de juſtice. Exemple de vie aux moindres que luy. La regle & miroir du peuple.

La plus grande disgrace d'un Prince? N'eſtre tel, ains avare & cruel, non amateur des vertueux. N'avoir qui lui die la verité, ny la vouloir ouyr. Ne tenir une partie de ſes ſujets armez à cheval & à pied, par mer & par terre, s'eſtimant bien fort des forces mercenaires eſtrangeres. Se moquer du conſeil du ſage pauvre, fautes toutes deux du Roy Crœſus. Laiſſer les affaires publics, pour ſes privez plaiſirs, vice de Sardanapale, & de Tibere. Croire bien & mal d'un chacun par la bouche d'autruy, comme Ptolomeé d'Apelle, & Juſtin Empereur de Narſes, dont l'un ruina une partie de l'Empire, & l'autre peignit la calomnie. Ne deſrober à ſes plaiſirs,

2011 Ministerio de Cultura

plaiſirs, & au jour deux fois trois heures pour voir & s'enquerir ſoy meſme de ſon faict, & de celuy des autres. Se faire plus craindre qu'aymer, provenant iceluy de trop de ſuperbie & avarice, & ceſtuy de liberalité & clemence. Perdre une fois le credit & la foy. Dedaigner de lire toutes choſes, & d'eſcuter un chacun. Ottroyer benefices, offices, dignitez, & magiſtrats par faveur, ou argent. Ouyr plus volontiers deviſer les badins, que les gens ſages.

Le peuple? Confuſion appareilleé à bien, & à mal. Furie irrevocable.

L'ignorance? Priſer, & honnorer les perſonnes par le jugement d'autruy, quant on peut voir leurs œuvers. Juger, ou blaſmer ce qu'on ne ſait faire. De pauvre devenir riche, & ſe faire ſuperbe. Ne ſçavoir qu'une ſeule choſe. N'avoir onques veu qu'un païs. Meſurer les autres à ſon meſme compas.

La conſtance? N'executer point le peché en ayant occaſion. Ne ſe desborder en l'abondance. N'avoir desplaiſir en pouvreté indigne, de la richeſſe non meriteé d'un autre.

Les richeſſes? Occaſion de continuer en peche. Aiguillon de damnement. Nourriture d'arrogance, & de ſuperbie, abregement de vie. Moyen à ſe faire aymer, & haïr.

La pauvreté? Torment du corps, & ſalut de l'ame. Mere de l'induſtrie.

Le cœur genereux? Oublier les injures. Bien faire à qui t'à fait mal. Se contenter de peu en honneur, pluſtoſt que d'avoir beaucoup avec vitupere, & reproche. Donner plus que recepuoir. Donner peu, & viſte, pluſtoſt que beaucoup, & tard.

Le cœur vil, & abject? Tous diſſimulateurs, avoir beaucoup, & uſer de bien peu. Craindre d'avoir, faute de ce qui abonde.

Le cœur malin? Nuire à autruy pour profiter à ſoy-meſme. Conſeiller au Prince ſon d'eſ-honneur. Ne faire l'honneur à l'homme qui lui appartient. Blaſmer la perſonne ou la choſe, qui merite louange.

La folie? Penſer que l'homme ne change de nature. Deſchargement des penſemens graves, & honnorables. Meſpriſement du conſeil d'autruy. Penſer de ſçavoir lui ſeul plus que beaucoup. Se douloir d'une fortune, ou il n'y a plus de remede. Se promettre la

2011 Ministerio de Cultura

perpetuité de la bonne ou mauvaiſe fortune, S'eſtimer noble par les merites d'autruy. Parler beaucoup ſans ſçavoir. Faire le vaillant ſans armes. Eſtre ſuperbe ſans vertu. S'eſtimer riche du credit d'autruy. S'aſſeurer tant en l'ambition, & en la faveur, que de croyre que l'un ne doyue jamais faillir, ne l'autre faire mauvaiſe fin. S'oublier en proſperité de ſa condition premiere. Croyre que les cerveaux naiſſent avec la race, & que la nobleſſe ſe conquiere par argent. Eſtimer autruy fol, & ſoy ſage. Ne congnoiſtre, ny ne penſer au danger à advenir, & ſe moquer du conſeil de celuy qui le cognoiſt. Ruiner ſa perſonne pour donner plaiſir à autruy. Eſpargner par troup ſes richeſſes, ne penſant qu'un autre en peut faire grand chere apres luy, ſans lui en ſçavoir gré. S'imaginer que le conſeil d'un pouvre vertueux ne ſoit point meilleur, que celuy d'un riche ignorant. Deſpendre le temps aū jeu, ſçachant faire d'autres choſes. Pouvant eviter le danger, & trebucher dedans. Se monſtrer affectioné d'une choſe, ou il n'a part, ne portion.

La ſageſſe? Ne ſe fier du jugement & volonté de l'homme. Penſer à la fin des choſes avant que les commencer. Souvenance continuelle de la mort. Eſtimer toute choſe humaine imparfaicte. Eſcouter tout le monde, & croire à peu de gens. Ne tumber point deux fois en un erreur. Parler peu & penſer beaucoup. Ne fier ſon bien ne ſa perſonne à qui ne craint ny n'eſt ſubiet aux loix. Ne manier l'argent des grands Seigneurs, ny ne ſçavoir leurs ſecrets.

La Nobeſſe? Election de vertu, abhorriſſement de vice. Acqueſt licite d'honneur ou biens, avec ſa propre induſtrie. Ornement qu'autre ne peult donner ne tollir.

La felicité? Contentement de l'eſprit. N'avoir neceſſité & ne deſirer rien plus. Se rire de toute choſe qui ſe preſente. Rergarder touſiours qui eſt pis, & non ceux qui ſont mieux. Habiter en lieu, ou le Prince ſoit juſte, docte, liberal, & pitoyable.

La vie? Miſere temporelle. Pelerinage terminé diverſement. Acte compoſé de mal & de bien, de douleur & de ioye.

La mort? Repos du corps & liberté de l'ame. Fin de toutes peines. Conſolation des affligez, & deſeſpoir de ceux qui ſont à leur aiſe.

De

2011 Ministerio de Cultura

De hujusmodi finitionibus Cicero Topic. c. VIII. *Sæpe definiunt & oratores & poëtæ per translationem verbi ex similitudine cum quadam suavitate: ut Aquilius solebat* littus *ita definire* quod fluctus eluderet; *vel quasi qui* adolescentiam, florem ætatis, senectutem occasum vitæ *velit definire.*

XIX. Ut ad Græcorum scriptorum collectiones revertar, multas inprimis & præclaras debemus curis & officinæ laudatissimi Viri, *Aldi Manutii* (*) Romani, qui Pauli Pater, & Aldi junioris avus fuit, atque sub instauratarum litterarum primordia quam plurimis egregiis voluminibus Græcis nitide, & quatenus in Codices bonos incidit, emendate excusis quamplurimum contulit ad studiorum meliorum commendationem amplificationemque. Pleraque me illius jam in hoc opere passim commemorare suis locis memini, quorum hoc loco dare indicem, & nonnulla illi adjungere operæpretium existimavi.

LEXICOGRAPHI *Hesychius* Venet. 1513. fol. de quo lib. IV. hujus Bibl. c. 35.

Julius Pollux Venet. 1502. fol. de hoc lib. IV. c. 33.

Harpocration Venet. 1503. fol. cum Ulpiano in Demosth. & 1527. fol. & ecloga ex illo excerptaa de vocabulis Isocrateis. 1513. 1534. fol. de hoc lib. IV. c. 36.

Suidas Venet. 1514. fol. de quo lib. V. c. 40.

GRAMMATICORUM Græcorum collectiones *quatuor*, duæ Venet. 1495. (**)1496. fol. tertia ad calcem Lexici Græcolat. Venet. 1497. 1523. fol. quarta Venet. 1525. 8. de quibus libro V. capite 7. His *quintam* jam licet adjungere excusam Ven. 1517. 8. in qua occurrunt Græce: Erotemata *Chrysoloræ:* De anomalis verbis: de formatione temporum ex libro *Demetrii Chalcondylæ.* Liber quartus *Theodori Gazæ* de constructione. De encliticis. Sententiæ Græcæ monostichæ ex variis Poëtis. Cato Maximi Planudæ. Erotemata Guarini. Eadem scripta Græce prodierant junctim Florentiæ 1516. 8. apud Philippum Juntam. Exstat & *sextum* Volumen editum ab Aldo in 4. ubi Erotematis *Constantini Lascaris* Græce & Latine editis subjiciuncitur tabula Cebetis, carmina Pythagoræ & Phocylidis &c.

(*) Defunctus est A. 1515. propemodum septuagenarius. Confer Mich. Maittaire Annales Typograph. T. I. p. 229. sq. qui plures etiam Aldi præfationes & Epistolas exhibet.
(**) Id. T. I. p. 245. seq.

2011 Ministerio de Cultura

Collectio duplex RHETORUM Græcorum, Venet. 1508. 1509. fol. de qua lib. IV. c. 31.

EPISTOLARUM Græcarum mille & septuaginta trium Variis auctoribus Rom. 1499. 4. de qua lib. II. c. 10.

ORATORES, *Demosthenes* Venet. 1504. fol. *Ulpiani* in Orationes XVIII. commentarii ibid. cum Harpocratione.

Isocrates cum *Alcidamantis* Orat. in Sophistas, *Gorgiæ* encomio Helenæ & *Aristidis* Panathenaico, atque encomio Romæ, & Harpocrationis ac Suidæ Ἑρμηνεία τῶν παρ' Ἰσοκράτει λέξεων. Venet. 1513. fol.

Æschinis, Lysiæ, Alcidamantis, Antisthenis, Demadis, Andocidis. Isæi, Dinarchi, Antiphontis, Lycurgi, Gorgiæ, Lesbonactis & *Herodis* Orationes, cum Æschinis & Lysiæ vita, & Apollonii in Æschinem ἐξηγήσει, & Orationum argumentis Venet. 1513. fol.

De Rhetoribus his dictum lib. 2. c. 26. & lib. 4. c. 30. seq.

POETÆ *Homerus* cum scholiis Græcis Didymi, & Porphyrii quæstionibus libelloque de antro Nympharum. Venet. 1521. 8. de quo lib. II. cap. 3.

Orpheus 1517. 8. de quo lib. I. c. 18. sicut de *Proclo* ejusque hymnis quos Aldus Orpheo adjunxit, lib. V. cap. 26.

Hesiodus Venet. 1494. fol. de quo lib. II. c. 8. sunt autem illi plura adjecta quæ ex Aldi ad Guarinum Epistola cognoscere juvat, e qua & alia discere & Aldum pro se verba facientem percipere licebit.

Aldus Manucius Romanus Baptistæ Guarino præceptori suo S. P. D.

En tibi Magister doctissime Theogonia *Hesiodi*: quam petis a nobis interpretaturus publice discipulis tuis. Addidimus ejusdem poetæ Scutum: ac Georgicorum libros, nec non *Theocriti* Idyllia seu opuscula triginta. Item moralia versu elego *Theognidis* poetæ antiquissimi: cujus & Plato in legibus: & Isocrates meminit in orationibus. Nec deest *Phocylides*: quem antiquis ethographis annumerat Isocrates ad Demonicum. Operæ pretium etiam visum est addere interpretationem *Maximi Planudii* ejus libelli qui incipit: *Cum ego animadverterem*, quem fama est fuisse *Catonis* cujusdam. Sed quicunque fuit: doctus fuit: & lectu dignus.

2011 Ministerio de Cultura

gnus. Cujus ſententiæ cum eſſet Planudius, græcis quoque legendum tradidit verſu hexametro & docte quidem & eleganter. Hanc interpretationem in membrana abhinc trecentis annis & plus eo (†) ſcriptam litteris prope exeſis ut vix dignoſci poſſent: vidiſſe ſe retulit mihi Franciſcus Roſcius juvenis plenus fide: & græce & latine apprime doctus. Nec mirum, eſt enim, & ipſe ex tua fœlici Verona oriundus: quæ mater & alumna eſt & ſemper fuit doctiſſimorum hominum. Inſeruimus & alia quædam (*) profutura ſtudioſis: quæ in fronte libri impreſſa licet videre. Si qua tamen leges incaſtigata, magiſter doctiſſime, tam hic quam in cæteris libris: quos ego ad communem ſtudioſorum omnium utilitatem curo imprimendos (nam eſſe aliqua non eo inficias) non mihi imputes: ſed exemplaribus. Non enim recipio me emendaturum libros, nam in quibusdam Oedipo conjectore opus eſſet, ita enim mutilati quidam ſunt & inverſi: ut ne ille quidem qui compoſuit, ſi reviviſceret, emendare poſſet. Sed curaturum ſummo ſtudio ut vel ipſo exemplari imprimantur cor rectiores. Sic in Apollonio grammatico fecimus: Sic in hoc libro in iis quas addidimus eclogis: rati ſatius eſſe aliquid habere quam nihil. Quod incorrectum eſt, ſi lateat, raro vel potius nunquam emendatur. Si vero prodit in publicum: erunt multi qui caſtigent: ſaltem longa die. Sic in Fabio Quintilano: ſic in C. Plinio nepote: ſic in nonnullis aliis factum videmus: qui quotidie emendantur: quotidie priſtinæ elegantiæ & candori propius accedunt. Sed periniqui ſunt & ingrati ſiqui ſunt qui me accuſent. His ego nihil imprecarer: niſi ut quemadmodum ego: ita & ipſi curarent aliquando imprimendos græcos libros. Sentirent certe longe aliter. Sed hæc ſatis. Hunc vero librum tibi dicamus Præceptor Excel. tum mea in Veronenſes benivolentia (debeo enim plurimum Veronenſibus. Nam a Gaſpare Veronenſi peregregio grammatico didici Romæ latinas litteras, a te vero Ferrariæ & latinas & græcas,) tum quia totus fere hic liber eſt de moribus. Quid enim convenientius quam de moribus ſcribere ad eum qui ſit moribus omnium ornatiſſimus? Es tu quidem ætate noſtra alter Socrates. Nec vereor me tibi aſſentari putes. Scis enim eſſe

(†) Atqui vixit adhuc Planudes A. C. 1353.

(*) Ut Gnomas VII. ſapientum, de invidia ſententias variorum, ſententias monoſtichas digeſtas ſub titulis ordine alphabetico, quorum primus εἷς ἀγαθὸς ἀνδρας. Aurea Pythagoræ carmina: Sibyllæ Erythrææ acroſtichidem de CHriſto, ex Euſebio. Et notam eruditam de vocibus animalium quomodo illæ apud Græcos exprimuntur, de quibus conſuli poſſunt ſcriptores citati à me in Bibl. Latina lib. 1. cap. 15. pag. 275. & in ſupplemento p. 380.

2011 Ministerio de Cultura

esse hæc quam verissima. Sed tu mihi parcas velim : quando de te ad te hæc scripsimus, idque fecimus, ut qualem ipsi te esse scimus, omnes sciant. Vale mei memor.

Pindarus Venet. 1513. 8. de quo lib. 2. c. 15.
Æschylus Venet. 1518. 8. de quo lib. 2. cap. 16.
Sophocles ibid. 1502. 8. de quo lib. 2. c. 17.
Euripides Venet. 1503. 8. de quo lib. 2. c. 18.
Aristophanes cum scholiis Græcis Venet. 1498. fol. de quo lib. II. c. 21.
Aratus cum scholiis Græcis, Procli Sphæra & Latinis scriptoribus Manilio, Firmico Materno & Arati metaphrastis Germanico Cicerone & Avieno. Venet. 1599. fol, vide lib. 3. cap. 18. & laudati Maittaire T. I. pag. 253.
Lycophron Vet. 1513. 8. de quo lib. III. c. 16.
Nicander cum scholiis Græcis, additus Dioscoridi Venet. 1499. fol. & cum *Anonymo* Poëta de plantis Deo alicui sacris ibid. 1523. 4. Vide lib. 3. cap. 2.
Dionysii periegesis Venet. 1513. 8. de illa lib. IV. c. 2, & Mich. Maittaire T. 1. Annal. typograph. p. 234.
Callimachus 1513. 8. de quo lib. III. c. 19.
Apollonii Rhodii Argonautica cum scholiis Græcis Venet. 1521. 8. de hoc lib. III. c. 21.
Oppiani Cynegetica 1517. 8. De illo lib. IV. c. 20.
Q. Calabri, Tryphiodori & Coluthi poëmata, Venet. 8. sine anni nota. De his lib. II. cap. 7.
Anthologia Epigrammatum Græcorum Venet. 1503. 8. De illa lib. III. cap. 28.
Musæi de Herone & Leandro, Græce & Latine, Venet. circa A. 1495. 4. Vide lib. I. hujus Bibl. c. 16.
HISTORICI *Herodotus* Venet. 1502. fol. de quo lib. II. c. 20.
Thucydides Venet. 1502. fol. de hoc lib. II. c. 25.
Xenophon. Venet. 1524. fol. de hoc lib. III. c. 4.
Herodianus cum scholiaste Thucydidis, Xenophontisque & *Gemisti Plethonis* ἑλληνικοῖς. Venet. 1503. fol. De Herodiano lib. V. c. 7. de Gemisto Volum. X. p. 739. seq.
Strabo Venet. 1516. fol. de quo lib. IV. c. 1.

Stepha-

2011 Ministerio de Cultura

Stephanus de Urbibus Venet. 1502. fol. de quo lib. IV. c. 2.
Pausanias Venet. 1516. fol. de hoc lib. IV. c. 15.
PHILOSOPHI *Plato* Venet. 1513. fol. de quo lib. III. cap. 1. §. 7.
Aristotelis & *Theophrasti* Opera cum *Alexandri Aphrod.* problematibus, *Philone* de Mundo & Hist. Philosophica *Galeno* adscripta. Venet. 1498. fol. de quibus lib. III. c. 6. §. 37. & Maittaire T. 1. p. 238. sq.
Commentatores Græci in Aristotelem, *Ammonius*, *Alex. Aphrodiseus*, *Themistius*, *Joannes Philoponus*, *Simplicius*, *Eustratius*, *Aspasius*, *Mich. Ephesius*, *Magentinus* &c. de quibus lib. IV. c. 25. 26. lib. V. c. 18. 29. 37. &c.
Plutarchi Opera Moralia. Venet. 1509. fol. & vitæ parallelæ 1519. fol. De hoc lib. IV. cap. 11.
MEDICI, *Hippocrates* Venet. 1526. fol. de quo lib. II. c. 24.
Galenus, quinque Volum. Venet. 1525. fol. de hoc lib. IV. c. 17.
Dioscorides Venet. 1499. fol. cum Nicandro, & cum Poëta Græco anonymo de herbis Deo alicui sacris 1518. 4. de hoc lib. IV. cap. 3.
De ponderibus & mensuris, in 5.
Aëtii libri octo primores Græce. Venet. 1534. fol. de hoc lib. V. c. 23.
Paulus Ægineta Venet. 1528. fol. de quo lib. VI. c. 7.
PHILOLOGI *Philostratus* de vita Apollonii Tyanei, cum Eusebii libro contra Hieroclem. De hoc lib. IV. c. 24.
Athenæi dipnosophistica sive symposiaca. Venet. 1514. fol. de hoc lib. IV. c. 20.
Lucianus Venet. 1522. fol. cum Philostrati utriusque imaginibus, descriptionibus Callistrati, & Philostrati vitis Sophistarum. De hoc lib. IV. c. 16.
Artemidorus cum *Synesio* de somniorum interpretatione. Venet 1518. 8. de Artemidoro lib. IV. c. 13. de Synesio lib. V. c. 22.
A. 1505. Venetiis, in fol. Aldus edidit volumen, in quo continentur:
Vita, & Fabellæ *Æsopi* cum interpretatione latina, ita tamen ut separari a græco possit pro uniuscujusque arbitrio, *quibus* inquit Aldus *traducendis multum certe elaboravimus, nam quæ ante tralata habebantur*, (*) *infida admodum erant, quod facillimum erit conferenti cognoscere.*

(*) Priorem fabularum Æsopi editionem dederat Aldus ante A. 1496. 4. Vide Mich. Maittaire T. I. p. 237.

2011 Ministerio de Cultura

Gabriæ fabellæ tres & quadraginta ex trimetris jambis, præter ultimam ex Scazonte, cum latina interpretatione. *Quas idcirco*, inquit, *bis curavimus informandas, quia priores, ubi latinum a græco ſejungi poteſt, admodum quam incorrecte excuſæ fuerant exempli culpa: quare nacti emendatum exemplum, operæ pretium viſum eſt iterum excudendas curare, ut ex ſecundis prima queant corrigi.* De Gabria quemadmodum de Æſopo quoque dixi lib. 2. c. 9.

Phurnutus ſeu, ut alii, Curnutus de natura deorum. pag. 59. De hoc lib. III. cap. 15. p. 399.

Palæphatus de non credendis hiſtoriis. pag. 82. De hoc lib. I. cap. 21.

Heraclides Ponticus de Allegoriis apud Homerum. pag. 96. De his lib I. cap. 22. §. 2. ubi Heraclito Grammatico vindicantur.

Ori Apollinis Niliaci hieroglyphica. pag. 121. De hoc lib. I. cap. 13.

Collectio proverbiorum *Tarrhæi*, & *Didymi*, item eorum, quæ apud Suidam, aliosque habentur: per ordinem litterarum. poſt pag. 142. De his lib. 4. cap. 9.

Ex *Aphthonii* exercitamentis de fabula. Tum de formicis, & cicadis græce, & latine.

De Fabula ex imaginibus *Philoſtrati* græce, & latine.

Ex *Hermogenis* exercitamentis de fabula, Priſciano interprete.

Apologus Æſopi de Caſſita apud Gellium. lib. 2. cap. 29.

SACRA. Biblia Græca LXX. Interpretum cum Novo Teſtamento. Venet. 1518. fol. Vide lib. III. c. 12. & Mich. Maittaire T. 2. Annal. typograph. p. 311.

Pſalterium Græcum (a) Venet. ſine anni nota in 4. circa A. C. 1495. Titulis primisque litteris paſſim minio notatis: una cum Græca Juſtini Decadyi præfatione. ἐν Ενετίαις, ἐν οἰκείᾳ Ἄλδῳ τῷ Μανδσίῳ. Ad Pſalmos notantur καθίσματα, in Græca Eccleſia, quando illi decantantur uſu recepta, deinde ſubjiciuntur Cantica ſacræ Scripturæ alia, Moſis duplex (b) ex Exod. XV. & Deut. XXXII. Annæ,

(a) Prima editio Pſalterii Græco latina Mediolanenſis 1481. 4. cum Latina recognitione Joannis Croſtoni, Placentini. Vide celeberr. viros Bernhardum Montfauconum in Diario Italico p. 410. & Mich. Maittaire annales Typographicos T. I. p. 160. quem de Aldina editione adi pag. 238. Alia editio Pſalterii Græca quam Venetiis excuſam eſſe A. 1486. 4. per Alexandrum Candacem, Cretenſem, filium Georgii Candacis presbyteri, notat laudatus Maittaire p. 182. 196.

(b) Priori præmiſſus verſus: ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει. poſteriori, νόμῳ γραφέντος αὐθις ᾠδὴ Μωσέως.

2011 Ministerio de Cultura

Annæ, (c) matris Samuelis ex 1 Sam. II. Habacuci (d) Prophetæ Habac. III. Eſaiæ, (e) XXVI. 9. ſeq. Jonæ (f) c. II. (g) triatrium puerorum, (h) ex Dan. III. Mariæ (i) denique & Zachariæ, patris Joannis ex Luc. I. Extremam paginam hanc claudunt verſus:

Δαβὶδ μελῳδὲ μυστικῆς ἀποκρύφου
Σὺ μὲν δι' αὐτῶν καὶ φανὼν ζῆς τῶν λόγων.
Ἡμῖν δὲ τὴν σὴν ἐμμελῆ δίδως λύραν.
Ἧς ἐστιν εὑρεῖν ἐμμελῆ τὰ πρακτέα.
Καὶ γὰρ δι' αὐτῆς μυστικῶς κινουμένης
Διώκεται μὲν ἐμπαθὴς πᾶσα φθίσις.
Ἐλαύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος.
Συστέλλεται δὲ συμφορῶν ἀωλησία.
Κοιμίζεται δὲ γνωστικῆς ἅλμης κλύδων.
Στηρίζεται δὲ τῶν παθῶν ἡ σεσρότης.
Καὶ τέρπεται μὲν τῆς ψυχῆς ἡ σεμνότης.
Ἐλέγχεται δὲ τῆς σαρκὸς ἡ φαυλότης.
Ἐκ τῆς νοητῆς τῶν μελῶν εὐρυθμίας.
Ὦ τίς τοσαύτην εὗρεν ἀνθρώπων χάριν.
Εἰ μὴ σὺ τὴν πρέπουσαν ἀνθρώποις χάριν.

Gregorii Naz. Orationes IX. Venet. 1536. 8. Gregorii Nyſſeni (k) quædam.

(c) Θεὸς γεραίρει σεμνὰ πίκτυσα ξένως.
(d) τὴν δ' Λόγε κένωσιν Ἀββακοὺμ φοβήσεν.
(e) Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.
(f) ἐκ θηρὸς ἐκφύγασεν Ἰωνᾶς λέγων.
(g) Hoc loco inter Cantica S. Scripturæ ſequitur hymnus Ezechiæ, Regis Juda ex Eſaiæ XXXVIII. confer Balthaſ. Corderii Catenam SS. Patrum Græcorum in Pſalmos T. 3. pag. 933.
(h) αἶνος φλόγα σφέννυσι τῶν τριῶν παίδων. ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις ἦν ἦδον νέοι.
(i) Αἴνεσις ἁγνῆς μητροπαρθένου κόρης.
(k) Geſneri pandectæ p. 107. b.

2011 Ministerio de Cultura

Aliæ Nazianzeni Orationes XVI. prodierant ex Aldi Officina 1516. 8.
Gregorii Naz. varia Poëmata Græc. Lat. inſerto Evangelio S. Joannis. Venet. 1504. 4. Vide lib. V. hujus Bibl. cap. 13.

Nonni paraphraſis Evangelii Joannis. Venet. 1501. 4. de hoc lib. V. c. 16.

Homerocentra, ſive Hiſtoria ſacra & Evangelica verſibus deſcripta Homericis, ex Petri Candidi Monachi recenſione, cum verſione Latina & hoc præmiſſo Scipionis Carteromachi hexaſticho:

Εἰ τὸ δοκεῖν, μύθοισιν ἐπέτρεπεν αὐτὸν Ὅμηρος,
Ἀλλ' ἱεροῖς πάντως, ἤθελε ταῦτα πρέπειν.
Θαῦμα γὰρ, εἰτ' ἄλλως γε λελεγμένα, πολλὸν ἀπ' αὐτῶν,
Τοῖς θείοις ἔργοις ἥρμος' ἀρειοτέρως.
Ἀλλὰ δι' ὁμηρείων μάλα γ' ἄξιος ἔστος ἐπαίνων,
Ὅς τις ἀρεὶς τά δὲ μιν, θεῖα μεθηρμόσατον.

Quamvis ut videtur fabulis tradidit ſe ipſum Homerus,
Attamen ſacris omnino voluit hæc convenire.
Mirum enim ſi dicta aliter, longe ab ipſis ſejuncta
Divinis operibus accommodavit melius.
Verum Homericis valde dignus hic laudibus,
Qui in hæc ipſum Divina traduxit.

De Homerocentris hiſce dictum a me lib. 2. hujus Bibl. cap. 7. Aldus autem in hoc volumine quod Venetiis 1502. 4. eſt in lucem emiſſum, ut Epiſtola ad Danielem Clarium Parmenſem præmiſſa teſtatur, Chriſtianos ſimul Poëtas veteres Latinos exhibet Sedulium, Juvencum, Aratorem, Probæ Falconiæ centones Virgilianos, Lactantii, Cypriani, & Damaſi pauca quædam, deinde Vitam Nicolai Myrenſis Epiſcopi, ex verſione Latina Leonardi Juſtiniani: ſermonem εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου qui incipit: ἄγγελος πρωτοστάτης ἀρχανόθεν ἐπέμφθη, Græce & Latine, & Sulpicii Severi Dialogos & de vita Martini Turonenſis.

Officium in honorem beatæ Virginis, cum Pſalmis pœnitentialibus, è Latino in Græcum, forma minore.

Volumen

2011 Ministerio de Cultura

Volumen in quo hymni *Jo. Damaſceni*, *Coſmæ* Hieroſol. *Marci* Idruntini Epiſcopi & *Theophanis*, cum precibus *Georgii Scholarii* & precatione quotidiana. Venet. 1501. 4. de hoc volumine dixi lib. V. c. 42. T. X. p. 332. ſeq.

Voluit etiam Aldus ſacra Biblia (*) Græce, Latine & Hebraice junctim excudere, ſed illa nunquam lucem viderunt.

Præludium quoddam maximis ſuis laboribus atque impendiis, pulcherrimoque apparatui ad imprimenda Græca Volumina Ao. 1494. 4. juſſit eſſe *Conſtantini Laſcaris* inſtitutiones ſive rudimena Grammaticæ Græcæ, cum verſione Latina Joannis Monachi Placentini edita pridem Græce Mediolani A. 1480. 4. Ita vero Aldus in Præf.

Accipite interea Studioſi litterarum bonarum, *Conſtantini Laſcareos*,, Rudimenta Grammatices: longe correctiora iis quæ impreſſa viſuntur.,, Nam ea *Conſtantinus* ipſe in locis circiter centum & quinquaginta emen-,, davit: quod facile cognoſcet: ſi quis cum hiſce illa conferet. Nam,, deleta quædam videbit: multa correcta: plurima addita. Ita vero e-,, mendatum manu ipſius *Conſtæntini* Librum nobis dedere commodo *Pe-*,, *trus Bembus*: & *Angelus Gabriel* Patritii *Venetî* adeo nobiles: præſtanti-,, que ingenio Juvenes: qui nuper in Inſula *Sicilia* Græcas Litteras ab eo,, ipſo *Laſcari* didicerunt; & nunc *Patavii* incumbunt una liberalibus di-,, ſciplinis. Interpretationem vero latinam e regione addidimus arbitra-,, tu noſtro: rati commodius: utiliusque futurum Græce diſcere incipi-,, entibus. Parcant velim qui hæc ſine interpretatione Latina deſiderant:,, nam rudibus: & ignaris penitus litterarum Græcarum *Laſcaris* Inſtitu-,, tiones imprimendas curavimus: mox eruditis & doctis optimi quique,, Græcorum Libri, favente *CHriſto JEſu* imprimentur. Valete.,,

Secutum inde Ao. 1595. 4. *Alphabetum Græcum* de poteſtate litterarum omnium & diphthongorum, abbreviationes perpulchræ, Oratio Dominica, duæ Salutationes, Symbolum, Initium Evangelii Johannis, Carmina Pythagoræ & Phocylidis. Recudit hunc libellum Aldus ipſe A. 1512. Prodiit etiam Argentorati apud Matthiam Schurerium A. 1515. & Florentiæ apud Philippum Juntam A. 1519.

(*) Maittaire T. 1. p. 238. 239. 255. & T. 2. p. 47. qui de Aldo ejusque in litteras meritis porro videndus ejusdem Tomi 2. Annal. typograph. p. 37--54. Idem p. 43. notat *Pii* cognomen eum traxiſſe ab Alberto Pio Carporum Principe, qui A. 1504. eum in ſuam familiam cooptare, collatis etiam opimis facultatibus fuit dignatus.

2011 Ministerio de Cultura

De *thesauro, Cornu Copiæ & hortis Adonidis*, Volumine rarius obvio, referto Grammaticis Græcis quos recensuere Varinus Camers, Carolus Antenoreus, Florentinus, horumque Magister Angelus Politianus & de quo dicere me memini Volum. VII. p. 13. seq. in præsenti addo quod præter primam editionem Aldi majoribus typis A. 1496. fol. expressam exstat etiam altera, (*) minore typorum charactere A. 1504. fol. chartarum 140. cum prior 270. occupet. Titulus non sine causa perstringitur in Lexico Græco-Latino cura Hieron. Aleandri vulgato Paris. 1512. fol. Ἄδωνις, ιδος. *Adonis καὶ Ἄδων puer amasius Veneris primo ætatis flore præreptus & in florem versus, unde horti Adonidis infames, vel testimonio Platonis in Phædro, quo tamen titulo velut accommodato parum accurate nonnulli suos libros inscripserunt, cum illud vulgo notum sit*, ἀκαρπότερος τῶν Ἀδώνιδος κήπων, id est, *Adonidis hortis infructuosior.* Vide Erasmum in adagio Adonidis horti, eique adde hæc Arriani IV. Epictetearum capite 8. ἂν δὲ πρὸ ἧς γόνυ φύσαι τὸν σάκυν ἐξενεγκῇ, ἀπελὲς ἔσῃ ἐκ κήπου Ἀδωνιακοῦ.

XX. Aldi industriæ & summis in Græcas litteras meritis neminem rectius junxero quam *Robertum Stephanum* cum filio *Henrico:* hi enim ita æmulati illum egregie sunt, ut nec cedant assiduitate, indefessoque litteras juvandi studio, nec copia aut præstantia scriptorum, nec nitore editionum aut cultu, (Robertus præsertim) eruditione autem atque emendandi, proprioque elaboratos Marte thesauros conferendi studio etiam vincant. De viris ipsis eorumque studiis diligenter disseruere duumviri doctissimi, Theodorus Janssonius ab Almeloveen in Dissertat. Epistolica ad elegantissimum Grævium de vitis Stephanorum, Amst. 1683. 8. atque in pulchra illa & longe uberiore Stephanorum historia, jam sæpius laudatus mihi V. C. Michael Maittaire, Lond. 1709. 4. Ambo catalogum etiam, & longe hic pleniorem quidem librorum qui ex Officina Stephanorum in lucem editi sunt exhibent, ex quibus Græcos excerpere hoc loco, & sub unum conspectum dare lectori, licet plerosque in hac Bibliotheca suo jam loco memoraverim, non alienum ab instituto meo fuerit. Antequam autem hoc faciam, placet in tabella, Stephanorum stirpem cum annis quibus libri per singulos in lucem editi feruntur, exhibere.

Hen-

(*) Giornale de' letterati d'Italia T. 19. p. 102. seq. T. 26. p. 337.

2011 Ministerio de Cultura

Henricus Stephanus

Avus, cujus libri excusi referuntur ab A. 1503. ad 1520.

Franciscus Stephanus ab A. 1537. ad 1571.

Robertus Stephanus ab A. 1527. ad 1560. ab hoc relicta vidua Dionysia Barbe, nubsit *Mamerto Patissonio* cujus libri excusi ab A. 1568. ad 1600. & a vidua ad 1604.

Carolus Stephanus ab A. 1544. ad 1561.

Henricus Stephanus II. ab A. 1554. ad 1597.

Robertus Stephanus II. ab A. 1556. ad 1588.

Franciscus Stephanus II. ab A. 1562. ad 1582.

Dionysia.

Paulus Stephanus ab A. 1599. ad 1626.

Florentia quæ nubsit Isaaco Casaubono.*) Vid. Maittairii Hist. Stephanor. p. 385. & Almeloveen. in Vita Casauboni. p. 6. seq.

Robertus Stephanus III. ab A. 1598. ad 1640.

Thomas Stephanus A. 1606.

Antonius Stephanus ab A. 1605. ad 1664.

Henricus Stephanus III. ab A. 1639. ad 1657

Græci scriptores ex Stephanorum Officinis editi.

R. S. Robertum, H. S. Henricum, C. S. Carolum, P. S. Paulum, F. S. Franciscum & A. S. Antonium Stephanum denotat. Quis autem ex cognominibus intelligatur, docet editionis tempus.

*) A. 1586. 28. April.

LIBRI

2011 Ministerio de Cultura

LIBRI SACRI. Novum Teſtamentum Græce cum Variis Lectionibus Codicum XVI. Paris 1550. fol. R. S. Vide quæ lib. IV. hujus Bibl. c. 5. §. 17.

Novum Teſtatum Græce Pariſ. 1546. 1549. 1569. 12. R. S.

Novum Teſtamentum ex Bibliotheca Regia Græce 1553. 8. C. S.

Novum Teſtamentum Græce cum Henrici Stephani Diſſ. de ſtylo N. T. 1576. 1587. 12. H. S.

Novum Teſt. ex officina P. S. 1604. 1617. 12.

Biblia Græce & Latine cum Flaminii Nobilii ſcholiis ad LXX. Interpretes & Jo. Morini præfatione. Pariſ. 1625. fol. 2. Volum. A. S.

Novum Teſtam. Græce & Latine 1565. 1567. 8. H. S. cum verſione veteri & nova Bezæ. 1551. 8. R. S. & 1580. H. S. & in fol. 1565. 1582. 1589. H. S.

Novum Teſt. Græce & Syriace Hebraicis litteris, cum utriusque Latina verſione 1569. fol. H. S.

Pſalterium Græce. 1543. 12. F. S.

Concordantiæ Græcæ pleniores Novi Teſtam. 1594. fol. H. S. & 1600. fol. P. S.

Hebræa, Chaldæa, Græca & Latina nomina propria in ſacris Bibliis. 1537. 8. R. S.

Vetus editio Eccleſiaſtæ, *Olympiodorus* in Eccleſiaſtem, *Ariſteas* de LXX Interpretibus. Latine 1512. 4. H. S.

Dionyſii Areopagitæ opera Latine cum Epiſtolis *Ignatii* & *Polycarpi*. Pariſ. 1515. fol. H. S.

Ejusdem Dionyſii opera Græce & Lat. 1644. fol. A. S. Vide lib. V. hujus Bibl. c. 1. *Mich. Syngelus* presbyter de laudibus Dionyſii Areop. Græce 1547. 4. R. S.

Juſtini Martyris Opera, Græce. 1551. R. S. Ejusdem Epiſtola ad Diognetum & Oratio ad Græcos, Græce & Latine 1592. 1595. 4. H. S.

Athenagoræ Apologia & de Reſurrectione, Græce & Lat. 1557. 8. H. S.

Euſebii Præparatio Evangelica. Græce 1544. fol. & Demonſtratio 1545. fol. R. S.

Theodori Bezæ collectio veterum ſcriptorum: *Athanaſii* (*) Dialogi V. de

(*) S. *Maximo* Combefiſius, Garnerius *Theodorito* tribuit. Vide B. Ittigium de Bibliothecis Patrum p. 716. & quæ lib. V. hujus Bibl. c. 2. p. 312. Ex Manuele Caleca tamen conjicias σημειώσεις in illos dialogos compoſuiſſe S. Maximum, non ipſum eſſe illorum auctorem. Vide Combefiſii auctar. noviſſ. T. 2. p. 222. ſed & 63. 212. 247.

2011 Ministerio de Cultura

de S. Trinitate, *Basilii* libri IV. contra Eunomium, *Anastasii* Antiocheni & *Cyrilli* Alex ἔκθεσις σύντομος sive compendiaria Orthodoxæ fidei explicatio, & Fœbadii, Latini Scriptoris ex Pithœi Codice primum editus liber contra Arianos. Græca etiam in hoc Volumine, exceptis Basilii libris, non ante vulgata. 1570. 8. H. S.

Basilii descriptio ebrietatis Græce & Latine, in collectione, de qua infra, cui titulus Emporium Francofordiense. 1574. 8. H. S.

Gregorii Nysseni Epistola ad Eustathiam, Ambrosiam & Basilissam, cum versione & notis Is. Casauboni. Paris. 1606. 8. R. S.

Ejusdem Gregorii de iis qui adeunt Hierosolyma, cum Petri Molinæi versione & notis. ibid. 1606. 8.

Joannis Chrysostomi varia, & Homiliæ LXXVII. ad populum Antiochenum, Homiliæ LXXII. de diversis locis Novi Testam. & Homiliæ LXIII. de diversis utriusque Test. locis, Græce & Lat. Paris. 1614 1621. 1624. fol. quatuor Volumin. A. S.

Theodoriti de curatione Græcarum affectionum, Latine, Zenobio Acciajolo interprete. 1519. fol. H. S.

Synesii Hymni. *Gregorii Naz.* odæ aliquot. 1568, forma minore. H. S.

Homerici centones & *Nonni* paraphrasis in Joannem. Græce & Lat. 1578. 12. H. S.

Joannis Damasceni Theologia, Latine Jac. Fabro interprete. 1507. 1512. 4. 1519. fol. H. S.

Joannis Calvini Catechismus, Græce. στοιχείωσις τῆς χριστιανῶν πίστεως 1551. 12. R. S. & Græce ac Latin. 1563. 1565. 1575. 1580. 12. H. S.

Psalmorum aliquot Græca Metaphrasis, auctore Joanne Serrano. 1575. 12. H. S. Alii, metro Anacreontico & Sapphico, per Henricum Stephanum. 1568. forma minore H. S.

Scripta ad JURISPRUDENTIAM pertinentia: *Juris Orientalis* libri III. Collectore Edmundo Bonefidio, Græce & Lat. 1573. 8. H. S.

Novellæ constitutiones Impp. Justiniani edente Henrico Scrimgero. Gr. 1558. fol. H. S. De his & Bonefidii collectione dictum libri VI. cap. 6. Volum. XII. p. 400. 484.

MEDICI. *Hippocrates* de præsagiis in morbis acutis, Latine. Paris. 1512. 4. H. S. Idem de capitis vulneribus Græce & Lat. 1578. 8. M. P.

2011 Ministerio de Cultura

Alexandri Tralliani libri XII. cum *Rhase* de pestilentia, Græce, Paris. 1548. fol. R. S. De his dixi lib. VI. cap. [illegible] Volum. XII. pag. 594. & 692.

Medicæ artis Principes post Hippocratem & Galenum, Latine 1567. fol. 2. Volum. De hac collectione ibid. p. 572. seq.

Erotiani, & *Galeni*, Lexica in Hippocratem cum Lexico iatrico Henrici Stephani. 1564. 8. H. S. De hac quoque collectione dicere me memini lib. IV. c. 36.

Dioscorides Latine, interprete Hermolao Barbaro. Paris. 1516. fol. H. S.

PHILOSOPHI. *Platonis* Opera Græce & Lat. cum Jo. Serrani versione. 1578. fol. 3. Volum. H. S.

Aristotelis Opera Græce & Lat. ex recensione Guilelmi Du Vall. Paris. 1629 fol. 2. Vol. A. S.

Metaphysica Bessarione interprete. Paris. 1515. fol. H. S.

Politica ex versione Leonh. Aretini. ibid. 1506. 1511. fol. H. S. Introductio Jo. Fabri in Politica Aristotelis. 1508. 1512. 1516. fol. H. S.

Ethica ex versione Jo. Argyropuli. 1514. 8. H. S. Leonhardi Aretini 1504. fol. H. S. Triplex conversio 1510. 1516. fol. H. S. Faber in Moralia Aristotelis. 1512. fol. H. S. Jodoci Clichtovei introductio & commentarius 1502. fol. apud Wolfgang Hopilium & Henr. Stephanum.

Textus abbreviatus *Physicæ* 1504. fol. H. S. Fabri introductio in Aristotelis Physicam & Metaphysicam. 1504. 1510. fol. H. S.

Aristotelis περὶ ἀκουστῶν, & de admirandis auditionibus, lineisque insecabilibus, & *Sotionis* quædam, nec non *Theophrasti* liber de characteribus morum auctior capitibus octo postremis, & fragmenta aliorum librorum sex servata à Photio Cod. 278. Paris. 1557. 8. H. S.

Hermes trismegistus, Latine, 1505. 8. H. S.

Orus Apollo Niliacus de Hieroglyphicis notis, à Bernardo Trebatio Latinitate donatus. 1530. 8. R. S.

Fragmenta *Pythagoricorum* ad calcem Diogenis Laërtii. 1570. 1594. 1615 8. H. S. De fragmentis illis dixi lib. 2. cap. 13. de Laërtio lib. 4. cap. 19.

Poësis Philosophica sive fragmenta *Empedoclis*, *Xenophanis*, *Parmenidis*, *Cleanthis*, *Epicharmi*, *Timonis*, *Critiæ*, *Orphei*, *Musæi*, *Lini*, *Pythagoræ*,

2011 Ministerio de Cultura

ræ, nec non *Heraclitì* ac *Democriti*. 1574. 8. H. S. De his lib. 2. cap. 23.

Plutarchi Opera Græce. ſex Voluminibus 1572. 8. Eadem Latine variis interpretibus, cum notis Xylandri, Cruſerii & H. Stephani, atque indicibus. Volumina ſeptem. 1572. 8. H. S. Gallice Jac. Amioto interprete. 1625. fol. F. S. De hoc lib. IV. cap. 11.

Sexti Empirici Pyrrhoniæ hyptypoſes, Latine H. Stephano interprete cum ejus caſtigationibus & notis, 1562. 8. H. S. De hoc libr. IV. cap. 18.

Maximi Tyrii, Platonici Philoſophi ſermones Græce cum Coſmi Paccii verſione 1557. 8. H. S. De hoc lib. IV. 23.

Sententiæ Græco-Lat. 1566. 8. R. S.

MATHEMATICI. *Euclidis* elementa. Pariſ. 1515. 1516. fol. H. S.

Apollonii Pergæi Conica. Pariſ. 1626. forma minore. R. S.

HISTORICI. *Euſebii* Chronicon, Latine. Parlſ. 1512. 1518. 4. H. S.

Strabo Græce & Lat. cum notis Iſ. Caſauboni. 1620. fol. A. S.

Dionyſius Alex. de ſitu orbis, Græce cum ſcholiis Euſtathii 1547. 4. & Græce ac Lat. cum iisdem ſcholiis, & cum Pomponio Mela, & Æthico, 1577. 4. H. S.

Dicæarchi Geographica quædam, Græce. 1589. 8. H. S.

Herodotus & *Cteſiæ* quædam. Græce 1570. fol. Idem Latine 1566. fol. H. S. & Græce ac Lat. cum H. Stephani Apologia pro Herodoto 1592 fol. H. S. & 1618. fol. P. S. Henrici Stephani traitté præparatif a l'Apologie pour Herodote. 8. 1566. H. S.

Ἐκ τῶν Κτησίου, Ἀγαθαρχίδου, Μέμνονος ἱστορικῶν ἐκλογαί (ex Photii Cod. 72. 250. & 224.) Ἀπωιάνου Ἰβηρικὴ καὶ Ἀννιβαϊκή. Omnia primum edita cum H. Stephani caſtigationibus. Græce 1557. 8. *Cteſiæ*, *Agatharchidis* ac *Memonis* eclogæ, Græce cum Laur. Rhodomanni verſione 1594. 8. H. S.

Thucydides Græce & Latine. 1564. 1585. fol. H. S.

Xenophon Græce, & ſeparatim Latine 1560. fol. H. S. Græce iterum 1581. fol. H. S. Græce & Lat. 1625. fol. A. S.

Diodori Siculi libri quindecim de quadraginta, cum H. Stephani caſtigationibus. Decem ex his quindecim nunquam prius fuerunt editi. Græce 1559. fol. H. S.

2011 Ministerio de Cultura

Arrianus de Alexandri M. expeditione, Græce cum Bonav. Vulcanii verſione 1575. fol. H. S.

Dionyſii Halicarnaſſei hiſtoria Antiquitatum Rom. Græce 1547. fol. R. S. eadem Latine 1588. fol. H. S.

Dionis Caſſii libri XXIII. a trigeſimo ſexto ad duodeſexageſimum usque Græce 1548. fol. R. S. Idem Græce & Latine, addita Guil. Xylandri verſione. 1592. fol. H. S.

Joannes Xiphilinus Græce. 1551. 4. & Latine 1552. 4. R. S. Græce & Lat. 1592. fol. H. S.

Appiani Romanæ Hiſtoriæ. Græce 1551. fol. C. S. Iberica & Hannibalica Græce 1557. 8. cum Cteſiæ, Agatharchidis & Memnonis eclogis: & latine 1560. 8. H. S.

Herodianus cum Politiani interpretatione, hujusque partim ſupplemento partim examine H. Stephani & emendationibus & locorum quorundam expoſitionibus: & libri primores duo *Zoſimi* primum Græce editi, cum Lat. verſ. 1581. 4. H. S.

Hiſtoriæ Romanæ ſcriptores Græci *Xiphilinus* & *Herodianus* Græce & Latine, & ſex Latini ſcriptores Hiſt. Auguſtæ & Ammianus Marcellinus cum Pſeudo Feneſtella de Magiſtratibus ſacerdotiisque Romanorum & Pomponio Læto de Rom. Magiſtratibus, ſacerdotiis & legibus. 1544. 8. quatuor Volum. R. S.

Varii Hiſtoriæ Rom. ſcriptores partim Græci partim Latini in unum corpus redacti, itidem quatuor Volum. 1568. 8. H. S. In hac collectione occurrunt Vol. I. Caroli Sigonii Faſti Conſulares & triumphales cum comment. & liber de Nominibus Rom. nec non Vellejus Paterculus. In Volumine ſecundo *Xiphilinus* & *Herodianus* Græce & ſeorſim Xiphilinus Latine ex Guilelmi Blanci, Albienſis verſione & Herodianus ex verſione Politiani. Volumine tertio Svetonius, ſex Hiſt. Auguſtæ ſcriptores, Sex. Aurelii Victoris Epitome, Pomponii Læti Compendium Hiſt. Romanæ ab interitu Gordiani junioris ad Juſtinum III. Jo. Bapt. Egnatii de Romanis principibus libri III. Quarto denique volumine Ammianus Marcellinus & Eutropius cum locuplete in omnia indice.

Diogenes Laërtius de vitis Philoſophorum Græce & Lat. 1570. & cum notis Iſaaci Caſauboni 1594. 8. H. S.

Plutarchi Opera Græce & Lat. Pariſ. 1624. fol. A. S.

Eunapius de vitis Philoſophorum & Sophiſtarum. Græc. & Lat. 1616. 8.

2011 Ministerio de Cultura

Æsopi vita & fabulæ. Græce 1546. 4. R. S. & Latine. 1537. 1545. 8. R. S.

Apophthegmata Principum, Philosophorum &c. Græce & Lat. 1568. 12. H. S. Latine 1547. 8. R. S.

Rhetores. *Aristotelis* Rhetorica, Gallice 1529. 1624. 8. R. S.

Dionysii Halicarnassei scripta quædam Rhetorica, Græce 1547. fol. R. S. Responsio ad Cn. Pompeji Epistolam qua ille de reprehenso ab eo Platonis stylo conquerebatur. Ejusdem Dionysii comparatio. Herodoti cum Thucydide & Xenophontis, Philisti, Theopompi inter se. Ejusdem ad Ammæum Epistola, & de præcipuis linguæ Græcæ autoribus elogia. Maximi Sophistæ (*) libellus περὶ ἁλύτων ἀνθέσεων. Græce 1555. 8. C. S.

Oratorum veterum Orationes, *Æschinis*, *Lysiæ*. *Andocidis*, *Isæi*, *Dinarchi*, *Antiphontis*, *Lycurgi*, *Herodis*, *Demadis*, *Antisthenis*, *Alcidamantis* & *Gorgiæ*. Græcè cum castigat. & separatim Latine Æschinis Oratt. III. ex versione Hieron. Wolfii, Demosthenis pro Ctesiphonte, Dionysio Lambino: Lysiæ pro cæde Eratosthenis, H. Stephano, in Eratosth. & in Alcibiadem & in negotiatores frumentarios, Claud. Goulartio interprete, 1575. fol. H. S.

Isocrates Græce & Lat. cum nonnullis Gorgiæ & Aristidis 1593. fol. H. S. Isocrates Græce & Lat. 1604. 8. P. S.

Aristidis Orationes. 1604. 8. tribus Vol. Græce & Lat. P. S.

Themistii Orationes XIII. sex posteriores novæ, cæteræ emendatiores. 1562. 8. Græce H. S.

Polemonis & *Himerii* declamationes & eclogæ, Græcè, & ῥητορικῶν προγυμνασμάτων παραδείγματα ἐκ διαφόρων σοφιστῶν συλλεγέντα, 1) κοινὸς τόπος κτ' ἀργῦ. p. 76. 2) ἐγκώμιον χειμῶνος, p. 77. 3) ψόγος θέρους p. 78. 4) ἐγκώμιον Θερσίτου. p. 79. 5) ψόγος ἀμπέλου. p. 82. 6) σύγκρισις Αἴαντος καὶ Ἀχιλλέως p. 84. 7) σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου. p. 86. A. 1567. 4. H. S.

Conciones sive *Orationes* ex Græcis Latinisque Historicis excerptæ, Græcis quidem *Herodoto*, *Thucydide*, *Xenophonte*, *Polybio*, *Arriano*, *Herodiano*: Latinis Sallustio, Livio, Tacito, Curtio, Ammiano Marcellino.

(*) Hunc dedi Græce & Lat. Volum. IX. hujus Bibl. p. 569.

2011 Ministerio de Cultura

cellino. Ex Græcis excerptæ interpretationem Latinam adjunctam habent novam vel recognitam ab H. Stephano, præfixis argumentis, & indice in ſua cauſarum genera digeſtas orationes exhibente. 1570. fol. H. S.

Petri Valentis, Græcarum litterarum Profeſſoris Regii de laudibus *Homeri* oratio habita in Regio Cameracenſi auditorio. Pariſ. 1621, 8. A. S.

Epiſtolia, Dialogi breves, *Oratiunculæ, poëmatia*, ex variis utriusque linguæ ſcriptoribus. 1577. 8. H. S. In hoc parvo volumine exhibentur Græce primum deinde etiam Latine, *Bruti* Epiſtolæ XXXV. cum reſponſionibus & verſione duplici Rainutii Florentini ad Nicolaum V. & altera H. Stephani. *Apollonii* Tyanenſis Epiſtolæ LXXXIV. cum litteris Phraotæ Regis ad Jarcham Indorum Philoſophum qua ei Apollonium commendat, & Veſpaſiani Imp. ad Apollonium. Ex *Phalaridis* Epiſtolis, tredecim. Ex *Juliani* Imp. ſeptem. Ex *Syneſii*, duodetriginta breviores. *Dionyſii* Sophiſtæ Antiocheni Epiſtolæ XLVI. Ex *Gregorii* Nazianzeni Epiſtolis, XXXVI. Ex *Baſilii* M. ſeptem. Baſilii ejusdem & *Libanii* Epiſtolæ mutuæ XVIII. *Luciani* ad Nigrinum Epiſtola, & Dialogi breviores XXXII. *Dionis Chryſoſtomi* Diſſertationes breviores περὶ νόμων, περὶ ἔθους, περὶ βασιλείας ἢ περὶ τυραννίδος, περὶ ἐλευθερίας, περὶ ὁμονοίας ἐν Νικαίᾳ, πεπαυμένης τῆς στάσεως. περὶ ὁμονοίας πρὸς Ἀπαμεῖς. Διάλεξις ἐν τῇ παιρίδι. πολιτικὸς ἐν τῇ παιρίδι. *Ariſtidis* monodia in Smyrnam terræ motu obrutam, & palinodia in ejusdem inſtaurationem. προσφωνητικὸς ſive gratulatio Smyrnæa coram Imp. Commodo cum Smyrnam ingrederetur. *Themiſtii* Euphradæ Oratio in eum qui petiverat ut ex tempore haberet Orationem. *Theocriti* Idyllia III. Bucoliaſtæ, paſtor, & Cupido κηριοκλέπτης ſive favos furans. *Moſchi* Idyllia III. *Bionis* VI. cum metaphraſi duplici Laur. Gambaræ & H. Stephani. Bruti Epiſtolæ Latine ſcriptæ & excerptæ è Ciceronianis. Ciceronis tres breviores ad Brutum, & aliæ breves ad alios, quinquaginta, & ad Atticum XXXII. & diverſorum ad Ciceronem XXIII. Cæſaris tres breves Epiſtolæ ex libro IX. Epiſtolar. Ciceronis ad Atticum. Plinii Secundi Epiſtolæ breviores LVII. Dialogi breves

ex

2011 Ministerio de Cultura

ex Ciceronis partitionibus Oratoriis & 1. Tuſculanar. & 1. de legibus. Orationes breves, Ciceronis Philippica quarta & ſexta. Salluſtii in Ciceronem, & Ciceronis reſponſio. C. Cottæ Conſulis ad Populum, ex Salluſtii Hiſt. Poëmatia, Moretum ex cataſectis Virgilii. Satira incerti auctoris (Mich. Hoſpitalii) quæ inſcribitur *Lis*.

Dialogi aliquot *Luciani* per Eraſmum verſi. 1530. 1533. 136. 1548. 8. R. S.

Poetæ Græci principes Heroici carminis, Græce, luculento charactere 1566. fol. 2. Volum. De hac collectione dixi lib. 5. c. 16. Volumine VII. p. 723.

Homerus Græce & Lat. 1588. 12. H.S. & cum Colutho atque Tryphiodoro. 1604. 12. P.S.

Homeri & Heſiodi certamen, *Herodotus* & *Plutarchus* de Vita Homeri Græce. In Homerum epigrammata. *Matronis* & aliorum parodiæ Homericæ, præmiſſa de illis H. Stephani Diſſertatione. Homericorum heroum epitaphia cum duplici interpretatione Latina 1573. 8. H.S. De Epitaphiis hiſce, in quibus aliqui peplum Ariſtotelis ſibi viſi ſunt deprehendere, dixi lib. 3. c. 6. §. 35. De parodiis lib. 2. c. 7. §. 2. & de certamine lib. 2. c. 8. §. 2. ſeq.

Anacreontis Odæ Græce & Lat. 1554. 4. H.S. & 1556. 8. R.S. Les Odes d'Anacreon par Remy Belleau. 1585. M.P.

Pindarus Græce & Lat. cum ſcholiis Græcis. 1599. 4. P.S.

Pindarus & Lyrici. 1560. 1566. 1586. forma minore. H.S. & 1600. 1612 1626. P.S. De hac collectione dictum lib. 2. cap. 15. §. 9. Eadem cum Pindaro recuſa etiam Hieron. Commelini typis 1598. 8.

Æſchylus Græce cum ſcholis Græcis 1557. 4. H.S. Henr. Stephani annotatt. in Sophoclem & Euripidem. 1568. 8. H.S.

Sophocles Græce cum ſcholiis Græcis. 1568. 4. H.S. & Græce ac Latine cum iisdem ſcholiis 1603. 4. P.S.

Euripides Græce & Lat. cum ſcholiis Græcis 1603. 4. P.S.

Tragœdiæ ſelectæ *Æſchyli* Prometheus vinctus cum verſione Matthiæ Garbitii, *Sophoclis* Ajax, Electra & Antigone cum verſione duplici, proſaria in Ajace, Joach. Camerarii, in cæteris vulgata, per Franciſcum Portum raptim recognita, & metrica Georgii Rotalleri. *Euripidis* Hecuba, Iphigenia in Aulide, Medea & Alceſtis cum verſione

2011 Ministerio de Cultura

sione prosaria ex Melanchthonis prælectionibus & Dorotheo Camillo, sed recognita multis locis, & Hecuba ab Erasmo & Medea à Buchanano carmine reddita 1567. 12. H. S.

Comicorum Græcorum sententiæ 1569. 12. H.S. Hanc collectionem recensui lib. 2. cap. 11. §. 11. Eandem recudi fecit & præter H. Stephani versionem latinam, interpretatione duplici metrica donavit Christianus Egenolphus. Francof. 1579. 8.

Apollonii Argonautica Græce cum scholiis Græcis 1574. 4. H. S.

Lycophron Græce & Lat. cum scholiis Græcis Is. Tzetzæ 1601. 4. P. S.

Callimachi hymni cum scholiis Græcis 1577. 4.

Theocriti, Moschi, Bionis Idyllia 1579. 1586. 12. H.S. Nonnulla ex interpretatione Henrici Stephani 1556. 4. R. S.

Anthologia sive florilegium Epigrammatum Græcorum, Græce. 1566. 4. H. S. Epigrammata selecta, Latine versa 1570. 8. H.S. Epigrammata selecta, & Musæi poëmation, Florente Christiano Interprete 1608. 8. R. S.

La Venerie d'*Oppien* par Florent Chretien 1575. 4. M. P.

CRITICI *Photii* Bibliotheca Græce & Lat. 1612. fol. P. S.

Henrici Stephani de Criticis veteribus Græcis & Latinis, eorumque variis apud Poëtas potissimum reprehensionibus: cum specimine restitutionis Servii in Virgilium, & magnæ ad ejus commentarios accessionis 1586. 4. H. S.

Ejusdem de bene instituendis Græcæ linguæ studiis, & de parum fidis Græcæ linguæ magistris, cautioneque in illis legendis adhibenda. 1587. 4. H. S.

Ejusdem paralipomena Grammaticarum Græcæ Linguæ Iustitutionum. 1581. 8.

De vera pronunciatione Græcæ linguæ, commentarii Theod. Bezæ, Jacobi Ceratini, Adolphi Mekercki, Brugensis: Mich. Hospitalii: & de recta pronunciatione linguæ Latinæ, Justi Lipsii dialogus 1587. 8. H. S.

Erasmi de recta Græcæ & Lat. Linguæ pronunciatione, & de conscribendis Epistolis. 8. R. S.

Thomæ Smithi de Græcæ linguæ pronunciatione 1568. 4. R. S.

Manuelis Moschopuli περὶ χρεῶν de examinanda Oratione 1545. 4. R. S.

Nic.

2011 Ministerio de Cultura

Nic. Clenardi Inſtitutiones Græcæ 1549. 4. R. S. & 1551. 8. C. S. & cum ſcholiis Petri Anteſignani 1568. 4. R. S.

Lud. Enoci de Græcarum litterarum doctrina 1555. 8. R. S.

Linguæ latinæ cum Græca collatio 1554. 8. C. S.

Conformité du language François avec le Grec. 1566. 8. H. S. & 1569. R. S.

Alphabetum Græcum 1548. 1550. 1554. 1566. 8. Alphabetum Græcum & Hebraicum 1600. 8. P. S.

De abuſu Græcæ Linguæ in quibusdam vocibus quas Latini uſurpant. 1563. 1573. 8. H. S. Confer lib. VII. hujus Bibl. p. 74. ſq.

Iſ. Caſauboni commentarius ad librum primum Polybii. 1617. 8. A. S.

Guil. Budæi Commentarii Græcæ linguæ, longe melior, plenior, nitidor priore editio. 1548. fol. R. S.

Francofordienſe emporium. Ejus encomium. Equi laus & vituperatio. Baccharæ laudatio. Cœna Poſthiana. Methyſomiſia auctore Henrico Stephano. Epigrammata ex Anthologia contra ebrietatem, cum Latina Joſephi Scaligeri interpretatione. Libanii deſcriptio ebrietatis, & Baſilii, Græce & Latine. Luciani Orationes pro ebrietate & contra ebrietatem. Ebrioſi habitus à Lycone. Ebrietatis accuſatio ex Seneca & Plinio. 1574. 8. H. S.

Philippi Cattierii exercitationes quatuor, ex pluribus ſelectæ, ex quibus diſcere eſt quo pacto Bibliotheca Græca inſtituenda ſit, & ſtudia litterarum dirigenda. 1647. 4. A. S.

Lacrymarum Heracliti & riſus Democriti ſcena, authore Petro Valente, cum Euripidis Hecubam interpretaturus eſſet in Regia ſchola. Pariſ. 1623. 8. A. S.

Plutarchi de vitioſo pudore, de la honte vicieuſe, par Franc. le Grand 1544. 8. C. S.

Henrici Stephani theſaurus linguæ Græcæ 1572. ſeq. fol. quatuor Volum. de hoc dixi, & de Budæo quoque lib. V. c. 40. Vol. X. p. 79. ſq.

Lexicon Ciceronianum Græco-Latinum, ſive Lexicon ex variis Græcorum ſcriptorum locis è Cicerone interpretatis collectum ab Henrico Stephano & Loci Græcorum authorum cum Ciceronis interpretationibus 1557. 8.

Dictionarium Latino-Græcum 1554. 4. C. S.

2011 Ministerio de Cultura

XXI. Collectiones ſcriptorum Græcorum quos primus dedit luci, & ingentia in haſce litteras merita propriis teſtata lucubrationibus, ſingularem locum hic vindicant *Joanni Meurſio*, filio Jacobi Meurſii Eccleſiaſtæ in pago Hagæ vicino Losdunenſi, cui Hypocriticum ſuum Minutianum A. 1598. dedicavit. Quamquamvero non erat quod Lugdunenſem Batavorum Academiam illius pœniteret, in qua Hiſtoriam & Græcam linguam cum magna laude ab Ao. 1610. per multos annos docuit, atque editis etiam Athenis Batavis, a) Academiæ ipſi & ejus Doctoribus pulcherrimum ſtatuit monumentum: tamen odio gravatus patroni ſui Oldenbardenveldii A. 1625. non invitus Soram Danorum abiit, & in illa ſexagenarius conceſſit fatis A. 1639. 20. Sept. Non animus eſt omnium ejus ſcriptorum Catalogum texere, qui in libris pluribus eſt obvius b) ſed tantum referre ſub unum conſpectum Græcos ſcriptores, Græcasque collectiones quas illi debemus, & vel alibi in Bibliotheca hac memoratas ac deſcriptas indicare, vel diligentiorem earundem tradere notitiam.

1. *Variorum Divinorum* liber unus, in quo Auctores Theologi varii, antehac nunquam vulgati. Lugd. Batav. apud Iſaacum Elzevirium 1619. 4. In hoc volumine habentur Græce:

Cyrilli Alex. in transfigurationem Domini. ΚΥΡΙΛΛΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, εἰς τὴν ἁγίαν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, Λόγος ά. pag. 1. Incip. εἰ μὲν εὖ εἰδότες ἀθλεῖν. Exſtat in edit. Græco Lat. Operum Cyrilli Alex. Aubertina Tom. V. parte 2.

Anaſtaſii

a) A. 1625. 4. Lugduni Batavorum lucem viderunt Jo. Meurſii Athenæ Batavæ, ſive de Urbe Leidenſi & Academia virisque claris qui utramque ingenio ſuo atque ſcriptis illuſtrarunt, libri duo. Horum poſteriore libro Doctorum Academiæ ſingulorum effigiem, vitam & ſcripta, & p. 191. ſeq. ſuam ipſius exhibet.

b) Præter Meurſium ipſum in Athenis Batavis, catalogum ſcriptorum ejus dabunt ſchediaſma peculiare à filio editum Soræ 1641. 4. Valerius Andreas in Bibliotheca Belgica, p. 36. Franciſcus Swertius in Athenis Belgicis: p. 448. Henningus Witte in memoriis Philoſophorum p. 482. ſeq. Adolphus Clarmundus ſive Rudigerus parte 2. Vitarum editarum Germanice p. 98. ſeq. Martinus Hanckius de Romanarum rerum ſcriptoribus libro I. & ſecundo maxime, c. 88. Albertus Bartholinus de ſcriptis Danorum p. 76. & Joannes Mollerus ὁ μαχαίτης in ſuis ad eundem paralipomenis: p. 284. Jo. Valentinus Schramm, Iſenaco Thuringus, diſſ. de vita & ſcriptis Joannis Meurſii, Lipſ. 1715. 4.

2011 Ministerio de Cultura

Anastasii Antiocheni in Annunciationem B. Virginis sermones II. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας, εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναχράντου, καὶ θεοτόκου, Μαρίας, Λογοι β΄. p. 17. 33. Prior incip. σήμερον ἡμῖν ὦ ἄγιοι παῖδες. Alter: τί πάλιν ἀπὸ γῆς ὁ μέγας βάλεται Γαβριὴλ ἡμῖν; Græce & Lat. in Auctario novo Combefisiano T. 1. p. 850. & 862.

Andreæ Cretensis in vitam humanam & defunctos. ΑΝΔΡΕΟΥ Ἱεροσολυμίτου, Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, καὶ εἰς κοιμηθέντας, Λόγος ά. p. 39. Incipit: ὄντως ὡς ἀληθῶς. Græce & Lat. in Andrea Cretensi Combefisii Paris. 1644. fol. p. 229.

Methodii de libero arbitrio, ΜΕΘΟΔΙΟΥ, Περὶ τοῦ αὐτεξουσίου. Λόγος ά. p. 89. Incip. ὁ μὲν Ἰθακήσιος. Græce & Lat. in Methodio Combefisii Paris. 1644. fol. p. 347.

Timothei Presb. de iis qui ad Ecclesiam accedunt. ΤΙΜΟΘΕΟΥ, Πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως, Περὶ τῶν προσερχομένων τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, Λόγος ά. p. 111. De aliis integrioribus sive interpolationibus hujus scripti editionibus Græco-latinis dixi Volum. VII. p. 490. sq.

Ejusdem (sive S. Maximi potius) sermo de duabus CHristi naturis. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. pag. 127. Incip. ὁ Ἄρειος τὰς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ. sub S. Maximi nomine edidit Combefisius T. 2. ejus Opp. p. 76. Vide & T. 2. auctarii novi Combefisiani p. 445.

Hilarionis Monachi (circa A. C. 1450.) de Eucharistico pane Græcorum & Latinorum. ΙΑΑΡΙΩΝΟΣ Μοναχοῦ, Περὶ ἄρτου μυστικοῦ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀζύμου τῶν Λατίνων. Λόγος ά. p. 131. Incipit. ἐν τῷ μὲν διαλέγεσθαί με. Græce & Lat. in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. pag. 655.

2011 Ministerio de Cultura

2. Auctores *Muſices* antiquiſſimi non antea editi, *Ariſtoxeni* elementa harmonica libri III. p. 1. *Nicomachi* Geraſeni enchiridion Harmonices, libri II. p. 63. *Alypii* Iſagoge Muſica, liber I. p. 95. Joannis Meurſii ad Ariſtoxenum, Nicomachum & Alypium ex Codice MS. Bibl. Leidenſis Græce editos notæ p. 125-196. Lugd. Bat. 1616. 4. De hiſce ſcriptoribus dixi lib. III. hujus Bibl. c. 9.
3. *Euſebius*, *Polychronius* & *Pſellus* in Canticum Canticorum. Græce. Lugd. Bat. 1616. 4. Vide lib. V. c. 16. Volum. VII. p. 751. ſeq.
4. *Heſychii* Mileſii, Viri illuſtris de viris doctrina claris liber cum verſione Hadriani Junii, ejusque & H. Stephani & uberioribus Meurſii notis. Ejusd. Heſychii de rebus patriis CPoleos, & *Beſſarionis* Cardinalis Epiſtola ad pædagogum filiorum Thomæ Palæologi, Anconam, utraque Græce primum (Beſſarionis Græcobarbare, ut ſcripta eſt) à Meurſio edita, & Latina verſione & notis donata. Lugd. Bat. 1613. 8.
5. *Antigoni* Caryſtii hiſtoriarum mirabilium collectanea; Græce & Lat. cum notis Meurſii. *Apollonii* Dyſcoli Alexandrini Grammatici Hiſtoriæ commentitiæ liber Græce & Lat. cum Meurſii notis & de Apolloniis ſyntagmate, *Phlegontis* Tralliani de rebus mirabilibus & de longævis libellus ac de Olympiis fragmentum, Gr. Lat. cum notis. Lugd. Bat. 1619. & 1620. 4.
6. *Conſtantini* Porphyrogennetæ Opera Græce & Latine, niſi quod Tactica ex Codice Palatino primum edita Græce tantum, cum Meurſii notis, cujus etiam notæ accedunt ad librum de adminiſtrando Imperio, ſicut ad librum de thematibus, notæ Fed. Morelli. Conſtitutiones exhibitæ ex editione meliore Caroli Labbei. Prodiit hæc collectio Lugd. Bat. 1617. 8. De Conſtantini hujus ſcriptis fuſe dictum à me lib. 5. cap. 5. §. 17. Volum. VI. p. 486. ſeq.
7. *Æliani* & *Leonis* Imp. Tactica ſive de inſtruendis aciebus Græce & Latine, quorum hic Græce primum opera Joannis Meurſii, ille cum Sixti Arcerii nova interpretatione Latina, ambo notis & animadverſionibus illuſtriores in lucem exeunt. Accedunt præliorum aliquot deſcriptiones Græce & Latine (*) & nonnulla alia, additis tabulis æneis

(*) Pugnæ Leuctricæ, ex Diodori Sic. lib. XV. Pugnæ ad Mantinæam inter Epaminondam ac Lacedæmonios ex Xenophontis Hellenicon libro VII. in fine, Pugnæ Romanorum & Charthaginenſium ad Cannas ex Polybii lib. III. Pugnæ inter Narſetem Perſarum Regem

2011 Ministerio de Cultura

æneis & Modesti, veteris Latini scriptoris libello de vocabulis militaribus. Lugd. Bat. 1613. 4.

8. *Constantini Manassis* Annales versibus Politicis, Græce antea non editi, cum Jo. Leunclavii versione & Meursii notis. ibid. 1616. 4.

9. *Palladii* Episcopi Helenopoleos Historia Lausiaca, sive Vitæ SS. Patrum ad Lausum, Græce cum notis. Lugd. Bat. 1616. 4.

10. *Philostrati* Lemnii Sophistæ Epistolæ XIII. partim nunquam, partim auctiores editæ cum Diss. Meursii de Philostratis. ibid. 1616. 4.

11. Ad *Georgii Codini* Origines CPolitanas à Georgio Dousa Jani F. Græce & Latine editas notæ, Aureliæ Allobrogum sive Genevæ 1607. 8. & inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1655. fol. De hoc Volum. VI. p. 476. seq.

12. *Procopii* Gazæi in libros Regum & Paralipomenon scholia, Græce antea non edita, cum versione Ludov. Lavateri, Tigurini. Lugd. Batav. 1620. 4. De hoc Volum. VI. p. 258. seq.

13. *Theophylacti*, Archiepiscopi Bulgariæ Epistolæ LXXV. Græce. Lugd. Batav. 1617. 4. De hoc Volum. VI. p. 254. seq.

14. *Theodori Metochitæ* Historiæ Romanæ à Julio Cæsare ad Constantinum Magnum liber singularis, cum versione Meursii & notis. Lugd. Bat. 1618. 4. In Athenis Batavis quæ A. 1625. viderunt lucem p. 197. Meursius inter parata à se ad editionem, memorat Theodori Metochitæ Historiarum libros quatuor, cum versione & notis: & Græce cum animadversionibus suis *Athenæi* Mechanica, *Apollodori* Poliorcetica, *Julii Africani* Cestos, *Meletium* de natura hominis, *Harpocrationem*, & Græce denique ac Latine *Menandrum* Rhetorem de divisione causarum in genere demonstrativo. Nihil horum ab illo tempore constat editum esse à Meursio: quos autem vocat historiarum Theodori Metochitæ libros, hos Græce pridem habemus vulgatos post id tempus sub nomine *Michaëlis Glycæ* Annalium, de quibus dixi Volum. VI. p. 156. Non vero Glycam sed Theodorum esse illarum auctorem Meursius persuasit sibi ex MSto Codice, unde & Henricus Ernstius lib. 2. Observationum cap. 36. p. 161. *Annalium auctor quod non sit Michaël Glycas cognomento Siculus sed Theodorus Metochi-*

 ta,

gem & Francos atque Alemanos ex Agathiæ lib. 2. Armaturæ Macedonum ac Romanorum comparatio ex Polybii ecloga Hist. XVII. præliorum Alexandri cum Thracibus, Triballis, Getis, Taulantiis, & ad Granicum amnem cum Persis, ex Arriani libro I.

2011 Ministerio de Cultura

ta, Clariſſ. Dn. Meurſius manifeſto deprehendit, qui Annales ipſos ex MS. auctiores Græce & Latine in lucem emittet. Pro eadem ſententia militat V. C. Chriſtophorus Frid. Bodenburgius, Rector Gymnaſii Berolinenſis in diſſertatione inſerta Miſcellaneis Lipſienſibus T. XII. p. 23. ſeq. Idem teſtatur manu exaratum ſe habere Theodori Metochitæ χρονικὸν ἀπὸ κτίσεως κόσμου διεξιὸν ὅσα τε ἔξω οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κ. τ. λ. illum ipſum ſcilicet Codicem ex quo Meurſius hiſtoriam illam publici juris facere voluit, & quem laudati Bodenburgii anteceſſori donavit illuſtris Vir Samuel Pufendorfius, cui aliorum poſtumorum Meurſianorum editionem debemus.

15, *Lycophronis* Chalcidenſis Alexandra, poëma obſcurum cum metaphraſi Joſephi Scaligeri, & Meurſii amplo commentario quem compoſuit annos natus XVII. Lugd. Bat. 1597. 8. Idem commentarius recuſus in utraque editione Lycophronis luculenta Oxonienſi, illuſtris viri Joannis Potteri 1697. 1702. fol. ut dixi lib. 3. c. 16.

16. Ad *Theocritum* ſpicilegium. Lugd. Bat. 1597. 8. In hoc p. 170. *Adamantii* locum ex *Polemonis* Phyſiognomonicis emendandum docens, *oſtendam id*, inquit, *cum aliquando utrumque illum auctorem ab innumeris mendis vindicatum publico donabo.* Petri Scriverii decennum libros laudat p. 105. & 37. & ad calcem voluminis exhibet ſpeciminis loco capita quædam e ſuis Variarum Lectionum libris.

17. *Aſtrampſychi* verſus onirocritici, Græce & Latine cum notis & caſtigationibus. In capite ultimo mantiſſæ (*) Criticæ, ſubjectæ libro de luxu Romanorum, Hagæ Comitis 1605. 4. & Hafniæ 1631. 4.

18. *Helladii* Beſantinoi Grammatici Chreſtomathia ex Photii Cod. 279. cum verſione Andreæ Schotti & Meurſii notis, in quibus etiam de Dionyſiis variis diſſeritur. Ultrajecti 1687. 4. ad calcem librorum Meurſii poſtumorum de regno Laconico & Athenienſium Piræeo: & in Tomo decimo theſauri Antiquitatum Græcarum Gronoviani.

19. Gloſſarium Græco barbarum Lugdun. Bat. 1594. 4. & editio auctior 1614. 4. quo præter vocabulorum quinque millia & quadringenta, Officia atque dignitates Imperii CPolitani tam in Palatio quam Eccleſia aut militia explicantur & illuſtrantur. Vide quæ notavi Volum. X. p. 102.

Cætera

(*) Hanc mantiſſam omiſit Clariſſ. Grævius, qui Meurſii librum de luxu Rom. curavit recudi Tom. VIII. theſauri Antiquitatt. Rom.

2011 Ministerio de Cultura

Cætera ſcripta in quibus Meurſius antiquitatibus & ſcriptoribus Græcis inſignem lucem attulit, hæc ſunt, rarius antea obvia, ſed recuſa nuper in theſauro Antiquitatum Gronoviano, vel ex MSto auctoris recens in lucem prolata.

20. Æſchylus, Sophocles, Euripides, ſive de Tragœdiis eorum, libri tres; *nunc ex ipſius Auctoris chirographo aucti. Theſaur. Gronov. T. X.* p. 393. Lugd. Batav. 1619. 4.

21. Archontes Athenienſes, ſive de iis, qui Athenis ſummum iſtum Magiſtratum obierunt, libri quatuor, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo* (*) *aucti T. IV.* p. 1141. Lugd. Bat. 1622. 4.

22. Areopagus, ſive de Senatu Areopagitico, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. V.* p. 2065. Lugd. Batav. 1624. 4.

23. Athenæ Atticæ, ſive de præcipuis Athenarum antiquitatibus Libri III. *nunc ex ipſius Auctoris chirographo aucti T. IV.* p. 817. Lugd. Bat. 1624. 8.

24. Bibliotheca Attica, ſive de antiquis Atticis ſcriptoribus, eorumque item operibus deperditis, ordine nominum Alphabetico libri IX. *ex chirographo Auctoris nunc primum editi. Gronov. T. X.* p. 1393.

25. Fortuna Attica, ſive de Athenarum origine, incremento, magnitudine, potentia, gloria, vario ſtatu, decremento, & occaſu, liber ſingularis. *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. V.* p. 1677. Lugd. Bat. 1622. 4.

26. Atticarum Lectionum libri VI. in quibus antiquitates plurimæ proferuntur, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo aucti T. V.* p. 1757. Lugd. Bat. 1617. 4.

27. De Populis, & Pagis Atticæ, liber ſingularis, in quo antiquitates Atticæ plurimæ, *cum ſupplementis Auctoris*, & *Jacobi Sponii. T. IV.* p. 673. Lugd. Bat. 1616. 4. & paralipomena edita cum Theſeo Meurſii, Ultraj. 1684. 4.

28. Regnum Atticum, ſive de Regibus Athenienſium, eorumque rebus geſtis, libri III. *nunc ex ipſius Auctoris chirographo aucti T. IV.* p. 1017. Amſt. 1633. 4.

29. Themis Attica, ſive de Legibus Atticis, libri II. *T. V.* p. 1945. Trajecti ad Rhen. 1685. 4.

30. Bibliothecæ Græcæ libri tres, quibus litterarum ordine ſcriptores deperditi

(*) Meurſiana MSS. in Bibl. Regiam Holmienſen illata ſunt ex ſpoliis vaſtatâ in Bello Danico à Suecis Sora. Vide Nic. Heinſii Epiſt. ad Jo. Frid. Gronovium p. 474.

2011 Ministerio de Cultura

perditi recenſentur. Sed in *Diocle* deſinit, *ex chirographo Auctoris nunc primum editum opus T. X. Gronov.* p. 1181.

31. Cecropia, ſive de Athenarum arce, & ejusdem antiquitatibus, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. IV.* p. 905. Lugd. Batav. 1622. 4.

32. Ceramicus geminus, ſive de Ceramici Athenienſium utriusque antiquitatibus liber ſingularis poſtumus. *T. IV.* p. 957. Trajecti ad Rhen. 1663. 4.

33. Denarius Pythagoricus, ſive de numerorum, usque ad Denarium, qualitate, ac nominibus, ſecundum Pythagoricos, liber ſingularis, *T. IX.* p. 1329. Lugd. Bat. 1631. 4.

34. Dionyſius, ſive de Auctoribus iſtius nominis, eorumque ſcriptis, liber ſingularis, *& nunc primum ex chirographo Auctoris editus. T. X.* p. 577.

35. Eleuſinia, ſive de Cereris Eleuſiniæ ſacro, ac feſto, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. VII.* p. 109. Lugd. Batav. 1619. 4.

36. Græcia Feriata, ſive de Feſtis Græcorum, libri VI. *cum notis & marmore παυηγυρικα θ' ατ ψίων*, additis figuris. *T. VII.* p. 701. Lugd. Bat. 1619. 4.

37. De Funere liber ſingularis, in quo Græci & Romani ritus. *T. XI.* p. 1703. Hagæ Comitis 1604. 8. & deinde in Germania 8. licet titulus eundem annum & Hagam Comitis præferat.

38. De Heraclide Pontico, aliisque ejus nominis, & eorum operibus, diſſertatio, *nunc primum ex chirographo Auctoris edita. T. X.* p. 605.

39. Miſcellanea Laconica, ſive variarum Antiquitatum Laconicarum libri IV. poſtumi. *T. V.* p. 2281. Amſt. 1661. 4.

40. De Regno Laconico liber ſingularis poſtumus *T. V.* p. 2209. Ultraject. 1687. 4.

41. Græcia ludibunda ſive de Ludis Græcorum liber ſingularis, *cum ſupplementis Claudii Salmaſii. T. VII.* p. 941. Lugd. Bat. 1622. 4. & cum Danielis Souterii libris III. de tabula luſoria, alea & variis ludis. 1625. 8.

42. Orcheſtra, ſive de Saltationibus Veterum, liber ſingularis, *T. VIII.* p. 1234. Lugd. Bat. 1618. 4.

43. Panathenæa, ſive de Minervæ illo gemino feſto, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus. T. VII.* p. 77. Lugd. Bat. 1619. 4.

44. Pi-

2011 Ministerio de Cultura

44. Piræeus, ſive de Piræeo, Athenienſium portu celeberrimo, & ejusdem antiquitatibus liber ſingularis poſtumus. *Gronov. T. V.* p. 1929 Ultrajecti 1687. 4.
45. Piſiſtratus, ſive de ejus Vita, & Tyrannide, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus. T. V.* p. 1397. Lugd. Bat. 1623. 4.
46. De Puerperio Syntagma. *T. VIII.* p. 1417. prodierat cum libro de funere, Hagæ Comitis 1604. 8.
47. Solon, ſive de ejus Vita, Legibus, Dictis, atque Scriptis. liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. V.* p. 1993. Hafniæ 1632. 4.
48. Theophraſtus, ſive de illius libris, qui injuria temporis interciderunt, liber ſingularis. *T. X.* p. 621. Lugd. Bat. 1640. 12.
49. Lectiones Theophraſteæ, in quibus eorum librorum, qui ſuperſunt, loca aliquot emendantur. *T. X.* p. 647. Lugd. Bat. 1640. 12.
50. Theſeus, ſive de ejus vita, rebusque præclariſſime geſtis, liber ſingularis poſtumus *T. X.* p. 465. Ultraject. 1684. 4.

His denique accedunt, quibus in theſauris Antiquitatum locus datus non eſt (quoniam exempla primæ editionis in tabernis librariis adhuc exſtabant) 51. De Cretæ inſulæ rebus & antiquitatibus libri IV. De Cypro, libri II. & de Rhodo liber I. qui poſtumi commentarii ex potentiſſimi Sueciæ Regis Bibliotheca in lucem dati ſunt a celeberrimo Grævio Amſt. 1675. 4.

XXII. FRIDERICO SYLBURGIO Veterenſi, diſcipulo Laurentii Rhodomanni (a) accurate recenſitos & ex Wecheliana atque Commeliniana officina emendate excuſos, inſignes ſcriptores Græcos in acceptis referimus, notis & caſtigationibus eruditis, locupletiſſimisque indicibus Græcis & Latinis inſtructos atque exornatos, *Ariſtotelem*, Græce, quinque Voluminibus Francof. apud Wechel. 1587. 4. cum ſcriptis nonnullis *Theophraſti*, *Alexandri* Aphrodiſ. *Caſſii*, *Sotionis*, *Polemonis*, *Adamantii* & *Melampodis*: *Dionyſium* Halicarnaſſeum, Græce & Latin. Francof. 1586. fol.

(a) Vide ſi placet quæ de Sylburgio dixi Volum. 2. hujus Bibl. p. 168. ſeq. ubi Ariſtotelem ejus recenſeo. Epitaphium illi Heidelbergæ poſitum ita ſe habet: *V. Cl. Friderico Sylburgio Wetterano Haſſo, Græcæ linguæ Inſtauratori accuratiſſimo, Philoſophicorum atque ac Hiſtoricorum ſcriptorum Anagnoſtæ diligentiſſimo, nimiis tandem vigiliis ac typographicis laboribus conſumto & die Febr. ult. XVI. A. C. MDXCVI. Æt. LX. è vivis Heidelbergæ erepto, Monumentum hoc Memoriæ & Honoris ergo fieri fecit Hares.*

2011 Ministerio de Cultura

apud Wechel. *Clementem* Alex. Græce, Heidelberg. apud Commelin. 1592. fol. *Juſtinum* Martyrem, ibid. 1593. fol. Græce & Latine. Nec non *Theodoriti* libros XII. de curatione Græcarum affectionum, Græce & Lat. apud Commelin. 1592. fol. *Andreæ* Cretenſis in Apocalypſin, Græce & Lat. ibid. 1592. fol. *Etymologicon* magnum, Græce 1594. apud Commelin. fol. *Apollonii* Grammaticii Syntaxin, Græce & Latin. Francof. apud Wechel. 1590. 4. *Saracenica* ſive collectionem ſcriptorum de rebus ac religione Turcorum, Græce & Latine editam apud Commelin. 1595. 8. de qua lib. V. c. 5. §. 27. Volum. VI. p. 689. ſq. Sententias (a) *Theognidis, Phocylidis, Pythagoræ, Solonis, Naumachii, Callimachi, Eveni Parii, Rhiani, Eratoſthenis, Panyaſidis, Lini, Menecratis, Poſidippi, Metrodori, Simonidis & Antimachi,* Græce & Lat. Heidelb. 1596. 8. apud Commelin. & Francof. 1603. 8. & Ultraject. 1651. 12. de quibus lib. 2. cap. XI. §. 7. Idem Sylburgius operam non contemnendam præſtitit *Herodoto,* quæ in editione hujus ſcriptoris Græco latina luculenta Wecheliana Francof. 1608. fol. curante Gothofredo Jungermanno conſpicitur. Nic. Clenardi Grammaticam Græcam poſt Petrum Anteſignanum illuſtravit ſupplevitque Francof. apud Wechel. 1580. 4. 1587. 8. & Hanov. 1602. 4. Ejusdem rudimentorum Græcæ Linguæ ad poſtremam Rameæ Grammatices editionem conformatorum libri III. intermiſtis plenioribus præceptis. ibid. 1582. 8. Alphabetum Græcum. 1591. 8. (b) Henricum Stephanum quoque adjuvit in adornando Græcæ linguæ theſauro, compoſuitque Catalogum MSS. Codicum Græcorum Bibliothecæ divitis Palatinæ, qui cum Henr. Altingii Hiſt. Eccleſ. Palatina & variis litterariis aliorum monumentis, opuſculis & Epiſtolis prodiit Francof. 1701. 4. Sed hoc loco non præterunda ampla & accurata Sylburgii collectio *ſcriptorum Hiſtoriæ Romanæ,* Francof. apud Wechel. 1588. 1599. fol. tribus Voluminibus, quorum duo priora Latinos ſcriptores complectuntur, *primum* quidem faſtos Capitolinos à Carolo Sigonio ſuppletos cum ejus libro de nominibus Romanorum, Meſſalam Corvinum de progenie Auguſti. Florum, Velejum, Sex. Aurelium Victorem, Sextum Rufum ſive Rufum Feſtum, Eutropium, Caſſiodori Chronicon, Jornandem de rebus Geticis & de Marii,

(a) Hœſchelium quoque Gnomicorum editionem ad tres MStos Codices meditatum diſces ex Gudii Epiſtolis p. 188.

(b) Laudat Adolphus Clarmundus ſive Rudigerus T. I. Vitarum, editarum Germanice p. 77. etiam Frid. Sylburgii de veteri ſcriptura, vulgatum Norimbergæ 1591. 8. quod ſcriptum non vidi.

2011 Ministerio de Cultura

rii, Lepidi & Sertorii bellis Civilibus Julium Exſuperantium. *Secundo* exſtant Svetonius, ſex ſcriptores Hiſt. Auguſtæ Ælius Spartianus, Julius Capitolinus, Ælius Lampridius, Vulcatius Gallicanus, Trebellius Pollio & Flavius Vopiſcus. Poſt hos Ammianus Marcellinus, Pub. Victor & incertus alter de regionibus Urbis Romæ cum Pomponii Læti Compendio Hiſt. Romanæ & Jo. Baptiſtæ Egnatii Principum Rom. libris III. notisq; ejusdem Egnatii, Theodori Pulmanni & Henr. Glareani in Svetonium. Sed *tertius* Tomus præſentis loci eſt inprimis, quo Græci ſcriptores continentur hoc ordine:

FASTI Conſulares Latini & Græci, a primis conſulibus Bruto & Collatino, usque ad XVIII. conſulatatum Heraclii Auguſti: hoc eſt, ab anno urbis CCXLIV, usque ad annum ejusdem MCCCLXXX. pag. 1.

EUTROPII Breviarium hiſtoriæ Romanæ; ejusdemque Græca metaphraſis *Pæanii*; (†) ab urbe condita usque ad Valentinianum & Valentem Auguſtos, h. e. usque ad annum urbis MCXVII. p. 63.

DIONIS Epitome, (*) per *Joann. Xiphilinum* facta, XXV. Imperatorum hiſtoriam complectens, a Cn. Pompejo & C. Julio Cæſare usque ad Alexandrum Auguſtum; h. e. ab anno urbis DCLXXXIV. usque ad ann. ejusdem DCCCCLXXXI. p. 137.

HERODIANI ſuorum temporum hiſtoria, decem Imperatorum res geſtas continens; a morte Marci usque ad initium Gordiani III. h. e. ab anno urbis DCCCCXXXII. usque ad ann. ejusdem DCCCCXC p. 463.

ZOSIMI Nova hiſtoria, Herodiani ſeriem, poſt brevem ſuperiorum temporum repetitionem, continuans, usque ad Honorium & Theodoſium juniorem; h. e. usque ad annum urbis MCLXIV. CHriſti CCCCXII. p. 632.

JULIANI CÆSARES, ſive per Satyram quandam inducti Principes Romani, a Julio Cæſare usque ad Conſtantinum & filios. p. 832.

EX OLYMPIODORO (**) per Photium Cod. LXXX. excerpta, de rebus ſub Theodoſio minore geſtis. p. 853.

(†) De *Pæanio* & *Capitone Lycio* Græcis Eutropii interpretibus dixi in Bibl. Latina lib. III. c. 9.

(*) Hanc intellige, quando Dionem Caſſium ab Sylburgio editum leges in Rev. D. Jo. Fabricii, Helmſtadienſis Theologi hiſt. Bibliothecæ ſuæ T. IV. p. 386. Sylburgii notæ ad Xiphilinum recuſæ ad calcem Dionis Græco Latin. in edit. Wechel. Hanov. 1606. fol.

(**) De hoc dictum Volum. VI. p. 238.

2011 Ministerio de Cultura

E SVIDA excerptæ Cæsarum vitæ, a C. Julio Cæsare, usque ad Theophilum Michaelis Amorræi filium, quæ si essent integræ, ad MDLXXX annorum hoc volumine contineretur historia; p. 856.

Loca Suidæ sunt in vocibus: Γάϊος, Ἄυγυστος, Τιβέριος, Καλιγόλας, Κλάυδιος, Νέρων, Ὄθων, Βιτέλλιος, Βεσπασιανός, Τῖτος, Δομετιανὸς, Νέρβας, Τραϊανὸς, Ἀδριανὸς, Ἀντωνῖνος, Μάρκος, Βῆρος, Κόμοδος, Ἰουλιανὸς, Σεβῆρος, Ἀντωνῖνος ὁ Σευήρου. (De Macrino in voce Φλαυάλωμα.) Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας, Μαξιμῖνος, Δέκιος. Αὐρηλιανὸς, Καρῖνος, Διοκλητιανὸς, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. Ἰουλιανὸς, Ἰοβιανὸς. Οὐαλεντινιανός. Οὐάλης, Γρατιανὸς, Οὐαλεντινιανὸς ὁ νεός. Θεοδόσιος. Θεοδόσιος ὁ νέος. (De Marciano in Συμεών.) Λέων ὁ Μακέλλης. Ζήνων. Βασιλίσκος. Ἀναστάσιος. Ἰουστινιανός. Τιβέριος. Μαυρίκιος. Ἡράκλειος. Ἰουστινιανὸς ὁ ῥινότμητος. Φιλιππικὸς ὁ Βαρδάνης. Ἀρτέμιος. Κωνσταντῖνος υἱὸς Λέοντος. Μιχαὴλ ὁ μετὰ τὸν Ἀρμένιον Λέοντα. Θεόφιλος υἱὸς Μιχαὴλ τοῦ Ἀμωραίου.

IMPERATORUM Chronologica series duplex ex MS. Græco Bibl. Palatinæ: prior, a Julio Cæsare usque ad Michaelem Comnenum, p. 894. posterior, a Julio Cæsare usque ad Constantinum & Romanum ejus socerum, p. 898-900.

Annotationes Frid. Sylburgii, & Rerum verborumque geminum Inventarium locupletissimum Græcum & Latinum. p. 901-1052.

De fastis Græcis, qui in hoc volumine familiam ducunt, Sylburgium audire juvat:

FRIDR. SYLBURGIUS
Candido lectori S.

Quemadmodum superiores duos tomos a Fastis consularibus, (*) velut primis elementis, exordiri visum est; ita hunc tertium, Græcis scriptoribus dicatum, a *Græcis fastis* auspicari libuit; præsertim cum illi a Carolo Sigonio & Onuphrio Panvinio, accuratissimis antiquitatis scrutatoribus, toties laudati, a nemine hucusque in lucem fuerint editi. Eorum apographum duplex ab Antonio Augustino, viro amplissimo, & de

(*) Capitolinis, quos illustrarunt Car. Sigonius & Onufrius Panvinius.

2011 Ministerio de Cultura

& de antiquitate præclare merito, profectum esse intelligo: alterum, brevius, usque ad Antonini Caracallæ imperium: alterum, prolixius, usque ad imperium Heraclii deductum. Prius, Sigonio primum communicatum, pervenit post etiam ad alios: nuper autem ab Joanne Vincentio Pinello, & Antonio Ricobono, viris ut doctrina clarissimis, ita etiam vetustatis instaurandæ studiosissimis, Patavio ad nos missum est. Alterum, quod Panvinius ab eodem Antonio Augustino se accepisse, aliquot in locis testatur, diu per amicos hinc inde perquisivi. Tandem præter exspectationem non ἐκλογὴ illa se obtulit, sed ipsum Chronicon, (*) e quo consulum seriem ab aristocratiæ initio, usque ad Heraclii XVIII. consulatum, idem Antonius Augustinus exscriptam Panvinio impertiverat. Id Chronicon primum in Siciliæ (**) vetusta bibliotheca est inventum ab Hieronymo Surita: deinde ab Antonio Augustino prius in Italiam, post in Hispaniam translatum. Ex eo descriptum exemplar Andreas Darmarius, Græcus librarius, Isaaco Casaubono, cum aliis nonnullis libris veteribus, vendidit: Casaubonus mihi hoc vere justis conditionibus emancipavit. Cujus ut aliquæ primitiæ ocius in publicum exirent, primum eam Fastorum partem, quam a Pinello & Ricobono acceperam, cum meo exemplari contuli, & simul Latine exposui: deinde reliquam partem, a Caracallæ anno quarto, usque ad Heraclii XVIII. consulatum, in quo Chronicon nostrum desinit, eadem methodo qua inchoata erat ista Fastorum ratio, pertexui. Res gestas unicuique consulatui subjectas, de industria omisi; primum, quia diversarum gentium erant; deinde, quia illæ quæ proprie huc pertinent, ab hujus tomi auctoribus sat prolixe sunt tractatæ: tum, quia idipsum Chronicum cum aliis ejusdem argumenti Chronologiis alio tempore commodiore in publicum emittere statui. Porro quoniam Græci fasti aliquot locis mutili, nonnusquam depravati sunt, alicubi etiam a Latinis discrepant; Latinos ex Panvinii editione Græcis e

 regione

(*) Hoc est quod sine Auctoris nomine Scaliger cum Eusebio suo edidit, acceptum à Casaubono: edidit autem Græce hoc titulo: Ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως πρώτου Ἡρακλείου. pag. 227--299.

(**) Inde *fastorum Siculorum* nomen. Sic fasti Græci Theonis quos appendice ad diss. Cyprianicas edidit Clariss. Dodwellus, vocantur, *fasti Florentini*, quia expressi è MS. Bibl. Mediceæ: majusculis exarati litteris sine accentibus aut aliis notis. Hosce etiam habes ad calcem fastorum Consularium V. C. Petri Relandi p. 757. sq. Trajecti ad Rhen. 1715. 8.

2011 Ministerio de Cultura

regione apponendos censui; ut alteri alteros nunc explerent, nunc explanarent aut corrigerent. Olympiadas Græcus auctor ad Heraclium usque continuavit: Panvinius in Constantini magni temporibus intermisit, & Indictiones pro illis posuit. Eas, ut apud utrumque auctorem reperi, interiori margini bona fide adscripsi. Annos ab urbe condita, in exteriori margine notavi: in quibus prior numerus est Varronis & aliorum insignium auctorum; posterior, Verrii Flacci & Capitolinarum tabularum. Expressit vero & Panvinius utrumque numerum in prioribus duobus Fastorum libris: in posterioribus autem, & in Commentario, Varronianam numerationem, ut receptiorem, est secutus: nec ego aliam mihi rationem hic sequendam existimavi, quapropter Græcis quoque eosdem numeros ex adverso apposui; ut conferendi via esset expeditior. A Varrone autem Græcus auctor quantum distet, scire si cupias, Varro Olympiadis sextæ anno tertio, hoc autem Chronicon, Olympiadis septimæ anno quarto urbem conditam scribit: quinque scilicet annis serius quam Varro tradidit. Annos CHristi, Latinis litteris expressos, Panvinius numerare incipit ab anno urbis 751. id est ab Augusti XIII. & Silvani consulatu: Græcum autem Chronicon a sequente consulatu, Lentuli & Pisonis; quem annum ab orbe condito idem Chronicon statuit 5507. Hæc tibi significanda duxi lector: tu eis utere fuere, primisque hujus beneficii auctoribus Pinello, Ricobono, & Casaubono, si alias referre gratias nequis, saltem optima quæque mecum precare. Francof. Kal. Maji MDLXXXIX.

XXIII. Ἐμπύρευμα εὐσεβείας, quo continentur Miscellanea, duæ nimirum homiliæ *S. Chrysostomi* περὶ προσευχῆς sive *de precatione* p. 1 & 10. cum centuria illustrium ex ejus operibus, ἀπανθισμάτων & sententiarum p. 49--107. & duæ *Basilii Magni* homiliæ in illud, πρόσεχε σεαυτῷ, *attende tibi ipsi* p. 21. & περὶ Ταπεινοφροσύνης, *de humilitate* p. 37. Carmina quædam *S. Gregorii Nazianzeni* p. 108. Methaphrasis Græca heroica *Jonæ* Prophetæ & Psalmorum I. XV. XXIII. CXXXIII. CXXXIV. auctore JOHANNE GASPARE SVICERO, (*) qui hunc utilem librum juvenum

(*) Hic est de quo A 1673. Carolus Patinus itineribus Gallice editis p. 257. *j'y* (à Zurich) *ay connu quelques personnes fort doctes: Monsieur Suicer entre autres, qui sait luy seul plus de Grec que tous les Grecs de la Grece, & que j'estime encore plus pour sa probité que pour sa science...* De hujus Sviceri Lexico Græco dixi Volum. X. præsentis Bibl. p. 88. & de thesauro ejus Ecclesiastico, Volum. IV. p. 570. Ejusdem Ratio syntaxis apud Græcos, exemplis Novi Test. & Patrum Græcorum illustrata Tiguri 1551.

2011 Ministerio de Cultura

num commodo collegit, & ad calcem voluminis ſeparatim ſingulorum ſubjecit latinam verſionem p. 129--276. adjuncto denique *Plutarchi* libro de puerorum inſtitutione, diviſo in capitula CLI. Græce p. 277. & Latine p. 305--335. Tiguri 1681. 12.

XXIV. Λέξεις ῥηταί. Græcarum ſententiarum Centuriæ, pro adultioribus ſcholæ *Scarenſis* alumnis excerptæ & cum Latina verſione editæ ab HAQVINO SPOLE. Upſaliæ 1712. 8. Centuria prima ex *Nemeſio*: ſecunda ex *Thucydide* & *Iſocrate*: Tertia ex variis auctoribus: quarta itidem ſententias ex variis Miſcellaneas & proverbia complectens. Quinta ex *Clementis* Alex. Pædagogo. Septimæ denique centuriæ loco *Demophili* ſententiæ & ſimilitudines, de quibus dicere me memini lib. 2. cap. 13. in catalogo Pythagoricorum, ubi de Secundo. Non omittendum autem in Bibliothecæ Palatinæ duobus Codicibus MSS. teſte Frid. Sylburgio in Catalogo MSS. illius Bibl. p. 106. haſce ſententias occurrere non ſub Demophili ſed *Democriti* nomine, atque ita etiam in Codice Cæſareo de quo Lambecius VI. p. 120. Γνῶμαι κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν Δημοκρίτου καὶ Ἐπικτήτου καὶ ἑτέρων σοφῶν. Eædem ſimilitudines ac ſententiæ ſub Demophili nomine Græce & Latine ſubjectæ etiam leguntur Maximo Tyrio in edit. Oxon. 1677. 12.

XXV, Ποικίλη ἱστορία, ſive novus hiſtoriarum fabellarumque delectus cum notis & verſione, in uſum ſcholæ *Etonenſis*. Curante JOANNE UPTONO. Plutarch. καθάπερ τὰς χάρακας οἱ γεωργοὶ ταῖς φυτείαις ἐμφαπτέασιν, ἵνα οἱ νόμιμοι τῶν διδασκάλων ἐπιμελεῖς τὰς ὑποθήκας καὶ

1551. 8. Obſervationes ſacræ prodierunt ibid. 1665. 4. Sed Symbolum Nicæno CPolitanum ex antiquitate eccleſiaſtica illuſtratum, diudemum poſt auctoris obitum lucem vidit Trajecti ad Rhen. 1718. 4. Patri in munere Canonici & Profeſſoris Græcæ Linguæ Tiguri ſucceſſit filius *Joannes Henricus Suicerus* A. 1683. qui deinde Heidelbergam ut Theologiam doceret vocatus obiit A. 1705. 23. & cum Patre nominari hoc loco meretur ob editum Tiguri A. 1699. 4. commentarium in Epiſtolam ad Coloſſenſes, cui ſubjiciuntur Orationes duæ de fatis Græciæ antiquæ Ethnicæ & Græciæ Chriſtianæ usque ad A. C. 1453. quo CPolis Turcarum facta fuit ſpolium, & tertia de internis Eccleſiæ Reformatæ terroribus. Nec non ſpecimen metaphraſeos Græcæ rhythmicæ Pſalmorum 47. 117. 121. 133. 134. autore *Beato Holtzhalbio*, Præfecto Comitatus Badenſis. De aliis Sviceri filii ſcriptis, Jo. Jacobus Scheuchzerus in novis lit. Helveticis Ao. 1705, pag. 17. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

καὶ ἀποφθέγματα ἀπομνημονεύσαι τοῖς νέοις, ἵν' ὀρθὰ τούτων ἐλαύνοι τὰ ἤθη. Lond. 1701. 8. In hoc libello exhibentur capita ſexaginta ſelecta ex *Æliani* variis hiſtoriis, quem auctor eorum qui fabellas conſcripſere, omnium facile principem appellat. Hinc ex *Polyæno* capita triginta & quatuor, quem præclara Imperatorum ac Ducum facta laudat ſumma eruditione & brevitate non imitanda, octo libris perſecutum. Porro ex *Ariſtotelis* II. 21. Rhetoricor. fabulas Steſichori & Æſopi, & ex *Dionyſio* Halicarnaſſeo, Menenii Agrippæ. *Maximi Tyrii* de hominibus μεμψιμοίροις, & unde malum. Denique ex *Herodoto* ſelectæ narrationes undecim. Græce hæc omnia verſione Latina ad calcem voluminis ſeparatim excuſa.

XXVI. THOMAS GALEUS (*) vir eruditiſſ. præter luculentas editiones Græco-latinas notis illuſtratas *Herodoti*, Lond. 1679. fol. & *Jamblichi* de myſteriis Ægyptiorum Oxon. 1678. fol. notasque in *Hermiæ* irriſionem Philoſophorum Gentilium, in editione V. C. Guilelmi Worth, Oxon. 1700. 8. vulgavit tres collectiones ſcriptorum Græcorum, quas hoc loco referre non ab re fuerit. Sunt autem:

I. *Hiſtoriæ Poëticæ ſcriptores antiqui* Græce & Latine cum brevibus notis & Indicibus neceſſariis, præmiſſa de ſcriptoribus Mythologicis diſſertatione. Pariſ. 1675. 8.

Apollodori Athenienſis Bibliothecæ libri III.

Canonis

(*) Decanus Eboracenſis, defunctus A. 1702. 8. April. de quo Antonius Wood in Athenis Oxonienſibus p. 849. Cætera *Thomæ Galei* ſcripta ſunt: Notæ in Lactantium de mortibus perſecutorum, in edit. Pauli Bauldry; Ultraj. 1692. 8. Edidit quoque Ingulfi hiſtoriam Croylandenſem (Act. Er. 1685. p. 143.) Annales Marganenſes &c. (Act. Er. T. I. ſupplem. p. 108. Bibl. univerſelle T. XI. p. 397. Nouvell. Rep. lettr. 1688. pag. 581, 813.) Hiſtoriæ Britanicæ, Saxonicæ, Anglo-Danicæ ſcriptores quindecim. Oxon, 1691. fol. (Act. Er. 1692. p. 1. ſeq.) Antonini Iter Britannicum commentariis illuſtratum, poſt parentis obitum vulgavit filius *Rogerus Gale* Lond. 1709. 4. (Bibl. ancienne & moderne T. i. p. 128.) Hhjus fratris, *Samuelis Gale*, hiſtoria & Antiquitates Eccleſiæ Cathedralis Wintonienſis publici juris factæ Anglice Lond. 1715. 8. vide Acta Erud. T. 6. ſupplementi p. 392. Non eſt porro confundendus cum Thoma noſtro, quod à multis fieri video, parens ejus *Theophilus Gale* Theophili F. plurium & ipſe eruditorum ſcriptorum auctor ut ſunt Theologia generalis Lond. 1676. 8. Atrium Gentium (the court of the Gentiles, or a diſcourſe, touching the original of humain literature both Philologie and Philoſophie, from the Scriptures and Jewish Church) Oxon. 1672. 4. ne alia memorem quæ apud Antonium Wood in laudato opere, p. 451. & in Johannis Prince libro Anglice edito de claris Devonienſibus (the worthies of Devon) videri poſſunt. Obiit ille A. 1677.

2011 Ministerio de Cultura

Cononis narrationes quinquaginta, ex Photii Cod. 186.
Ptolemæi Hephæstionis novæ ad variam eruditionem historiæ libri VII. ex Photii Cod. 190.
Parthenii Nicaënsis de amatoriis affectionibus liber.
Antonini Liberalis transformationum collectio.
De Apollodoro, Parthenio & Liberali dictum à me est lib. 3. c. 27. de Cononе lib. 3. cap. 15. & de Ptolemæo Chenno Hephæstionis patre, Grammatico, Volum. IX. p. 440. seq.

II. *Opuscula Mythologica, Physica & Ethica*, Græce & Latine, Cantabrig. 1671. 8. & ex nova recognitione Amst. 1688. 8. apud Henr. Wetstenium in qua meliore & auctiore editione scripta quædam asterisco à me notata, accesserunt, sicut vicissim in hac desideratur Heliodorus Opticus, ob argumenti dissimilitudinem non sine caussa hic omissus.
Palæphati de incredibilibus Historiis p. 1.
Heracliti Grammatici de incredibilibus p. 67.
Anonymi, longe Heraclito recentioris de Incredibilibus p. 83. De hisce tribus dixi lib. 1. c. 22.
* *Eratosthenis* Cyrenæi, Catasterismi p. 97. De hoc lib. 3. c. 18.
Phurnuti de natura Deorum Commentarius p. 137. Hic Cornutus aliis de quo lib. 2. c. 15. p. 398. seq.
Salustii Philosophi de Diis & Mundo p. 237. De hoc mox infra quædam sum dicturus.
* *Homeri* Poëtæ vita, quam Dionysio Halicarnasseo Clariss. Galeus tribuit p. 281. Vide quæ lib. 2. cap. 1. §. 4.
* *Heraclidis* Pontici allgoriæ Homericæ p. 405.
Merebatur etiam adjungi liber Græce & Latine editus à Gesnero, cui titulus Πίπομος διήγησις εἰς τὰς καθ' Ὅμηρον πλάνας ϗ ὀδυσσέως μετά τινος Θεωρίας ἠθικωτέρας φιλοπονηθεῖσα. Emerici enim Bigotii judicio (*) scriptum hoc auctorem habet Heraclidem Ponticum, nisi malis Porphyrio illud tribuere. Vide quæ lib. 1. cap. 22. §. 2.
Ocellus Lucanus Philosophus de Universi natura. p. 499. De hoc lib. 2. cap. 13.

(*) Apud Menagium cap. 10. Anti Bailleti,

2011 Ministerio de Cultura

Timæi Locri de anima Mundi & Natura p. 539. De hoc lib. 3. cap. 1. ubi de Timæo Platonis, & lib. V. c. 26. ubi de Procli commentariis in Platonis Timæum.

Theophrasti notationes morum p. 567. De his lib. 3. cap. 9. §. 13.

Demophili similitudines seu vitæ curatio ex Pythagoreis p. 611.

Democratis Philosophi aureæ sententiæ p. 626.

Secundi Athenienſis Sophistæ sententiæ p. 640. De Demophilo, Democrate & Secundo vide sis lib. 2. c. 13. Secundi sententias ex MS. Gudiano recensitas exhibui hoc ipso volumine supra p. 565. seq.

Sexti Pythagorei sententiæ è Græco in Latinum à Rufino versæ p. 643. De his quoque paullo infra.

Ex quorundam *Pythagoreorum* libris fragmenta, in quibus de Philosophia Morali agitur p. 657. De his dixi lib. 2. cap. 13. §. ult. Ἀναλέξεις autem antiscepticas, quas cum versione & notis nobilis Viri Joannis North in editione Amstelodamensi Galeus exhibet, ex MS. Codice recensitas dedi Volum. XII. p. 617. seq.

De *Heliodori* Opticis quæ in Cantabrigensi exhibita editione, in Amstelodamensi Galeus omisit, dicere me memini lib. V. cap. 6. Volum. VI. p. 799. seq. Habetur etiam in Cantabrigiensi editione libellus sive Epistola Ludovici Nogarolæ, Comitis, ad Adamum Fumanum, Canonicum Veronensem, de Viris illustribus, genere Italis, qui Græce scripserunt, subjectus pridem ab Nogarola editioni Venetæ Ao. 1559. Ocelli Lucani. Hanc Epistolam in Amstelodamensi editione à Galeo præteritam, recudi feci Hamb. 1709. 8. cum Bernardi à Mallincrot centuriis quinque paralipomenon ad Vossium de Historicis Græcis, & Christophori Sandii notis & animadversionibus ad Vossium de Historicis Latinis, atque Johannis Hallewordi de Historicis Latinis spicilegio. Habet autem editio Amstelodamensis opusculorum à Galeo selectorum hoc singulare, quod in Græcis nulla occurrunt scripturæ compendia, quas abbreviaturas vulgo appellant, operam dante V. C. Marco Meibomio, ut non tantum emendate hic liber prodiret, sed etiam singulæ litteræ diserte typis exscriberentur, quod etiam in præclara illa Diogenis Laërtii editione Wetsteniana, & paucis quibusdam libris aliis observatum, consilio nescio an valde probando iis, qui non manu exaratos tantum Codices, sed priores etiam editiones tanto difficilius lectum iri deinceps con-

2011 Ministerio de Cultura

conquerentur, ſi omnibus ejusmodi compendiis ſcripturæ à tyronum uſu remotis, occaſionem illorum lectioni adſuefiendi juventuti eripi contigerit. Nihil porro ex hac Collectione video mihi ſupereſſe, quam ut de Saluſtio qui de Diis ſcripſit, ac de Sexti ſententiis pauca quædam ſubjungam.

1. SALUSTII Philoſophi libellum *περὶ Θεῶν καὶ κόσμου de Diis & Mundo* cum *Leonis Allatii* Latina verſione & *Lucæ Holſtenii* notis primus edidit *Gabriel Naudæus* Romæ 1638. 12. quæ editio repetita Lugd. Bat. 1639. 12. *Galeus* hinc notis Holſtenianis ſuas interſperſit. Rogaverat Naudæus *Fortunium Licetum* Epiſt. 71. ut Saluſtium hunc, quem Stoicum facit, illuſtrandum ſibi ſumeret: ſed nihil Liceti in hunc ſcriptorem videre me memini. Italicam verſionem *Dominici Lazarini de Murro* memorat Joannes Cinelli Bibl. volantis pluteo XIX. p. 39. Aureum libellum vocat Athanaſius Kircherus T. 2. Oedipi Ægyptiaci pag. 172. admiratum in eo referens Bartholomæum Tortollum elegantiam & inter tenebras Ethniciſmi tot lumina virtutis & veritatis. Et ſane præclare ſentit de Divina providentia, de animorum (*) immortalitate & de aliis capitibus, nominat im confutans Epicureos. Hunc viri docti tribuunt Saluſtio Syro, Procli adverſario *κυνίζοντι*, de quo (**) multa Photius Cod. 242. è Damaſcio in vita Iſidori, & Suidas in *Σαλλούστιος, ἀπῆγεν, Ἀθηνόδωρος, Ζήνων* & *Μαρκελλῖνος*, inter alia teſtatus quod fuerit Heracliti exemplo *μισοπόνηρος, ὀχλολοίδορος, καὶ πᾶσιν ἐπιθέμενος τοῖς ἁμαρτάνουσιν, καὶ ὁπωσοῦν ἐκ πάσης σοφάσεως ἐλέγχων ἑκάστους καὶ διακωμῳδῶν*, quod cum Cynicis moribus bene convenit, non cum hoc ſcriptore. Videndum igitur an ſit potius alterius Saluſtii Platonici, ut non ſine cauſſa conjicit Paganinus Gaudentius de Py-

(*) Cap. VIII. de anima differens: *ἀθάνατον δὲ αὐτὴν εἶναι ἀνάγκη, ὅτι τε γινώσκει Θεούς. Θνητὸν δὲ οὐδὲν ἀθάνατον οἶδε.*

(**) Hunc Saluſtium intelligit Simplicius in Epictetum pag 90. *Τὸν ἐφ' ἡμῶν Σαλούστιον, ἄνθρακα πεπυρωτωμένον ἐπιθέντα γυμνῷ τῷ μηρῷ, καὶ φυσῶντα αὐτὸν καὶ δοκιμάζοντα ἑαυτὸν μέχρι πόσου δύναται καρτερεῖν.* *Salluſtium qui noſtra ætate vivum carbonem femori nudo impoſitum ſufflando periculum faciebat quamdiu ardorem illum tolerare poſſet.*

2011 Ministerio de Cultura

thagorea animarum transmigratione Exerc. 1. cap. 21. Fuit inprimis celebris Salluſtius Philoſophus, qui licet Ethnicus Julianum Imp. à cruciandis deterruit Chriſtianis, teſte Theodorito lib. 3. Hiſt. cap. 11. Huic Julianus Orationem quartam inſcripſit, qua Solis laudes complectitur. Ad hunc ejusdem Juliani Epiſtolæ qui eum A. C. 362. dignitate ἐπάρχου & A. 363. Conſulis ornavit. Ad hunc contra Dioſcori Medici truculenta conſilia ſcripſit S. Hilarius Pictavienſis Epiſcopus, de quo conſules eruditorum Benedictinorum ad Hilarium prolegomena §. 19. Ad eundem leges nonnullæ in Codice Theodoſiano. Apud Eunapium in Maximo p. 85. vitioſe Σαλούπιος, in Codini quibusdam Codicibus Σαλτίων. Auſonius in Profeſſoribus Burdegalenſibus, de Latino Alcimo Alethio Rhetore:

Saluſtio plus conferent libri tui,
Quam Conſulatus addidit.

Alius Salluſtius ad quem Symmachi Epiſtolæ V. 55. 86. Alius de quo Marcellinus Comes ad A. C. 423. *Philippus & Salluſtius Philoſophi morbo perierunt.* Alius ad quem Iſidori Peluſiotæ Epiſtola 464. libri primi. Alius *Dionyſius Salluſtius* Medicus cujus mentio apud Plinium XXXII. 7. Juſtus Rycquius Centura nova Epiſt. 29. ad Marcum Velſerum teſtatur ſe in Bibl. Saregica (Lud. Saregi, Peruſiæ & Umbriæ Præfecti) reperiſſe hæc calamo exarata opuſcula: *Maximi Planudæ* & clarorum aliquot virorum Epiſtolas centum. *Pſellum* de gemmarum virtutibus. Incerti cujusdam (ſub *Empedoclis* editos nomine) verſus Jambicos de fixarum ſtellarum ſphæra, à *Demetrio Triclinio* emendatos. Parecbolas quasdam eorum quæ in excuſis *Athenæi* codicibus deſiderantur. Incerti in librum *Ariſtotelis* de coloribus commentarium. *Caniclei* librum contra Plotinum: ejus forte cujus librum de immortalitate animæ ἀνέκδοτον laudat Cardanus lib. de rerum varietate. SALUSTII Philoſophi in Heracliti problemata Homerica ſummarium. Excerpta ex *Gemiſti Plethonis* Monodia de immortalitate animæ. Ejusdem defenſionem Ariſtotelis contra *(Gennadium) Scholarium.* *Michaëlis Apoſtolæ* pro Plethone librum, ſuper ſubſtantia Ariſtotelica contra Theodorum Gazam. *Demetrii Triclinii* de metris poëticis libellos.

2. Clariſſ.

2011 Ministerio de Cultura

2. Clariſſ. Galeo qui ſententias SEXTIO (*) Philoſopho apud Senecam Epiſt. 1. & alibi laudato tribuit, gravem dicam ſcribit p. 33. ſeq. Vir venerandus Urbanus Godfrid Siberus, qui easdem eruditis notis illuſtratas nuper ſeparatim edidit, atque SIXTO II. Epiſcopo Romano & Martyri conatur aſſerere Lipſ. 1725. 4. præfixa etiam ſub Sixti hujus II. nomine effictaEpiſtola,quaConcilioLateranenſi,Romæ ſuperiore anno ſub Benedicto XIII. congregato has ſententias dedicavit. Sed certum eſſe puto aliud ſenſiſſeOrigenem &Hieronymum, qui ſententias has Chriſtiani ſcriptoris eſſe minime exiſtimarunt. Origenes non modo Epiſcopum & Martyrem nunquam nominat, quod neutiquam omiſiſſet, toties ejus ingerens mentionem, vel ſemel facere: ſed etiam diſerte tanquam ſcriptum non Chriſtiani, àChriſtianis tamen non infrequenter lecti atque adeo probati meminit VIII. contra Celſum p. 397. & T. 15. in Matthæum p. 369. atque eodem referre licet quod Eccleſiaſticum Philoſophum vocat S. Maximus in Dionyſium Areopag. cap. 5. Myſticæ Theol. T. 2. p. 85. Rufinus autem qui primus ſub Sixti Martyris nomine illum ſententiolarum libellum latinis auribus commendavit, non modo temeritatis & inſaniæ eo nomine arguitur ab Hieronymo in cap. 18. Ezech. & ad Cteſiphontem contra Pelagianos & cap. 22. in Jeremiam, ſed monetur etiam in eo CHriſti, Spiritus S. DEI Patris, Patriarcharum, Prophetarum & Apoſtolorum nomina reticeri; cum in Hieronymi ſententiis, quas Vir clariſſimus p. 63. ſeq. objicit toties CHriſtus de nomine celebretur. Et quis neget ab Ethnico etiam potuiſſe ſcribi Philoſopho, licet nihil additum à Rufino largiamur, ſentent. 171. *Sapientia animum perducit ad DEUM.* & 172. *Nihil tam vernaculum Sapientiæ quam Veritas*, & ſentent. 34. *habes in te aliquid ſimile DEO.* Quis vero præſtet ſententiam 242. vel de baptiſmo intelligendam, vel non additam à Rufino? *fidelem te eſſe profeſſus, ſpondiſti pariter non peccare DEO.* Sane tamen ſi interpolatorias manus ſuſpicari in his ſententiis non eſſet neceſſe, Chriſtianum ſcriptorem illæ hinc inde proderent. Quæcunque autem habemus Græca, ea ab Ethnico proficiſci potuerunt omnia. Quod

(*) De hoc Sextio Stoico Philoſopho, Tiberii ætate, ſed qui Pythagoræ Philoſophiam quodammodo revocaſſe & cum porticu conciliaſſe fuit viſus; conſule Lipſium ad Senecæ Epiſt. 59. & lib. 1. manuduct. c. 6.

2011 Ministerio de Cultura

porro Laurentius Martyr apud S. Ambrosium 1. de Officiis inducitur ad Sixtum martyrii candidatum dicere: *abjectio discipuli, detrimentum est Magistri*, cui respondere videtur quod est in Sixti sententiis n. 178. *peccata discentium opprobria sunt Doctorum.* Ad hoc responderi potest, quod non Sixto id tribuitur sed Laurentio, deinde quod diversa sententia est, denique quod Rufinus illam ut alia addidit fortasse de suo, deniq; commune hoc axioma potuisse etiam Ethnico Philosopho in mentem venire. Gelasius quoque Hieronymo suffragatus apocryphis accenset *librum proverbiorum qui ab hæreticis* (Rufino) *conscriptus est & S. Sixti nomine prænotatus.* Rufino tamen assensi sunt non modo Pelagius, sed & Augustinus primo lib. de Natura & Gratia c. 64. (qui tamen id postea retractavit lib. 2. retract. cap. 42) & Syri qui sua lingua sententias illas sub Sixti Episcopi nomine (ex Rufini versione ut videtur) habent teste Hebed Jesu, & Josepho Maria Assemano T. 1. Bibl. Oriental. p. 429. tum non ipse Isidorus Hisp. sed auctor appendicis ad Isidorum, & Ildefonsum de script. Eccl. c. 1. affirmans tamen *huic Opusculo ab Hæreticis quædam contra Ecclesiasticam fidem esse inserta, quo facilius sub nomine tanti Martyris perversorum dogmatum reciperetur assertio.* Laudantur etiam Sixti Papæ instituta apud Veterem auctorem collectionis de Virtutibus & Vitiis, editum à celeberrimo Mabillonio p. 62. Analect. edit. novæ in fol. & à Laurentio Pisano qui Sixti sententias imitatus *Divina oracula* appellat, Thoma Bradwardino in causa DEI, Vincentio Bellovacensi, in speculo morali & Histor. & ab auctore de vitis Philosophor. c. 110. &c.

Quod in aliis versionibus suis scriptorum Josephi, Clementis, Origenis & Eusebii feciisse cognoscitur Rufinus, ut magna libertate usus fuerit, neque dubitaverit interpolare quædam & addere, demereque alia, ut scriptores quos legeret commendabiliores faceret: idem in hoc Sexti Philosophi enchiridio videtur feciisse, quod ipse Xysto sive Sixto Episcopo tribuit atque *anulum* inscripsit. Ab eodem videtur profecta divisio libelli in duas partes, cujus Hieronymus meminit, & quæ servata etiam est in editione quam Lugd. 1507. 4. * adornavit Symphorianus Champerius cum libro suo de quadruplici vita, & commentariis ad Theologiam Asclepii & Isocrate ad Demonicum. In hac enim sententiarum Sexti editione pars secunda incipit

* De edit. Hillesheimia Rev. Jo. Christoph Colerus in anthologia, fascic. 1. c. 8. Lips. 1725. 8.

2011 Ministerio de Cultura

pit ab illa quæ in edit. laudati Siberi eſt CLXX. *Fides omnes actus tuos præcedat.* In eadem Champeriana exſtat quoque ſententia lecta Auguſtino & Pelagio: *Libertatem arbitrii ſui permiſit hominibus DEUS, ut pure & ſine peccato viventes DEO ſimiles fiant.* Et illa in duas partes diviſio & hæc ſententia deſideratur in aliis editionibus ut in ea quam B. Rhenanus Baſil. 1516 in 4. dedit ex MS. Seleſtadienſi, & quæ in Bibliothecis Patrum, & in Galeana utraq; nec non in Helmſtadienſi quam cum ſententiis Laurentii Piſani presbyteri & Thalaſſii Epiſcopi vulgavit Joannes à Fuchte 1615. 8. etiam in illa quam diviſam in Decadas XLII. Petrus Poiretus ſubjunxit ideæ Theologiæ Chriſtianæ juxta principia Jacobi Bohemi Teutonici. Amſt. 1693. Optandum erat Græcas exſtare, & ab interpolationibus Rufinianis immunes has ſententias, ita enim appareret nihil in illis occurrere quod non ſcribi potuerit ab Ethnico Philoſopho, nihil certe aliud obſervabitur in illis quæ eædem cum gnomis hiſce Græce leguntur inter Demophili ac Democratis ſententias, vel apud Nilum, Maximumve vel apud Stobæum: vel apud Origenem denique nominatim Sextum laudantem. Sic quod apud Sextum eſt, XCII. *Quod tibi DEUS dat, nullus auferre poteſt*, in Demophili ſententiis ita exprimitur: δῶρον Θεῦ πᾶν ἀναφαίρετον. Sexti CCCXLIII. Qui cogitat adverſum alium mala, ipſa præveniens ipſe perfert mala. Apud Demophilum: βουλευόμενος περὶ ἄλλου κακῶς, φθάνει ἑαυτὸν πάσχων ὑφ' ἑαυτοῦ κακῶς. Sexti CCXCVIII. *Magnam ſcito eſſe ſapientiam per quam ferre potes ineruditorum inſipientiam.* Apud Demophilum: μεγάλην παιδείαν νόμιζε δι' ἣν δυνήσῃ φέρειν ἀγνοούντων ἀπαιδευσίαν. Sexti CCCCXLI: *Sapiens vir & cum tacet, honorat DEUM.* Apud Demophilum: σοφὸς καὶ σιγῶν τὸν Θεὸν τιμᾷ. Quod in Sexti CCCCXLIII. eſt, *Homo incontinens polluit Deum*, apud Demophilum eſt τὸ Θεῖον μιαίνει.

3. Tertia Clariſſimi Galei Collectio Græco-latina eſt *Rhetorum Græcorum* ſelectorum Oxon. 1676. 8. in qua 1. *Demetrii* Phalerei liber de elocutione, 2. *Tiberius* Rhetor de Schematibus apud Demoſthenem, 3. Anonymi Græci Compendium Rhetoricæ, quod incipit: ἡ ῥητορική ἐστιν ἐπιστήμη τοῦ καλῶς καὶ πιστικῶς πάντα τὸν λόγον.

2011 Ministerio de Cultura

περιέμενον διαθέσθαι λόγον. & 4. *Severi* Sophiſtæ Alexandrini Ethopœiæ, auctiores iis quas Allatius ediderat. De his ſcriptoribus cum dixiſſe me meminerim lib. IV. cap. 31. §. 18. nihil amplius addo, ſed potius ſubjungo alterius Rhetorus *Theophili Corydallei* opuſculum, quod cum Latina verſione hactenus inedita in manus meas incidit, editum pridem Græce Lond. 1625. 8. cum ejusdi ſcriptoris περὶ Ἱπποκρατικῶν τύπων.

Τῦ σοφωτάτυ κυρίυ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΕΩΣ
Τῦ Ἀθηναίου, ϗ ὕστερον διὰ ϗ θείυ
καὶ μοναχικῦ σχήματος ΘΕΟΔΟ-
ΣΙΟΥ μετωνομασθέντος, Ἔκθε-
σις περὶ ῥητορικῆς.

Sapientiſſimi Viri Domini
THEOPHILI CORYDALEI,
Athenienſis; poſt ſacrum, & Monaſticum aſſumptum habitum, cognomento
THEODOSII, Tractatus Rhetoricus.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἀεὶ μὲν ἔγωγε τὸ περὶ τὴν παιδείαν ὑμῶν εὐδαιμόνισα προθύμον. καὶ τὸ εὐγενὲς δὴ ἔχω μὴ ἄγασθαι τῆς ὑμετέρας φύσεως. οἳ λοιπὸν πολυαχόλῳ τῇ ἐμπορίᾳ ἐνειλημμένοι, ϗ τῶν Εὐρίπυ παλιῤῥοιῶν δὴ ἀσενεστέρῳ ῥεύματι τῷ τῶν πραγμάτων ὄχλῳ μεταφερόμενοι διηνεκῶς, ϗ ἀνατῤῥυπτόμενοι, δὴ ἀνύετε ὅμως καὶ λόγων μεταποιούμενοι, τήν τε τῶν ῥητόρων καλλιφωνίαν, τῶν μηδεμιᾶς ἀπορμῶν φροντίδος τὰ δευτερεῖα φέρειν αἰσχύνεσθε. καὶ ὅτε τὸ χαλεπὸν τῆς εὑρέσεως διὰ τὸ δύσληπτον ἀπαμβλύνει τὸ προθυμίας τὸ ἔντονον, ὅτε τὸ συνε-

PROOEMIUM.

Semper ego fælici vos indole in perdiſcendis literis judicavi, & divinam illam naturæ veſtræ particulam non poſſum non mirari; quippe qui variis negotiis, mercatura nimirum implicati, rerumque turbido æſtu non ſecus, ac in certis reciproci freti fluctibus agitati, & ubique acti non ceſſatis tamen & literis incumbure, illamque Rhetorum facundiam ſecundas tenere non patimini. Adeoque nec inveſtigandi difficultas animi obtundit robur, nec laboris aſſiduitas, ſegniores vos in iſta efficit in-

συνεχὲς

2011 Ministerio de Cultura

συνεχὲς τῶν πόνων ῥαθυμωτέρους πε-
ὶ τὴν τύτων θῆραν ἐργάζεται. Ἀλλ'
οἱ μὲν τῶν πλεόντων πολλοὶ, κἂν σμι-
κρὸς ὑπολάβῃ κλύδων, ἐκπλαγῶτες
τῇ ἀληθείᾳ, προϊένται μὲν τὴν σῴζουσαν
τέχνην, παραδίδωσι δὲ τῷ κύματι καὶ
συναλίσκονται τῆς νεῶς. ὑμεῖς δὲ
ὥσπερ φιλοσοφίας ἐν μεθορίῳ καὶ
ἐμπορίας πεπαγμένοι, τῆς μὲν τῷ ἐ-
πιῤῥέοντι σάλῳ ὡς ἐγχωρεῖ ἀπαν-
τῶντες, καὶ πατέρας ἀποχρώντως
ἀντέχεσθαι. ἡ μὲν γὰρ ὑμῖν κἂν ἐ-
πείσακτος, ἀλλὰ τῶν χρείαις συν-
πλῶσα ἅ βίῳ. ἡ δὲ πατρῷον κτῆμα
ἀνέκαθεν, ἧς εἰ καὶ τὸ ἄνθος ὁ δαί-
μων αὐτῆς κλάδοις ἀπέκειρεν, ἐμμέ-
νει μέντοι τὰ σπέρματα κρείττω δαι-
μονίας ἐπηρείας τῇ Φύσει συμμεῖ-
διδόμενα. σφαδάζει τε δηνεκῶς ἅπὶ
τὴν ἔκφυσιν, καὶ ὀργᾷ εἴ πῳ ἀνατε-
θηλῶτα πάλιν ἀποκυήσειεν, ὅσα καὶ
φυὴν εὐγενές. ἀπορίᾳ δὲ ἅ μαίευ-
σοντος μένει ἀτελεσφόρητα. καὶ τῦ-
το δὴ τὸ νύττον ἀεὶ καὶ δὴ ἐῶν ὑμῶν
ἠρεμεῖν τὴν ψυχήν. ὁ καὶμοὶ τό γε
νῦν ἔχον φοιτᾷν καταναγκάζει ὡς
δῆθεν ἐμπείρῳ τὸ δεῖ τὴν μαίευσιν.
Ἐγὼ δὲ τῆς Φύσεως ὑμᾶς ἐπαινῶν,
αἰσχύνομαι μὴ καὶ χαρίσασθαι. εἰ
δὲ τὸγχείρημα πόνων ὅσον δὴ ἐκτὸς,
ἀλλ' ὑμῶν γ' ἕνεκα τὸν ἐνόντα τρό-

dagine. Navigantium autem nonnulli, tenui quamvis ſurrepti unda, artem quidem projiciunt ſalutarem ſeque credunt fluctibus, navemque impingunt. At vos, velut in ipſo Philoſophiæ confinio, & mercaturæ poſiti, hujusce inundanti oceano, pro viribus occurritis, & altera ſat abunde inſtructi eſtis. Iſta quidem vobis adventitia licet, in vitæ tamen commodum cedit; hæc vero avita ab origine poſſeſſio. Cujus etiamſi florem ab ipſis Deus decerpſit ramis, at ſemina tamen inſunt divinitus immiſſo meliora damno, quæ toti impertiuntur naturæ, ſemperque geſtiunt elici, appetuntque ut tandem regerminantia fructus, non ſecus ac planta nobilis, iterum effundant. Inopia vero obſtetricantis manent immaturа. Atque hoc œſtrum eſt illud, quo veſtræ inquietantur animæ. Quod & me jam nunc haud certis paſſibus ad errandum adigit, quippe qui ſat novi quid ſit obſtetricari. Ego igitur cùm lætam vos ob indolem prædicem, frontem plane exuam, ſi non gratificer. Quamvis autem opus hoc arduum ſit, in veſtram tamen gratiam aggrediendum putavi, ut ſemina,

2011 Ministerio de Cultura

πον πειρατέον ἔδοξα τὰ ἀπαρχῶν τὰ ἤδη τῶν σπερμάτων εἰς φῶς ἀγαγεῖν. ὑμεῖς δὲ καὶν ταῖς ὠδῖσιν ἐπείγεσθε, μὴ πάνυ σπεύσητε τὴν ἀπότευξιν. οὐχ ὁ τυχὼν γὰρ ἐξ ἀμβλώσεως κίνδυνος τοῖς σπὸ ὥρας γλυχομένοις σπεῖναι τὰ ἔκγονα.

quæ jam fœcunditate turgeſcunt, in lucem producantur. Quod ſi partus doloribus cruciamini, ne temere tamen feſtinate. Illis enim grave ex abortu periculum accidit, qui fœtus præmature edere cupiunt.

II. Ὁ μὲν σκοπὸς ἡμῖν ὅπι τοῦ παρόντος, οὐ ῥητορικῆς θεωρία, οὐδέ τινα σπεὶ αὐτῆς ὁλόκληρον ἔνθεσιν σπαδοῦναι. ἀλλὰ σπεὶ μερῶν τῆς πολιτικοῦ λόγου, καὶ τῆς ἐκείνων διαθέσεώς τε καὶ χρήσεως διαλαβεῖν. σαφηνείας δὲ ἕνεκα καὶ τοῦ μὴ δοκεῖν (ὃ λέγεται) μῦθον ὑφαίνειν ἀκέφαλον, ὀλιγάπα καὶ σπεὶ ὅλου χεροῦς τῆς πραγματείας ὡς ἐν παρόδῳ σπαναπεκρουκότες, καὶ εἰς αὐτὴν μεταβησόμεθα τὴν τοῦ σπειμένου διαθήσασιν. Τὴν ῥητορικὴν τοίνυν τῶν μὲν ἐμπειρίᾳ χρησαμένων, τῶν δὲ τέχνην, ἐνίων δὲ αὐτῇ οὐδὲ τὸ τῆς ὅπισήμης πρεσβεῖα νεῖμαι ἀποκνησάντων. ἡμεῖς καὶ τὸ σύντομον ὅπι τοῦ παρόντος καὶ τὸ εὐπαρακολούθητον διώκοντες, τὰ μὲν τῶν ἄλλων παρέντες, ἃ σπεὶ αὐτῆς τῷ Ἀριστοτέλει ἔδοξεν (ὃν καὶ τοῦ λόγου πορηγὸν ἐνστησόμεθα) διὰ βραχέων ὡς οἷόν τε ἀναπτύξωμεν.

II. Scopus hic noſter non eſt meditari Rhetoricem, nec aliquem de ea tractatum integrum præbere; ſed de partibus civilis orationis, & earum conſtructione, uſuque differere. Quod ut eluceſcat, & ne fabulam ſine capite (ut ajunt) contexere videar, paucula de toto negotio obiter præmittemus, dein ad ipſam propoſiti diſquiſitionem tranſibimus. Rhetoricam igitur cum alii ſcientiam eſſe dicant, alii artem, plurimique ipſa ſcientiæ privilegia tribuere non verentur, nos etiam qui brevitati jam ſtudemus, captuque facilia conſectamur, aliorum opiniones omittentes, quæ de ea viſa ſunt Ariſtoteli, cujus nos inſiſtimus veſtigiis, quanta poſſumus brevitate aperiemus.

III. Ἀμέλει

2011 Ministerio de Cultura

III. Ἀμέλει τοι ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Θεοδέκτην, Δύναμιν φησὶν τὴν Ῥητορικὴν εἶναι περὶ ἕκαστον τοῦ θεωρῆσαι τὸ ἐνδεχόμενον πιθανόν. δύναμιν δὲ ἐνταῦθα δὲ φυσικήν τινα δεξιότητα ὑπολητέον, ὃ δή τινες περὶ Ῥητορικῆς ἐφαντάσθησαν. ἀλλ' ἣν συνίσησι γυμνασίας συνέχειαν, ἅτις περὶ τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐνεργείαις. ἥτις καὶ τέχνη ἐστὶν, ὃ περὶ αὐτῆς ὁ Ἀριστοτέλης πολλαχοῦ ἀποφαίνεται. ὃ γὰρ πράττειν πεφύκασιν ἄνθρωποι, χαλεπῶς μὲν καὶ ἀπανίως, ῥᾳδίως δὲ καὶ ὡς τὰ πολλὰ ἐθισθέντες, τοῦτο καὶ τὴν αἰτίαν παραλάβειν, τέχνη γίνεται. τοιοῦτον δὲ ἡ Ῥητορική. καθ' ἣν καὶ πάντες φύσει μέχρι τινὸς ἐνεργοῦσι, καίπερ εἰκῇ καὶ ἀπροφασίστως. ἐν ἕξει δὲ γενόμενοι διὰ συνηθείας, οὐκ ἔτι, ἀλλὰ ῥᾷστα καὶ ἐμμελῶς. ἐνδέχεται δὲ καὶ αἰτίαν θεωρεῖν. οἷον τίνα, καὶ τίνι τρόπῳ σχηματισθέντα τοὺς τοιόσδε πείθουσιν ἀκροατὰς, ἄλλως μὲν τοὺς πρὸς ἡδονὴν ἢ κέρδος ἀφορῶντας, ἑτέρως δὲ τοὺς φιλοδόξους. καὶ ὡδὶ μὲν ὄχλον, ὧδε δ' αὖ σοφοὺς καὶ τῷ δικαίῳ προσέχοντας. ὡσαύτως δὲ καὶ τοιῶσδε μὲν συντεθὲν

III. Aristoteles siquidem in primo ad Theodectem libro Rhetoricam, inquit, facultatem esse perspiciendi in unaquaque re, quod in ea est ad persuadendum idoneum. Per facultatem autem non naturalis aliqua ingenii dexteritas hic intelligenda, prout nonnulli de Rhetorica somniarunt; sed qualem comparat exercitatio continua, crebra sua, circa idem, & propter idem, actione. Quæ & Ars est, quod passim Aristoteles de ea demonstravit. Quod enim facere solent, sed ardue raroque homines, prompte vero cum accesserit assiduitas, id, & rationem adjungit, Ars efficitur. Tale vero quidpiam est Rhetorica, secundum quam omnes natura quadantenus operantur, temere tamen, & imprudenter. Qvum autem habitum assiduo conatu nacti sunt, non ita, sed expedite, & cum judicio. Liceat autem & causam inspicere, quæ nimirum, & quo vestita cultu valent ad auditores hosce vel illos persuadendum: aliter siquidem quos lucri, aut voluptatis γαργαλισμὸς titillat, aliter autem quos gloriæ, aut opinionis. Et hoc modo conciliatur vulgus,

2011 Ministerio de Cultura

προοίμιον, τοιῶδε τῶ λόγων γένει ἐφαρμόττει. ἄλλως δὲ, ἑτέρῳ καὶ πρὸς ἑτέρους. καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. τέχνη ἄρα ἡ Ῥητορική. Ἡ δὲ τέχνη ἕξις ἐστὶ πρακτικὴ μετὰ λόγου. ἕξις δὲ ἅπασα, καὶ ποιότης ἀναγκαίως. ἡ γὰρ ἕξις ποιότης ἐστὶν ἐπεισακτος ταῖς τῆς ψυχῆς δυνάμεσι καθ' ἣν τοιῶσδε τὸ ζῶον ἔσχηκεν, ἢ πρὸς ἑαυτὸ, ἢ πρὸς ἕτερον, οἷόν ἡ Ῥητορικὴ καὶ ποιότης ἐστὶν ἡ ἕξις, καὶ ἕξις ἡ τέχνη, καὶ τέχνη περὶ λόγους ἡ λογική. Ἀλλ' ὁ λόγος ἅπας ἀληθὴς μὲν, ὅπως δὲ Ῥητορικῇ ἀποκεκριμένος, ἐπεὶ καὶ γραμματικῇ ἐφαρμόττειν καὶ διαλεκτικῇ ἐνδέχεται. ὅτου χάριν προστέτηκται τὸ, περὶ ἕκαστον τῶν θεωρῆσαι τὸ ἐνδεχόμενον πιθανόν. καθ' ὃ, ἀντιδιαστέλλεται μὲν τῆς γραμματικῆς, ὡς μόνην τὴν ὀρθότητα καὶ σημασίαν ἀποδιδούσης ἐκ λόγου. διακρίνεται δὲ καὶ τῆς διαλεκτικῆς, ἧς ἔργον κανόνα καὶ ὄργανον συγκροτῆσαι, δι' ἐκ ἔχομεν ἐν μὲν τοῖς κατὰ θεωρίαν ἐκ ψεύδους τὸ ἀληθὲς, ἐν δὲ τοῖς πρακτέοις τῶν φαύλων τἀγαθὰ διελεῖν. μόνη δὲ ἡ Ῥητορικὴ πᾶσαν περὶ τὸ πιθανὸν καταβάλλεται τὴν ἀποδεῖξιν. καὶ τοῦ-

sapientes isto, & justitiæ mystæ. Similiter & exordium ita compositum sub tali genere orationis cadit, & talibus convenit auditoribus; sin aliter, sub alio, & aliis: & sic de reliquis censendum. Est igitur Ars, Rhetorica. Ars autem habitus est efficiendi cum ratione. Habitus autem cum sit, necesse quoque ut qualitas sit. Habitus enim qualitas est in potentias animæ introducta, qua tali modo afficitur animal, vel erga se, vel alios. Est igitur Rhetorica qualitas qua habitus, & habitus qua Ars, Ars autem cum ratione, qua rationalis. Definitio autem hæc vera quidem, Rhetoricam tamen nondum satis distinxit, quoniam & Grammaticæ convenire possit, & Dialecticæ. Illud proinde additur, perspiciendi in unaquaque re, quod in ea est ad persuadendum idoneum. Hinc à Grammatica distinguitur, quæ solum curat, ut emendata sit oratio, & significans: à Dialectica vero, cujus est regulas, & instrumenta conficere, quibus veritatem in Theoreticis à falsitate, bonumque in practicis à malo distinguamus. Sola vero Rhetorica omnem in persuadendo impendit operam. Et hoc de pro-

2011 Ministerio de Cultura

ζ περὶ τὸ δοθέντ᾽ ἁπλῶς δύνασθαι θεωρεῖν: οὐ γὰρ ἀφώρισταί περί τι γένος ἡ τῆς Ῥητορικῆς ὕλη, οἷον δὴ ταῖς λοιπαῖς τέχναις. τέκτονι φέρε εἰπεῖν ξύλα. χαλκεῖ δὲ μέταλλα. καὶ καθεξῆς ὡσαύτως. ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ὁτιοῦν ἡ Ῥητορικὴ ἐπεκτείνεται τῶν συμπιπτόντων τῶν ἐν πολιτείαις ζητημάτων, πλὴν τῶν ἀσυσάτων. Ἔργον δ᾽ αὐτῆς ὐ τὸ πεῖσαι πάντως, ὐδὲ γὰρ τεκτονικῆς τὸ τὴν κλίνην εἰς ἔργον προαγαγεῖν. ἀλλ᾽ εἰδέναι ὡς ἂν προαχθείη εἰ μή τι τῶν ἐκτὸς Δυκώλυμα παρεμπέσοι. ὅτω τοι καὶ Ῥητορικῆς τὸ δύνασθαι περὶ ἑκάστου τῶν προβληθέντων, ὐ διδασκικῶς, ἀλλὰ πιστωτικῶς εἰπεῖν. ὁθεν καὶ τῶν ἐναντίων ὅσι Δι᾽ τῶν κοινῶν καὶ ἐνδόξων κατασκευαστικὴ: Τὸ δὲ ξ Ῥήτορ᾽ ἔργον, τέτταχα Δανενέμηται, κ᾽ τὰ τέσσαρα τῆς Ῥητορικῆς μέρη. ἐν οἷς πρώτη μὲν καὶ ὐδαμῶς ἔυληπτ᾽, ἡ τῶν Ῥητορικῶν προβλημάτων καὶ στάσεων θεωρία ἐστί. μεθ᾽ ἣν ἡ τῶν πίστεων ἔυρεσις, ὐχ ἥδιον τὸ πολυσχεδὲς ἢ χρήσιμον ἔλαχε. καὶ τοῦδε τούτας ἡ τε τῶν εὑρεθέντων Δάθεσις, καὶ τῶν λέξεων ἐκλογὴ τ᾽ ὑπόκρισις τ᾽ αὐτῶν.

posita definitione sufficiat. Non enim aliquo genere coarctatur Rhetoricæ materia, sicut Artium reliquarum. Lignario scilicet ligna destinantur, fabroque ærario metalla, & sic de singulis. At Rhetorica in omni versatur quæstione qua civili, exceptis quæ in disceptationem non veniunt. Munus autem Rhetoricæ non est persuadere semper, nec artis fabrilis lectum conficere, sed scire quomodo conficiatur, nisi internum aliquod impediat repagulum: ita nec Rhetoricæ de quocunque themate scientiam facere, aut docere, sed probabiliter tantum dicere. Unde & adstruendi contraria vim habet, è locis communibus, & probabilibus. Oratoris autem officium quadruplex est, secundum quatuor Rhetoricæ partes. Quarum prima & admodum difficilis est statuum, & quæstionum Rhetoricarum consideratio. Secunda, quæ non minus multiplex est, quam utilis, argumentorum est inventio. Tertia inventorum dispositio, & ultima verborum electio, eorumque decora voce, & gestu pronunciatio.

2011 Ministerio de Cultura

IV. Τῶν δὲ προβαλλομένων ἢ-γουν ζητουμένων, γένη εἰσὶ δύο. τὰ μὲν γὰρ συντείνει πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγήν. οἷον εἰ πολεμητέον Φιλίππῳ. Τὰ δὲ πρὸς γνῶσιν μόνον. οἷον πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς, ἢ οὔ. Τούτων δὲ τὰ μὲν εἰσὶ καθόλου, ὅσα ἐν τῶν πολιτικῶν ἐξηρημένα. οἷον εἰ ὅλως πολεμητέον. Τὰ δὲ ἐπὶ μέρους ὡς τὸ, εἰ πρόσηκει Ἀθηναίοις ἄρασθαι τὸν πρὸς Φιλίππου πόλεμον ὑπὲρ Ὀλυνθίων, ἐπὶ ἄρχοντος Καλλιμάχου. Ἔστι δ' ἐν ἑκατέρῳ τῷ γένει κοινὰ τὰ καθόλου κατασκευαστικὰ καὶ ἀνασκευαστικά. ὁ γὰρ δείξας παντὶ γαμητέον εἶναι, καὶ τῷ Σωκράτῃ πάντως ἂν Πλάτωνι ἔσεσθαι ἀποδεικνύς. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνελὼν τὴν πρὸς ἑτεροδόξους φιλίαν, συνανεῖλεν (οἷον εἰπεῖν) καὶ τὴν μεταξὺ Πεισιστράτου καὶ Σόλωνος. Ἡ μέντοι ῥητορικὴ τῶν κοινῶν μέρος ἐστὶ θεωρητική τε καὶ πιθανουργική. ἔστι γὰρ πολιτικὸν ζήτημα (ὡς Ἑρμογένης ὥρίσατο) ἀμφισβήτησις λογικὴ ἐπὶ μέρους, ἐκ τῶν παρ' ἑκάστης κειμένων νόμων ἢ ἐθῶν, περὶ ἔν νομισθέντος δικαίου, ἢ ἔν καλοῦ, ἢ τοῦ συμφέροντος, ἢ καὶ πάντων ἅμα, ἢ ἐνίων. τὴν δὲ τῶν

IV. Propoſitorum autem ſive quæſtionum genera duo ſunt. Quædam enim ad electionem, & evitationem ſpectant, ut an bellum cum Philippo gerendum. Quædam ad ſolam cognitionem, ut, an mundus ſphæricæ ſit figuræ, necne. Ex his, quædam Univerſales ſunt, quales ſunt, quæ omnibus nudantur circumſtantiis, ut, an omnino ſit pugnandum: quædam vero ſpeciales, ut, an Athenienſes deceat bellum contra Philippum ſuſcipere pro Olynthiis archonte Callimacho. Sunt autem in utroque genere communes, generalesque confirmandi, & deſtruendi loci. Qui enim uxorem omni ducendam eſſe demonſtrat, tum Socrati, & Platoni ſine dubio demonſtrabit. Sic etiam, qui amicitiam inter viros ſententia diſcrepantes ſolvit, eam quoque extinxit, quæ inter Solonem, & Piſiſtratum. Attamen Rhetorica eſt particularium ars contemplativa, & perſuaſoria. Eſt enim quæſtio civilis (ut definivit Hermogenes) diſceptatio, vel controverſia cum ratione ſuſcepta, particularis, & finita, ex conſtitutis legibus, aut conſuetudine uniuscujusque populi, de iis quæ habentur juſta, aut honeſta, aut utilia, vel de his omnibus ſimul, vel de

καθόλου

2011 Ministerio de Cultura

καθόλε καὶ ἀληθῶν ἔρευναν φιλοσόφοις ἢ ῥητορικὴ παρίησι; τὸ εἶναι τῶν ὄντων ἢ τὸ δοκεῖν πολυπραγμονέσιν. εἰ δέ πε καὶ ῥήτορες ἅπονται τῶν καθόλε, τοῦτο ἐφ' ὅσον αἱ τῶν κζ μερῶν ἐργασίαι ταῖς τῶν καθόλε ἐμπεδιέχονται, δρῶσιν. ἐ μὴν ἡγείσθω τις κζ μέρος ἡμᾶς λέγειν ἐνταῦθα τὰ ἑνὶ μόνῳ δοκοῦντα. ὧν ἀορίσων ὄντων, ἀδύνατον κζ νόμες θέσθαι, ἢ τεχνικῷ τινι κανόνι τὴν περίληψιν ποιῆσαι, ἀλλὰ τὰ τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε ἔχειν. οἷον Ἀθηναίοις ἢ Λακεδαιμονίοις. Ἑκάτερον δὲ τῶν ἐκτεθέντων γενῶν, εἰς τρία τὴν λόγων ἔλαχεν. εἰς ἃ καὶ πᾶσαι αἱ τῶν ῥηθρευόντων στάσεις ἀνάγονται. τρεῖς γὰρ τὰς ἀνωτάτω ζητήσεις οἱ περὶ Ἑρμογένην τίθενται. εἰ ἔστι. τί ἐστιν. ὁποῖόν τι ἐστιν. ὧν τὸ μὲν πρῶτον διὰ τεκμηρίε θηρώμεθα. Ἔστι γὰρ τεκμήριον, ἀδήλε πράγματος ἔλεγχος ἐτοιμότης ἀπό τινος φανερᾶς σημείε, ἢ ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον ὑποψίας. Εἰ δὲ φανερὸν μὲν ἢ τῇ ἐτοίμῳ, δεόμενον δὲ προσθήκης εἰς ἀναπλήρωσιν, ποιεῖ τὴν ζήτησιν περὶ τὸ ἐλλεῖπον, καὶ ἡ στάσις ὁρικὴ προσηγόρευται, ὡς περὶ

quibusdam horum. Universalia autem, & vera Philosophis discutienda relinquit Rhetorica, qui rerum essentias perscrutantur, non apparentias. Quod si Rhetores quandoque Universalia tractent, hoc ideo faciunt, quod singularium argumenta in universalibus continentur. Ne tamen existimet quispiam nos hic singularia dicere quæ unico soli conveniunt. Quibus impossibile est, cum infinita sint, & leges ponere, & artificiali aliquo complecti canone. Sed vel hoc modo se habent, vel illo, ut vel Athenienfibus, vel Lacedæmoniis. Alterutrum autem è prædictis generibus, in tres distribuuntur partes, ad quas reducuntur omnes Rhetorum controversiæ. Tres enim has supremas quæstiones tradunt Hermogeniani. An sit? Quid sit? Quale sit? quarum primam conjectura indagamus. Est enim conjectura, rei obscuræ & incompertæ probatio ab ipsa re desumpta, in aliquo signo manifesto, vel ex suspicione aliqua de persona. Quod si de re ipsa compertum sit, desit autem aliquid, quod supplementi gratia adjici debet, insurgit quæstio de defectu isto, & status finitivus appellatur, quippe quod de causæ finitione constituitur. Si vero factum judicandum

2011 Ministerio de Cultura

τὸν ὅρον ⸗ προβληθέν⸗ συνισα-
μένη. Ἂν μέν⸗ δῆλον καὶ ἐντελὲς ᾖ
⸗ κεινόμενον, ἡ ζήτησις περὶ τὴν
ποιότητα ⸗ πράγματ⸗ ἵσαται. ἢ
καὶ γέν⸗ ὅσα, ἢ περὶ πρᾶγμα
θεωρεῖται καὶ ποιεῖ ⸗ὰς λογικὰς
στάσεις, ἢ περὶ ῥητὸν καὶ ποιεῖται
τὰς νομικάς. Καὶ ⸗ῶν περὶ πρᾶ-
γμα, ὅταν μὲν περὶ μέλλον⸗ ζη-
τῶσι, πραγματικαὶ ἦκσαν. ὅσαι
δ' αὖ περὶ παρῳχημένα, γενικῶς
μὲν διαιολογία. ἧς προσεχῶς μὲν
⸗έμνε⸗αι εἰς ἀνάλημψιν, ἥτις ὀξὺ μο-
νομερής. καὶ ἀντίθεσιν, ἥτις περι-
έχει ⸗ὰς ⸗έτ⸗αρας ἀναλυτικάς. Ἀν-
άλυσασιν. Ἀνέγκλημα. Μετάστασιν.
Συγγνώμην. Τῶν δὲ νομικῶν, ὅσαι πε-
ρὶ ⸗ὸ αὐ⸗ὸ ῥητὸν εἰσὶ, ⸗ὰ μὲν τῷ ῥη-
τῷ κεχρημένα, τῇδε ⸗ῇ διανοίᾳ, ῥη-
τὸν καὶ διάνοια ἦκσαν. ἐν οἷς δὲ ἀ-
πὸ ⸗ὰ ἐγγράφ⸗ καὶ ἄγραφόν τι
συνάγε⸗αι, συλλογισμός. ἐπειδὰν δὲ
ἡ ζήτησις ᾖ περὶ δύο ἢ καὶ πλείω ῥη-
τὰ εἴη ἂν ἀντινομία. ἀμ-
φιβολία τε ⸗ῆδε πᾶσι καὶ ⸗ελευ-
ταῖα ἡ μετάληψις, ἣ καὶ ⸗ῆδε ἀγρα-
φὴ λέγε⸗αι. καὶ ταῦτα μὲν Ἑρμο-
γένης. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ⸗ῷ δευ-
τέρῳ ⸗ῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν, εἰς ⸗έσ-

manifeſtum ſit, & perfectum, conſtituitur quæſtio de qualitate facti. Qualitatis autem nomen cum generale ſit, vel de facto diſquiſitionem habet, & efficitur ſtatus Rationalis, vel de legis verbis, naſciturque ſtatus Legitimus. In ſtatu autem rationali diſceptatio eſt, vel de re futura; & fit ſtatus Negotialis, vel de re præterita, & communi vocatur nomine ſtatus Juridicialis. Quæ continuo dividitur in ſtatum abſolutum, qui unius tantum partis eſt, & in ſtatum aſſumptivum, qui quatuor alios ſtatus continet, ſtatum ſcilicet comparationis, ſtatum recriminationis, ſtatum translationis criminis, & ſtatum deprecationis. In ſtatu legitimo, vel de ſcripto uno, eodemque ambigitur, quando ſcilicet adverſariorum alter ſcripto utitur, alter ſententia, & vocatur ſtatus ſcripti, & ſcientiæ. Ubi vero à ſcripto colligitur aliquid non ſcriptum, ſtatus naſcitur ratiocinativus. Vel de ſcriptis duobus, aut pluribus inter ſe pugnantibus, & fit ſtatus, qui vocatur legum oppoſitio, ſtatusque ambiguus, ſive amphibolia; poſtremo ſtatus tranſumptivus, ſine exceptio. Et hæc Hermogenes. Ariſtoteles autem in ſecundo poſteriorum analyticorum libro qua-

παρὰ

2011 Ministerio de Cultura

σαρα διῆλε τὴν τῶν ζητυμένων συμπλήρωσιν. ὅτι ὄϛι. Δια ὄϛι. καὶ εἰ ἔϛι. τί ὄϛιν. ἐφ' ἑκάϛυ γὰρ τῶν ἀμφισβητυμένων πράγματός τινος ἐπιζητεῖται γνῶσις. αὕτη δὲ τέτρα τὴν ἀριθμὴν εἴληχεν. Εἰ γὰρ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἁπλῶς ἀμφισβητῶμεν ἔ πράγματος, ὃ καὶ συνίϛησι τὴν, εἰ ὄϛι, ζήτησιν. ἢ τύτυ ὁμολογυμένυ, περὶ ἔ ὅρυ διαφερόμεθα, κἀντεῦθεν ἀνακύπλει ἡ ἔ, τί ἐϛι, ζήτησις. ἢ πάλιν καὶ τύτυ κειμένυ, τίνα εἰϛὶν ἅπερ ἐκείνῳ συμβέβηκε, σκεπτόμεθα. Ταὐτὸν δὲ ὄϛιν, ὁποῖόν τι ὄϛι τὸ κείμενον, ἐξ ἧ ἡ ἔ ὅτι περέρχεται ζήτησις, περὶ τὴν ἔ ὑποκειμένυ τρεφομένη ποιότητα. Ἂν δὲ καὶ τύτο περιαποδοθείη, λοιπὸν ἂν ἀμφισβητῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν τοιόνδε ὄϛι τὸ ὑποκείμενον. τύτο δὲ ὄϛι, τὸ διὰ τί ζητεῖν.

dripartitam fecit quæstionum divisionem, Quod sit. Cur sit. An sit. Quid sit. in singulis enim quæstionibus rei cujusque inquiritur cognitio, quæ quadrifariam dividitur; vel enim de existentia rei simpliciter ambigitur, unde oritur hæc quæstio, An sit? vel hoc omisso de essentia & definitione rei, unde & ista nascitur quæstio, Quid sit? vel hoc rursus posito de accidentibus ejus fit disceptatio (quod idem est, quale sit subjectum.) Et inde exurgit quæstio, quæ circa subjecti versatur qualitatem. Vel, si hoc detur, de causa, rei ultimo dubitatur, cur tale sit subjectum, & hinc fit quæstio, Cur sit.

V. Εἰ γοῦν ἰσάριθμα δεῖ εἶναι τοῖς γινωσκομένοις τὰ ζητύμενα, τέτταρα δὲ ταῦτα, ἀνάγκη πᾶσα καὶ κεῖνα εἶναι τοσαῦτα. Τί ἂν πρὸς ταῦτα ῥητέον; ἢ ὅτι καίπερ Ἑρμογένης τὴν τετραμερῆ παρῆκε τ Ἀριστοτέλους διαίρεσιν, ἅτε δὴ μὴ τὴν κζ φιλόσοφον ἀκριβῆ πραγματευόμενος. ἔ-

V. Qvum igitur quæ quæruntur tot esse numero debent, quot ea, quæ cognoscuntur; hæc autem sunt quatuor, necesse est ista quoque totidem esse. Quid autem ad hæc dicendum? nisi quod Hermogenes quamvis quadripartitam istam Aristotelis non adhibuit distributionem, quippe quod subtilem

2011 Ministerio de Cultura

ρευναν, ὃ μὴν καὶ τὸ τέταρτον ἐκείνης μέρος, τὴν διατί δηλαδὴ ζήτησιν παρέλειπεν. αὕτη γὰρ τὴν τινὸς αἰτίαν πολυπραγμονεῖ λαχοῦσα. εἰ μὲν ἐπ' ἀσυμπλόκου τινὸς καὶ ἀσυνθέτου θεωρεῖται, οἷον δι' ἣν αἰτίαν φίλιππος ζητεῖ τὴν εἴσω πυλῶν παρέλευσιν. ἢ ἐπὶ συμπεπλεγμένου τῆς καὶ συνθέτου, ὃ καὶ πάνιον ὀνομὸ Ῥήτορσιν. οἷον, δι' ἣν αἰτίαν ἐκλείπει ὁ ἥλιος, ὀνομὸ δι ἣν ἀγαθὸν ὁ ὀνομὸς ἐμόρους πόλεμος. Ἡ δὲ πίστις πολυσήμαντός ἐστι φωνή. πῇ μὲν ἐπὶ τῷ πιστεύοντι λέγεται, καὶ ἔστιν ὑπόληψις περὶ τινος τῶν δοκούντων, ἢ κοινῇ ἤγουν τῷ πεφυκότι. πῇ δὲ τῷ πιστικῷ λόγου τὴν ὕλην, καὶ ἔστι συλλογισμὸς ἢ τόπος ἐπιχειρήματος ἔνδοξος. διὰ ἃ δύναιτ' ἄν τις πεισθῆναι ἀπεργάσασθαι. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντιθάρρους ἐκλαμβάνεται. ὡς τὸ πίστιν ἔχειν, καὶ διδόναι πίστιν, καὶ δέχεσθαι. Καὶ τὰ γοῦν τὸ δεύτερον σημαινόμενον ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ τῷ παρόντος γενικῶς τὴν πίστιν διέτεμε. τὰς μὲν ὑποκειμένας καὶ μὴ διὰ τῆς μεθόδου ποριζομένας τῷ ῥήτορι, ἀτέχνους ἐκάλεσεν. εἶναι εἰσὶ, νόμοι, συνθῆκαι, μαρτυρίαι, βάσανοι, ὅρκοι. Καὶ νό-

illam Philosophorum non molieba-tur disquisitionem, non tamen quartum illud omisit membrum, quæstionem scilicet, cur sit? Hujus enim est indagare causam rei, vel cum de simplici aliqua re agatur, & non complexa, ut Cur velit Philippus intra portas (*) venire? vel de complena & composita, quæ rarior vocatur à dicendi magistris, ut quam ob causam sol deficiat, cur non utile sit contra finitimos bellum gerere. Vario autem genere usurpatur vox πίστις, quandoque siquidem de credente dicitur, & est opinio de re aliqua probabili, vel in communi, vel saltem à natura, quandoque vero orationis materiam denotat afferentis fidem, estque principium, seu locus probabilium argumentorum, per quæ effici possit fides: quin &, pro fiducia non vero ponitur, hinc phrases illæ πίστιν ἔχειν, & διδόναι πίστιν, καὶ δέχεσθαι. In secundo hoc sensu Aristoteles generaliter fidem, seu probationes distribuit. Quasdam enim, quæ nulla Oratoris conquiruntur arte, inartificiales vocavit, quales sunt, leges, fœdera, testimonia, tormenta, jusjurandum. Lex autem civitatis consensus est in eadem re

(*) Thermopylas.

μὸ

2011 Ministerio de Cultura

μᾶ μὲν δὴ καθ' αὐτὸν τοῦτον ὁμολόγημα πόλεως κοινὸν, ἀφ' γεραμμάτων ἀφορμάτον πῶς χρὴ πράττειν ἕκαστα: Ὥσπερ ἡ συνθήκη ἀφ' ἧς φυτεύθηλε νόμος ἕσταλῶν τῇ μέρᾳ πσὶν ἴδιᾳ. Μαρτυρία δὲ, ὁμολογία δὴ συνειδότᾳ ἀνδρὶ. Καὶ ὁ ἀφ' ἁπὸ πεῦπα ὅρκᾳ, ἡ μὴ θείας ἀφαλήψεως φάσις ἀναπόδεικτᾳ. Ἐντέχνως δ' ἂν ὅσαι καὶ εὑρέσεως χ' οἰκονομίας δέονται τῆς ἔ Ῥήτορᾳ μὴ τέχνης. ἃς καὶ περισὶ ἄτοις διδάσκει συνίσαθαι. τῇ γε ἔ λέγονλος ἐπιμελείᾳ. χ' τῇ περὶ ἕ λέγει ἐπιδείξει. χ' ὑπὲρ πεῦλα, τῇ ποίᾳ ἔ πρὸς ὃν ὁ λόγᾳ, διαθέσει. Ἐπεὶ δὲ ἅυται ὕλης ἐπέχυσι λόγον, ἧπερ καὶ εἴδους δεήσονται. ἦν γὰρ ἐντεῦθεν ἔχει λαβὼν ὕλην ὁ Ῥήτωρ, ἃ φύρδην ἐ ἀναβασκεύῳ κέχρηται. ἀλλὰ πολυπεάτερον ῥυθμίσας καὶ οἱονεὶ μορφώσας τοῖς ἐπιχειρήμασι χ' τὸ δοκῶν, ἐπάγει τοῖς πεάγμασιν ἐγκαβάσκευον.

communis, designans literis singula, quo efficienda sunt modo. Cujus soboles quædam, ac veluti germen est, fœdus, quippe quod lex quædam est viris quibusdam propria. Testimonium autem est invita rei cognitæ, & tormentis elicita confessio. Denique jusjurandum est, cum obtestatione divina indemonstrabilis affirmatio. Artificiales autem quæ cogitantur, & disponuntur arte Oratoria, quas & tribus hisce consociari docet, dicentis æquitate, causæ demonstratione, judicisque dispositione. Quoniam autem hæ materiæ obtinent rationem, utique & formas exigent, quam enim hinc desumit materiam Rhetor, non tumultarie tractat, & sine artificio, sed cum multa arte effinxerit eam, & quasi formaverit ad libitum, concinnam eam inserit in causam.

VI. Εἰσὶ δὲ τῶν ἐπιχειρημάτων ἧπερ Ἀριστοτέλη ἐνταῦθα δοκεῖ, τὸν ἀριθμὸν τέτταρα. Συλλογισμὸς. Ἐπαγωγὴ. Ἐνθύμημα. Παράδειγμα. ὧν τοῖς μὲν δυσὶ πρώτοις, Διαλεκτι-

VI. Argumentationum autem quatuor ab Aristotele numerantur genera. Syllogismus, Inductio, Enthymema, Exemplum. E quibus duo prima Dialectici peculiariter

2011 Ministerio de Cultura

καὶ ὡς οἰκείοις χαίρουσι. κέχρηνται δὲ καὶ Ῥήτορες, ἀλλ' ὑπλώτερον πως καὶ πλατύτερον ἐκφέροντες. ὁ γὰρ Ῥήτωρ εὐρύτερος μὲν Διαλεκτικοῦ, τάτου δ' ἐκεῖνος ὢν ἀκριβέστερος. ἐνθένδε καὶ Ζήνων, τὴν μὲν ἐκτεταμένην ἔπαλζε παλαιστῇ. συσταλμένῃ δὲ τὴν Διαλεκτικήν. Τὰ λοιπὰ δὲ δύο, Ῥήτορσιν ἰδιάιπατα. ἀνάλογον μὲν συλλογισμῷ τὸ ἐνθύμημα. ἐπαγωγῇ δὲ τὸ παράδειγμα. Ἔστι δὲ συλλογισμὸς (ὡς ἐν πολλοῖς ὥρισαι τῷ Φιλοσόφῳ) λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι. Ἐνταῦθα γένος ὢν ὁ λόγος, τῶν ἐπερογενῶν Διακρίνει τὸν συλλογισμὸν. τὰ δὲ λοιπὰ Διαφορᾶς ἀναπληροῦντα λόγον, πρὸς Διάκρισιν τῶν ἑτεροειδῶν εἴληπται. Σύγκειται δὲ πᾶς συλλογισμὸς δυοῖν προτάσεων, καὶ τῷ ἐκ τούτων συναγομένῳ συμπεράσματι. Τεθέντων δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ τὰς προτάσεις ὁμολογουμένας εἶναι χρεών. Ἕτερον δέ τι τῶν κειμένων, διὰ τὸ συμπέρασμα, ὅλων προτάσεων ἢ τοιοῦτον, οὐκ ἕτερον. Ἀποκείσθω δὲ παράδειγμα ῥητορικοῦ συλλογισμοῦ τόδε. Καὶ αὐτοῖς δὴ τοῖς φιλαπεχθῶς δια-

sibi vindicant, ab Oratoribus tamen non raro usurpantur, sed magis florida, fusaque exprimunt facundia. Est enim Orator Dialectico facundior, & iste Oratore subtilior. Unde & Zeno expansæ palmæ Rhetoricam comparavit, contractæ vero Dialecticam. Posteriora duo, proprius est Oratorum census. Enthymema Syllogismo affine est, & Inductioni Exemplum. Est autem Ratiocinatio, sive Syllogismus (ut fuse ab Aristotele definitur) oratio in qua quibusdam positis, quidpiam ab iis quæ posita sunt diversum, necessario colligitur, eo quod posita sunt. Oratio hic Genus est, & ab aliis diversi generis distinguit Syllogismum. Cætera vero differentiæ supplent vicem, & ponuntur, ut a reliquis specifica distinguatur Syllogismus. Omnis autem Syllogismus è duabus constat propositionibus, & ex his illata conclusione. Positis autem dicitur, quia oportet propositiones concessas esse, & apertas. Quiddam ab iis, quæ posita sunt diversum, eo quod conclusio qua talis diversa est à propositionibus. Tale autem ponatur Syllogismi Rhetorici exemplum. Cujus laudes ini-

κειμένοις

2011 Ministerio de Cultura

κειμένοις ἐν ἐπαίνῳ λόγῳ ἦν. θαυμάζειν γὰρ ἀνδρὸς ἀρετὴν οἶδε καὶ πολέμιος. ἔτως ὑπῆρχεν αἰδέσιμος τὴν ἀρετὴν ὁ ἀνήρ. Ἐνθύμημα δέ ἐστιν, ἀτελὴς συλλογισμὸς, ἐξ εἰκότων ἢ σημείων. Ἐὰν γὰρ θατέρας τῶν εἰρημένων προτάσεων ὁ συλλογισμὸς ἀπολείπεται, ἐνθύμημα εἴωθε λέγεσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸ παρέσησι τὄνομα, ἀπὸ τοῦ ἐν θυμῷ, ἤτοι ἐν μνήμῃ τοῦ ἀκροατοῦ τὴν ἑτέραν καταλιμπάνειν τῶν προτάσεων τὸ λεγόμενον: Γίνεται δὲ ἐξ εἰκότων καὶ σημείων. Καὶ εἰκὸς μέν ἐστι, τὸ θέσεις ἔνδοξον τῶν ὡς ἐπὶ πολὺ γινομένων, ἢ μὴ. οἷον εἴ τις εἴποι, ὕσει, ἡ γὰρ ὠρα χειμέρινον. Τὸ δὲ σημεῖον περιχῶς θεωρηθῆναι ἐνδέχεται. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ πλέον ὄντων ἔστι λέγεται. οἷον ἡ γυνὴ ὅτι ἔγκυος σημεῖον, ὠχριᾷ γὰρ. Τὸ δὲ ἐπ' ἔλαττον, ὡς εἴ τις εἴποι, Σοφοὶ τοιοῦτοι γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης, Σταγειρίτης ὤν. Καὶ ὅδε μὲν τοῦτο, τὸ ἀναιρέφον, ὅπερ καὶ τεκμήριον λέγεται, ἑνὸς μόνου τῶν σημείων ἐπεὶ ἂν ἀληθὲς ᾖ, ἀδιαμῶς ὅτι λύσιμον. ὡς ὁ καπνὸς τοῦ πυρὸς σημεῖον. καὶ τοῦ ζῆν τὸ ἀναπνεῖν. Ἐνθυμήματος ἔστω τοῦδε παράδειγμα τόδε.

mici ipsi bucci:nt: Viri siquidem mirari virtutem, & insolens miles cogitur, vir fuit adeo virtute venerandus. Enthymema vero Syllogismus est imperfectus, è signis, & verisimilibus. Cum enim vel propositio, vel assumptio Syllogismi omittitur, Enthymema dici solet. Hoc enim indicat nomen ipsum, quod ab ἐνθυμῷ deducitur, quia nimirum in auditoris servatur memoria propositionum altera; è verisimilibus autem, & signis constat. Estque verisimile probabilis propositio eorum, quæ plerumque fieri, aut non fieri solent; veluti si quis dicat, pluet, hibernum enim tempus est. Tribus autem modis consideratur signum. Alia enim sunt, quæ sæpius accidere solent, ut gravida mulier est, signum enim, pallida est. Alia quæ raro, ut siquis dicat Stagiritæ sapientes sunt, quippe Aristoteles Stagirita sapiens erat. Alia denique sunt, quæ retrorsus idem valent, & τεκμήρια vocantur, quæ sola è signis vera sunt, & insolubilia, quemadmodum fumus est ignis signum, vitæque respiratio. Enthymematis exemplum sit hujusmodi: Et istius

2011 Ministerio de Cultura

Καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς φιλαπεχθῶς διακειμένοις ἐν ἐπαίνῳ λόγῳ ἦν, ὅτως ὑπῆρχεν αἰδέσιμος τὴν ἀρετὴν ὁ ἀνήρ. Ἐπαγωγὴ λόγος ἐστὶν ἀπὸ τῶν καθέκαστα καὶ γνωρίμων, τὶ τῶν καθόλου ἄγνωστον συνάγων. ὅθεν καὶ ἐπαγωγὴ εἴρηται ἀπὶ πολλοῖς τοῖς κζ μέρος ἀπαριθμημένοις καὶ ὁμολογουμένοις ὁλικόν τι ἐπάγουσα. τοιοῦτον ἐστὶ τὸ Δημοσθένους ἐν τῷ δευτέρῳ κζ Φιλίππου, ἔνθα βουλόμενος τὸ ἄπιστον ἀποδεῖξαι τῆς ἐκείνου γνώμης. καὶ Ἀθηναίους φησὶν ἐξηπατηκέναι τῷ λῆν Ἀμφίπολιν φάσκειν ἀποδώσειν, καὶ Ὀλυνθίους, καὶ τὰ τελευταῖα Θετταλούς. μέχρι ὅλως δὲ ἀδεὴς ἐστὶν ἀνὴρ ἅπαντα ὑπερεώρακεν ἐκεῖνος. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων, τὸ ξ Φιλίππου δυνατὸν ἵνα λυθῶσι προσθέμενος, ἐπαγωγῇ κέχρηται τοιάδε. Τὰ Θετταλῶν ἄπιστα ἐστὶν αὐτῷ καὶ Μαγνησίαν κεκωλύκασι τειχίζειν καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ ἀποδεικνύμενον ὅσον ἐστὶν ἀναλέξασθαι, ἐξ ὧν ἄλλοτε καὶ ἀπὸ ξ παρόντος εἴρηται τῷ φιλοσόφῳ, Λόγος ἐστὶ πινὸς ξ κζ μέρος ἀγνοουμένου διὰ μέρους γνωρίμου τε καὶ πιστοῦ δεικτικός. δεῖ γὰρ τὸ ἀπόδειγμα καὶ μερικὸν εἶναι, καὶ διότι πινὸς ἕνεκεν ἔκ τε τῶν προϋπαρ-

laudes inimici ipsi ebuccinabant, adeo venerandus erat virtute vir. Inductio est Oratio, in qua ex singularibus, & cognitis, Universale aliquod infertur incognitum. Unde & inductio dicitur, quia ex pluribus singularibus enumeratis, & concessis, generale quidpiam elicitur, & infertur. Quale est Demosthenis illud in Philippica secunda, ubi cum Philippi vellet perfidiam ostendere, Nam & Athenienses, inquit, decepit, cum Amphipolim se traditurum promiserat; Olynthios quoque, & demum Thessalos, ita ut nullus omnino mortalium extiterit immunis ab istius dolis. Et in Olynthiaca secunda, cum Philippi potentiam confringendam esse vehementer contenderet, tali usus est inductione: Thessali sunt Philippo infidi, & Magnesiam muniri vetuerunt &c. Exemplum autem quantum possumus conjectura consequi ex iis, quæ à Philosopho passim dicta sunt, Oratio est, qua singulare aliquid ignotum demonstratur per aliud singulare notum, certumque. Exemplum siquidem oportet & singulare esse, & à rebus gestis, aut ut gestis, desumi, non

ξάπλων,

2011 Ministerio de Cultura

ξάντων, ἢ ὡς προϋπαρξάντων εἰλῆφ-
θαι, ἃ δ' ἐξ ἀδόξων, ἢ προσώπων,
ἃν ἐς μίμησιν ἁπφέρεται, ἢ γοῦν
πραγμάτων, ἀλλ' ὁμοίως καὶ πά-
σι νομιζομένων. τῶν δὲ παραδειγμά-
των δύο φησὶν εἴδη ὁ Ἀριστοτέλης. ὧν
θάτερον μὲν ἐστὶ, τὸ τὰ προγεγενημένα
λέγειν, θάτερον δὲ τὸ αὐτὰ αὐτὸν ποι-
εῖν. καὶ τὸ μὲν πρώτου εἴδους παρα-
δείγματα ἔστω τὸ δ' Δημοσθένους οἷον.
Εἰ μὲν Ἀθηναῖοι Στρατοκλεῖ καὶ Ἱέ-
ρακι δεομένους συγκατέθεντο, εἶχον
ἂν ὅτε τὴν Ἀμφίπολιν, καὶ πάντων
τῶν μὴ ταῦτα ἂν εἶεν ἀπηλλαγμένοι
πραγμάτων. ταύτῃ δὲ εἰ Ὀλυνθίους
πρεσβευομένους προήσωνται, μείζονα
κατασήσασι τὸν Φιλίππον, ἐξὸν κα-
θελεῖν καὶ ῥᾴονι τῷ λοιπῷ χρῆσθαι.
ὡσαύτως καὶ τῷ μὴ δεῖν ἁπερέπειν
συγχωρεῖν τοῖς μέγα δυναμένοις τῶν πο-
λιτῶν τὴν παρὰ τῷ πλήθους ἰσχύν,
παράδειγμα καθέστηκεν ἡ τῷ Πεισι-
στράτῳ ἐπίθεσις, ἐξ ὅλως τὰ τοῖς ἄλ-
λοις καλορθώματα, ἢ συμφοραὶ, ἑτέ-
ροις διδάγματα γίνεται. τὸ δ' αὐ-
τὸν ποιεῖν (ὃ δεύτερον εἶδος εἰρήκαμεν
τῷ παραδείγματος) διεῖλεν ὁ Ἀριστο-
τέλης διχῇ. εἴς τε τὴν παραβολὴν,
καὶ τὸν λόγον ἤτοι μῦθον. Ἔστι δὲ

ex ignotis, vel perſonis fictis, vel etiam rebus, ſed ab iis, quæ perinde recepta ſunt ab omnibus. Exemplorum autem ſpecies eſſe duas inquit Ariſtoteles, quarum altera eſt, cum ante geſta dicimus, altera cum eadem fingimus. Primæ ſpeciei exemplum ſit Demoſthenis illud, ut, Athenienſes quidem ſi Stratocli, & Hieraci conſuluiſſent implorantibus, tum certe Amphipolim habuiſſent, omnibus, quæ poſtea ſecuta ſunt, negotiis ſoluti. Quin & jam niſi legatis Olynthiacis auſcultaverint, incrementa virium ſuſcipiet Philippus, unde facilius civitatem evertere poſſit, aut in poſterum retinere. Similiter quoque non committendum eſſe civibus potentioribus imperium populi, Piſiſtrati demonſtratur exemplo. Aliorum denique res proſperæ, vel adverſæ documenta ſunt aliis. Secunda autem exempli ſpecies ab Ariſtotele diſtribuitur bifariam, in collationem, & in fabulam. Eſt autem collatio exemplum à rebus naturalibus, & quotidie geſtis ſumptum, ut amicum non debemus libere objurgantem repudiare, ſordide autem blandientes retinere. Ma-

παρα-

2011 Ministerio de Cultura

παραβολὴ, παράδειγμα ἀπὸ τ῀ φύσει καὶ ὁσημέραι γιγνομένων λαμβανόμενον. οἷον, ὰ δεῖ τὰς ἀπιμωντας τῶν φίλων ἀποτρέφεσθαι, τὰς δὲ κολακεύοντας θεραπεύεσθαι. καὶ γὰρ παράφορος ἂν εἴη, ὃς τὰς μὲν ἀπεσήμονας τῶν ἰατρῶν ἀποχρᾶσθαι, ὅλι τοῖς ἀυτηροῖς τῶν φαρμάκων τὴν θεραπείαν χαρίζονται, τὰς δὲ ἠπίοις καὶ προσηνέσιν ἀπολλυντας ἀφαιρεῖσθαι. καὶ κεῖνο. ἄκων θέμις πολυΐνδην ἐκλέγεσθαι τὰς ἀχιερατεύσοντας, ἀλλὰ μὴ ἀρισίνδην. ὅμοιον γὰρ ὥσπερ εἴ τις τῷ μὲν ἀκεραίως εἰδότι τὰ τῆς ποιμαντικῆς τὴν ἀ ποιμαίνειν ὰκ ἀπιτρέπει φρονίδα. τῷ δὲ ἀβροβάτῳ, εἰ τύχη δὲ καὶ βορωβάτῳ, φέρων ἐγχειρίζει τὸ ποίμνιον, ἄτε χωρίων ἀπασαμένῳ τὰ ἔνυδρα καὶ ἐπίμονα, ἄτε λύκοις προσπολεμῆσαι, ἅτε τὸ ἀῤῥωστῆν ἀποσκέψασθαι, ὁ δὴ ποιμένος ἐστὶν ἀρετὴ, ἀπό τε νομῶν καὶ ἀπὶ νομὰς εἰσελάσαι τε καὶ ἐξελάσαι, ἄτε εἰδότι, ἅτ' ἐθέλοντι. (ἕτερον) Ῥᾷον ἡ μοχθηρία, ἢ πρόχειρος εἰς κακὸν μεσιτεία ὁ δρόμος. θᾶττον γὰρ ἄν τις ὁ λίγης κακίας μεταλάβοι πλησίως, ἢ ἀρετῆς βαθείας κ῀ μικρὸν. ἐπεὶ κ῀ μέλιτι μὲν μικρὸν ἀψίνθιον τέθρυπται

gnæ ſiquidem dementiæ eſt peritos medicos rejicere, quod acerbis remediis ſanant, eos vero conciliare ſibi, qui blandis, lenibusque ſaucient, & occidunt. Illud quoque, Ancenſemus æqvum opulentiſſimos quoscunque ad Epiſcopatum eligi, non autem optimos. Perinde ac ſi quis viro pecuariæ perito curam gregis non committeret, ſed molli alicui, forſan & voraci, qui nec agros uliginoſos norit, nec ſiccos, qui nec à lupis protegere, nec morboſo mederi pecori poſſit (quod tamen paſtoris virtus eſt) qui denique nec compaſcere ſcit nec diſpacere, nec ſi ſciret, velit. Aliud. Facilis eſt in vitia animus, & incitatis accurritur paſſibus ad ſceleris patrocinium. Quisque enim vitiorum citius abſorbet amphoras, quam unicam virtutis pitiſſare poſſit guttulam. Quin & abſynthii mica celerrime communicat amaritudinem ſuam melli, at vix mellis duplum dulcore condiat abſynthium. Et parvus ſubductus lapillus, amnem totum præcipitem rapiet, vix autem, aut ne vix quidem fortiſſimis aggeribus coarctari poſſit, aut cohiberi. Fabulæ exempla ubi-

μετα-

2011 Ministerio de Cultura

μεταδίδωσι ξ πικρᾷ. μέλι δὲ, ἀδὲ τὸ διαλάσιον, ἀψινθίῳ τῆς ἑαυτᾷ γλυκύτητ@. καὶ μικρὰ μὲν ὑποπαθεῖσα ψηφὶς, ποταμὸν ὅλον ἐλκύσειεν ἂν ἅτι τὸ πρανὲς, ἅπιχειν δὲ ἢ ἀνακόψαι, μόλις ἂν δυναθεῖεν καὶ τὸ καρτερώτατον ἔρυμα. Μύθ@ δὲ παράδειγμα ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἅτι πολλῶν τ' ἄλλων. ὁ δὲ Αἰσοπέλης ἐκφέρει, τοιᾶτον ἐστίν. Αἴσωπος ἐν Σάμῳ συνηγορῶν δημαγωγῷ κεκνομμένῳ ἀεὶ θανάτ@, ἔφη. Ἀλώπεκα διαβαίνουσαν ποτὲ ποταμὸν, ἀποθῆναι εἰς φάραγγα, ἐ δυναμένην δὲ ἐκβῆναι πολὺν χρόνον κακοπαθεῖν, κ) κυνομυίας πολλοὺς ἔχεσθαι αὐτῆς. Ἐχῖνον δὲ πλανώμενον ὡς εἶδεν αὐτὴν καταικτίρουσι ἐρωτᾶν ἀφέλοι αὐτῆς τὰς κυνομυίας, τὴν δὲ ἐκ ἐᾶν. ἐρωμένη δὲ διατί; Φάναι ὅτι ἅτοι μὲν πλήρεις μ@ ἤδη εἰσὶ καὶ ὀλίγον ἕλκουσιν αἷμα. ἐὰν δὲ τούτους ἀφέλῃ, ἕτεροι ἐλθόντες πεινῶντες, ἐκπίουσαί μ@ τὸ λοιπὸν αἷμα. ἀλλ' ἔν καὶ ὑμᾶς ὦ ἄνδρες Σάμιοι, ἕτος μὲν ἐδὲν ἔτι βλάψει. πλήσει@ γάρ ἐστιν. ἐὰν δὲ τοῦτον ἀποκτείνητε, ἕτεροι ἥξουσι πένητες, οἱ ὑμῖν ἀναλώσουσι τὰ κοινὰ κλέπτοντες. Δεῖ δὲ ἐν τούτοις ὡς οἷόν τε

que occurrunt. Quod autem produxit Ariſtoteles, tale eſt. Æſopus cum in Samo demagogum primatem populi capitis accerſitum defenderet, dixit, Vulpem cum fluvium tranſiret, in foveam decidiſſe; eique longo ibi tempore, cum exire non poſſet, afflictæ multas caninas muſcas inſediſſe: Eà tranſiens aſpexit hericius, miſertusque rogavit, ſi vellet, ut ab ea caninas muſcas evelleret, cumque ipſa negaſſet, cauſam, miratus, quærebat. Tunc illa, Jam, inquit, hæ ſaturatæ parum ſanguinis trahunt: quod ſi has tu excuties, fameſcentes venient aliæ, quæ quod mihi ſanguinis reſtat, totum ebibent. Sic igitur, dixit, vobis quoque, Viri Samii, nihil jam iſte locupletatus officit; ſi vero hunc interimetis; pauperes alii locum ejus occupabunt, qui civitatis pecuniam facile furando conſument. Similitudo autem in hiſce præcipue obſervanda eſt. Exempli enim virtus in eo poſita eſt, ut cum re quadret, cujus eſt exemplum; a-

2011 Ministerio de Cultura

τὸ ὅμοιον ὁρᾶν. παράδειγματος γὰρ ἀρετὴ, τὸ παράδειγμα εἶναι, ἕ παραδείγμα ἕπεται. ὡς ἂν διὰ τῆς ἐνούσης ὁμοιότητος ἐκεῖνο, δηλωτικόν τε καὶ πιστικὸν γίγνηται.

deoque ut introducta rei ſimilitudo ad illuſtrandum apta ſit, & perſuadendum.

VII. Εἴδη δὲ εἴτ' ὂν γένη τῶν λόγων (ἀμφοτέρως γὰρ Φίλον τῷ Ἀριστοτέλη παραδίδοσθαι) παρὰ πάντων τρία ὡμολόγηται ταῦτα. ἐν οἷς πᾶσα ἡ τῶν Ῥητόρων ὑποπεραίνεται τέχνη τε καὶ ἀγωγὴ ἐκπεραίνεται, καὶ ὧν ἔστιν ἀνεκφοίτητος. Τὸ δημηγορικὸν δῆθεν. ἕ πολὺν λόγον ἐν ταῖς βουλαῖς ποιοῦσιν οἱ Ῥήτορες. Τὸ δικανικὸν, ᾧ περ ἐν δικαστηρίοις οἱ ἀμφισβητοῦντες πρὸς ἀλλήλους διαγωνίζονται. καὶ παρὰ ταῦτα τὸ πανηγυρικὸν. ὃ τοῖς πανηγυρίζουσιν ἀποκεκλήρωται. οὐχ ὅτω μέντοι παντάπασιν ἀλλήλων εἰσὶν ἀνεπίδεκτα, ὡς ἀσεβὲς εἶναι νομίσαι κατηγορίας τὸν συμβουλεύοντας ἄπεδαι, ἢ προτροπῆς τοὺς δικάζοντας. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ ἐπιμίγνηται ἀντὶ ὕλης ἀλλήλοις καθιστάμενα. Τὸ δὲ μήτε ὑπὲρ ταῦτα, μήτε ἐντὸς τούτων τὸ πολιτικὸν λόγον ἐγκλείεσθαι, ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἐς τοὺς ἀκροατὰς ἀναφέρει, ὅτι τρεῖς εἰσι. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει. ὁ γὰρ ἐπαίων ἢ

VII. Cauſarum igitur ſpecies, ſive genera (nam utrasque appellationes tribuit Ariſtoteles) tria eſſe communi omnium approbatur calculo, in quibus tota Rhetorum Ars, & facundia abſolvitur, & impenditur induſtria, & quas transire non poſſit ſepes Orator. Deliberativum ſcilicet, quod à dicendi magiſtris in conſultatione maxime ponitur. Judiciale, quod à litigantibus in foro, & judiciis uſurpatur, cum inter ſe contendunt. Demonſtrativum denique, quod, qui res, vel perſonas in conventu publico celebrant, ſibi præcipue vindicant. Non tamen ita ſibi invicem diſtincta ſunt iſta, ut facinus eſſe putemus deliberantibus accuſare, aut illis ſuadere, qui in judiciis contendunt: ſtant enim quodammodo mutuis auxiliis omnia, & materia omnium commixta reperitur in omnibus. Quod autem nec extra iſta vagatur, nec intra coarctatur civilis oratio, auditoribus tribuendum, quippe quod tres tantum ſint, teſte Ariſtotele. Et

θεωρὸς

2011 Ministerio de Cultura

θεωρὸς δὲ καὶ τῖς πανηγυρίζουσιν ἱ-
δίᾳ ἡ κρίσις, καὶ εἰ μὲν περὶ μελ-
λόντων, τῖς δημηγορῦσιν ἀκούειν ἐπι-
τρέπει. εἰ δὲ περὶ γεγονότων, τοῖς ἀμ-
φισβητοῦσιν ἐφέστηκεν. Ἕτεροι δὲ τινὲς
τὸ τριμερὲς τῆς ἡμετέρας ψυχῆς αἴ-
τιον ἡγοῦνται τῆς τριάδος τῶν ἐ
πολιτικῶν λόγου γενῶν. ὅπερ οὐδὲ ὁ Ἀ-
ριστοτέλης ἀποποιεῖται. Φασὶ γοῦν
τὸ μὲν συμβουλευτικὸν ἀπὸ τοῦ ἐπι-
θυμητικοῦ τὴν γένεσιν ἰσχεῖν. ἐξ ἐπι-
θυμίας γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἢ τοῦ κτή-
σασθαι τὰ τῶν ὄντων ἢ δοκούντων ἀγα-
θῶν, ἢ ἀπαλλαγῆναι τῶν ἀνιαρῶν, ἐς
τὸ συμβουλεύειν προάγονται. ὅτου χά-
ριν καὶ εἰς δύο ταῦτα διήρηται ἀνθι-
κείμενα εἴδη, τὸ προτρεπτικὸν δηθεν,
καὶ ἀποτρεπτικόν. Τὸ δὲ δικανικὸν ὡς ἐκ
πηγῆς πρόεισι τοῦ θυμικοῦ. κατηγορία
γὰρ καὶ ἀπολογία τὰ ἐκείνου εἴδη τοῦ θυμοει-
δοῦς τε εἰσὶν ἔκγονα, ἃ δὴ ἄνευ θυμοῦ
ἐπιτηδεύεται. Τὸ δὲ πανηγυρικὸν ἰδίως
τῷ λογικῷ μέρει ἀποκεκλήρωται,
ἐπεὶ καὶ πρὸς ἔνδειξιν ἃ φιλοτιμίαν
τὴν ἐν λόγοις ἀφορᾷ, καὶ γαληνιώ-
σης δέεται τῆς ψυχῆς καὶ τῶν πα-
θῶν σάσεως ἐκτός, καθὸ καὶ λόγου
ἐπικρατεῖ τῶν ἀλόγων δυνάμεων, κρί-
νεσθαι μετεχόντως λογικῶς γίνονται

rationem ſubjungit: auditor enim, vel ad delectationem convenit, & panegyricis gaudet, vel ut de cauſis judicet, iisque vel futuris, & deliberantes audit; vel de præteritis, & litigantibus aures præbet. Alii vero nonnulli triplicem animæ noſtræ potentiam cauſam eſſe autumant, quod tria ſint civilis orationis genera. Quam ſententiam nec ipſe rejicit Ariſtoteles. Proinde dicunt Deliberativum genus à concupiſcibili facultate originem ducere. Allecti enim homines cupiditate quadam obtinendi bona vera, vel ſaltem apparentia, aut evitandi mala, ad deliberandum ſtimulantur. Unde & in duas oppoſitas diſtribuitur ſpecies, ſuaſoriam ſcilicet & diſſuaſoriam. Genus autem Judiciale ab iraſcibili facultate tanquam à fonte fluit, & emanat. Accuſatio ſiquidem, & defenſio ejus ſpecies, genuina ſunt iſtius facultatis germina, nec exercentur omnino ſine æſtu quodam animi. Demonſtrativum autem genus rationali proprie facultati competit, quippe quod oſtentationi compoſitum eſt, & ad ſolum finem laudis & gloriæ tendit, ſerenam depoſcit, & tranquillam mentem, & ab affectuum motibus liberam. Sicut etiam ratio reliquis imperat poten-

2011 Ministerio de Cultura

τῇ πρὸς τὸ κρεῖττον ὑποταγῇ καὶ ἀναφορᾷ τελειέμθαι.

tiis, ita & ipſæ rationis potentiæ ſuperioris imperio ſubjugantur, & conſummantur.

VIII. Σκοπὸς δὲ τ μὲν συμβουλευτικ, τὸ σύμφορον καὶ ἀσύμφορον. τ δὲ δικανικ, τὸ δίκαιον καὶ ἄδικον. τὸ δὲ καλὸν καὶ αἰσχρὸν τ πανηγυρικ. καὶ τῷ καλῷ δὲ καὶ αἰσχρῷ πολλάκις ὁ συμβουλεύων κέχρηται, ἀναφέρων πρὸς τὸ τέλος τὸ ἴδιον. ὡσαύτως καὶ ὁ ἀμφισβητῶν τοῖς τ συμβουλεύοντος, καὶ ἐναλλάξ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐγχωρῆν ἦν τῷ τε συντόμῳ τ πραγματείας, καὶ τῷ ἡμῖν ἀνενοχλήτῳ, ἄλις ἔστω ἀνατεθεωρημένα. ἄλλως τε δὲ πάνυ τι πρόδηλα ἅπασι ἐς τὴν τ ῥητορικς εὐπορίαν τ ἀκριβοῦς περὶ ταῦτα ἐξονυχίσεως, ἐπεὶ πράξει μᾶλλον ἢ θεωρίᾳ τὰ τ ῥητορικς (ἅτε δὴ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν) ποιέζεσθαι πέφυκεν. Ὥρα λοιπὸν καὶ ἐς αὐτὴν μεταβῆναι τῶν τ πολιτικ λόγων μερῶν ἔρευναν, ἣν ὡς συμφορωτάτην ἔγνωμεν τοῖς μαθηταῖς, οἷα δὴ ἦν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ὅσον θέν τε ἐξανελίττεσθαι παρεσκάμεθα.

VIII. Finis autem generis Deliberativi eſt utile, & inutile; Judicialis juſtum & injuſtum; turpe & honeſtum Demonſtrativi. Qui conſulit autem, in turpi & honeſto verſatur ſæpe, & ad proprium finem refert. Sic & qui lite contendit conſulentis ſibi fines aſſumit, & vice verſa. Sed hæc pro rei compendio, & auguſtiis noſtris abunde ſufficiat evoluiſſe, præcipue cum ſubtilis horum diſquiſitio ad eloquentiam nihil conferat, quippe quod in exercitatione potius, quam nuda theoria, Rhetoricæ virtus (ut & aliarum artium) conſiſtit. Cæterum tempus eſt ut de civilis orationis partibus differere aggrediar, cujus ingens erit ſtudioſis utilitas. Hæc autem ab ipſis (quod ajunt) carceribus diligenter excutere propoſuimus.

Μέρη

2011 Ministerio de Cultura

IX. Μέρη τοιγαροῦν τ πολιτικὸ λόγε, ὁ μὲν Ἀριστοτέλης δύο ταῦτα ἀναγκαῖα ἡγεῖται. τὴν πρόθεσιν ἢν καὶ πρόβλημα λέγει, καὶ τὴν πίστιν ἣν καλεῖ καὶ ἀπόδειξιν. ἀναγκαῖον γὰρ τ ἀποδεικνῦνθα πάντως προειρηκέναι τὸ περὶ ὃ ἐπάγει τὰς ἀποδείξεις. τὸ γὰρ εἰπόντα μὴ ἀποδεῖξαι, μὴ ὅλι ἀπείθανον ἀλλὰ καὶ μάλα εὐήθες διανοίας ἐς πίστιν δεόμενον, ἀλλὰ δὴ καὶ γελοῖον. τὸ δὲ ἀποδεῖξαι μὴ προειπόντα, καὶ ὅλως ἀδύνατον. διὰ μέντοι τ ἀκροατῶ τὴν φαυλότητα, ἐγκλιτέον οἴεται μετὰ τὸ προλόγε καὶ τὸ προοίμιον. τὴν δὲ προκατάληψιν ἣν μ τὸ προοίμιον ἰδέασι τῶν πάλαι ῥήτορευσάντων ἔνιοι, τ τῶν νῦν οἱ πλεῖστοι, τήν τε προκατασκευὴν, ἣν μ τὴν πρόθεσιν ἤτοι διήγησιν (ἀμφότερα γὰρ νοεῖν ὅτι τῷ τ προθέσεως ὀνόματι) συναπτέον. ἀνασκευήν τε προσέτι, τὴν μ τὴν πίστιν ἤτοι κατασκευὴν. καὶ ἄλλα ὅσα ὑπενοήκασι τινὲς κ τὸ δοκοῦν τὰ ὁλοσχερῆ τ λόγε κατακερματίζοντες μέρεα, ληρώδη τε ἀποκαλοῦσι, καὶ ἀνοίκειον βάρος πῖς λόγοις προσαπόμενα. ἢν γὰρ τ προθέσεως εἴτ' ἂν διηγήσεως ἀξιῶσι προκατάληψιν, τῇ πίστει ἐμ-

IX. Partes igitur Civilis orationis neceſſarias duas facit Ariſtoteles, propoſitionem ſcilicet quam & quæſtionem vocat, fidemque quam demonſtrationem appellat. Neceſſe enim eſt primo rem proponere, quæ demonſtranda eſt. In oratione ſiquidem non demonſtrare, non ſolum abſurdum, & ad fidem faciendam invalidum, & ineptum, ſed etiam ridiculum eſt. Demonſtrare vero, & non proponere, vel præfari, æque eſt impoſſibile. Auditores autem cum male ſint diſpoſiti, immiſcendum eſt, etiam cum concluſione proœmium. Præſumtionem vero, ſive προκατάληψιν, quæ à veterum Oratorum nonnullis, & recentiorum quamplurimis proœmio poſtponitur, & præſtructionem, quæ propoſitioni ſive narrationi (ambo enim idem valent) confirmationem inſuper, & confutationem, quæ fidei, & alia quæ confinxerunt nonnulli, qui ad libitum ſingulas Orationis partes minutatim diſcerpſere, ineptias vocat, & affanias, & quo ſub pondere laborat Oratio. Præoccupatio ſiquidem, quam propoſitioni, ſive narrationi præcedere autumant, fide continetur, quippe

2011 Ministerio de Cultura

ωφελέχεται δ' προκαταλαβόντα πέρ-
ρωθεν τ ῥήτορα προανελέσθαι τ' ἀν-
τιπίπτοντα, καὶ ὑπιροδιωκειμένη τῇ
λύσει ἐπαγαγεῖν τὰ ἴδια, ὅπερ ὅτι
προκαταλήψεως ἔργον, τῶν ἀγώνων
πάντως ὅτιν, ἐς ὃς ἀναστκευή τε μετὰ
καταστκευῆς καὶ λύσεις καὶ ἀνιλθέσεις
ἀνάγονται. ἅπερ ἐνὶ τῷ τ πίστεως
ὀνόματι τῷ Ἀριστοτέλει συμφωνήλη-
πται. ὑ γὰρ μόνον ἐμπεδῶντες, ἀλλὰ
καταστκευῆς πιστῶμεν τὰ ἡμέτερα, ἀλ-
λὰ πολλῷ μᾶλλον καὶ τὰ τῶν ἐναντί-
ων ἀναστκευάζοντες, καὶ ἀσθενῆ ἀπο-
φαίνοντες. Οὔτε μὴν οἱ τὴν προκα-
ταστκευὴν πιθέμενοι πλέον λέγουσι
τῶν μηδὲ πιθεμένων. ἡ γὰρ καταστ-
κευὴ ἔκθεσις ὅτι τῶν τ ὅλης ὑποθέ-
σεως κεφαλαίων εἶπον ζητημάτων, ὡς
ἔστιν ἰδεῖν παρὰ Ἑρμογένει. ἥτις νυνὶ
μὲν πρὸ τ προθέσεως τάπεται, καὶ
μέρος τ ὅλου γίνεσθαι προοιμίου. ἐυ-
μαθείας γὰρ ἕνεκεν ὑπινενόηται, τοῦ
τὸ δὲ προοιμίου ὅτι φιλοτέχνημα. νυ-
νὶ δὲ μὴ τὴν πρόθεσιν, ὅτε καὶ προ-
θέσεως χώραν ἀναπληροῖ, ἧς ἔστι
προεκθέσθαι τὰ περὶ ὧν ὁ μετέπειτα
λόγος, καὶ τοῖς ῥηθησομένοις ἐμποι-
ῆσαι σαφήνειαν. Διὸ δεῖ τὰ μὲν τῶν
ἄλλων ὡς περιττὰ καὶ ἀλυσιτελῆ πα-

quod è longinquo præoccupat orator, diluitq; objectiones & ſolutione inſequenti proprias corroborat partes, quod præoccupationis eſt officium. Actionum præcipue ad quas confirmatio, & confutatio, ſolutiones, & objectiones reducuntur, quæ ab Ariſtotele ſub hoc fidei nomine comprehenſa ſunt. Non ſolum enim confirmatione ſtabilimus partes noſtras, ſed Adverſariorum potius diluimus, aut infirmamus. Neque vero qui præſtructionem ſtatuunt, amplius quid illis dicunt, qui non ponunt. Confirmatio enim eſt capitum, ſive totius cauſæ quæſtionum expoſitio, ut apud Hermogenem videre eſt. Quæ ante propoſitionem collocatur, integri quidem proœmii pars eſt. Docilitatis enim ergo conficta eſt. Docilitas autem exordii opus eſt, quandoque vero poſt propoſitionem collocatur, qvum propoſitionis locum ſupplet. Cujus eſt, exponere, de quibus habenda eſt futura oratio, facibusque illuſtrare cauſam. Relictis igitur aliorum ſupervacuis, & inutilibus partitionibus, quadripartitæ ſoli Ariſtotelis definitioni acquieſcendum putamus. Itaque poſt proœmium propoſitionem collocabimus, ſeu

ρωτά-

2011 Ministerio de Cultura

ρωσάμενοι, μόνῃ τῇ ☞ Ἀριστοτέλους τεμαμερεῖ ἐφησυχάσομεν διαιρέσει. Μετὰ γοῦν τὸ προοίμιον, πρόθεσιν ἢ τὸ πρόβλημα τάξομεν, ᾗ συνεπινοεῖται καὶ ἡ διήγησις. ἡ γὰρ πρόθεσις ἢ ἔκθεσις τῶν τ ὅλης ὑποθέσεως κεφαλαίων τε ☜ πραγμάτων, ἢ τῶν ἤδη συμβάντων ☜ εἰργασμένων διήγησις. Μετὰ τὴν πρόθεσιν εὐθὺς τὴν πίστιν συναίψομεν, ἥτις ἀναστευήν τε ἐμφερεῖ καὶ κατασκευήν, ☜ ἁπλῶς ὅσα εἰς τὸς ἀγῶνας ἀνήκει. Τελευταίῳ δὲ τῷ ἐπιλόγῳ χρησόμεθα, ἀναμιμνήσκοντες τὸς ἐπαίνους τῶν προειρημένων, καὶ εἰς σύστασιν ἠθῶν παροξύνοντες. ἐν ὧν ἁπάντων ἐν τοῖς ἐξῆς ἁλησόμεθα. Θεὸς ☞ τῶν λόγων προϊσαμένους, ποδηγεῖ τε καὶ συναίρει τε.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ.

X. Εἴπερ ἐν ἄλλοις καὶ ἐπὶ τ ☞ προοιμίου φωνῆς τὸ ☞ Κρατύλου καὶ Πλάτωνι εἰκότως εἰρῆσθαι δοκεῖ. ἐνεῖναι δήπου τοῖς ὀνόμασι ὀρθότητά τινα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἑκάστῳ σημαινομένων, ☜ οὐ συνθήκῃ μόνῃ καὶ ὁμολογίᾳ τὰς πρώτως ὀνομαθέντας ἐξενεγκεῖν τὰ ὀνόματα. ἐνδίδωσι γὰρ ἡμῖν ἐννοεῖν τὸ πρόσημα τὸ πρὸ παντὸς τιθέμενον λό-

thema, quod & narrationis cognoſcitur nomine. Propoſitio ſiquidem nartatio eſt, vel totius cauſæ capitum, vel rerum geſtarum, ad cauſam pertinentium. Propoſitioni autem fidem ſubjungemus, quæ confirmationem complectitur, & refutationem, & quicquid omnino ad controverſias ſpectat. Concluſio denique ſubjungenda erit, ubi quæ dicta fuerunt in memoriam auditorum revocabimus, & affectus aptis ſententiis excitabimus. Quæ omnia ordine perrcurremus, Deo Duce, & Fautore.

DE PROOEMIO.

X. Si de quoquam alia, certe de proœmii voce Cratyli illud apud Platonem non inconcinne dici videtur, ineſſe nimirum nominib⁹ aptitudinem quandam explicandi illa, quæ per unumquodque ſignificantur, nec inſtitutione ſola, & communi conſenſu primos onomothetas impoſuiſſe nomina. Vox enim il-

γου,

2011 Ministerio de Cultura.

γου, προοιμιαστικὸν πρόασμα. ἐκ τοῦ, πρὸ, μοιμ, καὶ τοῦ, ὄιμη, φωνῆς. οὐ τὴν ὁδὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ᾠδὴν παρεμφαινόσης συμπαλεκόμενον. ἐφ' ᾧ δὴ καὶ Ἀριστοτέλης τῷ τε ἐν ποιήσει προλόγῳ καὶ προαυλητῶν προαυλίῳ, συνέκρινε τὸ προοίμιον. οἷα γὰρ ἐκείνων, οἱ μὲν ποιηταὶ τῷ προλόγῳ, αὐλητὰὶ δὲ τῷ προαυλίῳ τὰς τῶν προσεχόντων ἀκοὰς οἱονεὶ προλελῦσι τε, καὶ εἰς εὔπιθὲς τὸ ᾠδῆς ἀναγείρουσιν· ὕτω δὴ καὶ οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥήτορας, οἷόν τισὶ θελκτηρίοις παρορμήμασι τῷ προοιμίῳ ἐξευμαλίζουσι τὴν τῶν ἀκροωμένων ψυχὴν, καὶ ἐμπρόσκευον εἰς τὴν αὐτῆς ὑπόθεσιν ἀπεργάζονται. τοῦτο δὲ τοῦδε καὶ ὁ τῆς οὐσίας αὐτοῦ δηλωτικὸς παρεστὶ λόγος, ὡς ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον Ῥητορικῇ τῷ Φιλοσόφῳ εἴρηται. Προοίμιον, φησὶ, καθόλου μὲν εἰπεῖν, ἀκροατῶν ἐστὶ παρασκευὴ, καὶ ὧν δεόμεθα ἐν κεφαλαίῳ μὴ εἰδόσι δήλωσις. τοὺς μέντοι ἀκροατὰς τηνικαῦτα εὐώθαμεν ὑποχρώντως παρασκευάζειν, ἐπειδὰν ἔυνους τε ἡμῖν, καὶ τοῖς ῥηθησομένοις προσέχοντας, καὶ εὐμαθεῖς καλορθώσωμεν. τοιγάρτοι ἐνταῦθεν συναγαγεῖν ἐστὶ τὰ τοῦ προοιμίου ἔργα, ἔυνοιαν, προσοχὴν, εὐμά-

la, quæ omni præponitur Orationi nihil aliud nobis innuere videtur, quam præparatorium præludium ex particula πρὸ, & verbo ὄιμη non ſolum compitum, ſed & canticum ſignificante, conflatum. Ideoque Ariſtoteles tum prologo apud poetas, tum apud tibicines proaulio comparavit proœmium. Quemadmodum enim poëtæ prologo, & citharœdi pulſatione lyræ præparant attentos Auditores, facilesque reddunt, & ad futurum audiendum carmen erigunt eos excitantque; ſic quoque Oratores, Proœmio, quaſi lenociniis quibusdam ſtimulisque incitant, alliciunt, & conciliant auditorum animos, & idoneos ad reliquam dictionem efficiunt. Hoc ipſum autem ejusdem indicat definitio, prout in Rhetorica ad Alexandrum definivit Philoſophus. Proœmium, inquit, ut late ſumitur, præparatio eſt auditorum, cauſæque per capita non ſcientibus declaratio. Auditores autem tum demum abunde præparare ſolemus, cum benevolos nobis, & attentos, docilesque fecerimus. Hinc itaque colligere licet proœmii officia, benevolentiam puta, attentionem, docilitatem.

θειαν.

2011 Ministerio de Cultura

ϑειαν. ἅπερ ἅμα πάντα ἐμφιλοχωρεῖν ὅπὶ παντὸς πεφυκέναι, ἢ πάντως ἀναγκαῖον ἐπάναγκες, ἀλλ' ἅπαξ τέ, τε ὑπὸ τοῦ λόγου, καὶ ἡ τοῦ ἀκροατοῦ διάθεσις ἀπαιτεῖ. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁλοσχεροῦς τοῦ προοιμίου ὁ ῥήτωρ ὀλιγορεῖ, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς εἰσόμεθα. ἐν οἷς μέντοι χρηστέα ἦν ἢ ὅθεν ἂν νῦν εὐπορήσαιμι, τὰ νῦν πειρατέον εἰπεῖν.

In quibus ſingulis hærere in omni proœmio non eſt neceſſarium, ſed iis tantum quæ vel Orationis genus exigat, vel auditorum diſpoſitio. Quandoque vero totum omittit proœmium Rhetor, ut in ſequentibus dicemus. Quibus tamen proœmia utenda ſunt iſta, & unde petenda, jam nunc aggrediendum dicere.

ΠΕΡΙ ΕΥΝΟΙΑΣ.

XI. Εὔνοια μὲν ἂν θηρᾶσθαι καὶ ἄλλοις πέφυκε, μάλιστα δὲ ἐκ τεττάρων ἰδίων. ἐπαίνου τῶν ἀγαθόντων. συγγενείας τε οἰκείου προσώπου. ἐκ διαβολῆς τῶν ἀντιδίκων. καὶ λύσεως τῶν ἀντιπιπτόντων. ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἔστω παράδειγμα τὸ τοῦ Ἰσοκράτους ἐν Πλαταικῷ. Εἰδότες ὑμᾶς ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις προθύμως βοηθοῦντας εὐθισμένους, καὶ τοῖς εὐεργέταις μεγίστην χάριν ἀποδιδόναι. καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ, τε Δημοσθενικὸν ἐκεῖνο ἐν τῷ πέμπτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων, ἐν ᾧ ἐκ παραγίου ὁ ῥήτωρ ἐπαινῶν τοὺς Ἀθηναίους ὡς ζημιῶν ὑπερόπτας, καὶ περὶ παντὸς ποιουμένους τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, τὴν παρ' ἐκείνων εὔνοιαν ὠφελίζεται. τοῦτοις προσοικὸς καὶ

DE BENEVOLENTIA.

XI. Cum benevolentiam aliis è locis, tum maxime ex hiſce quatuor captare liceat, laude ipſius rei, conciliatione perſonæ noſtræ, criminatione Adverſariorum, & ſolutione objectionum. Exemplum primi ſit illud Iſocratis in Plataica. Cum vos perſpexeram, Viri Athenienſes, & afflictis ſolitos libenter ſuccurrere, & benefactoribus gratias remetiri dignas &c. Demoſthenicum quoque illud in quinta Olynthiaca, ubi Orator laudibus Athenienſes evehens, quod contemptas proculcarent opes, & quod inter curas eorum maximas fuit civitatis commodum, ſic demum benevolentiam eorum conciliat. Hiſce conſentaneum & illud, quod

2011 Ministerio de Cultura

ὦ Κορίνθιοι κέχρηνται πρὸς Λακεδαιμονίους ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ξυγγραφῶν Θουκυδίδης. καὶ πρὸς ταῦτα τὸ Κλέωνος, ὡς πρὸς Ἀθηναίους ἐν τῇ τρίτῃ.

Corinthii habuerunt ad Lacedæmonios in primo libro hiſtoriarum Thucydidis; adde & Cleonis illud tanquam ad Athenienſes libro tertio.

XII. Τὸ δὲ δευτέρου, τὸ ἐν τῷ περὶ στεφάνου μάλιστα προσφυὲς. ἔνθα ὁ ῥήτωρ τοῖς πολίταις ἑαυτὸν συνιστὰς, τὸ φιλόδημον αὐτοῦ καὶ εὔνουν μετ' ὅρκου τε ἐμπεδοῖ, καὶ τοῦτο παρ' ἐκείνων τοῖς ἴσοις μέτροις ἀνταπαιτεῖ. Πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῖς Θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ, τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν ἐς τοῦτον τὸν ἀγῶνα. Ἐκ διαβολῆς τῶν ἀντιδίκων πεφροιμίασται τῷ ῥήτορι ὁ κατὰ Μειδίου λόγος. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν ὦ ἄνδρες δικασταὶ καὶ τὴν ὕβριν, ἣ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας, οὐδένα οἶμαι ὑμῶν, οὔτε τῶν ἄλλων πολιτῶν ἀγνοεῖν οἴομαι. καὶ τὰ ὅμοια. Τοιοῦτος δὲ γέγονος καὶ ὁ περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ καὶ συμμορειῶν λόγος, οἷς ἐντυχεῖν ῥᾴον ὀφείλετε ὑμῖν πρόσφορα γοῦν γένηται. Λοιπὰ γοῦν ὅσα ἐκ τῆς τῶν ἀντιπιπτόντων λύσεως. ἢ καὶ πο-

XII. Appoſitum vero ſecundi exemplum videtur illud in oratione de corona. Ubi orator civibus ſe concilians ſuum erga populum amorem oſtentat, affectumque cum juramento confirmat, idemque ab iis pariter exigit. Primum equidem Viri Athenienſes, Divos ego, Deasque precor omnes, ut quanta vos omnes, veſtramque civitatem perpetuo complexus ſum benevolentia, tantam & mihi præſtetis in hac actione. Ex criminatione adverſariorum proœmium petit oratio Demoſthenis adverſus Midiam. Qua petulantia, Judices, & contumelia in omnes utatur Midias, neminem neque veſtrum, neque aliorum civium ignorare arbitror, & ſimilia. Hujus autem generis illa de Decuriis, & iis in Cherſoneſo conſtitutis oratio, quam conſulere poſſitis, cum operæ pretium viſum fuerit. Reliquum eſt, ut de objectionum ſolutione dicamus. Cujus varia admodum eſt

λυσεδῆ

2011 Ministerio de Cultura

λυχεδὴ τὴν σκέψιν εἴληχεν, ἅπε δὴ καὶ τὰ ἀντιπίπτοντα. τὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τὸ διάφορον ἀναφύεται τῶν προσώπων χέσεως. ἐξ ὧν ὁ λόγος σύγκειται. τὰ δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀναφύεται, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ὁ λόγος. ἔνια δὲ προξενεῖ ἢ τὸ τοῦ χρόνου ἀνοίκειον, ὥσὶ ἃ καὶ καθ' ἃ πάντα εἰκός ἐστι τὰς ἀμφισβητήσεις τε καὶ κρίσεις ποιεῖσθαι τὴν νουνεχῶς ἐπάγουσα. ἐπεὶ καὶ φιλεῖ ὥσπερ ταῦτα ὡς τὰ πολλὰ διαφέρεσθαι ἡ ἀλήθεια.

tractatio, ſicut & ipſarum objectionum. Quædam enim è diverſis exſurgunt perſonarum diſpoſitionibus, è quibus conſtat Oratio. Quædam autem ab ipſis oriuntur rebus, cauſaque propter quam habetur Oratio. Alia quoque à tempore non idoneo, de quibus omnibus quæſtiones ſcrupulosque faciat attentus Auditor. Ab iſtis quippe non raro veritas infirmari ſolet.

XIII. Ἐκ μὲν οὖν τῶν προσώπων τοιάδε ἀντιπίπτειν ἐνδέχεται. οἷον φέρε εἰπεῖν, τίς ὢν λέγεις, καὶ πρὸς τίνας. ἢ νεώτερος πρὸς πρεσβυτέρους συνέσει τε καὶ σοφίᾳ κεκοσμημένους, ὃ καλλίστα τῷ Ἰσοκράτει διώκεται ἐν Ἀρχιδάμῳ. Ἴσως τινὲς ὑμῶν θαυμάζουσιν, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον ἐμμεμένηκως τοῖς τῆς πόλεως νομίμοις, καὶ τἄλλα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρώτῳ τῷ κατὰ Φιλίππου. ἢ πάλιν, εἴ τις πρεσβύτης ὤν, δημηγορεῖ καὶ ὁ εἰωθὼς, καὶ εἴ τις μηδὲν πρότερον εἰρηκώς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι κέρδους ἕνεκα τινὸς ἰδίου δοκοῦσι τὸ λέγειν ἑρμῆσαι δοκεῖν. ἔπειτα ἐὰν συνεχῶς λέγῃ, τοῦτο γὰρ οὐχ ὅπως

XIII. E perſonis igitur talia poſſunt objici, nimirum, quis dicit, & ad quos. An juvenis ad viros ætate provectos, & eruditione ſapientiaque excultos. Iſocrates hoc optime & acriter perſequitur in Archidamo. Mirentur forſan è vobis nonnulli, quod civitatis legibus immoratus ſum &c. Demoſthenes quoque in oratione prima contra Philippum, an, vice verſa, ſenex aliquis præter morem concionetur, qui in roſtra nunquam aſcenderat antea. Iſti quippe alicujus privati commodi gratia ad dicendum ſtimulari videntur. Si vero

2011 Ministerio de Cultura

πολυπραγμων, ἀλλὰ καὶ ὕβριν διὰ τ κόρον ἐμποιεῖ τοῖς ἀκούσι. Ἐ ταύτην τοιγαρῦν ἀποκρύειν δεῖ τὴν ὑπόνοιαν, τὰς αἰτίας ἀναφέρων, ἢ εἰς τὴν πάνιν τῶν συμβουλευόντων, ἢ εἰς Ὃ μέγεθ Ὃ κινδύνου, ἢ ὅτι τ ἀντίδικον, καὶ ἐπ' ἄλλο τι τοιοῦτον. ὡς ἄλλοι τε, καὶ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεώχαριν, Αἴτι Ὃ μὲν δὴ Λεώχαρις ὅτοσὶ ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Ὃ Ἐ αὐτὸν κελίνεσθαι, καὶ ἐμὲ νεώτερον λέγειν ἐν ὑμῖν, ἀξιῶν κληρονομεῖν ὧν ὐ προσῆκεν αὐτῷ, καὶ ὑπὲρ τούτων ψευδῆ διαμαρτυρίαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος. καὶ Ἐ λοιπά.

semper premat pulpita, ardelio judicabitur, & ex audiendi fastidio petulantes efficit auditores. Hoc itaque removeri possit obstaculum, si causam transferas ad consulentium paucitatem, vel ad magnitudinem periculi, vel saltem ad adversarios, aut aliud quidpiam. Quod & alii, ipseque Demosthenes fecit in oratione adversus Leocharim. Culpa Leocharis fit, Judices, ut & ipse in jus vocetur, & ego Adolescens apud vos verba faciam: quod eas hæreditates cupere studet, quæ nihil ad ipsum attinent, & propter eas falso apud Prætorem testificatus est &c.

XIV. Εἶτα ἂν καταπίνος λέγῃς τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρῶν τι Ἐ περιβλέπων, αὐτὸς ἀφανὴς ὢν, ἥγου μὴ ἰσοστάσιος, καὶ ταῦτα εἴγε διώκῃς ἐφ' οἷς ἐκεῖνΟ εὐδοκιμεῖ πρὸς τοῖς ἀκούσι. τηνικαῦτα γὰρ πολὺ πρότερον ἐν προοιμίοις θεραπευτέον τὴν Ὃ ἀκροατὸ διάθεσιν, εἶτα καὶ ὅπι τ ἄλλον λόγον ἰτέον. τοῦτο ἄριστα ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς Πλάτωνα Ἀριστείδης περὶ Ῥητορικῆς ἐφιλοτεχνήσατο. Οἶμαι δεῖν ὅς τις μέλλει Ἐ δέοντα ἐρεῖν, ἢ ψήφου κύριΟ ὀρθῶς ἔσεσθαι, μὴ τοῦτο σκοπεῖν, μη-

XIV. Deinde si contra præclarum aliquem & spectatissimum inter cives verba facias, ipse obscurus cum sis, aut inferioris saltem subsellii, maximeque si iis insistas, quibus innotescit ille apud Auditores. Tum siquidem in exordiis prius curandus est Auditoris affectus, quam ad reliquam transeamus dictionem. Hoc summo cum artificio Aristides in oratione prima de Rhetorica contra Platonem egit. Existimo equidem eum, qui vel recte dicturus, vel

2011 Ministerio de Cultura

δὲ βασκαίνειν, εἴ τινι τῶν πρότερων ἢ δόξαν ἐχόντων ἑτέρως εἰρῆσθαι πρὸς αὐτῶν συμβέβηκε. καὶ τὰ ὅμοια. Σκοπεῖν δὲ χρὴ πρὸς ταῦτα χρή, ἢ τῶν πρὸς ἔχθραν τίς ἐστι πρὸς ὃ ὁ λόγος, ἢ τῶν οἰκειοτήτων, καὶ τῶν ἀφ' αἵματος, ἐν οἷς δι' ὑποψίας ἔστιν ὁ ῥήτωρ, μὴ ὑπ' εὐνοίας ἢ μίσους ἐλκόμενος καὶ τῆς ἀληθείας εἰκάζηται. Ταύτην μάλα ἐντέχνως ἀπεκρούσατο τὴν ὑπόνοιαν ὁ θεολόγος Γρηγόριος, ἐν τῷ εἰς Γοργονίαν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ἐπιταφίῳ. Ἀδελφὴν ἐπαινῶν, τὰ οἰκεῖα θαυμάζομαι, ἀλλ' ὅμως ὅτι οἰκεῖα, διὰ τοῦτο ψευδῶς. ἀλλ' ὅτι ἀληθῆ, διὰ τοῦτο ἐπαινετῶς. ἀληθῆ δὲ, οὐχ ὅτι δίκαια μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ γινωσκόμενα, καὶ τῷ πρὸς χάριν ἐ συγχωρεῖται κἂν ἐθελήσωμεν.

æqvum ſit ſuffragium laturus, non id ſpectare debere, nec invidere, ſi quem priorum, ac celebrium virorum aliter eadem de re dixiſſe contingat &c. Perſpicere autem inſuper oportet, an inimicus ſit de quo verba facimus, an vero amicus, aut conſanguineus, ubi ſuſpicionem expurgare poſſit orator, ſi nec amore ſe, nec odio abductum profiteatur ad rei veritatem adumbrandam. Suſpicionem iſtam optime depulit Gregorius Theologus in funebri ſororis ſuæ Gorgoniæ oratione. Sororem laudans domeſtica prædicabo; non tamen quia domeſtica, ideo fallo, ſed quia vera, ideo laudabiliter. Vera autem non ſolum, quod juſta, ſed etiam nota: Non tamen ad gratiam, etiamſi velimus, loqui conceditur.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ ΑΝΤΙΠΙΠΤΟΝΤΩΝ.

XV. Τοῖς γὰρ εἰρημένοις, ἅ πρὸς τὰ ἀπὸ τῆς αἰτίας ἀντιφορμὰν ἔξομεν. ἅπερ ἡμῖν ἀντιβαίνειν δοκεῖ, ὁπηνίκα δι' ἔχθραν, ἢ δι' ὀργὴν, καὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἀφορῶντες κέρδος τὰς εὐθύνας εἰσφέρεσθαι ὑποπτεύομεθα, καὶ διὰ φιλίαν μᾶλλον, ἢ δι' ἀρετὴν τοὺς ἐπαι-

DE OBJECTIONIBUS QUÆ AB IPSA CAUSA ORIUNTUR.

XV. Ex dictis igitur, & illa quæ à cauſa objiciuntur, refutare poterimus, quæ nobis adverſari videntur, qvum vel ob odium, aut iram, aut privatum ſaltem commodum accuſare ſuſpicemur, aut

2011 Ministerio de Cultura

νυμένυς ἀποσεμνύνειν. παραδείγματα δὲ οὐχὶ τὰ ἐκτεθέντα, καὶ ἐκεῖνα δὴ ἀπὸ σκοπῦ, οἷς ὁ Ῥήτωρ κέχρηται κατά τε Ἀριστοκράτυς, καὶ Ὀνήτορα. Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίσῃ μήτε ἰδίας ἔχθρας ἐμὲ, μήτε μισθοῦ ἕνεκ' ἥκειν Ἀριστοκράτους κατηγορήσοντα, καὶ τὰ λοιπά.

ob amorem potius, quam virtutem viros celebres laudare. Exempla vero non ſolum, quæ jam tradita ſunt, ſed ea quoque, quæ à Demoſthene adverſus Ariſtocratem, & Onetorem uſurpantur, ad propoſitum ſpectant. Nemo veſtrum, Athenienſes, putet me vel ullo privato odio adductum, venire ad Ariſtocratem accuſandum, vel &c.

ΤΑ ΑΝΤΙΠΙΠΤΟΝΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

XVI. Τὰ δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων ὠθίπως θεραπευτέα, οἷον εἰ μεγάλοις ἐγχειρεῖ καὶ δόξαν ἐχηκόσι, τὸ δ' ἀγῶνος ἐργώδες καὶ δυσανάβλεπτον ἐμολογητέον ἐν προοιμίοις εὐθύς. οἷα δὴ πολλὰ μηχανῶνται οἱ παρηγυμάζοντες, ἀσθένειαν ἑαυτῶν, ἢ προπέτειαν παρ' αὐτὴν τὴν πρώτην τοῦ λόγου παρείσδυσιν καταγινώσκοντες, καὶ γλῶτταν καὶ λόγων φύσιν διαμεμφόμενοι, ὡς οὐκ ἱκανῶς ἐνδείξασθαι δυναμένην ὅσον εὐφημίας τῷ ἐγκωμιαζομένῳ πρόσεστι. κἀντεῦθεν τῶν τε θεωρῶν τὴν ἔννοιαν ἐπαιρόμενοι, καὶ τῷ εὐφημουμένῳ ἔυκλειαν μνηστευόμενοι. ἀποδέχεται γὰρ ὁ ἀκροατὴς τὰ λεγόμενα μᾶλλον μετριοφρονοῦντα, εἴ τι καὶ εἰρωνεύοιτο, ἢ ἀναίδην ἅπαντα διαζό-

OBJECTIONES AB IPSIS REBUS ORTÆ.

XVI. Quæ à rebus regeruntur, ſic removenda ſunt. Nimirum ſi magna quis aggrediatur, famaque celebria, in ipſo ſtatim Orationis limine quam duram ſuſcepit, ipſoque aſpectu terribilem provinciam confitendum. Sic ſæpe Oratores tenuitatem ſuam, aut temeritatem in ipſis Orationis foribus arguunt, linguam ſtylumque incuſant, ac ſi impar eſſet omnis eorum conatus rei celebrandæ. Hinc totius coronæ conciliatur benevolentia, reique quam laudat, adorea acquiritur non exigua. Commendat ſiquidem Auditor Oratorem de ſe modeſte potius (quamvis & id diſſimulet) quam inſolenter ſumma cum impudentia judicantem. Ho-

μενον.

2011 Ministerio de Cultura

μενον. παραδείγμασι δὲ τούτων ἔστι πολλῶν καὶ ἄλλων ἐντεύξεσθε, καὶ παρὰ Γρηγορίῳ. Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις τῶν λόγων ἀεὶ προπηδεῖς ὁ μέγας Βασίλειος. καὶ πρὸ ὅμοια καὶ Ἀριστείδῃ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, τῷ εἰς Ῥώμην ἐγκωμίῳ, καὶ ἐν πρώτῳ τῶν ἱερῶν. Εἰ δ' ἔμπαλιν αἱ διέξιοι μικρά τε εἰσὶ καὶ ἔυωνα, ἐπαύξειν πειρατέον, ἢ καθ' ἑαυτὰ, ἢ πρὸς ἐλάττω παραβαλλόμενα. ὡς Λυκιανὸς ἐν ἐγκωμίῳ τ' μυίας. Εἰ δὲ τοῦ μὴ ἔνι, ἀλλὰ γῆν ἀναγκαῖα, ἢ ἐπωφελῆ, ἢ δίκαια, καὶ τὰ ὅμοια ἀποδεικτέον, τούτοις αὐτοῖς ἃ ὅσα ἀπίθανον ἔχειν δοκοῦντα, ἢ ἐπαχθῆ εἴη τοῖς ἀκροωμένοις θεραπεύσειν. ἢ μειῶν παῦσα ἢ τὴν κατεπείγουσαν αἰτίαν ἐπάγων, ἢ τῷ ἀνιδίκῳ πὰς προφάσεις ἐπιφορῶν ζων, ἢ εἰς Θεὸν, ἢ εἰς τύχην, ἢ Φύσιν, ἢ ἔθος ἀναφέρων τὸ αἴτιον. ἀνθ' ὧν ἁπάντων ἀπόχρη τ' γε νῦν ἔχον ἅμα τὸ σύντομον ἐν παραδείγματος λόγῳ, τ' δ' Ἀριστείδοις ὑπὲρ δ μηδ' ἑτέροις βοηθεῖν. Εἴ τι καὶμοὶ μέτεστιν ὦ Ἀθηναῖοι παῤῥησίας, πειράσομαι περὶ τῶν παρόντων εἰπεῖν ἃ γινώσκω, δεηθεὶς ὑμῶν μὴ θορυβῆσαι, πρὶν ἂν πάντων ἀκούσητε. καὶ ἐξῆς. Δεῖ δὲ

rum autem exempla tum apud alios ſcriptores paſſim occurrunt, tum apud Gregorium. Varia ſemper dicendi argumenta nobis præbere debet Baſilius Magnus &c. Apud Ariſtidem quoque in Panathenaïco in roboris, & virtutis encomio, & in ſacris. Contra vero ſi de vilibus, rebusque nullius momenti inſtituantur Oratio, enitendum eſt, ut adaugeantur ex collatione aliqua inter ſe, aut cum minoribus. Sic Lucianus in muſcæ encomio. Si autem neceſſaria, aut utilia, aut juſta, vel ſimilia demonſtranda ſint, tum ab iſtis amovenda ſunt omnia inconvenientia, auribusque faſtidioſa. Vel minuenda ſunt hæc, aut cauſa producenda, aut adverſario culpa injicienda eſt, aut ad Deum, fortunam, naturam, moremve referenda. Pro quibus omnibus quia brevitati jam nunc ſtudemus, Ariſtidis illud exempli vice ſufficiat, in oratione de non ferendo opem aliis. Si mihi, Viri Athenienſes, fræna linguæ indulgere liceat, de negotiis præſentibus quæcunque novi aggrediar oratione perſequi. Vos porro ſtudioſe comprecor, ut non prius mihi tumultuoſe obſtrepatis, quam

2011 Ministerio de Cultura

δὲ ἔ χρόνῳ ἀναφύονται ἡμῖν ἀντιρρήσεις, ὅτε εἰ σπεύσωμεν ἢ δὲ τὸ πρόσηκον τὰς λόγους, ἢ καθ' ὅπιν γενώμεθα ἔ καιρῷ ὑστερῶντες. ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου Αἰσχίνῃ φαίνεται ἀνθυπενεγκών. τοῦτο ἄρα καὶ ἐν προοιμίοις τῷ Ἰσοκράτει ἀνασκευάσαι ἐν τῷ πανηγυρικῷ, ἔνθα φησὶν ὡδίπως. Ἔπειτα δ' οἱ καιροί πω παρελήλυθασιν ὥστε μάτην εἶναι τὸ μεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν. καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ περὶ μὲν ὧν ἡ εὔνοια θηρατέα, τοσαῦτα εἰρήσθω. οἷς δὲ προσοχὴ καὶ φιλοκαλία, ἑξῆς ῥητέον.

singula audiveritis &c. A tempore vero objectiones emergunt nobis si vel festinemus nimium oratione, vel tardi nimis in dicendo simus. Illud Demosthenes in oratione de corona Æschini objicere videtur. Hoc non in concinne Isocrates in Panegyricæ principio diluit, ubi sic effatur: Quia nondum temporis augustiis exclusum me perspicio, ita ut operam oleumque in istis recensendis perdere videar &c. Atque de benevolentia captanda hæc dicta sufficiant, unde autem attentos reddamus, deinceps dicendum.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΟΧΗΣ.

XVII. Τὸ μὲν οὖν προσεκτικὸν ποιεῖν, ὁ Ἀριστοτέλης οὐχ ἧττον ἡγεῖται τῶν ἄλλων εἶναι μερῶν ἔ λόγου, ἢ ἔ προοιμίου, ἔξεστι γάρ φησι τῷ Ῥήτορι εἰ δ' ἄν ἔ λόγου τοὺς ἀκροατὰς ἄφθειτο εἰς ῥαθυμίαν ἀποκλίνοντας ἀναπαλέσασθαι. τὸ, καί μοι προσέχετε τὸν νοῦν, & σκέψασθε τὶ πρὸς Θεοῦ, & τὰ τοιαῦτα παρενείρων. μάλιστα μέντοι οἷς προσέχειν πεφύκασιν ἄνθρωποι, ταῦτα εἰσὶ, τὰ μεγάλα. τὰ θαυμαστὰ. τὰ ἡδέα. τὰ φοβερά. τὰ καινὰ. τὰ συμφέροντα ἰδίᾳ ἑκάστῳ, καὶ πᾶσι κοινῇ. δίκαια. ῥάδια. ἀγαθὰ. καὶ

DE ATTENTIONE.

XVII. Attentum igitur reddere, Aristoteles non minus omnium partium orationis interesse putat, quam proœmii. Licet enim Oratori, inquit, cum languescentes senserit Auditores, alta voce inclamare illud, Animadvertite quæso, & perpendite, aut similia inserere. Quibus vero præcipue solent homines attendere, enumerantur ista: magna, miranda, jucunda, terribilia, nova, proprie vel unicuique sigillatim, vel omnibus conjunctim utilia, justa, facilia, bona

εἴπ

2011 Ministerio de Cultura

ἔπ τάξις ἀγωνίσιον. ἅπερ εἰ δόξῃ λέγων ἄριστα, τὴν φιλοκαλίαν ἅπασεται. πάντων δ' ἐξῆς τῶν εἰρημένων ἐξενεγκεῖν παραδείγματα, καὶ μακρὸν, μὴ ἵνα ὀχληρὸν, καὶ διατριβὴν ἡμῖν ἀ τὴν τυχοῦσαν ἐμποιοῦν. ἵνα μὴ μάτην ὁ λόγος πανταπασιν ἀδέσποτος ᾖ, δύο ἢ τρία εἰς ἀκριβεστέραν τῶν εἰρημένων διαθέσιν παραστάξωμεν. Τὰ λοιπὰ δὲ ῥᾴδια, καὶ παρ' ὑμῶν ἀγωνεξευρίσκεται. Ὁ γοῦν Ἰσοκράτης ὡδίπως τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ περὶ εἰρήνης λόγῳ τὴν ἀγωνίαν ἀγωνοθετίζεται. Ἅπαντες μὲν ἐώθασιν οἱ παρόντες ἐνθάδε, ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι, καὶ μάλιστα ἀγαθῆς ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν ἂν αὐτοὶ μέλλωσι συμβουλεύειν, κ' τὰ ἑξῆς. Ἐν δὲ τῷ πανηγυρικῷ τοῖς καινοῖς καὶ εἰς αὐτοὺς ἐκείνους εἰς ὃς καὶ ὁ λόγος ἀνήκουσιν, οἷς καὶ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα. Τοῖς δ' αὖ ἡδέσι καὶ καινοῖς ὁ Ῥήτωρ εἰς φιλοκαλίαν ἐχρήσατο ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις εἰδεῖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὰ λοιπά. καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης καὶ πρὸς Ἀθηναίους. Ἣν μὲν ἅπαλαι πάντες

& ejusdem farinæ quamplurima, quæ cum Oratori visum fuerit, optime attentionem conciliabunt. De quibus omnibus si exempla ordine producerem, non solum superfluum esset, sed etiam molestum, nobisque moras necteret immensas. Ne tamen vaga prorsus, & nuda videatur sine exemplorum appositione oratio, duo vel tria proferam ad ea quæ dicta sunt luculentius explicanda. Reliqua vero facilia vobis erunt, & expedita. Isocrates igitur hoc modo ex magnis attentionem lucratus est in oratione de pace. Solent omnes qui suggestum conscendunt, ea dicere, de quibus ipsi consilium daturi sunt, maximi esse momenti, & Reipublicæ plurimum interesse &c. In panegyrica vero è commnibus & ad eos ipsos, ad quos habetur oratio spectantibus, sicut & Demosthenes in oratione ad Polyclem. E jucundis rursus & novis attentionem Orator adeptus est in secunda Olynthiaca. Cum multis in rebus, Athenienses, perspici mihi posse videtur Deorum Immortalium benevolentia &c. Aristides quoque in Oratione pro pace inter Lacedæmonios & Athenienses: Quem olim diem omnes vi-

2011 Ministerio de Cultura

ἡμέραν ἰδεῖν ἐπεθυμοῦμεν, ἥδε ὄδ' ἐστὶν ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι. καὶ τὰ λοιπά. Τοῖς φοβεροῖς δὲ, ἐν τοῖς κατὰ Φιλίππου λόγοις ὁ Ῥήτωρ κέχρηται, καὶ Ἰσοκράτης ἐν Ἀρεοπαγητικῷ. Ἐγχωρεῖ δὲ πολλάκις καὶ ἐπαίνοις εἰς τὴν ἀκρόασιν ἐγείρεσθαι τὸ ἐπαινούμενον. οἷον, τὴν μὲν ὑμῶν περὶ τὰ κοινὰ σπουδὴν εἰδὼς, ὦ ἄνδρες, καὶ ὅσον ἐπὶ τὴν ἐκείνων ἐπίδοσιν σπεύδετε. ἢ ὅντως. Οὐ δ' ἦν πάνυ ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες, εἶχον ὑμᾶς μὴ ἐπαινεῖν, ὅσην προτέραν ἐνδείξασθε προθυμίαν ἀκοῦσαι τῶν λέγειν διανοουμένων ἡμῶν, ἢ συνοίσειν καθ' ἕνα καὶ κοινῇ τῇ πόλει πάσῃ ἐγνώκαμεν.

dere desiderabamus, Lacedæmonii, hic est, qui nobis liberum de Athenientibus judicium concedit. &c. Ex atrocibus vero, in orationibus contra Philippum attentos reddidit Orator; & Isocrates in Areopagitica. Solemus autem & laudibus nonnunquam ad auscultandum excitare Auditorem, ut: Cum vestrum, Viri, erga Rempublicam studium abunde perspicerem, quantumque ad illius incumbitis salutem. Vel sic: Non possum, Viri, si saltem vellem vos non laudare ob eximiam illam, quam vultu polliciti estis alacritatem auscultandi nobis, quibus ea dicere statutum est, quæ in singulorum, & totius civitatis commodum cedere cognovimus.

ΠΕΡΙ ΕΥΜΑΘΕΙΑΣ.

XVIII. Τὴν δὲ εὐμάθειαν, εἴ τις ἀρχὴν εἴποι καὶ βάσιν προσοχῆς καὶ εὐνοίας, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. ἐκ ταύτης γὰρ ἐκεῖναι ἤρτηνται. μᾶλλον δὲ ἀπ' αὐτῆς πᾶς λόγος οἷον ἀπὸ κρηπίδος βέβηκεν. ἧς ἄνευ ἀνάγκη πᾶσα λόγου μένειν, καὶ τοῦ οἰκείου τέλους ἥκιστα ἀπίβολον. ταύτῃ τοι καὶ Ἀριστοτέλης τοῦτο μόνον ἔργον τοῦ προοιμίου ἀναγκαιότατον πίθησι. τοιγαροῦν αὕτη προσ-

DE DOCILITATE.

XVIII. Docilitas vero si attentionis, & benevolentiæ quasi basis, & origo dicatur, à veritate non abhorret; quippe quod huic annexæ sunt istæ, imo ab hac dependent sola. Quin & huic non secus, ac stabili cuidam fundamini omnis innititur Oratio. Sine qua stagnet omnis, & ignavasit necesse est, proprioque destituatur fine. Ea ratione hoc maxime neces-

γίνεσθαι

2011 Ministerio de Cultura

γίνεσθαι πέφυκε τῇ κεφαλαιώσει τῶν πραγμάτων, καὶ μάλιστα ἔπους, ἕνεκεν ὁ λόγος δηλώσει μετ' εὐκερ-νείας ὡς ἔνι καθαρότητος ἐκπεφα-σμένη, ἧς ἐν προοιμίῳ ὅσον σθένος ἐπιμελητέον. συμβάλλεται δὲ πρὸς ταύτην διαφερόντως, καὶ τὸ οἰκοθεν μετενη-νέχθαι τὰ προοίμια, καὶ αὐτοῖς οἷον ἐνσάξαι τ' τῇ ὑποθέσει ἐνδομυχοῦντα σκοπὸν. ἐδέν δ' ἧττον καὶ ἡ τῶν ῥηθη-σομένων κεφαλαίων διαίρεσις, ἣν καὶ προκατασκευήν τινες ἐχρημάτησαν. περὶ ἧς ἐν τῇ προθέσει διαληψόμεθα. ἔστ' ὅτε γὰρ ἡ αὐτή ἐστι τῇ προθέσει, ὡς ἀνωτέρω εἰρήκότες ἐσμὲν. Παρα-δείγματα δὲ τ ἐν προοιμίῳ εὐμαθείας ἔστω τ παρ' Ἰσοκράτῃ Παναθηναϊ-κὸν, τ περὶ ἀντιδόσεως. ἐν ᾧ διεξοδι-κώτατα πραγματεύεται τὴν εὐμάθει-αν. Εἰ μὲν ὅμοιος ἦν ὁ λόγος ὁ μέλλων ἀναγνωσθήσεσθαι τοῖς πρὸς τὰς ἀγῶ-νας ἢ πρὸς τὰς ἀποδείξεις γεγραμμέ-νοις. καὶ τἆλλα. μάλιστα συγχνοῖς καὶ περὶ Δημοσθένει ἐντεύξεσθε παρα-δείγμασιν, εἰ καὶ μικρῶν ἀπεστήσετε. ἀπ πόρρω λίαν τ ὑποθέσεως, καὶ τ ἐξ Πλάτωνος ἐν Μενεξένῳ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν καθόλου τῷ προοιμίῳ προσηκόντων, ἄλλοις ἂν ἔχοι τοσαῦτα εἰρῆσθαι.

sarium proœmii munus ſtatuit Ariſtoteles. Hæc itaque adjungi rerum conſummationi ſolet, maximeque narrationi, quæ, quo fine inſtituitur oratio, ſumma cum puritate, & perſpicuitate expreſſit, cui in proœmio pro viribus incumbendum. Confert autem huic potiſſimum, ut ex ipſis cauſæ viſceribus depromantur proœmia, iisque ſenſim quaſi inſtilletur latitans in cauſa ſcopus. Nec quid obſtet illa in capitum, de quibus dicetur, diviſione, quam præparationem nonnulli appellarunt, de qua diſferendum in propoſitione. Non nunquam enim concidit illa cum propoſitione, ut ſuperius diximus. Exempla vero docilitatis in proœmio ſumantur ab Iſocrate in Panathenaïca, & in oratione de permutatione. Ubi fuſe admodum dociles conatur reddere auditores. Si hæc, quæ jam legetur, oratio, ſimilis eſſet iis, quæ vel ad forenſes controverſias, vel ad oſtentationem ſcribuntur. &c. Turmatim etiam vobis occurrunt apud Demoſthenem exempla, ſi vel minimum inſiſtatis. Nec multum ab hoc argumento alienum eſt Platonis illud in oratione funebri. Verum enimvero de proœmii officiis ſuf-

2011 Ministerio de Cultura

λοιπὸν δ' ἂν εἴη εἰπεῖν καὶ τίνι ἑκάστῳ λόγῳ γένει ἐφαρμόττει τὰ προοίμια, καὶ τίσι, καὶ ἐκ τίνων κατασκευαστέα.

ficiet in genere tam multa dixisse. Sequitur ut proxime dicamus, quæ cuique orationis generi congruunt exordia, & quibus, & unde depromenda sunt.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.

XIX. Τῶ γῶν Ἐπιδεικτικῶ εἴδους ἴδιον οἰκεῖον ἡγεῖται ὁ Ἀριστοτέλης προοίμιον, ἀλλ' ὅθεν ἂν βουλομένῳ ἢ τῷ Ῥήτορι ἔξεσι λαβεῖν καὶ συνάψαι τῇ ὑποθέσει τὸ ἐνδόσιμον. ἄιτιον δὲ οἶμαι, τὸ μηδένα μᾶλλον σκοπὸν προθέσθαι τὸ τοιοῦτον εἶδος, ἢ τὴν ἐν λόγοις ἐπίδειξιν. ἥτις οὐδένα κωλύει ποιέζεσθαι, ἐξ ὧν ὠυδήποτε συντεθῇ τὸ προοίμιον. εἴωθε μέντοι τὰ πολλὰ (ὡς καὶ αὐτῷ δοκεῖ τῷ Ἀριστοτέλει) ἐκ τεττάρων τούτων λέγεσθαι. Τὰ μὲν ἐξ ἐπαίνου, ἢ τῶν τιναρχὴν τὰς πανηγύρεις συγκροτησάντων, καθά που καὶ Περικλῆς ἐν ἐπιταφίῳ φησίν. ἢ τῶν ἀκροατῶν καὶ τὴν ἰδίαν ἀρετῆς. ἢ γένους ἐκείνων, ἢ πόλεως, ἢ καθορθωμάτων, ἢ ἄλλας γέ που. ὀλίγον γὰρ ὄ σμικρὸν ὠφελούμενα τῷ ἐγκωμιάζοντι πρὸς ἡδονὴν εἶναι τοὺς λόγους τοῖς ἀκούσιν. ἀμφότερα δὲ συνείρειν ἰσοπεδάτης ἐν Εὐαγόρᾳ. ἅμα γὰρ ἐπαι-

DE GENERE DEMONSTRATIVO.

XIX. Demonstrativo sane generi peculiare nullum esse autumat Aristoteles proœmium, quin unde quaque Orator pro libitu desumat materiam, & finitæ quæstioni annectat exordium. Ob hanc ni fallor rationem, quod ad nullum alium collineat scopum genus hoc quam verborum strepitum, & ostentationem. Qua nihil impedit quo minus abundemus, quamvis exordium è quibuscunque componatur. Solet tamen ut plurimum (ipso suffragante Aristotele) à quatuor hisce desumi. A laude, vel eorum, qui primum celebritates illas congregarunt, sicut alicubi Pericles in oratione funebri, vel auditorum, vel propriæ virtutis, vel generis eorum, vel civitatis, vel rerum bene gestarum, aut aliarum denique rerum laude. Non leve enim oratori subsidium est, si voluptatem ex oratione percipiant Auditores. Ambo vero suavi ne-

γει,

2011 Ministerio de Cultura

νεῖ τὸν ἀγῶνα, καὶ Νικοκλέα τὸν ἀθλοθέτην, πρὸς ὃν ὁ τὸν λόγον συνέθετο. Ὁρῶν ὦ Νικόκλης ὑμῶντα σε τὸν τάφον τοῦ πατρὸς, ὃ μόνον τῷ πλήθει καὶ τῷ κάλλει τῶν ἀναφερομένων, ἀλλὰ καὶ χοροῖς, καὶ μουσικῇ, καὶ γυμνικοῖς ἀγῶσι, καὶ ἁπ' ἐξῆς. Τὰ δὲ τουναντίον ἐκ ψόγου. ὡς Ἰσοκράτης ἐν πανηγυρικῷ, ἐν ᾧ μέμφεται τοὺς ἀθλοθέτας, ὅτι μηδεμίαν τοῖς εὐφρονοῦσιν ἔννοιαν πεποιήκασιν, εἰς δὲ τὴν τῶν σωμάτων ἀρετὴν πᾶσαν καταβάλλονται τὴν φροντίδα. Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων, καὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστησάντων. ὁ τὰ βουλευτήρια. Τὰ δὲ ἀπὸ συμβουλῆς. καὶ τοῦτο διττῶς. ἢ ἀπὸ προτροπῆς, ὡς ὁ Πλάτων ἐν Ἀπολογίᾳ. ἐν ᾧ λόγοις κοσμεῖν συμβουλεύει ἃ καλῶς ἐπράχθησαν ἔργα. Ἔργον μὲν ἡμῖν οἶδεν ἔχει τὰ προσήκοντα σοφίσιν αὐτοῖς. καὶ τὰ λοιπά. ἢ ἐξ ἀποτροπῆς. οἷον δοκεῖ πρὸς Θουκυδίδην ὁ Περικλέους ἐν Ἀπολογίᾳ. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων, ἐπαινοῦσι τὸ προσθὲν τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλόν. Καὶ πρὸς ταῦτα ἀπὸ λύσεως τῶν ἀντιπιπτόντων τινός. ὡς εἴ τις πε-

xu conjunxit Iſocrates in Evagora. Simul enim laudat certamina, & Nicoclem, qui certantibus præmia exhibuit, & ad quem oratio habita eſt. Qvum te viderem patris tui funus ornare, Nicocles, non magnifico tantum, & ſplendido apparatu, ſed & choris, & muſica, & ludis Gymnicis, &c. Contra vero nonnulla è vituperatione, ut Iſocrates in Panegyrica, in qua athlothetas culpatur, quod ſapientes flocci penderent, ſolas autem vires, roburque in deliciis haberent. Sæpe mirari ſoleo, quid in mentem iis venerit, qui celebritates has congregarunt, & ludos Gymnicos inſtituerunt &c. Quædam etiam à deliberatione, idque dupliciter, vel à ſuaſione, ut Plato in oratione funebri, ubi res feliciter geſtas verbis ornare conatur. Hi quidem revera habent præmia ſibi ipſis conſentanea &c. vel ex diſſuaſione, ut Periclis illud apud Thucydidem in oratione funebri. Multi quidem eorum, qui ex hoc loco verba fecerunt eum laudant, qui hanc orationem funebrem legi addidit, quaſi præclarum eſſet, eos qui in bellis ceciderunt hac oratione decorari. Ab obje-

2011 Ministerio de Cultura

εἰ παραδόξῳ τινὸς λέγειν προθείη, ἢ χαλεπῷ, ἢ τῶν εἰς πολλοὺς πεφυλλημένων. ὧν τὰ προοίμια καὶ ἐρανίζεσθαι φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς τῶν δικανικῶν τὸν συμβουλεύοντα. Καὶ ἔστω μὲν πρώτου ἕνεκα παράδειγμα τόνδε τὸν τρόπον. Οἶδα μὲν ὅτι παράδοξα ὑμῖν ὁ παρ' ἐμοῦ δόξει λόγος, καὶ μέχρι τοῦδε μήπω πιστὸν εἰρημένος. εἶτα καὶ τὰς αἰτίας προθεὶς ἐπαγάγῃ τὰς λύσεις. Τοῦ δὲ χαλεποῦ, οἷα τὰ ἀνωτέρω, Γρηγορίου εἰς Βασίλειον, καὶ Ἀριστείδου. Τοῦ δὲ τρίτου τοιῶνδε. Πολλοῖς μὲν ἡ παροῦσα πανήγυρις ἅμα καὶ πολλῶν λόγοις τε ἅμα συγγεγάμηται πολλάκις τεθαύμασται. ἐξ ὧν εἰκός ἐστι μηδένα τῶν συνελθόντων εἶναι ὃς μὴ καὶ ταύτης, ἢ εἰρηκώς τι ἐστίν, ἢ παρά τινος λέγοντος ἤκουσεν. ὑμῖν μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἂν ἔστι καὶ αὖθις εἰπεῖν τι καινὸν καὶ αὐτῆς καὶ λόγου μνήμης ἐπάξιον. κἂν γὰρ μόνη τῶν ἄλλων τεθαύμασται. ἀλλὰ μόνη τῶν ἄλλων ἐλάττω τῆς ἑαυτῆς ἀξίας ἐπήνεται.

ctionum denique ſolutione. Cum ſcilicet proponat ſibi aliquis de nota aliqua re, aut ardua, vel de rebus ubique decantatis dicere, quorum proœmia & ex judicialibus depromere docet Ariſtoteles deliberantem. Exemplum primi tale ſit. Paradoxiloqua vobis, ſat ſcio, noſtra videatur oratio, nec à tot retro ſeculis ad hoc ipſum tempus ab ullis dicta. Deinde cum rationes addideris, ſolutiones inducas. Secundi ſit illa Gregorii ad Baſilium, & Ariſtidis ſupra adducta. Tertii autem tale ſit: Coronam hanc ſæpe varii lingua ſtyloque celebrarunt. Ideoque nullum huc confluxiſſe credo, qui laudes ejus vel non decantavit, vel ab aliis non accepit. Quare non eſt, ut quod novum comminiſcar de ea magno dignum Elogio: licet enim hæc ſola celebrata eſſet, at ſola hæc pro dignitate, humani ſermonis penuria, ſatis laudari non poterat.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΙΔΟΤΣ.

XX. Οἰκειοτέροις δὲ τὸ Δικανικὸν χρῆται τοῖς προοιμίοις καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Φύσεως τῶν προβληθέντων ζητήματων

DE GENERE JUDICIALI.

XX. Proœmia magis peculiaria Judiciale genus habet, & ab ipſis

μετ-

2011 Ministerio de Cultura

μετεννηνεγμένοις. καὶ ἀπὸ τοῦ τὸν σκοπὸν τ' ὅλης ὑποθέσεως ἐπαγγέλλεσιν. ἡ γὰρ εὐμάθεια ἀγαθὴ μὲν σύνοικος παντὶ προοιμίῳ. δικανικὸς δὲ, ἢ ἀναγκαῖα πῶς. ὑπόκειται γὰρ ἐνταῦθα πᾶσιν ὁ ἀκροατὴς ἀνοίκειος τῶν ἀμφισβητουμένων. ὅ, τε γὰρ θεωρὸς εἰδὼς ἥκει ὡς εὐφημία τὸ ῥηθησόμενον, ἢ τοιούτων πνῶν ἃ προσήκει τῇ πανηγύρει. ὅ, τε ἐκκλησιαστὴς προεπίσταται, ἐφ' ᾧ ἡ βουλὴ συγκεκρότηται, κἂν ἀγνοῶμεν τυγχάνῃ τὴν βούλευσιν. ὁ δικαστὴς δὲ τούτων οὐδὲν προεπέγνω. ταῦτ' οὖν ὥσπερ εἰς χεῖρας δοῦναι δέον παρ' αὐτὴν τὴν πρώτην τοῦ λόγου βαλβίδα, τὸ πλῆθος τ' ὅλης ὑποθέσεως τῷ διακαίοντι, ὡς ἂν εὐσύνοπτον ἔχοι τοῖς λεγομένοις τ' λογισμόν. τὸ γὰρ ἀόριστον ἀπαρτᾷ πως καὶ ἀποπλανᾷ τὴν διάνοιαν (ὡς που φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης) καὶ δυσπαρακολούθητον ἀπεργάζεται τὸν λόγον. λαμπρὸν δὲ ἐπὶ τούτου τὰ προοίμια, ἔκ τε τῶν προσώπων καὶ τοῦ πράγματος, ἢ τῶν παρεμφαινομένων τινός. καὶ τούτων αὖθις ἕκαστον, ἢ ἐξ ὑπολήψεως, ἢ ἐξ ὑποδιαιρέσεως, ἢ ἐξ οὐσίας, καὶ προσέτι ἀπὸ καιροῦ. περὶ ὧν ἁπάντων κάλλιστά που καὶ διεξοδικώτατα τῷ Ερμογένει διείληπται, ἐν τοῖς περὶ εὑρέσεως. διὸ καὶ

causæ viſceribus deſumpta, ideoque totius causæ ſcopum indicant. Docilitas enim optime cohabitat cum omni principio, at neceſſitate quadam cum Judiciali. Hic ſiquidem auditori litem ignotam eſſe ſupponitur. Spectator enim cum veniat, de laudibus futuram orationem eſſe novit, aliisque ſimilibus, quæ celebritate conveniunt. Nec concionarius neſcius eſt, quam ob cauſam Senatus cogitur, licet illud de quo deliberatur non cognoverit. Judex autem hæc omnia ignorat. Quocirca in ipſo orationis ingreſſu totius cauſæ ſcopus Judici quaſi tradendus eſt, ut inde ſtabiliatur judicium. Indeterminatio ſiquidem diſtrahit quodammodo, & in errorem abducit (ſuffragante Ariſtotele) animum, captuque difficilem orationem reddit. Judicialis autem generis proœmia ſumantur vel à perſonis, vel a re, aut extrinſecus: iſtaque rurſus vel ex præjudiciis, vel ex ſubdiviſione, vel abundantia, vel denique ex tempore. De quibus omnibus optime fuſeque differit Hermogenes in libris de inventione. Diutius igitur iſtis immo-

μακρό-

2011 Ministerio de Cultura

μακρότερον ἐπὶ τῷ παρόντι ἀποτεῖναι δεῖν ὠήθην. ἔξὸν παρ' ἐκείνῳ πληρέσατα ἐντυχεῖν.

rari non neceſſe duxi, cum ab eo copioſiſſime hauriatis.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.

XXI. Ἐπὶ δὲ τῷ Δημηγορικῷ εἴδους ἀδενὸς ἐνδεῖ προοιμίου τῷ συμβουλεύοντι, ὅπι μὴ εἰς σύστασιν τῷ οἰκείου προσώπου. καὶ ταῦτα ἡνίκα τινὰ περὶ ἑαυτῷ ὑπόληψιν ἢ κακὴν ἢ ἀγαθὴν ἀποκρῦσαι δέον, ἢ τὴν σφετέραν περὶ τοῦ πράγματος γνώμην, ὅσον παρενεῖξαθαι. ἐν παραδείγματος λόγῳ ἔστω ὁ τοῦ Βασιλείου πρὸς τοὺς νέους. καὶ Περικλέους ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ξυγγραφῶν Θουκυδίδου. προσοχὴν δὲ καὶ εὔνοιαν οἴκοθεν οἴκοι φέρων ὁ ἐκκλησιαστὴς, ὡς περὶ ἑαυτῷ καὶ τοῦ οἰκείου συμφέροντος τὴν ψῆφον ἐπενεγκεῖν μέλλων. εἰ μέντοι που καὶ χρεία προσοχῆς παρεμπέσοι, ταύτην ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεθέντων προσποιητέον τῷ λογῳ, πολλὰ δὲ καὶ ὁ δημηγορῶν πρὸς τῶν δικανικῶν ἐρανίζεται τὰ προοίμια.

DE GENERE DELIBERATIVO.

XXI. In Deliberativo genere proœmium non requiritur, niſi ad benevolentiam perſonæ propriæ conciliandam. Idque cum aliqua ſuſpicio mala diluenda ſit, aut noſtra ſententia de re velut inferenda. Exemplis hæc illuſtrantur Baſilii ad Juvenes, & Periclis in libro ſecundo hiſtoriarum Thucydidis. Attentionem autem, & benevolentiam domo ſecum affert Auditor, cum de ſe ſuoque commodo calculum vellet ponere. Si forte tamen attenti reddendi ſunt Auditores, illud ex iis, quæ ſuperius protulimus, præſtandum eſt. Sæpe autem deliberator proœmia a Judicialibus depromit.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ ΕΙΤ ΟΥΝ ΕΥΡΕΣΕΩΣ.

XXII. Μετὰ τὴν τῶν ἔργων τοῦ προοιμίου διάσκεψιν, λοιπὸν ἤδη καὶ περὶ

DE PROOEMII CONSTRUCTIONE, SEU INVENTIONE.

XXII. Hactenus proœmii officia expoſuimus, reliqvum eſt ut de

τῆς

2011 Ministerio de Cultura

τῆς ἐκείνων συνθέσεως ἁλαλαβεῖν. ἐφ' ἑκάστου τοιγαρῶν προοιμίου ζητητέα ὅτι πρόπασις ἣν εὐστόχως ἡμᾶς εἰς τὴν ὅλην ὑποθεσιν εἰσάγουσα, ἢ ἐκ τῆς ὑποκειμένης ὑποθέσεως μεταλημμένη, ἢ ἄλλοθεν ποθὲν εἰλημμένη. ἣν ῥύδην ἅμα καὶ μετ' εὐρυθμίας ῥητορικῆς ἐκφεράσομεν, καὶ ὡλατύτερον κατασκευάσομεν. εἶτα τὴν ἀπόδοσιν ἐποίσομεν. ἥτις ἢ ἐνθυμήματος λόγῳ ἐκ τῆς προτέρας συνάγεται προθέσεως. ἢ γοῦν ἀξίωσιν ἔχει ἡμετέραν ἀεὶ τῆς προτεθέντος ζητήματος. καὶ εἰ μὲν δόξει ἑτέραν ὑπονοήσομεν πρόπασιν, κατασκευάζουσαν ἅμα τὴν συναχθεῖσαν, καὶ ἀμφοτέρας συνδέουσαν. ἢν δὲ μή, τὴν πρόθεσιν εὐθὺς ὑπεισάξομεν. ὑπόδειγμα δὲ τῶν εἰρημένων ἔστω τοιόνδε. ἡ μὲν ὑμετέρα ἀεὶ τὸ ἥρωα προθυμία, ταῖς ἱεραῖς καθ' ἕτος τελεταῖς καὶ διακοσμήσεσι λαμπρὰν τὴν τῆς πατρὸς μνήμην ἀπεργάζεται. λαμπρότερα μέντοι πάντως συγκροτηθείη, καὶ ταῖς τῶν φιλοθεαμόνων ἀκοαῖς τυρώτερον ἐνηχήσειεν, εἴγε καὶ τὸ εἰς μνήμην ἀνισημοστάτῳ (φημὶ τῷ λόγῳ) ἐπιβόλῳ γένοιτο. Καλὴ μὲν καὶ ἡ παροῦσα φωταυγία τε καὶ φρυκτωλία,

ejus conſtructione differamus. In omni igitur proœmio quærenda eſt propoſitio, quæ viam nobis expeditiorem ad totam cauſam ſternat, vel ex intima ipſius cauſæ medulla deſumpta, vel aliunde deprompta; quam audaci verborum pondere, & oratorio perfuſum pulvere proferamus, & Aſiatico ſapore imbuamus. Atque ita inducatur Apodoſis, quæ vel Enthymematis loco ex priori colligitur propoſitione, vel noſtram ſaltem de quæſtione propoſita includat ſententiam. Et ſi nobis viſum fuerit aliam advertamus propoſitionem, quæ & eloquentiæ luminibus illuſtret priorem, ſuavique conjungat utramque nexu. Iſta tali dilucidentur exemplo. Ingens veſter erga Heroëm affectus, ſacris annuis, ritibusque effulſit, & patris nomen auguſtum, ſplendidumque fecit. Quod tamen indies magis enitescet, & in aures populi gratioſius influet, ſi oris facundi prudens ubertas acceſſerit. Decorus quidem hic ſplendor, facumque excubantium lux, nec non certans illa periſtromatum varietas cum nitore: quorum illæ prodiga ſua luce totum perſtringunt theatrum, hæc, centuplici ebria colore, va-

2011 Ministerio de Cultura

ὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἡ τῶν ὠδαπεταςμάτων ποικιλία τε καὶ γλαφυρότης. ἡ μὲν δαψιλεῖ τῷ φωλὶ τὸ ἱερὸν ἅπαν τυπὶ καταυγάζουσα θέατρον. ἡ δὲ, τῷ πολυανθεῖ τῶν βαφῶν, τὸ πολυειδὲς αἰνιττομένη τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἥρωος, καὶ ἀμφότεραι εἰς ὁλοχερῆ μνήμην πινὰ τὴν ἐκείνου τοῖς θεαταὶς ἀνεγείρουσαι. ὅπως μέντοι καὶ τῶν καταρθωμάτων τὸ μέγεθος ἐμφανῆσαι, ἢ γῶν καθ' ἓν ἐξειπεῖν ὅλως ἰσχύουσιν, ὃ μάλιστα πράττειν ὁ λόγος πέφυκε ταῖς τῶν πράξεων ἰδιότησιν εὐπετῶς μάλα συμμεταχειριζόμενός τε καὶ συνεξομοιούμενος. Διό τοι ταῦτα ἔργον μοι ἔδοξε πάνυ μὲν εὐσεβὲς, οὐχ ἧττον δὲ καὶ ὑμῖν καταθύμιον διαπεράσαθαι, εἴπερ ὀλιγάτατα τῶν τοῦ ἀνδρὸς κατορθωμάτων τῶν πολλῶν ἐξελὼν, ὅσα καὶ τοῦ ἐμῆς γλώττης μὴ ὑπερβαίνη τὴν δύναμιν, τῷ λόγῳ ὡς ἐγχωρεῖ καταδῴη. ὡς ἂν καὶ τῶν ἀκροωμένων, οἷς μὲν συνειδόσι ταῦτα πληρεστέραν τὴν μνήμην τε ἡδονὴν ἀπεργάσαιμι. τοῖς δὲ παντάπασιν ἀπείροις (εἰπερ τινές εἰσιν) οἷόν τινα σπέρματα τοῦ περὶ ἐκεῖνον ἱστορίας τε καὶ μιμήσεως διὰ τῆς εὐρημίας ἐγκαταβάλοιμι. καὶ ἅμα τῇ πανηγύρει τὸ εἰκὸς ἐκπληρώσαιμι.

rias Herois virtutes ænigmatice exprimit, & ambo ad memoriæ illius æternitatem conſpirant. Non tamen præclara ejus facinora adumbrare, nedum celebrare poſſunt iſta. Hoc linguæ beneficium eſt, quæ verbis vivis & acri ſenſu tinctis res ipſas aut æquet, aut ſuperet. Pium itaque gratumque (ni fallor) præſtabo officium, ſi paucula, quæ linguæ conatum meæ non vincunt, è multis ejus præclare geſtis ſeligam, & oratione (qualiscunque demum iſta ſit) exornem. Ut & Auditores, qui iſta norunt, gratiſſima recolant memoria; iis vero, qui non omnino norunt (ſi tamen tales ſunt) ſemina quædam hiſtoriæ ejus, ope diſertæ linguæ ingeram, omnesque boni panegyrici partes expleam.

XXIII.

2011 Ministerio de Cultura

XXIII. πολλάκις δὲ καὶ ὅλον ἐκτίθεται τὸ ἐνθύμημα, εἰλημμένον, ἢ ἐκ τῶν ὁμοίων, ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων, ἢ ἐξ ὑπογραφῆς, ἢ ἐκ τοῦ ἐλάττονος, καὶ τῶν τοιούτων, ἃ ἀμφοτέρας κατασκευάσαμεν τὰς θέσεις, εἰς τὴν ἀξίωσιν εἴτ' οὖν θέσεως, εἰς ἣν μεταβαίνομεν. οἷά που ὡς ἐν τύπῳ εἰσηγεῖται Ἀφθόνιος ἐν τῷ τοῦ Θουκυδίδου ἐγκωμίῳ. (προηγούμενον) Τιμᾶν ἄξιον τοὺς εὑρόντας τὰ χρήσιμα, οἷς ἐυπορῆσαι τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ παρ' ἐκείνων φανὲν ἐπανατίθεσθαι δικαίως τοῖς δόξασι. (Ἑπόμενον) Οὐκοῦν Θουκυδίδην ἐπαινέσω τοῖς λόγοις αὐτὸν τοῖς ἑαυτοῦ τιμᾶν προσῆκον. (Κατασκευή) Ἅπαντας μὲν οὖν τοὺς εὐεργέτας ἡμᾶσθαι καλὸν, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον τὸν Θουκυδίδην τῶν ἄλλων, ὅσῳ τῶν ἁπάντων εὗρε τὸ κάλλιστον. (Αἰτία κατασκευῆς.) Οὔτε γὰρ λόγων ἐν τοῖς οὖσι κρεῖττον ὑπάρχει λαβεῖν, οὔτε Θουκυδίδου σοφώτερον ὄντ' εὑρεῖν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁλόκληρον τὸν συλλογισμὸν προτιθέασιν, ἐφ' οὗ τὸ συναγόμενον ἀξιώσεως εἴτ' οὖν βάσεως λόγον ἔχειν. ὧν παραδείγματα καὶ ἐπ' ἄλλων μάλα συχνὰ, καὶ παρὰ Δημοσθένει πεπείσεσθε εὑρήσετε. Ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν πρώτως ἐκτεθειμένην πρότα-

XXIII. Sæpiuſcule vero totum explicatur Enthymema, deſumptum, vel a ſimili, vel a contrario, vel a deſcriptione, vel a minore, & aliis, cujus cum utrasque adornavimus propoſitiones, ad dignitatem ilico tranſimus; prout ab Aphthonio ſummatim in Thucydidis exponitur encomio. (Antecedens) Rerum utilium inventores, iis rebus, quas ipſi pulcherrime hominum generi pepererunt, decorari æquiſſimum eſt: quodque ab his emerſit, conferri in eos ipſos, qui patefecere. (Conſequens) Itaque cum Thucydidem ſuis ipſius bonis ornare ſtudeam, oratione utar ad eum ipſum laudandum. (Confirmatio) Et quidem præclarum eſt iis honorem tribuere, à quibus beneficium acceperis, ſed tanto majorem Thucydidi, quanto rem præſtabiliorem invenit, quam cæteri. (Cauſa confirmationis) Neque enim in rebus mortalium quicquam licet adipiſci oratione melius; neque Thucydide ſapientior in dicendo quisquam reperiri. Nonnunquam & totum proponunt ſyllogiſmum, in quo concluſio dignitatis ſeu fundamenti rationem habet. De quibus varia tum apud alios, tum apud Demoſthenem occurrunt exempla. Quandoque

2011 Ministerio de Cultura

σιν ἀκατάσκευον παρέντες, ἐφ' ἕτερον μεταβαίνουσι συλλογισμὸν εἴτ' ἂν ἐνθύμημα. ὃ καὶ καταστευαστέον τὸν ἀνωτέρω εἰρημένον τρόπον, οἷον ὅτι καὶ τὸ ἐξ Δημοσθένους ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων. Κομψότης δὲ καὶ τὸ εὔμοιρον καὶ πρὸς ἁρμονίαν κεκρουσμένον παντὶ λόγῳ κόσμος ὅσον ἂν ἄνευ ἡδονῆς τοῖς ἀκούσι (πλὴν εἴ πῃ ὁ λόγος διὰ τὸ ἐναγώνιον ἀποποιῆται τὸ ἔντεχνον) προοιμίῳ δὲ μᾶλλον ὅτι προσάδει, ἅτε δὴ καὶ εὐνοίας καταλῆψις, ἢ διὰ τ τῶν λόγων ἡδονῆς μνησευέσθαι πέφυκε. καὶ τὸ εὔσημον διὰ τὴν εὐμάθειαν. Καὶ πρεὶ μὲν προοιμίῳ τοσαῦτα ἀποχρώντως εἰρῆσθαι ἔδοξεν. ἢν δέ τι καὶ παρειμένον ᾖ, ἤτε τῶν εἰρημένων καταλῆψις εἰς τὴν κἀκείνου προδηγετήσει γνῶσιν, τὸ ὑμῶν ἅμα τε ἀγχίνουν τὸ φιλόπονον τελὶ ἀναπληρώσεται.

vero propoſitionem primo expoſitam, nudam relinquimus, & ad alium tranſimus ſyllogiſmum, vel Enthymema, quod & pigmentis ſuis adornandum eſt modo ſupra dicto, ſicut Demoſthenis illud in prima pro Olynthiis oratione. Nitor autem, & modeſta illa verborum lautities decus eſt orationi, gratumque auditoribus (niſi quæſtio adeo forenſis ſit, ut omne repudiet artificium) proœmio vero quaſi viam ſternit ad captandum benevolentiam; quæ mellea orationis ſuvitate conciliari ſolet, & ad docilitatem, quam perſpicuitas efficit. Ac de proœmio jam ſatis dixiſſe videar. Si quid autem elapſum ſit, vel iſta, quæ hactenus dicta ſunt, facem vobis accendant, vel acumen ſaltem veſtrum ſuppleре, & diligentia poterit.

ΠΕΡΙ ΔΙΗΓΗΣΕΩΣ ΕΙΤΟΥΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

XXIV. Τὸ προοίμιον ἡ πρόθεσις εὐθὺς διαδέχεται. ἡ γενικῶς μὲν ὁριζομένη, Ἔκθεσις λέγοιτ' ἂν πραγμάτων καὶ δήλωσις πρεὶ ἃ συνέσηκεν ἡ ὑπόθεσις. εἰδικῶς δὲ τεμνομένης εἰς

DE NARRATIONE, SEU PROPOSITIONE.

XIV. Proœmium illico ſubſequitur narratio. Quæ generali definitione non immerito dicatur, Expoſitio ſive explicatio rerum ad

δύο.

2011 Ministerio de Cultura

δύο. θάτερον εἰδῳ διεξοδικώτερόν ἢ πέφυκεν ἐκφέρεσθαι, καὶ κατά τινα ἐγκαλάσκευον ἔκφρασιν. αἰτίας τε γὰρ τῶν γεγονότων πολλάκις ἀναπύσσει. περιάσεις τε σαφηνίζει. καὶ πᾶν ὁπῆν εἰς τὸ σαφέστερον τ ἐκθέσεως συντείνει. εὐμεθόδως διερμηνέυει. ὅ τῦτο διήγησις εἰδικῶς ἑρμηνέυεται. θάτερον δὲ ἀπλοῦν τε ὄν καὶ ἀκαλάσκευον, καὶ συνθρωπάτην εἴληχε καὶ ψιλὴν τὴν δήλωσιν. ὃ καὶ ἀνώνυμον ὄν κατὰ τὴν διαφοράν. οὐδὲ πάνυ πολλῆς δέεται τ ἔ Ρήτορος ὑπατεχνήσεως, ἅτε δὴ μονομερὲς ὂν, καὶ ψιλῶς ἐκφέρον τὰ πράγματα, μηδὲν τῶν πέριξ προσεφελκόμενον. πλὴν εἴπερ ἐσ' αὖτ' δεήσει γε προδιαχεῖναι τὰ ἐν τῇ προθέσει ζητούμενα. ὃ δή τινες καὶ προκαπασκευὴν ἐχρημάτισαν. ἣν καὶ διπλῇ συνεζεῦχθαι χώρᾳ ἀνωτέρω ἔφθημεν εἰρηκότες. νῦν μὲν ἐν προοιμίοις, ποτὲ δ' αὖ ἐν διηγήσει, ἔστιν ὅτε καὶ ἐν ἀμφοτέροις ὑπατετήδευται. ἐπειδὰν δή πᾳ ἡ ὑπόθεσις πολλῶν ὅσα πραγμάτων πολιτικὴ συμπεπλεγμένη τε δοκεῖ καὶ δυσδιάκριτος, ἧς ἵνα τὴν σύγχυσιν διαλύσας εὐξύνετα ἀπεργάσῃ τὰ ῥηθησόμενα, τῇ τῶν ζητουμένων διαι-

caufam pertinentium. Specialiter autem in duo ſe diffundit. Quorum alterum uberius propoſitam quæſtionem explicare ſolet, phraſibusque oratoriis graphice delineare. Nam ſæpe rerum geſtarum cauſas aperit, & circumſtantias narrat, & quicquid omnino clariorem facem præferat, non perturbato ordine percurrit. Et hoc ſpeciatim Narratio dicitur. Alterum vero ſimplex & inartificiale, nudamque continet, & brevem expoſitionem: quod & diſtinctionis ergo anonymum eſt. Nec adeo requiritur hic Rhetoris artificium, utpote quod unius tantum partis ſit, leniterque res exponat, nec ullis omnino veſtiatur circumſtantiis; niſi prius forſan ea exponere neceſſum fuerit, quæ in propoſitione quæruntur. Quod quidem nonnulli & præparationem nuncuparunt, quam duplici quoque conſtringi loco ſuperius diximus. Nunc in proœmio, nunc rurſus in narratione, interdum etiam in utrisque non incommode collocari. Si vero res varias comprehendat cauſa, adeoque complexa ſit, & confuſa, Rhetor, ut eam à confuſione liberet, reliquamque dictio-

2011 Ministerio de Cultura

ρέσει ὁ Ῥήτωρ κέχρηται. ἢν καίτοι σαφῶς, ὅλην ὅσιν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν φιλεργασμένην ὑπὸ τοῦ Ῥήτορος, μνήμης ἢ εὐμαθείας ἕνεκεν. τοῦ δείγμα μὲν ἔν ψιλῶς ἐκφερομένης προθέσεως, τὸ Δημοσθενικὸν ἔσω ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων. τῆς δὲ κτ διαίρεσιν, τὸ τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Νικοκλέα. ἐν οἷς δὲ ἐπ' ἀμφοτέρων ἡ διαίρεσις εἴη φιλοτεχνηθεῖσα, εἰ βουλομένοις ὅτι μαθεῖν, αὐτόν τε διέξιτε τὸ πρὸς Νικοκλέα λόγον, καὶ Δημοσθένους τὸ περὶ παραπρεσβείας.

XXV. Τῆς διηγήσεως ἀρεταὶ μὲν ἴσως καὶ ἄλλαι, ἀναγκαῖαι μέντοι σαφήνεια μετὰ πιθανότητος. ὧν ἐκλείπουσα ἡ διήγησις, τηνάλλως φιλοπονεῖται πόρρω που τοῦ οἰκείου τέλους ἐμπίπτουσα. δήλωσις γὰρ ἡ ἐν πολιτικῷ λόγῳ διήγησις ὅσα γεγονότος πράγματος, εἰ μὲν τοῦ πιθανοῦ ἀμοιρήσειεν, ὡς γεγονότος λοιπὸν, ἀλλ' ἐνδεχομένου ὑπάρξαι ἀνάπτυξις. ὡς δὲ τὸ ἀσαφὲς, καὶ τοῦ ὅλου εἶναι δήλωσις διαμαρτήσει, καὶ πρὸς τοῖς ὡσὶν ἐμβοήσεται τῶν ἀκροατῶν παρενόχλημα, ὃπερ ἀναπεφάλαιωται ἐν διηγήσει

nem reddat intellectu facilem, quæstiones distribuit in partes. Quam distributionem raro licet, tamen & in reliquis orationis partibus Demosthenem videmus artificiose tractare ad memoriam firmandam, & conciliandam benevolentiam. Exemplum igitur propositionis nude leniterque prolatæ sit Demosthenicum illud in prima pro Olynthiis oratione; partitionis autem Isocratis illud ad Nicoclem. Si vero scire velitis ubinam in utrisque ista adhibetur distributio, ipsam ad Nicoclem evolvite orationem, illamque Demosthenis de falsa legatione.

XXV. Narrationis virtutes forsan & aliæ sint, at necessariæ tamen perspicuitas est & probabilitas. Quæ si subtrahantur, frustra narrationi artificium impenditur, proprio fine destitutæ. Cum enim in civili oratione, expositio rei gestæ, sit narratio, si a verisimili abhorreat ista, non ulterius rei gestæ, sed quodammodo contingentis erit explicatio. Non solum autem tenebras offundet obscura narratio, sed & ab ipsa deflectet narrationis definitione, auribusque

τῇ

2011 Ministerio de Cultura

τῇ σαφηνείᾳ τὸ πιθανὸν. καὶ ἀνάπαλιν τῷ πιθανῷ ἡ σαφήνεια, ἀτελὲς γὰρ θάτερον ᾧδὲ θάτερον. Ἁπλῶς μὲν ἔν εἰπεῖν ὅτι πάντος λόγου σαφηνείας ὅδε προμώπιον ὥσπερ ἄλλο, ἀκολουθολογία, καὶ τὸ μηδὲν παραλιπεῖν τῶν τοῖς πράγμασι παρεπομένων, πρόσωπον δηλονότι τὸ πρᾶξαν, τὸ πεπονθὸς, τόπον, χρόνον, αἰτίαν, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πρισατικῶν. ταύτης δὲ οὐκ ἔστιν ποιητικὸν καὶ ἡ ἐν τάξει καθ' ἣν ἐπράχθη, εἴτ' οὖν ἐκ φύσεως ἢ τέχνης κεκλήρωται τῶν πραγμάτων ἀφήγησις.

ingens afferet faſtidium. Socientur igitur ſuaviqne copulentur nexu perſpicuitas, & probabilitas, & in unam coaliſcant narrationem. Mancum eſt enim & exile alterum ſine altero. Quo circa ut ſummatim dicam, oratio tum demum clara reddetur & dilucida, ſi, quod inſtar omnium eſt, exacte ſingula perpendantur, nihilque ad cauſam pertinens intactum relinquatur, cujusmodi ſunt perſona, actor, crimen, locus, tempus, cauſa, reliquæque circumſtantiæ. Perſpicuitati quoque plurimum confert ſingula quo acta ſunt ordine percurrere, ſive ab arte ſit ille ſive à natura depromptus.

XXVI. Παραιτεῖται δὲ καὶ τὰς ἐπιβολὰς ἡ ἐνάργεια, καὶ οὐδὲν ἀνέχεται συνεφέλκεσθαι ἔξωθεν. ἢ γένος εἴδει, ἢ μέρει ὅλον, ἢ ἀόριστον ὁρισμένῳ, καὶ τὰ ὅμοια. ἐκτὸς εἰ μή πῃ ἴδιόν τι χαρακτῆρος ἀπαιτεῖ ἰδιότης, ὡς ἐν ἐκείνοις ἱκανῶς διώρισται. Σχήμασι δὲ σαφήνειαν καθαρθώσομεν τοῖς ἀφηγηματικοῖς, καὶ ὀρθῶς ἐκφέροντες, μηδὲν πλαγιάζοντες ἢ συμπλέκοντες, ἐπαναφοραῖς τε καὶ ἐπαναλήψεσιν ἀναπύσοντες. ὅπι μὴ ἐναργῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ, καὶ μεταβαίνοντες ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον. Ὃ μὲν συμ-

XXVI. Excurſiones autem, digreſſionesque non patitur evidentia, nihilque aliunde adduci ſuſtinet, ſeu genus ſpeciei, ſeu totum parti, ſeu infinitum finito, & ſimilia: niſi forſan tale quid efflagitat characteris proprietas, ut in illis abunde eſt demonſtratum. Quin & figuris perſpicuitatem narrationi conciliabimus, rectèque & luculenter explicabimus, non contorte, & perturbate, ſed anaphoris, & repetitionibus exornabimus narrationem. Nec minus dilucide exponi poſſit, celeriter ab

πληρώ-

2011 Ministerio de Cultura

πληρώσει, ἃ δὲ ἐπαγγελίᾳ χρώμενοι. Κώλων δὲ τὰ μικρὰ καὶ κομματικὰ μάλιστα συμβάλλεται πρὸς ἐνάργειαν, ἅτε καὶ ἀπαρτίζοις καθ' ἑαυτὰ τὰς ἐννοίας, καὶ ἐξ ὀνομάτων εὐπορήσωμεν σαφηνείας, ἢ τὰ μὲν κοινὰ ἐναργῆ τε καὶ ἔυσημα θηρώμενοι, τροπικά τε καὶ μεταφορικὰ δ' πρσιέμεθα. τῶν πεποιημένων μέντοι ὅσα ῥήτορσιν ἔυχρηστα, καὶ μάλα εἰσὶ πρόοδα εἰς σαφήνειαν, ἅτε δὴ κ' μίμησιν ἐκφερόμενα. μίμησις γὰρ πᾶσα ἐναργείας ποιητικὴ, μάλιστα δὲ διηγήσει προσήκουσα. ἥπερ καὶ ἠθικὴ βέλεται εἶναι. ἦθος δηλαδὴ καὶ τρόπον ἐμφαίνουσα, καθ' ὃν τὸ δηλούμενον εἴργασαι. Ἀλλ' οἷς μὲν σαφήνεια ἐκποιεῖται, ταῦτα.

altero ad alterum transeuntes. Hoc omnibus ſuis explentes numeris, illud utiliore loco repoſituros, & reducturos promittentes. Membra non immodica, & inciſis diſtincta plurimum illuſtrant narrationem, quæ ſingula & ſententiam claudant, ſatientque animos. Nec parum nomina perſpicuitati conferunt, ſi verba in uſu poſita, ſenſuque tincta uſurpemus; à figuratis autem, durisque translationibus abhorreamus. E fictis tamen nominibus quæcunque proſunt, depromi quoque ad lucem rebus inferendam poſſunt, eas enim imitatione exprimunt. Imitatio ſiquidem omnis efficit perſpicuitatem, & maxima ſane virtus eſt in narratione, quæ & morata eſſe debet, cum mores, ipſasque rerum imagines repræſentet, quibus in ipſos mentis oculos incurrunt. Atque hæc de perſpicuitate.

ΠΕΡΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΟΣ.

XXVII. Πιθανῶς ἀφηγησόμεθα, πρῶτον εἰ ταῖς τῶν προσώπων ἰδιότησι καταλλήλως τὰς ἐνεργείας ἀπονέμωμεν. οἷον πλουτεῖν μὲν, τὸ αὐτελγαίνειν. ὀργιζομένῳ δὲ, τὸ διαφέρεσθαι. καὶ πεάῳ μὲν, καταλλάττεσθαι. δειλῷ δὲ, φεύγειν. καὶ τὰ ὅμοια, Δεύτερον, εἰ τὰς αἰτίας ἑκάστων τῶν γεγονό-

DE PROBABILITATE.

XXVII. Probabilitatis autem tum maxime narratio erit, ſi res ad ſingulas perſonarum naturas accommodentur, ut ad divitem intemperantia, ad iratum, temeritas, ad manſuetum reconciliatio, ad timidum fuga, & iſtiusmodi. Deinde ſi cauſas, & rationes factis ſingu-

τω

2011 Ministerio de Cultura

των σαφηνίσωμεν, ὰ τὰς ωροσεχεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς πορρωτέρω. εἶτα καὶ ἐκ τῶν παρεπομένων, ἢ τὸν τόπον ωρὸς τὸ διάδε γεγονέναι ἁρμόδιον, ἢ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐπεχάχθη τὸ λόγον ἐξενέγκομεν τὴν διανομὴν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Τελευταῖον δὲ καὶ ἐκ τῶ πράγματος, ὃ διέξιμεν, εἰ ταῖς τῶν ἀκουόντων ἤθεσι καὶ γνώμαις, μὴ ἀνιαρόν. ἃ γὰρ ωρὸς πίστιν ἐν ἐπαίνῳ λόγῳ τυγχάνουσι, καὶ διὰ τοῦ· τὸ ἀναίδην εἰωθέναι γίγνεσθαι, παρ' ἄλλοις ἄθετα κείνεται, καὶ τὸ πάνυ τι ῥαδίως τολμῶμεν. Ἂν δέ τι ωαρεκδοξον ἔνεστι τῇ διηγήσει, ὁμολογητέον μὲν, ὡς μέντοι ἀδύνατον διὰ τοῦτο ῥητέον, καὶ τὰς αἰτίας ἐξενεγκεῖν ωειρατέον. Ἔστι δὲ διχῶς καὶ αὐτὴν ἐξενεγκεῖν τὴν διήγησιν, ἢ ἁπλῆν, ὅτε τὰ ωεωραγμένα ψιλὰ ἐκτίθεται, ὡς ἐν τῷ κατὰ Κώνωνος αἰτίας Δημοσθένης, καὶ ἐν τῷ ωρὸς Ζηνόθεμιν. Ἐγκατάσκευον δὲ, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰ παρεπόμενα διὰ τῶν ωραχθέντων ἐκφράσωμεν. ὡς ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους, ἢ δὲ ἐν τῷ ωρὸς Λεπτίνην, ἔνθα ωερὶ τῶν ωράξεων τοῦ Χαβρίου ωοιοῦνται τοὺς λόγους, δεινῷ χαρακτῆρι μάλιστα ωρέπουσα. καὶ ταῦτα ὅτε ωερὶ γνω-

lis propoſuerimus, non proximas modo, ſed & remotiores. Tertio à conſequentibus, vel locum ad eam rem opportunum eſſe, vel tempus idoneum in quo commiſſum erat facinus, paulatim proferamus, & ſimilia. Ultimo vero ab ipſa re, quam narramus, ſi ab auditorum moribus & diſpoſitione non abhorreat. Eadem enim, quæ aliorum approbantur ſententiis, ideoque fieri ſine rubore ſolent, ab aliis turpia, minimeque toleranda judicantur. Si quid autem minus credibile narretur, confitendum quidem, non ideo tamen prorſus incredibile dicemus, cauſasque facti adhibere conabimur. Narratio autem in duas ſeſe diffundit ſpecies; ſimplicem nimirum, qua res nude, & ſine colore narrantur, ut in Oratione Demoſthenis contra Cononem de injuria ob verbera, & in exceptione adverſus Zenothemidem. Tum inſtructam, qua rerum geſtarum cauſas & conſequentias phraſibus illuſtribus explicamus, ut in oratione adverſus Ariſtocratem. Illa vero, quæ adverſus Leptinem habetur, ubi verba de Chabriæ factis facit, grandi & vehementi fulget charactere. Cum autem de

2011 Ministerio de Cultura

εἰμων ὁ λόγος, ἀπαριθμήσει δὲ μᾶλλον, ἢ διηγήσει ἔοικε. Πλατύνεται δὲ πέφυκεν ἡ διήγησις ἔκ τε τ῀ τῶν παρεπομένων, ⸀ προηγημένων διεξοδικωτέρας ἀναπτύξεως, ⸀ τῶν ἐκείνων αἰτίων. διαφερόντως δὲ ἐκ τριῶν τούτων, ἥπερ Ἑρμογένει δοκεῖ. ἐξ ἐρμηνείας ῥητορικωτέρας ⸂ πράγματος. τοῦ ποικίλοις ὀνόμασι καὶ κώλοις ἐκφέροντες πλείοσιν. ἐκ παραλήψεως τῶν τε παραλειφθέντων. καὶ ἐξ αἰτίας τῶν παραλειφθέντων καὶ τῶν παραχθέντων. ἔστω δὲ καὶ σαφηνείας ἕνεκεν ὡς ὑπὸ προβλήματος, Ἀλιῤῥόθιος ὁ ⸂ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκίππην τὴν ⸂ Ἄρεως διαφθείρας. καὶ ἡ διήγησις ὡς παρὰ ⸂ Ἄρεως.

(Προκατάσκευη τῆς διηγήσεως ἢ τοι παραδιήγησις)

Καί μοι ἀντιβολῶ καὶ νῦν ἀναλάβετε ἅπερ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπων ὑβρίσμαι. σκέψασθε εἰ φορητὰ καὶ ταῖς ὑπηκέστοις τῶν θεῶν, μὴ ὅτιγε Ἄρει, τῷ καὶ ἄλλοις ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι λαχόντι. (Ἐκ τῶν παρεπομένων εὐμαθείας ἕνεκα.) Ἦν παῖς Ἀλιῤῥόθιος ὑμῖν ἴσθε Ποσειδῶνος τούτου ἐξ Εὐρύτης τ῀ νύμφης, ἀσελγὴς ὑπὲρ ἅλις ἄλλος, καὶ πρὸς ἡδονὰς εὐκατάφορος, ὃν ἔτος ἔθρεψε κακὸν, σωφρο-

rebus bene notis agitur, enumeratio potius dicatur, quam narratio. Dilatatur autem narratio pleniore rerum explicatione, tum præcedentium, tum conſequentium, earumque cauſarum. Præcipue tamen (ut Hermogeni videtur) tribus hiſce, explicatione ſcilicet floridiore rei, multis eam membris crebrisque periodis proferentes; aſſumptione prætermiſſi officii, cauſa denique prætermiſſi officii factique. Ut autem eluceſcant iſta, argumentum ſit hujusmodi, Alirrhothius Neptuni filius Alcippen, filiam Martis per vim ſtupravit. Sitque narratio tanquam à Marte.

(Præparatio narrationis, ſeu prænarratio.)

Animis quæſo (cœlites) veſtris recolite, quas mihi inferunt injurias homines, perpendite vobiscum an vel æquiſſimis deorum ferendæ ſint, nedum Marti, qui & aliis injuria gravatis ſubvenire ſolet. (A conſequentibus docilitatis ergo) Alirrhothius iſte, quem vos hujuſce Neptuni filium ex Eurytę Nympha ſuſceptum eſſe noſtis, luxuria ultra modum diffluens eſt, & perdite in delicias pronus; hunc ipſe

νῶσιν

2011 Ministerio de Cultura

νῶτιν ἰλέθριον, κόραις ὄπίβυλον, πα-
ρθὰσι τ τάτων δυσυχίας ὰ τ τυχού-
σης ὠθρίπον. (Ἀρχὴ τῶν ωεπηγησα-
μένων τῷ γεγονότι) Τοῦτον ἀνεψιὸν ὄντα
ωρτιέμην τε ὡς οἷοις ὡς τὰ μάλιστα
φιλοφρονέμενον, καὶ πάντα παμὰ
αὐτῷ ἄσμενον ἐπέτρεπον, τἄ τ' ἄλλα
ἐφιλανθρωπευόμην, Ἀλκίππῃ (ἣν
οἶσθε) θυγατρίδι φιλτάτῃ, ἐχ ἥτ-
τον ἀμὰ σωφροσύνην ωεπίσῳ. ἢ ἀπο-
βλέπω διὰ τὴν ὥραν, συνεῖαι τε πα-
ρεχώρουν καὶ διαλέγεσθαι. (Ἐκ τῶν
παραλειφθέντων) Οὐχ ὡς μὰ Δία
δεινόν τι παθεῖν παρ' αὐτοῦ, ἢ τολμη-
ρὸν, ὅδε τὸ τῆς παρθένου κάλλος ὑπε-
βλέυσε τι ὑωοβπάσας. (Ἐκ τῆς
αἰτίας) Ἀλλ' ὡς συγγενεῖ μᾶλλον καὶ
οἰκείῳ παύτῃ προσενεχθῆναι, καὶ ωρὸς
σωφροσύνην, τὰ μὲν ωαινετικοῖς συν-
τιθέσαι λόγοις, τὰ δὲ καὶ ἔργοις, εἴπερ
τις αὐτὴν λίχνοις ὄμμασιν ἀτενίσειεν
ἀμυνόμενον τῇ παιδί. (Ἐκ τῶν πα-
ραλειφθέντων) Ὁ δὲ τηλικούτων ἀξιω-
θεὶς παρ' ἐμοῦ, ὅτι τ ἄκρυπνον τ ὄπι-
θεν ὑωείδετο, ὀφθαλμὸν, ὅτι θεῶν
δίκην διευλαβήθη, ὅτι τὸ πατρὸς ἀξί-
ωμα ᾐδέθη, πολιοῦ ὄντος, καὶ τ τῶν
θεῶν ὑωάτου ἀδελφοῦ, ὅτι μὴν ἐδε-
δοίκει τιμὴν τοσὶ δόρυ. (Ἐκ τῶν ἐπο-

malum aut monſtrum aluit, modeſtis exitium, puellis inſidioſum, parentibus earum ſummæ infelicitatis authorem. (Initium eorum, quæ facto præceſſerunt.) Hunc ego (patruelis enim erat) ſingulari qua par eſt humanitate tractavi, meaque omnia libenter illi credidi; nec hiſce ſolum candor meus morumque ſuavitas effulſit, quin & Alcippen vobis (cœlicolæ) non ignotam, filiam ſane meam chariſſimam, non modo laude modeſtiæ celebrem, ſed etiam elegantia formæ conſpicuam, ut in ejus colloquium veniret non prohibui. (Ex officio prætermiſſo) Nihil per Jovem, ſuſpicabar fore ut ad facinus audacior fieret, aut illam aliqua injuria afficeret, nedum virgineæ formæ ſtatueret inſidias. (A cauſa) Quin ſe potius virgini exhiberet, non ſecus ac conſanguineum, ac familiarem decet, monitisque ſuis modeſtiam inculcaret, & ſuppetiis, ſiquis forte illam ludibundis intueretur oculis, ſuccurreret puellæ. (A prætermiſſo officio.) Iſte vero quem tanto dignatus ſum honore, nec vigilem metuit vindictæ vultum, nec ab ipſis conſtituta diis ſupplicia perhorruit, nec læſam patris dignitatem verebatur, ſenis

2011 Ministerio de Cultura

μῴων διὰ τὸ πεφυχθὲν) Ἀλλ' ἀμείψαθ τὴν φιλανθρωπίαν τὴν ἐμὴν ἀδικίᾳ, πονηρίᾳ δὲ τὴν φιλοφροσύνην, καὶ τὴν πίστην ὕβρει τῇ πρὸς τὴν κόρην. (Ἐκ τῶν πεφυλαγμένων) Ἀποστερήσας αὐτὴν ὄχλου πραγμάτων ὄγκον, ὃ πολῆθ θεραπαινίδων, ὄχ ἱκετῶν ὅμιλον, ὄχ ὁρμὰς, ὄχ ἱκεσίαν, ὄχ ὅσ' ἄλλα ταῖς παρθένοις εἰς κόσμον ἐπόκειται, ἀλλὰ τὸ πάντων παρθένων πρεπωδέστατόν τε καὶ τιμαλφέστατον, καὶ ὅπερ ἅπαξ ἐπολειφθὲν, ὄκ ἔνι λοιπὸν ἀναπαλέσασθαι, τὴν παρθενίαν.

venerandi, quem & ſupremus Jupiter fratrem eſſe gaudet, nec minacem hanc reformidavit haſtam. (à conſequentibus.) At at illam mihi pro humanitate injuriam, pro benigitate maleficium, & pro fide perfidiam in filiolam repoſuit. (Ab officio prætermiſſo.) Imminuit illi non rerum copiam, non ſtipantium famularum catervam, non turbam ſupplicantium, non denique totum illum, quo virgines pulchritudinem conciliant, ornatum, ſed quam omnium religioſiſſime tuetur, & qua maxime eniteſcit, quæque ſemel amiſſa revocari neſcit, virginitatem.

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΚΜΗΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΙΗΓΗΣΕΣΙ.

XXVIII. Ὁ πηνίκα δ' ἂν ἡμῖν ἀκμαίως καὶ μετ' ὀργότητος ἀφηγήσασθαι βουλομένοις εἴη, αὐτό τε τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν περὶ τὸ πράγματος ἀξίωσιν, καὶ προσέτι τὴν ταύτης αἰτίαν ποικίλοις τοῖς σχήμασι καὶ διαφόροις κώλοις ἑρμηνευτέον. ὅπερ εὐστόχως τῷ Ἑρμογένει πεπραγμάτευται ἐν τῷ περὶ διηγήσεως. οἷον ἀπὸ τοῦ ἐκτεθέντος προβλήματος. (Ἐκ τοῦ πεφυλαγμένου) ὀφθαλμοῖς ἀδίκοις αὐτὴν εἶδε, καὶ εἰδὼν εἵλω, καὶ ἁλοὺς πεῖραν προσῆγεν, ἀλλὰ διήμαρτε. χρῆται προαγωγείαις,

DE VEGETO, ET CONCITATO NARRANDI GENERE.

XXVIII. Sin autem florida nobis, & incitata narratio placeat, rem ipſam, reique dignitatem, & dignitatis cauſam figuris variis, membrisque diverſis explicabimus. Quod recte admodum obſervavit Hermogenes in capite de narratione; ſicut in ſuperiori argumento. Oculos emiſſitios, & injuſtos in Alcipen meam conjecit, oculisque capitur infelix, captusque nihil intentatum reliquit, ſed peccavit: munera ſatis large mittit, montes-

καὶ

2011 Ministerio de Cultura

κὴ δῶρα, τὰ μὲν πέμπει, τὰ δὲ ὑπο-
χνεῖται, ἀλλ' ἀποκρύεται. κατα-
φέυγει λοιπὸν ἐπὶ τὴν βίαν, μανερὰν
χάριεν φερέσας τὸ πείθειν, κὴ χείρας
ἐπιφέρει παρείνους, ἐφ' ἣν ὀφθαλμὸς
πρότερον. κὴ ἡ μὲν, δυσφορεῖ, ἀνι-
ᾶται, ἀνλιβολεῖ, δακρύει, ἀμύασθαι τὰς
παρειὰς, ἀλλ' ἀνύει ὐδὲν ὐδαμῶς ἐλεν-
μένη.

(Ἐκ τῆς ἀξιώσεως.)

Τίς ἔτω θρασὺς κὴ ἄτεγκτος,
ὃς ὐκ ἂν δυσαναχετήσειε τοῖς πεφαγ-
μένοις, μὴ ὅτι πατὴρ ὢν τῆς ταύτα πα-
θούσης, ἀλλὰ κὴ τῶν τυχόντων εἷς;
ἀλλὰ κὴ αὐτὸς ὁ ἀντίδικος. Τίς οὐ
μισήσειε τὸ ἀσελγὲς κὴ ὑπίβυλον τ
παῦτα τολμήσαντος; Τίς ὐκ ἂν συνα-
γωνίσειε τῇ παρθένῳ, κὴ εἰς ἄμυναν
διανασαίη δίκην εἰσφοράπων παρ' αὐτὸ
τὴν πεθσήκουσαν; (Ἐκ τῆς αἰτίας τῆς
ἀξιώσεως.) Δι' ὃν σωφροσύνη φρέδη.
δι' ὃν παρθένος ὐκ ἔτι παρθένος. δι'
ὃν ἀνετράπησαν νόμοι, κὴ θεσμοὶ θνη-
τῶν διελύθησαν. ποῖα γὰρ ἐν ἀνθρώ-
ποις τ λοιπὸ πίστις, εἴπερ ἐν συγγε-
νέσι σκευωρεῖται ταῦτα; πίς τῶν νέων
εἰς τὸ τὸ πιὸν σωφρονεῖν ἕλοιτο, ἂν ὁ τῦ
Ποσειδῶνος ἀσελγαίνων, ὐκ ἐν δίκῃ
πολάζεται;

que pollicetur, ſed repellitur: ad
vim tandem & violentiam confugit
omni ſpe perſuadendi abſciſſa, ma-
nusque temulentas injicit ei, cui
prius oculos: at illa indignatur, do-
let, precatur, ejulat, unguibus in-
ſanis faciem deformat, ſed fruſtra
conatur miſera ferreum animi ri-
gorem excutere.

(A dignitate.)

Quis vel tralaticia humanitate præ-
ditus, ne dicam infelicis filiæ pa-
rens, adeo lapis ſit, eo Stoicæ ἀ-
παθείας uſpiam perveniat, quin
tam nefandis cordicitus pungatur?
Quis non libidinem iſtam, & per-
fidiam ſacerrimi nebulonis plus
quam Vatiniano proſequatur odio?
Quis ſuam non porrigeret vindi-
cem, & adjutricem puellæ manum,
& ad illatam injuriam juſto ſuppli-
cio ulciſcendam non conſurgeret?
(A dignitatis cauſa.) Per quem e-
vanuit pudicitia, per quem libata
eſt virginitas, per quem violantur
leges, juraque mortalium concul-
cantur. Quæ fides enim in poſte-
rum ſervata maneat, ſi ab ipſis con-
ſanguineis perpetrentur iſta? Quis ju-
venis demum caſtitatem & modeſti-
am, ſi Neptuni filius adeo compertæ
libidinis adoleſcens, non graviſſimas
daret pœnas, amplecteretur?

2011 Ministerio de Cultura

ΕΝ ΤΙΣΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΣΤΙΝ Η ΔΙΗΓΗΣΙΣ, ΕΝ ΟΙΣ ΔΕΙ ΔΙΗΓΕΙΣΘΑΙ ΚΑΙ ΩΣ.

XXIX. Οὐ παντὶ μέντοι τῶν λόγων εἴδει τῶν ἀναγκαίων ὄϛιν ἡ διήγησις, ἀλλ' ἔϛιν ἃ καὶ ζύτην παντάπασιν ἀποποιῆται. καὶ ἐδὲ ἐν οἷς ἐνδεῖ διηγήσεως ἐφ' ἑκάϛῳ τῶν κζ μέρους, ἐν τούτοις προβαλλομένων ὄϛιν ἀναγκαῖα, αὐτίκα δὴ τοῖς κατεπίδειξιν ἐφ' οἷς μᾶλλον δοκεῖ τῶν ἄλλων ἐμφιλοχωρεῖν ἡ διήγησις, ἐπειδὰν αἱ πράξεις γνώριμοι ὦσιν. οἷον αἱ ξ' Ἀχιλέως, ἢ Αἴαντος, περιττὸν πάντως ἡ ἔκφρασις. δεῖ γὰρ τηνικαῦτα ἐπεγαγόντα τοὺτας αὐξῆσαί τε καὶ ἐμπεδῶσαι τὰ ῥήτορα, οὐμὴν διατρίβειν παρεισκυκλοῦντα καὶ παλιλλογοῦντα, ἃ τοῖς κυρεῦσιν (ὡ φασι) δῆλα. τετὶ γὰρ πρὸς τῷ περιέργῳ, καὶ ἀποκναίει τοὺς ἐπαΐοντας διὰ τὸν κόρον. ἐν οἷς δὲ ὀλὲν ἢ πάνυ ὀλίγα, περὶ ξ ἐγκωμιαζομένου ἴσασιν οἱ ἀκροαταὶ, καὶ τούτων ὀλίγοι, διηγητέον μὲν, ὀ μὴν πάντα ἐφεξῆς καὶ ἀδιακόπως κζ συνέχειαν. δυσμνημόνευτον γὰρ τὸ τοιοῦτον, καὶ πολλὴν ἐμποιεῖ τοῖς ἀκούουσιν ἐν καιρῷ τῶν αὐξήσεων. ἀλλ' ἕκαϛον τῶν ξ ἐπαινουμένων προτερημάτων, καὶ τῷ λόγῳ

NARRATIO QUANDO NECESSARIA, ET QUOMODO.

XXIX. Nonnullæ Orationis ſpecies non modo non omnino exigunt narrationem, ſed & illam maxime averſantur. Quin etiam, licet in quibusdam orationis ſpeciebus adhibenda ſit narratio, non tamen in ſingulari quolibet earum themate neceſſaria fuerit, præſertim in argumentis iis, quæ ſub genere Demonſtrativo cadunt, ubi potiſſimum immorari, addam, & dominari videtur narratio. Cum facta autem innoteſcunt omnibus, ut illa Achillis, aut Ajacis, narratio ſuperflua erit. Tum ſiquidem Oratorem oportet res verbis augere, & ſtabilire, non accerſitis deſcriptionibus, aut repetitionibus, laborem impendere, in iis præcipue, quæ (ut in proverbio) tonſoribus nota ſunt. Hoc enim non otioſum modo, ſed moleſtum eſt, & audiendi faſtidium affert. Cum autem nulla, vel pauca ſaltem laudatæ perſonæ facta cognoſcunt Auditores, ipſique pauci ſint, narrandum quidem, ſed non ſingula ordine, & continuata ſerie. Difficulter enim infiguntur memoriæ, & in errorum anfractus abducet Auditores,

χρησίμω

2011 Ministerio de Cultura

χρησίμῳ καθ' αὐτὸ ἐκφραστέον, ἰδίᾳ καὶ ἐπαυξητέον, οἷς ἐν τοῖς περὶ πίστεως κεφαλαίοις ἐρῶμεν, ἃ προδιελθόντι ὡς ἐξ ὑποφορᾶς τὴν μετάβασιν ἐφ' ἕτερον ποιητέον.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.

XXX. Ἐπὶ δὲ δικανικῶν, τοῖς μὲν κατηγοροῦσι πρόχειρος ἐστὶν ἡ διήγησις, ἐγκαταίσκευος μέντοι ὡς τὰ πολλὰ καὶ μετὰ δριμύτητος ἐκφερομένη. οἱ δὲ ἀπολογούμενοι μόλις μὲν ἅπτονται διηγήσεως, ἐπειδὰν δὲ καὶ ἅψαιντο, καὶ συντετμημένως μάλιστα τοῦτο μεθοδεύονται, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν δέῃ ἀντιδίκου καθάψαιντο, εἰ μὴ ὀρθῶς ἀφηγήσατο. ἡ δημηγορία δὲ καθ' αὐτὴν ἀπροσδεὴς ἐστὶ διηγήσεως (ὡς φησιν Ἀριστοτέλης) ἅτε δὴ περὶ τῶν μελλόντων ποιουμένη τοὺς λόγους, ἔνθα ἡ διήγησις παρωχημένων ἐστὶν ἀνάπτυξις. παραδείγματος δὲ ἕνεκα καὶ τὰ προγεγενημένα πολλάκις ἀνισορρεῖ ὁ δημηγορῶν. ὡς ἂν ἐκείνων μνησθέντες οἱ ἐκκλησιασταὶ, εὐοδώτερον περὶ τῶν εἰς ἔπειτα ποιήσωνται τὴν διάσκεψιν.

cum amplificanda ſunt. Singula autem ejus præclare geſta oratione florida percurrat, factaque ſeorſim adaugeat è confirmationis capitibus, de quibus dicemus; ſic uno per totum expenſo, & explicato tranſiliat ad aliud Oratio factum.

DE JUDICIALI GENERE.

XXX. In genere Judiciali accuſantibus in promptu eſt narratio, eaque veſtibus inſignis oratoriis, virulenta tamen, & aculeata. Defenſores igitur narrationem tum ſubtrahunt, ſi tamen iis narrare contingat, hoc paucis admodum abſolvunt, & ut Adverſarium ſolummodo perſtringant, ſi res inique interpretetur. Deliberativum autem genus per ſe non exigit narrationem, teſte Ariſtotele, quippe quod de futuris inſtituit tractare, qvum narratio ſit rei tantum geſtæ expoſitio. Exempli autem gratia, præterita ſæpiuſcule diſcutiuntur à deliberante, ut iſta in memoriam auditorum reducta, ſuavitate perfundant reliqua, quæ inſeqvuntur perpendenda.

2011 Ministerio de Cultura

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ.

XXXI. Ἀλλ' ὥσπερ οἶκον δομήσοντες προαύλαια μὲν καὶ προάυλια, καὶ παστάδας αὐλῆς διαπρεπῶς ἀνεγείραντες, καφῇ τε καὶ πλαξὶ ἡνθισμέναις μαρμάρων εἰς κάλλος ἀπεφαιδρύνομεν. εἶτα θαλάμους τε καὶ ἀνδρῶνας, διαπρεπέστερον ἐκοσμοῦμέν τε καὶ εἰς ὕψος ἤραμεν. εἰ μὴ πως καὶ τοῖς ὁρῶσι καφὴν ἀπειροκαλίας φυγεῖν ἐμέλομεν. Φέρε δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἐπεὶ μὲν ὅτε τῶν τοῦ λόγου πρόθυρων κόσμος ἄλις ἔχειν δοκεῖ, πρὸς αὐτὸν πέριξ αὐλῆς καὶ τὸ ἐγχωροῦν διήνθισταί τε καὶ ἀπηκρίβωται. ἐπ' αὐτὴν ἤδη χωρῶμεν τὴν τοῦ λόγου πασάδα τὴν πίστιν, πρὸς ἣν καὶ λοιπὰ φιλοπονεῖται, καὶ ἧς ἕνεκα λόγος ἐν λόγῳ ἠξίωται. εἰ γὰρ τοῦ πιθανὸς ὁ ῥήτωρ ἐν πᾶσιν ὅτι δημηγορικὸς, ἡ πίστις ἀνὰ πάντων ἐκείνῳ ἔσαι, ἐπεὶ τοῦτο ὅτι πρεσβεύτατον ἁπάντων ἡ πίστις, ὅπερ κεφάλαιον ὅσα τῷ ζητουμένῳ ἀπεργάζον ὅτι θᾶτερον πιθανότητα.

DE FIDE, SEU PROBATIONE.

XXXI. Ut autem ſtructam domum, ſi aditus, portusque, & parietes eleganter excitemus, tabulis cruſtisque marmoreis ſpecioſe decoremus; thalamos deinde & andronas ſplendidius ornabimus, & in cœlum erigemus, ut ruſticitatis notam fugiamus. Hic quoque ita fit, nam cum orationis veſtibula venuſta ſatis ſunt, & quæ cingunt atrium undique coloribus ſuis ornata & expolita, devenimus tandem ad ipſum Orationis thalamum, fidem dico, propter quam reliqua adeo artificioſe componuntur, & a qua ſola ſuam mutuata ſunt adoream. Si enim probabilem ubique Rhetor efficere conatur orationem, tum fides ei inſtar omnium erit, quippe quod eam plus omnibus veriſimilem reddit, cum utique ratio ſit per ea, quæ certa ſunt, fidem dubio propoſito in alteram partem afferens.

XXXII.

2011 Ministerio de Cultura

XXXII. Τοιγαρὲν περὶ πάντων ἐφ' ὑτινοσῦν προβληθέντος ζητήματος τὴν σημασίαν σκοπεῖν δέον ἑκάστης τῶν λέξεων, δι' ὧν ἐκφέρεται τὸ ζητούμενον. ἧς τὴν εἰς τὸ ἀκριβὲς καταλῆψιν, οἱάπερ κρηπίδα ἅπας λόγος περικαταβλητέον. Ταύτης δὲ ἐγνωσμένης, τὴν τῶν ὀνομάτων ποιότητα, πότερον ἰδία ὑπάρχει, ἢ κοινὴ, ἀναθεωρήσομεν. τοῦτο δ' εἰπεῖν, εἰ περιαλκές ἐστι τὸ προβληθὲν, εἰ τῶν ἀπείρατων. ἰδίαν μὲν γὰρ ποιότητα ἔλαχε τὰ περιαλκῆ, οἷα εἰσὶν ὅσα ἐξ ὡρισμένων σύγκειται καὶ κυρίων ὀνομάτων. ὧν γένος, καὶ ἀγωγὴν, καὶ πατρίδα, πράξεις τε, ἐπιτηδεύματα, ἢ ἀκοῇ ἴσμεν, ἢ ἐξ ἱστορίας παρειλήφαμεν. ἃ δὲ ἀφθονεστέραν μνηστεύεται τὴν τῶν ἐνθυμημάτων εὐπορίαν, ὡς πᾶσαν ἐν ἑαυτοῖς συλλαβόντα ὕλην τε καὶ ποιότητα. κοινὴν δὲ κέκτηται τὴν ποιότητα, ὅσα ἀπείρατα, ἃ δὲ τοῖς γραμματευομένοις προσηγορικὰ κέκληται. οἷον πατὴρ, υἱὸς, μοιχὸς, ῥήτωρ, καὶ τὰ ὅμοια. ὧν καὶ οἱ τῶν ἐπιχειρημάτων τόποι, οὐχ ὅπη καθόλου, ἀλλὰ καὶ κοινοὶ τυγχάνουσι τῶν τε ὁμογενῶν. Ταῦτα γὰρ ἐνθυμήματα ἐπὶ πάντων ἁρμόττει τῶν ὁμοίων προσώπων. μεθ' ὃ ζητητέον

XXXII. In quolibet igitur themate, verborum omnium ſignificatio præcipue perpendenda eſt, quorum accurata notitia totius orationis fundamentum eſt. Cum autem ſanguinem ipſum, & medullam verborum perbibimus, eorum qualitatem, an propria ſit, an communis, intuebimur, vel quod eodem recidat, an circumſtantiis veſtiatur thema, necne, hoc eſt, an finita ſit quæſtio, vel infinita. Circumſtantiis veſtita themata propriam ſibi vindicant qualitatem, cujusmodi ſunt iſta, quæ finitis propriisque conflantur nominibus, quorum genus, educationem, patriam, actiones & ſtudia, vel auditione accepimus, vel ex hiſtoriis deprompſimus; quæ longe uberrimam promittunt argumentorum ſegetem, quia totam in ſe materiam, & qualitatem complectuntur. Themata vero, quæ circumſtantiis penitus nudata ſunt, communi qualitate gaudent, quæ & à Grammaticis, προσηγορικὰ ſeu appellativa vocantur, cujus farinæ ſunt, pater, filius, adulter, rhetor & ſimilia, quorum loci una cum argumentorum locis, non ſolum generales ſunt ſed & communes, eademque ſub ſerie. Eadem ſiquidem argumenta in omnes tales per-

2011 Ministerio de Cultura

τῶν ϛάσεων, ἐφ' ἣν τὸ ϖεϱιβλη θὲν ἀναφέϱεται ζήτημα. ϖεὶ ὧν ὅσον ἐγχωϱεῖν ἦν τῷ συντόμῳ τ πϱαγματείας ἐν τῇ ϖϱοθεωϱίᾳ εἴϱηται, Ϛ παϱ' Ἑϱμογένει ἀποχϱῶσαν ϖεποιήκαμεν τὴν διάσκεψιν. Ϛ τελευταῖον, ἐς τίνα τῶν τϱιῶν ἐκείνων τ λόγυ γενικῶν τελεῖ ϛάσεων, διοϱίζομεν. ὧν ἁπάντων ἡ θεωϱία ϖϱολαμβανομένη, τὴν τῶν ἐπιχειϱημάτων εὕϱεσιν εὐοδωτέϱαν ϖαϱέχοι ἂν ἐς ϖαϱαφεϱέϱαν τῶν εἰϱημένων ἀμφάγνωσιν, ἀϖὸ σκοπ τ̃ ὃν λόγον ἐφ' ὑϖοδείγματ Ϙ γυμνᾶσαι. Κείσθω δὲ ἡμῖν τὸ ζητούμενον ἐπὶ τ παϱόντ Ϙ, ϖότεϱον ἐϖωφελὴς ἡ ϖεὶ τὴν ἀϛϱονομίαν σχολὴ, ἢ ἄ. ἅ τὴν τῶν λέξεων σημασίαν ἀνεϱευνήσαντες, εὑϱήσομεν, τὴν μὲν ἐϖωφελὲς σημαίνυσαν ϖανοπτὸν ἐς εὐπόϱησιν τινὸς ἀγαθ τ̃ συμβαλλόμενον. τὴν δὲ ἀϛϱονομίαν ἐπιστήμην ϖεϱὶ τὲς ἀϛέϱας, σχολὴ δή ἐϛιν, ὅτε τὴν ἄϱγειαν σημαίνει, νυνὶ δὲ τὴν ϖεϱὶ ϖαϱαδὴν καὶ διαλεκτήν. τύτων δὲ γνωϱιϛέντων τὴν τῶν ὀνομάτων ϖοιότητα διαστελλομένην κοινῇ ἀναφαίνεται. ὅτε γὰϱ ἐνταῦθα τὸ ἢ ἀνὶ ἢ καθ' ἕ ἐϖωφελὲς ζητεῖται, ὐδὲ εἴ τις ἀϛϱολογία, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ τῶν ϖϱαγματικῶν ἐξῃϱημένη. ϖαϱὸν δ' αὖ ὁϱῶμεν

sonas aptissime quadrant. Inquirendum demum in quem statum cadat quæstio. De quibus quantum operis hujusce gurgustiolum pateretur, superius diximus; Et ex iis quæ tractavit Hermogenes satis cognovimus. Ultimo in quem è tribus istis generalibus terminetur statum definimus. Hæc omnia ita prælibata, paratiores nos reddunt facilius excogitandis argumentis. Ut autem clariorem dictis hisce facem accendam, totum liceat exemplo illustrare negotium. Quæstio sit. An Astronomiæ incumbere utile sit, necne. In qua verborum sensum indagantes, ex ipso scrutinio statim colligimus verbum, utile, significare, quicquid ad consequendum aliquod bonum conducat; Astronomiam autem stellarum cognitionem interpretari, σχολὴν denique nonnunquam otium, nonnunquam studium in aliqua re, & industriam denotare. Explicatis hisce, communem nominum qualitatem cognoscimus; neque enim cui, aut quomodo sit Utile quæritur, nec an Astrologia hæc vel illa, sed nude solum citraque complexum aliquem. Deinde sub

Τ πρό-

2011 Ministerio de Cultura

τὸ πρόβλημα τῶν ἀνωτάτω ἐκείνων ζητήσεων ὑπὸ τὴν ποιότητα. ὑπολίθεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ τε ὕπαρξις τ ἀστρολογίας, καὶ τὸ τί ἐστιν. ἀμφισβητεῖται δὲ εἰ ἐπωφελὲς. Ἔστι δὲ λογικὴ ἡ στάσις καὶ περὶ μέλλοντα ἅττα πράγματα. ὅθεν καὶ εἰς γνῶσιν ἀναφέρεσθαι τὸ συμβουλευτικὸν. προτρέπει γὰρ ἐνταῦθα ὁ προβαλλόμενος ταῦτα, πείθων ἀστρονομίας ἀντιποιεῖσθαι. ἔστι δέ πως καὶ λεληθότως ἐγκώμιον. ἐφ' ἃ γὰρ προτρέπομεν, ταῦτα τῶν ἀγαθῶν εἶναι καὶ ἐπαινουμένων ὑπολαμβάνομεν. ταῦτα οὖν ἱκανῶς προαναθεωρηκότες, λοιπὸν εἰς τὴν τῶν ἐπιχειρημάτων ὕλην (ἣν καὶ στοιχεῖα τε καὶ τόπους τῷ Ἀριστοτέλει καλεῖν σύνηθες) τὴν μετάβασιν ποιησόμεθα. ὅθεν ἂν οἷοί τε ὦμεν ἐνθυμημάτων εὐπορῆσαι εἰς τὴν ὑποκειμένου πίστωσίν τε καὶ διατράνωσιν.

quæstionum qualitate collocari thema videmus. Supponitur enim hic Astrologiæ existentia & essentia, quæritur autem solum, An utile sit. Est autem status Rationalis, & de re futura deliberat. Suasor siquidem hic impellit ad Astronomiæ studium; tacite illud quodammodo laudans & commendans. Nam quæ suademus, honesta, laudeque digna supponimus. His igitur diu, satisque pensitatis, supereſt, ut ad argumentorum materiam (quam Elementa, locosque vocare solet Aristoteles,) descendamus. E quibus argumentorum nobis copia petenda est, quæ rei fidem faciat, lucemque tribuat.

XXXIII. Οἱ γοῦν τόποι τῆς πρώτης ὑπολήψεως χωρικῶς δίχα τέμνονται, εἴς τε τοὺς ἀτέχνους, καὶ ἐντέχνους, ὡς καὶ ἀνωτέρω δεδήλωται. ὧν θάτερον μέρος καὶ λόγων μακροτέρων καὶ κατασκευῆς τ καὶ τῆς ῥήτορος ἀπροσδεής ἐστιν, πλὴν ὅσων ἐς χρῆσιν καὶ ἀπαγγελίαν ἀνήκει. θάτερον δὲ τέ-

XXXIII. Loci igitur in duas sese partes prima fronte diffundunt, in artificiales, & inartificiales, ut & superius commonstratum est. Quorum alterum membrum nullo prorsus Oratorio indiget artificio, præterquam quod ad usum aut in-

2011 Ministerio de Cultura

χνης δεῖται, ἐσωτερικὴν καὶ ἔντεχνον. ὁ καὶ τριμερῆ τὴν διαίρεσιν εἴληχεν. ὅσοι γάρ τι οὐσιῶδες δηλοῦσι τοῦ ὑποκειμένου περὶ ὃ ἡ ζήτησις, οὐσιώδεις εἰκότως ἂν κληθεῖεν. ὅσοι δὲ ἔξω τοῦ περὶ τὴν οὐσίαν εἰσὶ δηλωτικοὶ, πάντως ἐπουσιώδεις. εἰ δ' αὖ ἐκπός τε μεμενηνεγμένοι, κοινοὶ λέγοιντ' ἂν ὡς πᾶσι κοινῶς ἁρμόττοντες. Οὐσιώδεις μὲν οὖν ἂν εἶεν, ὅρος. ὑπογραφή. ἐτυμολογία. συζυγία. γένος. εἶδος. διαφορά. οἷς συναριθμεῖσθω καὶ τὸ ἴδιον. Ἐπουσιώδεις δὲ, ὅσοι τῷ ζητουμένῳ παρέπονται, καίπερ τῆς οὐσίας ἐκείνης εἰσὶν ἀλλότριοι. τοιοῦτοι δὲ εἰσὶν, αἰτία. ἐνέργεια, ἤτοι ἀποτέλεσμα. τρόπος. πόσωπον. τόπος. χρόνος. καὶ εἴ τι τούτοις παρεμφερές. Ἔκθεν δὲ ὡς καὶ κοινὸς προσαγορευτέον ἔφημεν, εἰσὶν οὗτοι. ὅμοιον. ἴσον. ἔλαττον. μεῖζον. ἐναντίον. ἀντικείμενον. στερητικὸν. ἀξίωσις, εἴτ' ἂν μαρτυρία.

terpretationem ſpectat. In altero vero artem viresque oſtentat Rhetor, artificiale enim, cujus tripartita eſt diſtributio. Nam loci, qui rei explicant eſſentiam, quæ in controverſiam venit, haud immerito eſſentiales vocentur. Qui vero comites eſſentiæ ſunt, adjuncti appellentur, ſive concomitantes. Sin autem aliunde deducti ſint, communes dicuntur, utpote quod cunctis adaptentur. Eſſentiales autem ſunt, finitio, deſcriptio, etymologia, conjugata, genus, ſpecies, differentia, nec non proprium. Concomitantes autem ſive adjuncti ſunt, quicunque rem in controverſia poſitam conſeqvuntur licet ab ipſa re diſtinguantur. Cujus familiæ ſunt iſta: cauſa, operatio ſeu effectus, modus, perſona, locus, tempus & hiſce ſimilia. Communes vero, ſive loci externi ſunt, ſimile, diſſimile, æquale, minus, majus, contrarium, oppoſitum, privativum, & judicium, ſeu teſtimonium.

ΠΕΡΙ ΟΡΟΥ.

XXXIV. Τῶν οὐσιωδῶν τόπων ἡ ἀποδεικτότατος ὁ ὅρος τὴν πρώτην εἴληχε τάξιν, ἐπεὶ καὶ αὐτῆς τῆς ὑποκειμένης πράγματος οὐσίας ὅδε λόγος συνεστημένος ὡς ἔνι μάλιστα καὶ ἀριδή-

DE FINITIONE.

XXXIV. E locis internis familiam merito ducit definitio, quippe quod rei propoſitæ dilucida eſt, & paucis comprehenſa verbis enunciatio. Conſtare autem debet ſi-

λως

2011 Ministerio de Cultura

λως ἐκφαντικὸς. Δεῖ δὲ τὰ ἐν ὁρισμῷ ληφθησόμενα, ἐσιώδη τε εἶναι, καὶ πρότερα τῇ φύσει, καὶ γνωριμώτερα. ἐκεῖνο μὲν, ὅτι τὰ ἐσίας τυγχάνει δηλωτικά. τοῦτο δ' αὖ, ὅτι καὶ δηλωτικά. τοιαῦτα δὲ εἰσὶ τά τε γένη καὶ αἱ διαφοραί. ὧν τὸ μὲν γένος καθολικώτερον ὄν, καὶ ἐπὶ πλέον ἐκτεινόμενον, ἡ διαφορὰ ἐπελθοῦσα συσφίγγει τε καὶ συμπίεζει, καὶ τῷ ὁρισῷ ἰσότροφον ἀποκαθίστησιν. οἷον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ζητήματος. Ἀστρολογία (εἴ τις φαίη) ἕξις ἐστὶ θεωρητική. ἀληθεύσειε μὲν, ἔπω δὲ τὴν ἐσίαν ἐκείνης διακεκριμένως δηλώσειε. κοινὸν γὰρ τοῦτο καὶ ἐπὶ πάσας ἐπεκτεινόμενον τὰς ἐπιστήμας. ἂν δ' ἐπαγάγῃ, περί τε τὰς ἐποχὰς καὶ φορὰς τῶν οὐρανίων σωμάτων στρεφομένη, καὶ τὰ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐκ τούτων ἀποτελούμενα, τὴν ἀστρολογίαν ὁλοκλήρως ἀφορίσας ἔσαι, καὶ διακρίνας πάντως ἄλλης, πρὸς ὃ μηδαμῶς πρότερον ἀνθιστήσεται. Θαυμάσιον δέ τι χρῆμα ἡγεῖται Ἑρμογένης τὴν τέχνην, ἣν αὐτὸς ἐπινενοηκέναι φησὶ πρὸς ἀναστευήν τε καὶ κατασκευὴν τῶν περὶ τοὺς ὅρους. ἥτις ἐστὶν ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ ἐνδόξων συμβαίνειν τοῖς πράγμα-

nitio essentialibus, prioribus natura & notioribus, tum ut essentiam rei explicemus, tum etiam ut illustremus. Ista vero sunt genera & differentiæ. Generi quidem, cum universalius sit & ad plures extendatur, supervenit differentia, contrahitque illud & constringit, ita ut cum re definita convertatur. Ut in exemplo superius adducto, si quis Astrologiam habitum esse contemplativum asserat, non sane multum à veritatis deflectet tramite, nondum tamen de ejus essentia liquido satis, & exacte constat. Commune siquidem illud, omnesque complectitur scientias. Sin autem adjiciatur, qui circa situm, motumque cœlestium corporum versatur, & de eorum imperio, & influentiis in hæc sublunaria: tum Astrologiam omni ex parte definit, & ab aliis omnibus distinguit, quæ in unum prius coaluere. Artem autem quandam mirandam jactitat Hermogenes, quam ipse excogitasse se profitetur ad definitionis destructionem & confirmationem, nimirum ut à consequentibus, & contingentibus finitionem vel confirmemus, vel destruamus. At enim judiciis magis peculiare hoc est, & præ-

2011 Ministerio de Cultura

σι, τὰς ὅρους ἀναστευάζειν τε καὶ καθαστευάζειν. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τοῖς διαλεγομένοις ἰδιάτερον. καὶ μάλιστα ἐπειδὰν περὶ τ' ὅρου συζαίη ἡ ἀμφισβήτησις. Τοῖς δὲ δημηγορεῦσι τε καὶ παρηγορίζεσιν ὁ πάνυ ἔυχρηστος. ἔστι γὰρ ὡς δεχὴν τ' ὅρου λαμβάνοντες ἐκ πρώτου πειρῶνται συναγαγεῖν τὸ ἀμφισβητούμενον. καὶ τὸ ὑπόδειγμα ἔστω ὅπερ ἔξ παρόντος, ὁ καὶ κ' ῥήτορας ἐκθησόμεθα, μικρὰ τ' ἰῶν διαλεκτικῶν ἀκριβολογίας φρονίσαντες. Θεῖον τῷ ὄντι καὶ παντὸς ἐπέκεινα θαύματος τὸ περικαλλὲς τουτὶ ποικίλον ὑπὲρ κεφαλῆς θέαμα. ἐλιλαμένῳ μὲν ἐν κύκλῳ τ' γῆς, τὸ περὶ αὐτὴν διηνεκῶς ἑλιττόμενον, οἱονεί λίθοις ἐυανθέσι κεκοσμημένον τοῖς ἄστρασιν, ἡλίῳ, σελήνῃ εἰς τὸ διηνεκὲς καταυγαζόμενον. ὁ καὶ ὁρᾶν μὲν ἔκπληξις, καὶ μὴ ὁρᾶν ἐσχάτη δυστροπία νομίζεται. ὅπι τοῦτο εἴ τις ἡμᾶς ἀναγαγὼν ἐξηγήσηται χορὸς ἄστρων καὶ δρόμους, αὐγάς τε καὶ ἀναβολὰς ἡλίου καὶ σελήνης ὑποδείξας, πόσου ἂν ἐπιμησάμεθα; τοιοῦτον τι χαρὸν ἡ ἀστρολογία. ἥπερ οἵῳ τινὶ ὀξυωπεῖ φαρμάκῳ τ' γεωμετρικαῖς ἀποδείξεσι τὴν ὑπεσταθεῖσαν τῇ διανοίᾳ ἀχλὺν ἀνεκαθαίρουσα, ὀξυδερκῆ

cipue cum ex finitione controversia pendet. Deliberantibus autem, & Demonstrantibus non tanti est momenti. Hi quidem sumpta pro principio finitione, conantur statim rem controversam ex ea colligere. Quod & exemplo hoc manifestum fiet, quod etiam Rhetorico retexemus filo, parum de subtili illa dialecticorum disquisitione anxii. Divinum vere, omnique sublimius admiratione, pulchrum hoc pictumque quod conspicimus cœlum, quod complexu suo terram continet, motuque perenni circumvoluitur eam, stellis quasi gemmis insignitur fulgentibus, utroque perpetuum resplendet Phœbo, clarissimis mundi facibus, quod & aspexisse stuporem incutit, & non aspexisse summæ judicatur infelicitatis apex. Cœlum si quis mente scandat, & astrorum choros cursusq; monstret, quanto eum honore dignum putabimus? at totum hoc Astronomiæ præstatur beneficio. Quæ geometricis suis demonstrationibus, velut acri quodam collyrio discutit obductam menti caliginem, eamque ad corporis illius ætherii

πρὸς

2011 Ministerio de Cultura

πρὸς τὴν τῶν ἀκηράτων ἐκείνων σωμά-
των θέαν ἀναχωνεύσει. Εἶτα ἐπα-
γαγόντες καθ' ἕνα τὰ τοῦ ὁρισμοῦ μέ-
ρη, ῥᾴδιον ἐλικώτερον ἑρμηνεύσομεν. Εἰ δέ
ποτε καὶ ἀναστρεῦσαι βουλώμεθα τὸν
ὁρισμὸν, σκεπτέον εἴ τις ἐν αὐτῷ ἐπι-
λήπτοι λέξις ὁμώνυμος, ἢ ἐκ μετα-
φορᾶς. ἢ ἀσυνήθης καὶ κατάχρησι-
κῶς. ἢ ἂν περιττόν τι πρόσκηται καὶ
περίεργον. ἃ ἀφαιρεθέντος, τοῖς κα-
ταλειπομένοις δηλοῦται ἡ οὐσία τοῦ ὁρι-
σθέντος. εἴ τι παρημφίον ἢ παρηλλαγμένον
ἢ, ἃ ἄνευ, ἐλλειπὴς ὁ ὅρος καὶ ἀσα-
φής. Ἐκ τούτων οὖν καὶ τῶν ὁμοίων πει-
ρατέον ἀναστρεύζειν τοὺς ὁρισμούς, ὥσ-
περ καὶ κατασκευάζειν ἐκ τῶν ἐναν-
τίων. Ἔστι δὲ πολιτικώτερα μέθοδος
εἰς ἀναιρεσιν καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ ὅρου, ἣν
εἰσηγεῖται Ἑρμογένης ἐν τῷ περὶ ὅρου.
αὕτη δὲ διαλεκτικὴ μᾶλλον καὶ φιλο-
σόφοις πρόσηκουσα, ἡμῖν δὲ ῥήτο-
σιν ἀνοίκειος, καὶ ἐκείνους ἐκφερο-
μένη.

contemplationem acuit. Deinde ſingulæ definitionis partes Rhetorico pumice poliantur. Quodſi definitionem expugnare velimus, expendenda ſunt verba, an ambigua ſint, vel translata, vel inuſitata, vel impropria, aut ſupervacua, & nihil ad cauſam pertinentia. Sublatis enim hiſce tota rei eſſentia conſiſtet ex reliquis. Aut ſi quid elapſum, aut prætermiſſum ſit, à quo manca reddatur & obſcura finitio. His igitur & ſimilibus refellere conemur definitionem, ut & à contrariis ſtabilire. Eſt autem alia judiciis magis apta methodus evertendi firmandique definitionem ab Hermogene expoſita. Sed hæc Dialecticis, & naturæ myſtis magis convenit. Rhetoribus tamen alicujus eſt momenti, ſi, quod illis ſolenne eſt, Aſiatico ſapore referta ſit.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ.

XXXV. Ὑπογραφὴ ὅρου ἐστὶν ἀ-
τελὴς, καὶ οἷον πεπηρωμένος, τὸ τί
ἐστιν ἤτοι τοῦ ὑποκειμένου οὐσίαν κατά τι-
να τυπώδη τῆς τῶν συμβεβηκότων περι-
γραφῆς, ἐπαινιττόμενος ὡς ἥπερ ὑπο-

DE DESCRIPTIONE.

XXXV. Deſcriptio eſt imperfecta quædam finitio, & quaſi mutilata, utpote, quæ rei naturam per complexum accidentium, craſſe ad

γραφῆ.

2011 Ministerio de Cultura

γραφῇ. ὁδὲ μονοειδής ἐστι καὶ ἁπλῆ, ἀλλὰ πολλῶν ὄντων τῶν συμβεβηκότων πολυειδῆ τὴν λῆψιν ἔλαχεν. ἔστι γὰρ ὑποτυπῶσαί τε καὶ διαγράψαι τὸ πραγθὲν, ἢ ἀπὸ τῆς ποιητικῆς αἰτίας. ὡς ἡ Πλάτωνος ἐν ὅροις. Ἡμέρα ἐστὶν ἡλίου πορεία ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμάς. ἢ ἐξ ὕλης καὶ ὧν σύγκειται μερῶν. οἷον, οἰκία ἐστὶν, ἥπερ ἐκ θεμελίου συνέστηκε, καὶ τοίχων, καὶ στέγης. ἢ ἐκ τέλους ἥτοι ἀποτελέσματος. ὡς ἡ ἀπὸ τῆς προτεθέντος. Ἀστρολογία ἐστὶν, ἡ ἐθίζουσα τὴν ψυχὴν εἰς τὸ ἄνω ὁρᾶν, καὶ ἀπὸ ἐνθένδε ἐκεῖθεν μεταγουσα. ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν συμβεβηκότων. ὡς ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον ὀρθοκαρπατητικὸν, ὄρθιον, πλατυόνυχον, χερσὶ χρώμενον, καὶ τὰ ὅμοια. Ἔστι δ' ὅτε καὶ μεταφοραῖς ἤτοι ὁμοιώσεσι τὴν οὐσίαν ἐμφαίνομεν. οἷον ἄρχων ἐστὶν ὁ πιστευθεὶς τὰς οἴακας τοῦ σκάφους τῆς πόλεως. Χρώμεθα δὲ τῇ ὑπογραφῇ πρός τε τὸ ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν καὶ αὐτὰ τῷ ὁρισμῷ, ἐπεὶ καὶ ὁρισμός ἐστιν, ὡς εἴρηται, καίπερ ἐλλειπὴς, οἷον ἡ ἀπὸ τοῦ προτεθέντος στοιχείου ἡ ἐπιχειρεῖν ἐνδέχηται. Οἶμαι δὲ πάντες ἂν ὁμολογήσαιεν ἐκείνην εἶναι τῶν ἡμῶν

modum, & exiliter perſtringit, unde & dicitur Deſcriptio. Neq; vero ſimplex eſt & uniformis, ſed cum accidentia multa ſint, variam ſibi vindicat conſiderationem. Res ſiquidem depingi poſſit & deſcribi vel à cauſa efficiente, ut Plato in definitionibus, Dies eſt Solis iter ab ortu in occaſum; vel à materia ejusque partibus, ut Domus eſt, quæ fundamento, parietibus, & tecto conſtat; vel à fine ſeu effecto, ut in hoc exemplo, Aſtronomia eſt quæ animum à ſolo revocat ad cœlum, & inter tot ſtellas feliciſſimum ducit in errorem. Nec non à reliquis quoque accidentibus: ut, Homo eſt animal quod rectum incedit, vultuq; ſublimi, latis unguibus, manibus utens, & ſimilia. Quin & metaphoris ſæpe, vel ſimilibus rei naturam exprimimus, ut Princeps eſt, qui clavum civitatis tenet. Deſcriptione vero ad firmandum, vel deſtruendum utimur, non ſecus ac definitione, quod & illa, uti diximus, finitio eſt, quantumvis manca, ut in argumento propoſito arguere poſſumus. Suffragantur ni fallor ad unum omnes, illam ſcientiarum pulcherrimam eſſe, perfectiſſimam illam, quæ quantum hu-

2011 Ministerio de Cultura

σήμων τὴν καλλίστην καὶ τελεωτάτην, ὅπερ ὡς ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ τῶν χαμαιρετῶν τούτων καὶ ἐπικήρων τὴν ψυχὴν ἀναπωῶσαν, τὰ θεῖα τε καὶ ἀκήρατα ἐποπτεύειν καταστευάζει, καὶ διὰ τὸ θέας τὸ ἐκείνων συνάπτει κάλλεσιν ὧν ἀμυδρᾷ τινι φαντασίᾳ ἐν ὀνείρῳ λιγνὸς γενέσθαι πάντων τῶν ὑπὲρ καθ' ἡμᾶς ἀποδείξεων κρείττων νομίζεται. ἀμέλει τοῦτο διαφερόντως ἀστρολογία ἐργάζεσθαι πέφυκεν. Ἥλιος ἐστὶν ἡμάλισα τοὺς κεκτημένους, καὶ ἃ ἐξῆς.

mana valeat infirmitas, animum è terreſtrium cœno ſordium ad cœleſtem munditiam facit ut emergat, illisque per intuitum unit ſideribus, quorũ tenui quamvis menti impreſſa ſpecie ſplendeſcit animus, plus quam univerſa de terrena hac fæce cognitione. Hæc autem Aſtronomia ultra miraculum admiranda efficere poſſit. Hæc ſola ſuis cultoribus &c.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ.

XXXVI. Ετυμολογία, ἥτις καὶ φερωνυμία λέγοιτ' ἂν καὶ ἔτυμον, μετάληψις δὲ τ ὀνόματος εἰς λόγον ἑρμηνευτικὸν τῶν ἐξ ὧν σύγκειται μερῶν, ἢ ὅθεν παρῆκται, ἢ (ὡς φησιν Εὐσάθιος) λόγος ἐπαυληθιζομένην δεικνὺς τὴν λέξιν τῇ φύσει τ πράγματος, οἷον εὔψυχος, ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων. καὶ ἀστρολογία, ἡ τῶν ἄστρων σκεπτομένη τοὺς λόγους. ἐξ ἐτυμολογίας δ' ἔστιν εἰς ἀναστευήν τε καὶ κατασκευὴν τῶν ζητουμένων ἐπιχειρημάτων ὅδ' ἐστὶν εὐπορῆσαι ἂν (ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης) τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λόγον μετενεγκόντες, τοῦτον δείξομεν ἐφαρ-

DE ETYMOLOGIA.

XXXVI. Etymologia, quæ & notatio dicitur, & originatio nominis, eſt in argumentum transmutatio, partes explicans è quibus conſtet, aut unde deducatur; vel, Euſtathio ſuffragante, definitio eſt, quæ rei naturam cum vi nominis quadrare declarat, ut εὔψυχος, quia generoſa mente præditus, & Aſtrologia, quia aſtrorum tradit ſcientiam. A notatione igitur undique proſiliunt argumenta, tum ad rei probationem, tum deſtructionem, teſte Ariſtotele, qvum ſumpta nominum finitione rebus propoſitis eam aptiſſime convenire

2011 Ministerio de Cultura

μόθοντα, οἷς ἂν ἡμῖν πεφήνεται, κἂν μὴ δοκῇ τοὔνομα. οἷον ἔυψυχῳ μὲν ἰδιάζεται τῷ ἀνδρείῳ. εἰ γοῦν βαλώμεθα, καὶ τ' ἠντιναοῦν ἀρετὴν κεκτημένον ἔυψυχον ἀποδεῖξαι, μεταληψόμεθα τοὔνομα εἰς τὸν λόγον, ὅς τις ὅδ' ἐστὶν ὡς εἴρηται, ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων. εἴθ' ὅτῳ καὶ δικαίῳ καὶ σώφρονι, καὶ ἁπλῶς πᾶσι τοῖς ἀμεμπτέπη τὴν ψυχὴν διά τινος τῶν ἀρετῶν εὖ διατεθημένοις ἐφαρμόσομεν τὸ πεφσημα δείξομεν. ἢ ἐπὶ ἕ πεφθέντος. εἰ βαλώμεθα τὴν ἀστρολογίαν ἀδιαμάρτητον ἐμφῆναι περὶ τὴν τῶν ἀστέρων θεωρίαν, ἐρέμεν μεταλαβόντες πρότερον τὴν λέξιν εἰς τοιόνδε λόγον. Ἀστρολογία ἐπιστήμην δηλοῖ καταληπτικὴν τῶν περὶ γῆς ἀστέρας λόγων. ὁ τὸν λόγον τινὸς ἔχων, ἴσμεν ἄν ποτε διαμάρτοι οὗπερ τὸν λόγον ἔχοι. ἀλλὰ μὴν ἡ ἀστρολογία ἔχει τῶν ἄστρων τοὺς λόγους ὧν ὅδε καταληπτικὴ. ἴσμεν ἄρα ἡ ἀστρολογία μέχρις οὗ μένει τοιαύτη, διαμάρτοι περὶ τὴν τῶν ἀστέρων θεωρίαν. Ὅτι δὲ ἡ ἀστρολογία καταληπτικὴ τῶν περὶ τοὺς ἀστέρας λόγων, τοῦτο τῇ τῶν ἐμοίων προσθέσει ἐμπεδόσομεν. καὶ γὰρ φυσιολογία ὅδε, ἡ τοὺς τ' φύσεως λόγους ἔχουσα. καὶ θεολογία, ἡ τοὺς

ostendimus, etiam cum non conveniat; ut ἔυψυχῳ, robusto quidem fortique primo convenit, at si virum aliqua alia virtute spectabilem ἔυψυχον probare velimus, vim nominis eliciemus, quæ ut superius illatum est, interpretatur, qui animo bene affectus est. Sic utique justo & modesto, virisque quibuscunque virtutibus præditis hoc nomen indulgeamus. Sic & in præsenti negotio. Si velimus Astrologiam ostendere certam esse de astris sine errore scientiam, è notatione nominis ejus sic dicemus. Astrologia est scientia, quæ astrorum tradit naturas, & complectitur, hinc arguimus, qui rei cujusque naturam tenet, difficulter circa eam errare possit: verum Astrologia exploratas habet, & comprehendit stellarum naturas, non igitur Astrologia, qua talis, errare possit, in astrorum contemplatione. Quod autem Astrologia mentem in cœlestium horum corporum cognitionem ducat, & earum naturas investiget, ex inductione similium stabiliemus, quippe quod & physiologia naturalium rerum scientiam tradit, & Theologia divinarum de-

περὶ

2011 Ministerio de Cultura

περὶ θεῶν, ἢ τὰ ὅμοια. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ἐξ ἐτυμολογίας ἐπιχειρημάτων εὑπορῆσαι, ἥπερ οἰκείως καὶ καταλλήλως ταῖς τῶν προσώπων ἐνεργείαις καὶ-ὧδε διερμηνεύσωμεν τὰ ὀνόματα, τὰ ἐφ' ἑτέρας μὴ μεταφέροντες, μήτε συλλογιζόμενοι. ὁ δὲ Φερωνυμία ἰδιάιτερον προσηγόρευται. ὁ δὲ μᾶλλον ἐπιπολάζον ὂν ἰδεῖν ἐπί τε Ῥητόρων καὶ Ποιητῶν τοῖς συγγράμμασιν, ὡς ὁ τοῦ Ἡρωδικοῦ παρ' Ἀριστοτέλει, ὃς τοὺς Δράκοντος νόμους ἐκφαυλίζων, ὄκ ἀνθρώπου, ἀλλὰ δράκοντος ἐπεκάλει. χαλεπὸν γάρ. ἐπιρρεπὴς δὲ ὁ τόπος εἰς ψυχρολογίαν τοῖς καθ' ὑπερβολὴν ἐζηλωκόσιν.

tegit myſteria, & ſic in reliquis. Liceat autem & alio modo ex Etymologia argumenta depromere, ſi nomina convenienter apteque cum perſonarum actionibus quadrare narrabimus, ſine ulla prorſus originatione, & deductione, quæ & *Φερωνυμία*, proprie dicitur. Qua referta ſunt adeo Oratorum, nec non Poëtarum ſcripta, ut illud Herodici referente Ariſtotele (2. Rhet. c. 23.) Cum Draconis loges antiquaret, non hominis eas eſſe, ſed draconis, dixit, inſigniter quippe ſeveræ. Frigida tamen ſunt, ſi crebro hinci ſumuntur argumenta; facileque in pejus declinet hic locus.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

XXXVII. Διαλεκτικοὶ μὲν, καὶ ὅσοι τῆς φιλοσόφου φατρίας βαθυτέραν εἰώθασι τὴν περὶ γένους, εἴδους, καὶ τῶν λοιπῶν καθόλου φωνῶν θεωρίαν ποιεῖσθαι. ἀκριβέστερον γὰρ ἐρευνῶσι περὶ τούτων, ἢ τῶν ὑφεσηκότων εἰσὶν, ἢ ψιλῇ καὶ μόνῃ τῇ ἐπινοίᾳ τὴν ὕπαρξιν ἔχει. καὶ εἰ τῶν ὑφεσηκότων τυγχάνει, πότερον σώματά εἰσιν, ἢ ἀσώματα. καὶ τούτων αὖ, ἢ καθ' ἑαυτὰ καὶ ἐκτὸς τῆς ὕλης, ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ἅμα τοῖς ὑποκειμένοις. κατηγορίας

DE GENERE.

XXXVII. Dialectici quidem & naturæ myſtæ altiori quadam diſquiſitione, genus, ſpeciem, reliquasque voces communes penſitant. In iſtis enim paulo penitius ſcrutantur, an rebus ipſis, vel nudo ſolum intellectu exiſtant: & ſi in rebus ſint, an corporea ſint, vel incorporea; adeoque rurſus an per ſe, & à materialibus ſeparata, an in ſenſibili-

2011 Ministerio de Cultura

αὐτῶν τάτων ἀναπύσοντες, χέσεις τε καὶ ὁρισμοὺς ἀναθεωρῦντες, ἔτ' ἂν ὅλων εἰς τελεωτέραν περὶ τάτων πραγματείαν πολυπραγμόνως ἀνακείνωσιν. Οἱ δὲ Ῥήτορες ὑποτυπώτερόν πως περὶ αὐτῶν διαλαμβάνωσι, πρὸς τὴν τῶν ἀκροατῶν εὐμάθειαν διαφερόντως μάλα ἀφορῶντες, ἢ πρὸς τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν. ἐφ' ὅτῳ δὴ καὶ τῶν συνηθέντων παῖς τῶν λόγων τέχνας, ἁδεὶς περὶ τάτων διακεκελμένως φαίνεται πραγματευσάμενος. τοῖς μέντοι ἀπὸ τάτων ἐπιχειρήμασι, συχνοῖς μάλα ἐστὶν ἐντυχεῖν παρά τε Ποιηταῖς τε καὶ Ῥήτορσιν. ἐκ γὰρ τῶν μέχρι τῦδε ἐκτεθειμένων τόπων, ἁπανίως ὅσιν ἰδεῖν ἐπιχειρῦντας τὰς Ῥήτορας. ἔστι τοιγαρῦν ὑπογράψαι δεῖ τῶδε τὸ χρῶς. Γένος ὅτι τὸ ἐπὶ πολλὰ ἐκλεινόμενον εἴδη, ἢ ᾧ πολλὰ ὑποπίπτει εἴδη. οἷον εἰ δένδρον εἴπῃς, καὶ δρῦν, καὶ πλάτανον, καὶ ἐλαίαν συμπαριλήψας. εἰ δὲ ἐπιστήμην φαίης, καὶ γεωμετρίαν, καὶ ἀστρονομίαν, Φυσικήν τε, καὶ μεταφυσικὴν ἐδήλωσας. καὶ πάλιν ὡσαύτως. Ἔστι δ' ὁ τόπος εἰς ἀναπαρασκευὴν καὶ κατασκευὴν χρήσιμος. ἀναιρεθέντος γὰρ τοῦ γένους, συναιρεῖται καὶ τὰ ὑφ' αὐτὸ πάντα. καταασκευαζομένου δὲ, καὶ ταῦτα συγκατασκευάζονται.

bus & individuis exiſtant. Horum prædicationes perpendunt, definitiones & proprietates evolvunt, & quicquid omnino ad accuratiorem harum cognitionem conducat ſollicito diſcutiunt ſcrutinio. Rhetores autem oſcitantius paulo rimantur iſta, magis utique conſulentes auditorum docilitati, quam rei veritati: Proinde nullus, uti ſciam, è dicendi magiſtris, iſta diſtincte tractavit. Creberrime tamen obvia ſunt apud poëtas juxta ac oratores inde petita argumenta. Nondum enim locis hiſce Rhetores valde incumbere memini. Genus igitur in hunc modum depingatur. Genus eſt quod ad plures extenditur ſpecies, vel cui ſpecies multæ ſubjiciuntur: ut ſub voce arboris & quercum, & platanum, & olivam, comprehendis; & ſcientiæ nomine Geometriam, & Aſtronomiam, Phyſicam & Metaphyſicam intelligas, & ſic de reliquis. Locus autem eſt ad rem tum confirmandam, tum deſtruendam idoneus. Sublato ſiquidem genere auferuntur omnia ejus inferiora; firmato tamen iſta quoque confirmantur. Ut ſi virtutem eligendam eſſe

ζονται.

2011 Ministerio de Cultura

ζονται. οἷον ἀποδειχθέντος ὅτι ἡ ἀρετὴ αἱρετή. καὶ σωφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη, ἀρεταὶ ὄσαι, αἱρεταὶ ἀποδειχθήσονται. ὅτι δὲ τοῦ πεφυκέναι ἅπτεσθαι ἐνδέχεται ὅτῳ. Πᾶσα μὲν ἐπιστήμη λογικοῖς ἔστιν ἀνθρώποις, οὐχ ὅπως καθ' ἕνα, ἀλλὰ καὶ πόλει, καὶ γένει ξύμπαντι λυσιτελέστατος. ἀληθείας γὰρ ὅτι μελέτη, ῥώμη βίου, ψυχῆς κόσμος, καλοκἀγαθίας ἄσκησις. διαφερόντως δὲ τῶν ἄλλων ἀστρολογία, ἐφ' ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων διενήνοχε, τῷ τε τῶν ἀποδείξεων ἀκριβεῖ, καὶ τοῦ ὑποκειμένου τῷ ὑπερέχοντι. Κατὰ ταῦτα δὲ καὶ ἀναστρεφέον ἐπειδὰν παρεμπέσοι.

demonſtretur, utique modeſtiam, & juſtitiam, quia virtutes ſunt, eligendas eſſe demonſtrabimus. Sed ne recedam ab exemplo propoſito. Scientia omnis non viris modo ſingulis, ſed & civitati, adeoq; univerſo generi humano fructus adfert uberrimos. Scrutinium enim veritatis eſt, vitæ præſidium, decus animæ, ſtudium probitatis. At Aſtrologia potiſſimum, cum & reliquas omnes longe lateque ſuperet, tum certitudine demonſtrationis, tum ſubjecti dignitate. Hæc eadem vero, prout opus fuerit, & ad refellendum valeant.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ.

XXXVIII. Καὶ τοῖ μὲν γένους ἀπόχρη τὰ εἰρημένα. διαλεκτικῶν γὰρ ἔδος (ὡς ἔφημεν) θεωρητικώτερον τὴν περὶ ἕκαστα ἀποτείνειν ἔρευναν. Εἴδη δὲ προσαγορεύεσθαι ἔωθε, τὰ ὑποπίπτοντα τῷ γένει μόρια. ὅσα γὰρ ὑπό τι γένος ἀνάγεται, εἴδους ἐπέχουσι λόγον, καὶ γένει τελοῦσι τοῖς μετ' αὐτὰ κατ' ὀλιγοστὸν τῷ εἴδει κατηγορούμενον. οἷον ἐλαία, εἶδος μὲν τυγχάνει φυτοῦ ὑπ' ἐκείνῳ τελοῦσα. γένος δὲ εἰ τύχοι κοτίνου, ἀγριοελαίου, κολυμβάδος, καὶ τῶν ὁμοίων.

DE SPECIE.

XXXVIII. Et iſta de Genere ſufficiant. Soli quippe dialectici in penetralia horum intimiora penetrare ſolent. Species autem dicuntur partes generi ſubjectæ. Nam quæcunque ſub aliquo genere militant, ſpeciei rationem obtinent illius reſpectu, licet genera ſint, ſi de pluribus inferioribus ſpecie prædicentur: ut oliva plantæ quidem ſpecies eſt, ejusque ſub auſpicio; genus autem oleaſtri, radii a-

2011 Ministerio de Cultura

ἅτω καὶ ἐπιστήμη, εἶδος μὲν τὸ ἕξεως, γένος δὲ ἀστρολογίας, γεωμετρίας, καὶ τῶν λοιπῶν. Ἀπὸ γὰρ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος ὅσοι καταφατικῶς ἐπιχειροῦσι, πάντως ἀληθεύουσιν. οἷον ὀλύμπια νενίκηκεν, ἄρα στεφανίτην ἀγῶνα. εἶδος γὰρ τὸ ὀλύμπια τοῦ ἀγῶνος. ἐπειδὴ καὶ ἴσθμια, καὶ πύθια, ἀγῶνες εἰσὶ στεφανῖται. καὶ ἅτω καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος. ἀστρονομία ἐστὶν, ἄρα ἐπιστήμη. Ἀποφατικῶς δὲ, εἴ τις ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος ἐπιχειρῶν καθολικόν τι συναγαγεῖν πειραθείη, οὐκ ἄν ποτε ἀληθεύσοι. οὐ γὰρ ὅτι μὴ ἄνθρωπος τοῦτο, οὐδὲ ζῶον. οὐδ' ὅτι μὴ ἀστρονομία τοῦδε, οὐδ' ἐπιστήμη. κατὰ μέρος μέντοι, οἷον οὐκ ἀσκοῦνται τὰ περὶ τὴν ἀστρονομίαν οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες, ἄρα οὐδὲ πᾶσαν ἐπιστήμην.

greſtis, olivæ conditaneæ, & ſimilium. Sic & ſcientia ſpecies quidem habitus, at genus Aſtronomiæ, Geometriæ & reliquarum. Qui igitur à ſpecie ad probandum genus affirmative procedunt, veriſſimo nituntur fundamento: ut, Olympiis vicit, ergo coronario ludo. Olympia ſiquidem ludi ſpecies, quoniam & Iſthmia, & Pythia certamina erant coronaria. Sic & in præſenti. Aſtronomia eſt, ergo ſcientia. Negative vero, ſi a ſpecie ad genus fiat progreſſus, ut inde quid univerſale colligatur, infirma erit valde probatio. Itaque quod non eſt homo, utique non ſequitur quod non eſt animal: nec quia Aſtronomia non eſt, neque eſt ſcientia. Secundum partes tamen valeat, ut medicorum filii non incumbunt Aſtronomiæ ſtudiis, adeoque nec omni ſcientiæ.

XXXIX. Τῆς ὅλην ἀστρονομίας γενικῶς λαμβανομένης εἴδη, εἴτ' ἐν μέρη λέγοις ἄν, κοσμογραφία, ἥτις περὶ τὰ καθολικώτερον στρέφεται τε πάντες μέρη, ἥ τε τὰς κινήσεις καὶ σχήματα τῶν ἀστέρων θεωροῦσα, τῷ γενικῷ ὀνόματι ἀστρονομία προσαγορευομένη. καὶ παρὰ ταύτας ἡ ἀποτελεσματική. ἧς ὅση περὶ τὰ γνέθλια καταγίνεται, καὶ γενεθλιαλικὴ λέγοις ἄν. ὅση δ' αὖ πε-

XXXIX. Aſtronomiæ generaliter ſumptæ partes ſive ſpecies ſunt Coſmographia, quæ circa partes mundi verſatur univerſas, quæque ſi motus & figuras ſtellarum perſpiciat, communi vocabulo Aſtronomia vocetur. Additur inſuper apoteleſmatica, quæ prout genituram contemplatur, Genethliatica vocatur, prout regum mutationes,

εἰ τὰς

2011 Ministerio de Cultura

εἰ τὰς μεταβολὰς τῶν ἀέρων, καὶ ἀνθραποδισμοὺς ἐθνῶν, πόλεών τε ἀναστάσεις, καὶ ὅσα εἰς ἔθνη ὅλα ἀνήκουσι, τοῦτο αὐτὸ ἀποτελεσματικὴ κέκληται. καὶ ποσαχῆ ἡ ἐκ τῶν ἐκλείψεων, ἀπιόλων, καὶ καταδύσεων τῶν ἀστέρων τὰς ἐξ ἀέρος μεταβολὰς σκεπτομένη, καὶ κατὰ τούτων μετεωρισμούς, πνίγους, ἀλέας, καταιγίδας, εὐφορίας καρπῶν καὶ ἀφορίας, τό, τε ποτὲ πὰς ὥρας ὑγιεινὸν καὶ νοσῶδες, καὶ ἄλλα τοιαῦτα προθεωρῆσα. ἐξ ὧν ἢ ἅμα πάντων, ἢ γοῦν ἐνίων ἐπιχειρημάτων ὄντων εὐπορῆσαι τὸ ἐπωφελὲς παρασκευάζεται τὴν ἀστρονομίαν ἀσκήσεως. εἰ γὰρ κοσμογραφία μὲν, καὶ ὅση περὶ τὰ γενέθλια θεωρία, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἢ τε περὶ τὰ ὑφάνια σώματα γνῶσις, οὐχ ὅπως ἐπωφελὲς, ἀλλὰ καὶ θεῖον ὄντως, καὶ ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας τὸ ἔχαπον. πῶς ἡ περὶ τὴν ἀστρολογίαν ἀσκὴ οὐκ ἂν εἴη ἐν βίῳ λυσιτελέστατον;

gentium fata ſervitutesque, civitatum everſiones, & funera, eaque quæ ad nationes univerſas ſpectant, apotelesmatica, ut ſuperius, nominetur. Deinde quæ ab Eclipſi, ortu obituque ſiderum, temperiem aëris & permutationem explorat, & inde pluvias, ſiccationes, rabidos æſtus, calores, procellas, copiam frugum, aut inopiam, & tempeſtatum peſtilentiam, aut ſalubritatem, nec non alia plurima ejusmodi prævidet. E quibus vel ſingulis, vel ſaltem aliquibus ebulliunt argumenta, quæ utiliſſimum eſſe ſtudium Aſtronomiæ evincant. Nam ſi Coſmographia, Genethliatica, & Apoteleſmatica cognitio, non modo utile, ſed & vere divinum, ſummæque felicitatis humanæ faſtigium: annon utique Aſtronomiæ ſtudium agnoſcamus ad vitam eſſe maxime ſalutare?

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΥ.

XL. Τὴν διαφορὰν καὶ τὸ ἴδιον οἱ ῥήτορες εἰς ἓν ἄγουσι, καὶ ἀναμὶξ περὶ ἀμφοῖν πραγματεύονται. Ἔστι δὲ διαφορὰ, τὸ ποιῶν διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου.

DE DIFFERENTIA, ET PROPRIO.

XL. Differentiam & Proprium Oratores faciunt in unum cöaleſcere, & de utrisque promiſcue agunt. Eſt autem Differentia

2011 Ministerio de Cultura

ῆς διπλοῦν ὄν γένος. τὸ μὲν ἰσιῶδες, ὃ καὶ ἄλλο τι ποιεῖ τῶν λοιπῶν τὸ ᾧ συνέζευκται. καὶ εἰδοποιὸς κέκληται. οἷον τὸ λογικὸν τῷ ἀνθρώπῳ προσκείμενον, ἄλλο ἢ τὸν ποιεῖ ἐξ βοὸς. ἕτερον δε γένος ὃ καὶ συμβεβηκὸς, ὃ περ δὴ ἄλλο τι ποιεῖν πέφυκεν, ἀλλὰ ἀλλοῖον τὸ ᾧ συμβέβηκεν. οἷον τὸ ἐν Σωκράτει φαλακρὸν, ἀλλοῖον ποιεῖ τὸν Σωκράτην ἐξ Πιθέος Μελίτου λειανότριχος ὄντος.

quicquid alterum facit ab altero differre. Cujus duo ſunt genera. Alterum eſſentiale, quod rem cui convertitur, aliud quiddam à reliquis facit, & ſpecifica vocatur differentia, ut Rationale conjunctum Homini, quiddam aliud eum à bove facit. Accidentale alterum, quod non efficere poſſit ἄλλο, ſed ἀλλοῖον id cui acciderit, quomodo Socratis caluities ἀλλοῖον tantum fecit Socratem à Pittheo Melito, qui promiſſis erat crinibus.

XLI. Ἴδιον δέ ἐστιν, ὡς οἱ περὶ τοὺς φιλοσόφους ἀκριβολογοῦσιν, ᾧ μόνῳ συμβέβηκε τῷ ἕ ὅδὲν ἴδιον, καὶ παντὶ τῷ ἐκείνου εἴδει, καὶ ἀεὶ. οἷον ἀνθρώπῳ τὸ γελαστικόν. Οἱ δὲ ῥήτορες τῷ ἰδίῳ ὡς τὰ πολλὰ καὶ τὰ συμβεβηκότα ἀναμιγνύουσιν. οἷον μητρᾶσι μὲν ἴδιον ἀπονέμοντες τὸ φιλόστοργον. μητρυιαῖς δὲ τὸ ἄστεργον. καὶ πάλιν Ἀθηναίοις μὲν, τὸ ἐν σοφίᾳ φιλοθεάμον. Λακεδαιμονίοις δὲ, τὸ ἐν πολέμοις προβόλον. ἀλλὰ καὶ ἔθνει παντὶ. οἷον Ἕλλησι μὲν, ἴδιον μένειν οἷς ἅπαξ ἔδοξε. Βαρβάροις δὲ, ἀστατεῖν, καὶ τὸ τῆς γνώμης παλίβολον. Ἐπὶ δὲ τῶν προκειμένων. ἀστρολογίας μὲν ἴδιον, ὅτε δὴ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν τὴν ἀγνοίας

XLI. Proprium eſt ſecundum peritioris doctrinæ Philoſophos, quod ſoli & ſemper convenit, cujus eſt proprium ut Homini riſibile. Non raro tamen Oratores, & Accidentia proprio permiſcent, ſic matribus φιλοστοργίαν ſeu affectum in liberos tribuunt, novercis autem ἀφιλοστοργίαν ſeu odium. Sic etiam Athenienſibus in ſapientiam oſtentationem, Lacedæmoniis autem in bello audaciam. Quin & omni nationi. Ut Græcis proprium eſt à placitis ſuis non moveri. Exteris autem non conſtare ſibi, animisque fluctuare. In præſenti quoque Aſtronomiæ proprium eſt, nec non aliarum ſci-

ἀναγα-

2011 Ministerio de Cultura

ἀναλαθαιρέσης τὴν διάνοιαν, ὀξυτέραν τε καὶ ἐνεργεστέραν ἀπεργάζεσθαι τὴν τῆ ἀληθοῦς ἔρευναν. ἰδία δὲ τῆ μὲν παιδικὰ οἷα εἰσὶ τὰ ἐρώμενα σώματα. καὶ τοιῶσδε καθ' ὃν δηλαδὴ λόγον ταῦτα διασκέπτεται. ἐντεῦθεν ἂν ὠφέλιμος ἐπιχειρητέον. Εἰ μέγα μὲν τὸ ὀξυδερκὲς καὶ ἀγχίνουν πρὸς τὴν τῆ ἀληθοῦς ἕυρεσιν, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις πέφυκε προσῆδαστον, ὄχ ὅπως ὅτι ἄπταιστον πρὸς τὴν ὄντως θεωρίαν ἀπεργάζεται τὸν ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ πάσας ἐκείνης ὀρέξεις τε καὶ ἐνεργείας διευθύνει τε, καὶ κόσμον αὐταῖς ἐμποιεῖ τὸν προσήκοντα. πῶς ἂν ἀπόθητον αἱ ἐπιστῆμαι, καὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ λυσιτελέσαιεν, δι' ὧν τὸ τοῖς ἀνθρώποις φύσιν ἔχει προέχεσθαι; εἰ δὲ τοῦτο ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις προσήκει, πολλῷ μᾶλλον ἀστρολογίᾳ, ἢ τὸ ὀξὺ καὶ εὐσύνετον πρὸς τὴν τῆ ἀληθοῦς ἕυρεσιν ἐν τοῖς θειοτέροις τῶν ὄντων ποιεῖται, καὶ ἐναργεστέραις ταῖς ἀποδείξεσι;

entiarum, mentis fugare tenebras, eamque ad acutiorem, & exactiorem veritatis indaginem inſtruere, proprie quidem in corporibus cœleſtibus, eodemque modo quo conſiderantur iſta. Hinc tale promatur argumentum. Si tam præſtans eſt in veritate indaganda ingenium ſolers, mentisque acumen, & à cunctis hominibus ita ſtudioſe conquiſitum, non ſolum quia cogitationes in rebus dirigit, ne in errorum ſcopulos impingat animus, ſed etiam luxuriantes temperat affectus, & actiones, iisque gratiam inducit, & venuſtatem non indecoram. Quam ardentibus votis expetendæ ſunt ſcientiæ, quæ quicquid in vita optimum eſt, aut maximi hominibus emolumenti, comparare poſſint? Quod ſi ullis aliis ſcientiis, tum vel maxime convenit Aſtronomiæ, quæ viros oculatiſſimos efficit, & ingeniis prope divinis in veritate indaganda, quæ in altioribus hiſce & divinioribus latet, eorumque luculentiſſimis demonſtrationibus.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ.

XLII. Αἰτία δέ ἐστι δι' ἣν πρὸς τὰς διὰ τί ἐστι πυνθανομένας ἀπαντῶμεν. Εἰσὶ δὲ τῶν αἰτίων γένη τέτταρα. Τὸ πε-

DE CAUSIS.

XLII. Cauſa eſt id, quod reddimus, cum quæritur propter quid res eſt. Quatuor autem ſunt cau-

2011 Ministerio de Cultura

λικὸν δηλαδὴ. Τὸ ποιητικὸν. ὑλικόν τε ποῦ καὶ ταῦτα. καὶ εἰδικόν, ὧν τὸ μὲν τελικὸν ἄπιον ὄντων ἕνεκα τἄλλα γίνεται. οἷον τοῦ ὑγιαίνειν ἕνεκα, τὸ γυμνάζεσθαι. καὶ τοῦ μαθήσεως, ἡ περὶ τὴν σχολὴν ἄσκησις. καὶ ἡ τῶν χρημάτων εὐπορία, τοῦ ἐμπορίας ὄντι τέλος. καὶ τὰ ὅμοια. Τῆς ἀστρολογίας, ὅσον μὲν καθαρῶς ὄντι, θεωρητικὸν τέλος ἔχηκεν, ἅτε δὴ καὶ πᾶσα ἐπιστήμη τὴν ἑ ἰδίᾳ ὑποκειμένῳ θεωρίαν, ὅπερ ὄντων ἡ τῶν θείων σωμάτων ποικιλία τε καὶ τὸ θεάμματα. ὅσον δὲ ἀποτελεσματικὸν, περὶ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν προγνωσιν τῶν καθ' ἡμᾶς συμβαινόντων, καὶ τὰς ἐκείνων φορᾶς τε καὶ ἀποῤῥοίας ἑαυτῷ τέλος ποιεῖται. Ὅθεν καὶ ἐπιχειρεῖν ὄντων ἔστωσί πως. Οἱ μὲν ἓν ἡ περὶ τὴν τῶν θείων σωμάτων ποικιλίαν καὶ κάλλος θεωρία τῶν ἐφεῖῶν ἐσί τι, καὶ μέγα εἰς εὐδαιμονίαν ἀνθρώπῳ συμβαλλόμενον, εἰδεὶς νῷν ἔχων ἀμφισβητήσειεν. ἡ δὲ τῶν μελλόντων προγνωσις, ἀτεχνῶς δαιμόνιόν τι χρῆμα, καὶ τοῦ θείας μοίρας πέφυκε πλεονέκτημα. ἀλλ' εἰ τοῦτο ἔτως ἔχον ἐσὶ καὶ πᾶσιν ὁμολόγηται, πόσου ἂν τιμητέα ἀστρολογία, δι' ἧς τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις προγίνεται.

sarum genera, finis, scil. & efficiens, materia insuper & forma. Finis est causa, cujus gratia reliqua fiunt; ut sanitatis gratia corpus exercemus, & discendi causa frequentamus scholam, & divitiarum copia mercaturæ finis est. Astronomia in quantum pure contemplativa est, contemplativum habet finem (non secus ac scientiæ reliquæ pro fine habent subjecti proprii considerationem) estque cœlestium horum corporum admiranda varietas, & splendor; in quantum autem apotelesmatica, hunc sibi finem adsciscit, ut & cognoscere, & prænunciare certo possit, quid hominem in vita maneat ex eorum influentiis motuque. Unde argumentari possumus hunc in modum. Nullus opinor cui salis aliquid inest aut cerebri, scientiam de cœlestibus hisce corporibus, eorumque varietate, & pulchritudine summe exoptandum esse dubitabit. At vero futura præsentire, res est vere divina, nec non sortis Angelicæ privilegium. Quod si hoc ita se habeat, & ex confesso sit, quanti æstimanda est Astrologia, quæ viros istis beare solet.

XLIII.

2011 Ministerio de Cultura

XLIII. Ποιητικὸν δὲ αἴτιον, ἀφ' ἧς τι εἰς ὕπαρξιν ἔρχεται. οἷον τὸ κεραμεικὸν ἐκ τῆς κεραμέως, καὶ πρὸς τῆς ἡλίου τὸ φῶς. Ἐπιστήμης δὲ οἷα δὴ καὶ τεχνῶν ἁπασῶν ποιητικόν ἐστιν αἴτιον, τὸ τῆς νοὸς ὀξυδερκές τε καὶ γόνιμον διὰ τῆς συνεχοῦς ἐνεργείας. Ποιηταὶ δὲ πολλάκις καὶ ῥήτορες τὴν τῶν ἐπιστημῶν γένεσιν εἰς Θεὸν ἀναφέρουσι, καὶ ἕτω μὲν κομψευομένοις, ῥᾴστα πολλῶν καὶ καλῶν ἐπιχειρημάτων ἐκ τῆς ποιητικῆς εὑπορῆσαι αἰτίας ἀπὸ τῆς ἀστρολογίας. ἂν δὲ τὰ κομψὰ ταῦτα τοῖς ποιητικευομένοις δόξει περιττὰ, ἐκ τῆς ὑπερέχοντος τοῦ νοὸς λητέον τὸ ἐπιχείρημα, οἷον. Νοῦς μὲν ἁπάντων τοῖς ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλλιστον ὄντως καὶ τιμιώτατον, καὶ μόνον φέρειν εἰληχὼς τὴν τοῦ θείου ἐπωνυμίαν, ὡς μόνον ὢν κήρας ὑπέρτερον, τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐπικήρων ὄντων, ὅσα τῇ λογικῇ φύσει πρὸς τοῦ δημιουργήσαντος κεχάρισται. εἰ δὲ νοῦς τοιοῦτον, τίς ἕτως σκαιὸς καὶ τὴν διάνοιαν ἀμβλυωπῶν, ὅστις οὐχ ὁρᾷ ὅτι πᾶσα μὲν ἐπιστήμη, μάλιστα ἀστρολογία, γνήσιον ὅσα νοὸς ἀποκύημα ὑπάρχουσιν, ὧν ἐπιβόλους τοὺς ἀνθρώπους ὑμέναιος κρείττω καθέστηκε, τῶν γὰρ γινομένων ἕκαστον μετρεῖται τοῦ

XLIII. Causa efficiens est, à qua producitur effectus, ut à figulo figulinum, & a Sole lumen. Scientiæ autem ut & artium omnium causa est efficiens, mentis scilicet acumen, & magna quædam per crebram suam actionem generandi vis. Sæpe tamen Poëtæ & Oratores, scientiarum originem ad DEum referunt. Atque ita sane qui oratorio ceruſſo purpurarent Astronomiam, amplam splendidamque argumentorum copiam depromant è causæ efficientis penu. Sed si illæ poëtizantes elegantiæ repudiantur ab oratoribus, à mentis excellentia sumendum argumentum, ut mens omnium hercle omnium, quæ hominibus insunt, pulcherrimum est, præcipueque honorandum, solaque Divinæ vocabulo dignari solet, utpote quod sit omni fato altior, singulis aliis intra telum istius jactumque positis, quodcunque tamen genus illa sint quæ humanæ tribuit naturæ supremus Artifex. Quod si mens sit hujusmodi, quis adeo fungus sit, aut mentis captus oculis, quin videat, scientiam omnem, & Astronomiam præcipue, genuinum illum ingenii partum, homines earum compotes longe beatiores efficere? quicquid enim rerum est, totum su-

2011 Ministerio de Cultura

πέφυκε κ τὴν τ ποιητικ αἰτίᾳ πλεονότητα. πᾶν γὰρ τ ἐνεργν ἐξομοιν ἑαυτῷ ασεύδει τ πάσχον κ τὴν ἐνσαν δύναμιν.

um desumit complementum ab efficientis causæ perfectione. Patientem quippe reddere sibi similem proviribus conatur omne agens.

XLIV. Ὕλη δέ ὅσιν, ἐξ ἧς γ πέφυκε γίγνεσθαι, οἷον ἐκ τ πηλ τὸ κεράμειον, κὰ ὁ ἀνδριὰς εἰ τύχῃ ἐκ τ χαλκ. Ὅθεν ἡ τῶν πιχειρημάτων λῆψις ὅτι καταδηλ. εἰ γὰρ ὁ μὲν τῶν Ῥοδίων Κολοσὸς ἐκ χαλκ, ὁ δὲ τῶν Αἰγυπτίων Ἄνυβις ἐκ χρυσ, ασφαλὲς ἡμητέος πάντως τ τῶν Ῥοδίων Ἄνυβις. κ πὶ πάντων ἀληθεύσει μέντοι τ ἐξ ὕλης πιχείρημα, ἐκ τ κρείττονος δηλαδὴ λαμβανόμενον. ἔστ ὅτε γὰρ τ ἐκ χείρονος ὕλης διὰ τὸ ὑπερβάλλον τ τέχνης, ἢ διὰ τ χρήσιμον, ἢ γν τῷ μεγέθει τ ποσότητος ὑπερέχοντα, αἱρετώτερα εἰσὶ τῶν τὴν ὕλην πολυτελῶν. Τῆς μὲν στρολογίας ὕλη διπλῆ. ἥ τε ἐκτὸς δηλαδὴ περὶ ἣν τρέφεται, κὰ ἧς ὅτι θεωρητικὴ. ἡ ἐντὸς, ἐφ' ἧς ἵδρυται, κὰ ἣν πως μορφοῖ τε κὰ διατίθησιν, ἥτις ὅτι τ λογικὸν τ ψυχῆς μόριον. ὃ κὰ κρεῖττον ὂν τῶν λοιπῶν, τῷ τε εἶναι τ τῷ ἐνεργεῖν, κὰ τῇ ὑλότητι, κὰ τ ἐν αὐτῷ ἕξεσιν, σ μετρίαν χαρίζεται τὴν ὑπεροχήν.

XLIV. Materia est ex qua res fit, ut figulinum ex argilla, & statua ex ære forsan conflata. Atque hinc luculentæ producuntur rationes. Nam si colossus Rhodiorum ex ære constet, & Ægyptiorum Anubis ex auro, præferendus est utique Anubis colosso Rhodio. Non omnia tamen argumenta à materia desumpta, veritate nituntur. Quandoque siquidem res è viliori compositæ materia, ob ingens artificium, vel usum, vel saltem præclaras virtutes, præstantiores sunt aliis nobilissima è materia factis. Astrologiæ quidem materia duplex est; externa scil. circa quam versatur, & quam contemplatur: & interna, cui incubat & insedit, eamque format quodammodo fingitque nimirum rationalem animæ partem. Quæ cum reliquas superet parasangis multis, natura, activitate, dignitate, & habitibus, non modicam sibi conciliat eminentiam.

XLV.

2011. Ministerio de Cultura

XLV. Εἰδικὸν δὲ αἴτιον, οἱ μὲν περὶ φιλοσόφους, τὸ ἀσιῶδες καὶ μόνον οἴδασιν εἶδος, ὅπερ τῇ ὕλῃ συμφυὲν, τὴν ξ συνθέτου ἀσίαν συνίστησιν. οἷον τὸ ξ ἀνθρώπου εἶδος, τὴν Σωκράτους φέρε εἰπεῖν μορφῶσαι ὕλην, τὸ ἄνθρωπος εἶναι ἐκείνῳ χαρίζεται. Ῥήτορες δὲ καὶ τὰ συμβεβηκότα πολλάκις εἴδη καὶ τὰς μορφὰς ἀνομάζουσι καλεῖν. εἶδος ἀνθρώπου λέγοντες τὴν ξ ἀνδριάντος μορφήν. Ἐπὶ γοῦν ξ πεποιημένου εἰδικὸν ἂν εἴη αἴτιον ἡ ποιότης, καθ' ἣν μορφῶταί πως ὁ νοῦς, καὶ πρὸς τὴν ξ ἀληθοῦς φαντασίαν εὐκινητότερος καθίσταται. τὸ δὲ ἐκ ξ ἐπιχειρήματος τοιόνδε. Εἰ μὲν τὴν τῶν αἰσθήσεων ἐνέργειαν, οὐχ ὅπως ἐπαινοῦμεν, ἀλλὰ καὶ τ κατ' αὐτὴν εὖ ἐχοντα μακαρίζομεν, καὶ ταύτῃ ὡς εἰκὸς τὰ μάλιστα χαίρομεν, πῶς οὐκ ἂν ἐπαινέσαιμεν ἐπιστήμην, ἣ ὅλῃ ψυχῇ ἀσπασώμεθα, νοὸς ἐνέργειαν ὅσαν τοσοῦτον τῶν αἰσθήσεων ὑπερέχουσαν, ὅσα ψυχὴ σώματος.

XLV. Formalem autem causam philosophi essentiale appellant, & formam, quæ cum materia compositi constituit essentiam. Sic verbi gratia, forma Hominis informans Socratis materiam, efficit ut Homo sit. Oratores autem plerumque accidentia formas speciesque nominare non verentur, cum statuæ figuram dicunt hominis habere formam. Sic in proposito formalis causa dicatur qualitas illa, per quam formatur quodammodo mens, & ad veritatem concipiendam habilior redditur. Unde sic conflatur argumentum. Si sensuum acrimoniam & vigorem non solum laudamus, sed & felicem eum cui contingunt, prædicamus, iisque serio meritoque triumphamus; quam plenis buccis, & buccinis celebranda est scientia, totoque animo expetenda, quæ mentis vigor est & ἐνέργεια, tantoque sublimior sensibus, quanto est corpore animus.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΤΟΠΟΥ.

XLVI. Τὰς ἐνεργείας δὲ εἴπερ ἀνασκοπήσαιμεν, καὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λό-

LOCUS AB EFFECTU, ET OPERATIONE.

XLVI. Si operationes excutiamus, & effectus eorum de quibus

2011 Ministerio de Cultura

γὰρ τὰ ἀποτελέσματα, ἢ ἔστ' ὅπως πολλῶν καὶ καλῶν ἐπιχειρημάτων ἀπορήσομεν, ἃ μάλιστα οἰκείων τῷ Ῥήτορι. αἱ γὰρ ἐνέργειαι ἤτοι ἀποτελέσματα, σημεῖα εἰσὶν ἐξ ὧν (ὡς εἴρηται τῷ φιλοσόφῳ) ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ κοιν' Ῥήτορας συνίστανται συλλογισμοί. ἐκ τούτων γὰρ οἱ ξ' ὅτι συλλογισμοὶ. οἵπερ ἐκ τῶν ἡμῖν γνωριμωτέρων καὶ σαφεστέρων εἰώθότες λαμβάνεσθαι, ῥητορικῇ μάλλον πρόσηκεν, τῇ διὰ τῶν κοινῶν καὶ ἐνδόξων πελεθέντος πιθανουργικῇ. Εἰσὶ δὲ αἱ ἀπὸ τῶν πελεσμάτων δείξεις οὐ πᾶσαι ἀναγκαῖαι, ἀλλ' οἷαι εἰσὶν αἱ τεκμηριώδεις προσαγορευόμεναι. ὅσαι δὴ συνθενεκ τῶν ἀντιστρεφόντων λαμβάνουσαι σημεῖον. οἷον εἰ καπνὸς, ἄρα κ' πῦρ. καὶ εἰ ἡμέρα, ἄρα καὶ ἥλιος ὑπὲρ γῆν. ἐφ' ὧν ὅτιν ἀμφοτέρωθεν τ' συλλογισμὸν ἔκ τε τ' αἰτίου δηλονότι καὶ τ' αἰτιατοῦ ἀληθεύειν. Τῶν δὲ μὴ ἀντιστρεφόντων διπλοῦν ἐστὶ γένος. Τὰ μὲν γὰρ ὅτι πλέον ἐστὶ τ' αἰτιατοῦ. οἷον ἡ ὠχρότης τ' πελθεῖν. τῷ μὲν γὰρ ἡ ὠχρότης ἕπεται. οὐ μὴν κ' ἀνάπαλιν ὑποπτερυθρίης τ' ὠχρότητα, πάντως συναγαγεῖν ἐστὶ τὸ πεπονθέναι. ἐνδέχεται γὰρ κ' ἐκ φόβου, ἢ νόσου ἢ ἄλλων τινῶν

oratio instituitur, varia pulchraque argumentorum supellectile, & Oratori propria instructi erimus. Operationes enim, vel effectus signa sunt, è quibus adstipulante Philosopho creberrime Rhetorici conficiuntur syllogismi. Ex hisce quippe fiunt syllogismi qui à notioribus, & evidentioribus desumi solent, & Rhetoricæ potissimum accommodantur, quæ ex communibus, & vulgo notis, causæ conantur fidem facere. Ab effectis autem ductæ rationes non semper necessariæ sunt, at illæ solæ, quæ τεκμηριώδεις dicuntur, quæ scil. à reciprocantibus desumuntur, ut si fumus sit, utique & ignis est, si dies sit ergo & Sol supra terram. In quibus utrisque Syllogismum sive à causa, sive à causato procedentem valere constat. Quæ autem in contrarium non recurrunt, duplicia sunt. Alia quippe sunt, quæ la quàm causa patent, ut pallor à partu, nam illum sequitur pallor, non tamen vice versa, supposito pallore subinde peperisse colligimus, pallescere siquidem vel metu, vel

ὠχριᾶν.

2011 Ministerio de Cultura

ὠχριᾶσαι. ἐπὶ ἓν τέτων ὁ ἐξ διόλι μόνον ἀληθέυει συλλογισμὸς. δηλαδὴ ὁ ἐκ τ αἰτίας. Τὰ δὲ ἐπ' ἔλαττον εἰσὶ ξ αἰπατᾶ. οἷον ἡ τετοκῦα γυνὴ, ἀνδρὶ πεσπλησίακε πάνλως. ὃ μὴν ἡ πλησιάσασα ὅλως καὶ τέτοκε. καὶν τᾶθις, ὁ μὲν ξ ὅλι συλλογισμὸς ὁ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν δηλονότι, πάνλως ἀληθὴς. ὁ δὲ ξ διότι, ἤτοι ὁ ἐκ τῶν αἰτίων, ἢ ἐπ. ἔστι δὲ ὁ τόπ@ ὡς τὰ πολλὰ ὁ αὐτὸς τῷ ἀπὸ ξ τέλους, εἴπερ ἀληθὲς τ' κοινῇ φασὶ τῶν φιλοσόφων λεγόμενον ἀξίωμα. ἕκασον τ ἰδίας ἐνεργείας ἕνεκεν εἶναι. μάλισα μέντοι τᾶθ σαφὲς ἐκ τῶν τ ψυχῆς δυνάμεών τε καὶ ἕξεων. οἷα δὴ καὶ ἡ φερπθεῖσα εἰς ζήτησιν ἀσρολογία. ἐφ' ᾗ τόνδε δὴ καταστευάσαι ἐπιχείρημα. Εἰ γὰρ τοιαύτας ἀνάγκη πᾶσα εἶναι τὰς δυνάμεις, οἷα εἰσὶ καὶ τὰ φερὸς τέτων ἀποτελέσμαα, ὡς ὁ τῶν φιλοσόφων βέλεται λόγ@, καὶ ἡ φύσις σαφέσαα τῇ ἐσημέραι πείρᾳ ἐπισφραγίζεται, πῶς ἡ ἀσρολογία ἁ λυσιτελὲς τὰ ἐπωφελέσαα τῷ τῶν ἀνθρώπων φερξενᾶσα γένει; διὰ ταύτης γὰρ καὶ σρατηγὸς ἄρισα τὰ εἰς σρατηγίαν ἀνήκονα διοικεῖ, καὶ γεωργὸς ὅσα γεωργίᾳ φερσήκει, καὶ ναύτης τὰ

morbo possumus, aut id genus aliis. In his igitur Syllogismus à priori solum valet, qui scil. à causa procedit. Alia vero, cum causæ minus late patent: ut coisse eam quæ peperit cum viro necesse est, non tamen eam peperisse quæ coiit. Et in his Syllogismus à posteriori, sive ab effectis arguens, non dubitatæ censetur veritatis. Secus autem si a priori & causis. Est vero locus hic idem fere cum illo, qui à fine ducitur, si modo verum censeatur illud commune Philosophorum axioma, Propriæ operationis gratia unum quodque existere. Hoc maxime in animæ potentiis, & habitibus elucescat, ut & in argumento quod proposuimus de Astrologia; ad quam ad struendam tale colligatur ratiocinium. Si facultates enim nobiles à suis nobilibus, quos edunt effectibus, nobilitentur, quod & consensus Philosophorum, & rerum natura quotidiano sancivit experimento: quid utilius Astrologia judicetur, quæ donis ita summe salutifera universum instruit humanum genus? Hæc enim ducem regendis militibus, & arte bellica, hæc agricultura colonum, hæc nautam

εἰς

2011 Ministerio de Cultura

εἰς ναυτιλίαν ἀφορῶντα. ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκριβὴς τῶν περὶ τὴν ἰατρικὴν & φυσικὴν ἅπασαν γνῶσις, ἐκ ταύτης ἐξήρτηται. καὶ ἁπλῶς ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ταύτῃ διευθέτηται καὶ διεξάγεται. εἰ μὴ μέλλει μυρίοις διαπερφύσθαι τοῖς καθ' ἡμέραν διαμαρτήμασί τε & ἀτυχήμασι.

denique navigandi ſcientia, præſtantes reddit & eximios. Quin & accurata medicinæ, & naturæ cognitio ab hac dependent ſola, adeoque totius fere humanæ vitæ imperatrix eſt, omnisque in ea felicitatis author. Cujus ſi ſit expers, illi mille quotidie caſus ingruent, & mille mala.

ΠΕΡΙ ΤΟΠΟΥ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

XLVII. Οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχηκεν εἰς πειθὼ δύναμιν τὰ ὑπὸ τῶν παρεπομένων ἐπιχειρήματα. οἷον τόπου, χρόνου, καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ χρόνου Δημοσθένης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν πολυειδῶς ἀγωνίζεται, ἔνθα βουλόμενος παροτρῦναι τοὺς Ἀθηναίους πόλεμον ἐπενεγκεῖν ὑπὲρ Ὀλυνθίων τῷ Φιλίππῳ, φησίν. Ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. (Καὶ παρακατιών) Νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει. Τίς οὗτος; ὁ τῶν Ὀλυνθίων αὐτόματος τῇ πόλει. καὶ πάλιν. Χρὴ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὴν Φιλίππου ἀκαιρίαν, καιρὸν ἡμέτερον νομίσαντες, ἑτοίμως συναράξασθαι τοῖς πράγμασι-

DE LOCO, ET TEMPORE, ET PERSONA.

XLVII. Singularem jactant perſuadendi vim, quæ à connexis petuntur argumenta, loco, ſcil. & tempore, reliquisque. A tempore quidem Demoſthenes in Olynthiaca prima, deprompta varie intorquet vibratque argumenta. Qui cum œſtro quodam incitaret Athenienſes, & accenderet ad bellum Philippo, pro Olynthiis inferendum, ſic intonat. Tempus certe quidem, hoc, Athenienſes, emiſſa voce loquitur. Et paulo infra. Nunc autem, venit occaſio. Quæ? hæc quam offerunt Olynthii ultro civitati. Et rurſus. Statuetis omnino, Athenienſes, incommoditates Philippi veſtras eſſe commoditates, & occaſionem ſtrenue urgebitis.

XLVIII.

2011 Ministerio de Cultura

XLVIII. Ἀπὸ δὲ τ τόπ ἀπδεῖ. ξαι βελόμεν@ πῆ ποτε δεήσειε καὶ Ἀθηναίες συμπολέξαι τῷ Φιλίππῳ τὰς χείρας οἴκοι μένοντας, ἢ περιήρεσι πρὸς ἐκεῖνον καταβάντας, φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ. Ἀλλάγε μὴν ἡλίκα ὀφὴ τὰ διάφορα ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν, λόγ ᾧ πρόσθεν ἡγεῖμαι. εἰ γὰρ ἡμᾶς δεήσειε. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἄλλοθι, Εἴ τι γὰρ ἡμῶν τὴν ἐκείνῳ κακῶς ποιούντων, ὅλυνθον ἀφέλοισθε, ῥᾳδίως ἂν τὴν οἰκείαν ἐλθὼν ἀμυνεῖται. ἢ τι βοηθησάντων μόνον, καὶ τὰ ἑξῆς.

XLVIII. A loco autem demonſtrans Orator, Athenienſes non domi, ſed triremibus adverſas hoſtili ſolo debere manus cum Philippo conſerere, inquit eo loci: Quantum autem interſit hic, an illic bellum geratur, verbis nihil opus eſſe arbitror. Si enim oporteret vos ipſos &c. & alibi. Sive enim agrum ſuum à vobis eripi, vexarique paſſus, ipſe interim Olynthium ſubegerit, facile domum reverſus ſuam defendet. Sive præſidia duntaxat vos Olynthiis miſeritis &c.

XLIX. Τῷ δὲ ἀπὸ τῶν προσώπων ληψομένῳ τὰ ἐπιχειρήματα, δεήσει πολλάκις, καὶ πατρίδα τούτων ἀναμένειν, πατέρας τε, καὶ προγόνους, ἔτι δὲ καὶ παίδευσιν αὐτῶν, ἤθη τε καὶ ἡλικίαν. καὶ τὰ σώμασιν αὐτῶν ἐπιφαινόμενα σημεῖα, ὀξύτητα δηλαδὴ ῥινός. καὶ μυκτήρων εὐρύτητα, ὠχρίασιν καὶ ἐρυθρίασιν, λευκότητα, μελανότητα, καὶ τὰ καθ' ἕκαστα τούτοις ἐπίσημα. ἐκ γὰρ τούτων σχεδὸν ἁπάντων εὐπορῆσαι ἔστιν ἐκ τῶν προσώπων ἐπιχειρημάτων. Παραδείγμασι δὲ τούτων καὶ παρ' ἄλλοις ἐντεύξασθε μάλα συχνοῖς, μάλιστα δὲ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ Στεφάνου,

XLIX. A perſona vero qui rationes deſumeret, patriam ſæpe inquirere, & parentes oportet, majores, educationem inſuper & diſciplinam, mores, & ætatem, indicia notasque in corpore; acutas ſcil. patulaſve nares, pallidita-tem & rubedinem, alborem & nigrorem, ſignaque id genus alia. Ex his enim fere omnibus magnam congeramus argumentorum ſupellectilem. Horum autem exempla ubique fere obvia, quibus & omne ſcriptum redundat, maximeque Demoſthenes in oratione pro

2011 Ministerio de Cultura

καὶ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κζ Κτησιφῶντος, ἐν ᾧ Δημοσθένους κατηγορῶν πατρίδα τε καὶ ἤθη καὶ προγόνους, καὶ ἐν ἄλλοις τοιούτοις ἐπιμελῶς ἐξετάζει τὰ καθ' αὑτὸν τόπου ἐπιχειρήματα.

corona & Æschines contra Ctesiphontem, in qua Demosthenis patriam acriter perstringens, moresq; ejus & majores, & in aliis similibus iniquirens sedulo, suas rationum copias inde colligit.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΤΟΠΩΝ, ΠΕΡΙ ΙΣΟΥ, ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΤΤΟΝΟΣ.

DE LOCIS COMMUNIBUS, DE PARI, MAJORE, MINORE.

L. Ἴσον, μεῖζον, καὶ ἔλαττον, ἰδιώτατα μὲν ἐπὶ τῆς ποσότητος λέγονται. πολλάκις μέντοι καὶ ἐπὶ τὴν ποιότητα μεταφέρονται. ἃ μέντοι κυρίως ἐπ' ἐκείνης εἰσὶ λεγόμενα. Ἔστι δὲ ἴσον, τὸ ἰσοσάθμως ἑτέρῳ τινὶ μεταλαμβάνον τῆς ποσότητος. μεῖζον δὲ καὶ ἔλαττον, ἐκπώματα τούτου εἰσὶν ἐπὶ θάτερον. Τὸ μὲν ὑπερπαῖον τῷ ἴσῳ. τὸ δὲ ἐνδεὲς τούτου πίπτον. Εἴρηνται δὲ οἱ τόποι κοινοὶ, ὅτι πᾶσιν ἐφαρμόττουσι τοῖς λοιποῖς. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἴσου τοιαῦτα ἐργάσαιο τὰ ἐπιχειρήματα. (Ἐκ δὲ τοῦ πράγματος ὧδε) Ἦν γὰρ Θεμιστοκλῆς ἐν Σαλαμῖνι κατὰ Βαρβάρων, ταύτην Μιλτιάδης πρότερον κατὰ τῶν αὐτῶν ἤρετο νίκην. (Ἐπὶ δὲ τοῦ προσώπου) Ὥσπερ μὲν Ἀθηναῖοι Δημοσθένη τὸν Ῥήτορα χρυσῷ στεφάνῳ

L. Majus & minus proprie quidem de quantitate dicuntur. Non raro tamen & qualitati tribuuntur, licet non genuine. Par autem dicitur, quod eandem cum alia re quantitatem habet. Majus & minus, quæ ab eodem ex utraque parte deflectunt, illud elatione, hoc submissione. Appellantur autem loci communes, quod omnibus reliquis competant, & à pari talia extruamus argumenta. (A re gesta sic:) Qualem olim Themistocles in Salamine victoriam de Barbaris, talem Miltiades, non multum retro de iisdem reportavit. (A persona:) Ut Athenienses publice Demosthenem ornabant aurea corona,

δημοσίᾳ

2011 Ministerio de Cultura

δημοσίᾳ ἐλύμηναν, ἄτω καὶ τὸν ῥω-
μαίοις θαυμάζεσθαι δεῖ τ Κικέρωνα.
(Ἀπὸ δὲ χρόνου.) οἷον, νύκτωρ μὲν
καὶ ὁ Δόλων ἐπὶ τ ναύσταθμον κατα-
σκοπῶν κάτεισιν. ἀλλ' ὑδεὶς διὰ τὸ-
τ Δόλωνα ἐν ἥρωσιν ἔκρινε. τί οὖν
θαυμαστὸν εἰ καὶ Ὀδυσεὺς τότε ἐπόλ-
μησε; (Ἀπὸ δὲ τόπου) Εἰ δὲ ἀνδρι-
κὸν ἡγησάμε ἔργον ἔνδον ὑπὸ τείχους μύον-
τας ὑπὸ τῶν ἐπάλξεων τοὺς πολεμίους
ἀμύνασθαι, ἆρα λοιπὸν καὶ τοὺς σκορ-
πίους δρίστους νομίζειν ἥρωας, ἐξ ἀφα-
νοῦς τὰ καίρια βαλλόντας. Τὰ πολ-
λὰ μέν τοι τὰ ἐκ τ ἴσου ἐπιχειρήμα-
τα, ὅτις ὑπὸ τ ὁμοίων εἰσὶ τὰ αὐτά. τὸ
γὰρ ἴσον (ὡς εἴρηται) καὶ ἀντὶ τ ὁμοίων
ἐπὶ τ ποιότητος ὡσαὐτῶς λαμβάνεται, καὶ ἐναλλάξ. Ἐπὶ δὲ
τ ἐλάττονος τοιούτοις χρήσασθαι δυνα-
τὸν ὅτις ἐπιχειρήμασιν. ἐπὶ μὲν τ
πράγματος φέρ' εἰπεῖν. Εἰ μὲν τοὺς
χρήματα ζημιώσαντας κολάζομεν,
πῶς ἂ πολὺ μᾶλλον τοὺς εἰς αὐτὸ τὸ
σῶμα ἠσελγηκότας; (Ἀπὸ δὲ τ προσ-
ώπου) Εἰ μὲν ταῦτα παῤ ἐλευθέρων
ἀδαμῶς ἀνεχώμεθα, χολῇ γε ἂν πα-
ρὰ δούλων οἴσομεν. ἢ ὅτως. Εἰ μὲν καὶ
τοὺς τυχόντας ἐπιχειρεῖν ἀδικεῖν δεινὸν,
χαλεπώτερον πάντως τοὺς ἰδίους δεσπό-

sic etiam apud Romanos celebrandus est admiratione Cicero. (A tempore:) Nocte quidem Dolo speculabundus ad navale descendit. Sed nemo Dolonem retulit in Deorum numerum. Quis igitur Ulyssem miretur, idem qui facinus audebat? (A loco:) Si vero strenuum putetis & virile intra munitos hostem à pinnis defendere, tum Heroës illi optima tormenta bellica censendi sunt, qui ex humili quovis loco, loca expugnant, vel munitissima. Plurima tamen à pari argumenta eandem sapiunt originem cum iis, quæ ducuntur à simili. Par enim (ut superius diximus) pro simili Rhetores in qualitate sumunt, & vice versa. A minore vero talia depromantur argumenta (à re scilicet:) Si patrimoniorum decoctores puniendi sunt, quanto magis illi, qui corpus quoque suum omni prostituunt libidini. (A persona:) Si ista quidem in liberis non patimur, ægre proculdubio feremus in servis. Vel hoc modo: Si grave sit perniciem cuiquam machinari vel ex ipsa fæce, gravius certe scelus est suo Domino. (A tempore:) Si quovis tempore

2011 Ministerio de Cultura

πας. (Ἀπὸ δὲ ξ καιρῶ.) Εἰ γὰρ ἐν ἄλλῳ τινὶ καιρῷ ὑβρίζειν τῶν ἀνυποίσων ὑπείληπται, πολλῷ μᾶλλον ἐν Διονυσίοις. (Καὶ ἀπὸ ξ τόπω) Δεινὸν μὲν ἦν εἰ ἐν βεβήλῳ τόπῳ τὸ πραχθὲν ἐσκευώρητο, ἢ καθ' ἰδίαν, ἀλλὰ χαλεπώτερον δήπουθεν ἐν ἱερῷ καὶ ἐν θεάτρῳ. (Ἀπὸ δὲ ξ τρόπω) Εἰ μὲν οὖν καὶ τὸ ἁπλῶς ὑβρίσαι δεινὸν, πῶς ὃ χαλεπώτερον καὶ πληγὰς ἐπιθεῖναι, καὶ τὴν ἱερὰν περιρρῆξαι ἐσθῆτα; (Ἐκ δὲ τῆς αἰτίας.) Οἱ μὲν ἡμέτεροι προγονοι καλῶς ποιοῦντες, νόμον ἔθεντο μὴ ἐξεῖναι τοῖς καὶ δεινόν τι παθοῦσιν ὑβρίζειν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς προκαθημένους τῆς δίκης τὸ τιμηθὲν ἀναφέρειν, καὶ παρ' ἐκείνων τὴν ψῆφον παραδοκεῖν. ὁ δὲ καὶ μηδέν τι δεινὸν πεπονθὼς τὴν τῶν χειρῶν ἐν τῇ ἑορτῇ εὐδοκίμησιν, ξ ὠφελημονεῖν αἰτίας πεποίηται. Τῷ αὐτῷ δὲ λόγῳ καὶ τὰ ἀπὸ ξ μείζονος ἐργάσαιο ἐπιχειρήματα.

flagitiosum censetur conviciare, tum vel maxime Dionysiorum. (A loco:) Piaculum quidem est profano aliquo, aut privato loco moliri mortem, at omni piaculo majus est in templo, vel theatro. (A modo:) Si vel conviciari solum horrendum est, quanto intolerabilibus est maledictis verbera, & vibices addere, sacramque laniare vestem. (A causa:) Præclare quidem factum à majoribus nostris, qui lege singulos prohibuerunt ab ulciscendo illatam injuriam, causam vero ad judices ut remitterent, & ab eorum penderent calculo. At ille, nullo ne verbo quidem læsus viduarum pia elogia, in celebritate, petulantiæ suæ causam fecit. Eadem autem ratione, & à majore extruantur argumenta.

ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΟΜΟΙΟΥ.

LI. Τότε ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον καθ' αὐτὸ τῆς ποιότητος εἰσὶν ἴδια. σχεδὸν δὲ ἄμφω πρὸς ἕτερα λέγεται. ὅτε δὴ καὶ ἐπὶ τῆς ποσότητος τὸ ἴσον μεῖζον καὶ ἔλαττον. ὅμοια δ' ἂν ἐκεῖ-

DE SIMILI ET DISSIMILI.

LI. Simile & dissimile ad qualitatem proprie pertinet. Amboque ad alia, quadam affinitate referuntur; non secus ac in quantitate per majus & minus. Similia igi-

να

2011 Ministerio de Cultura

ναρήτεον, ἢ κοινωνίαν τινὰ ποιότητα ἔλαχεν, ἢ ἀναλογίαν πρὸς ἄλληλα. ἀνόμοια δὲ, τὰ μὴ κατὰ τὸ αὐτὸν κοινωνοῦντα λόγον. οἷον ὅμοιον μὲν ψιμμυθίῳ ἡ χιών· ἀμφότερα γὰρ λευκά. εἰ γὰρ θάτερον διακέλευκον ὄψεως, καὶ θάτερον. καὶ πάλιν. ὅμοιον μὲν τῇ ὑγείᾳ παιδεία. καθάπερ γὰρ φυλακτικὸν σώματος ἡ ὑγεία, οὕτω τῆς ψυχῆς φυλακτικὸν πεφυκέναι ἡ παιδεία. ἢ οὕτως. ὥσπερ ἐν στρατοπέδῳ ὁ στρατηγὸς, οὕτως ἐν βίῳ παιδεία. ὅτε μὲν οὖν ἄνευ στρατηγοῦ ἐν στρατοπέδῳ ὄχλον εὐταξία, ὅτε παιδείας ἐκτὸς ἐν βίῳ ὄχλος κοσμιότης. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀνομοίων οὕτως. Οὐ ταὐτὸν ὄχλος περὶ θεοῦ λέγειν, καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν τινὸς διαλέγεσθαι. ἐκεῖνα μὲν γὰρ τοῖς αἰσθήσεσι μεταλαμβάνεται, παρ' ὧν καὶ πέφυκε κρίνεσθαι. τὸ δὲ θεῖον ὅσον τῶν ὑλικῶν τούτων διέστηκε, τοσοῦτον ἡμῶν τὸ ἡγεμονικὸν ὑπερβέβηκεν. ὅτε σαρκὸς ὂν ψαυστὸν, ὅτε ἀκοῆς παθητὸν, ὅτε ὀφθαλμοῖς ὁρατὸν, ὅτε φωνῇ ῥητόν. διὸ οὐδὲ πάντος τὸ περὶ θεοῦ φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ἐν θεωρίᾳ διαβεβηκόσι, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα κεκαθαρμένοις. καὶ τούτοις οὐκ ἐκ τῶν καθ' αὐτὸ τὸ θεῖον λεπτὸν, ἀλλὰ τῶν περὶ αὐτὸ, ἢ φησὶν ὁ θεολόγος

tur dicenda ſunt ea quæ in aliqua conveniunt qualitate, vel analogiam habent ad ſe invicem. Ut ceruſſa nivis ſimilitudinem gerit, quippe quod candida ſunt ambo. quod ſi alterum diſſipet viſum, utique & alterum. Et rurſus. Sanitati ſimilis eſt diſciplina. Quemadmodum enim ſanitas conſervat corpus, ſic & animum diſciplina. Ut in exercitu Imperator, ſic in vita literæ. Nam ſine duce inordinata, effuſa & incondita ſit oportet acies, vita quoque ſine literis, inculta & horrida. A diſſimili vero hunc in modum. Non idem eſt de DEO & terrenis hiſce differere. Hæc enim à ſenſibus & percipiuntur & judicantur. Deus autem quantum à ſordibus hiſce & fæculentis diſtat, tantum & intellectus dominium, mentisque aciem ſuperat. Qui tactu purior eſt, auditu ſubtilior, viſu clarior, omnique linguæ conatu major. Ideoque de Deo philoſophari non cujusvis eſt, ſed viri ſolum peritiore doctrina ſubacti, conceptu ſubtili, animaque defæcata, & corpore.

2011 Ministerio de Cultura

φωνή. καὶ ὅτως. Ἀνόμοιον μὲν εἰ καὶ μὴ κῆ πάντα ποίμνης ἄρχειν καὶ ἅπασατεῖν ψυχαῖς. οἷον ὁ Θεολόγος ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. Οὐκ ὤμην ἴσον εἶναι ἐδὲ νῦν οἶομαι, ποίμνης ἄρχειν καὶ ἀνθρώπων ἅπασατεῖν ψυχαῖς, καὶ τὰ ὅμοια.

Nec ipsam tamen Divinam naturam per se, sed quædam circa eam assequi cogitatione valeat, ut vox Theologi innuit. Et sic. Dissimile quidem prorsus est oves curare & animas. Sic inquit Gregorius in Apologia. Non idem opinor esse, nec unquam sum opinatus, gregem curare, hominumque invigilare animis &c.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ.

LII. Τετραμερῆ τὴν τῶν ἀντικειμένων διανομὴν οἱ περὶ τοὺς φιλοσόφους ἀξιοῦσι γίγνεσθαι. ἢ γὰρ καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως ἀντίθεσει. οἷον, ἥδεται, οὐχ ἥδεται. ἢ εὐνομεῖται, ἢ οὐκ εὐνομεῖται. ἢ ἐναντιώσεως ἀντιθέσει. οἷον, χρηστὸς, ἢ φαῦλος. ἢ καθ' ἕξιν καὶ στέρησιν. ὡς ὄψις, τυφλότης. ἀπουσία, παρουσία. ἢ ὡς τὰ πρός τι. οἷον ἄρχων, ἀρχόμενος. διδάσκων, διδασκόμενος. πατὴρ, υἱός. Ἐπὶ τούτων δ' ἂν ἀπάντων ὅταν ἐπιχειρῶντας θατέρῳ τῶν ἀντικειμένων ὁμολογουμένῳ, ἢ ὑποτιθεμένῳ, ἐπὶ θάτερον τῶν ἀντικειμένων ἐπισυναγαγεῖν τὸ ἀντικείμενον. οἷον φέρε εἰπεῖν. Ἐπὶ τῶν κατ' ἀπόφασιν καὶ κατάφασιν λεγομένων. εἰ τὸ ἥδεσθαι ἐστὶν εὐδαιμονεῖν, τὸ μὴ ἥδεσθαι οὐκ ἔσται εὐδαιμονία. ἢ ὅτως, ὃ καὶ μᾶλλον ἐ-

DE OPPOSITIS.

LII. Quadripartitam esse oppositorum distributionem existimant Philosophi, vel enim affirmantia & negantia opponuntur, ut, placet, non placet: bene regit, non bene regit; vel contraria, ut bonus & malus. Vel positiva & privativa, ut visus & cœcitas. Vel relata ut Rex & subditus; doctor, discipulus; pater, filius. Ex omnibus hisce argumenta petuntur, si ex altero oppositorum concesso, colligamus alterum; ut exempli gratia, in oppositis contradicentibus; si voluptas fælicitas sit, certe quæ non est voluptas, nec est fælicitas. Vel sic: Si bene administrata civitas sit beata, sane quæ nullo administratur consilio, non est beata. In oppositis autem contra-

2011 Ministerio de Cultura

ςὶν ἀληθέσερον. εἰ τὸ ἐυνομεῖσθαι ἄςὶν ἐυπραγία πόλεως, ἢ μὴ ἐυνομεμένη πόλις ἂν ἐυπραγήσει. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων ὅτως. εἰ τὰς χρησὰς προσήκει φιλεῖν, μισεῖν ἕπεται τὰς φαύλας. καὶ εἰ τὰς κακῶς δράσαντας ἀμυνόμεθα, τὰς εὐεργετήσαντας ἀντευεργετεῖν ὀφείλομεν. Καὶ ἐπὶ τῶν κατ' στέρησιν. Εἰ μὲν ἡ τυφλότης λύπης ἄσκεπτον, καὶ ἡ ὅρασις ἡδονῆς ἔσαι πρόξενον. καὶ ὥσπερ ἡ κατὰ στρατηγὸν ἀπειρία ἀταξίαν ἐμποιεῖ τοῖς στρατευομένοις, ὅτως ἡ παρεσία τ' ἐκείνων εὐταξίας αἰτία καθέσηκεν. Ἐπὶ δὲ τῶν πρός τι ὅτω. καθάπερ τῷ ἄρχοντι εὖ ποιεῖν προσήκειν ἡγόμεθα, ὅτω καὶ τῷ δεχομένῳ παρ' ἐκείνου εὖ πάσχειν. καὶ εἰ τῷ διδάσκοντι λέγειν προσήκει, καὶ τοῖς διδασκομένοις ἕπεται τὸ διὰ σιγῆς ἀκροᾶσθαι.

riis ſic. Si proſequendi ſunt amore Boni, odio certe proſequendi ſunt mali: &, ſi inimicis benefacimus, tum noſtros benefactores viciſſim compenſare debemus. In oppoſitis quoque privantibus. Si cœcitas triſtitiæ cauſa ſit, erit utique & viſus voluptatis: & velut abſentia Imperatoris militum deturbat ordinem, ſic & præſentia inſtruit eundem & componit. In oppoſitis autem relativis hunc in modum: Si Regis eſt benefacere, tum ſubditorum erit, beneficio affici. Et, ſi doctori ſolum loqui conveniat, filentium ſane diſcipulis imperandum eſt.

ΠΕΡΙ ΑΞΙΩΣΕΩΣ ΕΙΤΟΥΝ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ.

LIII. Ἡ ἀξίωσις (ἣν δὲ κεκλημένον ἔωθεν ὁ Ἀριστοτέλης πολλαχὸ καλεῖν) δόξα ἐστὶν, ἤτοι ὑπόληψις τινὸς ἢ τινων περί τινος ἔχειν ὅτως, ἢ μὴ ἔχειν. Ἔστι δὲ προκριτέα μᾶλλον, ἢ μᾶλλον κοινὴ. καὶ ἢ γὰρ ἡ τῶν σοφωτέρων καὶ φρονιμωτέρων, καὶ τούτων ἢ πάντων, ἢ

DE AUTHORITATE SEU TESTIMONIO.

LIII. Authoritas (quam & cenſuram ſæpe vocare ſolet Ariſtoteles) opinio eſt unius, aut plurium de re aliqua probabili. Teſtimoniorum autem ea præferenda ſunt, quæ vulgo recepta ſunt, & quæ

τῶν

2011 Ministerio de Cultura

τῶν πολλῶν. ἢ τῶν γνωριμωτάτων, καὶ δόξαν φερόντων παρ' ἃ ἡ ἀμφισβήτησις προσβάλλεται. προσβάλλεται δὲ πρὸς πειθὼ τὰ μάλιστα καὶ ἡ τῶν ἀνταγωνιστῶν δόξα, ἢ τῶν ἀποδεχομένων ἐκείνοις, ἐπειδὰν δηλαδὴ τοιαῦτα δοξάζοντας δείξωμεν τοὺς ἀνταγωνιζομένους, οἷα ἡμεῖς φαμὲν. ἢ τοὺς παρ' ἐκείνους μέγα εἰληχότας ὄνομα. ἔστι γὰρ οἷσιν μάρτυρας αὐτοὺς τῶν λεγομένων ἐπάγειν. Τὰ δὲ ἐντεῦθεν ἐπιχειρήματα, τοιαῦτα. Καὶ οὐκ ἡμεῖς μισοῦμεν μόνον καὶ κακῶς ποιοῦμεν τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ Λακεδαιμόνιοι δίκαιον εἶναι τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὅτως. Οὐ μόνον οἱ Ἕλληνες τοὺς νεωτερίζοντας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μυσάττονται, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὅσα τὴν τῶν χριστιανῶν προσβεύουσι θρησκείαν. καὶ τὸ τοῦ Θεοφυλάκτου, ὅτι τὸ θνήσκειν, τέλος μᾶλλον, ἢ αἰτία δὲ τῶν ἀναιρῶν. οὐ γὰρ ποιεῖ, φησὶν, ὁ δημιουργὸς ἐπὶ τὸ χεῖρον τὰ δημιουργήματα. εἰ γοῦν τὸ θνήσκειν ἀπὸ τοῦ δημιουργοῦ κέκριται, οὐκ ἔσται ἐπὶ τοῦ χρείττονος εἰς τὸ χεῖρον διάλυσις. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χείρονος εἰς τὸ κρεῖττον μετάστασις. Εὐπορήσομεν δὲ τῶν ἀξιώσεων, καὶ ἐξ ὧν οἱ πάλαι φιλόσοφοι συγγε-

vel doctiorum sunt, vel prudentiorum, vel omnium, vel plurium, eorumque qui famosiores sunt, & in vulgi oculis positi, quorum testimonia maxime causæ prosunt. Ad fidem autem faciendam non minus confert adversariorum Authoritas, vel eorum quibus adstipulantur ipsi, cum nimirum adversarios ipsos nobiscum consentire dicamus, vel saltem eos, quorum nomina tam magna sunt apud Adversarios. Illi ipsi enim authoritatem dictis afferre possunt. Argumenta autem hinc desumpta talia sint. Et nos non solum odio prosequimur & injuria afficimus inimicos, sed etiam Athenienses & Lacedæmonii, qui pœnas iis infligere justum censent. Vel sic. Non Græci solum in eos inardescunt, qui nova moliuntur in Ecclesia, sed & omnes gentes, quicunque Christiana instituuntur religione. Sic & illud Theophylacti: Mors est finis potius malorum, quam causa, non enim, inquit, æternus artifex opificia sua in pejus faciet proruere. Si mors itaque statuatur à DEO, non erit à præstantiori in pejus dissolutio, sed à deteriore in præstantius. Testimoniorum autem copia petenda est ex Philosophorum scriptis, & ex iis,

γράφασι,

2011 Ministerio de Cultura

χράφασι, καὶ ἀπὸ τ καθ' ἡμέραν ἐπολήψεως, καὶ τούτων ἢ πάντων, ἢ τῶν γνωριμωτέρων καὶ φρονιμωτέρων.

quæ communi comprobantur conſenſu, vel omnium, vel ſapientiorum, & prudentiorum.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

LIV. Ἐξεθέμεθα ὧν ξὺν Θεῷ μέχρι τῆδε οὓς ἀνωτέρω ἀπηριθμησάμεθα ἐσμὲν τόπους, καὶ ὡς παρ' ἐκείνων λητέα εἴη ἐπιχειρήματα, ἐμοὶ δοκεῖ ἀποχρώντως εἰρῆσθαι, τῷ γε συντετμημένῳ τ συγγράμματος, καὶ πρὸς ἀκροατὰς φιλοπονεῖν μὴ κατοκνοῦντας. Ἐχόμενον δ' ἤδη εἰπεῖν καὶ περὶ τῶν τελικῶν κεφαλαίων, ἅπερ εἰσὶ κατά γε Ἀριστοτέλη, τὸ δίκαιον. τὸ νόμιμον. τὸ συμφέρον. τὸ καλὸν. τὸ ἡδύ. τὸ δυνατόν. τοιαῦτα γὰρ ἐπειδὰν δείξωμεν, ἐφ' ἃ παρακαλῶμεν, ἢ τἀναντία τούτοις, παρ' ὧν ἀποτρέπομεν, ῥᾷστα τ σκοπῷ πεπυχηκότες ἐσόμεθα. Ἔστι γὰρ ὡς εἰπεῖν τάδε, καὶ ἀμελίκτου ψυχῆς εἰς ἐπιείκειαν θέλγητρα, καὶ ἱκανὰ πρὸς πειθὼ παρορμήματα.

DE CAPITIBUS FINALIBUS.

LIV. Locos illos ſuperius commemoratos hactenus expoſuimus, & quo modo ex iſtis argumenta ſumantur, abunde pro rei compendio, & Auditorum indefeſſa diligentia, dixiſſe videmur. Sequitur ut de capitibus finalibus diſſeramus quæ ab Ariſtotele enumerantur iſta: Juſtum, legitimum, utile, honeſtum, jucundum, poſſibile. His enim rationes ſi innitantur noſtræ cum ſuademus, aut horum contrariis cum diſſuademus, facile finem aſſequemur noſtrum. Hæc ſiquidem immitem turbidumque demulcebunt animum, ſedabunt affectus, pacata reddent omnia, fidemque conciliabunt.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.

LV. Δίκαιον μὲν οὖν ἐστιν (ἅπερ Ἀριστοτέλει ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον Ῥητορικῇ ὥρισται) τὸ πάντων ἢ τινῶν ἢ γῆν τῶν πολιτῶν ἔθος ἄγραφον διορίζον τὰ

DE JUSTO.

LV. Juſtum eſt (ut Ariſtoteles in ſua ad Alexandrum Rhetorica finivit) omnium, aut aliquorum non ſcripta conſuetudo, honeſta, tur-

2011 Ministerio de Cultura

καλὰ καὶ αἰσχρὰ. Τοιοῦτον δὲ ὄν τὸ γονέας τιμᾶν, φίλους εὖ ποιεῖν, τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀντιδιδόναι, καὶ ὅσα τούτοις ὁμοιωτήσια. ἐκ φύσεως γὰρ ταῦτα, καὶ οὐχ ὑπ' ἐγγεγράφων νόμων οἱ ἄνθρωποι πείθειν ἐπάγονται. Κατασκευάσαιο δὲ τὸ δίκαιον, ἢ ἀπὸ τοῦ προσώπου, ἢ ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου καὶ ἐνδόξου. Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ προσώπου, οἷον, Θηβαίοις δίκαιον ἐλεεῖν, καὶ τὰς ἐνόντα τρόπον χεῖρα ὀρέγειν ἀπαιτεῖσθαι. Ἕλληνες γὰρ καὶ ἡμῖν φίλοι, ὁμόφυλοι προσέτι καὶ ἀσυγγένετοι. ἀλλὰ καὶ εὐεργέται εἰ ἄτω τύχοι. (Ἀπὸ δὲ τοῦ πράγματος) ὅτι ἴσον ἢ καθ' ἀξίαν καὶ τοῖς πᾶσιν, ἢ γοῦν τοῖς δικαιοτέροις τοιοῦτον ὑπειλημμένον. οἷον ἡγοῦ δίκαιον, ὥσπερ τοῦ κτᾶσθαι οὕτω καὶ τοῦ φιλίας τοῦ παρεικῆς κληρονομεῖν: (Ἀπὸ δὲ τοῦ ὁμοίου) ὥσπερ δίκαιον νομίζομεν τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον προσήκει μιμεῖσθαι τοὺς υἱοὺς τὰς τῶν πατέρων πράξεις. (Ἐκ δὲ ἐναντίου) ὥσπερ ἐν εἰρήνης καιρῷ ἡσυχίαν ἄγειν τοὺς στρατιώτας καὶ εἰς ἡδονὰς ἀνεῖσθαι δίκαιον ὑπειλῆφθαι, οὕτως ἐν καιρῷ πολέμου ἐνεργοὺς εἶναι, καὶ ἡδονῶν ἀπέχεσθαι. (Ἀπὸ δὲ ἐνδόξου) οὐδεὶς τῶν ἀφ' οὗ γε-

piaque determinans. Tale eſt illud, parentes honorare, amicis benefacere, benefactoribus gratias referre, & hiſce ſimlia. Hæc enim Natura, non lex ſcripta hominibus imperat. Confirmatur autem juſtum, vel à perſona, vel à re, vel à ſimili, vel contrario, & probabili. A perſona ſic. Juſtum eſt Thebanos ut commiſereamur, iisque manus adjutrices porrigamus. Nam & Græci ſunt & indigenæ, amici inſuper & vicini, addam etiam benefici. (A re hoc modo:) Juſtum eſt ut non divitiarum modo, ſed etiam amoris paterni hæres ſis. (A ſimili:) ſicut in pace milites ſe jucunditati dare & ferias agere juſtum cenſetur, ſic & in bello otium, & ignaviam excutere. (A probabili:) Nullus unquam mortalium extitit, qui juſtum non judicavit beneficiis gratias rependere. Quod ſi ex hoc

γόνατιν

2011 Ministerio de Cultura

γόνασιν ἄνθρωποι, ἔυρηται, ὃς δίκαιον ἢ ἂν ἔχοιμι τοῖς ἐυεργέτας χάριν ἀποδίδοναι. Εἰ δέ ποτε ἀνασκευάσαι τῷ δικαίῳ βουλώμεθα, τοῖς ἐναντίοις τῶν εἰρημένων χρησόμεθα.

loco refutare velimus, & deſtruere, quæ jam dictis contrariantur uſurpanda ſunt.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΜΙΜΟΥ.

LVI. Ἐπειδὴ δὲ νόμῳ ὄρον ὁμολόγημα πόλεως κοινὸν διὰ γραμμάτων προσάπτον, πῶς χρὴ πράττειν ἕκαστα, τῷ φιλοσόφῳ ὥρισται. νόμιμον ἂν εἴη πᾶν τὸ κατὰ νόμον πραττόμενον. ὑποβέβηκε δὲ τῷ δικαίῳ τὸ νόμιμον, οἷα ἐκείνου πᾶσι κοινοῦ ὄντος ἀκολουθία τῆς φύσεως, τὸ δὲ ἔθνει τινὶ, ἢ πολιτείᾳ καὶ κατὰ δόξαν τῶν πολιτευομένων τὸ κῦρος ἔσχηκεν. Ἔστι δὲ τῶν ἀτέχνων πίστεων, ἅτε δὴ καὶ ὅσα εἰς νόμους καὶ συνθήκας ἀνήκουσιν ἐπιχειρήματα. λαμβάνειν μέντοι τὴν σύστασιν ἐνδέχεται, πρῶτον μὲν, εἰ τοῦθ' ὃ ἀγορεύει ὀρθῶς ἔχον καὶ προσηκόντως δείξωμεν. εἶτα καὶ ἔνδοξον, ἢ τὴν τῶν πολλῶν κρίσιν, ἢ γοῦν τῶν σοφωτέρων. καὶ ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν γέγραπται, τοῦ τε ποιότητος καὶ διανοίας τοῦ γράψαντος. Ἀπὸ μὲν τοῦ διαγορευομένου ὅτῳ συνίσησι τὸ νόμου Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. Ἀπὸ

DE LEGITIMO.

LVI. Cum lex à Philoſopho finiatur communis civitatis conſenſus, qui ſcriptis præceperit, quomodo unum quodque agendum eſt. Illud utique legitimum cenſetur, quod ad legis normam efficitur. Legitimum autem ſub juſto continetur, hoc enim naturalis ratio, & innata vis inter omnes homines conſtituit, illud autem Genti alicui, aut Reipublicæ & ſecundum arbitria Remp. gerentium appropriatur. Eſtque argumentum inartificiale, ſicut etiam omnia quæ ad leges, aut pacta pertinent. Arguere tamen & ſtabilire inde licet. Primum ſi quod in lege jubetur, rectum eſſe ac conveniens dicemus: deinde ſi multorũ comprobetur judicio, aut ſaltem ſapientiorum. A tempore inſuper, quo lata erat lex, & à viri diſpoſitione menteque, qui eam ſancivit, ratiocinemur. Ab eo quod jubetur; ſic legem Demoſthenes commendat in oratione adverſus Leptinem.

2011 Ministerio de Cultura

ετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ καταμαν-
θάνετε, ὅτι ἐνταῦθα ἔνι καὶ τὰς ἀξίους
ἔχειν τὰ δοθέντα. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀπὸ
δὲ τῆς ἐνδόξου ἐμπεδῶται παρ' αὐτῷ τὸ-
τῳ ὁ νόμος ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. Ἀκού-
ετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῦ νόμου τὴν φι-
λανθρωπίας, ὡς οὐδὲ τοὺς δούλους ὑβρί-
ζεσθαι ἀξιοῖ; εἰ οὖν πρὸς Θεοῦ, καὶ τὰ
λοιπά. εἶτα βραχαλιὼν ἐπιφέρει.
Τὸν τοίνυν οὐ μόνον τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκι-
μοῦντα νόμον, ἀλλὰ καὶ μόνον τοῖς Βαρ-
βάροις, εὖ δ' ἴσθ' ἂν ἔχειν σκοπεῖσθαι
βραδέως, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀπὸ δὲ τοῦ
χρόνου, Οὐ γὰρ χθὲς ἢ πρώην ὁ πα-
ρὼν οὗτοσὶ γέγραπται νόμος. ἀλλὰ
μακρᾷ καὶ πολυετεῖ παρίδῳ τοῦ χρόνου,
καὶ μόνον πολλῶν καὶ σοφωτάτων ἀν-
δρῶν τυγχάνει βεβαιωθείς. καὶ οὐκ
ἄν τις τὰ νῦν εἴποι αὐτὸν μὴ καλῶς ἐ-
χειρέναι. Ἀπὸ δὲ τοῦ ποιότητος καὶ τῆς
διανοίας τοῦ χράψαντος συνίσησιν ἐν τῷ
κατ' Δημοχαρέτους. Εἰπέ μοι τί δεινόν-
των πάντες ἂν ἀκούσαντες φήσετε, καὶ
τί ἂν μάλιστα ἀπεύξαισθε; καὶ τὰ
λοιπά.

Auditis, Athenienſes, & intelligitis, cautum hic eſſe, ut & digni quæ data ſunt teneant &c. A comprobatione autem ſtabilitur lex apud eundem in oratione adverſus Midiam. Auditis, Athenienſes, humanitatem legis, quæ nec ſervos affici contumeliis ſinit. Quis igitur per Deos &c. Deinde paulo poſt infert: Eam legem igitur non tantum apud Græcos celebrem, ſed Barbarorum etiam approbatione dignam, is qui violat quonam ſupplicio ſit afficiendus, conſiderate. A tempore autem ſic. Non enim heri, aut triduum lex hæc nata eſt, ſed multis retro ſeculis, & à viris ſapientiſſimis comprobata, nec quisquam è recentioribus iniquam eam aſſerat. A qualitate menteque legislatoris commendatur in oratione adverſus Democratem. Dicite mihi quid omnium graviſſimum eſt, & quid maxime averſamini &c.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ.

LVII. Τὸ μὲν συμφέρον ὁ Ἀριστοτέ-
λης ἀνωτέρω ὑπὸ τὸ ἀγαθὸν ἔταξεν.
Ἔστι δὲ κυρίως συμφέρον τὸ ἀγαθόν π-

AB UTILI.

LVII. Utile quidem Ariſtoteles ſub bono collocavit. Eſt autem proprie utile, alicujus boni coneiliatio.

2011 Ministerio de Cultura

γ@. πορισικὸν. τῦτο δὲ τέτραχα δυ-
νατὸν γενέσθαι. ἢ διὰ τ φυλακῆς τῶν
παρόντων. ἢ διὰ τ παραπορήσεως
τῶν μὴ προσόντων ἀγαθῶν. ἢ γὰρ τῶν
ἐναντίων ὄντι κωλυτικὸν. καὶ τῦτο δι-
χῶς. ἢ διὰ τέτων ἐκκλίνομεν τὰ ἐπι-
κύνδυνα τῶν βλαβερῶν. ἢ ὅτι τὰ προς-
δοκώμενα διαφεύγομεν. Κατασκευ-
άζεται δὲ μάλιστα τὸ συμφέρον ἀπὸ
τῶν ἐμβάσεων, ἐπειδὰν δή πῦ δείξω-
μεν τὸ ἐκβησόμενον ἡμῖν τε συνοῖσον, τὸ
δὲ ἐναντίον τέτῦ ζημίαν ἡμῖν πεοξενῆ-
σον ἢ τὴν τυχῦσαν. ὅπερ ὁ Ῥήτωρ ἐ-
φιλοπεχνήσατο ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀ-
λυνθίων. ἔνθα δείκνυσιν ἡλίκα γε εἰ-
σὶ τὰ διάφορα, τ πόλεμον ἢ τὴ Ἀτ-
τικῆς ἢ Θρᾴκης συγκροτηθῆναι. Εἰ
δὲ πρὸς τέτῳ καὶ τὸ ἡμῖν συνοῖσον, καὶ
τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρὸν καὶ ἐπιζήμιον δεί-
ξωμεν, μᾶλλον ἐσόμεθα τὺς ἀκροα-
τὰς εἰς πειθὼ παρελκύσαντες. Τοιῦτον
δὲ ἐστιν, ὅπερ οἱ τῶν Κερκυρέων πρέσβεις
κέχρηνται πρὸς Θουκυδίδη. Καὶ σκέ-
ψασθε τ εὐπραξίας ἀπανιώπερα καὶ
τὰ ἑξῆς. Κατασκευάζεται δὲ πρὸς
πᾶσα τὸ συμφέρον, ἀπὸ τ χρόνυ, εἰ
δείξωμεν ὐχ ὅπως ἐπὶ τ παρόντος,
ἀλλὰ καὶ εἰς τ ἔπειτα συνοῖσον τοῖς ὑ-
πάρχυσι. καὶ προσέτι ἐκ πολλῶν παραδειγμά-

Hæc vero quatuor fit modis, vel præsentium bonorum conservatione, vel absentium quæstu & conquisitone, vel malorum propulsatione, idque dupliciter, vel enim instantia mala declinamus, vel futura evitamus. Utile autem præcipue demonstratur ab occurrentibus, vel eventis, cum nimirum illud salutare esse quod eveniet dicamus; contrarium autem haud levi damno nos afficiet. Hoc pulchre quidem depinxit orator in prima pro Olynthiis oratione, ubi quantum interest ostendit, an in Attica vel Thracia gerendum bellum. Quod si ad nostrum facere emolumentum, at inimicorum damnum ostendamus, Auditorum fidem maxime conciliabimus. Tale quidpiam usurpatur à Cercyreorum legatis apud Thucydidem. Perpendite vero nonnulla è rebus fæliciter gestis &c. Præterea Utile confirmatur à tempore, si non jam solum, sed in posterum uberrimos allaturum fructus dicamus: ultimoque ab exemplis, quorum

2011 Ministerio de Cultura

των. οἷς μάλα πολλοῖς ἐντεύξεσθε ᾠδάς τε Δημοσθένει, καὶ τοῖς λοιποῖς ῥήτορσι.

infinita copia tum apud Demosthenem, & alios oratores.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΥΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΥ.

LVIII. Ἐπεὶ δὲ ἕκαστος ἕνεκά τ ἐργάζεταί, καὶ οὐδεὶς τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρήσειεν, εἰκότως εἰς ῥήτορας καὶ ὁ περὶ δυνατοῦ καὶ ἀδυνάτου λόγος ἀνήκει. Δυνατὸν οὖν καὶ ῥάδιον καταστκευάσομεν τὸ προτεθὲν, Πρῶτον μὲν ἐξ αὐτῆς τ ὑπ ζητουμένου φύσεως, εἴγε παντὶ ἀλωτὸν καὶ πόνῳ μάλα βραχεῖ, καὶ δαπάνῃ καὶ χρόνῳ θηρᾶσιμον. Εἶτα ἔκ τε τ ἡμετέρας ἰσχύος, καὶ τ τῶν ἀντικειμένων ἀσθενείας, ἰσχυροὺς δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς δείξομεν, ἔκ τε τ φυλακῆς τ πόλεως, τῶν τε ἐξαγομένων καὶ εἰσαγομένων ἐν αὐτῇ. καὶ προσέτι ἐξ εὐπορίας χρημάτων, φίλων, συμμάχων, καὶ ἀνδρῶν τὰ πολεμικὰ μάλιστα ἠσκημένων. κ ταῦτα καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων. Τὰ μὲν ἡμέτερα δηλαδὴ φέροντες, τὰ δὲ τῶν ἐναντίων ἐλαττοῦντες τε καὶ καθαιροῦντες. σκεπτέον δὲ καὶ ὡς ἂν πρὸς ἀλλήλους ἔχωσιν, οἵ τε σύμμαχοι καὶ πολῖται. ἐκ γὰρ τ τούτων συμπνοίας τε καὶ συμψυχίας τὸ δυνατὸν μάλιστα κατασκευάζεται τ πόλεως, ὡς καὶ

DE POSSIBILI ET FACILI.

LVIII. Cum autem quisque alicujus rei gratia operetur, nec ullus impossibilia demonstrare conetur, ad Rhetores non immerito spectat de possibili, & impossibili, tractare. Rem igitur possibilem & facilem demonstremus, primum ex ipsa rei natura, si nimirum quilibet eam minimo labore, brevi tempore, & impensa obtineat. Deinde a viribus nostris, & adversantium imbecillitate, nos autem fortes validosque ostendamus, vel ex civitatis custodiis, & proventuum copiis, nec non ex abundantia pecuniæ, amicorum, sociorum, & virorum ad bellum paratissimorum. Sic etiam à contrariis, cum nostra verbis adaugeamus, adversantia autem deprimamus, & proculcemus. Perpendendus est insuper mutuus ille civium & commilitonum respectus & amor. Ex eorum enim consensu, & concordia civitatis maxime confirmetur po-

τὴν αν-

2011 Ministerio de Cultura

ξυναντίον ἐκ τ διχονοίας τῶν ζητῶν. οἷόν ἐ ὅτι τὸ Δημοσθενικὸν ἐκεῖνο ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων. ἔνθα τὴν τ Φιλίππου δύναμιν ὡς ἀκαταμάχητον δεδοικότας τὰς Ἀθηναίους, ὁ Ῥήτωρ ἀναθαῤῥύνει, ἐ πρὸς τ καθ' ἑκάτερα πόλεμον ἀνεγείρει. διελὼν γὰρ ἐ κατακερματίσας πρὸς μέρη τὴν ἐκείνου δυναστείαν, διέλυσεν. ἄπιστον μὲν ἐκεῖνον δεικνὺς τοῖς συμμάχοις τὰς δὲ τῶν πραγμάτων ἐφεστηκότας, σκαιοὺς τὰς γνώμας ἐ ἐπιβούλους διακειμένους, ἅπερ ἐκεῖνῳ διέξεισι περὶ Θετταλῶν. Παίονας δὲ καὶ Ἰλλυριούς, οἷς ἐκεῖνος τὰ μάλιστα ἐνεμβρύνετο, ἐλευθερίαν ζῆν ἔφη, καὶ αὐτὴν ἐ Φίλιππος φέρειν τὴν ἐκείνου ὠμότητα. τοῦτ' αὐτὸ ἐ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ, ἐ Θουκυδίδης ἐν τ Σικελικαῖς δημηγορίαις κατεσκεύασεν.

tentia, ſicut contrarium ex diſſidiis, & diſcordia ejus. Tale eſt Demoſthenis, cum illud in prima pro Olynthiis oratione, ubi corroborat, animatque Athenienſes orator potentiam Philippi inexpugnabilem metuentes, eosque incitat, & accendit ad manus cum eo conſerendas; diſtrahens ſiquidem & in minutiſſimas ſecans partes ejus potentiam, ſic tandem diſſoluit, & diſſipavit. Philippum infidum demonſtrans militibus, magiſtratus autem animis lævis eſſe, ſceleriſque & fraudis artifices, quod in Theſſalis ſatis compertum eſt. Pæonas inſuper & Illyrios, quibus ille tam magnifice gloriatur, immunes liberosque vivere promiſit, cum tamen inſolenti ejus affligentur tyrannide. Hoc ipſum & Iſocrates in panegyrica, & Thucydides in Sicilicis orationibus exornarunt.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ.

LIX. Τὸ καλὸν ὅτι ἐ δι' αὐτὸ αἱρετὸν ὄν, ἐπαινετόν ἐστιν, ἢ ὅτι ἡδύ, ἢ ὅτι ἀγαθόν, ἐ ὑμεῖς οἴδατε ἀνωτέρω ὁμοφωνήσαντες τοῖς αὐτοῖς τ Ἀριστοτέλους ῥήμασι. Συνίσταται δὲ ἐ καλὸν καὶ ἐξ αὐτῆς τ ὑποκειμένου πράγματος Φύσεως, καὶ ἀπὸ τ τῶν πολλῶν

DE HONESTO.

LIX. Honeſtum eſt, quod cum propter ſe eligibile ſit, laudabile eſt, vel quia dulce, vel quia bonum, ut & ipſa Ariſtotelis verba ſuperius noſtis annuiſſe. Commendatur autem honeſtum vel ex ipſa rei natura, vel à multorum ſuffragio, quia

πολλῶν

2011 Ministerio de Cultura

πολλῶν κρίσεως. ὃ δὴ δηλαδὴ παρὰ πᾶσιν ἐπαινεῖται τὸ ζητητόν, ἢ γὲν παρὰ τοῖς σοφωτέροις, καὶ τοῖς ἤθεσι βελτίωσι. καὶ ὅτι φιλεῖται, καὶ διὰ τιμῆς ἄγεται. καλὰ δὲ καὶ ὅσα ἑκάστῳ ἐν τῷ βίῳ προσήκουσιν, οἷαι εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ, καὶ ὅσαι εἰς ἐκείνας ἢ ὡς σημεῖα, ἢ ὡς ἔργα ἀνήκουσιν. εἰ δὴ τοιοῦτον τὸ προτεθὲν δείξωμεν, ἀποχρώντως ἐσόμεθα κατασκευακότες τὸ καλόν.

nimirum ab omnibus celebratur, vel ſaltem ſapientioribus, moribusque probatiſſimis. Et quod amatur, & in pretio habetur. Honeſta autem ſunt, quæcunque ad vitam ſpectant, ut virtutes, & quæ iis annexa ſunt, ſive ſigna, ſive facta. Si igitur rem talem eſſe demonſtramus, honeſtam eam abunde confirmabimus.

ΠΕΡΙ ΗΔΕΩΝ.

LX. Ἡδέα δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον Ῥητορικῇ εἴρηκεν ἐκεῖνα, ὅσα χαρὰν ἀπεργάζεται. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῷ πρὸς Θεοδέκτην ὑποθέμενος πρῶτον τὴν ἡδονὴν κίνησιν εἶναι ἔμψυχῆς καὶ αἰφνιδίαν καθάσασιν καὶ αἰσθητὴν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν φύσιν, ὑπήνεγκε λέγων, Ἡδὺ εἶναι τὸ τῆς αὐτῆς ἡδονῆς ποιητικὸν, καὶ τὸ ἐναντίον δὴ λυπηρόν. Κατασκευάσαις δ' ἂν τὸ ἡδὺ, μάλιστα ἐκ τῶν ἡδονῶν ἀποδεικνύσεως. ὧν δύο εἰσὶ γένη. Τὸ μὲν εἰς τὰς αἰσθήσεις ἀνῆκον. Τὸ δὲ κατὰ διάνοιαν. ὅπερ διαιρήσαις μάλιστα τῷ λόγῳ πρὸς τοὺς ἀκροατὰς, καὶ οἷοι εἰ φαντασθείησαν ἐκείνων τῇ φαντασίᾳ, συγκείμενοις τε πρὸς ἄλληλα, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων τῶν λυπηρῶν δηλαδὴ ἐμπεδώ-

DE JUCUNDIS.

LX. Jucunda ſunt (ut Ariſtoteles in ſua ad Alexandrum Rhetorica aſſerit) quæ afficiunt gaudio. In primo autem ad Theodectem libro cum primum poſuerat, voluptatem eſſe motionem quandam animi, & conſtitutionem ſubitam, & ſenſibilem in ſtatu naturæ convenienti, ſubjicit ſtatim, jucundum eſſe, quod voluptatem efficit, cujus contrarium triſte eſt & doloroſum. Jucundum autem præcipue demonſtres ex voluptatum fruitione, quarum duo genera, alterum ad ſenſus ſpectat; ad mentem alterum, quod & florida depingere oratione poſſis, ipſisque Auditorum oculis repræſentes, cum aliis conferas, & â contra-

σαις.

2011 Ministerio de Cultura

σαις. Ἀκριβὴς δὲ ἔσαι ἡ τῦ ἡδέος σύσασις, εἴγε καὶ καλὸν αὐτὸ ἀποφήνωμεν, δίκαιον δηλαδὴ καὶ κατὰ νόμον, καὶ παρ' ὐδενὸς κωλυόμενον.

riis confirmes. Insignis autem jucundi commendatio, si honestum illud monstremus, justumque & legitimum, nec ab ullis unquam prohibitum.

LXI. Εἶχεν ἂν ἀποχρώντως τὸ σύνταγμάτιον ἡμῖν ἐνταῦθα, εἴ γε κατὰ ταὐτὰ τοῖς συμβουλεύουσι καὶ δικάζουσιν ἦσαν καὶ τοῖς ἐπιδεικνυμένοις αἱ πίστεις, καὶ αἱ θεωρίαι. Ἐπεὶ δὲ ἀφορισμένως τῶν ἄλλων γενῶν τὸ πολιτικὸν λόγου, τὸ ἐπιδεικτικὸν ἰδίαν ἔλαχε τὴν θεωρίαν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἀμφισβητουμένας θεωρεῖ τὰς θεωρίας, καὶ ἀποδείξεσι τὰ πολλὰ καὶ παραδείγμασιν ἐμφιλοχωρεῖν, δι' ὧν ταύτας πειθανὰς ἀπεργάζεται. Τὸ δὲ ἐπιδεικτικὸν ὁμολογουμένας μὲν λαμβάνει τὰς θεωρίας, διὰ δὲ τῆς αὐξήσεως, καὶ ὐ δι' ἀποδείξεων μέγεθος παύταις καὶ κάλλος πειρᾶται. διὸ δὴ ὐκ ἀπὸ σκοπῦ ᾠήθημεν εἶναι, ὀλιγάπα περὶ αὐτῦ ἰδιαζόντως διαλαβεῖν, καὶ ὅσα ἐς μόνην ἀνήκουσι τὴν τῶν Ἀριστοτελικῶν ῥημάτων ἀνάπτυξιν. τῷ δὲ πλειόνων περὶ τύτυ εἰδέναι γλιχομένῳ, ἔστι ῥᾴδίως ἀναλέξασθαι, τοῖς τε τῷ Ἀφθονίῳ λεγομένοις, καὶ τοῖς περὶ ἐκείνων σχολαστικοῖς ἐντυχόντι.

LXI. Satis jam actum esset in hoc opusculo, si consulentes & in judicio agentes cum demonstrativis easdem propositiones easdemque probationes haberent. Cum autem demonstrativum genus peculiarem sibi, & distinctam ab aliis civilis orationis generibus vindicet considerationem: Propositiones siquidem illa quæ in controversia sunt proponunt, & demonstrationibus valde & exemplis immorantur, quibus probabiles eas efficiunt reliqua genera. Cum tamen genus demonstrativum propositiones evidentes sumat, easque adaugeat, omnique oratorio exornet nitore. Quocirca non incommodum esse duxi, paucula quædam de isto differere, quæque præcipue ad Aristotelicorum verborum explicationem spectent. Qui vero pleniorem istius exoptat cognitionem, Aphthonium evoluat ejusque commentatores.

2011 Ministerio de Cultura

LXIII. Τὸ μὲν οὖν ἐγκώμιον ἐπαίνου διαφέρειν τινὲς ἡγηνται, ἐν τῷ μεγέθει καὶ τῷ πολήθει. Τὸν μὲν γὰρ ἔπαινον σύντομόν τινα καὶ ἁπλοῦν εἶναι ἔφησαν, καὶ μίαν ἀρετῆς μαρτυρίαν. Τὸ δὲ ἐγκώμιον μέγεθός τε ἔχειν, καὶ ἐγκαταστκευαῖς ἐκφερόμενον, πατρίδα τε καὶ γένους ἐπιφάνειαν, παιδείαν, καὶ ἀναστροφὴν, καὶ πράξεις, καὶ θάνατον πολλάκις συμπεριλαμβάνον. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἀνωτέρω τ' ἔπαινον, λόγον ἐμφανίζοντα μέγεθος ἀρετῆς ὡρίσατο. Τὸ δὲ ἐγκώμιον ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον Ῥητορικῇ ἔφη εἶναι πραγμάτων καὶ πράξεων καὶ λόγων ἐνδόξων αὔξησιν, καὶ μὴ προσόντων συνοικείωσιν. Ὧν ἁπάντων ὁ ψόγος δῆλα· ταπείνωσις. ἐνταῦθα γὰρ ὡς αὐτός ἔτος φησὶ, τ' μὲν ἔπαινον, τῶν ἀρετῶν. τὸ δὲ ἐγκώμιον, τῶν πράξεων. Δεῖ δὲν τ' ἐγκωμιάζοντα περὶ πάντων εἰδέναι, οἷος δὴν ὁ ἐγκωμιαζόμενος, τίνες αἱ προαιρέσεις ἐκείνου, οἱ λόγοι τε καὶ πράξεις, πατρίς τ' ἔτι καὶ προγόνοι, καὶ ἄλλα ὅσα ἔξωθεν ἑκάστῳ ἢ τύχη παρίεται. ἢ ἐξ ἰσορίας παραλαβεῖν, ἢ περὶ ἕκαστα καθαπαθεῖν.

LXII. Encomium igitur à laude differre putarunt nonnulli & magnitudine, & multitudine. Laudem enim brevem esse, & simplicem dicunt, & unius tantum virtutis prædicatorem. Encomium autem grande est elogium, omni exornatum dicendi venere, patriamque & generis splendorem, studia, vitam, facinora, mortemque complectens. Aristoteles autem laudem finivit orationem esse virtutis magnitudinem celebrantem. Encomium autem in sua ad Alexandrum Rhetorica, inquit consiliorum esse factorumque illustrium, & dictorum augmentationem, eorumque quæ non insunt appropriationem. Vituperatio autem est horum omnium depressio. Quin etiam laudem virtutum esse dicit, encomium factorum. Præcipue autem personæ laudatæ mores scire convenit, & consilia, verba, factaque, patriam insuper & majores, & alia quæcunque fortuna dat extrinsecus, vel ex historiis colligere, aut ab aliis edisscere possumus.

LXIII. Ex-

2011 Ministerio de Cultura

LXIII. Ἐκθέντες τοιγαρῦν ἀπὸ τῶν ἐγκωμίων τὸ προοίμιον τὰ μάλιστα καὶ τὴν ἀρετὴν διαφέροντα τῶν ἐκείνῳ προαιρέσεων, ἢ λόγων, ἢ πράξεων, καθ' ἃ ἐπενέγκομεν. καὶ τεχνικωτέρᾳ τινὶ τῶν λόγων εὑροίᾳ ἐκφράσαντες μεγαλύνομέν τε καὶ ἀποσεμνύνομεν ταῖς αὐξήσεσι. Λαμβάνονται δὲ αὗται καθά τε ποσὸν, καὶ ποιὸν. καὶ κατὰ μὲν τὸ ποσὸν τηνικαῦτα αὐξήσομεν τὸ προτεθὲν, ἐπειδὰν πολλάκις τοῦτο δείξωμεν πεπραχότα τ' ἐπαινούμενον. κατὰ δὲ τὸ ποιὸν, ἐπειδὰν σαφὲς ποιήσωμεν τοῖς ἀκροαταῖς, ὡς ἑκὼν τὰ τοιαῦτα, ἢ προείλετο, ἢ εἵπετο, ἢ ἔπραξεν. ὅτι μόνος, ἢ πρῶτος τῶν ἄλλων, ἢ ὡς ὀλίγοι, ἢ ὡς πάνυ ὀλίγοι. δεινοὶ δὲ πρὸς τὴν τοιαύτην αὔξησιν οἱ ἐκ τῶν περιπλοκῶν τόποι. προσπορίζεται προσέτι τοῖς ἐγκωμίοις ἡ αὔξησις, ἔκ τε τῶν ἐναντίων, καὶ συγκρίσεων. τὰ δὲ ἔξω, ὅσα δηλαδὴ ἐκ τύχης, ἐγκωμίων μὲν καθ' ἑαυτὰ ὀ τετύχηκε. προσλαμβάνεται μέντοι τὰ πολλὰ εἰς πίστωσιν τῶν εἰρημένων, οἷά περ καὶ Ἀριστοτέλης ἀνωτέρω ἀκηκόατε. Ταῦτα ὑμῖν καὶ ἀπὸ ψόγου (εἴ ποτε παρεμπέσοι πρόφασις) ἀποχρήσει. ἐκ γὰρ τῶν ἐν-

LXIII. Proœmium autem in encomiis à virtutibus ſuis maxime illuſtribus, vel conſiliis, vel verbis factisque ſumendum, quod per partes proferamus, & artificioſa verborum facundia illuſtremus, & amplificationibus adaugeamus. Quæ ſumuntur, vel ſecundum qualitatem vel quantitatem. Secundum quantitatem augeatur perſonæ laus, ſi ſæpe ejusmodi eum præſtare facinora dicamus. Secundum qualitatem, ſi Auditoribus appareat, quam lubenter iſta, vel fecit vel dixit. Quod vel ille ſolus, vel præcipuus, vel nulli alii, vel ſaltem pauci efficere poſſunt. Celebres autem ad augendum loci ſunt à circumſtantiis. Præterea adaugeantur encomia, vel à contrariis, vel collationibus. Externa vero, ut illa fortunæ, non per ſe laudari ſolent. Plurimum tamen ad fidem conferunt, ut ſuperius ex Ariſtotele audiviſtis. Hæc eadem & ad vituperationem uſui erunt. Nam

2011 Ministerio de Cultura

αντίων τὰ ἐναντία θησόμενα. ἡ μέν- ex contrariis contraria ſtabiliuntur.
ζι τῶν προτερημάτων κατὰ τὴν ἔκ- Factorum in oratione ordo imita-
φρασιν τάξις, τὴν Νεστόρειον ἐκείνην tur NeſtoremHomeri, qui optima &
παρ' Ὁμήρῳ μιμεῖσθαι. τὰ μὲν γὰρ fortiſſima in prima fronte colloca-
ὑπερέχοντα τῶν ἄλλων πρῶτα ἔσω- vit, inferiora, & minus fortia in
σαν, καὶ τελευταῖα. ἔσα δὲ μειονεκ- medio loco.
τοῦντα, τὴν μέσην τεθάχθω χώραν.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ.

LXIV. Ὁ μὲν Ἐπίλογος φωνὴ οἱονεὶ ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ λόγον δηλοῖ. Ἔστι δ' ἀνακεφαλαίωσις τῶν εἰρημένων, εἴτ' ἂν ἀπαρίθμησις σύντομος. Ἔργον δὲ αὐτοῦ ἀναμνῆσαι τοὺς ἀκροατὰς ἐπιτόμως τε καὶ τεταγμένως τὰ διὰ πολλῶν εἰρημένα, καὶ εἰς σύστασιν τόπους ἠθῶν ἀγαγεῖν. Ἀνάγεται γὰρ ὁ Ἐπίλογος, ὥσπερ καὶ τὸ προοίμιον, ἐπὶ τὸ παθητικὸν τοῦ λόγου εἶδος. Πειρατέον ἂν ἐν Ἐπιλόγοις τοὺς ἀκροατὰς διαθέσθαι πρὸς μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς, εὐνους καὶ συμπαθεῖς, πρὸς δὲ τὸν ἀντίδικον, τὴν ἐναντίαν αὐτοῖς ἐμποιῆσαι διάθεσιν, μνήμονας προσέτι τῶν εἰρημένων καταστήσομεν. ἃ καὶ αὐξήσομέν πως τοῖς τελικοῖς κεφαλαίοις. ᾗ ἂν ἀνωτέρω ὑποχρεώντως εἴρηται.

DE EPILOGO.

LXIV. Vox, Epilogus, quaſi unam orationem ſuper aliam denotat. Eſt autem rerum per capita enumeratio, ſive conſummatio. Officium ejus eſt, ut eorum quæ dicta ſunt ſummatim, & quam breviſſime reminiſci Auditores faciamus, eosque nobis conciliemus. Reducitur ſiquidem Epilogus, ſicut & proœmium ad patheticum dicendi genus. Conemur igitur in concluſione Auditores benevolos nobis, æquosque conciliare, ſed erga adverſarium iniquos reddere; recordantes etiam facere dictorum, quæ capitibus finalibus augebimus, de quibus ſuperius diximus.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν χάρις. Finis Deoque noſtro gratias

2011 Ministerio de Cultura

XXVII. Ut ad collectiones ſcriptorum Græcorum recenſendas revertar, primo loco ſe offert JOSEPHI MARIÆ THOMASII, a) probitate atque eruditione inſignis R. E. Cardinalis, præterito editoris nomine vulgatæ *Inſtitutiones Theologicæ antiquorum Patrum*, b) quæ aperto ſermone exponunt breviter Theologiam ſive Theoreticam ſive Practicam. Romæ ex typographia Congregationis de propaganda Fide 1709. 1710. 1712. 8. tribus Volum.

In *primo* Volumine poſt præmiſſas Leonis, Innocentii III. & Gregorii M. Epiſtolas quibus lectio Patrum Eccleſiæ etiam atque etiam commendatur, occurrunt, 1) *Tertulliani* liber de præſcriptionibus adverſus hæreticos, ex recenſione Jac. Pamelii.

2) *Gregorii Nazianzeni* Oratio XXVI. de moderatione in diſputat. Theologicis, & XXXIII. prima de Theologia, cum Jac. Billii verſione.

3) *Vincentii* Lerinenſis commonitorium.

a) Diem obiit ſupremum Thomaſius, notus pridem ſub nomine *Joſephi Mariæ Cari*, Calendis Januar. 1713. æt. 63. cum creatus eſſet Cardinalis à Clemente XI. die 18. Maji 1712. Vitam ejus ſcripſerunt Antonius Maria Borromæus, atque auctores Diarii eruditorum Italiæ T. 14. 18. & 26. Ejus laudibus dicatæ Jo. Titolivii Oratio de qua Memoriæ Trevoltinæ An. 1714. p. 284. & Pauli Olympii Franchetti Ord. panegyr. 3. & 4. Cætera â Thomaſio edita ſunt: *Speculum St. Auguſtini.* 8. *Codices Sacramentorum nongentis annis vetuſtiores.* 4. *Pſalterium juxta duplicem editionem.* 4. *Pſalterium cum canticis & verſibus priſco more diſtinctum.* 4. *Reſponſorialia & Antiphonaria Eccleſiæ Romanæ.* 4. *Sacrorum librorum Biblicorum tituli ſive capitula, ſectiones & ſtichometria.* 4. *Antiqui libri Miſſarum Romanæ Eccleſiæ.* 4. *Diſſ. de fermento Euchariſtico.* 4. *Officium Dominicæ Paſſionis feriæ ſextæ ſecundum ritum Græcorum.* 12. *Indiculus Inſtitutionum Theologicarum.* 4. *Vera norma di glorificar Dio.* 12. *Breve riſtretto de' Salmi.* 8. *Coſtituzioni, delle Monache Benedettine di Palma.* 12. *Breve iſtruzione del modo di aſſiſtere alla Meſſa.* 12. *Uficio proprio di ſan Gaudenzio Veſcovo di Fimini.* 4. *Il nuovo Meſſale reveduto è corretto. fol. Eſercitio cotidiano.* 8. Inedita ejus memorantur præter novam *ſacramentarii Gregoriani* recenſionem, *breviculus aliquot monumentorum veteris moris, quo CHriſti fideles ad ſæculum usque decimum uſi ſunt in celebratione Miſſarum ſive pro ſe ſive pro aliis vivis vel defunctis & de ejus rei oneribus. De privato Eccleſiaſticorum officiorum Breviario extra chorum. Memorialis Indiculus veteris & probatæ in Eccleſia conſuetudinis concedendi Indulgentias. Notulæ ad dubia proponenda Congregationi ſacrorum rituum pro nova impreſſione Miſſalis.*

b) Acta Erud. A. 1710. p. 336. A. 1711. p. 536. & A. 1714. p. 123. Hiſt. Critique de la Rep. des Lettres T. 2. p. 306.

2011 Ministerio de Cultura

Volumine *ſecundo*, 4) S. *Cypriani* liber tertius teſtimoniorum ad Quirinum.

5) S. *Baſilii* Magni Aſcetica, liber de judicio DEI, de vera ac pia fide, nec non ejus Moralia. Græce & Latine.

Volumine *tertio*, 6) S. *Epiphanii* Ancoratus, brevis expoſitio fidei Catholicæ, & Anacephalæoſis, Græce & Latine, cum variis emendationibus quibus Petavii editio erudite caſtigatur.

Plures tomos inſtitutionum hujusmodi in lucem emittere Thomaſius voluit, ut ex Catalogo qui ſecundo tomo præmittitur patet.

XXIIX. *Conciones Græcorum Patrum* à PETRO PANTINO * Tiletano Flandro, Decano Bruxellenſi primum Græce editæ & Latina verſione donatæ, Antwerp. 1604. 8. In hoc volumine continentur:

1) St. *Johannis Chryſoſtomi* Homilia εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ΙΗΣΟΥ, *in Natalem Domini noſtri Servatoris*, editâ ab Hœſchelio integrior ex Codice Bibl. Hiſpanicæ: Incipit: ἀ πάλαι πατριάρχαι μὲν ὤδινον. p. 18. Habuit eam Chryſoſtomus A. C. 386. 25 Dec. Exſtat Græce & Lat. in editione nova Montfauconiana T. 2. p. 354.

2) Ejusdem εἰς τὸν Πρόδρομον, *in præcurſorem* Domini, Joannem. Incipit: οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. p. 126.

3) S. *Antiochi* πρὸς Εὐσάθιον περὶ λογισμῶν, *ad Euſtathium de cogitationibus*. Incip. Φησὶν ἡ γραφή, Νόμον εἰς βοήθειαν ἔδωκε. p. 148. Eſt caput octogeſimum Pandectis Antiochi Monachi, de quo opere dixi Volum. IX. p. 261.

4) S. *Joannis Damaſceni* Homilia εἰς τὸ ἅγιον Σάββατον, *de Sabbato ſancto* p. 168. ex Bibliotheca Antonii Covarruviæ. Incip. τίς λαλήσει τὰς δυνασείας Κυρίου. Exſtat in præclara editione operum Damaſceni Lequieniana T. 2. p. 815.

5) Ejus-

* Obiit Pantinus Bruxellis A. C. 1611. æt. 56. Eidem præter aliam collectionem homiliarum ejusmodi Patrum quatuor, Methodii. Athanaſii, Amphilochii, & Chryſoſtomi, Antwerp. 1598. 8. Græce & Latine editam, de qua B. D. Ittigius lib. de Bibliothecis Patrum p. 618. ſqq. debemus Latine verſa Vitam Theclæ, quæ ſub Baſilii Seleuciensis nomine ambulat: Themiſtii Orationes quasdam & Michaëlis Apoſtolii proverbia. Vide Bibliothec. Belgicas Valerii Andreæ & Franciſci Sweertii.

2011 Ministerio de Cultura

5) Ejusdem *Epistola ad Zachariam* Doarorum in Cappadocia Episcopum de sacro corpore & sanguine JESU CHRISTI. Incipit: περὶ τ̃ Κυρίακ̃ σώματ@ κ̃ μεταλαμβάνομεν. pag. 347. Confer. lib. IV. de Orthodoxa fide cap. 14.

6) Ejusdem fragmentum copiosius de eadem re, ex Bibl. Laurentiana Regis Hispan. Incipit: τὸ τ̃ Κυρίκ̃ σῶμα κ̃ μεταλαμβάνομεν. p. 354.

7) Notæ in Orationem priorem Joannis Damasceni, εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκ̃ *de Nativitate B. Virginis*, quæ incipit: Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, editam pridem Græce & Latine à Joanne Billio. pag. 380. Hanc orationem ex duobus MSS. bene vetustis descripsisse se & Latine vertisse Pantinus testatur, sed versionem visa Billiana suppressit.

8) S. *Germani* Patriarchæ CPol. ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, *Encomium in S. Deiparam*, quando ad templum triennis est à suis parentibus deducta. Incipit: Ἰδὲ κ@ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις. p. 386-427. *Vixit*, inquit Pantinus, *hic auctor tempore Leonis Isaurici seu Cononis Imp. à quo & in exilium actus ob imaginum cultum adsertum, teste* Georgio Pediasimo *in Historia nondum edita, qui etiam ejus citat Orationem*, εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκ̃. *Hic est nisi fallor Cyrus Germanus, cujus homilia exstat* εἰς τὴν σφαγὴν τῶν ἁγίων νηπίων, *cujus initium:* τίς Θεὸς πλὴν τ̃ Θε̃ ἡμῶν; Hæc ille. Confer que notavi Volum. X. p. 208.

XXIX. *Decem & septem* excellentissimorum *Theologorum declamationes*, Latine ex versione THEODORI PELTANI, S. I. *) Cum præfat. in qua illos de universa Ecclesia bene mereri ostenditur, qui priscorum Theologorum monimenta antea nondum vulgata, aut vetusta-

te

*) Theodorus Antonius qui à patria Pelta ditionis Leodicensis pago dictus Peltanus est, diem obiit Augustæ Vindel. A. C. 1584. d. 11. Maj. quo senex quietis caussa Anno 1574. ex Ingolstadiensi Academia secesserat. Eidem debemus editionem vel versiones Actorum Synodi Ephesinæ, Andreæ Cæsarienfis in Apocalypsin, Victoris Antiocheni in Marcum, Titi Bostrensis in Lucam, & Gregorii Thaumaturgi in Ecclesiasten, & Catenæ Græcorum Patrum in Proverbia. Vide Philippum Alegambe in Bibl. Jesuitica p. 430. Svvertii Athenas p. 687. Valerii Andreæ Bibl. Belg. pag. 825.

2011 Ministerio de Cultura

te jam olim inobſcurata in lucem proferunt. Ingolſt. 1579. 8. In hoc volumine exſtant:

1 *Baſilii*, Seleuciæ Archiep. de CHRISTI Servatoris incarnatione. Incipit: *copioſam præconiorum materiam reperiet.* p. 1.

2. Ejusdem de Lazari exſuſcitatione. Incip. *Erat autem quidem languens Lazarus* &c. *Multi cum aliquos* &c. p. 17.

3. Secunda de eodem argumento. Incip. *Magnum ſane bonum eſt Philoſophia.* p. 28. b.

4. Tertia de eodem. Incip. *Sæpe numero monui & iterum repeto.* pag. 37. b.

5. *Sophronii* Archiep. Hieroſol. in CHRISTI natalitia quæ in Dominicam diem inciderunt. Ubi etiam de tyrannide Saracenorum Bethlehem oppugnantium. Incip. *Lætam illuſtremque præſentem diem cerno.* p. 49.

6. Ejusd. encomium Archangelorum Angelorumque. Incip. *ô Divini materiæque expertes DEI exercitus.* p. 62. b.

7. *Joannis Chryſoſtomi* de occurſu Domini noſtri, deque Deipara Virgine & Simeone Oratio. Incip. *Quo Judaicæ perfidiæ omnis omnino tergiverſandi anſa adimeretur.* p. 70. b.

8. *Cyrilli* Archiep. Hieroſol. de eodem argumento. Incip. *Lætare ex animo Filia Sion*, p. 77. b.

9. *Amphilochii* Epiſcopi Iconii in Lycaonia, in idem Feſtum. Incip. *Multi præſtantes viri Virginitatem demirantur.* p. 83.

10. *Timothei* presbyteri Hieroſol. de Simeone, ejusque Cantico: Nunc dimittis ſervum tuum Domine. Incip. *Agedum dilecti, poſtremum juſtum conſideremus.* p. 92.

11. *Neſtorii* Archiep. CPol. de inclyto Martyre Theodoro, deque Quadrageſimæ jejunio, & de eleemoſynarum virtute & ratione. Incip. *Jure meritoque hodierno die.* p. 99.

12. *Epiphanii* Archiep. Cypri de CHRISTI ſepultura, Joſepho Arimathenſi, & de Domini noſtri ad inferos deſcenſu. Incip. *Quid hoc rei eſt? Plurimum hoc die ſilentium.* p. 112.

13. *Jo. Chryſoſtomi* in ſacrum Paſcha. Incip. *Commode convenienterque hoc die.* p. 130. b.

14. Ejusdem, eodem feſto, ad Catechumenos. Incip. *Si quis religioſus, ſi quis pius.* p. 140. b.

15. *Gregorii*

2011 Ministerio de Cultura

15 *Gregorii* Nyſſeni in idem Feſtum. Incip. *Vera illa Sabbati quies.* p. 141. b.
16. *Epiphanii*, Epiſcopi Cypri de CHRISTI, Domini noſtri in Cœlos adſcenſu. Incip. *Corporis ornamentum eſt caput corpori impoſitum.* p. 144.
17. *Ephræmi*, Syri de ſecundo CHRISTI Domini adventu, & ſæculi conſummatione, deque Divinarum Scripturarum meditatione & ſilentii utilitate. Incip. *Præclara juſtorum eſt vita.* pag. 150--163.

XXX. Τῶν ἁγίων Πατέρων, ΜΑΡΚΟΥ ἐρημίτου Ϲ ἀσκητοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, καὶ ΗΣΥΧΙΟΥ πρεσβυτέρου, Τὰ εὐρισκόμενα συγγράμματα. Græce ex Bibl. Regia Pariſ. typis Regiis apud Guil. Morellum 1563. 8. In hoc volumine continentur præter *Marci* *) Eremitæ opuſcula & Epiſtolam *Nicolai* Monachi ad Marcum, de quibus dixi Volum. VIII. pag. 350. *Heſychii* Presbyteri ad Theodulum λόγος ψυχωφελὴς περὶ νήψεως Ϲ ἀρετῆς κεφαλαιώδης, ſive centuriæ duæ ſententiarum aſceticarum, τὰ λεγόμενα ἀντιῤῥητικὰ καὶ ἐυκλικά. Has ſententias libro de Vitis Patrum ſubjunctas olim legit Photius Cod. CXCVIII. ut dixi Volum. IX. p. 24. De aliis hujus Heſychii ſcriptis Volum. VI. p. 244. Eadem Marci, Nicolai, & Heſychii opuſcula Latine ex verſione Joannis Pici, claſſium inquiſitoriarum in Senatu Pariſienſi Præſidis, excuſa ſunt ſeparatim eodem An. 1563. Pariſ. apud Audoenum Parvum 1563. 8. Exſtant deinde Græce & Latine recuſa tomo priore auctarii Ducæani, & in Bibl. Patrum Morelliana An. 1644. Tomo undecimo. Latine ex Pici verſione, in Bibl. Patrum edit. Lugd. Tomo V. & XII.

XXXI. *Theſaurus Aſceticus*, **) ſive ſyntagma opuſculorum XVIII. à Græcis olim Patribus de re aſcetica ſcriptorum, edita, quorum decimum tertium ex Codice Vaticano, duodevigeſimum ex Crypta ferratenſi, cætera ex MS. Codice Franciſci Turriani, quem cum Jeſuitico Ordini ſe adjungeret, domui profeſſæ Romanæ Ao. 1566. dono dedit, vulgata primum ſunt cum Latina verſione PETRI POSSINI S. J. ***) Pariſ. 1684. 4. In hoc ſyntagmate continentur:

*) Inter hæc opuſcula non exſtat *Marci* Anachoretæ *Epiſtola ad Lycium* ex qua aliquid affert Franciſcus Turrianus lib. 3. Apologiæ pro Epiſtolis Pontificum cap. 16. p 382.
**) Confer Acta Erud. A. 1685. p. 489. & B. D. Ittigium de Bibliothecis Patrum p. 360. ſeq.
***) Poſſinus catarrho extinctus Toloſæ A. 1686. 2. Febr. æt. 77. de quo præter Nathanaëlem Sotwellum in Bibl. Jeſuitica, conſules Dan. Papebrochii paralipomena ad Conatum

2011 Ministerio de Cultura

I. S. *Johannis Chryſoſtomi* epiſtola ad Monachos. Incipit. Φησὶν ὁ Θεὸς Ἀπόστολος, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμῶν. T. VII. Savil. pag. 225. ſed Poſſinus dedit clauſulâ integriorem & emendatiorem aliquot locis.

II. S. *Macarii Magni* de cuſtodia cordis liber. περὶ φυλακῆς καρδίας p. 19. Incip. πῶς δύναται λέγειν ὁ τυχών.

III. Ejusdem de perfectione in ſpiritu liber. περὶ πλειότητος ἐν πνεύματι. p. 47. Incip. Χάριτι μὲν καὶ δωρεᾷ.

IV. Ejusdem de oratione liber. περὶ προσευχῆς p. 63. Incip. Κεφάλαιον πάσης ἀγαθῆς πράξεως.

V. Ejusdem de patientia & diſcretione liber. περὶ ὑπομονῆς καὶ διακρίσεως. p. 81. Incip. τοῖς πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ βουλομένοις.

VI. Ejusdem de elevatione mentis liber. περὶ ὑψώσεως τοῦ νοός. p. 115. Incip. Μωσῆς ὁ μακάριος ὑπεδείξε.

VII. Ejusdem de caritate liber. περὶ ἀγάπης. p. 141. Incip. Ὥσπερ ἐν τοῖς φαινομένοις τύποις.

VIII. Ejusdem de libertate mentis liber. περὶ ἐλευθερίας νοός. pag. 183. Incip. Ὅταν ἀκούσῃς.

IX. Apophthegmata Patrum. p. 228. Agathonis, Antonii, Arſenii, Joannis Colobi, Macarii Magni, Pauli τοῦ ἐν τῷ λατρῷ in Latro habitantis (adde p. 411.) Abbatis Pœmenis, Sylvani.

X. S. *Amphilochii* de non deſperando liber. περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν. pag. 255. Incip. ἀδελφός τις ἠπιήθεις.

XI. B. Abbatis *Zoſimæ* alloquia ſive Διαλογισμοί. p. 279. Incip. Διήγησις ὁ μακάριος Ζωσιμᾶς.

XII. *Iſaac*

tum Chronologicum in Catalogos Pontificum, in propylæo ad Acta Sanctorum Maji p 26. Scriptores Græci in quibus illuſtrandis cum ſingulari eruditionis atque elegantis ingenii laude verſatus Poſſinus eſt, præter eos qui ad Hiſtoriam Byzantinam faciunt, Pachymerem, Theophylacti inſtitutionem Regiam, notas ad Comnenæ Alexiadem & Niceph. Bryennium, ſunt Catenæ Patrum Græcorum in Matthæum & Marcum, S. Nili Epiſtolæ & narratio de cæde Monachorum in monte Sina, S. Methodii convivium virginum, Collationes Iſidorianæ quibus Epiſtolæ Iſidori Peluſiotæ ex Codicibus Romanis emendantur, & Polemonis Sophiſtæ Orationes duæ atque inedita antea Niceta laudatio SS. Archangelorum Michaëlis & Gabrielis Græce & Latine vulgatæ.

2011 Ministerio de Cultura

XII. *Isaac* Syri de cogitationibus libellus. περὶ λογισμῶν. p. 308. Incip. κίνησις τῶν λογισμῶν ἐστὶ πασάρων αἰτιῶν.

XIII. S. *Theodori Studitæ* Capitula quatuor. p. 311. Incip. ἐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἡ ἀσκητικὴ Ζωή.

XIV. Abbatis *Isaiæ* Capitula XIX. p. 315. Incip. πρᾶις δέησαί εἰσιν.

XV. S. *Philothei* de mandatis Domini nostri JEsu CHristi sermo. περὶ τῶν ἐντολῶν τ̃ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃. pag. 326. Incip. ὁ Κύριος ἡμῶν Χριστός.

XVI. S. *Theodori* Archiepisc. Edessæ capitula practica CII. κεφάλαια πρακτικὰ ρ΄β. p. 345. Incip. ἐπειδήπερ Θε̃ τ̃ ἀγαθ̃ χάριτι ἀποπεξάμενοι τῷ Σατανᾷ.

XVII. *Nicephori* Monachi de custodia cordis liber. περὶ φυλακῆς καρδίας. p. 404. Incip. ὅσοι τῆς μεγαλοπρεπ̃ς. Laudat dicta factaque Agathonis, Antonii, Arsenii Carpathii, τ̃ τῆς Κλίμακος. p. 415. Diadochi, Isaiæ, Macarii magni, Isaaci Syri, Marci Monachi, Pauli in montibus, Sabbæ, Simeonis junioris Theologi, & Theodosii.

XVIII. Vita S. Bartholomæi junioris, Abbatis Cryptoferratensis. p. 429–455. Incip. ἐδὲν ἄτω διέγειρεν.

XXXII. *Indiculus Asceticorum* quæ inter Patrum Opera reperiuntur digestus ab Ascета Benedictino. Paris. 1648. 4. & 1671. 4. quæ priore longe est locupletior editio. Ascetam istum constat fuisse JOANNEM LUCAM D'ACHERY sive DACHERIUM, ut notarunt Paulus Colomesius p. 479. Opp. Bernardus Pez in Bibliotheca Benedictino Mauriana p. 42. ac novissimus auctor Bibliothecæ Historico Criticæ *) scriptorum Congregationis S. Mauri, quæ Gallica lingua prodiit Hagæ Comitis superiore anno 1725. 12. p. 2. Obiit Dacherius Parisiis A. 1685. æt. 78. editione Lanfranci, Gviberti & aliorum: *Spicilegii* præsertim *Patrum* de studiis Ecclesiasticis immortaliter promeritus. Hoc spicilegium tredecim in quarto Voluminibus vulgatum Paris. ab A. 1655. ad 1677. cum esset

*) Dom Filippe le Cerf de la Viéville, Religieux Benedictin de la meme Congregation.

2011 Ministerio de Cultura

rariſſime obvium, recudi nuper contigit Pariſ. 1723. tribus in fol. Tomis alioque ordine, quem nempe ætas & materia ſcriptorum ſuggerere videtur. Multis cæteroqui nominibus caſtigatior eſt hæc éditio altera & melior, licet omiſſa quædam & mutata merito doleas. Neſcio tamen an huic querelæ ad plenum ſatisfecerint, qui folia quædam in ſupplementum deinceps ſeparatim emiſerunt. Quæ in ſingulis ſpicilegii Tomis prioris editionis continentur, recenſet laudatus D. Ittigius libro de Bibliothecis Patrum p. 166. ſeq. De nupera noviſſima vide ſi placet Ephemerides eruditorum Pariſ. A. 1724. T. II. p. 99. Novæ editioni præmittitur veteris editionis elenchus, adpoſitis ad ſingulorum quæ illa complectitur ſcriptorum titulos, Tomis novæ paginisque.

XXXIII. *Bibliotheca Patrum Aſcetica*, quinque voluminibus in 4. edita Pariſ. 1661. debetur Dacherii amico, & ex Monacho Ordinis Fontevraldi, Benedictino ejusdem congregationis S. Mauri, CLAUDIO de CHANTELOU, *) qui S. Bernardi quoq; ſermones de tempore & de ſanctis, præmiſſa ejus Vita ab Alano Antiſſidorienſi Epiſcopo ſcripta, vulgavit A. 1662. 4. omnium ejusdem operum editionem daturus, quod ipſo morte prævento poſtea tam egregie præſtitum eſt ab altero Canteloii amico & ejusdem ordinis præclariſſimo Viro Joanne Mabillonio. Illos Bernard i ſermones pro ſexto Bibliothecæ Aſceticæ volumine laudatus Ittigius computat, qui comprehenſa in ſingulis Tomis ſcripta recenſet p. 362. ſeq. Edidit quoque Canteloius An. 1664. S. Baſilii magni librum regularum fuſius diſputatarum, ad idem argumentum Aſcetices ſacræ pertinentem. Obiit in Abbatia S. Germani de Pratis, Anno eodem 1664. d. 28. Novembris.

XXXIV. FRANCISCI ROUS, **) Etonenſis Collegii Præpoſiti, *mella Patrum*, ſive excerpta ad Pietatem Chriſtianam facientia ex ſcriptis genuinis Patrum Eccleſiæ, per tria primora ſæcula usque ad pacem ſub Conſtantino M. Divinitus datam, Lond. 1650. 8. Latine.

Ex

*) Errore typorum excuſum *Chautelou* apud Ittig. p. 369.

**) Idem hic eſt qui An. 1637. juvenis cum eſſet Oxoniæ ſocius Collegii Mertonenſis edidit Anglice Archæologiæ Atticæ libros ſeptem, quorum editionem quartam cum Zachariæ Bogani auctario habeo vulgatam Oxon. 1634. 4. Ejusdem Franciſci Rous ſcripta & Meditationes ſacri argumenti, plena utiliſſimis monitis Anglice prodierunt junctim Lond. 1657. fol.

2011 Ministerio de Cultura

Ex *Clementis* Romani ad Corinthios Epistola p. 1.
Ex Epistola Polycarpi Martyris ad Philippenses. p. 12.
Epistolis S. *Ignatii* ad Ephesios p. 13. ad Magnesianos p. 14. ad Trallianos p. 16. ad Romanos p. 17. ad Philadelphenos p. 19. ad Smyrnaeos. pag. 20
Ex St. *Justini* Martyris cohortatoria Oratione p. 21. Oratione ad Græcos p. 27. Apologia ad Senatum p. 28. Apologia ad Antoninum Pium. p. 32. Dialogo cum Tryphone p. 38. Epistola ad Zenam & Serenum. p. 53. & ad Diognetum pag. 56. Libro de Monachia DEI p. 61. Expositione Fidei de recta Confessione p. 61. Quæstionibus & Responsionibus ad Orthodoxos p. 64. & ad Græcos p. p. 65. Ex Quæstionibus Græcanicis de Resurrectione. p. 66.
Ex *Tatiani* Assyrii Oratione ad Græcos p. 66.
Irenæi libris quinque adversus hæreses. p. 75. 84. 96. 106. 114. Judicium de Pace inter Fideles, ex Eusebii Hist. Eccles. V. 24. p. 122.
Ex *Theophili* Antiocheni libris III. ad Avtolycum contra Christianæ Relig. calumniatores p. 124. 127. 132.
Ex *Athenagoræ* apologia sive legatione pro Christianis p. 134. & libro de Resurrectione mortuorum. p. 142.
Ex *Clementis* Alexandrini admonitione ad Gentes p. 149. Pædagogi libris tribus p. 161. 173. 195. & stromatum libris septem. pag-208. 218. 227. 234. 246. 259. 273. Ex octavo quia Logicus magis est quam Theologicus, nihil addidit.
Ex *Tertulliani* libro de pallio p. 293. de patientia p. 295. de carne CHristi p. 301. de Resurrectione carnis p. 307. de præscriptionibus adversus hæreticos p. 319. libro adversus Judæos p. 328. adversus Marcionem libris V. pag. 330. 334. 339. 342. 350. adversus Hermogenem p. 352. adversus Praxeam p. 355. de corona militis p. 361. ad Martyres p. 363. de virginibus velandis p. 365. de habitu muliebri p. 368. adversus Valentinianos p. 369. de pœnitentia p. 372. de cultu fœminarum p. 378. libris II. ad Uxorem. p. 382 383. ad Scapulam Chartaginis præfectum extrema Christianis minitantem p. 386. de testimonio animæ. pag. 388. de anima p. 390. de spectaculis p. 402. de baptismo adversus Quintillam pag. 409. adversus Gnosticos scorpiace de bono Martyrii p. 413. de Idololatria p. 419. de Oratione p. 425. apologetico adversus Græcos p.

2011 Ministerio de Cultura

428. de fuga in perſecutione ad Fabium p. 447. de exhortatione caſtitatis p. 449. de pudicitia p. 450. de jejunio p. 452.

Ex *Novatiani* libro de Trinitate, quem ſine cauſa Tertulliano maluit tribuere vir præclarus Abraham Scultetus. p. 456.

Ex Epiſtola de cibis Judaicis p. 464.

Ex *Hermiæ* irriſione Gentilium Philoſophorum, quem Rouſius refert ad ſæculum à Chriſto nato ſecundum p, 468.

Ex *Origenis* Homiliis XVII. in Geneſin. p. 470. Homiliis XIII. in Exodum p. 495. Homiliis XVI. in Leviticum p. 510. Homiliis XXVII. in Numeros p. 536. Ex Homiliis XXVI. in Joſuam p. 573. Homiliis IX. in librum Judicum p. 588. Homilia unica in lib. Regnorum p. 596. Ex Pſeudepigraphis libris tribus in Jobum pag. 598. 605. 608. Homiliis V. in Pſalmum XXXVI. pag. 611. duabus in Pſalm. XXXVII. p. 619. totidem in Pſalm. XXXIIX. p. 624. Ex incerti homiliis duabus in Canticum Canticorum. p. 627. Ex Origenis Homiliis IX. in viſiones Eſaiæ p. 630. Homiliis XIV. in Jeremiam p. 637. Homiliis XIII. in Ezechielem. p. 651. XXXV. in Matthæum p. 669. Homiliis XXXIIX. in Lucam p. 702. Ex homiliis novem in diverſos Evangelii locos p. 712. Ex libris decem in Epiſtolam ad Romanos. p. 715. Ex libris VIII. contra Celſum pag. 759.

Ex *Minutii Felicis* Octavio. pag. 830.

Ex S. *Cypriani* Epiſtolis LXXXIII. pag. 843. libro de habitu & diſciplina Virginum p. 901. de lapſis p. 905. de unitate Eccleſiæ Catholicæ p. 911. de Oratione Dominica p. 914. ad Demetrianum pag. 920. de Idolorum vanitate p. 923. de Mortalitate p. 924. de opere & eleemoſynis p 928. de bono patientiæ p. 931. de Zelo & livore p. 935. de exhortatione Martyrii ad Fortunatum p. 937. de ſpectaculis p. 940. de bono pudicitiæ p. 942.

Ex *Arnobii* diſputationum adverſus Gentes libris VII. p. 945--983.

Ut de inſtituto operis utilis & lectu digni melius conſtet, pauca hæc ex præfatione editoris adſcribenda duxi:

LECTORI *Sano.*

Lectori, quem ſanctum cupio, Rationalem, quippe ſanum, appello, rationes operis hujus lubens ac feſtinus offero. Prima ſit, Illorum ſubſidium, qui Patres totos vel comparare, vel legere commode nequeant. Secunda, ut mea, & aliorum memoriæ, ſit adjumento, dum relegendo iſta paucio-

ra, ea-

2011 Ministerio de Cultura

ra, eadem aut plura prius lecta, sed in oblivionem abeuntia, ad memoriam revocantur. Tertia, ut Testes non solum Veritatis, sed & Sanctitatis, confessione, Martyrio, atque adeo ipsa Antiquitatis canitie venerandi, coram oculis hominum palam prostent & luceant: Testimoniorum suorum lumine manifesto commonstrantes, quæ sit extra Controversiam (licet in hoc ipsissimo Controversiarum seculo) magna illa pietatis summa, Via nempe Regia, ad supremi Regis palatium. Unica enim semper viguit, sanctis hisce docentibus & attestantibus, Fides in Christum (Deum scilicet in carne manifestatum) & ex Christo fide apprehenso, peccatorum Remissio, & interna Renovatio, atque ex hac Renovatione bonorum operum fructus uberrimi; suavis fragrantiæ, & hostiæ Deo acceptæ, & bene placentes. Contra quam pietatem, sanctitatem, & sanctitatis officia, licet caro obmurmuret, cum ab hodiernis Doctoribus pressius inculcentur, & iis qui veterem hominem nondum exuerunt, nova imo forte nimia videantur & audiant, nubes hæc Testium, eadem Ecclesiæ antiquissimis & sanctissimis seculis obtinuisse, & à Cathedris ad populum emanasse, suffragiis irrefragabilibus evincet. Ita ut nunc sanctitas potius antiquata, quam non antiqua censeri debeat. Idem namque Christus, atque eadem Christianitas, hodie, heri, & in secula. Quarta, quæ præcedentium Rationum, Ratio, & Anima est, ut sententiæ hæ, tanquam Spiritus Sancti scintillæ, in unum collectæ (nedum lucem præstent, sed &) ignem cœlestem in animis legentium intus accendant, qui foras in bona opera erumpens, coram hominibus fulgeat ad Patris cœlestis Gloriam. Charitatem primam laudat Scriptura, & charitatem ultimam (sive occidentis seculi) tanquam frigescentem Scriptura prædamnat. Quam congruit Medicinæ, quæ contrariis per contraria medetur, ut Charitas primitiva quæ fervebat, applicetur charitati postremæ quæ frigebit, ut frigida ista ab illa fervida, tanquam puer mortuus à propheta vivo, calorem hauriat, vigorem, & vitam.

Exstat etiam similis quædam ἐκλογὴ, quæ *Favus Patrum* inscribitur, nescio quo auctore sive editore, nam illa jam mihi non ad manus est.

XXXV. HENRICUS CANISIUS, Noviomagensis, Petri Canisii S. I. non frater, ut legas in Scaligeranis, sed fratris filius, JCtus & Canonum in Academia Ingolstadiensi Professor, præter alia a) vulgavit bonâ ut creditur fide b) insignem illam veterum scriptorum antea inedi-

torum

2011 Ministerio de Cultura

torum collectionem, sub titulo *Antiquarum Lectionum*, Ingolstad. 1601. 1602. 1603. 1604. sex voluminibus in 4. defunctus post An. 1609. Scripta in hac συναγωγῇ obvia secundum ordinem editionis Ingolstadiensis recensent Antonius Possevinus in Apparatu Theologico, Valerius Andreas in Bibliotheca Belgica, & in Lexico Lud. Morerius, & diligentius etiam Philippus Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 152. sqq. & Doctor quondam meus Thomas Ittigius, ὁ μακαρίτης libro de Bibliothecis Patrum p. 577. sqq. Cum autem tanta esset hujus operis raritas, ut sexaginta amplius veniret Joachimicis, si usquam alicubi reperiretur, laudatum fuit studium V. C. JACOBI BASNAGII, qui illas Antiquas Lectiones, sed ordine digestas temporis quo scriptores vixere, & prolegomenis dissertationibus ac notis passim illustratas, emendatiores quoque hinc inde varisque egregiis priscis monumentis auctas recudi curavit, luculentis ac nitidis typis Westenianis Amst. 1725. fol. quatuor Voluminibus, auctore interim dum opus excuditur defuncto c) Hagæ Comitis, ubi munus Pastoris Ecclesiæ Gallicanæ gerebat 21 Dec. A. 1723. Addidit etiam quæ singulari tomo velut auctarium Canisiano operi subjunxerat PETRUS STEVARTIUS Leodius d) Theologiæ in eadem Academia Ingolstadiensi professor, Ingolstad. 1616. 4. & quorum elenchum dederunt laudati viri, Ittigius p. 605. & Labbeus p. 164. Quamquam autem multi fortasse peroptent mecum ut viri eruditi qui collectiones veterum scriptorum, ut Dacherii, Mabillonii & aliorum recudi curarunt egregio & laudatissimo studio, iidem servassent paginas priorum editionum, quæ passim in Historicorum & Criticorum scriptis allegantur, ut loca consulentibus lectores longa inquirendi molestia sublevarentur: cum ordo scriptorum chronologicus possit rectius & commodius notari indice aliquo, & notæ ac prolegomena aliaque monumenta vel separatim adjici, vel sine recepta-

a) Alia ab H. Canisio edita referunt Franciscus Swertius in Athenis Belgicis pag. 324. & Valerius Andreas in Bibl. Belgica p. 344.

b) Scaligerana: *H. Canisius en ses VI. volumes a des bonnes choses & aussi de grandes badineries, multa futilia. Il a tout eu de saint Gal, je ne crois pas qu'il ait rien de falsifié.*

c) Jac. Basnagii elogium & scriptorum ab eo editorum Catalogus, tomo primo Lectionum Canisianarum editionis Amst. præmittitur. Catalogum scriptorum dabit etiam Diarium Hagense, Europe savante An. 1719. mense Augusto p. 206. sq.

d) Alias Stevartii lucubrationes referunt Valerius Andreas, & Sweertius qui testatur A. C. 1621. diem obiisse supremum.

2011 Ministerio de Cultura

ceptarum paginarum interceptione interſeri. Attamen quoniam aliud placuiſſe videmus nuperis editoribus, ſupereſt ut quod ad Caniſium attinet indice duplici ſtudioſis ſuccurram, exhibeamque recenſionem editionis Baſnagianæ, e) collatæ cum Ingolſtadienſi, adſcriptis utriusque paginis, & deinde indicem alphabeticum omnium in utraque comprehenſorum monumentorum ſubjungam. Literæ *Stev.* collectionem Stevartianam denotant.

Theſaurus monimentor. Eccleſiaſt. Amſterd. 1725. fol.

1	Tom. I. Sec. III. A. C. 230. Excerpta ex libro *S. Hippolyti* Epiſcopi Portuenſis de Theologia & incarnatione, contra Beronem & Helicem: quæ Latine ex *Franciſci Turriani* verſione Caniſius exhibet, ſed Græce & Lat. ex Sirmondi ac Combefiſii dat Baſnagius. Confer Hippolytum meum T. 1. p. 225.	Edit. Nov. T. I. pag. 13	Vet. T. V. pag. 153
2	A. C. 250. *S. Gregorii Thavmaturgi* expoſitio fides & anathematiſmi XII. Græce & Lat. cum fragmento ex narratione *Germani* CPol. ad Anthimum de Synodis & hæreſibus.	26	T. III. 1
3	Sec. IV. A. C. 340. *Serapionis*, Epiſcopi Thmueos, liber contra Manichæos. *Turriani* verſionem Caniſius dederat, Baſnagius Græca etiam addidit ex Codice Holſteniano Hamb. cujus apographum ad eum transmiſit ſumme Venerandus noſter Jo. Frid. Winckler us, Paſtor meritiſſ. Eccleſiæ Nicolaitanæ.	43	T. V. 1
4	A. C. 360. *Titi Boſtrenſis* contra Manichæos libri III. (quartus deſideratur.) Etiam hoc		

e) de hac poſſunt quoque conſuli Acta Erud. Latina An. 1725. p. 529. An. 1726. p. 1. &c. Germanica part. 105. 107. 112. &c. Jo. Clericus Bibl. veteris & novæ Tom. XXIII ſeq. Unſchuldige Nachrichten von Alten und Neuen in Theologiſchen Sachen An. 1725. p. 795. ſqq.

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov. T. I. pag.	Vet. pag.
	ex *Turriani* verſione tantum Caniſius dederat, Græca ejusdem laudati Winckleri beneficio Baſnagius addidit.	59 T. V.	36
5	*S. Oreſti* Abbatis de ſex cogitationibus libellus Latine.	168 T. V. 2.	951
6	A. C. 370. *S. Baſilii* rationes ſyllogiſticæ contra Arianos, quod Filius in Divinis ſit Deus. *Turriano interprete.* Latine. Incip. *Si Filius eſt natura DEus, & Pater eſt natura DEus.*	169 T. V.	166
	Ejusdem fragmentum contra Eunomium. Incip. *Si ingenitum eſt ſubſtantia.*	171 T. V.	171
7	*Eunomii* hæretici Confeſſio fidei Græce cum verſione *Henr. Valeſii.*	178 *deeſt.*	
	Ejusdem Apologiæ Prologus & Epilogus cum verſione *Henr. Warthoni.*	181 *deeſt.*	
	Scholia Eunomii & diſputatio Orthodoxi contra eum, Latine ex *Turriani* verſione.	185 T. V.	172
8	SS. *Baſilii* Magni & *Gregorii Naz.* expoſitio de ſancta & orthodoxa fide. Incip. *Credo in Patrem, Filium & Spiritum S. Trinitatem* ὁμοούσιον.	188 T. V.	177
9	*S. Gregorii Nyſſeni* Epiſtola ad Theophilum Alex. Epiſcopum, contra Apollinarium. Verſioni *Turriani* quam ſolam Caniſius dederat, Baſnagius Græca addidit ex edit. Frontonis Ducæi T. II. p. 677. Incip. *ἑ μόνης ὀξὺ τῆς κοσμικῆς.*	191 T. V.	161
10	A. C. 380. *Didymi* Alex. liber contra Manichæos. Verſioni *Turriani* quam itidem ſolam Caniſius exhibuerat, Baſnagius adjunxit Græca ex Combefiſii auctario noviſſimo Bibl. Patrum.	204 T. V.	17
11	A. C. 390. *S. Joannis Chryſoſtomi* pars Commentarii brevis in Joannem, Latine *Gerardo*		

Voſſio

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov. T. I. pag.	Vet. pag.
	Voſſio Tungrenſi interprete. Incipit: *quid cauſæ eſt cum reliqui Evangeliſtæ.*		218 Stevart. 518
12	Ejusdem Epiſtola ad Cæſarium cum fragmentis Græcis notisque tum aliorum eruditorum tum Viri Illuſtriſſ. Scipionis Marchionis Maffei.		233 *deeſt.*
13	Sec. V. A. C. 440. *Baſilii* Seleucienſis demonſtratio adverſus Judæos de adventu CHriſti. Latine ex *Turriani* verſione Stevartius protulerat. Græca Baſnagius addidit ex edit. Claudii Dausqueji.		240 Stev. 405
14	A. C. 444. *Tironis Proſperi* Aquitanici Chronicon ab Adamo ad mortem Valentis, ex edit. Labbei in Bibl. nova MSS.		264 *deeſt.*
	Chronicon ejusdem à morte Valentis ad A. C. 444. ex editione Caniſiana, Auguſtana, Pithœana: addito quod apud Caniſium deſideratur fragmento Labbeano.		295 T. I. 134
15.16	Chronica Victoris Tununenſis *) ab A. C. 445. ad 527. & Joannis Abbatis Biclarienſis usque ad octavum annum Mauriicii Imper. *Valentiniani* III. Imp. conſtitutio pro primatu Sedis Romanæ, in gratiam Leonis Magni, ex Baronio ad A. C. 445.		321 *deeſt.* 337
17	A. C. 460. S. *Fauſti* admonitio: nec non Fauſti Rhegienſis Epiſc. Epiſtolæ ad Ruricium, Lucidum & alios: *Lucidi* ad Euphronium, Leontium aliosque Galliæ Epiſcopos, qua Prædeſtinationorum damnat errores, Epiſtola ſeu libellus. Item *Cæſarii, Eufraſii, Græ-*		342 *deeſt.* 350 T. V. 2. 423 428

*) *Victoris Tununenſis* & *Joannis Biclarienſis* Chronica quidem in Caniſii Antiquis Lectionibus non exſtant, ſed edidit idem Caniſius Ingolſtad. 1600. 4. Volumen ſingulare, in quo præter hæc duo Chronica occurrit legatio *Liutprandi* Epiſcopi Cremonenſis ad Nicephorum Phocam Imperatorem Græcorum, nomine Othonis Magni Imp. Auguſti, nec non *Synodus* Bavarica ſub Taſſilone, Bavariæ duce, tempore Caroli Magni.

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov. T. I. pag.	Vet. pag.
	ci, Sedati, Taurentii & Victorini Epiſtolæ ad Ruricium Lemovicenſem Epiſcopum.		
18	Ejusdem *Ruricii* Epiſtolarum libri duo. Has Epiſtolas infinitis mendis liberatas Labbeus inſerere promiſit tertiæ parti ſuarum Antiquarum Lectionum, ſed quæ lucem non viderunt.	373	T.V.2 440
19	Sec. VI. A.C. 511. Epiſtola *Eugippii* Abbatis in vitam S. Severini, ad Paſchaſium Diaconum. Exſtat & apud Bollandum Act. Sanctor. 8. Januar. T.I. pag. 484.	411	T.VI. 455
20	A. 530. *Cogitoſus* de S. *Brigida* Scota quæ A.C. 521. obiit.	416	T.V.2 625
21	A. 540. *Zachariæ* Mytilenenſis brevis diſputatio adverſus Manichæos, Latine ex Turriani verſione.	428	T.V. 143
22	A. 570. *Anaſtaſii* Antiocheni Orationes quinque Latine, 1) de SS. Trinitate, 2) de incircumſcripto, 3) de Incarnatione, 4) de paſſione. 5) de Reſurrectione: *Turriano* interprete.	436	Stev. 463
23	*Anaſtaſii* Sinaitæ Oratio de ſacra Synaxi, Græce & Lat. Hanc ex Bavarico Codice Caniſius dederat, ſed Baſnagius illam repræſentat ex edit. Combefiſiana recenſita ad Codices Regiæ Bibl.	465	T.III. 67
24	Ejusdem Oratio in ſextum Pſalmum, Græce & Latine. Eadem ex alio Codice, Græce & Latine ex edit. Combefiſiana Tom. I. Auctarii novi p. 943.	480 502	T. III. 87 *deeſt.*
25	A. 580. *Evanti* Abbatis contra eos qui ſanguinem animalium immundum, & carnem mundam judicant.	522	T.V.2 553
26 ad 29	Sec. VII. A. C. 605. *Leontii* Byzantini Monachi libri III. contra *Eutychianos*		& Ne-

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov. T. I. pag.	Vet. pag.
	& *Neſtorianos*, ſive contra Enantiodocetas, Aphthartodocetas & contra illos qui ſimulabant ſe Chalcedonenſem Synodum recipere, cum eſſent Neſtoriani: & de Neſtorianis triumphus. Liber in fraudes *Apollinariſtarum* ſeu in eos qui proferunt quædam falſo in ſcripta nomine vetuſtorum Patrum. Solutiones argumentorum *Severi* hæretici. Dubitationes hypotheticæ & definientes XXX. contra eos qui negant eſſe in CHriſto poſt unionem duas veras naturas. Auctoritates SS. Patrum contra eos qui dividunt in duas naturas unum Dominum JEſum Chriſtum poſt unionem, collectæ à *Timotheo* hæretico, ſive alio. Omnia Latine, *Turriano* interprete.	527 T. IV.	1
30	A. C. 640. Epiſtolæ XVI. Domni *Deſiderii*, Epiſcopi Cadurceni, ex Bibl. Monaſterii St. Galli.	636 T. V. 2	526
31	Ad Deſiderium Cadurcenſem Epiſtolæ XXI Abbonis, Aujulphi, Bertegyſeli, Chanulfi, Conſtantii, Dadonis, Elegii, Felicis, Galli, Palladii, Pauli, Rauracii, Sigeberti Regis, Sulpitii & Veri, nec non Sulpitii ad Verum Rutenæ Epiſcopum. Has poſtea ediderunt Marquardus. Freherus & Andreas Ducheſne.		
32	An. 660. Vita *St. Magni* auctore *Theodoro* ejus diſcipulo, Monacho St. Galli & Abbate primo Campedonenſi.	655 T. V. 2	913
33	An. 670. *St. Adamanni* *) Scoti libri III. de *S. Columbano*, Scoto.	680 T. V. 2	562
34	An. 690. *S. Althelmi*, Shireburnenſis apud Occidentales Saxones in Britannia Epiſco-		

*) al. Adamannus vel Adamandus. Apud Labbeum vitioſe Adamantius.

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.	Vet.
	pi libri duo carmine heroico scripti de laude Virginum & de octo vitiis principalibus.	T. I. pag. 713	T.V.2. pag. 798
35	*Claudii Capperonnierii* Professoris Regii Paris. animadversiones in Anastasii versionem Latinam fragmentorum S. Hippolyti Portuensis contra Beronem & Helicem, & in Jac. Fabricii Holsati versionem Latinam apologetici Eunomiani.	764 *deest.*	
36	A.C. 615. Carmen Monostichôn *B. Columbani* Hiberni Abbatis, ex MS. Frisingensi, cum Epistola ad Hunaldum discipulum, carmine hexametro, qua detestatur avaritiam.	775	T.I. append. pag. 3.
37	Sermo *S. Galli* Confessoris, dictus in Consecratione Joannis, Episcopi Constantiensis.	784	T.V.2. 896
38	Fragmentum *Leontii* Cyprii contra Hebræos, Latine.	795	T.V. 200
	TOMO II.	T. II. pag.	pag.
39	Sec. VIII. A.C. 701. Acta sancti *Cuthberti* Lindisfarnensis Episcopi, carmine heroico à venerabili *Beda* conscripta, versibus hexametris.	4	T.V. 2 692
40	A.C. 730. *S. Johannis* Damasceni Liber contra *Acephalos*, & *Jacobitas Monophysitas*; Canisius ex Turriani versione Latine tantum ediderat. Basnagius Græce & Latine & integriorem exhibet ex editione V. C. Michaëlis le Quien.	29	T. IV. 173
41	Ejusdem Dissertatio adversus *Nestorianos*; itidem Latine tantum a Canisio edita Turriano interprete, & à Basnagio Græce & Latine ex laudati Lequienii Damasceno reposita.	66	T. IV. 212

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov. T. II. pag.	Vet. pag.
42	A.C.745. *S. Zachariæ* Pontificis sex cum dimidio capita ex libro III. Dialogorum *St. Gregorii M.* Græce & Lat.	89 T. III.	24
43	A. C. 765. Vita sive potius Hodoeporicon *S. Willibaldi*, Episcopi Aichstadiani, scriptum à Sanctimoniali *Heidenheimensi.*	105 T. IV. 2. 117	481 695
44	Vita sancti Confessoris & Abbatis *Wunibaldi* Fratris St. Willibaldi, scripta ab eadem Sanctimoniali Heidenheimensi.	125 T. IV. 2.	516
45	A. C. 770. Vita *S. Lamberti* Martyris, Episcopi Trajectensis, auctore *Godeschalco.* Item Revelatio St. Lamberti, eodem Auctore.	138 T. II.	172
46	A. C. 780. Collectio Historica Chronographica ex Anonymo qui sub Alexandro Severo vixit; collectore Gallo quodam Caroli M. temporibus.	154 T. II.	579
47	Collectio Historica Chronographica ex Idacio & aliis, eodem Collectore.	165. 183.	
48	Collectio Historica Chronographica ex Tomacho (Gregorio Turonensi) & aliis, eodem Collectore.	195	
49	A. C. 780. *S. Willibaldi* Episcopi Eichstadiani Liber de Vita St. *Bonifacii* Martyris Germanorum Apostoli, Archiepiscopi Moguntini.	232 T. IV. 2.	341
50	Collectanea incerti Auctoris contra *Severianos*; Latine.	253 T. IV.	232
51	A. C. 781. Epitome Canonum quam *Adrianus I.* summus Pontifex Carolo M. Romæ obtulit.	266 T. VI.	413
52	A. C. 785. *Etherii* Episcopi Uxamensis & *Beati* presbyteri adversus Elipandum Archiep. Toletanum libri duo de adoptione CHristi Filii Dei, ex Biblioth. Toletana.	297 Stevart.	17
b.	Supplementum ad *Alcuini* librum de virtu-		

tibus

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.	Vet.
	tibus & octo vitiis principalibus. Cum Alcuini epitaphio &c.	T. II. pag. 376 T. VI.	pag. 411
53 a.	A. C. 790. *Flacci Alcuini* Epistolæ LXVII.	384 T. I.	1
	b. Ejusdem Epistola ad Eanbaldum Archiepiscopum Eboracensem ex edit. V. C. Justi Fontanini.	449 *deest.*	
	c. Ejusdem Epistola de confessione peccatorum facienda ad pueros S. Martini.	454 T. V. 2	323
	d. Ejusdem Homilia in Natalem S. *Willibrordi* Archiep. item ejus liber de vita & rebus gestis St. Willibrordi carmine conscriptus & Elegia in St. *Willigisum* parentem St. Willibrordi.	460 T. VI. 463. 470	345
	e. Carmina incerti Auctoris de Carolo M. & Leonis Pontificis ad eundem Carolum adventu, incip. *Rursus in ambiguos.*	474 T. VI.	521
	f. *Flacci Albini* seu *Alcuini* Dialectica & Grammatica.	488 T. V. 2 506	960
	g. Ejusdem epistola de illo Canticorum loco VI. 7. *Sexaginta sunt Reginæ & octoginta Concubinæ*, ut & ejusdem, sive *Amalarii* potius Epistola de cerimoniis Baptismi ad Carolum M.	540 T. VI. 543	366
54	Sec. IX. A. C. 810. *St. Nicephori* Patriarchæ Constantinopolitani Opuscula quatuor contra Iconomachos, Latine, Francisco Turriano interprete.	part. 2 T. IV 4	253
55	A. C. 814. Benedictio DEI ex *Cassiodoro* & *Isidoro*, ab Anonymo ad Bathuricum Episcopum Ratisbon.	21 Stevart.	799
56	Fragmentum Annalium Francicorum ab A. C. 741. usque ad 793. quos Regino Prumiensis se in historia secutum profitetur.	48 T. III.	190
57	A. C. 820. *Theodulphi* Abbatis Floriacensis Elegiæ Epistolares de suo Exilio ad Modoinum		

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.		Vet.
	doinum Epiſcopum & Aigulfum. Item Modoini Epiſtola Reſponſoria Elegiaca.	T.II. pag. part.2. 65	T.V.2	pag. 879
58	Ejusd. Theodulfi & Jonæ Aurelianenſis atque aliorum Poëmata.	72	T. VI.	504
59	A.C. 825. *Halitgarii* Epiſcopi Cameracenſis de Vitiis & Virtutibus & ordine pœnitentium libri V. ad Ebonem Archiep. Rhemenſem.	87	T. V. 2	227
60	Liber *Fœnitentialis* ex Scrinio *Romanæ* Eccleſiæ, ſtatuta Canonum de officio. Sacerdotum, ex libro ſecundo Burchardi.	121	Stevart.	693
61	a. Antiquus Pœnitentialis Romanus ab Halitgario exſcriptus,	132		
	b. Pœnitentiale Halitgarii ſive alterius incerc. ti auctoris una cum Epiſtola *Hormisdæ* Papæ.	141	T.V.2	285
62	Excerptum ex libro *Proſperi*, quantum remedii habeat confeſſio peccatorum.	145		
63	Epiſtola *Gregorii M.* ad Secundinum.	146		
64	S. *Iſidori* Epiſtola ad Maſonem Epiſcop. de reſtauratione Sacerdotis. Sententiæ contra immunditiem. Excerpta ex regula *S. Fructuoſi.*	147 150		
65	S. Iſidori de converſis, ſive ad Monachos.	153	T.V.2.	305
66	A.C. 840. Vita *Solæ* Angli, Abbatis in Solenhoven, ſcripta ab *Enmenoldo* Diacono, præmiſſo hymno & Epiſtola Ermanrici.	165	T.IV.2	544 732
67	Poëmata *Walafridi Strabi*, ſive *Strabonis.*	183	T. VI.	546
68	Ejusd. Hortulus ad Grimoldum, Cœnobii S. Galli Abbatem.	266	T. VI.	672
69	Ejusd. ſermo de ſubverſione Hieruſalem, in Cap. XIX. Lucæ.	277	T. VI.	331
70	A. C. 854. Pœnitentiale *Rhabani* Archiep. Mogunt.	293	Stev.	635
71	A.C. 855. Martyrologium *Rhabani*, Epiſto-			

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.		Vet.
	Iam & versus ad Grimoldum Abbatem Basnagius è Mabillonio pag. 290. addidit.	T. II. pag. part.2.314	T. VI.	pag. 688
72	Synodus Regia *Ticina*, & de ea M. Velseri admonitio.	361	T. V. 2	674 951
73	Conventus *Ticinensis.*	369		
74	Genealogia *Caroli M.* auctore Anonymo.	372	T. V. 2	688
75	A.C. 869. *Photii* Patriarchæ CPol. Epistol. integra ad Michaëlem Bulgarorum Regem, Græc. & Lat. ex Montacutii edit. Præmissa illius particula quam ex Turriani versione solam Canisius ediderat.	382 *deest.* 379	T. V.	183
76	Ejusd. Photii Dissertationes sex de Divinitate, incarnatione &c. Græce & Latine. Canisius Latine tantum exhibuerat ex Turriani versione. Sed (exceptâ primâ) Græcas quoque & tertiam integriorem Basnagius adjunxit, acceptas à V. C. Claudio Caperonnierio, cujus etiam accedunt notæ.	420	T. V.	189
77	Photii liber de Voluntatibus Gnomicis in CHristo, Græce & Latine, cum ejusdem Caperonnierii notis.	439	Stevart.	437
78	Stewartii Dissertatiuncula de scriptione Photiana.	459	Stev.	453
79	*Theodori* Hagiopolitani Disputationes tres: I. De nomine DEI. II. De Deo & Deitate. III. cum Nestoriano. Latine Turriano interprete.	467	T. IV.	281
80	*Theodori Abucaræ* Tractatus de Unione & incarnatione; Græce ex MS. Bodlejano Oxon. cum versione Andreæ Arnoldi, ex edit. Parisiens. 1685. 8.	474 *deest.*		
81	A. C. 870. Martyrium *S. Desiderii* Viennensis in Gallia Episcopi ab *Adone* collectum.	T. II. part.3.	T. VI.	444
82	A. C. 875. *Anastasii* Abbatis Liber contra Judæos, Latine, Turriano interprete. In-	4		

cip.

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.		Vet.
	cip. *Regnum quod DEUS promisit se daturum CHristo.*	T. II. part. 3.	pag. 12	pag. 123
83	A. C. 881. Collectanea contra Judæos.		41 Stevart.	415
84	Collectanea de quibusdam Hæresibus.		49 Stevart.	430
85	A. C. 884. De Gestis *Caroli M.* Libri duo scripti à quodam Monacho S. Galli.		57 T. I.	360
86	A. C. 894. Martyrologium *Notkeri Balbuli*, Monachi S. Galli.		89 T. VI.	761
87	Epigrammata seu Hymni sacri illustrium virorum Monasterii S. Galli.		190 T. V. 2	728
			239 T. I. app.	15
				31
88	Carmina *Salomonis* Episcopi ad Dadonem Episcopum, *Waldramni* ad Salomonem.			
89	A. C. 895. Vita *S. Gregorii M.* ab incerto Auctore conscripta.		256 T. VI.	461
90	A. C. 896. Vita *S. Walpurgis* Virginis & Abbatissæ Heidenheimensis scripta à Wolfhardo presbytero Monacho Hasenrietano.		265 T. IV. 2	720
91	Sec. X. A. C. 910. Vita *S. Burchardi* Herbipolensis Episcopi, Auctore, Anonymo.	T. III.	5 T. IV. 2	651
92	Synodus *Engilenheimensis* A. 948.		9 T. V. 2.	1057
93	Synodus *Augustana*, A. 952.		11 T. V. 2.	1053
94	A. C. 985. Vita *S. Willibaldi* Episcopi Aichstadiani, Auctore Anonymo.		16	
95	A. C. 990. Chronicon *Hippolyti* Thebani; Græce & Latine. Editionem Canisianam ex Lambecio & Schelstrateno auxit Basnagius.			
96	A. C. 1000. *S. Adalberto* Pragensi Episcopo, Prussorum, Boëmorum, Polonorum & Hungarorum Apostolo, Auctor æquævus cum fragmentis ex alia ejus vita, ex Chronico Magdeburgensi, Chronico Ademari Monachi Ecolismensis, & ex libello de Translatione Sanctorum Abundii & Abundantiani.		26 T. III.	35
			45 T. V. 2	332

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.	Vet.
97	De *Adalhaide* conjuge Ottonis I. libri duo, Auctore familiari ejus, ut videtur *Odilone* Cluniacensi.	T.III. pag. 73	T.V. 2 pag. 398
98	A.C.1010. *Meginfredi* Magdeburgensis Præpositi de vita & virtutibus B. *Emmeramni* liber unus.	88	T. II. 1
99	A.C. 1010. *Arnolfi* ex Comitibus de Cham & Vochburg, Monachi S. Emeramni de Miraculis beati *Emmeramni* Libri duo.	104	T. II. 35
100	A. C. 1045. Panegyricus *Wiponis* carmine scriptus ad Heinricum III. Imperatorem, Conradi Imperatoris filium.	164	T. II. 191
101	A.C. 1050. Vita Sanctoram *Kiliani*, Episcopi Wirtzburgensis *Kolomanni* Presbyteri & *Totnanni* Martyrum, auctore Anonymo.	174	T. IV. 2 628
102	Vita *S. Guntheri* Thuringi Monachi Althahensis, qui S. Stephani Hungarorum Regis cognatus fuit, demum Eremitæ, auctore Anonymo.	185	T. II. 566
103	*Hermanni* Contracti, Comitis de Vöringen Majoris Augiæ Monachi Chronicon, ab Orbe condito ad A.C. 1054.	195	T. I. 431
104	A.C. 1054 *Humberti* Sylvæ Candidæ Episcopi adversus calumnias *Michaëlis* Patriarchæ Constantinop. liber unus.	281	T.VI. 114
	Ejusdem liber alius contra *Nicetam Pectoratum*, cum relatione brevi rerum Constantinopoli ab Apostolicæ sedis Legatis gestarum. *Nicetæ* liber contra Latinos præmittitur, Latine.	308	
105	A.C. 1065. Vita Nobilis viri *Henrici à Zwifaltach*, in Monasterio Ochsenhusano Prioris, scripta à Monacho Ochsenhusano.	331	T.V. 2 670
106	A.C. 1074. *Othloni* Fuldensis Presbyteri Libri duo de Vita S. Bonifacii, Germanorum Apostoli Archiepisc. Mogunt.	337	T.IV. 2 393

107 *S. Ans-*

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.		Vet.
107	A. C. 1082. *S. Anshelmi* Lucensis Episcopi libri duo contra *Guibertum* Antipapam pro defensione Gregorii VII.	T. III. pag. 372	T. VI.	pag. 202
108	Ejusdem Collectanea, de Ecclesiæ facultatibus potestati Regis aut Cæsaris non subjectis.	389		
109	A. C. 1090. Statuta Canonum de officio Sacerdotum, incerto collectore.	397		
110	A.C. 1095. *Menologium* Græcorum, ex Bibl. & versione Cardinalis Sirleti cum indice Sanctorum Alphabetico.	412	T. II. T. III. part. 2.	731
111	Sec. XII. A. C. 1120. *Udalscalci* Narratio de controversis inter Hermannum Episcopum Augustanum & Eginonem Abbatem S. Udalrici, una cum Epistolis *Paschalis* Papæ quinque, *Arnoldi* Moguntini Archiep. tribus, & *Eginonis* quatuor.	6	T. II.	205
	A. C. 1120. Carmen de itinere & obitu *Eginonis* Abbatis S. Udalrici Augustæ Vindel.	21		
112	A. C. 1145. Vita & res gestæ *S. Henrici* I. Imperatoris, incerto Auctore.	27	T. VI.	400
113	A. C. 1151. Libri tres de vita beati *Othonis* Episc. Bambergensis, Pomeranorum Apostoli, auctore Anonymo, una cum quibusdam Epistolis *Paschalis*, *Calixti*, & *Innocentii* Pontificum & *Bolislai* Polonorum Ducis: ut & *Imbraconis*, Herbip. Episcopi Oratio in funere S. Othonis.	40	T. II.	235
114	Vita & passio *S. Tyemonis* sive *Theodamari* Archiep. Salisburg. Auctore æquævo.	103	T. IV. 2	666
115	A. C. 1160. *Metelli* Tegerseensis Quirinalia sive Odæ & Eclogæ in laudem *S. Quirini* Martyris.	117	T. I. app.	37

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.	Vet.
116	A.C. 1165. Fragmentum ex libro contra *Folmarum.*	T.III. pag.	pag.
		200 Stevart.	243
117	A.C. 1166. Officium de *S. Carolo* Magno.	208 T. VI.	438
118	A.C. 1167. Brevis Relatio de origine, fundatione & progreſſu Monaſterii Windbergenſis in Bavaria, Ord. Præmonſtratenſis.	211 T. VI.	400
119	Chronicon incerti auctoris à Nativitate Domini usque ad annum CHriſti 1167.	219 Stev.	717
120	I. Deſcriptio Urbis & Monaſterii Salisburgenſis ex Mabillonii T. IV. Amlect. p. 63.	278 *deeſt.*	
	Monumenta Salisburgenſia, collectore Joanne Steinhauſen, Senatore Salisburg.		
	II. De Epiſcopis Salisb. *S. Ruperto*, Bavariæ Apoſtolo, *S. Virgilio*, Apoſtolo Carinthiæ, Eberhardo Norico, S. Hartwico, St. Gebehardo, Auctore *St. Eberhardi* diſcipulo.	282 T. II.	247
	III. Hiſtoria S. Rudberti Epiſc. Salisb.	319 T. VI.	1107
	Vita S. Erendrudis Abbatiſſæ Nubergenſis.	331	1125
	Vita S. Rudberti I. Epiſc. Salisb. auctore S. Eberhardi Diſcipulo.	340	1139
	IV. Hiſtoria de Miraculis *St. Vitalis.*	347	1023
	V. Vita *S. Virgilii* Epiſc. Salisb.	395	1173
	Vita *S. Eberhardi* Archiep. Salisb.	408	1194
	De *S. Hartwico* Archiep. Salisb.	419	1215
	De corpore *S. Martini* Epiſc. Turon.	423	
	VI. Aliqua de ſummo Templo *Salisburgenſi.*	426	
	Catalogus Epiſcoporum *Salisb.*	430	1224
	Vita *S. Gebehardi* Archiep. Salisburg. fundatoris Eccl. Admuntenſis.	434	1227
	VII. A. C. 1190. *Arnonis* annotatio ſive Index Donationum.	452 T. II.	484

IIX. *Amonis*

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.	Vet.
	IIX. Donationes factæ Ecclesiæ *Salisburgensi.*	T. III. pag.	pag.
	IX. Chronicon *Salisburgense* ab An. C. 580. ad 1475. ex Bibl. Alberti Hungeri.	462 T.VI.	147
	Episcoporum *Chiemensium* Catalogus.	478	1252
121	A. C. 1194. *Friderici I.* Imperatoris cognomento *Barbarossæ* Expeditio Asiatica, ab auctore æquævo conscripta.	494	1284
122	A. C. 1195. Vita *S. Mechtildis* Abbatissæ in Diessen & postea Oetilstetten, auctore *Engelhardo* Abbate in Lankhain.	499 T.V.2	44
123	A. C. 1198. *Ekerhardi* Decani St. Galli de vita B. Notkeri cognomento *Balbuli*, ejusque canonizationis processus.	532 T.V.2	8
124	A. C. 1200. Historia de Guelfis Principibus, auctore Altorfensi, sive *Weingartensi*, Monacho.	552 T. VI.	934
125	Chronicon *Weingartense* à CHristo nato ad An. 1197.	579 T.III.	579
		593 T. I.	177
	TOMO IV.	T. IV.	
126	Sec. XIII. A. C. 1210. *Guntheri* Monachi Historia Constantinopolitana sub Balduino.	5 T.V.2	358
127	A. C. 1230. Descriptio Terræ sanctæ, Auctore *Burchardo* de Monte Sion.	9 T. VI.	297
128	*Jacobi de Vitriaco* Præfatio in historiam Orientalem & Occidentalem.	27 T. VI.	1323
129	A. C. 1252. Tractatus *contra Græcorum errores* de processione Spiritus S. de animabus defunctorum, de Azymis & fermento; de obedientia Rom. Ecclesiæ.	33 Stevart.	535
130	Constitutiones Concilii *Viennensis.* A. 1267.	82 T. I.	464
131	Concilii *Salisburgensis* A. 1274.	87	
132	A.C. 1282. De Vita & miraculis *St. Erminoldi* Abbatis Prufevingensis, libri duo A.C. 1289.	93 T. II.	508

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.	Vet.
133	A.C.1289. *Theodorici* Turingi Libri octo de *S. Elizabeth*, Andreæ Regis Hungarorum filia.	T.IV. pag. 116	T.V.2 pag. 147
134	A.C. 1297. Acta *S. Albani* Martyris, Auctore ut videtur *Sigeardo*, item alia Acta ejusdem Albani, incerto auctore.	157	T.V.2 648
135	Annales *Heinrici Steronis* Altahenſis ab anno 1152. qui eſt Friderici Imp. primus, usque ad Rudolphum Habspurg. & inde deinceps ad A.C. 1297.	172	T.I. 229
136	Annales *Eberhardi* Altahenſis ab Imperatore Rudolpho Habſp. ſive ab An. 1273. ad 1305.	216	T.I. 307
137	Sec. XIV. A.C. 1306. Vita *S. Walpurgis* Virginis & Abbatiſſæ Heidenheimenſis, ſcripta à *Philippo* Præſule Aichſtadiano.	238	T.IV.2 563 605.628
138	Concilia bina *Salisburgenſia* A.C. 1310.	251	T.I. 470
139	A.C. 1310. *Andronici Comneni* Conſtantinopolitani Dialogus contra Judæos, Joanne Livinejo interprete.	261	Stevart. 263
140	*Guilielmi de Baldenſel* Hodœporicon ad Terram ſanctam an. 1336. una cum Epiſtola ad Petrum Abbatem aulæ Regiæ, Ord. Ciſtercienſis.	332	T.V.2 96
141	Itinerarium *Budolphi de Frameynſperg* in Palæſtinam ad montem Sinai & in Ægyptum. A.C. 1346,	358	T.VI. 320
142	A.C. 1350. *Barlaami de Seminaria* Epiſcopi Gyracenſis Epiſtolæ & Alexii Calocheti, Demetrii que Theſſalonicenſis ad Barlaamum de Unione cum Rom. Eccleſia & Proceſſione Spiritus Sancti, Latine neſcio quo interprete.	369	T.VI. 4
143	Ethica ſecundum Stoicos, Auctore eodem Barlaamo, itidem Latine.	405	T.VI. 80
144	Sec. XV. A.C. 1422. *Anonymi* Epitome bellorum à Chriſtianis Principibus pro re-		

cupera-

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov. T.IV.pag.	Vet. pag.
	cuperatione Terræ ſanctæ ſuſceptorum, in qua etiam deſcriptio Palæſtinæ & multa de Mahomete, ab incerto auctore conſcripta.	426 T. VI.	251
145	*Huſſitica.*		
146	I. Oratio *Joannis Raguſini*, Ordinis Prædicatorum Procurator Generalis in Concilio Baſileenſi, de communione ſub utraque ſpecie. A. C. 1433.	467 T.III.app.	1
147	II. *Ægidii Carlerii* Decani Eccleſiæ Cameracenſis Oratio in Concil. Baſil. de corrigendis peccatis publicis A. 1433.	566 T.III.app.	289
148	III. Oratio *Henrici Kalteiſen* Dominicani, Profeſſoris S. Theol. de libera prædicatione Verbi Dei. An. 1433.	628 T.IV.part.2.	1
149	IV. Oratio *Johannis de Polemar*, Archi-Diaconi Barcinonenſis, Apoſtolici Palatii cauſarum auditoris de civili Dominio Clericorum A. 1465.	710 T.IV.part.2	229
150	De fundatione Eccleſiæ *Ilminenſis* & *Tegernſeenſis* & de translatione ſancti Altaris. Item, fragmentum Chronicon *Thaddæi* Scotorum Abbatis Ratisbonæ, de S. Kiliano S. Virgilio & St. Lullo. A. C. 1457.	751 T.IV.2	471
151	Diſputatio Capituli Eccleſiæ *Pragenſis* cum *Rokyzana* de Huſſiticis controverſiis, A.C. 1465. coram Gyrzikone ſeu Georgio Rege Bohemiæ.	752 753 T. III. app.	466
152	Sec. XVI. A. C. 1509. Deſcriptio Terræ Sanctæ, auctore *Anshelmo*, Ord. Minor.	779 T. VI.	1289
153	Actus ſive Proceſſus Canonizationis *B. Notkeri* A.C. 1514.	796 T. VI.	1000
154	Catalogus Scriptorum contra Judæos ex Bibliotheca Theologica *Johannis Molani*. An. 1580.	816 Stevart.	415

155 De

2011 Ministerio de Cultura

		Edit. Nov.	Vet.
155	De vita *S. Gebehardi* Conſtantienſis Epiſcopi libri duo per *Felicem Manilium*. A. C. 1511.	T.IV. pag. 822 T.VI.	pag. 477
156	*Edmundi Campiani* S. I. Epiſtola ad Richardum Cheneum, Epiſc. Gloceſtrenſem.	*deeſt* T.I.	125

INDEX
In Canisii Lectiones Antiquas & Stevartii Collectionem Alphabeticus.

Fragmenta ex libello de translatione SS. Abundii & Abundantiani num. 96.
Fragmentum ex Chronico Adamari num. 96.
Adamannus Scotus. n. 33.
Ado. n. 81.
Adriani I. Canonum epitome oblata Carolo M. n. 51.
Alcuinus n. 53.
Althelmus n. 34.
Amo n. 120.
Anaſtaſius Antiochenus n. 22.
Anaſtaſius Abbas n. 82.
Anaſtaſius Sinaita n. 23. 24.
Andronicus CPol. n. 139.
Anonymi contra Græcos n. 129.
de officio Sacerdotum n. 109.
Collectio hiſtorico Chronogr. n. 46. 47. 48.
Chronicon ad A. 1167. n. 119.
de terra ſancta, Mahomete &c. 144.
Annales Francici ab An. 761. ad 793. n. 56.
Benedictio DEI ex Caſſiodoro & Iſidoro n. 55.
Anſelmus Lucenſis n. 107. 108.
Anſelmus de terra ſancta n. 152.
Arnolfus ex Comitibus n. 99.
Guil. de Baldenſel n. 140.
Barlaamus n. 142. 143.
S. Baſilius Magnus n. 6. 8.
Baſilius Seleucienſis n. 15.
Beatus contra Elipandum n. 52.
Bedæ acta S. Cuthberti n. 39.
Burchardus de monte Sion n. 127.
Calixtus Papa n. 113.
Claudius Capperonier n. 35.
Edm. Campianus n. 156.
Ægidius Carlerius n. 147.
Sangallenſis de vita Caroli M. n. 85.
Caroli M. Genealogia n. 74.
Officium de S. Carolo n. 117.
Canonum epitome oblata ab Adriano I. n. 51.
Caſſiodorus n. 55.
Chiemenſes Epiſcopi n. 120.
S. Chryſoſtomus n. 11. 12.
Cogitoſus n. 20.

B. Co-

2011 Ministerio de Cultura

B. Columbanus n. 36. 87.
Concilia Auguſtanum n. 93. Engilenheimenſe n. 92. Salisburg. n. 131. 138. Ticinenſe n. 72. 73. Viennenſe n. 130.
Jo. Damaſcenus n. 40. 41.
Deſiderius Epiſc. Cadurcenus n. 30.
Didymus Alex. n. 10.
Eberhardus Altahenſis n. 136.
Eckerardus n. 123.
Egino n. 111.
Adverſus Elipandum n. 52.
Engelhardus n. 122.
Ermenoldus n. 66.
Etherius n. 52.
Evantus Abbas n. 25.
Eugippius n. 19.
Eunomius n. 7.
Fauſtus Rhegienſis n. 17.
Contra Folmarum n. 116.
Rudolphus de Frameynſperg n. 141.
De Friderici I. Barbaroſſæ expeditione Aſiatica n. 121.
S. Gallus confeſſor n. 37.
Illuſtrium virorum monaſterii S. Galli carmina n. 87.
Gregorius Papa n. 42. Ejus Epiſt. ad Secundinum n. 63.
Gregor. Naz. n. 8.
Gregorius Nyſſ. n. 9.
Gregorius Thaumaturgus n. 2.
De Guelfis Principibus n. 125.
Guntherus Monachus n. 126.
Collectanea de quibusdam hæreſibus n. 84.
Halitgarius n. 58. ſq.
Heidenheimenſis Monialis n. 43. 44.
Hermannus Contractus n. 103.
S. Hippolytus Portuenſis n. 1.
Hippolytus Thebanus n. 95.
Hormisdæ Papæ Epiſtola n. 61.
Humbertus Sylvæ Candidæ Epiſc. n. 104.
Huſſitica n. 145. diſp. Prag. cum Rokyzana n. 151.
Idacius n. 47.
Iſidorus n. 55. de converſis n. 65. Epiſtola ad Maſonem n. 64.
Henr. Kalteiſen n. 148.
Ilmenſis Eccleſ. n. 150.
Innocentius Papa n. 113.
Joannes Biclarienſis n. 16.
Collectanea contra Judæos n. 83.
Catalogus ſcriptorum contra Judæos n. 154.
Leontius Byz. n. 26. 27. 28. 29.
Leontius Cyprius n. 38.
Fragm. ex Chronico Magdeb. n. 96
Felix Manilius n. 155.
Martyrologium Rabani n. 71. Notkeri n. 86.
Meginferdus Magdeb. n. 98.
De corpore S. Martini Turon. n. 120.
Menologium Græcorum n. 110.
Metellus Tegerſeenſis n. 115.
Michaël Patriarcha CPol. n. 104.
Nicephorus CPol. n. 54.
Nicetas Pectoratus n. 104.
Notkeri Vita n. 123. Martyrologium n. 86. Ejus canoniſatio n. 153. 123.
S. Oreſius n. 5.

2011 Ministerio de Cultura

Othlonus Fuldenſis presb. n. 106.
Paſchalis Epiſtolæ n. 111. 113.
Philippus Aichſtad. n. 137.
Photius n. 75. 76. 77.
Pœnitentiales libelli n. 60. ſq. 70.
Jo. de Polemar. n. 149.
Proſper. n. 62.
Tironis Proſperi Chron. n. 14.
Rabani pœnitentiale n. 70. martyrolog. n. 71.
Joannes Raguſinus n. 146.
Ruricius n. 18.
Monumenta Salisburgenſia n. 120.
Salomo Epiſcopus n. 88.
Serapio n. 3.
Contra Severianos n. 50.
Henricus Stero n. 135.
Stevartius n. 78.
Thaddæi Scoti Chron. n. 150.
Theodoricus Thuringus n. 133.
Theodorus Abucara n. 80.
- Hagiopolitanus n. 79.
Theodorus alius, ſcriptor vitæ St. Magni n. 32.
Theodulfus n. 57. 58.
Titus Boſtrenſis n. 4.
Toromachus n. 48.
Udalſcalcus n. 111.
Vita S. Adalberti Pragenſis n. 96. Adalhaidis n. 97.
Vita S. Albani n. 134. S. Bonifacii n. 106. 49. S. Burchardi n. 91. S. Deſiderii Viennenſis n. 81. S. Emmerani n. 98. 99. St. Eliſabethæ n. 133. Erendrudis n. 120. S. Ermenoldi n. 132.
S. Gebehardi n. 155. Gregorii M. n. 89. S. Guntheri n. 102. Henrici I. n. 112. III. n. 100.
Kiliani, Kolomanni & Totnani n. 101. S. Lamberti n. 45. S. Magni n. 32. S. Mechtildis n. 122. Notkeri Balbuli. n. 123. Othonis Bamberg n. 113. Salisburgenſium Epiſc. n. 120. Solæ Angli n. 66. Tyemonisſ. Theodomari n. 114.
S. Walpurgis n. 137. 90. S. Willibaldi n. 94. S. Vitalis n. 120. S. Willibaldi n. 43. Wunibaldi n. 44.
Henrici à Zwifaltach n. 105.
Jacobus de Vitriaco n. 128.
Walafridus Strabus n. 67. 68. 69.
Weingartenſis monachus n. 124. Chronicon Weingartenſe ad A. 1197. n. 125.
St. Willibaldus de vita S. Bonifacii n. 49.
Windbergenſe monaſterium n. 118.
Wipo n. 100.
Wolfhardus n. 90.
Zacharias Mytilenenſis n. 21.
Zacharias Pontifex n. 42.

2011 Ministerio de Cultura

XXXVI. LUDOVICUS ANTONIUS MURATORIUS Sereniſſ. Raynaldi I. Ducis Mutinenſis Bibliothecæ præfectus, cujus diviti ingenio atque eruditæ induſtriæ tot alia *) inſignia monumenta debet literarius orbis ac debebit, & amplam illam, cujus jam ſex tomi prodiere rerum Italicarum collectionem, ſingulariter etiam commemorandus hoc loco eſt mihi propter volumen, Patavii 1709. 4. ab eo vulgatum cui titulus, *Anecdota Græca* ex MSS. Codicibus eruta, Latio donata (jam A. 1699.) notisque aucta & diſquiſitionibus. In hoc continentur:

S. Gregorii Nazianzeni Epigrammata ſive carmina minora CCXXVIII. ex Bibliothecis Ambroſiana, Pariſ. & Medicea: cum verſione & notis pag. 1--217. Confer Volum. VII. hujus Bibl. pag. 536. Emendationes quasdam è Codicibus Bodlejanis venerandus atque eruditiſſ. Jo. Chriſtophorus Wolfius noſter inſerendas dedit Diario Lipſienſi, cui titulus neuer Bücher-Saal parte XIII, p. 27. ſeq.

Editoris clariſſimi diſquiſitiones tres, 1. de ſynactis & agapetis p. 218--240.

2 De agapis ſublatis p. 241--257.

3 De antiquis Chriſtianorum ſepulchris p. 258--276.

Firmi Epiſcopi Cæſareenſis (qui Epheſinæ Synodo A. C. 431. interfuit, & A. 439. defunctus ſucceſſorem habuit Thalaſſium teſte Socrate VII. ult.) Epiſtolæ XLV. familiares pleræque & non inamœnæ lectu ex Codice Bibl. Ambroſianæ ante annos circiter DCC. ſcripto: cum prolegomenis, verſione notisque p. 277--324. Nomina eorum ad quos Firmus ſcripſit, hæc ſunt:

Acacio Epiſcopo. *Epiſt.* 19. 35.
Achilli. 1.
Alypio Chorepiſcopo. 4.
Anthimo Epiſcopo. 14.
Armenio Archiatro. 8.
Attico Epiſcopo. 12.
Auſonio prsbytero. 11.
Candidi mentio. 30.
Chiloni Epiſcopo. 24.
Coloſiano. 18.
Cynegio Comiti. 4.
Cyrillo Epiſcopo (Alex.) 37.
Cyterio Sophiſtæ. 2.
Danieli Epiſcopo. 42.
Didnio. 7.
Domitiano. 33.
Ecdicio. 32.
Eleuſinio. 31.
Evandrio Epiſcopo. 15. 34.
Eupnio. 40.
Euſtratio 39. Comiti. 3.
Eutherio. 23.

*) Vide D. Jo. Fabricii, Theologi Helmſt, Bibliothecam T. 6. p. 365. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

Florentio. 29.
Gervatio presbytero. 10.
Geſſio Scholaſtico. 6.
Helioni. 28.
Helladio. 26. 41.
Inachio. 43. 44.
Iſidoro. 30.
Lauſo. 9. 20.
Leontio Epiſcopo. 36.
Olympio. 27.
Pergamio Chorepiſcopo. 45.
Philetæ. 21.
Sotericho. 17.
Thalaſſio. 16.
Theodoto Epiſcopo. 22.
Valerio Epiſcopo. 38.
Voluſiano. 25.

Juliani Imp. Epiſtolæ antea ineditæ quatuor, ex eadem Bibl. Ambroſiana Mediolani : quas cum Muratorii verſione dedi etiam Volum. VII. hujus Bibl. pag. 84. ſeq. Prima ad Alexandrinos exſtabat jam in Juliani editionibus, ſed majore parte mutila, qualem Rigaltius cum funere paraſitico vulgaverat.

Epiſtola ſub *Julii*, qui ab A. C. 337. ad 352. Epiſcopus Romanus fuit, nomine ſcripta ad Dionyſium Alexandrinum. Incipit: Θαυμάζω πυνθανόμενος. p. 341--346. Hanc quanquam Julio tribuit Gennadius cap. 2. tamen illi ſuppoſitam fuiſſe ab Eutychianis jam olim notarunt Facundus, Leontius Byz. & Evagrius; atque ſingulari diſquiſitione eruditiſſ. Muratorius probat p. 347--365. Confer Sirmondi ad Facundum notas, & Chriſtiani Auguſti Saligii Eutychianiſmum ante Eutychem p. 140. ſeq. Apud Euſebium Renaudotum in Hiſtoria Patriarcharum Alexandrinorum p. 360. verba quæ in hac Julii Epiſtola apud Muratorium p. 343. exſtant, proferuntur ex Hippolyti Romani Epiſcopi Epiſtola ad Dionyſium Epiſcopum Cyprium, ut eruditiſſ. Mat. Veiſſerio la Croſe obſervatum.

De *Anecdotis Latinis* laudati Muratorii, quorum jam quatuor Tomi lucem viderunt Mediolan. 1697. 1698. 1713. 4. uberius dicere non eſt hujus loci. Recenſentur autem duo primora volumina à B. D. Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 962. ſeq. tertius & quartus in Diario eruditorum Italiæ Tomo XV. p. 1. & 20. ſeq. & à Memoriarum Trevoltinarum auctoribus A. 1719. p. 251. 280.

Rerum Italicarum ſcriptores ab A. C. 500. ad 1500, ejusdem Muratorii ſtudio vulgari cœpti Mediolan. 1723. ſeq. fol. vel ideo non præteundi, quod volumine primo præter Hiſtoriam Miſcellam & Jornan-

2011 Ministerio de Cultura

nandem ſive Jordanum & Paulum Diaconum ex MSS. Ambroſianis, Eſtenſibus, Modoëtienſibus caſtigatiores, etiam Græcorum ſcriptorum *Procopii* de bello Gothico libri IV. ex Claudii Maltreti S. I. verſione, cum indice vocabulorum Gothicorum, Vandalicorum & Langobardicorum ab Hugone Grotio explicatorum, & excerpta ex *Agathia* ad Gothos pertinentia ex Grotii verſione leguntur. Tomo ſecundo inter alia etiam occurrit *Liutprandi* Cremonenſis Epiſcopi ad Græcum Imperatorem Nicephorum Phocam legatio, quam pro Othonibus Auguſtis & Adelhaida ſuſcepit A. C. 968. De ſex voluminibus hujus operis, quæ hactenus ad nos typis exſcripta pervenerunt, conſules Acta Erud. A. 1724. p. 1. 49. 377. &. A. 1725. p. 433. 437.

XXXVII. *Anecdota Græca ſacra & profana* ex Codicibus manu exaratis primum in lucem edita, verſione Latina donata & notis illuſtrata à JOH. CHRISTOPHORO WOLFIO, Paſtore ad D. Catharinæ & Scholarcha, Hamburgi 1722. 23. 24. quatuor voluminibus, 8. In hac viri ſupra laudes collectione, cujus plures indies tomos adhuc à divite & ſollerte illius induſtria exſpectamus, hæc ſtudioſis lectoribus exhibentur:

Tomo I. 1. *Photii* Patriarchæ CPol. liber I. & II. contra Manichæos ſuæ ætatis, ſive Paulicianos, *) ex Codice Holſteniano, qui exſtat in hac urbe Hamburgenſi, in Bibl. Johannea. p. 1--216.

2. Notæ & emendationes præclaræ viri docti Angli (Richardi fortaſſe Montacutii) in *Dionem Chryſoſtomum* editionis Morellianæ, & in Iſ. Caſauboni ad Dionem animadverſiones, ex Bibl. Bodlejana, una cum editoris judicio & obſervationibus, quibus emendationes illæ plerumque confirmantur p. 217--298.

Tomo II. 3. Jam memorati *Photii* contra Manichæos liber tertius, quartusque p. 1--283.

4. *S. Gregorii Nyſſenii* Macrinia ſive dialogus inſignis de anima & reſurrectione, ex duobus Codicibus MSS. Uffenbachiano & Haſſelmanniano quam plurimis locis emendata ac ſuppleta p. 274--330.

5. *Libanii* Epiſtolæ ſeptem **) antea ineditæ, ex apographo eruditiſſimi Viri Maturini Veiſſiere la Croze, p. 331--348.

Tomo III.

*) Confer ſi placet quæ de hoc Photii opere dixi Volum. IX. hujus Bibl. p 555. ſeq.

**) Addendæ hæ, centum *Libanii* Epiſtolis, quas laudatiſſimus Wolfius ſeparato Volumi-

2011 Ministerio de Cultura

Tomo III. 6. Posterior pars emendationum in *Gregorii Nysseni* Macrinia ex duobus jam memoratis Codicibus MSS. p. 1--47.

7. Collatio *SS. quatuor Evangeliorum* cum duobus Codicibus MSS. antiquissimis Græcis quos illustris Andreas Erasmus Seidelius ex Oriente pridem attulit, & hodie Rev. editoris servat Bibliotheca, litteris scriptum uncialibus, & nongentorum circiter annorum ætatem præferentem, ἀνεφάλως ambos, quorum alter à Matthæi VI. 6. alter à Matthæi XV. 30. incipit. p. 48--92.

8. Excerpta ex *Catena MS.* Bibl. Bodlejanæ Græcorum Patrum in Acta Apostolorum & Epistolas Catholicas. p. 92--195.

9. Initium & excerpta ex *Damascii* Philosophi opere spisso ac subtili ἀπορίας καὶ λύσεις περὶ ἀρχῶν, *dubia & solutiones de principiis rerum* complectente, quod ex Lucæ Holstenii legato servat Bibliotheca hujus Urbis Hamburgensis p. 195--262. Græce. De Damascio hoc Damasceno, qui regnante in Italia Theodorico Athenis in schola Platonica floruit, plura Photius Cod. CXXX. CLXXXI & præcipue CCXLII. nec non Suidas. Vide quæ T. IX. hujus Bibl. p. 416. 437. 491. Cæterum hoc opus περὶ ἀρχῶν extat etiam in aliis Bibliothecis, & una cum Damascii commentariis in Parmenidem Platonis, in Codice Bavarico. Quod autem Valesius ad Socratem VII. 15. p. 86. promisit se vitam Isidori Philosophi, quam discipulus ejus Damascius scripsit, duplo auctiorem quam apud Photium servatur editurum, intelligo de laciniis vitæ ejusdem quæ apud Suidam passim exstant. Certe quæ de Hypatia ibi ex Damascio affert Valesius, ex Suida repetiit, non ex amplioribus ineditis illius excerptis, vel integro Damascii scripto.

10. *Libanii* Epistolæ aliæ ineditæ XVIII. p. 262--299. Nomina eorum, ad quos scribit Libanius, sunt: Ammianus, Andrius, Andronicus, Apollinaris & Gemellus, Bassianus, Clearchus, Demetrius, Elpidii ne cum versione ac notis edidit Lipsiæ 1711. 8. subjuncto supplemento lacunæ Orationis Libanii in Juliani necem T. 2. edit. Morell. p. 300. ex Codice Bodlejano. Ejusdem industriæ, ne de præcipuis illius operibus Bibliotheca Hebraica, notisque Philologicis elaboratissimis in Novum fœdus, & scriptis aliis in præsenti memorem, debemus Græcos scriptores, *Origenis* Philosophumena notis illustrata Hamb. 1706. 8. *Euthymium* de Bogomilis, in commentatione erudita de illis sæculi XI. & XII. hæreticis, edita Witeb. 1712. 4. nec non *Theophili* Antiocheni libros ad Autolycum libros III. cum notis Hamb. 1724. 8.

2011 Ministerio de Cultura

pidii πάρεδροι, Florentius, Gemellus & Apollinaris, Germanus, Hyperechius, Italicianus, Julianus, Maximus, Meletius, Modeſtus, Polychronius, Priſcianus & Themiſtius.

Tomo IV. 11. Poſterior pars excerptorum ex Catena Patrum Græcorum in Acta Apoſtolorum & Epiſtolas Catholicas p. 1--112. Sed age ſcriptorum veterum Syllabum, quorum fragmenta in illis excerptis occurrunt, ut in aliis Catenis in Scripturam Volum. VII. cap. XVII feci, hoc loco ſubjungam.

Ammonii T. III. p. 92. 133. 134. 140. 154. 156. 172. IV. p. 7. Presbyteri III. p. 129.
Apollinaris III. p. 93. IV. 60.
Arſenii III. p. 155.
Athanaſii ex libro ſecundo adverſus Novatianos. πρὸς τὸς λεγομένους Καθαρούς IV. p. 52. ex tertio p. 56.
Baſilii III. p. 153. 190. IV. p. 61. 69.
Cataphryges IV. p. 49.
Chryſoſtomus IV. p. 37.
Cyrilli IV. p. 78.
ἐκ τῶ πρὸς Ῥωμαίους τόμω β'. III. p. 135. IV. p. 64.
Didymi IV. p. 1. 3. ſeq. usque ad 52.
Dionyſii (Alex.) IV. p. 62.
Evagrii III. p. 167.
Euſebii Cæſarienſis III. p. 160. 163.
Euſebii Emiſſeni III. 146--150. IV. 96.
Heſychii presbyteri III. pag. 155. 175. 177. IV. pag. 58. 60. 61. 62. 63. 69. 109.
Incerti IV. p. 79. 85. 89. 90. 93.
Martyrologium Pauli Apoſtoli III. p. 194.
Nicolai Presbyteri fragmenta III. p. 114. 116. 117.
ἐκ τῆς εἰς Ἀμὼς ἑρμηνείας III. p. 151.
Severiani Gabalenſis III. p. 96. 100. 108. 109. 110. 113. 115. 144. 151. 165. IV. p. 60.
Severi III. p. 94. 99. 119. 127. 129. 131. 143. 151. 157. 172. 178. 187. 192. IV. p. 57. 58. 66. 68. 70. 73. 83. ſeq. 93. 96. ſeq. 101. 105. 108.
Epiſcopi III. p. 97. Antiocheni 107. 163.

2011 Ministerio de Cultura

ἐκ ξ' κζ' Ἀλόγου συντάγματος III. p. 184.
κζ' τῆς διαθήκης Λαμπετίου. III. p. 182.
ἐκ τῶν κζ' τῶν κωδικέλλων Ἀλεξάνδρου. III. p. 189. IV. p. 87.
in Epiſt. ad Epheſios IV. p. 97.
ex reſponſione ad Eupraxium Cubicularium III. p. 117. 126. 141.
ἐκ ξ' πρὸς (Ἰουλιανὸν) τὸν Ἁλικαρνασέα συντάγματος III. p. 119. 121. 135. 161.
ἐκ ξ', εἰς Ὃ, ἅγιος ὁ Θεὸς, συντάγματος III. p. 120.
ἐκ ξ' λόγου κή. III. p. 178. μς' III. p. 161. νϑ'. IV. p. 100. οδ'. III. p. 131. 132. οζ'. III. p. 127. ρϑ. p. 145. ρκγ. p. 129.
ἐκ τῆς πρὸς Ἀββᾶ III. p. 177.
πρὸς Αἰδεσηνοὺς III. p. 176.
πρὸς Ἀνδρόνικον κοινοβιάρχην IV. p. 180.
πρὸς Ἀναστάσιον ὕπατον III. p. 181. Ἀναστάσιον Διάκονον Ἐπιστολῆς III. p. 169. 185.
πρὸς Κωνσταντῖνον ἀπὸ ὑπάτων. III. p. 165.
πρὸς Μάρωνα III. p. 174.
πρὸς Μιχαὴλ Κυβικουλάριον III. p. 186.
πρὸς Ἰωάννην στρατιώτην III. p. 156.
πρὸς Σόλωνα Ἐπίσκοπον κζ' Εὐχιτῶν III. p. 171.
πρὸς Ἐπισκόπους III. p. 182.
πρὸς Ἡρακλιανόν. IV. p. 104.
πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντίνου πόλει ὀρθοδόξους. IV. p. 82.
πρὸς Φώτιον. IV. p. 80.
πρὸς Λεόντιον χαρτουλάριον. IV. p. 95.
πρὸς Μήτραν πρωτεύουσα III. p. 173.
πρὸς Τιμόθεον Ἀλεξ. III. p. 175.
πρὸς Θωμᾶν Ἐπίσκοπον Γερμανικίας. IV. p. 109.
ἐκ τῆς πρὸς Πέτρον τὸν μονάζοντα Ἐπιστολῆς III. p. 139.
ἐκ τῆς πρὸς Φωκᾶν. III. p. 139.

πρὸς

2011 Ministerio de Cultura

πρὸς τὰς ἐν τῇ μονῇ S. Ἰσαάκιος III. p. 152.
Theodori Heracleotæ III. p. 159. 160.
Theodosii (an Theodoti) Episcopi Ancyrani. III. p. 154.
Theophili Alexandrini III. p. 157.

12. *Synodici* magni *Beveregiani* sive pandectarum Canonum SS. Apostolorum, Patrum & Conciliorum, editorum à Guil. Beveregio Oxon. 1677. fol. collatio cum tribus Codicibus MSS. ex industria celeberrimi viri *Guilelmi Lloydii* p. 113--165. De hoc Synodico dictum Volum. XI. præsentis Bibl. p. 54. seq.
13. *Claudii Salmasii* observationes & emendationes ad *Codicem Ecclesiæ Africanæ* editum Paris. 1615. 8. à Christophoro Justello p. 165--172.
14. Specimen emendationum & castigationum in Lexicon *Hesychii* Alex. à viris doctis Johanne Vito Pergero, Q. Septimio Florente Christiano, Casp. Barlæo & Eduardo Bernhardo p. 172--272.
15. *Plutarchi* liber sive Dialogus pro Nobilitate p. 173--271. Græce ex MS. C.V. Joannis Grammii, cum notis & Arnoldi Ferroni versione separatim edita Lugd. 1556. 8. In fine notat Ferronus quædem deesse. Confer Volum. XII. hujus Bibl. p. 268.

In Voluminibus secuturis Venerandus atque eruditiss. Wolfius exhibebit præter *Libanii* Epistolas complures adhuc ineditas, *Johannis* cujusdam Presbyteri Canonem Paschalem ad Nicolaum Episcopum, quo decima tertia (*) magna Periodus DXXXII. annorum ab A. M.

(*) Periodi primores undecim notantur à S. Maximo in computo Ecclesiastico. Ita autem se habent:

I	definit	in anno Enos	197	Mundi	532
II	-	in anno Jared	130	-	1064
III	-	in anno Lamech	142	-	1596
IV	-	in anno Noë	486	-	2128
V	-	in anno Heber	23	-	2660
VI	-	in anno Nachor	29	-	3192
VII	-	in anno Arami	58	-	3724
VIII	-	in anno Philistæorum	6	-	4256
IX	-	in anno Ezechiæ	70	-	4788
X	-	in anno Philometoris	16	-	5320
XI	-	in anno Imperii Constantini	24	-	5852
Duodecima	definit	in anno Basilii Macedonis	10	-	6384

2011 Ministerio de Cultura

6385. ad 6916. (CHristi 877. ad 1408.) exponitur, ex Codice MS. Lindenbrogiano. Diverſorum veterum Eccleſiæ Patrum homilias, *Leontii* Byz. varia quæ Græce non exſtant, ſpeciatim loca vetuſtiorum Patrum contra Eutychem ab eo citata in teſtimonium. *Manuelem Phile* de animalibus ex MSS. emendatum ac ſuppletum, variaque ejus carmina anecdota atque ἠθοποιΐαν δραματικήν. Excerpta ex *Catenis* Patrum Oxonienſibus, inter quas eminent *Macarii Chryſocephali* in Matthæam & Lucam, Anonymi in Epiſtolam ad Romanos, & alia in omnes Pauli Epiſtolas. Inferentur ſubinde varietates lectionum annotatæ ex Codicibus Voſſianis Bibliothecæ Acad. Leidenſis, quarum ope præſtantiſſimi Græci ſcriptores, nominatim *Diodorus Siculus*, *Diogenes Laërtius*, *Plutarchus* (Moralia ejus ſcripta præcipue) *Euſebius* & veteres ſcriptores Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, *Stobæus* item ex animadverſionibus Grotii emendari atque integritati ſuæ vindicari poſſunt.

XXXVIII. Pauciſſimi fuere qui induſtria & ſtudio in ſcriptoribus Græcis, Eccleſiaſticis præſertim recenſendis, vertendis atque in lucem proferendis æquaverint, nedum anteverterint FRANCISCUM COMBEFIS Ord. Dominicani Monachum (Congregationis St. Ludovici) qui Pariſiis An. 1679. d. 23 Jun. æt. 74. obiit. Illius complures collectiones, complures ſcriptorum Græcorum editiones exſtant, quæ à Jacobo Echardo T. 2. ſcriptorum Ord. Prædicatorum p. 678. ſeq. diligenter referuntur. Ex his *Theophanem* ejus & *Leonem* Grammaticum, inter Hiſtoriæ Byzantinæ monumenta recenſui Vol. VI. hujus Bibl. p. 151. & 380. & *ſcriptores poſt Theophanem* p. 348. ſeq. atque *Origines rerum CPolitanarum* p. 687.

Illos poſt Theophanem ſcriptores etiam notis illuſtrare in animo habuerat, ut identidem ipſe monet in præfationibus, ad quas etiam in marginibus remittit, paratasque habebat in ſchedis: ſed eo ſub editionis finem è vivis erepto, eorum negligentia quibus chartæ ipſius commiſſæ fuerant, perierunt. Volumen quoque alterum Byzantinæ hiſtoriæ edendum paraverat, quo *Leo Diaconus* & *Michaël Pſellus* ad MSS. Codd. recogniti, ac nova verſione eaque puriori donati prodituri erant: ſed & illud conſilium mors abrupit, quod V. C. Michaëli Lequien commiſſum fuit exſequendum, jamque typis Regiis inceptum, ſed bello tum atrociori ubique flagrante interruptum ac dilatum: ut teſtatur Jacobus Echardus T. II. de ſcriptoribus Ord. Prædicatorum p. 684.

Quæ

2011 Ministerio de Cultura

Quæ in *auctario novo exegetico & historico dogmatico Bibliothecæ Patrum* Combefisii continentur, Paris. 1648. fol. 2. Volum. refert B. Thomas Ittigius libro de Bibliothecis Patrum p. 145. Quæ in *auctario novissimo*, Paris. 1672. fol. 2. Volum. idem p. 152. De *St. Maximi* operibus ab eodem vulgatis Paris. 1645. fol. 2. Vol. dixi tomo octavo hujus Bibl. c. 30. p. 730. seq. atque ex laudato Echardo addo, à Combefisio paratum fuisse prælo etiam tertium tomum in quo debebant comparere 1) Computus S. Maximi Ecclesiasticus ex Uranologio Petavii. 2) Commentarius fusior in Dionysii Areopag. Epistolam quartam ad Cajum. 3) In Dionysii ac Gregorii Naz. locos quosdam difficiles, ad Thomam. 4) In Gregorii Naz. locos difficiles cum versione Scoti Erigenæ, quod opus deinde in lucem produxit V. C. Thomas Galeus, ut dixi Volum. VIII. pag. 763. & 5) Scholia in Dionysium Areopagitam ex MSS. aucta & emendata, quæ tamen non S. Maximum sed Joannem Scythopolitanum Episcopum habere auctorem, disputat laudatus Mich. Lequien, diss. prævia ad Joannem Damascenum.

Amphilochii Iconiensis, *Methodii* Patarensis & *Andreæ* Cretensis Opera, Græce & Latine cum notis. Paris. 1644. fol.

Basilius Magnus ex integro recensitus, hoc est emendatiores Lectiones ex Codd. MSS. annotatæ, loca multa illustrata, suppletaque, versiones castigatæ, Paris. 1679. 8. 2. Vol. In hoc opere orationes Basilii integræ tres de homine ad imaginem DEI condito productæ in lucem ex MSS. Regiis, Græceque & Latine editæ. T. 2. p. 98. seq. Similiter etiam *Athanasii* editionem Anni 1627. ad MSS. Codices recognoverat, & *Gregorium Nazianzenum*, quem Echardus jam typographo J. B. la Caille ab auctore traditum, ab eo redemit & communicavit cum Francisco Louvard, Monacho Benedictino St. Mauri, quem novæ quam parabat Nazianzeni editioni ante annos aliquot immortuum dolemus.

Ecclesiastes Græcus, id est illustrium Græcorum Patrum ac Oratorum digesti sermones ac tractatus. *Basilius* Magnus Cæsareæ Cappadociæ & *Basilius* Seleuciæ Isauriæ. Latine ex versione per Combefisium recensita ad Græcorum MSS. fidem, cum notis & castigationibus. Paris. 1674. 8.

S. Joannis Chrysostomus homilia de morali politia, & in Præcursoris decollationem ac peccatricem, tertia parte auctior ex MS. Reg. cum ver-

2011 Ministerio de Cultura

sione Combefisii. Breves ad *S. Maximi* in Dionysium scholia vindiciæ, ac interpretes Lanssselius ac Corderius locis nonnullis emendati. Paris. 1645. 4.

S. Joannis Chrysostomi 1) de inani gloria & educandis liberis liber aureus. 2) In sanctam CHristi nativitatem (Procli fortasse CPol.) 3) In sancta lumina (Chrysostomi an Amphilochii?) 4) In recens baptizatos & de Paschate: 5) In S. Bassi memoriam & in illud: *discite quia mitis sum.* 6) Tractatus post terræ motum. II. *Severiani* Gabalorum Episcopi in pretiosam & vivificam Crucem & in illud: *Tu es qui venturus es, an alium exspectemus*, & in cœcum ac mutum, & in Prophetæ Ambacum dictum, *Domine audivi auditionem & timui.* Integrior ex Codice Mazarin. quam Savilius dederat, & Severiano auctoritate Jo. Damasceni Orat. 3. de imagg. restitutus. III. *Basilii* Isauriæ Episcopi laudatio protomartyris Stephani, & de ejus corporis inventione IV. *Zachariæ* patriarchæ Hierosol. ad Ecclesiam suam Epistola è Perside. V. Incerti (ejusdem Zachariæ an Modesti Hierosol.) de Persica captivitate, ad eos qui Hierosolymis residui erant exhortatio & testamentum. Paris. 1656. 8. Græce & Latine.

Theodoti Ancyrani adversus Nestorium liber, sive Nestorii confutatio ex Scriptura & fide Concilii Nicæni, post Holstenii editionem cum nova versione & notis. p. 1--86.

S. Germani Archiepiscopi CPol. in dormitionem & translationem S. Mariæ, Oratio historica ex apocryphis petitas narrationes ingerens. Incip. *Φήμη καλὴ & ἀγαθή.* p. 87. Paris. 1675. 8.

Illustrium CHristi Martyrum lecti triumphi, vetustis Græcorum monumentis consignati, Paris. 1660. 8. In hoc volumine continentur Græce & Latine:

1. Martyrium *SS. Eustathii*, & uxoris ejus *Theopistes ac liberorum*, tempore Adriani Imp. Incip. *πρόκειται τοῖς ἀνθρώποις*, pag. 1. ex Cod. Mazariniano.
2. *Niceræ* Paphlagonis laudatio, *Eustathii*, *Agapii*, *Theopisti* & *Theopistes*. Incip. *τὸν ἀοίδιμον ἐν ἀθλοφόροις* pag. 45. ex Codice Mazarin.
3. *Ammonii* Monachi de sanctis Patribus Barbarorum incursione in monte Sina & Raithu peremtis, tempore Diocletiani Imp. Incip. *ἐγένετό μοι ποτὲ καθεζομένῳ*. p. 88. ex Cod. Mazarin. & Seguieriano.

4. *S. Nili*

2011 Ministerio de Cultura

4. Ad *S. Nili διηγήματα* sive narrationes de cæde Monachorum in monte Sina, quæ sæculo quinto accidit, castigationes è Codice Mazariniano p. 139. seq.

5. *SS. Philoromi* ac *Phileæ* Thmueos Episcopi Martyrium, inperitante Diocletiano. Incip. *Βεβαιῶν ὡς εἰπεῖν.* pag. 145. ex Cod. Mazarin.

6. *Petri* Archiep. Alexandrini martyrium, sub Diocletiano. Incip. *εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια.* p. 189. ex Mazariniano Codice.

7. *Theodori* Episcopi Iconii Epistola de martyrio S. Ceryci sive Quirici & matris ejus, Julittæ sub eodem Diocletiano. Incip. *πευσαμένης τῆς σῆς πιμιότητος.* p. 231. Ex Codice Regis Christianissimi. In hac Epistola mentio falsorum actorum, quæ tanquam Manichæorum vel aliorum hæreticorum sacræ Religioni illudentium fraudes ac *πυχνολογήματα* rejiciuntur.

8. *S. Theodotæ* & liberorum acta, martyrium passorum Nicææ in Bithynia, Diocletiano imperante. Incip. *ὅσην οἱ Νικαεῖς.* pag. 247. ex Codice Regio.

9. *S. Sylvestri*, magnæ Romæ Episcopi acta martyrii antiqua & probatiora ex duobus Codicibus Regio & Mazariniano p. 258. Incip. *Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου.* Celebrat ibi auctor horum actorum, Eusebii opus de Martyribus, undecim libris contextum.

CHRISTI Martyrum lecta trias Agarenico pridem mucrone sublatorum. Paris. 1666. 8. In hoc Volumine offeruntur Græce & Latine:

Niceta Paphlagonis laudatio in *S. Hiacynthum* Amastrensem. Incipit: *ἔπρεπεν ἄρα πολλῶν καὶ πιμίων λίθων.* p. 1. ex Codice Tiliano.

Vita & certamen *S. Bacchi*, qui in Palæstina martyrio est functus, Constantino & Irene imperitantibus. Incip. *οἱ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων,* p. 61. ex Codice Mazariniano.

Martyrium *S. Eliæ* Heliopolitæ, quo Damasci functus est. Incip. *ἅγιος ὁ ἁγιος νεομάρτυς.* p. 155.

Bibliotheca Patrum Coocionatoria, hoc est anni totius Evangelia, festa Dominica, sanctissimæ Deiparæ illustriorumque sanctorum solemnia, Patrum symbolis, tractatibus, panegyricis, iisque qua novum ex vetustis MSS. Codd. productis, qua recensitis, emendatis, auctis, ad fontes compositis, è Græco castigatius elegantiusque redditis illustrata ac exornata Latine, Octo satis spissis voluminibus, Paris. 1662. fol. Primo tomo præmissum opusculum, separatim etiam

2011 Ministerio de Cultura

etiam editum Paris. 1662. 8. cui titulus: recensiti auctores Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ, in iis obiter fere insinuata strictimque delibata Cyriacorum (Dominicanorum) immunitas, à censura auctoris Petri de Valle clausa, (Theophili Raynaudi, S.I.) Nomina veterum Patrum, Græcorum Latinorumq; de quibus ordine alphabetico Combefisius differit, & quorum homiliis & lucubrationibus Bibliotheca illa constat, vide sis apud laudatum Ittigium de Bibliothecis Patrum p. 373. qui p. 375. sq. etiam ex Combefisii observatis & judiciis notatu digna quædam speciminis loco retulit. Ex illis octo voluminibus primum homilias in Dominicas Adventus ac deinceps, secundum & tertium in Quadragesimam, quartum & quintum in Dominicas usque ad Adventum complectitur. Sextum, septimum & octavum Sanctis sunt destinata, hoc ordine:

Tom. VI. in vigilias S. Andreæ Apost. & festum ejusdem Andreæ p. 1.
In festum S. Barbaræ p. 61.
S. Nicolai Confessoris p. 68.
S. Ambrosii p. 78.
Conceptionis St. Virginis. pag. 90.
S. Luciæ pag. 95.
S. Thomæ Apostoli. p. 96.
S. Hilarii Pictav. p. 110.
S. Antonii Abbatis p. 113.
Cathedræ St. Petri p. 114.
SS. Fabiani & Sebastiani p. 125.
S. Agnetis pag. 126.
S. Vincentii Martyris p. 134.
Conversionis S. Pauli p. 141.
S. Joh. Chrysostomi p. 165.
S. Ignatii Martyris p. 168.
Purificationis Mariæ p. 173.
S. Agathæ p. 255.
S. Matthiæ Apost. p. 282.
Natali SS. Perpetuæ & Felicitatis. p. 293.
S. Gregorii Papæ p. 298.
S. Josephi, Sponsi Mariæ p. 298.
S. Benedicti Abbatis p. 299.
Annunciationis B. Mariæ p. 313.

S. Leonis

2011 Ministerio de Cultura

S. Leonis Papæ p. 436.
S. Georgii Martyris p. 437.
S. Marci Evangeliſtæ p. 448.
SS. Apoſtolorum Philippi & Jacobi p. 464.
S. Athanaſii p. 500.
Inventionis S. Crucis p. 530.
S. Johannis ante portam latinam p. 574.
S. Gregorii Nazianzeni p. 597--632.
Tom. VII. in feſto S. Barnabæ Apoſtoli. p. 1.
Baſilii Magni p. 9.
Martyrum Gervaſii & Protaſii p. 47.
Vigilia S. Johannis Baptiſtæ. p. 52.
feſto - - - p. 90.
Vigilia Apoſtolor. SS. Petri & Pauli p. 156.
feſto - - - p. 190.
Commemoratione S. Pauli Apoſt. p. 258.
feſto Viſitationis S. Mariæ p. 308.
Octava Apoſtolor. SS. Petri & Pauli p. 321.
Natali S. Felicitatis & VII. fratrum Martyrum. p. 339.
feſto S. Mariæ Magdalenæ p. 342.
Jacobi Zebedæi p. 396.
Marthæ Virginis DOMINI hoſpitæ p. 408.
Petri ad vincula p. 411.
Commemoratione SS. Maccabæorum Martyrum p. 435.
feſto inventi corporis S. Stephani Proto-Martyris p. 573.
Transfigurationis Domini. p. 583.
S. Laurentii Martyris p. 627.
Aſſumtionis B. Mariæ Virginis p. 643.
S. Bartholomæi Apoſt. p. 749.
S. Auguſtini p. 768.
decollationis S. Joh. Baptiſtæ p. 780--818.
Tom. VIII. in feſto Nativitatis S. Mariæ p. 1.
exaltationis S. Crucis p. 125.
S. Cypriani p. 153.
Vigilia S. Matthæi Evangeliſtæ p. 161.
feſto - - - p. 166.
SS. Coſmæ & Damiani Martyrum p. 187.

2011 Ministerio de Cultura

S. Michaëlis Archangeli p. 195.
Commemoratione S. Angeli Cuſtodis p. 243.
feſto *S. Hieronymi* p. 261.
Dionyſiii Epiſcopi & Martyris p. 263.
S. Lucæ Evangeliſtæ p. 276.
SS. Apoſtolorum Simonis & Judæ p. 290.
Omnium ſanctorum p. 312.
Commemoratione omnium fidelium defunctor. p. 401.
feſto *S. Martini* p. 470.
Clementis Papæ p. 510.
Catharinæ Martyris p. 512.
In vigilia unius Apoſtoli. pag. 514.
In Communi SS. Apoſtolorum p. 526. unius Martyris p. 532. plurimorum Martyrum p. 613. Confeſſorum p. 718. 788. Doctorum p. 772. Abbatum pag. 819. Virginum p. 855. Virginum & non virginum p. 914. De viduis pag. 928. Mantiſſa de B. Virgine p. 938. Nicetæ Rhetoris p. 435. & Theophylacti Bulgar. 938--940.

XXXIX. Plenior hæc & accuratior eſt Bibliotheca Combefiſiii Concionatoria, quam quæ ante exſtabant in hoc genere collectiones, *) (1) *Alcuini* ſive *Pauli Diaconi* **) potius, Homiliarius in Evangelia Dominicalia ac temporalia juſſu Caroli Magni in uſus Eccleſiæ collectus, editusque ſæpe numero ut Spiræ 1482. Baſileæ 1493. 1505. Col. 1517. 1539. Lugduni 1520. 1525. Pariſ. 1537. 1569. fol. Neque diverſum opus puto quod in Bibliotheca Antiſſiodorenſi inveniſſe ſe referunt doctiſſimi ſcriptores itinerarii litterarii Gallice An. 1717. 4. vulgati, Edmundus Martene & Urſinus Durandus p. 56. licet enim *Ebrardi* nomen

Codex

*) Albericus, trium fontium Monachus in Chronico ad A. C. 807. p. 152. T. 2. acceſſion. hiſtoricarum illuſtris Leibnizii: *Karolus Imperator per manus PAULI DIACONI decerpens optima quæque de ſcriptis Catholicorum Patrum, lectiones unicuique feſtivitati convenientes per circulum anni in Eccleſia legendas compilari fecit.* Florus Diaconus Lugdunenſis in librum homiliarum totius anni ex diverſorum Patrum tractatibus ordinatum: in theſauro anecdotorum Edmundi Martene & Urſini Durand T. V. pag. 612

O prudens lector, vitæ cui cura perennis,
Perlege præſentem ſtudioſo pectore librum &c.

**) Simile opus in lectiones Epiſtolicas diebus Dominicis & feſtis in Eccleſia receptas ex antiquis Eccleſiæ Doctoribus collegit ediditque *Laur. Surius* Colon. 1596. fol.

2011 Ministerio de Cultura

Codex ille MS. homiliarii Patrum, Caroli Magni jussu digesti præferat, tamen librarii illum potius, quam collectoris esse crediderim.

Obtulit hunc librum Domino, Germane, Tibique
Ebrardus *supplex, supplicis esto memor.*
Auferet hoc nullus, cujus præcordia CHristus
Possidet, iratum ne patiatur eum.
Quin etiam fratris munus votumque probando
Insistet parili quicquid amore valet.
Nam petit in cœtu fratrum sollenniter illum
Ad laudem Domini nocte dieque legi.

Nomina eorum quorum homiliæ in hac συναγωγῇ leguntur, hæc sunt:
Alcuinus, cujus libri tres de fide exstant p. 118. seq. edit. Basil.
Ambrosius, sæpius.
Anselmus T. 2. pag. 36. b.
Augustinus sæpius.
Beda presbyter, sæpius.
Joannes Chrysostomus.
Fulgentius Carthag. p. 21. b. T. 2. p. 53. b. 67.
Gregorius Magnus, sæpius.
Haymo p. 31. b. T. 2. p. 43. b. 62. b. 68. b. 73. b.
Hericus †) p. 20. b. 57. b. 126. b. 133. b. 140. b. 142. b. 145. 147. b. 152. 160. b. 163. b. T. 2. p. 21. b.
Hieronymus, sæpius.
Hilarius T. 2. p. 60.
Joannes Chrysostomus, sæpius.
Isidorus p. 17. b.
Leo magnus, sæpius.
Maximus, sæpius.
S. Severianus Gabalensis. p. 27.

2. Bibliotheca homiliarum & sermonum, priscorum Ecclesiæ Patrum, Latine, collectoribus LAURENTIO CUMDIO, Italo, & GERARDO MOSANO, Germano, Ord. Prædicatorum, Lugduni 1588. fol. quatuor Voluminibus. Vide B. Ittigium de Bibliothecis Patrum

†) Hic est Ericus Autissodorensis, cujus homilias post Pauli Diaconi tempora oportet insertas esse, sicut Haymonis quoque.

2011 Ministerio de Cultura

trum p. 565. seq. & Jac. Echardi Bibliothecam Dominicanorum T. 2. pag. 324. b. & 681.

3. PERI BLANCHOT, Ord. Minor. S. Francisci de Paula, Bibliotheca Concionatoria SS. Patrum & celebrium Rom. Ecclesiæ Doctorum ad A. C. 1580. edita Latine Paris. 1631. 4. Colon. 1633. 8. cum auctario, cura MICHAELIS de la NOUE, ejusdem Ord. Monachi Paris. 1644. 4. & alio per PETRUM PIIARTUM, Paris. 1654. fol.

4. La Bibliotheque sacreé, ou recueil des plus beaux sermons & homelies des saints Peres pour tous les Dimanches de l'année, pour les Festes de la Vierge & des Saints, & pour les jours de Caresme & des Quatre-temps *) le tout divisé en cinq tomes, par Messire JEAN de LOYAC, Protonotaire du S. Siege, Conseiller, Aumonier & Predicateur du Roy, & Abbé de Gondon. Paris. 1634. 4. Volumen primum, quod solum mihi est ad manus, desinit in Dominica Quinquagesimæ. Patres quorum homiliæ in hoc tomo Gallice versæ exhibentur, sunt præter *Anonymum*, *Augustinus*, Venerabilis *Beda* *S. Cyprianus*, *Eusebius* Emissenus, *Fulgentius* Carthaginiensis, *Gregorius* Magnus, *Joannes Chrysostomus*, *Leo* Magnus, S. *Maximus* & Origenes.

5. GALEATIUS FLORIMONTIUS, Episcopus Svessanus, qui A.C. 1567 diem obiit, homilias selectas veterum Patrum Græcorum Latinorumque versas à se Italice, vulgavit Venetiis 1555. 4. duobus voluminibus, quibus alia deinde duo volumina adjunxit SERAFINUS Florentinus, Florentiæ 1572. 4. Vide Diarium eruditorum Italiæ T. XXVI. pag. 7. seq. & de Galeatio Nic. Toppium in Bibliotheca Neapolitana p. 102. & additiones Leonardi Nicodemi pag. 83. & Ferdinandum Ughellum Italiæ sacræ T. 1. p. 399. b. & T. 6. p. 545. edit. novæ Venet. 1717. fol.

6. Divorum Patrum veterumque Ecclesiæ Doctorum qui Oratione soluta scripserunt, homiliæ ac meditationes in festum Nativitatis JESU CHRISTI Salvatoris nostri, selectæ à CHRISTIANO DAUMIO, Cygneæ 1670. 8. In hoc parvo Volumine quæ continentur homiliæ

*) De jejuniis quatuor temporum, quibus unoquoque trimestri per triduum die Mercurii, Veneris & Saturni in Romana Ecclesia jejunant, quem morem ab Apostolica ætate repetunt interpretes quidam ad Actor XXVII. 9. Baronius ad A. C. 57. n. 206. seq. & Bellarminus II. 19. de bonis operibus: vide Joanne Dallæum lib. IV. de Jejuniis & Quadragesima cap. 2. & 7. seq. Videsis etiam Baronium ad A. 1094. n. 2. ad A. 1095. n. 27. & ad A. 1105. n. 3.

2011 Ministerio de Cultura

miliæ Græcæ quidem cum Latina verſione duæ tantum, una *Baſilii M.* & altera *Gregorii Nazianzeni*, Latinorum vero ſcriptorum aliæ duorum & viginti. De ſingulis juvat audire ipſum Daumium, cum libellus ipſe non adeo ſit obvius, & vir ille doctus paucis multa & in his quædam non protrita complectatur.

I. BASILIUS MAGNUS, qui A. C. 379. obiit: *Chriſtianus Demoſthenes*, „ Eraſmi Elogio, in Epiſt. Græco Operum Baſilii volumini, A. 1532. „ Baſileæ excuſo, præmiſſa: *Cujusque auctoritas apud Græcos tanta eſt*, „ *ut & ſeveritate vitæ & ſanctimonia morum, & præterea Optimarum ar-*„ *tium ſtudio, ſacrarumque literarum doctrina, cæteris ferme omnibus exi-*„ *ſtimetur præcellere*, teſte Leonh. Aretino, præfat. in libellum de „ Inſtitutione puerorum Baſilio tributum, ad Collucium Salutatum. „ Uſus hic fui Editione Græca *Jani Cornarii* Medici, Civis noſtri, Ba-„ ſileæ 1551. in folio evulgata, cujus græca ad Julium Epiſc. Num „ burgenſem Præfatio hic Cygneæ ſcripta fuit. Adhibita & eſt „ utraque Helmſtadienſis An. 1600. & 1645. in 4to. uti & Lipſi-„ enſis D. Georgii Langevoithi A. 1575. in 8vo. cujus etiam Lati-„ nam verſionem retinere placuit, præ Raph. Volaterrani ex A-„ ſcenſiana Ann. 1520. ἐκδόσει, & Colonienſi 1518. & Wolfg. „ Muſculi Baſil. 1540. ſingulis in folio procuſis. Nam *Adami Fu-* „ *manni* Moralium duntaxat & Aſceticorum verſionem habebamus „ Lugd. apud Gryphium 1540. fol.

II. GREGORIUS, Theologus κατ' ἐξοχήν, ſive *Deiloquus* (ut P. Da-„ mianus reddit, lib. I. Ep. 9. p. 19. Edit. Pariſ. 1610.) dictus; à „ Patria vero Nazanzenus, vel NAZIANZENUS, qui obiit A.C. „ 389. *Græcorum Patrum* μεγαλοφωνότατος Richardo Montagu ſu-„ per invectivas Gregorii hujus. Uſus & hic ſum verſione Lan-„ gevoithi Lipſ. 1575. præ illa, quæ Rufino aſſcribitur, à Joh. A-„ dolpho Mülingio Argentorati 1508. in 4to. cum aliis ejusd. Ser-„ monibus edita, & illa quam dederat Pet. Moſellanus Coloniæ „ 1518. in 4. Græca autem ex Aldina 1516. in 8. & Operum Græ-„ corum Baſileenſi apud Hervagium An. 1550. in fol. Nam recen-„ tioris Morellianæ copia nunc non erat. „

III. ZENO VERONENSIS, non tamen Martyr, ſed eo recentior, cir-„ ca Ambroſii ætatem, ſive Annum 370. ut Labbeus vult: *Erudi-*„ *tione & pietate admirandus*, judicio Barthii lib. XLIII. Adverſ. c. „ X. *Chriſtianus quidam in loquendo Appulejus*, ut idem eum vocat „

2011 Ministerio de Cultura

„ad Papinii Statii 1. Silvam libri V. p. 446. *Acutissimus Scriptor,*
„*sed minutis Barbariæ punctiunculis, stylum illum suum scintillantem*
„*pulcris dictis, mirifice sæpe vulneratus,* eodem censente ad 2. Theb.
„Papinii vers. 231. p. 390. De quo etiam idem lib. XLIII. Adv.
„10. ita: *Cum Zenonis Veronensium quondam Antistitis Sermones lego,*
„*Christianum quendam Appulejum legere mihi videor; adeo eruditus est*
„*& densus in significandis per pauca multis is nobilissimus auctor.* Quan-
„quam illi Sermones ejusdem Auctoris omnes vix esse censentur.
„*Collectanea is liber Sermonum habet de variis Auctoribus,* inquit idem
„Nob. Barthius ad Claudian. p. 428. Ex Hilario & Basilio & aliis æ-
„vum Zenonis insecutis consarcinatos esse docti sciscunt. Videan-
„tur Bellarminus T. VII. de Script. Eccles. p. 44. Possevinus T.
„II. App. Sacr. p. 554. Robertus Cocus Censurâ Script. Veterum
„p. 84. Edit. Londin. 1623. Casp. Barthius lib. XLII. c. XIIX. col.
„1904. & Phil. Labbeus Dissert. de Script. Ecclesiasticis &c. Mi-
„ratur tamen Vir Disertiss. *Aug. Buchnerus* in quodam Programma-
„te, cum An. 1632. Sermonem Zenonis de Resurrectione publi-
„ce prælegeret, *non advertisse Censores (quod & Raphael Bagata &*
„*baptista Perettus Editionis secundæ Curatores rebus idoneis docuerunt)*
„*formam, sive characterа sermonis plerumque sibi esse similem, & mi-*
„*rum in modum respondere: posthæc attingi plura in istis Sermonibus,*
„*quæ non nisi antiquissimæ Ecclesiæ temporibus, cum inter medios genti-*
„*les jactaretur, & quibus Zeno Martyr vixisse traditur, congruere*
„*possunt.* Idem ibid. *Zenonis dictionem eruditam, floridam, elegan-*
„*tem* esse ait. Quod *Programma* omnino legendum est cum *Baga-*
„*tæ* supra dicti *præfatione*, quæ Tomo III. Biblioth. PP. Colon.
„trajecta post Zenonis Opera reperiunda est, pag. 374. Ex ea
„Bibliotheca transscribi fecimus eos Sermones, quos edimus;
„cum utraque Veronensis, prior Guarini Anni 1508. posterior
„Bagatæ & Peretti An. 1586. nondum in manus nostras pervene-
„rint. Notas ad oram, quas manu sua Nobiliss. Barthius Codici
„suo asscripserat, non puto ingratiis Lectoris politi adjecimus.

IV. D. Ambrosius Mediolanensium Episcopus, qui obiit A. 397. & *jux-*
„*ta nomen suum vere cæleſti manat ambrosia, dignus qui sit quod di-*
„*citur, AMBROSIUS, h. e. immortalis, non solum apud Christum, ve-*
„*rum etiam apud homines,* censente Erasmo in Epistola Ambrosii O-
„peribus præfixa. Exhibuimus unum & alterum Sermonem (nam in-

2011 Ministerio de Cultura

intermisti sunt *Maximi Taurinensis* Homiliis, ex Operum ejus E-„ dit. Basil. 1492. in fol. & altera ibid. 1506. in 4. Item Joh. Costerii„ ibid. 1567. in fol. promulgatis.„

V. D. Aurel. Augustinus, Episc. Hipponensis in Africa, qui obiit„ A. C. 430. *Antistitum ille Antistes egregius* Barthio, libr. LVIII.„ Adversar. cap. V. col. 2728. *Tantus Vir, ut ei similem modo„ nulla post aetas tulerit*, eidem lib. 60. Adv. col. 2832. ut infinitas„ alias laudes taceam, nemini non cognitissimas. Usui nobis fue-„ runt Editiones ejus Basileenses Anni 1529. & 1556.

VI. Petrus, Archiepiscopus Ravennas, ob auream ingenii atque„ eloquentiæ ubertatem Chrysologi cognomen adeptus, qui„ obiit An. 449. *Ejus Sermones acutissimi sunt, & eruditissimi, et-„ iam Zenonis Veronensis, quos ego duos Appulejos quosdam Christiani„ nominis vocare soleo*, ait Barthius lib. L. Adv. c. 9. *CHRYSOLO-„ GUS paucissimis verbis immensa dicere solet*, lib. XLIX. cap. II. „ *Cujus de rebus divinis divini Sermones bonis omnibus in pretio haben-„ tur*, lib. XII. cap. XI. col. 686. Qui etiam videndus lib. LXI.„ cap. VI. Expressi sunt ii Sermones, quos dedimus, ex Edit.„ Moguntina 1607. in 8vo. Lugdunensi 1623. & quæ in Coloni-„ ensi PP. Bibliotheca est. Quæ tamen novam Recensionem desi-„ derent, quam flagitat lectionum varietas, quæ animadverten-„ da est ex iis, quæ Thomas Hibernicus, & Collector Allegoria-„ rum hinc in sua Collectanea transtulerunt.„

VII. Eusebius Gallicanus, uti Andreæ Schotto in Bibl. PP. Colon.„ Tom. V. part. I. eum vocare placuit, qui prius sub Eusebii „ Emisseni, Ariani & Græci Scriptoris nomine, bis fuit editus,„ errore admodum vetere. Nam ita appellat Ivo Carnutensis E-„ pistola 287. Edit. Jureti, p. 502. & videndus Baronius lauda-„ tus in Chronologia Lirinensi, pag. 382. EUSEBII certe nomi-„ ne videtur citare Paschasius Radpertus, Epist. de Cœna, p. 154.„ Edit. Helmæstad. Laudat & Gvitmundus Aversanus sub finem li-„ bri III. adversus Berengarium, pag. 68. b. Edit. Lovan. 1551.„ in 8. Seculo undecimo, & sub medium sequentis Seculi à Gra-„ tiano Distinctione secunda allegatur. Nomine EUCHERII Lu-„ gdunensis Episcopi, qui 454. obiit, laudat Casaubonus in Baro-„ nium p. 429. a. eumque secutus noster Barthius, qui & *Christia-„*

num

2011 Ministerio de Cultura

„*num Senecam* nominat ad hujus Eucherii Paræneticon Notis, & „libro LIV. Adverſ. c. IX. col. 2539. *Hæc Eucherius*, inquit, *ad-* „*modum appoſite; qualia multa ſunt in illius Homiliis jucunda ob erudi-* „*tionem & acumen, utilia ob ſanctitatem & doctrinam; quæ raro tan-* „*tæ inſunt longiſſimis tractationibus, quanta in condenſis illis & ner-* „*voſæ brevitatis concionibus.* Egregiis olim EUCHERIUM laudi- „bus affecit Claudianus Mamertus, lib. II. de ſtatu Animæ cap. IX. „p. 141. Edit. Barthianæ. Paucas tamen in illis Homiliis ejus vo- „lunt eſſe genuinas. Vid. Savaro ad Epiſt. Sidonii pag. 240. Alias „EUCHERII Homilias edidit cum Theodoro Studita Joan. Livi- „nejus, Antw. 1602. 8. ex quo *Homilia* ejus *de B. Virginis conce-* „*ptione Fragmentum*, quod ibi exſtat p. 404. adjecturi hic eramus: „ſed neſcio qua operarum incuria excidit, ideoque ſub finem „opuſculi appoſitum eſt. Uſi ſumus Editione Joh. Gagneji Pari- „ſina 1561. 8. & altera ejusdem loci 1578. 8. cujus alter Homi- „liarum Tomus recte *Brunoni Aſtenſi* non ita pridem reſtitutus fuit „poſtliminio.

VIII. Leo Magnus, Pontifex hujus Nominis primus, qui obiit 461. „Qui (ut D. Heinſius Orat. pro Bibliothecarii munere, pag. 98. „Edit. Amſtel. 1657. cenſet) *quot periodos, tot divina apophtheg-* „*mata effundit.* Quem *Eccleſiaſticæ dictionis Tullium* laudat Laur. „Ramirez, Pentecontarchi cap. XVII. pag. 156. Præſto hic no- „bis fuerunt Editio Antwerp. Philippi Nutii 1583. 8. & quæ ex „hac expreſſa eſt Tomo V. Bibl. PP. Col. part. 2. Mec non vetus „Pariſienſis An. 1515. apud Joh. Parvum per M. Bertoldum Rem- „bold in 4. excuſa.

IX. Maximus Taurinensis in Alpibus Epiſcopus, qui obiit 466. Cu- „jus plures Sermones inter *Ambroſianos* & *Auguſtinianos* legun- „tur; ut Sermo alter, qui hoc opuſculo legitur, eſt apud Augu- „ſtinum undecimus de Tempore. Aliis Editionibus, ut Roma- „na, Pariſina, Lugdunenſi & Colonienſi deſtituti, ſecuti ſumus „eam quæ Tomo V. Bibl. PP. Colon. parte I. inſerta habetur.

X. Fabius Claudius Gordianus Fulgentius Afer, Epiſcopus Ru- „ſpenſis, qui 529. obiit, ut Baronius, & multi alii; vel „533. ut Labbeus & Chifletius aſſerunt: *Vir vere Apoſtolico Spiri-* „*tu plenus* Barthio ad Claudian. 2. Ed. pag. 83. *Præclarus Scriptor*, eidem

2011 Ministerio de Cultura

eidem ib. p. 316. *Incomparabilis Vir, cujus ego admirator ſum*, ait,„ idem lib. 16. Adv. c. 8. col. 834. *Quem ego Scriptorem inter Pa*„ *tres Latinos ſummopere amo, ob nervos, quibus præditus eſt in perſua-*„ *dendo, & vivam vim dictionis, rebus maximis ubique parem*, ait lib.„ 46. c. 13. col. 2150. Editio paruit nobis Joh. Molani, quæ Ant-„ werpiæ ex officina Plantiniana 1574. 8. prodiit, contulimusque„ eam, quæ inter Hæreſeologiæ, Baſileæ apud Henr. Petri 1556. in„ fol. luci datæ Auctores viſitur, una cum Bibl. PP. Col. qvum cæ-„ teris longe auctior Lugdunenſis Anni 1652. in Heptade Præſulum„ nondum nobis conſpecta eſſet.

XI. D. Gregorius Magnus, qui obiit A.C. 604. *Doctiſſimus Præſul* Barthio„ laudatus ad 2. Theb. Statii p. 447. qui *ejus Homilias barbarie fere vi-*„ *gente in ſummo pretio fuiſſe* ait, *adeo, ut qui aliorum librorum potiri*„ *non poſſent, monachis præſcriptum ille meminerit, hunc ut librum omni-*„ *modis ſibi parent.* Videndus is lib. 55. Adv. cap. 14. Qui & *miri-*„ *fice bonis rebus plenas* ibid. ait, & *exemplar velut ſequentium ſeculorum*„ *Doctoribus.* . Opera ejus adhibita à nobis fuerunt Editionis Baſil.„ Frobenianæ 1564. & Homiliæ peculiariter Antwerpiæ apud Jo.„ Bellerum 1565. in 12. excuſæ, quæ & in Homiliario Doctorum„ leguntur.

XII. S. Isidorus Hiſpalenſis Epiſcopus, qui obiit 636. Ejus Sermo ex„ Homiliario Doctorum deſumptus fuit, cum omnia ejus Opera à„ Jac. à Breul Pariſiis 1601. & Colon. 1617. publicata nondum ad„ nos pervenerint.

XIII. Beda, vel Bedas de Jaru, ſive Girwicenſis, Venerabilis *ob*„ *vitæ modeſtiam nuncupatus*, ut Joh. Baleus Cent. 2. Script. Anglic.„ cap. 1. pag. 94. ſcribit, qui obiit An. 739. *Magnus (quid enim*„ *ad tantam doctrinam ſtylus ignobilior obfuſcandam faciat?) Beda*, ait„ Barthius ad Claudian. p. 86. *Cujus ingenium ingens, & induſtria*„ *incomparabilis, Sanctuarium quoddam undique pulſarum artium fuerunt*„ eodem ibid. p. 547. cenſente. Expreſſa eſt ex Homiliarum ejus„ Editione Colonienſi apud Joh. Gymnicum 1534. in 8vo. excuſa„ quam hic dedimus, collataque cum Homiliario Doctorum, qui„ ſinceriorem puto lectionem ſuppeditavit.

XIV. Flaccus Alchwinus, ſive Alcuinus vel *Albinus*, Scotus, qui obiit 804. *Caroli Magni educator, Academiæ Pariſienſis fundator*„

2011 Ministerio de Cultura

„Dempſteri Elogio. De quo Philippus Melanchthon declamat. de „corrig. ſtudiis Tomo I. p. 510. *Alcuinum ex Anglia in Gallos duxit „Carolus Magnus, quo autore Pariſii literas profiteri cœperunt, auſpicio „certe læto.* Et Barthius Adverſar. Tom. III. lib. 149. cap. 5. *In „Albino Alcuino Flacco non minor fuit Eruditio, quam quolibet majorum „gentium alio aliquo Scriptore, major etiam fervor Chriſtianæ manſuetu. „dinis, humilitatis, Sanctitatis, quam in pluribus meliorum tempo. „rum. Sola deficit puritas Orationis, quam contempſit, conformans ſen. „ſui temporum ſuorum, quæ aſpernantur omnia, quæ Eloquentiam in. „terpretum Scripturæ excederent. Epiſtolas ſane ejus legens, legere Ze. „lum te & Sanctimoniam Hieronymiani ævi dicas, ſi abſint illæ barbari. „ſmorum ſtribiligines. Nec ſic tamen & cum iſtis contemnenda ſunt.* Hæc „ille. Opera ejus edidit Andr. Quercetanus Turonenſis Lutet. „Pariſ. 1617. in fol. Quæ uſui meo conceſſit Præcellentiſſimus „Vir *Jo. Andreas Boſius*, Profeſſ. in Acad. Jen. Hiſtor. Publicus, „de Rep. Literaria meritiſſimus, & in dies bene merens. Con. „tuli & Homiliarium ſæpe laudatum, qui non ſemel à Quercetano „abire deprehenſus eſt.

XV. ODILO Cluniacenſis Abbas, quem 1049. Kal. Jan. obiiſſe Labbe. „us, floruiſſe circa An. 848. ex Flodoardo & aliis conſtare ait „Barthius, lib. LX. Adv. col. 2903. Sixtus Senenſis, (qui libr. „IV. Bibl. Sanctæ Edit. Colon. 1626. p. 348. Odonem vocat) „An. 920. *Scriptor doctiſſimus*, Barthio, d. l. col. 2903. *ſub media „Barbarie Patres veteres æmulatus* ib. *Scriptor non multis veterum mi. „nor*, eid. ad Claudian. p. 2080. a. Suppeditavit hunc Bibliothe. „ca Cluniacenſis, à Martino Marriero & Andr. Quercetano Anno „1614. in fol. Pariſ. curata. Ex qua & in Colonienſem Minorum „Patrum, Partem ſecundam Tomi Decimi translatus eſt.

XVI. PETRUS DAMIANI, Oſtienſis Cardinalis, qui obiit 1072. *Scriptor „mirum quam vetuſtatem intimam ſpirans & diſertus* Barthio 18. „Adv. c. 7. *Longe ſeculo ſuo major*, eid. lib. IIX. c. V. col. 368. „*Doctus & politus ſuo ævo auctor*, lib. XVI. c. V. col. 831. *Doctus „auctor ad miraculum ævi & eloquens*, eid. ad Claudian. 2. Edit. „p. 528. *Is piiſſimus & præſtantiſſimus Scriptor, nunquam digne cele. „brari poterit. Inſignis ævo ſuo eruditione, eloquentia, cultu, quod. „que optimum & pariter cum movendo affectu eſt jucundiſſimum, ex. emplo-*

2011 Ministerio de Cultura

emplorum ob oculos ponendorum præclariſſimus artifex, ait idem lib. XIIX. Adv. cap. VIII. col. 905. ubi reliqua videnda. *Nemo Patrum quotquot mihi cogniti ſunt, S. Scripturæ doctior fuit iſto Damiano, nemo ejus rationabilior & diſertior interpres; adeo ut plus millies miratus ſim eum hæreſeos notam non ſubiiſſe. Intellige de temporibus ſequioribus. Veriſſimum enim, Veritatem ab eo non niſi per Superſtitionem viſam, & ſic viſam metu atque ævi tenebroſitate ſæpius diſſimulatam ei aut excuſſam*, aſſcripſerat ſuo Codici noſter Barthius. Præbuit nobis hunc ejus Sermonem Editio Conſtantini Caëtani Romana A. 1608. in fol. Tomo II.

XVII. RADULPHUS ARDENS, Pictavus, Illuſtriſſ. Aquitaniæ Ducis Guielmi IV. Concionator diſertiſſimus, qui vixit circa An. Chriſti (ut arbitrabatur Barth.) 1130. ante, non poſt. *Quem ego ſcriptorem ob nervoſam eloquentiam & doctrinam penetrantem plane carisſimum habeo*, ait idem Polyhiſtor judicioſiſſimus lib. LV. Adverſ. c. IV. col. 2588. Qui & eidem *præclarus ſcriptor* audit, lib. X. c. V. col. 466. & 467. *Scriptor nervoſus & doctus, qui nullum magis auctorem ſequitur, quam Gregorium Magnum Homiliis*: lib. LV. c. XIV. col. 2620. *Scriptor longe doctiſſimus*, ad Claudian. 1149. b. *Quo vix quisquam planius & ſolidius Evangelia expoſuit, ævo ſeqviore, populo*, ejusdem ſententia lib. LX. Adverſ. col. 2979. *Scriptor ſanctitate, eruditione, eloquentiaque paucis veterum ſecundus*, eid. 4. Adverſ. 7. col. 169. qui & libro LXIV. Adverſ. c. III. lib. CXIX. c. IIX. & alibi in ipſius laudem calamum officioſum habet. Editio, ex qua Homilias binas deprompſimus (nam Bibliothecæ Patrum architecti plane hunc Auctorem nec quid nec quare omiſerunt; uti nec Bellarminus in de Script. Eccleſiaſticis libro, nec Labbeus hujus Libri illuſtrator, ejus mentionem faciunt.) Uſi ſumus Edit. Pariſina 1568. in 8. Quæ antea Lovanii 1565. & poſtea Coloniæ 1604. in 8. prodiit.

XIIX. BRUNO ASTENSIS, Epiſcopus Signienſis, & S. R. E. Cardinalis, qui obiit 1125. Ejus Homiliæ Pariſiis 1178. in 8. ſub nomine *Euſebii Emiſſeni* publicatæ, & alteri Tomo eidem tributarum Homiliarum adjectæ ſunt. In Bibl. PP. Colon. Tomo V. parte I. *Euſebio Gallicano* aſſcripſit Andreas Schottus. Tandem vero auctori ſuo aſſeruit, omnium hujus Brunonis Operum duobus Tomis comprehenſorum Venetiis 1651. editor D. Maurus Marcheſius, Panor-

2011 Ministerio de Cultura

„normitanus. Ejus meminere præ cæteris Petrus Diaconus in Caſ-
„ſinenſi Chronico, Baronius T. XII. Annal. Marcus Antonius Sci-
„pio in Elogiis Abbatum Caſſinenſium, & alii, quos Labbeus
„memorat.

XIX. GOFFRIDUS Vindocinenſis Cœnobii Abbas, & ſanctæ Priſcæ Car-
„dinalis, qui obiit 1130. calculo Labbeano. Quamquam de obi-
„tu ejus nihil compertum ajat Jac. Sirmondus, qui primus in lu-
„cem protulit, Pariſ. 1610. in 8. cujus Editionem magna Colo-
„nienſium Bibliotheca T. XII. parte I. ſecuta eſt.

XX. HILDEBERTUS de Lavardino, vel Lavarzino, ex Epiſcopo CENO-
„MANENSI, Turonenſis Archiepiſcopus, qui obiit 1132. 15.
„Kal. Jan. ut Labbeus T. I. Differt. de Script. Eccleſ. p. 458. Anno
„1136. ut vetus Scheda MS. à Joh. Picardo Annot. ad Epiſt. 53.
„lib. III. Anshelmi Cantuar. & Voſſius lib. II. de Hiſtor. Lat. cap.
„XLIX. p. 404. Non 1100. quem Laur. Beyerlinck male ponit
„Tomo VI. Polyantheæ, fol. 472. E. *Qui mire facilem, purio-*
„*rem ſtylo, & antiquis propiorem* laudat: *Doctiſſimus Scriptor* Barthio
„lib. VI. cap. XIV. *Præclariſſimus ſuo ævo Doctor*, eidem lib. LX.
„col. 2899. De quo vetus illud apud Chronologum Antiſſiodo-
„renſem Anonymum ad Ann. Domini 1107. p. 78. a. Edit. Pariſ.
„1609.

Inclytus & proſa verſuque per omnia primus,
Hildebertus olet prorſus ubique roſam.

Ejus *Sermonem*, cum nec in Bibliothecis PP. nec alibi exſtet, exhibuimus
„exEditione D. ANDREÆ RIVINI, qui primus Opuſcula ejus non-
„nulla è MSS. edidit A. 1637. & ſqq. Nondum tamen omnia. Alia
„enim *fragmenta* & *Carmina* poſt illum reperimus, apud Vinc. Bel-
„luacenſem, & Ordericum Vitalem, quæ ille præteriit. Alia non-
„dum in publicum protracta ſe prolaturum pollicetur Labbeus T.
„I. Diſſ. Hiſt. de Scriptor. Eccl. p. 460. & Novæ Bibliothecæ MSS.
„Librorum Coronide Poëtica p. 59. Multa quoque ejus Opera
„olim maximo ſtudio collegiſſe fertur *Philip. Loyauté*, Advocatus
„Pariſienſis; quæ tamen, teſte eodem Labbeo in Supplemento X.
„pag. 363. nondum prælo ſubjecta ſunt. Et cur Galli, qui poſſi-
„dent, non edunt? *) *Notulæ ad oram*, ejusdem RIVINI ſunt.

XXI.

*) Edidit Antonius Beaugendre, Benedictinus, Pariſ. 1708. fol.

2011 Ministerio de Cultura

XXI. HONORIUS Presbyter AUGUSTODUNENSIS, qui floruit, teſte Lab-„
beo, 1130. quem & is usque ad 1153. annum perveniſſe autu-„
mat: præter Scripta, quæ Bibliothecæ PP. Col. ab And. Schotto, „
qui omnia ſe ejus edere falſo ſibi perſvaſit, inſerta ſunt, exſtat „
ejus *ſpeculum Eccleſiæ* (quod ipſemet inter ſua ſcripta recenſet, p. „
454. Edit. Baſil. 1544. in 8.) ſive Sermones tam de tempore, „
quam de ſanctis, cum FELICIARII Epiſcopi Arelatenſis opu-„
ſculo *admonitionum quarundam atque interpretationum Locorum ali-*„
quot ſcriptura difficilium, etiam in Bibl. PP. omiſſo, nec à Bellar-„
mino, Labbeove memorato; edente Coloniæ ex ædibus Quen-„
telianis Joh. Dietenbergio An. 1531. in 8. Unde ſermonem ejus„
ſpeciminis gratia deprompſimus.

XXII. ABSALON ex Canonico S. Victoris Lutetiæ Pariſiorum Abbas in„
Sprinckirsbach (Cæſ. Heiſterbach. diſtinctione ſeu Lib. IV. c. „
LXXXIX. Ed. Colon. 1481. in fol. ſcribit *Sprenckaribach*) quod„
monaſterium in Epiſcopatu Trevirenſi eſt, qui abſens circa An. „
1120. Abbas ibi electus eſt. De eo prædictus Cæſarius, qui ſcri-„
pſit ſuos Dialogos An. 1222. legendus eſt loco dicto, pag. 294. „
Edit. Colon. 1599. in 8. qui *virum honeſtum & literatum* laudat.„
Auctor vitæ ejus ſub Innocentio III. qui cœpit a. 1182. ponit.„
Excerpſimus *duos* ejus *Sermones* ex Edit. *D. Danielis Schillinckii* „
Sprinckirsbacenſis Cœnobii Abbatis, quæ Coloniæ 1534. in f. „
invulgata eſt.

XXIII. D. BERNARDUS, Abbas Claræ-vallenſis, *Doctor melliſluus* dictus;„
qui obiit An. 1153. de quo Dan. Heinſius alicubi: *Quis ſuavius*„
Bernardo ſcribit? cujus ego meditationes, rivum Paradiſi, ambro-„
ſiam animarum, pabulum angelicum, medullam pietatis vocare ſoleo.„
Uſi ſumus operum ejus Ed. Pariſienſi A. 1508. Lugd. 1538. Baſil.„
1566. & Colon. Jac. Merlonis Horſtii 1642.

XXIV. PETRUS BLESENSIS, Bathonienſis Archi-Diaconus, quem flo-„
ruiſſe ab an. circ. 1160. usque ad 1200. Labbeus affirmat, *infe-*„
rioris ævi ſcriptor non proletarius, verſus modo excipias, judice Bar-„
thio Lib. XX. Adverſ. cap. III. col. 973. Ejus ſermonem ex Jo.„
Buſæi editione, quæ Tom. XII. B. PP. part. II. inſerta eſt, re-„
præſentavimus.„

2011 Ministerio de Cultura

„Potuissemus adjicere longe plures, *) si per sumptuarium licuisset. Ad-
„erant enim Sermones *Hippolyti Portuensis*, qui anno 230. calculo
„Philippi Labbei, Dissertat. de Script. Ecclesiasticis, obiit: *Cypriani*
„qui 258. *Athanasii*, qui 373. *Greg. Nysseni*, qui 395. *Epiphanii*, qui
„403. *Hieronymi*, qui 420. *Jo. Chrysostomi*, qui 438. *Basilii Seleuci-*
„*ensis*, qui 455. *Athanasii Sinaitæ*, al. *Axiagasti*, qui 608. *Sophronii*,
„qui 636. *Theod. Studitæ*, qui 826. *Haymonis*, qui 853. *Rhabani*
„*Mauri*, qui 856. *Smaragdi S. Mich.* qui circa 970. *Fulberti Carno-*
„*tensis*, qui 1028. *Rapularii ἀνεκδότου*, de quo alibi, qui post horum
„tempora vixit.

Hæc clarissimus Daumius, Cygneæ suæ gloria, qui A. C. 1687. 15. Dec. ætat. 75. diem obiit. Eidem *Hieronymi* Græci opuscula debemus quæ Volum. VIII. hujus Bibl. p. 375. seq. reddidi, & *Gennadii* CPol. Dialogos atque expositionem fidei Christianæ, de qua dictum Vol. X. p. 371. Edidit quoq; ex Latinis Catonem & Columbanum cum incerti Monostichis & Anonymi Salutaris distichis, A. 1672. 8. Paulinum Petrocorium de Vita S. Martini, Bernardi Geystensis Palponistam, (editum pridem Colon. 1501.) & Walonis Britanni Satiram, Henrici Septimellensis elegiam sive dialogum de fortuna, Epistolas Ciceronis à Sturmio selectas, de quibus singulis in Bibl. Latina. Habemus & ab illo notas in Optatianum Porphyrium, editas inter M. Velseri opera, & fabulas Joach. Camerarii addita notitia locorum ubi eædem apud alios scriptores obviæ sunt: ex qua sicut etiam ex notis vel præfationibus quas jam dictis monumentis à se vulgatis adjunxit, abunde patet virum illum magna eruditione & in

*) Præter homilias in Nativitatem CHristi quas Daumius, ὁ μαυρόπους hic refert, & præter alias quas memoravi T. 9. hujus Bibl. p. 85. seq. succurrunt mihi homiliæ *Sophronii* Hierosol. quæ incipit: *Lætam illustremque præsentem diem cerno* T. 12. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 206. *Cyrilli* Alex. incip. λαμπρὰ ἡ παρούσης ἑορτῆς ὑπόθεσις. MS. in Bibl. Cæsarea. Lambec. VI. p. 37. *Andreæ* Cretensis Incip. χθὲς τὸ τῆς ἀποτέλεσμα τῆς ἀφάτου τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας. MS. *Joannis* Nicæni Archiep. ad Zachariam Armeniæ Catholicum, Incip. ὁ θεῖος Ἀπόστολος. Græce & Lat. T. 2. auctarii novi Combefisiani p. 298. & Latine T. XII. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 817. *Rabani* Mauri T. V. Opp. *Eleutherii*, Tom. VIII. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 1128. *S. Humilitatis* in Actis Sanctor. Maji pag. 837. seq. *Reineri* Leodiensis ad antiphonas antenatalitias, apud Bernardum Pez, T. IV. anecdotor. parte 3. p. 53. *Metrophanis Critopuli* Altdorf 1625. 4. &c.

2011 Ministerio de Cultura

in legendis priſcis, mediorum præcipue fæculorum ſcriptoribus diligentiſſimum fuiſſe, quod magis etiam conſtaret omnibus, ſi ejus Variæ Lectiones & obſervationes in ſcriptores varios Latinos, ſi Vitæ Poëtarum Latinorum, Index in Poëtas Farnabianus ex mille fere Poëtis auctus, Indices Linguæ Latinæ Græcæque multis conſtantes Voluminibus, Gloſſarium in Alcimum Avitum & liber de cauſis omiſſarum Latinæ Linguæ radicum, quarto tanto auctior lucem vidiſſent. De Vertumno ejus Poëtico, ſive ſcito illo Imperatorio, fiat Juſtitia & pereat Mundus, ultra quater mille vices variato, de diatriba qua nullitatem Aoriſti ſecundi & Futuri ſecundi apud Græcos demonſtratum ivit, & de aliis ejus ſcriptis editis atque ineditis adiri poſſunt Chriſtianus Feuſtelius *ἀναθήματι* manibus Daumianis conſecrato & edito Lipſ. 1688. 4. Jo. Caſparis Lœſcheri memoria Daumiana, Witeberg. 1701. 4. Godofredus Ludovici præcipue, *ὁ μαχαιρίτης* parte 3. Hiſtoriæ Rectorum Scholarumque celebrium pag. 110. ſq. & Adolphus Clarmundus T. III. Vitarum editarum Germanice pag. 188. ſqq. apud quem tamen pag. 207. pro Hugonis Grotii nomine, *Gennadii CPol.* reponendum. Vide ſis etiam memorias Philoſophorum Rollianas decad. 2. p. 252. & Hagenianas pag. 306.

XL. Eidem Daumio debemus etiam editionem ſcriptorum plerorumque CASPARIS BARTHII, genere nobili ſed litteris & ingenio longe nobilioris Viri, quæ poſtremis vitæ annnis vel poſt ipſius obitum a) vulgata ſunt: in quibus & eſt duplex collectio ſcriptorum Veterum.

Una quæ ſubjicitur libris tribus Claudiani Ecdicii Mamerti de ſtatu animæ, cum

a) Extinctus eſt Lipſiæ A. 1658. 17. Sept. Ipſe de ſe A. 1655. T. 2. ſoliloqv. p. 914.

Annis jam decies addidimus duos
Quinis: jam genus inclutum
Agnatos penitus mors rapuit meos,
Omnes compoſiti: ſuper
Solus vivo meis, jam placidum ſilent
Germani gemini, duæ
Germanæ pariter: ſtirpis ego meæ
Improlis genitor, ſimul
Totum tollo genus. Mecum abit omnium
Nomen Barthiadum vetus &c.

2011 Ministerio de Cultura

cumBarthii notis & gloſſario, atque Andreæ Schotti caſtigationibus, Cygneæ1655.8. In illa habentur:

S. Gregorii Thaumaturgi libellus de anima ad Tatianum, Latine ex verſione Gerardi Voſſii pag. 460. Vide Volum. V. hujus Bibl. pag. 253.

Incerti Philoſophi Chriſtiani Græci, (Barthio judice *Anaſtaſii* Sinaitæ) de anima celebriores opiniones, Latine Joanne Tarino interprete p. 472. Vide iterum Volum. V. p. 220.

Hermæ Paſtor, ex veteri verſione Latina, p. 724. cum Barthii animadverſionibus, ex ineditis Adverſariorum b) ejus libris Lib. LXVIII. 5. & 12. XCV. 4. XCVI. 9. XCIX. 6. & 11.

B. Paciani, Latini ſcriptoris paræneticon ad pœnitentiam pag. 934.

Altera collectio duos PhiloſophosChriſtianos complectitur, *Æneæ* Gazæi dialogum de immortalitate animæ cum verſione Barthii, & *Zachariæ* Scholaſtici dialogum contra Mundi æternitatem, cum Jo. Tarini interpretatione, ambo notis Barthii illuſtratos Lipſiæ 1655. 4. de utroque dixi in elencho ſcriptorum pro veritate Religionis Chriſtianæ pag. 107. ſeq.

Inedita Barthii ſcripta referuntur in Actis eruditorum Germanicis T.I. pag. 924. ſeq. Editorum Catalogus ſubjicitur pornodidaſcolo Petri Aretini, edito Cygneæ 1660. 8.

De illis adire quoque licebit Alphonſi Clarmundi Vitas Germanice editas T.II. p. 177. ſeq. Chriſtoph. Hendreichii pandectas Brandenburgicas &c. De Barthio ipſo, Georgium Petrum Schultzium de claris Marchicis parte 2. p. 18. ſeq. Orationem in funere Barthii habitam a Jacobo Thomaſio, Petrum Bælium in Dictonario hiſtorico Adrianum Baillettum de pueris præcoci doctrina celebribus pag. 294. &c.

XLI. JOANNIS LEUNCLAVII, Nobilis Amelburmi apud Angrivarios ſive Weſtphalos, quem A. C. 1593. menſe Junio, paullo minorem ſexagenario Viennæ Auſtriæ extinctum eſſe conſtat, collectiones atque editiones varias ſcriptorum Græcorum referre me in hac Bibliotheca paſſim

b) Duo ingentia Volumina Adverſariorum Barthii, manu ipſius auctoris exarata adhuc ſervantur apud nobilem Virum in Saxonia. Caput ſeptimum libri CLXVII. in quo ſilveſtrem Matth III. 7. erudite probat de cannis ſachari per Palæſtinam non infrequentibus intelligendum eſſe, ex illo MS. editum in Diario Theologico Dresdenſi (Unſchuldige Nachrichten) A. 1709. pag. 379.

2011 Ministerio de Cultura

passim memini, dixi enim de ejus *Xenophonte*, lib. 3. cap. 4. de *Dione Cassio* lib 4. cap. 10. *Gregorii Nysseni* libro de opificio hominis, homiliis in Canicum, Volum. VIII. p. 146. 148 & 159. *Plutarchi* Consolatione ad Apollonium lib. 4. cap. 11. De *Gregorii Nazianzeni* *) operibus, ac quæstionibus *Cæsarii* fratris, & Eliæ Cretensis, Nicetæ ac Mich. Pselli in Nazianzenum scholiis Volum. VII. lib. 5. cap. 12. De *Michaële Glyca* ejusque continuatione ad captam usque CPolin à Turcis, de *Constantino Manasse*, & Pandectis Annalibusque Turcicis, Volum. VI. pag. 156. 157. 766. De *Theodori Balsamonis* libris tribus Paratitlorum ex Codice & Novellis, de *ecloga Basilicorum* & novellis Imperat. Græcorum antea ineditis, nec non de opere *Juris Græco Romani* Volum. XII. p. 403. 426. & 487. seq. Dixi etiam Volum. X. p. 509. de vulgatis à Leunclavio precibus & orationibus *Manuelis Palæologi* Imp. CPol. ab A. C. 1384. ad 1419. & Ὑποθήκαις ejusdem *βασιλικῆς ἀγωγῆς, præceptis educationis Regiæ* ad Joannem Palæologum Filium capitibus centum, quorum hæc est acrostichis: Βασιλεὺς βασιλεῖ, Μανουὴλ Ἰωάννῃ, πατὴρ υἱῷ, καρπὸν τροφὴν ἐμῆς (ψυχῆς) τῇ σῇ ὀπώρᾳ ὃν ἀκμαζούσῃ, ἣν ὁ Θεὸς εἴη κοσμήτωρ, cum Leunclavii versione. *Claudii* Cardinalis *Guisiani* duodecim quæstiones & Græcorum ad eas responsiones ex Leunclavii interpretatione cujus Simlerus meminit, non vidi, nec versionem Philocaliæ *Origenis* publici juris factam esse existimo, memoratam eidem Simlero atque Abrahamo Sculteto. Est mihi autem in manibus Volumen quod eidem Leunclavio in acceptis referimus cum ipsius versione Græce ex Sambuci Bibliotheca vulgatum Basileæ 1578. 8. in quo continentur:

1. *Theoriani* Orthodoxi cum Norsesi, Catholico sive Generali Armeniorum colloquium suasu Manuelis Comneni, Imp. CPol. habitum anno imperii ejus duodevigesimo (CHristi 1170.) de duabus in CHristo naturis contra Eutychianorum & Monotheletarum errores. pag. 1--195. Norsesis hujus mentio in Isaaci invectiva in Armenios de qua dixi Volum. X. hujus Bibl. pag. 173. sicut de Theoriano pag. 288. seq. Ex Theoriani Philosophi Epistola ad Sacerdotes de jejunio Sabbati, nonnulla affert Turrianus lib. 1. Apologiæ pro Canonibus Apostolorum cap. XXI. pag. 94.

*) Iniquior, ut in Hugonem Blocium de quo Lambecius 1. p. 45. ita in Billium, de quo vide ipsum querentem T. 2. Nazianzeni edit. Græco Lat. Paris. pag. 532. Cæterum in interpretandi studio mirabilem celebrat Huetius p. 279. de claris interpretibus.

2011 Ministerio de Cultura

2. *Leonis* I. qui ab A. C. 440. ad 461. Romanus fuit Episcopus Epistola ad Flavianum Patriarcham CPol. scripta A. 449. Incip. ἀναγνόντες τὰ γράμματα τ ἀγάπης τ σῆς. pag. 196--227. Latina Leonis exstat inter ejus Epistolis decima, & in novissima Paschasii Quehelli editione vigesima quarta.

3. *Joannis Damasceni* contra Manichæos, sive Paulicianos dialogus. Incip. ἐπειδὴ συνελήλύθαμεν ἀλλήλοις. pag. 226--387. Prior hunc dialogum cum alia versione ediderat Emanuel Margunius, Cretensis, Patav. 1572. recusum in Basileensi Damasceni editione Basil. 1575. fol. Tertia Jacobi Billii versio exstat in editionibus Parisiensibus, quæ novissimam antecesserunt, in qua Lequiniana quarta Tom. 1. pag. 429. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 795.

4. *Leontii* scholastici Byzantini πράξεις *) sive lectiones decem de sectis ex *Theodori* Abbatis ore exceptæ, scriptoque consignatæ post A. C. 610. Incip. ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας ἡμᾶς. pag. 386--555. Vide Volum. VII. pag. 451. & IX. pag. 167.

5. *Constantini Harmenopuli* JCti seculo XIV. clari libellus de sectis. Incip. οἱ περὶ τὸν Ἄρειον. pag. 556--576.

6. Ejusdem περὶ πίστεως ὀρθοδόξου, de fide orthodoxa. Incip. πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανόν. pag. 576--583. Vide Volum. X. pag. 277. & XII. pag. 489. 501.

7. *S. Augustini* περὶ Τριάδος *de S. Trinitate*, ἐκ τ βιβλίου τ περὶ τ γνώσεως τ ἀληθοῦς ζωῆς ἐπιγραφομένου. Fratres interrogant, Magister respondet. Incip. ὥσπερ τὸ τ σαρκὸς βάρος πιέζει τὴν ψυχήν. pag. 584--599. Est *Honorii* Augustodunensis *de cognitione vere Vitæ*, inter suppositia S. Augustino, in appendice tomi sexti edit. novæ Amst. p. 649.

8. *S. Hilarii* Pictavorum Episcopi *de S. Trinitate*, ex ejus sermone qui post Pentecosten in festo S. Trinitatis recitatur. Incip. πιστεύομεν τὴν ἁγίαν Τριάδα. pag. 600--605.
Nota integram hanc collectionem, excepto Damasceni Dialogo, Græce

*) Hinc πρᾶξαι lectiones obire aut frequentare. Joannes Moschus in prato spirituali cap. LXXVII. ἀπήλθομεν ἐν μιᾷ εἰς τὸν οἶκον Στεφάνου τ Σοφιστοῦ, ἐγὼ ὁ κύριος Σωφρόνιος, ἵνα πράξωμεν.

2011 Ministerio de Cultura

Græce & Latine recuſam eſſe in tomo priore auctarii Bibl. Patrum Ducæani, Pariſ. 1624. & in tomo undecimo Bibliothecæ Patrum Morellianæ Pariſ. 1644. fol.

XLII. Sæpe mihi in hoc opere laudatum memini præclarum Virum JOHANNEM HUDSON, præfectum Bibliothecæ Bodlejanæ, cujus noſtra ætate ſingulare ſtudium in adornandis bonis Græcorum ſcriptorum editionibus enituit. Is enim eſt à quo habemus recenſitum atque expolitum *Thucydidem*, Oxoniæ 1696. fol. *Dionyſium* Halicarnaſſeum 1704. fol. *Moeridis* Attiſticam, non ante vulgatum, *) quem ex MS. Bodlei. primus Græce in lucem protulit 1712. 8. *Longinum περὶ ὕψους*, 1710. 8. Fabularum *Æſopicarum* collectionem quotquot Græce reperiuntur, locupletata Neveleti *συναγωγῇ* inſigni auctario, cum verſione nova vel recognita & præmiſſis veterum teſtimoniis LXVIII. Oxon. 1718. 8. & cui A. 1719. Novembr. 17. anno LVII. ætatis immortuus eſt, *Flavium Joſephum*, quem ex MSS. Codicibus caſtigavit & integritati ſuæ reddidit novaque donavit verſione, poſtremis paginis ut luci darentur ultimam manum addente V. C. Antonio Hallio. Oxon. 1720. fol. Speciatim hoc loco commemoranda ejus collectio perpulchra *Geographiæ Veteris* ſcriptorum **) Græcorum minorum, quatuor Voluminibus vulgatum, præmiſſis veterum teſtimoniis, emendate ac nitide cum interpretatione Latina, diſſertationibus Henrici Dodwelli & editoris annotationibus. Oxon. 1698. 1703. & 1712. 8.

Tom. I. præmiſſis Henrici Dodwelli de ætate & ſcriptis ſingulorum, Diſſertationibus, continentur: *Hannonis* periplus, cum verſione Conradi Geſneri.

Scylacis periplus, cum verſione Iſaaci Voſſii.

Agatharchides Cnidius de mari rubro, ex Photii Cod. CCL. cum verſione Laur. Rhodomanni.

Arriani periplus Ponti Euxini, cum verſione Joh. Guil. Stuckii, Tigurini.

Periplus Maris Erythtæi, eidem vulgo adſcriptus, cum ejusdem Stuckii interpretatione.

*) Vide Volum IX. hujus Bibl. pag. 420.

**) De plerisque dictum a me lib. IV. cap. 2. ubi etiam de collectione Geographorum Hœſcheliana, & de medita ſive promiſſa Lucæ Holſtenii. De Agatharchide Volum. IX. pag. 496.

2011 Ministerio de Cultura

Nearchi paraplus ex *Arriani* Indicis, cum verſione Bonav. Vulcanii, Brugenſis.

Marciani Heracleotæ periplus, cum verſione Joannis Hudſoni, ſubjunctis fragmentis *Artemidori* Epheſii & *Menippi* Pergameni.

Anonymi periplus Maris Euxini, cum verſione Iſaaci Voſſii.

Tom. II. præmiſſis Dodwelli diſſertationibus de ætate & ſcriptis Geographorum ſingulorum in hoc Volumine, *Dicæarchi* Status Græciæ, cum verſione Joannis Hudſoni.

Ejusdem deſcriptio Pelii Montis, cum mea verſione.

Iſidori Characeni manſiones Parthicæ, cum verſione Joannis Hudſoni.

Scymni Chii periegeſis, Marciano Heracleotæ perperam ab aliis adſcripta cum verſione Eraſmi Vindingii, Pauli F.

Ejusdem Scymni Fragmenta, collecta à Luca Holſtenio, cum ejusdem verſione.

Libellus de Flùviis, *Plutarcho* adſcriptus, cum interpretatione Philippi Jacobi Mauſſaci.

Agathemeri Compendiariarum Geographiæ expoſitionum libri duo, ad Philonem diſcipulum ſuum, cum verſione Samuelis Tennulii.

Strabonis Epitome, cum verſione Hieronymi Gemuſæi.

Tertio Tomo. Excerpta ex *Dionyſii* Byzantii anaplo Boſpori Thracici Latine ſervata à Petro Gyllio.

Excerpta ex *Georgii* Medici *Chryſococcæ* Syntaxi Perſarum per Iſmaëlem Bullialdum. Græce & Latine.

Ptolemæi Tabula longitudinis & latitudinis Urbium inſignium. Ex MS. Codice Theonis in Bibl. Bodlej. recenſita. Græce & Latine.

Ptolemæi Arabia, ope Codicis MS. vetuſtiſſimi ac præſtantiſſimi in numeris locis emendata à Joanne Gravio: ex edit. Lond. 1650. 4. Græce & Latine.

Anonymi vetus orbis deſcriptio, pridem vulgata à Jacobo Gothofredo, recuſa latine ex Jac. Gronovii editione.

Variæ Lectiones in Anonymum Geographum Ravennatem ex MS. Urbinate Vaticanæ Bibl. num. 678.

Deſcriptio Choraſmiæ & Mawaralnahræ, ſive Regionum extra fluvium Oxum deſcriptio Abulfedæ Iſmaëlis ex tabulis Principis Hamah, edita pridem à Joanne Gravio Lond. 1650. 4. Arabice & Latine

2011 Ministerio de Cultura

Latine, & inedita hactenus Arabiæ, Maris Perſici & Alkolzum ſive rubri, Arabice & Latine ex *Abulpheda*, per eundem Jo. Gravium.

Binæ Tabulæ Geographicæ una Naſſir Eddini Perſæ & altera Ulug Beigi Tartari Arabice cum verſione Joh. Gravii ex edit. Lond. 1651. 4.

Periplus (*Arriano* falſo adſcriptus) Ponti Euxini, & locorum utriusque Continentis, videlicet Bithyniæ Ponto adjacentis, Paphlagoniæ &c. (ex Scymno, Arriano & Marciano) quem Holſtenius pridem vulgare conſtituerat ex Codice Vaticano, cum verſione Joannis Hudſoni.

Ptolemæi ἔκθεσις κανονικὴ τῶν ἀσεελισμῶν Græce è MSS. emendata.

Tomo IV. Henr. Dodwelli diſſ. de ætate & patria Dionyſii Periegetæ. *Dionyſius* Græce & Lat. cum commentario *Euſtathii* per ſingulas paginas verbis Poëtæ ſubjecto, & ad calcem Vol. ſubjectis variis lectionibus & annotationibus. Avieni & Priſciani Metaphraſes Dionyſii. Avieni Ora maritima. *Anonymi* Græca Paraphraſis in Periegeſin integrior, quam ab Eduardo Thwaiteſio vulgata fuerat. Excerpta è Scholiaſte Græco inedito in Dionyſ. qui exſtat MS. Pariſiis in Bibl. Regia.

Fragmenta de urbium & regionum nominibus in alia mutatis, ex notis Leonis Allatii ad Georgium Acropolitam pag. 244. & ex iis quæ ſubjiciuntur Codino pag. 404. aliaque apoſpasmatia Geographica, vel inedita hactenus vel emendatius edita, Græce.

Nicephorum Gregoram in Dionyſium, inquit clariſſ. Hudſonus, *quem in lucem proferre ſemel iterumque propoſui, Bibliothecarum latebris recondi in æternum reliqui: utpote qui hoc ſolum præſtiterat, ut Periegeta cærminis vinculis liberaretur, ejusque ex oratione bona ligata, fieret ſoluta non bona.*

XLIII. THOMÆ GALLETI *) Presbyteri J. C. *Religioſus. Cui adnectuntur Sanctorum aliquot varia opuſcula nondum edita, Ejusdem Autoris ſtudio & opera collecta. Lugduni, ſumptibus Horatii Cardon*, 1615. 8.

*) Jo. Frid. Kernius, Schleuſinga Francus de vita, obitu & ſcriptis B. D. Thomæ Ittigii, Lipſ. 1710. 4. pag. 54. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

Liber (cujus Dedicatio Romæ ſcripta, & Petro Guicciardino Magni Etruriæ Ducis apud Pontificem Legato dicata) eſt bipartitus. Prima pars agit de Religioſi nomine, dignitate, fine, ingreſſu, perfectione maxime quærenda, doctrina, paupertate, obedientia, ſui abnegatione, humilitate, &c. Altera pars ſanctorum aliquot Patrum opuſcula nondum edita continet, quæ ſunt:

Baſilii epiſtolæ tres, Federico Metio interprete.

Athanaſii Archiepiſc. Alex. encomium in B. Andream Apoſtolum, Carolo Fabiano interprete.

Johannis Chryſoſtomi de nomine cœmeterii, & de veneranda & vivifica cruce, Antonio Agellio interprete.

Ejusdem ſermo, quomodo Adam animam acceperit, quando formatus eſt, & in paſſionem Salvatoris noſtri, & de vulnerato ejus latere.

De Petro & Elia.

Procli Archiepiſcopi CPolitani oratio panegyrica in S. Andream Apoſtolum, Carolo Fabiano interprete.

Euſebii Epiſcopi †) oratio de commemoratione Sanctorum, eodem Fabiano interprete.

Meropii Paulini & *Theraſiæ* Epiſtola ad Sanctum & Amandum.

Heſychii Presbyteri Hieroſolymitani oratio demonſtrativa in S. Andream Apoſtolum, Carolo Fabiano interprete.

Syneſii epiſtolæ tres.

Anselmi Archiepiſc. ſermo de æterna beatitudine, in Cluniacenſi capitulo ad conventum, habitus.

Eutropii Abbatis ad Petrum Papam epiſtola de vitiis.

Porcarii Abbatis epiſtola.

S. Sedati Epiſcopi homilia de S. Epiphania.

Pauli Diaconi homila in illud: ſimile eſt regnum cœlorum homini Regi.

Expoſitio hiſtoriarum V. T. Venerab. *Petri Damiani* Card. Hoſtienſis, capitibus XXX. abſoluta.

XLIV. LITURGIÆ SS. Patrum, excuſæ Pariſ. apud typographum Regium Guil. Morellum 1560. fol. In quo volumine nitide luculenter & emendate expreſſa continentur Græce:

Canon trigeſimus ſecundus *Concilii in Trullo* habiti A. C. 692.

Procli

†) Recuſa cum ſequentibus ex Galleti editione in ſupplemento Bibl. Patrum Pariſ. A. 1639. T. 1. p. 826. & jam ante in Colonienſi A. 1622. T. 15. denique in Lugdunenſi T. 27.

2011 Ministerio de Cultura

Procli Archiepiſcopi CPol. περὶ παραδόσεως τῆς θείας λειτουργίας p. 1. Incip. πολλοὶ μεν πινες.

Liturgia quæ fertur ſub nomine *Jacobi* Apoſtoli, fratris Domini. p. 3. Incip. ἐν πλήθει ἁμαρτιῶν μεμολυσμένον με.

Liturgia *Baſilii* Magni. p. 43. Incip. ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν ἐρανιον ἄρτον. Vide Vol. VIII. hujus Bibl. p. 90.

Joannis Chryſoſtomi Liturgia p. 69. Incip. μέλλων ὁ ἱερευὺς & deinde: Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ἐξαπόστειλον. Inter Chryſoſtomi opera T. 6. edit. Savil. p. 983. & Tom. IV. Ducæi p. 522.

Ex *Dionyſii* quem volunt Areopagitæ lib. de Hierarchia Eccleſiaſtica περὶ τῶν ἐν τῇ συνάξει πλεγμένων. p. 111.

Ex *Juſtini* Martyris Apologia majore, de ſacra Euchariſtia. p. 121.

Gregorii Nyſſeni Epiſcopi, ὅτι ὁ ἁγιαζόμενος ἄρτος εἰς σῶμα τοῦ θεοῦ λόγος μεταποιεῖται, καὶ ὅτι ἐπάναγκες τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει αὐτὸ μεταλαβεῖν. p. 123. Incip. ὥσπερ οἱ διδακτήριον δι' ἐπιβολῆς. Ex Sermone ejus magno Catechetico, de quo Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 153.

Joannis Damaſceni quod panis & vinum in ſacra Euchariſtia non ſint typus ſed ipſum corpus & ſanguis CHriſti pag. 125. Incip. ὁ ἀγαθὸς καὶ παράγαθος θεὸς. Ex libri IV. de Orthodoxa fide cap. 13.

Nicolai Epiſcopi Methones πρὸς τοὺς διαζοντας καὶ λέγοντας ὅτι ὁ ἱερουργούμενος ἄρτος καὶ οἶνος οὐκ ἔστι σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. p. 129. Incip. τὴν μυστικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον ἱερουργίαν. De hoc Nicolao dixi Vol. X. p. 294.

Samona Archiepiſcopi Gazæ ad Achmed Saracenum, de eodem argumento p. 133. Incip. ἐντυγχάνομέν ποτε πορευόμενοι. De hoc Samona Vol. IX. p. 314. & X. 288.

Marci Archiepiſcopi Epheſi, ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν δεσποτικῶν ῥημάτων ἁγιάζεται τὰ θεῖα δῶρα, ἀλλ' ἐκ τῆς μετὰ ταῦτα εὐχῆς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερέως, δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος. p. 138. Incip. ἡμεῖς ἐκ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων. Vide Vol. X. hujus Bibl. pag. 531.

Germani

2011 Ministerio de Cultura

Germani Archiepiſcopi CPol. ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστικὴ θεολογία περὶ τῶν ἱερουργημένων. pag. 145--179. Incip. ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς θεοῦ. Vide Vol. VII. hujus Bibl. p. 548. & Vol. X. p. 210.

Eodem An. 1560. Pariſ. fol. hæc etiam Latine cum auctario ſeparatim prodierunt curante JOANNE S. ANDREA, Canonico Eccleſiæ Pariſienſis, & F. CLAUDIO DE SAINCTES Pariſienſi Theologo, ſed eſt mihi ad manus editio ad Pariſienſem facta Antwerpienſis 1562. 8. In illo volumine continentur:

Jacobi & *Baſilii* Magni Liturgia ex veteri Latina verſione.

Liturgia *Joannis Chryſoſtomi*, interprete Leone Tuſco.

Et præter illa quæ ex Græca editione jam memoravi ſcripta ſive apoſpaſmatia *Procli* CPolit. *Dionyſii* Areopag. *Juſtini* Martyris, *Gregorii* Nyſſeni, *Joannis* Damaſceni, *Nicolai* Methonenſis, *Samonæ* Gazæi & *Germani* CPol. etiam hæc tria, quæ in Græca illa ſylloge deſiderantur:

Nicolai Cabaſilæ compendioſa interpretatio in Divinum ſacrificium ex verſione Gentiani Herveti quam Venetiis A. 1548. adornavit. Vide Allatium de Nilis p. 72. T. V. hujus Bibl.

Maximi Monachi, qui in Dionyſium Areopagitam ſcripſit, liber de Eccleſiaſtica Myſtagogia. Vide T. IIX. hujus Bibl. p. 740.

Beſſarionis Epiſcopi Tuſculani Romanæque Eccleſiæ Cardinalis ac CPolitani Patriarchæ de Sacramento Euchariſtiæ, & quibus verbis corpus CHriſti conficiatur, contra Marcum Epheſium. Incip. *Sacrum divinumque eſt Euchariſtiæ myſterium.* Vide Volum. X. hujus Bibl. p. 403. ſq.

Claudii de Sainctes de Euchariſtia & Miſſæ ritibus, ex operibus D. Joannis Chryſoſtomi, è quibus liturgica Græcorum comprobantur. Præmittitur Volumini, ejusdem Claudii præfatio, in quibus de Miſſæ præſtantia & originibus & ſpeciatim de Jacobo eique tributa liturgia diſſeritur.

3. In GEORGII CASSANDRI, magni Viri Liturgicis, quæ & ſeparatim Colon. 1559. 8. & in limine operum junctim editorum Pariſ. 1616. fol. prodierunt, non integræ quidem liturgiæ veteres ſed argumenta breviter expoſita habentur ex liturgia *Chryſoſtomi* per Leonem Tuſcum, ex liturgia *Baſilii* & Græca illa & altera quam Syri Anaphoram vocant. Ex liturgia *Æthiopica* ſive Canone quem appel-

2011 Ministerio de Cultura

appellant universali. Ex liturgia usitata in regno *Præstæ Joannis*, de qua Franciscus Alvares in opere Lusitanice primum ac deinde Italice edito. Ex liturgia *Armeniorum* (Leopoli civitate Rusciæ) versa Latine ab Andrea Lubelczyc. Et ex alia de qua Petrus Bellonius in observationibus: & tertia de qua in libro Italice edito Nicolaus Barbosa. De liturgia *Moscovitarum* ex commentariis rerum Moscovitarum Sigismundi liberi Baronis. De Missa Latinorum ex SS. Augustino, Isidoro, Gregorio M. Ordine Romano & Thoma Aquinate.

In Cassandri Operibus deinde pag. 97. seqvuntur Ordo Romanus de officio Missæ, & Micrologus p. 121. Hymni Ecclesiastici præmisso Beda de metris p. 160. & preces Ecclesiasticæ seu collectæ excerptæ ex libris Ecclesiasticorum Officiorum pag. 315--448. Vigilii Martyris & Episcopi Tridentini Opera pag. 460. Honorii Augustodunensis presbyteri de Prædestinatione & libero arbitrio dialogus p. 623. Epistolæ duæ ad B. Augustinum de reliquiis Pelagianæ hæreseos, una Prosperi pag. 640. & altera Hilarii Episcopi Arelatensis pag. 645. Sententiæ ex libris B. Augustini de prædestinatione Sanctorum & bono perseverantiæ pag. 650.

Cætera Cassandrum ipsum habent auctorem, Commentarius de duabus in CHristo Naturis & unica hypostasi p. 577. De Baptismo Infantum, & sectæ Anabaptisticæ origine pag. 675. De officiio pii ac publicæ tranquillitatis amantis viri in hoc Religionis dissidio p. 781. Defensio ejus scripti adversus Jo. Calvinum. pag. 809. & altera sub Bartholi. Nervii nomine contra libellum Germanicum Viæ Commonstrator inscriptum pag. 882. Consultatio de articulis inter Catholicos & Protestantes controversis, ad Imperatores Augustos Ferdinandum I. & Maximilianum II. p. 892. De optanda sacra Communione Christiani Populi in utraque Panis & Vini specie pag. 1015. De Viris illustribus qui in sacris Bibliis usque ad Regum historiam commemorantur. p. 1048. Epistolæ CXVII. p. 1077. Acta Colloquii A. C. 1558. 4. Jul. habiti cum Joanne Kremer à Castorp Anabaptista (de quo Epist. 101. & 103.) p. 1227. Liber de Viris illustribus in Latio ante Procam, & de Romanis qui tempore Pompeji fuere, velut in supplementum Aurelii Victoris p. 1241. Oratio in laudem urbis Brugarum dicta A. 1541. p. 1251. Quæstiones Rhetoricæ p. 1274. & Dialecticæ p. 1294--1351.

2011 Ministerio de Cultura

4. Amplisſimam Liturgiarum Orientalium Collectionem nuperrime publici juris fecit Vir doctiſſimus EUSEBIUS RENAUDOTUS a) quem A. 1721. Pariſiis diem ſupremum obiiſſe accepimus. Prodiit illa Pariſiis 1716. 4. duobus Voluminibus, facitque ut minus quidem deſideremus Syllogem ſimilem, cujus ſpem *Richardus Simon* vir & ipſe eruditiſſimus fecerat, deſideremus tamen, quoniam & ille verſionem illarum teſtatur ſe adornaſſe, b) videturque additurus etiam fuiſſe textum ipſum Syriacum, **) ex quo interpretationem ſuam compoſuit. Refert idem ex quinquaginta liturgiis c) ſupereſſe apud Maronitas unam & triginta, omnesque translatas ex Græcis. d) Renaudoti autem verſione non tuto ubique ſtare nos poſſe, ſive cauſæ ſuæ inſervientis, ſive non ſatis aſſequentis verum ſenſum, docuit vir ſupra laudes Maturinus Veiſſerius la Croſe in Apologia pro Jobo Ludolfo contra Renaudotum, in ſerta Diario literario Hagenſi. e) Sed Collectionem illam Renaudotianam, recenſere juvat. Occurrunt itaque:

IN TOMO PRIORE.

Poſt diſſertationes editoris 1. de liturgiarum Orientalium Origine, auctoritate & conſenſu. 2. De Coptitarum Alexandrinorum liturgiis, & 3. de lingua Coptica ſive Ægyptiaca ejusque antiquitate,

Liturgiæ tres Coptitarum Jacobitarum ex Coptico converſæ,

1. *Magni Baſilii* f) p. 1. Renaudoti ad eam commentarius p. 169--300.
2. *S. Gregorii* Theologi. g) (in aliis, *S. Severi* Patriarchæ) p. 26. Notæ Renaudoti p. 301--314.
3. *S. Cyrilli*

a) Journal des Savans 1716. T. 2. pag. 490. Memoires de Trevoux 1717. p. 59. 215 ſeq.
b) Rich. Simon Bibl. choiſie T. 2. p. 173.
**) Renaudotus teſtatur illuſtriſſimi Colberti obitu factum qnod à ſe Latine tantum, non etiam Syriaca, Arabica & Coptica lingua hæ liturgiæ in lucem datæ fuerint.
c) Rich. Simon pag. 285. 165. 170. ex Abrahamo Ecchellenſi.
d) Id. pag. 166. 173.
e) Journal litteraire T. IX. pag. 239. ſeq.
f) Verſionem Latinam ex Arabico adornatam à Victorio Scialach, Maronita ediderat Marcus Velſerus, Auguſtæ Vindel. 1604. 5. Sed Renaudotus novam ex Coptico concinnaſſe ſe profitetur.
g) Miror Gregorium hunc non Theologum ſed Nyſſenum appellari à Jobo Ludolfo p. 341. Commentarii ad Hiſtoriam Æthiopicam.

2011 Ministerio de Cultura

3. *S. Cyrilli* Alex. h) p. 38. Notæ Renaudoti p. 315--322.

Orationes & Benedictiones ad conservationem omnium Altaris instrumentorum, (ex Rituali Gabrielis Alexandrini Patriarchæ Coptitarum Alexandrini circa A. C. 1411.) pag. 52. Notæ Renaudoti p. 323--332.

Liturgiæ Græcæ tres Alexandrinæ, cum versione Latina:

1. *S. Basilii*, initio mutila. p. 57. Incip. δοξάζομέν σε δημιουργέ. Ex MS. Codice Bibl. Regiæ. Notæ Renaudoti p. 333--347.

2. *S. Gregorii* Theologi p. 90. Incip. ὁ ἐπισκεψάμενός ἡμᾶς ἐν ἐλέει. Ex eodem MS. Notæ Renaudoti p. 347--352.

3. *S. Marci*, i) discipuli Petri Apostoli p. 131. cum versione, sed emendata variis in locis, *Joannis à S. Andrea* Canonici Paris. qui eam primum ex Codice Monasterii Cryptæ Ferratæ, Romam postea in Bibl. Basilianorum Monachorum delato, Græce cum versione ediderat Paris. 1583. 8. Parum diversa hæc à liturgia, quam *Cyrillo* Alex. Coptitæ tribuunt, diversa tamen, propria nempe Orthodoxorum Alexandrinorum, & nullas Monophysitarum doctrinæ notas præferens. Notæ Renaudoti exstant p. 353--362.

Eusebii Renaudoti diss. de Patriarcha Alexandrino Coptitarum p. 363.

Ritus Ordinationis k) Patriarchæ Jacobitarum Alexandrini, ex Pontificali Coptico Arabico MS. Bibliothecæ Segvierianæ, Latine, additis nonnullis Græcis, p. 467. & ad illum observationes p. 491.

Liturgia Communis sive Canon universalis *Æthiopum* l) ex nova Latina

h) Idem Ludolfus, ab Æthiopibus quoque Liturgias Basilii & Cyrilli magni usurpari annotat.

i) Ex Joannis à S. Andrea editione hæc Marco tributo liturgia recusa est Græce & Latine in tomo posteriore auctarii Bibliothecæ Patrum Ducæani Paris. 1624. & in tomo duodecimo Bibl. Patrum Morellianæ Paris. 1644. una cum liturgia Jacobi, Basilii, Chrysostomi, liturgia præsanctificatorum, nec non Petri Apostoli & Gregorii Papæ.

k) Imperfectum ediderat ex Athanasii Kircheri versione A. 1647. adornata Bartholdus Nihusius in symmictis Leonis Allatii T. I. p. 239. Colon. 1653. 8.

l) *Æthiopice* prodierat (ex Coptica) Romæ 1548. 4. una cum novo Test. curante Petro Æthiope Comos sive Archimandrita qui aliter Tesfa Sion appellabatur. *Latine* ib. 1549. ac deinde in Bibliothecis Patrum, & in Novissima Lugdunensi Tomo XXVII. Præter hanc præcipuam, quam Liturgiam *Apostolorum* Æthiopes appellant, propius accedentem ad Liturgiam Copticam Basilii, habent alias insuper novem, 1) *Joannis* Evangelistæ, 2) *Patrum Nicænorum*, 3) *S. Epiphanii*, 4) *Jacobi* Serugensis, 5) *Joannis Chrysostomi*, 6) *Domini nostri JEsu CHristi*, 7) *S. Mariæ*, quam scripsit *Heriacos*

2011 Ministerio de Cultura

verſione Renaudoti p. 499. ſubjunctis ejus obſervationibus p. 523-545. Diſſertatio autem de Eccleſia *Æthiopica*, quam Ludolfo iniquior, dudum ad editionem paratam ſe habere ſcribit in præf. lucem necdum vidit quod ſciam, neque editæ ſunt ejus quarum ibidem meminit de Eccleſiæ Neſtorianæ propagatione diſſertationes.

IN TOMO POSTERIORE.

Diſſertatio Renaudoti de Syriacis Melchitarum orthodoxorum & Jacobitarum Monophyſitarum Liturgiis.

Liturgiæ ex Codicibus Syriacis Bibliothec. Colbertinæ & Segvierianæ MSS. Latine verſæ ab eodem Renaudoto.

1. *Ordo Communis*, liturgiæ ſecundum ritum Syrorum Jacobitarum p. 1. Renaudoti obſervationes p. 45.
2. Alius Ordo generalis. p. 12.
3. Liturgia *S. Jacobi* Apoſtoli, Fratris Domini, Melchitis & Jacobitis communis & à Græca quæ fertur ſub Jacobi nomine, paſſim differens. p. 29. Renaudoti obſervationes p. 73. ex Dionyſio Barſalibi, Joanne Marone &c.
4. Orationes ad Communionem & poſtea dicendæ, quæ in MS. ſubjiciuntur Liturgiæ *Jacobi*, in aliis *Xyſti*, in aliis *Petri*. p. 43.
5. Liturgia S. *Jacobi* minor p. 126. Renaudoti obſervatio p. 132.
6. *S. Xyſti* Papæ m) Romani. p. 134. Notæ Renaudoti p. 142.
7. *S. Petri*, Principis Apoſtolorum. p. 145. Notæ p. 153.
8. Liturgia Petri ſecunda. p. 155. Notæ p. 160.

9. S. Joan-

riaces ſive *Kyriacus* Archiepiſcopus Behuſæ, edita una cum proxima ſuperiore Æthiopice ad calcem Novi Teſtamenti Rom. 1548. 4. 8) *Gregorii* Theologi & 9) *Dioſcori*, quam Æthiopice & Latine vulgavit Joh. Mich. Wanslebius, Londini 1661. 4. Vide Jac. Echardi T. 2. Bibliothec. ſcriptorum Ord. Prædicator. pag. 694. & laudatum Ludolfum commentario ad Hiſt. Æthiop. pag. 340. ſeq.

m) Prima hæc eſt Liturgia inter quatuordecim Syriace editas Romæ A. 1592. ſub titulo *Miſſalis Chaldaici ad uſum Eccleſiæ Maronitarium*. Illas autem Jacobitis proprias ſed ad Rom. Eccleſiæ ſenſum interpolatas ab editoribus, Renaudotus non diffitetur, qui p. 47. ſeq. memorat etiam *librum Miniſterii*, Orationes ſive preces Eccleſiaſticas Syriace complexum editumque Romæ A. 1596. & T. 2. p. 435. 455. in editoribus merito reprehendit, quod *Dionyſio* Areopagitæ tribuerunt liturgiam quæ eſt Dionyſii Barſalibi, Metropolitæ Jacobitæ: *Ignatio* Antiocheno Martyri aliam quæ Ignatii Jacobitæ eſt: & aliam *Joanni* Chryſoſtomo quæ itidem Jacobitam Joannem habet auctorem. Vide & Rich. Simonis Bibl. Selectam Gallice editam T. 2. cap. 20.

2011 Ministerio de Cultura

9. Liturgia *S. Ioannis* Evangeliſtæ. p. 163. Notæ p. 169.
10. Liturgia *XII Apoſtolorum*, quam ordinavit *Lucas* Evangeliſta, magni Pauli diſcipulus p. 170. Notæ p. 175.
11. *Marci* prædicatoris & Evangeliſtæ. p. 176. Notæ p. 184.
12. *S. Clementis* Romani. p. 186. Notæ p. 199.
13. *S. Dionyſii*, Athenarum Epiſcopi. p. 202. Notæ p. 212.
14. *S. Ignatii*, p. 215. Renaudoti obſervatio p. 226.
15. *S. Iulii*, Papæ Romani. p. 227. Notæ p. 234.
16. *S. Euſtathii*, Patriarchæ Antiocheni. p. 235. Notæ p. 240.
17. *S. Ioannis Chryſoſtomi*. p. 242. Notæ p. 254.
18. Altera eidem Chryſoſtomo n) tributa in Miſſali Chaldaico Romæ edito p. 256. Notæ p. 160.
19. *S. Marutæ*, Catholici, ſive Metropolitæ Tagritenſis. p. 261. Notæ p. 270.
20. *S. Cyrilli* (Alex.) p. 275. Notæ p. 285.
21. *Dioſcori*, Patriarchæ Alexandrini. p. 287. Notæ p. 296.
22. *Philoxeni* ſive *Xenajæ* Epiſcopi Mabugenſis ſeu Hierapolitani. p. 301. Notæ p. 307.
23. Ejusdem liturgia ſecunda p. 310. Notæ Renaudoti p. 320.
24. *Severi* Antiocheni p. 321. (al. *Timothei* Alexandrini) Notæ p. 330.
25. *Iacobi Bordayæi* ſive ut Græci pronunciant *Baradati*. p. 333. Notæ p. 342. ubi de pluribus Jacobis apud Syros Jacobitas celebribus, de quibus & p. 367. 380.
26. *Matthæi Paſtoris* p. 347. Notæ p. 352.
27. *Iacobi* Epiſcopi Botnanenſis & Serugenſis Syrorum Doctoris, qui Tabelita etiam vocatur. p. 356. Notæ p. 367.
28. *Iacobi* interpretis, Epiſcopi Edeſſeni p. 371. Notæ p. 380.
29. *Thomæ* Heracleenſis. p. 383. Notæ p. 389. ubi Renaudotus dubitat eademne hæc ſit liturgia ab illa Thomæ Giarmachitæ, quam inter alias memorat Abraham Ecchellenſis.
30. *Moſis Bar Cephæ* p. 391. Renaudoti obſervatio p. 398.
31. *Philoxeni* Epiſcopi Bagdadenſis ſive *Eleazari* filii *Sabtæ*. p. 399. Renaudoti obſervatio p. 408.
32. Doctorum Sanctorum, *à Ioanne* Magno Patriarcha ordinata, p. 409. obſervatio Renaudoti. p. 419.

n) Et hæc & quæ eandem præcedit, plurimum diverſa eſt à Græca Chryſoſtomi liturgia,

2011 Ministerio de Cultura

33. *Ioannis* Baſorenſis ſive Boſtreni, p. 421. Notæ p. 435.
34. *Michaëlis* Patriarchæ Antiocheni. p. 438. Renaudoti obſervatio p. 448.
35. *Dionyſii* Barſalibi, circa A. C. 1150. metropolitæ Amidæ pag. 449. Notæ p. 453.
36. *Gregorii* Catholici Orientis, qui *Abulfaragius* & *Bar Hebri* dictus eſt & A. C. 1285. obiit. p. 456. Notæ p. 469.
37. *Ioannis* Patriarchæ qui ſcriba & Acoemetus dictus eſt. pag. 474. Notæ p. 489.
38. *Dioſcori* Epiſcopi Inſulæ Cardou, ſive Gordyæorum. pag. 492. Notæ p. 508.
39. *Ioannis* Patriarchæ Antiocheni, qui prius *Ioannes filius Maadni* dictus eſt. p. 512. Notæ p. 524.
40. *Ignatii* Patriarchæ Antiocheni, qui etiam dictus eſt *Ioſeph F. Vahib.* p. 528. Notæ p. 543.
41. *Baſilii* Magni, (ſive ut in Codice Colbertino, *Baſilii & Gregorii Theologi*) p. 548. ex Andreæ Maſii verſione, edita Antwerp. 1569. 8. & deinde ſæpius, (ut dixi Vol. VIII. hujus Bibl. p. 91.) Renaudoti Obſervationes pag. 562.

Euſebii Renaudoti de Neſtorianorum Liturgiis diſſertatio. p. 566.

Neſtorianorum, qui Catholico ſive Patriarchæ ſuo ſubjiciuntur, Liturgiæ tres ex Syriaco verſæ:

1. Liturgia *Apoſtolorum* ſanctorum, ſeu Ordo ſacramentorum pag. 548. compoſitus à *S. Adæo* & *S. Mari* Orientalium doctoribus p. 587. Renaudoti Notæ p. 598.
2. *Theodori* Interpretis, *) quæ celebratur à Dominica prima Annunciationis usque ad Dominicam Palmarum. p. 616. Notæ p. 622.
3. *Neſtorii*, quæ quinquies in anno celebratur, in vigilia S. Joannis Baptiſtæ, in vigilia Doctorum Græcorum, **) feria quarta hebdomadæ ſupplicationis Ninives, & in Paſchate. pag. 626. Notæ pag. 639--648.

4. ABRA-

*) Ita per excellentiam vocatur Theodorus Mopſveſtenus, cujus plurima fuerunt in libros ſacræ Scripturæ commentaria, Syriace etiam verſa de Græco, & ex Syriaco Arabice.

**) Feſtum diem agunt Neſtoriani feria ſexta hebdomadis quintæ poſt Epiphaniam, commemorationis Doctorum Græcorum, qui ſunt Diodorus Tarſenſis, Theodorus Mopſueſtenus & Neſtorius, ut diſcimus ex Lectionario Perſico ad uſum Chriſtianorum Perſidis, qui prope omnes in Neſtoriana hæreſi ſunt â multis ſæculis. Hæc Renaudotus pag. 639.

2011 Ministerio de Cultura

4. ABRAHAMUS ECCHELLENSIS in notis ad Catalogum librorum Chaldaicorum & Syrorum Ebed Jesu, cap. 29. ubi mentio prolixæ Nestoriii liturgiæ: *Supra quinquaginta numerantur, apud Orientis Christianas gentes, Liturgiæ, partim communes, partim singularum gentium propriæ. Ex his autem, triginta & una nobis exstant; nimirum una S. Iacobi; duæ duodecim Apostolorum nomine, major scilicet ac minor; duæ S. Petri; una S. Ioannis Evangelistæ; una S. Marci; præterea S. Dionysii Areopagitæ, S. Sixti Papæ, Iulii Rom. Pontificis, S. Ioannis Chrysostomi, S. Basilii, S. Cyrilli Alexandrini, S. Iacobi Nisibenis, S. Gregorii Theologi, D. Ioannis Maronis Patriarchæ Antiocheni, alterius Ioannis Patriarchæ Antiocheni, Mosis Barcephæ; Iacobi Edesseni, Philoxeni, Eleazari Episcopi Babylonis, Marutæ Episcopi Tagritensis, Thomæ Giarmachitæ, Matthæi Pastoris, Ioannis Barsusan, Nestorii, Theodoreti,* †) *Diodori, Narsis, Barsomæ.*

5. In BIBLIOTHECIS PATRUM quoque Liturgiæ quædam junctim excusæ occurrunt.

GRÆCE ET LATINE quidem in T. 2. Auctarii Ducæani Paris. 1624. & Tomo XII. Bibl. Patrum Morellianæ, Paris. 1644. 1654.

a) Liturgia quæ fertur sub nomine *Iacobi* Apostoli, Fratris Domini, primi Hierosolymorum Episcopi, ex Græco Demetrii Ducæ Rom. An. 1526. 4. & Latine ex edit. Paris. Guil. Morelli An. 1560. fol.

b) *Marci* Evangelistæ p. 26. quam primus ediderat ex Codice Guil. Sirleti Joannes à S. Andrea Paris. 1583. 8. una cum *Clementis* Romani de ritu Missæ ex libro VIII. Constitutionum Apostolicarum, & διατάξεις τῆς ἀκολουθίας τῶν ὡρῶν.

c) *Basilii* Magni, *) cum Gentiani Herveti versione pag. 42. ex Græco Demetri Ducæ, Rom. 1526. 4.

d) *Ioannis Chrysostomi*, **) cum versione ejusdem Herveti pag. 59. ex Græco Demetrii Ducæ, Rom. 1526. 4.

e) Ἀκο-

†) Fortasse, Theodori Mopsuesteni.

*) Alia *Basilii* Liturgia ex Codice MS. Uffenbachiano edita Græce, addita versione Latina à V. C. Joanne Henrico Majo, in Catalogo Codicum MSS. Nobilissimi Viri Zachariæ Conradi ab Uffenbach. p. 498--522.

**) De differentia editionum Liturgiæ Chrysostomi vide quæ præfatur Beatus Rhenanus & notas Georg. Fehlavii ad Christophori Angeli Enchiridion de statu hodiernorum Græcorum p. 397. ac Leonem Allatium de consensu utriusque Ecclesiæ p. 1188. seq. In nova editione Montfauconiana Operum Chrysostomi legitur Tomo quinto pag. 466. At

Leonis

2011 Ministerio de Cultura

e) Ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. *Missa Præsanctificatorum* ***) p. 89. ex Græca editione Ducæ Cretensis, Rom. 1526. 4. & Euchologio Græcorum. (p. 192. seq. edit. Jacobi Goari) cum versione Gilberti Genebrardi, & εἰς κοιμηθέντας in eos qui dormierunt. p. 103. Canon de potestatibus Angelicis & de sanctis. Latine p. 113. ex edit. Genebrardi, Paris. 1575. fol.

f) *Petri* Apostoli p. 116. ex Græco Latina editione Joannis à S. Andrea, Paris. 1595. 8.

g) *Gregorii* quem Dialogum Græci vocant. p. 125. ex Græco Lat. Fed. Morelli editione, Paris. 1695. 8. Nimirum Gregorii Magni, Papæ Missam Græce vertit *Georgius Codinus*. Alterius versionis locupletioris MS. in Bibl. Barberina meminit Allatius de Georgiis p. 362. quæ auctorem habet *Emanuelem Chrysoloram*.

h) *Germani* CPol. ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστικὴ θεωρία. p. 131.

i) *S. Maximi* de Ecclesiastica Mystagogia. p. 166.

k) *Nicolai Cabasilæ* ἑρμηνεία τῆς Θείας λειτουργίας p. 200.

l) *Nicolai* Methonensis Episcopi ad eos qui panem & vinum esse corpus & sanguinem CHristi dubitant. p. 272.

m) B. *Samonæ* Gazæ Archiep. disceptatio cum Achmed Saraceno quod panis & vinum in Eucharistia sit corpus & sanguis CHristi. p. 277.

LATINE

. *Leonis Tusci* versio concinnata CPoli circa A.C. 1057. (al. 1180) ad Rainaldum de monte Catano. Ex versione hujus Leonis & *Erasmi* prodiit Colmariæ 1540. 4. Aliam dedit *Ambrosius Pelargus* sive Storck, Ord. Præd. Niddanus, Wormatiæ 1541. 4. è MS. Græco Simeonis Syracusani Popponis, Archiepiscopi Trevirensis. *Mirum dictu*, inquit, *quam Simeonis exemplar variet ab eo quo usus Erasmus, idemque ab eo quod in Rotula exhibuit Reverendus D. Reinhardus ab Riepur, primarii templi Wormatiensis Decanus.*

***) In typico Sabæ, β. III. ἱστέον ὅτι ἐν ταῖς Κυριακαῖς τ῀ μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ ἐν ταῖς νηστείαις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἡ τ῀ μεγάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ λειτουργία τελεῖται. ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτ῀. Ἡ δὲ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ κέκτηται τὴν ἰδίαν ἀκολουθίαν ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ. Τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας τ῀ ὅλου ἐνιαυτ῀ ἡ τ῀ ἁγίου ΙΩΑΝΝΟΥ τ῀ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ λειτουργία τελεῖται. De hac missa præsanctificatorum vide Allatii diatribam ad calcem libri de consensu p. 1541. seq. & de communione sub una ad calcem libri de purgatorio pag. 867. sq.

2011 Ministerio de Cultura

LATINE in T. XXVII. Bibl. Patrum edit. Lugd. 1672. fol.

α) Missa qua *Æthiopes* utuntur, sub titulo Canonis Universalis. p. 626.

β) Benedictio, puerperæ & Ordo Baptismi secundum usum *Æthiopum.* p. 634. & Ordo sacramenti Confirmationis p. 643.

γ) Missa *Mosarabum* sive Christianorum in Hispania, Arabibus permixtorum. p. 644.

δ) Missa *Præsanctificatorum*, τῶν προηγιασμένων, ex versione Gilberti Genebrardi. p. 647.

ε) Ordo Divini Officii *Mosarabum* ex Hispanico Eugenii Roblesii, Toletani (in lib. de vita Francisci Ximenii Cardinalis, Toleti 1604.) p. 657.

6. Missa qua utuntur antiqui *Christiani S. Thomæ*, Episcopatus Angamallensis in Montanis Malabarici regni apud Indos Orientales, ab Nestorianis erroribus expurgata ab Alexio Menesio, Archiep. Goano, Indiæ primate in Synodo Angamallensi An. 1599. è Syriaco Latine, p. 670.

ζ) Orationes Missales ex vetusto MS. Gothico Missali, p. 679--683.

6. *Speculum antiquæ devotionis* circa Missam, quod edidit JO. COCHLEUS, *) Moguntiæ, 1549. fol. recensetur à B. D. Thoma Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 664. Exhibet autem Cochleus in illo *Amalarium*, a) *Walafridum Strabonem*, *S. Basilii* missam ex veteri versione reperta in monasterio S. Joan. in monte Rincaviæ ad Rhenum, *Expositionem Missæ* b) (qualis exstat in Ordine Romano) ex MSS. Eysta-

*) *Johannes* Dobnek, à patria Wendelsteinio in agro Noribergensi, quæ cochleæ significationem habet, *Cochlei* nomen adscivit, & odio in B. Lutherum, Emseri successor, tantum dedit in scriptis suis, ut paucos noverim qui hac eum in parte vel æquaverint vel superaverint. Cæterum Antiquitatis etiam amantem nec imperitum fuisse, præter speculum hoc ostendit ejus vita Theodorici Regis, ut libros ejus Miscellaneorum aliaque omittam. Obiit A. 1552. 10. Januar. Uratislaviæ, licet Simlerus, Eysengreinius & Boissardus tradunt Viennæ, unde dubius est Serarius rerum Moguntin. p. 177. Sed assentior Miræo, & qui de Cochleo plura, illustri Seckendorfio commentariis de Lutheranismo.

a) Cochleus modo librum tertium Amalarii edidit, Hittorpius autem libtos quatuor de Ecclesiasticis offiiciis ad Ludovicum Imperatorem, & librum de Ordine Antiphonarii. In utraque & Cochlei & Hittorpii editione deest caput libri tertii ultimum de Jesu nomine. Edidit autem Dacherius Amalarii Epistolas quibus de nomine JEsu tractat quomodo efferendum sit ac scribendum. T. VII. spicileg. p. 164. seq. (T. III. edit. novæ p. 330)

b) Hittorpius testatur se in alio MS. Codice hanc inveniisse inscriptionem: *Ordo Missæ à S. Petro*

2011 Ministerio de Cultura

Eyſtatenſi & Miſnenſi: *Petri Damiani* librum, cui titulus, Dominus Vobiscum. *Honorii* Gemmam animæ c) *Micrologum*, & *Petri Cluniacenſis* nucleum de ſacrificio Miſſæ, nec non *Anonymum* de vita *S. Bonifacii* Martyris, & Catalogum Epiſcoporum Archiepiſcorumque *Moguntinæ* ſedis, à Bonifacio ad Sebaſtianum de Heuſſenſtein, qui fuit ab A. C. 1576.

7. MELCHIORIS HITTORPII Sylloge Scriptorum de Divinis officiis, dicata D. Salentino, Archiepiſcopo & Electori Colonienſi, editaque Colon. 1568. fol. continet *Ordinem Romanum*, *Iſidori* Hiſp. libros duos de officiis Eccleſiaſticis. De Officiis Divinis librum ſub *Alcuini* nomine (quem conſtat eſſe junioris auctoris & ſcriptum poſt A. C. 1000. d) *Amalarii* libros quatuor de Divinis officiis & librum de Ordine Antiphonarii. (Nam ejusdem de ordine Cantatorii, & in Lectionarium & Commentarium diurnalis Officii adhuc deſideramus.) *Rabani* Mauri libros III. ad Heiſtulfum de inſtitutione Clericorum. *Walafridi Strabonis* librum de exordiis & incrementis rerum Eccleſiaſticarum. *Bernonis* Abbatis Augienſis de rebus ad Miſſæ officium pertinentibus, *Micrologum*, *Ivonis* Carnotenſis Epiſcopi Sermones XXI. de officiis Eccleſ. & feſtis. *Hildeberti* Cenomanenſis Epiſcopi Carmen de Miſſa. *Radulphi de Rivo*, ſive *de Breda*, Decani Tungrenſis qui A. 1403. 3. Nov. obiit, librum de Obſervantia Canonum, & *Miſſæ expoſitionem* antiquam, quam à Cochleo prius editam eſſe jam dixi.

His in editione Romana A. 1591. fol. quam ſolam inſpexit B. Ittigius p. 636. & in Pariſienſi, A. 1610. fol. acceſſerunt: *Petri Damiani* liber, qui inſcribitur: Dominus Vobiſcum. *Ruperti* Tuitienſis de Divinis officiis libri XII. *Petri* Cluniacenſis nucleus de ſacrificio Miſſæ, *Honorii* Auguſtodunenſis Gemma animæ, libris quatuor. *Hugo-*

S. Petro inſtitutus cum expoſitione ſua. Incipit: *Miſſa pro multis cauſis celebratur.*

c) Etiam hujus tantum librum primum Cochleus vulgavit, ſed quatuor libri exſtant inter ſcriptores de Divinis officiis Pariſ. 1610. fol. pag. 1179. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. T. XV. & Lugd. T. XX. p. 1040.

d) Vide Mabillon. Commentario prævio ad Ordinem Rom. cap. 12. p. 83. Blondellum de S. Euchariſtia p. 417. ſq. Ancillonii miſcellanea Critica T. I. p. 101. ſeq. Andreas autem du Cheſne ſive Quercetanus in ſua operum Alcuini editione pag. 1007. Pariſ. 1617. fol. hunc librum ex MS. dedit capitulis XII. integriorem.

2011 Ministerio de Cultura

Hugonis de S. Victore ſpeculum de myſteriis Eccleſiæ: Ejusdem libri III. de Cerimoniis, Sacramentis, officiis & obſervationibus Eccleſiaſticis, & in Canonem Miſſæ libellus. In Colonienſem editionem obſervationes quædam Latini Latinii exſtant in ejus Bibliotheca ſacra & profana T. I. p. 129. ſeq.

8. JACOBUS PAMELIUS, e) Canonicus Brugenſis, Eccleſ. Ultrajectinæ ad S. Salvatorem Præpoſitus, cui præclaras Tertulliani & Cypriani editiones debemus, publici juris fecit etiam *rituale SS. Patrum Latinorum* ſive *Liturgicon Latinum*, in duo diſtributum Volumina, Colon. 1575. 4. ſimiliter molitus itidem Liturgica Græcorum & de Græcæ ac Latinæ Eccleſiarum in Miſſæ ſacrificio Concordia librum edere, f) niſi fato interceptus fuiſſet. In illis vero Latinis, priore Volumine Pamelius ipſe ex variis ſcriptoribus antiquis liturgiam Miſſæ qualis à primis temporibus usque ad Sergium Papam A. C. 688. fuerit, enarrare aggreditur. Inter alia à p. 293. ſqq. ad 257. *Ambroſianæ* Miſſæ ritum fuſe exponit, ex Miſſali Mediolanenſi collato & ſuppleto ex MS. Guilielmitarum Brugenſium & Radulpho Tungrenſi.

Volumine ſecundo exſtat *S. Hieronymi* Comes ſive Lectionarius pag. 1. de quo non repetam quæ dixi in Bibl. Latina, ſupplemento ad lib. IV. c. 3. T. III. p. 486. ſq.

Antiphonarius, ordinatus à *S. Gregorio* Magno, introitus ad Miſſam per circulum anni exhibens. p. 62.

Sacramentorum libri tres, quorum primus eſt *B. Gregorii* p. 178. ſecundus *Grimoldi* ſive *Grimoaldi* g) Abbatis Benedictini pag. 388. tertius in-

 certi

e) Obiit in itinere ad capeſſendum Audomarenſem Epiſcopatum, Bruxellas tendens, Montibus Hannoniæ, 13. Cal. Octobr. 1587. æt. 51. teſte Thuano in extremo libri LXXXVIII De illo Antonius Teiſſierius ad Elogia Thuanea, Lud Ellies du Pin T. XVI. Bibl. hiſtoriæ Eccleſ. p. 136. Valerius Andreas in Bibl. Belgica & Franciſcus Sweertius in Athenis Aub. Miræus in Elogiis Belgicis.

f) Swertius p. 371. & Pamelius ipſe in Præf. ad Antonium Perenottum, Archiep. Mechlinenſem data Brugis A. 1571. *Si Celſitudini Veſtræ, aliisque συνεργμένοις noſtris gratam hanc operam noſtram intellexero, niſi Dn. Sainctez aut alius quis, quod malim, me anteverterit, ſtatim aliquando, Deo Opt. Max. opitulante, & Græcorum liturgica in duos partiri tomos, & poſtremo Concordiam Græcorum cum Latinis in præcipuis ritibus, uno volumine comprehendere.*

g) De hoc Grimoldo Abbate S. Galli; & Ludovici Pii Imp. Cancellario, cui Walafridus Strabus

2011 Ministerio de Cultura

certi, quem *Alcuino* Abbati Turonenſi Pamelius tribuit p. 517. & Andreas Quercetanus in ſua operum Alcuini editione iterum ex Pamelii recenſione exhibuit pag. 1167. Præfationes antiquæ per anni circulum, Gelaſianæ pleræque & Ambroſianæ, certe Gregorii Magni ætate vetuſtiores p. 550--610.

Tropi ſive troparia, ut Græci nuncupant, hoc eſt Cantica ſacra in præcipuis anni ſolennitatibus p. 611--615. Latine.

9. Vir incomparabilis JOANNES MABILLONIUS in tomo ſecundo Muſei Italici qui Pariſ. 1689. 4. lucem vidit, poſt commentarium prævium in Ordinem Romanum, quo ritus ſinguli illuſtrantur & origines eorum ac rationes exponuntur, edidit libros ipſos rituales Romanæ Eccleſiæ ſive Ordines quindecim.

1 *Ordinem Romanum* de Miſſa Pontificali, qualis à Caſſandro & deinde ab Hittorpio fuit vulgatus, ſed amplius quam media parte auctiorem à num. 21. ſqq. ex MSS. Abbatiæ S. Galli, p. 3. Incip. *Primo omnium obſervandum eſt.*

2 Ordinem Romanum itidem à Caſſandro vulgatum & Hittorpio, (in quem exſtat Amalarii ecloga à Clariſſ. Baluzio in Appendice Capitularium vulgata.) Incip. *Denunciata ſtatione diebus feſtis* p. 42.

3 Ordinem Romanum multa eadem continentem cum duobus prioribus, pauca diverſa p. 53.

4 Fragmentum Veteris Ordinis ex MS. Conſtantini Cajetani p. 61.

5 Ordinem Romanum de Miſſa Epiſcopali, ex MS. S. Galli, p. 64. Inc. *Inprimis camiſia cingitur ſupra.*

6 Ordinem Proceſſionis, ſi Epiſcopus feſtivis diebus Miſſam celebrare voluerit. p. 70.

7 Ordinem ſcrutinii ad electos baptizandos p. 77.

8 Ordinem de ordinatione Acolythi & Epiſcopi p. 85.

9 De gradibus Romanæ Eccleſiæ p. 89.

10 Ordinem Romanum de triduo ante Paſcha, ex MS. equitis Maffei, Ro-

bus hortulum ſuum dicavit, Vide Caſimiri Ondini commentarios de ſcriptoribus Eccleſ. T. I. p. 1538. & T. II. p. 154. Hic Oudinus inter tres Sacramentarii Gregoriani editiones, Pamelianam, Romanam Angeli Rocchæ ex MS. Vaticano Rom. 1597. & Pariſienſem ex Miſſali MS. S. Eligii Bibl. Corbeienſis, cum notis Hugonis Menardi Pariſ. 1642. 4. pro optima & antiquiſſimaque atque adeo ſinceriſſima non dubitat habere Pamelianam. Cum Menardi notis ſacramentarium recuſum eſt in noviſſimis Pariſienſibus operum Gregorii M. editionibus. Sinceriorem editionem parabat Joſephus Maria Thomaſius,

2011 Ministerio de Cultura

Romani p. 95. ubi etiam Ordo ad reconciliandum pœnitentem, p. 110. ad visitandum infirmum p. 111. ungendumque pag. 113. & communicandum p. 114. Ordo sepeliendi clericos Romanæ fraternitatis p. 115.

11 *Benedicti*, B. Petri Canonici liber de Ecclesiastico Ordine totius anni ad Guidonem de Castello, Cardinalem S. Marci, postea A. C. 1343. Papam Cælestinum II. p. 118. cum additione ex Codice Vallicellano p. 153. & Joannis XIX. (XX.) diplomate p. 154. & excerptis ex libro *Petri Mallii* Canonici S. Petri ad Alexandrum III. p. 158.

12. *Cencii de Sabellis*, Cardinalis, postea A.C. 1216. *Honorii III.* Papæ, Ordinem h) de consuetudinibus & observantiis Ecclesiæ Romanæ in præcipuis sollemnitatibus p. 167.

13 Cærimoniale Romanum, editum jussu Gregorii X. de electione Pontificis Romani. p. 221.

14 *Jacobi Cajetani*, Cardinalis qui sub Clemente VI. vivere desiit, Ordinarium Ecclesiæ Romanæ, capitulis CXVIII. p. 243. additis nonnullis ex Cærimoniali Card. Rotomagensis de Stotavilla, & Petri Amelii. Vide p. 242. 324. 325. 328. 332. & 357. ubi Jacobus Cajetanus citatur.

15 *Petri Amelii*, Gregorio XI. i) pœnitentiarii ac Bibliothecarii, postea Episcopi Senogalliensis, Archiepiscopi Tarentini & Patriarchæ Gradensis & Alexandrini (quo titulo inter Cardinales Episcopos A. 1391. locum habuit) librum de cærimoniis Romanæ Ecclesiæ, capitulis CLXVII. p. 448.

In Appendice exhibet Mabillonius:

a) Indicem solemnium collectarum & stationum Ecclesiæ Romanæ p. 544.
b) Eclogas *Amalarii* Abbatis in Ordinem Romanum, ex edit. Steph. Baluzii. p. 549.
c) *Joannis* Diaconi librum de Ecclesia Lateranensi p. 560.
d) Constitutiones Lateranenses Petri Cardinalis, à Gregorio Pontifice confirmatas p. 576.

h) Hunc librum vulgare instituerat *Onufrius Panvinius* in magno ritualium veterum opere, quod Romæ in Bibliotheca Pontificio Palatina & Parisiis in Regia servatur teste Mabillonio p. 165. ubi præfationem Onufrii ad Cencium cum lectore communicat.
i) Idem Amelius versibus descripsit iter Gregorii XI. Avenione Romam, quod exstat etiam apud Bzovium ad A. C. 1376.

2011 Ministerio de Cultura

e) *Augustini* Patricii Piccolominei, Episcopi Pientini Epistolam ad Innocentium IIX. A. 1488. datam in librum sacrarum Cærimoniarum quibus Romani Pontifices uti consveverant p. 584. Excerpta ex Diario *Paridis de Grassis*, Episcopi Pisaurensis, cærimoniarum Magistri, de gestis contra Christophorum Marcellum, electum Archiepiscopum Corcyrensem, qui libros tres de ritibus Ecclesiæ Romanæ, Patricio sublectos publicavit cum Leonis X. privilegio, Venetiis 1516. p. 587. sq.

In *Tomo primo* ejusdem Musei Italici Mabillonius non modo vulgavit præter Maximi Taurinensis homilias duodecim, aliaque variorum scripta & apospasmatia, supplementum & varias lectiones ad librum Diurnum Pontificum Rom. (à Joanne Garnerio S. I. Paris. 1680. 4. publicatum) ex Codice quo usus Holstenius, qui ejusdem libri editionem meditabatur, p. 32--37. Varias Epistolas de ritu Ambrosiano p. 95. sq. Græcorum confessionem de Eucharistia, editam in Concilio Florentino p. 243. Sed & *Sacramentarium Gallicanum* ex Codice mille amplius annorum, Monasterii Bobiensis p. 278--397. Huic jungendi libri tres de Liturgia Gallicana, ab eodem Mubillanio in lucem dati Paris. 1685. 4. quorum primus commentarium veluti prævium continet, secundus *Lectionarium Gallicanum*, Luxovience cum notis. Tertium Missalia tria, quæ cum *libro Gelasiano sacramentorum Romanæ Ecclesiæ* vulgaverat JOSEPHUS MARIA THOMASIUS k) Romæ 1680. 4. in libro cui titulus: Codices Sacramentorum nongentis annis vetustiores. Ex tribus illis primum est *Gothicum* sive *Gothico Gallicanum*, quo usi Galli Vesi-Gothorum subjecti imperio usque ad tempora Caroli Magni. Alterum *Francicum*, in usum Ecclesiæ Pictavensis, post Gregorii M. tempora, & tertium *Gallicanum*, in usum Autissiodorensis Ecclesiæ.

Cætera cursus Gallicani cognosci possunt ex *brevi expositione antiquæ liturgiæ Gallicanæ*, quam ex MS. Codice S. Martini Augustodunensis dedere Edmundus Martene & Ursinus Durandus Tom. V. thesauri anecdotorum p. 91--100. subjuncto *Ordine Romano ad usum Monasteriorum* ab annis circiter mille ex MS. Codice Murbacensi pag. 103--110. At Ordinem Sacramentorum, sive Missam veterem, quam edidit *Matthias Flacius* Argentinæ 1557. 8. & post eum Carolus le Cointe

k) De Thomasii opere, Ephemerides eruditroum Paris. A. 1681. p. 242. De Mabillonii Acta Erud. A. 1686. p. 20.

2011 Ministerio de Cultura

Cointe T. II. Annalium Fancorum ad A. C. 601. n. 20. & Joannes Bona ad calcem libri ſecundi rerum liturgicarum pag. 375. ſeq. Opp. non eſſe veterem Gallicanum, ſed Romanum variis interprolatum orationibus, probat idem Bona lib. 1. capite 12. p. 222. ſeq. cui aſſentitur præter Mabillonium Edmundus Martene, qui eandem Miſſam ex Flacii editione exhibet lib. 1. de antiquis Eccleſiæ ritibus pag. 481.

10. Ab eodem eruditiſſimo Viro EDMUNDO MARTENE Varii vetuſti Ordines Miſſæ celebrandæ referuntur, in eodem primo de antiquis Eccleſiæ ritibus Volumine, Rotomagi 1700. 4.

a) Ex Miſſali Gothico quod vulgavit Joſephus Maria Thomaſius. p. 452.

b) Ex Miſſali Mozarabum, *i) edito juſſu Franciſci Ximenes, Archiepiſcopi Toletani p. 457.

c) Ex Miſſali Ambroſiano, quod An. 1560. prodiit juſſu S. Caroli Borromei, Mediolanenſis Archiepiſcopi, collatis iis quæ in miſſali Mediolanenſi A. 1669. addita ſunt. p. 471.

d) Miſſa quam à Flacio editam jam dixi p. 482.

e) Ordo ex pervetuſto Codice Monaſterii S. Dionyſii in Francia, circa tempora Caroli M. exarato p. 513.

f) Ex MS. Pontificali Prudentii, Trecenſis Epiſcopi p. 525.

g) Ex MS. Codice Eccleſiæ S. Gratiani Turonenſis, annorum circiter DCCC. p. 533.

h) Ex MS. libro Sacramentorum Moyſacenſis monaſterii, nunc Bibl. Colbertinæ, n. 428. annorum circiter DCCC. p. 536.

i) Ex Corbejenſi Codice Ratoldi Abbatis. p. 541.

k) Ordo quem è Codice Monaſterii S. Vincentii, Ord. S. Benedicti, poſtea Bibl. Cardinalis Chiſii, p. 547. qualem publicaverat Joannes Bona ad calcem librorum de rebus liturgicis p. 387. Opp. Antwerp. 1694. fol.

l) Ex MS. Pontificali Salisburgenſi p. 554.

m) Ex libro Sacramentorum, quem A. C. 1036. Halinardo Abbati S. Benigni Divionenſis, deinde Archiepiſcopo Lugdunenſi dedit Himbertus, Epiſcopus Pariſienſis. p. 560.

n) Ex

*) Hæc miſſa Mozarabum ſeu Hiſpanorum miſtorum ex Arabibus, *S. Leandro* communiter adſcripta exſtat etiam in magna collectione Conciliorum Hiſpaniæ Aguirriana T. III. p. 258--279. adjuncta laudati Joannis Bonæ diatriba de illa Miſſa ex libro I. rerum liturgicarum, p. 279--283.

2011 Ministerio de Cultura

n) Ex MS. Pontificali Chriſtiani, Moguntini Archiepiſcopi n. 4213. in Bibl. Regia Pariſ. p. 563.
o) Ex alio Pontificali Eccleſiæ Moguntinæ. p. 566.
p) Ex antiquo Rituali MS. Eccleſiæ S. Martini Turonenſis p. 568.
q) Ex antiquo Ordinario Eccleſiæ Laudunenſis, ante annos CCCC. MS. p. 570. 573.
r) Ex antiquo Rituali MS. Eccleſiæ Sueſſionenſis p. 574.
s) Ex MS. Pontificali Guilelmi Durandi, Mimatenſis Epiſcopi, quod olim uſui fuit Eccleſiæ Catalaunenſi p. 577.
t) Ex MS. Ordinario Eccleſiæ Bajocenſis p. 590.
u) Ex antiquis Carthuſienſium ſtatutis part. I. cap. XLIII. p. 594.
x) Ex MS. Miſſali Fiſcamnenſis monaſterii ad uſum Eccleſiæ Rotomagenſis ante annos circiter CCCC. p. 599. Collatis quæ in aliio Miſſali Rotomagenſi diverſa leguntur.
y) Ex alio MS. Miſſali Fiſcamnenſis Monaſterii annorum CCC. p. 603.
z) Ex MS. Miſſali Gemmeticenſi, ſecundum uſum Eccleſiæ Ebriocenſis, ante annos CCC. p. 607.
aa) Ex Ordinario MS. Eccleſiæ Cabilonenſis. p. 610.
bb) Ex Ordinario MS. Viennenſis in Gallia Eccleſiæ. p. 613.
cc) Ex Lugdunenſi Miſſali Athanacenſis Monaſterii. p. 615.
dd) Ex MS. Miſſali A. de Longuevil, Epiſcopi Leonienſis in Britannia minore. p. 619.
ee) Ex veteri Miſſali Eccleſiæ Sarisberienſis in Anglia. p. 622.
ff) Ex MS. Codice Beccenſis Monaſterii. p. 630.
gg) Ex veteri breviario ad uſum Rotomagenſis S. Audœni monaſterii edito. p. 635.

Longe plura celeberrimo Martenio ſcripta ejusmodi liturgica tam edita variarum Eccleſiarum, quam inedita fuiſſe ad manus, ſatis oſtendit libro ſuo de antiqua Eccleſiæ diſciplina Lugd. 1706. 4. cui amplum eorum ſyllabum præfixit. De Martenio ipſo quemadmodum etiam de Mabillonio & utriusque ſcriptis diligenter tradunt Bernardus Pez & Philippus Cervus in Bibliotheca ſcriptorum Congregationis S. Mauri, Ordinis Benedicti, quam Latine ille Auguſtæ Vindel. 1716. 8. hic Gallice, Hagæ Comitis hoc ipſo anno 1726. 12. promulgavit.

11. Ut ad Liturgias Græcæ & Orientalium Eccleſiarum redeam, edidi & ipſe Syllogen illarum, quotquot Apoſtolis quidem tribuuntur, in parte

2011 Ministerio de Cultura

parte tertia Codicis Apocryphi Novi Teſtamenti Hamb. 1719. 8. Et cum duas primores partes illius recenſuerim lib. IV. hujus Bibl. cap. 5. §. 14. en hoc loco tibi etiam elenchum eorum quæ tertia parte continentur:

De LITURGIIS Jacobi, Marci &c. teſtimonia & cenſuræ veterum recentiumque, p. 2.

Liturgia JACOBI, Græce & Latine p. 33.

Alia verſa è Syriaco à V. C. Euſebio Renaudot. p. 122.

Liturgia PETRI, Græce & Latine p. 159.

Alia verſa è Syriaco p. 179. tertia p. 192.

Liturgia JOHANNIS è Syriaco verſa p. 200.

Liturgia MARCI, Græce & Latine p. 253.

Alia verſa è Syriaco p. 312.

Liturgia XII. APOSTOLORUM, quam ordinavit LUCAS, itidem ut priores è Syriaco verſa à C. V. Euſebio Renaudot. p. 325.

Precatio JOHANNIS Evangeliſtæ p. 334.

SYNODI Apoſtolorum Antiochenæ Canones IX. p. 336.

Synodus in qua SYMBOLUM ab Apoſtolis conditum traditur p. 339.

Symbolum & de Symbolo ſcriptores p. 363.

Evangelium num agnoſcant Muhamedani p. 366.

De Evangelio BARNABÆ quod MS. exſtat Italice in Bibliotheca Sereniſſimi Sabaudiæ Ducis EUGENII p. 373.

Ex illo loca quædam pag. 378. p. 390. 393. cum Latina verſione p. 384.

Dicta JEſu quæ ex Muhamedanis ſcriptoribus congeſſit Levinus Warnerus p. 394.

Judæorum blasphema commenta 396.

De libro σύνεσις καὶ ἀπόκρισις Ἰησοῦ p. 397.

De hiſtoria ſub CLAUDIÆ PROCULÆ, Pilati uxoris nomine edita p. 398.

Paralipomena, addenda iis quæ de Evangeliis Apocryphis Tomo primo commemorata ſunt p. 399. ſeq. 526. ſeq.

Quare CHRISTUS non prius miracula fecerit, quam cum jam eſſet natus triginta annos p. 408.

M. Pauli Chriſtiani Hilſcheri Schediaſma de CHRISTI, cum verſaretur inter homines, ſtudiis, ἄπρ γεαφῆς p. 424.

2011 Ministerio de Cultura

De ſtatua HÆMORRHOUSÆ â CHRISTO ſanatæ, mulierisque ad Herodem Epiſtola Græce & Latine p. 445.
PILATI relatio ad Tiberium, Græce & Latine p. 456.
Judæorum de CHRISTO conſultatio p. 487.
Judæorum Epiſtola Hieroſolymis ſcripta de CHRISTO ad Judæos Ulmenſes pag. 493. alia ad Judæos Toletanos p. 497.
De Joſepho Arimathæo & Lazaro p. 506.
De Epiſtolis & dictis CHriſto tributis, paralipomena p. 510.
De Johannis ac Melitonis ſcriptis de obitu Mariæ p. 533.
De Evangeliis quæ à Tatiano, Luciano & ſub Anaſtaſio falſata eſſe feruntur p. 538.
De Aramo quinti effectore Evangelii p. 545.
De precatione Magica quæ ſub S. MARIÆ nomine feretur apud Æthiopes p. 560.
Paralipomena ad Abdiam p. 568. ſeq. & ad notitiam Actuum Apoſtolicorum Apocryphorum p. 597. ſeq.
XII. Apoſtolorum patriæ & parentes p. 590.
Paſſio S. JOHANNIS Evangeliſtæ, ſub MELLITI nomine edita à Franciſco Maria Florentinio p. 604.
MARCELLI de mirificis rebus & Actibus PETRI & PAULI p. 632.
De Epiſtolis S. MARIÆ tributis paralipomena p. 661.
De Epiſtola S. PAULI tertia ad Corinthios & Corinthiorum ad Paulum p. 666. quæ ipſæ exhibentur ex Armenico verſæ p. 668. 681.
Epiſtola compoſita à Joach. Camerario ſub Pauli nomine ad Epheſios & Epheſiorum ad Paulum, Græce & Latine p. 686.
De Epiſtola PAULI ad Laodicenſes, & Epiſtolis ad Senecam, paralipomena p. 710.
Prophetia JOHANNIS Evangeliſtæ de conſummatione Mundi pag. 720.
Catalogus Apocryphorum ſcriptorum, in cavernis Granatenſibus ut ajunt effoſſorum A. 1595. p. 725.
Narrationes Apocryphæ ex Chronico ſub Dextri nomine edito p. 726.
S. HERMÆ, viri Apoſtolici Paſtor, emendatior, præmiſſis teſtimoniis veterum auctioribus, & fragmentis pluribus Græcis quam in editione Cotelerii exſtant, additis notis ejusdem atque Oxonienſis edit. integris, aliisque p. 737.

12. Cum

2011 Ministerio de Cultura

12. Cum Evchologio Græcorum, quod verſione & notis eruditis donatum vulgavit JACOBUS GOAR, Pariſinus, Ord. Prædicatorum, Pariſ. 1647. fol. Liturgias quoque diligentiſſime recenſitas & cum editis & MSS. collatas dedit: Liturgiam *S. Chryſoſtomi* quidem pag. 58. cum Variis Lectionibus p. 87. & aliud ejus exemplar è MS. Barberino p. 98. itemque aliud ejus qua Monachi Græci in occiduis partibus Romæ, Campaniæ, Calabriæ, Apuliæ, Siciliæ & aliis utuntur p. 100. aliud denique quale inter opera Chryſoſtomi legitur pag. 104. atque inde notas p. 108. Liturgiamque S. *Baſilii* pag. 158. cum Variis Lectionibus p. 176. & aliud illius exemplar ex MS. Iſidori Pyromali Smyrnæi, Monaſterii S. Joannis in Inſula Patmo Diaconi p. 180. cum variis Lectionibus editionis Latinæ Margarini de la Bigne p. 184. & notis p. 185. Ac denique Miſſam quam τῶν προηγιασμένων ſive *præſanctificatorum* appellant p. 187. cum variis lectionibus p. 200. & notis p. 205--210. Hanc Miſſam *Germano* CPol. ex MSS. Goarus p. 200. & 211. tribuit, aliudque breviſſimum & antiquiſſimum ejus exnmplar p. 103. exhibet ex MS. Barberino. De hac Miſſa exſtat notiſſima Leonis Allutii diatriba ad calcem operis de conſenſu utriusque Eccleſiæ. Goarus autem p. 212--232. ſubjunxit etiam præclaram *Simeonis* Theſſalonicenſis Metropolitæ ἐξήγησιν εἰς τὴν λειτουργίαν *enarrationem in Miſſam*, Græce & Latine cum Jacobi Pontani S. I. ſed emendata verſione ſicut Græce exſtat in Simeonis Opere excuſo Jaſſii in Moldavia 1683. fol. p. 271. ſeq.

XLV. Nemo vivit hodie qui majoribus vel præclarioribus muneribus auxerit rem litterariam, & qui Græcas præſertim & Eccleſiaſticas litteras omnemque Antiquitatem pulchrius ornaverit, quam nobilis genere, ſed virtute doctrina & meritis illuſtrior D. BERNARDUS de MONTFAUCON congregationis S. Mauri, Benedictini ordinis, Gallicæ gentis & ætatis ſuæ decus πλαυγές. Hujus itaque ſcriptorum commemoratione præſentem, qua auctores plerosque Græcos junctim à Viris doctis in lucem datos retuli, notitiam, atque adeo hocce Volumen concludam. Exſtant igitur laudato Montfaucono curante,

1. *Analecta Græca* ſive varia Opuſcula Græca hactenus non edita, Pariſ. 1682. 4. In hoc volumine cujus titulus in quibusdam exemplis præfert tomum quartum monumentorum Eccleſiæ Græcæ Jo. Baptiſtæ Cotelerii, occurrunt:

2011 Ministerio de Cultura

Vita *S. Euthymii* Abbatis, auctore *Cyrillo* Scythopolitano, cum versione *) Jacobi Lopini p. 1. De hac dixi Vol. IX. hujus Bibliothecæ p. 78. & X. pag. 156. seq.

Vita *S. Cyriaci* Anachoretæ, auctore *Simeone* Metaphraste, cum versione Antonii Pouget p. 100. Vide Volum. IX. p. 69.

Typicum sive Regula Monasterii Gratia plenæ p. 128. cum Montfauconi interpretatione. Confer ejusdem palæographiam Græcam p. 300.

Excerpta ex *Herone* Geometra de Mensuris, p. 308. eodem interprete.

Antiquum *Rationarium* Augusto tributum Cæsari, & novum *Rationarium* Alexii Commeni, eodem Montfaucono interprete p. 316. Vide Volum. X. p. 474.

De mensuris & ponderibus & notis ea significantibus, cum ejusdem Montfauconi versione p. 393.

Vita *S. Stephani* junioris, Stylitæ, auctore *Stephano* Diacono Eccleſiæ CPol. cum versione Jacobi Lopini p. 396--531. Vide Volum. IX. pag. 144. seq.

Index Græco-latinus vocum rariorum in hoc volumine obviarum.

2. *S. Athanasii* Opera diligenter recensita ad Codices MSS. & ordine digesta Chronologico, genuinaque à dubiis separata ac suppositiis: & meliore versione, notisque & observationibus historicis ac Criticis illustrata, Paris. 1699. fol. tribus Volum. Hanc editionem diligentius recensui lib. V. cap. 1.

3. *Collectio nova Patrum & Scriptorum Græcorum*, Paris. 1706. fol. Græce & Latine duobus Voluminibus, quorum priore exstant *Eusebii* Pamphili Commentarii in Psalmos CXVIIII. ex Codice quem Cardinalis Perronius in Italia degens ex antiquioribus describendum curaverat, nec non Seguieriano sive Coisliniano & Colbertino, collatis Catenis editis & MSS. Vide si placet quæ dixi Volum. VI. p. 94.

Posterius Volumen exhibet α) *S. Athanasii* opuscula secundis curis reperta & antehac inedita. quæ tradere me memini Volum. V. p. 316. seq.

β) *Eusebii* Commentarios in Esaiam, de quibus Volum. VI. p. 95. seq.

γ) *Cosme*

*) Apud Philippum Cervum in Bibl. Historica & Critica scriptorum Congregationis S. Mauri Gallice edita pag. 212, ubi de Lopino differit, pro *la vie de S. Emime* lege, de *S. Euthyme*.

2011 Ministerio de Cultura

γ) *Cosmæ* Ægyptii, quem Indopleusten appellant, topographia Christiana, de qua pluribus lib. 3. hujus Bibl. cap. 25.

4. Hexaplorum *Origenis* quæ supersunt, multis partibus auctiora quam à Flaminio Nobilio & Joanne Drusio edita fuerant: ex MStis & ex libris editis eruta & versione ac notis illustrata. Paris. 1713. fol. duobus Voluminibus. Accedunt T. 1. p. 77. seq. anecdota quædam Origenis apospasmatia ex commentariis in Psalmos, & p. 86. sq. *S. Epiphanii περὶ τῶν ὁ ἑρμηνευτῶν καὶ τῶν παρερμηνευσάντων, de LXX. Interpretibus & de aliis qui secus interpretati sunt*, epitome eorum sed differens in quibusdam, quæ in Epiphanii libro de ponderibus ac mensuris, de eodem argumento leguntur. Ad calcem tomi posterioris exstant duo lexica utilissima in Origenis Hexapla, alterum Hebraico Græcum, alterum Græco-Hebraicum, præmissa disquisitione quomodo veteres Interpretes Hebraice legerint. Lexicon idem Græco Hebraicum postea Concordantiis suis Græcis in septuaginta Interpretes subjecit præclarus Vir Abraham Trommius, Amst. 1718. fol.

5. Liber *Philonis* Judæi de vita contemplativa, versus Gallice, additis uberioribus observationibus quibus Christianos fuisse Philonis Therapeutas, vir doctus disputat. Paris. 1709. 12. Vulgatum est non diu post A. 1712. alterum simile volumen, in quo pro eadem sententia occurrit Montfauconi Epistola, media inter binas illustris J. Bouhierii Savignii, in Parlamento Divionensi præsidis, quibus contraria ac verisimilior opinio, quod Therapeutæ illi fuerint Judæi, acute atque erudite asseritur.

6. *Palæographia Græca*, sive de ortu & progressu litterarum Græcarum & de variis omnium sæculorum scriptionis Græcæ generibus: itemque de abbreviationibus & de notis variarum artium ac disciplinarum rhetoricis, musicis, monetarum, numerorum, mensurarum ponderumque, astronomicis, chymicis, iatricis &c. Paris. 1708. fol. opus divisum in libros VI. atque eruditorum cura & lectione dignissimum, in quo notitia quam plurimorum Codicum Græcorum MSS. in celeberrimis Europæ Bibliothecis exstantium, & de librariis ac calligraphis Græcis eorumque subscriptionibus: specimina quæ membrarum manu exatarum variis sæculis ære nitide descripta exhibentur, unde de aliorum ætate judicium aut conjecturam fer-

2011 Ministerio de Cultura

re licet. In libro ſexto qui *rem diplomaticam* Græcam conſiderat, exhibentur etiam Græce ac Latine:

Diploma *Joſephi* Authentæ A. C. 1099. p. 391.

Diploma *Bertæ*, Comitiſſæ Loritelli, A. 1112. p. 392.

Aurea Bulla *Rogerii* Regis Siciliæ. A. 1130. p. 393.

Diploma *Philippi*, filii Leonis Logothetæ, A. 1131. p. 401.

Teſtamentum *Geraſimi* Abbatis, Monaſterii SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, eodem circiter tempore p. 403.

Specimen ex autographo deſumptum & tribus tabulis ære deſcriptis comprehenſum, diplomatis *Rogerii* Regis, quo Chriſtodulum Amiram, Protonobiliſſimum declarat, eodem circiter tempore. p. 408.

Diploma *Leonis Maleini* Ducis A. 1144. p. 410.

Diploma *Philippi*, filii Joannis A. 1165. p. 411.

Index Græcus Conſtitutionum Sicularum LXX. à *Friderico II.* Imperatore & Siciliæ Rege, anno circiter 1230. p. 416. quatuor etiam diplomatibus p. 428. ſeq. Latine ſubjunctis.

Libro ſeptimo, *Joannis Comneni* Medici deſcriptio ſancti montis Atho & ejus XXII. Monaſteriorum, Græco vulgari qualis A. 1701. in Ungarowalachia, typis Anthimi hieromonachi ex Iberia in monaſterio Synagoli prodierat, ſed jam Latina verſione donata p. 433-499. *Porphyrii* Nicææ Metropolitæ, & dehinc prohegumeni Imperatonii & Patriarchalis Monaſterii S. Joannis præcurſoris, in Nigro Mari prope Sozopolin, periodus ſive circuitus Montis Athonis, verſibus politicis, cum Latina verſione p. 500--505. Quæ ad calcem voluminis exſtat diſſertatio de priſcis Græcorum ac Latinorum literis, auctorem habet jam paullo ante laudatum mihi eruditiſſimum Joannem Bouhierium, in Senatu Divionenſi ſupremo Præſidem.

Ad rem diplomaticam quoque pertinet fragmentum Epiſtolæ Imperatoris CPolitani ad Regem Francorum quod p. 266. Montfauconus in duabus magnis tabulis ære deſcriptis exhibet, quales Jo. Mabillonius in ſupplemento ad libros de re diplomatica Latina publici juris fecerat pag. 71. Operæ pretium vero eſſet à viro aliquo docto ex Bibl. Cæſarea etiam erui atque publicari Codicem diplomatum Græcorum ducentorum & unius, de quo Lambecius VIII. p. 523. nec non alios duos de quibus idem p. 510. itemque quartum è Bibliotheca Regia Taurinenſi, de quo illuſtris atque eruditiſſimus Marchio Scipio Maffeus in Epiſtola ad V. C. Apoſtolum Zenum T. 6.

Diarii

2011 Ministerio de Cultura

Diarii eruditorum Italiæ p. 479. *Quello però, che forse piu d'ogni altro ha eccitata la mia curiosità, è stato un volume in* 4. *ch' è gran peccato sia stato guasto in più luoghi per tagliare alcune miniature, che vi erano. Racchiudesi in esso una raccolta di Bolle Imperatorie, di privilegj, e di atti spettanti in gran parte al Monastero* νέας πέτρας. *Per dirvi interamente ciò che vi si contiene, è si vorrebbe poterlo legger tutto, per chè le due tavole, che vi sono, poco giovano, è nello scorrerlo poco vi si comprende, poichè, se non m'inganno, le bolle non vi sono à disteso, ma per lo più solamente a pezzi, è in compendio; ciò che v'è di più singolare è la soscrizione della stessa mano Imperiale, che si vede alla fin del libro in lettere grandi, e ben fatte, e con un liquor rosso dopo tanto tempo sì vivo ancóra, e sì ardente, che vince il poter degli occhi.* Ἀνδρόνικος ἐν χῷ τῷ θῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων δέησις ἄγγελος κομνηνὸς ὁ παλαιολόγος. *Io non dubito punto, che queste parole non siano di mano dell' Imperadore, poiche ben sapete, che il soscriver lettere, ed atti publici col cinabro era vietato a tutt' altri, ed al regnante riservato. Potrebbe darsi, che questo libro si conservasse già in alcuna publica Cancellaria, overo nel privato Archivio del Monastero; è che i Monaci, all'interesse de quali spettavano tali bolle, perchè questa copia restasse per sempre autenticata, ne ottenessero questa sovrana legalizzazione. Dopo la sottoscrizione dell' Imperadore si vede altresì a gran caratteri, e pur fra due Croci, ma con l'ordinario inchiostro quella del Patriarca.* Ἰωαννὴς ἐλέῳ θῦ ἀρχιεπίσκοπος κωνσαντινυπόλεως νέας ῥώμης ϗ οἰκυμενικὸς πατριάρχης. *Ho osservato, che in due luoghi si finisce a questo modo:* ἀπολυθεὶς κῦ μῆνα σεπτέβριον τ νῦν τρεχάσης τρίτης ἰνδικτιῶνος ϛ, ἐξακισχιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἐγδοηκοστῷ τρίτῳ ἔτυς ἐν ᾧ δὴ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβές τε καὶ θεοσεβλητον ἐτεσημήνατο κράτος. *Così sta scritto per l'appunto. L'anno quì indicato, ch'è secondo l'era Greca dalla creazion del Mondo con quella giunta ch'eglino vi fanno, riviene al 1271. di nostra salute. In questo Manoscritto si veggono sempre due punti sopra il* jota, *quando non entra in dittongo, e parimente sopra* l'ypsilon. *Nella tavola alcuna di queste carte è nominata* Ἀργυρόβυλλον, *e le altre Aureebolle.*

7. *Biblio-*

2011 Ministerio de Cultura

7. *Bibliotheca Coislíniana*, olim *Segveriana*, *) ſive Manuſcriptorum omnium Græcorum CCCC quæ in ea continentur accurata deſcriptio, ubi operum ſingulorum, & in his ineditorum non paucorum notitia datur, ætas cujusque Manuſcripti indicatur, vetuſtiorum ſpecimina exhibentur, aliaque multa annotantur, quæ ad Palæographiam Græcam pertinent. Pariſ. 1715. fol. Theſaurus hic, non liber præter diligentem Codicum & ſingulorum in illis monumentorum enarrationem, variasque ſparſim obvias breviores notationes rerum ſcitu digniſſimarum, Græce & Latine cum Lectore communicat hæc quantivis pretii anecdota, quæ celeberrimi Montfauconi quam meis verbis referre potius juvat:

I. Eſt librorum Veteris Teſtamenti vetutiſſima in capita diviſio, quæ quidem diviſio duplex notatur in Pentateucho & in libro Joſue. p. 4--26. Suntque illæ duæ diviſiones inter ſe prorſus diverſæ. In libris autem Judicum & Ruth alia eſt ratio, ut ſuo loco videas. In libris item Regum duplex in capita diſtributio obſervatur. pag. 27. ſeq. Illam vero utramque deſumſimus ex primo Coisliniane Bibliothecæ Codice manuſcripto, qui tum vetuſtate tum elegantia inter præſtantiſſimos Europæ numeratur. Ideo autem illas Librarius notandas duxit, quia ambæ variis vel locis vel temporibus in uſu fuerunt. Ne vero illas plane integras daremus, prohibuit temporum injuria, qua aliquot tam eximii libri particulæ perierunt. Ad hæc autem totus Regum liber quartus cum poſtrema tertii parte interiit. Varias lectiones etiam præcipuas annotaſſe duximus operæ pretium. Ex Codice item octavo elegantiſſimo decimi ſæculi, excerpſimus p. 45. ſeq. capita cum argumentis librorum duorum Paralipomenon, librorum Tobiæ ſive Tobith, itemque Judith & Eſtheris. Harum porro in capita diviſionum haud ſpernendus uſus erit: plerumque enim in Editis atque Manuſcriptis, maximeque in Catenis, capitum quæ memorantur numeri cum his conveniunt.

II. Eſt p. 53. ſeq. Catalogus ingens operum Severi Antiocheni Patriarchæ,

*) Pariſiis A. 1686. 12. lucem viderat Catalogus non Græcorum tantum ſed & aliorum Codicum MSS. Bibl. Segvierianæ, ſed levi confectus brachio & breviſſime vix per tranſennam argumenta Codicum noſcenda permittens, *Catalogue des Manuſcrits de la Bibliotheque de defunt Monſeigneur le Chancelier Segvier.*

2011 Ministerio de Cultura

archæ, Acephalorum principis, Sermonum nempe, Syntagmatum, Apologeticorum, Polemicorum, Epiſtolarum, aliorumque opuſculorum, quæ pauciſſimis exceptis hactenus ignota fuerant. Horum autem maxima pars eruta ſunt ex Catenis Coislinianis, ubi ex opuſculis Severi ἀποσπασμάτα bene multa comparent præmiſſo Auctoris nomine. Ex Epiſtolarum vero titulis multi Antiſtites, inſignesque utriusque ſexus homines noti evadunt.

III. Pag. 68. ſeq. *Severi* ejusdem Archiepiſcopi Antiocheni Concordantia Evangeliſtarum circa ea quæ in ſepulcro Domini, quo die reſurrexit a mortuis, contigerunt. Item de ſabbatis & de varietate exemplarium S. Marci Evangeliſtæ. Eadem autem methodo procedit, ut Evangeliſtarum conſonantiam probet, qua hodierni concordantiarum Auctores, qui ævo noſtro bene multi prodiere. Vereor tamen ut qui hujusmodi ſtudiis dant operam, Severi explanationibus adſtipulentur.

IV. Ex Codice XXV. pag. 78. Eſt *Pamphili* Martyris expoſitio capitum Actuum Apoſtolorum. Præmittitur ibidem præfatiuncula ſancti Scriptoris, deinde capitibus 40. argumenta hiſtoriæ Actuum minutatim exhibentur. Opuſculum eſt γνήσιον, argumenta vero illa in nonnullis Bibliis editis ſine præfatione exſtant.

V. Eſt *Styliani* opuſculum de Trinitate, ubi minutatim omnia, quæ ad tantum myſterium ſpectant, explicantur. Erat autem *Stylianus* cognomento *Mappa* Neocæſareæ in Euphrateſia Metropolita, qui Conſtantinopolitanæ quartæ Synodo ſubſcripſit anno 870. Prodit hæc fidei expoſitio ex Codice Coisliniana Bibliothecæ XXXIV. habeturque pagina hujus Editi 88.

VI. Eſt *Michaëlis Syncelli* libellus de orthodoxa fide, ubi omnia fidei capita clare & dilucide enunciantur. Erat Michaël Hieroſolymitanus Presbyter, florebatque ſæculo nono tempore Theophili Imperatoris. Habetur in eodem Codice XXXIV. & editus eſt pag. 90.

VII. Eſt libellus *Theodori* Scythopolitani Epiſcopi, oblatus Juſtiniano Imperatori, & Patriarchis Eutychio Conſtantinopolitano, Apolinario Alexandrino, Domnino Antiocheno & Euſtochio Hieroſolymitano. Is ipſe Theodorus poſtquam Origenis, quem atheum & impium vocat, errores ſectatus fuerat, tandem reſipiſcens, ejus dogmata hoc in libello anathemate damnat, ac duodecim

2011 Ministerio de Cultura

anathematiſmis totidem impia doctrinæ Origenianæ capita proſcribit. Utrum autem Origenes errores illos omnes vere docuerit, non convenit inter doctos. Prodit autem egregium opuſculum ex eodem Codice XXXIV. habeturque pag. 94.

VIII. Eſt Epiſtola Nicænæ II. Synodi ad Alexandrinam Eccleſiam circa ſacras Imagines: ubi notandum eſt ea ſolum quæ in principio habentur, eſſe ſecundæ Nicænæ Synodi, cætera vero ſæculo undecimo adjecta fuiſſe. Hic notatu dignæ ſunt fauſtæ apprecationes, nominatim enunciatis Patriarchis, Epiſcopis, viris inſignibus & Imperatoribus qui catholice de Imaginibus ſenſerunt; contra vero anathemata aliis de imaginum cultu prave ſentientibus dicta. Excerptum hoc opuſculum ex eodem Codice XXXIV. exſtat pag. 96. Coisilinianæ Bibliothecæ.

IX. Eſt decretum editum circa unionem Synodi cujusdam Conſtantinopolitanæ ſub Alexio Comneno cum Leone Chalcedonenſi Metropolita, qui cum libellum edidiſſet contra ſanctarum imaginum cultum, abjurato errore ſuo ad Eccleſiæ communionem reductus eſt. Syndo aderant cum Imperatore aulici miniſtri, quorum nomina & officia magno numero recenſentur. Aderant item Epiſcopi quamplurimi, Abbates quoque & Monachi multi. Erutum autem eſt ex Codice XXXVI. habeturque pag. 103.

X. Eſt opuſculum de ritu celebrandi liturgiam in Monaſteriis ſacrarum virginum. Ex eodem Codice p. 110.

XI. Fragmentum *Athanaſii* ex ſermone de fide. Hunc ſermonem a Theodoreto non ſemel memoratum edidimus in collectione nova Patrum T. II. ſub initium, ſed plerisque in locis mutilum. Hoc autem fragmentum longiuſculum ibi deſideratur. Prodit porro ex Codice XXXVII. habeturque p. 112.

XII. Sunt quatuor tabellæ depictæ carminibusque ornatæ, in quarum prima repræſentatur Nicephorus Botaniates Imperator in throno ſedens, cui adſtat Anagnoſtes Sabas Monachus. In ſecunda tabella CHriſtus Imperatori Nicephoro dexteram, Imperatrici Mariæ ſiniſtram manum imponit. Stant autem uterque conjux Imperatorio amictu. Tertia tabella exhibet Imperatorem in aureo throno ſedentem, cui a dextris & a ſiniſtris adſtant quatuor primi Impera-

2011 Ministerio de Cultura

peratoriæ aulæ miniſtri, cum ſuo ſinguli cultu & officii nomine. In quarta tabella Imperator repræſentatur habens a dextris S. Joannem Chryſoſtomum, a ſiniſtris vero S. Michaëlem Archangelum qui in Chonis celebrantur. Hæ porro tabellæ ſunt in Codice LXXIX. exhibenturque pag. 134. & ſequentibus.

XIII. Eſt Catalogus epiſtolarum ſancti *Theodori Studitæ*, quæ magno numero habentur in duobus Codicibus nempe XCIV. & CCLXIX. ambobus optimæ notæ. Jure autem hunc catalogum inter Anecdota repono, licet nonniſi titulos & initia adferam; quia in primo Codice ſunt epiſtolæ quingentæ quadraginta octo, quarum vix dimidiam partem edidit vir doctiſſimus Jacobus Sirmondus; ex iisque quas publicavit multæ laceræ ex utroque Codice ſarciri poſſunt. In Codice autem CCLXIX. antiquiſſimo noni ſæculi non paucæ reperiuntur quæ nec in edito Sirmondi, nec in priori Coisliniano Codice exſtant. Prioris Codicis num. XCIV. catalogus exſtat pag. 144. Alterius vero num. CCLXIX. p. 312.

XIV. Sunt hypotheſes & argumenta operum omnium *Gregorii Palamæ* Archiepiſcopi Theſſalonicenſis, quæ in quinque ampliſſimis Coisl. Bibliothecæ voluminibus in folio continentur; nempe XCVII. XCVIII. XCIX. C. & CI. Illa porro argumenta in quatuor poſterioribus Codicibus totam Palamæ circa lumen Thaboricum & lumen Dei doctrinam complectuntur, nec non diſceptationes ejusdem contra Acindynum & Barlaamum adverſarios ſuos. Totam itaque illam in Græcia celeberrimam quæſtionem in his argumentis perſpicimus. Incipiunt argumenta pag. 155. clauduntur vero pag. 177. In ultimo autem Codice habentur argumenta Philothei Patriarchæ C. P. circa eamdem quæſtionem contra Gregoram, Barlaamum & Acindynum, necnon Synodici tomi tres contra eosdem. Initio Codicis CI. duo folia ad compingendum adhibita ſunt, decimo ſæculo exarata, ubi fragmentum *Vitonis*, Βίτωνος, ex libro cui titulus, κατασκευὴ πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπελτικῶν. In illo fragmento repræſentatur figura gruis, inſtrumenti bellici, aliquantum diverſa ab ea quæ exhibetur in collectione Regia Mathematicorum, ubi hic Vitonis liber cuſus habetur.

2011 Ministerio de Cultura

XV. Eſt epilogus ad vitam S. Gregorii Thaumaturgi per S. Gregorium Nyſſenum ſcriptam, admodum quidem brevis, ſed notatu dignissimus. Ideoque Lectorem monemus ne cycneam ſancti viri vocem oſcitanter tranſcurrat. Eſt porro pag. 180. hujus Editi in Codic. CV. In omnibusque aliis quos vidi tum Editis tum Manuſcriptis deeſt.

XVI. Eſt prologus ad ſcripta *Antiochi* ſcriptoris Eccleſiaſtici & Aſcetici; ubi de vita ejusdem & modo quo collecta ſunt ejus opera quædam notatu digna leguntur. Prodit ex Codice CXVII. pag. 189. hujus Editi.

XVII. Eſt canon Scripturæ Sacræ per *Nicephorum* Patriarcham C. P. quod editum fuerat, ſed cum mendis perpetuis, ita ut in verſiculorum numeris vix quidpiam ſanum occurreret. Ubi notes velim deficiente characterum forma nos millenarios numeros ſine ſubſcripta lineola poſuiſſe: verum id eruditos morari nequit. Inter apocryphos hoc in libello Apocalypſin numerari non eſt quod mireris: non enim defuere variis temporibus qui hunc ſacrum librum inter Canonicos non admitterent, nec a Joanne Apoſtolo editum putarent. Ego vero non exiſtimo Apocalypſin a Nicephoro ad apocryphos ablegatam fuiſſe. Nam certum eſt illius tempore Eccleſiam Conſtantinopolitanam hunc librum inter Canonicos admiſiſſe, ſed quispiam fortaſſe poſtea in Nicephori Canone Apocalypſin temere ex Canonicis expunxerit, & inter apocryphos locarit. Quæ causa fuiſſe videtur, ut alius deinceps Apocalypſin in hoc Codice ex apocryphis abraderet, qui tamen eam non inter Canonicos repoſuit, ut debuerat. In ſequentibus autem opuſcula duo obſervabis, quibus probatur Apocalypſin vere Canonicam eſſe Scripturam & a Joanne Apoſtolo editam fuiſſe. Prodit hoc opuſculum ex Codice CXXXIII. habeturque pag. 204.

XVIII. Eſt prologus ad Hiſtoriam Byzantinam *Joannis Scylitzæ*, longe prolixior eo qui præmittitur hiſtoriæ Georgii Cedreni; & non pauca de Scriptoribus Hiſtoriæ Byzantinæ nova & notatu digna continet. Ibi namque recenſet ſcriptor ille Hiſtoricos Byzantinos omnes a Georgio Syncello ad ſuum usque tempus, ac de cujusque methodo carptim loquitur. Prodit vero ex Codice CXXXVI. habeturque pag. 202. hujus Editi.

XIX.

2011 Ministerio de Cultura

XIX. Eſt ſpecimen ſat amplum Lexici Græci quadringentorum annorum, quod deſinit cum littera Π. Lexicorum autem quibus abundat hæc Bibliotheca, ſpecimina prolixa ſibi dari peroptarunt eruditi complures viri. Deſumptum eſt Codice CLXXVII. inpitque pag. 231. hujus Editionis.

XX. Eſt hiſtoria Codicis num. CCII. antiquiſſimi & præſtantiſſimi Epiſtolarum S. Pauli. Hic porro Codex quinto ſextove ſæculo ſcriptus, in Bibliotheca Cæſareæ in Palæſtina cum Codice alio ipſius Pamphili Martyris manu exarato collatus fuit, ut in nota Calligraphi narratur. Ejusdem Codicis variæ fortunæ ex multis nec dubiis notis recenſentur: ejusdemque omnia, quæ ſuperſunt & quidem admodum pauca, exhibentur. Characterum ſat amplum ſpecimen datur p. 251.

XXI. Eſt confeſſio fidei ex Codice undecimi ſæculi, in qua omnes hæreſiarchæ ii ſcilicet, qui tales à Græcis jure an injuria habentur, numero viginti novem, nominatim proſcribuntur, p. 265.

XXII. Eſt Epiſtola *Athanaſii* ad Papam & ad Clerum Perſarum, quæ quidem Epiſtola Latine à nobis edita fuit inter ſpuria Athanaſii anno 1698. ſed Græca nondum edita fuerant. Prodit ex Codice CCXI habeturque pag. 270. hujus Editi.

XXIII. Eſt procœmium in Apocalypſin, incerti ſcriptoris, qui probat eam vere canonicam ſcripturam, & reſpondet argumentis eorum qui ex ſacro Scripturarum canone illam expungere temere audebant. Prodit ex Codice CCXXIV. decimi vel undecimi ſæculi, habeturque pag. 276.

XXIV. Ex eodem Codice prodit, eſtque longe præſtantius opuſculum *Oecumenii*, Epiſcopi Triccæ, Τρίκκης in Theſſalia. Notes velim antehac, cujus civitatis Epiſcopus eſſet Oecumenius, ignotum fuiſſe. Is auctoritate Patrum ineluctabilibusque argumentis probat Apocalypſin eſſe veram & canonicam ſcripturam. Habetur autem pag. 277. hujus Editi.

XXV. Eſt nobile inſigneque fragmentum *Stephani* Byzantii de urbibus. non ex Epitome ejus, ſed ex opere ipſo Stephani integro. Hoc fragmentum non ſemel cuſum fuerat ad fidem hujus MS. ſed ex apographo Samuelis Tennulii, mendis multis & graviſſimis reſperſo. Nunc prodit emaculatum ex Codice CCXXVIII. cujus

2011 Ministerio de Cultura

octo folia unde fragmentum eruitur, ſunt decimi ſæculi. Habetur autem pag. 281. hujus Editi.

XXVI. Eſt quæſtio Photii, *quot Aſterii fuerint*, vel diſtinctio inter Aſterium Catholicum & Aſterium, qui inter primipilares Arianorum Athanaſii tempore numerabatur. Edita fuit à Combefiſio, ſed cum aliquot mendis. Habetur in Codice CCLXX. Amphilochiorum Photii. Editaque eſt breviſſima quæſtio pag. 346.

XXVII. Quæſtio Photii, *cur laborioſo Herculi Poëtæ Amalthea cornu in manibus ponant.* Ex eodem Codice pag. 347. hujus editionis. Novum plane mihi erat Herculem cornu Amaltheæ manu geſtantem repræſentai. Sed caſu quopiam ſingulari accidit, ut dum hæc ederem, Hercules æneus dextera clavam pro more, ſiniſtra cornu copiæ tenens, in Muſeum noſtrum invectus ſit.

XXVIII. Quæſtio Photii, *quot fuerint Sibyllæ.* Ubi de Sibyllarum patria variisque nominibus multa ſcitu digna paucis refert. Ex eodem Codice pag. 347.

XXIX. Ejusdem Photii quæſtio, *cujus hæreſis eſſet Euſebius Pamphili.* Aitque illum non modo Arianum, ſed etiam Origenianum fuiſſe. Ex eodem Codice pag. 347. hujus Editi. Notes autem velim duas haſce Quæſtiones breviſſimas; nimirum de Euſebio Pamphili, & de Hercule cornu copiæ geſtante, epiſtolarum more ferri inter epiſtolas Photii à Ricardo Montacutio editas Londini anno 1651. ubi ea, quæ ad Euſebium ſpectat, Conſtantino Patricio ſcribitur, eſtque numero 144. pag. 201. quæ vero de Hercule agit, Λέοντι ἀσπαθαρίῳ, *Leoni Protoſpathario*, non autem *Leonti Aſpathario*, ut ſcribit Montacutins, eſtque num. 306. pag. 209. In ea vero quæ de Euſebio agit, mendæ ſunt quædam, interque alias, πολλαὶ pro πολλοὶ, quæ lectio ſenſum alio transfert. Amphilochicarum vero Quæſtionum non paucæ aliæ, epiſtolæ primum fuerant, quas poſtea Photius, ablatis titulis & nominibus propriis, Quæſtionum more in Amphilochiis poſuit.

XXX. Ejusdem *Photii* hiſtoria Manichæorum *) ab ortu hujus hæreſeos ad ſuum usque tempus. Opus prolixum ex eodem Codice deſumtum, multa ad hiſtoriam Eccleſiaſticam opportuna continet Exſtat in hac Bibliotheca à pag. 349. usque ad pag. 375. XXXI.

*) Confer ſupra, p. 783.

2011 Ministerio de Cultura

XXXI. *Barſanuphii* Monachorum in Palæſtina Patris reſponſiones ad quosdam fratres, qui ipſum interrogaverant circa ſcripta Origenis, ac Didymi & circa Hecatontadas Evagrii, quæ ibidem vocantur Hecatontades γνωστικῶν. Qui omnes dicebant animas non fuiſſe creatas cum corporibus, ſed malos Angelos ad animanda humana corpora damnatos fuiſſe; itemque fore *reſtitutionem* onium in priſtinum ſtatum, ſuppliciumque damnatorum finem habiturum eſſe. Ex hiſce porro quæſtionibus palam eſt has Origenianas opiniones per Monaſteria Palæſtinæ pervaſiſſe; etiamque Monachos nonnullos hanc de *reſtitutione* doctrinam in ſcriptis Gregorii Nazianzeni ſe reperiſſe falſo putaſſe. Non indignum opuſculum quod Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ ſtudioſis offeratur, erutum eſt ex Codice CCLXXXI. habeturque p. 394. hujus Editionis.

XXXII. *Marci* Monachi adverſus Barlaamum & Acindynum liber, ubi ſola argumenta capitum referuntur: unde dignoſcitur ſententia Marci aliorumque Palamitarum, qui Barlaamum & Acindynum oppugnabant. Prodit ex Codice CCXXXVIII. habeturque pag. 404.

XXXIII. Ex Codice CCCXX. qui continet epitomen hiſtoriarum Dionis per *Joannem Xiphilinum*; collectio variarum lectionum, quæ nec paucæ nec ſpernendæ ſunt: incipiuntque pag. 421. deſinunt pag. 444.

XXXIV. Specimina multa & ampla ex Lexicis præſtantiſſimi Codicis CCCXLV. decimi ſæculi; quorum primum eſt *Apollonii* ſophiſtæ Lexicon Iliadis & Odyſſeæ; ſecundum, *Phrynichi* Arrabii ſive Arabis, ex ſophiſtico apparatu; tertium, collectio vocum ex variis auctoribus; quartum, *Timæi* ſophiſtæ ex vocibus Platonis, opus à Photio laudatum; quintum, anonymi; ſextum, Herodoti vocum Lexicon; ſeptimum, *Mœridis* Attiſticæ Lexicon, quod fuit nuper in Anglia typis mandatum; octavum, juris vocabula alphabetico ordine; nonum, collectio vocum Luciani; decicum, vocabula rhetorica; undecimum, vocabula Octateuchi; duodecimum, vocabula Alexandræ Lycophronis & argumentum operis; decimum tertium, Lexicon Grammatices; decimum quartum, vocabula quæ in Officio Græcorum occurrunt in feſtis per annum; decimum quintum, opuſculum de ſyntaxi ordine alphabetico. Sequuntur poſtea opuſcula aliquot de ſyntaxi. Ex

ſequen-

2011 Ministerio de Cultura

ſequentibus item Codicibas CCCXLVI. & CCCXLVII. qui Lexica habent, ampla ſpecimina damus. Incipunt hæc ſpecimina pag. 457. deſinunt vero pag. 502.

XXXV. *Timæi* Epiſtola ad Gaiatianum de Platonicarum vocum collectione. cujus item meminit Photius, ex Codice CCCXLV. pag. 477. hujus editi.

XXXVI. Liber Tacticorum in multis diverſus ab Arriani, Æliani & aliorum Tacticis. Ex Codice CCCXLVII. pag. 505. hujus Editi deſinitque p. 514.

XXXVII. Variæ lectiones 'Alexiadis *Annæ Comnenæ* ex Codice CCCXI. ipſius ut videtur tempore deſcripto. Multaque ex iis magni momenti loca reſarciri poſſunt, ita ut longe ſincerior poſſit editio parari. Incipiunt autem p. 521. deſinunt p. 560.

XXXVIII. Opuſculum περὶ πελάγων de maribus, deque diviſione orbis in eparchias, ſincerius illo quod in Ptolemæi editis habetur. Prodit ex Codice CCCLXIV. p. 581.

XXXIX. Præfatio ad Aphthonii progymnaſmata, quam, quia multa ſcitu digna continet, & nusquam cuſa mihi occurrit, ex antiquiſſimo Codice CCCLXXXVII. protuli p. 590.

XL. Egregium opuſculum de diſciplinarum & artium inventoribus, quia non cuſum reperi, ex eodem antiquiſſimo Codice edendum curavi p. 596. ſeq.

XLI. Selecta hiſtorica ex Lexicis Coislinianis, quæ vel in Lexicis Suidæ, Pollucis & Harpocrationis non ſunt, vel ab iisdem maxime differunt. pag. 603. hujus editionis. Sequitur Tabella abbreviationum ſingularium, quæ ex Bibliotheca Coisliniana excerptæ ſunt, nec in Palæographia Græca obſervantur.

XLII. Variæ lectiones Geographiæ *Claudii Ptolemæi* ex Codice Coisliniano CCCXXXVII. qui mirum quantum differt ab editis. Agmen vero claudit in Coisliniana Bibliotheca. p. 611--768.

8. *Diarium Italicum*, ſive monumentorum veterum, Bibliothecarum, muſeorum notitiæ ſingulares in Itinerario Italico collectæ Pariſ. 1702. 4. atque Anglice Lond. 1703. Et reſponſio ad obſervationes Franciſci Ficoroni, in Ephemeridibus litterariis Pariſ. An. 1709. menſe Novembri p. 320. Eidem Ficorono etiam Apologiam

2011 Ministerio de Cultura

giam apposuit P. Romualdus Riccobaldus, Monachus Benedictinus Congregationis Casinensis. Venet. 1710. 4.

9. Assertio Historiæ *Judithæ*, Paris. 1690. 12. Gallice.

10. Epistola, an vera sit narratio Rufini de baptizatis pueris ab *Athanasio* puero, & de anno obitus magni Athanasii, qui est A. C. 373. Paris. 1710. 8.

11. Vindiciæ editionis *S. Augustini* à Benedictinis adornatæ, adversus Epistolam Abbatis Germani. Rom. 1699. 12.

12. *Antiquitas explicata* & iconibus innumeris nitide in æs incisis ad fidem veterum quæ adhuc exstant monumentorum repræsentata Latine & Gallice Paris. 1719. fol. quinque Voluminibus, & supplementum Voluminibus totidem, ibid. 1723. fol. quod opus præcipuum ac prædives rerum pulcherrimarum scituque dignissimarum penu etiam Anglice exstat ex interpretatione Viri Clariss. Davidis Humfredi.

13. Nova luculenta, castigatissima & locupletissima *S. Chrysostomi* editio Græco Latina cujus jam sex tomi prælum evasere, atque ut reliquis etiam sex, simili felicitate absolvendis, & perducendo ad umbilicum magno quod cum maxime parat Antiquitatum Gallicarum *) operi sospes ac lætus interfit, vegetam senectutem & valetudinem firmam illustrissimo Montefalconio mecum toto pectore optabunt quotquot virtutem magni faciunt, & quotquot bonarum litterarum amore ducuntur.

*) *Les Monumens de la Monarchie Françoise.*

COLLECTIONES SCRIPTORUM VETERUM,

Quæ in præsenti ac cæteris hujus Bibliothecæ Voluminibus, & in B. Doctoris mei THOMÆ ITTIGII libro de Bibliothecis & Catenis Patrum, Lipsiæ 1707. 8. edito recensentur.

Stellula numero præmissa, paginas libri Ittigiani denotat.

Accipitrariæ rei scriptores à Nic. Rigaltio editi Paris. 1619. 4. lib. 1. hujus Bibl. cap. 25. §. 6.

2011 Ministerio de Cultura

Acta Sanctorum à Jo. Bollando, Godfr. Henſchenio, Daniele Papebrochio, Franciſco Baërtio, Conrado Janningo, Nic. Rayæo, Jo. Baptiſta Solerio, Joanne Pinio & Petro Boſchio S. I. digeſta Tomis XXVIII. Antwerp. 1643. ſeq. fol. Volum. IX. hujus Bibl. p. 41. * p. 758.

Cum Æliani variis Hiſtoriis editi ſcriptores Rom. 1545. 4. Volum. III. p. 698. ſeq.

Ænigmatum collectiones Volum. X. p. 539.

Alcuini ſive Pauli Diaconi Homiliæ veterum Patrum, Spiræ 1482. fol. & deinde alibi. Supra p. 794. * p. 564.

Leonis Allatii ſymmicta Colon. 1653. 8. Vol. VI. hujus Bibl. p. 704. (689) * p. 481. Græcia Orthodoxa Rom. 1652. duobus tomis in 4. Volum. X. hujus Bibl. p. 409. * pag. 639. Excerpta Sophiſtarum & Rhetorum Rom. 1641. 8. Vol. IV. p. 409. ſeq. De aliis Græcis ſcriptoribus ab Allatio editis Vol. X. p. 407. ſeq.

Anthologia Epigrammatum Græcorum lib. 3. cap. 28.

Antidotum contra hæreſes, edente Joanne Sichardo. Baſil. 1528. fol. * pag. 1.

Antonii Eparchi Codex Volum. X. hujus Bibl. p. 478. ſeq.

Apocrypha edi ſolita cum libris Vet. Teſt. lib. 3. c. 29.

Apocrypha Novi Teſt. lib. 4. c. 5. §. 13. ſeq.

Apophthegmatum collectiones lib. 4. c. 11. n. 64. 65.

Scipionis Aquilani *placita Philoſophorum* Venet. 1620. 4. lib. 2. cap. 23. §. 2.

Cum Arato editi ſcriptores lib. 3. c. 18.

Petri Arcudii opuſcula aurea Theologica. Volum. X. p. 418.

In Ariſtotelis Ethica, Græcorum Commentarii. lib. 3. c. 6. §. 29.

Cum Ariſtotele à Frid. Sylburgio editi ſcriptores Græci lib. 3. cap. 6. §. 38.

Arithmetici lib. 4. c. 22.

Aſtrologi à Joach. Camerario editi Norimb. 1532. 4. lib. 3. cap. 20. pag. 505. ſeq.

Μικρὸς Ἀστρονόμος Alexandrinorum libr. 3. c. 5. § 12. Aſtronomorum Græcorum collectiones à Petro Victorio & Dionyſ. Petavio. ibid. § 19. p. 96. & cum Arato lib. 3. c. 18. cum Ptolemæo lib. 4. c. 14.

De balneis ſcriptores. Vol. XII. p. 723. ſq.

Steph. Baluzii *Miſcellanea*, Tomi quinque primores. Pariſ. 1678--1700. *pag.

2011 Ministerio de Cultura

* p. 310. de ſexto & ſeptimo Pariſ. 1713. & 1715. 8. vide Acta Erud. Tom. 6. ſupplementi p. 142. & A. 1716. p. 146. Ejusdem Baluzii Capitularia Regum Francorum & ſcripta cum illis edita Pariſ. 1677. fol. duobus Tomis. Vol. XI. hujus Bibl. p. 493.

Anſelmi Bandurii *Imperium Orientale.* 2. tomis in fol. Pariſ. 1711. Vol. VI. hujus Bibl. p. 569. (545.) ſeq.

Vincentii Barralis Chronologia viror. illuſtrium inſulæ Lerinenſis Lugd. 1613. 4. * p. 561.

Laurentii de la Barre *Hiſt. Chriſtiana veterum Patrum.* Pariſ. 1583. fol. Vol. IX. p. 30. ſq. * p. 749.

Caſparis Barthii collectiones. Supra p. 807. ſeq.

Baſilica. Volum. XII. p. 424.

Eduardi Bernardi magna veterum Mathematicorum collectio. lib. 3. c. 23.

Guil. Beveregii Synodicum. Vol. XI. p. 54. ſq.

Theodori Bezæ collectio ſcriptorum quorundam Eccleſiaſticorum. Genev. 1570. 8. * p. 715.

Ab Emerico Bigotio edita cum Palladio de vita S. Chryſoſtomi. Pariſ. 1680. 4. * p. 417.

Bibliotheca Patrum Concionatoria Franciſci Combefiſii. Pariſ. 1662. fol. Vol. VIII. * p. 371. ſupra p. 791. ſq.

Laurentii Cumdii & Gerardi Moſani. Lugd. 1588. fol. quatuor Vol. * 563. 370.

Bibliotheca Patrum edit. Margarini de la Bigne Pariſ. 1575. Volum. VIII. * pag. 30.

Appendix A. 1579. * p. 45

Editio Pariſ. 1589. Voluminibus IX. * p. 49.

Editio Pariſ. 1609.

Auctarium ibid. 1610. duobus tomis.

Editio Pariſ. 1624. octavus tomus Poëtas Græco-latinos complectitur. Vol. VII. hujus Bibl. p. 727.

Auctarium Græco-Latinum Frontonis Ducæi, Pariſ. 1624. duobus Vol. * p. 92.

Auctarium Latinum Pariſ. 1639. apud Ægid. Morellium, duobus Volum. * p. 98.

Editio Pariſ. 1644. 1654. Tomis XVII. quorum XI. XII. XIII. & XIV. Græco-Latina continet. * p. 106.

Auctarium novum Franciſci Combefiſii, Pariſ. 1648. fol. duobus Vol. * p. 145.

2011 Ministerio de Cultura

Ejusdem auctarium noviſſimum Pariſ. 1672. duobus Vol. * p. 152.
Bibliotheca Patrum, Colon. 1618. Tomis XIV. * p. 420.
Supplementum ſive Auctarium Colon. 1622. * p. 467.
Editio Lugd. 1677. curante a) Philippo Deſpont, Volum. XXVII. * p. 483. Nicolai le Nourry apparatus. Pariſ. 1694. 8. * pag. 557. 1697. 1703. fol.
Bibliotheca Patrum Ciſtericienſium edente F. Bertrando Tiffier. Bonofonte & Pariſ. 1660--1669. octo tomis. * p. 674.
Bibliotheca Cluniacenſis, Martini Marrier & Andreæ Quercetani, Pariſ. 1614. fol. * p. 384.
Bibliotheca Concionatoria Petri Blanchot. Supra p. 796.
Bibliotheca Eccleſiaſtica ſive de ſcriptoribus Eccleſiaſticis Suffridi Petri & Auberti Miræi Antw. 1639. fol. * p. 774.
Bibliotheca Floriacenſis Joannis à Boſco. Lugd. 1605. fol. * p. 782.
Eduardi Biſſæi tres ſcriptores de Bragmanibus Lond. 1666. 4. * p. 693.
Enimundi Bonefidii jus Orientale. Volum. XII. p. 484.
Hieronymi Brunelli S. I. ſcripta quædam minora SS. Patrum Juſtini, Gregorii Thaumaturgi, Athanaſii, Baſilii M. Gregorii Nazianz. & Joannis Chryſoſtomi Græce edita Romæ ſine anno in 8.
Ægidii Bucherii S. I. *de doctrina temporum*, in quo collectio veterum ſcriptorum de Canonibus Paſchalibus. Antw. 1634. fol. * p. 627.
Bucolicorum ſcriptores lib. 3. cap. 17.
Byzantinæ Hiſtoriæ ſcriptores. Vol. VI. p. 221. ſq.
Joannis Buſæi S. I. collectio veterum ſcriptorum cum Hincmari Remenſis Epiſtolis. Mogunt. 1602. 4. Paralipomena opuſculorum Petri Blæſenſis, Hincmari, Jo. Trithemii, & Catalogus MSS. Græcorum Bibl. Trithemianæ. ibid. 1605. 4. * p. 672.
Joachimi Camerarii collectiones variæ ſupra p. 493. ſeq.
Henrici Caniſii *antiquæ Lectiones* Ingolſtad. 1601--1604. 4. * p. 577. ſupra p. 761. ſeq.
Ab eodem edita cum Chronicis Victoris. ibid. 1600. 4. * p. 605. 618.
Canonum collectiones veteres Græcæ. Volum. XI. p. 25. ſeq. 37. ſeq. Latinæ p. 59. ſeq.
Georgii Caſſandri liturgica. Supra p. 816.
Catena in Pentateuchum & in Cantica Vet. & N. T. Patav. 1564. Colon. 1573. 8. * p. 480. 770.

in

a) Oudin. T. 2. de ſcript. Eccleſ. p. 427.

2011 Ministerio de Cultura

in Geneſin & Exodum, Aloyſii Lipomanni. Lugd. 1657. fol. * pag. 565. 757.
in Jobum Gr. Lat. à Patricio Junio Lond. 1637. fol. * p. 691. & Lat. Paulo Comitolo interprete, editore Laur. Cumdio. Lugd. 1586. 4 Venet. 1587. 4. * p. 659. * p. 568.
in Proverbia, Latine cum Greg. Thaumaturgo Gr. Lat. in Eccleſiaſtem & Mich. Pſello in Canticum Canticor. Antw. 1614. 8. * pag. 621.
in Pſalmos Gr. Lat. Balthaſaris Coderii. S. I. Antwerp. 1643. fol. 3. Volum. * p. 623 Latina in Pſalmos quinquaginta, Dan. Barbari Venet. 1659. fol. * p. 657.
in Jeremiam. Lugd. 1623. fol. * p. 770.
in Matthæum Latine, curante Balth. Corderio. Toloſæ 1647. fol. 2. Volum. * p. 689.
in Marcum Græc. Lat. edente Petro Poſſino. Rom. 1673. fol. * pag 656.
in Lucam, Latine ex verſione Balth. Corderii Antw. 1628. fol. * pag. 624.
in Joannem Gr. Lat. curante eodem Corderio. Antw. 1630. fol. * p. 625.
in Acta Apoſt. & Epiſtolas Catholicas Jo. Bernardi Feliciani. Venet. 1545. 8. * p. 661.
De univerſis hiſce & aliis editis atque ineditis Catenis Volum. VII. hujus Bibl. cap. ult.
Claudii Chantelou, Monachi Benedictini, *Bibliotheca Patrum aſcetica.* Pariſ. 1661--1664. 4. ſex Vol. * p. 362. ſupra p. 756.
Joannis Chapeavilli ſcriptores de geſtis Epiſcoporum Tungrenſium Trajectenſium & Leodienſium. Leodii 1612. tribus Vol. * p. 760.
Chemici ſcriptores Vol. VIII. p. 233. XII. p. 708. ſq. 747. ſq.
Petri Franciſci Chifletii S. I. ſcriptorum veterum de fide Catholica, opuſcula quinque, Divione 1656. * p. 683.
Chirurgicorum ſcriptorum collectio edita, Vol. XII. p. 706. inedita pag. 778. ſeq.
Cum Chronico Paſchali editi ſcriptores Volum. VI. hujus Bibl. p. 143. ſq.
Chronica Euſebii & variorum à Jo. Sichardo. Baſil. 1529. fol. * p. 741.
ab Aub. Miræo. Antw. 1608. 4. * p. 742.
ab Arnoldo Pontaco, Burdigalæ 1604. fol. * p. 744.

2011 Ministerio de Cultura

à Josepho Scaligero, Lugd. 1606. 1658. fol. * p. 745.
Scripta veterum cum Claudiano Mamerto edita. Cygneæ 1655. 8. * pag. 723. supra 807.
Cum Cleomede lib. 3. hujus Bibl. cap. 5. §. 22.
Joannis Cochlei Epistolæ Augustales antiquæ de rebus fidei, generalisque Concilii. Colon. 1526. * p. 483. vide & infra, speculum.
Francisci Combefisii fasciculus rerum CPol. Vol. VI. hujus Bibl. p. 687. (671.) seq. aliæ ejus collectiones supra p. 788. seq.
Comicorum & Tragicorum sententiæ lib. 2. c. 11. §. 9. seq.
Conciliorum collectiones * p. 768. & Volum. XI. hujus Bibl. p. 113. sq.
Jo. Baptistæ Cotelerii Patres Apostolici. Paris. 1672. & Antw. sive Amst. V.C. Jo. Clerico curante 1698. & 1724. fol. 2. Vol. * p. 401. 629.
Ecclesiæ Græcæ monumenta Paris. 1677--1686. 3. Vol. 4. * p. 402.
Analecta Græca, quarti tomi vice Cotelerio addita. Paris. 1688. 4. * 413. supra p. 835.
Petri Coutant Epistolæ Romanorum Pontificum. Paris. 1721. fol. Vol. XI. hujus Bibl. p. 760.
Martini Crusii *Turco Græcia* Volum. VI. hujus Bibl. pag. 692. (676) seq.
Appendix ad Turco Græciam. id. p. 688. inedit. A. 1726.
Lucæ Dacherii *spicilegium Patrum*, Paris. 1655--1677. 4. XIII. Volum. * p. 166. indiculus Asceticorum. Paris. 1648--1681. supra p. 755
Christiani Daumii Homiliæ Patrum in Festum Nativitatis CHristi, Cygneæ 1670. 8. * p. 722. supra p. 796. sq.
Dionysii Exigui collectio Canonum & Epistolarum Pontificum. Volum. XI. p. 12. seq.
Matthæi Dresseri *gymnasmata litteraturæ Græcæ.* Lips. 1574. 8. supra pag. 468.
Ecclesiasticæ Historiæ scriptores. Vol. VI. p. 120. seq.
Geverardi Elmenhorstii Gennadius Massilienses de dogmatibus Eccles.
Anonymi veteris homilia Lat. & Martiali Lemovicensi tributæ
Epistolæ duæ ad Burdigalenses & Tolosanos, cum notis, Hamb. 1614. 4. * p. 717.
Epigrammatum Græcorum Collectiones. lib. 3. c. 28.
Epistolarum Græcarum collectiones lib. 2. c. 10. & supra hoc Volumine p. 478. seq.
Ab Erasmo versa Latine SS. Patrum scripta T. VIII. Opp. * p. 771.

Erotici

2011 Ministerio de Cultura

Erotici ſcriptores junctim editi Achilles Tatius, Longus & Parthenius apud Commelin. 1601. 8. poſt Heliodorum 1596. 8. De his aliisque Volum. VI. capite ultimo.

Georgii Fabricii Poëtarum vett. Eccleſiaſticorum Latinorum opera Chriſtiana cum notis. Baſil. 1564. 4. * p. 23. & Bibl. Latin. IV. 2.

Jo. Alberti Fabricii *Codex Apocryphus Novi Teſtam.* Hamb. 1703. 8. lib. 4. hujus Bibl. c. 5. § 14. * p. 719. *Volumen tertium* editioni novæ A. 1719. additum. Supra p. 833. *Codex pſeudepigraphus Veteris Teſtamenti* Hamb. 1713. 8. & *Volumen novum* additum editioni An. 1723. 8. in quo etiam *Joſephi* Chriſtiani hypomneſticon antea inditum Acta Erud. 1713. p. 249. & 1723. p. 463. *Spicilegium Patrum ſæculi tertii* editum in ſecundo operum S. Hippolyti volumine, in quo etiam Chalcidius cum notis. Hamb. 1718. fol. Acta Erud. 1716. & 1718. Europe Savante 1719. Avril pag. 247. Journal des Savans 1719. p. 98. Memoires de Trevoux A. 1717. p. 255. &c. *Bibliotheca Eccleſiaſtica* Hamb. 1718. fol. Acta Erud. 1718. pag. 445.

Fabularum collectiones de quibus lib. 2. hujus Bibl. c. 9. Hudſoniana, ſupra p. 811.

De Febribus ſcriptores. Vol. XII. p. 725. ſeq.

Galeatii Florimontii Epiſtolæ ſelectæ Patrum. Supra p. 796.

Hieronymi Freyeri *faſciculus poematum Græcor. & Latinorum,* Halæ Magdeburgicæ 1715. 8. ſupra p. 466.

Thomæ Galei variæ collectiones ſupra p. 640. ſeq.

Thomæ Galleti *opuſcula Patrum* Lugd. 1615. 8. Supra p. 813.

Veterum aliquot Galliæ Theologorum ſcripta, curante Petro Pithœo Pariſ. apud Sebaſt. Nivellium 1586. 4. * p. 416.

Geographi Græci à Dav. Hœſchelio, Leone Allatio & Jac. Gronovio editi. lib. 4. c. 2.

Geographorum Græcorum ſyntagma Holſtenianum. lib. 4. c. 2. § 19.

Geographi minores Joannis Hudſoni. Supra p. 811. ſeq.

De Geographiæ Eccleſiaſticæ ſcriptoribus, Bibliograph. antiquar. cap. 5. §. 16.

Geoponici. Volum. VI. hujus Bibl. p. 500. ſeq.

Conradi Geſneri collectio triplex ſcriptorum quorundam *Græca*, Tiguri 1546. fol. *Latina*, Tiguri 1546. fol. * p. 26. & *Græco-latina*. ibid. 1559. fol. * p. 28.

Nic.

2011 Ministerio de Cultura

Nic. Glaſeri *apocrypha, paræneticæ, philologica.* Hamb. 1614. 8. * p. 718. Supra p. 477.

Gloſſariorum Græcorum collectiones, Volum. X. p. 53. ſeq.

Gnomici Poetæ. lib. 2. capite undecimo.

Liturgiæ à Jacobo Goaro illuſtratæ, ſupra pag. 835.

Melch. Haiminsfeldi Goldaſti *de Monarchia S. Rom. Imperii* ſcriptores. Hanov. 1712. fol. 3. tomis. * p. 787. *Imperialia decreta de cultu imaginum.* Francof. 1608. 8. Vol. XI. hujus Bibl. p. 489. Vide & infra, *Paræneticí veteres.*

Jo. Erneſti Grabe *ſpicilegium Patrum ſæculi I. & II.* duobus Volum. Oxon. 1697. 8. 1714. 8. * p. 699.

Grammatici Græci, Volum. VII. hujus Bibl. p. 13. ſeq.

Orthuini Gratii *faſciculus rerum expetendarum & fugiendarum.* Colon. 1535 fol. & cum auctario Eduardi Brown Lond. 1690. fol. Acta Erud. 1691. p. 134. * p. 785.

Jacobi Gretſeri de cruce, Ingolſtad. 1600. 4. 1616. fol. * p. 608. Scriptores cum Luca Tudenſi editi contra Albigenſes & Waldenſes. Ingolſtad. 1612. 1614. 4. * p. 610.

Volumen Epiſtolarum Pontificum &c. Ingolſtad. 1613. 4. * p. 617.

Gynæciorum ſcriptores. Volum. XII. p. 700. ſeq.

Hæreſiologia Joannis Heroldi Baſil. 1556. fol. * p. 15.

Scriptores contra hæreticos recenſentur Volum. VII. p. 414. ſeq.

Hippiatrici. Volum. VI. p. 493. ſeq.

Melchioris Hittorpii ſcriptores *de Divinis officiis* Colon. 1568. fol. & Romæ 1591. Pariſ. 1610. fol. * p. 483. 636. ſeq. ſupra p. 826.

Davidis Hœſchelii collectiones variæ. Supra p. 533. ſeq.

Lucæ Holſtenii *Codex Regularum* pro Monachis & Virginibus poſt Benedictum Anianenſem Abbatem auctus: cum Appendice. Rom. 1661. & Pariſ. 1663. 4. * 651. *Collectio Romana* Rom. 1662. 8. * p. 780.

Jacobi Hommey *ſupplementum Patrum.* Pariſ. 1686. 8. * p. 266.

Jacobi Merlonis Horſtii *ſeptem tubæ ſacerdotales.* Colon. 1635. 4. * pag. 777.

Jo. Hudſoni, Geographi Græci minores. Supra p. 811.

Pſeudo Iſidori Epiſtolæ veterum Pontificum. Vol. XI. p. 14. ſeq. * pag. 712. & Canones p. 67.

Thomæ Ittigii *Bibliotheca Apoſtolica* Græc. Lat. Lipſiæ 1699. 8. * p. 725.

Jus

2011 Ministerio de Cultura

Jus Græco Romanum Jo. Leunclavii. Volum. XII. p. 187. ſeq.
Henr. Juſtelli & Guil. Voëlli *Bibliotheca juris Canonici Veteris*. Pariſ. duobus tomis 1661. fol. Volum. XI. p. 51. ſeq. * p. 763.
Philippi Labbei S. I. *nova Bibliotheca MSS.* Pariſ. 1657. fol. 2. Vol. * p. 335.
Wolfgangi Lazii collectio ſcriptorum veterum cum Abdia. Baſil. 1551. fol. * p. 752.
Eclogæ de Legationibus. Volum. VI. hujus Bibl. p. 491.
Legum Atticarum, Laconicarum &c. collectores lib. 2. hujus Bibl. cap. 14.
Joannis Leunclavii collectiones. Supra p. 809.
Lexicorum Græcorum. Volum. IV. p. 526. 572. X. p. 74.
Aloyſii Lippomanni Vitæ Sanctorum. Venet. 1551--1560. 4. * p. 756.
Liturgiæ Gr. Pariſ. 1560. fol. & Gr. Lat. ibid. * p. 769. Supra p. 814. ſq.
Joannis de Loyac Bibliotheca ſacra, ſive delectus homiliarum ſacrarum in Evangelia. Supra p. 796.
Chriſtiani Lupi, Auguſtiniani ad Epheſinum Concilium Variorum Patrum Epiſtolæ. Lovan. 1682. 4. * p. 707.
Lyricorum Poëtarum collectiones. lib. 2. c. 15. § 9.
Joannis Mabillonii *Analecta*, Pariſ. 1675--1685. 8. quatuor Vol. * p. 268
Muſeum Italicum 2. Vol. Pariſ. 1687. 1689. 4. * p. 298. 304. Supra p. 828
Michaëlis Maittaire *Miſcellanea Græcorum carmina* Lond. 1722. 4. Supra p. 462.
Aldi Manutii collectiones variæ, ſupra p. 605. ſeq.
Marci Eremitæ, Nicolai & Heſychii presb. ſcripta Pariſ. 1563. 8. Supra pag. 753.
Edmundi Martene Vett. ſcriptorum collectio nova. Rotomag. 1700. 4. * p. 678. Ordines Miſſæ ab eo junctim editi. ſupra p. 831.
Ejusdem & Urſini Durandi theſaurum anecdotorum, & novam collectionem, aliasque ſimiles veterum Latinorum veterum ſcriptorum ab aliis viris doctis vulgatas ſylloges, recenſendi locus erit in Bibliotheca Latina medii ævi.
Mathematici veteres editi Pariſ. 1693. fol. lib. 3. c. 24.
Mathematicorum veterum magna collectio quam molitus fuit Eduardus Bernhardus. lib. 3. c. 23.
Gilberti Maugvini Veteres ſcriptores Sec. IX. de Prædeſtinatione & Gratia. Pariſ. 1650. 4. * p. 397.

2011 Ministerio de Cultura

Menæa Græcorum. Vol. V. hujus Bibl. ad Allatium de libris Græcorum Eccleſiaſticis p. 57.

Joannis Meurſii *varia Divina*, Græce. Lugd. Bat. 1619. 4. * pag. 569. & ſupra p. 626. ſeq. ubi & de aliis ejus collectionibus.

Micropresbyticum Henrici Petri, Baſil. 1550. fol. * p. 4.

Bernardi de Montfaucon collectiones ſupra p. 835. ſeq.

Stephani le Moyne *varia ſacra*. Lugd. Bat. 1685. 4. * p. 572.

Lud. Antonii Muratorii *Anecdotor. Latin.* tomus I. & II. Mediolan. 1697. 1698. 4. * p. 662. *anecdota Græca*, Patav. 2709. 4. ſupra p. 781. ubi & de tertio quartoque Latinorum tomo.

Muſici ſcriptores à Jo. Meurſio Græce Lugd. Batav. 1616. 4. & à Marco Meibomio Amſt. 1652. 4. & Jo. Walliſio Oxon. 1699. fol. Græce & Latine editi lib. 3. c. 10.

Mich. Neandri Apocrypha Baſil. 1567. 8. * p. 775. Variæ ejus aliæ collectiones, ſupra p. 470. ſeq.

Cum Nicephoro Gregora edita à Clariſſ. Boivino. Vol. VI. hujus Bibl. p. 322. ſq.

Nomocanonum ſcriptores. Volum. XI. p. 48. ſq.

Scriptores de Divinis officiis. vide *Hittorpius. De Saintes.*

Oraculorum collectiones de quibus lib. 1. c. 17. § 4.

Oratorum Græcorum lib. 2. c. 26.

Orthodoxographa Joannis Heroldi, Baſil. 1550. fol. * p. 7. Eorundem editio variis ſcriptis locupletata. ibid. 1569. fol. * p. 17.

Caſimiri Oudini Veterum aliquot Galliæ & Belgii ſcriptorum opuſcula ſacra. Lugd. Bat. 1692. 8. * p. 576.

Jacobi Pamelii liturgica. Supra p. 827.

Petri Pantini IV. SS. Patrum homiliæ Græco-Lat. Antw. 1598. 8. * pag. 618. aliæ ibid. 1604. 8. * p. 620. Supra p. 750.

Paræneticí veteres, cum notis Melch. Haiminsfeldii Goldaſti. Inſulis 1604. 4. * p. 682.

Franciſci Patricii nova de univerſis Philoſophia Ferrar. 1591. Venet. 1593. fol. continet Hermetica Trismegiſto tributa & Zoroaſtrea de quibus lib. 1. hujus Bibl. c. 7. ſq. & 36. & Myſticam Theologicam ſecundam Ægyptios, tributam Ariſtoteli, de qua lib. 3. c. 6. § 36.

Fxcerpta Peireſciana. Volum. VI. p. 491. ſq.

Joannis Patuſæ ἐγκυκλοπαιδεία φιλολογική. Venet. 1710. 8. ſupra p. 457.

Theodori Peltani homiliæ Patrum. Ingolſtad. 1579. 8. * p. 610.

Dio-

2011 Ministerio de Cultura

Dionyſii Petavii Uranologium. Pariſ. 1630. Amſt. 1703. fol. lib. 3. c. 5. § 19. p. 96.

Suffridi Petri auctores veteres de illuſtribus Eccleſiæ ſcriptoribus Colon. 1580. 8. * p. 477.

Pœnitentialium librorum ſyntagma Antonii Auguſtini Volum. XI. p. 74. * p. 761.

Poëtæ Græci Heroici. Volum. VII. hujus Bibl. p. 723.

Corpus Poëtarum Græcorum. id. p. 723. ſq.

Poëtæ Chriſtiani. id. p. 726. ſq. Vide & ſupra, Bucolici, Comici, Epigrammatarii, Gnomici, Lyrici, & Mich. Maittaire.

A Jacobo Pontano edita cum Simeone juniore Theologo. Ingolſtad. 1603. 4. * p. 611.

Cum Theophylacto Simocatta. Ingolſtad. 1604. 4. * p. 614.

Petri Poſſiini, *S. J. theſaurus Græcus aſceticus.* Pariſ. 1684. * p. 360. Supra pag. 753.

Proverbiorum collectiones lib. 4. c. 9.

Pythagoricorum fragmenta, de quibus lib. 2. hujus Bibl. c. 13.

Theoph. Raynaudi, S. I. heptas præſulum. Pariſ. 1671. fol. * p. 252.

Euſebii Renaudoti liturgiæ veteres. Supra p. 818.

Rhetorum Græcorum collectiones ab Aldo Manutio, Vol. IV. p. 456. ſq. â Leone Allatio p. 407. Thoma Galeo p. 474.

Heriberti Roſweydi de vita & verbis Seniorum libri X. hiſtoriam Eremiticam complectentes. Lugd. 1617. fol. Vol. IX. p. 27. ſq. *p. 753.

Franciſci Rous mella Patrum. Lond. 1650. 8. ſupra p. 756.

Sacri ſcriptores Veteris Teſtamenti Græce editi lib. 3. c. 12. Novi Teſt. lib. 4. c. 5.

Claudii de Saintes Liturgiæ. Antw. 1560. 8. * p. 626. ſupra p. 816.

Cum Salviano de vero judicio & providentia DEI, ediræ S. Maximi homiliæ Lat. Pacianus de pœnitentia, Sulpitii Severi hiſtoria, Dorotheus de Prophetis & diſcipulis Domini, Haymonis ſacræ hiſtoriæ Epitomæ Rom. 1564. fol.

Sanctorum vitæ, Volum. VIII. p. 48. ſeq.

Simonis Schmidii ſylloge Hiſtorico Polit. Eccleſiaſtica, ſive de jurisdictione Imperiali ac poteſtate Eccleſiaſtica ſcriptores. Baſil. 1566. fol. & Argentorat. 1618. fol. * pag. 785. 787.

Jo. Jacobi Schudt faſciculus Græcus. Francof. 1702. 8. Supra p. 464.

Sententiarum collectiones de quibus lib. 2. hujus Bibl. capite undecimo.

Sibyllinorum collectiones de quibus lib. 1. c. 32.

Joannis Sichardi, vide ſupra, *Chronica.* Epiſtolæ Pontificum, & Conſtantini Imp. Confeſſio edita cum Clementis recognitionibus. Colon. 1526. fol. * p. 773.

Laurentii Silvanii monumenta veterum cum Theophylacto in Acta. Colon. 1568. * p. 772.

Joſiæ Simleri ſcripta veterum Latina de una perſona & duabus naturis JEſu CHriſti. Tiguri 1572. fol. * p. 24.

Jac.

2011 Ministerio de Cultura

Jac. Sirmondi S. I. Opera. Pariſ. 1697. fol. quinque Volum. * p. 254.
Speculum antiquæ devotionis circa miſſam, edente Jo. Cochleo. Mogunt. 1549. fol. * p. 664. ſupra p. 825.
Haquini Spole λέξεις ῥηταί. Upſal. 1712. 8. ſupra p. 639.
H. Stephani collectio parodiarum & centonum. Pariſ. 1575. 8. 1578. 12. lib. 2. hujus Bibl. c. 7. §. 2. & 4. Poëſis philoſophica. 1574. 8. lib. 2. c. 23. §. 1. Poëtæ heroici. Vol. VII. p. 723. Medicæ artis principes Vol. XII. p. 573.
Collectiones variæ & Græci ſcriptores à Stephanis editi, ſupra p. 615. ſeq.
Rob. Stephani collectio *Græca* ſcriptorum Hiſt. Eccleſiaſticorum Pariſ. 1544. fol. * p. 727.
Latina Baſilenſis 1539. fol. * p. 731.
1549. 1557. fol. * p. 733.
Jo. Chriſtophorſoni, Colonienſis 1581. fol. * p. 735.
Jo. Jac. Grynæi Baſil. 1611. fol. * p. 737.
H. Valeſii, Pariſienſis 1677. fol. * p. 738.
Græco-Latina Genev. 1612. fol. * p. 739.
Petri Stevartii tomus ſingularis inſignium auctorum. Ingolſtad. 1616. 4. * pag. 605. ſupra pag. 761. ſeq.
Stobæus, Antonius Meliſſa & Maximus. Volum. VIII. p. 686.
Jo. Caſparis Sviceri ἐμπύρευμα εὐσεβείας. Tiguri 1681. 12 ſupra p. 638.
Laur. Surii vitæ Sanctorum. Colon. 1570. ſq. & 1619 fol. * p. 778.
Frid. Sylburgii Saracenica. Volum. VI. p. 699. (673.) ſeq. Aliæ ejus collectiones variæ. Supra p. 633. ſeq
Sebaſt. Tegnagelii vetera monumenta contra ſchiſmaticos pro Gregorio VII. &c. Ingolſtad. 1612. 4. * p. 614.
Poſt Theophanem ſcriptores Vol. VI. p. 348. ſq.
Joſephi Mariæ Thomaſii *inſtitutiones Theologiæ antiquorum Patrum.* Rom. 1709. 1710. 1712. 8. ſupra p. 749.
Jac. Tollii inſignia itineris Italici, Traiecti ad Rhen. 1696. 4. * p. 710.
Petri Victorii collectio Aſtronomorum Græcorum Florent. 1561. fol. lib. 3. cap 5. §. 19. p. 96.
Jo. Ulimmerii ſcriptores veteres de Corpore & ſanguine CHriſti, Paſchaſius, Lanfrancus, Guitmundus, Algerius & alii. Lovan. 1561. * p 709.
Jo. Vorſtii poëtarum Græcorum Latinorumque ſelecta. Berolin. 1674. 8. ſupra p. 464.
Gerardi Voſſii, Tungrenſis, Miſcellanea SS. Patrum cum Gregorio Thaumaturgo edita Mogunt. 1604. 4. * p 667. Labbe de Script. Eccleſ. T. 1. p. 375. ſeq.
Joannis Uptoni ποικίλη ἱστορία. Lond. 1701. 8. ſupra p. 639.
Jacobi Uſſerii veterum Epiſtolarum Hibernicarum ſylloge. Dublin. 1632. 4. * p. 694.
Henrici Warthoni, ſcripta quædam Bedæ, Egberti Archiepiſc. Eboracenſis & Aldhelmi Epiſcopi Scireburnenſis. Lond. 1693. * p. 692.
JoChriſtoph. Wolfii *Anecdota Græca.* Hamb. 1722. 8 ſeq. ſupra p. 783.
Laurentii Alex. Zaccagnii A. 1712. æt. 55. d. 26. Jan. Romæ æt. 55 defuncti *Collectanea monumentorum veterum* Eccleſiæ Græcæ & Lat. tomus 1. Rom. 1598. 4. * p. 646.
Joachimi Zehneri Paraphraſes & Meditationes Patrum in Evangelia, verſibus ſcriptæ. Lipſiæ 1602. 8. * p. 724.

FINIS.

2011 Ministerio de Cultura

Accessiones ad
Varia Bibliotheca Regias
Graeca loca, per singulos
tomos dispersa.

1) Longini Comment: de Sublimitate, quem nova versione donavit, notis plu-
rimis illustravit, plurimis locis emendavit Zach: Pearce Londini 1724. 4.
v: Bibl: Brit. et Mod: T. XXVI. P. I. Act: Er: 1727. Sept: G. Z. 1727. p: 357.

2) Hephaestionis Alex: Enchiridion de Metris et Poëmata cū scholiis Antiquis et Anon. ad var. fol.
oribus fol: Comm: de Pauw Ultrajecti 1726. 4. v: B. A. t. St. it: G. Z. 1726. p: 237.

3) Flavii Josephi Opera Omnia Graece et Latine cū notis et nova versione Hudsoni.
Accedunt – notae integrae ad Graeca Josephi eorumque ejusd. Libros Ed: Bernardi
Jac. Gronovii, Franc: Combefisii, Joh: Sturmii, Henr: Aldrichii, vt & inedita
in variosa Josephi Opera Joh: Cocceji, Ezechi: Spanhemii, Hadr: Relandi et
selecta aliorū ex recensione Sigeb: Havercampii Hagae-Com. 1726. fol: Voll: 2.
Stat 33 Florin: Holland: v: B. St. t. St. T. XX VI. P. I. it: G. Z. 1726. p: 785.

4) Joh: Reinh: Russ Harmonia Evangelistarum ita adornata vt inaffigata
fidelis textus consentia nullis versus f: trajiciatur, f: protrahatur, sine brevi ac
succincta explicatione – – Jena 1727. 8. Alph: II. v: G. Z. 1727. p: 62.
Jo. Illig Jena. 1730. v: G. Z. 1730. p: 680.

5) Oppiano della Caccia e della Pesca, tradotto dall' original greco in versi sciolti
da Rason: Maria Salvini in Fiorenza. 1725. 8. v: G. Z. 1727. p: 218.

6) Les amours de Theagenes et de Chariclée, Histoire Ethiopique traduite de
Grec d'Heliodore à Paris 1727. 12. T. I. pagg: 327 T. II. pagg: 287. v: Bibl. Franç. T. IX.
P. I. G. Z. 1727. p: 687.

7) Ecclesia Graeca Martyrologium metricum ex Manuscr. Cod: Chifletiano Actisq; Sanct.
nunc primum collegit, interpretatus, illustrat, Lic: Vrb: Godofr: Sibenius. Lipsiae. 1727. 4.
Alph: II. v: G. Z. 1729. p: 502. T. Ab. E. CXXIX. Th: G. Z. 1727. p: 916.

8) Aristotelis Libri XX. cum Introductione ad Philosophiam Stoicam J. Fr:
Buddei. Vsum recensuit Criticisq; Observationibus illustravit Christoph
Wolle. Lipsiae 1729. 8. Alph: I. p: 6. f. v: A. E. 1729. Oct: G. Z. 1729. p: 829.

9) Polybii de Militia Romana libellus Graeco-Latinus, Commentatione prolegom.
et Iconibus illustratus – – studio Joh. Ge: Paschalii Norimb: 1731. Alph: I ½
v: Gal: Lett: 1731. p: 308.

10) Aliani Historia varia, cum notis integris Gesneri, Schefferi, Fabri, Kuhnei, Per-
zonii, & interpretatione latina Vulteji curante Abrahamo Gronovio qui &
suas Anotationes adjecit, Amstelodami, 4. 1731. Prodiit Voll. II. Apud Wasbergios
vide, G. Z. 1731. p. 468. A. E. 1731. Novemb; F. d. S. 1732. Febr: it: G. Z. 1732. p: 171.

11) Hieroclis Commentarius Latine versus, S: t: Gennadii de Praedestinatione Latine
redditus et Commentariis illustratus a Carolo Libertino. Vratislaviae 1681.
4. V: Act: Erud: 1682. p: 184.

12) Aelii Aristidis Adrianensis Opera Omnia, Graece et Latine in duo Voll: distributa, cū notis &
emendationibus Cantari, Tristani, Salmasii, Fabri, Spanhemii, Hemsterhusii, Bosii, aliorum,
his accessuram Scholiis – – curavit & Observationes suas adjecit Samuel Pratt Oxo-
niensis e Theatro Sheldoniano 1730. 4. T. I. Fr. M. vi S. S. C. 1731. Juillet. it: G. Z. 1731. p: 731.

Ministério de Cultura

(13) Tit: Opa Arriani ex editione Blancardi, à: Acquet y Tactique, mell: Tact: Evolutionibus, Cog Encheiridio Epicteti Enchiridion, dicta, ad ante Nicolao Blancardo Amstelod: 1683. 8. v: A. E. 1684. p: 120.

(14) Prodit hoc edicto S:ti S. Patris nri Basilii Opera, olim, quæ extant, vel quæ ejus nomine circumferuntur, Græce & Latine, Opa & studio Juliani Garnier, Presbyteri & Monachi Benedict: e Congreg: S. Mauri

Tomis II. Paris: 1722. fol: maj: v: A. E. 1731. Novembr:

(15) Dubitat de hac visione an magicam prodiderit, contra v. Italica cessit Pausania existat absolvitque S. Nonnocio, peregrinata et Mantua impressa 1593. Item v. effecta visio Gallica S:ti Paulsanias, ou Voiage historique de la Grece, traduit en François, avec des Remarques, par Mr: l'Abbé Gedoin Chanoine de la Ste Chapelle & Abbé de Beaugency — à Paris 1731. 4. Tom: I. pagg: 478. T: II pagg 523. v: F. d. S. 1731. Octob: G. L. 1732. p. 129. seqq

(16) De divina Longini Græco-Lat: Gall:-Italica: qm. Tommasini, Verona pand v: G. L. 1732. p: 899.

(17) Huc facit: Trattenimento Storico e Chronologico, del Signor D. Franc: Maria Bianca — opposto al Trattenimento Storico e Cronologico del Padre Cesare Calino — Con che si mostra non essere la storia della Cristiana Giudaiche di Flavio Ebreo falsa, ma discordante dalla Sacra Scrittura, dalla quale a Luogo à Luogo si discuoprono diversi passi — in Napoli. 1729. 4. Tom: I. Chron: Hist: pag: 65. v: G. L. 1732. p: 31.

2011 Ministerio de Cultura

©2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

JO. ALBERTI FABRICII,

SS. THEOL. D. ET PROF. PUBL.

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

VOLUMEN DECIMUM QUARTUM ULTIMUMQUE,

QUO CONTINENTUR

PARALIPOMENA QUÆDAM, ET DE SCRIPTIS PSEUDONYMIS ATQUE SUPPOSITITIIS DIATRIBA,

POSTREMO AD

UNIVERSA QUATUORDECIM VOLUMINA

INDEX GENERALIS.

ACCEDUNT PRÆTER ALIA,

GEMISTI PLETHONIS COMPENDIUM ZOROASTREORUM ET PLATONICORUM DOGMATUM, GRÆCE AC LATINE, ET GENUINI *BEROSI* CHALDÆI FRAGMENTA, NEC NON EPISTOLÆ QUÆ FERUNTUR SUB FALSO *DIODORI SICULI* NOMINE.

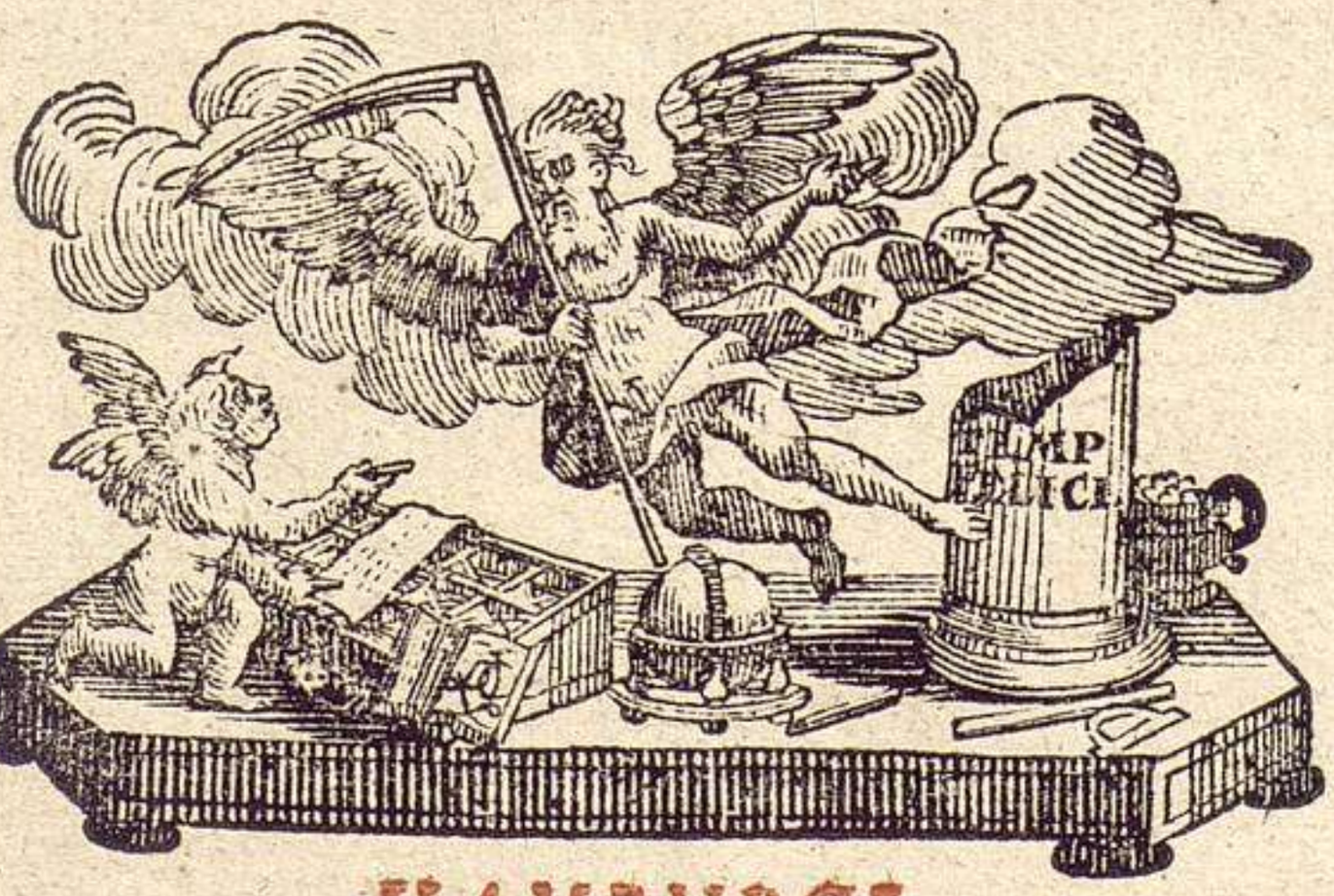

HAMBURGI,

SUMTU VIDUÆ FELGINERIÆ, M DCC XXVIII.

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

MAXIME REVERENDO ATQUE
ERUDITISSIMO
VIRO,
NICOLAO STAPHORST,
PASTORI AD S. JOANNIS ÆDEM
MERITISSIMO

S. D.
JO ALBERTUS FABRICIUS.

Verebar merito ne præfanda mihi eſſet venia pluribus verbis, quod non potuerim mihi imperare, quin tenuis munuſculi loco Tibi, VIR VENERANDE, præſens volumen conſecrarem: tamen ſatis mihi conſtabat & placere Tibi argumentum, atque inprimis oblectari Te bonorum notitia ſcriptorum, ſicut omni ſolidiore doctrina; nec minus probari Tibi pro Tua in me benevolentia me-

2011 Ministerio de Cultura

diocre ſtudium quod in Græcis auctoribus recenſendis hac in Bibliotheca poſui.

Cum itaque in votis meis hoc fuerit jam dudum, ut publico aliquo documento demonſtrarem meam in Te obſervantiam, atque monumentum, tranſiturum fortaſſe etiam ad poſteros, ſtatuerem amicitiæ, quam per annos amplius triginta coluimus invicem mutuo nec interrupto affectu: ſpero & confido etiam illud eodem animo à Te exceptum iri, quo à me Tibi cum maxime offertur ac dedicatur, ſereno candidoque.

Accipe igitur illud a me pignus & hunc prædem amoris, & favori me Tuo commendatum porro habe, impleque ſpes noſtras & vota nuncupata toties coram, ut quemadmodum mihi nunc Divino beneficio licuit Bibliothecæ meæ Græcæ colophonem imponere, ita etiam à ſalvo Te ac ſoſpite habeat Patria abſolutam & ad noſtra usque deductam tempora integram Hiſtoriam Eccleſiaſticam Hambur-

2011 Ministerio de Cultura

burgenſem: cujus qui adhuc reſtant eden-
di tomi complures, quorum materiam
ſollerti felicitate atque incredibili ſtudio
Tuo collectam & parte magna jam elabo-
ratam apud Te ſæpenumero vidi, tanto
magis flagitant & exſpectant omnes rerum
Patriæ haud incurioſi, quo magis fidem,
induſtriam ac ſagacitatem tuam non noſtris
ſolum ſed exteris quoque probaſti vulga-
to præclaro primorum voluminum ter-
nione, quo hiſtoria Eccleſiæ hujus urbis,
& vicinarum ſeptentrionalium quoque
non modo ab ipſis originibus ſuis & Caroli
M. ætate exponitur illuſtraturque egregie
ad annum usque CHRISTI milleſimum ac
quadringenteſimum, verum etiam quam
plurima alia ex ineditis panduntur monu-
mentis, quæ lectores fugiebant, & quæ
tamen cognoſcere utile ducimus & ju-
cundum.

Ita DEUS Opt. Max. firmet Tibi va-
letudinem, & ita addat, ut majorum tuo-
rum deceſſorumque velut hereditario ju-

2011 Ministerio de Cultura

re mactus longævitate, & illud quod dixi Historiæ corpus, & cætera feliciter perficere possis atque perpolire, quæ affecta habes in scriniis, diplomatum usque quaque sparsorum cœptam digeri chronologico ordine notitiam, compendia scripturæ sive abbreviaturas Latinas ex Codicibus MStis collectas & litterarum ordine expositas, stemmata gentium Hamburgensium insigniorum à ducentis amplius repetita annis, & in præsens tempus per cognationes & affinitates accurate descripta, aliaque digna studio tuo, digna studiosorum exspectatione. Inprimis servet Te, precor, Vitæ arbiter nostræ & Dux, ut & sacrum quod geris munus diu ornare magno cum fructu, & ex benedicta sobole atque lætis Amandi Tui incrementis amplam per multos annos & constantem gaudii materiam capere Tibi liceat. Hamb. VII. Id. April. Anni Christiani ↀↃ Ↄ CC XXVIII.

AD

2011 Ministerio de Cultura

AD LECTOREM.

Me quoque juvat, velut perfunctum longo labore, ad finem hujus operis pervenisse. Nam licet varietas miræ & plerorumque præstantia atque utilitas scriptorum Græcorum, vix permittit evolventi illa, aut recensenti tædium ingens obrepere: Tamen vel ipsum annorum XXV. spatium, quanta pars vitæ humanæ, quod inter hanc Bibliothecam adornandam elapsum mihi esse sentio, satietatem quandam afferre possit etiam ei, cujus animus inquies studio & labore pascitur. Sed longe magis reverendum mihi videtur tuum, lector benevole, fastidium, atque fatigatio tua fugienda. Igitur ad finem quem mihi proposui accessisse aliquando, & colophonem me jam imponere posse voluminoso operi gaudeo, neque ullas magnas satis gratias perhibere posse me profiteor Optimo Numini, qui per totum illud tempus vitam mihi ac valetudinem viresque, rebus publice ac privatim quietis ac prosperis suppeditavit benignissime. Verum Tibi quoque, humane & erudite Lector, non levi me vinculo sentio teneri obstrictum, quod studium meum qualecunque non es aspernatus, sed benevole excipiendo ita aluisti, ut licet conscio tenuitatis meæ, tamen animum ad continuandam industriam non excusseris aut deminueris, sed addideris accenderisque.

Constitueram totum opus retractando omissa à me vel perperam posita annotare: Sed copia obstitit, atque singulari hoc supplementorum Volumini reservare coëgit. Quod dum differo, dum dies diem docet, etiam melius perfectiusque spero daturum me esse, simulque tecum communicaturum quæ monuerunt amici, ex quibus honoris causa nomino egregium Virum JOANNEM GRAMMIUM, ex cujus humanissimis eruditissimique litteris & observationibus multa didici, quæ jucundum erit proferre, & quæ me antea fugiebant.

Interim dum præsens Volumen excuditur, allata ad nos sunt XENOPHONTIS junioris, Patria Ephesii Ephesiaca, *sive de Abrocomi & Anthiæ amoribus libri quinque, de quibus, tanquam ineditis, brevem mentionem feceram Vol. VI. p. 823. (807.) Hunc altero antiquiore Xenophonte Atheniensi non insuaviorem dixerat Politianus, locum ex libro primo Latine à se redditum referens cap. 51. Miscellaneorùm. Et est sane suavis lectu ac delectabilis hic scriptor, dictio pura, elegans, candida, facilis: Narratio pressa, aperta, mirabilis, amœna. Neque eum si legisset, velut in exemplum λόγου σαπροῦ citaturus fuisset magnus Grotius ad Ephes. IV. 29. λόγος*

2011 Ministerio de Cultura

γος σαπρὸς, ſermo putridus, id eſt obſcœnus, qualia multa, credo, haberemus, ſi exiſterent Epheſiaca Xenophontis. *Certe multa obſcœna in Xenophonte hoc neutiquam offendas, qui quando ſcripſerit diſtincte nec verbulo prodit, perinde ut nec Suidas, in cujus Codicibus libri decem* Ἐφεσιακῶν *numerantur, ſive librarii errore ſive Suidæ, nam quinque tantum libri ſunt, & abſolutum eſt narrationis filum. Scripſiſſe ante Heliodorum facile mihi perſuaſerim. Ut eum in lucem protraheret, memini ante aliquot annos operam dediſſe illuſtrem virum Gisbertum Cuperum, ſicut ex ejus litteris ad me datis didici. Idem in Epiſtola* a) *ad V. C. Zachariam Gœtzium, Rectorem Oſnabrugenſem data* 16. *Maj.* 1710. Significo me id agere per amicos, quos Romæ habeo ampliſſimæ & reverendiſſimæ dignitatis, ut Xenophontis Epheſiaca typis deſcribantur, quæ in Bibliotheca quadam Florentiæ ſervari certior factus ſum: ſpero me tam felicem fore ut illa impetrem. *Bibliotheca illa eſt Monachorum Caſſinenſium in monaſterio S. Virginis in quo Epheſiaca illa exſtare notaverat Celeberr. Montfauconus itineris Italici p.* 365. *Ex illa Codicem Græcum nactus vir conſpicuus doctrina & ingenio, atque Florentiæ ſuæ decus ingens & lumen* Antonius Maria Salvinus, *qui tot alios ſcriptores Græcos eleganti veſte Florentina induit, & eadem lingua CHARITONIS Aphrodiſienſis octo libros de amoribus Chæreæ & Callirhoës proxime* b) *eſt daturus, etiam Xenophontis Epheſiaca* Italice *in lucem protraxit primus*, degli amori d' Abrocomo & d' Anthia, *Florentiæ* 1723. 12. *nondum anno interjecto recuſa curante Petro Antonio Rolli*, c) *Londini* 1723. 12. *Latinam quoque laudati Salvini verſionem* d) *& Græca ab eodem recenſita exſpectare jubebamur: Sed interim Xenophon emendate ac nitidis typis* Græce *excuſus prodiit Londini, ſubjuncta ad calcem voluminis perſpicua Latina verſione præclari viri* Antonii Cocchii, *Florentini*, 1726. 4. e) *cum qua Græcis ſtatim ad latus poſita recudendum brevi accepi in Belgio typis Leidenſibus: Sed &* Anglicanam N. Roockii *interpretationem* f) *typis exſcriptam eodem Anno* 1726. *Argumentum totius narrationis lingua Gallica exhibuit ſollers Pariſienſium eruditorum in diario nupero* g) *induſtria, addidit-*

a) In Epiſtolis de re numiſmatica ad Zach. Goetzium, editis Witeb. 1716. 8. p. 20.
b) Giornale de' letterati d' Italia T. XXXVI. p. 331.
c) Id. p. 331. d) Ibid.
e) Bibl. ancienne & moderne T. XXVI. p. 435. Journal des Sav. A. 1726. Dec. p. 550. A. 1728. Fevr. p. 154. Act. Er. 1727. p. 191.
f) Journal des Sav. 1727. Juin p. 280. g) Id. 1728. Fevr. p. 158. 173. edit. Amſt.

2011 Ministerio de Cultura

ditque cenſuram ac judicium, doctrina & ingenio ipſorum digniſſimum.

Quæ in hoc poſtremo jam Volumine Tibi à me exhibentur, Capite XI. ſunt 1.) *Index ſcriptorum magnam partem adhuc ineditorum, quæ in decem συμμίκτων voluminibus publici juris facere voluit* Leo Allatius. *Hunc rarius obviam, mecum communicavit laudatus vir eruditiſſimus, Jo. Grammius. Quæ poſt Allatium autem interjecto tempore ab aliis ſunt viris doctis in lucem protracta, illa a me in adjunctis notulis demonſtrata ſunt.*

2.) Conſtantini Laſcaris *de ſcriptoribus Græcis Calabris p. 22. & Siculis p. 27. Geſta SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, Græce cum ejusdem Laſcaris interpretatione. p. 36. Hæc tria depromſi ex ſplendido theſauro Antiquitatum Siciliæ, quem dives Belgarum ſollertia nobis nuper aperuit.*

3.) *Antiochenorum Epiſcoporum & Patriarcharum Notitia ordine Chronologico p. 38. & alphabetico, p. 47. excerpta ex ampla atque erudita diatriba Petri Boſchii, S. I. quæ in magno Actor. Sanctorum Opere Tome IV. Julii occurrit.*

4.) *SIMEONIS Theſſalonicenſis Archiepiſcopi Opus Eccleſiaſticum contra hæreſes & de ſacra liturgia, accuratius deſcriptum, & ſingulorum capitum argumenta, Græce & Latine p. 49.*

5.) *Index ſcriptorum laudatorum in ſpeculo Naturali Vincentii Bellovacenſis. p. 507.*

Capite XII. de ſcriptis Græcis pſeudonymis ac ſuppoſitis p. 125. Officia Critices. p. 126. vetus cacoëthes ſcripta aliena magnis nominibus ſupponendi p. 127. cauſæ p. 131. Criteria dijudicandi genuina à ſpuriis ac ſuppoſititiis. p. 133. Elenchus ſcriptorum de arte Critica p. 134.

GEMISTI PLETHONIS Zoroaſtreorum & Platonicorum dogmatum compendium, Græce & Latine p. 137.

De Orofonte *Chronico ſcriptore commentitio p. 145.*

Pſeudo Calliſthenis *de Vita Alexandri Magni exordium, Græce p. 148.*

Index Capitum Codicis pſeudepigraphi Scriptorum Veteris Teſtamenti, cum nonnullis ſupplementis p. 150.

PSALMUS centeſimus quinquageſimus primus cum veteri verſione & notis p. 160.

2011 Ministerio de Cultura

Fragmenta BEROSI *Chaldæi ex ſcriptis ejus genuinis p.* 175.
De pſeudo Beroſo & aliis ſcriptis à Joanne Annio *editis p.* 211.
Academiæ Regiæ Hiſtoricæ Ulyſſiponenſis nobile decretum, quo Academici Annianorum & aliorum ſuppoſitorum ſcriptorum auctoritate uti prohibentur, ex Actis illius Academiæ, Luſitanice & Latine. p. 219.
Epiſtolæ venditatæ ſub nomine Diodori Siculi, *interprete V. C. Abrahami Preigero, ex laudato theſauro ſcriptorum & Antiquitatum Siciliæ p.* 229.
Supplementa quædam ad Codicem Apocryphum Novi Teſtamenti. p. 270. *Epiſtola S. PAULO Apoſtolo tributa ad Corinthios, & Corinthio- ad Paulum, ex Armenico Latine verſæ a viro eruditiſſ. M. V. la Croſe p.* 272.
Elenchus ſcriptorum de Epiſtola quam S. MARIA ad Meſſanenſes ſcripſiſſe traditur. p. 276.

Volumen clauditur indice generali *ſcriptorum per univerſum opus tractatorum, in quo concinnando fateor me labore ingenti ſed utili & neceſſario ſublevavit amicus & collega meus honoratiſſimus conjunctiſſimusque* JO. CHRISTIANUS WOLFIUS, *Phyſices ac Poëſeos in Gymnaſio hujus Urbis Profeſſor, meritiſſimus de ſtudioſa juventute, nec minus præclara & magna pro ingenii & doctrinæ opibus ſpondens Orbi eruditio, ſi quæ per fauſta Venerundi eruditiſſimique Fratris incedens veſtigia jampridam magno ſtudio parat ac molitur, ea in lucem feliciter quod ſpero optoque abſoluta identidem protulerit. Ei pro inſigni hocce quod mihi præſtitit beneficio, & longa ac difficili opera quam pro ſua in me benevolentia inſumſit ſponte, & tædium illud omne mea cauſa devoravit, gratias dignas quibus verbis agam non reperio, cupio tamen confidoque eſſe perſuaſum memori hoc eum tribuiſſe, gratamque illius æſtimationem animo meo nullo tempore elapſuram. Cæterum uno omnia indice comprehendi ſatius eſſe duxi, quam diverſi generis & diverſorum ſacrorum vel etiam idiomatam ſcriptores ſub diverſis indicibus inquirendos offerre, quia nolui committere ſcilicet, ut evolvere aliquid gestientibus etiam indice novo ad indices opus eſſet. Vale*

BIBLI-

2011 Ministerio de Cultura

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ
VOLUMEN DECIMUM QUARTUM ULTIMUMQUE.

LIBRI VI.
PARS QUARTA.

CAPUT XI.
Paralipomena quædam ad ſuperiores libros complectens.

I. Leonis Allatii συμμίκτων ſive opuſculorum Græcorum & Latinorum Vetuſtiorum ac Recentiorum libri X. Indiculus editus Romæ apud Succeſſorem Maſcardi A. 1668. 4.

Illuſtriſſimo Domino D. ANFRANO MATTHIÆ FRANSONO, *Domino ſuo Colendiſſ. S.*

VIDE, quam improbus ſim, quamque audax. Furtum facto; nec communis ideo; nec Spartanæ legis pœnas reformido, quarum altera in facientes clemmata, altera in minus provide celitantes animadvertunt. Quidnam eſt? Proferam. Cum diebus pro-

ximè

2011 Ministerio de Cultura

xime elapſis apud Leonem Allatium, quocum mihi hoſpitalis teſſera eſt, uti ſoleo, diverſarer; inobſervatus Diatribam intravi. En fatum! Abacus illic erat, libris confarcinatim poſitis (in eo enim locupletisſimus, & celeberrimus hujus ſæculi Scriptor ſuas perficit lucubrationes) ad ſatietatem onuſtus. Accedo: & quorundam ejus operum, quæ nondum excuſa ſunt, indicem aſpicio; nec aſpicio modo, verum etiam, Catulliano Aſinio dextrior, aſpectum ſurripio. Mox, diſcedendi opportunitatem nactus, hilaris, ac feſtinabundus è ſcalis delabor potius, quam deſcendo. Theſaurum a me ſubductum crederes: & quid ni? Theſaurus eſt, & quocunque Regio ditior, atque optabilior: Hinc, ſed vide rurſus, quam probus ſim, quamque prodigus: ne ſolus invento, aut, ſi mavis, ſublato fruerer, publici juris facere illico decrevi. Et quia plurimum tibi debeo, tibi talium divitiarum avido, tranſmitto. Queretur Allatius, Nil moror; & ſi repetundarum me poſtulaverit, libentiſſime reſtituam, & ejus compendio. Nam quæ exarata manu erant, typis edita, & tuo nomine decorata recipiet. Sed interim caueat, ne ſcrinia, quæ ſimilibus gazis crepant, evacuem, compilem. O quantum de Orbe literario bene meriturum me crederem, ſi rapinas haſce continuarem! Nec deſpero: eoque alacrius hoc, ſi qua potero, aggrediar, quo doctos, illuſtresque homines; & te potisſimum doctrinæ, & generis nobilitate conſpicuum, ſuffuranti, ſed non plagiario, patrocinaturos confido. Vale mi Anfrane, & qua ſoles, ſenio inter adverſa confectum, animi benignitate, eum amplexari ne deſinas; qui jamdiu eſt, eritque dum vivet,

Dom. Tuæ Illuſtr.

obſerv.

Andreas Peſchiullius.

Romæ Kal. April. 1668.

LEO-

2011 Ministerio de Cultura

LEONIS ALLATII ΣΥΜΜΙΚΤΩΝ,

sive

Opusculorum Græcorum, & Latinorum Vetustiorum, ac Recentiorum,

(*Adhuc ineditis præfixus Asteriscus.*)

LIBER PRIMUS.

In quo continentur:

1. JOANNES *Phocas* de locis Antiochiam inter, & Hierosolymam, nec non Syriæ, Phœniciæ, & Palæstinæ. Græce & Latine.
2. *Epiphanii* Hagiopolitæ Syria, & Urbs Sancta. Gr. L.
3. *Perdiccæ* Ephesii Hierosolyma Gr. L.
4. Anonymus de locis Hierosolymitanis Gr. L.
5. Eugesippus de distantiis locorum Terræ Sanctæ.
6. Villebrandi ab Oldenberg Itinerarium.
7. Leo Allatius de Solea Veteris Ecclesiæ.
8. Idem pro Græcorum Communione sub specie unica.
9. Idem de Liturgia S. Jacobi.
10. Idem de Lignis S. Crucis.
11. Rituale Vetus Cophtitarum Latine redditum ab Athanasio Kircherio.
12. Conradi Marpurgici S. Elisabeth Vidua Thuringiæ Lantgrauia.
13. Gabriel Sionita de Ritibus nonnullis Maronitarum.

LIBER SECUNDUS.

14. *Constantini* Porphyrogennetæ Basilius Macedo, Gr. L.
15. *Joannis Cameniatæ* Excidium Urbis Thessalonicæ Gr. L.
16. *Joannis Anagnostæ* de Urbis ejusdem excidio postremo Gr. Lat.
17. Ejusdem de eodem excidio Monodia Gr. L.
18. Melchior Inchoferus de Eunuchismo.
19. Leo Allatius de commentitia Papissa.
20. Lucas Holstenius de Abassinorum Communione sub unica specie.
21. Idem de Sabbathio flumine.
22. Anonymus de eodem flumine.
23. Catalogus Operum S. Joannis Damasceni, Joanni Auberto suppeditatorum ab Leone Allatio.

2011 Ministerio de Cultura

Hi duo priores Symmictorum Libri a) *editi sunt Coloniæ Agrippinæ apud Jodocum Kalcovium* 1653. 8. *Nunc eduntur auctiores & correctiores.*

LIBER TERTIUS.

24. *Agathemeri* Orthonis filii Geographica hypotypoſis. b) P. Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, ἀκροατὴς Θάλεω πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην. Leone Allatio interprete.

25. Monumentum Adulitanum c) *Ptolemæi* Evergetæ. P. Βασιλεὺς μέγας Πτολεμαῖος καὶ βασιλέως Πτολεμαίου. cum Interpretatione, & Notis Allatii.

26. * *Nicephori Blemmidæ* d) Geographia Compendiaria. P. Βουλόμενος δὲ ὡς ἐν συντόμῳ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζωγραφῆσαι. Allatio interprete.

27. * Ejusd. alia de terra hiſtoria compendioſa. P. Ἡ γῆ τὴν μέσην τοῦ παντὸς ἔλαχε χώραν. Eodem interprete.

28. * Anonymi Geographica hypotypoſis. P. Ἡ τῆς ὅλης γῆς περίμετρος σταδίων κέ μυριάδων καὶ β, ὡς δεδώκασι. Allatio interprete.

29. * *Georgii Gemiſti*, e) in Strabonis Geographica. P. Ὅτε τὴν θάλατταν τὴν Κασπίαν ὀρθῶς οἴεται Στράβων. Allatio Interprete.

30. * Ejusd. de Figura terræ habitatæ. P. Τὸ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχῆμα. Allatio interprete.

31. * Ejusd. Chorographia Theſſaliæ Græcolatina. P. Ἡ χώρα πλὴν ὅσον ποταμόκλυστος ἐστίν. Eodem interprete.

32. Ano-

a) Hæc duo συμμίκτων Allatianorum volumina vulgata a Bartholdo Nihuſio, recenſui Volum. VI. hujus Bibl. p. 407. ſq (689.) Quæ autem hoc loco promittitur editio auctior & correctior, nunquam lucem vidit, quod ſciam.

b) *Agathemerem* ab eo tempore juris publici fecit *Samuel Tennulius*, ut dixi lib. IV. c. 2. §. 10. Latine verterat etiam *Petrus Morellus*, cujus pars verſionis manu exarata Lugduni Batavorum occurrit inter Libros Iſaaci Voſſii.

c) Hoc monumentum *Aduliticum* Græce & Latine primus ex Coſma Indopleuſte ediderat Allatius Rom. 1631. 4. recuſum Lugd. Bat. 1674. 8. Exſtat etiam in Jacobi Sponii Miſcellaneis p. 358. addita Allatii verſione. Cum celeberr. Montfauconi interpretatione idem dedi lib. 3. c. 34.

d) *Nicephori* hujus *Blemmidæ* paraphraſin periegeſeos Dionyſianæ indignam editione habuit V. C. Jo. Hudſonus, ut dixi Vol. XIII. p. 813. Ejus Geographia συνοπτικὴ citatur à Salmaſio p. 276. ſeq. Epiſt exſtat etiam MS. in Coisliniana Bibl. teſte laudato Montfaucono p. 598. & in Taurinenſi, ut didici ex illuſtris Scipionis Maffei Epiſtola ad Apoſtolum Zenum T. VI. Diarii eruditorum Italiæ p. 478. De Blemmida hoc dixi Volum. VI. p. 341. ſq.

e) De hiſce ineditis Gemiſti ſcriptis Volum. X. p. 745.

2011 Ministerio de Cultura

32. * Anonymi de Iſtro Fluvio. Gr. L. P. Ὅτι ὁ Ἴſρ@ ὁ ποταμὸς ὁ λεγόμεν@ Φαισών. Eodem interprete.
33. *Philonis* Byzantii f) de Septem Orbis Miraculis. Gr. L. Allatio Interpr. P. Τῶν ἑπτὰ θεαμάτων ἕκασον φήμη μὲν γινώσκεται πᾶσιν.
34. * Anonymi de iisdem g) cum Notis Græce, & Latine. P. Ξένον θέαμα τῶν πάλαι πυραμίδων. Allatio interprete.
35. *Nili Doxapatrii* h) de Thronis Patriarchalibus ad Regem Rogerium. Gr. L. Παγευγενέσατε ἀυθέντα μυ σὲι ἧς μοι ἔγραψας ὑποθέσεως. Eodem interprete.
36. * Ordo Epiſcoporum, & Metropolitarum ſub Patriarchis Antiocheno, & Hieroſolymitano Gr. L. P. Ὁ καθολικὸς Ῥωμαγύρεως, ἤτοι Περσίας. Allatio interprete.
37. * Romanæ ædificationes curatæ à Lælio Biſcia ex Clerico Camerali Sacræ Romanæ Eccleſiæ *Cardinali*, ab Allatio conſcriptæ Latine.
38. De Conſtantinopoli Vaticinia i) varia carmina.
39. * *Danielis* k) Monachi Vaticinia varia de Conſtantinopoli, & aliis.
40. * Theophili Romani l) Vaticinium in Græcam Linguam verſum à *Joanne Rizeno.*

f) Hic *Philonis* liber ab Allatio ex MS. Vaticano cum verſione & notis editus Romæ 1640. 8. ſæpe deinde prodiit ut dixi lib. 3. c. 24. §. 4. p. 590. Auctor fortaſſe *Philo Heracleotes* de quo lib. 1. c. 22. §. 4. Allatium in Philonis verſione non raro a ſenſu ſcriptoris aberrare notat & uno alteroque exemplo demonſtrat V. C. Jo. Henricus Majus filius, libro ſecundo Obſervationum ſacrarum p. 14. ſq. Etiam *Dionyſius Salvagnius Boëſſius* qui eundem librum cum verſione ſua ex eodem Vaticano Codice vulgavit in ſuis Miſcellaneis Lugd. 1661. 8. quædam rectius legit ut in limine ſtatim, καὶ τοῖς Ἡλείοις τ' Ἑλλάδ@ ἐπιδημῆσαι, pro καὶ τοῖς καλοῖς.

g) Ex hoc incerto MS. de ſpectaculis quædam affert Allatius ad Philonem, p. 22. 37. Sicut ex Niceta de ſeptem Orbis θεάμασι locum Græce ê MS. Bibl. Auguſtanæ vulgavit Hœſchelius ad calcem Philonis de Septenario p. 42. 43. Ex Anonymi Scholiis Græcis in Carmina de Septem Orbis ſpectaculis Allatius diatriba de Nilis p. 7.

h) Hoc *Nili* ſcriptum editum ab Allatio lib. 1. de conſenſu utriusque Eccleſiæ c. 24. à Stephano le Moyne in Variis ſacris T. 1. p. 211 -- 267. & Eman. Scheſtrateno appendice ad T. 2. antiquitatis Eccleſ. illuſtratæ. Rom. 1697. fol. Vide quæ notavi ad Allatium de Nilis p. 53. Tomo V. hujus Bibl.

i) De Vaticiniis hiſce dictum Volum VI. hujus Bibl. p. 364. ſq. Nonnulla habes etiam Græce ac Latine apud V. C. Anſelmum Bandurium libro ſeptimo antiquitatum CPol.

k) De Danielis ὁράσεσι ſive ὀπτασίαις in quibus ſcriptum quot annos Imperator quisque CPoli eſſet victurus, vide ſi placet quæ è Luitprando & aliis notavi in Codice pſeudepigrapho Veteris Teſt. p. 1136.

l) Theophili presbyteri & clerici Romani. Vide Lambecium lib. V. p. 15. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

41.* Maffæi Vegii m) Laudenſis de rebus antiquis memorabilibus Baſilicæ Divi Petri Romæ. P. *Magnam cepi ſemper animi recreationem.*

42.* *Joannis Canabutii* n) de Inſula Samothracia, & Diis Troicis Gr. L. ad Æni, & Samothraciæ Principem. P. τῆς δελικῆς ταύτης καὶ πολυπρᾶς ἀναφορᾶς πρὸς τὴν αὐθεντίαν σήν. Allatio interprete.

43.* Leonis Allatii Imago Ilii, Græce. P. ἰλίε κρήδεμνα ταῦτα ὦ παῖ.

44.* *Leonardi Aretini* o) de Repub. Florentinorum Gr. L. P. Ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖς εἰδέναι τὴν πολιτείαν τ ἡμετέρας πόλεως, ὁποῖα τίς ἐςιν. Allatio interprete.

45. *Joannis Antiocheni* p) Archæologia, in qua multa fabuloſe exponuntur. Gr. L. Allatio Interprete.

46.* Ex *Joanne Philadelphienſi* q) excerpta. Gr. L. P. ὀρθῶς ἄρα οἱ τὰ μυθικὰ τὸν Κρόνον τὸς ἑαυτῦ παῖδας. Allatio Interprete.

LIBER QVARTUS.

47. *Oppiani* Ixeutica, r) proſa oratione expreſſa Gr. L. P. Οἱ ἀετοὶ πλεῖςον ὑπερτερῶσιν τῶν ὀρνέων. Interprete Allatio.

49. *Bry-*

m) Defuncti A. C. 1458.

n) Ἰωάννε Καναβάτζε τ Μαγίςρε πρὸς τὸν αὐθέντην Αἴνε καὶ Ζαμοθράκης. Hoc ſcriptum memorans Petrus Morinus p. 406. Epiſt. *ibi*, inquit, *maxime placuit, ubi refellit Dionyſii Halicarnaſſei errorem ex illis Helleniſmi tenebris ortum quas Lux Evangelica diſcuſſit.*

o) Licet ſæpius lucem viderint Leonhardi Aretini libri XII. hiſtoriæ Florentinæ ſcripti latina lingua & in Italicam quoque verſi a Donato Acciajolo, tamen hoc ejusdem Aretini opuſculum Græce compoſitum cui titulus: πολιτεία Φλωρεντίνων, adhuc latet in Bibliotheeis, ut Regia Pariſ. Bavarica & Upſalienſi, ut Bibliothecas Italiæ & Angliæ jam non memorem.

p) *Joannis Malalæ*, quem habemus editum cum notis Edmundi Chilmeadi, Oxon. 1691. 8. vide Volum. VI. p. 138. & de altero Joanne Antiocheno p. 492.

q) De hoc *Joanne Lydo* dixi Volum. III. p. 512. ſq. Vide præterea Salmaſium ad Simplicium p. 255. Cangii Gloſſarium Latinum voce *ſilentium*, & Jo. Boivini notas ad Nicephr. Gregoram p. 786. Raphael Fabrettus ad columnam Trajanam p. 153. teſtatur Johannem Philadelphienſem (eadem ni fallor quæ Allatius edere voluit excerpta) Latio donatum ab eruditiſſimo amico *Joſepho de Juliis*, & jamjam è MS. apud ipſum, mutilo quamvis, publicam lucem inſpecturum. Sed hoc cum Fabrettus ſcripſerit jam A. 1683. Lydus necdum lucem vidit.

r) Proſariæ hujus Ixeuticon paraphraſeos auctor *Eutecnius* Sophiſta, quam Græce & Latine edidit V. C. *Eraſmus Vindingius*. Hafniæ 1702. 8. Vide lib. 4. hujus Bibl. c. 20. §. 4. Quibusdam illius editionis exemplis præfixus Annus 1715.

2011 Ministerio de Cultura

48.* *Bryſonis* Philoſophi de extremis diebus Carmen Jambicum Græce. P. Ἀρχὴ κακῶν γε πᾶσ δραμεῖται τῇ χθονί.

49.* *Theodoſii* Diaconi de excidio Cretenſi ad Imperatorem Romanum s) Gr. L. P. Ῥώμη παλαιὰ μὴ φθόνει τὸν δεσπότην. Allatio Interprete.

50.* Leodriſii Cribelli de Expeditione Pii Pontif. adverſus Turcas. P. *Perſvaſus ſum multis, ut cœptam adverſus impios Chriſtianæ Religionis hoſtes.*

51.* Bartholomæi Gryphii de Expeditione Claſſis Turcicæ, & Melitæ obſidione. P. *Tantus ſemper fuit honos hiſtoriæ, Illuſtriſſime Princeps.*

52.* Nicolai Fulginatis de expugnatione Conſtantinopolitana. P. *Gothos evertiſſe Romam, & inſæviſſe adverſus cives.*

53.* Beſſarionis Cardinalis Epiſtola ad Venetos de Expugnatione Conſtantinopolitana. P. *Diſtuli ante hanc infelicem, & calamitoſam.*

54.* Lauri Quirini Epiſtola de Expugnatione Conſtantinopolis ad Nicolaum V. P. *Quanquam ingenium meum par materiæ non ſit.*

55.* Georgii Merulæ Alexandrini Bellum Scodrenſe ad Jacobum Merulam, & Franciſcum Gambarinum. P. *Exiſtimo vos in magna expectatione eorum eſſe.*

56.* Petri Acciaioli deſcriptio pugnæ Ariminenſis. P. *Difficile admodum in primis videtur ſententia ſapientiſſimorum hominum, &c.*

57.* Blaſii Liſcii Vollaterrani de direptione ſuæ Patriæ ad Federicum Comitem Montis Feretri. P. *Magno & excelſo ingenio Viri.*

58.* Chronicon ſecundum traditionem Septuaginta Interpretum, & aliorum Expoſitorum Gr. L. P. Ἀδὰμ πρῶτος ἄνθρωπος γενόμενος. Allatio Interprete.

LIBER QVINTUS.

59.* Anonymi Compendioſa traditio Artis Rhetoricæ Gr. L. P. Οἱ τὴν ῥητορικῆς τέχνης ἐξηγηταὶ πρίν. Allatio Interprete.

60. Anonymi Prolegomena t) in Artem Rhetoricam. Gr. L. P. Τὰ προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς τέχνης εἰς δέκα κεφάλαια διαιροῦνται. Allatio Interprete.

62. Ano-

s) Nicephorum Phocam A. C. 962.

t) Parum diverſa hæc ab illis quæ cum verſione eruditiſſ. Montfauconi dedi Volum. IX. p. 586.

2011 Ministerio de Cultura

61.* Anonymi in Rhetoricam Prolegomena Gr. L. P. Οἱ τὴν ἡμετέραν τέχνην διακοσμήσαντες ῥήτορες.

62.* *Tryphonis* Sophistæ Prolegomena in Artem Rhetoricam Gr. L. P. Ἐπειδὴ τέτταρές εἰσιν αἱ ἀναλάτω ζητήσεις. φημὶ δὴ τὸ εἴ ἐστιν. Allatio Interprete.

63.* *Joannis Doxapatrii* Prolegomena in Artem Rhetoricam. P. πᾶσα ζήτησις εἰς ταῦτα καὶ μένα. Ex Cod. Vat. mſ. Gr. 106. p. 1.

64.* *Joannis Itali* methodus Rhetoricæ per Synopſim expoſita. P. Ἡ ῥητορικὴ μέθοδός ἐστιν ἐξ ἐνδόξων. Ex Vat. Cod. mſ. Gr. 316. pag. 141.

65.* *Maximi Planudis* Prolegomena in Artem Rhetoricam. P. Τὴν ῥητορικὴν διαφόρως τινὲς ὁρίζονται. Ex Cod. mſ. Vat. Gr. 1466. pag. 1.

66.* Expoſitionum in Artem Rhetoricam, cum a Chriſtianis tum ab Ethnicis traditarum. Gr. L. P. περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκθέσεως τῶν κζ μέρους ὀφειλόντων ἐν τῷ παρόντι θεωρηθῆναι πονήματι. Allatio Interprete.

67.* *Matthæi Camariotæ* Compendium u) in Rhetoricas Exercitationes Gr. L. P. Ὅρος προγυμνάσματος. Προγύμνασμά ἐστι, Allatio Interprete.

68. *Longini* Philoſophi Prolegomena w) in Ephæſtionis Enchiridion Gr. L. P. Ἀλλ' εἴπε νέα τῶν μέτρων θεωρία. Allatio Interprete.

69.* *Troili* Sophiſtæ in Artem Rhetoricam Hermogenis Gr. L. P. Ἐπειδὴ σὺν Θεῷ τῆς ῥητορικῆς ἀρχόμεθα τέχνης. Interprete Allatio.

70. Anonymi Rhetorica Problemata x) εἰς τὰς στάσεις Gr. L. P. Νόμος ἐκέλευε, τὴν ὀρφανὴν, μήτε τὸν ἐπίτροπον αὐτῆς. Allatio Interprete.

71.* *Georgii Pachymeræ* de Probationibus Gr. L. P. Πᾶν κεφάλαιον κατασκευάζεται. Allatio Interprete.

72.* *Romani* Sophiſtæ περὶ ἀνειμένης κανόνες Gr. L. P. Οὐκ ἀγνοῶ μὲν ὡς πολυμερὲς καὶ πολύεργον εἶναι δόξω. Allatio Interprete.

73. *Les-*

u) Hoc Compendium quod MS. etiam exſtat in Bibl. Bodlejana, longe diverſum eſt a Compendio Rhetorices, quod ſub *Matthæi Camariotæ* nomine edidit David Hœſchelius, incipitque: ῥητορικῆς λόγος τρία κατέστησεν εἴδη, & ab altero quod MS. in Bibl. Vindobonenſi memorat Lambecius Lib. V. p. 182. cujus eſt initium: ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνική.

w) Edidit Græce & Latine eruditiſſ. vir & cum magna haramce litteram jactura anno ſuperiore 1726. denatus *Joannes Boivinus*, in operibus Nicolai Boilavii Deſpræi, Pariſ. 1712. 4. p. 737.

x) Hæc problemata Græce ex MS. vulgaverat *Joannes Huswedelius* ὁ μακαρίτης cum Latina verſione, Hamburg 1612. 8.

2011 Ministerio de Cultura

73.* *Lesbonactis* sive *Libonactis* Ethnicodialecti. Gr. P. Σχῆμά ἐστι λόγου ὅλοκλη τῶν ἓξ λόγου μερῶν καθά τινα διάλεκτον.

74.* Synopsis figurarum, quarum Hermogenes meminit in libris de inventione, & de Ideis: Gr. L. P. Στρογγύλον σχῆμα ἐστὶ τόδε. Allatio Interprete.

75. *Tiberii* Sophistæ de Figuris apud Demosthenem xx) Gr. L. P. Μέλλοντι τὴν τῶν σχημάτων θεωρίαν τὴν παρὰ Δημοσθένει καταυοεῖν. Allatio Interprete.

76.* *Herodiani* de Figuris. Gr. L. P. Σχῆμα ἐστὶν ἐξάλλαξις φράσεως ἀπὸ ἓξ καθαλλήλου ἐπὶ τὸ κρεῖττον, cum Interpretatione & Notis Allatii.

77. *Georgii Chœroboſci* de Tragicis Rhetoricis y) Gr. L. P. Πάσης παλαιᾶς, καὶ νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν. Interprete Allatio.

78.* *Michaëlis Apoſtolii* Byzantii de Figuris Poëticis Gr. L. P. Φράσις ἐστὶ λόγου ἐγκαλάσκευου, ἢ λόγου. Allatio Interprete.

79.* Leonis Allatii de Sophocle, & Euripide judicium, & amborum comparatio.

80.* *Michaelis Pſelli*, quæ ſit Hiſtoriarum differentia, quarum alteri Chariclea, z) alteri Leucippe, a) argumento ſunt. Gr. L. P. Πολλοὺς οἶδα καὶ τῶν ἄγαν πεπαιδευμένων. b) Allatio Interprete.

81.* *Dionis* Sophiſtæ Epiſtolæ c) P. Συνίστημί σοι τὸν Φέροντα τὴν Ὀπισολὴν ἄνδρα. Allatio Interprete.

82.* Incerti de componendis Cifris. P. *Ii, qui maximis rebus agendis præſunt.*

83.* Leonis Allatii de Cryptographia Græcorum recentiorum Epiſtola ad Carolum Moronum, Eminentiſſimi Cardinalis Barberini Bibliothecarium.

xx) Edidit Græce & Lat. V. C. Thomas Galeus. Vide T. IV. hujus Bibl. c. 31. p. 474.

y) Ediderat Græce præmiſſa verſione ſua Federicus Morellus Pariſ. 1615. 12. *Georgii Choeroboſci* de figuris poëticis oratoriis & Theologicis liber, Græce inſcribitur Περὶ τρόπων κζ τὴν ποιητικήν τε καὶ Θεολογικὴν χρῆσιν.

z) Heliodorus de amoribus Theagenis & Charicleæ.

a) Achillis Tatii de amoribus Clitophontis & Leucippes.

b) Eandem puto Anonymi Græci diſſertationem de Achille Tatio & Heliodoro, uter alteri præferendus, quæ MS. exſtat Lugduni Batavor. inter libros Voſſianos.

c) Epiſtolæ quinque recurrunt infra, libro horum συμμίκτων ſeptimo num. 126.

2011 Ministerio de Cultura

LIBER SEXTUS.

84. * *Diadochi* Epiſcopi Photicæ Epiri in Aſcenſionem D. N. JEſu Chriſti Oratio. Gr. L. P. Φέρε μοι νῦν τὰς Ἰουδαϊκὰς ἱερεῖς, ὥρα γὰρ ἐπινικίων λόγων.

85. * *Georgii* Hagiopolitæ Oratio de Angelis Gr. L. P. Καὶ πάλαι τῷ θείῳ Δαυὶδ ᾠδεῖ ἡμῶν πάντως ᾠδηκελαδῆσαν τὸ πνεῦμα. Allatio Interprete.

86. * *Leonis* Centuripini Oratio in S. Jacobum d) Apoſtolum Gr. L. P. Ὑλικὴ μὲν αἴσθησις ἥδεται τοῖς ὧν ἀντιλαμβάνεσθαι πέφυκεν. Allatio Interprete.

87. * *Leonis* e) Siculi Grammatici Laudatio in S. Nectarium Patriarcham Conſtantinop. Gr. L. P. Ἀρετὴν ἐπαινεῖν αἱρετόν. Allatio Interprete.

88. * *Nicolai Pepagomeni* Laudatio in S. Iſidorum Martyrem f) Gr. L. P. Ἰσίδωρον τ̃ γενναῖον λόγοις ἐγκωμιάσαι τῶν καθ' ἁπαξ ἂν εἴη. Allatio Interprete.

89. * *Baſilii* Seleucienſis Oratio in S. Pentecoſtem Gr. L. P. Πυκνὰ μέν, ἀλλ' ἐπωφελῆ τ̃ ἐκκλησίας τὰ πνευματικά. Allatio Interprete.

90. * Ejusdem in B. Jobum Oratio Gr. L. P. Ὥσπερ οἱ κ̃ γῆν βασιλεύσαντες σὺν ὑπὲρ αὐτῶν ἐν παραξέσιν ἀριστεύσαντες. Allatio Interprete.

91. *Ioannis* Damaſceni Oratio g) in ficum exſiccatam, & Parabolam vineæ Gr. L. P. Κινεῖ με πρὸς τὸ λέγειν ὁ ἐνυπόστατ̃ τ̃ θεοῦ καὶ Πατρὸς λόγ̃. Allatio Interprete.

92. * Ejusdem Oratio in Hypapantem Domini Noſtri JEſu Chriſti Gr. L. P. Εἶχε μὲν ἡ τῶν γενεθλίων πανήγυρις. Allatio Interprete.

93. Ejusd. Oratio in Dominæ noſtræ Deiparæ diem Natalem h) Gr. L. P. Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις. Allatio Interprete.

94. Ejusd. Oratio in Dormitionem Deiparæ i) Gr. L. P. Ἔθ̃ ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς πως διακειμένοις. Allatio Interprete.

95. Ejusd.

d) Jacobum Majorem, Zebedæi F.

e) Emendandus Poſſevinus ubi S. Nectarii encomium auctore *Jonio* Siculo Grammatico memorat MS. in Bibl. Salvatoris, Meſſanæ. Legendum enim *Leone*, Nectarius Patriarcha CPol. ab A. C. 381. ad 400.

f) In inſula Chio A. C. 251.

g) Exſtat Græce & Lat. cum verſione editoris in nova editione Damaſceni T. 2. curante V. C. Michale le Quien p. 804.

h) Exſtat in eadem editione T. 2. p. 849. addita Allatii verſione.

i) In eadem editione T. 2. p. 882. Verſionem Allatii dederat etiam Combefiſius in Bibl. Concionatoria tomo ſeptimo.

2011 Ministerio de Cultura

95. Ejusd. Oratio in S. Barbaram Martyrem k) Gr. L. P. ὑπέρκειται μὲν ὁμολογουμένως, ἅπασαν ἐγκωμίων σύνθεσιν. Allatio Interprete.

96. * Ejusdem ſive potius *Joannis Euboenſis* Epiſcopi Oratio in diem Natalem Domini Gr. L. P. ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ τὰ τῶν σωμάτων ϛοιχεῖα. Allatio Interprete.

97. * *Nili* Chii, Metropolitæ Rhodi Laudatio in Sanctam Matronam l) Chiam Gr. L. P. οὐ ξένα τὰ τ παρόντης ἡμῶν πανηγύρεως. Allatio Interprete.

98. * *S. Iſidori* Martyrium m) Gr. L. P. Κατὰ τὴν ϛ κυρίυ ἡμῶν Ιησ Χρις. Allatio Interprete.

99. * Vita S. *Coſmæ* Melodi n) Gr. L. Allatio Interprete.

100. * *Nicephori Blemmidæ* Monachi de Vita, & rebus geſtis S. P. N. Pauli Latrenſis Gr. L. P. Μάτην οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἴτιον ἀξιοῦσιν εἶναι ϛ περὶ τὰ καλὰ ζήλυ. Allatio Interprete.

101. Georgii Trapezuntii de Andrea o) Chio:

102. * *Ioannis Stauracii* Chartophylacis Theſſalonicenſis Oratio in Miracula Myrorrhoæ Magni Demetrii Gr. L. P. ὁ λόγ τῷ μυροῤῥόᾳ Δημητρίῳ τὰ θαύματα. Πῶ γὰρ δίκαιον τὴν τοσούτων θαυμάτων. Allatio Interprete.

103. * *Georgii* Grammatici Laudatio in S. Barbaram Gr. L. P. Ἔϛι μὲν τῖς ἁ ἀξίοις ἐπιφαλὲς τῶν ὑπὲρ ἀξίαν ἐφάπτεσθαι. Allatio Interprete.

104. *Evodii* Martyrium Quadraginta duorum Martyrum p) Gr. L. P. Φαιδρὰ μὲν παρόντης πανηγύρεως ἡ ὑπόθεσις. Allatio Interprete.

 105. *Theo-*

k) T. 2. laudatæ editionis p. 886. cum verſione laudati Michaelis le Quien.

l) Loca ex hac laudatione affert Allatius de Nilis p. 79. (Vol. V. hujus Bibl.) & de purgatorio p. 762.

m) Idem ni fallor quod Græce MS. in Bibl. Cæſarea memorat Lambecius VIII. p. 81. & Latine exſtat apud Surium 5. Febr. ubi Simeoni Metaphraſtæ auctori tribuitur.

n) Incip. τιμᾶν ἐϛιν ἄξιον τὸς ἐφευρητόας τὰ κάλλιϛα.

o) Andreæ hujus Martyrium CPoli à Turcis A. 1465. peremti deſcriptum a Georgio Trapezuntio Latine exſtat apud Surium 29. Maji & in Actis Sanctorum T. 7. Maji 29. p. 185. Apud Surium male 1365. pro 1465. legitur idem error Volum. IX. hujus Bibl. p. 55. emendandus.

p) Hic Evodii Sermo de XLII. Martyribus Amorienſibus qui medio ſæculo nono mortem obiere, prodiit in Actis Sanctorum T. 1. Martii, Græce quidem è MS. Vaticano p. 887. - 893. cum notis Hugonis Bollii, Carthuſiani, & Latine p. 460.

2011 Ministerio de Cultura

105. *Theodori* Studitæ vita, & laudatio Magni Arsenii q) Gr. L. P. Ἀσὴρ ἀειφανὴς ἡμῖν ἐκ ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ. Allatio Interprete.

106.* Theodori Studitæ laudatio in S. Bartholomæum r) Apostolum Gr. L. P. Μέγις ἀγὼν, προθήσω δέ τι, καὶ κλέος. Allatio Interprete.

107. *Procopii* Diaconi, & Chartophylacis laudatio s) in S. Apostolum, & Evangelistam Marcum Gr. L. P. Πάλιν Ἀποστολικὴ καταστάσεως πανήγυρις, καὶ πάλιν ἐγὼ τοῖς θιασώταις. Allatio Interprete.

108.* *Arsenii* Archiepiscopi Corcyrensis laudatio in S. Andream Apostolum Gr. L. P. Ζωγράφοι μὲν, καὶ λογογράφοι τὴν ἴσην τοῖς ἐντυγχάνουσιν προξενοῦσιν ὠφέλειαν. Allatio Interprete.

109.* *Photii* Patriarchæ Constantinopolitani Epistola ad Nicolaum Papam Gr. L. P. Ὅτε τὴν ἱεραρχίας καὶ νῦν τὸ μέγεθος ἀναλήψομαι. Interprete Allatio.

110.* *Michaëlis Glycæ* de Pœnitentia Salomonis Gr. L. P. Εἰ δέ τις ἐστὶ παρὰ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος μαθεῖν βούλεται. Allatio Interprete.

111.* Ejusdem de Assumptione B. M. Virginis Gr. L. P. Περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων τῇ ἀειπαρθένῳ τοῦ Κυρίου Μητρί. Allatio Interprete.

112.* *Ioannis Phurnæ* ad Gregorium Antigonitem de Missa Præsanctificatorum t) Gr. L. P. Ἐμοὶ δοκεῖ, Πάτερ ἅγιε, μὴ δεῖν ὅλως ἐν ταῖς ἁγίαις Τεσσαρακοστῇς. Allatio Interprete.

113.* Leonis Allatii de fine vitæ Joannis Evangelistæ Commentarius.

114. Ni-

q) Etiam hæc lucem vidit Græce cum versione Johannis Pinii, S. I. in Actis Sanctorum T. 4. Julii 19. p. 617. -- 631. Arsenius ille in monte Scethy Libyæ inter anachoretas enituit circa A. C. 455.

r) Græce hæc etiam in Codice Colbertino 340. obvia nec dum juris publici facta est quod sciam. Latina versio vetus, Anastasii fortasse Bibl. Romani, vulgata à Luca Dacherio T. 3. spicilegii p. 13. (T. 2. edit. novæ p. 123.) & à Combefisio T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 755. Incip. *Maximus quidem labor, & ut addam gloria est, Sactorum laudes contexere.*

s) Hæc Latine jam prodierat apud Surium 25. April. & in Bibl. Concionatoria Combefisii Tomo VI. Græce autem lucem vidit cum nova versione *Joannis Francisci Albani*, Urbinatis, postea CLEMENTIS XI. Pontificis maximi à 23. Nov. 1700. ad 19. Mart. 1721. (tunc viginti quatuor nati annos) ante Catenam Patrum Græcorum in Marcum vulgatam à Petro Possino S. I. Rom. 1673. fol. & in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis Latine p. 350. & Græce ad Voluminis calcem.

t) Alia hujus Phurnæ memoravi Volum. X. p. 521.

2011 Ministerio de Cultura

114. Nicolai V. Vita per Jannettum Manettum u) P. *Vetus quædam peritiorum Auctorum.*
115. Franciſcus Philelphus in Vitam Nicolai Papæ V.

LIBER SEPTIMUS.

116. *Himerii* Sophiſtæ Oratio Epithalamica x) in Severum cum præmeditatione Gr. L. P. Ἀπόλλωνά φασι μὴ ἐς μεγάλας νίκας. Allatio Interprete.
117. Ejusdem Polemarchicus Gr. L. P. Οὐ τοῖς ψέγουσι τὸν νόμον περὶ ξ μνήμα ἐγνωκότων λέγειν. Allatio Interprete-
118. Ejusdem in Imperatorem Panathenaicus y) ineunte vere Gr. L. P. Χαῖρε φίλον φάος, χαρέντι μειδιόων προσώπῳ. Leone Allatio Interprete.
119. *Choricii* Sophiſtæ oratio in Procopium z) Sophiſtam Gazæum Gr. L. P. Ἴσως μὲν ἄλογόν τι δόξω ποιεῖν. Allatio Interprete.
120. Ejusdem Oratio in ſummum a) Copiarum ducem Gr. L. P. Ἄτοπον μὲν ἴσως ἐγχείρημα δόξει, καὶ θράσους μεστόν. Allatio Interprete.
121. *Libanii Declamationes b) nondum editæ.

u) Hic Jannotius Manettus Florentinus obiit Neapoli 1457. die 27. Sept. de cujus ſcriptis Julius Niger in hiſtoria ſcriptorum Florentinorum p. 234. ſq. & V.C. Petrus Burmannus præf. ad Tom. IX. theſauri Italiæ & qui in tomo illo occurrit Naldus Naldius in Manetti vita.

x) Græce & Latine hanc & duas proximas *Himerii* λαλιὰς edidit vir eruditiſſ. *Jo. Henricus Majus* F. in Catalogo MSS. Bibl. inſtructiſſimæ Uffenbachianæ p. 591. 606. 631. Ha æ Sax. 1720. fol. Cæterum viginti Himerii declamationes antea non vulgatas in lucem prolaturum ſe promiſerat Allatius p. 177. Apium Urbanarum.

y) Hunc Græce dedi Volum. IX. hujus Bibl. p. 426. Græce etiam ſeparatim eodem Ao 1719. Gieſſæ in 8. laudatus Majus cum quibusdam ex Anthologia inedita Græcis Epigrammatibus. Sed Græce & latine, ut dixi in Catalogo MSS. Bibl. nobiliſſimi Zachariæ Conradi BB Uffenbach p. 631. --- 656.

z) Hæc Oratio *Procopii* vulgata a me eſt Volum. VIII. p. 481. cum verſione Clariſſimi conjunctiſſimiq; Collegæ mei *Jo. Chriſtiani Wolffii*, Phyſicæ & Poëtices in Gymnaſio hujus Urbis Profeſſoris digniſſimi.

a) Εἰς Σῦριμον, σεφηλάτην. Etiam hanc dare me memini Volum. VIII. p. 863. cum verſione deſideratiſſimi Viri *Guilelmi de Hertoge*, Hamburgenſis, J. U. L. quem acerbum fatum A. 1725. d. 15. Jun. in flore ætatis, patriæ quæ præclara quæque ab eo ſibi promittebat, eripuit.

b) alia Libanii ediderat Allatius in excerptis Rhetorum, Rom. 1641. 8.

2011 Ministerio de Cultura

122.* *Michaelis Pſelli* in Pulicem Oratio Gr. L. P. Τὸν κώνωπά φασιν ὡς ἐλέφαντα, καὶ ἴναγε καθ' εἱρμὸν ὁ λόγος προΐοι. Allatio Interprete.

123.* Ejusdem, pediculi Laudatio Gr. L. P. Ἀλλ' ὁ Φθεὶρ ἴσως τῇ Ψύλλῃ ἐυφημίας ἐπιβασκήνειεν. Allatio Interprete.

124.* *Michaelis Apoſtolii* Oratio Funebris in Beſſarionem Cardinalem Gr. L. P. Ἔμελλον ἄρα μὴ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα δεινὰ, καὶ τῆς ἱερᾶς, καὶ φίλης μοι πατρίδος. Allatio Interprete.

125.* Ejusd. Προσφώνημα in Beſſarionem Cardinalem. P. Τἀγαθὰ τῶν ἔργων θειότατε Καρδινάλιων. Allatio Interprete.

126.* *Dionis* Sophiſtæ Epiſtolæ V. c) Gr. L. P. Συνίσημί σοι τὴν φέρουσαν τὴν ἐπιστολὴν, ἄνδρα. Allatio Interprete.

127. Vita Julii Cæſaris Lagallæ d) ſcriptore Leone Allatio.

128.* *Conſtantini* diſcipuli Leonis Philoſophi carmina Elegiaca ad eundem. P. Μυρία μὲν δεδάηκας ὅσα προγενέστεροι ἄνδρες.

129.* *Leonis* Philoſophi ad Carmina Conſtantini Reſponſio, & alia ejusdem, varii argumenti. P. Πολλοί με τωθάζουσι γλώσσῃ κερτόμῳ.

130. *Noſſidis*, e) *Myrus*, & *Anytæ* Epigrammata Græca nondum edita. P. Εἰς ἔρωτα. Ἄδιον ᾠδὲν ἔρωτος, τὰ δ' ὄλβια δεύτερα πάντα.

131. Carmina de Herbis. P. Τοὺς πυρέτοντας τὸ χαμαίμηλον. ee).

132.* *Philippi* Theſſalonicenſis Poëtæ antiqui Carmina non edita. P. Ἀνάθημα τῷ Ποσειδῶνι τῷδε Χαρικλέους. Ἄγκυραν ἐμβρυοῖκον ἐρυσινηίδα.

133.* *Leonidis* Tarentini, ſive alterius Poëtæ antiqui Epigrammata non edita. P. Εἰς Μηλὼ, καὶ Σατύρην τὰς αὐλητρίδας. P. Μηλὼ, καὶ Σατύρη Ταυνήλικες ἀντιγενείδεω.

134.* Ano-

c) hæ jam memoratæ ſupra n. 81.

d) Vita Lagallæ ſæpius excuſa, ut dixi Vol. X. p. 413.

e) Hæc jam omnia typis exſcripta puto exſtare, nam *Noſſidis* Locrenſis (quæ Dorice ſcripſit) quatuor Epigrammata ex inedita Agathiæ Anthologia publicavit V. C. Rich. Bentlejus in libro Anglice vulgato pro Epiſtolis Phalaridis p. 355. ſeq. Lond. 1699. 8. & alia quinque deſideratiſſimus noſter D. Godfridus Olearius diſſ. de poëtriis Græcis, Lipſ. 1708. 4. §. LIII. in quibus etiam illud quod incipit: Ἄδιον ᾠδὲν ἔρωτος. Decimum habet Kuſterus ad Svidam T. I. p. 514. *Myrus* ſive *Mæronis* Byzantiæ unicum ex eadem Anthologia inedita dedit laudatus Olearius §. XLIX. & *Anytæ* Mytilenenſis epigrammata quatuor §. VI. quintum Holſtenius ad Stephanum Byz. in Τεγέα, ſextum Kuſterus ad Svidam T. 3. p. 229. ſeq.

ee) Dedi hæc libro III. hujus Bibl. cap. 26. p. 630. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

134.* Anonymi Carmina nonnulla. P. Τοσῦτ@ ὁ πλῦς καὶ μάτην καὶ πῦ πλέω.

135.* *Constantini* Rhodii Jambi in Leonem Choerosphactem, Græce. P. Ἀλλ' ὡς μεταλλεὺς καὶ σφαγεὺς χοίρων πέλων.

136.* Ejusdem Scoptici Jambi in Theodorum Eunuchum. P. Σοφὸς μὲν ἁδεὶς εὑρεθήσεται ὡς θέμις.

137.* *Theodori* Paphlagonis responsa, Jambis. P. Ἄπαντές εἰσι τῶν φρενῶν ἠπημένοι.

138.* Leonis Allatii de Mandragora liber.

139.* *Michaelis Pselli* Opusculum f) de admirabilibus Lectionibus, cum Interpretatione, & Notis Leonis Allatii. Gr. L. P. Μηδὲ καινῶν ἀναγνωσμάτων εἴης ἀνήκο@. Allatio Interprete.

140.* *Zosimi* in Demosthenem g) Oratio Gr. L. P. Δευτέρῳ μοι λοιπὸν ἔπιβῆναι τῷ παιανιεῖ καιρός. Allatio Interprete.

141.* *Diogenis* Cynici Epistolæ inéditæ Gr. L. P. Διογένης Ἀπολλήξιδι χαίρειν. Θηβαῖε Μεγάδενες ἀπεθέμην τὰ πολλά. Interprete Allatio.

142.* *Cratetis* Epistolæ inéditæ. P. Τοῖς ἑταίροις. Φεύγετε μὴ μόνον τὰ πέλη τῶν κακῶν.

143.* *Dosiadis* Ara cum Scholiis. h) P. Ὅλ@ ἐ μελιβρὸς ἱρῶν.

144.* *Gregorii Cyprii* Patriarchæ Constantinopolitani de sui ipsius Vita ita dispositа, ut ab alio narrari videatur Gr. L. P. Πατρὶς μὲν τῷ συντεταχότι τὸ βιβλίον Κύπρ@ ἡ νῆσ@. Allatio Interprete.

145.* Leonis Allatii in Emin. Card. Barberinum Oratio Græca, cum Collegium Græcorum revisеret. P. Μέμνων ὁ παῖς ὁ τ ἠῶς ἐπ' ἀώρῳ τῷ πώματι.

146.* *Me-*

f) Hunc libellum Pselli, dicatum Michaeli Cerulario, Patriarchæ CPol. servat MS. Bibliotheca Cæsarea, atque editione dignissimum pronunciat Lambecius Lib. VII. p. 221. seq.

g) Vir eruditissimus Franciscus Salmonius præfectus Bibl. Sorbonicæ Parisiensis in litteris ad illustrem Menckenium datis Cal. Dec. 1726. testatus est se MS. habere hanc *Zosimi* Ascalonitæ lucubrationem εἰς τὸν Βίον τ Δημοσθένους, cui subjecta erat altera vita Demosthenis, incipiens his verbis: Ὅτι Δημοσθένης τ ῥήτορος ἀναγκαῖον ὅτι τοῖς ἐπὶ Ῥητορικὴν ἀσκοῦσιν.

h) *Dosiadæ* ara sæpius prodiit ut dixi lib. 3. hujus Bibl. c. 17. §. 15 sq. sed Scholia Græca *Manuelis Holoboli* Rhetoris quæ simul publici juris facere Allatius voluit, adhuc in Bibliothecis latent, lecta pridem Salmasio, & Is. Vossio ad Melæ II, 7. p. 214. laudata.

2011 Ministerio de Cultura

146.* *Methodii* Patriarchæ Conſtantinopolitani Vita Gr. L. P. Allatio Interprete.

LIBER OCTAVUS.

147.* *Anaſtaſii* Antiocheni Patriarchæ de coacta in Perſide Orientalium Epiſcoporum Synodo i) Gr. L. P. Βασιλεύσντ@ Ἀρρενάτ@ τ Περσικῆς χώρας. Allatio Interprete.

148.* Synodus ſub Emmanuele Comneno k) Imperatore Byzantino contra Soterichum, & ſocios Gr. L. P. Ἐπειδὴ ὁ μακρὸς χρόν@ καινὸν ἀεί τι τεκταίνεται. Allatio Interprete.

149.* Joannis de Raguſio, Oratoris Concilii Baſilienſis miſſi ad Græciam, de iis, quæ Conſtantinopoli peracta ſunt, Relatio. P. *Reverendiſſimi in Chriſto Patres, & Domini.*

150.* Tomus Synodicus contra Ancyranum Gr. L. P. Ἡ μὲν ἐν τοῖς τῶν χρηματισάντων τότων Ἀγκύρας τε. Allatio Interprete.

151.* *Nicetæ* Chartophylacis Theſſalonicenſis de Diſſidiis inter Græcos & Latinos, alio atque alio tempore exortis. P. Ἐπὶ Γρατιανῦ μὲν Παυλῖνον τ τῶν Εὐσαθιανῶν ἀρχηγόν. Allatio Interprete.

152. *Photii* Patriarchæ de nova Manichæorum l) hæreſi & ortu. P. Πολλοῖς ἐρῶντες ἀγνοούμενον, ὅθεν δὴ τὴν ἐπωνυμίαν τὸ βδελυκτὸν τοῦτο. Allatio Interprete.

153.* *Methodii* Patarenſis de Libero Arbitrio m) Fragmentum Gr. L. P. Ὁ μὲν Ἰθακήσι@ γέρων κ τ τῶν Ἑλλήνων μῦθον. Allatio Interprete.

154. *Georgii Gemiſti* de Fato n) Gr. L. P. Πότερα δὲ ὥρισται, κ ἅμαρται ἅπαντα τὰ μέλλοντα. Allatio Interprete.

155.* Leonis Allatii Epiſtola ad Laurentium Forerum. Quid ſentiant Græci de Ubiquetariis.

156.* *Joan-*

i) Vide Volum. IX. hujus Bibl. p. 335. ſeq.

k) A. C. 1154. Vide Allatii vindicias Synodi Epheſinæ p. 582. ſq.

l) Photii libros IV. contra Manichæos primus vulgavit Rev. noſter Wolfius Tom. 1 & 2. anecdotorum Græcorum, ut dixi Volum. XIII. p. 783. Librum primum quem ſolum videtur etiam Allatius publicare voluiſſe, luce donavit celeberrimus Montfauconus. Vide Volum. IX. p. 556.

m) Vide Volum. V. p. 256.

n) Hunc Libellum Gemiſti Plethonis Græce & Latine vulgatum debent ſtudioſi clariſſimo Viro Hermanno Samueli Reimaro, Hamburgenſi, Lycei Wiſmarienſis Rectori meritiſſimo. Edidit autem illum cum Plethonis & Beſſarionis epiſtolis amœbæis de eodem argumento, & Matthæi Camariotæ duabus diſſertationibus quibus Gemiſti de Fato ſententiam oppugnat ac confutat. Lugd. Bat. 1722. 8.

2011 Ministerio de Cultura

156. * *Joannis Damascени* Libellus rectæ Fidei o) Gr. L. P. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα. Allatio Interprete.

157. * Ejusdem de Virtutibus & Vitiis Gr. L. P. Ἰστέον ὅτι ἁπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος. Allatio interprete.

158. Ejusdem Congressus cum Saraceno p) Gr. L. P. Εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε. Eodem Allatio Interprete.

159. * *Georgii Trapezuntii* de Recta Christianorum Fide ad Ameram, cum capta esset Constantinopolis Gr. L. P. Πολλά ἐστι τὰ ὠφελήσαντά, καὶ πείσαντά με πολεμῆσαι. Allatio Interprete.

160. * *Joannis Matthæi Caryophili* r) de Primatu Papæ contra Barlaamum Monachum Gr. L. P. Καὶ ταύτῃ μὲν ἀπεσκυβαλίσθω Νεῖλος, καὶ ὅσοι κατ' ἐκεῖνον τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα. Eodem Caryophilo Interprete.

161. Julii Cæsaris Lagallæ Disputatio de Sympathia & Antipathia rerum. P. *Dictionis de Sympathia & Antipathia, quid horum utroque nomine significetur.*

162. * *Nicephorii Blemmidæ* de Officio Imperatoris Gr. L. P. Παλαιός τις νόμος ἐπεκράτησε τοῖς πράγμασι συμφωνῶν. Allatio Interprete.

163. * Anonymi in Cantica Canticorum expositio Gr. L. P. Πολλοὶ τῶν παρ' Ἕλλησι σοφῶν τὸν ἐρωτικὸν λόγον τὴν ψυχὴν ἐπ' αὐτὴν τὴν θεωρίαν ἀΐδα. Allatio interprete.

164. * Leonis Allatii de Præputio Domini nostri JEsu Christi Diatriba.

165. * Ejusdem in Hymnum Aristotelis, Hermiæ dictum Commentarius.

166. * *Agathonis* Diaconi, & Chartophylacis, Bardanæ Tyranni contra Synodum Sextam attentata Gr. L. P. Ὁ ἁμαρτωλὸς ἐγώ. Cod. Gr. L. Ms. Vat. 853. p. 231. Cod. 834. p. 218.

167. *Hippolyti* Martyris expositio in Danielem s) Gr. L. Interprete Allatio.

o) Vide Al'atii diatribam de Damasceni scriptis §. 68. & Oudini commentarios de scriptoribus Ecclesiasticis T. 1. p. 1756.

p) Exstat in Lequiniana Damasceni editione T. 1. p. 470.

q) Περὶ τῆς ἀληθείας τῶν χριστιανῶν πίστεως. Meminit Allatius de Georgiis p. 734. Volum. X. hujus Bibl. Vide & Diarium eruditorum Italiæ T. XVI. p. 435.

r) De aliis hujus Caryophili scriptis dixi Volum. X. p. 415.

s) Nescio an plura Hippolyti in Danielem habuerit Allatius, quam dare mihi licuit T. 1. Operum sancti illius Martyris p. 272. --- 279. quibus T. 2. p. 32. additus locus ex Eustratio presb. CPol. adversus Psychopannychitas c. 19.

2011 Ministerio de Cultura

168.* Julii Cæsaris Lagallæ de Cometis Opusculum. P. *Superiorum rerum notitiam admodum exilem ad nos peruenire.*

169.* Ejusdem, an cœlum sit animatum anima, quæ tribuit esse, & constituit vivens, sive, ut vulgo dicitur, informante. P. *Videtur apparenti veritati magis consentanea pars negativa.*

170.* Anonymi ad summum Pontificem Epistola, de procuranda unione Græcorum Gr. L. P. Μακαριώτατε Πάτερ. Τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἔργοις, τὰ δὲ λόγοις δείκνυται, τὰ δὲ ὑπ' ἀμφοτέρων. Allatio Interprete.

171.* Leonis Allatii Declamatio contra Scriptionem, habita in Academia Humoristarum. P. *Scriptionem, ejusque usum, quem nonnulli admirabilem.*

172. *Demetrii* Metropolitæ Cyziceni de hæresi Jacobitarum, & Chatzitzariorum t) Gr. L. P. Ἐπειδήσε τὴν ὑπερφυῆ, καὶ τῷ ὄντι βασιλικωτάτην φύσιν. Allatio Interprete.

173.* Leonis Allatii in Henrici Spondani Continuationem Cæsaris Baronii Annalium Notæ. P. *Scribis ad me, Vir humanissime, maxima te capi admiratione.*

LIBER NONUS.

174.* *Olympiodori* Philosophi Alexandrini u) Εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν Σωσίμε, ὅσα ἀπὸ Ἑρμῆ καὶ τῶν Φιλοσόφων ἦσαν εἰρημένα. P. Γίνεται δὲ ἡ πραγματεία ἀπὸ μηνὸς Μεχὶρ κέ.

175. *Heliodori* Philosophi x) ad Theodosium Magnum Imperatorem de Mystica Philosophorum Arte. P. Σκῆπτρα γαίης μέδοντες ὡς πᾶν ἐμφανές. Carmine Jambico.

176. Theophrasti Philosophi y) de Arte Divina. P. Οἱ τῶν σοφισῶν ἄνδρες ὥσπερ ῥήτορες. Carmine Jambico.

177.* *Hierothei* z) Philosophi de Divina sacraque Arte. P. Ἀπάρξομαι πρῶτα λέξαι εὐφραδέστατον. Carmine Jambico.

178.* *Ar-*

t) Edidit Græce & Lat. Combefius T. 2. auctarii novi p. 261. Vide Volum. X. hujus Bibl. p. 395. 396.

u) Nonnulla ex hoc scripto protuli Volum. XII. p. 764. seq.

x) Hoc integrum dedi Græce Volum. VI. p. 790. Vide & Volum. XII. p. 760. ubi & de aliis scriptis Græcis chymicis ineditis.

y) Vide Volum. XII. p. 763.

z) ibid. p. 763. 766. 775. 776. seq.

2011 Ministerio de Cultura

178. * *Archelai* Philoſophi a) de Arte ſacra. P. Ἡ πάνσοφ@ ϗ θεία τέχνη τῶν σοφῶν. Carmine Jambico.

179. Ex *Democriti* b) Phyſicis ac Myſticis. P. Ἡ φύσις τῇ φύσει τέρπεται, ϗ ἡ φύσις τὴν φύσιν νικᾷ. Dominico Pizimentio Vibonenſi Interprete.

180. * Anonymi Πίν@ ὁ μηδόλως φεύγων. P. Φεύγειν δὲ εἰρήκασι, δηλονότι πρὸς τὸ πῦρ ἐκτίθεσθαι δύο.

181. * Philoſophi cujusdam ad Theodoſium Magnum Imperatorem. P. Τὸ ὂν πεφαμερές ἐστι ϗ φύσιν ἐκ τῶν εἰρημένων συγκείμενον μορίων.

182. * *Zoſimi* de Inſtrumentis & Caminis. c) P. Ἡ τ ὀρθομένης καμίνου ἐπιγραφὴ κεῖται ἧς ὁ φιλόσοφ@ ἐμνημόνευσεν.

183. * Anonymi de Arte ſacra. P. τὰ μὲν τ πρόσθοιμίου ἄλις. ἔλθωμεν δὲ ἐπὶ τὸ πρόθυρον.

184. *Stephani* Maximi Philoſophi, & magiſtri univerſalis ad Heraclium Magnum Imperatorem, d) Doctrina de Sacra & magna Scientia. P. Ὁ ἄναρχ@ ϗ ὑπέρσοφ@.

185. *Democriti* Phyſica & Myſtica e) P. Βαλὼν εἰς λίτραν μίαν πορφύρας διοβολὸν λίτραν.

186. *Syneſii* Philoſophi ad Dioſcurum f) in quendam Democriti librum velut Scholia. P. Τῆς πεμφθείσης μοι ἐπιστολῆς πρὸς σὲ περὶ τ τ θείου Δημοκρίτου βίβλου. Dominico Pizimentio Interprete.

187. *Stephani* Alexandrini g) Univerſalis Magiſtri & Philoſophi magnæ, & ſacræ hujus Artis, de Chryſopœia, Actionibus novem. Ἐν πράξεσιν θ΄. P. Θεὸν τῶν πάντων ἀγαθῶν αἴτιον, ϗ βασιλέα τῶν ὅλων ϗ τῶν ἐξ αὐτοῦ. Dominico Pizimentio Interprete.

188. *Pelagii* Sophiſtæ. h) Περὶ τ θείας πάνσης ϗ ἱερᾶς τέχνης. P. Οἱ μὲν προγενέστεροι, ϗ ἔμπειροι, ϗ ἀναπλεοι φιλόσοφοι. Dominico Pizimentio Interprete.

a) ibidem p. 764. 776.
b) Latine prodiit, Dominico Piaimentio interprete. Vide Volum. XII. p. 709. 768.
c) Vide Volum. XII. p. 766. ſq.
d) Latine vidit Lucem ex Pizimentii verſione. id. p. 694. ſq. & 769.
e) Congruit cum illis quæ ſupra num. 180.
f) Hæc *Syneſii* Græce & Latine dedi Volum. VIII. p. 233. ſeq. adde Vol. XII. p. 769.
g) Vide Vol. XII. p. 766. ſq.
h) id. p. 709. & 764.

2011 Ministerio de Cultura

189. *Oſtani* Philoſophi ad Petaſium. i) Περὶ τ ἱερᾶς αὐτῆς καὶ θείας τέχνης. P. Τῆς Φύσεως τὸ ἄτρεπτον ἐν μικρῷ ὕδατι πέρπεται.

190. *Nicephori Blemmidæ*, k) de auro conficiendo, quod idem divino auxilio opitulando confecit. P. Λαβὼν σὺν Θεῷ λίθον τὸν ἀ λίθον, ὃν λέγουσι λίθον τῶν σοφῶν.

191. * Auctores de Chemia Græci, apud Leonem Allatium. P. Ἀνωνύμου λεξικὸν κζ στοιχεῖον τ χρυσοποιΐας.

192. *Michaelis Pſelli* Epiſtola ad Xiphilinum l) Patriarcham de auri conficiendi ratione. Dominico Pizimentio Interprete. P. Ὁρᾷς ὦ Δέσποτα, ὃ ποιεῖς ὁ ἐμὸς δυνάστης, ἡ τ ἐμῆς ψυχῆς τυραννίς.

LIBER DECIMUS.

193. * Leonis Allatii de Theodoris, & eorum ſcriptis, Diatriba.

194. * Ejusdem de Nicetis & eorum ſcriptis Diatriba.

195. Ejusdem de Pſellis & eorum ſcriptis Diatriba jam edita m) emendatior & auctior.

196. * Ejusdem de Philonibus, & eorum ſcriptis, Diatriba.

197. Ejusdem de Joanne Damaſceno, & ejus ſcriptis, ex Opere ejusdem non edito de libris Apocryphis.

198. Ejusdem librorum editorum elenchus. o)

199. * *Illu-*

i) Vol. XII. p. 763.

k) ibidem p. 777.

l) De latina Pizimentii verſione plus ſimplici vice edita Vol. XII. p. 709. 767. Cæterum in Codice Cæſareo apud Lambecium VIII. p. 204. hæc Pſelli Epiſtola non Xiphilino qui ab A. C. 1064. ad 1075. ſed Michaeli Cerulario dicata eſt, qui Patriarcha CPolitanus fuit ab A. 1043. ad 1059. In Bibliotheca illuſtris viri Raymondi de Kraft Ulmæ apographum Græcum ex codice MS. Pariſienſi binas ejusdem argumenti Epiſtolas Pſelli refert unam ad Michaelem Cerularium, alteram ad Xiphilinum. Vide V. C. Jo. Georgii Schelhornii amœnitates litterarias T. 3. p. 98.

m) editam reddidi volumine quinto hujus Bibl.

n) Hanc vulgavit V. C. Michael le Quien in limine Tomi I. præſtantisſimæ ſuæ editionis Operum Joannis Damaſceni. Pariſ. 1712. fol.

o) Confer Volum. X. hujus Bibl. p. 407. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

199.* *Illuſtrium Virorum Epiſtolæ ad Leonem Allatium, & Allatii ad eoſdem reſcriptæ, quorum hæc ſunt nomina:*

Andreas Taurellus.
Bartholom. Tortolettus
Bartholdus Nihuſius.
Benedictus Mariottus.
Bernardus Madorius.
Carolus a S. Antonio.
Carolus Avantius.
Carolus Chartarius.
Chriſtianus Ravius.
Clemens Toſius.
Elias Heingerus.
Federicus Morellus.
Ferdinandus Carolus.
Fortunius Licetus.
Franciſcus de Combefis.
Gabriel Naudæus.
Gaſpar de Simeonibus.
Gotardus Vœgelinus.
Gottofred. Henſchenius.
Henr. Julius Blummius.
Henricus Valeſius.
Hieronymus Bardus.
Jacobus Gaddius
Janus Nicius Erythræus
Joannes Hubertus.
Joannes Bollandus.
Joannes Cothunius.
Jo. Feder. Gronovius.
Joannes Morinus.
Iſaacus Voſſius.
Lælius Guidiccionus.
Laurentius Forerus.
Lucas Waddingus.
Marcus Meilonius.
Marcus Peutingerus.
Melchior Incofer.
Michael Joannes Vimbodinus.
Nicolaus Heinſius.
Nicolaus Zoraccius.
Paganinus Gaudentius.
Paulus Bombinus.
Philibert. de la Mayre.
Philippus Tomaſinus.
Reinoldus Dehnius.
Renatus Moreau.
Simon Wagnerechius.
Vincentius Marinarius.

De LEONIS ALLATII, & Scriptis illius nonnullorum Clarorum Virorum Teſtimonia, quæ ſuggeret Eruditiſſimus Vir Carolus Moronus Eminentiſſimi Principis Cardinalis Barberini Bibliothecarius.

II. CON-

2011 Ministerio de Cultura

II. CONSTANTINI LASCARIS, Byzantini, de Scriptoribus Græcis, patria Calabris.

CONSTANTINUS LASCARIS ALPHONSO ARAGONIO, Calabriæ Duci Salutem.

1. CUm diu mente revolverem, Illuſtriſsime Princeps, quantum tua te opulentisſima Calabria delectet, tum propter diverſas in ea Civitates, opida, vicos: tum propter jucundiſſimos montes colles, ſtagna, flumina, nec non & alia tam admiratione quam laude digna: ut venationes & honeſtiſſima corporis exercitia omittam; decrevi illuſtres viros ac philoſophos ejus Provinciæ breviter Tibi commemorare. Exiſtimo enim id non parvæ Tibi delectationi futurum, cum ſis ſpeculationum & antiquitatum ſtudioſisſimus. Quibus rebus quantum Calabria redundet, ſi explicare vellem, opus eſſet ingenti volumine. Video enim per Calabros Philoſophos Italiam, Siciliam ac partem Græciæ noſtræ illuſtratas fuiſſe. Verum ego in compendium viros litteris ac virtute inſignes, quos Calabria olim protulit, congeram, incipiens à Philoſophiæ parente ac uberrimo fonte Pythagora.

2. *Pythagoras* itaque patrem habuit Timeſarchum, aurificem Italiæ Græcum, qui ab Inſulis Tyrrhenis (quas Athenienſes Tyrrhenis expulſis habitarunt) in Samiam inſulam profectus, uxorem duxit Samiam; quæ Pythagoram Samium cognomento, peperit. Hic Pythagoras in Scyro Inſula vicina *Pherecydem* Philoſophum audivit, quo defuncto Ægyptios ac Babylonios Magos adiit, unde Philoſophiam ac alias Scientias Samuum attulit. Ubi defunctis parentibus, Polydeuci fugiens tyrannidem, cum diſcipulis fere ducentis Crotonem ac Metapontum Calabriæ civitates profectus incoluit. Ibi diſcipuli ab eo edocti amicorum bona communia eſſe debere, concordiam & remp. inter ſe quandam conſtituentes, communiter vixerunt. Pythagoras multos Calabros Græcos & alios ultra quingentos reddidit doctisſimos. Leges Græcis qui Italiam habitabant conſtituit. Dum Crotonem habitaret, uxorem duxit *Theano*, Brontini Crotoniatæ filiam, quæ a viro inſtructa, multa Dorice ſcripſit, *de vita viri ſui* & *Epiſtolas morales*. Ex hac Pythagoras ſuſcepit *Telavgen* Gymnaſii ſucceſſorem, quem multi & *Empedocles* ille Agrigentinus audiere. Hic quatuor libros com-

2011 Ministerio de Cultura

composuit *de tetrade*, pro quo Ægyptii ipsum Deum habebant. Filias autem tres habuit, duas *Alyam* & *Erigonem* peritas, quarum exstant *Epistolæ:* & tertiam *Damo* ditissimam, cui moriens tres libros, quos composuerat legavit, præcipiens ut illos nunquam extra fores ædium daret. Quæ libros tanti fecit, ut ne inopia quidem coacta eos produxerit, quum magno vendere posset. Hæc moriens libros *Biscalæ* filiæ eadem qua a patre acceperat conditione reliquit. Hac vero defuncta libri ad *Philolaum* Pythagoricum pervenere.

3. *Zamolxis* Scytha, Pythagoræ servus, Philosophus maximus fuit. Ad hunc aliosque Pythagoricos videndos *Anacharsis* Scytha Philosophus ab Hyperboreis Scythis in Calabriam venit tempore *Phalaridis*, cujus *Epistolæ* adhuc exstant. Hunc Zamolxin & latorem legum Scythæ sui habuerunt.

4. *Philolaus* Crotoniata, Pythagoricus Philosophus primus Pythagoræ secreta edidit, à quo pecuniæ cupidissimo *Plato* ille Athenienſis in Italiam veniens ad Pythagoricos visendos, tres libros illos Pythagoræ dudum memoratos emit XL. minis Alexandrinis, quas Dionysius secundus Syracusanorum Tyrannus solvit. Ex quibus libris lectis tradunt Platonem composuisse gravissimum illud opus *de natura Mundi*, in quo *Timæum* illum Locrensem Dorice loquentem inducit.

5. *Alcmæon* Crotoniates, Pythagoricus Philosophus ac Medicus præstantissimus fuit, qui de Philosophia ac Medicina, complura scripsit, animam immortalem dixit, ac perpetuo moveri instar Solis.

6. *Milon* Crotoniata Pythagoricus celeberrimus, à cujus domo incensa dum fugit Pythagoras, cum pluribus discipulis à persecutoribus peremtus est.

7. *Democides* Crotoniata, vir doctus ac Medicus excellens tempore Darii floruit.

8. *Orpheus* Crotoniata â Pythagoricis eruditus, Epicureus * fuit, Pisistrato Athenienſium tyranno adhæsit, ubi cum degeret, *Argonautica* heroïco carmine lusit, & alia.

9. *Ascon* Crotoniata, Pythagoricus Philosophus fuit & multa composuit. Sed cum sermo *de Crotone* præcesserit, oportunum visum est aliquid de Civitatis origine dicere. Croton, Strabone teste, civitas olim Græca fuit, re bellica litterisque florentissima, mater athletarum

* Epicureus ante Epicurum.

2011 Ministerio de Cultura

letarum celebris, quorum ſeptem in ludis unius Olympidais cæteros omnes ſuperarunt: unde merito & hoc tunc ferebatur: *Poſtremus Crotoniatarum is primus eſt*: vetusque eſt apud nos proverbium, *quid Crotone ſalubrius?* Hujus Civitatis primus conditor fuit Myſtellus Achivus nobiliſſimus, qui de habitanda Colonia conſuluit Apollinem, quo tempore Archias Corinthius de condendis Syracuſis conſilium petebat. Cumque ambo à DEO interrogarentur qaid in condendis urbibus optarent? Archias divitias, ſalubritatem Myſtellus elegit. Unde factum eſt ut Syracuſæ divitiis, Croton ſalubritate gauderet. Myſtellus igitur ubi primum ad conſiderandum locum venit, cum vidiſſet Sibarim ædificatam, ita poſt a fluvio denominatam, hanc præſtantiorem exiſtimavit, reverſusque ad Deum, Sibarim petebat. Turbatus vero DEUS hos protulit verſus:

Terga brevis Myſtelle tuo de pectore omitte:
Cætera perquirens, fruſtra en venaris iniqua,
At rectum quodcunque datur, tu laude probato.

Quæ cum audiiſſet, reverſus urbem conſtituit, non ſine Archiæ, qui tunc Syracuſas condebat, adjutorio. Idem Myſtellus, aliud quoque ſatis ambiguum oraculum accepiſſe fertur, id autem tale fuit: *Ubi ab æthria pluviam invenies, Civitatem ædifica.* Sed cum Æthria ſerenitatem ſignifieet, confuſus ille Deum non intelligebat: verum cum multa & Apuliæ & Calabriæ loca peragraſſet, pervenit tandem ad locum ipſum, ubi cum Æthria ipſius concubina longi itineris labore feſſa lacrymas affatim emiſiſſet, adeo ut terra madefieret, intellexit Myſtellus oraculum, ibique Civitatem condidit, undiq; ad novam Coloniam incolis concurrentibus, multis tamen ante Pythagoræ adventum annis. Fuit igitur Croton civitas privatis & publicis geſtis præclara. Nam una cum Græcis aliis adverſus vicinos Barbaros dimicavit, pluresque viros magnanimos produxit, in quibus & Phayllum illum athletam, ſaltatorem excellentiſimum: qui trireme ſua vectus in auxilium Græcorum cum Athenienſibus & Lacedæmoniis contra Xerxem pugnavit. Cujus beneficii poſt multos annos recordatus Alexander, ab Aſia cum aliis Græcis, & Crotoniatis ſpolia Barbarorum miſit. Sed omiſſis Crotoniatis ad Locrenſes atque alios veniamus.

2011 Ministerio de Cultura

10. *Timæus* Locrenſis Pythagoricus, maximus Philoſophus, ad quem videndum venit ille ſapientiſſimus Plato, qui eum in operibus de Natura Mundi introduxit, in Dialogo ſcilicet Timæo.
11. *Eurytus* Locrenſis, ſive Tarentinus ut quidam opinantur, Pythagoricus Philoſophus fuit, quem etiam vidit Plato.
12. *Zaleucus* Locrenſis, Pythagoricus Philoſophus & Legumlator, civibus ſuis Legem dedit, conſulente Minerva.
13. *Theano* Locrenſis mulier, Vates Lyrica fuit, quæ Lyricis verſibus de Patria ſua multa compoſuit.
14. *Xenocrates* Locrenſis, Poëta heroicus ac Muſicus excellentiſſimus fuit.
15. *Euryphonius* Locrenſis vir doctus ac citharœdus eximius fuit. Hujus olim ſtatua citharam tenens apud Locros fuit. Locrenſium enim Civitas olim inſignis fuit, qui coloni profecti ſunt a Locris Cretum fines habitantibus Evandro ductore, paullo poſt conditam Crotonem ac Syracuſas. Nunc autem de quibusdam Rheginis dicendum.
16. *Glaucus* Pythagoricus & Muſicus excellentiſſimus, Rheginus, Democrito, quem ipſe Pythagoreum fuiſſe aſſerit, contemporaneus.
17. *Andromadas* Pythagoricus Philoſophus quoque Rheginus & legumlator fuit, qui Chalcidenſibus Thraciam habitantibus leges dedit.
18. *Pythagoras* alter Rheginus, vir eruditus & ſtatuarius excellentiſſimus, primus ſtatuarum proportionem conſideravit, diſcipulus *Clearchi* Rhegini, quem *Eucherius*, Corinthius docuerat, ut ait Pauſanias.
19. *Hippias* Rheginus Orator & Hiſtoricus fuit, qui primus Italiæ ac Siciliæ rerum hiſtoriam ſcripſit.
20. *Ibycus* Poëta Lyricus unus è novem vatibus Lyricis præclaris, Meſſanæ natus eſt Rhegino ex patre. Hic primus Sambucam Inſtrumentum Calabrorum invenit, multaque compoſuit Lyrico metro. Cumq; per Calabriam iter faceret, in ſylva quadam in latrones incidit, a quibus cum ſe omnino ſentiret interficiendum, gruibus forte volantibus ad eas dixit: vos ſaltem mortis meæ teſtes eritis, quem illi deridentes interfecere. Sed præſagium fides ſecuta. Nam cum latrones in theatro quodam ad ſpectandum ſederent, atque grues caſu illuc tranſirent, alter alteri dixere: ecce grues Ibyci. Quod cum quidam audiviſſent, id quod erat ſuſpicantes, (nam vulgata fuerat homicidii fama) retulere civitatis Rectoribus, quo-

2011 Ministerio de Cultura

rum mandato latrones capti ac diligenter examinati facinus confessi ac mox suspendio enecti sunt. Hinc proverbium ortum apud Græcos Latinosque Jureconsultos, Grues Ibyci, hoc est res certa certisque indiciis manifesta.

21. Rhegium Civitas, ut ait Strabo à rumpendo dicta, quod ibi Sicilia maris æstu aut terræ motu ab Italia sit abrupta. Rhegini autem Græci fuerunt coloni Chalcidensium, cum & Lacedæmonii nonnulli in Calabriam transmigrarunt.

22. *Alcman* Poëta Lyricus ex Messana fuit Civitate vetustissima, Rhegio vicina.

23. *Cynomachus* Thurinus, qui de Philosophorum opinionibus scripsit primus.

24. *Alexis* ex eadem Thurio urbe Poëta Comicus, qui ducentas & quadraginta Comœdias edidit.

25. *Hippasus* Metapontinus Philosophus Pythagoricus qui definitum esse tempus dixit Mundi mutationes. Metapontus vero fuit oppidum a Pyliis conditum, qui Troja capta cum Nestore navigarunt.

26. *Archytas* Mnesagoræ, vel ut alii Æstici filius, Tarentinus eximius Pythagoricus Philosophus fuit, ac Geometra insignis. Hic Platonem in Sicilia tunc cum Dionysio morantem per litteras monuit ut tyrannum caveret. Ab hoc Eudoxus Gnidius Æschinis F. Geometriam didicit. Hic cubum primus invenit, & per motum semicirculi in cylindro duas medias proportionales: fuitque Mechanicus, & columbam ligneam per se volantem construxit.

27. *Lysides* Tarentinus Pythagoricus Philosophus fuit, cujus Epistolæ ad huc exstant.

28. *Aristonicus* Tarentinus Philosophus.

29. *Heraclides* Tarentinus vir eruditus, Medicus celeberrimus.

30. *Rhintho* Tarentinus Poëta Comicus.

31. *Parmenides* Pythagoricus Philosophus Heleata, ab Helea civitate Phocensium vetusta, quam à fonte quodam Helam vocabant, inde vero Heliam & Veliam. Hic inventor Dialecticæ, mundos plures esse dixit. Contra Nearchum sive Diomedontem, armis in Lipara paratis conspiravit: & interrogatus, tyranni aurem sive nasum mordicus præcidisse, & abscissam sibi linguam in ora tyranni conspuisse, tyrannus autem à populo lapidibus obrutus perhibetur.

32. *Pha-*

2011 Ministerio de Cultura

32. *Phavorinus* ab hac Velia, ut nonnulli, vir doctiſſimus, qui de Philoſophia, Rhetorice & Hiſtoria multa & præclara ſcripſit: Plutarcho ſocius, cum quo ſub Trajano floruit.
33. *Empedocles* Siculus Pythagoricus Philoſophus & Orator, à quo *Gorgias* Leontinus aliique Siculi & Philoſophiam & Oratoriam audivere.
34. *Charondas* Catanenſis, Pythagoricus Philoſophus leges dedit Chalcidenſibus Siciliam & Italiam habitantibus.
35. *Pythias* & *Damon*, Syracuſani, ſingulare par amicorum, quorum alter pro altero ſeſe morti addixit, de quibus Plutarchus.
36. Sed prætereo alios noſtros Græcos Pythagoricos Aſianos, *Eudoxum*, *Xenophanem* Colophonium, *Leucippum* Heleatem, *Meliſſum*, *Democritum*, *Heraclitum*, *Nauſiphanem* & *Naucidem*, quorum *Epicurus* diſcipulus fuit. Omitto Civitatum origines, geſta & antiquitates, & alia quæ Te ſtudioſiſſimum ac Strabonis Geographi familiariſſimum latere non poſſunt. Verum illud iterum absque rubore memorabo, Italiam, Siciliam ac magnam Græciæ noſtræ partem primum Calabriæ tuæ altrici, deinde Pythagoræ ſuisque Pythagoricis maxime debere. Nam per annos nongentos ab ipſo ſcilicet Pythagora usque ad Conſtantinum Imp. cognomento Magnum doctrina ipſa & ſecta Pythagorica per dictas regiones floruit. Sed cur hæc ad me ſcribis? inquies. Ut ſic, ſi ſint Tibi nota, gratuler ſcienti: ſin vero, ut nota faciam, Teque Ducem illuſtriſſimum ſummæ ſpei adoleſcentem, exemplo tot tantorumque Philoſophorum, quos tua Calabria genuit eruditivitq;, ad culmen virtutum ac maximarum rerum aviditatem cohorter. Bene valeas ac diu felix & dudum memorati Conſtantini ſimilis vivas, & Conſtantinopolim mihi patriam infelicem à Barbarorum poteſtate vendices, meque Tuæ Celſitudinis obſequio paratum recipias!

III. CONSTANTINI LASCARIS, Byzantini de ſcriptoribus Græcis, patria Siculis.

CONSTANTINUS LASCARIS, FERDINANDO ACUNÆ, Siciliæ Pro-Regi Salutem.

SI antiqui illi tantopere laboraverunt, Illuſtriſſime Princeps, ut non ſolum docti efficerentur, verum etiam, ut apud poſteros nomen haberent æternum: nonne & nos elaborabimus tum Patriæ tum

2011 Ministerio de Cultura

ſcientiæ amore, ut illorum jam diu oblivioni tradita nomina, ob linguæ ut arbitror noſtræ ignorantiam ac librorum inopiam, inſtaurare & e tenebris in lucem educere, atque in hominum notitiam revocare poſſimus; præſertim ut Siciliæ gloriam quam de ſuis viris illuſtribus conſequitur, adaugeamus. Equidem quamvis non paucos protulerit Inſula celebres viros, tamen plerique ob temporis injuriam atque Græcorum calamitates ignorantur. Itaque nos quotquot potuimus ex Laërtio, Philoſtrato, Svida aliisque veterum monumentis carptim collectos in hoc notavimus compendio, Tibique Pro-Rex excellentisſime, dicavimus, qui rerum antiquitate & ingenuis litterarum ſtudiis apprime delectaris, & ob id, litteratos ſingulari benevolentia proſequeris. Exordiar ergo à Meſſeniis noſtris, cum ſit Meſſana primus Trinacriæ angulus, Regnique clavis & initium. Lege igitur felix, Fernande, Siciliæ decus, meque ut facis ama.

2. *Dicæarchus* Siculus Meſſenius, Philoſophus Peripateticus, Orator ac Geometra, Ariſtotelis auditor: qui leges & ſtatuta concivibus ſuis dedit, plurima in Philoſophia ſcripſit, item *Peloponneſi totius deſcriptionem, moresque Græciæ tribus libris* complexus eſt: *Politiam* quoque *Lacedæmoniorum*, quam ſtatuto quodam ſingulis annis legendam audiebant.

3. *Ariſtocles* Siculus Meſſenius, Philoſophus Peripateticus, *decem libros de Philoſophia naturali*, & totidem *in morali* edidit, item *Artem dicendi*, item *Homeri ac Platonis comparationem*, uter doctior fuerit, ubi Philoſophos innumeros eorumque opiniones commemorat.

4. *Ibycus* Siculus Meſſenius, Hiſtoricus & Poëta, ex novem vatibus Lyricis Græciæ unus, Rheginus genere. Plura compoſuit lingua Dorica. Primus Sambucam inſtrumentum invenit. Hic in ſylva quadam Calabriæ à latronibus captus & ab eis interimendus, ad grues caſu illac volantes dixit: ſaltem vos teſtes mortis meæ & ultrices eſtote. Quo interempto latrones die quadam in theatro ſpectandi gratia ſedentes, cum grues forte volantes vidiſſent, dixerunt ad invicem: Ecce grues Ibyci. Quod quidam audiens, id quod erat ſuſpicatus, civitatis Præfecto retulit, qui re diſcuſſa & cognita, eos ſuſpendio damnavit. Unde proverbium ortum eſt in re certa: Grues Ibyci. Quod beatus Cyrillus Divina factum Providentia affirmat.

5. *Lycus*

2011 Ministerio de Cultura

5. *Lycus* sive *Lupus* Latine, qui & *Butheras* vocabatur, Messenius Historicus ac Poëta, plura *de Sicilia* & *de Libya* conscripsit.
6. *Polycletus* Messenius, Philosophus ac Medicus celeberrimus, qui Phalaridem Agrigentinum tyrannum morbo incurabili liberavit, sicut ex prima Phalaridis Epistola colligitur.
7. *Timotheus** Taurominitanus, Orator satis mordax: quem Athenienses Epitimæum, hoc est increpatorem vocabant. Is *libros octo de Siciliæ & Italiæ* gestis composuit, item *de argumentis aliisque necessariis artis Oratoriæ*, item *de omnium Historicorum erroribus*, quos amarissime carpit.
8. *Charondas* Catanæus, Pythagoricus Philosophus, legumlator, qui omnibus Chalcidensibus Italiæ & Siciliæ incolis leges dedit.
9. *Diodorus* Siculus Argyrensis, Historicus præstantissimus, qui sub Tiberio Cæsare militavit. *Historiam* composuit *libris quadraginta*, quam *Bibliothecam* vocavit: De antiquitate Ægyptiorum, de Sicilia & aliis insulis, de bello Trojano, de gestis Alexandri & Romanorum usque ad suam ætatem, quorum sex à *Poggio* Florentino traducti circumferuntur. Reliqui vix inveniuntur. Ego autem omnes ejus libros vidi in Bibliotheca Imperatoris CPolitani.
10. *Demetris* sive *Ceres* mulier Sicula & legifera, teste Diodoro, quæ prima Siculos frumenti cultum docuit, cujus filia *Proserpina* eximiæ pulchritudinis, juxta Ennam urbem ab Orco Molossorum Rege rapta est.
11. *Philonides* Siculus Ennensis, Medicus celeberrimus.
12. *Philistion* Siculus, Philosophus ac Medicus excellens, in Medicina præceptor Eudoxi Gnidii.
13. *Gorgias* Leontinus, Orator subtilis, discipulus Empedoclis ac Tisiæ. Primus Athenis artem oratoriam publice legit, multosque docuit. Plura in arte edidit, plura composuit. Hujus *tres* exstant *Orationes* quas ego legi in Bibliotheca Florentina D. Marci.
14. *Herodicus* Leontinus, frater Gorgiæ, Medicus celeberrimus.
15. *Dinomenes* Syracusanus literis deditus: cujus filii tyranni, scilicet *Hieron* ille litteris & musicæ deditus, *Gelon* ille potens, *Polybius* & *Thrasybulus*.
16. *Hieron* Syracusanus tyrannus Dinomenis filius, frater Gelonis, liberalis & beneficus in litteratos & musicos.

* leg. Timæus.

2011 Ministerio de Cultura

17. *Hieronymus* Syracuſanus, nepos Hieronis, vir ſane doctiſſimus ſed crudeliſſimus fuit.

18. *Dionyſius* primus Syracuſanus, Hieronis nepos, vir doctus ac tyrannus crudeliſſimus. Scripſit *tragœdias*, *comœdias* & *hiſtoriam*. De hoc legitur, quod quædam vetula Himerenſis in ſomnis viderit ſe cœlos conſcendiſſe, ac ſub ſede Jovis virum in incendio ferrea catena vinctum: cumque quis eſſet interrogaſſet, audiviſſe, Siciliæ homicidam eſſe. Poſt aliquot annos, cum videret Dionyſii crudelitatem, ſomnium expoſuit, quo tyrannus audito, anum ipſam interemit.

19. *Dionyſius* ſecundus, primi filius, Philoſophus ac Orator, *Platonis* diſcipulus *Epiſtolas* compoſuit, & *commentum in poëmata Epicharmi* Comici.

20. *Dionyſius* alius Syracuſanus, tyrannus crudelis, ac doctus, ſcripſit *tragœdias*, *comœdias* & *hiſtoriam*.

21. *Dion* Syracuſanus tyrannus, *Platonis* diſcipulus, frater Ariſtomachæ uxoris primi Dionyſii. Hic expulit ſecundum Dionyſium, à quo poſtea fuit expulſus.

22. *Hermocrates* Syracuſanus vir ſane politicus & amator patriæ, miraque doctrina ornatus, pater Dionyſii ſenioris ſive ſocer.

23. *Epicydes* & *Hippocrates* fratres Pœni ſed Syracuſis oriundi, armis ac literis clari & copiarum ductores: fraude tamen Siculos à Romanis ad Pœnos inclinare conabantur.

24. *Archimedes* Syracuſanus Philoſophus ac Geometra acutiſſimus, artisque Mechanicæ autor, pleraque *in Geometria* ſcripſit & *Commentum in Homerum*. Hujus opera expoſuit *Eutocius* Aſcalonita, vitam vero ſcripſit *Proclus* Lycius.

25. *Achæus*, ſive *Achivus* Latine, Syracuſanus, Poëta Comicus *Comœdias decem* compoſuit.

26. *Athenagoras* Syracuſanus, vir politicus & Orator ſvaviſſimus, amatorque patriæ.

27. *Antiochus* Syracuſanus Hiſtoricus, qui *Romanas* ſcripſit & *Siculas Hiſtorias*, quem citat Pauſanias.

28. *Bion* Syracuſanus Orator, qui *artem Rhetoricam* & plura compoſuit.

29. *Dinolochus* Syracuſanus, Poëta Comicus, *Epicharmi* diſcipulus, *quatuordecim Comœdias* Dorice ſcripſit.

30. *Epi-*

2011 Ministerio de Cultura

30. *Epicharmus* Poëta Comicus Syracusanus, vel ex Castro opido Sicanico, *Pythagoræ* auditor, Comœdiam primus invenit, itemque tres Litteras Græcas duplices. Multas præterea *Comœdias* edidit. Hic ab Hierone mulctatus est, quod lascivos versus coram Regina recitasset.

31. *Eudoxus* Siculus, Agathoclis tyranni filius, Poëta Comicus, multas composuit *Comœdias*, ex quibus octies adeptus est victoriam.

32. *Themistogenes* Syracusanus, Historicus: *Cyri Regis ascensum, & de patria sua*, multa conscripsit.

33. *Theodorus* Syracusanus Orator, qui præter alia, multa *de re militari* composuit.

34. *Theocritus* Syracusanus, Poëta præstantissimus, *bucolicorum* auctor illustris. Plures scripsit *Eclogas* diverso idiomate, quorum *XXXIX.* exstant. Bucolicum genus, ut quidam ajunt, inventum est apud Lacedæmonios, ut alii apud Tyndaridam Siciliæ urbem, quo tempore Orestes cum Iphigenia Dianæ simulacrum ex Tauris reportavit. Alii, quod verius est, Syracusis inventum asserunt. Nam cum Syracusani post multas seditiones ac clades, ad concordiam, Dianæ opera rediissent, Dorici pastores hoc carminis genere psallentes Dianam celebrarunt.

35. *Callias* Syracusanus, Historicus *Historias* plures scripsit, & in his *Agathoclis* Siculi tyranni *gesta*.

36. *Corax*, sive *Corvus* Latine, Syracusanus, inventor & ordinator Artis Rhetoricæ sive Oratoriæ. Nam cum Syracusani à tyrannide liberi ac pacati inter se Remp. ordinassent, primus Corax incepit se exercere & vi orationis persvadere ac dissvadere, monereque omnes ad bene & libere vivendum, & ob id universis gratissimus extitit. Is orationem in tria divisit, scilicet in exordium, narrationem & epilogum: Rogatusque à concivibus, artem publice legit, & multos erudivit, quorum unus *Tisias* sive *Crestas* fuit ex concivibus pauper, qui si artem addidicisset, duplicem promiserat mercedem: edoctus vero promissam negavit. Ad judicium vocatus Tisias Coracem interrogavit: quidnam est ars oratoria? cui Corax respondit, persvadendi ars. Tisias autem ab artis hac diffinitione ita arguit: Si persvasero tibi, Corax, tanquam persvadens, non solvam, nam vici: si vero non persvasero, non solvam, nam non persvadens non didici artem. Corax vero e contrario: Immo si persvasero tibi, Tisia, promissum capiam ut victor: si autem

2011 Ministerio de Cultura

tem non perſuaſero, etiam mercedem ſolves, cum talem fecerim te, ut perſvadere non potuerim. Tunc judices utriusque argutiam mirati clamare cœperunt: Mali corvi malum ovum, id eſt gravi præceptore gravior diſcipulus, quod deinde prolapſum eſt in proverbium, quoties e malo malum prodit. Hic Corax, teſte Ariſtotele, *Oratoriam* primus *Artem edidit.*

37. *Cteſias* ſive *Tiſias* Syracuſanus dudum memoratus *Coracis* prædicti diſcipulus & Rhetor aſtutus. Hos A. Gellius Protagoram & Evathlum appellat.

38. *Lyſias* ille ſvaviſſimus orator, Cephali F. *Tiſiæ* diſcipulus & *Gorgiæ*, Syracuſanus, unus ex decem magnis Oratoribus Græciæ, plures edidit *Epiſtolas*, *Artem Oratoriam*, *Orationes ultra trecentas*, ex quibus paucæ exſtant.

39. *Menecrates* Syracuſanus Medicus celeberrimus, homines a comitiali morbo liberabat. Hic Jovem ſe vocari, eos autem ſibi ſubditos, quos ſanabat, voluit.

40. *Simmias* Syracuſanus Philoſophus fuit ac *Stilponis* auditor, cujus filiam parum pudicam duxit.

41. *Monimus* Syracuſanus, Philoſophus Cynicus & Diogenis Cynici filius: vir ſane elegantiſſimus & copioſiſſimus, multa ſcripſit in *Philoſophia*, famulus autem fuerat cujusdam menſarii Corinthii. Hic contempta gloria, veritatem ſemper appetiit.

42. *Moſchus* Syracuſanus, Grammaticus & Poëta fuit, qui multa ſcripſit, quem opinor & *Moſchionem* appellatum.

43. *Soſiphanes* Syracuſanus, Poëta Comicus ſive Tragicus, ſynchronus *Euripidis*, unus è *ſeptem Tragicis* tempore Philippi & Alexandri. *Mimos viriles ac muliebres*, *Tragœdias LXXIII.* ſcripſit, in quibus ſepties palmam adeptus eſt: Item alia tam metro quam proſa. *Platonem* hujus poëmata legentem, ſomnum cepiſſe ajunt.

44. *Philemon* Syracuſanus Poëta Comicus tempore Alexandri, annos vixit *XC.* & totidem edidit *Comœdias* obiitque ex vehementi riſu.

45. *Philiſtus* Syracuſanus vel Naucratita, Hiſtoricus plura ſcripſit *de Sicilia.* Fuit affinis Dionyſii Tyranni, & obiit in bello contra Carthaginienſes geſto.

46. *Philiſtus* alius Syracuſanus, Hiſtoricus plura ſcripſit *de rebus Ægyptiacis*, *libris XII.* de *Sicanicis*, *libris XI.* Item *de Baccho.* *De Theo-*

2011 Ministerio de Cultura

Theologia Ægyptiorum libris VI. De Syria & Libya. Hic a Dionyſio Seniore in exilium actus, ibi bonam Hiſtoriæ partem abſolvit.

47. *Phormus* Syracuſanus, Poëta Comicus, *Epicharmi* ſocius, *Comœdiæ* inventor, cum eo gratus Geloni tyranno, & filiorum ejus Præceptor. Plures *Comœdias* ſcripſit. Primus veſte talari uſus eſt, & ſcena ex pellibus rubris.

48. *Philemon* Syracuſanus, ſive Athenienſis, Poëta Comicus, multa edidit, unum ſupra centum annos vixit, cum ſenſibus ſemper ſolidis. Poſtremo ſubdormiens vidit novem puellas domo ſua exeuntes, quas cum interrogaſſet cur exirent? reſponderunt, non licet amplius hanc domum habitare: Et expergefactus narravit filio viſionem, perficiensque quod componebat, obdormiſcens ſpiritum emiſit.

49. *Philemon* hujus filius, Comicus itidem poëta, *quatuor* exaravit *Comœdias.*

50. *Hicetas* Philoſophus Syracuſanus, dixit omnia fieri harmonia & neceſſitate: terramque moveri juxta primum circulum, ut ait Laërtius.

51. *Orpheus* Camarinenſis, Epicus, qui carmine compoſuit *deſcenſum ad inferos*, & alia multa.

52. *Timagoras* Gelenſis, Philoſophus ac *Theophraſti* diſcipulus, & inde *Stilponis* ſuperius nominati.

53. *Euclides* Gelenſis, Philoſophus Platonicus ac Geometra præſtantiſſimus, alius fuit ab illo Megarenſi, de quo Laërtius, & qui dialogos ſcripſit, ut ait Proclus in ſecundo ſermone in primum Euclidis. Utque ſcribit Heron, vixit tempore Ptolemæi primi, junior Platone, ſed vetuſtior Eratoſthene & Archimede, fuitque Gelous, ut ex verbis Laërtii colligitur. Multa ab Eudoxo & Theæteto ſumta perfecit, ſcripſitque *elementorum libros XIII.* nam alii duo additi fuerunt ab *Hypſicle* & *Ariſtero**: item *Muſicam*, *Optica*, *Katoptrica*, *Phœnomena*, *Poriſmata*, *Dedomena* quæ potius *Theonis* ſunt. Hic, ut ait Proclus, à Ptolemæo Rege interrogatus, eſſetne ulla ad Geometriam via conciſior quam elementaris, reſpondit non eſſe ad Geometriam capeſſendam, regiam viam callemve ullum.

54. *Ariſtoteles* Siculus orator plura compoſuit, & *Orationem contra panegyricum Iſocratis Oratoris.*

* Lege, *Ariſtæo.*

2011 Ministerio de Cultura

55. *Acron* Agrigentinus, nobilis Philosophus ac Medicus Hippocrate antiquior, Xenonis F. Hic Athenis publice legerat una cum *Empedocle* Philosopho, multaque Dorice scripsit *de Medicina*. Huic tribuere epitaphium illud quod refert Laërtius in vita Empedoclis:

Acronem summum Medicum ex Acragante profectum
Verticis excelsi celsa sepulchra tenent.

56. *Empedocles* Agrigentinus nobilis ac dives, Philosophus Pythagoricus, coronam auream in capite ferebat, & in pedibus ænea sutelaria, & in manibus laurum, gloriam DEI quæritans. Athenis publice legit, scripsit carmine *de naturalibus & de purificationibus libros duos*, carminibus quinquies mille. Item *de medicina*, metro & prosa. Nonnulli tunc primum Oratorem fuisse ajunt: sed ejus vitam Laërtius late scribit. Periit in incendio Ætnæo: nam una ex ejus crepidis æneis, quam flamma eructavit, circa montis craterem reperta est.

57. *Empedocles* alter Agrigentinus, primi nepos, poeta tragicus, scripsit *tragœdias quatuor supra viginti.*

58. *Carcinus* Agrigentinus, poeta tragicus, *tragœdias XVI.* composuit.

59. *Metellus* Agrigentinus, vir doctus & musicus eximius, Musicam *Platonem* docuit.

60. *Polus* Agrigentinus, Orator & magnus Sophista, *Gorgiæ* Leontini discipulus. *Græcorum & Barbarorum, qui in Trojam fuerant profecti, Genealogiam* exposuit.

61. *Telemachus* Agrigentinorum princeps litteris deditus: & *Calcyopensis* à quo *Eumenides* instructus, cujus filius *Gnessidamus* pater *Theronis* tyranni Agrigentinorum & *Xenocratis*: qui omnes studiosi.

62. *Phalaris* Astypalensis, patria privatus suspicione tyrannidis, in Siciliam venit, ac svasu amicorum effectus est Agrigentinorum tyrannus. Vir sane maximus ingenio, studiosus, ac erga probos & litteratos liberalissimus. Hujus vitam Jupiter duobus annis prolongavit, ut ait Stephanus, quod humaniter tractasset *Charitonem* & *Menalippum*. Hic in tauro æneo Perillum tormenti ejus autorem primum exuri jussit, cujus *Epistolæ* sunt notissimæ.

63. *Demetrius* Siculus Calactianus, Historicus præstantissimus, *XX. libros de Asia & Europa* conscripsit.

64. *Cæcilius* qui & *Archagathus* vocabatur, Siculus ex Calacta opido, Græcus natione ac lingua, Judæus tamen lege, Orator præstantissimus

2011 Ministerio de Cultura

tissimus. Romæ tempore Augusti Cæsaris publice legit. Multa composuit, *contra Phrygas, libros duos, Elegantias Atticas* secundum elementa, quæ adhuc apud Svidam leguntur: *de comparatione Demosthenis & Æschinis*, item *Demosthenis & Ciceronis*, item *de stylo decem Oratorum Græciæ.*

65. *Thales* Siculus Calactianus, Orator, *successiones Philosophorum ac sectarum* descripsit.

66. *Theognis* Siculus Megarensis, Poeta moralissimus admonitivus, plures *elegias* composuit, quarum exstant nonnullæ & *admonitorium poëma.*

67. *Probus* vir doctissimus ex Lilybæo, ad quem videndum & audiendum venerat *Porphyrius* ille.

68. *Stesichorus* Himerensis, Poëta Lyricus excellentissimus ac Philosophus tempore Phalaridis. Hic *Tisias* vocabatur, & quoniam choream instituit, Stesichorus appellatus est quasi stator choreæ. Fratres habuit *Marinum* Geometram & *Halianactem* legumlatorem, filiasque doctissimas. Plura Dorice scripsit, quorum nihil exstat. Idem cum *contra Helenam* scripsisset, visum amisit. *Palinodia* composita recuperavit. Hic filius fuit *Euphemii*, ut alii *Euphorbii*, ut alii *Euclidis*, ut alii *Hyetis*, ut alii *Hesiodi.* Nonnulli Metauriæ ortum memorant in Italia, nonnulli in opido Palantho Arcadiæ, atque inde profugum Catanam venisse, ibique defunctum: ante civitatis portam quæ ab ipsius nomine Stesichoria dicta est, ejus sepulchrum octo columnas totidemque gradus & angulos habebat, de quo adhuc exstat testudinatum monumentum, quam D. Mariæ Bethleemitiæ ædem vocant.

69. *Phocylides* Siculus ex opido Mylis, nisi potius Milesius fuit, Philosophus ac Poeta moralissimus & admonitivus, synchronus Theognidis, nam uterque claruit post bellum Trojanum annis DXLVII: Hic multa *carmina & elegos* scripsit. Exstat ejus *admonitorium poëma* heroico metro utilissimum.

70. *Pythias* & *Damon* Siculi, Pythagoricæ sectæ, maxime invicem amicitia conjuncti. Quorum alterum cum Dionysius Syracusanus interimere decrevisset, eique tempus determinasset, ut domum profectus res suas ordinaret, alter vadem se Tyranno pro amici reditu obtulit, certus de amici constantia. Nec eum opinio fefellit, nam ille ad horam constitutam superveniens vadem liberavit. Quorum Dionysius fidem admiratus, reum absolvit, eosque oravit, ut se tertium in sodalitate reciperent.

2011 Ministerio de Cultura

IV. πεάξεις τῶν ἁγίων Ἀποςόλων ΠΕΤΡΟΥ καὶ ΠΑΥΛΟΥ.

Ἐγένετο μ Τ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον Παῦλον ἀπὸ Γαυδομελέτης τ νήσ-σ, ἐλθεῖν αὐτὸν ἐπὶ Ἰταλίαν. καὶ ἀκμαιότερον ἐγένετο τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ τῶν πόλεων, Ῥώμῃ, ὅτι Παῦλος ἠτήσατο πρὸς Καίσαρα ἐλθεῖν. Λύπῃ οὖν μεγάλῃ περιπεσόντες καὶ ἀθυμίᾳ πολλῇ, εἶπον πρὸς ἑαυτούς· οὐκ ἀρκεῖ ὅτι πάντας τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς γονεῖς ἡμῶν ἔθλιψεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐν Παλαιστίνῃ μόνον, καὶ οὐκ ἠρκέσθη ἐν τούτοις, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἐνταῦθα ἔρχεται, ἵ ἐπιθέσεως αἰτησάμενος Καίσαρα Τ ἀπολέσαι ἡμᾶς. Συνέδριον οὖν ποιήσαντες πάντες οἱ Ἰουδαῖοι κ Τ Παύλου, καὶ πολλὰ ταραχθέντες, ἔδοξεν αὐτοῖς προσελθεῖν Νέρωνι τῷ βασιλεῖ, ὡς μὴ προσχωρῆσαι ἐλθεῖν τὸν Παῦλον ἐν τῇ Ῥώμῃ. ποιήσαντες οὖν εὐπρεπῆ οὐκ ὀλίγα δῶρα, καὶ βασάσαντες μεθ' ἑαυτῶν, μ δεήσεως προσῆλθον αὐτῷ, λέγοντες δέομεθά σου, ἀγαθὲ βασιλεῦ, ἀποσεῖλαι κελεῦσαι εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας τ ὑμετέρας εὐσεβείας, κ κελεῦσαι ὅτι Παῦλος ὃς θλίψας τὸ πατρῷον ἡμῶν ἅπαν ἔθνος ἠτήσατο ἐλθεῖν ἐνταῦθα, ἵ καὶ ἡμᾶς ἀπολέσαι. καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν

IV. Gesta SS. Apostolorum PETRI & PAULI.

Constantino Lascari Interprete.

Dum S. Paulus Apostolus à Melita & Gaudisio insulis recessisset, ut se ad partes Italiæ conferret: Judæi qui tunc temporis Romæ erant, intellexerunt Paulum Romæ affuturum, & propterea maxime affecti molestia ad semetipsos dixerunt: non satis est omnes fratres nostros affeciisse molestia in Judæa & Samaria & Palæstina; adhuc quoque venit arroganter à Cæsare postulans ut nos perderet. Concilium fecerunt Judæi contra Paulum, & cum multa tractaviissent, placuit illis Neronem adire, ne permitteret Paulum Romam intrare: & afferentes munera dixerunt: Te vehementer rogamus, Imperator bone, ut omnibus tui Imperii provinciis scribas, ut Paulus huc nequaquam accedat; sufficit enim nobis molestia quam à Petro pertulimus. Hæc audiens Nero respondit: Fiat juxta petitiones vestras, & scribemus per omnia loca, ut Paulus in partes Italiæ non accedat. Hoc quoque Simon Magus *) consuluit. His itaque gestis nonnulli

*) Aliter in Græco, sic nempe: *Suggesserunt quoque Simoni Mago, eumque instigarunt, faceret ut sicut dictum, ad partes Italiæ Paulus nequaquam veniret.*

2011 Ministerio de Cultura

ἡμῖν ἐυσεβέσαλε Βασιλεῦ, ἡ θλίψις ἣν ἐχομεν ἀπὸ Πέτρυ. ἀκύσας δὲ ταῦλα ὁ Βασιλεὺς Νέρων, ἀπεκρίθη αὐλοῖς. γίνεσθαι κ τὸ θέλημα ὑμῶν, καὶ γράφομεν πρὸς πάσας τὰς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἵνα παντελῶς μὴ ὀρμήσῃ τοῖς μέρεσιν Ἰταλίας. ὑπέβαλον δὲ καὶ Σίμωνι τῷ μάγῳ, ἀπὸ καλέσαντες αὐτὸν, ἵνα ὡς ἤρηται, ἐν τοῖς μέρεσιν Ιταλίας μὴ ἐπιβῇ. τύτων δὲ ὕτως πραλτόντων, τινὲς ἐκ τῶν μελανοησάντων ἐθνῶν καὶ βαπλισθέντων τῇ ἐπαγγελίᾳ τ Πέτρυ ἀπέσειλαν πρὸς τὸν Παῦλον πρέσβεις μετ' ἐπιςολῆς περιεχύσης ὕτως· Παῦλε δύλε γνήσιε τ Θεῦ τ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, καὶ ἀδελφὲ Πέτρυ τ πρώτυ τῶν Ἀποςόλων, ἠκύσαμεν ἐκ τῶν διδασκάλων τῶν Ἰυδαίων τῶν ὄντων ἐν Ῥώμῃ τῇ μεγίςῃ τῶν πόλεων Ῥώμῃ, ὅτι ἠτήσαντο Καίσαρα τ ἀποςεῖλαι ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῦ, ἵνα ὅπυ δ' ἂν ἐυρεθῇς, ἀποκλανθῇς. ἡμεῖς δὲ ἐπιςεύσαμεν κ πιςεύομεν ὅτι ὥσπερ ὁ ἀπεχώρισε ὁ Θεος τὺς δύο φωςῆρας τὺς μεγάλυς ὃς ἐποίησεν, ὕτως ὐκ ἔχει μερίσαι ὑμᾶς ἀπ' ἀλλήλων, τυτέςιν ὅτε Πέτρον ἀπὸ Παύλυ, ὅτε Παῦλον ἀπὸ Πέτρυ. ἀλλὰ κυρίως πιςεύομεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριςὸν, εἰς ὃν ἐβαπλίσθημεν, ὅτι ἄξιοι γινόμεθα καὶ τ ὑμετέρας διδασκαλίας. Δεξάμενος δὲ ὁ Παῦλ τὺς δύο ἄνδρας τὺς ἀποσαλέντας μ τ ἐπιςολῆς μηνὶ Μαΐῳ εἰκάδι, εὐθύμως ἐγένετο

nulli noviter Chriſtiani, moniti à Petro ad Paulum legatos miſerunt, hujusmodi ſcripta ferentes: Paule ſerve legitime Domini noſtri JESU CHRISTI, ac Petri frater, Apoſtolorum primi. Audivimus à Judæorum Magiſtris hic exiſtentibus, eos à Cæſare petiiſſe, ut omnibus provinciis ſcriberet te interficiendum ubicunque inventus fores. Nos vero credimus, quod quemadmodum DEUS luminaria magna duo fecit non dividi, ita & vos duos minime dividet, nec Petrum ſcilicet à Paulo, nec Paulum à Petro. Sed vero credimus in Dominum noſtrum JESUM CHRISTUM in quo baptizati ſumus, dignos nos fore veſtra doctrina. Paulus recipiens duos viros miſſos cum Epiſtola, XX. die menſis Maji promtus factus eſt gratias egit Domino noſtro JESU CHRISTO, ac navigans a Melita & Gaudiſio, non per Africam in Italiæ partes, ſed in Siciliam Syracuſas ſe contulit, cum duobus viris miſſis ad eum: ac inde Rhegium Calabriæ, unde Meſſanam, nobilem Siciliæ Civitatem pervenit,

2011 Ministerio de Cultura

νετο καὶ εὐχαρίστησε τῷ Κυρίῳ καὶ Δεσπότῃ Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἀποπλεύσας δὲ ἀπὸ Γαυδομελέτης, ὅπου ἐπῆλθεν διὰ Ἀφρικῆς ὅπου τὰ μέρη Ἰταλίας, ἀλλ' ἐπὶ Σικελίαν ἀνεδράμεν, ἕως ὃ ἦλθεν ἐν τῇ Συρακούσῃ τῇ πόλει μὴ τῶν δύο ἀνδρῶν τῶν πεμφθέντων ἀπὸ Ῥώμης πρὸς αὐτὸν. Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσας παρεγένετο εἰς τὸ Ῥήγιον τῆς Καλαβρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίου ἐπέρασεν εἰς Μεσσήνην, καὶ ὠρδίνευσεν ἐκεῖ ἐπίσκοπον Βακχύλον ὀνόματι. Ἐξελθὼν δὲ αὐτὸς ἀπὸ Μεσσήνης ἀπέπλευσεν ἕως Διδύμου, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ νύκτα μίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἀποπλεύσας ἦλθεν εἰς Πολιόλης τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ.

ubi Episcopum Barchyrium **) constituit. Mox Messana digrediens Tendulæ applicuit, mansitans ibi per unam noctem: sequenti die Puteolos concessit.

**) Gr. *Bacchylum*. Confer Placidum Reynam p. 93. & 195. sq. notitiæ historicæ Urbis Messanensis & Commendatoris Abelæ Melitam illustratam lib. 2. notitia 7. p. 179. T. 15. thesauri Siciliæ.

V. ANTIOCHENORUM Episcoporum ac Patriarcharum Notitia, ordine Chronologico.

Excerpta ex PETRI BOSCHII, S. I. diatriba inserta Tomo IV. Act. Sanctor. Julii & separatim edita Antverpiæ A. 1725. 4.

ab A. C.	
1. 33.	S. Petrus Apostolus.
2. 40.	S. Evodius.
3. 68.	S. Ignatius Theophorus, *Martyr.*
4. 108.	S. Hero seu Heron, Heros.
5. 128.	Cornelius.
6. 140.	Eros.
7. 168.	S. Theophilus.
8. 176.	Maximinus.
9. 189.	S. Serapion,
10. 211.	S. Asclepiades.
11. 217.	

2011 Ministerio de Cultura

ab A. C.
11. 217. Philetus.
12. 228. Zebennus ſive Zebinus.
13. 237. S. Babylas, *Martyr.*
14. 250. Fabius (al. Flavius, Flavianus, Fabianus.)
15. 252. S. Demetrianus (al. Demetrius.)
16. 260. Paulus I. *hæreſiarcha.*
17. 270. S. Domnus I.
18. 273. Timæus.
19. 280. S. Cyrillus.
20. 300. Tyrannus.
21. 313. Vitalis.
22. 318. S. Philogonius (Philogenes)
23. 323. Paulinus I. qui & Romanus & Paulus,
24. 324. S. Euſtathius.
25. 331. Paulinus II. *Arianus*, menſibus ſex.
26. 331. Eulalius *Arianus.*
27. 332. Euphronius *Arianus.*
28. 333. Flacillus (Placillus, Placetus, Phlacitus, Phacellius) *Arianus.*
29. 345. Stephanus I. *Arianus.*
30. 348. Leontius *Arianus.*
31. 358. Eudoxius *Arianus.*
32. 359. Anianus *Arianus* depoſitus.
33. 361. S. Meletius.
A. 361. Euzoius *Arianorum* Antiochiæ patriarcha.
A. 362. Paulinus III. *Euſtathianorum* Antiochiæ patriarcha.
A. 376. Dorotheus ſive Theodorus *Arianorum.*
A. 376. Vitalis *Apollinariſtarum.*
34. 381. Flavianus I.
A. 388. Evagrius *Euſtathianorum.*
35. 404. Porphyrius.
36. 413. Alexander I.
37. 417. Theodotus I.
38. 429. Johannes I.
39. 432. Domnus II.
40. 440. Maximus.
41. 456. Baſilius.
42. 458. Acacius (al. Alexander.)

43. 459.

2011 Ministerio de Cultura

ab A. C.
43. 459. Martyrius.
44. 471. Petrus Fullo, *primò*: mox fugit.
45. 471. Julianus.
476. Petrus Fullo *iterum*.
46. 477. Johannes II.
47. 478. S. Stephanus II. *Martyr*.
48. 479. Stephanus III.
49. 482. Kalendio.
485. Petrus Fullo *tertio*.
50. 488. Palladius.
51. 499. S. Flavianus II.
52. 512. Severus *hæresiarcha*.
53. 519. Paulus II.
54. 521. Euphrasius.
55. 527. Euphræmius.
56. 545. Domnus III. sive Domninus.
57. 559. S. Anastasius I. *primo*.
58. 570. Gregorius I.
573. S. Anastasius I. *secundo*.
59. 599. S. Anastasius II. *Martyr*.
Gregorius II. videtur fictitius.
60. 610. Anastasius III.
61. 629. Athanasius *Jacobita*.
62. 639. Macedonius *Monothelita*.
63. 650. Jarihus sive Georgius I. Monothelita.
64. 654. Macarius I. *hæresiarcha*.
65. 681. Theophanes.
66. 685. Alexander II.
67. 686. Georgius II.
68. 742. Stephanus IV.
69. 745. Theophylactus.
70. 751. Theodorus I. (al. II.)
71. 773. Theodoritus I.
72. 812. Jobus.
73. 847. Nicolaus.
74. 870. Stephanus V. uno die.
75. 870. Theodorus sive Tadusus. II. (al. III.)

76. 893.

2011 Ministerio de Cultura

ab A. C.
76. 893. Simeon
77. 904. Elias I.
78. 935. Theodosius I. vel Stephanus VI. aut Theodotus II.
79. medio sec. X. Theodoritus II.
80. medio sec. X. Agapius I.
81. necatus 966. Christophorus.
82. 970. Theodorus III.
83. 976. Agapius II. ejectus 988.
84. sec. X. & XI. Johannes III.
85. sec. XI. Elias II.
86. ante A. 1051. Georgius III.
87. 1051. Petrus III.
88. circa 1057. Theodorus IV.
89. Theodosius II.
90. circa 1078. Æmilianus.
91. 1089. Nicephorus Maurus.
92. A. 1100. Johannes IV.

Cesſit Latinis.

93. circa 1130. Johannes antea monachus in Oxia insula.
94. circa 1160. Athanasius.
95. circa 1180. Theodosius.
96. usque ad 1203. Theodorus Balsamo.
97. Joachimus.
98. Dorotheus.
99. Simeon Julianus.
100. Athanasius.
101. David.
102. Cyriacus.
103. Dionysius.
104. Johannes.
105. Marcus.
106. Ignatius.
107. Michael.
108. Marcus alter.
109. Pachomius.
110. Nilus.

2011 Ministerio de Cultura

111. Michael, Tamerlanis tempore.
112. Pachomius.
113. Marcus III.
114. Joachimus.
115. Dorotheus, cujus tempore celebratum concilium Florentinum.
116. Michael.
117. Marcus.
118. Joachimus.
119. Gregorius.
120. Michaël.
121. Dorotheus.
122. Michael alter.
123. Dorotheus alter, tempore Jeremiæ, Patriarchæ CPol.
124. Joachimus.
125. Michaël.
126. Joachimus alter.
127. Michaël.
128. Joachimus alter.
129. Joachimus cognomento Benzaiade.
130. Dorotheus.
131. Athanasius.
132. Ignatius.
133. Cyrillus.
134. Euthymius cognomento Carme.
135. Eutychius Chius.
136. Macarius Alepensis.
137. Cyrillus Macarii prioris fratris filius † A. C. 1719. exeunte.
138. Athanasius Damascenus, † 1724. mense Augusto.

ab A. C. *JACOBITÆ.*

518. Severus, *post fugam.*
542. Sergius.
545. Paulus Niger.
578. Petrus.
600. Julianus I.

604. Atha-

2011 Ministerio de Cultura

ab A. C.
604. Athanasius I.
639. Johannes I.
649. Theodorus I.
665. Severus II.
684. Athanasius II.
687. Julianus II.
709. Elias.
724. Athanasius III.
740. Johannes II.
755. Isaac.
755. Athanasius IV.
755. Georgius.

Sub eo Antipatriarchæ **Johannes Callinicensis & David.**

790. Joseph.
793. Cyriacus.

Sub eo Antipatriarchæ **Abrahamus, Simeon,**

818. Dionysius I.
846. Johannes III.
878. Ignatius I.
887. Theodosius.
897. Dionysius II.
910. Johannes IV.
923. Basilius I.
936. Johannes V.
956. Johannes VI.
957. Dionysius III.
962. Abraham.
965. Johannes VII.
986. Athanasius V.
1004. Johannes VIII.
1033. Dionysius IV.
1049. Johannes IX.
1058. Athanasius VI.
1064. Johannes X.

2011 Ministerio de Cultura

ab A. C.
1074. Basilius II.
Johannes XI. vixit sub quatuor sequentibus.
1077. Dionysius V.
1086. Johannes XII.
1088. Dionysius VI.
1090. Athanasius VII.
1130. Johannes XIII.
1138. Athanasius VIII.
1166. Michaël I. seu magnus.
1199. Athanasius IX.
1200. Michael II.
1208. Johannes XIV.
1222. Ignatius II.
1253. Dionysius VII. trucidatus.
1253. Johannes XV.
1264. Ignatius III.
1283. Ignatius IV.
1293. Ignatius V.
Sub eo Ignatius qui & Michaelus & Ignatius qui & Constantinus.

LATINI.

1100. Bernardus.
1136. Radulphus.
1142. Aymericus.
1187. Radulphus II.
jam 1201. Petrus I.
1209. Petrus II.
1217. Pelagius Albanensis electus recusat. Nec Petrum Capuanum consecrari contigit.
1219. Reinerius.
1226. --- 1246. Albertus Regiensis.
1239. Helias Robertus videtur nullus. Vide Bosch. §. 671.
1268. Christianus martyr. excusa Antiochia civitate.

TITULARES.

circa 1274. Opizio.
circa 1311. Isnardus.
1379. Segvinus.

1409. Wen-

2011 Ministerio de Cultura

ab A. C.
1409. Wenceslaus.
1415. Vitalis.
1416. Johannes.
1461. Ludovicus, Ord. Minor.
1512. Alphonsus.

Patriarchæ Antiocheni Jacobitæ à tempore schismatis inter Mardenses & Turabdinenses.

Ignatius VI. dictus III. qui & Ismael Magedus, ordinatus *Mardæ* ab A. C. 1332. ad 1365.

Patriarcha *Ciliciæ* post Ignatium qui & Michaël, Ignatius qui & Michael II. † 1349.

& *Syriæ* post Ignatium Constantinum, Basilius qui & Philoxenus Episcopus Damasci.

Ignatius I. qui & Basilius Sala, Salachensis patriarcha *Turabdinensium* ab A. C. 1364. ad 1389.

Ignatius VII. dictus III. qui & Schiahab, sororis Ismaëlis filius ab A. C. 1365. ad 1381.

Basilius Gabriel qui Basilio Philoxeno successit, † 1387.

Ignatius VIII. dictus IV. qui & Abraham Bar Garib Cyrillus, Episcopus Amidæ ab A. C. 1381. ad 1412.

Philoxenus Episcopus Damasci, Basilii Gabrielis successor ab A. C. 1387. ad 1421.

Ignatius II. qui & Josue Mutæ Medensis filius, patriarcha Turabindensium ab A. C. 1389. ad 1417. quo depositus.

Ignatius IX. dictus V. qui & Benehamus Basilius Hedlensis ab A. C. 1412. ad 1455.

Basilius qui & Simeon Manemita Episcopus Gargar, successor Philoxeni ab A. C. 1421. ad 1445.

tunc schisma sublatum quod per Ciliciæ Syriæ & Mardæ patriarchas inductum fuerat.

Ignatius III. Patriarcha Turabdinensium qui & Masudus Salachensis ab A. C. 1417. ad 1420.

Ignatius IV. - - - - - - - qui & Henoch Invardensis ab A. C. 1421. ad 1445.

Ignatius V. - - - - - - - qui & Cuma Philoxenus Episcop. cœnobii Cataminensis ab A. C. 1445. ad 1456.

2011 Ministerio de Cultura

Ignatius X. dictus VI. qui & Chaleph Maadanenſis, filius ſororis Barſamæ Baſilii Maphriani, Epiſcopus Gozartæ, ab A. C. 1455. ad 1484.

Ignatius VI. Patriarcha Turabindenſium qui & Joſue Baſilius Invardenſis ab A. C. 1456. ad 1461.

Ignatius VII. - - - - - - - qui & Azizus Philoxenus Bar Sapta, Epiſcopus Haæ, ab A. C. 1461. ad 1481.

Ignatius VIII. - - - - - - - - qui & Saba.

Ignatius IX. - - - - - - - qui & Joannes.

Ignatius XI. dictus VII. qui & Johannes Barſita Epiſcopus Amidæ, ab A. C. 1484. ad 1493.

Ignatius XII. dictus VIII. qui & Noë Bacuphenſis Libaniota, Epiſc. Emeſæ, deinde Maphrianus, demum Patriarcha A. C. 1493.

Ignatius X. Maſudus poſtremus Turabindenſium Patriarcha, quo mortuo *ſchiſma inter Turabindenſes & Mardenſes ſublatum, unusque deinceps cunctis Jacobitis Syris Patriarcha præfuit jam dictus Noe.*

Ignatius XIII. Joſue ex caſtro Kelat, qui poſtquam a Chriſtiana fide defeciſſet, pœnitentiam egit.

Ignatius XIV. Jacobus Damaſcenus.

XV. David Maadanenſis.

XVI. Abdalla ex caſtro Atta.

XVII. Nehemes ſive Nehetalla Mardenſis, qui cum Chriſtianam religionem ejuraſſet, Romam ſub Gregorio XIII. ſe recepit.

XVIII. Petrus David Sciah circa A. C. 1579. 1583. 1586.

XIX. Pilatus Manſurenſis.

XX. Abdalgani, frater Pilati.

XXI. Petrus Hodaje ſeu Hudajes.

XXII. Abdal Meſſias.

XXIII. Simeon ſub quo Jacobitas multos ad Catholicam fidem convertit, eisque Patriarcha præfuit.

XXIV. Andreas Achigian, filius Abdagal, Orthodoxus.

XXV. Petrus, quem & ipſum Orthodoxum Patriarcham Jacobitæ in exilium miſerunt Adanam.

XXVI. Georgius, Jacobita.

XXVII. Iſaac, qui Jacobitus adhuc præerat A. C. 1720.

INDEX

2011 Ministerio de Cultura

INDEX ALPHABETICUS.

42. Acacius (al. Alexander) A. C. 458.
90. Æmilianus circa A. C. 1078.
80. Agapius I. medio Sec. X.
83. Agapius II. A. C. 976.
S. Agricium non fuisse Patriarcham Antiochenum probat Petrus Boschius §. 162.
42. Alexander (Acacius) A. C. 458.
36. Alexander I. 413. vel 414.
66. Alexander II. 685.
57. S. Anastasius I. *primo* 559.
secundo. 593.
59. S. Anastasius II. *Martyr.* 599.
60. Anastasius III. 610.
32. Anianus *Arianus.* 359.
10. S. Asclepiades. 211.
61. Athanasius *Jacobita.* 629.
13. S. Babylas. 237.
Babylas secundus Patriarcha suppositus est, Bosch. §. 77.
41. Basilius. 456.
81. Christophorus. 966. cæsus.
Constantinum Diaconum non fuisse Patriarcham Bosch. §. 518.
5. Cornelius A. C. 128.
19. S. Cyrillus. 280.
15. S. Demetrius sive Demetrianus A. C. 252.
17. S. Domnus I. 270.
39. Domnus II. 442.
56. Domnus III. sive Domninus 545.
Dorotheus Patriarcha suppositus. Bosch. §. 118.
Dorotheus sive Theodorus Patriarcha Arianorum, successor Euzoii A. C. 376.
Elevtherius non fuit Patriarcha Antiochenus. Bosch. §. 605.
77. Elias I. A. C. 904.
85. Elias II. seculo XI.
55. Euphræmius A. C. 527.
6. Eros. 142.
Evagrius Paulini successor. A. C. 388.
31. Eudoxius Arianus, A. C. 358.
26. Eulalius Arianus 331.
2. S. Evodius. 40.
54. Euphrasius 521.
27. Euphronius Arianus. 332.
Eusebius Cæsariensis, Patriarchatum recusavit. Bosch. §. 182.
24. S. Eustathius A. C. 324.
Euzojus Arianorum Patriarcha. 361.
14. Fabianus sive Fabius (Flavius s. Flavianus) 520.
28. Flacillus Arianus 333.
34. Flavianus I. Successor S. Meletii 381.
51. S. Flavianus II. 499.
14. Flavius sive Flavianus (Fabius sive Fabianus) 250.
63. Georgius I. sive Jarihus 650
67. Georgius II. 686.
86. Georgius III. ante A. C. 1051.
Georgius Anastasio Bibl. ad A. C. 619. memoratus nullus. Bosch. §. 489.

2011 Ministerio de Cultura

58. Gregorius I. A. C. 570.
post annos 23. cedit.
Gregorius II. ignotus. vide
Bosch. §. 487.
4. S. Hero (Heron vel Heros) 108.
63. Jarihus (Georgius I. (Monothelita. 650.
3. S. Ignatius Martyr. 68.
38. Joannes I. 429.
46. Joannes II. post menses 3.
depos. 477.
84. Joannes III. sec. X. & XI.
92. Joannes IV. Latinis cessit 1100.
Joannes Codonatus. A. C. 488.
S. Joannes Maro, primus Maronitarum Patriarcha † 707. vide Boschium §. 520. sqq.
72. Jobus A. C. 812.
45. Julianus 471.
49. Kalendio s. Kalendion 482.
30. Leontius Arianus 348.
64. Macarius I. hæresiarcha 654.
Macarius II. & III. nulli, vide
Boschium §. 605.
62. Macedonius Monothelita 639.
S. Joannes Maro primus Maronitarum Patriarcha † 707.
43. Martyrius 459.
Maximianus sive Maximus.
8. Maximinus 176.
40. Maximus 450.
Maximus sive Maximinus.
33. S. Meletius 361.
Michael pro Nicolao perperam refertur inter Patriarchas Antiochenos. vide Bosch. §. 581.
91. Nicephorus Maurus. A. C. 1089
73. Nicolaus A. C. 847.
50. Palladius Eutychianus 488.
23. Paulinus I. 323.
25. Paulinus II. Arianus 331.
Paulinus III. Eustathianorum
Patriarcha 362.
16. Paulus I. Samosatenus, hæresiarcha 260.
53. Paulus II. 519.
1. S. Petrus Apostolus 33.
44. Petrus Fullo *primo* 471.
secundo 476.
tertio 485.
87. Petrus III. 1051.
28. Phacellius sive Phanellius,
vide Flacillus 333.
11. Philetus 217.
22. Philogenes sive Philogonius 318.
28. Phlacitus Placentius Placillus Placitus, vide Flacillus 333.
35. Porphyrius 404.
Romanus idem cum Paulino I.
vide Bosch. §. 141.
52. S. Serapion 189.
Severus hæresiarcha 512.
post sex annos fugit.
76. Simeon 893.
29. Stephanus I. Arianus 512.
47. S. Stephanus II. Martyr.
circiter 478.
48. Stephanus III. 479.
68. Stephanus IV. 742.
74. Stephanus V. 870. uno die.
Stephanus VI. vide Theodosius.
75. Tadusus sive Theodorus II.
(al. III.) 870.
71. Theo-

2011 Ministerio de Cultura

71. Theodoritus I. 773
79. Theodoritus II. med. sæc. X.
70. Theodorus I. (al. II.) 571
75. Theodorus II. (al. III.) Tadusus. 870
82. Theodorus III. 970
88. Theodorus IV. circa A. C. 1057
Theodorus vide Dorotheus, Patriarcha Arianor.
78. Theodosius I. A. C. 935
89. Theodosius II.
37. Theodotus I. 417.
Theodotus II. vide Theodor.
7. S. Theophilus 168
Theophilus Aëtianorum Antioch. Episcopus sub Valente.
69. Theophylactus 745
Thomas, vide Alexander II.
18. Timæus 273
20. Tyrannus 300
21. Vitalis 313
Vitalis Apollinaristarum Episcopus A. C. 376
12. Zebennus sive Zebinus. 228

VI. SIMEONIS, Thessalonicensis Archi-Episcopi Opus Ecclesiasticum accuratius descriptum, & capitum ejus elenchus.

CUm de *Simeone* Thessalonicensi *) Archiepiscopo dicerem Volūm. X. p. 326. nondum in manus meas inciderat opus ejus præcipuum *contra hæreses, de fide, ritibus & mysteris Ecclesiasticis*, quod ab eo tempore contigit mihi beneficio celsissimi Hungaro Walachiæ Principis MAUROCORDATI. Quamobrem & instituto congruentem meo, & studiosis harum litterarum gratam rem facturum me existimo, si librum hunc minus obvium paullo diligentius descripserim, & capitum ejus elenchum ac specimina quædam cum lectore communicaverim. Auspiciis igitur & sumtu JOANNIS Ducis, labore *Joannis Molibdi* **) Heracleensis excusum Græce lucem vidit Jassii in Moldavia A. 1683. fol.

G opus

*) Diem obiit Simeon ante captam à Murate A. C. 1430. 29. Martii Thessalonicam: de qua civitate & Ecclesia, ejusque antistitibus, metropolitis hodie Thessaliæ, plura nos edocebit, eruditissimus antiquitatum Ecclesiasticarum in Academia Lipsiensi Professor Urbanus Godfridus Siberus, in historia quam prælo jampridem parat Ecclesiastica Thessalonicensi.

**) Τυπωθέντα ἀμὲ δαπάνης τ̃ ε̃υσεβεςάτ̃ ε̃νδοξοτάτ̃ ε̃κλαμπροτάτ̃ τε κὴ γαληνοτάτ̃ ἡγεμόν̃ κυρίυ ΙΩΑΝΝΟΥ Δόκα Βοεβόδα πάσης Μολδοβλαχίας, τ̃ μεγαλοπρεπεςάτ̃ αὐθέντ̃ κὴ ἀρχηγ̃ πάσης

2011 Ministerio de Cultura

opus Simeonis hoc titulo: ΣΥΜΕΩΝ τ̃ μακαρίυ ἀρχιεπισκόπυ Θεσσαλονίκης κ̃ αἱρέσεων, καὶ πρὸς τ̃ μόνης ὀρθῆς τ̃ Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως, τῶν τε ἱερῶν τελετῶν καὶ μυστηρίων τ̃ ἐκκλησίας διάλογος. Περί τε τ̃ Θείυ Ναυ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχιερέων τε, καὶ ἱερέων καὶ Διακόνων, καὶ τῶν ὧν ἕκαστος τάττων στολῶν ἱερῶν προβάλλεται, καὶ πρὸς τ̃ θείας μυσταγωγίας. εἴς τε τὸ τ̃ ὀρθοδόξυ τῶν χριστιανῶν πίστεως Σύμβολον ἑρμηνεία, καὶ τῶν τούτυ ῥήσεων ἔκθεσις, ὅθεν τε συνελέγησαν καὶ κ̃ τίνων συγκείμεναί εἰσιν. ἔτι δὲ προσκεφάλαια τ̃ ὀρθοδόξυ πίστεως κεφάλαια ἤτοι ἄρθρα δώδεκα, καὶ ὅτι ταῦτα προέχει τὸ ἱερὸν Σύμβολον. Καὶ πρὸς τῶν προσκειμένων αἱρέσεων. Ἀποκρίσεις τε πρός τινας ἐρωτήσεις Ἀρχιερέως ἠρωτηκότος αὐτόν. Καὶ τελευταῖον πρὸς ἱερωσύνης. Μεθ' ὧν ὁ σοφωτάτυ καὶ λογιωτάτυ ΜΑΡΚΟΥ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ, μητροπολίτυ Ἐφέσυ ἐξήγησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας. *B. SIMEONIS Archi-Episcopi Thessalonicensis contra Hæreses, & de sola recta nostra Christianorum Fide, & de sacris ritibus & mysteriis Ecclesiæ dialogus. Præterea de Divino templo & de Episcopis, Presbyteris ac Diaconis, & de sacris stolis sive vestimentis quibus quisque induitur, & de divino cultu ac Mystagogia. Interpretatio in Symbolum rectæ Fidei Christianæ, & vocum ejus expositio, atque unde collectæ illæ & quibus oppositæ fuerint. Capita item & Articuli, quibus recta Fides continetur, & quod illa sacro comprehendantur Symbolo, & de virtutibus quæ in eodem commendantur. Responsiones ad quædam quæsita Episcopi, & denique de Sacerdotio. Post hæc, MARCI EUGENICI sapientissimi doctissimique Metropolitæ Ephesi expositio Ordinis Liturgiæ Ecclesiasticæ.* Subjunctus Index Græcus locuples à Joanne Molibdo compositus.

Præ-

πάσης Ὀκραΐνης, ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει τ̃ λογιωτάτυ νοταρίυ τ̃ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίυ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΛΙΒΔΟΥ, τ̃ ἐξ Ἡρακλείας, ἐν τῇ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ κ̃ αὐθεντικῇ μονῇ τῶν πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων, τῇ καλυμένῃ Τζεταντζέϊα. ἐν ἔτει σωτηρίῳ ΑΧΠΓ κ̃ μῆνα Ὀκτώβριον ἐν Γιασίῳ τ̃ Μολδοβίας. Et in calce libri: ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ διορθώσει τ̃ λογιωτάτυ κυρίυ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΛΙΒΔΟΥ τ̃ Περινθίυ, πρὸς τ̃ Θεοφιλεστάτυ ἐπισκόπυ Χαρσίυ, κυρίυ ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ.

2011 Ministerio de Cultura

Præmittitur volumini præfatio duplex *Dosithei*, Patriarchæ Hierosol. *) in quarum priore Simeon Thessalonicensis celebratur ὁ τῆς θεοπεσίᾳ καὶ ἀοιδίμῳ μνήμης Θεσσαλονίκης ἀρχιεπίσκοπος Συμεὼν, σύνοψιν τ γραφῆς καὶ τ πατέρων ἄριστα καὶ ἀσφαλέστατα ποιησάμενος, διὰ τὸ εὐμάθητον τῶν ἀγραμμάτων, καὶ διὰ τὸ εὐκατάληπτον τῶν ἀσκαίων, καὶ διὰ τὸ εὐμνημόνευτον τῶν σοφῶν. τὴν γὰρ ἀκτῖνα τ θεαρχικωτάτης αὐγῆς πληρέστατα εἰσδεξάμενος ἥλιος πνευματικὸς τῇ Ἐκκλησίᾳ τ Θεῦ χρηματίζει, καταφωτίζων καὶ σοφὸς καὶ ἰδιώτας ταῖς ἀκτῖσι τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Καὶ ὡς ἐν χρυσίῳ μάλιστα ἡ βασιλικὴ εἰκὼν, ὕτω τῇ καθαρότητι τ μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς εἰκὼν ὁρᾶται τ Θεοῦ τετυπωμένη. διὸ καὶ Θεοφόροις Πατράσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων συναγάλλεται τῷ παντὶ τίῳ τῶν τοιούτων σαλπίγγων Χριστῷ παισάμενος. *Beatæ & celebratissimæ memoriæ Archiepiscopus Thessalonicensis Simeon, qui compendium Scripturæ sacræ & Patrum quam optime & solidissime composuit, ut & eruditi facile discere, & comprehendere studiosi, & docti tenere memoriæ valeant. Divini enim splendoris radio plenissime imbutus, solis instar spiritalis est Ecclesiæ DEI, qui radiis doctrinæ suæ doctos pariter indoctosque illuminat. Ac sicut in auro maxime regia effigies, sic in beati illius animi puritate, DEI expressa imago cernitur. Quare etiam cum Divinis Patribus in Ecclesia primogenitorum beatus & CHristo qui sanctarum hujuscemodi tubarum auctor est, præsens & adsistens exultat.* In altera præfatione, data Adrianopoli & directa ad Joannem Ducem, **) Dositheus laudat hujusce curam ac benignitatem in promovenda Simeonis editione, publico bono demonstratam.

*) ΔΟΣΊΘΕΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τ ἁγίας καὶ ἀποστολικῆς τ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἀναστάσεως.

**) τῷ ἐκλαμπροτάτῳ, ἐνδοξοτάτῳ εὐσεβεστάτῳ, γαληνοτάτῳ τε καὶ μεγαλοπρεπεστάτῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Μολδοβλαχίας τὸ τρίτον, καὶ Οὐκρανίνης τὸ πρῶτον, κυρίῳ κυρίῳ ΙΩΑΝΝΗ δόκᾳ Βοεβόδᾳ, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ὑῷ ποθεινοτάτῳ τ ἡμῶν μετριότητος, Ἀποστολικὴν εὐλογίαν ἐν ἁγίῳ Φιλήματι. Et in fine Epistolæ: ΔΟΣΊΘΕΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ Πατριάρχης τ ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐυχέτης τ σῆς ἐκλαμπρότητος.

2011 Ministerio de Cultura

ΠΙΝΑΞ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ
τῆς παρούσης βίβλου.

ά Κατὰ Ἀθέων, καὶ ὅτι ἔστι Θεός. pag. 2. 32.

β' Ὅτι ἔστι Θεὸς, ἀπόδειξις πρώτη ἀπὸ τῶν ἁγίων γραφῶν. 3. 2.

γ' Ὅτι ἔστι Θεὸς, ἀπόδειξις δευτέρα, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, νοοῦντος καὶ λέγοντος καὶ ζητοῦντος περὶ Θεοῦ. 3. 23.

δ' Ὅτι ἔστι Θεὸς, ἀπόδειξις τρίτη, ἀπ' αὐτῆς τῆς κτίσεως, τῆς προμηθείας καὶ εὐταξίας καὶ προνοίας καὶ διοικήσεως αὐτῆς. 4. 3.

ε' Κατὰ τῶν πολυθέων ἑλλήνων. 5. 2.

ς' Κατὰ τῶν ἀσεβῶς δοξαζόντων εἱμαρμένην καὶ τύχην, καὶ περὶ ἀστρολογίας. 5. 34.

ζ' Ὅτι μόνος Θεὸς ἡ ἁγία Τριάς. 7. 37.

η' Κατὰ Ἰουδαίων καὶ Σαβελλίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἀθέων. 8. 8.

θ' Τὰ Εὐαγγελικὰ κατὰ Σαβελλίου, ταῦτα δὲ κατὰ Ἰουδαίων, καὶ τῶν λοιπῶν ἀθέων ἐθνῶν. 9. 2.

ι' Περὶ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 11. 6.

ια' Κατὰ Σίμωνος τοῦ μάγου καὶ Μάνεντος καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ κατὰ τῶν δυσεβῶν Βογομύλων ἤτοι Κουδουγέρων. 14. 40.

ιβ' Κατὰ Ἀρείου, Σαβελλίου, Εὐνομίου, Μακεδονίου, καὶ τοῦ δυσεβοῦς Ἀπολιναρίου. 18. 16.

INDEX CAPITUM
præsentis Libri.

1. Contra *Atheos*, quod est DEus.

2. DEum esse, demonstratio prima ex sacris literis.

3. DEum esse, demonstratio secunda petita ab ipso homine, qui de DEO notionem habet, loquitur & inquirit.

4. DEum esse, demonstratio tertia ab ipsa creatura, & productione ejus, bona ordinatione, providentia & dispensatione.

5. Contra *Ethnicos* multorum Deorum cultores.

6. Contra eos qui Fatum & Fortunam impie docent, & de Astrologia.

7. Quod sacrosancta Trinitas solus sit DEUS.

8. Contra *Judæos* & *Sabellium*, & alios impia docentes.

9. Evangelica dicta *Sabellio* oppositа. Alia (ex V. T.) contra *Judæos* & reliquas impias gentes.

10. De Filio DEI unigenito, & sancto Spiritu.

11. Contra *Simonem* Magum, *Manetem* & similes, nec non contra impios *Bogomilos* sive *Cudugeros*.

12. Contra *Arium*, *Sabellium*, *Eunomium*, *Macedonium*, impiumque *Apollinarium*.

ιγ' Κατὰ

2011 Ministerio de Cultura

ιγ΄ Κατὰ τ̃ χειρομάχων τ̃ ἀνθρωπολάτρου Νεστορίου. 18. 39.

ιδ΄ Κατὰ ἀθέων ἐθνῶν. 19. 22.

ιε΄ Κατὰ τ̃ δυσεβ̃ς Εὐτυχ̃ους τ̃ Διοσκόρου τ̃ τῶν ἀφρόνων Ἀρμενίων τ̃ Ἰακωβιτῶν, τ̃ λοιπῶν Ἀκεφάλων, ἔτι τε τ̃ Σεργίου τ̃ Πύρρου τ̃ Ὀνωρίου, τ̃ τῶν λοιπῶν Μονοθελητῶν. 21. 9.

ις΄ Κατὰ τ̃ δυσεβ̃ς Ὠριγένους, Διδύμου τε τ̃ Εὐαγρίου, τ̃ τῶν κατ' αὐτὸς Αἱρετικῶν, τ̃ περὶ νεκρῶν ἀναστάσεως. 23. 22.

ιζ΄ Ὅτι τὸ τ̃ ὑπερηφανίας τ̃ οἰήσεως πάθος αἴτιον, πίπτειν τὸς αἱρέσεσιν ὑποπίπτοντας. 24. 28.

ιη΄ Κατὰ τῶν εἰκονομαχούντων δυσεβῶν Βογομύλων. 25. 15.

ιθ΄ Κατὰ Λατίνων. 28. 27.

κ΄ Τίνα εἰς ἃ καινοτομοῦσι Λατῖνοι. 29. 34.

κα΄ Κατὰ τῶν ἐθιόντων τ̃ μὴ τ̃ παραδεδομένα. 32. 8.

κβ΄ Ὅτι τ̃ καὶ ἀπὸ τῶν δοκούντων μικρῶν δεῖ τ̃ προσέχειν. 33. 21.

κγ΄ Ὅτι δεῖ ἀνισορρεῖν εὐλαβῶς τ̃ θεῖα τ̃ εὐσεβῶς, τ̃ κ τ̃ τὴν δεδομένην συνήθειαν. 34. 10.

κδ΄ Περὶ τ̃ πρώτης συνόδου. 39. 31.

κε΄ Περὶ τ̃ δευτέρας συνόδου. 34. 13.

κς΄ Περὶ τῆς τρίτης συνόδου. 44. 35.

κζ΄ Περὶ τ̃ τετάρτης συνόδου. 45. 2.

κη΄ Περὶ τ̃ πέμπτης συνόδου. 45. 10.

13. Contra *Neſtorium* CHriſti adverſarium & hominicolam.

14. Contra *Gentes* impios.

15. Contra impium *Eutychen*, *Dioſcorum* ſtolidosque *Armenios* & *Jacobitas* reliquosque *Acephalos*, *Sergium* quoque & *Pyrrhum* atque *Honorium*, & cæteros *Monotheletas*.

16. Contra impium *Origenem*, *Didymum* & *Evagrium* & hæreticos qui cum ipſis faciunt: & de reſurrectione mortuorum.

17. Quod affectus ſuperbiæ arrogansque exiſtimatio ſui, cauſa ſit in hæreſin incidentibus.

18. Contra impios *Bogomilos*, imaginum cultui repugnantes.

19. Contra *Latinos*.

20. Quænam ſint in quibus nova ſciſcunt *Latini*.

21. Contra eos qui veſcuntur cibis traditione Eccleſiaſtica improbatis.

22. Quod etiam in parvis cautum eſſe oporteat.

23. Quod oporteat res divinas imaginibus repræſentare pie & juxta traditam conſvetudinem.

24. De prima Synodo.

25. De ſecunda Synodo.

26. De tertia Synodo.

27. De quarta Synodo.

28. De quinta Synodo.

κθ΄ Περὶ

2011 Ministerio de Cultura

κθ΄ Περὶ τ ἕκτης τε ϵ ἑβδόμης συνόδ 45. 16.

29. De Synodo ſexta & ſeptima.

λ΄ Κατὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνε, καὶ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς, τ ἁγίας Τριάδ τὴν θείαν χάριν ἀσεβῶς ἀθετούντων. 47. 32.

30. Contra *Barlaamum* & *Acindynum* horumque ſimiles Divinam ſacroſanctæ Trinitatis Gratiam impie reprobantes.

λά Περὶ τ ἱερ Γρηγορίε Θεσσαλονίκης τ θαυμαturgυ. 48. 13.

31. De S. *Gregorio* Theſſalonicenſi, Thavmaturgo.

λβ΄ Κατὰ Λατίνων, ὅτι ἐκ μόνε τ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα. 53. 30.

32. Contra *Latinos*, quod ex ſolo Patre Spiritus proceedit.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ. 61. 20.

DE SACRAMENTIS.

λγ΄ Ὅτι ἑπτὰ τὰ τ Ἐκκλησίας Μυστήρια. 61. 36.

33. Quod ſeptem ſint Eccleſiæ ſacramenta.

λδ΄ περὶ Βαπτίσματος. 62. 2.

34. De Baptiſmate.

λε΄ περὶ τ Χρίσματος, 62. 7.

35. De Chriſmate.

λς΄ περὶ τ θείας Κοινωνίας. 62. 13.

36. De Divina Communione.

λζ΄ περὶ τ Χειροτονίας. 62. 19.

37. De impoſitione manuum.

λή περὶ Γάμου. 62. 29.

38. De Matrimonio.

λθ΄ περὶ Μετανοίας. 62. 38.

39. De Pœnitentia.

μ΄ περὶ ἁγίου Ἐλαίου. 63. 2.

40. De Oleo ſancto.

μά περὶ ἀναστάσεως, ἤτοι σωμάτων ἐγέρσεως. 63. 14.

41. De reſurrectione ſive ſuſcitatione corporum.

μβ΄ Διατί ὁ τ Θεοῦ Λόγος, τῇ κρείττονι Φύσει τῶν Ἀγγέλων ἠνώθη, ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων. 64. 20.

42. Quare verbum DEI non præſtantiori Angelorum naturæ ſe univerit, ſed Hominum?

μγ΄ Ὅτι ὁ Χριστὸς τὰ μυστήρια καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐδέξατο. 65. 22.

43. Quod CHriſtus ſacramenta ipſe in ſe ſuſcepit.

μδ΄ Ὅτι τὴν Ἱερουργίαν αὐτὸς ἐτέλεσεν ὁ Σωτήρ. 67. 6.

44. Quod Salvator ipſe Euchariſtiam perficiendo celebravit.

με΄ Ὅτι καὶ Ἱερεὺς καὶ Ἀρχιερεὺς σωματικῶς κεχειροτόνηται ὁ Σωτὴρ, 67. 18.

45. Quod Sacerdos & Pontifex Maximus corporaliter ordinatus Salvator fuit.

μς΄ Ὅτι

2011 Ministerio de Cultura

μς΄ Ὅτι καὶ τὸ τίμιον Γάμον ὁ Χριστὸς ηὐλόγησε, καὶ ἐν ἑαυτῷ ἀφ' ἧς ἐξ Ἐκκλησίας εἰργάσατο ἐν ἁγίῳ Πνεύματι. 67. 41.

46. Quod honestum Conjugium benedixit CHristus, atque cum Ecclesia in Spiritu sancto ipse in se repræsentavit.

μζ΄ Ὅτι Γάμῳ τὴν παρθενίαν Χριστὸς προέκρινε. 68. 4.

47. Quod nuptiis virginitatem CHristus prætulerit.

μη΄ Ὅτι Γάμῳ Χριστῷ, ἡ παρθενία. 68. 18.

48. Virginitatem esse connubium cum CHristo.

μθ΄ Ὅτι καὶ τὴν τῆς Μετανοίας ὁ Σωτὴρ δι' ἑαυτοῦ ἔδειξεν. 68. 38.

49. Quod pœnitentiam CHristus ipse docuit.

ν΄ Ὅτι ἡ τῆς Μετανοίας ἔργα δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς κατηργάσατο. 69. 16.

50. Quod opera Pœnitentiæ propter nos præstitit Christus.

να΄ Ὅτι διὰ τὴν Μετάνοιαν ἡ χάρις τοῦ λύειν καὶ δεσμεῖν τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ αὕτη ἀπὸ Χριστοῦ. 69. 38.

51. Quod propter pœnitentiam, Gratia solvendi & ligandi Episcopis concessa est, idque a CHristo.

νβ΄ Ὅτι καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα τῇ Μετανοίᾳ περιλαμβάνεται, καὶ διὰ τί σχῆμα Ἀγγελικὸν καὶ ἔνδυμα μετανοίας καλεῖται, καὶ τίς ἡ δυνάμις τούτου. 70. 6.

52. Quod forma & habitus Monachalis à Pœnitentia assumitur, & quare idem habitus Angelicus vocetur & habitus pœnitentiæ, & quænam sit ejus vis ac significatio.

νγ΄ Ὅτι ὁ Σωτὴρ καὶ δι' ἑαυτοῦ τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον ἔδειξεν. 70. 36.

53. Quod etiam Salvator ipse docuit sacra hujusmodi forma uti.

νδ΄ Τί τὸ, ἄφες τοὺς νεκροὺς, θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. 71. 34.

54. Quæ sit sententia dicti Matth. VIII. 22. *permitte mortuos sepelire mortuos suos.*

νε΄ Τί τὸ, οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον. 71. 40.

55. Quæ dicti Luc. IX. 62. *Nemo mittens manum suam ad aratrum.*

νς΄ Ὅτι καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Ἐλαίου, ἤτοι Εὐχελαίου Μυστήριον ὑπὸ τοῦ Σωτῆρός ἐστι δοθέν. 72. 31.

56. Quod sacri olei sive oratione consecrati mysterium à Salvatore traditum fuit.

νζ΄ Διατί καὶ Ἔλαιον ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ

57. Quare olei usus sit in sancto & magno unguento sive chrismate, nec

2011 Ministerio de Cultura

μεγάλῳ Μύρῳ, Ϛ Ἔλαιον ἐν τῷ Εὐχελαίῳ, 73. 36.

νή Διατὶ ἐν τῇ τ βρέφος γωνήσει εὐχὴ ωδὲ τ Ἱερέως γίνεται. 74. 28.

νθ' Δήλωσις κ μέρ. τ ωδὲ τ βαπτίσματ. κ ἐν τῷ βαπτίσματι, Ϛ μ τὸ βάπτισμα πελσμένων. 74. 38.

ξ' Ὅτι κὴ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος τὸ ὄνομα ἔλαβεν, Ἰησοῦς κληθεὶς. 75. 6.

ξά Θεωρία ωδὲ τῶν πελσμένων ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι. 76. 10.

ξβ' Ὅτι χρὴ τ ἀνάδοχον τ βαπτιζομένου ὀρθόδοξον εἶναι κὴ εὐσεβῆ. 76. 34.

ξγ' Τί σημαίνει τὸ Ἀλληλούϊα. 82. 18.

ξδ' Ὅτι τὸ, βαπτίζεται ὁ δοῦλος τ Θεοῦ, τ, βαπτίζω ἐγὼ τ δοῦλον τ Θεοῦ, Διαφέρει. 83. 13.

ξέ Τί παρέχει τῷ βαπτιζομένῳ τὸ χρίσμα, ἤτοι τὸ Μῦρον. 83. 33.

ξς' Ὅτι δυνάμει πᾶς βαπτισθεὶς κ χρισθεὶς ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὰ θεῖα χαρίσματα, κ καιρὸν ἀποκαλυπτόμενα, πλὴν τ ἱερωσύνης. 84. 6.

ξζ' Διατὶ ἡ κεφαλὴ ἐν τοῖς βαπτιζομένοις πλεῖται, Ϛ τὸ ἔνδυμα τ κουκουλίου κ τ Ἀναβόλου. 84. 29.

ξή Ὅτι τὸ τέλος τ βαπτίσματος κ τ Μύρου, ἡ κοινωνία τῶν Μυστηρίων. 85. 16.

nec minus adhibeatur oleum in evchelæo pœnitentium & infirmorum.

58. Quare Sacerdos preces peragat nato infante?

59. Expositio singulorum quæ fiunt ante baptismum, in baptismo & post baptismum.

60. Quod Dominus quoque octavæ die nomen accepit & JEsus appellatus est.

61. Consideratio eorum quæ in Divino baptismo peraguntur.

62. Susceptorem baptizandi recte de Fide sentientem & pium esse debere.

63. Quæ sit vis & sententia vocis *Alleluja*.

64. Quod diversa sit sententia formulæ, *baptizatur servus DEI*, & formulæ, *ego baptizo servum DEI*.

65. Quid baptizato chrisma sive ungventum conferat?

66 Quod baptizatus unctusque chrismate, habeat virtute ac potentia in se Divinæ Gratiæ dotes tempore manifestandas, excepto Sacerdotio.

67. Quare baptizandi tondentur, induunturque cucullo & humerali sindone?

68. Quod finis & scopus baptismi & chrismatis sit communio mysteriorum.

ξθ' Κατὰ

2011 Ministerio de Cultura

ξθ' Κατὰ Λατίνων ὅτι οὐ δεῖ ἀφιστᾶν τὰ βρέφη τ Κοινωνίας. 86. 15.

69. Contra Latinos, quod infantes communione arcere non oporteat.

ο' Ὅτι χρὴ τὸ ὕδωρ τ Βαπτίσματος καὶ τὰ λοιπὰ ἁγια ασφαλῶς παρεισέλλειν τὸν Ιερέα. 86. 34.

70. Quod ſacerdotis eſt aquam baptiſmi & cætera ſacra recte curare.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ. 87. 6.

DE SACRO RITU SANCTI UNGUENTI.

οά Περὶ τ ὑπηρεσίας τε καὶ ἑψήσεως τ θείου Μύρου. 87. 28.

71. De apparatu & elixatione ſancti unguenti.

οβ' περὶ τ ἱερᾶς τελετῆς τ ἁγίου Μύρου. 88. 12.

72. De ſancti unguenti ſacro ritu.

ογ' Θεωρία τ τ Μύρου εὐχῆς. 89. 20.

73. Conſideratio Precationis ſuper unguento.

οδ' Ὅτι πιστοὶ μὲν πάντες τὸ μῦρον δέχονται, μόνοι δὲ καὶ πάντας Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς τὴν Χειροθεσίαν. 91. 25.

74. Quod omnes quidem fideles unguentum, ſoli autem Epiſcopi & ſacerdotes impoſitionem manuum ſuſcipiant.

οε Ὅτι δι' ἀλλήλων δίδονται τὰ Μυστήρια, καὶ δι' ἀλλήλων τελειοῦνται. 91. 40.

75. Quod invicem dantur ſacramenta & mutuo invicem perficiuntur.

ος' Ὅτι ἑπτὰ τελετὰς ἔχει ἐν ἑαυτῷ ὁ Ἐπίσκοπος. 92. 18.

76. Quod ſeptem poteſtates cerimoniarum curandarum in ſe habet Epiſcopus.

οζ' Ὅτι παρ' Ἐπισκόπου μόνου τὸ Μῦρον καὶ αἱ χειροθεσίαι, καὶ δι' αὐτοῦ ἐν πάσαις ταῖς τελεταῖς ἡ Ἐπισκοπικὴ φαίνει χάρις. 92. 30.

77. Quod ſolum ab Epiſcopo ſacrum unguentum manuumque impoſitiones: & per eum in omnibus ſacris ritibus Gratia Epiſcopalis præſtatur.

οη' Ὅτι πηγὴ τ ἱερωσύνης ὁ Χριστὸς, καὶ ἐξ ἐκείνου διὰ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἡ χάρις μεταχειρίζεται. 93. 5.

78. Quod fons Sacerdotii eſt CHriſtus, & ab illo per ſucceſſores ejus Gratia derivatur.

2011 Ministerio de Cultura

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ,

p. 93. 25.

ϑ΄ Τί δηλοῖ ἡ τ ἱερέρχε ἐκ τ θρόνε κατάβασις, κ τὰ ἱερὰ ἐνδύματα, κὴ τὸ ταῦτα ἐνδύσαδαι. 94. 20.

ι΄ περὶ τ Ἀρχιερατικ Μανδύε τε, κὴ τ Ἐγκολπίε κὴ τ ποιμανλικῆς ῥαίβδε. 95. 4.

ια΄ Ὅτι ἐπὶ τὰ τ Ἀρχιερέως ἱερὰ ἐνδύματα, κὴ ἵνα ταῦτα, κὴ τί ἕκαστον τούτων δηλοῖ. 95. 32.

ιβ΄ Ὅτι τὸ Ὠμοφόριον ἐξ ἐρίε, κὴ ἐκ ἐξ ἄλλης ὕλης δεῖ κατασκευάζεδαι, κὴ τίνας δηλοῦσιν οἱ φορέοντες τ Ἀρχιερέα, κὴ τί τὸ κατέρχεδαι πρὸς δυσμάς. 96. 17.

ιγ΄ Τί σημαίνει τὸ λαμβάνειν ἐυλογίαν παρὰ τ πρώτε Ἀρχιερέως τὸς τε ὑπ' αὐτὸν Ἀρχιερεῖς ἱερεῖς τε κὴ κληρικὸς, ἐν τῷ μέλλειν τὰς ἱερὰς αὐτῶν στολὰς ἐνδύεδαι, Ϲ μετάνοιαν ποιεῖν. 96. 34.

ιδ΄ περὶ τῶν ἐν τῇ Προσκομιδῇ πλαγμάτων. 97. 33.

ιε΄ Τί σημαίνει ὁ ἐν τῇ Προθέσει ἅγιος Δίσκος, Ϲ τὰ λοιπά. 98. 3.

ιϛ΄ Διατί ἔνζυμος παρουσία Ἄρτος. 98. 24.

ιζ΄ Διατί τετραμερὴς ὁ παρομενος εἰς Ἱερουργίαν ἄρτος. 98. 38.

DE SACRA LITURGIA.

79. Quid ſignificet Antiſtitis de ſede Epiſcopali deſcenſio, & quid per ſacra veſtimenta, illorumque induitionem notetur?

80. De Epiſcopali pallio & pectorali theca, & de paſtorali baculo.

81. Septem eſſe indumenta Epiſcopi, & quænam hæc *) & quid per ſingula ſignificetur.

82. Quod humerale ex lana neq; ex ulla alia materia parari oportet. Et quosnam denotent qui Epiſcopum induunt. Et quid ejus verſus occidentem proceſſus.

83. Quid ſignificet quod benedictionem ab Archiepiſcopo accipiunt qui ſub eo ſunt Epiſcopi Sacerdotes & Clerici, quando volunt ſacras ſtolas ſuas induere, atque caput & corpus coram illo inclinant.

84. De illis quæ in offertorio ſive Miſſa peraguntur.

85. Quid denotet in Protheſi ſive ſacello ad dextram bematis ſito rotunda menſa, & reliqua.

86. Quare fermentatus panis offeratur.

87. Quare panis ad ſacram Miſſam oblatus ſit quadrangularis & quadripartitus?

ιη΄ Ὅτι

*) Τὸ σιχάριον, τὸ ἐπιτραχήλιον, ἡ ζώνη, τὸ ἐπιγονάτιον, τὰ ἐπιμανίκια, Ϲ φαινόλιον, Ϲ πολυσάνδαλον.

2011 Ministerio de Cultura

πή Ὅτι οὐκ ὀρθῶς καίνιστῳ ποιοῦσι Λατῖνοι, ἄζυμά τε ἐν κυκλοειδῆ ταῦτα προσφέροντες, σεσαρκῶσθαι γὰρ ὁ Χριστὸς, τὸ σῶμα δὲ ἐκ στοιχείων. 99. 4.

88. Non recte in hoc facere Latinos, quod infermentatas & rotundas hostias offerunt, cum CHristus carnem assumserit ex quatuor constantem elementis.

πθ Κατὰ Λατίνων, ἄζυμα προσφερόντων. 99. 31.

89. Adversus Latinos, infermentata offerentes.

ϙ Τί τὸ ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ. 100. 5.

90. Quis sensus verborum Matth. XIII. 33. *Simile est Regnum Cœlorum fermento.*

ϙά Διατί ἐν τῷ νόμῳ μὲν ἄζυμοι ἄρτοι, ἐν δὲ τῇ χάριτι ἔνζυμοι. 100. 22.

91. Quare sub Lege panes infermentati, sed sub Evangelii Gratia fermentati?

ϙβ Περὶ τῶν ἐν τῇ Προσκομιδῇ τελουμένων. 102. 22.

92. De iis quæ in Missa peraguntur.

ϙγ Κατὰ Ἀρμενίων. 102. 32.

93. Contra Armenios (aquam cum vino offerre recusantes.)

ϙδ Περὶ τῶν προσφερομένων ἐν τῇ προθέσει Μερίδων, ὑπέρ τε ἁγίων καὶ πάντων εὐσεβῶν. 104. 36.

94. De oblatis in Prothesi particulis pro sanctis piisque universis.

ϙε Διατί Θυμίαμα μετὰ τὴν Προσκομιδήν. 107. 4.

95. Quare suffitus post Missam?

ϙς Τί ὁ ἀστερίσκος δηλοῖ, τὰ ἱερά τε καλύμματα, καὶ ὁ Ἀήρ. 107. 14.

96. Quid notatur per stellulam & sacra opercula ac velamentum?

ϙζ Τίνα τυποῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ τίνας οἱ σὺν αὐτῷ. 109. 2.

97. Quænam Episcopus & qui cum eo sunt significant?

ϙή Τί τὸ ἅγιον δηλοῖ Βῆμα, καὶ τί ἡ ἱερὰ Τράπεζα. 109. 7.

98. Quidnam innuitur sacro bemate sive sacrario, mensaque sacra?

ϙθ Ὅτι ὡς καὶ ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ τάξιν ἴσανται καὶ κοινωνοῦσι τῶν Μυστηρίων, ἔντε τῷ Βήματι καὶ ἐκτὸς, ἱερωμένοι καὶ λαϊκοὶ. 111. 16.

99. Quod sicut & in cœlis & in terta, ita stant ordine & mysteriis communicant in sacrario & extra sacrarium sacerdotes & laici.

ρ περὶ τοῦ Ἀντιδώρου, καὶ ὅτι ἡγιασμένου ἄρτου ἐστὶ. 113. 39.

100. De antidoro & quod hic est panis benedictus (qui loco Eucharistiæ distribuitur non communicantibus.)

2011 Ministerio de Cultura

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΤΟΥ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ, p. 114. 26.

ρά Περὶ οἰκοδομῆς ἁγίου Ναοῦ, καὶ εὐχῆς ἐπὶ θεμελίῳ. 115. 2.

ρβ Περὶ τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου καὶ τοῦ Ναοῦ καθιερώσεως. 116. 15.

ργ Διατί ὁ Ἀρχιερεὺς περιβάλλεται σινδόνα καὶ ζώννυται. 116. 26.

ρδ Διατί ἐν τῇ καθιερώσει τοῦ Ναοῦ, ἐξάγονται οἱ Λαϊκοί. 116. 38.

ρε Διατί ἐξάγονται τὰ κινούμενα. 117. 3.

ρς Διατί κηρομαστίχη τε καὶ Ἀρώματα. 117. 19.

ρζ Διατί ὕδατι ἐκπλύνεται ἡ Τράπεζα. 118. 7.

ρη Περὶ ἱερῶν Ἀντιμηνσίων. 118. 18.

ρθ Περὶ τῶν τεσσάρων ὑφασμάτων τῶν ἐν τῇ θείᾳ Τραπέζῃ. 118. 25.

ρι Διατί ἐκπλύνεται οἴνῳ καὶ ῥοδοσάγματι. 118. 30.

ρια Διατί χρίεται Μύρῳ, καὶ τὸ Ἀλληλούϊα ψάλλεται. 118. 40.

ριβ Τί τὰ ὑφάσματα καὶ τὸ καλυπτάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ θείᾳ Τραπέζῃ. 119. 17.

ριγ Τί ἡ λυχνία δηλοῖ, καὶ τὸ ἐν ὅλῳ τῷ ναῷ Θυμίαμα. 119. 34.

ριδ Διατί ὅλον τὸν οἶκον χρίει τῷ Μύρῳ, 119. 42.

DE DIVINO TEMPLO EJUSQUE INAUGURATIONE.

101. De ædificatione ſancti Templi, & precibus quando ejus fundamentum ponitur.

102. De ſancto Altari, & templi inauguratione.

103. Quare Antiſtes ſindonem induit ſeque cingit.

104. Quare in Templi inauguratione Laici exeſſe jubentur?

105. Quare mota exportantur?

106. Quare ceromaſtice & aromata adhibentur?

107. Quare ſacra menſa abluitur aqua?

108. De ſacris antimenſiis ſive mappis, ſacrarum menſarum vicariis.

109. De quatuor velamentis ſacræ menſæ.

110. Quare vino & aqua roſacea abluitur?

111. Quare imbuitur unguento, acciniturque Alleluja?

112. Quid innuant velamenta & contiguum ſacræ menſæ inſtratum cæteraque quæ in illa conſpiciuntur?

113. Quid candelabrum, atque in tota ſacra æde ſuffitus?

114. Quare totam ædem unguento perlinit (Epiſcopus vel Sacerdos?)

ριέ Ὅτι

2011 Ministerio de Cultura

ριέ ὅτι μετὰ τὴν καθιέρωσιν ἐκβάλλει τὴν σινδόνα ὁ Ἀρχιερεὺς. καὶ τὰ λείψανα καταθήσιν. 120. 26.

115. Quod poſt inaugurationem Epiſcopus exuit ſindonem & reliquias Sanctorum reponit.

ριϛ΄ διατί λείψανα τῶν Μαρτύρων ὑπὸ τὸ Θυσιαστήριον καταθέσθαι. 120. 34.

116. Quare reliquiæ Martyrum ſub altari deponantur.

ριζ΄ διατί ἐκ παλαιᾶς Ναᾶς εἰς τὸ νέον τὰ λείψανα φέρονται. 121. 10.

117. Quare ex veteri templo in novum portentur reliquiæ?

ριή διατί κλείονται αἱ πύλαι, καὶ ᾄδεται πύλας ἄδε. 121. 30.

118. Quare claudantur ſacræ ædis fores, accinaturque illud (Pſalm. XXIV. 7.) *Attollite portas.*

ριθ΄ διατί γόνυ κλίνει ὁ Ἀρχιερεύς. 122. 8.

119. Quare genu inclinet Epiſcopus?

ρκ΄ τί δύναται ἡ πρὸ τῶν πυλῶν ἐγκαινίων εὐχή. 122. 21.

120. Quæ ſit ratio & ſententia precationis encæniorum ante templi fores.

ρκά ὅτι ἀναγκαῖον ἐν παντὶ θείῳ ναῷ τελεῖσθαι τὰ ἐγκαίνια. 122. 26.

121. Quod ſit neceſſarium in quovis Divino templo encænia quotannis celebrari.

ρκβ΄ ὅτι χρὴ ἕκαστον τῶν ἱερωμένων τὸν καιρὸν ἑορτάζειν τῆς Χειροτονίας αὐτοῦ, καὶ ἱερουργεῖν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. 123. 2.

122. Quod decet quemlibet ſacerdotem quotannis tempus ordinationis ſuæ feſtum agere, atque illa die ſacra facere.

ρκγ΄ ὅτι τὰ ἐγκαίνια ἐν τῇ Θεσσαλονικέων ἔτι γίνονται. 123. 27.

123. Quod Encænia in Eccleſia Theſſalonicenſi etiamnum quotannis celebrantur.

ρκδ΄ περὶ τῆς τάξεως τῶν ἐγκαινίων. 123. 32.

124. De ordine Encæniorum.

ρκε΄ ὅτι καὶ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπελέσθη ἐξαρχῆς τὰ ἐγκαίνια. 124. 18.

125. Quod CPoli mos a primis temporibus invaluit celebrandorum quotannis Encæniorum.

ρκς΄ διατί Μύρον ἐπιχέεται τοῖς λειψάνοις, καὶ ὑπὸ τὸ Θυσιαστήριον καταθένται. 125. 9.

126. Quare unguento reliquiæ perfundantur, ponanturque ſub altari?

2011 Ministerio de Cultura

ρκζ΄ περὶ τῶ θείων Ἀνιμηνσίων ἱερᾶς τελετῆς. Καὶ διατί ὀπισθεν λὸ λίνα τὰ Ἀνιμήνσια. 125. 41.

127. De ſacro ritu Divinorum antimenſiorum, ſive mapparum ſacræ menſæ vicariarum, & quare plerumque ex lino conficiantur.

ρκή΄ Τί ἄρα ὁ ναὸς ἐκλυπῶι, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. 126. 34.

128. Quæ ſit templi & rerum, quæ in eo ſunt, ſignificatio.

ρκθ΄ ὅτι τὰ παλαιὰ τῆς καινῆς ἀσθενῆ τύπα. 127. 26.

129. Quod rebus Veteris Teſtamenti res Gratiæ Evangelicæ adumbratæ fuere.

ρλ΄ ὅτι οἱ τῶν ἱερῶν ὄικων καταφρονηταὶ, καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων ἀπόλλυνται. 128. 2.

130. Quod ſacrarum ædium contemptoribus etiam aliorum ſacrorum fructus perit.

ρλα΄ ὅτι ἓν Τριάδι μόνον Θεὸν τυπῶι ὁ ναός. 128. 8.

131. Quod per Templum unus in Trinitate DEus adumbratur.

ρλβ΄ τί ἡ Τράπεζα καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ὅτι πάντα Χριστός. 128. 40.

132. Quid per menſam & quæ in ea ſunt? & quod CHriſtus omnia.

ρλγ΄ τί τὸ καταπέτασμα καὶ οἱ τέσσαρες τύτοι στύλοι. 129. 14.

133. Quid per velamentum & quatuor eis columnas?

ρλδ΄ τί ὁ κηρὸς προσφερόμενος. 130. 33.

134. Quid per ceram quæ offertur?

ρλε΄ τί ἡ ἄνω καθέδρα καὶ αἱ Βαθμίδες. 131. 2.

135. Quid per ſuperiorem cathedram, gradusque.

ρλς΄ τί τὰ Διάστυλα σημαίνει, καὶ ὁ ἐπάνω κοσμήτης, καὶ τὸ πέπλον. 131. 10.

136. Quid per interſtylia epiſtyliique compagem ſuperius, ornatus cauſſa additam, & per peplum?

ρλζ΄ Διατί ἐν κόγχῃ ἡ πρόθεσις, καὶ τί ἄυτη σημαίνει. 131. 27.

137. Quare in Concha Bematis ſit ſacellum quod Prothesis dicitur & quid hæc ſignificet.

ρλή ὅτι ἡ πρόθεσις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ τὴν Βηθλεὲμ εἰκονίζει, καὶ τὰ περὶ τῆ γενήσει καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ τῆ προσκυνήσει τῶν μάγων. 131. 34.

138. Quod Prothesis & quæ in illa ſunt, imaginem referunt Bethlehemi, & eorum quæ circa Nativitatem Chriſti, & adorationis Magorum contigerunt.

ρλθ΄ περὶ

2011 Ministerio de Cultura

ριθ' περὶ τ ἡμικυκλίου τ βήματος, καὶ τ τραπέζης καταπετάσματος. 132. 6.

139. De ſemicyclo Bematis & de velamento ſacræ menſæ.

ρμ' τί τὰ Πολύφωτα Δωδεκάφωτά τε καὶ τρίφωτα, καὶ λοιπὰ ἀναπτόμενα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. 132. 18.

140. Quid innuant multa lumina, duodena lumina, terna lumina cæteraque quæ in Eccleſia accenduntur.

ρμά Διατί τὰ ἱερὰ ἐν τῷ ναῷ πέπλα, καὶ ὁ πολυτελὴς κόσμος, καὶ ἡ διάφορος εὐωδία. 133. 2.

141. Quam ob cauſam ſacra ſint in templo pepla, & pretioſus ornatus, & multiplex fragrans ſuffitus?

ρμβ' περὶ τ ἐν τῷ ναῷ στάσεως τ λαοῦ. 133. 16.

142. De populi in templo ſtatione.

ρμγ' Πότε ὁ Βασιλεὺς ἔνδον τ βήματος κοινωνεῖ, καὶ πῶς. 133. 26.

143. Quando Rex (Imperator) intra ſacrum Bema communicat & quomodo?

ρμδ' Ὅπως ἀναγορεύεται ὁ Βασιλεύς. 133. 40.

144. Quomodo proclamatur Imperator.

ρμέ Ὅπως ὑπὸ τ Ἐκκλησίας στέφεται ὁ Βασιλεύς. 134. 9.

145. Quomodo in Eccleſia coronatur.

ρμς' Διατί χρίεται Μύρῳ ὁ Βασιλεὺς, καὶ εὐχαῖς τελειοῦται. 134. 15.

146. Quare ſacro ungvento inungitur Imperator & precibus inauguratur?

ρμζ' Διατί ὁ νέος Βασιλεὺς ὑπὸ Βασιλέων Πατέρων, ἢ στρατηγῶν ἐν τῷ μέλλειν χριοθῆναι προσάγεται. 134. 34.

147. Quare novus Imperator perungendus adducitur ab Imperatoribus Parentibus vel à ſummis Ducibus?

ρμή Ὅτι καὶ ὅτε ἀξιωματικῶν εὐχὴ ὑπὸ τ Ἐκκλησίας πρὶν ἐτελεῖτο. 134. 40.

148. Quod olim preces in Eccleſia etiam pro proceribus & viris in dignitate conſtitutis perageban-tur.

ρμθ' Τί τὸ ὡς Μανδύας ἱερὸν, ὃ ἐπάνω τ βασιλικῶν ἐνδυμάτων λαμβάνει ὁ Βασιλεὺς, καὶ τί ἡ ἀπὸ κέρως ξύλου ῥάβδος. 135. 8.

149. Quid ſignificet quod pro ſacro pallio ſuper Imperatorias veſtes Imperator induit, & quid innuat ex levi ligno ſceptrum?

ρν' τί

2011 Ministerio de Cultura

ρν΄ Τί τὸ εἰσοδεύειν εἰς τὰ ἅγια τὸν Βασιλέα. 135. 17.

ρνά Ὅτι εἰς τὸ Βῆμα ὁ Βασιλεὺς εἰσερχόμενος κοινωνεῖ. 135. 28.

ρνβ΄ περὶ στάσεως Πιστῶν καὶ Κατηχουμένων, καὶ τῶν ἐπ' ἐγκλήμασιν. 135. 37.

ρνγ΄ Ὅτι οὐ πάντες νῦν ἐξωθοῦνται μετὰ τῶν Κατηχουμένων. 136. 9.

ρνδ΄ Διατί Νάρθηκες λέγονται, καὶ κατηχουμένεια. 136. 17.

ρνε΄ Διατί ἐν τοῖς προοιμίοις τῶν προσευχῶν πρὸ τῶν ναῶν ἔξω ἱστάμεθα, καὶ τί τὸ ἀνοιγομένων τῶν πυλῶν εἰσιέναι. 136. 33.

150. Quid, quod in ſancta Imperator novus ingreditur?

151. Quod in bema ſive in ſancta ingreſſus Imperator communicat.

152. De ſtatione fidelium & catechumenorum & peccatis gravatorum.

153. Quod non omnes nunc cum catechumenis exeſſe Eccleſia jubentur.

154. Quare Eccleſiæ veſtibula nartheces ſive ferulæ appellantur & catechumenorum loca.

155. Quare in proœmiis precum extra templum conſiſtimus, & quid notet quod nos apertis portis ingredimur (catechumenis & pœnitentibus extra manentibus.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ. p. 137. 27.

DE SACRIS ORDINATIONIBUS.

ρνς΄ Ὅτι δύο Χειροτονίαι ἔξω τοῦ Βήματος, Ἀναγνώστου καὶ Ὑποδιακόνου, τρεῖς δὲ ἐν τῷ Βήματι, Διακόνου, Πρεσβυτέρου καὶ Ἐπισκόπου. 138. 4.

156. Duas ordinationes extra bema ſive ſacrarium fieri, Lectoris & Subdiaconi: in bemate autem tres, Diaconi, Presbyteri atque Epiſcopi.

ρνζ΄ Ὅτι πάντα τὰ τῆς Ἐκκλησίας μόνος ἐνεργεῖ ὁ Ἐπίσκοπος. 138. 20.

157. Omnia Eccleſiaſtica à ſolo perfici Epiſcopo.

ρνή Ὅπως ὁ Ἀναγνώστης χωρὶς τοῦ Ἱερέως χειροτελεῖται. 138. 34.

158. Quomodo Lector ab Epiſcopo ordinetur.

ρνθ΄ Διατί σφραγὶς ἐν τῷ Ἀναγνώστῃ καὶ ὅτι ἡ κουρὰ ὀφείλει πάντοτε γίνεσθαι. 139. 15.

159. Quare ſignaculo utantur in Lectore, & quod tonſura ubique fieri debeat.

ρξ΄ Ὅτι

2011 Ministerio de Cultura

ρξ΄ ὅσα ὀφείλει ὁ Ἀναγνώστης ἐνεργεῖν. 139. 35.

160. Quænam debeant à Lectore peragi.

ρξά περὶ Ὑποδιακόνου. 140. 4.

161. De Subdiacono.

ρξβ΄ Χειροτονία Ὑποδιακόνου. 140. 12.

162. Subdiaconi ordinatio.

ρξγ΄ Διατί λευκὸν Σπιχάριον περιβάλλεται, καὶ περιζώννυται ὁ Ὑποδιάκονος. 140. 32.

163. Quare candida tunica sive stichario induatur, cingaturque subdiaconus?

ρξδ΄ ὅσα ἐνεργοῦσιν οἱ Ὑποδιάκονοι. 140. 39.

164. Quænam subdiaconis peragenda sint.

ρξε΄ περὶ Διακόνων. 141. 11.

165. De Diaconis.

ρξς΄ ὅτι Διάκονοι κ τοὺς ἑπτὰ ἐκείνους, καὶ κρίται καὶ Διακονημάτων μεγίστων οἰκονόμοι καθίστανται. 141. 18.

166. Quod Diaconi, illorum septem more, & judices & administrationum maximarum curatores constituuntur.

ρξζ΄ Διατί μαρτυρεῖται ὁ μέλλων Χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος, ἢ Διάκονος, καὶ ὑπὸ Πρεσβυτέρων ἑπτὰ κ ὑπὸ Διακόνων. 141. 29.

167. Quare Subdiaconus vel Diaconus ordinandus testimonio ornatur à septem Presbyteris, non à Diaconis.

ρξη΄ ὅτι πλειόων εἶναι δεῖ τ Χειροτονούμενον χρόνων. 141. 39.

168. Quod maturum annis ordinandum esse oportet.

ρξθ΄ Χειροτονία Διακόνου. 142. 13.

169. Ordinatio Diaconi.

ρο΄ ὅτι ἐν τῷ Χειροτονεῖσθαι τὸν χειροτονούμενον δεῖ πάντων ὑπερεύχεσθαι, ἀνύσιμον γὰρ τότε πάντα μᾶλλον. 144. 33.

170. Quod ordinandus quando ordinatur preces pro omnibus fundere debet, easque tunc maxime esse efficaces.

ροά΄ ὅτι τρὶς ἐν τῇ Χειροτονίᾳ περιπῇ σφραγίδι ὁ Ἱεράρχης πλεκῶι τ χειροτονούμενον. 145. 10.

171. Quod Episcopus in ordinatione ordinandum triplici signaculo consecrat.

ροβ΄ τί τὸ ἀναστῆσαι τ χειροτονηθέντα, καὶ τί τὸ ἐνδύσαι ἱερὰ Ἄμφια. 145. 27.

172. Quid innuatur per hoc quod ordinatus erigitur, & sacris induitur vestimentis.

ρογ΄ τί τὸ Ὠράριον, & διατί τοῦτο ἐξ ἀριστερῶν ὁ Διάκονος περιτίθεται. 145. 38.

173. Quid per horarium sive stolam, & quare hanc sinistro humero Diaconus imponit.

2011 Ministerio de Cultura

ροδ' Διατί καλεῖται Ὠράριον, καὶ περὶ τῶν Ἐξαπτερύγων, καὶ ὅτι πᾶσι μιμεῖσθαι τῷ Ὠραρίῳ προτρέπονται οἱ Διάκονοι. 146. 7.

174. Quare vocetur horarium, & quod Diaconi illo ornati sex alas Seraphicas imitantur.

ροέ τί τὸ ἀσπάζεσθαι τ Διάκονον τὴν Τράπεζαν, τὴν χεῖρα, & παρειὰν τ Ἀρχιερέως, καὶ τὰς Διακόνους. 146. 25.

175. Quid significet quod Diaconus osculatur sacram mensam, manumque & genam Episcopi & Diaconos.

ροϛ' Διατί ἐπὰ ἡμέρας ἀδιαλείπτως ὁ χειροτονηθεὶς Διάκονος λειτουργεῖ, καὶ Πρεσβύτερος. 147. 2.

176. Quare Diaconus, nec non presbyter septem dies continuos sacro officio perfungitur?

ροζ' περὶ τ Πρεσβυτέρων. 147. 11.

177. De Presbytero.

ροή Διατί τριάκοντα χρόνων Χειροτονεῖται Πρεσβύτερος. 147. 17.

178. Quare triginta annorum ætate presbyter ordinatur?

ροθ' Χειροτονία Πρεσβυτέρου, 147. 25.

179. Ordinatio Presbyteri.

ρπ' Διατί τὸ Ὠράριον ἐπὶ τ τραχήλου αὐτοῦ ἢ τὸ Ἐπιτραχήλιον ὁ Πρεσβύτερος λαμβάνει. 148. 24.

180. Quare Presbyter horarium sive stolam gestat velut de collo ante pectus dependentem?

ρπά Τί σημαίνει τὸ Φαινόλιον. 148. 33.

181. Quid penula denotet?

ρπβ' ὅπως ὁ θεῖος Ἄρτος τῷ χειροτονουμένῳ Ἱερεῖ, ὡς ἀκαταθήκη δίδοται, ὃ καὶ Φρικτὸν. 149. 21.

182. Qua ratione Divinus Panis tremendi depositi instar datur ordinato Presbytero.

ρπγ' ὅτι ἐπικίνδυνον τὸ ἀμελεῖν τ Ἱερουργίας. 149. 34.

183. Quod periculi plenum est sacræ Missæ officium negligere.

ρπδ' Διατί Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἄρτι χειροτονηθέντες, ὁ μὲν τὰς τελευταίας αἰτήσεις, ὁ δὲ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν λέγουσιν. 150. 21.

184. Quare Diaconus & Presbyter jamjam ordinati, ille postremas preces, hic eas quæ retro ambonem in Ecclesia fiunt, recitat?

ρπέ περὶ ἐνδυμάτων ἀνηκόντων κοσμικοῖς Χειροτονηθεῖσι Διακόνοις, καὶ Πρεσβυτέροις 151. 6.

185. De vestimentis quæ competunt sæcularibus, quando Diaconi vel Presbyteri ordinantur.

ρπϛ' περὶ ἱερῶν ἐνδυμάτων, Ἱματίου, Καμισίου, καὶ τῶν λοιπῶν. 151. 15.

186. De sacris vestimentis, tunica ampliore, subucula & cæteris.

ρπζ' περὶ

2011 Ministerio de Cultura

ρπζ′ περὶ Ἀρχιερέως. 151. 39.

ρπή ὅπ χωρὶς ψήφων ἀδεὶς τελεῖται Ἐπίσκοπος. 152. 9.

ρπθ′ περὶ ἱερῶν ψήφων, καὶ ὅτι ἐν ταῖς ψήφοις δεῖ πάντας εἶναι τοὺς Ἐπισκόπους, ἐξαιρέτως δὲ τρεῖς. 152. 33.

ρή ὅπως ὁ Χαρτοφύλαξ μέσον κάθηται τῶν ψηφιζομένων Ἐπισκόπων. 153. 16.

ρηά ὅτι πρωτευχὴ γίνεται ἐν ταῖς ψήφοις. 153. 24.

ρηβ′ ὅτι τοὺς ψηφιθέντας καθὼς ἐψηφίσθησαν χρὴ πίθεσθαι, καὶ ὁ κατ' ἀξίωμα ἢ βαθμὸν ἤτοι ὁ ἀξίωμα. 154. 22.

ρηγ′ περὶ Ἐπισκόπου μέλλοντος ψηφισθῆναι, παρόντος τῇ συνόδῳ. 154. 34.

ρηδ′ ὅτι ὡς κλῆρος θεῖος ἡ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου γνώμη. 155. 4.

ρηέ ὅτι μὴ βουληθέντων τῶν ψηφισθέντων, ἕτεροι ψῆφοι γίνονται. 155. 13.

ρηϛ′ ὅπως τὸ Μήνυμα γίνεται. 155. 22.

ρηζ′ ὅτι ἐν τῷ Μηνύματι προσευχὴ, καὶ θυμίαμα καὶ φῶτα. 155. 36.

ρηή περὶ Χειροτονίας Ἐπισκόπου, 156. 11.

ρηθ′ περὶ τῶν τῆς ὁμολογίας, καὶ τῆς πρώτης σφραγίδος. 156. 19.

ρ′ Τί δηλοῦσι τὰ ἐπ' ἐδάφους ἀνισοσκελῆ, τρεῖς ποταμοὶ, ἡ πόλις π, καὶ ὁ ἀετός. 156. 28.

187. De Episcopo.

188. Quod nisi per suffragia electus nemo Episcopus consecratur.

189. De sacris suffragationibus, & quod omnes Episcopi Provinciæ illis interesse debeant, ad minimum tres.

190. Qua ratione inter suffragantes Episcopos medius sedet chartophylax.

191. Quod preces fiunt qvum suffragia ferenda sunt.

192. Quod eligentes ferre debent suffragium ordine temporis quo electi sunt, non gradus vel dignitatis.

193. De Episcopo eligendo (in Archiepiscopum) qui Synodo alicui intersit.

194. Archiepiscopi sententiam pro divina sorte haberi.

195. Electis nolentibus, alia electio suscipitur.

196. Quomodo fiat renunciatio.

197. Quod in renunciatione illa usus precum & suffitus luminumq;.

198. De ordinatione Episcopi.

199. De ejus confessione primoque signaculo.

200. Quid denotent in solo descripta, tres fluvii, civitas & aquila?

2011 Ministerio de Cultura

σά περὶ τ πρώτης σφραγίδ. 157. 2.

σβ' Ὅτι τὸ μὲν Μήνυμα, συμφωνία τε καὶ συμβόλαια καὶ μνῆστρα, ἡ τ προικὸς δὲ δόσις, καὶ τὰ θεῖα δεώρητρα, καὶ οἱ τ χαρίτ ἀρραβῶνες, ἡ ὁμολογία, καὶ ἡ σφραγὶς, & ὁ ἀσπασμός. 157. 25.

σγ' Διατί Ἐπιγονάτιον περιτίθεται, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Εἰσόδῳ ὁ ὑποψήφιος ἂν ἐξέρχεται. 158. 2.

σδ' Διατί ὑπὸ Πρεσβυτέρων ὁ ὑποψήφιος ἄχρι τ ἁγίων θυρῶν φέρεται. 158. 26.

σέ Χειροτονία Ἐπισκόπου. 158. 36.

σς' Διατί τὸ Εὐαγγέλιον τίθεται τῇ τ χειροτονουμένου Ἀρχιερέως κεφαλῇ. 159. 17.

σζ' Διατί τ Ἀρχιερέα Δέσποτα ἅγιε λέγουσι, καὶ μεγάλην αὐτῷ τὴν ἁγιωσύνην. 160. 5.

σή τί τὸ Ὠμοφόριον δηλοῖ. 161. 36.

σθ' τί σημαίνει τὸ ἐκβάλλειν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τ Ἀρχιερέα τὸ Ὠμοφόριον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ Ἱερουργίᾳ. 162. 8.

σι τί τὸ Ἄξιος ὅπερ τῷ χειροτονουμένῳ λεγόμενον, καὶ ὁ ἀσπασμὸς τ ἱερᾶς Τραπέζης, καὶ τ Ἀρχιερέως τ πρώτου, ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τῇ παρειᾷ, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ στόματι. 162. 24.

201. De primo signaculo.

202. Quod solennis renunciatio sit instar consensus documentorum & instrumentorum desponsationis: dotis autem traditio, sanctaque munera dotalitia & arrhabones Gratiæ sunt Confessio, signaculum Crucis, osculumque.

203. Quare mappulam Episcopalem induit, & quare recens electus primo ingressu non egreditur.

204. Quare a Presbyteris usque ad sacras fores adducitur recens electus?

205. Ordinatio Episcopi.

206. Quare Evangelium ordinandi Episcopi capiti imponitur?

207. Quare Episcopum alloquentes, sanctum Dominum nuncupant & magnam illi tribuunt sanctimoniam.

208. Quid per humerale denotatur?

209. Quid significet quod cum Evangelium legitur & in Divinæ Missæ celebratione Episcopus humerale exuit.

210. Quid vox, *dignus*, quam super ordinando pronunciant: & quid osculum sacræ mensæ, & quo primi Episcopi dextram genamque & cæterorum ora osculatur.

σιά Ὅπως

2011 Ministerio de Cultura

σιά Ὅπως ὁ ἀσπασμὸς ἐν τῇ Χειροτονίᾳ τ Πατριάρχου. 163. 5.

211. Quis sit ritus oſculi in ordinatione Patriarchæ.

σιβ' περὶ τάξεως Πατριαρχῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων. 163. 15.

212. De ordine Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum.

σιγ' Κατὰ Λατίνων, ὅτι ἓν μόνον τὸ αἴτιον ἐν τῇ Τριάδι ὁ Πατὴρ, ἵνα μὴ Διάφοροι ὦσιν ἀρχαί. 163. 25.

213. Contra Latinos, unam tantam cauſam in SS. Trinitate eſſe Patrem, ne plura Principia inducantur.

σιδ' τί τὸ εἰρηνεῦσαι ἐν τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ διατί εὐλογίαν λαμβάνει πρῶτος ὁ εἰρηνεύων. 163. 41.

214. Quomodo Pacem precetur Plebi ante Apoſtolicam lectionem, & quare pacem precaturus, benedictionem prius ab Archiepiſcopo accipit.

σιε Ὅπως καὶ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τὰ πρωτεῖα ὁ χειροτονηθεὶς ἔχει, καὶ ὅπως ἡ Κοινωνία γίνεται. 164. 11.

215. Quod in Communione ſacra primus accipit nuper ordinatus Epiſcopus, & quomodo illa celebretur.

σις Ὅτι τὸ ἐνθρονίζεσθαι μὲ τὴν Χειροτονίαν, τ ἐνθρονισμὸν τύπῳ τ Ἐκκλησίας αὐτ, πεπαυμένον ἄρτι διὰ τὰς ἀπὸ τ ἐθνῶν ἐπηρείας. 164. 25.

216. Quod ritus Epiſcopum poſt ordinationem in cathedra velut throno ſuo inaugurandi, enthroniſmum Eccleſiæ ejus indicet, qui nunc propter gentium injuias ceſſavit.

σιζ Διατί ἀφεπέμπεται ἐν τῇ πόλει ὁ εὐλογεῖ ὁ χειροτονηθείς. 165. 11.

217. Quare civitatem pereqvitat recens ordinatus & benedictionem impertit omnibus.

σιη τί τὸ ἀπελθεῖν εἰς τ Βασιλέα καὶ εὔξασθαι τ νεωστὶ χειροτονηθέντα Ἀρχιερέα, καὶ ὅπως τοῦτο πρώην ἐγίνετο. 165. 17.

218. Quare recens ordinatus Epiſcopus abit ad Regem (Imperatorem) & pro eo precatur, & quomodo hoc pridem factum fuerit.

σιθ Ὅτι ἀτιμᾶται νῦν ἡ ἀρχιερωσυνη ὑπὸ τ Βασιλέων ὡς πρότερον, διὰ τοῦτο ὀργίζεται Θεός. 166. 2.

219. Quod Epiſcopalis dignitas non ita ut prius honoratur a Regibus, unde ira DEI provocatur.

2011 Ministerio de Cultura

σκ΄ Ὅτι τὸ ἀσπάζεσθαι Ἀρχιερεῖς τὴν ξ΄ Βασιλέως χεῖρα, παρὰ τὴν κανονικὴν τάξιν. καὶ τὸ μεταθέτειν Ἐπισκόπων καὶ Ἡγουμένους ποιεῖν τ΄ Βασιλέα, 166. 11.

220. Quod Canonicis conſtitutionibus adverſum eſt, Epiſcopos dextram Regis oſculari, & Epiſcopos ac præpoſitos a Rege transponi in alia loca.

σκα΄ Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς κ΄ κόσμου Ἄρχοντας τὰ ἱερὰ οἰκεῖσθαι, καὶ λογίζεσθαι κερδαίνειν ἐκ τ΄ ἀνατεθειμένων τῷ Θεῷ. 166. 31.

221. Quod Principes ſæculares non debent ſacra curare, atque ex rebus DEO conſecratis lucrum petere.

σκβ΄ Ὅτι τρὶς ποιεῖται τ΄ ἀσπασμὸν ὁ Ἀρχιερεὺς χειροτονηθεὶς, καὶ ὅπως ἕκαστα γίνεται. 167. 14.

222. Quod Epiſcopus electus ter oſculum figit.

σκγ΄ διατί ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τελευταίῳ ἀσπασμῷ Θυμίαμα μετὰ ῥοδοσάγματα προσφέρεται, καὶ περὶ τ΄ λεγομένης Πράξεως, ἤτοι γράμματα, τὰ περὶ τ΄ Χειροτονίας δηλοῦντα. 168. 6.

223. Quare ad tertium & ultimum oſculum, ſuffitus cum aqua roſacea affertur, & de Actione ſive ſcripto quo ſinguli Ordinationis ritus exponuntur.

σκδ΄ περὶ καθιδρύσεως καὶ Χειροτονίας Πατριάρχου. 168. 19.

224. De conſtitutione & ordinatione Patriarchæ.

σκε΄ Ὅτι ὁ Βασιλεὺς δι ἑαυτοῦ ἀξιοῖ τ΄ ψηφισθέντα τὴν Πατριαρχείαν καταδέξασθαι. 168. 41.

225. Quod ab Imperatore ipſo præſente dignitatem Patriarcha electus ſuſcipit.

σκς΄ Ὅπως τὸ Μήνυμα γίνεται, 169. 11.

226. Quomodo fiat decretum de ejus electione.

σκζ΄ Κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι ὁ Βασιλεὺς τ΄ Πατριάρχην ποιεῖ. 169. 18.

227. Contra eos qui dicunt quod Imperator Patriarcham facit.

σκη΄ Ὅτι τὸ Μήνυμα γεγονὼς Ἱερεὺς, δέχεται ὁ μὴ πρότερον ὢν Ἱερεὺς, καὶ περὶ προβλήσεως Πατριάρχου. 169. 30.

228. Quod is qui antea Sacerdos non erat, prius ordinatur ſacerdos antequam decretum de ejus electione accipiat. Et de Patriarchæ promotione ſive declaratione per Imperatorem.

σκθ΄ διατί Μανδύαν ἀποστέλλει μὲν καὶ τὸ Ἐγκόλπιον τῷ ὑποψηφίῳ

229. Quare Imperator pallium & encolpium ſive thecam ſacrarum

Πατριάρ-

2011 Ministerio de Cultura

Πατριάρχῃ ὁ Βασιλεὺς τὸ Δικανίκιον δὲ τῇ χειρὶ δίδωσιν. 170. 6.

reliquiarum ad electum Patriarcham mittit, baculum vero ipse manu sua illi porrigit.

σλ΄ περὶ τ̃ ἐνθρονισμ̃ καὶ τ̃ ὃπ̃ δ̀ τ̃ Ἀρχιερέως διδομένης εἰρήνης, καὶ ἀντιδιδομένης ὁπόσον δύναται. 170. 34.

230. De enthroniſmo Patriarchæ & de Pace quæ ab Antiſtite datur, & quantum fas, illi redditur.

σλα΄ περὶ τ̃ν θείων καὶ μεγάλων Ἀρχιερέων Πέτρ̃ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάνν̃ τ̃ Χρυσορρήμον@, ὅτι ἐκάθισαν τότε τοῖς θρόνοις καὶ μ̀ τ̀ θάνατον, διὰ τὴν ἄνωθεν εἰρήνην. 171. 13.

231. De divinis & magnis Antiſtibus Petro Alexandrino & Joanne Chryſoſtomo CPol. quod mortui etiam in throno ſive cathedra ſua collocati ſunt propter pacem priſtino more ab illis accipiendam.

σλβ΄ περὶ ἐνθρονισμ̃ Πατριάρχ̃. 171. 42.

232. De enthroniſmo Patriarchæ.

σλγ΄ Ὅπως ἡ Χειροθνία τ̃ Πατριάρχ̃ γίνεται, μὴ ὄντος πρότερον Ἐπισκόπ̃. 173. 2.

233. Quomodo ordinatio Patriarchæ fiat qui Epiſcopus antea non fuerat.

σλδ΄ Ὅπ καὶ ὁ Πατριάρχης ὑπὸ τ̀ς Κανόνας ἐστὶ, καὶ μέλλων χειροθνεῖσθαι Ἐπίσκοπ@, δίδωσι τὴν ὁμολογίαν αὐτ̃ τῇ Ἐκκλησίᾳ. 173. 17.

234. Patriarcham quoque ſubeſſe Canonibus, atque ſi Epiſcopus ordinandus eſt, Confeſſionem ſuam edere Eccleſiæ.

σλε΄ Ὅπ οὐκ εἰσοδεύουσι μέσον Παλατίου χειροθνουμένου οἱ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ διὰ τ̃ πλαγίας εἰσέρχονται. 173. 38.

235. Quod Epiſcopi quando Patriarcha ordinandus eſt, templum non per mediam portam ſed â latere (dextro) ingrediuntur.

σλς΄ Ὅτι εἰ μὲν ὁ Ἡρακλείας πάρεστι, παρ' αὐτ̃ χειροθνεῖται ὁ πατριάρχης, εἰδ' ὅ, καὶ τ̃ πρώτου τ̃ν ἄλλων Ἀρχιερέων. 174. 9.

236. Ab Archiepiſcopo Heracleenſi, ſi præſens ille fuerit, Patriarcham ordinari. Sin, à primo quoque aliorum Archiepiſcoporum.

σλζ΄ Ὅπως ἐν τῇ χειροθνίᾳ τ̃ Παλατίου ἀσπασμὸς γίνεται. 174. 35.

237. Quomodo in ordinatione Patriarchæ oſculum fiat.

σλη΄ Ὅτι πάντα τὰ τ̃ Ἱερωσύνης ὁ Σωτὴρ ἑκάστου βαθμ̃ δι' ἑαυτ̃ κατεργάσατο. 175. 11.

238. Quod omnibus Sacerdotii, unius cujusque gradus, partibus Salvator per ſeipſum eſt perfunctus.

σλθ΄ Ὅτι

2011 Ministerio de Cultura

σλθ΄ ὅτι καὶ ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ χριστὸς κ τὸ ἀνθρώπινον κεχειροτόνηται ὑπὸ τ Πατρός. 175. 40.

239. Quod & Sacerdos & Doctor & Princeps Sacerdotum CHriſtus ſecundum humanam naturam eſt ordinatus â Patre.

σμ΄ ὅτι μ τὸ μορφωθῆναι χριστὸς, τοὺς δώδεκα, καὶ τοὺς ἑβδομήκοντα μαθητὰς οἷον χειροτονήσας, πρὸ προσώπου αὐτοῦ κηρύττειν ἀπέστειλεν. 176. 43.

240. Quod poſt transfigurationem CHriſtus Duodecim & Septuaginta diſcipulos veluti ordinatos ante faciem ſuam miſit ad prædicandum.

σμά περὶ χειροτονιῶν ἔξω τ βήματος διαφόρων, τῶν ἡγουμένων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀφφικίων, καὶ πρώτου, περὶ τ μεγάλου οἰκονόμου. 178. 11.

241. De ordinationibus variis extra ſacrarium ſive bema, præfectorum atque Eccleſiaſticorum officiorum, ac primum de magno Oeconomo.

σμβ΄ περὶ τ μεγάλου Σακελλαρίου, καὶ τ μεγάλου Σκευοφύλακος. 178. 23.

242. De magno Sacellario & magno ſcevophylace ſive cuſtode vaſorum ſacrorum.

σμγ΄ περὶ τ μεγάλου χαρτοφύλακος καὶ τ Σακελλίου. 178. 29.

243. De magno chartophylace & Sacelli præfecto.

σμδ΄ περὶ τ Πρωτεκδίκου. 178. 38.

244. De Protecdico ſive primo Defenſore Eccleſiæ.

σμε΄ περὶ τῶν λοιπῶν ὁμοῦ Κληρικῶν. 179. 2.

245. De cæteris in univerſum clericis.

σμς΄ διατί ἔνδοθεν μὲν τ βήματος ἐν τῇ χειροτονίᾳ Ἐπισκόπου, Πρεσβυτέρου καὶ Διακόνου λέγεται ἡ Θεία χάρις, ἔξωθεν δὲ τοῖς ὀφφικίοις Ἡ χάρις τ παναγίου Πνεύματος. 179. 10.

246. Quamobrem intra bema in ordinatione Epiſcopi, Presbyteri, Diaconi dicitur *Divina Gratia*, extra bema autem in cæteris Officiis *Gratia ſancti Spiritus*.

σμζ΄ ὅτι οἱ πρῶτοι καὶ κριταὶ χειροτονούμενοι, καὶ Εὐαγγέλιον δέχονται ταῖς χερσὶ τοῦ τ Ἀρχιερέως. 179. 37.

247. Quod primores & judices ordinati Evangelium e manibus Epiſcopi accipiunt.

σμη΄ ὅτι τὰ τ ὀφφικίων τ Ἐκκλη-

248. Quod ſacræ perſonæ officiis

σία

2011 Ministerio de Cultura

σίας ἱερωμένοι ὀφείλουσιν ἐνεργεῖν, καὶ οὐχ ὡς ἔν τισι τόποις, ὡς καὶ ἐν τῇ Τραπεζοῦντι Λαϊκοί. 180. 8.

Ecclesiasticis fungi debent, & non sicut quibusdam in locis & Trapezunte, Laici.

σμθ' Ὅτι οὐδὲ ἰδιώτας Μοναχοὺς χρὴ καθίστᾶν Πνευματικούς. 180. 18.

249. Quod Monachi non ordinati, non debeant constitui Confessarii.

σν' Διὰ ἔνταλμα δίδοται. 180. 28.

250. Quare mandatum datur (ad Episcopalem auctoritatem demonstrandam.)

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ. 181. 8.

DE POENITENTIA.

σνά Ὅτι τοῦτο Μετάνοια τὸ διηνεκῶς ταπεινοῦσθαι, καὶ ἁμαρτωλὸν λέγειν καὶ νομίζειν ἑαυτὸν, καὶ πρὸς τὴν ἐξαγόρευσιν τρέχειν, καὶ Ὅτι οὐδεὶς καθαρὸς ἐν ἀνθρώποις. 181. 26.

251. Esse Pœnitentiam, si quis continenter humiliet seipsum seque habeat peccatorem ac profiteatur, & ad Confessionem properet. Neque quenquam inter homines esse purum a peccatis.

σνβ Ὅτι πάντας δεῖ μετανοεῖν ἱερωμένους καὶ Λαϊκούς. 182. 2.

252. Opus esse omnibus pœnitentia, & Sacerdotibus & Laicis.

σνγ Ὅτι τὸ κηρύσσειν μετάνοιαν, καὶ τοῦ Σωτῆρος ἴδιον ἔργον, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἦν, καὶ τοῦτο πρὸ πάντων ὀφειλόμενον Ἀρχιερεῦσι καὶ Ἱερεῦσιν. 182. 37.

253. Salvatoris & Apostolorum proprium hoc fuisse opus, prædicare Pœnitentiam, & hoc ante omnia ab Episcopis & Sacerdotibus fieri debere.

σνδ Ὅτι κήρυγμα ἀληθὲς ἡ πρᾶξις τῶν ἐνεργούντων τοῖς πιστοῖς τὴν Μετάνοιαν. 183. 8.

254. Veram hanc esse prædicationem, quæ ad Pœnitentiam Christianos excitat.

σνε Ὅτι χρὴ τοῖς λέγουσι μετανοεῖν, προσέχειν, & τοὺς μὲν γνησίως προσερχομένους δέχεσθαι, τοὺς δὲ ἐν ὑποκρίσει τοῦτο ποιοῦντας, δοκιμάζειν. 185. 2.

255. Quod attendendum sit ad eos qui pœnitere se profitentur. Atque genuinos pœnitentes cum accedunt suscipiendos, eos qui simulatione hoc faciunt, examinandos.

σνς' Περὶ ἐξαγορεύσεως, Ὅπως χρὴ ταύτην γίνεσθαι. 185. 19.

256. De Confessione quomodo hæc fieri debeat.

2011 Ministerio de Cultura

σνζ' ὅπως χρὴ τ̃ τὴν ἐξομολόγησιν δεχόμενον καθεῖδαι καὶ ἀναστῆναι, καὶ ὅπως τ̃ ἐξομολογούμενον. 186. 2.

257. Quomodo ſedere & comparatus eſſe debeat qui Confeſſionem audit: & quomodo ille qui confitetur.

σνη' ὅτι τρία ἐν ἡμῖν ἐν οἷς καθορθοῦμεν ἢ ἁμαρτάνομεν. Λογικὸν, Θυμικὸν, καὶ Ἐπιθυμητικὸν, ἃ καὶ λέγεται, τὸ τ̃ ψυχῆς τρίμερες. 186. 12.

258. Tria eſſe in nobis quibus vel recte agimus vel peccamus, quæ & tripartitæ dicuntur animæ facultates, rationabilem, iraſcibilem & concupiſcibilem.

σνθ' ὅτι τρία ἕτερα ἐν ἡμῖν ἐν οἷς ἢ τὰ ἀγαθὰ ἐνεργοῦμεν ἢ τὰ φαῦλα, νοῦς, καὶ ὁ καλούμενος λόγος, καὶ αἱ διὰ τ̃ σώματος πράξεις. 186. 21.

259. Tria eſſe in nobis alia quibus bona vel prava operamur, mentem, & quam vocant rationem & actiones quas corpore edimus.

σξ' ὅσα διὰ τ̃ νοὸς κατορθοῦται τοῖς ἀγωνιζομένοις, τῷ Λογιστικῷ, καὶ Θυμικῷ, καὶ Ἐπιθυμητικῷ, καὶ ὅσα τἐναντίον συμβαίνει, μὴ προσέχουσιν. 186. 27.

260. Quod per mentem corriguntur quibus luctandum eſt cum rationabili facultate & iraſcibili atque concupiſcibili: & quæ in contrarium accidant non attendentibus.

σξα' ὅσα καθορθοῖ ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, μ̃ τ̃ τριμερους τ̃ ψυχῆς, καὶ ὅσα ἀμελῶν παραμελεῖ. 187. 4.

261. Quæ recte faciat homo ratione cum tripertita facultate animæ ſi attendat, & quæ peccet ſi attendere neglexerit.

σξβ' ὅσα τῶν πράξεων ἀγαθὰ διὰ τ̃ τριμερους τ̃ ψυχῆς, προσέχοντος τ̃ ἀνθρώπου, καὶ ὅσα πονηρὰ μὴ προσέχοντος. 187. 25.

262. Quænam actiones bonæ per tripertitam animæ facultatem attendente homine, & quænam pravæ non attendente.

σξγ' ὅτι ἀναγκαία παντὶ ἡ ἐξομολόγησις, ἐπεὶ καὶ ἁμαρτάνομεν πάντες. 188. 8.

263. Quod neceſſaria cuilibet homini eſt Confeſſio, ſiquidem omnes delinquimus.

σξδ' ὅτι καὶ τ̃ εὐλαβῶς ζῶντα δεῖ μετ' ὑποταγῆς ζῆν, καὶ ὑπὸ Πατρὸς κανονίζεσθαι, καὶ μὴ ἑαυτῷ θαρρεῖν. 188. 16.

264. Etiam pie viventem oportere ſub obedientia vivere & à Patre dirigi, nec ſibimetipſi confidere.

σξε Δη.

2011 Ministerio de Cultura

σξέ Διὰ τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα ἀγγελικὸν ὀνομάζεται. 189. 3.

265. Quare pœnitentialis & Monachalis habitus, Angelici nomine appellatur?

σξς΄ Διατί ὅτι πολέου οἱ νῦν εἰς Ἐπισκοπὴν ἀγόμενοι, πρῶτον γίνονται Μοναχοί. 189. 24.

266. Quare ut plurimum qui nunc ad Episcopatum perveniunt, prius fiunt Monachi?

σξζ΄ περὶ Μοναχικῆς τελειώσεως. 189. 24.

267. De Monachali perfectione.

σξή Τί τὸ ἀνυπόδετον καὶ γυμνὴν εἶναι τὴν κάρηνον. 189. 41.

268. Quid notet quod sine calceis est & nudus, capiteque intecto.

σξθ΄ Τί τὸ οὕτω γυμνὸν προσάγεσθαι, κρατούμενον τῶν ἀγκάλαις, καὶ ὑποπίπτειν, καὶ τὰ λοιπά. 190. 5.

269. Quid quod ita nudus adducitur, excipitur ulnis, procidit, & cætera.

σο΄ Διατὶ αἱ ὑποσχέσεις ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει, καὶ οὐ διὰ τὶ ἑκούσιον. 190. 17.

270. Quare promissiones in interrogatione consistant & responsione, idque fieri ut sponte ac voluntate promitti demonstretur.

σοά Τί ἡ τῶν τριχῶν σημαίνει κουρά. 190. 39.

271. Quid indicet tonsura capillorum.

σοβ΄ Τίς ἡ δύναμις τῶν πρὸ τῆς κουρᾶς εὐχῶν. 191. 5.

272. Quænam significatio precum quæ tonsuræ præmittuntur.

σογ΄ Τί δηλοῖ τὸ τοῦ ἱεροῦ σχήματος τῶν Μοναχῶν ἀμφιαζόμενον. 192. 5.

273. Quid denotet sacer Monachorum habitus quo induitur?

σοδ΄ Ὅτι τὴν τοῦ Χριστοῦ νέκρωσιν καὶ διὰ τοῦ σχήματος μιμεῖται ὁ Μοναχός. 193. 13.

274. Quod Monachus habitu suo conditionem mortis CHristi imitatur.

σοέ Ὅτι μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὰ τῆς πολιτείας πάντα, τέλος τῶν ἀγαθῶν ἡ Κοινωνία. 194. 30.

275. Quod post osculum & cerimonias universas, supremum bonorum, sacræ Cœnæ communio.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΜΙΜΟΥ ΓΑΜΟΥ. 195. 4.

DE HONESTO ET LEGITIMO CONJUGIO.

σος΄ Διατί στέφανοι ἐν τῷ Γάμῳ. 195. 15.

276. Quare coronis in Nuptiis utantur.

2011 Ministerio de Cultura

σοζ' Ὅτι ὃ χρὴ συναπτεσθαι ὀρθόδοξον ἑτερόφρονι. 169. 10.

277. Non esse matrimonio jungendum orthodoxum cum secus sentiente.

σοη' περὶ τῶν Μνήστρων. 196. 18.

278. De arrhabonibus futurarum nuptiarum.

σοθ' περὶ τ῅ ἁγ῅ Γάμου τελετῆς. 197. 4.

279. De sacro ritu benedictionis Nuptialis.

σπ' περὶ Ἀναδόχου, ἐν τῷ Γάμῳ. 197. 22.

280. De sponsore in Nuptiis.

σπα' Ὅτι ἡ ἁγ῅ Γάμου τελετὴ, Ἀρχιερέως ἴδιον ἔργον. 197. 29.

281. Quod Conjugum benedictio proprium Episcopi est opus.

σπβ' Ὅτι δεῖ τοὺς συζευγνυμένους εἰς Γάμον καθαροὺς εἶναι, καὶ ἐν ἁγίῳ εὐλογεῖσθαι ναῷ, καὶ τῶν Μυστηρίων μετέχειν. 198. 12.

282. Quod connubio jungendi puri esse debent & in sacro benedici templo & sacræ Cœnæ fieri participes.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΗΤΟΙ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ. 199. 22.

DE SACRO RITU SANCTI OLEI SIVE EUCHELÆI.

σπγ' Διατί ἑπτὰ Πρεσβύτεροι ἐν τῷ Εὐχελαίῳ, καὶ διατί πολλάκις καὶ τρεῖς διὰ σπάνιν Ἱερέων. 199. 35.

283. Quare in Euchelæi ritu septem sunt Presbyteri, & quare etiam sæpe tres proper sacerdotum raritatem?

σπδ' Ὅτι μεγίστη ἡ ἁγία Ἐλαίου ἡ δύναμις. 200. 19.

284. Quod maxima sit sacri olei efficacia.

σπε καὶ τ῅ ἐν τῷ Εὐχελαίῳ τῶν Λατίνων καινοτομίας. 200. 26.

285. Contra novitatem Latinorum circa Euchelæum.

σπς' Ὅτι ἕτερον μὲν τὸ τ῅ Εὐχελαίου, ἕτερον δὲ τὸ νεκροῖς χριόμενον Ἔλαιον. 201. 2.

286. Quod aliud sit Euchelæum, aliud oleum quo mortui perunguntur.

σπζ' Ὅτι Ἔλαιον μὲν τοῖς Μοναχοῖς, χῦς δὲ τ῅ Θυμιατηρίου, τοῖς κοσμικοῖς ἐμβάλλεται. 201. 13.

287. Quod Monachis defunctis oleum, Laicis pulvis ex thuribulo inspergitur.

σπη περὶ τ῅ τελετ῅ς τ῅ Εὐχελαίου. 202. 14.

288. De sacro euchelæi ritu.

σπθ' Διατί

2011 Ministerio de Cultura

σωϑ' Δι' ὅτι δίπλαι εὐχαὶ ἐν πᾶσι τοῖς Μυστηρίοις. 202. 41.

σύ' ὅτι διπλᾶ τὰ Μυστήρια ἐξ ὕλης & Πνεύματος, δι' ἡμᾶς διπλοῦς ὄντας. 203. 4.

συά ὅσα ἐνεργεῖ τὸ ἅγιον Ἔλαιον, 204. 42.

συβ' ὅτι χρὴ συντηρεῖσθαι τὸ καταλειφθὲν μετὰ τὴν χρίσιν τοῦ ἁγίου Ἐλαίου. 205. 26.

συγ' ὅτι τὰ τῶν ἱερέων σφάλματα, ὑπὸ Ἀρχιερέων δεῖ κανονίζεσθαι. 206. 28.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. 207. 27.

συδ' περὶ τῆς σωτηριώδους ὀνομασίας & Ἐπικλήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἱερᾶς ὄντως καὶ θεοπνεύστου προσευχῆς. 209. 36.

συε' περὶ τῶν μακαρίων Πατέρων ἡμῶν Καλλίστου Πατριάρχου καὶ Ἰγνατίου. 210. 7.

συς' ὅσα ἐστὶν ἱερὰ προσευχή. 210. 36.

συζ' ὅτι πάντες Χριστιανοὶ ἱερωμένοι, Μοναχοὶ, καὶ Λαϊκοὶ, ὀφείλουσι καθ' ὡρισμένους τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ καιροὺς δύνασθαι προσεύχεσθαι. 211. 39.

συη' ὅτι ἐπὶ αἱ τοῦ ἡμερονυχθίου ὥρας τῆς ἱερουργίας αἰνέσεις τῆς Ἐκκλησίας. 212. 41.

289. Quare in omnibus ſacramentis duplices adhibeantur preces?

290. Sacramenta ex duplici re conſtare, materiali & ſpiritali, quoniam & nos ex duplici ſubſtantia ſumus.

291. Quæ & quanta ſacrum oleum operetur.

292. Oportere aſſervari quod ex unctione ſacri olei reliquum manet.

293. Sacerdotum delicta ab Epiſcopis corrigi & caſtigari debere.

DE SACRA PRECATIONE.

294. De ſalvifica appellatione & invocatione Domini noſtri JESU CHRISTI, quæ vere ſancta ac Divina eſt precatio.

295. De ſanctis Patribus noſtris Calliſto Patriarcha CPol. & Ignatio.

296. Quibus verbis *) ſacra Precatio contineatur?

297. Quod omnes Chriſtiani, Sacerdotes, Monachi & Laici debent ſtatis, quantum poſſunt temporibus in nomine CHriſti orare.

298. Quod intra diei & noctis ſpatium ſeptem celebrentur laudationes, præter ſacram Miſſam.

*) Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με.

2011 Ministerio de Cultura

συθ' δι ἣν αἰτίαν αἱ ἑπτὰ αἰνέσεις. 213. 10.

299. Quam ob cauſam ſeptem laudationes ſint.

τ' Διατί ἀπὸ τ ἑσπέρας τῶν εἰς τὰς ἁγίας ὕμνων ἀρχόμεθα, καὶ τὰς ἱερὰς ἑορτάς. 214. 10.

300. Quare veſperi hymnos in ſanctos & ſancta feſta inchoamus.

τά Ὅτι ἡ θεία Λειτουργία μόνη καὶ αὐτὴ τοῦ Σωτῆρος ἔργον τῶν Ἱερέων, καὶ ὁ μετὰ τῶν ἄλλων συναπομιμή ἢ ἀριθμουμένη εὐχῶν. 214. 27.

301. Quod ſacræ Cœnæ liturgia ſola & à Salvatore tradita ſacerdotibus proprium opus ſit nec cum aliis cenſeatur vel computetur precationibus.

τβ' περὶ τ τηρεῖσθαι τὴν Ἀσματικὴν λεγομένην Ἀκολουθίαν. 215. 6.

302. Quod retinendus ſit Ordo cantionum in Eccleſia.

τγ' περὶ τ ἱεροσολυμητικοῦ τυπικοῦ. 215. 16.

303. De Typico (*S. Sabbæ*) Hieroſolymitano.

τδ' περὶ τ Μεσονυκτικοῦ καὶ τί τὸ κρουσαι τὸ ξύλον. 215. 33.

304. De officio quid media nocte peragitur, & quid denotet ligni pulſatio (ad Monachos congregandos.)

τέ τί τὸ δι εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν εἰς τὰς ἀρχὰς λεγόμενον ἀπόντος Ἱερέως. 215. 42.

305. Quid ſignifice, quod abſente Sacerdote initiun precum faciunt a formulis S. Patrum noſtrorum.

τς' περὶ τ Πεντηκοστοῦ Ψαλμοῦ. 216. 19.

306. De Pſalmo qunquageſimo.

τζ' περὶ τῶν Ψαλμῶν τ Ἀμώμου. 216. 29.

307. De Pſalmo CXVIII. qui incipit: *μακάριοι οἱ ἄμωμοι.*

τή Διατί πρωὶ & ἑσπέρας τ πίστεως λέγεται Σύμβολον. 216. 36.

308. Quamobrem mane ac veſperi recitatur Symbolum Fidei?

τθ' περὶ τ τ ὀρθρου Ἀκολουθίας, καὶ πρῶτον τί τὸ ἀνοίγεσθαι τῶν πυλῶν τ Ναοῦ & Βηλόθυρα, καὶ εἰσέρχεσθαι ἔνδον, καὶ τὸ Θυμίαμα. 217. 37.

309. De ordine matutini officii, & primum quid ſignificet vela portarum templi aperiri, atque per illas introire, & ſuffitus.

τί περὶ τῶν ἐν τοῖς Κανόσιν ᾀδομένων Ὠιδῶν ἐννέα. 220. 26.

310. De novem hymnis Biblicis qui ex Canonum præſcripto canuntur.

τιά περὶ

2011 Ministerio de Cultura

τιά περὶ Καθισμάτων. 221. 10.

311. De Pſalmis canticisque quæ à ſedentibus concinuntur.

τιβ' περὶ Κοντακίου καὶ Οἴκου. 221. 15.

312. De brevi & diffuſiore (in ſanctum vel feſtum aliquod) hymno.

τιγ' περὶ Ἐξαποστελλαρίου καὶ τῶν Αἴνων καὶ τ μεγάλης Δοξολογίας. 221. 28.

213. De hymno in quo vox ἐξαπόστολον frequentatur, & de laudibus & de magna doxologia.

τιδ' περὶ τ Τρισαγίου ὕμνου. 222. 12.

314. De Triſagio hymno.

τιε' ὅρα τίς ἡ γνῶσις τ Τρισαγίου, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, καὶ τὰ ἑξῆς. 222. 31.

315. Quænam ſententia Triſagii, *Sanctus Sanctus Sanctus DEUS Zebaoth.*

τις' τίς ὁ λόγος τ Τρισαγίου, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. 223. 2.

316. Quæ ſententia Triſagii hymni, *Sancte DEUS, Sancte Fortis, Sancte Immortalis, miſerere noſtri.*

τιζ' Καὶ τ Κναφέως Πέτρου. 223. 19.

317. Contra Petrum Fullonem.

τιη' περὶ τ Τρισαγίου, καὶ τ τ Πάτερ ἡμῶν προσευχῆς, ἑρμηνεία δευτέρα. 224. 2.

318. De Triſagio hymno & oratione *Pater Noſter*, prioris iterata expoſitio.

τιθ' περὶ τ Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, & ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὑπὸ τίνων συνεπήθη. 224. 10.

319. De Doxologia, *Gloria Patri & Filio & Sancto Spiritui:* & a quibusnam compoſita fuerit.

τκ' συνοπτικὴ ἑρμηνεία τ τ Πάτερ ἡμῶν ἱερωτάτης προσευχῆς. 224. 37.

320. Succincta interpretatio ſanctiſſimæ Orationis, *Pater Noſter.*

τκά Διατί τ Ἔλεον ἐν πάσαις προσευχαῖς, καὶ πρὸ πάσης εὐχῆς ἐξαιτούμεθα. 226. 23.

321. Quare miſericordiam in omnibus precationibus & ante quaslibet precationes expoſcimus?

τκβ τί τὸ Σοφία, καὶ τὸ Πρόσχωμεν, καὶ τὸ Σοφία ὀρθοί. 227. 13.

322. Quid deſignent acclamationes in Precationibus, *Sapientia*, & *attendamus* & *Sapientia erecti.*

τκγ' περὶ τ εὐχῆς τ Ἀπολύσεως. 228. 6.

323. De precatione in fine ſive dimiſſione officii Eccleſiaſtici.

τκδ' περὶ

2011 Ministerio de Cultura

τκδ΄ περὶ τ πρώτης ὥρας. 228. 20.

324. De prima hora.

τκέ Διατί ἐν ἑκάστῃ ὥρᾳ καὶ τ λοιπᾶς Ἀκολουθίαις τὸ Κύριε ἐλέησον παραφέρονται. 228. 37.

325. Quare hora qualibet, & in cæteris ordinibus Officii Eccleſiaſtici, oramus, Domine miſerere quadraginta (dies.)

τκς΄ περὶ τῶν λοιπῶν ὡρῶν, τρίτης, ἕκτης, Ϛ ἐννάτης, μ τ πρώτης ὁμοῦ. 229. 11.

326. De cæteris horis, tertia, ſexta & nona: ac ſimul de prima.

τκζ΄ περὶ τῶν ψαλμῶν τ τρίτης, ἕκτης Ϛ ἐννάτης. 229. 21.

327. De Pſalmis horæ tertiæ, ſextæ & nonæ.

τκή ὅτι πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι ἐν τρισὶ καιροῖς καλῶς πλεῖσθαι ἐτάχθησαν, Διά τε τιμὴν τ Τριάδος, καὶ τὸ μὴ ῥᾳθυμεῖν ἡμᾶς. 230. 12.

328. Quod univerſi ſacrorum agendorum ordines tribus temporibus obeundi bene conſtituti ſunt propter honorem SS. Trinitatis, ac ne otioſi ac negligentes ſimus.

τκθ΄ περὶ τ Ἀκολουθίας τῶν λεγομένων Τυπικῶν. 230. 32.

329. De ordine Typicorum.

τλ΄ περὶ τῶν Μακαρισμῶν τ Σωτῆρος καὶ ζύνοψιν ἑρμηνεία. 230. 40.

330. De beatitudihibus Salvatoris, earumque ſuccincta expoſitio.

τλα΄ περὶ τ Ἑσπερινοῦ, καὶ ὅτι ἱερεῖς ἐξαιρέτως τελεταὶ ἀπὸ τ Θυσιαστηρίου ἄρχονται, καὶ εἰς αὐτὸ τελευτῶσιν, ὁ Ὄρθρος, ἡ Θεία Λειτουργία, καὶ ὁ Ἑσπερινός. 231. 27.

331. De veſpertino Officio, & quod tria præcipua Officia ab altari initium capiunt, & in eo deſinunt, matutinum, ſacra Corporis & Sanguinis CHriſti Liturgia & Veſpertinum.

τλβ΄ ὅτι οἱ ἱερεῖς πρῶτοι τ Ψαλτῆρος ψαλμοὶ ἐξαιρέτως εἰς τ Κύριον ἀναφέρονται. 232. 5.

332. Tres primores Pſalmos peculiariter ad CHriſtum Dominum referri.

τλγ΄ Τί σημαίνει ἡ τ Ἑσπερινοῦ Εἴσοδος, καὶ τί τὸ κλίνειν τ Ἱερέα, καὶ ἀνίστασθαι, Ϛ ἀναβαίνειν εἰς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ εἰσέρχεσθαι. 235. 16.

333. Quid ſignificet Veſpertini Ingreſſus, & quid quod inclinat ſe ſacerdos, & iterum ſurgit, aſcenditque ad altare & ingreditur.

τλδ΄ Διατὶ μᾶλλον τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας λαμπροτέρα ἡ Εἴσοδος, Ϛ

334. Quare in veſpera diei Sabbati ſplendidior Ingreſſus & in cæte-

ἐν

2011 Ministerio de Cultura

ὲν τ λοιπαῖς ἑορταῖς δεσποιναῖς πε
χ τῶν ἁγίων. 235. 41.

τλε τί σημαίνει ἡ ἐν τῷ Ὄρθρῳ Εἴσο-
δ. 236. 7.

τλς ὅτι καὶ ἐν ταῖς Μοναστηρίοις κ τ
Κυριακὴν Εἴσοδ ἐν τῷ Ὄρθρῳ
γίνε εἰς τύπον τ ἀναστάσεως. 236.
14.

τλζ περὶ τῶν καθ' ἡμέραν Προκειμέ-
νων, τί ταῦτα σημαίνουσι. 236. 31.

τλή περὶ τ Ἐκτενοῦς ἱκεσίας, χ περὶ
τῶν αἰτήσεων, ὅτι ἀναγκαιοτάτη
πάντως. 237. 18.

τλθ περὶ τ ἐν τῷ Νάρθηκι Λιτῆς, ἃ
τῶν λοιπῶν ἔξωθεν τ Ναῶ Λιτα-
νειῶν. 238. 11.

τμ περὶ τ τελευταίας εὐχῆς τ ἐν τῇ
Λιτῇ. 238. 42.

τμα Διατί λαμπάδες ἀεὶ προπορεύ-
ον. 239. 12.

τμβ περὶ τ λεγομένης Ἀρχλασίας.
239. 41.

τμγ περὶ τ ἀκολουθίας τῶν Ἀποδεί-
πνων. 240. 37.

τμδ ὅτι χρὴ τὰ κοινῇ πεπωμένα πα-
ρεῖναι. 241. 27.

τμε Ἀρχὴ τῶν ὑποτυπώσεών τε καὶ
διαταξέων, τ τ Αἰσματικῆς λεγο-
μένης Ἀκολουθίας. 242. 13.

τμς περὶ τ Αἰσματικὴ Ἑσπερινῆ.
242. 24.

τμζ τί τὸ Θυμίαμα ἐν σιγῇ πρὸ τ
Ἑσπερινὴ κ Ὄρθρου. 242. 33.

ris Dominicis Sanctorumque festis.

335. Quid significet Ingressus in Officio Matutino.

336 Quod in Monasteriis quoque die Dominica in Matutino ingressus fit ad Resurrectionis significationem.

337. De præviis quæ quotidie proponuntur, & quid hæc significent.

338. De continenti supplicatione, & de precibus, quod omnino sint necessariæ.

339. De Processione in Narthece, & cæteris extra templum precibus ac litaniis.

340. De postremis in processione precibus.

341. Quare semper lampades præferantur?

342. De fractione panis.

343. De ordine Completorii officii quod post cœnam decantatur.

344. Quod oporteat servare quæ communiter designata sunt.

345. Principium Institutionum, Præceptionumque & Ordinis Cantionum.

346. De Vespertina cantione.

347. Quid suffitus qui tacite fieri solet ante Vespertinum & Matutinum Officium.

2011 Ministerio de Cultura

τμή περὶ τῶν ἱερῶν μικρῶν Ἀντιφώνων τῶν ἐν τῷ Αἱσμαλικῷ Ἑσπερινῷ. 245. 28.

348. De tribus parvis antiphonis in cantione Veſpertina.

τμθ' περὶ τ̃ Αἱτματικὸν ὄρθρου. 247. 7.

349. De cantione Matutina.

τν' περὶ τῶν ἐν τῷ Νάρθηκι λεγομένων εὐχῶν, καὶ τ̃ γινομένου ἐκεῖσε Θυμιάματ̃, Ϲ τ̃ Εἰσόδου, Ϲ τ̃ πῶς τὰ σημαίνει. 249. 10.

350. De precibus quæ in Narthece Eccleſiæ recitantur, & de ſuffitu qui ibi fit, & de ingreſſu in templum & quid per hæc ſignificetur.

τνά περὶ τ̃ Πεντηκοστ̃ ψαλμοῦ. 251. 8.

351. De Pſalmo quinquageſimo.

τνβ περὶ τ̃ τριτοέκτης ἐν ταῖς νηστείαις, Ϲ τ̃ Προηγιασμένης Λειτουργίας. 252. 40.

352. De cantico inter tertiam & ſextam horam in jejuniis, & de miſſa præſanctificatorum.

τνγ διατί αἱ Λιτανεῖαι ἔξωθεν γίνονται, καὶ Σταυροὶ ἐν αὐλαῖς περιφέρομεν, καὶ ἁγίας Εἰκόνας. 254. 27.

353. Quare litaniæ extra Eccleſiam fiant, & quare cruces in illis circumferamus ſacrasque imagines.

τνδ διατί ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῇ Παροιμίᾳ τὰ Φῶτα. Καὶ τί τὸ Φῶς Χριστ̃ Φαίνει πᾶσι. 255. 21.

354. Quare in veſpertino officio & dum caput ex Proverbiis legitur, lumina accendantur, & de illo: *Lux CHriſti omnibus apparet.*

τνέ ὅτι δεῖ ὑποπίπτειν πλέον ἡμᾶς ἐν τῇ τῶν Προηγιασμένων Εἰσόδῳ. 256. 4.

355. Quod dum præſanctificata inferuntur, amplius etiam procidere nos oportet.

τνϛ περὶ τ̃ λεγομένης Παννυχίδος καὶ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τ̃ ἁγίας Τεσσαρακοστ̃. 256. 14.

356. De Vigilia in prima hebdomada ſacræ Quadrageſimæ.

τνζ περὶ τ̃ ἀνυψωμένου ἱεροῦ ἄρτου τ̃ Παναγίας. 257. 26.

357. De pane ſacro ſanctiſſimæ Virginis qui in altum attollitur.

τνή περὶ τ̃ εὐταξίας ἐν τῇ ἑστιάσει τῶν ἀδελφῶν, Ϲ τῶν προσευχῶν. 258. 18.

358. De bono ordine in Convivio fratrum & precibus.

τνθ' περὶ τ̃ ὑψώσεως καὶ ἄρσεως τ̃ Παναγίας. 258. 32.

359. De ritu panem Sanctiſſimæ in altum ſuſtollendi.

ΠΕΡΙ

2011 Ministerio de Cultura

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΗΜΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΕΘΟΣ ΥΠΕΡ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ.

DE FINE ET EXITU NOSTRO E VITA, ET DE SACRO ORDINE SEPULTURÆ, ET QUÆ PRO MEMORIA DEFUNCTORUM SOLENT FIERI.

260. 27.

τξ περὶ τ συνεχῶς κοινωνεῖν ἅπαντας τ̃ων φρικτ̃ων Μυστηρίων, ὡς ὑπὲρ πάντα ἐπωφελὲς ὂν τ̃ο τ ἔργ. 261. 5.

360. De eo quod tremendis Myſteriis communicare aſſidue oportet, quæ res eſt ſalutaris inprimis.

τξά περὶ κηδείας Ἀρχιερέων κ̀ Ἱερέων, ἐπ π Μοναχ̃ων κ̀ Λαϊκ̃ων. 262. 17.

361. De ſepultura Epiſcoporum, Sacerdotum, nec non Monachorum, Laicorumque.

τξβ διατί ἁγία εἰκὼν ἐπάνω τ Λειψάνω τ κοιμηθέντ̃ος τίθετ̃αι. 262. 41.

362. Quare ſacra CHriſti imago ſuper cadaver defuncti ponatur?

τξγ διατί ὁ Τρισάγι̃ος ὕμν̃ος ᾄδετ̃αι ἐν τῷ τὰς τελευτ̃ωντ̃ας εἰς τ Ναὸν ἀπάγεσθαι. 263. 6.

363. Quare cantetur hymnus Trisagii, quando defuncti in templum inferuntur.

τξδ περὶ τ̃ων Κοιμητηρίων, ὅπως ἐν αὐτοῖς τὰ Λείψανα θάπτετ̃αι. 263. 22.

364. De cœmeteriis, quomodo in illis corpora defunctorum ſepeliuntur.

τξε περὶ τῶν ἀτάκτ̃ως πάντα κ̀ συγχεχυμένως ποιούντ̃ων, ὅπ τοῦτο λίαν δεινὸν. 264. 2.

365. De illis qui inordinate ac confuſe faciunt omnia, idque vehementer grave ac moleſtum eſſe.

τξς περὶ τῶν ἀτάκτ̃ως ἐν τῷ Βήματι π εἰσιόντ̃ων, πλεόντ̃ων ἀνιέρων κ̀ ἀσφαλίστων, κ̀ τῶν προκαθημένων ὑπερηφάνως Ἱερωμένων κ̀ Μοναχ̃ων. 264. 25.

366. De illis qui neglecto ordine in bema ingrediuntur, cum nec ſacerdotes nec monachi ſint, arroganterque præ Sacerdotibus & Monachis ſtant vel ſedent.

τξζ τί σημαίνει ὁ ὕμν̃ος τοῖς νεκροῖς ἀσπασμὸς. 266. 23.

367. Quid denotet hymnus ſalutationis, qui ſuper defunctis cantatur.

τξή τί δηλοῖ τὸ Αἰωνία ἡ μνήμη ᾀδόμενον ὕστερον. 266. 33.

368. Quid ſignificet quod poſtea canitur, *Æterna Memoria.*

2011 Ministerio de Cultura

τξθ΄ διατί ὑπὲρ ἑ κεκοιμημένου μόνα τεσσαρακοστὰ δώδεκα. 267. 16.

τό ὅπως τοῖς κεκοιμημένοις ἐπωφελὴς ὑπὲρ πάντα ἡ ἱερωτάτη Θυσία. 267. 33.

τοὰ περὶ τῶν προσαγομένων ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων Κολύβων. 267. 37.

τοβ΄ διατί τρίτα ἔννατά τε καὶ τεσσαρακοστὰ, καὶ τὰ λοιπὰ Μνημόσυνα. 268. 41.

τογ΄ διατί καθ' ἑνιαυτὸν τὴν τῶν ἀπελθόντων ἄγομεν μνήμην. 269. 14.

369. Quare pro defuncto tantum duodecim fiant ſupplicationes.

370. Quod defunctis utile ſit inprimis ſanctiſſimum Cœnæ ſacrificium.

371. De oblatione colyborum ex frugibus fructibusque, quæ ſolet pro defuncto fieri.

372. Quare tertia, nona & quadrageſima die defuncti memoria celebretur.

373. Quare annuam celebremus memoriam eorum qui vita exceſſere.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ, ΠΕΡΙ ΤΕ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΩΙ ΙΕΡΕΩΝ ΤΕ ΠΕΡΙ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ, ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΕ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΩΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΣΤΟΛΩΝ ΙΕΡΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΤΑΙ, ΟΥΜΗΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑΣ ΛΟΓΟΝ ΕΚΑΣΤΩΙ ΔΙΔΟΥΣΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗΙ ΤΕΛΟΥΜΕΝΩΝ ΘΕΙΩΣ, ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗΙ ΕΥΣΕΒΕΣΙ ΖΗΤΗΣΑΣΙΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣΑ. 271. 4.

EJUSDEM EXPOSITIO DE DIVINO TEMPLO, *) ET DE SACERDOTIBUS EJUS AC DIACONIS, EPISCOPISQVE AC DE SACRIS STOLIS ſive veſtimentis quibus horum quilibet induitur, nec non DE DIVINA MISSA, ubi ſingulorum quæ in illa divino ritu peraguntur, ratio redditur, transmiſſa Viris piis Cretenſibus, qui eam dari ſibi petierunt.

α΄ τί ἑ Βάπτισμα τὸ ἱερὸν ἐνεργεῖ, 271. 28.

β΄ τί τὸ Μύρον τὸ ἅγιον. 271. 31.

γ΄ τί ἐστιν ὁ θεῖος Ναὸς. 272. 42.

δ΄ διατί διπλοῦς ὁ Ναὸς. 273. 3.

ε΄ τί ἡ ἱερὰ δηλοῖ Τράπεζα. 273. 16.

ς΄ τί τὸ Καταπέτασμα. 273. 21.

1. Quinam eſt effectus ſacri Baptiſmi?

2. Quis ungventi ſacri?

3. Quæ ſacri Templi ratio?

4. Quare duplex eſt Templum?

5. Quid ſacra menſa innuit?

6. Quid velum?

ζ΄ τί

*) Goari Euchолog. p. 212. ſeq.

2011 Ministerio de Cultura

ζ' τί τὰ Διάσυλα. 273. 24.

η' τί τὰ ἐν τοῖς πανίοις τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν ὀνόματα. 273. 26.

θ' τί σημαίνει τὸ Καταστάρχα, τί δὲ τὸ τραπεζοφόριον. 273. 31.

ι' Διατί ἀπὸ λίθου ἡ τράπεζα. 273. 35.

ια' τί αἱ βαθμίδες τ῀ Βήματος. 273. 41.

ιβ' τίνα τυποῖ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ Θυσιαστήριον εἰσελθών. 274. 1.

ιγ' τί τὸ Εὐαγγέλιον καὶ Σταυρὸς ἐν τῇ τραπέζῃ κείμενα. 274. 3.

ιδ' Διατὶ ὑπὸ τὴν τράπεζαν Μαρτύρων λείψανα ἅγια. 274. 6.

ιε' Διατὶ ἡ ἁγία τράπεζα Μύρῳ ἁγίῳ χρίεται. 274. 11.

ις' Διατί ἐνδύματα ἔχει τούτην καλύπτοντα. 274. 14.

ιζ' Διατί ὑπανίσα). 274. 17.

ιη' τίνας τυποῦσιν οἱ τ῀ Βήματος. 174. 19.

ιθ' τί τὸ Θυμίαμα. 274. 21.

κ' τί τὰ Φῶτα. 274. 24.

κα' τί δηλοῖ ὁ ἔξω τ῀ Βήματος Ναὸς. 274. 27.

κβ' τί τὰ τῶν νάρθηκων Βηλόθυρα. 274. 31.

κγ' τί σημαίνει ὁ Ἄμβων. 274. 40.

κδ' Τί ἡ καλλονὴ τ῀ Ναοῦ. 275. 1.

κε' τί δηλοῦσι τὰ προσφερόμενα. 275. 4.

7. Quid cancelli?

8. Quid quod nomina quatuor Evangeliſtarum pannis altaris intexta ſunt.

9. Quid primum ſacræ menſæ inſtratum, illique quæ ſuper injicitur mappa ſive palla?

10. Quare ſacra menſa è lapide?

11. Quid denotent gradus quibus ad bema aſcenditur?

12. Quænam deſignet Epiſcopus ad altare ingrediens?

13. Quid Evangelium & Crux poſita in altari?

14. Quare ſub altari ſacræ Martyrum reliquiæ?

15. Quare menſa ſacra ſacro unguento perfunditur?

16. Quare habet ſtragula quibus circumveſtitur?

17. Quare edito in loco exſtet?

18. Quosnam deſignent qui in Bemate ſive ſacrario ſunt?

19. Quid ſuffitus?

20. Quid lumina?

21. Quid templi pars extra Bema?

22. Quid vela ad portas narthecum?

23. Quid umbo ſacer ſignificet?

24. Quid ornatus ac pulchritudo templi?

25. Quid denotent quæ offeruntur (oleum cera & ſuffimentum.)

2011 Ministerio de Cultura

κς΄ τίνας τυπᾶσιν οἱ Ἱερεῖς. 275. 8.

κζ΄ τίνας οἱ λοιποὶ Κληρικοὶ. 275. 11.

κή τίνας ὁ πιστὸς λαὸς. 275. 14.

κθ΄ τίνα τυποῖ ὁ Ἀρχιερεύς. 275. 23.

λ΄ τίνες αἱ Τάξεις τῶν ἐν τῷ Βήματι Χειροτονημένων. 275. 30.

λά τί Τὸ Τελεστικὸς. 275. 30.

λβ΄ τί τὸ Λειτουργικὸν. 275. 40.

λγ΄ τί δηλοῖ Τὸ Σπιτάριον. 276. 6.

λδ΄ ὅτι Διάκονος Σπιτάριον ἔχει, καὶ Ὠράριον. 276. 14.

λέ τί Τὸ Ὠράριον. 276. 17.

λς΄ Διατί Διάκονος τῷ Ὠραρίῳ κοινωνῶν περιζώννυται. 276. 19.

λζ΄ τί δηλοῦσιν οἱ Ποτᾶμοὶ τῆς Ἀρχιεραπικῆς Σπιταρίου. 276. 24.

λή τί οἱ Ποταμοὶ καὶ τὰ Πώματα τῆς Μανδύα. 276. 31.

λθ΄ τί δηλοῖ τὸ Ἐπιτραχήλιον. 276. 36.

μ΄ τί ἡ Ζώνη. 277. 2.

μά τί τὸ Ἐπιγονάτιον. 277. 9.

μβ΄ τί δηλοῦσι τὰ Ἐπιμάνικα. 277. 19.

μγ΄ τί σημαίνει τὸ Φαινόλιον. 277. 26.

26. Quinam significentur per Sacerdotes.

27. Quinam per reliquos Clericos.

28. Quinam per populum fidelium.

29. Quis præfiguretur ab Episcopo.

30. Quinam sint ordines qui in bemate sive sacrario ordinantur.

31. Quid sit munus presbyteri *telestici*, qui baptizare & Eucharistiam consecrare potest sed ordinare non potest.

32. Quid *liturgicum munus* in Diacono?

33. Quid significetur per sticharium sive tunicam?

34. Quod Diaconus & stichario utitur & Orario.

35. Quid Orarium sive stola Diaconi, quam in sinistro humero gestat.

36. Quare Diaconus, cum communicat, orario cingatur?

37. Quid significent undulæ in stichario sive tunica Episcopali?

38. Quid undulæ & pocula in Episcopali mandya sive pallio?

39. Quid denotet stola sacerdotalis?

40. Quid cingulum.

41. Quid, quod vocant Supergenuale.

42. Quid significent supermanicalia.

43. Quid casula?

μδ΄ τί

2011 Ministerio de Cultura

μδ΄ τί σημαίνει τὸ Ὠμοφόριον, καὶ διατί ἐξ Ἐρίων. 278. I.

44. Quid innuatur per humerale & quare illud ſit è lana?

μέ διατί ἀσκεπεῖς λειτουργοῦσι πλὴν τῶν Ἀλεξανδρείας Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὅτι κρεῖττον τὸ ἀπεριχαλύπτως λειτουργεῖν. 278. II.

45. Quare detecto capite ſacra faciant, excepto Alexandrino Epiſcopi & Sacerdotes. Et quod præſtet non operto capite ſacra celebrare.

μς΄ τί τὸ καπλωθῆναι ἐκ τῶν Σπασιδίων τὸν Ἱεράρχην. 278. 36.

46. Quid ſignificet quod ex Cathedra deſcendit Epiſcopus.

μζ΄ τί τὸ ἐνδύεσθαι τὰ Ἀρχιερατικά. 278. 39.

47. Quid, quod ſacris veſtimentis induitur.

μή τί τὸ κατέρχεσθαι πρὸς δυσμὰς εἰς τὰς τοῦ Ναοῦ πύλας. 278. 41.

48. Quid quod ad occidentem portas ingreditur templi.

μθ΄ διατί Ψαλμοὶ ἅμα καὶ ὁ κάθισμος ὕμνοι. 279. 4.

49. Quare ſimul concinantur Pſalmi & Hymni de DEI in nos per CHriſtum Gratia.

ν΄ ὅτι πρῶτον καλοῦμεν τὴν Θεοτόκον. 279. 10.

50. Quod primum appellamus *) Deiparam.

να΄ ὅτι δεύτερον τοὺς ἁγίους. 279. 14.

51. Secundo loco Sanctos.

νβ΄ ὅτι τρίτον καὶ τελευταῖον αὐτὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν. 279. 17.

52. Tertio & poſtremo loco ipſum Salvatorem noſtrum.

νγ΄ τί ἐκτὸς ὁ Ἀρχιερεὺς ἔξω τοῦ Βήματος καὶ κάτω ἑστάμενος, καὶ τί οἱ σὺν αὐτῷ. 279. 20.

53. Quid denotet Epiſcopus inferius ſtans extra bema ſive ſacrarium, & quid ſtantes cum eo Diaconi.

νδ΄ τί σημαίνει ἡ πρώτη ἐκ τοῦ Βήματος τῶν Ἱερέων ἔξοδος, καὶ μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου Εἴσοδος. 279. 25.

54. Quid ſignificet prima Sacerdotum egreſſio ex bemate, & eorundem cum Epiſcopo dum Evangelium fertur, ingreſſus.

νε΄ τί τὸ, δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ τί ἡ τοῦ Ἀρχιερέως ἐν τῇ Εἰσόδῳ εὐφημία. 279. 37.

55. Quid illud, *Venite adoremus*: & quid denotent fauſtæ, cum Antiſtes ingreditur, acclamationes.

νς΄ τί

*) παῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς. *Interceſſione Deiparæ, Salvator, ſerva nos.*

2011 Ministerio de Cultura

νε΄ τί τὸ ἀνέρχεσθαι τ᾽ Ἀρχιερέα, καὶ εἰς τὸ Βῆμα εἰσέρχεσθαι. 280. 1.

νϛ΄ τί τὸ κλείεσθαι τὰ ἅγια Θύρια, καὶ ἀνοίγεσθαι εἰσερχομένου τ᾽ Ἀρχιερέως. 280. 8.

νζ΄ τί ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ ἅγιον Θυμιάσαι κύκλῳ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. 280. 12.

νη΄ τί δηλοῖ τὸ Δικήριον, καὶ διατί σφραγίζει τὸ Εὐαγγέλιον. 280. 16.

νθ΄ τί διδάσκει ὁ Τρισάγιος ὕμνος. 280. 22.

ξ΄ διατί πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τρικηρίῳ σφραγίζει τὸ Εὐαγγέλιον. 280. 29.

ξα΄ τί δηλοῖ ἡ ἐν τῷ θείῳ Συνθρόνῳ τ᾽ Ἀρχιερέως ἄνοδος, καὶ τί τὸ ἐκ τ᾽ συνθρόνου διὰ τ᾽ τρικηρίου σφραγίζειν. 280. 35.

ξβ΄ τί τὸ καθίσαι ἐν τῷ Συνθρόνῳ, καὶ τί τὸ Εἰρήνη ἅπασιν εἰπεῖν. 280. 41.

ξγ΄ διατί πρῶτον ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος, εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον. 281. 3.

ξδ΄ διατί ἀναγινωσκομένων τῶν Ἀποστολικῶν, κάθηνται Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, ὁ μὲν οἱ Διάκονοι. 281. 5.

ξε΄ διατί πρὸ τ᾽ Εὐαγγελίου τὸ Ἀλληλούϊα. 281. 9.

ξϛ΄ τί σημαίνει ἡ τ᾽ Εὐαγγελίου ἀνάγνωσις. 281. 12.

ξζ΄ διατί πρὸ τ᾽ Εὐαγγελίου Θυμίαμα, 281. 17.

56. Quid quod revertitur Episcopus & sacrarium intrat.

57. Quid quod sanctæ portæ clauduntur & aperiuntur ingrediente Episcopo?

58. Quid quod circulo suffitum facit circa sacram mensam?

59. Quid significet duplex cereus, & quare Evangelium cruce Episcopus signet.

60. Quid Trisagii hymnus doceat.

61. Quare Episcopus iterum cruce signet Evangelium cum cereo triplici.

62. Quid significet quod redit ad Sacerdotum subsellia, & quod ex illis cruce signat cum cereo triplici.

63. Quid quod in subselliis Sacerdotum sedet, & quid denotet formula, *Pax vobis omnibus.*

64. Quare primo lectio ex Apostolo recitetur, deinde Evangelium?

65. Quamobrem durantibus Apostolicis lectionibus sedeant Episcopi & Sacerdotes, non autem Diaconi.

66. Quare ante Evangelii lectionem concinatur Alleluja.

67. Quid per lectionem Evangelii significetur.

68. Quare ante Evangelii lectionem fiat suffitus?

ξθ΄ δια-

2011 Ministerio de Cultura

ξθ΄ Διατὶ δὲ Εὐαγγελίου ἀναγινωσκομένου ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκβάλλει τὸ Ὠμοφόριον. 281. 20.

69. Quare cum legitur Evangelium, Episcopus humerale deponat.

ο΄ Διατὶ ὁ Διάκονος διπλώσας φέρει τῇ χειρὶ τὸ Ὠμοφόριον, καὶ τὸ Τρικήριον δὲ καλέχει, καὶ τῶν ἁγίων προπορεύεται. 281. 26.

70. Quare Diaconus humerale complicatum ferat manu, & triplicem cereum teneat atque ante sancta præcedat.

οά΄ τί δηλοῖ τὸ καταλθὰν ἐκ τῶν Συνθρόνων τὸν Ἀρχιερέα, καὶ Τρικηρίῳ σφραγίσαι τρίς. 281. 32.

71. Quid significet quod Episcopus de subselliis Sacerdotalibus descendit, & cum triplici cereo ter signaculum crucis facit.

οβ΄ τί τὸ προστελθεῖν τῷ Θυσιαστηρίῳ, καὶ εὔχεσθαι τὸν Ἀρχιερέα. 281. 42.

72. Quid quod idem accedit ad altare & precatur.

ογ΄ τί τὸ τοὺς Κατηχουμένους ἐκβάλλεσθαι. 282. 2.

73. Quid quod catechumeni exesse jubentur.

οδ΄ Πῶς δεῖ τοῖς δώροις καὶ ὑπὲρ τίνων προσφέρειν Μερίδας. 282. 10.

74. Quomodo oporteat dona & pro quibus particulas de hostia sacra offerre.

οε΄ Διὰ τί πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν ἁγίων ἀποκίπτει ὁ Ἀρχιερεύς. 282. 28.

75. Quamobrem Episcopus lavet se antequam sacra ingreditur.

οϛ΄ Πῶς καὶ λαμπρότητος ἡ τῶν θείων δώρων γίνεται Εἴσοδος. 282. 33.

76. Quomodo divinorum donorum ingressus fiat cum pompa ac splendore.

οζ΄ Διὰ τί ὑπερεύχονται τοῦ Ἀρχιερέως οἱ εἰσερχόμενοι τῶν Ἱερωμένων, τῆς Βασιλείας μεμνημένοι τοῦ Θεοῦ. 283. 1.

77. Quare Sacerdotes qui una ingrediuntur, orent pro Episcopo, & Regni DEI faciunt mentionem.

οη΄ Διατί προσπίπτουσι τοῖς Ἱερεῦσιν ἐν τῇ μεγάλῃ Εἰσόδῳ οἱ πιστοὶ. 283. 17.

78. Quare fideles in magno introitu coram Sacerdotibus procidant.

οθ΄ διατί καὶ ἱερὰ κεναὶ σκεύη ἐν τῇ Εἰσόδῳ οἱ Ἱερεῖς κατέχουσιν. 283. 39.

79. Quare Sacerdotes in ingressu etiam vacua sacra vasa teneant.

π΄ Διατί καλύπτεται τὰ θεῖα Δῶρα ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ. 283. 42.

80. Quamobrem Divina dona in sacra Mensa obtegantur.

πά΄ Διατί ὁ Ἀρχιερεὺς εὐχὴν ποιεῖ παύλων ἐξαιτεῖται. 284. 4.

81. Quare preces ab omnibus exposcat Episcopus.

2011 Ministerio de Cultura

πβ΄ τί δηλοῖ τὸ σφραγίσαι μ͞ τὴν Εἴσοδον τῷ Τελικηλίῳ ͞τ λαὸν. 284. 9.

82. Quid denotet, quod poſt ingreſſum, cruce ſignet populum cum cereo triplici.

πγ΄ διατί κλειόν͡ μ͞ τὸ σφραγίσαι Ϛ΄ ἁγια Θύρια. 284. 14.

83. Quare ſacræ fores poſt crucis ſignaculum occludantur.

πδ΄ Διατί Ϛ΄ ἱερὸν λέγε͡ Σύμβολον, καὶ ὁ ἀσπασμὸς γίνεται. 284. 22.

84. Quare ſanctum recitetur Symbolum, & oſculum impertiatur.

πε΄ διατί μέχρι ͡ τελεσθῆναι τὸ Σύμβολον Ϛ΄ θεῖα δῶρα σκεπαλύπτεται. 284. 29.

85. Quare divina dona obtecta maneant donec Symbolum abſolutum fuerit.

πϛ΄ πῶς ὁ Τρισάγιος ὕμνος ᾄδε͡ ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν. 284. 34.

86. Quomodo Triſagius hymnus intra & extra bema decantetur.

πζ΄ διατί καὶ τῶν Ἁγίων καὶ ͡ Παναγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ ὁ Ἀρχιερεὺς μέμνη͡. 285. 8.

87. Quamobrem ſanctorum & ſanctiſimæ Deiparæ in ſacræ Miſſæ celebratione Epiſcopus faciat mentionem.

πή Ἀπάντησις ϗ͡ τῶν βλασφήμως λεγόντων, πῶς τῇ εὐχῇ πιστεύομεν πλειῶσθαι τὰ θεῖα δῶρα. 285. 14.

88. Reſponſio adverſus eos qui blaſpheme affirmant nos credere quod precibus Divina Dona perficiuntur.

πθ΄ τί ἡ προσευχὴ ͞Πάτερ ἡμῶν καὶ διδάσκει τι καὶ δηλοῖ. 287. 36.

89. Quid Oratio Dominica doceat oſtendatque.

ϙ διατί πάλιν Τὸ Ὠμοφόριον ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνδιδύσκε͡. 288. 3.

90. Quare Epiſcopus humerali iterum ſeſe induat.

ϙα΄ τί δηλοῖ τὸ Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, καὶ τί διδάσκει τοῦτο. 288. 12.

91. Quid ſignificet *Unus Sanctus, Unus Dominus*, & quid per hoc doceatur.

ϙβ΄ τί τὸ ἀνυψῶσαι ͞τ θεῖον Ἄρτον δηλοῖ. 288. 23.

92. Quid denotet quod in ſublime Divinus Panis attollitur.

ϙγ΄ διατί εἰς τέσσαρα μελίζει τὸν θεῖον Ἄρτον, καὶ σταυροειδῶς αὐτὸν τίθησι. 288. 26.

93. Quare in quatuor partes dividat Epiſcopus ſacrum panem, & ita illas ponat ut formam crucis referant.

ϙδ΄ διατί Ϲ ζέον τοῖς Μυστηρίοις εἰσάγει ὕδωρ. 288. 31.

94. Quare aquam ferventem affundat myſteriis ſive vino conſecrato.

ϙε διατί

2011 Ministerio de Cultura

ηέ διατί καὶ ζέον ὕδωρ ἐν τοῖς Προηγιασμένοις εισάγε). 289. 1.

95. Quare fervida aqua etiam in Præſanctificatis adhibeatur.

ηϛ΄ ὅτι τὴν τ Σωτῆρ Ἱερουργίαν μιμεῖ) τὸ μελίζειν τ Ἄρτον. 289. ϛ.

96. Quod Salvatoris ſacram actionem imitatur Epiſcopus, quando Panem in partes dividit.

ηζ΄ Πῶς κοινωνοῦσιν Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς. 289. 8.

97. Quomodo communicent Epiſcopi & Sacerdotes.

ηή τί δηλοῖ τὸ ἀπασάζεσθαι ἐν τῷ κοινωνεῖν τοὺς Ἱερωμένους, τὴν τ Ἀρχιερέως δεξιὰν χεῖρα Ϲ παρειάν. 289. 11.

98. Quid denotet, quod communicaturi Sacerdotes exoſculantur Epiſcopi dextram genamque.

ηθ΄ Διὰ τί οἱ μὲν Ἱερωμένοι ἐν τῷ Βήματι χερσὶ καὶ χείλεσι λαμβάνουσι τὰ Μυστήρια, ἔξωθεν δὲ καὶ διὰ τ Λαβίδ οἱ Λαϊκοί. 289. 21.

99. Quare Sacerdotes in Bemate ſive ſacrario manibus & labris, Laici cochleario & extra bema ſumunt ſacra Myſteria.

ρ΄ τί σημαίνει τὸ θυμιᾶν ὕστερον τὰ Μυστήρια, Ϲ τὸ ὑψώθητι ὁ Θεὸς, ἐπιλέγειν. 290. 2.

100. Quid ſignificet quod poſt Myſteria fit ſuffitus, additurque: *Exaltare DEUS.*

ρά τί ἐστι τὸ καλούμενον Ἀντίδωρον, καὶ ἡ τούτου δόσις. 290. 13.

101. Quid ſit Panis benedictus & quod ille vice Euchariſtiæ datur iis, qui ad ſacram Communionem ſunt imparati.

ρΒ΄ τίνα λόγον ἔχουσιν αἱ προσαγόμεναι Μερίδες, καὶ κ τί λυσιπλοῦσι. 290. 32.

102. Quam rationem habeant particulæ de ſacra hoſtia in honorem ſacræ Virginis & pro ſanctis viventibus ac mortuis oblatæ DEo, & quid illæ conferant.

ργ΄ ὅτι δεῖ προσέχειν τ Ἱερέα ὑπὲρ τίνος τὴν Μερίδα προσάγει. 291. 3.

103. Sacerdotem oportere attendere pro quonam particulam ſacram offerat.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΔΥΝΑΜΙΝ, ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΑΜΩΜΗΤΟΥ ΗΜΩΝ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ ΣΥΜΒΟΛΟΝ. 292. 1.

Ejusdem SIMEONIS THESSALONICENSIS SUCCINCTA, quantum licuit EXPOSITIO DIVINI ET SACRI SYMBOLI rectæ ac ſinceræ Fidei noſtræ.

2011 Ministerio de Cultura

ἜΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΗ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΡΗΣΕΩΝ, ΌΘΕΝ ΣΥΝΕΛΕΓΗΣΑΝ, ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΙΝΩΝ ΑΥΤΑΙ ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΑΙ ΕΙΣΙΝ. 313. 1.

EXPOSITIO ejusdem NECESSARIA, de ſacri Symboli vocibus & dictis, ex quibus S. Scripturæ Locis collecta & adverſus quos compoſita fuerint.

α΄ Κατὰ Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων, καὶ ἐθνικῶν, καὶ λοιπῶν πάντων ἀσεβῶν. Τῶν μὴ τὸν Θεὸν μὴ ὁμολογούντων, τῶν δὲ Θεὸν μὲν δηθεν λεγόντων, οὐ Πατέρα δὲ τοῦ μονογενοῦς Λόγου, ἢ Προβολέα τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 313. 15.

1. Contra Græcos, Judæos, Ethnicos & cæteros impios univerſos qui DEUM non confitentur, vel qui DEUM admittunt quidem, non autem docent eſſe Patrem unigeniti Verbi, aut Spiritus S. Emiſſorem.

β΄ καὶ Ἑλλήνων μὴ λεγόντων, πάντων αἴτιον ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὸν Θεὸν, μηδὲ τῶν ὅλων προνοητὴν. 313. 40.

2. Contra Græcos negantes DEum omnium rerum ex nulla re præexiſtente cauſam eſſe, aut univerſis providere.

γ΄ καὶ Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων τὸν Χριστὸν ἀθετούντων. 314. 6.

3. Contra Græcos & Judæos qui Chriſtum rejiciunt.

δ΄ καὶ κατὰ Ἀρείου κτίσμα τὸν Υἱὸν λέγοντος. 314. 16.

4. Contra Arium a quo Chriſtus res creata dicitur.

ε΄ καὶ τῶν δυσεβῶς βλασφημούντων εἰς τὴν ἀπαθῆ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ γέννησιν. 314. 26.

5. Contra blasphemantes impie in generationem Unigeniti Verbi factam impaſſibiliter.

ς΄ καὶ Ἀρείου καὶ Εὐνομίου. 314. 40.

6. Contra Arium atque Eunomium.

ζ΄ καὶ Ἀρείου καὶ Εὐδοξίου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἐκείνοις δυσεβῶν. 315. 2.

7. Contra Arium & Eudoxium aliosque impios eadem cum illis ſentientes.

η΄ καὶ Μανιχαίων καὶ δυσεβῶν ἄλλων, τὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίαν ἀθετούντων. 315. 20.

8. Contra Manichæos impiosque alios DEI Verbi œconomiam reprobantes.

θ΄ Προφητικῶς καὶ Νεστορίου καὶ λοιπῶν ἀσεβῶν, τὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου μὴ λεγόντων σάρκωσιν, καὶ καταβλασφημούντων καὶ φαντασίαν ὀφθῆναι. 315. 31.

9. *Prophetice* contra Neſtorium cæterosque impios, qui DEI Verbi incarnationem inficiantur & ſpecietenus ſaltim ita viſam fuiſſe blasphemant.

2011 Ministerio de Cultura

ι χ̄ τῶν ληρώντων αἱρετικῶν, ἕτερον σῶμα καὶ μὴ ὁμοούσιον ἡμῖν ἀνειληφέναι τ̄ Λόγον. 315. 38.

ια χ̄ Ἀπολιναρίου ἄνουν τὸ ἀνθρώπινον τ̄ Χριστ̄ λέγοντος, Εὐτυχοῦς τε καὶ Διοσκόρου. Ἔτι δὲ Σεβήρου, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀκεφάλων, μίαν φύσιν αὐτὸν τ̄ θ̄ Θεοῦ Λόγον καὶ μὴ σάρκωσιν φληναφούντων. Ἀλλὰ δὴ καὶ χ̄ Πύρρου καὶ τῶν λοιπῶν Μονοθελητῶν. 316. 6.

ιβ χ̄ τῶν ἀσεβῶς ληρούντων μὴ παθεῖν σαρκὶ τ̄ Κύριον, ἀλλὰ δόξαι παθεῖν χ̄ φαντασίαν. 316. 16.

ιγ Κατὰ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων καὶ πάντων τῶν ἀσεβῶν. 316. 24.

ιδ χ̄ Μακεδονίου θ̄ Πνευματομάχου. 317. 11.

ιε Προφητικῶς κ̄ τ̄ καινοτομίας Λατίνων. 317. 24.

ις ὅτι μία μὲν ἡ δόξα καὶ προσκύνησις τ̄ Τριάδος, εἷς δὲ αἴτιος ὁ Πατὴρ, ὥσπερ μόνος θ̄ Μονογενοῦς, καὶ μόνος θ̄ Πνεύματος, τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εἰπεῖν τὸ ἐκ θ̄ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, ὕστερον δὲ τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, τοῦτο ἀριδήλως διδάσκει. 317. 32.

ιζ χ̄ τῶν ἀποβαλλομένων τ̄ Νόμον καὶ τοὺς Προφήτας αἱρετικῶν. 318. 2.

ιη χ̄ τῶν λεγόντων, ὅτι ἐναντία τὰ παλαιὰ τοῖς θ̄ Εὐαγγελίοις, καὶ ὡς

10. Contra Hæreticos qui aliud corpus & non noſtri conſubſtantiale a Verbo aſſumtum delirant.

11. Contra Apollinarem, qui humanitatem CHriſti mente deſtitutam docet, & contra Eutychem ac Dioſcorum. Nec non contra Severum & cæteros Acephalos, qui DEUM Verbum etiam poſt incarnationem unam eſſe Naturam blaterant, nec non contra Pyrrhum ac reliquos Monotheletas.

12. Contra eos qui impie delirant non carne paſſum DOMINUM, ſed tantum ſpecietenus ita pati viſum fuiſſe.

13. Contra Judæos, Græcos impiosque univerſos.

14. Contra Macedonium Pnevmatomachum ſive Spiritus S. oppugnatorem.

15. *Prophetice* contra Novitatem Latinorum.

16. Quod una quidem eademque Gloria & Adoratio SS. Trinitatis, una vero ſit cauſa Pater ſicut ſolus Unigeniti, ſic & ſolus S. Spiritus. Idque perſpicue doceri, quod in Symbolo prius dicitur S. Spiritus procedens ex Patre, & deinde cum Patre & Filio coadorandus.

17. Adverſus Hæreticos qui Legem & Prophetas rejiciunt.

18. Contra eos qui dicunt Vetus Teſtamentum contrarium eſſe

2011 Ministerio de Cultura

Προφητῶν ὁράσεις μὴ δεχομένων. 318. 14.

Evangelio, nec recipiunt visiones Prophetarum.

ιθ΄ κ͞τ Βογομύλων καὶ πάντων ἀσεβῶν, τῶν μὴ δεχομένων τὸ Βάπτισμα, ἢ ἀδιάφορον ἐχόντων. 318. 27.

19. Contra Bogomylos impiosque universos qui S. Baptismum vel non recipiunt vel pro indifferenti habent.

κ΄ κ͞τ Ἑλλήνων καὶ Ὠριγένους, τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν ἀθετούντων, ὡς ἐντεῦθεν καὶ τὴν τ͞ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησ͞ Χριστ͞. 318. 35.

20. Contra Græcos & Origenem qui resurrectionem mortuorum rejiciunt, atque inde etiam resurrectionem Salvatoris nostri JEsu CHristi.

κα΄ κ͞τ Ὠριγένους καὶ τοῦτο, ἀλλοίωσιν ἐν τῷ μέλλοντι λήρ͞ν, καὶ τέλος κολάσεως λέγοντος. 319. 1.

21. Contra Origenem delirantem & hoc, quod mutationem status in futura vita, & finem pœnarum futurum esse docet.

ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΑ ΩΣ ΔΥΝΑΤΟΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΗΜΩΝ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΩΔΕΚΑ, ΑΠΕΡ ΤΙΝΕΣ ΑΡΘΡΑ ΚΑΛΟΥΣΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ, ΣΑΦΕΣΤΕΡΟΝ ΣΥΝΤΕΘΕΝΤΑ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΜΕΩΝ, ΚΑΙ ΟΤΙ ΤΑΥΤΑ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΣΥΜΒΟΛΟΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΩΝ ΑΡΕΤΩΝ. 319. 15.

CAPITA sive ut ab aliis appellantur ARTICULI DUODECIM, FIDEM UNICAM NOSTRAM CHRISTIANORUM quantum fas est fieri complectentes, perspicue exposita a beato Archiepiscopo Thessalonicensi SIMEONE, & quod eadem Capita in Divino Symbolo comprehendantur, & de Virtutum Commendatione quam eadem Fides continet.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΗΡΩΤΗΚΟΤΟΣ ΑΥΤΟΝ. 323. 1.

EJUSDEM RESPONSIONES ad nonnulla QUÆSITA Episcopi, qui hæc ex illo percontatus est.

α΄ τίνι τρόπῳ φαίνεται πολλάκις ὡς ἄνθρωπος ὁ Ἄγγελος. Καὶ πῶς ὁ Δαίμων μεταχηματίζεται εἰς Ἄγγελον φωτός. Καὶ πῶς ὁμιλεῖ ἄϋλος ὢν. Καὶ εἰ δύνανται οἱ Ἄγγελοι καὶ

Quæstio I. Qua ratione Angelus sæpe sub hominis forma appareat, & quomodo Dæmon transfiguretur in Angelum lucis. Quomodo versetur agatque ille expers materiæ & incorporeus. Et num

εἰς

2011 Ministerio de Cultura

εἰς ἑτέρας φαίνεσθαι μορφάς. 324. 5.

β' ἡ ἀναπνοὴ πῶς ἐν ἡμῖν γίνεται. καὶ πῶς τὸ βρέφος ἀναπνεῖ ἐν τῇ μήτρᾳ. καὶ πῶς κρατηθείσης τ πνοῆς, ἐξέρχεσθαι ἡ ψυχή. 325. 41.

γ' τίνι τρόπῳ παρίστασθαι οἱ Ἄγγελοι τῷ Θεῷ. καὶ πῶς ὡς ἐν τῷ Ἰὼβ μέσον αὐτῶν καὶ ὁ Διάβολος ἔστη. καὶ πῶς μανθάνουσι τὸ θέλημα οἱ Ἄγγελοι τ Θεοῦ, καὶ πῶς ὁ ζοφερὸς Δαίμων ἐνώπιον τ Θεοῦ. 326. 37.

δ' τὰς ἐξερχομένας ψυχὰς, Ἄγγελος εἷς λαμβάνει, ἢ πολλοί. καὶ εἰ χωρὶς Ἀγγέλου ἐξέρχονται. καὶ πῶς λαμβάνεται ἡ ψυχὴ ἄυλος οὖσα. καὶ πῦ πορεύεται. καὶ εἰ δύναται ψυχὴ κατέχεσθαι ὡς ἡ τ Πλουσίου ὑπὸ πυρός. 327. 31.

ε' τίνι τρόπῳ τὰ μὲν εἰσιν ὡς ὑποστατὰ πνεύματα, Ἄγγελοι, καὶ ψυχαὶ, καὶ ὡς ἐν σχήμασι, εἰ καὶ ἄυλα, τὰ δὲ ἀσχημάτιστα ὡς ὁ ἀὴρ καὶ οἱ ἄνεμοι. 329. 28.

ς' πῶς ὁ Ἐνδιάθετος λόγος καλεῖται λόγος, ὁ Προφορικὸς γὰρ εἰκότως λόγος, ὡς λαλούμενος. καὶ τίνι τρόπῳ ἠχεῖται ὁ λόγος ἄυλος ὤν. 330. 4.

ζ' εἰσὶν ἕτερα συστήματα ἐν τῷ ὑπερνῷ ἄνω ὑδάτων ὡσαὐτὼ τὰ κάτω; καὶ πῶς ἴσασθαι. 330. 29.

Angeli sub aliis apparere formis valeant?

2. Quomodo fiat in nobis respiratio, qua ratione infans respiret in utero matris, & quomodo respiratione intercepta homo exanimetur.

3. Qua ratione Angeli DEO adsistant, & quomodo ut in Jobi libro, medius inter ipsos steterit Diabolus. Item unde Angeli cognoscant quid DEUS velit, & qua ratione Dæmon ad tenebras damnatus possit versari coram facie DEI.

4. Egressas a corporibus animas num singuli an plures Angeli excipiant, & num sine Angelo egrediantur. Quomodo possit excipi anima expers materiæ, & quorsum abeat. Num possit ab igne contineri sicut anima Divitis?

5. Qua ratione spiritus quidam sint personales, ut Angeli & Animæ, ac sub forma apparentes, licet expertes materiæ: alii autem destituti forma, ut aer & venti.

6. Quomodo sermo internus sermonis nomine veniat, externus enim merito appellatur sermo quem loquimur. Et quomodo sermo sonum edat cum sit expers materiæ.

7. Num præter inferiores aquas sint alia systemata aquarum supra cœlestium, & quomodo illæ subsistant.

ἡ Δια-

2011 Ministerio de Cultura

η Διατί ὥστε λαμβάνειν εἰ ἄθεοι τοσαύτας μυριάδας πιστῶν τε καὶ νηπίων, καὶ ἐν τοσούτοις τοῖς χρόνοις, τὰ βρέφη δὲ μᾶλλον, βεβαπτισμένα, καὶ μηδὲν γινώσκοντα; ἢ κ ἔμελλε τούτων τὶς εἶναι εἰς ἀποδοχὴν Θεοῦ. Καὶ διατί ἅπαντες ὥστε διδόνται. 331. 2.

8. Quare athei (Muhammedani) tot myriades fidelium & infantium & à tam longo jam tempore, puerosque maxime baptizatos & omnium rerum ignaros rapiunt? Num DEus nullius ex his rationem habet, & quare universi sic traduntur?

θ' Ἆρα αἴτιος ὁ Θεὸς τ ὥστε παραβάσεως τ Ἀδὰμ, καὶ τ ἀπιστίας τῶν ἐθνῶν, ἐπειδὴ ἄκοντες ὥστε διδόνται. Εἰ δὲ κ αἴτιος, πῶς κολάζονται ἕτοι ὥστε διδόμενοι ἄκοντες. 331. 26.

9. Num DEUS causa sit transgressionis Adami & incredulitatis Gentium, siquidem inviti traduntur. Ac si non sit causa DEus, quomodo puniantur qui traduntur inviti.

ι ἔ ἀναξίως ἱερουργοῦντος δεκτή ἐστιν ἡ Θυσία καὶ τὸ Βάπτισμα, καὶ τὰ παρ αὐτοῦ γινόμενα ἅπαντα, ἢ ὄ; 334. 13.

10. Num indigni Sacerdotis Sacrificium, Baptismus, & quæcunque agit valida sint nec ne.

ια ὁ ἀναξίως χειροτονούμενος λαμβάνει χάριν ἢ ὄ; Καὶ εἰ δεκτέα τὰ παρ αὐτοῦ, 334. 15.

11. Num is qui indigne ordinatur, Gratiam accipiat, & num admittenda tamquam legitima quæ ab eo peraguntur.

ιβ' Ἀνάξιός τις ἱερωσύνης, χειροτονηθεὶς, καὶ Πνευματικὸς γεγονὼς, συγχωρεῖ ἁμαρτήματα. Καὶ πολλάκις μὴ ἔχων ἔντελμα, ἆρα συγκεχωρημένα τὰ παρ αὐτοῦ, ἢ τὰ ὥστε Ἰδιώτου Μοναχοῦ ὡς Πνευματικοῦ ἐνεργοῦντος. 334. 17.

12. Indignus aliquis ordinatus ad Sacerdotium factusque Pater spiritalis sive confessarius an peccata valide remittat, & sæpius cui hoc non est mandatum, si remiserit, vel si Monachus non Sacerdos, Confessarii partibus fungatur.

ιγ' Μὴ ὢν ἄξιός τις, ἐγχείρετο ἱερεύς, ἢ Ἀρχιερεύς, καὶ χειροτονεῖ ἀξίους καὶ ἀναξίους, καὶ καθὸς τὰ Πνευματικοὺς, καὶ ἐνεργοῦσι πάντες, δεκτὰ τὰ ὥστε πάντων Θεῷ. 334. 21.

13. Indignus si quis fiat Sacerdos aut Episcopus, ordinetque dignos & indignos atque constituat Confessarios, & omnes obeant sacrum munus, num ab omnibus his legitima & DEO accepta peragantur.

ιδ' πῶς

2011 Ministerio de Cultura

ιδ' Τινὲς Ἱερεῖς μετὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν εὑρισκόμενοι, ὀφείλουσιν Ἱερουργεῖν, ἢ ὄ; p. 336. 18.

14. Sacerdotes, qui proxima nocte cum uxoribus ſuis concubuerunt utrum debeant Sacram Cœnam celebrare nec ne?

ιέ Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Λειτουργίας εἰ δεῖ ὁμιλεῖν γυναικὶ, 336. 19.

15. Num poſt diem Sacræ Cœnæ celebratæ fas ſit conſuetudine uti mulieris?

ιϛ' Ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες ὄκ ἐγκρατεύονται ἀπ' ἀλλήλων τῇ ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ, καὶ ζητοῦσι τῶν Μυστηρίων μεταλαχεῖν, τί ποιήσει Πνευματικός. 337. 14.

16. Quid Patri ſpiritali ſive Confeſſario faciendum Viris & Uxoribus ſacræ Quadrageſimæ tempore non continentibus ſe invicem, & ſacris myſteriis uti deſiderantibus?

ιζ' Εἰ ὁ Χειροτονούμενος ἄνθρωπός ἐστὶ, τίς χρεία τῶν ἱερῶν Ἀμφίων. Καὶ εἰ δυνατὸν χωρὶς Ἐπιτραχηλίου τὴν τελετὴν ἐνεργεῖν. 337. 29.

17. Si ordinatus quis fuerit, quare opus ſit ſacris veſtimentis, atque num poſſit ſine ſtola ſacrum Officium peragere.

ιή Τί τὸ ἀνισορρόμενον ἐν ταῖς τῶν ἁγίων Ἀγγέλων εἰκόσι Μανδύλιον. Καί τί τὸ Φεγγίον καὶ ταῖς Ἀγγέλοις καὶ τοῖς ἁγίοις. Καί τί τὸ Νεφελοειδὲς κυκλικὸν σχῆμα ἐν ταῖς τῶν Ἀγγέλων χερσί. 338. 7.

18. Quid ſignificet quod in ſacrorum Angelorum imaginibus conſpicitur mantile, & qui nimbus circa Angelorum Sanctorumque capita, & circularis nubiformis figura in Angelorum manibus?

ιθ' Διατί Πολυσταύριον, ἢ Σάκκον ὑποφορεῖσιν Ἐπίσκοποι. Καὶ εἰ ἐνδύσονται, τί βλαβερόν. 338. 30.

19. Quare Epiſcopi non induantur toga multis notata crucibus aut ſacco (ſed Patriarchæ & Metropolitani.) Atque, ſi hoc faciant, num ſit reprehendendum?

κ' Τί δηλοῖ τὸ Μίτραν φορεῖν. Καί πόθεν ὁ Ῥώμης, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας ταύτην ἔλαβον φορεῖν. Καὶ πῶς οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς ἀσχέπεις τῇ κεφαλῇ λειτουργοῦσι. 339. 4.

20. Quid denotet mitræ geſtatio, & unde Romanus & Alexandrinus morem illa utendi acceperint, item quare cæteri Epiſcopi ſacrum officium peragant capite detecto.

21. Quare

2011 Ministerio de Cultura

κά Διατί ὁ μὲν παλαιὸς Ἀρχιερεὺς ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς κίδαριν εἶχε, καὶ ἀνυπόδητος ἦν, ὁ ἡμέτερος δὲ ἀσκεπὴς τὴν κεφαλήν, καὶ ὑποδεδεμένος τὰς πόδας. p. 339. 24.

21. Quare Pontifex Max. tempore Veteris Teſt. cidarin habebat in capite, pedibus vero nudus erat: Noſter autem Epiſcopus Sacra obit capite aperto, & pedibus calceatus.

κβ Τί σημαίνει τὸ Εἰλητὸν καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀναγνώστου καὶ Ἱερέως. 339. 41.

22. Quid ſignificet linteum cui Corpus CHriſti & ſanguis ſuperponitur, & quid tonſura Lectoris ac Sacerdotis?

κγ Διατὶ Μύρῳ χρίεται ὁ ἐπιστρέφων ἀπὸ ἀρνήσεως, καὶ οὐ πάλιν βαπτίζεται. 340. 4.

23. Quare reverſus ab apoſtaſia & abnegatione tantum ſacro unguento ungatur, non iterum baptizetur.

κδ Ἅπερ τις ἐξωμολογήσατο, ὀφείλει πάλιν ἐξομολογεῖσθαι. 340. 29.

24. Num quæ quis jam eſt confeſſus, eadem iterum confiteri aliis debeat.

κε Εἰ χρὴ βαπτίζειν τῇ ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ, ἢ Γάμους ποιεῖν. 340. 37.

25. An fas ſit ſanctæ Quadrageſimæ tempore baptizare vel celebrare nuptias.

κς Ὁ Κύριος πῶς ἐλεύσεται ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ, καὶ ποία ἡ τοῦ Θεοῦ βασιλεία, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον. 341. 7.

26. Quomodo Dominus venturus ſit in ſecundo Adventu ſuo, & quale DEI Regnum, & Lumen expers veſperæ.

κζ Ἆρα καὶ ὁ Παράδεισος ἀλλοιωθήσεται καὶ πᾶσα κτίσις, καὶ πῶς ἀλλοιωθήσεται. 341. 22.

27. Numquid & Paradiſus & omnis creatura die extremo immutanda ſit & quomodo.

κή Εἰς τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ αἰώνων ἥξει τὸ τέλος, ἢ ἐν τῷ ὀγδόῳ αἰῶνι, ἢ πότε ἔσται. 341. 38.

28. An finis futurus ſit ſub exitum ſeptem æonum an octavo ævo, vel quando is ſit futurus?

κθ Τινὲς τὰ τῶν Ἱερέων Ἅμφια ἐν τῇ Εἰσόδῳ ἀσπάζονται. Ἄλλοι δὲ καὶ Σταυρὸν ἐν τῇ γῇ ποιοῦσι, τί ὠφέλιμον ἄρα ἔστι. 342. 14.

29. Quidam veſtimenta Sacerdotum quando templum ingrediuntur exoſculantur: alii crucem in terra ſignant, ecquis hujus rei uſus?

λ Θυμούμενος Ἀρχιερεὺς, ἐπιτιμᾷ καὶ

30. Si Epiſcopus iratus caſtiget aut ἀφο-

2011 Ministerio de Cultura

ἀφορίζει, ἢ ἱερεὺς ἢ Πνευματικός. λέγε ἄπλε͂ ὅτο; ἢ ἀγαθὸν; Καὶ ἐὰν μὴ προσδέχηται ὁ ἐπιτιμήσας, τί ποιητέον. 342. 22.

sacris interdicat, vel Sacerdos vel Confessarius hoc sustineat facere, num id bonum sit, & quid faciendum si quis castigationem nolit admittere.

λά Περὶ ἀφορισθέντος, πῶς ἄρα διατίθηται, 342. 23.

31. De excommunicato, quomodo gerere se debeat.

λβ' Ὁ ἑαυτὸν ἀφορίσας ἢ ἀναθεματίσας, τί ὀφείλει ποιεῖν. 343. 2.

32. Quid ei faciendum, qui animi impetu se ipsum sacris prohibuit aut anathemati subjecit.

λγ' Τί ἄρα μεῖζον, ἡ Ἱερωσύνη, ἢ τὸ σχῆμα τ̃ Μοναχ̃. 343. 9.

33. Ecquid majus sit, munus sacerdotis an Monachi conditio?

λδ' Τίνα τὰ πρὸς θάνατον ἁμαρτήματα. 343. 21.

34. Quænam peccata ad mortem sive mortalia.

λέ Εἰ Ἀρχιερεὺς ὁμοίως Πατριάρχης Μητροπολίτης τε καὶ Ἐπίσκοπος, πῶς διαφορὰ ἐν αὐτοῖς; Καὶ πῶς ὑπερέχει εἷς τ̃ ἑτέρου. 343. 28.

35. Cum principes Sacerdotum sint perinde Patriarcha, Metropolita & Episcopus, quænam inter illos differentia, & quomodo alius alio sit superior.

λς' Ἀρχιερεῖς ἄδειαν δίδωσι Μοναχοῖς, τὸ λογισμοὺς δέχεσθαι. Οἱ καὶ χωρὶς Ἱερωσύνης εὐλογῶσι, καὶ συγχωρῶσιν ἀδιαφόρως, ἆρα τ̃το ἀγαθόν. 344. 6.

36. Num bonum ac probandum sit quod Episcopi facultatem dant Monachis confessiones peccatorum audiendi, atque hi licet Sacerdotes non sint, promiscue benedicunt & remittunt peccata?

λζ' Τίς ἡ διαφορὰ Ἐπισκόπου ἢ Ἱερέως. Καὶ διατί χειροτονεῖ Ἱερεὺς, ἐπεὶ λειτουργεῖ καὶ βαπτίζει. 344. 18.

37. Quænam differentia inter Episcopum & Sacerdotem? & quare non ordinet Sacerdos, etsi sacram Cœnam celebrat ac baptizat.

λή Εἰ χρὴ μόνον Ἀρχιερέα ἱερουργεῖν. 344. 35.

38. Num solum Episcopum nullo Presbytero vel Diacono præsente Sacram Cœnam fas sit celebrare?

λθ' Διατί ὡς Ἀναγνώστας πλείονας ὁμοῦ χειροτονεῖ ὁ Ἐπίσκοπος, μὴ

39. Quare ut Lectores plures simul ordinat Episcopus, non

2011 Ministerio de Cultura

ηὴ πλείονας ὁμοῦ χειροτονεῖ Διακόνους ηὴ Πρεσβυτέρους. Καὶ εἰ χρὴ χωρὶς Λειτουργίας χειροτονεῖν Ιερεῖς, 345. 5.

etiam plures simul Diaconos & Presbyteros soleat ordinare. Et num deceat extra celebrationem Sacræ Cœnæ ordinare Sacerdotes?

μά Χρὴ Διάκονον κοινωνεῖν τινα εἰς ἀνάγκην μὴ ὄντος Ἱερέως. 345. 29.

40. Num fas sit ex necessitate, ubi nullus præsto est Sacerdos, Diaconum alicui Sacram Cœnam ministrare?

μά Ἐμάθομεν ηὴ Μοναχοὺς ἐν ἐρήμοις μόνους κοινωνεῖν, ηὴ εἰ χρὴ ὕτω ποιεῖν, ηὴ πῶς κοινωνεῖν 345. 36.

41. Accepimus etiam Monachos in desertis solos Communionem impertire, & num deceat ita agere, & quomodo communicandum sit.

μβ Ἐαν θυμῷ τις ἀρνήσηται λόγῳ Ἱερεὺς, ἢ ἄλλος πιστός, τί ποιητέον; Καὶ εἰ χρὴ τὸν Ἱερέα ἱερουργεῖν. 346. 12.

42. Si Sacerdos aut alius fidelis per iræ æstum verbis DEum abnegaverit, quid faciendum, & an tali Sacerdoti sacra facere liceat?

μγ Ὁ τὴν ἁμαρτίαν ἐργαζόμενος δεκτέος ἐξομολογούμενος; ηὴ τί τὸ ὄφελος. 346. 22.

43. Peccatorum patratorem, si confiteatur, recipiendum esse, & quænam ex hoc utilitas?

μδ Ἆρα διὰ πᾶσαν ἁμαρτίαν ηὴ τὴν ἐλαχίστην ηὸλάζεται ὁ ἄνθρωπος. 346. 29.

44. Num propter omnia peccata etiam minima homo pœnis fiat obnoxius?

με Ἆρα ἀποθνήσκει τις χωρὶς ἁμαρτίας. 346. 38.

45. Num quisquam à peccato immunis moriatur?

μς Ὁ Ἱερεὺς πολλοὺς κατὰ καιρὸν δεχόμενος Προσφορὰς, ὀφείλει προσφέρειν ἐκ πασῶν. 347. 2.

46. Varias interjecto tempore oblationes qui accepit Sacerdos num ex omnibus offerre debeat?

μζ Τί εἰσιν αἱ Μερίδες; ηὴ τί δύνανται προσφερόμεναι. ηὴ εἰ χρὴ προσφέρειν ὑπὲρ γυναικῶν συνοικησασῶν αἱρετικοῖς, ἢ ἀσεβέσι. 347. 13.

47. Quid sint particulæ hostiæ (pro Sanctis) & quid valeant efficere cum offeruntur. Item num offerre fas sit pro mulieribus qui hæreticis impiisve cohabitavere.

Ἆρα

2011 Ministerio de Cultura

μή Ἂ ἔχα δυνατὸν ἕνα ἱερέα ποιεῖν Εὐχέλαιον. 347. 29.

μθ' Ἐάν τις καταγνὸς ἱερέως ἔντιν, καὶ ἀπιστίαν ἔχῃ ἁγιάζεσθαι παρ' αὐτοῦ, τί ποιήσει. 347. 33.

ν' Εἰ δυνατὸν τ' ἐπιτιμώμενον ἁμαρτήματι ἱερέα, παρ' Ἀρχιερέως, ἢ Συνόδου ἀναχειροτονεῖσθαι, ἢ ἐπανακαλεῖσθαι τρόπῳ τινὶ. 348. 7.

να' Διατί τοῖς μὲν Δαίμοσιν οὐκ ἐδόθη μετάνοια καὶ ἀνάκλησις, τοῖς ἀνθρώποις δὲ μόνον. 348. 15.

νβ' Τίς ἡ νηστεία τ Κυρίου. Καὶ πῶς τεσσαρακοστὴ λέγεται, πλείους τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἔχουσα. Καὶ πῶς ἀποδεκάτωσις, ἀποδεκατεῖται ἡμέρας. 348. 34.

νγ' Διατί νηστεύομεν τετράδα καὶ παρασκευὴν, καὶ τὰς ἄλλας νηστείας; δύναται οἱ Λαϊκοὶ τοσαύτας νηστεύειν. 349. 31.

νδ' Ἡ τ τεσσαρακονθημέρου, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τ Θεοτόκου νηστεία, πόθεν; καὶ τίς ὁ ἀπαρχὴς αὐτῆς, τινὲς γὰρ λέγουσι νέας εἶναι. 349. 41.

νε' Πόθεν ἡ ἔκδοσις τ προηγιασμένης Λειτουργίας; καὶ διατί ὁ τελεία; καὶ πῶς ἐν τ ἄλλαις νηστείαις

48. Num ab uno Presbytero possit Evchelæum sive oleum sanctum confici. *Neg.*

49. Si quis Sacerdotem aliqua in re dignum condemnatione existimet, nec credat se posse ab eo sanctificari, quid illi faciendum?

50. Num Sacerdos, qui in peccatum prolapsus est, possit ab Episcopo vel Synodo iterum ordinari aut quavis ratione ad sacrum munus revocari. *Neg.*

51. Quare non data sit Dæmonibus pœnitentia & revocatio sive conversio, sed tantum hominibus?

52. Quodnam jejunium Domini, & quomodo dicatur Quadragesima, quæ pluribus quam quadraginta diebus constat, & quomodo decimatio, qua dies decimamus.

53. Quare jejunemus quartam feriam hebdomadis & parascevem sive sextam cæteraque jejunia. & num quoque Laicos tantundem jejunare fas sit?

54. Unde jejunium Quadragesimæ & Sanctorum Apostolorum & Deiparæ Virginis, & quis illa primum instituerit? cum sint qui nova illa esse contendunt.

55. Unde traditio de Missa Præsanctificatorum, & quare perfecta non sit, & quare in aliis

2011 Ministerio de Cultura

ὁ λειτουργεῖσθαι; ἐκ τούτου γὰρ φασί τινες, ὡς ὁ προηγιασμένου αἱ ἄλλαι νηστεῖαι. 351. 2.

νς΄ Διατί ὁ τελεῖται προηγιασμένα καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις νηστείαις. 351. 22.

νζ΄ Ἆρα λαμβάνουσί τι διὰ τῶν εὐχῶν τὰ προηγιασμένα. 353. 27.

νη΄ Ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν προηγιασμένων, χρὴ προσφέρειν μῆμα τοῦ θείου ἄρτου, ἢ ὅλον. 354. 8.

νθ΄ Διατί καὶ ἐν ἄλλαις τοῦ χρόνου ἡμέραις, ὁ λειτουργεῖται ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων. 354. 23.

ξ΄ Τὸ θεῖον καὶ ἅγιον σχῆμα τῶν Μοναχῶν, τίς ὁ παραδοὺς; καὶ πῶς Ἀγγελικὸν λέγεται; καὶ διατί παραδέδοται. 354. 30.

ξα΄ Τίνα σημασίαν τὰ τοῦ Μοναχοῦ ἐνδύματα κέκτηται. καὶ εἰ χρὴ ταῦτα τοῦτον πάντοτε ἐνδεδῦσθαι. 356. 5.

ξβ΄ Τινὲς ἀσθενείας ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ τινὶ καθήμενοι ψάλλουσιν, ἢ ἐν ὁδῷ, ἢ ἐν πλοίῳ, ἢ οἴκῳ, τινὲς δὲ καὶ ἐν ἑσπέρᾳ τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν πληροῦσιν, ἄλλοι δὲ ἐν ἄλλοις καιροῖς, τί οὖν ποιητέον; παραιτητέον τὴν Ἀκολουθίαν διὰ τὸ καθῆσθαι, ἢ ἄλλο τι ποιεῖν. 356. 20.

ξγ΄ Εἰ δεῖ ἐργοχειρεῖν καὶ ψάλλειν. 357. 2.

ξδ΄ περὶ τῶν ἑπτὰ αἰώνων, καὶ πότε τὸ πλῆρες. 357. 10.

jejuniis non celebretur, unde quidam negant cætera jejunia tradita esse ab Apostolis.

56. Quare Præsanctificata in aliis etiam jejuniis non celebrentur.

57. Num Præsanctificatis sanctis donis aliquid per preces accedat?

58. Num in Missa Præsanctificatorum fragmen Divini panis an integer offerri debeat?

59. Quare & in aliis anni diebus non celebretur Missa Præsanctificatorum?

60. Ecquis primus tradiderit Divinum sanctumque habitum Monachorum, quare Angelicus dicatur, & quæ sit illius traditi ratio?

61. Quam significationem habeant indumenta Monachi, & num semper hunc illis indutum esse oporteat.

62. Quidam ex infirmitate aut ob aliam causam sedentes psallunt, sive in itinere, sive in nave, sive domi: alii totum precum officium absolvunt vesperi, alii alio tempore: quid igitur faciendum? num officium precum ideo quia sedeat aliquis, intermittendum, aut aliter agendum?

63. Num simul manibus operari & psallere sive precari deceat?

64. De septem æonibus sive temporibus & quando horum finis?

ξε΄ Εἰ

2011 Ministerio de Cultura

ξέ Εἰ τέλος ἔχει ὁ κόσμος. 357. 18.

65. Num finem * habiturus sit Mundus.

ξς΄ πῶς ἐνώπιον τὰ ἁμαρτήματα δείκνυται. 357. 34.

66. Quomodo peccata cujusque in Judicio extremo manifestabuntur?

ξζ΄ Τίς ἡ παρὰ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ συνδλωτις. 358. 2.

67. Quid apud Theologum Gregorium Nazianzenum denotet vox συνδλωσις (*cicatrices veluti remanentes in pœnitentibus de peccatis post baptismum admissis.*)

ξή Τίς ἡ παρὰ τῷ ἁγίῳ Μακαρίῳ ζόφωσίς τε καὶ δυσωδία. 358. 8.

68. Quid apud S. Macarium ζόφωσις & δυσωδία caliginositas & fœtor impœnitentium.

ξθ΄ Εἰ ἄφεσιν λαμβάνει πᾶς ἐξομολογούμενος, καὶ ἐν τρισὶν ὥραις, ὡς ὁ Χρυσορρήμων φησί. 358. 16.

69. Num remissionem consequatur quisquis confitetur (statim & non) trihorio ut ait Chrysostomus.

ο΄ πόθεν τὰς ἀφορμὰς τ ἀφέσεως καὶ μετανοίας οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον. 358. 34.

70. Unde Apostoli acceperint ansam tradendæ remissionis peccatorum ac pœnitentiæ.

οά Διατί ἐνταῦθα μὲν πολλὰς τρόπους συγκαταβάσεως καὶ ἀγαθότητος καὶ μετανοίας ἔδειξεν ὁ Θεὸς. ἐκεῖσε δὲ ἀποτόμως κολάζει καὶ αἰωνίως; ποῦ ἄρα τὸ ἀγαθόν. 358. 41.

71. Quare in hac vita multos modos demittentis se ad nos benignitatis, bonitatis ac pœnitentiæ DEUS demonstret, in altera autem rigide atque in æternum puniat? ubi igitur ejus Bonitas?

οβ΄ Τινὲς δι αὐς χροκέρδειαν ἴσως, τοῖς προσιόντας πνευματικοὶ κανονίζουσιν ἐλεημοσύνας ποιεῖν, καὶ τὸ δόμα ζητοῦσι, κωλύουσι δὲ τὸ Εὐχέλαια καὶ Λειτουργίας ποιεῖν, διὰ ζημίαν τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ καλὸν

72. Quidam Confessionarii, ex turpis lucri cupiditate fortassis injungunt accedentibus pœnitentibus eleemosynas facere, & donum quærunt: in detrimentum Sacerdotum autem prohi-

εἶναι

* Ὡς δι' ὠφέλειαν συνέσῃ ἐκ μὴ ὄντων τὸ πᾶν, καὶ δι' ὠφέλειαν εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλοιωθήσεται.

2011 Ministerio de Cultura

εἶναι τούτοις δοκεῖ τὸ τοιοῦτον. ποῖον δὲ ἐκ τούτων τὸ κρεῖσσον. 360. 8.

beat ad evchelæa conferre, & ad liturgias, licet & illud bonum esse existiment. Quæritur utrum horum sit melius.

ογ' Ὀφείλουσιν οἱ πνευματικοὶ Πατέρες αἰτεῖν τὰ τῆς ἐλεημοσύνης, ὥς τε αὐτοῖς δίδυναι. Καὶ εἰλαμβάνοντες ὠφελοῦσι, ἢ ἐκ τούτου. 362. 29.

73. Num deceat patres Confessionarios eleemosynas postulare ut ipsi eas distribuant? atque si accipiant habeantque, quid illis agendum.

οδ' Ὁ Ἱερεὺς Λειτουργίας δεχόμενος, καὶ μὴ λειτουργῶν, τί ὠφελεῖ τῷ διδόντι; καὶ εἰ ἐν τούτῳ ἐνέχεται. 363. 2.

74. Sacerdos liturgiam celebrandam in se suscipiens si eam non celebret, quid prosit ei qui pro illa facienda donum obtulit, & num ad illam obeundam sit obligatus.

οε πόια κρείττων ἐλεημοσύνη ἐστὶ. 363. 10.

75. Quodnam sit genus optimum eleemosynæ?

ος' Εἰ ἔχων τις νομίσματα δέκα, αἰχμάλωτος δ' ἔστι καὶ πένητες δέκα, τίνι δώσει ἐκ τούτων. 363. 22.

76. Si quis habeat decem numismata, præstoque sint captivus unus & pauperes decem, cuinam ex his largietur?

οζ' Ὁ θέλων ἐλεημοσύνην ποιῆσαι, δι' αὐτοῦ ποιήσει, ἢ διὰ πνευματικοῦ πατρός. 363. 29.

77. Daturus eleemosynam num dabit ipse per se an per Patrem spiritalem sive Confessarium?

οη πῶς τῷ βλασφημήσαντι εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἀφίεται οὔτε νῦν οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι; ἆρα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἄφεσις; ἢ μεῖζον τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ. 363. 35.

78. Quomodo blasphemanti in Spiritum S. neque in hoc, neque in futuro ævo peccatum remittitur? Num quid igitur etiam in futuro ævo est peccatorum remissio? vel num major est Spiritus Sanctus Patre Filioque?

οθ' Τί τὸ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσάσε, καὶ τίνες αἱ ἑπτὰ αἰνέσεις εἰσί. 364. 13.

79. Quis sensus verborum, Psal. CXIX. 164. *septies per diem Te laudavi*, & quænam sunt septem illæ laudationes?

π' Τίς ὁ πολύτιμος μαργαρεδωνὸς πόνος,

80. Quis est qui tantas & tam mul-

ἀσκή-

2011 Ministerio de Cultura

ἀσκήσεις, κακοπαθείας, θλίψεις σαρκὸς, καὶ πιεσμοὺς, παρθενίαν, ἁγνείαν καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἄκραν ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν; Διατί ταῦτα; καὶ τίς ἡ ἐκτύπων ὠφέλεια. 266. 21.

tas primus traditis suscipiendas molestias, exercitationes, labores doloresque, afflictiones carnis & vexationes, virginitatis & sanctimoniæ studium, ac super omnia summam patientiam ac submissionem? Quam ob causam hæc omnia, & quæ ex his utilitas?

πά Εἰ συμβῇ χεθῆναι ἐν τῇ Εἰσόδῳ τὰ Ἅγια ἢ βρωθῆναι ὑπό τινος ζώου, τί ποιητέον. 367. 36.

81. Si accidat inter inferendum effundi sacra dona Evchariſtica, vel ab animali quodam consumi: ecquid faciendum?

πβ Ὅπως χρὴ κοινωνεῖν τοὺς μὴ δυναμένους εἰς τὸν Ναὸν παραγίνεσθαι ἀῤῥώστους. 368. 39.

82. Quomodo oporteat communicare infirmos, qui in templo præsentes adesse nequeunt.

πγ Ἐὰν λήθῃ ὁ ἱερέως συμβαίη μὴ ἕνωσιν γίνεσθαι, καὶ καλύψῃ κενὸν ὁ ποτήριον, τί ποιητέον. 369. 21.

83. Si per oblivionem Sacerdotis contingat unionem Sacramentalem non fieri, & vacuum ille poculum obtexerit, quid faciendum?

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ, ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΤΩΝ ΕΥΛΑΒΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ ΙΕΡΑΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΗΞΙΩΜΕΝΟΝ 370. 10.

EJUSDEM DE SACERDOTIO ad piorum Monachorum quendam ſacro Diaconi munere ornatum, nec non ab Epiſcopo deinde evectum ad gradum Presbyteri.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΦΕΣΟΥ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ. 379. 1.

Sapientiſſimi doctiſſimique MARCI EUGENICI, Metropolitæ Epheſi *Expoſitio Officii Eccleſiaſtici.*

2011 Ministerio de Cultura

περὶ Ἐκκλησιαστικ. 380. 16. — De hymno & precibus quæ media nocte peraguntur.

περὶ τ Ὄρθρ. 384. 2. — De Officio matutino.
περὶ τ Πρώτης ὥρας 386. 1. — De prima hora.
περὶ τ Τρίτης ὥρας. 386. 18. — De tertia hora.
περὶ τ Ἕκτης ὥρας. 386. 29. — De ſexta hora.
περὶ τ Παναγίας. 387. 1. — De ſanctiſſimæ Evchariſtiæ exaltatione & celebratione.
περὶ τ Ἐννάτης ὥρας. 387. 29. — De hora nona.
περὶ τ Ἑσπερινοῦ. 388. 3. — De Hymno Veſpertino.
περὶ τ Ἀποδείπνου. 388. 25. — De Officio poſt Cœnam.
περὶ τῶν τ Ἱερέως Ἐκφωνήσεων. 389. 15. — De Sacerdotis vocibus & acclamationibus.
περὶ τροπαρίων. 389. 38. — De Tropariis ſive hymnis.
περὶ Εἱρμῶν. 389. 40. — De hirmis ſive hymnis troparia in exemplum poſt ſe ducentibus.

περὶ Κανόνος. 390. 1. — De Canone ex pluribus hirmis conſtante.
περὶ Καταβασίας. 390. 5. — De Catabaſia ſive hirmo finali.
πέρὶ προκειμένων. 390. 7. — De Propoſitis ante lectiones ſacras verſibus Pſalmorum.

περὶ τ Στίχων. 390. 12. — De Pſalmis per verſus decantatis.
περὶ τ Κοντακίων 390. 15. — De Contaciis ſive brevibus hymnis Romani Diaconi Emeſeni.

περὶ Οἴκων 390. 22. — De Oecis ſive hymnis longioribus.
περὶ Ἀντιφώνων. 390. 26. — De Antiphonis ſive hymnis chororum invicem reſpondentium.

περὶ τῶν ἐν τ νηστίμοις δεκαπέντε γονυκλισιῶν. 390. 29. — De quindecim genuflexionibus in diebus jejunii.
Διατί τῶν Κοινωνικῶν λεγομένων Τὸ τοῦ τέλειον σωτηρίου λήψομαι ἐν τ ἑορταῖς τῆς Θεοτόκου προσᾴδεται. 390. 38. — Deiparæ etiam canitur: *Calicem ſalutis accipiam.* Pſ. CXVI. 13. Quare inter modulos ad Sacram Communionem prævios in feſtis

VII.

2011 Ministerio de Cultura

VII. INDEX SCRIPTORUM
Laudatorum
in VINCENTII, BELLOVACENSIS *
Episcopi, Ord. Præd. Speculo Naturali,
Compositus a me ad editionem Duacensem A. C. 1624.

Princeps Aboali (Avicenna) lib. VII. cap. 91.
Achamas, vide infra, Athamas.
Achildes libro de venenis XX. 46. 68. vide Alcides.
Sapientes Alchymiæ nominantur *Adam*, *Noë*, *Idris* (Henoch) *Squilia* (Sibylla) *Cora*, *Moyses*, *Cato*, *Virgilius*, *Aristoteles*, *Alexander*, *Geber*, *Iabie*, *Razi*, *Maucienus*, *Abimazer*, *Iooannes Evangelista*, *Garsias & Gilbertus Cardinales*, *Guielmus Episcopus Huck appellatus*, *Ægidius Magister*, *Hospitalis qui exstruxit librum de CXXV. lapidibus*: *Androitus etiam Episcopus & Apostolicus Dominicus*, *& Iacob Aranicus Iudæus*, *qui me in ista arte non pauca docuerunt*. VII. 87.
Poma Adami XII. 42.
Adelardus Bathoniensis Philosophus V. 13. 31. IX. 17. ad nepotem VI. 6. 40.
Adelinus Philosophus XIX. 97.
Ægidius Magister, supra in Adam.
Ægypti Reges XXI. 27. anatomiæ studiosi X. 127.
Ægyptii astrorum periti invenerunt dies malæ constellationis (infaustos, Ægyptiacos) XV. 83.
Æmilianus X. 98. vid. Palladius.
Æmilii versus hexametri de cygno XVI. 49.
Ænigma de igne: *Destruit, emollit, restringit, consolidatque*
Terret, lætificat, accendit clarificatque
Mobilis & siccus mundusque favilla tenetur
Crescit & ascendit sed aqua modica morietur. IV. 3.
Æschylus XVI. 34.
Æsculapius, prologo c. 18.

* Auctor scripsit circa A. C. 1250 ut ipse testatur lib. XXXII, c. 102, unde emendandum quod lib. XV, c. 99, vitiose editum 1205. pro 1250.

2011 Ministerio de Cultura

ex libro empirices Æſculapii, magiſtri Hippocratis. XVI. 21. 31. 37. 59. 153.
libro de animalibus XVII. 32. 46. XVIII. 7. 9. 13. 30. 43. 47. 56. 68. 91. XIX. 21. 66. 75. 76. 82. 88. 111. 116. 120. 130. 135.
libro de membris XIX. 74. 75.
libro de ſenſibus XIX. 48.
Æſopus Tragœdus VII. 83.
Albertus III. 6. 7. 8. 22. 34. 53. 59. 63. 72. &c.
de anima II. 41.
de animalibus XVI. 71. &c.
Albumaſar IV. 74. V. 19. XV. 8. 10. 18. 36. 38. 51. 52. 53.
Alcabitius XV. 39.
Alchymiſta V. 94. VI. 79. VII. 81. 82. 84. 91. 92. 95. Ex doctria alchymiæ VII. 6. 18. 36. 60. 70. 73. 88. Sapientes alchymiæ VII. 60. 87. vid. ſupra, in Adam.
Alcides libro de venenis XX. 1. Vide Achildes.
Alcmæon IX. 3.
Alcman ex clariſſimis Græciæ poëtis XX. 144.
Alcuinus in Geneſin XXIX. 47.
Alexander (Cornelius) XIV. 28. 36.
Alexandri Magni Epiſtola ad Ariſtotelem XII. 43. 67.
Alexander (Aphordiſ.) II. 60. 83. III. 87. 98. 101. 105. XV. 8. 14. XVI. 79. 87. XVII. 35. 70. XVIII. 48. 62. 65. XIX. 10. 116. 134. XX. 7. 40. XXVIII. 26. XXIV. 12. 19. 50.
libro de intellectu & intelligibili XXVII. 39. ſq. 45.
— de motu cordis XXIII. 9.
Alexander Chriſtianus ſcriptor V. 1. 3.
Alfarabius ſive Alpharabius II. 43. 45. 58.
lib. de ſenſu & ſenſato XXV. 38. 43. XXVII. 39. 40.
Alfracanus ſ. Alfraganus in judiciis aſtrorum III. 97. VI. 13. XV. 22.
Algazel (qui ante Albertum Magnum ſcripſit) XXIII. 41. XXVI. 40. Phyſica XXV. 54. 55. 61. 76. 91. liber ſecundo XXIII. 67.
ſuper ſenſu & ſenſato XIX. 79.
Alkindus lib. de intellectu intelligibili XXVII. 39. 40.
Alphabetum in cinere ſcribitur in dedicanda Eccleſia VI. 76.
Liber de aluminibus & ſalibus V. 86. VII. 54. Vide Razis.
S. Ambroſius in Hexaëm. *prolog.* & deinde ſæpiſſime. Ad Neophytos I. 38.

Li-

2011 Ministerio de Cultura

Liber de anatomia XXVIII. 40. 41. 43. 55. 58. 65. 66. 72. 79. 81.
Anaxagoras IV. 54. IX. 3. Clazomenius XV. 4.
Anaxilaus VII. 66. X. 85.
Anaximandrus IV. 55. XI. p. 37.
Andreas Medicus XI. 127. dicit quod Judæi onacrotolum ajunt esse noctuam XVI. 113.
Androchides XIII. 27. lege Androcydes.
Andromachus XX. 34. liber de theriaca XX. 1. de confectione theriacæ XX. 49. 51.
Liber de animæ immortalitate XXIII. 31. de differentia spiritus & animæ XXIII. 66. vide S. Augustinus.
Liber de anima & spiritu XXVII. 1. vid. Hugo,
Annales Romanorum XVIII. 65.
Anselmus libro de casu diaboli I. 33. 36. II. 88.
de libero arbitrio XXVII. 90. 101. de concordia liberi arbitrii & Gratiæ XXVII. 89. 98.
in monologio III. 81.
Apocryphorum librorum usus innoxius. *prolog.* c. 9. ubi mentio Evangelii Nazaræorum, quod puram veritatem ait continere: Et de quorum veritate dubitatur, libri de ortu & infantia beatæ Virginis Mariæ, libri de infantia Salvatoris, libri de assumtione B. Virginis. Vide & infra S. Hieronymus & S. Petrus.
Apollonius XV. 60.
Apulejus Platonicus I. 15. de Deo Socratis II. 125. de herbis X. 9.
Aquilæ, Symmachi & Theodotionis Epistola de avibus nobilibus & earum medicinis ad Ptolemæum Regem Ægypti XVI. 71.
Aratus III. 92.
Archelaus XVIII. 44.
Aristander de portentis arborum XII. 30.
Aristomenis Messenii cor hirsutum XXI. 27.
Aristotelis Physica & Mathematica excerpta à fratribus, prolog. c. 10. lib. 2. c. 3. &c.
lib. de animalibus XVI. 160. XVII. 2. &c.
de causis III. 97. de causis proprietatum elementorum XXIV. 87. vide infra de Causis.
lib. de cœlo & mundo ex veteri translatione XXIV. 29. II. 11. 36. 56. III. 1. VI. 4. &c.

de

2011 Ministerio de Cultura

Ariſtoteles de lapidibus VIII. 19. 34. &c.
addita libri quarti meteororum V. 86. Caput ultimum Meteororum ubi agitur de metallorum transmutatione, non eſt Ariſtotelis VII. 85.
de morte & vita XVII. 6. XXII. 68.
de plantis XII. 8. 18. &c. libro vegetabilium V. 8. 10. 80. 88. VI. 31. VIII. 7. IX. 2. XII. 4. 5. XVI. 160. XXIV. 82. &c. gloſſa ſuper libros Ariſtotelis XXII. 12. 13.
Arnoldus de Saxonia libro de virtutibus lapidum VIII. 23. 32. 34. 39. &c.
de Sigillis lapidum VIII. 35.
Aſclepiodotus IV. 58. auditor Poſidonii IV. 66.
Aſtrologus XV. 43. 47.
Aſtrologi Chaldæorum XV. 14. 28. 29.
Athamas ita leg. pro Achamas X. 97. ex Dioſcoride & Plinio.
Avempace Philoſophns II. 57. 58.
Avenalpetræ aſtrologia III. 10. 23. 97. 100. 104.
liber de ſubſtantia Orbis III. 31. adde 24.
Averroës III. 2. 27. 35. 88. XXV. 93. XXVII. 39. 40. vide Commentator.
lib. de anima II. 58. XXV. 42. XXVII. 47.
ſuper librum Metaphyſicæ XXIII. 67.
de vaporibus VII. 43.
S. Auguſtinus *Prologi* c. 6. 11. lib. I. c. 3. 4. & deinde ſæpiſſime.
de immortalitate animæ XXVII. 19. XXXIIII. 31. de differentia ſpiritus & animæ XXXIII. 32.
de quantitate animæ XXXIII. 32. &c.
de natura boni II. 91. 100. &c.
de divinatione dæmonum II. 102. 103. 118. 125. XXVI. 66.
de doctrina humana (*leg.* Chriſtiana) XXIV. 73.
ad Oroſium XXIV. 44.
de fide ad Petrum XXIV. 31. 39. XXIX. 23.
ad Jovi. 2. XV. 96. *lege* ad Januar. lib. 2. ut XXIII. 79.
de orando DEUM XXVI. 82.
ſoliloquiorum lib. XXIX. 29.
lib. de Trinitate XXIX. 25.
Ex aviario XVI. 20.
Avicenna, prologi c. 18. II. 45. 47. 54. 57. 58. 68. III. 27. 28. 65. XXIII. libro 41. &c.

2011 Ministerio de Cultura

libro alchymiæ VII. 4. 18. 26. 42. 54. 60. 79. 85.
lib. de anima VII. 4. &c. XXIV. 61. 64. ſqq. XXVI. 25.
lib. de animalibus XXV. 38. XXVI. 7.
Epiſtola ad Baſem. VII. 83.
Canone Medicinæ VI. 2. VII. 27. ſecundo Canonis IV. 53. 85. 87. &c. quarto IV. 98.
de Medicina libro primo II. 3. IV. 2. 36. V. 84. VI. 76. VII. 14.
libro ſexto de naturalibus II. 48. III. 24.
Babillus XVII. 17.
Baſilius Magnus, prologi cap. 6. lib. 1. c. 3. & deinde ſæpiſſime, in Hexaëmeron II. 92. &c.
Beda ſuper Acta II. 119. XXVI. 69. ſuper Apocalypſin libro ſecundo, I. 66. ſuper Geneſin II. 34. III. 84. V. 4. ſuper Tobiam I. 78.
Belbetus lib. de ſenſibus XVIII. 68. 70. XIX. 136. XX. 159.
Benedicti Papæ apparitio XXIII. 76.
Bernardus Carthuſienſis XXIII. 9.
Bernardus Claræ-vallenſis I. 46. 60. &c. de libero arbitrio XXIV. 12. XXVII. 101. ſuper Canticum I. 74. 75. XXIV. 15. &c. Libro quinto de Conſideratione XXVII. 74. ad Eugenium XXVII. 28. libro quinto I. 51.
in meditationibus ſuis I. 75. in quodam ſermone I. 7. 76. &c. ſermone de jejunio XXVII. 74.
Bernardus Silveſter in megacoſmo I. 21.
Ut legitur in Beſtiario XIX. 49.
Boëthius II. 3. 74. &c. XVI. 34. XXVI. 84. &c.
de articulis fidei XXVII. 82.
Conſolatio Philoſophiæ II. 23.
de hebdomada XXVII. 86.
de libero arbitrio XXVII. 95.
de SS. Trinitate I. 5.
in Topicis III. 34.
Cæcilius in Commentariis XX. 167.
Calliſtratus VIII. 105.
Calvus Orator VII. 12.
Cambyſis exercitus arenâ obrutus IV. 58.
Cancellarius de illuminatione Angelorum XXVI. 73.
Caſſianus in collationibus II. 112. 113. 114. &c.

Caſſio-

2011 Ministerio de Cultura

Cassiodorus I. 5. & deinde sæpius XIX. 40.
libro de anima XXIII. 7. 34. 62. XXIV. 47.
Cato de re rustica VI. 49. 52. 64. censorius VIII. 9. X. 34. 35. XI. 36. 85. 86. XII. 14. 15. 27. 42. 91. XIII. 17. 18. 23. 47. XIV. 57. XVIII. 64. Alchymiæ peritus VII. 87.
Cato qui sibi ipsi manus intulit XXIII. 69.
Liber de causis III. 26. XXIII. 25. 71. Vide Aristoteles & Isaac.
Celidonius IV. 64.
Childebertus Cenomanensis XXIII. 50. & 51. ubi & ejus versus de anima, & 56. Vide infra, Hildebertus.
Chrysippus sibi ipse mortem consciscens XXIII. 69.
ejus liber de brassica X. 35.
Cicero XX. 133. lux altera doctrinarum VI. 41. Platonis Phædonem transtulit XXIII. 65.
de Officiis VI. 41. de Oratore XXV. 100.
in Scauriana XIX. 28. Pro Valerio Flacco XVI. 109.
de senectute VI. 41. XXIII. 69.
Clementis (Rom.) itinerarium. *prologi.* c. 7. I. 68. II. 110. XXIII. 62.
Clemens Papa XIX. 134.
Cleopatra XX. 49.
Cleopolemus XI. 4. Plinii Codices quidam lib. 20. c. 17. *Theopolemus*, Harduin. *Tlepolemus*.
Columella VI. 52. X. 58. XI. 35. 44. 46. 59.
Commentator XXIV. 44. super librum de cœlo & mundo III. 24. super Ethica XXIV. 16. vide Averroës.
Liber de computo IV. 56. 63. 72. 76. 77. 79. 80. 82. 84. sqq. 98.
Constantinus (Africanus) prologi c. 18. II. 3. VI. 78. VIII. 10. atque alibi sæpissime.
libro de cerebro XV. 49. 56. lib. de coitu XXII. 28.
libro graduum IV. 85. V. 84. 87. 91. 93. VI. 78. VII. 15. 19. 23. 27. 29. 45. 55. 64. 66. 68. 69. VIII. 21. 68. IX. 22. 49. 54. 59. 60. &c. XI. 9. XII. 50. 65. XIII. 2. 63. 68. XIV. 6. &c. XVII. 43. XIX. 93.
libro de oculis XXVIII. 48.
pantegni libris IV. 38. 47. 53. 109. 110. V. 55. 56. 68. 69. 71. 76. VII. 55. X. 16. 49. 53. 59. 91. XI. 92. 93. 97. XIII. 62. 114. XIV. 6. 13. &c. XIX. 93. XX 10. 36. 103. 116. XXI. 4. XXVIII. 4. sq.
lib. de oblivione XXVII. 12.
practicæ libro primo XIV. 115.

d:

2011 Ministerio de Cultura

de ſimplici Medicina IV. 85. V. 91. 93. 95.
de ventis XXVIII. 48.
in viatico XIX. 121.
Auctor libri de motu cordis XXIV. 12. 14. 16. 19. 20. 24. 39. 46. 48.
Cornelius Nepos VIII. 18. 62.
Cratias X. 79. *leg.* Cratevas.
Cteſias Cnidius VI. 71. XIX. 90.
M. Curtii concio VI. 44.
S. Cyprianus de Zelo & livore II. 115.
Definitiones Eccleſiaſticorum dogmatum (Gennadii Maſſil.) I. 7. liber de dogmatibus Eccleſiaſticis XXIV. 29.
Democritus IV. 27. X. 130. XI. 39. XIX. 8.
Demoſthenes Oratorum Græciæ ſummus VII. venenum habuit in annulo. ibid.
Dievchis XI. 4.
Diocles VIII. 80. X. 37. 71. 130. 138. 143. 144. 152.
Diogenes (Babylonius) IV. 56.
Dionyſius Areopagita I. 4. XXIII. 37. XXIX. 4. & alibi ſæpiſſime.
Dionyſii (Exigui) tabula paſchalis XV. 98.
Dionyſius (Medicus) X. 130.
Dioſcorides IV. 86. V. 11. 27. 79. 81. 84. 91. 94. 95. VI. 66. VII. 31. 32. 33. 45. 68. 74. 102. 104. 106. VIII. 16. 21. 22. 24. 25. 43. 46. 56. 66. 70. 73. 85. 94. 102. IX. 21. 25. & deinceps ſæpius. XXVIII. 78. 116.
Doctores Eccleſiæ non canonizati, prolog. c. 12.
Liber de natura Elephanti XIX. 40.
Elpenoris tumulus XII. 80.
Empedocles XXII. 37. XXIII. 69. XXV. 37.
Ennius IX. 90. 131. XXVIII. 93.
Epicurus II. 1. 107. XXIII. 76. XXV. 43. hortorum magiſter X. 2.
C. Epidii Commentaria quibus arbores locutæ feruntur XII. 30.
Epigenes XV. 60. 61.
Eraſiſtratus IX. 137.
Eratoſthenes Philoſophus à Ptolemæi Pholadelphi menſoribus adjutus ut orbem terræ deſcriberet VI. 13. in libro diviſionis XV. 2.
Evanthes inter auctores Græciæ non ſpretus XIX. 87.
Euclides libro de ſpeculis II. 77.

2011 Ministerio de Cultura

Euctemon XI. 37. ita legendum pro Eudemon ex Plinii lib. 18. cap. 25.
Euſebius chronographus XXXII. 33.
Experimentator XIX. 97. vide Raſis.
Fabianus XI. 40.
Feneſtella XVII. 69.
Julius Firmicus Maternus III. 92.
Flavianus ProCos. Africæ. XVII. 112.
Ex libro fontis vitæ XXIII. 25. 44. XXVII. 29. XXIV. 62. XXV. 6. vide Hugo.
Fulgentius ſecundo mythologiarum XVI. 50. XVII. 44.
Galenus V. 7. 11. VII. 68. IX. 119. 129. X. 1. 20. 158. XI. 79. XIII. 98. XIV. 6. 38. 55. 62. XV. 55. XVI. 47. ubi clyſteris uſum traditur inveniſſe. XVI. 80. XVIII. 28. XIX. 21. 96. XX. 154. XXIV. 7. 53. 60. XXVII. 13. XXVIII. 2.
Galieni Jaſpis in anulo VIII. 77.
Gallice ulula *Buhort.* XVI. 147.
Gallus Sulpicius XV. 20.
Gaufridus Antiſiodorenſis II. 126.
Gelaſii Papæ decretum de libris Apocryphis. prologi c. 12. 13. 14.
Aulus Gellius libro quinto noctium Atticarum XXV. 43.
Gennadius de Eccleſiaſticis dogmatibus II. 119. XXIV. 29. definitiones Eccleſiaſticorum dogmatum XXIII. 14. 26. XXVI 69. XXIV. 29.
Geometræ VI. 13. vide Euclides.
Gerbertus in Aſtrologia VI. 13.
Gloſſa ordinaria I. 3. & deinceps ſæpiſſime, vide Strabus.
Gloſſæ de herbis IX. 106.
Gratiani decreta, prologi, c. 12.
Gregorius Nazianzenus Epiſc. XXIII. 3.
de Nativitate Domini XXIX. 12.
Apologetici libro ſecundo XXIX. 31.
Gregorius Nyſſenus IV. 108. XXV. 28. 61. 63. 70. XXVII. 84.
libro de imagine XXII. 22.
Gregorins (Magnus) XV. 32. &c. ſuper Cantica XXIX. 19.
Dialogis lib. 1. c. 83. XXIII. 62. & ſæpius.
in Epiphania XV. 50. 51.
homiliis I. 44. &c.
Moralibus I. 33. 36. &c. XXIX. 17.

Gui-

2011 Ministerio de Cultura

Guilielmus de Conchis II. 2. 3. 5. 6. & deinceps ſæpiſſime, & XXIV. 57. ſq. XXV. 12. 29. 31. &c.
Guilielmus Malmesburienſis Monachus in hiſtoria ſua II. 109.
Gundiſalvus (Gundiſalinus, Gundiſolinus) V. 6. XV. 20.
Hæſivus, vide Hiceſius.
Hali, prologi c. 18. libro regalis diſpoſitionis V. 51. XIV. 114. XX. 137. XXIV. 4. 58. XXV. 9. ſecunda parte regalis diſpoſitionis XXII. 57. ſermone ſecundo VII. 45. 48. XVI. 59. regalis in practica ſua VII. 14. 19. 23. 27. 29. 39. in practicæ libro ſecundo V. 62. 64. 95.
Haymo ſuper Eſaiam XI. 75. XII. 100.
ſuper Epiſt. ad Theſſalonicenſes I. 78.
Tradunt Hebræi II. 24.
Helinandus in Chronicis I. 18. XV. 9. XVIII. 15. XIX. 2. 113. XXIX. 31. libro quarto II. 127. IV. 80.
libro octavo I. 29. XXIII. 75. decimo VIII. 47. 77. 80. XXI. 63. XXII. 3. duodecimo VIII. 79. decimo tertio II. 108. ſq.
Heraclides X. 152. XI. 4.
Heraclitus XXV. 65.
Herbarius IX. 54. 92. 104. 133. 140. 146. 151. X. 51. 67. 108. 122. 140. 148. 158.
Hermes ad Aſclepium I. 2.
Herodotus XIII. 61.
Heſiodus IX. 148. X. 137. in Boeotia Helladis, princeps omnium de agricultura ſcripſit XI. 37. Aſtrologus, ibid.
Heſychius in Leviticum XVI. 101. XIX. 35.
Hiceſius X. 152. ita enim legendum pro Hæſivus, ex Plinii lib. 20. c. 5.
S. Hieronymi verſio Scripturæ Sacræ non de verbo ad verbum, tamen præ omnibus in Eccleſia habet autoritatem. prologi c. 10. Citatur XVI. 134.
in Eccleſiaſten III. 27.
in Epiſt. ad Epheſios I. 82.
in Eſaiam I. 82. & pluribus locis.
in Habacuc XXIX. 29.
in Matthæum I. 72. II. 119. &c. X. 112. XXIII. 75.
in Pſalmos XXIX. 22.

2011 Ministerio de Cultura

S. Hieronymus contra Jovinianum XIX. 62. 63. &c. ad Magnum Oratorem. prologi c. 8. ad Vigilantium. id. c. 9.
de ortu & infantia B. Mariæ ad Heliodorum Episcopum. id. De Joachim & Anna & de ortu Virginis in quodam libro adhuc adolescentulus legisse meminit. id.
S. Hilarius super *Beati immaculati*, I. 74. II. 114. 115.
de SS. Trinitate XXIX. 17.
Hilbertus in computo XV. 11. *leg.* Hildebertus.
Hildeberti Cenomanensis versus XXVII. 102. Vide supra Childebertus.
Hipparchus III. 92.
Hippocras s. Hippocrates X. 59. 144. XII. 83. XIV. 55. 71. XX. 52. XXII. 28. 36. XXVIII. 73. in regimine acutorum. V. 76. in quadam Epistola IX. 21. X. 25. 50. 103. 138. XI. 3. 8. 28. 50. Epistola de anatomia XXVIII. 67. isagoge XXVIII. 5. 17.
Homerus VII. 11. XII. 23. 66. XVI. 34. 151. XVIII. 69.
Horatius XVIII. 84. XXIII. 28.
Horatius Flaccus (diversus à Poëta) XVI. 161.
Magistri Hospitalis de CXXV. lapidibus liber VII. 87.
Hugo Floriacensis, prologi c. 5. & deinde sæpissime.
de anima & spiritu XXIII. 50. XXIV. 3. &c. XXV. 1. seqq. XXVII. 1. 74.
de Arca Noë. V. 23. &c.
libri didascalicon, prologi c. 7. lib. I. 21. IV. 1. &c. XXIII. 13.
de tribus diebus I. 6. 10. 21. II. 26. &c. XXIII. 1. XXIX. 3. 8. 23.
de sex diebus IV. 42. 98. V. 74. XV. 1.
de septem diebus IV. 9.
super Ecclesiasten IV. 6. 11. XXIX. 4. 28. &c.
super hierarchiam Dionysii Areopag. I. 33. 42. 48. 55. &c. XXIX. 20.
super Magnificat XXIX. 7.
de uno ore spiritus & corporis XVIII. 44.
de sacramentis I. 5. 14. 32. 37. II. 34. &c.
de tribus voluntatibus VXVII. 89.
Hugo de S. Victore IV. 7.
Jacobus Achonensis Episc. XX. 23. in Orientali historia XVI. 40.
Jacobus & alii Syrorum XXIII. 14.
Jahie alchymista VII. 87.

Liber

2011 Ministerio de Cultura

Liber, Imago Mundi II. 10. IV. 26. 42. 48. 50. 72. 73. 84. 90. 98. 113
V. 13. 18. 22. 24. 69. 77. VI. 4. 8. 14. 27. &c.
Innocentius III. in Concilio Lateranenſi XVI. 40.
Herba S. Joannis IX. 155.
Joannes Chryſoſtomus XXVII. 85.
in Matthæum II. 114. XV. 51.
in Epiſt. ad Hebræos II. 31.
Sermone de jejuniis II. 84.
Joannes Damaſcenus I. 6. ac deinde ſæpius & XXIII. 9. 56. &c. XXV. 97.
XXVII. 59. 62. 65. 69. 84. 85. 87. 92. ſq. 102. 103. XXIX. 17.
Joannes de Rupella XXV. 8. 20. 23. 25. 85. 87. 102. XXVI. 62. XXVII.
9. 14. 19. 29. 33. 41. 48. 62. 64. 76. 82. 83. 91. 95.
Joannes Scotus I. 50.
Joannicius V. 51.
Jorath, libro de animalibus XVI. 14. 32. 36. 49. 61. 69. 101. 106. 108.
148. 152. XVII. 29. 52. 54. 66. 67. 72. 84. XIX. 28. 59. 80. 94.
138. XX. 22. 25. 30. 41. 55.
Joſephus XII. 43.
Iſaac, prologi c. 18. lib. III. 28. IV. 99. V. 31. 84. 88. XVII. 23. &c.
Medicus libro tertio X. 19. XVII. 39.
libro de cauſis XXVII. 29.
libro definitionum III. 25. XXVI. 3. XXIII. 66. in explanatione definitionis Philoſophiæ. id.
in diætis IV. 47. 53. V. 49. 54. 56. 74. 75. X. 23. 24. 26. 56. 59. 61. &c.
XI. 5. XIV. 6. 9. &c. XVI. 11. 162. 171. XXI. 7. 43.
in diætis particularibus X. 28. 32. 39. 41. 47. 52. 54. 91. 149. XI. 20.
XIII. 20. &c.
in viatico XIX. 22. 23. 25.
de urinis XXIV. 71.
Iſidori libri etymologiarum, prologi c. 7. lib. 1. c. 7. & deinde ſæpius.
libro ethic. decimo tertio I. 84. II. 1. &c.
de natura rerum XXVIII. 20. 21. 22. 26. &c.
in ſententiis I. 38. XXIII. 1.
de ſummo bono I. 20. 24. 66. XXIV. 14. &c.
Juba VIII. 62. IX. 5. 75. XII. 34. XVI. 68.
in phyſiologis XVII. 44.
Judæi quidam XIX. 65.

2011 Ministerio de Cultura

Julius (Cæsar) duodecim menses instituit. XV, 81.
Juvenalis VI. 21. XIX. 28.
Lactantius de falsa religione I. 15. de falsa sapientia XXIII. 69.
Lapias X. 113. vitiose pro Papias.
Ex Lapidario (libello de lapidibus qui fertur sub Evacis nomine) versus de gemmis VIII. 29. 37. 38. 41. 42. 43. 45. 50. 51. 54. 55. 57. 58. 59. 61. 63. 65. 67. 68. 70. 71. 74. 75. 85. 88. 89. 90. 91. 93. 94. 95. 98. 102. 107.
B. Laurentius XXVI. 106.
Licinius Macer XVII. 71.
Lucanus (Ocellus) XXII. 37.
Lucanus Poëta III, 33. V, 21. XVI. 38. 91. 137. XX. 9. 19. 26. 31. 34. 40. 41. 50.
Lucullus narrat XVII. 126.
Ex libro luminum VIII. 6.
Macarius Ægyptius II. 110. 124.
Macer de herbis, ejus versus IX. 39. 44. 102. 104. 113. 132. 133. 152. X. 12. 26. 47. 50. 51. 67. 70. 73. 76. 81. 84. 89. 95. 100. 101. 108. 111. 112. 118. 120. 122. 134. 136. 139. 140. 142. 144. 148. 151. 155. 161. 164. 167. 169. 170. 171. XI. 2. 11. 14. 16. 20. 29. 30. 115. XIII. 70. 76. 111. XIV. 35. 65. XX. 26.
Macrobius II. 30. XV. 2. metempsychoseos assertor. XXIII. 75. de somnio Scipionis VI. 4. 13. XXIII. 65. 74.
Mago XIII. 36. in nucibus operosus XII. 13.
Manilius, nobilis Senator, maximis nobilis doctrinis doctore nullo. XVI. 74.
Marcianus (Capella) III. 92. XV. 74.
Gargilius Martialis X. 58. XIV. 30. 49. 88.
Martialis Poëta XVI. 28. XVIII. 45.
Massurius XIII. 15.
Mathematici Ægyptii, Chaldæi, Arabes. III. 104.
Liber de Medicinis dissolutivis IX. 130.
Megasthenes XX. 13.
Memnonis aves XVI. 104.
Liber, Memoriale rerum difficilium II. 35.
Menander XI. 87.

Mer-

2011 Ministerio de Cultura

Mercurius Trismegiſtus XXIX. 2. ad Aſclepium XXIII. 6.
Merlinus II. 128.
Meſſala Orator VII. 12.
Metrodorus XX. 13.
Michaël, de equo marino citatur XVII. 115.
Mneſides XI. 127. In Plinii Codicibus Mneſis.
Montanus hæreticus XXVI. 91.
Morchionis Græci volumen de raphano X. 125. *leg.* Moſchionis ex Plinii XIX. 5.
Moſis Pentateuchus continet hiſtoriam 3493. annonum XXXII. 32.
Rabbi Moſes III. 82. IX. 20. XV. 32. 33. 53.
Mucianus XX. 21.
Lucinius Mucianus XVII. 69.
Muſæus IX. 148.
Liber de naturis rerum (vid. Iſidorus) III. 2. 7. IV. 1. 2. 8. 9. 13. 35. 42. 44. 45. 48. 50. 63. 67. 69. 72. 74. 80. 84. 85. 88. 89. V. 7. 9. 28. 30. 44. 71. 74. 87. 95. VI. 2. 4. 8. 13. 14. 20 24. 25. 40. 73. 75. 78. 79. 82. & deinceps ſæpiſſime. Liber de naturis XVI. 71. de natura rerum XVI. 126.
Nicander VIII. 19.
Nigidius XVI. 111. XIX. 128. XX. 158.
Origenes I. 3. & deinde ſæpius.
ſuper Exodi principium XXVI. 67. in Exodum XX. 159.
in Numeros I. 74. 116.
in Jobum II. 114. 120.
in Jeremiam I. 77.
in Lucam I. 68. 70.
Oroſius de Hormeſta Mundi IV. 62. libro quarto XX. 13.
Auguſtinus ad Oroſium, XXIV. 44.
Ovidius II. 4. XII. 64. XV. 25. 82. XVI. 42. 62. XX. 4. 160. XXIII. 75. Metamorphoſeon XI. 31. XXIII. 3. 76.
Palladius VII. 32. de agricultura V. 25. 47. 49. 50. 76. VI. 45. 46. 51. 53. 54. 55. 57. 58. 59. 61. 63. 64. 65. 80. VIII. 7. 9. IX. 31. X. 3. 7. 14. 19. 20. 21. 23. 24. 29. 31. 33. 38. 45. 48. 52. 53. 58. 60. &c. XIX. 129. 137. XX. 15. 89. ſq. 110. XXII. 50.
Papias V. 78. X. 113. (ubi excuſum Lapias, vitioſe) 119. 128. 130. 168. XI. 26. XIII. 10. XVI. 36. XXII. 6.

S. Pau-

2011 Ministerio de Cultura

S. Paulus Apoſtolus Menandri, Epimenidis, Arati dictis utens. prolog. c. 8.
Canonica S. Petri IV. 22.
Petrus Apoſtolus Epiſtola itinerario Clementis adjuncta. prologi c. 7. in itinerario I. 68. II. 110. (ubi de Simone Mago) XXIII. 62.
Petrus Comeſtor II. 32. 33. IV. 80. V. 1. 2. 16. 38. VI. 20. 21. IX. 1. XV. 1. 7. 54. 63. XVI. 64. XVII. 6. XVIII. 1. &c. XX. 69.
Petrus Damian. II. 109. XX. 31. XXIII. 76.
Petrus Lombardus I. 10. 27. &c. XXIX. 1. 19.
Phemonoë Apollinis filia XVI. 34.
Philemon. VIII. 104.
Phyſicus X. 12. XVI. 125. XVIII. 64. XIX. 88. XX. 45. XXI. 37.
Phyſiologus VIII. 23. 28. 39. 43. 53. 81. XVI. 36. 40. 42. 43. 53. 76. 96. 120. 122. 123. 131. 138. 139. 144. 148. 152. XVII. 33. 63. 87. 106. 110. 119. 127. 129. 140. XVIII. 5. 11. 35. 43. 62. 65. 70. 78. 80. XIX. 10. 12. 14. 15. 17. 22. 30. 34. 39. 43. 46. 73. 74. 76. 84. 88. 91. 99. 100. 104. 108. 110. 112. 120. 133. XX. 7. 13. 20. 21. 22. 28. 29. 31. 34. 39. 44. 47. 48. 54. 57. 112. 114. 119. 132. 134. 172.
Philippus XXVII. 82.
Philoſophus IV. 45. 51. 71. & ſæpe alibi pro Ariſtotele. De lapidibus VII. 45.
Philoſophi pro alchymiſtis VII. 62. occulta philoſophia VII. 95.
Dicit Philoſophus libro de lumine, quod ex urina pueri & aurichalco fit aurum optimum VII. 36.
Pitheas VIII. 104. Pithiatius XVII. 71. pro quo Codices quidam apud Plinium XXXII. 2. Pytheas. Sed Harduinus ex Ovidii halieuticis ingenioſe legit *anthias piſcis*.
Platearius, prologi c. 18. lib. de ſimplici medicina VII. 15. 23. 27. 45. 46. 48. 57. 64. 68. VIII. 21. 68. 84. IX. 23. 26. & deinde ſæpius XII. 47. XVII. 43. XVIII. 43. XVIII. 43. XIX. 17. 31. 52.
Plato, prologi c. 16. I. 2. 16. II. 1. 7. 8. 45. III. 28. 47. V. 34. XV. 19. 29. XXIII. 9. 26. 65. 66. 75. 76. XXIV. 25. XXXII. 32. XXV. 43.
Phædone quem transtulit Cicero XXIII. 65. liber de immortalitate animæ, quo lecto Cleombrotus ſe præcipitem dedit id. 69.
Timæo III. 3. XXV. 37.
Platonici II. 125.

Plau-

2011 Ministerio de Cultura

Plautus in Aulularia XVI. 94.
Plinius de hiſtoria naturali IV. 27. 48. 51. 55. 60. 61. 62. 69. 74. 79. 87. 88. 90. V. 9. 18. 27. 30. 37. 38. 41. 44. 45. 79. 83. 85. 87. 89. 90. 92. 93. 94. 95. VI. 4. 10. 11. 16. 25. 27. 29. 31. 32. 33. 34. ſqq. 40. 41. 43. 45. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 64. 71. & deinceps ſæpiſſime XXVIII. 115.
libro de ſpermate XXIII. 66.
Plotinus Porphyrii præceptor XXIII. 75.
Polygonius & Mycon pictores Athenis VII. 74. *leg.* Polygnotas.
Polybius (Scipionis) Æmiliani comes XIV. 71. 74.
Porphyrius Platonicus I. 16. XXIII. 66.
Poſidonius IV. 66. XV. 2.
Liber de præſagiis tempeſtatum ſextus XV. 6. 54. de præſagiis & temporibus XIV. 12.
Praxagoras X. 79.
Priſcianus XXV. ad Cosroën Regem Perſarum IV. 23. 39. 42. 47. V. 9. VI. 69. XV. 4. XX. 10. 11. XXIII. 68. XXVI. 8. 9. 10. 32.
Priſcillianiſtæ XV. 50.
Proculus dixit quod ventriculus puppis ſit præſtantior omnibus ventriculis cerebri XXVII. 12.
Proverbium, vade ubi cervus abjicit cornua XVIII. 41. lupus in fabula XIX. 82.
Ptolemæus Aſtronomus III. 82. 92. XV. 40.
in almageſto III. 97. XXIII. 67. 68. Auctores almageſti VI. 13.
Ptolemæus Rex V. 87. ubi leg. *cum caſtra faceret*, non *aſtra*.
Ptolemæus Rex Mauritaniæ. XIII. 9.
Liber pulſuum XXVIII. 63.
Pythagoras I. 16. III. 9. 14. IX. 137. X. 37. 151. XI. 4. Sententia ejus de animorum transmigratione XXIII. 75. 76.
Pythagorici II. 16. eorum abſtinentia à fabis XI. 66.
Al Petagoras in principio Aſtrologiæ XXIII. 67.
Pythagoras in lib. Romanorum XVI. 55. 148. XVIII. 14. 70. XIX. 10. 19. 24. 82. 84. XX. 4.
Rabanus III. 24. VIII. 77. XXVI. 84.
ſuper Geneſin II. 33.
ſuper Devteronom. III. 84.

2011 Ministerio de Cultura

Radulphus ſuper Leviticum XVI. 25. 42. 46. 70. (reprehenditur 95.)
XIX. 6. 34. 132. 137. XX. 120.
Razi IX. 53. 86. X. 47. &c. Phyſicus XVIII. 64. in Almanſore IV. 107. V. 52. 65. 73. VII. 15. 18. 19. 23. 56. VIII. 10. IX. 79. 98. 131. X. 39. 62. 70. 71. &c. XI. 28. 102. XII. 50. XIII. 57. XIV. 10. XVI. 24. XVII. 44. XIX. 74. 129. XX. 126. 133. XXI. 52. XXVIII. 18. 33. 46.
de aluminibus & ſalibus V. 94. adde 86. VII. 6. 13. 26. 38. 42. 54. 62. 67. 70. 72. 75. 80. 90. 91.
de animalibus VI. 79.
Remigius XXIII. 9. in Epiſt. ad Epheſ. IV. 114.
Richardus Pariſienſis de S. Victore VI. 42.
libro excerptionum, *prologo* c. 7. VI. 42. XXVIII. 1.
libris de Trinitate *lib.* 1. c. 5. 6. 7. & deinde ſæpius II. 125.
Rodatus ex Caroli M. miniſtro Monachus apud Melden. XVIII. 48.
Rudolfus vide Radulfus.
Rufus XVI. 80. XXI. 63. XXII. 54.
Sabæi à Saba quod Græci ſignificare myſterium dicunt XIII. 79.
Sabinus. Tyro libro cepuricon quem Mæcenati dicavit X. 9.
Salomonis experimentum XX. 170.
Satiricus (Horatius) V. 31.
M. Scaurus XVII. 100. XIX. 128.
Secundus Philoſophus V. 31. VI. 3. XV. 2. 7.
Seneca XXIII. 9. lib. de clementia XX. 84.
Seneca natural. quæſt. II. 3. 13. IV. 1. 5. 11. 22. 26. 27. 32. 34. 37. 39. 43. 45. 48. 50. 52. 55. 59. 61. 63. 64. 66. 69. 70. 71. 73. 75. 80. 81. ubi *Apolloniâ* legendum pro *â Polonia* V. 12. 29. 31. 33. 34. ſq. 44. 45. 53. 54. 80. VI. 3. (ubi male citatur liber 16.) 8. 26. 28. 30. 31. 38. 68. 70. VII. 1. XV. 5. 15. 58. 60. 61. 62. XVII. 17. 27. 69. ad Lucilium Epiſt. ſexageſima quinta XXIII. 3.
Serapion libro de ſimplici Medicina XVIII. 28.
Seſtius Niger X. 97.
Sibylla Erythræa, *lib.* 1. c. 15. 16. libri Sibyllini, verſibus ſcripti XII. 30. ad Sibyllina remedia coactus populus Rom. XX. 141.
Sirachidis locus Capitis vigeſimi verſu duo de trigeſimo illuſtratus. XIX. 29. *quaſi mutus in ore canis.*

So-

2011 Ministerio de Cultura

Solinus V. 30. 34 36. 37. 38. 41. 44. VI. 22. VIII. 22. 27. 41. 43. 75. 103. 106. X. 55. XI. 129. XII. 67. XIII. 13. 33. XVI. 47. 64. 68. 74. 90. 92. 96. 129, 135. 137. 141. XVII. 34. 48. 106. 110. 123. 131. 132. 136. XVIII. 21. 24. 25. 39. 42. 48. 49. 54. 60. 84. 89. XIX. 4. 6. 13. 14. 28. 33. 34. 37. 38. 41. 42. 50. 51. 61. 71. 72. 73. 74. 78. 80. 90. 99. 101. 104. 105. 107. 108. 112. 115. 116. 117. XX. 13. 21. 22. 26. 31. 41. 124. 125. 134. 166. XXII. 68.
in polyhiſtore XXIV. 60.
Sophocles Tragicus VIII. 104.
Soſimenes XI. 4.
Sotacus VIII. 19.
Liber, Sphæra III. 6. 17. 33. VI. 4. XV. 13. 21. 25.
Liber de Spiritu & Anima II. 111, vid. Auguſtinus.
Statius poëta XV. 57.
Statius Seboſus XX. 124.
Stoici XXV. 43.
Liber de ſubſtantia orbis III. 24. vide Avenalpetra.
Strabus XX. 139. ſuper Geneſin *lib.* 1. c. 27. XII. 43. ſuper Exodum XX. 60. intelligitur Walafridus Strabus, auctor gloſſæ ordinairæ
Suetonius libro de XII. Cæſaribus XVII. 135.
Synonyma Herbarum IX. 119. 128. 135. 150. 154. 155. X. 28. 33. 54. (ubi Perſice, Syr. Arab.) 86. 141. XI. 9. XIII. 93. 94. XIV. 55.
Syrek Indus XIV. 27.
Talmudiſtæ III. 82.
Tauranius XVII. 100. *lege* Turranius ex Plinii IX. 5.
Terentius Comicus XVIII. 61. *tute es lepus, & pulpamentum quæris*, quaſi dicat, ex quo nunc fœminæ nunc maris uſurpas officium (inſtar leporis, utrumque ſexum habentis) quidnam quod palpes quæris mulierem?
Thales XI. 37.
Thebit XV. 20.
Themiſtius XXV. 96.
Theodorus X. 37.
Theoduli verſus, *Æthiopum terras*, XXVIII. 30.
ſecundum Theologos III. 62.
Theophili liber de urinis XXIV. 71.

2011 Ministerio de Cultura

Theophraſtus V. 33. 54. 90. VII. 101. VIII. 4. 80. 104. IX. 136. X. 37. XII. 27. 68. XIII. 9. XV. 58. XVII. 12. 141. XVIII. 16. 55. XIX. 118. 128. XXII. 2.

Theriaca ruſticorum, allium agreſte X. 143.

Thomas de Aquino XXVI. 74. 82. 101.

Timarchus Nicoclis F. XXI. 21.

Traxillus XVII. 39.

Trebius XVII. 89.

Trogus XVI. 129. auctor ſeveriſſimus XXVIII. 115.

Valerius Maximus II. 107. de geſtis & dictis memorialibus XVIII. 2. 71.

Cornelius Valerianus XIII. 55. XVI. 74.

Liber de vaporibus II. 82. IV. 89. 91. 96. V. 92. VI. 84. 85. (92.) vide Averroës. VII. 43. 53. 67. 69. 70. 78. 94.

M. Varro V. 22. X. 53. 85. XI. 66. 70. 44. 40. XII. 25. XXVIII. 76. in libris navalibus IV. 41. de re ruſtica VI. 52. verſus de calamo ſaccharifero IX. 46.

Vegetius Renatus de re militari XVIII. 47. libro primo XVIII. 53. tertio XVIII. 24. 53. XIX. 42. quarto IV. 40. locus ille quidem de tempore maris clauſi legitur in editionibus Vegetii libro quinto capite nono, ſed in Codicibus MSS. liber quintus cum quarto conjungitur, & à capite 31. libri quarti incipiunt præcepta navalis belli V. 83.

Verſus: *Terra nanos homines educat atque puſillos* II. 30. *aries mactatur ad aras* XVIII. 7.

Flos pulcher redolens, ſpes fructus, & brevis ævi.

Mel das api, fertum capiti, ſine ſemine naſcens IX. 10.

Verſus *leonini de beryllo* VIII. 48. *Pro mare pone ſiler rubus dumus ac oleaſter* XII. 1. verſus de lentiſco XII. 74. de diebus caniculariibus XV. 56. & 83. de quatuor temporibus anni XV. 64. de quatuor jejuniis XV. 72. de æquinoctiis & ſolſtitiis. id. de diebus menſium XV. 81. 82. 83. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. de indictione inveniendā XV. 99. de aquila XVI. 33. de cornice XVI. 60. de ficedula XVI. 75. de gallina 85. de pavone 125. de pica 131. pico 132. pſittaco 135. de urſa XIX. 118. de dipſade XX. 34. de preſtere XX. 40. de ſepe XX. 42. de aranea 112. de culice 127.

B. Vincentius XXVI. 106.

Vir-

2011 Ministerio de Cultura

Virgilius IV. 9. VI. 15. 22. 39. VII. 102. XI. 31. 80. 110. XII. 80. XIII. 11. XVIII. 71. XX. 157.
in Georgicis IV. 41. XX. 78. 100. 136. XXIII. 50. 57. XXIV. 34. XXVII. 73.
Vita S. Bartholomæi II. 122.
S. Bernhardi II. 127.
Vitruvius de architectura IV. 26. 27. 43. V. 6. 25. 27. 28. 30. 41. 80. VI. 69. 80. VIII. 1. 7. 9. 12. XXVIII. 2.
Xenocrates VIII. 62. X. 121.
Cyrus apud Xenophontem XXIII. 69.
Zeno III. 47. in naturalibus VIII. 4. sibi ipsi manus intulit XXIII. 69.
Zoroaster VIII. 46.

CAPUT XII.

De Scriptis Græcis suppositis, quæ sub fallo aut commentitio Auctoris nomine circumferuntur.

Officia Critices, cujus pars utilis nec contemnenda versatur in distinguendis scriptis Auctorum genuinis atque pseudonymis sive hypobolimæis. 1. *Uberrimam illi materiam præbent jam ab antiquissimis temporibus scripta Græca omnis generis.* 2. *Causa falsa fingendi nomina vel alienas & falsas lucubrationes claris scriptoribus supponendi.* 3. *Criteria discernendi genuina à suppositiis.* 4. *Scripta supposita de quibus libro* primo *hujus Bibliothecæ dictum, ubi inter alia de Hermeticis, Orphicis, Sibyllinis.* 5. *Scripta supposita de quibus libro* secundo, *ubi de scriptis tributis Pythagoræ, Socrati, Democrito &c.* 6. *Scripta supposita de quibus libro* tertio, 7. *Codex Pseudepigraphus Veteris Testamenti.* 8. *De pseudo Beroso, pseudo Megasthene &c.* 9. *Academiæ Regiæ Ulyssiponensis nobile decretum ad supprimendam suppositiorum scriptorum auctoritatem.* 10. *Epistolæ sub nomine Diodori Siculi falso jactatæ.* 11. *Codex Apocryphus Novi Testamenti.* 12. *Scripta supposita de quibus libro* quarto *hujus Bibl.* 13. *Libro* quinto, 14. *libro* sexto. 15.

I.

Quemadmodum omnis vita humana sine recto judicii usu cœca mancaque est, sic & eruditioni omni lucem præfert insignem ac ne-

2011 Ministerio de Cultura

ceſſariam quæ à *κρίσει* ſive judicio nomen habet Critice, atque injuſta æſtimatione verborum ac ſententiarum, rerum, ſcriptorumque omnis generis & cujuscunque linguæ, poëtarum & proſariorum verſatur.

In *verbis* genuinam lectionem conſtituit, emendat corrupta & erroribus librariorum ac pſeudographemaſin liberat, deinde verum inquirit ſenſum, idiomati, uſui temporum locorumque, ac præſertim auctoris inſtituto & conſuetudini congruentem, ambigua explicat & diſtinguit, illuſtrat obſcura, atque conſideratione eorum quæ vel antecedunt vel ſequuntur, aut conſimilium parallelorumque collatione locorum ita, non aliter intelligenda eſſe definit.

Sententias quam ſolidum crepent, quam veræ ſint aut probabiles, quam propoſito accommodatæ auctoris, quam præferendæ vel poſtponendæ aliis aliorum ſcriptorum placitis & opinionibus, quam novæ vel ſexcenties prius dictæ, advocata hiſtoriarum & diſciplinarum luce, intenta ingenii acie expendit.

Res, ſintne utiles an flocci, æqua lance metitur, neque ſalutem Græciæ poſitam eſſe judicat in nugis, quamtumvis canoris aut difficilibus ſubtiliſſimisque, & ariſta acutioribus. Niſi profuturum ſit quod facit, quod laborat, ſtultam gloriam & inanem eſſe, hilum non dubitat: Neque tamen ideo patitur ſe decipi contemtibili ſpecie rerum utiliſſimarum, ut ideo negligat eas vel adſpernetur, atque ut non omni potius modo uſum earundem diſcens, videns & intelligens obſervandas ac vehementer ſectandas judicet.

In *ſcriptoribus* hoc agit diligenti ſtudio, ut quid valeat, qua in re præſtet unusquisque, quid in eo jure reprehendatur aut deſideretur norit inprimis: quod ut poſſit aſſequi, neceſſe eſt in multis ut ætatem, locum, vitæ conditionem, autoritatem, præcipue vero ut notas & characteres qui in ſcriptis ejus extant & elucent, quæque in dictione, quæ in omni modo tractandi, quæ circa religionem, ſectam & præconceptas opiniones animique motus ad amorem vel odium inclinatos licet in eodem obſervare.

In *ſcriptis* ipſis denique præter ea quæ jam dixi, & quæ ad veram lectionem, interpretationem, & pretium Codicesque MSS. & editiones dignoſcendas faciunt, ſingulare Critici officium eſt hoc, quod per quam utile & neceſſarium etiam fecit multorum ſive error ſive fraus ſive perverſa cupiditas, ut argumentis non inficiandis conſtare doceat de auctore, atque ſi ſcriptum aliquod integrum, vel pars ſcripti aut vel unus verſiculus

2011 Ministerio de Cultura

lus ab aliena manu ſuppoſitus claro nomini, & intruſus ſit, agat Ariſtarchum, idque non levibus conjecturis, ſed certis rationibus demonſtrare obeloque ac cenſura notare valeat.

II. Miror virum doctum Philippum Jacobum Mauſſacum in diſſ. Critica Harpocrationi adjuncta pag. 97. affirmaſſe, quod certiſſimum putaret ante tempora Ptolemæorum regum Alexandriæ & Attalorum Regum Pergami magnas certatim inſtruentium Bibliothecas, nullum opus falſo inſcriptum fuiſſe, immo ab ipſorum tempore ejusmodi viguiſſe corrumpendorum ἐν ἐπιγραφαῖς librorum libidinem ob φιλοτιμίαν quæ inter illos erat coëmendorum majori pretio librorum quos vetuſtiorum & nobilium auctorum nomina commendabant. Nam licet facile credo ἀγαθὴν hancce Regum ſtudioſorum ἐρίδα vehementer potuiſſe fraudulentorum librariorum avaritiam & ambitionem accendere: tamen nec una hæc fuit cauſſa nominum alienorum ſcriptis præfigendorum; neque negari poteſt etiam ante illud tempus plures, homines ſaltim privatos, ne de Regibus in præſenti dicam, ſtudioſos & præclarorum librorum animoſos emtores extitiſſe, ut Platonem refert Laërtius VIII. 85. unum Philolai volumen ab ejus propinquis redemiſſe pretio minarum Alexandrinarum quadraginta, hoc eſt thaleris DCCC. ſive ut eſt apud Gellium *III.* 17. tres libros decem millibus denariûm, hoc eſt thaleris mille & ducentis, ſive ut Jo. Tzetzes X. hiſt. 355. minis centum fuiſſe emtos à Dione Syracuſano donatosque Platoni, hoc eſt duobus millibus thalerorum. Eodem Gellii loco leges, Speuſippi philoſophi pauculos libros mercatum Ariſtotelem talentis Atticis tribus, ſive LXXII. milibus ſeſtertium, hoc eſt thaleris circiter bis millenis. Quod autem præter librariorum fraudem, profectam ex avaritia vel placendi aut fallendi libidine, etiam aliæ cauſæ fuerint jam à temporibus remotiſſimis, aliena nomina & nobiliſſima ſcriptis præfigendi, conſtat antiquiſſimo exemplo Ægyptiorum, quos Jamblichus teſtatur probata quælibet ſcripta & inventa non ſuo veri auctoris quodque, ſed Hermetis ſive Mercurii nomine publicaſſe. Ita enim ille in limine libri de myſteriis Ægyptiorum: Θεὸς ὁ τῶν λόγων ἡγεμὼν, ὁ Ερμῆς, πάλαι δέδοκται καλῶς ἅπασι τοῖς ἱερεῦσιν εἶναι κοινός. ὁ δὲ τῷ περὶ Θεῶν ἀληθινῆς ἐπιστήμης προεστηκὼς, εἷς ἐστιν ὁ αὐτὸς ἐν ὅλοις. ᾧ δὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τὰ αὐτῶν τῆς σοφίας εὑρήματα ἀνέθεσαν, Ερμῆ πάντα τὰ οἰκεῖα συγγράμματα ἐπονομάζοντες. DEUS elo-„ quentiæ præſes Mercurius olim recte exiſtimatus eſt ſacerdotibus omni-„ bus eſſe communis; quique ad veram de Diis ſcientiam præit, unus idem-„ que

2011 Ministerio de Cultura

„ que est in universis. Quare & nostri majores suæ sapientiæ inventa illi „ dedicabant, omnia propria commentaria Mercurii nomine inscriben- „ tes. Eodem pertinet quod Galenus initio commentarii quo Hippocratis Aphorismos à Juliani Alexandrini Methodici objectionibus defendit T. IX. edit. Paris. p. 376. notat nomina auctorum in Ægypto olim non servata, hoc est ut ego intelligo, inscripta columnis publicata fuisse non sub auctorum suorum sed sub Hermetis nomine. En ejus verba: ἐχρῆν γὰρ ὥσπερ ἐν Αἰγύπτῳ παλαιτῶν καθ' τὰς τέχνας εὑρισκομένων ἕκαστον ὑπὸ κοινῷ συνεδρίῳ τῶν πεπαιδευμένων κεῖσθαι, ἐνεχράφετο στήλαισι τισὶν ἀποκειμέναις ἐν ἱεροῖς χωρίοις, ὅτω καὶ παρ' ἡμῖν εἶναί τι συνέδριον ἀνδρῶν δικαίων τε ἅμα καὶ πεπαιδευμένων οἱ δοκιμάζοντες τὰ νέα συγγράμματα, θήσουσι μὲν ἐν δημοσίοις χωρίοις τὰ χρήσα, διαφθείρουσι δ' ὅσα μοχθηρά. Βέλτιον δ' ἦν εἰ μηδὲ τοὔνομα τοῦ γράψαντος ἐφύλαττον, ὥσπερ οὐδ' ἐν Αἰγύπτῳ τὸ ἀρχαῖον. ἐκωλύθη γὰρ ἂν οὐχ ἥκιστα καὶ τῶνδε τῶν φιλοτίμων ἡ εἰκῆ δόξαν ἄμετρος ἀσωδή. νῦν δ' ἐπεὶ δὴ καὶ γράφειν ἔξεστιν ἅπασι, καὶ κρίνειν τοῖς ἐπιτυχοῦσιν, εὐδοκιμοῦσι μὲν ἅπαξ τοῖς πολλοῖς οἱ βλημρόταποι. *Oportebat quidem, sicut in Ægypto olim artium inventum unumquodque à communi eruditorum consessu probatum columnis sacro loco positis inscribebatur, eodem modo etiam apud nos collegium exstare proborum simul doctorumque hominum, qui examinatis recentibus scriptis in publicum quæ bona sint exponant, mala vero & inepta quæcumque fuerint perdant & aboleant: satius quoque esset, si ne scribentis quidem nomem servaretur, quemadmodum nec in Ægypto quidem servabatur antiquitus: Hoc enim pacto nimiæ gloriæ contentioni apud istos cupidos obviam maxime iretur. Nunc cum & passim scribere omnibus liceat, & unicuique sententiam ferre è vulgo, audacissimus quisque maxime commendatur.* Sic vetustissimus ex Regibus, Mnevis, qui leges scriptas primus sanxit Ægyptiis, eas retulit ad Mercurium, quod Diodorus Siculus lib. I. Bibl. p. 84. ait ab eo factum perinde ut ab aliis aliarum priscarum gentium Legislatoribus, sanctiones suas augustiore aliquo nomine commendantibus. Sed verba ejus una cum observatis nonnullis alio quoque loco* pridem à me proditis, hoc loco referre juvat. Πεῖται φασὶ πρῶτον ἐγγράπτοις νόμοις χρήσασθαι τὰ πλήθη βιοῦν τὸν Μνεύην, ἄνδρα καὶ τῇ ψυχῇ μέγαν καὶ τῷ βίῳ κοινότατον τῶν μνημονευομένων. προσποιηθῆναι δὲ αὐτῷ τὸν Ἑρμῆν δεδωκέναι τούτους. ὡς μεγάλων ἀγαθῶν αἰτίους ἐσομένους. καθά

* Prolegom. ad Vincentii Placcii τὸ μακαρίτου theatrum pseudonymorum & anonymorum.

2011 Ministerio de Cultura

θάπερ παρ' Ἕλλησι ποιῆσαι φασὶν ἐν μὲν τῇ Κρήτῃ Μίνωα, ὡσὰ δὲ Λακεδαιμονίοις Λυκοῦργον. Τὸν μὲν παρὰ Διὸς, τὸν δὲ παρ' Ἀπόλλωνος φήσαντα τύτυς εἰληφέναι. καὶ παρ ἑτέροις δὲ πλείοσιν ἔθνεσι ὡσαύτως δεδόσθαι τῦτο τὸ γένος τῆς ἐπινοίας ὑπάρξαι, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιον γενέσθαι τοῖς πειθθεῖσι. Παρὰ μὲν γὰρ τοῖς Ἀριμάσποις Ζαθραύστην ἱσορεῦσι τὸν ἀγαθὸν Δαίμονα προσποιήσασθαι τοὺς νόμους αὐτῷ δεδόναι, παρὰ δὲ τοῖς ὀνομαζομένοις Γέταις Ζάμολξιν ὡσαύτως τὴν κοινὴν Ἑστίαν, παρὰ δὲ τοῖς Ἰουδαίοις Μωσῆν τὸν Ιαὼ ἐπικαλούμενον Θεόν. εἴτε θαυμαστὴν καὶ θείαν ὅλως ἔννοιαν εἶναι κρίναντας τὴν μέλλουσαν ὠφελήσειν ἀνθρώπων πλῆθος, εἴτε καὶ πρὸς τὴν ὑπεροχὴν καὶ δύναμιν τῶν εὑρεῖν λεγομένων τοὺς νόμους ἀποβλέψαντα τὸν ὄχλον, μᾶλλον ὑπακούσεσθαι διαλαβόντας. *Primus ajunt Mineves vir & magni animi, & inter hoc nomine celebratos de vitâ optimè meritus, populum induxit, ut juxta leges ſcriptas vitam inſtituerēt. Leges à Mercurio ſibi traditas, unde ingentia vitæ bona promanarent, ſimulavit. Quod apud Græcos in Creta etiam Minos, apud Lacedæmonios Lycurgus factitavit, quorum iſte Jovi, hic Apollini ſuas vendicavit. Id commenti genus apud plures quoque alias gentes adhibitum, multorum cauſa bonorum perſuaſis exſtitiſſe ferunt. Nam apud Arimaſpos Zathrauſtes bonum genium, apud Getas Zamolxis communem Veſtam; apud Judæos Moſes Deum qui* IAO *dicitur, legum auctorem ſuarum finxiſſe perhibetur. Sive quod admirandum prorſus & divinum eſſe judicarent commentum illud quod in commodum ſocietatis humanæ exiret: Sive quod vulgus ad majeſtatem & potentiam illorum, qui leges inveniſſe dicerentur, reſpectans, dicto magis audiens fore exiſtimarent.*

Longe ampliorem elenchum texere poterat Diodorus eorum qui leges ſuas acceptas retulere Diis, nam ſic etiam apud Romanos Numa Pompilius, ut populum ſacris obligaret, voluit videri ſibi cum Dea congreſſus eſſe nocturnos, de qua Ennius primo Annali apud Varronem ſexto de lingua latina:

Ollei reſpondet ſuavis ſonus Egeriai.

Et Zaleucus apud Locrenſes, uti apud Athenienſes Draco & Solon, à Minerva traditas jactabant, quas ipſis ferrent leges: Rhadamantus autem legislator Cretenſium à Jove, ut relatum Ephoro apud Strabonem (lib. X. p. 476.) Charondas Thuriorum legifer à Saturno, Zoroaſter Perſarum ab Oromasde, ne de aliis in præſenti memorem, quæ apud Valerium Maximum libro primo capite ſecundo legi poſſunt, & quæ à recentis ætatis ſcriptore Balthaſare Bonifacio libro XIX. Hiſtoriæ ludicræ capite

2011 Ministerio de Cultura

pite primo & à Chriſtophoro Adamo Ruperto ad Florum pag. 82. ſq. ſunt collecta. Quamvis autem non hi tantum, de quibus jam dictum eſt, ſed longe etiam plures, nec ſine ſucceſſu commento illo uſi fuiſſent, nulla tamen vel cogit neceſſitas vel probabilitas ſuadet idem ſuſpicari de Moyſe, nedum quod Diodorus rerum Judaicarum parum gnarus temere fecit, audacter illud ab eo factum aſſeverare. Quid enim Moyſi ſimile vel quid non diſſimile cum ceteris gentium legislatoribus? Illi quidem, utut Deum vel Deam jactantes auctorem, nullam tamen fidem addere dictis ſuis rei majeſtate, neque quicquam ediderunt quod non poſſet a callido viro & aſtuto proficiſci: Moyſes & auguſta Legum promulgatione, atque univerſa conſtitutione Reip. Iſraëliticæ non civibus tantum ſed hoſtibus & æmulis quoque ſuis probavit maximorum plurimorumque & manifeſtiſſimorum miraculorum ſuorum divinitatem. Illi leges neutiquam ſtabiles ſed varie mutandas, & poſt non adeo multum temporis penitus iterum abolitas condiderunt: Moyſes poſt tot non centurias ſed millenarios annorum etiamnum auditur, nec à ſua gente tantum, ſed à toto fere orbe terrarum. Traditio porro ipſa legis Moyſi quam non ut Numæ alicujus in angulo facta; & latio ejus ſolennis quam Deo digna quam miraculoſa & de cœlo ipſo teſtata, ſpectante univerſo populo? quid legibus ejus ſimplicius, æquius, ſapientius? quantum in ejus cerimoniis myſterii, fidei in prædictis, in geſtis conſtantiæ ac virtutis divinæ? quam longe denique præſtant Moyſis de origine univerſi à DEO conditi oracula, omnibus argutiis Philoſophorum? His denique cunctis veluti in cumulum accedit, quod ſolum poterat ſufficere, fide digniſſimum CHRISTI, quem DEUS à mortuis ſuſcitavit, & Apoſtolorum propagata per tot miracula toto orbe Chriſtiana religione teſtatiſſimorum ſuffragium, quo nobis perinde ut Judæis Joh. IX. 29. conſtat Moyſen neutiquam DEUM auctorem legum ſuarum finxiſſe, ſed vere DEUM cum ipſo fuiſſe locutum, ſive illi legum ferendarum auctorem fuiſſe ſingulari ac non inficianda ratione.

Neque vero legumlatores modo, ſed alii quoque docti & ſapientes viri, nec ſolum ad Deos, ſed etiam ad homines antiquitatis, ingenii, religionis & ſapientiæ laude illuſtres ſua ſcripta libenter retulerunt, ut ab aliis avidius legerentur, reciperenturque. Nam de Pythagoreis diſertum eſt Jamblichi teſtimonium, in vita Pythagoræ capite XXXI. * narrantis

* Pag. 164. edit. præclaræ Ludolphi Kuſteri.

2011 Ministerio de Cultura

tis illos, propriæ gloriæ ſecuros, inventa ſua & monumenta ingenii fere ſub Pythagoræ ipſius Magiſtri ſui ſplendido nomine publicaſſe. Καλὸν δὲ καὶ τὸ πάντα Πυθαγόρᾳ ἀναπθέναι τε καὶ ἀποκαλεῖν, καὶ μηδεμίαν περιποιεῖθαι δόξαν ἰδίαν ἀπὸ τῶν εὑρισκομένων, εἰ μή τυ τι σπάνιον. Πάνυ γὰρ δή τινες εἰσὶν ὀλίγοι ὧν ἴδια γνωρίζεται ὑπομνήματα. *Egregium etiam fuit, quod cuncta Pythagoræ adſcribebant attribuebantque, nec ullam ſibi, niſi admodum raro ab inventis ſuis gloriam vindicabant: Pauci enim ex illis ſunt, quorum propria commentaria celebrantur.* Longum eſſet referre ſcripta Lyſidis, Hippaſi, Aſtonis, Empedoclis, Cleempori, Philolai aliorumque Pythagoræorum ſub Pythagoræ ipſius, vel Lini, vel etiam Orphei nomine lecta pridem atque laudata, ut Pythagoras ipſe decreta ſua referebat ad Themiſtocleam quandam, ſacerdotem Apollinis. Nam ob ſimilem quoque cauſam inter Hebræos ſcriptor quisquis fuit pulcherrimi libri, cui à Sapientia nomen eſt, eundem ſapientiſſimo Regum Salomoni velut auctori inſcripſit, & inter Chriſtianos longo poſt tempore, Apollinaris diſcipuli Myſticam Theologiam veluti Dionyſio Areopagita auctore non dubitarunt Eccleſiæ commendare.

III. Si quis vero univerſe rationes inquirat quibus homines permoti fœtus ingenii vel ſuos vel aliorum, magnis nominibus, aut alienis certe, inſcripſerunt: præter has ipſas cauſas quas modo memoravi, variæ inſuper aliæ ſeſe offerunt, ex quibus videntur quædam ex ambitione, ex avaritia aliæ, aliæ ex nocendi vel illudendi libidine, aliæ ex metu, aliæ denique ex errore & ignorantia proficiſci.

Error & *ignorantia* in quam plurimis apparet, ſæpiſſime in illis qui ex ſimilitudine nominis decepti, quod ſæpe plurimis longe diverſæ ætatis & auctoritatis ſcriptoribus commune eſt, ſcripta exigui pretii & infimæ ætatis, ad antiquos & probatos referre non dubitarunt. Quod in Heraclito, Hippocrate, Ariſtotele, Plutarcho: præcipue in Eccleſiaſticis ſcriptoribus factum non raro deprehendimus, ut in Hippolytis, Methodiis, Athanaſiis aliisque bene multis etiam in hac Bibliotheca annotare me memini.

Ex *metu* alienum nomen, vel nullum impoſuere lucubrationibus ſuis, qui ſcribere auſi inviſa multis, vel contemturis ſi noſſent autorem, vel adverſus eos qui poſſent proſcribere; exiſtimarunt hac ratione conſulere ſe poſſe ſecuritati ſuæ & ſimul impietati aut improbæ maledicendi libidini; vel etiam laudabili vera & utilia monendi deſiderio velificari.

2011 Ministerio de Cultura

Ad *nocendi ſtudium* pertinet, quod reperti ſunt qui ut alteri detraherent, vel exoſum ac contemtum redderent quem odiſſent, ſub illius nomine vulgarunt erubeſcenda, punienda, impia: Sicut Diotimus Stoicus quinquaginta venditavit laſcivas Epiſtolas tanquam ſcriptas ab Epicuro, ut refert Laërtius X. 3.

Avaritia & habendi ſtudium librariis hoc inprimis potuit perſuadere, ut quo animoſiores emtores ſuis quos deſcriberent Codicibus reperirent, perinde ut artifices quidam * pretium majus operibus inventuri ſuis, novo marmori adſcripſere Praxitelem, ſuo detrito, vel Myronem argento: Ita libris laudatos & magnæ auctoritatis Auctores Orpheum, Muſæum, Hippocratem, Ariſtotelem, Demoſthenem inſcriberent, qua de re notum exſtat Galeni teſtimonium narrantis ab illo maxime tempore cœpiſſe multa ſcripta falſis maximorum ſcriptorum ferri nominibus, ex quo Reges Ægyptii ac Pergameni inſtruendis locupletibus Bibliothecis inter ſe certantes ſcripta celebrium auctorum diligenter inquirerent, & reperta offerentes liberaliter remunerarentur. Πρὶν γὰρ ἢς ἐν Αλεξενδρείᾳ τε καὶ Περγάμῳ γενέσθαι βατιλεῖς ἐπὶ κήσει παλαιῶν βιβλίων φιλοπμηθέντας, ὑδέπω ψευδῶς ἐπεγέγραπτο σύγγραμμα. *Antequam Alexandriæ & Pergami Reges ſeſe in comparandis ſibi antiquis libris invicem æmularentur, nondum ita frequens erat lucubrationes falſis nominibus inſcribi.* Λαμβάνειν δ' ἀρξαμένων μιτθὸν τῶν κομιζάντων αὐτοῖς συγγράμματα παλαιᾶ τινος ἀνδρός, ὅτως ἤδη πολλὰ ψευδῶς ἐπιγεγράφοντες ἐκόμιζον. *Ex quo autem inciperent amplam mercedem ferre qui veteris alicujus auctoris opus exhiberent, multa falſo jam ab illis inſcribi contigit.* Lib. I. in Hippocrat. de natura humana T. V. edit. Baſil. p. 16.

Ambitioni illos pſeudonymos fœtus merito adſcripſeris, qui per plagium auctoribus non ſuis tribuuntur, cujus rei exemplum poſſem iterum afferre Epicurum, ſi verba Laërtii X. 4. Τὰ δὲ Δημοκρίτε περὶ τῶν ἀτόμων καὶ Ἀριστίππε περὶ τῆς ἡδονῆς ὡς ἴδια λέγειν, recte verſa eſſent ſic ut in editione noviſſima legitur: *Democriti quoque de atomis & Ariſtippi de voluptate libros ut ſuos aſſeruiſſe.* Verum ſenſus tantummodo eſt, dogma de atomis, principiis omnium rerum; & alterum illud de ſummo bono voluptate, mutuatum Epicurum a Democrito & Ariſtippo, inventionis gloriam ſibi vendicaſſe. Nulla autem res magis ſuppoſititiorum ſcriptorum numerum auxit, quam ambitioſa cupiditas placita vel commenta ſua magnorum teſtium ſuffragiis commendandi ac ſtabiliendi, novisque antiqui-

* Phædrus lib. V. fab. 1.

2011 Ministerio de Cultura

quitatem, falsis fidem, incertis autoritatem tribuendi. Est etiam ambitionis, experiri num tuo marte possis aliquid elucubrare quod velut germanum probati ac veteris scriptoris à viris doctis legatur. Neque alienum ab honoris studio duxerim, si quis aliquid in litteras missurus velit latere instar Apellis, & vel nullum vel commentitium nomen fœtui suo præfigat; licet novi illos etiam qui nomen suum libris quos composuere, inscribunt, argui quod hoc gloriæ desiderio faciant: Idque ut verum esse in plerisque non abnuo, ita puto sæpissime necessarii officii esse hoc facere, & falsa appellatione autoris venditare librum illudendi aliis aliosve decipiendi causa, aut veris sua surripere autoribus, vel etiam suas hallucinationes sub nomine alieno publicare, nec ab æquitate permitti arbitror, nec à legibus, quæ ideo anonyma etiam scripta multa tanquam intoleranda ac famosa condemnant.

IV. Criteria sive regulæ quibus genuina à spuriis scriptis distinguuntur, aliæ certæ sunt & non inficiandæ, aliæ probabiles, aliæ saltim dubia nituntur conjectura: quæ enim ex improbabili aut prorsus injusta vel mera inani suspicione proveniunt, ἀκρισίαν potius vel iniquitatem aut levitatem produnt hominis, justis auctoribus sua tribuere detrectantis, quam ad solidas sanæ critices rationes referri possunt.

Criteria *certa* sunt, quæ ab explorata temporum ratione vel rebus ipsis manifestis, aut historica fide & testibus idoneis petuntur, quibus eadem scripta vel negari uni, cujus ætas, conditio, genius, stylusque probe perspectus est nobis, cuivis intelligenti & æquo judici evidenter patet, vel ad alterum rectius referri constat.

Probabilia argumenta dixeris, quæ sumuntur à styli (non cuivis statim, hæc enim rebus manifestis criteriisque certis merito adscribitur, sed attentioribus & acutioribus vix Criticis observata) diversitate, & diversa (in eodem præsertim argumento) tractandi ratione, ubi plura & varia ejusdem auctoris scripta habemus: aut quæ ab ingenio & sententiis scriptorum invicem pugnantibus, quæ à diversorum codicum plurium, testiumve fide, & quæ à silentio scriptorum generali duci solent: ex quibus ipsis, si plures notas contingat, pluraque documenta in unum collineare, parum abest, quin ex probabilibus certa & extra controversiam posita nasci incipiant.

Dubiam conjecturam denique sapiunt, quæ proferuntur ex silentio, negatione, vel hallucinatione scriptorum quorundam aut librario-

2011 Ministerio de Cultura

riorum, ab fide unius vel alterius Codicis, nec melioris, nec antiquioris, ab una alteraque phrasi, apud æquales scriptores non observata nobis.

Quæ denique ab *improbabili suspicione* proficiscuntur, ex præconcepta opinione sectæ, factionis, & *ἰδιογνωμοσύνης* ambitiosæ, vel falsa interpretatione proveniunt omnia, non modo nullis solidis aut probabilibus nixa fundamentis, sed inani specie vix perstringente imperitos contra rerum & probatorum scriptorum testimonia, atque contra multorum auctoritatem sæculorum, tantum quia censentibus ita placet, ut lucubrationes testatissimas genuinis eripiant auctoribus, atque scriptoribus nobilissimis tribuant longe alienissima.

Hæc singula per plures species diducere & illustrare exemplis etiam Græcorum Scriptorum, fuerit, ut sane minus difficile, ita prolixum & ab instituto meo alienum, partim etiam explicatum jam à multis viris doctis, qui vel de arte Critica tradiderunt, vel criteria discernendorum â germanis suppositorum scriptorum exposuere: quorum elenchum brevem hoc loco dare, atque ad ea quæ de hoc argumento disputata passim in hac ipsa Bibliotheca sunt, remittere Lectorem sufficere existimo.

Eusebius Amort in novo systemate artis Criticæ, Norimberg. 1723. 4. Acta Erud. Germanice edita LXXXIX. T. 8. p. 317. sq.

Gottfridus Arnoldus Vorbericht zum ersten Christenthum, p. 9. sq.

David Blondellus in Pseudo Isidoro & Turriano vapulante Genev. 1628. 4. & libro Gallice edito de Sibyllis, Charentone 1639. 4.

Guil. Caveus Prolegomenis ad Hist. literar. scriptorum Ecclesiasticorum sect. IV.

Joannes Clericus in arte Critica, post editionem primam Amst. 1697. 8. recusa sæpius, part. 3. sect. 2. (Bibl. Choisie T. XXIV. p. 146. 305.)

Rob. Cocus in censura scriptorum quæ sub nominibus sanctorum & veterum Auctorum à Pontificiis citari solent. Lond. 1614. 1623. 4. Helmst. 1641. 1655. 1683. 8.

Maturinus Veyssierius la Croze in Vindiciis veterum scriptorum contra Joannem Harduinum. Roterd. 1708. 12. & in diss. contra Nourrium pro Lactantii lib. de mortibus persecutorum.

Joannes Dallæus de usu Patrum lib. 1. c. 3. & 4.

Idem

2011 Ministerio de Cultura

Idem libris tribus de Pſeudepigraphis Apoſtolicis, Hardevici 1653. 8. & de ſcriptis, quæ ſub Dionyſii Apreopagitæ & Ignatii nominibus circumferuntur. Genev. 1666. 4.

D. Albertus a Felde ὁ μαχαίτης Epiſt. ad D. Kochium de dialogo S. Juſtini cum Tryphone. Sleswici 1700. 8. & in Demonſtratione.

Jo. Jacobi Feuerlini diſſ. regulis generalibus, quibus ſcripta ſuppoſititia & interpolata dignoſcuntur, certitudinem & univerſalitatem vindicans, adverſus V. C. Polyc. Lyſerum Altdorfii 1726.

Dan. Heinſius in prolegomenis ad Ariſtarchum ſacrum.

Chriſtophorus Auguſtus Heumannus in parergis Criticis diſſ. de arte Critica & ſpeciatim therapevtica Jen. 1712. 8.

Richardus Holdsworth part. 1. prælectione Theologica XXXVII. pag. 328. ſq. Lond. 1661. fol.

Andreas Gerardus Hyperius de ratione ſtudii Theologici Lib. IV. c. 9. obſervat. 3.

D. Chriſtian Gottlieb Koch in diſſ. qua Juſtini Dialogum cum Tryphone ſuppoſititium eſſe contendit c. 2. Kilon. 1700. 8.

P. *de Laubruſſel* S. I. traité des abus de la Critique en matiére de Religion Paris 1710. 12. 2. Vol. Mem. de Trev. Ao. 1711. p. 1311.

Polycarpus Lyſerus in Vindiciis generalibus ſcriptorum, qui vulgo ſuppoſititii contra Jo. Clericum virum celeberr. habentur Witeb. 1715. 4.

Honorati à S. Maria, Carmelitæ, reflexions ſur les regles & ſur l'uſage de la Critique, touchant l'Hiſtoire de l'Egliſe, les Ouvrages des Peres, les actes des anciens Martyrs, les vies des Saints &c. Paris 1713. 1717. 1723. 4. tribus Volum. Mem. de Trev. A. 1713. p. 1305. A. 1718. p. 83. Journal litteraire T. 2. p. 369. Neuer Bücher-Saal. XXXVI. p. 817. Journal des Sav. A. 1713. p. 509. A. 1717. p. 551. A. 1718. p. 9. Act. Er. T. 7. ſuppl. p. 49. & A. 1724. p. 180. Europe ſavante A. 1718. Jun. p. 215. 243. &c.

Philippus Jacobus Mauſſacus diſſ. Critica ad Harpocrationem.

Jo. Pearſonus in Vindiciis Ignatii contra Dallæum &c.

Lud. Ellies du Pin Bibl. Eccleſ. T. 1. parte 2. præfat. (Bibl. univerſelle de Mr. le Clerc T. 3. p. 43. ſq.)

An-

2011 Ministerio de Cultura

Andreas Rivetus in Critico ſacro T. 2. Opp. p. 1068. ſq. & lib. de Patrum auctoritate c. XII. ſq. T. 2. p. 1063. ſq.

Matthæus Scrivenerus apologia pro SS. Patribus contra Dallæum p. 80. ſq. 95. ſq.

Abrahamus Scultetus in Aphoriſmis de fructuoſa Patrum lectione, quos Medullæ Patrum præmiſit.

Sixtus Senenſis libro IV. Bibl. ſanctæ ſub extrem.

Frid. Spanhemius filius in XVIII. Canonibus Criticis, introduct. ad Hiſtoriam Eccleſ. N. T. T. 1. Opp. p. 487. ſq.

Frid. Tilemannus diſſ. philologica de hiſtoricorum delectu, Witeb. 1597. 8.

Laurentius Villavicentius Hiſpanus lib. 3. de formando ſtudio Theologico, libro tertio, Hyperii inſiſtens veſtigiis, Antw. 1565. Colon. 1575. 8.

Gerh. Jo. Voſſius Ariſtarchi ſive Grammatices Latinæ libro primo, & libro de Philoſophia cap. 21.

Jo. Woverius in polymathia cap. 16. ſq. Hamb. 1610. 4. Lipſ. 1665. 8. & T. X. theſauri Antiquitatt. Græcar. Gronoviani.

V. In libro primo hujus Bibliothecæ quam plurima ſcripta ſuppoſita antiquiſſimis, & Homero vetuſtioribus ſcriptoribus tributa notare me memini. Atque ut illa tantum quæ hodie etiamnum exſtant, memorem, eo pertinent quæ dixi de *Chirone*, cui adſcriptum carmen de piſcibus, quod eſt Marcelli Sidetæ: De hiſtoria Trojana cujus interpres falſo Cornelius Nepos, atque auctor falſo venditatus fuit *Dares* ille de quo Homerus Iliad. ε. verſ. 9.

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς, ἀμύμων
Ἱρεὺς Ἡφαίστοιο - - -

Nec non de ephemeride Ἰλιακῶν, relata ad *Dictyn* Cretenſem, ex quo idem Homerus profecerit. Præcipue vero de Pœmandro & Aſclepio aliisque ſcriptis quæ feruntur ſub *Hermetis* nomine: Et de Curanidibus, tabulaque Smaragdina, cujus mentio etiam apud pſeudo Ariſtotelem in ſecretis ſecretorum ad Alexandrum, ex Arabico verſis Latine p. 12. b. ubi Hermogenis nomen bis excuſum male pro Hermetis. Tabulæ illi affinis inſcriptio Græca, quam non procul à Memphi inciſam ſaxo refert Athanaſius Kircherus prodromi Copti p. 173. & 275. ὄρανὸς ἄνω, ὄρανὸς

2011 Ministerio de Cultura

νὸς καῖ ω. ἄστρα ἄνω, ἄστρα κάτω. πᾶν ὁ ἄνω, πᾶν τὸ καῖ ω. Τᾶυτα λάβε καὶ εὐτύχης. Videri etiam possunt quæ dicta sunt à me de scriptis editis sub *Horapollinis* nomine & *Melampodis* ac *Musæi*, *Orphei* inprimis, tum *Sibyllarum*, & *Zoroastris*, in quibus larga seges hypobolimæorum & dubiæ fidei scriptorum, vetustissimis suppositorum nominibus. Quoniam autem ab illo tempore in manus meas incidit schedion Valentini Hermanni Thryllitii τὸ μακαρίτε, editum Witebergæ 1719. 4. in quo GEMISTI PLETHONIS Compendium Zoroastreorum & Platonicorum dogmatum Græce exhibere se profitetur, lubet illud præsenti loco cum lectore communicare, addita ad priorem partem Latina versione. Videtur illud quidem esse particula librorum Gemisti περὶ νομοθεσίας, in cujus operis argumento apud Allatium de Georgiis p. 749. T. X. hujus Bibl. & Lambecium VII. p. 172. primo loco refertur, ἡ βίβλος ἥδε περιέχει θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ Ζωροάστρην τε καὶ Πλάτωνα.

ΖΩΡΟΑΣΤΡΕΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΛΑΤΩΝΙΚΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΣΥΝΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΩΝΟΣ.

ZOROASTREORUM ET PLATONICORUM DOGMATUM COMPENDIUM AUCTORE GEMISTO PLETHONE.

I.

Ἑκεῖνα μάλις' ἂν δέοι κεφάλαια εἰδέναι, ὅστις δὴ φρόνιμον ἐσόμενον. πρῶτον μὲν ἐκεῖνο περὶ θεῶν, ὡς εἰσίν. εἷς μὲν αὐτῶν Ζεὺς ὁ βασιλεύς, μέγιστός τε καὶ ἐς ὅσον γε ἐνῆν ἄριστος, τοῖς ὅλοις τοῖς δὲ ἐφεστηκώς, καὶ θεότητι ἐξαίρετος. Αὐτὸς μὲν, πάντη τε ὢν καὶ πάντως ἀγένητος. Τῶν δ' ἄλλων ἁπάν-

Sapientiæ studiosus hæc maxime capita scire debet. 1.) Primum illud *de Dijs*, quod sunt, atque unus quidem eorundem Rex maximus Jupiter, & quantum licet cogitatione assequi optimus, qui universis hisce præest & Divinitate præstat. Ipse existens semper & omnino ingenitus, aliorum autem omnium pa-

των

2011 Ministerio de Cultura

Ἰων πατήρ τε καὶ δημιουργὸς πρεσβύτατος. Τούτῳ δὲ πᾶις μὲν πρεσβύτατος, ἀμήτωρ γε, δεύτερος δὲ θεὸς Ποσειδών, τά τε δευτερεία τῆς τῶν πάντων ἡγεμονίας πρὸς τοῦ πατρὸς ἐπιπεπραμένος, καὶ ἔπ τὴν τοῦδε τοῦ οὐρανοῦ γένεσίν τε καὶ δημιουργίαν, θεοῖς καὶ ἑτέροις χρώμενος ὑπάρχοις. τοῖς μὲν ἀδελφοῖς, ἀμήτορσι πᾶσιν ὑπερουρανίοις, ὀλυμπίοις τε δὴ καὶ ταρταρίοις, τοὺς δὲ καὶ αὐτὸς ἐξ Ἥρας ἤδη θεᾶς, τῆσγε ὕλης παραγωγὰς, γεννῶν, τοὺς ἐντὸς οὐρανοῦ τοῦδε, τόν τε δὴ οὐράνιον γένος ἄστρων, καὶ τὸ τῇ ἡμετέρᾳ ἤδη φύσει προσεχὲς δαιμόνων γένος χθόνιον. ὃς καὶ ἡλίῳ παίδων ἓν ἑαυτοῦ τῷ πρεσβυτάτῳ ἡγεμονίαν τε τὴν τοῦδε τοῦ οὐρανοῦ ἐπιτέτραφε, καὶ ἔτι γένεσιν τὴν τῶν ἐν αὐλῷ θνητῶν. τοῦτον μέντοι καὶ σὺν Κρόνῳ, θεῶν τῶν γε ταρταρίων πιτάνων τε ἡγεμόνι. πρῶτον μὲν δὴ τοῦτο, ὅτῳ τε καὶ τοῦτο μάλιστα ἀκριβούμενον νομίζειν.

ter & opifex veterrimus. 2.) Hujus filius antiquiſſimus ſine matre, Deus alter Neptunus, cui ſecundæ partes in gubernatione univerſi commiſſæ ſunt à Patre, cœli etiam hujus generatio atque creatio. 3.) Hic Diis cæteris ut ſubpræfectis utitur, fratribus ſupracœleſtibus; genitis ſine matre omnibus: Olympiisque & Tartareis, quos ex Junone Dea & eductos e materia progeneravit. Tum intra cœlum, aſtrorum cœleſtium genus, & naturæ noſtræ vicinos terreſtres dæmones. Idem Soli, filio ſeniori, præfecturam cœli hujus, & mortalium ſub eo generationem commiſit, & hanc quidem una cum Saturno, præſide Tartareorum Titanumque. Hoc igitur primo ita, atque hunc maxime in modum expoſitum, mente tenere oportet.

II.

Ἔπειθ' ὡς καὶ τῶν ἡμετέρων προνοοῦσιν ἔστι οἱ Θεοὶ, οἱ μὲν αὐτῶν προσεχῶς ἐφαπτόμενοι. οἱ δὲ διὰ τῶν σφῶν ὑποδεεστέρων. ἅπαντες δὲ κατὰ θεσμὸς τοὺς τοῦ Διὸς ἅπαντα κατευθύνοντες. Εἶθ' ὡς τῶν μὲν κακῶν οὐδενὸς, ὅτ' ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων, οὔθ' ἡμῖν, τῶν δ' ἀγαθῶν, αὐτοί εἰσιν οἱ αἰτιώτατοι. Ἐπὶ δὲ τούτοις,

II.

Deinde ſciendum 4.) quod rerum noſtraram curam gerunt Dii, vel ipſimet per ſe manus admoventes, vel per inferiorum miniſterium: univerſe autem ſecundum Jovis legem omnia dirigentes. 5.) Hinc quod nullius mali neque nobis neque alii cuiquam, bonorum autem ſoli ii cau

2011 Ministerio de Cultura

τοις, ὡς καὶ εἱμαρμένη ἀμεταστρόφῳ καὶ ἀπαραιτήτῳ ἐκ Διὸς χωρήσῃ καταίγε δὴ τὸ ἐνὶν βέλτιστον, ἕκαστα τελαίνουσι. Καὶ τὰ μὲν περὶ Θεῶν.

causa sunt unica. 6.) Præterea quod fato inconvertibili & indeclinabili, dependente à Jove, secundum id quod fieri potest optimum, omnia faciunt evenire. Et hæc quidem de Diis.

III.

Περὶ δὲ τοῦ Παντὸς, πρῶτον μὲν ἆυ, ὡς ἀΐδιον τόδε τὸ πᾶν, ----- οἱ δεύτεροί τε ἅτοι καὶ τρίτοι θεοὶ ἐκ τοῦ Διὸς γέγονε. καὶ ἄτ' ἠρχμένον χρόνῳ, ἄτ' ἄν ποτε τελευτήσον. Ἔπειθ' ὡς καὶ ἐκ πολλῶν τῶν πάντων, εἰς ἕν τι ἡρμοσμένον. Εἶτ' ὡς ἄριστα ἐκ τῶν ἐόντων, τῷ πεποιηκέναι ὅτι δὴ μάλιστα ἀρίστῳ ὄντι μεμηχανημένον, ἃ λελοιπότι ἀδ' ἡνιναῦν ὑπερβολήν. Ἐπὶ τούτοις ἆυ, ὡς καὶ ἀτάλλως ἀεὶ ἐν τῷ καθεστηκότι σχήματι σῳζόμενον ἀπαραλλάκτου. τοσαῦτ' ἂν καὶ περὶ τοῦ Παντός.

III.

De Universo autem 7.) primum nosse juvat, quod æternum est, cum secundis & tertiis Diis ex Jove prognatis, nec initium habuit unquam, nec habebit finem, & quod ex multis omnibus in unum quoddam coaptatum est. 8.) Deinde quod Opifex quæ potuere fieri optima, utpote optimus maxime, fecit, nullamque omnino intermisit præstantiam operi addere. 9.) Præterea quod immotum & eadem forma constans semper illud conservabitur. Hæc etiamde Universo.

IV.

Περὶ δὲ ἆυ ἡμῶν αὐτῶν, πρῶτον μὲν ὡς θεοῖς ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὅσα συγγενὴς, ἀθάνατός τε μένει ἐν χρόνῳ τῷδε τῶν ἅπαντα χρόνον καὶ ἀΐδιος. Ἔπειθ' ὡς καὶ σώματι τῷ θνητῷ τῷδε, ὑπὸ θεῶν κοινωνήσασα ἑκάστοτε, ἄλλοτε ἄλλῳ καταπέμπεται, τῆς τοῦ παντὸς ἕνεκα ἁρμονίας. ὡς καὶ θνητῶν ἀθανάτοις ἔνεστιν ἡμῖν καὶ εἴδη τῷ ἡμετέρῳ κοινωνοῦντων, ὃ πᾶν καὶ ταὐτὴ αὐτὸ, αὐ-

IV.

De nobismet ipsis scias 10.) primum quidem quod animus noster, cognatus Diis, tempus omne in cœlo immortalis & æternus manet. 11.) Deinde quod à Diis in corpus hoc mortale vario tempore demittitur, ut cum illo communicet, ad harmoniam tuendam universi, & mortalia cum Divinis communicantia in nobis & in specie nostra, univer-

2011 Ministerio de Cultura

αὐτῷ συνδέοιτο. Εἶθ' ὡς ζῷ καλὸν ἡμῖν οἰκείως τῇ πρὸς Θεὸς συγγενείᾳ, τὸ προσῆκον τῷ βίῳ τέλος. Ἐπὶ δὲ πᾶσιν, ὡς καὶ τὸ εὔδαιμον ἡμῖν, ἐν τῷ ἀθανάτῳ ἡμῶν, ὃ καὶ τῆς οὐσίας ἀνθρώπου ἐστὶ τὸ κυριώτατον, ὑπὸ τῶν τὸ γένος ἡμῶν συστησαμένων Θεῶν ὥρισται.

sum atque ita ipsum sibimet connectant. 12.) Porro quod cogruenter nostræ cum Diis cognationi, debitus vitæ nostræ scopus ac finis sit honestum sive virtus. Ante omnia autem, quod felicitas nostra in immortali parte hominis consistat, quam etiam naturæ humanæ nobilissimam Dii autores nostri esse jusserunt.

V.

Ταῦτα δὴ δώδεκα σύμπαντα κεφάλαια, περί τε θεῶν, καὶ τοῦ παντὸς τῇδε, καὶ φύσεως τῆς ἡμετέρας εἰδέναι τε δεῖν καὶ νομίζειν, εἰ μέλλει τις ὡς χρὴ ὡς μάλιστα φρονῶν, καὶ φρονίμῳ τῷ ὄντι ἔσεσθαι, ἀκ ἰδίᾳ χρώμενον διανοίᾳ, ὑπὸ δὲ ψυχῆς τῆς τῇδε ἡγεμονικῆς τῆς ἡλίου. ἔτι δὲ κόσμου τε καὶ νῶν τῶν ἄλλων, ἄλλων προεστηκότων χωρίων, οἳ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀπολαμβάνοντες ἕκαστα, τῆς τε γενέσεως καὶ τοῦ βίου καθάρχουσιν αὐτοῖς, ἄγουσι καὶ αὐτοὶ ἤδη, καὶ τὰ ἐν μὲν σοφοῖς καθ' ἓν ἐόντα, ἐν δ' αὐτοῖς τοῖς ἀνομένοις, μαχρὶ δὲν προσγίνεσθαι περφυκέναι. αὐτὰρ ὑπὸ θείστων τὰ θηρία νῶν ἀγόμενα θειοτέρων, πάντ' ἄλλα δ' ἀτελέσγως ποιεῖ. ὅτε γὰρ ἂν ὑπὸ ἰδίας ἐπί τι περίεργον διανοίας ἀχθείη. δ γάρ ἐστιν αὐτοῖς, ἐπ' ἂν ὑπὸ τῶν ἔξωθεν ἀγόντων θειοτέρων τούτων νῶν, δὲ γὰρ

V.

Hæc capita in universum duodecim, de Diis, de hoc Universo atque de natura nostra & nosse oportet & de iis esse persuasum, si quis ita ut par est sapere, & vere sapienter se gerere desideret, non proprio duci ingenio, sed ab animo regi qui cœlum hoc & Solis & Saturni & singularum aliarum rerum moderatrices mentes movet & agitat, quæ à Sole generationis & vitæ earum rectore unaquæque accipientes secundum naturam suam agunt, atque hoc habent, ut non nisi suo generi misceantur. Itaque brutæ animantes a divinis illis mentibus agitatæ in aliis rebus non adeo curiose agunt, neque enim à propria mente tantum sapiunt, neque ab externis divinis mentibus ad illa moveri fas est: At circa generationem multo rectius se gerunt quam multi homi-

2011 Ministerio de Cultura

γὰρ θέμις, καὶ δὴ καὶ τὴν ποιάυτην πρᾶξιν, πολὺ ὀρθότερον κατὴν πρᾶξιν, πολὺ ὀρθότερον κατὰ γε τοῦτο τῶν ἀνθρώπων πράττει. ἄνθρωποι μὲν γὰρ, ὑπὸ τε καὶ ἰδίᾳ διανοίᾳ τε καὶ δόξῃ ἡττᾶσθαι, ἁμαρτητῇ μέντοι αὐτῇ, συχνὰ ἔν τε ἄλλοις, καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ ποιάυτῃ πράξει ἁμαρτάνουσιν. ὃ κατὰ φύσιν μὲν, περιεργότερον δὲ μόνον αὐτῇ χρώμενοι, ἀλλ' ἤδη καὶ παρὰ φύσιν. ὃ καὶ κομιδῇ ἤδη αἴσχιον ἐκείνῳ γίγνεται. τῶν δὲ θηρίων οὐδέν τι δεινὸν ἁμαρτάνει. τὰ γάρ τοι ἑτέροις μιγνύμενα εἴδεσιν αὐτῶν πεφυκέναι καὶ ταῦτα πρός τι δεῖ ἂν νομιστέον. ὡς τ' ἂν καὶ ἑτέροις τῶν, ὧν αὐτῶν μὲν τοῖς εἴδεσιν, ὁμοιοειδῶν δὲ καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων μίγνυσθαι.

VI.

Εἰ ἦν ἀσθενεστέρα τις ἀνθρώποις αὕτη ἡ ἐπιθυμία ἦν, ἄλλως ἂν πῃ ἔχειν ἴσως νομοθετεῖν ἔδει. νῦν δ' οἱ θεοὶ εἰδότες πῃ, διὰ τὸ ἁμαρτητῇ τῇ δόξῃ τοὺς ἀνθρώπους χρῆσθαι, περί τε συχνὰ ἄλλα ἁμαρτάνοντας ἐκπεσούμενους, καὶ δὴ καὶ τῷ ἀφροδισιάζειν αὐτῷ, ὃ μὴ νῦν περιεργότερον χρησομένους, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον ἄν, ἐνίους καὶ πάμπαν αὐτοῦ ἀφεξομένους, τοὺς μὲν δὴ ἐναγεῖς αὐτὸ ὅλως νομίσαντας, τοὺς δὲ καὶ πρὸς παιδοτροφίας τε καὶ γυναικοτροφίας, ὑπὸ τρόπου δυσκολίας ὀκνήσαντας, δυσχερανθέντας δὲ καὶ πρὸς τῶν παίδων μάλισα ἀποβολὰς

mines. Hi enim quod propria mente & opinione ducuntur, eaque utuntur peccatis & erroribus obnoxia, frequenter cum in aliis tum in hac ipsa re peccant, non quidem naturam secuti ducem, sed dum curiosius aut plane jam contra naturam utuntur opinione, unde multo turpius est quod ab illis committitur. Brutæ autem animantes nullæ ita peccant. Nam quod quædam etiam aliis miscere se speciebus natæ sunt, hoc ita fieri putandum est, ut misceantur aliis non ejusdem quidem speciei, similis tamen & propinquæ.

VI.

Si igitur minus vehemens esset libido in hominibus, aliam hac super re legem constitui oportuis set. Jam Diis cum constaret homines, utpote opinione prona in peccatum utentes, in multis aliis frequenter prolabi officioque excidere, etiam circa ipsam Venerem, non tantum curiosius in ea versando, sed in contrariam partem quoq;, dum nonnulli abstinent ab illa prorsus, atque omnino nefas illam esse opinantur: alii habent quidem pro licita, pulchrius tamen putant ac divinius si quis ab ea abstineat:

2011 Ministerio de Cultura

λὰς ἐνίοις ἴτως, ὡς μᾶλλον ἂν αἱρήσεσθαι μηδὲ ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ποιουμένους ἀποβάλλειν. δέον, τὸ μὲν περὶ τῶν παίδων βίου, αὐτοῖς θεοὺς ἐπιτρέπειν. αὐτοὺς δὲ, τοῖς ἑαυτοῖς καθήκοντος ἔργου καὶ λειτουργίας, τῆς ἔς τε γένος τὸ κοινὸν καὶ τὸ πᾶν τόδε, μὴ ἀφίστασθαι. καὶ ταῦτ' ἂν οἱ θεοὶ εἰδότες, ἀνθρώποις διὰ τὸ ἀμαρτητὸν τῆς δόξης συμβησόμενα, ἅτια καὶ νῦν συμβαίνει ἐνίοις, ἵνα μὴ συχνῶν τοῦ ἀφροδισιάζειν ἀπεχομένων, ἢ ἐκ Διὸς, ὑπὲρ τῆς θνητῶν καὶ ἀθανάτων ἐν τῷ ἀνθρώπων εἴδει κοινωνίας πρόνοια, διακωλύηται, ἰσχυροτάτην δὴ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἐνέθεσαν ἀνθρώποις, ἐκ ἂν ῥαδίως κρατηθησομένην, εἰ μὴ ὅσπερ ἂν ἰσχυροτάτη αὖ ἦγε ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἐπέχουσα παρεῖται δόξα. τὴν δὲ τοῦ ἀφροδισίων πάμπαν ἀφεκτέον εἶναι δόξαν, ἐκ ἂν πάνυ πολλοῖς ἰσχυροτάτην ἥδεσαν προσπεσουμένην, ἀλλὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ἐς ταύτην ἂν ἐμπεσουμένων τὴν δόξαν, ἀσθενεστέρως ἂν ἐς αὐτὴν ἐμπεσουμένους ἐγίγνωσκον. ὡς ὑπὸ ἐπιθυμίας ἰσχυροτάτης ἐνοχλοῦντος, ἐ χαλεπῶς ἂν, ἀσθενῶς ἀντιβαίνουσαν δόξαν κρατηθησομένην. *

Aliis morosioribus videtur molestum alere uxorem & liberos, alii dum gravantur exponere liberos, malunt nullos generare quam genitos abjicere: Itaque necesse fuit ut Dii de vita liberorum præciperent hominibus, atque ipsi à decente opere & custodia, qua generi communi hominum & huic universo ab illis providetur, non cessarent. Hæc igitur cum hominibus propter opinionem ipsorum peccatis & erroribus obnoxiam eventura scirent, ut etiam hodie in quibusdam eveniunt: Itaque ne pluribus à Venere abstinentibus impediretur Jovis providentia, qua mortalium & immortalium in genere humano curat communionem, vehementissimam hanc cupiditatem hominibus indiderunt, nec facile superandam, nisi in quibus validissima libidinem constringens sententia illi oponitur. Noverant autem Dii, opinionem quod prorsus abstinendum à Venere sit, tam validam non adeo multis venturam in mentem, sed multos quibus illa incideret, infirmius illa affectum iri, ut à libidine validiore sollicitante imbecillem quæ se illi opponeret opinionem non difficulter contingeret superari.

Τοῖς

(*) Quæ sequuntur, hiulca & minus emendata, sine versione â me relicta sunt. Id autem agit Pletho, ut quibus pœnis turpiores libidines, adulteria & incestus per leges humanas coërceantur, vel coërceri suo judicio debeant, ostendat.

2011 Ministerio de Cultura

VII. Τοῖς δὲ θεοῖς, μᾶλλον ἢ μὴ ἀφροδισίων τὰς ἀνθρώπας πάμπαν τῷ αὐτῷ. ἄγε καὶ πολίτην πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸν ἄνθρωπον. Καὶ δὴ μόνῳ τήν τινα εἶναι δεῖ. διὰ ταῦτ' ἡμεῖς, θανάτῳ τὰς πολλὰς τῶν ἐν τοῖς τοιούτοις μιαινομένων εὐθύνομεν. αὐλάς τε ἀθλιότητι ἀπαλλάττοντες, καὶ τὰς πόλεις αἵ ---- τὰς μὲν δὴ παρὰ φύσιν μιαινομένας ἀν, εἴ ποτέ τινες τέχνῃ μιαινόμενοι ἁλίσκοιντο. ἀρρενομιξίαι δὴ καὶ θηριομιξίαι, ἤ τινι καὶ ἄλλῃ τοιαύτῃ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μοχθηροτάτοις ἐξευραμένων, ῥητῇ τε καὶ ἀῤῥήτῳ μυσαρείᾳ, πυρὶ καθαίρειν. ὅντε δρῶντα ὁμοῦ καὶ πάσχοντας, ζῶντε καίοντας. κἂν θηλύον ἀχευκώς τις ἀλῷ, καὶ ἅτε αὐλῷ συγκαίοντας ὡσαύλως. μοιχὰς γε μὴν, αὐλὰς μὲν ὡσαύλως καίειν. Καὶ προαγωγὰς πρὸς αὐλοῖς, ἄντ' ἄνδρες, ἄντε γυναῖκες αἵτινες ἂν ὦσι. Γυναῖκας δὲ δὴ πάντε μοιχευτρίας, τῇ τῶν πόρνων προεσηκυίᾳ περιιέρασαντας παραδιδόναι τὸν λοιπὸν πορνευσόμενον βίον. ἵνα ἀνθ' ὧν ἑαυτὰς, μονολεχεῖς οἷς καθωμολόγηνθ' ὑπ ἐφύλαξαν, τοῖς ἄλλοις, ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῆς, μονολεχεῖς τὰς καθωμολογημένας σώζωσι, τῇ τῶν πρὸς ταύτην ἀν μαλακῶς ἐχόντων τὴν ἐπιθυμίαν, ὑπ ἐναγεῖ τινι θεραπείᾳ. καίειν δ' ὡσαύτως, κἄν τις γυναῖκα ἡντινοῦν βιάσηται, πλὴν πόρνης κἂν ἑταίρᾳ τύχῃ, μηδέπω πορνευκύια ἐλεγχθῇ. Καὶ πόρνην δὲ βιασάμενόν ποτε, καίειν, ἥνγε αἰμορρόιας τῆς γυναικὸς ἐωθυίας ὑ καθαρεύουσαν βιάσηται. τύτους μὲν δὴ πάντας ἅτε καὶ ἐναγεστάτους, ἐν ἰδίοις λίθοις ἀπάγοντας πολυανδρίοις καίειν. ὑ τοῖς κοινοῖς. τριτὰ γὰρ δὴ καὶ εἶναι ἑκάστοις τὰ πολυάνδρια, ὅροις εὐδήλοις δή πισιν ἀλλήλων διακρινόμενα. ἓν μὲν ἱερεῦσιν. ἕτερον δὲ τῷ ἄλλῳ δήμῳ. ἄλλο δὲ τοῖς ἐναγέσι τύβοις. ὃ καὶ σοφισῶν, ἤν τις παρὰ τὰς ἡμετέρας πάντας δόξας σοφίζόμενος ἁλῶ, ζῶν καὶ ὕτως κεκάυσεται. Καὶ ἢν θυγατρί τις ἢ μητρὶ ἁλῷ μιχθείς, ἤ τινι τῶν ἄνω τε καὶ κάτω τύτων. ἢν δὲ τῶν τινι ἄλλων οἰκείων, ἀπορρήτων μέντοι καὶ αὐτῶν πρὸς μιχθεὶς ἁλῷ, ἀτιμίᾳ τε ζημιοῦσθαι, ἕως περ ἂν ἱκανῶς καθαρθῇ, καὶ πρὸς τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἱερῶν συμπάντων εἴργεσθαι.

VIII. ἐν τύτῳ τῶν ἐναγῶν τῶν πολυανδρίων, καὶ ἀνδρεφόνου καίειν, ὅστ ποτ' ἂν τῶν ἁγνα ἐναγεστέρων φόνῳ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τετολμηκέναι κελεθῇ. ἢν δὲ παρθένῳ τις ἢ καί τινι κεκινημένῃ, ἀνδρὶ μὲν ὑ καθωμολογημένῃ, ὑπὸ δὲ κυρίῳ τῷ τέως τρεφομένῃ, ἐκδότῃ μιχθεὶς ὕτως ἁλῷ, ὡς τ' ἂν καὶ θάνατον αὐτῷ εἶναι τὴν ζημίαν, ἐν τῷ κοινῷ πολυανδρίῳ καιόμενον βάπτεσθαι. ὃ δὴ καὶ τὸς ἥπιον ἐναγεῖς βλαπτῶντας τῶν φόνων. Βιάιος δὲ δὴ καὶ μοιχὸς, οὐ μόνον διαπεπραγμένος ζημιῶν, ἀλλὰ κἂν τις βιαζόμενον μὲν ὑ τυχὼν δ' ἁλίσκηται, ἢ πειρῶν μὲν ὑ διαπεπραγμένον δὲ, καὶ τὸν ὑδὲν ἥπιον τῇ αὐτῇ ζημίᾳ ζημιῶν. Τῇ γὰρ γνώμῃ καὶ ὅπος βιαίῳ ἢ μοιχὸς ὑδὲν ἥπιον ὃ διαπεπραγμένος. Ἀξιῶμεν δ' ἡμεῖς

2011 Ministerio de Cultura

μᾶς, ἢν γυναικός τις ἑτέρῳ ὁτῳοῦν καθωμολογημένης ἔρωτι, ἑαυτῇ ἀλισκομένην ἀφαιρήσαι, παρ' ἐξηγητήν τε εὐθὺς ἰόντα, καὶ τὸ πάθος ἐξαγορεύοντα, καθαρμόν τε αὐτῇ τὸ πάθος αἰτεῖν. Καὶ τὸ μὴ ἐς μεῖζον ἐμπεσεῖσθαι κακὸν ἀσφάλειαν κρατήσαντα τὸ πάθος τῆς ψυχῆς, καὶ ἐπὶ ἱερὰ βαδίζοντα. κ. τ. λ.

VI. In libro ſecundo hujus Bibliothecæ uberrimus etiam ſcriptorum pſeudonymorum proventus ſeſe offeret legenti, quæ vel ſub *Homeri* ipſius nomine, vel ſub *Heſiodi* jactata ſunt pridem; cui etiam ſua carmina ſuppoſuerat Euthydemus Athenienſis: Similiter fabulæ multæ ad *Æſopum* relatæ, quæ alios & juniores auctores habent, quemadmodum & Æſopi *ὑπόθεσία* ad Linum diſcipulum, quam MS. in Bibl. Cæſarea exſtare refert Lambecius lib. V. p. 281. Epiſtolæ item quæ feruntur ſub nomine *Phalaridis*, *Themiſtoclis*, *Socratis* & *Socratciorum*, ne de aliis jam dicam dubiæ ſaltim fidei ut *Euripidis*, *Hippocratis*, *Democriti*, aliorumque. Præterea Sententiæ tributæ *Phocylidi* ac *Pythagoræ*, quem longe aliorum quoque varii generis ſcriptorum auctorem ferri contigit, de quibus vix unquam videri poteſt cogitaſſe, ut ſpeculi Magici ab Apulejo ut ajunt latine expreſſi de quo Barthius XXX. 7. & *παιγνίῳ* de quo Suidas in *θετταλὴ γυνή*, & Scholiaſtes Ariſtophanis ad Nubes *v.* 750. Ἔστι δὲ καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ καλοῦ τοιοῦτο. Πληροσελήνου τῆς σελήνης ὄντος, εἴ τις ἔσοπτρον ἐπιγράψειεν αἵματι ὅσα βούλεται, καὶ προσώπων ἑτέρῳ στῆναι καλόπιν αὐτῷ, δείκνυσι πρὸς τὴν σελήνην τὰ γράμματα, κἀκεῖνος ἀγενίσας ὁ πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον, ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ καλόπλῳ γράμματα ὡς ἐν τῇ σελήνῃ γεγραμμένα. *Eſt etiam quoddam Pythagoræ ludicrum, quod ope ſpeculi ad hunc modum peragitur. Si quis ſanguine in ſpeculo ſcribat quicquid velit, & alterum à tergo ſtare jubeat, litterasque ad lunam convertat, ille qui a tergo ſtat, ſi in orbem lunæ intueatur, omnes litteras in ſpeculo ſcriptas leget quaſi in ipſa luna ſcriptas.* Similiter Sphæra adſcripta *Empedocli*, Legum collectio *Zaleuci* & *Charondæ* nomina præferens, variæ lucubrationes quas Bolus Mendeſius aliique venditarunt ſub nomine *Democriti* Philoſophi: quam multa *Socrati* ſuppoſita, & *Hippocrati*, quam multa *Demoſthenis* & aliis Oratoribus. His addam quod apud Jo. Baptiſtam Guarnerium diſſ. 2. de origine Catanæ c 8. T. XI. p. 19. ſq. theſauri Hiſtoriar. Siciliæ refertur illuſtraturque & p. 45. ſq. tanquam genuinum commendatur ſcriptum ex *Epimenide* & *Pherecyde* Chroniſtis antiquis, in lingua Chaldæa & Syra mixta

2011 Ministerio de Cultura

ta cum Hebraica, & verſum Græce per *Oroſon* tempore Comitis Siciliæ Rogerii ſenioris qui barbaros inſulâ ejecit, A. C. 1064. & ex Græco Latine perGerardum de Palæſtina juſſu Alexandri Farneſii, Cardinalis, teſte Epiſtola data A. C. 1563. quæ ita ſe habet:

In nomine Domini noſtri JEſu CHriſti, Amen. Nos Alexander *S. Laurentii in Damaſo Diaconus Cardinalis* de Farneſio, *S. R. E. Vicecancellarius fidem facimus & teſtamur, qualiter hodie 25. Septemb. 1563. ad petitionem Schalchi Camerarii noſtri Presbyteri Petri de Leonardis, Siculi ex Urbe Acenſium regionum Siciliæ, de antiquiſſima olim proſapia Leonardorum deſcendentis, juſſimus ſcripta de Mundi nobilitatibus, cum etiam chorographis plantis locorum Sicanorum ex* Epimenide & Pherecyde & Diodoro Siculo *lineatis & ſcriptis linguæ Chaldaicæ & Syriæ mixtæ etiam Hebraicæ, transferri ex archivio S. Praxedis hujus almæ urbis Romæ in palatium noſtrum, cum reducta eſſent ex Chaldaicis, Syriis, & Hebraicis characteribus ab illuſtri* Orofon *græco Chroniſta tempore Rogerii Comitis Siciliæ in Græcis ſcriptis, & denuo per noſtras juſſiones* Gerardus de Palæſtina *in profeſſionibus linguarum peritus omnia ſupradicta ſcripta traduxit in Latinis, noſtra aſſiſtente præſentia, univerſis & ſingulis inſpecturis ad perpetuam memoriam & corroborationem tanquam authentice haſce noſtras, ſalutem. Unde omnino adhibenda eſt fides. In cujus teſtimonium has fieri fecimus noſtra ſubſcriptione, noſtroque ſigillo in pede munitas. Datæ Romæ in Palatio noſtro XXV. Septembris ſeptimæ indictionis* 1563.

Alexander Farneſius,
Cardinalis.

D. Bernardinus Caſtagninus, qui Duci Parmenſi ab Epiſtolis fuit, in Epiſtola ad Joſephum Cali, Acenſem, Jurium Doctorem, narrat opus illud poſt Farneſii mortem translatum in Bibliothecam Parmenſis Ducis. En tibi hanc quoque Caſtagnini de commentitiis illis ſcriptis Epiſtolam:

Maxime Reverende Pater,

Accepi litteras tuas, in qua injecta erat charta, in qua variorum de rebus Siculis narrationes ſcriptæ erant. Ipſum opus ex quo hæc deſumta

2011 Ministerio de Cultura

ſumta eſt, olim Romæ extitit in tabulario S. Praxedis. At poſteaquam diem obierat Illuſtriſſimus Cardinalis Farneſius, cum omni ejus ſupellectili in Bibliothecam Ducis Parmenſis translatum eſt. Scriptum illud eſt lingua Græca, volumine craſſiori, quod in compendium tantum redegit chartæ ejus auctor. Qua propter operæ pretium duco perfectum opus illud, quod penes Ducem eſt, emittere. Cæterum maxime laudo diligentiam tuam, Vir maxime Reverende, in vindicandis ab interitu vetuſtatis monumentis. Quod ſi tibi huc venire placuerit, certior de omnibus fieri poteris. Interea tuæ me commendatum eſſe volo benivolentiæ. Dabam Parmæ die 4. Auguſti A. 1646.

Maxime Reverende Vir,

Tibi deditiſſimus

D. Bernardinus Caſtagninus.

VII. Libro *tertio* hujus Bibl. c. 1. p. 28. ſq. dictum eſt de ſcriptis ſuppoſitis *Platoni*, inter quæ ſunt tamen nonnulla quæ præſtantium ſcriptorum teſtimoniis Platoni tribuuntur. De *Definitionibus* itaque Caſaubonus ad Theophraſtum p. 115. *Non iis aſſentiri debemus, qui temere & contra auctoritatem vetuſtiſſimorum ſcriptorum, definitiones Platoni abjudicant.* Librum *de Virtute* Platoni vindicat S. Ambroſius in Pſalm. CXVIII. T. 1. p. 1195. edit. novæ Pariſ. *Diſcite unde Plato hæc ſumſerit. Eruditionis gratia in Ægyptum profectus, ut Moyſis geſta, Legis oracula, Prophetarum dicta cognoſceret: audivit conſolationem populi, qui ſupra peccati modum videbatur fuiſſe punitus, & hunc locum quadam adopertum dote verborum in dialogum transtulit, quem ſcripſit de virtute.* Solet etiam *Axiochus* ſive Libellus de morte contemnenda, Platoni eripi, & ad *Æſchinem* Socraticum tanquam autorem referri, inter cujus dialogos eum Græe & Latine vulgarunt viri doctiſſimi Joannes Clericus Amſt. 1711. 8. & Petrus Horreus, cujus editio imprimis commendanda Græcæ Linguæ ſtudioſis, Leovardiæ 1718. 8. Jam conſtat ſane ex Laërtii, Harpocrationis ac Svidæ teſtimoniis, ab Æſchine ſcriptum eſſe Axiochum, ſed quem diverſum ab hoc qui hodie exſtat ſuſpicari licet, quoniam ea quæ Pollux & Athenæus ex eo laudant, in noſtro haud leguntur.

Ariſtoteli quam plurimæ ſuppoſitæ lucubrationes, multæ etiam genuinæ illius præter rem eidem ereptæ & ad alios auctores relatæ ſunt, ut lib.

2011 Ministerio de Cultura

lib. 3. c. 6. notare me memini. Inter ſuppoſita Philoſopho ſcripta p. 162. memoravi libros de myſtica Philoſophia, quos non magis *Anaxagoræ* eſſe quam Ariſtotelis res ipſa ſuadet, quanquam Joannes Dee, Londinenſis præfatione ad librum Mahometi Bagdadini de ſuperficierum diviſionibus, Latine excuſum Piſauri 1570. 4. ait *ſe Anaxagoræ illius antiquiſſimi Philoſophi ac præſtantiſſimi libellum unum in Philoſophia occulta myſticaque incomparabilem, Ariſtotelis ubique nomine per multa jam ſæcula inſignitum, ipſi Anaxagoræ reſtituiſſe, idque argumentis certiſſimis.* Eodem jure poſſit Ariſtoteli tribui *Epiſtola*, quam ad Judæorum ſacra converſus ſcripſiſſe traditur à R. Gedalia in libro *Schalſchelet Haccabalah*, atque ex eo referunt Celeberr. D. Henricus Muhlius in Apologia Talmudica, & Jo. Buxtorfius, magni illius Buxtorfii pronepos, in catalectis philologico theologicis obſervat. CCXV. Vel alia conſolatoria Epiſtola ad matrem, de qua venerandus noſter Wolfius T. 1. Bibl. Hebraic. p. 222. vel *liber de prudentia præfecti militaris poſt victoriam & cladem* quem jactant Arabes, una cum *teſtamento Ariſtotelis & Hippocratis:* aut denique cujus meminit Albertus Magnus in ſpeculo Aſtronomico de libris licitis & illicitis, & cujus initium: *Dixit Ariſtoteles Alexandro Regi, ſi vis percipere* &c. addit Albertus: *Hic eſt liber quem quidam vocant mortem animæ.*

Sub *Alexandri M.* nomine præter *Epiſtolam ad Ariſtotelem de ſitu & mirabilibus Indiæ*, recuſam noviſſime Latine, Cornelio Nepote ut fabulantur interprete, curante Andrea Paulino, Gieſſæ 1706. 8. & *quæſtiones* Indis Philoſophis propoſitas, de quibus præter Plutarchum in Alexandro p. 701. & Palladius de Bachmannibus, aliæ apud Talmudicos in Tamid c. 4. jactatur etiam *privilegium* in Nobiliſſimi D. Jo. Benedicti Carpzovii libro edito Budiſſini 1719. cui titulus: fol. Ehren-Tempel des Marggrafthums Lausnitz, p. 236. *Pſeudo-Calliſthenis* de rebus Alexandri, qui Græce extat in variis Bibliothecis ut in Bodleiana, Cod. Barocc. 17. & Leidenſi, aliisque; initium & ſpecimen exhibet Abraham Berckelius ad Stephanum Byzant. in Βυκεφάλεια. Similem librum laudat ac legiſſe ſe profitetur pſeudo Joſephus Gorionides lib. 2. c. 12. - 22. *Ceteras autem res*, inquit p. 152. edit. Clariſſimi Viri Jo. Frid. Breithauptii, *ab Alexandro geſtas, & egregia ejus facinora ac quæcunque denique perpetravit, ea in libris Medorum & Perſarum atque apud Nicolaum, Titum & Strabonem: & in libris nativitatis Alexandri* (ספר תולדות אלכסנדרוס) *rerumq;, ab ipſo geſtarum, quos*

2011 Ministerio de Cultura

Magi ac Ægyptii eo anno quo Alexander deceſſit, compoſuerunt, ſcripta reperies. Sed Græci illius pſeudo Calliſthenis exordium ſpecimenque in guſtum operis lectori offerre placet.

ΒΙΟC ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟC ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙC.

Οἱ σοφώτατοι Αἰγύπτιοι, θεῶν ἀπόγονοι, γῆν μητέρα καταλαβόμενοι, θαλάσσης κύματα καθημερωσάμενοι, ἄστρων ἀστροθεσίαν ψηφισάμενοι, ὅσα δεδώκασι τὴν οἰκουμένην ὑπὸ στρατείας ἀρχῇ λόγῳ φύσεως μαγικῆς δυνάμεως. Φασὶ γὰρ τὸν Νεκτανεβὼ τὸν τελευταῖον τῶν Αἰγύπτου βασιλέα, μεθ' ὃν Αἴγυπτος ἐξέπεσε τῶν ἰδίων πηγῶν, τῇ μαγικῇ δυνάμει πάντων ἐκυρίευσεν. Τὰ γὰρ κοσμικὰ στοιχεῖα, λόγῳ πάντα αὐτῷ ὑπεπάσετο. εἰ γὰρ αἰφνιδίως πολέμου νέφος ἐπελαύνοι, οὐκ ἔσκυλε στρατόπεδον, οὐδὲ ὅπλων πομπεύματα, οὐδὲ σιδήρου μηχανήματα, ἀλλ' εἰσήρχετο εἰς τὰ βασίλεια, καὶ ἐλάμβανε χαλκῆν λεκάνην, καὶ ἐμπλήσας αὐτὴν ὕδατος ὀμβρίου, ἔπλαττεν ἐκ κηροῦ πλοῖα μικρὰ καὶ ἀνθρωπάρια, καὶ ἐνέβαλλεν αὐτὰ εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἔλεγεν ᾠδὴν, κεραυνῶν εὐφυΐαν ῥάβδον, καὶ ἐπεκαλεῖτο τοὺς ἀγγέλους καὶ θεὸν Λιβύης Ἄμμωνα, καὶ ὅτως τοιαύτῃ λεκανομαντείᾳ καὶ ἐν τῇ λεκάνῃ πλοῖα τῶν ἐπερχομένων πολεμίων ἀπολλυμένων ἀνθρωπίων ὤφθη. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τῶν ἀφ' ὑγρᾶς ἐπερχομένων. ὅτως ἦν διὰ τὴν πολυπειρίας τοῦ ἀνδρὸς τοῦ βασιλέως διαμένοντος, μετὰ ἱκανὸν χρόνον, ἐν τοῖς ὤφθη Ρωμαίοις ἐκ φρεάτων, ὤφθη δὲ τοῖς Ἕλλησι κατασκόπων, παρών ποτε τις ὤφθη τῷ βασιλεῖ, ὅτως εἶπε. μέγιστε Νεκτανεβὼ παραπεμψάμενος τὸ ἐν εἰρήνῃ εἶναι, τὸ ἐπισκέψασθαι, ἐπίκειταί γάρ σοι νέφος ἐκ πλείονος μυρίων ἐχθρῶν, εἰσὶ γὰρ Σκύθες, Κάνσιρες*, Καύκασιοι, Ἴβηροι, Σπάδιοι, Κυκλωσανιοι, καὶ Λάπατες, καὶ Σπόροι, καὶ Ἀργεῖοι, καὶ Ζάλβοι, καὶ Χαλδαῖοι, καὶ Μετωπόψοφες, καὶ Ἀχιοφάγοι, καὶ Εὐωνυμῖται, καὶ ὅσα εἰσὶν ἔθνη ἀπὸ τῆς ἀναβολῆς μεγάλα ἀναρίθμητα ἀνδρῶν στρατὸν ἔχοντα μυρίων ἀπειρόντων τὴν σὴν Αἴγυπτον καταλαβέσθαι. ὅτως εἰσελθέτω σοι τὸ ὁμοιοκὸν διστίχιον. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσα μέμηλεν. Οὕτως εἰπόντος τοῦ στρατάρχου, μηδιῶν ὁ Νεκτανεβὼς εἶπε. σὺ μὲν καλῶς καὶ ἐπαγρύπνως ἦν βεβούλευσαι φρεάτων φυλάσσεις. δεινῶς δὲ καὶ ὑ στρατιωτικῶς ἐφθέγξω. ὑ γάρ δύναμις ἐν ὄχλῳ φαίνεται ἀλλὰ ἐν εὐθυμίᾳ. καὶ γὰρ ἐν λόγοις πολλοὺς ἐλάττονες χειρὶ τῇ ἀγαθῇ πολυανθρώπους καλύψων, καὶ γὰρ ἐν κύσιν πολλὰς ἐλάφους ἐχειρώσατο. καὶ λύκος εἰς ἀγέλην προβάτων ὠλέσατο. ὅστε σὺ πορεύου ἅμα τοῖς ὑπαγομένοις στρατιώταις, καὶ τὴν σεαυτοῦ παρεμβολὴν φύλαττε. λόγῳ γὰρ ἐγὼ τὴν

τῶν

2011 Ministerio de Cultura

τῶν βαρβάρων ἀνάριθμον πολυπλήθειαν πελάγει κύμασιν ὑπερκαλύπτω. Οὕτως εἶπὼν ἀπέπεμψεν αὐτόν. Οὕτω δὲ εἰς τὰ βασίλεια ἀναστρέψας, ἐκέλευσε πάντας ἐκ μέσου γίνεσθαι. μόνῳ δὲ τῷ λεκάνην θεὶς, ἐπλήσατο ὕδατος, βαλὼν δὲ ἐπάνω τὰ κήρινα πλοῖα, ἀρράβδῳ, καὶ χερσὶ τὴν ῥάβδον τῷ δυναμικῷ λόγῳ ἐχρήσατο. ἀπενίζων δὲ εἰς τὴν λεκάνην, ἴδε τοὺς τῶν Αἰγυπτίων θεούς, τὰ τῶν πολεμίων βαρβάρων πλοῖα διακυβερνῶντας, διὸ καὶ σοχαθεὶς ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασίλειον ὑπὸ τῶν μακάρων ἤδη πεποσίαν ἔχειν, ξυρασάμενος τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πώγωνα πρὸς τὸ ἄλλο μορφώσας, ἐγκολπωσάμενος χρυσὸν ὅσον ἠδύνατο βαστάσαι, ἔφυγε τὴν Αἴγυπτον διὰ τῆς Λιβύης. Πολλὰ δὲ περιπατήσας ἔθνη, εἰς Πέλλην τῆς Μακεδονίας παρεγένετο ὀθόνη ἀμφιασάμενος ἰδιωτικὴ Αἰγύπτιος ἀστρολόγος ἐκάθισε δημοσίᾳ τὸν μέλλοντα σκέπτεσθαι. καὶ ταῦτα μὲν ἔτως. ἐν δὲ τῇ Αἰγύπτῳ φανερὸς γενόμενος τοῦ Νεκτανεβὼ ἠξίωσαν οἱ Αἰγύπτιοι τὰ πρόσωπα τῶν θεῶν Ἥφαιστον, τί ἄρα ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐγένετο; Ὁ δὲ ἔπεμψεν αὐτοὺς διὰ χρησμῳδίας πρὸς τὸ ὅραμα τῆς Σινωπίδος, ὅσις ἐχρησμώδησεν αὐτοῖς. ἔτως Αἴγυπτον ἐκφυγὼν κραταιὸς ἄλκιμος πρέσβυς βασιλεὺς δυνάσης ἥξει μετὰ χρόνον. τὸ γηραλαίον ἀποκαλῶν τύπων εἶδος κόσμον κυκλεύσας ἐπὶ τὸ Αἰγύπτου πεδίον ἐχθρῶν ὑπὸ ζαγὴν ἀληθῶς δ' ὅσ' ἡμῖν· ἔτω δοθέντος τοῦ χρησμοῦ τέτου, μὴ νοησαντες τὴν λύσιν, εἰς τὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Νεκτανεβὼς βάσιν χάφεσιν εἰς μνήμην ποιαπὸ ἐκβησομένου τοῦ χρησμοῦ τέτου.

Ἐν τῇ Μακεδονίᾳ δὲ φανερὸς γενόμενος πάσῃ ὁ Νεκτανεβὼς ἐπιστῆτον, ὥσε καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα θελῆσαι σκέψασθαι ὑπὸ αὐτοῦ. μεταπαλέσας δὲ αὐτὸν ὑποδήμου, τοῦ Φιλίππου τυγχάνοντος πρὸς πόλεμον, ὡς ἀπαγγελθὲν εἰς τὰ βασίλεια, ἰδὼν αὐτῆς τὴν εὐμορφίαν, τῆς σελήνης διαφορωτέραν. ἄνθρωπος καταφερὴς εἰς τὰς γυναῖκας ὑπὸ τοῦ ἐρωτικοῦ ἐπιθυμίας. Τὸν νοῦν ἀκονήσας πρότερον τὴν χεῖρα ἁπαλάσατο. χαίροις Μακεδόνων βασίλεια, μὴ καταξιῶν αὐτὴν δέσποιναν εἰπεῖν, τοῦ βασιλικὸν ἔχων λογισμόν.

Ὀλυμπιὰς εἶπε. χαίροις ἀγαθώτατε Μαθηματικέ. καὶ παραβὰς καθέζετο. ὁ δὲ ἐκάθισεν· Ὀλυμπιὰς εἶπεν. εἰ τυγχάνεις Αἰγύπτιος ἀληθινός; Νεκτανεβὼ εἶπεν, ὡς οἱ δοκιμάσαντες λέγουσιν. Ὀλυμπιὰς εἶπεν, ποῖα σκέψα χρώμενος τὰ ἀληθῆ ἀπαγγελεῖς; Νεκτανεβὼς εἶπεν, καλῶς ἀπεφήνω ὦ βασίλισσα, πολυσχιδὴς γάρ ἐστι τοῦ σκέψις ἡ κρίσις. εἰσὶ γὰρ ὀνειροκρίτες, σημειολύται, ὀρνεοσκόποι, μάντεις, ἀμφιμάντεις, γενεθλιολόγοι, ἀστρομάντεις, ἀστρόλογοι. ἐγὼ δὲ πάντων τέτων ἁπτόμενος, κατ' ἐξοχὴν σοφὸς ὢν Αἰγύπτιος, καὶ Μάγος εἰμὶ καὶ ἀστρόλογος. καὶ ταῦτα λέγων, δεμύσασθαι αὐτὴν ἔβλεψεν· ἥτις σημειωσαμένη τὸ βλέμμα εἶπε. τί λογιζόμενος ὢν ὡς σοφὸν κατ' ἐξοχὴν, τί σοφιστὴς με ἔτως περιέβλεψας;

2011 Ministerio de Cultura

βλεψας; Νεκταναβὼς εἶπε, Σωμνηθῆς χρησμὸς βασιλικός. ἥκουσα γὰρ τῶν ἰδίων θεῶν πολε, ὅτι βασιλίδα σε δεῖ σκέψασθαι, καὶ ἅπερ λέγω ἀληθῆ εὑρεθῆναι. ἅμα δὲ τῷ ταῦτα εἰπεῖν, προσενεγκάμενος πίνακα καὶ πολυλίμβον βασιλικὸν, ὃν ἑρμηνεῦσαι τίς ποτε δύναται, ἐξ ἐλέφαντος καὶ ἐβεννίνου, καὶ χρυσίου, καὶ ἀργύρου. τριχάραξον ζώναις, ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου κύκλου δεκανοὺς ἔχοντα τοὺς τριάκοντα ἕξ, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, ζῴδια δεκαδύο, ἐπὶ μὲν τοῦ μέσου ἥλιον καὶ σελήνην, ἔθηκεν ἐπὶ δίφρου, εἶτα γλωσσόκομον ἐλεφάντινον ἀθροίσας, ὡσαύτως μικρὸν ἐκκενώσας τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας, καὶ τὸ ὡρόσκοπον ἐξ ὀκτὼ λιθοτέχνων μετ' ἄλλων ἔθηκε τὸ τηλικοῦτον θεανὸν ἐν ὀλίγῳ κύκλῳ περιφωτώσας περιθεὶς τὸν ἥλιον, τὴν δὲ σελήνην ἀδαμαντίνην, τὸν ἄρεα αἱματίτου, τὸν ἑρμέα σμαραγδου, τὸν Δία ἀετίτου, τὴν Ἀφροδίτην σαπφίρου, τὸν Κρόνον ὀφίτου, τὸν ὡρόσκοπον λυγδίτου. καὶ φησὶ. εἰπέ μοι, λέξον μοι βασιλὶς, σεαυτὸν, μῆνα, ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἑαυτῆς γενέσεως. τῆς δὲ εἰρηκυίας, Νεκταναβὼς ψηφίζει τὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἑαυτοῦ γένεσιν, εἰ συναρμόσειεν εὑνοῆσαι, ἰδὼν δὲ ἐν χειμῶνι τὴν ἀστρονομίαν, φησὶ, τί θέλεις ἀκοῦσαι, βασιλίς; Ὀλυμπιὰς εἶπε, τὰ περὶ τοῦ Φίλιππον μαθεῖν θέλω, φημίζεται γάρ μοι, μετὰ τὸν πόλεμον ἀποβαλεῖν με, καὶ γαμεῖν ἄλλην. Νεκταναβὼς εἶπε. Ψευδὴς ἡ φήμη γέγονε, βασίλισσα. κ. τ. λ.

VIII. Quem lib. 3. c. 29. §. 10. promisi *Codicem Pseudepigraphum Veteris Testamenti*, Patriarchis & Prophetis supposita scripta, & incertas varias de illis traditiones complexum, edidi Hamb. A. 1713. 8. cujus argumenta & titulos capitum hoc loco referam, cum supplementis nonnullis ac paralipomenis.

INDEX CAPITUM.

Codicis Pseudepigraphi Scriptorum Veteris Testamenti.

1. ADAMUS litterarum inventor. pag. 1.
2. Adami commentarius de Nominibus animantium. p. 2.
3. Adamus edoctus ab Angelis. p. 4.
4. Adamus Apostolus Lunæ. Ejus de cultura terræ libri. p. 5.
5. Adamus Propheta. p. 6.

Ada-

2011 Ministerio de Cultura

6. Adamus Prometheus, repertor omnium disciplinarum & artium, Astrologiæ & aliarum scientiarum peritus. p. 7.
7. Adami mira potestas in omnes res creatas, ac facultas miracula patrandi. p. 10.
8. Liber generationum Adam. ibid.
9. Apocalypsis Adami. p. 11.
10. Adami Vita, liber Apocryphus. p. 12.
11. Pœnitentia Adami, Adamus Epimetheus. p. 16.
12. Psalmus XC. Adamo tributus. p. 19.
13. Psalmi duo sub Adami & Evæ nominibus conficti, latine ex B. Amadei revelationibus. p. 21.
14. Sepher Raziel, scriptum Cabbalistico Magicum. p. 26.
15. Liber Adamo adscriptus à Zabiis sive potius Sabæis. p. 27.
16. Adamo tributæ columnæ. p. 29.
17. Liber Jezirah Adamo adscriptus. ibid.
18. Adami vestigia in Insula Zeylon. Mons Pico de Adam. p. 30.
19. Libri decem, quos Adamo à Deo inspiratos Muhamedani memorant. p. 31.
20. Adami de Alchymia sive Chrysopœia liber. Alius de Divinitate. p. 32.
21. Traditio Adami de duratione Mundi. p. 22.
22. Zabiorum aliorumque variæ de Adamo traditiones & commenta. p. 34.
23. Testamentum Adami. p. 35.
24. Apocrypha præmissa libro Geneseos, in Codice MS. Bibliorum Germanice scripto. A. C. 1458. p. 36.
25. De Adamo & rebus ejus varii scriptores. p. 48. quibus possunt addi *Jo. Sebastiani Mitternacht* dissertationes de curiositate quorundam S. Scripturæ interpretum, præcipue circa Adamum protoplastum. Naumburg. 1674. 8. M. *Friderici Lebrecht Gœzii* diss. de statura Adami. Lips. 1727. 4. *Jo. Samuelis Luppii* de Adami sepultura, Witeb. 1718. 4. &c.
26. Adami Nomen. p. 49.
27. Hæretici ab Adamo appellationem sortiti. p. 50.
28. D. Georg. Henrici Gœzii de reliquiis Adami observationes. p. 53.
29. M. Pauli Christiani Hilscheri de reliquiis Adami Epistola. p. 63.
30. Evangelium EVÆ. p. 95.

31.

2011 Ministerio de Cultura

31. Archonticorum, Manichæorum, Judæorum & Muhamedanorum de Adamo & Eva commenta. p. 97.
32. Peccatum Evæ & Adami. Brachmanum traditio. p. 101.
33. Liber Prophetiarum Evæ, ſcriptus à Raziele Angelo p. 102. *forte Duretus in animo habuit librum Raziel, de quo p. 26. licet elogium, quod Prophetiis illis tribuit, huic libro neutiquam convenit.* Eva πρώτη προφῆτις in Clementinis à Cotelerio editis III. 22.
34. Evæ memoria in Orgiis Bachi. Evæ nomen. p. 102.
35. Caini & ABELIS colloquium. p. 104.
36. Liber Abelis de virtutibus planetarum & omnibus rerum mundanarum virtutibus. p. 112. Confer Jacobum Quetif de ſcriptoribus Ord. Prædicatorum T. 1. p. 144. ſeq.
37. Locus & telum quo Abel interfectus. ibid.
38. Abelis cædes à Dæmone, & ſepultura à corvo monſtrata. p. 113.
39. De ſigno CAINI. p. 114.
40. Caini pœnitentia. p. 117.
41. Cainus repertor menſurarum, ponderum &c. p. 117.
42. De Caini morte. p. 119.
43. Septem Caini peccata. Cain' ſeptupliciter puniendus. p. 123.
44. Adami filiæ Aſuam, Awin, ſive Owain, Azura ſive Azrun, Calmana ſive Climia, Debbora ſive Lembora, Edocla, Horea ſive Norea, Lebuda, Rifa, Save &c. p. 125.
45. Filius Adami Rocail, ejusque ultima verba, Filius alter Abdal Hareth. p. 130.
46. Cainus Græcorum Caunus. p. 131.
47. De Abeloniis, Ophitis, Cajanis & Sethitis. p. 134.
48. SETHUS edoctus ab Angelis & per quadraginta dies raptus in cœlum. p. 141.
49. Sethus Deus. p. 143.
50. Sethus CHriſtus, Pater Prophetarum p. 145.
51. Litteræ a Setho repertæ. Sethus primus ſcriptor. p. 146.
52. Filiorum ac Nepotum Sethi binæ columnæ. Βίβλος Σώθεως. Σέθως Aſſyriorum Rex. p. 148.
53. Aſtris nomina à Setho impoſita. Menſes & hebdomades, annique partes obſervatæ. p. 151.
54. Aſtronomia Setho tradita ab Angelo. p. 152.
55. Liber Sethi de ſtella in ortu Meſſiæ apparitura. p. 153.

56. Li-

2011 Ministerio de Cultura

56. Libri Setho à Gnosticis & Sethianis suppositi. p. 155. Non omittenda loca Epiphanii hæresi XL. Archonticorum c. 2, p. 292. & c. 7. p. 297. sed & quæ pro defendendis Sethianis differit Vir doctus Jac. Rhenferdus, p. 182. sq. Opp. Philolog.
57. Libri sub Sethi nomine jactati apud Arabes, Æthiopes, Samaritanos. p. 155.
58. Liber Sethi apud Syros prohibitus. p. 156.
59. Liber Sethi inventus apud Toletanos in Hispania, regnante Ferdinando Castellæ Rege. p. 157.
60. ENOSUS, Sethi F. p. 157.
61. CAINAN, Enosi F. p. 159.
62. ENOCHI Prophetiæ. p. 160.
63. Recentium virorum doctorum selecta de libro Henochi & testimonio S. Judæ Apostoli judicia. p. 199.
64. Liber Henochi laudatus in Libro Zohar, & à Manahemo Recanatensi. p. 208.
Henochi preces. *in addendis.*
65. Liber Henoch quem jactant Æthiopes. p. 209.
66. Libri triginta, Enocho tributi à scriptoribus Arabibus. Enochus Edris, Annachus, Atlas Astronomiæ repertor. Scriptor librorum de Astronomia. Sartorum princeps. p. 215.
67. Literæ ab Henocho inventæ. p. 219. Etiam Geomantiæ auctor ab Arabibus venditatur Edris sive Henochus. Vide V. C. Joh. Georgii Schelhornii, Memmingensis amœnitates litterarias T. 3. p. 189.
68. Enoch Sacerdos. Auctor formulæ excommunicationis. p. 220.
69. Judicium auctoris Constitutionum Apostolicarum de libris Enocho, Adamo, Davidi &c. suppositis. p. 221. Varii scriptores de Enocho scriptisque ei tributis. p. 222.
70. MATHUSALÆ Schola. p. 224.
71. Mathusalæ proverbia, traditiones &c. Mathusalem Tithonus. p. 224.
72. Filiorum ac nepotum Sethi jusjurandum per sanguinem Abelis. Cainus à Lamecho interfectus. p. 227.
73. Descriptio hominum antediluvianorum, & NOACHI ad eos prædicatio ex Sibyllinis Oraculis. p. 229.
74. Noachus Deucalio. Consule viri eruditiss. Bernhardi de Montfau-

2011 Ministerio de Cultura

con T. 2. ſupplementi Antiquitatis explicatæ lib. 2. c. 7. p. 41. ſq. Clementina, homilia 2. c. 16. Πάλιν δὲ ἀπὸ τῦ καθ' ἡμᾶς λεγομένυ Δευκαλίονος, πνευμάτων εἰκόνες δύο ἀπεςάλησαν, ἀκάθαρτυ λέγω καὶ καθαρῦ, ὅ, τε κόραξ ὁ μέλας, καὶ ἡ λευκὴ περιςερὰ δευτέρα. Noachi dictum, δεῦτε, καλεῖ ὑμᾶς ὁ Θεὸς εἰς μετάνοιαν. p. 240.

75. Noachi campana. Induſtria in lectitandis Adami & Enochi libris. p. 241.

76. Oratio Noachi, quam in Arca quotidie recitaſſe fertur ad corpus Adami. p. 243.

77. Quæ Noachus poſt diluvium ſuos docuit. Schola Noachi. p. 244.

78. Noachus Vadimon. Ejus Oratio ad filios nepotesque ſuos, quos ſecum in Italiam adduxit. p. 247.

79. Noachus Uranus ſive Cœlus, Sol, Ogyges, Janus, Oenotrius, Gallus, Proteus, Vertumnus, Xiſuthrus. p. 249.

80. Noachus Puoncuus, & Oannes. Oannis περὶ γενεᾶς καὶ πολιτείας, de originibus & vitæ regimine primorum hominum. p. 254.

81. Noachus Leotzitzamns, Azonaces, Oſiris, Bacchus, Prometheus, Saturnus. p. 260.

82. Noachi diræ. p. 261.

83. Noachus miſſus ad Zhohacum Perſarum Regem. Alia nonnulla. p. 262.

84. Alphabetum, columnæ, methodus Geomantica, & alia ſcripta Noacho tributa. Anni ratio ab eodem prodita. p. 263.

85. Noachi teſtamentum & orbis terrarum in filios diſpertitio. p. 265. Noachi teſtamentum commentitium occurrit etiam in Curtii Inghirami fragmentis Etruſcarum antiquitatum, atque inde in Antonii Ricchi theatro virorum illuſtrium Volſcorum, Rom. 1721. 4. Giornale de' letterati d' Italia T. 34. p. 502.

86. Septem præcepta filiorum Noachi. p. 268. Addendus locus ex Seder Olam Rabba, p. 16. 17. editionis Joannis Meyeri Viri celeberrimi.

87. Alia Noachidarum præcepta à Judæis memorata. p. 270.

88. Noachi conjux Noria, Barthenos, Naama, Tithea &c. Filii Jonithus. Moneton. Liber Noria à Gnoſticis jactatus. p. 271.

89. Noachi conjux Haical. Conjuges Semi, Chami, Japheti. p. 277.

90. Sambethe Sibylla, Noachi nurus, Poëtria Sibyllinorum carminum. p. 278.

91.

2011 Ministerio de Cultura

91. Scripta SEMO tributa. Semus an Melchiſedech? p. 283.
92. CHAMI Prophetia ab Iſidoro Hæretico jactata. p. 291.
93. Profanæ ac ſuperſtitioſæ artes æneis laminis & ſaxeis columnis à Chamo inſculptæ. p. 294.
94. Cham à malis creatus Angelis, & malas artes edoctus. Magiæ & Aſtrologiæ auctor. Magici ejus libri. Cham Zoroaſter. p. 297.
95. Cham Chemiæ repertor. Cham Jupiter, qui Saturnum patrem exſecuit. Jupiter Ammon, Belus, Menes &c. Ægyptus dicta Chemia, terra Cham. p. 301. Chamum eundem cum Zanclo faciunt etiam Annii Viterbienſis fabulæ quas confutat Placidus Reyna de urbe Meſſana p. 95. T. 9. theſauri ſplendidi Hiſtoricorum Siciliæ.
96. JAPHETUS Japetus, Jopas, Neptunus. p. 308.
97. CAINAN Arphaxadi F. Ejus Aſtronomia ex columnis Sethigenarum deſcripta. p. 309.
98. Scriptum Gigantum à Cainane repertum. p. 311.
99. Narratio Apocrypha de MELHISEDECHO, ex pſeudo Athanaſio. p. 311.
100. Alia narratio. Pater Sidec, vel Melchi. p. 322.
101. Nomen Melchiſideci proprium Jehoram, Pater Heraclas, mater Aſtaroth vel Selathiel, p. 326.
102. Melchiſedech Pſalmorum ſcriptor. Duodecim de Melchiſedeco, quis fuerit, ſententiæ. Melchiſedeciani, Athingani. p. 329.
103. De Melchiſedecho ſcriptores. p. 333.
104. Duo Tharæ: unus, pater Abrahami, cognomine Azar, alter avus. p. 335.
105. THARA Aſtrologus. Idola ejus à filio Abrahamo everſa & combuſta. p. 336.
106. ABRAHAM à Nembrodo in ignem conjectus, & Divina ope ex illo liberatus. Abrahami pater Azar, mater Adna, vel Emtelai. p. 344.
107. Abraham Zoroaſter. Libri à Perſis & Arabibus ei tributi. 349.
108. Abrahamus Doctor Aſtrologiæ & Arithmeticæ. Abrahami maternus avus Abrahamus. p. 350.
109. Anni ſolaris ratio & nomina duodecim menſium ab Abrahamo tradita. p. 379.
110. Abrahami ſcriptum de Aſtrologia Apoteleſmatica. p. 380.

2011 Ministerio de Cultura

111. Abrahamus inventor litterarum Chaldaicarum. Ab Angelis edoctus linguam Hebraicam. p. 341.
112. Scriptum de somniorum interpretatione. p. 380.
113. Liber Cabbalisticus *Jetzirah*, Abrahamo tributus. p. 381.
114. Liber de Magiæ modis & effectibus. p. 390.
115. Abrahamus de resurrectione mortuorum edoctus à DEO. Colloquium DEI, Satanæ & Abrahami. p. 392.
116. Decem Abrahami tentationes. p. 398.
117. Abrahami liber de Idololatria, capitum CCCC p. 400.
118. Abrahami Angelus Zedekiel. Apocalypsis à Sethianis supposita. Confer laudati Rhenferdii diss. de Sethianis. p. 184. Opp. Philolog. Idem an aliud scriptum Origeni, Athanasio & Nicephoro CPol. memoratum. p. 401.
119. Precatio *Schema* sive preces matutinæ ab Abrahamo traditæ. p. 403.
120. Psalmi Abrahamo tributi. *Heman* vel *Ethan* num idem cum Abrahamo? p. 404.
121. De Abrahamicæ doctrinæ vestigiis apud Ægyptios & Brachmanas obviis Guilelmi Postelli divinatio. Brachmanes, Abrahmanes, p. 405.
122. Haruspicinæ & auspiciorum auctor Abrahamus. Preces contra picas semina terræ Chaldæorum absumentes. p. 421.
123. Testamentum Abrahami. Quercus Mambre. Epicedium in Abrahami funere. p 417. Quercus Mambre de qua viri docti ad Genes. XIII. ult. ad tempora Constantini M. usque perduravit teste Isidoro apud Vincentium Bellovacensem XII. 91. Speculi naturalis. Confer quæ de quercu Mariana, Cicero lib. 1. c. 1. de legibus.
124. Abrahami numi & reliquiæ. p. 413.
125. Abraham de multis à DEO peculiariter edoctus. Constitutus judex ad portas inferorum p. 423.
126. Mysterium nominis Abrahami. Abraham Saturnus, Gigas &c. Rex Damasci. Abraham cultus ab Alex. Severo Imp. Alia nonnulla. p 418.
127. Colloquium Abrahæ cum divite epulone. Sinus Abrahami Isaaci & Jacobi. Cum Abrahamo, Isaaco & Jacobo assidentes mensæ in Regno cœlorum. p. 424.

2011 Ministerio de Cultura

128. Scriptum TRIUM PATRIARCHARUM nomine ſuppoſitum. p. 427.
129. Apocrypha de LOTHO narratio ſive fabula. p. 428.
130. Lothi uxor Edith. Filia altera Pludith. Alia nonnulla. p. 431.
131. ISAACUS à Semo inſtitutus. Auctor precum pomeridianarum. p. 433.
132. JACOBI ſtudia. Angelus ejus præceptor, nomine Peliel. Scripta Jacobo tributo, Scala, & Teſtamentum. Inſcriptio lapidis ab eo poſiti. p. 435.
133. Jacobus auctor precum veſpertinarum. Pſalmi ei tributi. p. 438.
134. Joannis Lemovicenſis Morale ſomnium Pharaonis. p. 441.
135. Teſtamenta XII. PATRIARCHARUM, Græce cum latina verſione Roberti Groſſeteſt, & notis V. C. J. Georg. Grabii. Ejusdem præfatio p. 496. De Verſionibus Latinis, Germanicis, Belgicis, Danicis &c. De Editionibus. p. 758. ſq.
Teſtamentum Ruben. p. 519.
Simeon. p. 533.
Levi. p. 544.
Juda p. 588.
Iſaſchar. p. 620.
Zabulon. p. 630.
Dan. p. 646.
Nephtalin. p. 659.
Gad. p. 674.
Aſer. p. 687.
Joſeph. p. 697.
Benjamin. p. 726.
De tabulis Cœli, obſervatio H. Dodwelli. p. 551. & Rich. Simonis. p. 559.
136. JOSEPHUS Phœnix, Serapis, Adonis, Thamuz item & Oſiris atque Hermes, literarum & Matheſeos inventor. p. 760. Confer G. Outhovium de judiciis JEHOVÆ. p. 616.
137. Joſephi precatio. p. 761.
138. Colloquium Joſephi cum uxore Potipharis. p. 771.
139. Hiſtoria Aſſenath, uxoris Joſephi, Latine p. 774.
140. Liber Magicus, ſpeculum Joſephi. p. 785.

2011 Ministerio de Cultura

141. Josephi interpretatio somniorum. Nomen Psontomphanech. p. 785.

142. Josephus mensurarum repertor. Templa ab eo condita. Sepultura ejus & Obeliscus ab Ægyptiis positus. Alia quædam. p. 787. Turris Josephi & fontis Alexandriæ monstrari soliti mentio in itinerario Samuelis Jemsel, Caraitæ. p. 14. 15.

143. Verba uxoris JOBI, ex Græca versione libri Jobi II, 9. Num illa DINA Jacobi filia? p. 791.

144. De Regina Sabæorum Lilit, quæ Jobi armenta depopulata fuit. p. 792.

145. Additamentum Libri Jobi Apocryphum ex versione Græca c. XLII. post versum 17. una cum scholiis quibusdam ex Catena Græca in Jobum. p. 793. Jobus idem cum Jobabo Esavi nepote etiam ex sententia S. Chrysostomi T. 6. edit. nov. p. 323.

146. Job ejusque filius Basarus ad Syros à DEO missus. p. 798.

147. Jobi Testamentum. Alia quædam. Liber OGI Gigantis. p. 799.

148. Liber HELDAM & MODAL. p. 801.

149. JETHRO, Mosis Socer, sacris Scriptoribus annumeratus. Varia ejus Nomina. p. 805. De AARONE Moysis fratre, Acta Sanctor. I. Julii.

150. Διδαχὴ Βαλαάμ BILEAMI Prophetia. p. 807. Septem Prophetæ Gentium. ibid.

151. JANNES & MAMBRES Mosis Præceptores, & deinde Adversarii. Liber eis tributus. p. 813.

152. MOYSIS nomina, Sapientia, literæ Hebraicæ ab eo inventæ. Alia quædam ex Apocryphis Judæorum libris. p. 825.

153. Moyses Musæus, Bacchus, Hermes &c. p. 833.

154. De vita & morte Moysis, libri à Gilb. Gaulmino * editi. p. 833. Triginta diebus quibus mortem Moysis luxere Judæi, ter mille mandata ipsius, illorum memoriæ exciderunt. Vide Jarchium ad c. 1. Josuæ.

155. Libri Apocryphi qui à Samaritanis, Judæis, Armeniis ad Moysem referuntur. p. 835.

* Laudatur etiam â Gaulmino in notis p. 189. 315. 323. 324. & 335. liber Mosaicarum quæstionum Arabice scriptus, necdum editus, in quo Moyses quærens & DEus respondens inducitur.

2011 Ministerio de Cultura

156. Moysis argumentum ad Regem Atheum ab errore suo revocandum. p. 836.
157. Psalmi Moysi tributi. Alius Moyses junior Davidis æqualis. p. 837.
158. Apocalypsis Moysis. p. 838.
159. Moysis Ἀνάβασις sive ἀνάληψις. p. 839. S. Hieronymus lib. 3. in Amos, p. 448. *Ascendit Dominus in Cœlum, cum Enocho, ascendit cum Elia, ascendit cum Moyse, cujus sepulturæ locus, quia in cœlum ascenderat, non potuit inveniri.*
160. Libri à Sethanis suppositi Moysi. Liber λόγων Moysis μυστικῶν. Moysis Testamentum. p. 847. Si V. C. Rhenferdum audimus, Sethiani non libros novos Moysi suppositos, sed ejus pentateucho sive Torah Hebraico usi sunt, rejecta LXX. senum versione. p. 184. sq. Opp. Philolog.
161. Dicta Moysis in Epistola ad Hebræos & Clementis ad Corinthios laudata. p. 848.
162. Parva Geneseos. p. 849.
163. Χημευτικὴ σύνταξις Moysis. Aureæ Judæorum barbæ ex arte Moysis chemica. p. 864.
164. Moyses cornutus. Numi cum Moysis effigie. p. 866.
165. MARIA sive MIRJAM Moysis Soror. Liber Chymicus illi tributus. p. 869.
166. JOSUÆ Benedictio. Precatio עליני. p. 871.
167. Decem Decreta Josuæ ejusque Synedrii. p. 874.
168. Liber Josuæ, quem jactant Samaritani. Josua Samaritanis quibusdam Messias. p. 876. De LIBRO RECTI, שפר ישר, quem falso jactant Judæi pro illo qui Josuæ X. 13. laudatur, vide D. Jo. Georgii Abichtii diss. de libro recti, editam Lipsiæ A. 1714. & Venerandi Wolfii nostri Bibl. Hebraicam T. 2. p. 1310. T. 3. p. 1191.
169. Columnæ à Cananæis in Josuæ memoriam positæ. p 889.
170. PHINEÆ Explanatio nominum sacrorum. p. 893.
171. SAMUELIS Prophetæ liber de jure Majestatis. p. 895.
172. Prophetides septem & Prophetæ XLVIII. Veteris Test. p. 896.
173. Prophetæ, qui gesta Regum Israelis & Judæ in commentarios retulerunt. p. 901.
174. HEMAN & ETHAN Auctores Psalmor. LXXXVIII. & LXXXIX. p. 904.

175.

2011 Ministerio de Cultura

175. Psalmus DAVIDI tributus centesimus quinquagesimus primus. p. 905. Hunc Græce & Latine ex editione mea dedere Venerandi auctores Diarii eruditorum Theologici, Unschuldige Nachrichten von Alten und Neuen, A. 1713. p. 151. Cum Latina versione antiqua quam ibidem ex Josepho Maria Cajo exhibui, convenit, quam vulgavit Ludovicus Ferrandus prolegom. in Psalmos p. 106. qui MSS. Codices Regios Paris. 138. 222. Colbertinum 1339. & Memmianum 2. contulit. Eadem usus pridem fuit ante auctorem conflictus Arnobii & Serapionis, Vigilium Tapsensem Gaudentius Brixiensis sermone XI. p. 141. editiones luculentæ quam nuper adornavit Vir eruditus & humanissimus Paulus Galeardus, Canonicus Brixiensis: *Et idcirco Beatus David peculiari carmine gloriatur dicens:* pusillus eram inter fratres meos, *& cætera.* Servavit eandem quoque Rev. Vir & à multis annis mihi junctus amicitia *Paulus Christianus Hilscherus*, Pastor Palæodresdensis bene meritus, qui hunc Psalmum seperatim cum commentario edidit, additaque vita Goliathi & Epistola de Oge Gigantum maximo, mihi pro sua in me benevolentia inscripsit, excusum Budissæ 1716. 4. Alia versio Latina sed recens, ut suspicor & ipsius editoris est, quam habes ad calcem Commentarii in Psalmos compositi à Gilberto Genebardo, & in ejus Psalterio A. 1577. Præter veterem Græcam *Apollinaris* & recentes Græcam Latinamque ornatissimæ fœminæ *Olympiæ Fulviæ Moratæ* metaphrases, quas alibi dedi, exstant etiam Latinæ *M. Antonii Flaminii* perelegans, & *Adami Theodori Siberi*, & *Francisci Mouretti* in enchiridio Psalmorum, Paris. 1581. 8. p. 183. ne de Germanica, Gallica & Belgica dicam, quæ A. 1692. publici juris factæ sunt Bremæ è Bibl. Winckelmanniana. Germanicam versionem ex Bibliis excusis Augustæ Vindel. A. 1518. exhibet laudatus Hilscherus p. 7. Alia antiqua versio Latina hujus Psalmi pridem edita fuit à B. Elia Ehingero ex MS. Bibl. Augustanæ, Augustæ Vindel. 1626. 4. atque inde in Diario eruditorum Theologico, quod modo laudavi, A. 1722. p. 347. Illam hoc loco dabo & ipse additis quibusdam observationibus.

2011 Ministerio de Cultura

ὅτε ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος a) εἰς Δαυίδ, *) καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονομάχησε τῷ Γολιάθ.

Hic Psalmus proprie scriptus David extra numerum, quando monomachiam iniit cum Goliath.

1. Μικρὸς ἤμην b) ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου
2. Ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου.
3. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, c) καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον.
4. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κυρίῳ d) μου; αὐτὸς κύριος, αὐτὸς εἰσακούει. **

1. Minimus eram inter fratres meos, & adolescens in domo Patris mei.
2. Pascebam oves Patris mei.
3. Manus meæ fecerunt organon, & digiti mei composuerunt Psalterium.
4. Quis iste est qui docuit? Herus meus ipse Dominus & exauditor cujusvis clamantis ad eum.

5. Αὐ-

5. Ipse-

a) ἰδιόγραφοι Psalmi, iidem qui can. 59. Laodicen. ἰδιωτικοὶ, velut privati, privata auctoritate, non publica Ecclesiæ probati. Auctor conflictus Arnobii & Serap. *David quoque in suo proprio Psalmo*, hoc est peculiariter scripto, extra illorum CL. ab Ecclesia receptorum numerum.

*) al. τοῦ Δαβίδ.

b) Hæc verba respiciunt, præter Mariam Cassobolensem ad Ignatium, Athanasius Epist. ad Marcellin. Chrysostomus homil. 17. ad popopulum Antioch. & Gaudentius Brixiensis homilia XI.

c) Georgius Serpilius ὁ μαχαιρίτης in Vitis scriptorum Biblicorum parte IX. quæ est de Davide p. 457. Ob wohl nichts irriges in den 151sten Psalm enthalten, auch nichts neues ausser dem, was sonsten in der Heil. Schrifft: ohne wenn er bezeuget, daß er mit seinen eigenen Händen Musicalische Instrumente selbst gemacht, welches im ersten Buch Samuelis nicht stehet, jedoch nichts absurdes ist: dennoch bleiben wir schlechterdinges bey der Zahl der 150. Psalmen.

d) Saulem sunt qui h. l. intelligunt. Sed congruentius est DEUM intelligere.

**) Al. Εἰσακούσεταί μου.

e) Sa-

2011 Ministerio de Cultura

5. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, e) καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου. ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ f) χρίσεως αὐτοῦ.

5. Ipsemet misit Angelum suum, & extraxit me ex ovibus Patris mei, & unxit me unguento unctionis suæ.

6. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ κύριος.

6. Fratres mei pulchri sunt & magni, & tamen non est oblectatus eis Dominus.

7. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐλοιδόρησέ με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. g)

7. Egressus sum in occursum extranei nationè, & maledixit mihi per simulacra sua.

Et jaculatus sum in eum tres lapides in frontem ipsius in virtute Domini, & prostravi eum.

8. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

8. Et ego evaginavi gladium ejus, quem sua manu tenebat, & amputavi caput ejus, & abstuli opprobrium à filiis Israël.

176. Psalmi Davidis CL. è trecentis vel termillenis, ab amicis Ezechiæ Regis, vel ab Esdra selecti. p. 912.

177. Psalterium SALOMONIS cum Jo. Ludovici de la Cerda notis & brevibus castigationibus editoris. p. 914. Germanica versio lucem

e) Samuelem.

f) Ita recte legit præter Æthiop. Syr. & Arab. etiam auctor veteris interpretationis hujus Latinæ quam Ehingero debemus. Sed alter accepit ac si scriptum esset, ἐλέῳ, pro ἐλαίῳ unde vertit: *& unxit me in misericordia unctionis suæ*, sive ut apud Vigilium, *unctione misericordiæ suæ*, quasi in Græco esset ἐν τῇ χρίσει τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

g) Qui hoc loco in adjuncta versione sequitur versiculus, in Græco & versione altera Latina veteri male desideratur, cum & sensus eum videatur postulare, & exstet etiam in Codice Latino Bibl. Guelpherbytanæ, & in versione Arabica A. 1619. vulgata, & in Syriaca cujus editionem Maronitis debemus: Nec non in Æthiopica quam Vir celeberrr. Jobus Ludolfus publicavit: & lectum ab Elia Cretensi ad Nazianzeni Oration. 4. & à Petro Comestore, notet laudatus Hillcherus p. 57.

2011 Ministerio de Cultura

cem vidit Lipſiæ 1716. 8. Suppoſitum eſſe Salomoni, contra Cerdam probat etiam Lud. Ferrandus p. 113. ſq. Prolegom. in Pſalmos.

178 Colloquium Davidis cum DEO de ſui probatione. p. 1000.

179. Aliud de bonitate amentiæ. p. 1002.

180. Aliud ſuper ædificatione templi. p. 1004.

181. Tekanoth ſive Conſtitutiones non ſcriptæ quas ad Moyſem & Davidem Judæi referunt. p. 1006.

182. Davidis ſcutum contra incendia. p. 1007.
מגן דוד de quo Jo. Jacobus Schudt ὁ μανιαξίτης in Jüdiſchen Merckwürdigkeiten T. 2. p. 74. ſq. Jo. Chriſtophori Schäfferi der von GOTT verfluchte Feuer-Seegen, Lipſ. 1723. 8. & A. C. Zelleri diſſ. de ſchedula incendiaria ſacra Judæorum. Studgard. 1724. 4.

183. Duo Davidis libri, Florentiæ ante paucos annos jactati. p. 1010.

184. Centum Benedictiones. Liber fundamentum Mundi. p. 1010.
Davidis Sepulchrum ex quo Hyrcanus tria millia talentorum, Herodes Magnus aurea vaſa abſtulit. Vide Flav. Joſeph. XVI. 7. p. 802. edit. Amſt.

185. NATHAN Propheta. p. 1011.

186. ACHITOPHEL & MEPHIBOSETH, Davidis Doctores. p. 1012.

187. Numi Davidis & Salomonis nomine inſcripti. p. 1013.
De numis Samaritanis in quibus litteræ *ſcin* & *daleth* non ſignificant *ſiclum Davidis*, ſed annum quartum Simeonis, Principis Maccabæorum, vide ſis Richardi Simonis Bibliothecam ſelectam Gallice editam T. 2. p. 134. Alia de numis ad Davidem relatis Georgius Serpilius ὁ μανιαρίτης in vitis ſcriptorum Biblicorum, vulgatis Germanice parte IX. c. 15. p. 341. Paulus Chriſtianus Hilſcherus ad Pſalmum CLI. p. 46. ſq. & Jacobus Baſnage in Hiſtoria Judæorum ſcripta Gallice lib. IV. c. 17.

188. Salomonis Alphabetum. Idem inventor literarum Syriacarum & Arabicarum. Libri ſacri Hiramo rogante, Salomonis juſſu Syriace verſi. Liber ei tributus de juſtitia. pag. 1014. De Salomonis litteris ſive characteribus commentitiis, Acta Sanctor. T. 7. Maji 30. p. 408.

189. Liber Sapientiæ Salomonis, lingua Hieroſolymitana. p. 1018.

2011 Ministerio de Cultura

De libro Sapientiæ quem Græce legimus, item de libro Ecclesiastici inter scripta Canonica non habendis dissertatio venerandi D. Gottlieb Wernsdorffi, Godfredo Arnoldo oppositа lucem vidit Witebergæ 1702. 4.

190. Salomonis plagiarius Aristoteles. p. 1019.

191. Salomonis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Hiramum Tyri Regem p. 1020. Pro *tribu David*, p. 1024. leg. *tribu Dan* ut recte Villalpandus ad Ezechielem T. 2. Parte 2. p. 460.

192. Quæstiones & Ænigmata a Salomone & Hiramo invicem, & a Salomone Philosophis Tyri propositа. pag. 1026. Hiramus Rex Tyri in regia sua templum Hierosolymitano simile condidit, in quo victimas lege Moysis præscriptas offerret, si credimus Jacobo Edesseno in Josephi Simonii Assemani Bibliotheca Orientali Tom. 1. p. 480.

193. Quæstiones Salomoni propositæ a Regina Sabæ. p. 1031.

Regina Sabæ, cum gente Immirenorum, Judaicam religionem amplexa.

Theodorus Lector lib. 2. Hist. Eccles. p. 567.

Ἰμμιρηνοί ἐσιν ἔθνος τελεῖν ὑπὸ Πέρσας. Οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς ἐσχατιαῖς τοῦ νότου, Ἰουδαῖοι δὲ ὑπῆρχον ἀνέκαθεν ἐκ τῆς ἐλθούσης πρὸς Σολομῶντα βασιλίσσης τοῦ νότου. Ἐγένοντο δὲ Ἕλληνικοί. Οἱ αὐτοὶ δὲ ἐπὶ Ἀναστασίου ἐχριστιάνισαν, καὶ Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Immireni gens est Persis subjecta, ad extremos Noti fines habitans. Et Judæi quidem fuerunt inde à Regina Austri, quæ ad Salomonem olim venit. Antea * Gentiles fuerant. Anastasii vero temporibus hæc eadem gens Christianam religionem amplexi sunt & Episcopum acceperunt.

194. Adjurationes Dæmonum Salomoneæ. p. 1032. Adde Zonaram lib 3. Annal. c. 1. G. Colvenerii notas ad formicarium Jo. Nideri p. 71. 72. *Honorius Augustod. lib. 1. in gemma animæ c. 177.* Exorcista dicitur adjurator, hi Salomone docente dæmonas adjurabant & eos de obsessis hominibus expellebant, ut septem filii Scene ** sacerdotis faciebant.

195.

* Male Valesius: *Postea Gentiles facti sunt.*

** Lege *Sceuæ* ex Actor. XIX. 14.

2011 Ministerio de Cultura

195. Salomonis colloquium cum Regulo formicarum. Perſarum de Salomone fabulæ. p. 1041.
196. Liber Salomonis de lapidibus. p. 1042.
197. Salomonis *βίβλος ἰαμάτων* ab Ezechia Rege ſuppreſſus. p. 1043. Adde S. Hippolyti opera T. 1. p. 270. & Volum. XIII. hujus Bibl. p. 387. ſq. & de Salomonis multiplici ſcientia & ſapientia diſſ. viri Clariſſ. Danielis Lundii, Upſal. 1705. 8.
198. Precationis formula, quam ad Salomonem auctorem referunt Judæi. p. 1045.
199. *Διδαχὴ* Salomonis & Hygromantia ad filium Roboam. *Σαλομωνιακά*. p 1046.

De templo in Africa condito à Salomone, Procopius lib. VI. de ædificiis Juſtiniani Imp. c. 2. p. 111.

200. Salomonis Teſtamentum. p. 1047.
201. Libellus de throno Salomonis. p. 1049.
202. Libri Magici, Salomoni tributi. ibid. Confer. Guil. Schickardum ad Tarich Perſicum. p. 57--66.
203. Clavis ſ. Clavicula, מפתח שלמה annulus, ſera, ſigilla, Somnia Salomonis. Alii libri nonnulli ei tributi. p. 1052. Claviculæ Salomonis excuſæ Germanicè, Veſaliæ (titulus etiam Duisburgum & Francofurtum præ ſe fert) 1686. 4. tribus plagulis & dimidia. Vide collectionem novam librorum rariorum, faſciculo IV. Halæ Sax. 1715. 8. p. 747. ſq. & p. 759. ſq. ubi B. Georgii Frid. Trylitii Epiſtola, in qua de libris ſuperſtitioſis Salomoni ſuppoſitis plura. A. 1612. 8. publici juris facta ſunt Veterum Sophorum ſigilla & imagines ſive ſculpturæ lapidum & gemmarum ſecundum nomina Dei & conſtellationes aſtrorum cum ſignatura planetarum conſtitutæ, auctoribus *Zoroaſtre*, SALOMONE, *Raphaële*, *Chele*, *Hermete*, *Thalete*, ex MSS. Jo. Trithemii. Scutum Salomonis in Catalogo MSS. Bibliothecæ illuſtris Uffenbachianæ p. 375.
204. Salomon an Philoſophus ſcepticus. p. 1057.
205. De Salomonis peccatis, pœna, pœnitentia & ſalute. p. 1060.
206. Davidis & Salomonis ſepulchrum. p. 1061. Epitaphium ADOMI-

2011 Ministerio de Cultura

RAMI cujus 3. Reg. IV. 6. mentio & V. 13. 14. inventum Sagunti si credimus Jo. Baptistæ Villalpando ad Ezechielem T. 2. parte 2. p. 544.

זהו אכבר אדוניר֗ם
עבד המלך השלמו
שבא לגבת את המס
ונפטר יום ----

Hic est tumulus Adoniram
famuli Regis Salomonis
qui venit ut exigeret tributum
& mortuus est die ----.

207. Oraculum parentibus ELIÆ redditum. p. 1070. Confer scriptores post Theophanem.

208. Eliæ Prophetia & Apocalypsis. p. 1072.

209. Elias singularum ætatum acta conscribens. Ejus Epistola post raptum in cœlos missa ad Joramum Regem. p. 1075.

210. Elias auctor Eremitarum, Carmelitarumque & Sophorum Persicorum p. 1076. Elias in veteri habitu Carmelitæ monachi T. 1, act. Sanctor. Aprilis p. 796. & in propylæo ad T. 2. p. XXXVIII.

211. Elias Artista sive Chymicus p. 1077. Adde celeberrimi D. Georg. Wolfg. Wedelii exercitatt. Medico Philolog. Centur. 1. Decur. 5. exerc. 1. 2. 3.

212. Traditio domus Eliæ de Mundo duraturo per sex annorum millia. p. 1097. Alia de Elia, scriptores laudati à Rev. Wolfio T. 1. Bibl. Hebr. p. 170. Scipio Sgambatus in Archivis V. T. p. 117. sq. Bælius in Lexico Hist. Jo. Meyerus ad Seder Olam Rabba p. 846. 887. Jo. Andreas Eisenmengerus in Judaismo detecto T. 2. p. 401. &c.

Eliæ precatio cum R. Simeon Ben Jochai librum Zohar scribere aggrederetur, legitur inter Judæorum preces, atque in librao שערי צירן sub initium.

Beda quæst. 27. in libros Regum. Ut Soli currus & equos tribuant Poëtæ, de miraculo sumtum Eliæ Prophetæ, qui curru igneo & equis igneis est raptus ad cœlum, Joannes CPolitanus Episcopus * existimat. Quod etiam Græce (*ab Elia*) Ἥλιος dicitur Sol.

Sedulius lib. 1. *Operis Paschalis.*

Quam bene fulminei prælucens semita cœli
Convenit Eliæ, merito qui & nomine fulgens
Hac ope dignus erat. Nam si sermonis Achivi
Una per accentum mutetur littera, Sol est.

213.

* S. Chrysost. homil. de adscensione Eliæ.

2011 Ministerio de Cultura

213. Elias junior, libri tres ei tributi. p. 1085. De Elia Byzantino & libro ejus אדרות אליהו *pallium Eliæ*, vide laudati Wolfii noſtri Notitiam Karæorum p. 93. & Bibl. Hebr. T. 1. p. 148. ſq.

Elias, Eliſæus, Jeremias, Joannes Baptiſta cœlibes ſive virgines. Antioch. homilia 1. Coteler. T. 2. Patrum Apoſtol. p. 80. Inſula & fons *caſtrati*, h. e. Eliæ apud D. Engelbertum Kæmpferum, amœnitat. exotic. p. 357. De Elia ejusque diſcipulis JONA, ELISÆO, ABDIA variæ Apocryphæ narrationes in libro qui exſtat ſub falſo nomine Johannis Hieroſolymitani, in Operibus Thomæ à Jeſu Carmelitæ T. 1. p. 425. 426. 427.

Preces Judæorum pro reditu Eliæ vide ſis in Catalogo MSS. Bibl. laudatæ Uffenbachianæ. p. 305. ſq.

214. ESAIÆ *ἀνάβασις* ſive *ὅρασις*. p. 1086.

215. Eſaiæ cum Rege Hiskia colloquium. p. 1094.

216. MANASSÆ Regis pœna, pœnitentia & precatio. p. 1100.

217. Apocrypha JEREMIÆ Prophetæ. Num ex iis petita loca Matth. II. últ. & XXVII, 9. Epheſ. V, 14. & 1. Petri III, 19. Prophetia Jeremiæ num truncata a Judæis. p. 1102.

Threnus ſive *epicedium Jeremiæ in morte Regis Joſiæ* memoratum 2. Paralip. XXXV. 24. videtur intercidiſſe, licet ſunt qui putant in threnis, vel Jerem. XX. 14-18. illud contineri. Confer eruditiſſimi Wolfii Bibl. Hebr. T. 2. p. 154. Adhuc ſuperfuit tempore Joſephi X. 6. Antiquitatt. qui ait *καὶ μέχρι νῦν διαμένειν*.

De Jeremia inter Prophetas primo, ſive cæteris Prophetis in Codicibus Biblicis præmiſſo, diatriba Joſiæ Henrici Opitii prodiit Lipſ. 1705. 4. meminique ejusmodi codicem perantiquum manu exaratum membranaceum videre in Bibliotheca Rev. noſtri Joachimi Morgenwegii in quo Jeremias ante Eſaiam legitur.

Deſcriptiones Jeremiæ de quibus infra c. 237. ex 2. Maccabæor. II. 13. Matthæus Ghislerius præf. in Commentar. ad Jeremiam cap. 2. putat ex illis petita quæ Epiphanius & Dorotheus referunt de Jeremia prædicente fore ut Ægypti ſimulacra conciderent, ubi Virgo eo cum ſuo aſcenderet infante. Menologium Baſilii Imp. Maji 1. de Jeremia. *Cum vero poſtea in Ægyptum abiiſſet, prædixit futurum ut omnia eorum ſimulacra concuterentur & conciderent propter Salvatorem puerum ex Virgine in ſtabulo naſciturum. Ac demum quum Taphnis* Ægypti urbe degeret, lapidibus à populo obru-*

tus

* Male Δάφναις T. 1. act. Sanctor. Maji p. 720.

2011 Ministerio de Cultura

tus è vita discessit, prope domum Pharaonis sepultus. Ephraim Syrus apud Assemanum T. 1. p. 72. Bibl. Oriental. *Hieremias Propheta ex Anatoth in Pharo Ægypti lapidibus obrutus à populo, sepultus fuit in sepulchro Pharaonis, eo quod Ægyptii in summo eum honore haberent propter accepta ab eo beneficia* (nimirum quia eos Crocodilis liberaverat, ut exponit hunc Ephræmi locum Gregorius Barhebræus in Horreo mysteriorum) *Ossa ejus ab Alexandro Rege Alexandriam translata, & ingente cum pompa ibidem condita fuerunt. Prophetavit annis XLI. Antecessit vero adventum CHristi annis DLX.* Confer Epiphanium de vitis Prophetar. Jo. Moschum in prato spiritali c. 77.

Libros Regum ad Jeremiam quidam referunt, ut Strimerus in Siphthe Jeschinim, idem qui minus etiam audiendus est, quando Proverbia Ecclesiastem & Canticum tribuit Esaiæ.

218. Apocryphæ de Jeremia & aliis Prophetis narrationes. p. 1110. Utrum Jeremiam audiverint Pythagoras vel Plato, disquirit Michael Ghislerius prolegom. ad Jeremiam c. V.

219. BARUCH & HABACUC. p. 1116.

De MERODACH BALADAN Babylonis Rege qui litteras & munera ad Ezechiam misit Es. XXXIX. hæc in commentario inedito ad Esaiam narrat S. Ephræm Syrus apud laudatum Assemanum T. 1. Bibl. Oriental. p. 79. *Sub idem tempus Merodach Baladan filius Baladan Rex Babylonis literas misit & munera Ezechiæ: audierat quippè, illum morbo, quo diù jacuerat, convaluisse. Quamvis autem & hanc ob causam legationem ad Ezechiam Baladanus miserit, gratulatum scilicet illi recuperatam valetudinem; altera etiam causa hujus legationis intercessit. Avebat quippè cognoscere portentum retrogradi Solis: Solem enim Baladanus colebat: quumque prima, sexta, & nona hora diei adoraßet, vesperamque præstolaretur, consuetæ adorationis pensum persoluturus, vidit Solem in medio cœli in meridie: quærens autem rei insolitæ causam, dicit, illud portentum in gratiam Ezechiæ patratum, quò Isaiæ dictis fidem haberet. Misit igitur ad ipsum Baladanus munera & honorificam legationem, rogans, ut de Solis portento ipsum tutè doceret. Ille autem Merodach Baladan filius Baladan, alius est ab eo, qui Jechoniam liberum dimisit, quum tredecim supra centum*

2011 Ministerio de Cultura

tum anni ab adventu legatorum ad Jechoniæ captivitatem interceſſerint: paucos nempe dies vixit Sarhadam, ejusque regno per Babylonios ſublato, rerum Babylone potitus eſt Evilmerodach.

220. ANANIÆ, AZARIÆ & MISAEL libellus de jejunio. p. 1117.
221. EZECHIELIS Prophetia Apocrypha. p. 1117.
222. Ezechiel an Nazaratus Aſſyrius, quem audivit Pythagoras. Bibliotheca ad Ezechielis ſepulchrum. p. 1120.
223. Vita DANIELIS & Prophetia Apocrypha. p. 1124.
224. Conjectorius Danielis, ſive Somniorum interpretatio ſub illius nomine jactata. p. 1130.
225. Prognoſticon Danielis, lingua Syriaca. p. 1136.
226. Viſiones Danielis. Admonitiones quas ipſi Angelus monſtravit. p. 1136.
227. SOPHONIÆ Prophetia Apocrypha. Ahasveri Regis mirabilia Urbium. Ezechiæ Pontificis maximi, hymni & Hoſanna. p. 1140.
228. Scriptura Apocrypha in ZACHARIÆ ſepulchro reperta. Liber Zachariæ alterius, qui Pater Johannis Baptiſtæ fuit. p. 1142. In Græcis quibusdam Codicibus Pſalmus CXLV. & CXLVI. tribuitur AGGÆO & ZACHARIÆ. Vide Catenam Patrum Græcorum in Pſalmos T. 3. p. 796. & 804.
229. ESDRÆ conſtitutiones & Benedictiones precesque. p. 1145.
230. Autographa Esdræ jactata Bononiæ, & in Burgundia apud Cabilonenſes. p. 1147. Etiam in magna Cairo, ut licet videre in itinerario R. Samuelis Jemſel, Caraitæ.
231. Ex Esdræ libro truncata a Judæis. p. 1151.
232. Liber Esdræ III. & IV. p. 1183.
233. Libri Esdræ LXX. ex CCIV. p. 1154.
234. Esdras * Pentateuchi & reliquorum librorum Propheticorum reſtitutor. p. 1156.
235. Esdras auctor literarum Hebraicarum, punctorumque vocalium & Maſoræ, Diviſionis item librorum ſacrorum in capita & verſus. p. 1160.
236. Esdræ Apocalypſis, *καλαυδολόγιον*. Somnium, Viſio &c. p. 1162.

De ſcriptis AHASVERO Regi tributis Scipio Sgambatus in Archivis Vet. Teſt. p. 393. editis Neapoli 1703. fol.

* Eadem de Esdra, quem *Ozair* vocant, tradunt Muhamedani. Vide Herbeloti Bibl. Orientalem p. 698.

2011 Ministerio de Cultura

237. Bibliotheca sacra à NEEMIA instaurata. *Ἀναγραφαὶ & ὑπομνηματισμοί.* p. 1163.
238. *Πτολεμαϊκὰ* Athanasio in Synopsi S. Scripturæ memorata. p. 1164.
239. Ben SIRA sententiæ. p. 1165.
240. מגלת אנטיוכוס Volumen sive Historia Antiochi Epiphanis, ex versione Julii Bartoloccii. p. 1165.

Hactenus capita quæ Volumine primo Codicis Pseudepigraphi Veteris Vestamenti continentur: quod cum recuderetur A. 1723. ei alterum Volumem adjunxi, in quo hæc sese lectori offerunt:

I. Capita priori Tomo Codicis Pseudepigraphi Vet. Test. supplendo vel illustrando.

1. ADAMUS, litterarum inventor, pag. 1.
2. Alphabetum Cœleste, p. 2
3. Nomina ab Adamo rebus imposita, p. 4.
4. Adami uxor, Lilit, p. 5.
5. Adamus Propheta, p. 7.
6. Adami Philosophia, p. 8.
7. Adami mira potestas, & corpus lucidum, p. 11.
8. Adamus Sabbatum in Paradiso celebrans, p. 13.
9. Festa ab Adamo instituta, p. 14.
10. Adami jejunium & pœnitentia, p. 14.
11. Locus in quem Adamus è Paradiso in exilium abiit, p. 20.
12. Canticum S. Michaëlis & bonorum Angelorum post Luciferum & malos Angelos Cœlo dejectos, p. 26.
13. Sepher Raziel, p. 28.
14. Septem homines universum Mundum volventes, p. 28.
15. Adam, an Monarcha? p. 28.
16. Liber Adami & Joannis Baptistæ apud Sabios, p. 29.
17. Adami vestigia in Insula Zeylon, p. 30.
18. Poma Adami, ficus Adamæa, p. 36.
19. Adami sepultura, p. 37.
20. Adami nomen, p. 39.
21. Adami statura, p. 41.
22. Adami epitaphium, p. 42.
23. Caini & Abelis sorores, CALMONA & LEBORA, p. 44.

2011 Ministerio de Cultura

24. ABELIS canis & ſepultura, p. 45.
25. De CAINO varia, p. 48.
26. SETHUS Deus, facies ejus ſplendida, p. 49.
27. Filiorum Sethi columnæ, p. 51.
28. Sethus per ſanguinem Abelis ſuos adjurans, p. 54.
29. ENOCHUS, p. 55. Scriptoribus de Henochi addendia:
Auguſtini Calmet, Benedictini, diſſ. de Henocho & libro Henochi poſt Commentar. in Apocalypſin, T. VIII. edit. Pariſ. in fol. p. 1027. 1034.
Tho. Jacombe Enochs walk and change, Lond. 1636. 4.
D. Jo. Henrici Urſini paralipomena ad Miſcellanea Theologico Philologica lib. 1. p. 64. ſqq. & lib. 5. p. 611. ſqq.
30. Enochi preces, p. 57.
31. Enochi liber, Joanni Dee traditus ab Angelo, p. 58.
32. LAMECH, p. 61.
33. De NOACHO varia, p. 61.
34. Rudera arcæ Noachi, p. 63.
35. De MELCHISEDECHO miſcella, p. 72. Scriptoribus de Melchiſedecho adjungi poterunt:
Jaques d' Auzoles la Peire, Melchiſedech, ou diſcours qui eſt ce grand Pretre Roy. Paris 1622. 8.
Auguſtini Calmet diſſ. de Melchiſedecho, ante ejus Commentar. in Epiſtolam ad Hebræos, T. VIII. p. 636.
Olavi Celſii diſſ. de Melchiſedecho, Upſal. 1723. 8.
Jo. Hermanni ab Elſwig diſſertationes tres de Melchiſedecho, Witebergæ A. 1710. editæ & Jurieo, Hulſioque oppoſitæ.
36. Miſcellanea de CHAMO, MISRAIMO, TUBALE, PHARAONE, OGE, GOLIATHO, p. 78.
37. THARE, Abrahami pater, monetarius. Triginta argentei, p. 79.
38. Quercus Mambre, p. 81.
39. Aſtrologica ABRAHAMI ſcientia, p. 81.
40. Ægyptiorum libri ſacri, p. 83.
41. Teſtamenta PATRIARCHARUM, p. 83.
42. Vita ASSENETH, filiæ Potipharis, JOSEPHI uxoris; nunc primum Græce edita ex Codice Barocciano, cujus apographum mecum communicavit honoratiſſ. Collega meus Jo. Chriſtianus

2011 Ministerio de Cultura

Wolfius, p. 85. Vratislaviæ in Bibl. Magdalenæa habetur Giami Poëtæ Persæ *Jusuf we Zelicha* Joseph & Zelicha, sive poëma de amoribus Josephi & Zelichæ, uxoris Potipharæ.

43. JOBUS, p. 102.
44. BALAAM, p. 105.
45. JANNES & JAMBRES, p. 105.
46. Jannis & Jambris monumentum, p. 106.
47. MOSIS nomen, p. 111.
48. Moses litterarum inventor Hebræis, & per Cadmum Græcis p. 117.
49. ASSIMAH mater Mosis, ejusque liber Megmou, p. 118.
50. Mosis amuletum, p. 119.
51. Moses sapientia Ægyptiorum imbutus, p. 119.
52. Moses auctor Legis oralis, venditatus à Judæis, p. 120.
53. Parva Geneseos, p. 120.
54. Flosculi Bibliorum, liber Apocryphus, p. 122.
55. Duodecim Mosis fontes, p. 123.
56. Moses cornutus, p. 123.
57. Virga Mosis, p. 124.
58. Mosis sepulchrum, p. 125.
59. Moses assumtus in cœlum, p. 127.
60. Liber, assumtio Mosis, p. 128.
61. Psalmus XC. in Mosis *ἀποῤῥήτοις*, p. 129.
62. JOSUA, p. 130.
63. Epistola commentitia Regis Persarum & Medorum ad Josuam. p. 130. sq. Josuæque responsio, p. 133.
64. Tubæ Hierichuntinæ, p. 134.
65. Monumentum Phœnicum à Josua profugorum, p. 135.
66. Duodecim lapides à Josua positi, p. 137.
67. Sortes Apostolorum & PROPHETARUM, p. 138.
68. SAMUEL Propheta, p. 138.
69. Prophetarum ætas, p. 139.
70. DAVID Propheta & Rex, p. 140.
71. David, dum furorem simulat, scribens, nescio quid in ostio domus Achis. p. 142.
72. Scutum Davidis & numi, p. 144.

Μνημεῖον SALOMONIS de quo Xiphilinus in Hadriano.

73.

2011 Ministerio de Cultura

73. MERODAC BALADAN, Rex Babylonis, p. 156.
74. Loca ex ſacris ſcriptoribus V. T. allegata, quæ in illis non leguntur, p. 157.
75. Locus Jacobi IV. 5. ex Apocrypho libro repetitus, p. 161.
76. JEREMIÆ Epicedium in cædem JOSIÆ Regis, p. 163.
77. Pſalmus CXXXVII. an Jeremiæ? p. 166.
78. De ABDIA Propheta, p. 167.
79. De EZECHIELE Propheta, p. 167.
80. DANIELIS Prophetæ viſiones, p. 169.
81. Danielis contra leones προφυλακτήριον, p. 169.
82. MARDOCHAI, p. 170.
83. ESDRÆ Anathema in Samaritanos, p. 170.
84. Esdræ index dierum fauſtorum, p. 171.
85. Esdræ Apocalypſis, in Catalogo librorum Apocryphorum V. T. p. 171.
86. Libri, qui non exſtant & in ſacris litteris memorantur, p. 171.

II. Epiſtola BARUCHO Prophetæ tributa apud Syros, & diverſa ab libro qui ſub ejus fertur nomine, p. 145.

III. Liber ESDRÆ quartus, cum locis veterum illum allegantium, & differentiis ac ſupplementis, ex verſione priſca Arabica, quæ MSta exſtat Oxoniæ in Bibl. Bodlejana, p. 173.

IV. Hiſtoria JOSEPHI fabri lignarii, ex Arabico Codice MS. Bibl. Regiæ Pariſ. Latine verſa à D. GEORGIO WALLINO, hodie præfecto Bibl. Upſalienſis p. 309.

V. JOSEPHI Veteris Chriſtiani Scriptoris Hypomneſticon, * ſive liber ſacer memorialis, nunc primum in lucem editus cum verſione & notis, p. 337.

Hactenus Volumen illud ſecundum Codicis pſeudepigraphi V. T. cujus ſupplementum quoddam videri poteſt etiam tertium quod A. 1714. 8. in lucem edidi, in quo continentur:

1. דברי הימים ופטירת משה *De vita & morte Moyſis* libri tres, Latine cum obſervationibus interpretis *Gilberti Gaulmini* Molinenſis, ex editione Pariſ. 1628. 8. in qua iidem libri apocryphis referti narrationibus etiam Hebraice leguntur.
2. Pſeudo *Dorothei* Tyrii de vita Prophetarum, Apoſtolorum & LXX. Diſcipulorum CHriſti, Græce & Latine. *Davidis Blondelli* cenſura

* De hoc dictum lib. VI. hujus Bibl. c. 4. Volum. X. p. 109. ſq.

2011 Ministerio de Cultura

ſura traditionum de ſeptuaginta diſcipulis, ex libro ejus de Epiſcopis & presbyteris p. 99. ſq. *Theodori Prodromi* de LXX. CHriſti diſcipulis, Græce. *Hippolyti* Thebani de XII. Apoſtolis, Græce & Latine. *Iſidori* Hiſpalenſis de vita & obitu Sanctorum qui DEO placuerunt, ab Adamo ad Apoſtolos usque, capita LXXXVII. *Sophronii* Hieroſol. de baptiſmate Apoſtolorum Græce & Latine cum verſione Petri Lambecii, lib. 3. de Bibl. Vindob. p. 53.

3. *Ben Sira* & aliorum Orientalium ſententiæ & apophthegmata, à *Paulo Fagio* Isnæ 1532. 4. & *Joanne Druſio* Franequerae 1591. pridem edita.

4. *Nicephori Calliſti* Menologium, Græce ex edit. Baſil. 1536. 8.

Denique adjungere juvat quem juvenis admodum Lipſiæ in patria mea A. 1691. 8. Græce & Latine, præmiſſis unicuique uberioribus prolegomenis, vulgavi faſcem apocryphorum V. T. librorum, non talium quidem quales dixi hactenus, & quos Eccleſia ut ait Hieronymus ne in manus quidem ſumit, ſed eorum qui non ſine fructu leguntur ab omnibus, & ab Eccleſiis nonnullis divina ac canonica, aut canonicis proxima habentur, de quibus dictum libro III. hujus Bibl. capite 29. In illo faſce comprehenduntur:

1. Liber *Tobiæ* ex editione Joannes Druſii cum verſione quam novam ipſe addidi.
2. Liber *Judith* cum verſione Claudii Baduelli.
3. Oratio *Manaſſæ* * Regis, cum veteri vulgata interpretatione. Duplex ejusdem Orationis metaphraſis, Græca altera mei quondam Doctoris *Io. Godofredi Herrichen*, τῦ μακαρίτε, & altera Latina *Balduini Berlicomii.*
4. *Sapientiæ* liber cum verſione *Victorini Strigelii.*
5. Eccleſiaſticus *Siracidis* cum verſione *Ioannis Druſii.*
6. Duplex alphabetum ethicum *Ben Sira*, Latine.

XI.

* Hæc Oratio Manaſſea occurrit etiam in horologio Græcorum, & meminit ejus S. Anaſtaſius Sinaita in Pſalmum VI. p. 112. his verbis: φασὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τῶν ἱστοριογράφων (Julius Africanus apud Jo. Damaſcenum in parallelis T. 2. Opp. p. 463.) ὅτι ἀπενεχθεὶς Μανασσῆς καθειλείσθη εἰς ζῶδιον χαλκοῦν ὑπὸ βασιλέως Περσῶν καὶ ἐσω ὢν ἐν τοιούτῳ ζωδίῳ προσήυξατο μετὰ δακρύων τὴν προσευχὴν τῆς ᾠδῆς αὐτοῦ.

2011 Ministerio de Cultura

IX. Antequam de commentitiis ſcriptis dicam quæ ſub antiquis & magnæ auctoritatis nominibus BEROSI alicujus, aut MEGASTHENIS, XENOPHONTIS aliorumque vulgavit *Ioannes Annius*, Viterbienſis, ne Lector inter ſuppoſititiarum & ab otioſis profectarum ingeniis lucubrationum multitudinem fatiſcat, placet præmittere collecta pridem à me per aliam occaſionem ex dignis fide ſcriptoribus genuini BEROSI fragmenta, longe plura illa quidem quam quæ vir ſummus Joſephus Scaliger de induſtria delegit, ut pro more ſuo eruditiſſime illuſtraret ad calcem admirandi Operis quod de emendatione temporum, ex Plantini officina Lugd. Bat. 1598. edidit, recuſum Francof. 1593. & Genevæ 1629. fol.

FRAGMENTA BEROSI
ex ſcriptis ejus genuinis.

Flavius Joſephus lib. 1. Antiquit. Iudaic. cap. 3. n. ult. Ex eo Euſebius X. 13. præparationis Evangelicæ, Cedrenus p. 11. &c.

Μαρτυροῦσι δέ μοι τῷ λόγῳ πάντες οἱ παρ' Ἕλλησι καὶ ὅσοι Βαρβάροις συγγραψάμενοι τὰς ἀρχαιολογίας. καὶ γὰρ καὶ Μανεθὼν ὁ τὴν τῶν Αἰγυπτίων ποιησάμενος ἀναγραφήν, καὶ Βηρωσὸς ὁ τὰ χαλδαϊκὰ συναγαγών, καὶ Μῶχος τε καὶ Ἑσιαῖος, καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ Αἰγύπτ-

Teſtes autem mihi (de longæva vitate primorum hominum) ſunt quotquot Græcos inter Barbarosque antiquitates litteris prodiderunt. Nam & Manetho a) rerum Ægyptiacarum ſcriptor, & *Beroſus* qui Chaldaicas compoſuit, & Mochus b) & Heſtiæus c) prætereaque Hieronymus Ægyptius d) qui Phœnicum res pro

a) De Manethone dictum lib. 3. hujus Bibl. c. 20.

b) De Mocho Sidonio, qui Laërtio & Suidæ Ὦχος, vide lib. 1. c. 28. §. 4. & ad Sextum Empiricum p. 621.

c) De Heſtiæo ſive Hiſtiæo Voſſius lib. 3. de Hiſt. Gr. p. 378. atque Eduardus Bernardus ad Joſephum p. 21. annotans, Ἱσιαῖον placuiſſe Jonitur, Atticis Ἑσταῖον. Apud Freculfum lib. 1. Chronici c. 26. *Beroſus qui Chaldaica defloravit, & Mochus & Aëtius.* Lege *& Heſtiæus.* Alius Heſtiæus Perinthius Philoſophus Stobæo laudatus, ne dicam de Hiſtiæis quorum meminit Herodotus, & in quibus ille qui Ariſtagoram ad defectionem impulit, de quo proverbium apud Apoſtolium XIX. 95.

d) Illis quæ de Hieronymo hoc erudite idem Voſſius lib. I. cap. XI. adde quod

2011 Ministerio de Cultura

γύπτου ἱερώνυμος δὲ τὰ Φοινικικὰ συναξάμενοι, συμφωνοῦσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις. Ἡσίοδός τε καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ πρὸς τούτοις Ἔφορος καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια.

profequuti ſunt, uno mihi omnes ore ſuffragantur. Imo etiam Heſiodus & Hecatæus & Hellanicus & Acuſilaus & Ephorus item & Nicolaus, veteres mille annos vixiſſe tradunt.

Tertullianus c. 19. Apologetici.

Reſeranda antiquiſſimarum etiam gentium archiva, Ægyptiorum, Chaldæorum, Phœnicum. Advocandi municipes eorum per quos notitia ſubminiſtrata eſt, aliqui Manethon Ægyptius, & *Beroſus* Chaldæus, ſed & Iromus Phœnix Tyri Rex, ſectatores quoque eorum, Mendeſius Ptolemæus & Menander Epheſius & Demetrius Phalereus, & Rex Juba, & Appion & Thallus, & qui iſtos aut probat aut revincit Judæus Joſephus, antiquitatum Judaicarum vernaculus vindex.

Plinius lib. VII. cap. 56.

Epigenes apud Babylonios * DCCXX. annorum obſervationes ſiderum coacti-

quod Plutarchus in Demetrii poliorcetæ vita p. 908. refert Hieronynum hiſtoricum ab eo præfectum Thebis captis poſt Antigonum interfectum Olympiade CXXI. 4.

* Simplicius in libb. Ariſtotelis de Cœlo p. 123. memorat τὰς ὑπὸ Καλλισθένους ἐκ Βαβυλῶνος πεμφθείσας ἀπολήψεις, ſive Obſervationes Aſtronomicas ex Babylone à Calliſthene in gratiam Ariſtotelis miſſas in Græciam, annorum MDCCCC. uſque ad Alexandrum M. teſte Porphyrio. Ex illis videntur fuiſſe de quibus apud Ptolemæum. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. p. 214. Plurium quam bis mille annorum ἀπολήψεις ſcripto conſignatas Babyloniis fuiſſe idem Simplicius teſtatur p. 27. Longe amplius temporum ſpatium notat Proclus, qui in Timæum Platonis p. 31. è Jamblicho ait Aſſyrios non modo obſervationes habuiſſe annorum 270000. ſed integrarum revolutionum ac periodorum τῶν ἑπτὰ κοσμοκρατόρων ſive ſeptem planetarum. His con-

2011 Ministerio de Cultura

coctilibus laterculis inscriptas docet, gravis auctor inprimis: Qui minimum, *Berosus* & Critodemus CCCCCXC. annorum.

Georgius Syncellus Chronographiæ p. 14.

Ἐπειδὴ δὲ Βηρωσσὸς ὁ τῆς Χαλδαϊκῆς ἀρχαιολογίας συγγραφεὺς ἀνεμάσας κ᾽ τοὺς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὡς φησιν, ἡγεῖτο ἐρῶν ἐν Βαβυλῶνι πολλῶν ἀναγραφὰς φυλασσομένας ἐπιμελῶς, αἳ περιεῖχον ἐτῶν μυριάδων που δεκαπέντε, καὶ μικρὸν πρὸς ἱστορίας λιναὶς περὶ οὐρανοῦ τε, καὶ γῆς, καὶ θαλάσσης, καὶ βασιλέων ἀρχαιότητος, καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν, περὶ

At quoniam Berosus Chaldaicarum antiquitatum scriptor, qui, ut ipse refert, circa Alexandri Macedonis tempus floruit, plurium authorum monumenta diligenter asseruata, quæ res gestas annorum myriadibus quindecim, & nonnihil amplius continerent, quasdamque de cœlo, terra, mari, regum ac facinorum eorumdem antiquitate, de Babylonicæ terræ situ, ac ubertate, de animalium quorundam rubro mari

conveniunt quæ Cicero lib. 1. de divinatione c. 19. & ex eo repetit Lactantius VIII. 14. *Contemnamus etiam Babylonios & eos qui è Caucaso cœli signa servantes numeris & motibus, stellarum cursus persequuntur: Condemnemus, inquam, hos aut stultitiæ aut vanitatis aut imprudentiæ, qui CCCCLXX. millia annorum, ut ipsi dicunt, monumentis comprehensa continent.* Sed fidem detrahit Diodorus Siculus lib. 2. p. 118. πρὸς δὲ τῷ πλήθει τῶν ἐτῶν ἐν οἷς φασι τὴν θεωρίαν τῶν κ᾽ τὸν κόσμον πεποιῆσθαι τὸ σύστημα τῶν χαλδαίων, ἴσμεν ἄν τις ῥᾳδίως ψευσθεισαν. ἐτῶν γὰρ ἑπτακὶς καὶ τετρακόσια μυριάδας καὶ τρεῖς ἐπὶ τούταις χιλιάδας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου διάβασιν γεγονέναι καταριθμοῦσιν, ἀφ᾽ ὅσου τὸ παλαιὸν ἤρξαντο τῶν ἄστρων τὰς παρατηρήσεις ποιεῖν. *At numerum annorum quibus Mundi se consideration vacasse collegium Chaldæorum asseverat, haud facile credideris. Nam ad expeditionem Alexandri in Asiam, quadringenta & LXXIII. millia annorum numerant, ex quo sidera observare cœperint.* Et Cicero ipse lib. 2. de divinat. c. 46. *Quod ajunt quadringenta & septuaginta millia annorum in periclitandis experiundisque pueris, quicunque essent nati, Babylonios posuisse, fallunt. Si enim esset factitatum, non esset desitum. Neminem autem habemus auctorem qui id aut fieri dicat, aut factum sciat.*

2011 Ministerio de Cultura

εἴ τε θέσεως τῆς Βαβυλωνίας γῆς, καὶ καρποφορίας αὐτῆς, καὶ ζώων τινῶν ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης θαλλόντων παρὰ φύσιν τῷ εἴδει, καὶ ἄλλα τινὰ μυθώδη, ταῦτα κομπολογίᾳ τινὶ συνέγραψεν (ἅ τινα πάντα κῆ τὸν ἀληθῆ λόγον πλάσματα δαιμόνων εἶναι δοκεῖ) ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι καὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἐν καινονίῳ παραθέσθαι ἀπὸ ϛ χιλιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνιάτου ἔτους ϛ κόσμου ὄντα, καίπερ πολυφορουμένῳ ὅτι δοξάσαι θέλων τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος, καὶ δεῖξαι πάντων τῶν ἐθνῶν δὲ χαιότερον ὁ Βηρωσσὸς, καὶ οἱ κατ' αὐτῶν ὁ Αλεξανδρος, φημὶ, ὁ Πολυΐστωρ, καὶ Αβυδηνὸς ταῦτα γεγράφασι.

enatorum forma præter naturam usitata, ac de aliis quibusdam fabulosas narrationes continentia, quæ quidem ordine compendioque conscripsit, se inuenisse testatur (hæc autem, ut verum fatear, dæmonum figmenta sunt anilesque nugæ) Eapropter omnem temporis seriem ab hoc labente anno mundi millesimo quinquagesimo nono in latercu-lum referre ac coordinare necessarium duxi: Nec enim me fugit Berosum, ac ejus sequaces, Alexandrum dico cognomento Polyhistorem, & Abydenum, ceu Chaldæorum gentem laudaturos, ac cæteris nationibus antiquiorem demonstraturos, hæc scriptis consignare voluisse.

Et paucis interjectis, p. 15.

τοῖς μὲν οὖν εὐσεβέσιν ἀρκεῖν οἶμαι ταῦτα πρὸς πᾶσαν πληροφορίαν, ὅτι οἱ μετὰ τὸν κατακλυσμοῦ ἄνθρωποι τὴν μεταξὺ ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου γῆν ᾤκουν. καὶ οὔτε Βαβυλὼν ἦν ἐπὶ τῆς γῆς, οὔτε Χαλδαίων βασιλεία, ὡς τῷ Βηρωσσῷ καὶ τοῖς ἑπομένοις αὐτῷ δοκεῖ πρὸς ἀναιρεσιν τῶν θείων γραφῶν. οὔτε Αἰγυπτίων δυναστεία, ὡς τῷ Μανεθῶ ψευδομένῳ καὶ μεγαλύνοντι τὸ τῶν

Et mente quidem sanis hæc abunde sufficere arbitror, ut ante diluvium inter Oceanum & paradisum homines credantur terram incoluisse; ita tamen ut neque Babylon in terra, neque Chaldæorum regnum, ut Berosо & ejus discipulis ad evertendam Scripturarum authoritatem placet, neque Ægyptiorum principatus, ut a mendace & jactabundis buccis Ægyptiorum gentem Manetho

2011 Ministerio de Cultura

τῶν Αἰγυπτίων ἐφ' ᾧ ἔδοξε χαίρειν.

thone extollente confictum eſt, extiterit.

Atque iterum poſt pauca p. 16.

Τῆς οὖν Χαλδαϊκῆς ἀρχῆς ἀπὸ Νεμβρωὸ ἀποδεδειγμένης, συναποδέδεικται δηλονότι καὶ ὅσοι τῶν Αἰγυπτιακῶν δυναστῶν ἀπὸ Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον συγγεγραμμένα πλήρη ψεύδους, καὶ κατὰ μίμησιν Βηρωσσοῦ πεπλασμένα κατὰ τοὺς αὐτοὺς σχεδόν που χρόνους, ἢ μικρὸν ὕστερον.

Sane demonſtratis Imperii Chaldaici fundamentis a Nembrod primo poſitis,* ſimul etiam quæ a Manethone Sebennyta ad Ptolemæum Philadelphum ſcripta mendaciis ſcaturire, & ad inſtar Beroſi, ejus nimirum ætate, vel tempore ab eo non admodum diſſito conficta, ſtatim percipias.

Idem Syncellus p. 17.

Ὁ ἀκριβῶς ἐφιστάνων τοῖς ὑποκειμένοις δυσὶ κανονίοις αὐτόθεν ἕξει πᾶσαν πληροφορίαν ὅτι ἐπίπλαστός ἐστιν ἡ τούτων ἐπίνοια ἀμφοτέρων, ὡς προείρηται, τοῦτε Βηρωσσοῦ, καὶ τοῦ Μανεθῶ, τὸ ἴδιον ἔθνος θέλοντος δοξάσαι. τοῦ μὲν τὸ τῶν Χαλδαίων, τοῦ δὲ τὸ τῶν Αἰγυπτίων. θαυμαζέτω δὲ, πῶς οὐκ ἠχύνθησαν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀρχὴν θέσθαι ταῖς περιτῴδεσιν αὐτῶν συγγραφαῖς. ἀλλ' ὁ μὲν Βηρωσσὸς ἀπὸ Σάρων, καὶ Νήρων, καὶ Σώσσων ἀνεγράψατο. ὧν ὁ μὲν Σάρος τρισχιλίων

Qui duabus tabulis infra locandis mentem attentius adiecerit, duorum iſtiusmodi ſcriptorum, quos memoravimus, commentitiam percipiet ſcriptionem, Beroſi dico & Manethonis, illius Chaldæorum, hujus Ægyptiorum gentem propriam pro viribus extollere contendentis. Miretur porro Lector etiam obuius, quod portentoſis ſuis ſcriptis eundem annum principium commune ſtatuere non ſint reveriti: ſed & Beroſus Saris, Neris, & Soſſis annorum numerum compoſuerit; quorum quidem Sarus ter millium & ſexcentorum, ** Nerus

ſex.

* Plura in hanc ſententiam idem Syncellus p. 36. 37. & 51.

** Cum ex Regibus alii decem ſaros, octodecim alii, alii plures vel pauciо-

2011 Ministerio de Cultura

λίων καὶ ἑξακοσίων ἐτῶν χρόνων σημαίνῃ. ὁ δὲ Νῆρος, ἐτῶν ἑξακοσίων. ὁ δὲ Σῶσος, ἑξήκοντα. καὶ συνῆξε Σάρους ἑκατὸν εἴκοσι, ἀφ' βασιλέων δέκα, ἥτοι χρόνου ἐτῶν μυριάδων τεσσαρακόντα τριῶν, καὶ δύο χιλιάδων.

sexcentorum, Sossus annorum sexaginta spatium complectitur. Saros autem centum & viginti, decem regum ætate, hoc est myriadum quadraginta trium & duorum millium annorum collegit summam.

Abydenus in Assyriacis, apud eundem p. 38.

μετὰ Εὐεδώρεσχον * ἄλλοι τινὲς ἦρξαν, καὶ Σείσιθρος, τῷ δὴ Κρόνος προσημαίνῃ πλὴν ἔσεσθαι πολὴθ ὄμβρων Δεσίου πέμπτῃ ἐπὶ δέκα, κελεύει δὲ πάν ὅ τι γραμμάτων ἦν ἐχόμενον ἐν Ἡλιουπόλῃ τῇ ἐν Σισύθροισιν ἀποκρύψαι. Σίσιθρος δὲ ταῦτα ἐπιτελέα ποιήσας εὐθέως ἐπ' Ἀρμενίης ἀνέπλωσε, καὶ θᾶσσα μὲν κατέλαμβανε τὰ ἐκ τοῦ Θεοῦ. τρίτῃ δὲ ἡμερέῃ ἔπεσε, ὅσα ἐκόπασε, μετέη τῶν ὀρνίθων, πείρην ποιεύμενος εἴ που γῆν ἴδοιεν τοῦ ὕδατος ἐκδύσαν.

Post Evedoreschum regnaverunt alii quidam, ac demum Sisuthrus, cui cum Saturnus pluviarum maximam vim decimo quinto mensis Desii fore prænuntiasset, quicquid litteris consignatum erat apud Heliopolim Sisuthrorum abscondi jussit. Sisuthrus hæc executus in Armeniam confestim navigavit, & exinde quæ a Deo decreta essent, coniecit. Tertio vero die quo aquarum inundatio remittebatur, quasdam aves emisit, & num terram alicubi aquis extantem detegeret, explorabat. Illæ vero profundis

tan-

ciores regnasse tradantur ab Abydeno apud Syncellum p. 38. 39. hinc patet nec dies singulos posse per illos intelligi, ut Anieno & Panodoro persuasum fuit, nec termille & sexaginta annos, sed temporis spatium anni non valde dissimile. Confer quæ traditioni inani atque incredibili tam remotam gentis suæ jactantium ætatem, & tamen nihil quod tam ingenti spatio tot millenariorum gestum sit, afferre valentium, opponuntur ab Isaaco Jaqueloto diss. 1. earum quas adversus atheos Gallice edidit c. XIX. p. 219. sq.

* Hæc referens Scaliger in Græcis Eusebii p. 8. inscribit: Ἀβυδηνοῦ ἐκ τῶν Βηρωσσοῦ.

2011 Ministerio de Cultura

αἱ δὲ, ἐκδεκομένου σφέας πελάγεος ἀμφιχάνεος, ἀπορέουσαι ὀκηηκαθορμίσονται ὥς κε τὸν Σίσιθρον ὀπίσω κομίζονται, καὶ ἐπ' αὐτῆσι ἕτεραι. ὡς δὲ τῆσι τρίτῃσιν ἐτύχεεν, (ἀπικέατο γὰρ δὴ πηλοῦ, καπώλεσι τοὺς ποδας) θεοὶ μὲν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζουσι, τὸ δὲ πλοῖον ἐν Αρμηνίῃ τρέαπα ξύλων ἀλεξιφάρμακα, καὶ τοῖσιν ὄπιχωρίοις παρείχεθ.

tantum aquarum vorticibus eas excipientibus, exilientes exinde ad Siſuthrum remeant, & retro in arcam reportantur, & poſt has pariter aliæ. Ut vero tertio id feciſſet & rem pro voto fuiſſet conſecutus (volucribus nimirum pedibus limo infectis redeuntibus) illico a Diis ex hominum conſpectu ſubducitur, ac navigium in Armeniam delatum, amuleta collo ſuſpendenda e tabularum fragmentis ſuppeditavit indigenis.

Apollodorus apud eundem Syncellum p. 39. & Scaliger in Græcis Euſebii Chron. p. 3.

Ταῦτα μὲν ὁ Βηρωσσὸς ἱστόρησε πρῶτον γενέσθαι βασιλέων Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαίων. βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεξῆς Αλάσπαρον καὶ Αμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων. εἶτα Αμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησὶ φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ωάννην, τὸν Αννήδωτον, ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς. ὁ περ Αλέξανδρος προλαβὼν ἤρξε φανῆναι τῷ πρώτῳ ἔτει. οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα. ὁ δὲ Αβυδηνὸς τὸν δεύτερον Αννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσιν ἕξ. εἶτα Μεγάλαρον ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα. καὶ μετὰ τοῦτον Δάωνον ποι-

Regum quidem Babylone natorum Alorum primum fuiſſe narravit Beroſus, Saris vero decem regnaſſe, ac deinceps Alaſparum & Amelonem ex Pantibibliis: Tum Chaldæum Ammenonem, cujus tempeſtate execrandum Oannem, & Annedotum illum, e mari rubro prodiiſſe, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta Saris, Abydenus vero ſecuudum Annedotum poſt Saros viginti ſex viſum eſſe affirmant: Tum Megalarum ex Pantibibliorum urbe Saris octodecim regnaſſe, Daonumque ex Pantibibliis paſtorem Saris decem in imperio ſucceſſiſſe; ac ejus, inquit, tempore, quartus Annedo-

2011 Ministerio de Cultura

ποιμφώα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα. κζ. τὸν πάλιν φησὶ Φανῆναι ἐκ τ ἐρυθρᾶς Αννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθεσιν, καὶ τὴν ἰχθύος φορὰς ἀνθρώπους μίξιν. εἶτα ἦρξαι Εὐεδώρεσχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον Φανῆναι ἐκ τ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὅμοιον καὶ τὴν ἰχθύος φορὰς ἀνθρωπον μίξιν, ᾧ ὄνομα Οδάκων. τούτους δέ, φησιν, πάντας τὰ ὑπὸ Ωάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα καὶ μέρος ἐξηγήσασθαι. εἶτα τούτου Αβυδηνὸς ἤδειν εἶπεν. εἶτα ἄρξαι Αμεμψινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαραγχων. βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὄγδοον σάρους δέκα. εἶτα ἄρξαι Ωλιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαραγχων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους ἡ. Ωπάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτὸ Ξίσυθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου τὸν μέγαν κατακλυσμόν φησι γεγονῆναι. ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα. σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι.

tus eadem prioribus forma, humanæ nimirum mixta piſcis ſpecie, e mari rubro prodiit: Addit illeEvedoreſchum exPantibibliis, Saros octodecim tyrannidem adeptum, ac eo moderante alium priſtinis parem, (nomen autem erat Odacon) in quo piſcis ad hominem una fuit conjunctio, rurſum e mari rubro emerſiſſe. Omnes iſtos cuncta ſummatin ab Oanne dicta ſigillatim, & per partes expoſuiſſe aſſerit, de quo nil penitus memorat Abydenus. Eosdem Amempſinus a Laranchis Chaldæus princeps ordine octavus Saris decem in regno ſequutus eſt: Mox Otiartes e Laranchis Chaldæus Saris octo regnavit: Eoque defuncto, filius Xiſuthrus Saris octodecim ſceptra moderatus eſt: Quo imperante, inquit, famoſum illud diluvium contigit. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, quorum ætas ad Sarorum viginti ſupra centum ſpatium prorogetur.

Georgius Cedrenus compendio Hiſtoriar. p. 10.

Ὥστε ἤδη Βαβυλώνων ἦν ἤδη Χαλδαίων βασιλεία, ὡς τῷ Βηρωσσῷ καὶ τοῖς ἑπο-

Itaque tum neque Babyloniornm erat neque Chaldæorum regnum, ut

2011 Ministerio de Cultura

ἑπομένοις δοκεῖ πρὸς ἀναιρεσιν τῶν θείων γραφῶν. ὅτε Αἰγυπτίων δυναστεία ὡς τῷ Μανέθῳ ψευδομένῳ καὶ μεγαλύνοντι τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος. Ἡ γὰρ ἀρχὴ τῆς τῶν Βαβυλωνίων βασιλείας ἤτοι Χαλδαίων ἀπὸ Νεβρωὴθ κ. τ. λ.

ut *Beroſſo* & eum ſecutis contra ſacras litteras placuit: Neque Ægyptiorum principatus, ut Manetho tradidit, Ægyptiorum gentem extollendi ſtudio mentitus. Etenim principium regni Babyloniorum ſive Chaldæorum à Nemrode ducitur &c.

Flavius Joſephus Antiquit. Jud. lib. I. *c.* 7. *n.* 2. *& ex eo Euſebius* IX. 16. *præparat. Evangel.*

Μνημονεύει δὲ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Αβραάμου Βηρωσσὸς, οὐκ ὀνομάζων, λέγων δ' οὕτως. Μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, δεκάτῃ γενεᾷ, * ἀνδρὶ Χαλδαίοις τις ἦν δικαίου ἀνὴρ μέγας καὶ τὰ οὐράνια ἔμπειρος.

Meminit patris noſtri Abrahami Beroſus quoque, non tamen eum nominans, his verbis: *Poſt diluvium decima ætate apud Chaldæos erat quidam juſtitiæ cultor, vir magnus & ſideralis ſcientiæ peritus.*

Idem Joſephus lib. I. cap. III. n. 6.

Τὸ δὲ κατακλυσμοῦ τούτου καὶ τῆς λάρνακος μέμνηνται πάντες οἱ τὰς βαρβαρικὰς ἱστορίας ἀναγράφοντες, ὧν ἐστι καὶ Βηρωσσὸς ὁ χαλδαῖος, διη-

Hujus autem diluvii & Arcæ meminerunt omnes barbaricæ hiſtoriæ ſcriptores, & in his Beroſus Chaldæus. Narrans enim de hoc diluvio ſic ferme ſcribit: *Fertur autem*

* Hinc Bochartus p. 102. concludit Beroſum Cainanis mullam rationem habuiſſe: *Si enim*, inquit, *inſeratur Cainan, non vixerit Abraham decima generatione, ſed undecima.*

** Hunc Joſephi locum ad Beroſum provocantis reſpicit Euſebius IX. 10. præparat. & Joannes Zonaras lib. 1. Annal. p. 19. S. Hieronymus de locis Hebraicis in voce *Ararat:* Arcæ & diluvii, omnes qui Barbaras ſcripſere hiſtorias, recordantur, quorum unus eſt *Beroſus* Chaldæus, qui ſuper diluvio referens, hæc locutus eſt: *Dicitur hujus navis in Armenia propter montem Carduenorum pars aliqua permanere, & quosdam bitumen ex ea avellentes circumferre, quo utuntur vel maxime hi qui luſtrantur vel ſe expiant.*

2011 Ministerio de Cultura

διηγούμενος γὰρ τὰ περὶ τὸν κατακλυσμὸν, ὅτῳ που διέξεισι. Λέγεται δὲ καὶ ξύλοις ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ πρὸς τῷ ὄρει τῶν Κορδυαίων * ἐπιμένειν τι, καὶ κομίζειν τινὰς τῆς ἀσφάλτου ἀφαιρούντας. Χρῶνται δὲ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι τῷ κομιζομένῳ πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς.

tem & navigii hujus pars in Armenia apud montem Cordyæorum supereſſe, & quosdam bitumen inde abraſum ſecum reportare, quo vice amuleti, loci ejus homines uti ſolent.

Georgius Syncellus in Chronico p. 28.

Βηρωσσὸς ** δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν φησι γλυφεῖσαι μὲν αὐτὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου τὴν ἡλικίαν. Ἀναγραφὰς δὲ πολλῶν ἐν Βαβυλῶνι φυλάσσεσθαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀπὸ ἐτῶν που μυριάδων δεκαπέντε περιεχούσας χρόνον. περιέχειν δὲ τὰς ἀναγραφὰς ἱστορίας περὶ τε οὐρανοῦ, καὶ θαλάσσης, καὶ πρωτογονίας, καὶ βασιλέων, καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς πράξεων.

Sane Beroſus Alexandro Philippi ſe parem ætate libro de Babylonicis primo jactat: plurimorum verò commentaria ſpatium circiter myriadum annorum quindecim in Babylone ſumma cura refert aſſervari: Illa vero de cœlo, mari, primo rerum ortu, regibus ac eorum geſtis relationes & hiſtorias continere.

Καὶ πρῶτον μὲν τὴν Βαβυλωνίαν γῆν φησὶ κεῖσθαι ἀπὸ τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσην. Φύειν δὲ αὐτὴν πυρὸς ἀγρίους, καὶ κριθὰς, καὶ ὄχρον, *** καὶ σήσαμον, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἕλεσι φυομένας ῥίζας ἐδώδιμον ὀνο-

Et primo quidem Babyloniam terram inter Tigrin & Euphratem fluvios mediam jacere deſcribit: Tum ex ea frumentum agreſte, hordeum, ochron, & ſeſamon ac in paludibus eſthieſthon radices enaſci, haſque gongas vocari,

* Adde Bochartum p. 19. & 20. Geographiæ ſacræ edit. Francof. 1674. 4.
** Eadem ex Syncello Scaliger in Græcis Euſebii p. 5. ſq.
*** Nobiliſſ. vir Dieterius Doblerus legebat κέγχρον.

2011 Ministerio de Cultura

ὀνομάζεσθαι αὐτὰς γόγγας. Ἰσοδυναμεῖν δὲ τὰς ῥίζας ταύτας κριθαῖς. Γίνεσθαι δὲ φοίνικας, καὶ μῆλα, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκρόδρυα, καὶ ἰχθύας, καὶ ὄρνεα, χερσαῖά τε καὶ λιμναῖα. εἶναι δὲ αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς Ἀραβίαν μέρη ἄνυδρά τε καὶ ἄκαρπα, τὰ δὲ ἀντικείμενα τῇ Ἀραβίᾳ, ὀρεινά τε καὶ εὔφορα. ἐν δὲ τῇ Βαβυλῶνι πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων γηγενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικησάντων τὴν Χαλδαίαν. ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀλόγως, ὥσπερ τὰ θηρία.

riri, ac æqualis esse cum hordeo virtutis enarrat. Palmas item in ea reperiri, poma, & reliquos frugiferarum arborum fructus, pisces & volucres, cum terrestres, tum aquatiles: Ac ejus sane partes ad Arabiam sitas, inaquosas & steriles; oppositas autem Arabiæ, montibus respersas & feraces. Babylone ipsa hominum alienigenarum Chaldæam incolentium multitudinem immensam numerari: eosque brutorum more sine lege liberam vitam ducere.

Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατὰ τὸ ὁμορροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῷον ἄφρενον * ὀνόματι Ὡάννην, καθὼς καὶ Ἀπολ-

Primo anno e mari rubro ad vicinum littus Babyloni contiguum, animans ratione destitutum emersisse, Oannem nomine, & ut Apollodorus quoque retulit, toto cor-

* Isaacus Vossius de LXX. interpretibus p. 409. *Quæ Chaldæi produnt de suo Noacho, hoc est Oanne, eadem Seres tribunt Puoncuo. Oannem statim à diluvio Astronomiam docuisse scribit Berosus. Idem de Puoncuo habent Serum annales. Iidem Puoncuum ex ovo prognatum esse scribunt, similiter & Chaldæi Oannem ex ovo primigenio prodiisse scripsere, ut liquet ex Helladio Besantinoo apud Photium. Non recte vero apud Berosum legitur Oannem hunc fuisse animal brutum, cum dicit* Φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης κατὰ τὸν ὁμορροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῷον ἄφρενον ὀνόματι Ὡάννην; *Tantum abest ut hoc verum sit, ut ne sit Græcum quidem. Mirum viros eruditos non vidisse scribendum esse* ζῷον ἄρρεν ὃν ὀνόματι Ὡάννην. *Feminæ, quæ ex altero ovo excusa fuisse credebatur, nomen erat Omoloca vel Omoroca. Berosus:* Ἄρχειν δὲ τῶν πάντων γυναῖκα ᾗ ὄνομα Ὁμορώκα, εἶναι δὲ τοῦτο Χαλδαϊκὸν μέν, Ἑλληνιστὶ δὲ μεθερμηνεύεται θάλασσα. מלח ום *aqua salsa* ום *enim*

Απολλόδωρος ἱστόρησε, τὸ μὲν ἄλλον σῶμα ἔχον ἰχθύος. ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν ἄλλην κεφαλὴν ὑπὸ κάτω τῆς ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου, ἀπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς ὑρᾶς τοῦ ἰχθύος. εἶναι δὲ αὐτῷ φωνὴν ἀνθρώπου, τὴν δὲ εἰκόνα αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν διαφυλάσσεσθαι. τὸ δέ, φησιν, τὸ ζῶον, τὴν μὲν ἡμέραν διατρίβειν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, μηδεμίαν τροφὴν προσφερόμενον. προδιδόναι τε τοῖς ἀνθρώποις γραμμάτων, καὶ μαθημάτων, καὶ τεχνῶν παντοδαπῶν ἐμπειρίαν, καὶ πόλεων συνοικισμοὺς, καὶ ἱερῶν ἱδρύσεις, καὶ νόμων εἰσηγήσεις, καὶ γεωμετρίαν διδάσκειν, καὶ σπέρματα, καὶ καρπῶν συναγωγὰς ὑποδεικνύειν, καὶ συνόλως πάντα τὰ πρὸς ἡμέρωσιν ἀνήκοντα βίου προδιδόναι τοῖς ἀνθρώποις. ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου ἐκείνου μηδὲν ἄλλο τοιοῦτον εὑρεθῆναι. Τὸ δὲ ἡλίου δύνοντος τὸ ζῶον τοῦτον Ὡάννην δῦναι πάλιν

corpore piſcem, infra piſcis caput, aliud ei caput enatum gerere; pedes humanos in ejus corpore cerni, at piſcis caudæ adnexos; vocem item & loquelam hominis ei fuiſſe, ejusque etiamnum hodie pictam imaginem ſervari. Hoc animans interdiu quidem nullo admiſſo cibo verſari inter homines, ac eis litterarum & diſciplinarum notitiam, artium experimenta, urbium conſtructiones, templa erigere, ponere leges, geometricis attendere, ſemina fructuſque colligere, ac ſummatim quæ mores manſuefacerent omnia commonſtraſſe. Ab eo tempore nihil, præter hæc, de illo auditum. Sole occumbente animans illud Oannem ad mare declinare, & in eo mergi, noctesque ſub aquis agere, ceu amphibium partim hic, illic ex parte. Poſtremum alia animantia huic ſimilia viſa, de quibus in regum hiſtoriis evulgaturum plura policetur. Oannem de originibus

&

enim Chaldæi dicebant pro דג. *Quare vero Noachus cum tribus filiis ſemipiſces vocentur, nemo non intelligit. Sed & ipſe Oannes Annedotus, & tres ejus filii alii tres, Annedoti vel Anidoti cognominantur à nauticæ ſtudio,* ναυβάτην *enim ſeu* ναυσίπορον *hoc vocabulum notat. Abydenus tamen plures ſtatuit Annedotos quam quatuor, verum nihil tale ex Beroſo, quem tamen deſcripſit, liquet.*

2011 Ministerio de Cultura

λην εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὰς νύκτας ἐκεῖ διαπαύσαι. Εἶναι γὰρ αὐτὴν ἀμφίβιον. ὕστερον δὲ φανῆναι καὶ ἕτερα ζῶα ὅμοια τούτων, ὧν ἐν τῇ τῶν βασιλέων ἀναγραφῇ φησὶν δηλώσειν. τὸν δὲ Ωάννην ὧδε γραφὰς καὶ πολιτείας γράψαι, καὶ ὧδε διδοῦναι τὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις.

& vitæ regimine ſcripſiſſe, & hanc vivendi rationem hominibus tradidiſſe.

Γενέσθαι φησὶ χρόνον, ἐν ᾧ τὸ πᾶν, σκότος καὶ ὕδωρ εἶναι, καὶ ἐν τούτοις ζῶα τερατώδη, καὶ εἰδιφυεῖς τὰς ἰδέας ἔχοντα ζωογονεῖσθαι. Ἀνθρώπους γὰρ διπτέρους γεγενῆσθαι, τοὺς δὲ καὶ τετραπτέρους, καὶ διπροσώπους. Καὶ σῶμα μὲν ἕνα ἔχοντας ἕν, κεφαλὰς δὲ δύο, ἀνδρείαν τε καὶ γυναικείαν, ⊂ αἰδοῖά τε διττὰ, ἄρρεν καὶ θῆλυ. Καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους, τοὺς μὲν αἰγῶν σκέλη καὶ κέρατα ἔχοντας, τοὺς δὲ ἱππόποδας, τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν μέρη ἵππων, τὰ δὲ ἔμπροσθεν ἀνθρώπων, ὃς ἱπποκενταύρους τὴν ἰδέαν εἶναι. Ζωογονηθῆναι δὲ καὶ ταύρους, ἀνθρώπων κεφαλὰς ἔχοντας. Καὶ κύνας τετρασωμάτους ὠμοὺς ἰχθύος ἐκ τῶν ὀπισθεν μερῶν ἔχοντας, καὶ ἵππους κυνοκεφάλους, καὶ ἀνθρώπους, καὶ ἕτερα ζῶα κεφαλὰς μὲν καὶ

Tempus fuiſſe quo cuncta tenebræ & aqua erant: Et in illis animantia portentoſa, & ſub variis naturæ ſpeciebus & formis viſu mirandis vitam ac lucem accepiſſe. Homines duabus pennis, alios quatuor, & geminis vultibus inſignes; corpus quidem unum, capita vero duo, virile, & fœmineum; & gemina pudenda, maſculum & muliebre: Hominum aliorum, hos caprarum crura & cornua, illos equorum anteriores, iſtos poſteriores & hominum anteriores, quales ſunt Hippocentaurorum formæ, habuiſſe. Tauros humanis capitibus ibidem naſci; canes quadricorpores, & poſterioribus partibus piſces: Equis canum adjuncta capita: Homines & alia animantia caput & corpus equinum, piſcium vero caudas habentia, nec non & alia variis quibusque formis deformia. His adjunge piſces, reptilia,

2011 Ministerio de Cultura

καὶ σώματα ἵππων ἔχοντα, ὑρὰς δὲ ἰχθύων. Καὶ ἄλλα δὲ ζῶα παντοδαπῶν θηρίων μορφὰς ἔχοντα. Πρὸς δὲ τούτοις, ἰχθύας, καὶ ἑρπετὰ, καὶ ὄφις, καὶ ἄλλα ζῶα πλείονα θαυμαστὰ καὶ παρηλλαγμένα τὰς ὄψις ἀλλήλων ἔχοντα. ὧν καὶ τὰς εἰκόνας ἐν τῷ τοῦ Βήλου ναῷ ἀνάκειται.

serpentes, & alia plura animantia quasi mutatis ab invicem speciebus varietate conspicua, quorum imagines in Beli templo appensæ.

Ἄρχειν δὲ τούτων πάντων γυναῖκα ᾗ ὄνομα Ομοροῶκα. Εἶναι δὲ τοῦτο Χαλδαϊστὶ μὲν Θάλατθ, ἑλληνιστὶ δὲ

Iſtis omnibus mulier, cui nomen Omoroca, præsidet: Hoc idem Chaldaice Thalath, * Græcesonat mare, & ex æquo ** Lunam

* Hæc, inquit Scaliger ad Græca Eusebii p. 408. non possunt esse à Berosо. Non enim potuit magis ignorare linguam suam, quam Alexander Polyhistor Græcam. Lingua Berosi τὴν θάλασσαν vocat *Jamma*, aut *Jammo*, non thalath, quod significat *tria*, non *mare*. Itaque sine dubio Græculi polyhistoris παραγνοθεύματα sunt.

** Ἰσόψηφα sunt calculis numerorum æquata sive quorum litteræ secundum potestatem numerorum eandem summam conficiunt: idque valet tam in Græcis quam in Hebraicis, Syriacis & Arabicis, ubi litteræ habent potestatem numerorum. Verbi gratia ים quod mare significat & θαλάθ,

י	10.	θ	9.
ם	40.	α	1.
		λ	30.
		α	1.
		θ	9.
	50.		50.

Confer de ἰσοψήφοις Muretum XIV. 13. var. lect. & quæ ad Gellium XIV. 6. viri docti, nec non Anthologiam Epigrammatum Græcorum p. 94. 244. 427. 562. sq. edit. Wechelianæ. At θάλασσα sunt 442. σελήνη autem 301. quomodo igitur ἰσόψηφα esse ait? Sed fortasse Chaldaice sunt ἰσόψηφα. Ne sic quidem: Et quo longius à ve-

2011 Ministerio de Cultura

δὲ μεθερμηνέυνεται θάλασσα, κ᾽ δὲ ἰσόψηφον Σελήνη. Οὕτως δὲ τῶν ὅλων συνεσηκότων, ἐπανελθόντα Βῆλον σχίσαι τὴν γυναῖκα μέσην, κ᾽ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς ποιῆσαι γῆν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ οὐρανὸν, κ᾽ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα ἀφανίσαι.

nam refert. His ita constitutis, Belum redeuntem mediam divisisse mulierem, & ex ejus quidem parte terram, ex alia cœlum composuisse, ac inde necem animalibus illatam.

Ἀλληγορικῶς δέ φησιν τοῦτο μὲν φυσιολογεῖσθαι. Ὑγροῦ γὰρ ὄντος τοῦ παντὸς, κ᾽ ζώων ἐν αὐτῷ γεγωνημένων, τοῦτον τὸν Θεὸν ἀφελεῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, κ᾽ τὸ ῥυὲν σῶμα τοὺς ἄλλους θεοὺς φυρᾶσαι τῇ γῇ, κ᾽ διαπλάσαι τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ νοερούς τε εἶναι, κ᾽ φρονήσεως θείας μετέχειν. Τὸν δὲ Βῆλον, ὃν Δία μεθερμηνεύουσι, μέσον τεμόντα τὸ σκότος χωρίσαι γῆν κ᾽ οὐρανὸν ἀπ᾽ ἀλλήλων, κ᾽ διατάξαι τὸν κόσμον. Τὰ δὲ ζῶα ὑπ᾽ ἐνεγκόντα τὴν τοῦ φωτὸς δύναμιν φθαρῆναι. Ἰδόντα δὲ τὸν Βῆλον χώραν ἔρημον κ᾽ καρποφόρον, κελεῦσαι ἑνὶ τῶν θεῶν τὴν κεφαλὴν ἀφελόντι, κ᾽ μίξαντι τῷ ῥεομένῳ αἵματι πλάσσειν ἀνθρώπους, κ᾽ θηρία τὰ δυνάμενα φέρειν τὴν τοιαύτην ἀέρος κρᾶσιν. Μνημονεύει δὲ κ᾽ τῶν γιγάντων ὁ Βήρωσσος, ὡς ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος κ᾽ τὴν ἰσχὺν γενομένους, κ᾽ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν ἐν Βαβυλῶνι δείκνυσθαι, ὄντα λέοντας κ᾽ ἵππους κ᾽ κύνας τοσούτους τὸ πλῆθος, ὡς ἑξακισχιλίους ἐπὶ μυρίοις ἀθροίζεσθαι.

Figuraliter autem ad sensum rerum naturis accommodum hæc eadem traduci docet. Universa quippe mundi mole ex humida materia compacta, & animantibus ex ea formatis, Deus iste caput suum abstulit, tum corpus in terram dilapsum alii dii terræ commiscuerunt, ac inde formati homines, qua de causa intellectu & Divina mente præditi. Belus insuper, quem Jovem interpretantur, mediis tenebris dissectis, terram & cœlum ab invicem divisit, & mundum ordine composuit, animantibus lucis vim non ferentibus extinctis. Belus vero desertam quidem regionem, at feracem conspicatus, deorum cuipiam proprium sibi caput amputare præ-

à vero recedetur, eo propius ad nugas accedetur. Aut fortasse ἰσόψηφα hoc loco nihil aliud sunt quam ἰσόσοιχα, ἀντίσοιχα, σύσοιχα, ὁμόσοιχα affinia atque invicem sibi respondentia, notum enim reciprocationes æstuum maris, lunæ tanquam causæ tribui à Philosophis. Vide Plutarch. de placitis philosophor. III. 17. & Gellium XIV. 1. ubi *Oceanus quasi Lunæ comes, cum ea simul adolescens, senescensque.*

2011 Ministerio de Cultura

πι ἑαυτῷ τῷ ἀπορρυέντι αἵματι φυρᾶσαι τὴν γῆν, καὶ ἀπολάσαι ἀνθρώπους, καὶ θηρία τὰ δυνάμενα τὸν ἀέρα φέρειν. ἀποτελέσαι δὲ τὸν Βῆλον καὶ ἄστρα, καὶ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ τοὺς πέντε πλανήτας. ταῦτα ὁ Πολυΐστωρ Αλεξανδρος (κζ) ἐν τῷ Βηροσσὸν ἐν τῇ πρώτῃ φάσκει.

præcepit, & ſtillanti ex ſe ſanguini terram admiſcere, ac homines & animantia quæ aerem ſuſtinerent efformare: Ipſe tandem aſtra, Solem, Lunam, & alios quinque planetas perfecit. Hæc Polyhiſtor Alexander Beroſum ſequutus *primo* libro refert.

Εν δὲ τῇ δευτέρᾳ τοὺς δέκα βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων, καὶ τὸν χρόνον τῆς βασιλείας αὐτῶν, σάρους ἑκατὸν εἴκοσι, ἤτοι ἐτῶν μυριάδας τεσσαράκοντα τρεῖς, καὶ δύο χιλιάδας, ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ. λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς Αλέξανδρος, ὡς ἀπὸ τῆς χρυσῆς κεφαλῆς τῶν Χαλδαίων αὐθις ἐκ καπιῶν ἀπὸ ἐννάτου βασιλέως Ληδάτου ἐπὶ τὸν δέκατον, λεγόμενον παρ' αὐτοῖς Ξίσουθρον, * οὕτως. Αρδάτου δὲ** τελευτήσαντος, τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου μέγαν κατακλυσμὸν γενέσθαι. Ἀναγράφεσθαι δὲ τὸν λόγον, οὕτως. μέ-

Secundo vero decem Chaldæorum reges, regnique ſingulorum tempus, ſaros viginti ſupra centum, id eſt annorum myriadas quadraginta tres adjunctis duobus millibus ad diluvium uſque recenſet. Idem enim Alexander Chaldæorum monumentis eruditus a novo rege Ardate ad decimum Xiſuthrum ſermonis ſtilum convertens, hoc pacto narrat. Ardate defuncto filius ejus Saris octodecim regnum tenuit: Eoque regnante contigit diluvium. Hoc autem ordine refertur. Saturnus ei per ſomnum viſus menſis Dæſii † decimo quinto homines diluvio prædixit extinguendos. Rerum itaque cunctarum prin-

ci-

* Magni iſtius ſub Xiſuthro ſive Siſuthro diluvii ex Alexandro polyhiſtore & Abydeno facit etiam mentionem S. Cyrillus 1. in Julianum p. 8. Conferendus Syncellus p. 38. ſq.

** Quæ ſequuntur, exſtant etiam apud Scaligerum in Græcis Euſebii p. 8. quod autem etiam Abydenum ſua tradidiſſe ait ἐκ τῶν Βηρωσσοῦ, apud Syncellum non reperio.

† Maji vel Junii.

2011 Ministerio de Cultura

τὸν κρόνον αὖτις καὶ τὸν ὕπνον ἀπο-
σάλλα φάναι, μηνὸς Δαισίου πέμπ-
τῃ καὶ δεκάτῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ
κατακλυσμοῦ φθαρήσεσθαι. κε-
λεῦσαι οὖν διὰ γραμμάτων πάν-
των ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ τελευτὰς ἀρύ-
ξαντα θεῖναι ἐν πόλει ἡλίου Σιπ-
πάροις, * καὶ ναυπηγησάμενον σκάφος
ἐμβῆναι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ἀναγ-
καίων φίλων. ἐνθέσθαι δὲ βρώμα-
τα καὶ πόματα, ἐμβαλεῖν δὲ καὶ ζῶα
πτηνὰ καὶ τετράποδα, καὶ πάντα ἐν-
τρεπισάμενον, πλὴν ἐρωτώμενον δὲ
ποῦ πλεῖ; φάναι, πρὸς θεούς.
Εὐξάμενον ἀνθρώπους ἀγαθὰ γε-
νέσθαι. τὸν δ' οὐ πειθαρχήσαντα,
ναυπηγήσαντα σκάφος, τὸ μὲν
μῆκος σταδίων πέντε, τὸ δὲ πλά-
τος σταδίων δύο. τὰ δὲ συναχ-
θέντα πάντα συνθέσθαι, καὶ γυ-
ναῖκα, καὶ τέκνα, καὶ τοὺς ἀναγ-
καίους φίλους ἐμβιβάσαι.

cipia media & extrema litteris consignata, & in terram defossa in Solis urbe Sisparis reponi, tum navigium compingi jubet, eoque cum amicis & consanguineis conscenso, alto mari se se credere. Obsequitur ille, commeatum omnem parat, cibos & poculenta congerit, animantia quoque volatilia & quadrupeda convehit: Mox cunctis ita dispositis, rogatus quo naviget? Ad Deos, inquit: Atque ita prospera hominibus precatus est. Divinis itaque monitis obsequutus fabrefecit navigium longitudinis stadiorum quinque, latitudinis duorum: Cuncta vero comparata imposuit, uxorem, liberos, amicos adjunxit.

Γενομένου δὲ ἐπὶ κατακλυσμοῦ, καὶ εὐ-
θέως λήξαντος, τῶν ὀρνέων τινὰ
τὸν Ξίσουθρον ἀφιέναι. τὰ δὲ οὐ
τροφὴν εὑρόντα οὔτε τόπον ὅπου κα-
θίσαι, πάλιν ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον.
Τὸν

Ingruente tandem diluvio, & confestim cessante, volucrum aliquas Xisuthrus emisit, quæ non invento cibo, nec loco quo consisterent, rursum in navim sunt reversæ. Spatio dierum aliquot interjecto Xisuthrus iterum dimit-

* Sgambatus p. 147. legit Σεπφαρίοισιν quasi *Sepharim*, Kiriath Sepher, Παντίβιβλα. Confer Bochartum p. 25.

2011 Ministerio de Cultura

Τὸν δὲ Ξίσουθρον πάλιν μὴ πνὰς ἡμέρας ἀφιέναι τὰ ὄρνεα. Ταῦτα δὲ πάλιν εἰς τὴν ναῦν ἐλθεῖν τοὺς πόδας πεπηλωμένους ἔχοντα. Τὸ δὲ τρίτον ἀφεθέντα, ϗ ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. Τὸν δὲ Ξίσουθρον ἐννοηθῆναι γῆν ἀναπεφηνέναι. Διελόντα τε τῶν τοῦ πλοίου ῥαφῶν μέρος τι, ϗ ἰδόντα προσωκεῖλαν τὸ πλοῖον ὄρει πνὶ, ἐκβῆναι μὴ τῆς γυναικὸς, ϗ τῆς θυγατρὸς, ϗ τοῦ κυβερνήτου προσκυνήσαντα τὴν γῆν, ϗ βωμὸν ἱδρυσάμενον, ϗ θυσιάσαντα τοῖς θεοῖς, χωρέσθαι μὴ τῶν ἐκβάντων τοῦ πλοίου ἀφανῆ. Τοὺς δὲ ὑπομείναντας ἐν τῷ πλοίῳ, μὴ διαπορευομένων τῶν περὶ τὸν Ξίσουθρον, ἐκβάντας ζητεῖν αὐτὸν ἀπ' ὀνόματος βοῶντας. Τὸν δὲ Ξίσουθρον αὐτὸν μὲν αὐτοῖς οὐκ ἔτι ὀφθῆναι. Φωνὴν δὲ ἐκ τοῦ ἀέρος χωρέσθαι, κελεύουσαν, ὡς δέον αὐτοὺς εἶναι θεοσεβεῖς, ϗ παρ' αὐτῶν διὰ τὴν εὐσέβειαν πορεύεσθαι μὴ τῶν θεῶν οἰκήσοντας. Τῆς δὲ αὐτῆς πομπῆς ϗ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ϗ τὴν θυγατέρα, ϗ τὸν κυβερνήτην μεταλαχεῖν. Εἶπεν τε αὐτοῖς. Ὅτι ἐλεύσονται πάλιν εἰς Βαβυλῶνα. Καὶ ὡς εἴρηται αὐτοῖς, ἐκ Σιππάρων ἀνε-

mittit aves; illæ verò pedibus luto infectis redierunt: Tertio vero excluſæ navim nullatenus repetierunt. Conjicit Xiſuthrus terram aquis denudatam emine-re: Tum rupta compagis parte navigium aperit, & ad proximum montem impelli ſe animadvertens, cum uxore filia & gubernatore exſcendit, terram adorat, aram extruit, Diis immolat; quibus peractis, cum ipſe, tum ii cum quibus exilierat, haud amplius in terris viſi. Non redeuntibus vero Xiſuthri comitibus, qui remanſerant in navi exſcendunt quærentes, & de nomine ſæpius inclamantes. Xiſuthrum quidem conſpicuum oculis non habuerunt. Vocis tamen & ejus loquelæ ſibi notæ ſonum, erga Deos pietatem & religionem ſedulo commendantem, ſeque ob ſuum erga Numen cultum cum eis deinceps moraturum, ejusdemque honoris uxorem, filiam & navarcham compotes futuros enunciantem clare perceperunt. His ſubjunxit ille, Ipſos rurſus Babylonem profecturos, & ut in fatis eſt, litteras Siſparis excerptas cunctis hominibus deinceps tradituros, locumque tandem in quo conſiſtebant Armenorum eſſe regionem. His auditis, victimas Diis obtulerunt illi, ac undequaque con-

2011 Ministerio de Cultura

ἀνελομένοις τὰ χεάμματα ἀλαδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις. Καὶ ἔτι ὅπου εἰσὶν, ἡ χώρα Αρμενίας ἐστίν. Τοὺς δὲ ἀκούσαντας αὐτὰ θῦσαί τε τοῖς θεοῖς, καὶ σὺν ἐξὶ πορευθῆναι εἰς Βαβυλῶνα. Τῷ δὲ πλοίου τούτου καταλαθέντος ἐν τῇ Αρμενίᾳ, ἕν μέρος τι αὐτοῦ ἐν τοῖς Κορκυραίων * ὄρεσι τῆς Αρμενίας ἀλαμθάνειν, καί τινας ἀπὸ τοῦ πλοίου κομίζειν ἀποξύοντας ἄσφαλτον, χρᾶσθαι δὲ αὐτὴν πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς. ** ἐλθόντας οὖν πύτους εἰς Βαβυλῶνα, ὅτι ἐκ Σισπάρων χεάμματα ἀνορύξαι, καὶ πόλεις πολλὰς κτίζοντας, καὶ ἱερὰ ἀνιδρυσαμθένους, πάλιν θκτίσαι τὴν Βαβυλῶνα.

congregati confluxerunt Babylonem. Navigii porro in Armeniam impulsi reliquiæ hucusque temporis in ejusdem Corcyreis montibus perseverant; ex quibus nonnulli bitumen abrasum deportant, & expiandis quibusque infaustis eo utuntur. Illos vero Babylonem profectos, litteras Sisparis effodisse, urbes ædificasse, condidisse templa, ac iterum Babylonem ipsam reparasse dicunt.

Τούτων δὴ ἀπὸ τοῦ Αλεξάνδρου Πολυΐστορος, ὡς ἀπὸ Βηρωσσοῦ τοῦ τὰ Χαλδαϊκὰ ψευδηγορούντος, πεθειμένων. κ. τ. λ.

His ex Alexandro Polyhistore, nec non ex Berosso plurima de Chaldæis confingente, in medium propositis &c.

Flavius Josephus lib. I. in Apionem c. 19.

Λέξω δὲ νῦν ἤδη τὰ πρὸς Χαλδαίοις ἀναγεγραμμένα καὶ ἱστορούμενα περὶ ἡμῶν, ἅπερ ἔχει πολλὴν ὁμολογίαν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τοῖς ἡμετέροις.

Nunc itaque sunt dicenda ea, quæ apud Chaldæos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris vo-

* Gordyæis.

** *Ad amuleta.* Eundem in modum etiam ex Berosso Josephus lib. I. Antiquitatt. c. 3. n. 6. Confer Bochartum p. 46.

2011 Ministerio de Cultura

πέροις χράμμασι. Μάρτυς δὲ τούτων Βηρωσσὸς, (a) ἀνὴρ χαλδαῖος μὲν τὸ γένος, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν ἀναστρεφομένοις, ἐπειδὴ περί τε ἀστρονομίας, καὶ περὶ τῶν χαλδαίοις φιλοσοφουμένων (b) αὐτὸς εἰς τοὺς ἕλληνας ἐξήνεγκε τὰς συγγραφάς. ἔστι τοίνυν ὁ Βηρωσσὸς ταῖς ἀρχαιοτάταις ἐπακολουθῶν ἀναγραφαῖς, περί τε τοῦ γενομένου κατακλυσμοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ φθορᾶς τῶν ἀνθρώπων, καθάπερ Μωσῆς ἔτως ἱστόρησεν, καὶ περὶ τῆς λάρνακος, ἐν ᾗ Νῶχος ὁ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχηγὸς διεσώθη, περιενεχθείσης αὐτῆς ταῖς ἀκρωρείαις τῶν Ἀρμενίων ὀρῶν. Εἶτα τοὺς ἀπὸ Νώχου καταλέγων, καὶ τοὺς χρόνους αὐτοῖς περιτιθεὶς, ἕως Ναβολάσσαρον (c) παραγίνεται, τὸν Βαβυλῶνος καὶ χαλδαίων βασιλέα, καὶ τοὺς τούτου πράξεις ἀφηγούμενος λέγει, ὅπως πέμψας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ

luminibus etiam de aliis rebus. Teſtis autem horum eſt Beroſus, vir genere quidem Chaldæus, notus autem eis, qui doctrinæ eruditionique congaudent: quoniam de aſtronomia & de Chaldæorum philoſophia ipſe Græcas conſcriptiones edidit. Igitur Beroſus antiquiſſimas ſecutus hiſtorias, de facto diluvio, & hominum in eo corruptione, ſicuti Moſes, ita conſcripſit: Simul & de arca, in qua generis noſtri princeps ſervatus eſt, devecta ſcilicet ea in ſummitatem montium Armeniorum. Deinde ſcribens eos, qui ex Noë progeniti ſunt, & tempus eorum adjiciens, usque ad Nabulaſſarum pervenit, Babyloniorum & Chaldæorum regem, & hujus actiones exponens, narrat: Quemadmodum miſit in Ægyptum &

ad

(a) Laudat hunc Joſephi locum auctor Chronici Paſchalis quod Alexandrinum vulgo appellant p. 23. ex libro primo ἀρχαιολογίας, hæc enim inſcriptio librorum Joſephi contra Apionem & Manethonem fuit, περὶ ἀρχαιότητος, de antiquitate gentis Judaicæ

(b) Per φιλοσοφούμενα intellige, quæ de originibus rerum & antiquiſſimis temporibus tradita ferebant Chaldæorum ſapientes.

(c) Nabopollaſſarum.

2011 Ministerio de Cultura

ἐπὶ τὴν ἡμετέραν γῆν τ̃ ἰόν τ̃ ἑαυτ̃ Ναβυχοδονόσορον μ̃ πολλ̃ς δυνάμεως, ἐπειδή περ ἀφεστ̃τας αὐτὸς ὑπ̃έθετο, (d) πάντων ἐκράτησεν. κ̀ τ̃ ναὸν ἐνέπρησε τ̃ ἐν Ἱεροσολύμοις, ὅλως τε πάντ̃ τ̃ παρ̀ ἡμ̃ν λαὸν ἀνασήσας, εἰς Βαβυλ̃να μετ̀κισεν. Συνέβη δὲ κ̃ τ̀ν πόλιν ἐρημωθ̃ναι χρόνον ἐτ̃ν ἑβδομήκοντα, μέχρι Κύρ̃ τ̃ Περσ̃ν βασιλέως. Κρατ̃σαι δέ φησι τ̃ Βαβυλώνιον Αἰγύπτ̃, Συρίας, Φοινίκης, Ἀραβίας. πάντ̃ς δὲ ὑπερβαλλόμενον ταῖς πράξεσι τ̀ς πρὸ αὐτ̃ Χαλδαίων Ⓒ Βαβυλωνίων βεβασιλευκότας. Εἶθ' ἑξ̃ς ὑποκατάβας ὀλίγον ὁ Βηρωσσὸς, πάλιν ὧδε διατίθεται ἐν τ̃ τ̃ ἀρχαιότητ̃ ἱστορίᾳ. Αὐτὰ δὲ παραθήσομαι τὰ τ̃ Βηρωσσ̃ τ̃τον ἔχοντα τ̀ τρόπον. (e) ἀκούσας δ' ὁ πατὴρ αὐτ̃ Ναβολάσαρ̃, (f) ὅτι ὁ ταγμάτ̃ σατράπης ἦν τ Αἰγύπτ̃ κ̀ τ̃ς περὶ τὴν Συρίαν τὴν κοίλην Ⓒ τὴν Φοινίκην τ̃σι ἀποστάτης γέγονεν, ὁ δυνάμ̃ αὐτ̃ς

ad noſtram terram filium ſuum Nabuchodonoſorem cum multa potentia: Qui dum rebellantes eos inveniſſet, omnes ſuo ſubjecit imperio, & templum in Hieroſolymis concremavit: cumque generis noſtri populum auferens, migravit in Babylonem. Unde civitatem contigit deſolari annis ſeptuaginta, usque ad Cyrum regem Perſarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiam, univerſos priores Chaldæorum & Babyloniorum reges actionibus ſuis excellens. Ipſa vero verba, quæ Beroſus protulit, hoc modo dicta, neceſſario proferenda ſunt. *Audito autem pater ejus Nabulaſſarus, quod ſatrapa conſtitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœnicia rebellaret, cum*

(d) ἐπύθετο, legit V. C. Lamb. Bos.
(e) Eadem leguntur & lib. X. Antiquitatt. c. 11. (13.) atque inde apud Euſeb. IX. præpar. c. 40. & Chronic. Græc. p. 48. Syncell. p. 220. Illuſtrantur à Scaligero ad calcem operis de emendat. temporum.
(f) Syncell. Ναβοπαλάσαρ̃. Addę Græca Euſebii Scalig. p. 46.

2011 Ministerio de Cultura

ἔπι καθοπαθεῖν, συσήσας τῷ ὑῷ Ναβυχοδονοσόρῳ ὄνλι ἔπι ἐν ἡλικίᾳ μέρη τινὰ τῆς δυνάμεως, ἐξέπεμψεν ἐπ' αὐτόν. Συμμίξας δὲ Ναβυχοδονόσορ τῷ ἀποσάτῃ, καὶ ἀδιαταξάμενος, αὐτός τε ἐκυρίευσε, & τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς (g) ὑπὸ τὴν αὐτῶν βασιλείαν ἐποίησεν. Τῷ τε πατρὶ αὐτὸ συνέβη Ναβολασσάρῳ, (h) κ' ἔτον τ' καιρὸν ἀρρωσήσαντι, ἐν τῇ Βαβυλωνίων πόλει μεταλλάξαι τ' βίον, ἔτη βεβασιλευκότι εἴκοσι ἐννέα. (i) αὐθόμενος δὲ μετ' ὀλίγον τὴν ἔ πατρὸς τελευτὴν Ναβυχοδονόσορ, καταστήσας & κ' τὴν Αἴγυπτον (k) πράγματα καὶ τὴν λοιπὴν χώραν, κ' τὰς αἰχμαλώτους Ἰουδαίων τε καὶ Φοινίκων καὶ Σύρων & τῶν κ' τὴν αἴγυπτον ἐθνῶν συντάξας σὺν τῶν φίλων, μ' τ δυνάμεως, καὶ τ λοιπῆς ὠφελείας ἀναπεμίζειν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, αὐτὸς ὁρμήσας ὀλίγοις παρεγένετο διὰ τ ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα.

non valeret jam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori ætate valenti, partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, provinciam quæ ab initio eorum fuerat, ad propium revocavit imperium. Eodem vero tempore, contigit patrem ejus Nabulassarum, cum ægrotasset, in Babylonia civitate defungi, qui regnavit annis XXIX. Nabuchodonosor autem non post multum tempus mortem patris cognoscens, & negotia Ægyptiaca disponens, reliquarumque provinciarum, & captivos Judæorum & Phœnicum atque Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdam amicis, ut cum exercitu & impedimentis

per-

(g) Lib. X. Antiqu. ἐκ ταύτης τῆς δεχῆς. Sed Syncellus quoque ἐξδεχῆς, denuo ut ab initio fuerat, Perizon. p. 423. Origg. Ægypt. ἐξαυθις Euseb.

(h) Nabopollassaro.

(i) Εἴκοσι ἔν lib. X. Antiquitatt. c. 4. & apud Euseb.

(k) Nechao Rege Ægypti pulso ac fugato. Vide Syncellum p. 220.

2011 Ministerio de Cultura

καταλαβὼν δὲ τὰ πράγματα διοικήμασι τῶν χαλδαίων, τὴν διατηρηθεῖσαν τὴν βασιλείαν ὑπὸ τῶν βελτίστων αὐτῶν, κυβερνήσας ἐξ ὁλοκλήρου τὴν πατρικῆς δεχῆς, τοῖς μὲν ἀχμαλώτοις ἀποδομήσαι ἔταξεν αὐτοῖς δίαιτας ἐν τοῖς ἁρμοδιωτάτοις τῆς Βαβυλωνίας τόποις ἀποδεῖξαι. αὐτὸς δὲ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου λαφύρων, τό τε Βήλου ἱερὸν καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήσας φιλοτίμως, τήν τε ὑπάρχουσαν ἐξ ἀρχῆς πόλιν, καὶ ἑτέραν ἔξωθεν προσκατεσκεύασε, καὶ ἀναγκάσας (l) πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας τὸν ποταμὸν ἀναστρέφοντας ἐπὶ τὴν πόλιν καταστρατοπεδεύειν, ὑπερεβάλετο τρεῖς μὲν τῆς ἔνδον πόλεως τοίχους, τρεῖς δὲ τῆς ἔξω τούτων, τοὺς μὲν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς (m) τῆς πλίνθου, καὶ πύλας κοσμήσας ἱεροπρεπῶς, προκατεσκεύασε τοῖς πατρικοῖς βασιλείοις, ἑτέρα βασίλεια ἐκείνων, ὑπεραίροντα ἀνάση-

perducerentur ad Babyloniam, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: Reperiensque cuncta a Chaldæis dispensari, servatumque regnum ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captivis quidem advenientibus præcepit habitacula in opportunissimis Babyloniæ locis ædificare. Ipse vero ex manubiis templum Beli ac reliqua munificentissime excoluit: Et veteri urbi alteram extrinsecus adjecit. Et proviso ne posthac possent hostes fluvium convertere, & ad urbem accedere, tres interiori civitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos cocto latere, illos addito etiam bitumine, circundedit: Tum sic communitæ portas quæ vel templum deceant, addidit. Ad hoc juxta paternam regiam, alteram sumptuosiorem multo ampliorematque extruxit,

(l) Ἀναλαινίσας, Scaliger. *reparavit*, Rufin. adde Bochartum p. 264. Salmas. ad Solin. p. 867.

(m) Palmer. ἐξ ὠμῆς Bochart. p. 48. ἀόπτης vel ἀνόπτης, ut in parte murorum cocti essent lateres in parte crudi. Vide Suidam in πλίνθος.

2011 Ministerio de Cultura

μα καὶ τὴν πολλὴν πολυτέλειαν, μακρὰ δ' ἴσως ἔσται ἐὰν ἅπαντα ἐξηγῆται. τὸ δ' ἓν γε παρερχόμενον ὡς μεγάλα καὶ παράφανα, συνετελέσθη ἡμέραις δεκαπέντε. ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ὑψηλὰ ἀνοικοδομήσας, καὶ τὴν ὄψιν ἀπόδους ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, καταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξεργάσατο. καὶ κατασκευάσας τὸν καλούμενον κρεμαστὸν παράδεισον, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς ὀρείας διαθέσεως, τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ τὴν Μηδίαν τόποις. Ταῦτα μὲν ὅτι ἱστόρησεν περὶ τοῦ εἰρημένου βασιλέως, καὶ πολλὰ περὶ τούτου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν χαλδαϊκῶν, (n) ἐν ᾗ μέμφεται ἑλληνικοῖς συγγραφεῦσιν, ὡς μάτην οἰομένοις ὑπὸ Σεμιράμιδος (o) τῆς Ἀσσυρίας κτισθῆναι τὴν Βαβυλῶνα, καὶ τὰ θαυμάσια κατασκευασθῆναι περὶ αὐτὴν ὑπ' ἐκείνης ἔργα ψευδῶς γεγραφόσι. Καὶ κατὰ τοῦτο τὴν μὲν τῶν χαλδαίων χρονικὴν ἀξιόπιστον ἡγητέον. ὁ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχαίοις τῶν φοινίκων σύμφωνα τοῖς ὑπὸ Βηρωσσοῦ λεγο-

cujus ornatum exponere fortasse longum esset: Illud memoratu dignum, quod hæc adeo superba supraque fidem magnifica, quindecim dierum spacio perfecta est. In ea lapideas moles excelsas excitavit, aspectu montibus assimiles, omnique genere arborum consitas. Hortum quoque pensilem fecit, fama nobilem: Eo quod uxor ejus montanum aspectum desideraret, in Medorum regione educata. Hæc itaque retulit de prædicto rege, & multa super hæc in libro tertio Chaldaicorum: In quo culpat conscriptores Græcos, quasi vane arbitratos, a Semiramide Assyria Babylonem ædificatam, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falso conscripsisse dicens. Ipsam certe Chaldæorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archivis Phœnicum concordare videntur, quæ ex Berosso conscripta sunt de rege Babylonio-

(n) Syncell. p. 221.
(o) Bochart. p. 263.

2011 Ministerio de Cultura

μένοις ἀναγέγραπται, περὶ ὧν τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅτι κατὰ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην ἅπασαν ἐκεῖνος κατεστρέψατο.

Ioniorum: Quoniam & Syriam & universam Phœnicen ille subvertit.

Idem paucis interjectis c. 20.

Τὰ δὲ περὶ τοῦ ναοῦ πεφασμένα ἐν Ἱεροσολύμοις ὅτι κατεπεπόλητο μὲν ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων στρατευσάντων, ἤρξατο δὲ πάλιν ἀνοικοδομεῖσθαι, Κύρου τὴν Ἀσίας τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ἐκ τῶν Βηρωσσοῦ σαφῶς ἱστορηθήσεται δεδηλωμένων. λέγει γὰρ ἕτω ἐν τῇ τρίτῃ. (p) Ναβοχοδονόσορος μὲν οὖν μετὰ τὸ ἄρξασθαι τοῦ πεφασμένου τείχους, ἐμπεσὼν εἰς ἀῤῥωστίαν, μετηλλάξατο τὸν βίον, βεβασιλευκὼς ἔτη τεσσαράκοντα. τοῦ δὲ βασιλείας κύριος ἐγένετο ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἐυειλμαραδοῦχος. (q) ὅστις πεφυσιωμένος τῶν πραγμάτων ἀνόμως καὶ ἀτελῶς, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τοῦ τὴν ἀδελφὴν ἔχοντος αὐτοῦ Νηριγλισσορόορ (r) ἀνῃρέθη, βασιλεύσας ἔτη δύο. μετὰ δὲ τὸν ἀναιρεθῆναι τοῦτον, παραδεξάμενος τὴν

Quæ vero de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum esse a Babyloniis, & cœptum rursus ædificari Cyro tenente Asiæ principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit: *Nabuchodonosor itaque postcaquam inchoavit prædictum murum, incidens in languorem, de vita migravit, cum regnasset annis tribus & quadraginta. Hujus regni Dominus effectus filius ejus* Evelmaradochus, *propter iniquitates & libidines passus insidias a marito sororis suæ* Nirigliſſoroore *peremptus est, quum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias* Nirigliſſoroor, *annis regnavit quatuor. Hujus filius* Laborosardochus, *principatum quidem*

(p) Etiam hæc Berosi repetuntur ab Eusebio IX. 40. præparat. & à Scaligero, citato loco erudite illustrantur.
(q) Euseb. Ἐυειλμαλέρωχος.
(r) Id. Νηριγλισάρου.

2011 Ministerio de Cultura

ἀρχὴν ὁ Ἀπιβαλεύσας αὐτῷ Νηγλισοροῦρος, ἐβασίλευσεν ἔτη τέσσαρα. τοῦτον ὑὸς Λαβοροσοαρχοδ (f) ἐκυβέλευσε μὴν ἓ βασιλείας παῖς ὢν, μῆνας ἐννέα. Ἀπιβαλευθεὶς δὲ ἀφ' ὧ πολλὰ ἐμφάνειν κακοήθη, ὑπὸ τῶν φίλων ἀποτυμπανίσθη. ἀκολουθοῦντα δὲ τούτῳ, συνελθόντες οἱ Ἀπιβαλεύσαντες αὐτῷ, κοινῇ τὴν βασιλείαν παρέδηκαν Ναβουννήδῳ (t) τινὶ τῶν ἐκ Βαβυλῶνος, ὄντι ἐκ τῆς αὐτῆς ἀπιβάσεως. Ἐπὶ τούτου τὸ περὶ τὸ ποταμὸν τεῖχος τῆς Βαβυλωνίων πόλεως, ἐξ ὀπτῆς

dem tenuit puer existens mensibus novem: Insidias vero passus, eo quod nimis appareret malorum esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, convenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidêre Nabonido *cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluvium Babyloniæ civitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cujus regni anno septimo decimo egressus* Cyrus *ex Persida cum magno exercitu, univer-*

(f) Id. χαβασσοδάρραχος.

(t) Alio hic nomine *Balthasar.* S. Hieronymus in Danielis V. BALTHASAR REX.] *Sciendum est non esse hunc filium Nabuchodonosor, ut vulgo legentes arbitrantur: Sed juxta* Berosum *qui Chaldaicam scripsit historiam, & Josephum qui Berosum sequitur, post* Nabuchodonosor, *qui regnavit annis XLIII. successisse in regnum ejus filium qui vocabatur* Evilmarodach, *de quo scribit Jeremias* (cap. 52.) *quod in primo anno regni sui levaverit caput Joachim regis Judæ, & duxerit eum de domo carceris. Refert idem Josephus quod post mortem Evilmarodach, in regnum patris successerit filius ejus* Neglisar: *Post quem rursum filius ejus* Labosordach: *Quo mortuo* Balthasar *filius ejus regnum tenuerit, quo interfecto à Dario rege Medorum, qui Cyri regis Persarum avunculus fuit, & Cyro Persa, (quæ duo regna Isaias* (cap. 21.) *ascensorem bigæ cameli & asini vocat) destructum esse Imperium Chaldæorum. Quod quidem & Xenophon in Cyri majoris scribit infantia (παιδείᾳ) & Pompejus Trogus, & multi alii qui barbaras scripsere historias. Hunc Darium in Græcis voluminibus quidem Astyagea, alii Astyagis filium putant, & alio apud eos appellari nomine.*

2011 Ministerio de Cultura

πολίνθῳ καὶ ἀσφάλτῳ κατεχοσμήθη. ὅσης δὲ τῆς βασιλείας αὐτὸς ἐν τῷ ἑπταικαιδεκάτῳ ἔτει, προεξελήλυθὼς Κύρῳ ἐκ τῆς Περσίδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ καταστρεψάμενος τὴν λοιπὴν Ἀσίαν πᾶσαν, ὥρμησεν ἐπὶ τὴς Βαβυλωνίας. αἰθόμενος καὶ Ναβίννηδος τὴν ἔφοδον αὐτὸς, ἀπαντήσας μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ παραξαμένος, ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ καὶ φυγὼν ὀλιγοστὸς, συνεκλείσθη εἰς τὴν Βορσιππηνῶν πόλιν. Κύρος δὲ Βαβυλῶνα καταλαβόμενος, καὶ συντάξας τὰ ἔξω τῆς πόλεως τείχη καθαιρεῖν, διὰ τὸ λίαν αὐτῷ πραγματικὴν καὶ δυσάλωτον φανῆναι τὴν πόλιν, ἀνέζευξεν ἐπὶ Βόρσιππον, ἐκπολιορκήσων τὸν Ναβίννηδον. ὁ δὲ Ναβοννήδος οὐχ ὑπομείναντος τὴν πολιορκίαν, ἀλλ' ἐγχειρήσαντος αὐτὸς πρότερον, χρησάμενος Κύρος φιλανθρώπως, καὶ δοὺς οἰκητήριον αὐτῷ Καρμανίαν, ἐξέπεμψεν ἐκ τ Βαβυλωνίας. Ναβόννηδος μὲν οὖν τὸ λοιπὸν τ χρόνου διαγενόμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ κατέτρεψε τ βίον.

versa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniam urbem. Sentiens autem Nobonidus invasionem ejus, & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensium civitate. Cyrus autem Babyloniam obsidens, & deliberans exteriores muros diruere civitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reversus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido vero oppugnationem non expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum a Babylone. Nabonidus itaque reliquo vitæ tempore in illa provincia exacto diem obiit supremum.

2011 Ministerio de Cultura

Julius Africanus libro Chronographiæ tertio apud Eusebium X. 10. *præparationis Evangelicæ.*

Τῶ δὴ Ναβυχοδονόσορ μνημονέυει Βηρωσσὸς ὁ Βαβυλωνίῳ.

Nabuchodonosoris *Berosus* quoque Babylonius * meminit.

Flavius Josephus lib. X. Antiquitatt. cap. 1. *n.* 4.

Βηρωσσὸς δ' ὁ τὰ χαλδαϊκὰ συγγραψάμενος, μνημονεύει τ βασιλέως τ Σεναχηρίβου, καὶ ὅτι τῶν Ἀσσυρίων ὑπῆρχε, καὶ ὅτι πάσῃ ἐπεστράτευσατο τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, λέγων ἅτως. † Ὑποστρέψας δὲ Σεναχήριβος ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων πολέμων ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, καταλαβὼν ἐκεῖ τὴν ὑπὸ τῷ στρατηγῷ Ῥαψάκῃ δύναμιν, τ θεῦ λοιμικὴν ἐνσκήψαντος αὐτοῦ τῷ στρατῷ νόσον, κ τ πρώτην τ πολιορκίας νύκτα, διαφθείρον) μυριάδες ὀκτωκαίδεκα καὶ πεντακισχίλιοι σὺν ἡγεμόσι καὶ ταξιάρχαις. ὑπὸ ταύτης δὲ τῆς συμφορᾶς εἰς φόβον καὶ δεινὴν ἀγωνίαν καταστὰς, καὶ δείσας μὴ

Berosus autem Chaldaicarum rerum scriptor Senacheribi regis meminit, & quod apud Assyrios regnaverit, totamque Asiam atque Ægyptum bello infestaverit, his verbis narrat: *Senacheribus autem ab Ægyptiaco bello revertens offendit ibi exercitum, quem sub Rapsacis imperio reliquerat, peste divinitus immissa deletum, prima nocte, posteaquam urbem oppugnare cœperat, absumptis cum ducibus & tribunis centum octoginta quinque millibus militum. Qua clade territus, & de reliquis copiis solicitus, maximis itineribus in regnum suum contendit adregiam, quæ Ninus dicitur. Ubi paulo post per insidias seniorum*

è fi-

* Nota Babylonium ab Africano sicut Tatiano quoque appellari Berosum, quem Chaldæum alii vocant. Similiter Athenæus in loco quem infra produxi, citat Berosum in Βαβυλωνιακοῖς, quæ Josepho & aliis scriptoribus sunt χαλδαϊκά, Syncello χαλδαϊκῇ ἀρχαιολογίᾳ.

† Verba Berosi deesse existimant viri docti qui novissime Josephum illustrarunt: Sed cum videam Bochartum ea quæ sequuntur pro Berosi ῥητῷ per Josephum servato habere, illa quoque adjungere volui.

2011 Ministerio de Cultura

τῷ στρατῷ παντὶ, φεύγει μὴ τῆς λοιπῆς δυνάμεως εἰς τὴν αὐτὸς βασιλείαν εἰς τὴν Νίνου πεζοσαγορευθεῖσαν. καὶ διατρίψας ἐν ταύτῃ ὀλίγον χρόνον, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων παίδων Ἀδραμελέχου καὶ Σελενναάρου, τελευτᾷ τὸν βίον, καὶ ἀνετέθη, τῷ ἰδίῳ ναῷ Ἀράτκῃ λεγομένῳ. καὶ οἱ μὲν φυγαδευθέντες ὑπὸ τῷ φόνῳ τοῦ πατρὸς ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἀπῆραν. διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν Σενναχηρείβου Ἀσσαραχόδδας. καὶ τὸ μὲν τῆς Ἀσυρίων στρατιᾶς τῆς ὑπὸ τὸν ἱεροσολυμίτας τέλος, τοιοῦτον συνέβη γενέσθαι.

è filiis suis, Adramelechi & Selennari, vitam amisit, occisus & in ipso sepultus templo Arasci, quem præcipuo cultu dignabatur. Quibus ob parricidium à popularibus pulsis, & in Armeniam fugientibus, † Assarachodas minor filius in regnum successit. Atque hic fuit hujus expeditionis exitus.

S. Hieronymus lib. XI. in Esaiæ XXXVII.

Pugnasse Sennacherib Regem Assyriorum contra Ægyptios, & obsedisse Pelusium, jamque extructis aggeribus Urbi capiendæ, venisse Turacham Regem Æthiopum in auxilium, * & una nocte juxta Hierusalem CLXXXV. millia exercitus Assyrii pestilentia corruisse, narrat Herodotus, ** & pleniſſime *Berosus* Chaldaicæ scriptor historiæ, quorum fides de propriis libris petenda est.

Flav. Iosephus lib. X. cap. 2. n. 2.

Μνημονεύει δὲ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως Βαλαάδα Βηρωσσός.

Meminit & *Berosus* Baladæ Babyloniorum Regis.

Tatianus libro adversus Græcos cap. LVIII. p. 171. edit. Paris. & apud Eusebium lib. X. præparat. Evangel. c. 11. p. 493.

Βηρωσσὸς ἀνὴρ Βαβυλώνιος, ἱερεὺς τοῦ παρ' αὐτοῖς Βήλου, καθ' Ἀλέξαν-

Berosus igitur Babylonius, Beli in Babylone Sacerdos, qui Alexandri

† Bochart. p. 18.
* Confer Usserium ad A. M. 4004.
** De Senacheribo Ægyptum invadente Herodotus lib. 2. c. 141.

2011 Ministerio de Cultura

δρον γεγονὼς, Αντιόχῳ τῷ μετ' αὐτὸν τρίτῳ * τὴν Χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις κατατάξας, καὶ τὰ περὶ τῶν βασιλέων ἐκθέμενος, ἀφηγεῖται τινὸς αὐτῶν ὄνομα Ναβυχοδονόσορ τὸν στρατεύσαντα ἐπὶ Φοίνικας καὶ Ιουδαίους. ἃ τινα διὰ τῶν καθ' ἡμᾶς προφητῶν ἴσμεν κεκηρυγμένα, γεγονότα μὲν πολὺ τῆς Μωϋσέως ἡλικίας κατώτερα, πρὸ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας ἔτεσιν ἑβδομήκοντα. Βηρωσσὸς δέ ἐστιν ἀνὴρ ἰκανώτατος, καὶ τὰ τυχόντα τῶν Ἰουδαίων γράφων, πρὸς Βηρωσσὸν φησὶ μεμαθηκέναι τὴν ἱστορίαν. Εἰσὶ δὲ αὐτῷ βίβλοι περὶ Ασσυρίων δύο.

dri ætate vixit, & Antiocho poſt Alexandrum tertio, Chaldæorum hiſtoriam tribus libris perſcripſit, Regum geſta expoſuit, cujusdam Nabuchodonoſor nomine, qui Phœnicibus & Judæis bellum intulerit, mentionem facit: Quæ quidem à Prophetis noſtris commemorata ſic eveniſſe ſcimus, ſed multò poſt Moſis ætatem, annis ante Perſarum regnum ſeptuaginta. Beroſum certè locupletiſſimum eſſe teſtem, vel ex Jubæ de Aſſyriis ſcriptâ conſtat hiſtoriâ, quam ſe ab illo accepiſſe fatetur. Sunt autem hujus de rebus Aſſyriorum libri duo.

Tatiani inſiſtens veſtigiis Clemens Alex. I. Strom. p. 329. (Oxon. p. 391.)

Ἐν δὲ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς Σεδεκίου βασιλείας Ναβυχοδονόσορ πρὸ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας ἔτεσιν ἑβδομήκοντα, ἐπὶ Φοίνικας καὶ Ιουδαίους ἐστράτευσεν, ὡς φησι Βήρωσσος ἐν ταῖς Χαλδαϊκαῖς ἱστορίαις. Ἰόβας δὲ

In duodecimo autem anno regni Sedeciæ Nabuchodonoſor ſeptuaginta annis ante principatum Perſarum adverſus Phœnices & Judæos bellum geſſit. Juba autem ſcribens de Aſſyriis, fatetur

* Antiocho θεῷ qui regnare cœpit anno ante CHriſtum 262. Confer Voſſium de Hiſt. Græcis. Apud Euſebium X. 11. præparat. legitur, καὶ Ἀλέξανδρον γενόμενος Ἀντιόχῳ τῷ μετὰ Σέλευκον τρίτῳ. Verba καὶ Ἀλέξανδρον laxius accipienda, ut Alexandro ſuppar, non diu poſt eum floruerit.

2011 Ministerio de Cultura

δὲ περὶ Ἀσσυρίων χρόνων ὁμολογεῖ τὴν ἱστορίαν ὡσαὐτως Βηρωσσῷ εἰληφέναι, μαρτυρῶν Ἑλλήνων ἀνδρί.

tetur se à Beroso sumsisse historiam, vera esse quæ ab eo dicuntur testificans.

Theophilus Antiochenus lib. III. ad Autolycum p. 400. edit. novæ Rev. nostri Wolfii.

Ὅπ δὲ περὶ ὧν Φαμὲν χρόνων συνάδει καὶ Βηρωσσὸς, ὁ ὡσαὐτως Χαλδαίοις φιλοσοφήσας, καὶ μηνύσας Ἕλλησιν τὰ Χαλδαϊκὰ γράμματα, ὃς ἀκολούθως τισὶ εἴρηκε τῷ Μωυσεῖ, περί τε καταικλυσμοῦ, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐξισορῶν. Ἔπι μὴν καὶ τοῖς προφήταις Ἱερεμίᾳ καὶ Δανιὴλ σύμφωνα ἐν μέρει εἴρηκε. Τὰ γὰρ συμβάντα τοῖς Ἰουδαίοις ὑπὸ τοῦ Χαλδαίων βασιλέως Βαβυλωνίων, ὃν αὐτὸς ὀνομάζει Ἀβοδάσσαρον, * κέκληται δὲ παρὰ Ἑβραίοις Ναβυχοδονόσορ. Μέμνηται καὶ περὶ τοῦ ναοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἠρημώθη ὑπὸ τοῦ Χαλδαίων βασιλέως. καὶ ὅτι Κύρου τὸ δεύτερον ἔτος βασιλεύσαντος τὸν ναὸν τῶν θεμελίων τεθέντων, Δα-

Verum quod attinet ad nostram computationem, bene nobis convenit cum Beroso, qui apud Chaldæos philosophatus est, & Chaldæas literas Græcis ostendit. Hic quoque quædam Mosi consona dixit de diluvio & de reliquis multis. Etiam quædam tradidit, in quibus non dissentit à prophetis Jeremia & Daniele. Nam conscripsit ea quoque, quæ Judæi perpessi sunt à Babyloniorum rege, quem ipsi Abobassarum vocat, Hebræi eum Nabuchodonosor nuncupant. Idem declaravit, quomodo Chaldæorum rex solo æquaverit Jerosolymitanum templum: Præterea ut secundo Cyri regis anno novi templi fundamenta sint jacta, ut secundo Darii regis anno, templum consumma-

* Apud Josephum & alios, ubi Berosi verba referunt, non Abobassari sed Nabuchodonosoris nomen diserte & plus simplici vice legitur. Occurrit vero etiam nomen Nabopalassari qui Nabuchodonosoris pater fuit, & pro quo editiones Josephi habent Ναβολάσσαρον. Suspicor igitur Nabopolassari nomen Theophilo in mente fuisse, & patrem acceptum filii loco.

2011 Ministerio de Cultura

ρείᾳ πάλιν βασιλεύσαντος ὑστέρου ἔτους, ὁ ναὸς ἐπεπλέωτο.

tum sit, satis magna claritate docuit.

Clemens Alex. protreptico p. 43. *edit. Paris.* (*Oxon. p.* 57.

Ἀγάλματα μὲν θεῶν ξύλα καὶ λίθους ὑπειλήφασιν ὥσπερ Ἕλληνες, οὐδὲ μὴν ἴβιδας καὶ ἰχνεύμονας, καθάπερ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ πῦρ τε καὶ ὕδωρ ὡς Φιλόσοφοι. Μετὰ πολλὰς μέντοι ὕστερον περιόδους ἐτῶν ἀνθρωποειδῆ ἀγάλματα σέβειν αὐτοὺς Βήρωσσος ἐν τρίτῃ Χαλδαϊκῶν παρίστησι, ἵστο Ἀρταξέρξου τοῦ Δαρείου τοῦ Ὤχου εἰσηγησαμένου, ὃς πρῶτος τῆς Ἀφροδίτης Ἀνάϊτιδος * τὸ ἄγαλμα ἀναστήσας ἐν Βαβυλῶνι καὶ Σούσοις καὶ Ἐκβατάνοις, Πέρσαις, καὶ Βάκτροις καὶ Δαμασκῷ καὶ Σάρδεσιν ὑπέδειξε σέβειν.

Etsi Persæ neque cum Græcis ligna & lapides, neque cum Ægyptiis ibidas & ichneumonas, tamen cum philosophis ignem & aquam esse Deorum simulacra putaverunt. Quin & post aliquot sæcula deinde eos coluisse simulacra humanâ specie prædita, ostendit in tertio Chaldaicorum Berosus, eumque morem ab Artaxerxe Darii filio, Ochi verò patre, introductum fuisse: Etenim primus statuam Veneris Anaitidis quam Babylone, Susis, & Ecbatanis posuisset, Persis & Bactris & Damasco & Sardis exemplo suo præmonstravit esse colendam.

Agathias lib 2. *Historiar. p.* 62.

Ἀλλὰ Βῆλον μὲν τὸν Δία, τυχὸν, Σάνδην δὲ τὸν Ἡρακλέα, καὶ Ἀνάϊτιδα τὴν Ἀφροδίτην, καὶ ἄλλως τοὺς ἄλ-

Sed Jovem quidem Beli, Herculem Sandis, Veneris Anaitidis alioque nomine alios Deos colebant

Per-

* Ita legendum pro Ταναΐδος ut ex Strabone Plutarcho aliisque notavit Bochartus in Phaleg IV. 19. & ante eum Julius Cæsar Bulengerus lib. 1. de licita & vetita Magia c. 4. p. 451. Vide sis etiam desideratissimi Viri Hadriani Relandi diss. Misc. parte 2. p. 118. sqq. Possit tamen videri Ταναΐδος scriptum pro τῆς ἀναΐτιδος, ut in loco quem ex 1. Stromatum Clementis supra produxi, ταλήθειαν pro τὴν ἀλήθειαν.

2011 Ministerio de Cultura

λας ἐκάλεν, ὡς φησι Βηρωσσῷ τε τῷ Βαβυλωνίῳ καὶ Ἀθηνοκλεῖ καὶ Συμάχῳ τοῖς τὰ ἀρχαιότατα τῶν Ἀσσυρίων τε καὶ Μήδων ἀναγραψαμένοις ἱστόρηται.

Perſæ, ut *Beroſus* Babylonius, & Athenocles & Symmachus, qui antiquiſſimas Aſſyriorum Medorumque res conſcripſerunt, teſtantur.

Plinius lib. VII. Hiſt. Nat. c. 49.

Poſcere videtur locus ipſe ſideralis ſcientiæ (*de ultima meta vitæ humanæ*) ſententiam. Epigenes CXII. annos impleri negavit poſſe. BEROSUS excedi CXVII. Durat & ea ratio quam Petoſiris ac Necepſos tradiderunt, & tetartemorion appellant, à trium ſignorum (*quibus quarta pars Zodiaci conſtat*) portione, qua poſſe in Italiæ tractu CXXIV. annos vitæ contingere apparet.

Cenſorinus lib. de die natali c. 17.

Epigenes in centum duodecim annis longiſſimam vitam conſtituit, *Beroſus* autem in centum ſedecim: Alii ad centum viginti annos produci poſſe, quidam etiam ultra crediderunt.

Athenæus lib. XIV. Dipnoſophiſt. p. 639.

Βηρωσσὸς δ' ἐν πρώτῳ Βαβυλωνιακῶν, τῷ Λῴῳ (a) φησὶ μηνὶ ἑκκαιδεκάτῃ, ἄγεσθαι ἑορτὴν Σακέαν (b) καλουμένην ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ἡμέρας πέντε, ἐν αἷς ἔθος εἶναι ἄρχεσθαι τοὺς δεσπότας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, ἀφηγεῖσθαί τε τῆς οἰκίας ἕνα αὐτῶν ἐνδεδυκότα στολὴν ὁμοίαν τῇ

Beroſus libro primo Babylonicorum ſcripſit, menſis Loi decimo ſexto die, per quinque dies Babylone feſtum celebrari, Saceas nominant, cujus tempore mancipia dominis imperant, & ex ſervis unus quidam præeſt ædibus, veſtem indutus regiæ ſimilem

(a) Lous Menſis reſpondens Julio.
(b) *Saki* apud Perſas pocillatorem & miniſtrum denotat. Vide Hadr. Relandi reliquias veteris linguæ Perſicæ in voce *Sacæ* T. 2. Miſc. diſſ. p. 222. ſq. Et de ſimili more Romanorum in Saturnalibus ſervos honores in domo gerere & jus dicere permittentium, Ez. Spanhemium ad Cæſares Juliani p. 322. ſq.

2011 Ministerio de Cultura

βασιλικὴν, ὃν καὶ καλεῖσθαι ζωγάνην. (c) Μνημονεύει δ ἑορτῆς καὶ Κτησίας ἐν δευτέρῳ Περσικῶν.

lem. Quam Zoganam vocant. Hujus festi meminit & Ctesias in Persicis.

Plutarchus lib. 2. de placitis Philosophorum c. 29. & ex eo Eusebius XV. 51. præparat. Evangelicæ.

Περὶ ἐκλείψεως σελήνης.

De Lunæ defectu, (quomodo ille contingat.)

Ἀναξιμένης τὸ στόμιον φησὶ τὸν τροχὸν ἐπιφραττόμενον. Βηρωσσὸς δὲ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστροφὴν τοῦ ἀπυρώτου μέρους. Ἡράκλειτος δὲ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς συστροφήν.

Anaximenes, osculo rotæ obstructo. *Berosus*, obversa nobis parte ignis experte. Heraclitus, scaphæ inversione.

Vitruvius lib. IX. cap. 4.

Berosus qui à Chaldæorum civitate sive natione progressus, in Asia etiam disciplinam patefecit, ita est professus, lunam pilam esse ex dimidia parte candentem, reliqua habere cæruleo colore. Cum autem cursum itineris sui pergens subiret orbem Solis, tunc eam radiis & impetu caloris corripi, convertique candentem, propter ejus proprietatem luminis ad lumen. Cum autem ea evocata ad solis orbes superiora spectet, tunc inferiorem partem ejus, quod candens non sit, propter aëris similitudinem obscuram videri. Cum ad perpendiculum exstet, ad ejus radios totum lumen ad superiorem speciem retineri, & tunc eam vocari *primam*. Cum præteriens vadit ad Orientis cœli partes, relaxari ab impetu Solis, extremamque ejus partem candentiæ opido quàm tenui linea ad terram mittere splendorem, & ita ex eo eam *secundam* vocari. Quotidiana autem versationis remissione *tertiam*, *quartam* indies numerari. Septimo die Sol cum sit ad Occidentem, Luna autem inter Orientem & Occidentem medias cœli teneat regiones,

(c) Fallitur Dalechampius qui annotat ab hoc nomine ductam videri *sottanam* Italorum. Hæc enim est interula vestis, nomenque habet à *sotto* hoc est *subtus*. Zoganam autem conjicere liceat dictam potius à vocabulo ζήχ vel ζίχ quod principem denotat in eclogis Menandri Protectoris p. 82. 83. &c.

2011 Ministerio de Cultura

nes, quod dimidia parte cæli ſpatio diſtet à Sole, item *dimidiam* candentiæ converſam habere ad terram. Inter Solem vero & Lunam cum diſtet totum mundi ſpatium, & Luna Orientis orbem Solis retroſpiciens, cum tranſit ad Occidentem, eam quod longius abſit, à radiis remiſſam, quartadecima die *plena* rota totius orbis mittere ſplendorem, reliquosque dies decreſcentia quotidiana ad perfectionem lunaris menſis, verſationibus & curſu, a Sole revocationibus ſubire totam, radiosque ejus etiam menſtruas dierum efficere rationes.

Heſychius:

Σαραχήρω, τῷ ὑπὸ Βηρωσσῷ ἡ κοσμήτρια τῆς Ἥρας.

Memoratur etiam à Photio Cod. 167. *Beroſus* inter ſcriptores quibus Joannes Stobæus fuit uſus, ſed in editis Stobæi nullum Beroſi locum annotare me memini.

Seneca Natural. Quæſt. III. 29.

Quidam exiſtimant terram quoque concuti, & dirupto ſolo nova fluminum capita detegere, quæ amplius ut è pleno profundant. *Beroſus*, qui Belum interpretatus eſt, ait curſu iſta ſiderum fieri, & adeo quidem id affirmat, ut conflagrationi atque diluvio tempus aſſignet: Arſura enim terrena contendit, quando omnia ſidera, quæ nunc diverſos agunt curſus, in Cancrum convenerint, ſic ſub eodem poſita veſtigio, ut recta linea exire per orbes omnium poſſit: Inundationem futuram, cum eadem ſiderum turba in Capricornum convenerit. Illic ſolſtitium, hic bruma conficitur: Magnæ potentiæ ſigna, quando in ipſa mutatione, anni momenta ſunt.

Vitruvius lib. IX. cap. 7.

Cætera ex Aſtrologia, quos effectus habeant ſigna duodecim, ſtellæ quinque, Sol, Luna, ad humanæ vitæ rationem, Chaldæorum ratiocinationibus eſt concedendum: Quod propria eſt eorum genethliologiæ ratio, uti poſſint antefacta & futura ex ratiocinationibus aſtrorum explicare. Eorum autem inventiones quas ſcriptis reliquerunt, qua ſollertia quibusque acuminibus & quam magni fuerint, qui ab ipſa natione Chaldæorum profluxerunt, oſtendunt. Primusque *Beroſus* in Inſula & civitate Co conſedit, ibique aperuit diſciplinam. Poſtea ſtudens Antipa-

2011 Ministerio de Cultura

tipater itemque Achinapolus, qui etiam non è naſcentia ſed ex conceptione, genethliologiæ rationes explicatas reliquit.

Idem eodem libro cap. 9.

Hemicyclium excavatum * ex quadrato ad enclimaque ſucciſum *Beroſus* Chaldæus dicitur inveniſſe, ſcaphem ſive hemiſphærium Ariſtarchus Samius.

Plinius lib. VII. c. 37.

Variarum artium ſcientiâ innumerabiles enituere, quos tamen attingi par ſit florem hominum libantibus. Aſtrologia *Beroſus*, cui ob divinas prædictiones, Athenienſes publice in Gymnaſio ſtatuam inaurata lingua ſtatuere.

Pauſanias in Phocicis c. 12. *p.* 828. *edit. Kuhnianæ.*

Ἐπεγράφη δὲ καὶ ὕστερον τῆς Δημοῦς ὡσαὶ τοῖς Ἑβραίοις τοῖς ὑπὲρ τῆς Παλαιστίνης γυνὴ ἀξιολογώτατος. Ὄνομα δὲ αὐτῇ Σάββη. Βηρωσσῦ ** δὲ εἶναι πατρὸς, καὶ Ἐρυμάνθης μητρός φασι Σάββην.*** Οἱ δὲ αὐτὴν Βαβυλωνίαν, ἕτεροι δὲ Σίβυλλαν καλοῦσιν Αἰγυπτίαν.

Poſt Demonem Cumanam, in fatidicarum fœminarum numerum conſcripſerunt Hebræi qui ſupra Palæſtinam ſunt, Sabbam nomine, quam *Beroſo* patre, matre Erymanthe genitam tradunt. Hanc alii Babyloniam, Ægyptiam alii Sibyllam vocant.

Suidas in Σίβυλλα

Ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυμάνθη.

Sibyllæ Chaldææ pater vocabatur *Beroſus*, mater vero Erymanthe.

S. Ju-

* Ad horologii ſolaris uſum.

** Nomen Beroſi, Scaligerum ſi audimus, compoſitum ex duabus vocibus, Chaldaica & Hebraica, בר הושע *ber Hoſea*, filius Oſeæ. Chaldæi dicunt *ber*, quod Syri *bar*. vide Thisbi Eliæ. Scal. p. 408. ad Græca Euſebii.

*** Al. Σαμβήθη. Utrumque *ebriam* notat, ab Hebræo סבא *vino maduit*, ut V. C. Joach. Kühnio notatum.

2011 Ministerio de Cultura

S. Justinus Martyr Cohortatione ad Græcos c. 39. p. 34. edit. Paris.

Ταύτην δὲ τὴν Σίβυλλαν ἐκ μὲν Βαβυλῶνος ὡρμῆσθαί φασι, Βήρωσσὸν τὸν τὴν Χαλδαϊκὴν ἱστορίαν γράψαντα ἢ συγγραφέα ὄντα κ. τ. λ.

Hanc (*Sibyllam*) Babylone ortam, *Berosi* qui Chaldaicam historiam * scripsit filiam: Eam in Campaniæ oras nescio quomodo profectam in urbe quadam cui Cumæ nomen est, sexto à Bajis, qui locus thermas Campanas habet, lapide, oracula edidisse. Vidimus nos, in ea urbe cum essemus, locum quendam, in quo ingentem basilicam, uno fabrefactam saxo contemplati sumus, rem profecto maximam & omni admiratione dignissimam, ubi responsa eam dedisse affirmabant illi, qui res patrias a majoribus suis accepisse profitebantur. In media autem basilica ostenderunt notis tria solia sive labra ex eodem excisa lapide, quibus aqua repletis lavare ibi eam, & stola sumta in penitissimam basilicæ ædem eodem saxo exstructam se recipere, atque in media ea æde super sublimiore gradu & throno considere solitam, & oracula ad eum modum promulgasse dixerunt. Ταύτης δὲ Σιβύλλης ὡς χρησμῳδοῦ πολλοὶ τῶν συγγραφέων μέμνηνται, καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ. Hujus Sibyllæ tanquam fatidicæ cum permulti alii meminere scriptores, tum etiam Plato in Phædro

Hactenus de BEROSO, ejusq; fragmenta genuina ex priscis collecta scriptoribus, quæ præmittere volui dicturus de collectione altera notissima, verum jam pridem suspecta & convicta fraudis, quæ Romæ primum A. 1498. fol. prodiit curante *Joanne Annio* Viterbiensi, Ord. Præd. qui etiam Commentarios addidit, fidem illi facturos scilicet ex monumentis antea editis, & lucem allaturos obscuris & parum credibilibus scriptis,

* Quoniam multæ fuere Sibyllæ, & Berosi etiam nomen pluribus commune esse potuit, nec Pausaniam nec Suidam erroris arguere facile est, quod Sibyllam Berosi filiam tradiderunt. Sed Justinum ab illo defendere difficillimum, quantumvis id conetur eruditissimus Vossius lib. 1. de Historicis Græcis p. 89. Nam & Berosum qualem designet, definit Justinus, auctorem nempe Chaldaicæ historiæ. Deinde Sibyllam eam diserte scribit à se intelligi, cujus Plato in Phædro meminerit. Quomodo igitur hæc filia potuit esse scriptoris qui centum post Platonem annis historiam suam digessit.

2011 Ministerio de Cultura

quæ ſub venerandis vetuſtiſſimorum auctorum nominibus venditare non dubitavit. Sunt autem hæc:

1. ARCHILOCHI de temporibus epitome, in qua citantur *Maſeas* Phœnix Damaſcenus libro XCVII. hiſtoriarum, Mochus & Annales *Teutei* Regis Aſſyriorum, atque *de octo Homeris* lepida texitur fabella, *Smyrnæo, Chio, Cumæo, Salaminio, Colophonio, Athenienſi, Argivo* atque octavo *Mæonio.* Ultimum hunc Homerum, inquit, *ætas noſtra cernit, qui Olympiade XXIII. & a Trojæ excidio anno quingenteſimo patria* Mæon, *Olympico certamine victor, judicio totius Græciæ eximius poëtarum eſt habitus, & ei ſoli jus tributum emendandi characteres & nomina & linguam Græcam, quæ ut ferunt* Cadmus Samothrax *fere barbara & plena ruditatis attulit ſub excidium Trojanum, quum reverſus eſſet à fuga quam inierat ob certamen quod illi Triſca uxor intulerat propter nuptias ſuperinductæ Armoniæ. Sunt ergo nunc characteres ab Homero forma elegantiore. Nam primi barbariem quandam vetuſtam & non Phœnicam ferebant, quia nihil* Phœnicum *habent ut cernimus, ſed Galatarum & Mœonum figuras retinent. Idem Homerus reformavit characteres, & Grammaticæ præcepta primus dedit, quum antea quisque ſermone ſcriberet ſimul & loqueretur vernaculo. Quæ profecto etiam Italia, quæ & magna Græcia, ſuſcepit.* Quam apertus in his ſit commentitii ſcriptoris fucus, facile cognoſcet lector ſi cogitet ætatem Archilochi hujus aſſignari Olympiadem XXIII. & à Trojæ excidio annum quingenteſimum, ex loco Tatiani qui de Archilocho Poëta (quem Gygis tempore fuiſſe ſcribit etiam Herodotus lib. 1. cap. 12.) ita habet p. 109. edit. Oxon. (Pariſ. p. 167.) ὁ δὲ Ἀρχίλοχος ἤκμασε περὶ Ὀλυμπιάδα τρίτην καὶ εἰκοστὴν ἐπὶ Γύγην τὸν Λυδὸν, τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσι πενταικοσίοις. Et tamen Archilochus iſte ex Poëta repente factus Hiſtoricus citat Mnaſeam qui ſub Ptolemæo Phyſcone ſcripſit hoc eſt annis poſt Olympiadem XXIII. amplius quingentis. Et pro Mnaſea Maſeam appellat Annius ex corrupto Latinæ verſionis Antiquitatum Joſephi Codice, ex quo etiam ridicule Mnaſeam fecit Phœnicem Damaſcenum, cum fuerit ex Lycia Patarenſis. Sed in Codice illo verba quædam exciderant, quod Annio fraudi fuit. Nam apud Joſephum lib. I. Antiquitatum c. 4. eſt Μνασέας δὲ καὶ ἄλλοι πλείους καὶ Νικόλαος δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ἐνενηκοστῇ καὶ ἕκτῃ βίβλῳ ἱστορεῖ. *Mnaſeas & alii plures, quin & Nicolaus Damaſcenus libro nonageſimo ſexto narrat.* Hinc patet unde Mnaſeas ex Patarenſ-

2011 Ministerio de Cultura

tarensi illico Damascenus & librorum XCVI. auctor extiterit quos nunquam scripsit, licet composuit alia historica & Geographica de quibus Jo. Harduinus ad Plinium & Vossius lib. I. de historicis Græcis c. 21. ubi etiam de Mnasea Berytio ac Colophonio sive Locrensi pægniorum scriptore, qui per ludibrium dictus est salpes, quod est nomen piscis vario colore, ut notat Athenæus VII. p. 321. Mnaseæ Phocensis mentio apud Aristotelem V. 4. politic. & Diodorum Sic. XVI. p. 437. Mnaseam alium secum colloquentem inducit Justinus Martyr dialogo cum Tryphone p. 143. De Archilocho poëta dixi inter Lyricos lib. 2. c. 15. nec dubito falli eos, qui Historicum à Poëta diversum statuunt Archilochum. Nam in Chronico Eusebiano Hieronymi ad A. DCCCCIX. ubi de Homeri ætate disseritur, verba: *Licet Archilochus vicesimam tertiam Olympiadem & quingentesimum Trojanæ versionis annum supputet*, manifeste expressa sunt ex loco Tatiani quem attuli, sed expressa parum accurate, cum apud Tatianum non Archilochus ita supputet, sed Archilochi qua floruit ætas ita à Tatiano computetur. Neque error hic Eusebii fuit, sed Hieronymi, quoniam Græca Eusebii apud Syncellum p. 181. ita leguntur: Καὶ ἕτεροι κζ' Ἀρχίλοχον, alii ajunt Archilochi tempore Homerum fuisse περὶ τὴν ν' γ' ὀλυμπίαδα, μζ' ἔτη Φ' πρὸ τῆς ἁλώσεως Τρόιας. *Teutei* nomen sumsit Annius ex Diodoro, vel Eusebii Chronico, ubi inter Assyriorum Reges numeratur, qui in Pontaci editione p. 1. est *Tanteus*, in Scaligeri p. 18. perinde ut apud Annium *Teuteus*. Sed Annales ab eo scriptos nemini opinor ante Annium in mentem venit.

2. XENOPHONTIS æquivoca, sive de pluribus Diis, hominibusve eodem appellatis nomine, nec non de æquivocis temporum, sive anni apud varias gentes diversa magnitudine, ac de pluribus inundationibus. Semiramis in columna in urbe Nino posita hæc traditur incidisse: *Mihi pater Jupiter Belus, avus Saturnus Babylonicus, proavus Chus Saturnus Æthiops, abavus Saturnus Ægyptius, atavus Cœlus Phœnix Ogyges, ab Ogyge ad meum avum Sol orbem suum circum lustravit semel & tricies & centies. Ab avo ad patrem sexies & quinquagies, a patre ad me bis & sexagies. Columnam, templum, statuam Jovi Belo socero & matri Rheæ in hoc Olympo Semiramis dicavi.* Ubi Homeros plures fuisse scribit, eximium Poëtarum ait ultimum fuisse omnium, postque Thalem Milesium inveniri. Cadmos plures memorans quintum refert *redeuntem à Phœnicia detulisse in Græciam primum sedecim*

2011 Ministerio de Cultura

cim numero litteras rudes non Phœnicias, ſed Galatarum & Mæonum perſimiles characteribus. Reſiduas, inquit, *retulerunt paullo poſt Palamedes & Simonides melicus. Fuit & ultimus* (Cadmus) *qui ſcribere docuit oratione ſoluta, cum ante litteras advectas atque poſt, vernaculo ſolum cormine uterentur.* Xenophontem hunc filium Gryphorum vocat Annius, mox Gryphi, volens Grylli filium dicere ut evidens eſt vel ex eo, quod ait eum floruiſſe Olympiade XCV. circa illud ipſum enim tempus celebris ſcriptor Xenophon Athenienſis duxit exercitum pro Cyro juniore adverſus ejus fratrem Artaxerxem. Sed in levi iſta de æquivocis farragine non majores potuerunt eſſe hujus quidem Xenophontis partes, quam cujusvis ex illo exercitu lixæ aut calonis.

3. BEROSI quinque libri antiquitatum, 1. de multis ante diluvium ſæculis, de gigantibus, de ventura orbis perditione per prædicationes & vaticinationes lapidibus exciſas præſignificata, de Noa ejusque navi inſtar arcæ cooperta, de regnis primis ante diluvium. 2. De genealogia primorum ducum poſt diluvium *ex Chaldæis atque Scythicis libris.* 3. De Noæ genere poſt diluvium aucto, duobusque conditis regnis Armeno & Kitim ſive Italico, & de multis naturalium rerum ſecretis quæ mandavit litteris, & de *ritualibus* ejus *libris* deque Aſtrologia per ipſum tradita & agricultura uſuque vini conficiendi, nec non de filio ejus Chamo, alio nomine Zoroaſt, magicæ ſtudioſo & veneficæ. 4. De conditis poſt multiplicatum genus humanum regnis, & Nimroto Babyloniæ Saturno primo Aſſyriorum Rege, qui aſſumto pro filio Jove Belo cum colonis furatus eſt *rituales* Jovis Sagi, & de Jano ab Armenia poſtremo omnium ut colonias per orbem ſeminaret egreſſo. *Hæc*, inquit, *noſtri majores multis libris tradiderunt: Nunc de temporibus eorum ac poſteritatibus dicemus juxta id quod in noſtra Chaldaica & primordiali Scythica hiſtoria, fideli memoria conſervatum eſt.* 5. De Nimroto Saturno ejusque filio Jove Belo & aliis ſedecim Aſſyriæ Regibus, variisque circa illa tempora geſtis & regnorum originibus.

4. MANETHONIS ſupplementum Beroſi, ab Amynte Aſſyriorum Rege & Ægypto à quo Ægyptus nomen accepit, usque ad tempora quibus Aſſyrii, Ægyptii, Tyrrheni delitiis enervati decreverunt, Latini creverunt, *ex quibus geniti ſunt per quos Romani Imperium tenent.* Supplemento huic prologus à Manethone præmiſſus fingitur, qui ita ſe

2011 Ministerio de Cultura

se habet: *Berosus inter Chaldæos historicos probatior defloravit brevissimis annotationibus omnia Chaldaica, de potioribus regnis orbis à diluvio maximo quod eorum majores scribunt fuisse ante Ninum, usque ad præcipuum regnum Trojæ conditum. Nos quoque ubi ipse reliquit prosequamur ea quæ nobis ex nostris historicis vel eorum relationibus consequuti sumus, per nostros Ægyptios reges progrediendo, ut ipse egit sub Assyriis.* Sed qui potuit in mentem venire Manethoni ut supplementum Berosi componeret, cum ante Berosum scripserit, claruit enim ipse sub Ptolemæo Philadelpho, cui etiam inscripsit apotelesmatica, & Berosus Tatiano teste (supra p. 204.) suum opus dedicavit Antiocho θεῷ. Deinde nec Assyriis nec ulli alii genti vel antiquitate vel potentia cedebant Ægyptii, aut cedere eos voluit Manetho, * qui longe majora de illis sensit ac concepit animo, quam ut Ægyptiacam suam historiam faceret supplementum & appendicem Berosi, si vel maxime hujus Chaldaica ante libros Αἰγυπτιακῶν Manethonis in manus hominum data fuisse ponamus.

5. METASTHENIS Persæ libellus de judicio temporum & annalibus Persarum. *Qui de temporibus*, inquit, *scribere parant, necesse est illos non solo auditu & opinione Chronographiam scribere, ne quum per opiniones scribunt, uti Græci, cum ipsis pariter & se & alios decipiant, & per omnem vitam aberrent. Verum absque ullo errore fiet, si solos annales duarum Monarchiarum* (Chaldaicæ & Persicæ) *secuti cæteros omnes ut fabulatores rejicerimus. In his enim tam liquide atque vere digesta sunt tempora, Reges & nomina, quàm apud eos splendidissime regnatum est. Neque tamen omnes recipiendi sunt qui de his Regibus scribunt, sed solum* Sacerdotes illius regni, *penes quos est publica & probata fides annalium suorum, qualis est* Berosus. *Nam is Chaldæus omne tempus Assyriorum digessit ex antiquorum annalibus, quem solum vel maxime unum Persæ nunc sequimur.* Deinde post Assyriorum Regum seriem (ex Beroso ut ait) ad Sardanapalum breviter deductam, *Huc usque Berosus. Nos autem illum imitati, nullo alio auctore usi sumus quam publica* Susiana Bibliotheca, *in qua* annales Persarum *ferunt fuisse Belochum tertium, Sardanapali clandestinum hostem, qui ejus militiæ præfectus erat.* Tempus quo vixisse vult videri, innuit in fine scripti, ubi post percursa Medorum Persarumque imperia magnumque Alexandrum, memoratur ipsi *Seleucus Nicanor*, *qui*

* Confer de Manethone dicta lib. 3. hujus Bibl. c. 20.

2011 Ministerio de Cultura

qui nun agit trigesimum annum, successit toti Asiæ ac Syriæ. Scilicet Seleuci hujus tempore vixit(Σελεύκῳ Νικάτορι συμβεβιωκὼς Clem. Alex. 1. Strom. p. 305.) celebris Indicorum scriptor *Megasthenes*, cujus nomen corrupto Eusebii Latini Codice deceptus Annius Metasthenem perperam appellat, ut pridem notatum præclaro Vossio lib. I. de Hist. Græcis capite undecimo. Megasthenem constanter vocant præter Strabonem aliosque scriptores a Vossio laudatos Phlegon extremo libri de mirabilibus, Ælianus hist. animal VIII. 7. XVI. 41. XVII. 39. & Syncellus p. 221. librum quartum Ἰνδικῶν laudans ex Josepho. Obiter notare liceat, Caroli Josephi Imbonati errorem, qui in Bibliotheca Latino Hebraica p. 160. Matthiam Megasthenem ait Historiam Judaicam scripsisse, idque firmat auctoritate Eusebii in præparat. Evangelica. Sed Matthiæ nomen expungere, & pro Judaica Indicam reponere idem Eusebius docet.

6. PHILONIS Judæi breviarium temporum, in tres libellos divisum: de qua commentitia lucubratione, cum libro de Biblicis Antiquitatibus itidem Latine tantum edito & Philoni supposito non confundenda dixi lib. IV. c. 4. §. 2. n. 44.
7. *Joannis Annii* de primis temporibus & quatuor ac viginti regibus Hispaniæ & ejus antiquitate.
8. Ejusdem de antiquitate & rebus Hetruriæ liber, mira commentorum portenta complexus. Inter alia in his decretum *Desiderii* Regis Italiæ ex *Grimouldo* Volturnæ sive Etruriæ præfecto, in excerptis quæ sub Rege Desiderio de Hetruria scripsit.
9. *Q. Fabii Pictoris* de aureo sæculo & origine Urbis Romæ, ac vocabulorum ejus ac de Romulo libelli II.
10. MYRSILI Lesbii de bello Pelasgico, quod scriptum Annius confinxit occasione petita ex iis quæ ex genuino Myrsilo Dionysius Halicarnasseus & Strabo retulerunt. Confer Vossium lib 3. de Historicis Græcis lib. 3. p. 391. sq. & Martinum Hanckium de Rom. rerum scriptoribus lib. 1. p. 299. sq. & lib. 2. p. 421. sq. Ex Dionysio etiam lib. 1. p. 22. repetitum quod personatus hic Myrsilus refert de *Xanthi* Lydi patria historia.
11. *M. Catonis* fragmenta de originibus. In his citantur *Antiochus* Syracusanus, *Hellanicus*, *Herodotus*, & *Timæus* quem fabulatorem appellat. Etiam hi ex Dionysio Halicarnasseo. De singulis hisce Vossius, de Antiocho etiam Meursius in Bibliotheca Græca, sed qui Antio-

2011 Ministerio de Cultura

tiochum Xenophanis a Syracuſano perperam diſtinguit. De hiſce fragmentis Catoni tributis, ſicut de Fabii Pictoris vide eruditorum judicia ac cenſuras apud Hanckium lib. 1. de Rom. rerum ſcriptoribus p. 21. 27. ſq. & libro 2. p. 198. 203. ſq.

12. *Antonini Pii* itinerarium, commentitium * & diverſum ab itinerario, quod ſub Antonini ferturnomine, & de quo plura dixi in Bibl. Latina.

13. *C. Sempronii* de diviſione & chorographia Italiæ. Etiam hujus fingendi anſam è Dionyſio Halic. Annius arripuit, cui C. Sempronius cum M. Catone ſemel iterumque allegatur.

14. *Jo. Annii* liber de Etruſca ſimul & Italica emendatiſſima Chronographia.

15. Ejusdem reſponſiones ad fratris *Thomæ Annii* Ord. Præd. quæſtiones XL. de Thuſcia.

16. *Cl. Marii Aretii*, viri Patricii Syracuſani de ſitu Inſulæ Siciliæ libellus.

17. Ejusdem dialogus *Calipho*, in quo Hiſpania deſcribitur, collatis recentioribus locorum nominibus.

18. *Jo. Annii* Commentarius ſuper Vertumnianam *Propertii*, lib. IV. eleg. 2.

Hæc ſunt quæ in famoſa illa Annii A. C. 1502. ** defuncti collectione reperiuntur, quæ poſt primam editionem Romanam A. 1497. fol. commentariis ejusdem illuſtratam, ſæpius recuſa (non eodem ſemper ordine, & additis poſt Annii mortem Aretii lucubrationibus) lucem vidit:

Venetiis 1498. fol. ex Bernardini officina.
Pariſiis 1510. 4. curante Godfrido Torino Biturico & ex Jo. Parvi officina 1512. fol. 1518. &c.
Baſileæ 1530. 4. apud Jo. Bebelium.
Antwerpiæ 1545. 8. 1552. 8.

* Vide Cluverii Italiam & Benedicti Averani T. 2. Opp. p. 18.

** Sic recte Jacobus Quetif & Jac. Echard in Bibliotheca ſcriptorum Dominicanor. T. 2. p. 4. fallitur igitur Chriſtophorus Hendreich, qui in pandectis Brandenburg. p. 199. ait obiiſſe A. 1492. Confer Diarium eruditorum Italiæ T. XX. p. 104. ſq. Bælii Lex. in *Nannius*, Laurentii Arrhenii diſſ. de Annio, Upſal. 1727. 8. & Dan. Guilelmi Molleri, Altdorf. 1692. 4. Clariſſ. Jo. Hübneri noſtri Bibl. Hiſtoricam Hamb. Centur. I. p. 231. ſq.

2011 Ministerio de Cultura

Lugduni 1554. 12. apud Jo. Temporalem, 2. Volum. & fine Annii commentar. in Dionyſii Gothofredi antiquæ hiſtoriæ ſcriptoribus 1591. 12.
Apud Commelin. 1598. 8. addita cenſura Caſparis Varrerii.
Witebergæ 1612. 8.
Coloniæ in Bibl. Patrum 1622. Tomo XV.
Italice ex Franciſci Sanſovini, Florentini verſione & cum ejus notis: Le antichita di Beroſo Chaldeo ed' altri ſcrittori. Venet. 1583. 4.
Gallice vertit libros V. Beroſi Anniani Jo. Bonus, Medicus Cardinalis Guiſii, teſte Franciſco à Cruce Cenomana, Bibl. Gallicæ p. 207.

Contra Annii Commenta.

Caſparis Barreiros ſive *Varrerii* Luſitani, Cenſuras ſobre quatro libros intitulados em Marco Porcio Catam de originibus, em Beroſo Chaldeo, em Manethon Egyptio & em Q. Fabio Pictor Romano, Luſitanice Antwerp. 1557. 8. & Latine Rom. 1565. 4. Ex verſione Andreæ Schotti in ejus Bibl. Hiſpanica p. 386, Francof. 1608. 4. & ad calcem editionis ſcriptorum Annianorum Commelinianæ, 1598. 8. & in Bibl. Patrum Colon. 1622. T. 15. & Lugd. 1677. T. 2. p. 529.
Jo. Goropius Becanus lib. IV. Origg. Antwerp. p. 340. & in jam dicta Bibl. Hiſpanica p. 356.
Gerh. Jo. Voſſius & quos ille laudat lib. 3. de Hiſt. Lat. p. 609. itemque quos affert *Martinus Hanckius* libro utroque de ſcriptoribus rerum Romanarum, & quos ipſe pridem in Bibl. Latina citavi lib. IV. c. 13. ubi etiam de Thomæ Reineſii aliorumque ſententia, qui Annium in genuina fragmenta incidiſſe, ſed illis varia ex ingenio ſuo addidiſſe ſuſpicati ſunt.
Franciſci Sparavieri, JCti Romani caſtigationes ad Apologium Thomæ Mazzæ pro Jo. Annio.
Ejusdem Caſtigationes illæ vindicatæ & aſſertæ contra *Mazzæ* aucupium Ibis, & adverſus reſponſiones Franciſci à S. Auguſtino Macedi 1676. 4.
Franciſci Tinto Veronenſis, Beroſo de Babylonia in Chaldea, diſtinguido de Beroſo de Viterbo en Italia.

Pro Annio.

Thomæ Mazza Eorolivienſis * Ord. Præd. A. 1688. defuncti, Apologia

* Quetif T. 2. p. 718.

2011 Ministerio de Cultura

gia per F. Giovanni Annio Viterbeſe, Veronæ 1673. fol. Giornale de letterati di Roma A. 1674. p. 17. & 1675. p. 12. Gregorii Leti Italia regnante T. 3. p. 206. & T. 4. p. 328. ſq. 541. Idem ſcriptum Latine verſum à F. Joanne Baptiſta Ettoreo, Ronchi 4. & Italice inſertum libro ejusdem Mazzæ ſub *Didymi Ropaligeri Liviani* nomine edito, cui titulus, i Goti antichi illuſtrati. Veron. 1679. fol.

Ejusd. Aucupium Ibis, h. e. confutationes objectionum elenchi ſtæ anonymi (Franc. Sparavierii) in apologiam pro Annio F. Thomæ Mazza, autore *Didymo Leoclavico* Siviliano. Editum à Franciſco à Sexto, Ord. Min. Capucin. Ronchi, 4.

Ejusd. Ad Franciſcum Sparaverium plus æquo in Thomam Mazzam excandeſcentem parænesis. 1677. 4.

Franciſci à S. Auguſtino Macedo, Ord. Minor. Obſerv. Luſitani adverſus Sparavierium, reſponſio ad notas nobilis Critici, &c.

X. Nihil ſupereſt quam ut hoc loco, addita verſione mea, ſubjungam nobile decretum de non adhibendis librorum ſuppoſitiorum teſtimoniis, publicatum A. 1721. 24. Sept. in Academia Regia Hiſtorica Ulyſſiponenſi, cujus Acta * ſcripta Luſitanice, atque Ulyſſipone ab A. 1721. ſingulis per annos ſingulos voluminibus in majore folii forma luculentis typis edita, mecum pro ſua humanitate communicavit eruditiſſ. & conjunctiſſimus collega meus Michael Richey, cui eo nomine gratias conceptiſſimas libenter perſolvo.

Aſſento qve o Director e Cenſores da Academia Real da Hiſtoria Portugueza tomaraõ ſobre o credito qve deviaõ ter alguns Authores.

O Director e Cenſores da Academia Real da Hiſtoria Portugueza, conſiderando o prejuizo qve ſe podia ſeguir ao adiantamen-

Decretum quod Director & Cenſores Academiæ Regiæ Ulyſſiponenſis, ad Hiſtoriam Luſitanicam perficiendam inſtitutæ, condiderunt de fide & auctoritate nonnullis tribuenda vel neganda Auctoribus.

Director & Cenſores Academiæ Regiæ ad Hiſtoriam Luſitanicam perficiendam inſtitutæ, expenſo ſecum quantum poſſit fraudi eſſe

* *Collecçaõ dos Documentos. &c.* de his Acta Erud. 1727. p. 1.

2011 Ministerio de Cultura

to das compoſiçõẽs dos Academicos, ſe alguns ſegviſſem a Authores apocrifos, dandolhes a meſma authoridade, como ſe foſſem genuinos, depois de ſe ponderar varias vezes eſta materia, commettèraõ o ſeu exame a dous Academicos, qve diſſeraõ ſeu parecer por eſcrito, o qval he o ſegvinte.

Examinàmos por ordem dos Excellentiſſimos Senhores Cenſores da Academia Real da Hiſtoria os Authores, qve muitos atègora ſegviraõ, tendo-os por verdadeiros, e qve os mais doutos reconhecèraõ ſuppoſtos pelas razões e authoridades, qve largamente podem verſe nas diſſertaçõẽs Eccleſiaſticas do Marqvez de Agropoli, na Bibliotheca Hiſpanica de D. Nicolâs Antonio, qve imprimio em Roma o Cardeal Agvirre, e nos Concilios de Heſpanha deſte Eminentiſſimo Author, qve no ſegundo volume diſſertaçaõ terceira, excurſo 7. conclue com eſtas palavras: *Utinam ii, quorum intereſt, præſertim Domini Epiſcopi, Regii Conſiliarii, Senatuum Juſtitiæ ac Fidei tam probroſas fictiones cum ipſis pſeudochronicis exterminent, & ſimilibus fabulatoribus frænum imponant, ut ſæpe alias nomii.* Gaſpar Barrayros foy entre os noſſos, e ainda entre os Eſtrangeros, hum

Academicis, progreſſusque eorum remorari, ſi in lucubrationibus ſuis quidam ex illis ſequantur auctores dubiæ fidei, eandemque illis tribuant auctoritatem ac ſi genuini & germani eſſent: Eandem rem etiam atque etiam conſiderantes, commiſerunt examini duorum Academiæ ſodalium, qui ſententiam ſuam ſcripto conſignatam nobis exhibuerunt hunc in modum.

Juſſu & auctoritate excellentiſſimorum Cenſorum Academiæ Regiæ Hiſtoricæ, examinavimus Auctores quos multi ad hoc usque tempus ſunt ſecuti, & pro veris ac genuinis habuerunt, quos tamen viri doctiſſimi obſervarunt eſſe ſuppoſititios, ductirationibus & teſtimoniis quæ copioſe expoſitæ videri poſſunt in diſſ. Eccleſiaſticis March. Agropoli in Bibliotheca Hiſpanica veteri Nicolai Antonii, quam Romæ publici juris fecit Cardinalis Aguirre, qui Eminentiſſimus ſcriptor in magna collectione Conciliorum Hiſpaniæ Tom. II. diſſ. 3. excurſ. 7. concludit his verbis: Utinam ii quorum intereſt, præſertim Domini Epiſcopi, Regii Conſiliarii, Senatuum Juſtitiæ & Fidei tam probroſas fictiones cum ipſis pſeudochronicis exterminent, & ſimilibus fabulatoribus frænum imponant, ut ſæpe alias monui. *Caſpar Varrerius noſtrorum & exterorum quoque unus exprimis fuit qui commenta Joannis Annii Viter*

2011 Ministerio de Cultura

dos qve primeiro conhèceraõ os fingimentos de Joaõ Anio de Viterbo; e Gaſpar Eſtaço a ſuppoſiçaõ do Padre Higvera. Naõ ſó vimos o qve eſtes, e outros muitos Authores dizem, mas deſcobrimos na Chronologia muitos anachroniſmos, na Geografia algumas faltas, na differença do eſtilo muita deformidade, e no ſilencio dos Authores contemporaneos, argumentos fortes, com outras regras da Critica ſegura, qve nos obrigaõ a julgar ſuppoſtos os Eſcritores, de qve offerecemos o Catalogo, aſſentando primeiro em alguns principios, de qve nos pareceo preciſa a ſuppoſiçaõ.

1. Naõ fazemos memoria de muitos Authores ſuppoſtos, nem de obras falſamente attribuidas a Eſcritores verdadeiros, nem dos qve ſendo genuinos, eſcrivèraõ com pauca averigvaçaõ, quando todos eſtes naõ pertencem propriamente ao inſtituto hiſtorico da Academia Real, ficando ſempre livre a cenſura aos qve qvizerem deſtas fontes apocrifas tirar as noticias, o que ſe naõ ſuppoem da erudiçaõ dos noſſos Hiſtoriadores.

2. Os Authores ſuppoſtos tiveraõ muitos defenſores, como foraõ Rodrigo Caro, Fr. Franciſco de Bivar, e outros igvalmente dou-

terbienſis agnita, ſicut Gaſpar Statius ſeu Euſtachius ſuppoſitos à Patre Higuera fœtus notavit. Neque vero vidimus tantum quæ & hi & multi alii ſcriptores de illis pronunciant, ſed & ipſimet in iisdem deteximus anachroniſmos multos in temporum notatione, in Geographia errores, in dictione indignam nominibus quæ præferunt deformitatem, ſcriptorum qui circa eadem tempora vixerunt ſilentium, & argumenta fortiſſima, aliis etiam regulis Criticæ certis adhibitis, fidem ſcriptorum, quorum catalogum ſubjiciemus, convellentia. Sed præmittere principia quædam juvat, quæ ponenda ſectandaque e re inprimis eſſe ducimus.

1. *Non utemur teſtimoniis auctorum ſuppoſititiorum qui magno numero feruntur, neque citabimus ſcripta falſo attributa veris ſcriptoribus, neque genuinos ſcriptores qui veritatis exiguam rationem habuere, cum hæc omnia proprie ad inſtitutum hiſtoricum Academiæ Regiæ nullo modo faciant, ac ſemper cenſuræ obnoxios ſe reddant qui ex fontibus apocryphis notitias repetere non dubitant, quod ab eruditione hiſtoricorum noſtrorum exiſtimamus eſſe alienum.*

2. *Auctoribus ſuppoſititiis non defuere multi defenſores, ut Rodericus Caro, Fr. Franciſcus Bivarius aliique non minus eruditi, longeque plu-*

2011 Ministerio de Cultura

tos, e muitos mais qve ſegviraõ as ſuas opiniones; porèm como para corroborar os ſueceſſos, qve achàraõ neſtes Authores fingidos, lhes foy preciſo examinar muitas tradiçõeſ, fragmentos, qve ſe achavaõ em Eſcritores verdadeiros, e outras memorias, com qve lhes pareceo qve illuſtravaõ a Patria, e qve adornavaõ com acontecimentos raros, milagroſos, e deſconhecidos os ſeus livros, como os qve primeiro fingiraõ aqvelles Authores, eraõ tambem eruditos na antigvidade, en contràraõ os qve fizeraõ Apologias com os meſmos fundamentos, ſobre qve edificaraõ, os qve ſuppozeraõ os Authores, qve já naõ exiſtiaõ nos ſeus livros, ou qve nunca os tinchaõ compoſto: E aſſim nos parece qve ſe naõ deſprezem eſtes Commentarios, e Apologias dos Authores ſuppoſtos, para deſcobrir a verdade, ou a probabilidade de algumas opinioens, qve introduziraõ os qve os formàraõ entre a falſidade das qve novamente qvizeraõ inventar, e por eſta cauſa naõ diminuem muito a opiniaõ os homens doutos, qve ſem examinar o qve no ſeu tempo eſtava bem recevido, ſegviraõ aqvelles Authores falſos, tendo-os por verdadeiros; e aſſim fica livre à erudiçaõ dos Academicos apurar com as Leys da boa Critica entre o falſo o verdadeiro, de-

plures eorum ſectati opinionem: Illis tamen ut confirmarent res per confictos iſtos ſcriptores traditas, neceſſe fuit examinare multas traditiones, fragmenta in genuinis ſcripteribus obvia, monumentaque alia ex quibus res patrias illuſtrare ſe poſſe ſperabant, unde ornarunt commentarios ſuos narrationibus variis, admirandis & antea incognitis, perinde ac ſi illi qui auctores eos primitus confinxerunt, tam bene periti Antiquitatis fuiſſent, itaque qui apologias compoſuere hos quos habuere pro genuinis auctoribus ſtatuerunt iisdem fundamentis ſuperſtruxiſſe, quæ vel in illorum libris non exſtant, vel quæ ſcriptis aliis contineri nunquam noverant. Hinc viſum nobis eſt commentarios illos atque apologias auctorum ſuppoſitiorum neutiquam negligendas nobis eſſe ad indagandam veritatem, & videndum quantum probabilitatis habeant opiniones nonnullæ quas introducere conati ſunt illarum defenſores, qui in falſis & commentitiis ſcriptoribus recens deprehendere eas viſi ſunt: Atque adeo magis conſulemus honori virorum doctorum, qui ſine examine quod illorum tempore erat ſatis receptum, auctores ſuppoſititios ſecuti ſunt, quos pro veris ſcilicet habebant. Integrum igitur eruditis Academicis erit ſecundum regulas genuinæ Critices hæc diſcutere, verumque à falſo diſcer-

2011 Ministerio de Cultura

vendo os Eſcritores das memorias referir o qve ſe acha nos Authores ſuppoſtos para o refutar.

3. Ha outros Authores modernos, como Fr. Gregorio Argaes, D. Joaõ Tamayo de Salazar, muitos Heſpanhoes, alguns Portugvezes, e poucos de outras Naçõẽs, qve naõ ſo ſegviraõ enganados os Authores ſuppoſtos, mas accreſcentàraõ novas conjecturas, com qve augmentàraõ as fabulas, introduzindo na Hiſtoria Eccleſiaſtica de Heſpanha Concilios, Bullas, Biſpos e Santos: E na Secular, Reys, Principes e ſucceſſos, qve nunca huove. D. Joſeph Pellecier conhecendo a ſuppoſiçaõ de muitos deſtes Authores, approvou outros tambem ſuſpeitoſos, e per naõ qverer coſtumarſe a qve houveſſe na Hiſtoria de Heſpanha os tres tempos, qve com Marco Varraõ reconheceo, para qve o adelon, ou de todo ignorado, naõ ficaſſe occulto, e o mythico, ou fabuloſo tiveſſe acçõẽs mais certas, bouſcou nas fabulas dos Gregos, e nos Poëtas outros Reys, e hiſtorias mais eruditas, e igvalmente duvidoſas.

4. Entre as obras dos Santos Padres, de qve ſe podem tirar docu-

ſcernere, ſcriptoribusque memoriarum erit fas illa quæ in ſuppoſititiis ſcriptoribus deprehendent referre eum in finem ut confutentur.

3. *Sunt & alii ſcriptores recentis ætatis, ut Fr. Gregorius Argaes, D. Joannes Tamayo de Salazar, Hiſpani plures, nonnulli Luſitani, pauci ex aliis nationibus, qui non ſolum decipi paſſi ſe ſunt ut ſuppoſititios auctores ſequerentur, ſed etiam novas illis adtexuere conjecturas, fabulasque auxere fabulis atque eas adſperſere Hiſtoricæ Eccleſiaſticæ Hiſpaniæ, & Concilia, bullas Pontificum, Epiſcopos Sanctosque, nec minus in Hiſtori ſæculari, Reges atque Principes & res geſtas, quæ nunquam fuere, confinxerunt. D. Joſephus itaque Pellicerius conſiderata multorum ejuscemodi ſcriptorum mala fide, atque notatis aliis etiam pluribus non minus ſuſpectis, ait videri ſibi in Hiſtoriä Hiſpanica diſcernenda eſſe tria tempora, qualia in omni hiſtoria Marcus Varro pridem diſtinguere ſe fuit profeſſus, unum ἄδηλον ſive ignoratum penitus, atque occultum, alterum mythicum ſive fabuloſum in quo narrationes certæ magis ſed fabulis Græcorum & noſtrorum Poëtarum obſeptæ, Regesque & res geſtæ docte magis ſed non minus dubia fide expoſitæ.*

4 *Inter monumenta ſanctorum Eccleſiæ Patrum, ex quibus documen-*

2011 Ministerio de Cultura

mentos para a noſſa Hiſtoria, andaõ algumas qve ſe julgaõ apocrifas, e outras ſuſpeitoſas, porèm naõ interpomos nellas o noſſo juizo, por naõ ſer o qve agora ſe nos manda examinar.

5. Temos muitos Authores de boa nota, qve allegaõ outros qve ſe perdèraõ, ou qve alguns entendem qve naõ exiſtiraõ, como ſuccede a Juliaõ Lucas, allegado por Floriaõ da Campo, Laymundo Ortega, Angelo Pacenſe, Alladio e outros por Fr. Bernardo de Brito: E como naõ vimos eſtes livros, os naõ comprehendemos no Catalogo dos ſuppoſtos, e ſegundo o provavel do qve ſe tirou delles, ficaraõ os ſucceſſos admittidos ou reprovados.

6. Naõ comprehendemos tambem neſta materia aqvellas hiſtorias, qve tem ſõ eſte nome, e com o de peſſoas conhecidas ſaõ humas novelas, qve com alguns caſos verdadeiros introduzem, como os poëmas, muitos fabuloſos, e deſte genero ſaõ Abulcaſis, Authior Arabigo, qve eſcreveo da perdiçaõ de Heſpanha, parte da Chronica antiga del Rey D. Rodrigo, e outras daqvelle tempo, e mais modernas, qve cauſaráõ nos credulos grande confuſaõ, naõ porqve approvemos o qve eſtes livros contèm, mas porqve he provavel qve

menta ad illuſtrandam noſtram Hiſtoriam duci poſſunt, feruntur nonnulla quæ apocrypha cenſentur, alia ſuſpecta ac dubiæ fidei: Eorum nullo utemur niſi judicio noſtro interpoſito, ut adeo præſenti loco examinare illa non ſit neceſſe.

5. *Sunt & multi bonæ notæ auctores in quibus alii deperditi allegantur, aut illi quos nonnulli nunquam exſtitiſſe exiſtimant, ut Julianus Lucas qui à Floriano de Campo citatur, & Laymundus Ortega, Angelus Pacenſis, Alladius & alii à Fr. Bernardo de Brito. Hos cum nunquam oculis uſurpaverimus, in Catalogo librorum ſuppoſititiorum præterimus, ſed prout erit probabile quod ab illis ducetur, vel ſtatuetur illis pretium, eorum auctoritatem amplectemur vel rejiciemus.*

6. *Neque in hoc Elencho illarum narrationum facimus mentionem, qui titulum ſolummodo hiſtoriæ gerunt & in fabulis ſuis perſonas notas inter veros quosdam eventus introducunt, ut in multis fit poëmatibus plenis fabulurum, & cujusmodi ſunt Abulcaſis, ſcriptor Arabs, qui de Hiſpania amiſſa tradidit, partem hiſtoriæ antiquæ Roderici Regis, & nonnulli alii illius & recentioris ætatis, qui credulis hominibus facile imponunt: Non quod pro veris probemus quæ in illis continentur, ſed quod videatur probabile conſignata eſſe ab illis autoribus, quorum præ-*

2011 Ministerio de Cultura

saõ escritos pelos Authores, qve referem, e qve tem a antigvidade, qve se lhes attribue.

7. Ultimamente nos parece qve naõ fica offendida a piedade, ou a gloria da Patria, mostrando sinceramente qve se naõ admitte o falso, qve se naõ affirma o duvidoso, e qve se estabelece o verdadeiro, copiando neste lugar as palavras, qve no fim do prologo do Exame de antiguidades escreveo Diogo de Payva de Andrada, hũ dos nossos mais illustres Escritores.

Advirto mais, qve se se vir qve às vezes contradigo algumas opinioens, ou antiguidades, qve puderaõ honrar a nossa Patria, saybaõ qve o faço por mais honra sua, porqve alèm de ser cousa sabida, qve sempre o faiso desacredita; jà qve ella tem grandezas taõ certas, qve a podem authorizar os naturaes, ou affeiçoados, ficalhe sendo abatimento attribuir lhe as duvidosas, de qve podem motejar os Estrangeiros e gloriarse os envejosos.

E naõ tratamos de muitas escrituras, inscripções, e outros monumentos qve se fingiraõ, porqve sempre se reservaõ para o sabio juizo dos Excellentissimos Senhores Director e Censores, e para a la-

præferunt numen & tam remota ætate quam illis communitur tribuunt.

7. *Denique nihil videmur nos facere sive à pietate in Patriam alienum, sive gloriæ ejus inimicùm, si omni fide demonstraverimus nihil nos falsi admittere, nihil dubii affirmare, vera autem stabilire ac tueri, quam in rem hoc loco repetemus quæ pridem scripsimus in prologo examinis Antiquitatum scriptoris inter nostros clarissimi Didaci de Paiva de Andrada:*

Monere præterea juvat, si interdum opiniones quasdam vel jactatas antiquitates oppugnemus, quæ patriæ nostræ gloriæ possint esse & honori, tenendum esse hoc ad majorem illius gloriam honoremque à nobis fieri, cum res constans ac testatissima sit, falsitatem semper honori fideique obesse: Sed & patria nostra tam multis abundat rebus certis maximisque, quæ auctoritatem illi addant atque civibus suis amicisque commendabiliorem faciant, ut ineptum sit dubias falsasque illi adscribere, exterisqueludibrium & invidis gloriandi materiam præbere.

Non jam dicimus de variis scriptionibus, inscriptionibus, aliisque monumentis fictitiis, quoniam semper hæc subjicientur sapienti excellentissimorum Virorum judicio, Directoris Censorumque, & diligenti

2011 Ministerio de Cultura

borioſa Critica dos Academicos, qve na facilidade de ver os Archivos, qve lhes permitte o ſeu Regio Protector, deſempenharáõ facilmente a empreza, qve tomàraõ na imagem da Verdade. Lisboa Occidental 20. de Agoſto de 1721.

Conde da Ericeira.
Martinho de Mendoça de Pina e de Proença Homem.

censuræ Academicorum, qui pro facili ad Archiva inſpicienda aditu quem potentiſſimus Protector Rex illis concedit, rem facile expedient, atque ad imaginem Veritatis component. Ulyſſipone Occidentali* 20. *Auguſti* 1721.

Comes de Ericeira.
Martinus de Mendoza Pina &c.

CATALOGO dos Authores ſuppoſtos.

Berozo Chaldeo.
Megaſthenes Perſa, e os mais qve publicou Joaõ Anio Viterbienſe, excepto os fragmentos qve ſe conſervaõ nos Authores antigos verdadeiros.
Santo Athanaſio de Saragoza com os mais eſcritos do Monte Santo de Granada.

Caledonio Biſpo de Braga, na vida de S. Pedro.
Gregorio Betico, Catalogo dos Martyres de Heſpanha.
Lucio Flavio Dextro.
Marco Maximo.
Branlio, continuaçaõ de Maximo.
Luitprando.
Hauberto Hiſpalenſe.
Liberato.

ELENCHUS ſcriptorum ſuppoſititiorum.

Beroſus *Chaldæus.*
Megaſthenes *Perſa & cæteri quos publicavit Joannes Annius Viterbienſis, exceptis fragmentis quæ in ſcriptoribus antiquis genuinis ſervata exſtant.*
S. Athanaſius *Cæſarauguſtanus & cætera ſcripta quæ in monte ſancto Granatenſi reperta traduntur.*
Caledonius *Epiſcopus Bragenſis in vita S. Petri.*
Gregorii Bætici *catalogus Martyrum Hiſpaniæ.*
Lucii Flavii Dextri *Chronicon.*
Marci Maximi.
Braulionis *continuatio chronici Maximi.*
Luitprandus.
Haubertus *Hiſpalenſis.*
Liberati *Chronicon.*

Au-

* Inſigne hujus Academiæ, Veritas lucem affundens undique, cum lemmate: *Reſtituet omnia.*

2011 Ministerio de Cultura

Aulo Halo.
Servando.
Pedro Seguino.
Heleca.
Juliaõ Peres.

Aulus Halo *Poëta Toletanus.*
Servandus.
Petrus Seguinus.
Heleca.
JulianusPetrus *archipresbyter Toletanus.*

Naõ fallamos nos Authores, qve eſtes allegaõ, e naõ exiſtem, pois ſaõ pela mayor parte ſuppoſtos. E aſſim ſe mandou imprimir eſte Catalogo, qve comprehende alguns Authores julgados por apocrifos, para qve nenhum Academico ſe valha da ſua authoridade, como de Eſcritores, qve tem o credito, qve mereceriaõ eſtes livros, ſe foſſem dos Authores a qve ſe attribuem; pelo qve declaraõ qve todos os Academicos ſe devem conformar com eſta cenſura, para poderem ſer approvadas pela Academia as ſuas obras. Lisboa Occidental 22. de Septembro de 1721.

Nec habemus pro noſtris auctoribus qui ab his allegantur, neq; illis fidem tribuimus, utpote majorem partem ſuppoſititiis. Quare etiam hicce elenchus typis imprimendus datus eſt, auctores quosdam quos apocryphos judicamus complectens, ne quis ex Academiæ ſociis illorum auctoritate utatur tanquam dignorum fide quam mererentur ſcripta hæc ſi illorum quibus adſcribuntur auctorum fœtus eſſent. Declaramus igitur, huic cenſuræ univerſos Academicos obſequi & conformare ſe debere, ſi ſcripta ſua Academiæ probari voluerint. Ulyſſipone Occidentali 22. Sept. 1721.

D. Manoel Caetano de Souſa.
Marqvez de Abrantes.
Conde de Ericeira.
Marqvez de Fronteira.
Marqvez de Alegrete.
Conde de Villarmayor.

XI. Antoninus Mongitor in Bibliotheca Sicula edita Panormi A. 1707. fol. T. I. p. 158. ſq. de DIODORO Siculo differens refert ſub ejus nomine, Italica lingua prodiiſſe *Epiſtolas LV.* in Petri Carreræ Hiſtoria Catanæ T. I. p. 457. Prodiit illa hiſtoria Italice, Catanæ 1639. fol. in qua notas nonnullas Carrera addidit, & p. 492. tradit Epiſtolas illas Latine

2011 Ministerio de Cultura

è Græco translatas A. 1470. à Cardinali *Beſſarione* Nicæno. Italice vero ex Latino verſas nonnullas ab *Octavio Archangelo*, Nobili Catanenſi, qui circa A. C. 1600. floruit. Nec Græca hactenus in lucem protulit quisquam, nec Latinam quam Beſſario dicitur concinnaſſe verſionem. Quamquam vero idem Carrera dubitat ſintne Diodori Siculi an THEOCRITI Chii, tamen neutrius videntur eſſe, cum nemini veterum memorentur, neque MStus illarum Codex usquam potuerit reperiri, ac minime obſcura *νοθείας* & recentioris ætatis argumenta in ipſis deprehendantur Epiſtolas, unde Placidus Reyna pro recenti eas otioſi ingenii commento habet, & laudatus Mongitor T. 2. p. 107: *apocryphæ putantur à naſutioribus non ſine rationum pondere.* Idem viſum celeberrimo viro Gisberto Cupero Exerc. 1. de elephantis in numis, capite 9. T. 3. theſauri Antiquitatum Rom. Sallengriani p. 87. & Petro Burmanno, Viro eruditiſſimo qui præf. ad Tomum ſextum theſauri ſplendidi ſcriptorum Siciliæ, editum ex efficina nobili Petri van der Aa Lugd. Bat. 1723. fol. in quo cum Carreræ hiſtoria Catanæ recuſæ Epiſtolæ illæ exſtant Italice cum verſione ex Italico Latina, antea inedita V. C. Abrahami Preigeri: *Addit deinde aliud argumentum* (Carrera) *quod nulli, credo, Critico placebit, ex Epiſtolis* Philanthropi, *Pontificis Maximi Catanenſium ad Cocalum*, & Catanenſium *ad Dædalum, quas ex Græco vertit Beſſarion Latine, & Diodori alicujus Siculi eſſe jactantur. Has enim ſpurias & recentioris alicujus Sophiſtæ eſſe quis non videt? Mentio ibi fit Julii menſis, & legionis, naumachiæ, & circi, quæ ipſa nomina diu poſt Cocali tempora invaluerunt. Has Epiſtolas, quarum auctoritate paſſim utitur & ſe decipi patitur, dicit verſas ex Latino in Italicum ſermonem ab Octavio Archangelo, & ſervari in primo volumine Chronicorum Catanæ: Ipſum tamen eas non potuiſſe Romæ, cum ibi A. 1636. eſſet, reperire.* Idem Burmannus p. 9. *Ut lectoribus æſtimandi copiam Carrera dare poſſet, qua auctoritate fretus plurima inaudita eruditis tradat, Diodori illius Epiſtolas ab Archangelo Italice verſas adjecit operi ſuo: Quod ſane docet bona fide Carreram his fidem habuiſſe, cum ere ſua conſultius aliter fuiſſet eas æterno ſilentio premere: Manifeſtiſſimas enim fraudis & ſpuriæ ignobilitatis notas præferunt, quas hîc longo ordine exponere nihil attinet, cum nemo humanitatis & elegantiæ veteris ſtudioſus non ſtatim eas deprehendere queat. Lepidum vero eſt quod ſuſpicatur non Diodori Siculi eſſe ſed forte* Theocriti Chii, *quia Suidas ejus hiſtoriam Libycam (quam belli inter Libycos & Catanenſes geſti eſſe credit)*

&

2011 Ministerio de Cultura

& *Epistolas admirabiles memorat: Infirmo certe argumento, cum illæ Epistolæ* θαυμάσια *videantur argumenta rerum incredibilium* * *habuisse, ut eo titulo* περὶ θαυμασίων *Phlegon librum inscripsit, quem in sensum si quis velit illas Epistolas referre, per me licet. Sed si ipsa ineptissimarum Epistolarum lectio eas falsitatis non statim damnaret, quæso videat an Theocriti Chii ævo, qui æqualis Aristoteli & Theopompo tempore Alexandri vixit,* ** *ut apparet ex Athenæo lib. XII. cap. 9. conveniat Marcellus & Lælius Metellus (ignorabilis homo) quorum Epistolas etiam hic producit. Certe Marcellum toto sæculo, Alexandro juniorem fuisse constat.* Cæterum cum Epistolæ illæ, qualescunque sint, Latine non nisi in magno illo & sumtuosiore opere semel vulgatæ reperiantur, existimavi me rem non ingratam facturum studiosis hominibus, si eas hoc loco, ut possint de illis ipsi suo marte ferre judicium, integras exhiberem.

EPISTOLÆ
DIODORI SICULI
EX ITALICA OCTAVII ARCHANGELI VERSIONE LATINE REDDITÆ, INTERPRETE V. C. ABRAHAMO PREIGERO.

Catanenses Syracusanis.
Epist. XIX. libri primi.
Ep. I.

Vicistis, ac spoliastis credulos agricolas nostros, persuadendo eos Oratorum more, diripuistis frumentum Sacerdotum Cereris, confregistis obeliscum nostrum Chalcidicum, ut & inscriptionis nostræ, ad flumen Symethum, terminum, ex pacto nobis concessum,

* Hoc minus verisimile mihi videtur, nam ita dixisset Epistolas non θαυμασίας sed περὶ θαυμασίων. Consuetum autem Suidæ, Epistolas quas laudat, admirabiles nuncupare. Ita de Phalaride: Ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ.

** Confer lib. 3. hujus Bibl. c. 17. §. 4.

2011 Ministerio de Cultura

armisque vestris oppositum, ruptis legibus pacis, quam a nobis redemeratis, quo melius bellum iterum facere possetis. Nos in portu Megarensi duas naves vestras, eadem illa onustas præda, cepimus, & Nobiles vestros armatos prælio vicimus; navium altera, quæ nobis sese dedidit, mox autem exarmata fugam arripuit, & a nostra clementia ad vos sese recepit, una in captivitatem avexit nostrorum hominum ligones ac vomeres, in testimonium fugæ suæ, nostræque fiduciæ. Sint sane hi vobis Rhetorices vestræ atque rapinæ tropæum, arma vestra nobis victoriæ nostræ erunt. Quod Magrenses vestri in fidem nostram conc essere, id armis nostris effectum est; nova autem ipsius Urbis deditio nobis facta, voluntaria fuit, non pacto ullo, aut earundem frugum pretio, ut per litteras nobis exprobatis, a nobis empta, cupientibus istius Urbis civibus a jugo tyrannidis vestræ liberari, inque nostræ libertatis societatem sub nostra protectione, recipi. Quare si pacis estis conservatores, aliis eam nolite eripere, quin vestro potius vivite contenti, neque in hominem liberum natum ullum, dominium vobis quærite, ne tutrices Nemeseos nostræ vires provocantes, ultrices Deæ iras in armis nostris experiamini.

Senatus Catanensium Chrysostrato, Rei Militaris Principi.

Epist. XX. Libri primi.

II. In homine, quantumvis honesto ac probo, semper aliqua reperitur imperfectio. Bello te strenuum aliisque virtutibus præditum novimus, sed valde hæc omnia obscurantur ab avaritia tua, ad quam plus semel jam certis de causis connivere placuit; nam judicem te ipsum constituens propriorum meritorum, ac nostra benevolentia nimium confisus, non solum non participes, secundum cujusque merita, totius prædæ, ut tibi scripsimus, feciſti prælii socios, ac pedites, quos regimini tuo commisimus, sed tibi eam, vel, ut irem excusas, Reipublicæ reservasti. Laboribus tuis pretium non pro tuo, sed nostro lubitu statuas, neque ab iis indebito modo exigas, quorum nos debitores multis nominibus fatemur. Justum est, ut ei, qui proprium sanguinem, corpus, aut vitam exposuerit, aut impenderit, sperata persolvatur merces, si non de nostro, saltem de spoliis, quæ nactus fuerit, deque honore. Turpissimum quæstus genus est, aliorum labores lucri

2011 Ministerio de Cultura

lucri facere, aut diripere. Dii prohibeant, ne unquam Ærarium noſtrum divitiæ tam infames intrent, cum amicorum diſcordia. Diſtribue igitur inter illos omne illud argentum & aurum, omnemque illam prædam quam tibi, vel, uti dicis Reipublicæ reſervandam arbitrabare: vere enim miſer eſt, qui quum nummis ſit ditiſſimus, amicorum, virtutum, & conſilii inopia ſumma laborat; & ille tutiſſimus eſt theſaurus, qui bene donatur, beneque impenditur.

Pſyllas Senatui Catanæo.

Epiſt. XI. Libri primi.

III. Siciliæ Civitates, dum imperare ſingulæ cupiunt, imperium omnes perdent, præcipites enim altera in alterius exitium ruentes, victæ omnes interibunt. Tutiſſima, imo felix illa demum eſt quæ alteri, cum poſſit, vim non faciat, neque, cum norit inſidiari, inſidietur tamen, neque cum habeat penes ſe aliena bona, ea uſurpet, proprias vero res propriis viribus tueatur. Jacet Heraclea inde, quod alias deſtruxit Civitates, dumque alienis divitiis potitur, ſæpius in captivitatem adducta, & ad inopiam redacta eſt. Sic in alias Civitates tyrannidem exercens urbs Syracuſana perpetuam ipſa tyrannidem ſubiit. Hos infelices caſus, ceu ſpeculum inſpicientes, o Catanæi, non dico prudenter, ſed beate fortaſſe poteritis vivere. Probe ſcio, pacem vobis charam eſſe, qui diuturnorum jam dudum bellorum tædio laboratis. Ego hic obſes a vobis ſum, non tamen orator ad vos eſſe volui: nam pacis potius veſtram, quam hoſtium noſtrorum belli victoriam eſſe cupio. Nunquam in animum meum inducam, ut libertatem, nomenve Catanæum calamo meo commaculem, neque adeo auctor vobis ullo modo ero, ut contrahatis, nedum aliis cedatis antiquam veſtram ditionem Tranſymethicam, licet hoſtes horrendum in modum, ut hoc faciam, apud me inſtent, ſive quod territi ſunt claſſe Athenienſi, in auxilium noſtrum vocata, ſive quod tam anxio producendi imperii deſiderio laborant. Heſterna die nunquam, ut ad vos hoc ſcriberet, adduci potuit manus mea dextra, amputata quidem ea de cauſa ab ipſis, ſed non victa: Neque hodie, neque unquam id a ſe impetrabit ſiniſtra, quæ pariter invicta, eidem ſecuri Syracuſanæ ſubjici haud metuit, quum & ipſum intrepidum hoc caput, ſubeundis pro Patria tormentis inexpugnabile prorſus, recipiendis iſtis ictibus paratum ſit.

2011 Ministerio de Cultura

sit. Certi estote, tam irrevocabilem esse fidem meam, quam vulnus sit.

Catanenses Megarensibus, & Ennensibus.

Epist. XL. Libri primi.

IV. Quum Zanclæi, Tauromenitani, Centuripini, & Hadranitæ miserint nobis decem talenta, & arma, & pedites, & equites, & commeatum ad res bellicas, nullo nomine ad hæc obstricti; quid non a vobis sperandum est, qui manu propria sæpius frontes nostras condecorastris coronis obsidionalibus, a solo vestro decerptis?

Senatus Catanensis Charmopylo.

Epist. LXX. Libri primi.

V. Sæpius per Decuriones nostros, & per litteras nostras monitus es, ut tibi caveres a conversatione atque insidiis, navium, non minus Athenienssium, quam Syracusanarum, quæ rebus nostris inhiantes, quotie cum mercibus suis frequentant portum Ongiam, & Saturniam Acidis, quam custodiæ tuæ una cum omnibus publicis reditibus, qui ibi in manus tuas pervenere, commisimus, atque credidimus; sed tu aut dormis oculis apertis, aut vigilas oculis clausis. Potestne autem non expergisci quispiam, qui non dormiat? Trade ergo claves Arcis, * atque ærarii in manus Harmenidis, & veni injudicium.

Catanenses Curioni Tetrarchæ †

Epist. LXXII. Libri primi.

VI. Virtutum potissimum thesauro securitas publica consistit. Nostra hæc consuetudo haud est, ut accumulemus opes, ut provide nos doces, unde militibus, ingruente necessitate, stipendia suppeditemus; sed auro eos, atque argento captivo remuneramur, aut vulnerum, victoriarum, prædæ spoliorum hostilium, & honoris coronarum participes facimus. Hac omnium gloriossima merces est, quam militibus atque sociis nostris distribuere solemus. Vale.

Se-

* In Italico, *le chiave della fortezza e del rame.*

† Principi sive Rectori quartæ partis Provinciæ sive regionis.

2011 Ministerio de Cultura

Senatus Catanenſium Iſtriadæ, Duci Leontinorum.

Epiſt. XC. Libri primi.

VII. Moti precibus tuis potentibus, & amicitia veteri, imprimis autem virtutibus tuis, clementiæ ac gratiæ inſtrumentis, vitam una cum libertate donavimus Lupulo, nepoti tuo, cujus ex ore canes noſtri Catanenſes nobiliſſimam illam prædam eripuere Virginum Aſſorinarum, quæ Templum Cereris petebant, cui ab infantia ſacratæ fuerant. Et quoniam tui, ob venerandam ſenectutem, ejus autem ob juvenilem ætatem, ad vitia proclivem, nos etiam miſeret, reſtitue illum Matri ſuæ, quæ ante meritum mortis ſupplicium jam miſeras ipſi facit exequias. Si eum in animi, ac fortunæ bona atque divitias ſucceſſorem tibi optas, exhortare eum, ut bene vivat, teque viventem, & patrem ſuum Leonicum, virum probum, filium, natura tuum, moribus atque adoptione noſtrum, pro libertate communis Patriæ noſtræ mortuum, licet in perpetua apud nos ac viva recordatione ſuperſtitem, imitetur, ac probe ſciat egregias illas Avi atque Parentis virtutes, contra ſolitum legum noſtrarum rigorem, nos cogere eſſe clementes. Haſce ipſi litteras prælegas volumus, quod ſi compererimus tamen, Lupum mutare pilum, non omittere vitium, ſupplicii ipſum refrænet terror, & ſi inemendabilem videris, contemptoremque ſui ipſius, tui, noſtri, Deorum denique, ſtatim tibi ejus pellem mittemus.

Catanæi Hieroni.

Epiſt. CXI. Libri primi.

VIII. Mittimus tibi Arrium Chlorionem, & M. Protionem, ad defendendam innocentiam inculpatorum iſtorum Juvenum Catanenſium, qui a ſorore tua necis Beryllii, nepotis tui accuſantur. Aurem præbe juſtæ defenſioni, & fidem habe veritati verborum noſtrorum, quæ ex horum ore percipies, avunculum exutus, ac judicem indutus, ne quid apud te calumniæ valeant, quæ lachrymis tibi fæmininis propinantur; belli ſaltem occaſionem quærere noli, habendo nos omnes, homicidii reos, & pacis ruptores, ſicut facis, quoties aïs epibatas Catanæos, in Naumachiæ certaminibus, Nepotem tuum factioſe occidiſſe, quum tamen hæc cædes præter voluntatem perpetrata fuerit. Animus homicidium, non manus invita facit. Fas autem non eſt, in

2011 Ministerio de Cultura

Senatu juſtiſſimo, carnificem fieri, tibive mactandos concedere innocentes, quos petis. Quamobrem ut homines te precamur, ut amici te hortamur, ut Judices tibi dicimus, noli diſſentire a Judicio noſtro, & acquieſce ſententiæ Proagororum * noſtrorum, tamque incorrupti Senatus; ſin innocentia tibi forte ſupplicio, veritas contentione digna videtur, & ut a paucis iniquam ſumas vindictam, omnibus nobis bellum intentas, fac quod lubet. Et ſi impatientia tua non ſuſtinet audire defenſionem linguæ inermis, ſentiet forſan armatas in manibus noſtris rationes, quibus tanquam Juſtitiæ propugnatricibus Dii invictis eſſe concedent.

Catanenſes Phalaridi Tyranno Agrigentinorum.

Epiſt. CXII. Libri tertii.

IX. Quum non ſtatuerimus, neque etiam ſatis expendere poſſimus, majorine miſericordia, & clementia, ſenectus tua, & valetudo graviſſima ac diuturna, an ſupplicio indigeat inſanabilis ille morbus linguæ tuæ peſtiferæ, cæterorumque vitiorum tuorum, armis te noſtris adoriti, & in perpetuum tibi occludere maledicum illud os tuum ſupersedimus. Ut autem damnum, quod ab immiſſis a te incenſoribus ſegetum noſtrarum, occiſoribus gregum innocentium, accepimus, ex parte vindicaremus, una cum Leontinis, hoſtibus tuis, jam terram tuam depopulati ſumus, magna tamen uſi continentia, & clementia, exercitum quoque tuum equitum peditumque noſtrorum non viribus tantum, ſed & terrore fudimus, & in fugam conjecimus, clementes non minus quam faciles ac miſericordes nos exhibentes usque ad ipſum prælii ardorem, amiſſis noſtrorum paucis, occiſis autem mille tuorum una cum duobus tuis Nepotibus infelicibus, crudelitatis tuæ Ducibus, ſtultitiæ tuæ executoribus. Te vero, utriusque infortunii auctorem, ut humanum ſanguinem ſitientem, per Pentaurum tuum tibi a ſecretis, cui vitam ac libertatem, quam nihili æſtimas, largiti ſumus, ea conditione ut tibi vas, iſto ſanguine plenum, reportet, hujus noſtræ victoriæ certiorem facimus. Eum itaque bibe, & infeliciſſimam hanc vitam, vive cum illo ſupplicio, cumque crudelibus illis mortis generibus, quæ ſingulis horis tibi infert Natura vindex, & invidia felicium noſtrorum

* In Italica verſione: *de' Proardi noſtri.* Proagororum mentio apud Ciceronem in Verrinis, IV, 23.

2011 Ministerio de Cultura

rum ſucceſſuum ; omni modo enim ab inquinandis vindicta tua manibus noſtris cavebimus, turpemque illam victoriam fugiemus, quam tua nobis miſeria afferret.

Catanenſes Steſichoro Himerenſi.

X. Veni; quandoquidem in civitatis noſtræ jura te jam recepimus, ſicuti carminibus pariter & epiſtolis a nobis petis, poſitoque omni metu ſub noſtra protectione nobiſcum fruere illa libertate, & tranquillitate, quam Muſæ tuæ deſiderant, & accipe, quæ tibi in ſubſidium vitæ, ac Filiabus tuis in dotem, liberali manu aſſignat Senatus Populusque Catanenſis, ſoli aliquot jugera Epigrammatum tuorum ſylva celebrata, eaque, ſi non ut dona meritis tuis ingentibus digna, ſaltem ut primos honoris ac benevolentiæ fructus: Quippe certi ſumus, quæcunque non fecerimus nos, facile ea ſuppletum iri ampliſſimis illis corporis atque animi dotibus, quibus vel univerſas orbis terrarum divitias ſuperant. Duas Filias tuas vel noſtras potius, quas reditus tui veluti obſides nobis reliqueras, nuptum dedimus, alteram Clarioni, alteram Tetrachio, Sororis tuæ filiis. Publice itaque lauda, quæ ſecreto tibi placent, facile enim jam perſpicis, quam ampla hi Juvenes hæreditate a Parente ſuo, Patricio noſtro, quamque egregiis moribus, atque ſcientiis locupletati ſint, amplexi quam cupidiſſime, non Senatus tantum gratiam illam, ut & ipſas imprimis ſponſas, verum & mediocrem harum conditionem, quippe quibus ſummæ dotis inſtar arridet quod ſint Steſichori filiæ. Hæc omnia tamen invita tua ſorore tranſacta ſunt, quæ majorem natu deſponderat Cteſiandro, Agonothetæ noſtro, qui forma ac moribus puellæ captus, in curia eam ſibi uxorem dari petebat, ſed repulſam a nobis tulit, non quod iſto connubio non eſſet dignus, ſed quod ærario noſtro aliquot ſeſtertium millia deberet. Recipe itaque Generos atque Nepotes tuos, & admitte juſtam hanc electionem, una cum fructibus tam egregiæ plantæ, qui inde ad te redeunt, cumque iis ad nos Catanam revertere, ſpectaturus Hymenæos, & ſpectacula, quæ adeo deſideras.

Catanæi Agrigentinis.

XI. Liberos vobis remittimus obſides, cumuniremi noſtra, quæ vobis in donum cedat; octodecim quoque talentorum debitum vobis remittimus, quod Senatui Populoque Catanenſi ex pacto ſolvere tene-

2011 Ministerio de Cultura

bamini, pro impensis, ac damnis quæ bello fecimus, moti non solum Leontinorum, ac Messanensium * precibus, sed & ipsa quodammodo statua Proserpinæ, quam Templo nostro Lunæ donastis, nec non vasis aureis, & gemmis, quæ Ditis, divitiarum Dei, conjugem satis arguunt, cæterum prosperis nunquam successibus superbientes, sed in amicitiam quoscunque recipere soliti, qui eam apud nos ambiunt. Neque mors Phalaridis, qui & vivus & mortuus vobis nocuit, multisque vos calamitatibus affecit, alios nos fecit, quam fuimus ante; gaudemus prudentiores vos esse factos, nam homines, qui errorum suorum adeoque offensarum, quas ita proximis præbuerint, pœnitentia ducuntur, tantum non pro innocentibus habendi sunt.

Catanenses Zanclæis & Rheginis, amicis fidelibus.

Epist. XIX. Libri quarti.

XII. Non usurarum, neque mercium beneficio divites facti sumus, sed fructuum, quos omnium nostrum universalis parens Terra procreat, ac Ceres largitur, quippe quibus indefesso quotannis studio labores nostros credimus, porro etiam spoliorum hostilium, queis terra marique potiti sumus: Denique continui exercitii, quod ut otii inimicos implicitos nos tenet. Nos illas non reputamus divitias quas Fortuna donare & auferre potest; eaque infima laus est, quam nobis tribuere potestis, ubi illud in nobis laudatis quod sub aliena potestate est. Isti demum stabilissimi sunt thesauri, qui in animi bonis consistunt, quosque non minus quam istos, majori ex parte adversus hostes consumsimus, sed ita, ut certo quodam modo nobis atque amicis nostris supersint; & hi invicti atque inexhausti manent, neque Fortunæ subjacent. Imo injuriam nobis facitis, qui istam nobis laudem, tam liberali calamo, adspergitis, quasi vero non alia vobis suppetiisset laudandi materia, qua benevolos vobis redderetis Catanenses amicos: Quanquam nobis propriarum laudum contemptoribus gratius acceptiusque fuisset silentium vestrum, vera enim laus non solis versibus, sed operibus consistit. Habeant igitur nudæ jejunæque Musæ Poëmatum vestro-

* Hi tunc nondum Messanenses, sed Zanclæi vocabantur. Messanensium enim nomen acceperunt demum à temporibus Anaxilai Messenii, & Messeniorum Peloponnensium in Siciliam adventu tempore Regis Hieronymi primi. Vide Thucydidem lib. VI, & Strabonem lib. VI.

2011 Ministerio de Cultura

ſtrorum in præſentia ſingulæ veſtem, cum ſextario frumenti, quæ munera haſce comitabuntur litteras, non in animi grati, ſed liberalitatis noſtræ ſignum: Si autem poſthac ſtylo hiſtorico vultis ſcribere, naves mittite, & frumenti modiorum millia ſexaginta vobis commodabimus, quæ a nobis, tum ut amici, tum ut homines, petitis, licet nobis nondum reddideritis, aut ſolveritis altera illa, quæ ob temporis longinquitatem oblivione jam dudum apud nos obliterata eſſe tamquam homines ingrati putatis. Sed probe perſuaſi ſumus, actionem debiti inter bonos neque temporis diuturnitate, neque alia quapiam cauſa unquam inveteraſcere, aut obduci.

Catanenſes Meſſanenſibus, * & Tauromenitanis.

Epiſt. XX. Libri quarti.

XIII. Reddite, quæ vobis commodavimus, talenta tredecim, vel dimidiam ſaltem partem: Reliqua quinque vobis non conceſſimus ſpe recipiendi ullo modo, quando quidem domum vocari nequit, quod petitur. Sed ſi tanta annonæ caritate laboratis, non ſolum non exacturi ſumus debitum, ſed & participes vos frumenti noſtri faciemus, quoniam hoc amicitiæ veſtræ merita poſtulant, in remunerationem laborum, ac damnorum, quæ noſtri amore, a Phalaride accepiſtis in navibus noſtris; & certi eſtote, promiſſis nos dona conjungère ſolere, neque pati, ut hæc ab illis unquam vicantur, in amicitia.

Senatus Catanæus Andropatro Poliarcho.

XIV. Vicimus te primo ratione (licet invicta maneret pertinacia tua) deinde armis; reliquum jam nihil eſt, niſi ut, nos ipſos vincentes, te vincamus clementia, & miſericordia noſtra gravitatem etiam delictorum tuorum præponderet. Quoniam autem Charyllius morum tuorum emendationem, tuo nomine, promiſit, ſuamque pro tua fidem jurejurando interpoſuit, veniam tibi conceſſimus, ab exilio te revocavimus, pœnam, & ſex talentorum debitum tibi remiſimus, inque caſtellorum tuorum, reliquarumque facultatum poſſeſſionem te reſtituimus. Redi igitur depoſito cadavere quod longo te tempore ſepultum habuit, novum veluti hominem indutus, ad caſtiſſimam tuam, præque

* Zanclæis. Vide ad Epiſt. XI.

2011 Ministerio de Cultura

cæteris fæminis omnibus pulcherimam Petroniam, divitiarum tibi ac salutis causam & effectricem, quæ a te ingratissimo marito fastidita est, præ amore libertæ, sterilis atque effœtæ meretricis apud Hadranitas, pecoris tui lupæ, opum tuarum dissipatrici, ministræ denique exitii tui, atque infinitas gratias referre memento simplicibus illis lachrymis, quibus a clemente Senatu tibi vitam recuperavit uxor tua, ac prote, cum debitum, tum pœnam persolvit.

Catanæi Dionysio.

XV. Non minor victoriæ spes, quam pacis nos tenet desiderium, quam toties turbasti. Quod si autem Fortunæ in cujus manu sunt Regna, & Respublicæ, & Victoriæ, seu casu, seu vi, a te vincimur, hoc probro nobis non erit, quia tu præ reliquis omnibus tota Sicilia opulentissimus es, ac potentissimus. Verum si in res humanas Fortuna dominetur, cogita non minus Virtutem pollere, modo virtus sit, quæ ab illa vinci non potest. - - - - - Cæterum non stamus armati in damnum tuum, sed ad conservandos Penates, Patriam, ac Libertatem avitam, nobis hæreditariam factam. Si tu arma sumis in vindictam ac stragem contra illos, qui quod suum est justo tutari præsidio laborant, quid illis facies, o Rex, qui quod tuum est, (dummodo tuum est) pacem, ac salutem usurpatorie invadunt?

Dionysius Tyrannus Syracusanorum Catanæis.

XVI. Dum vestra vos nimis abuti antiqua libertate patimur, dissimulantes sæpius culpas vestras, ex vestra clementia nata est arrogantia vestra, atque eo iterum audaciæ processistis, ut nominis nostri socios atque amicos, non modo, verum & nostros ipsos, incursionibus, insultibus, prædationibus, aliisque injuriis haud paucis, infestare non dubitaveritis, &, excitantes iras nostras sopitas, experiri cupiatis, quid arma nostra valeant. Restituite igitur confestim nobis per hunc tabellarium trecentos equos captos, eorumque armaturam, nostrorumque necem supplicio luite eorum, a quibus perpetrata est, quos justa sententia ad mortem damnavimus, nisi eam per gladios nostros gustare universi velitis.

Catanæi Dionysio.

XVII. Clara tibi res esse deberet, si Philosophus esses, eum qui Ra-

2011 Ministerio de Cultura

Rationi ſerviat, libertate non poſſe abuti. Nos omni ſervili timore vacui, legibus voluntatis noſtræ ſubjecti ſumus, & a natura docti, voluntaria ſervitute Rationi obedire, quæ animi affectuum nobis moderatrix eſt, idque nullo mortalium cogente; hac una re liberi ſumus, quod neque te Judicem, neque alios, præterquam nos nobismet ipſis ſuperiores agnoſcamus; & ut tales, qui nos ipſos cognoſcere, ſuperare ac regere novimus, alios quoque non minus vincere & caſtigare, quam venia proſequi, ac regere ſolemus. Quodcunque bonum, in aliis rigor legum armatarum, ac metus, id ipſum in nobis Ratio, Pudor, & Natura operantur. Quumque Judicem & actorem in cauſa magis tua quam tuorum, agas; cognoſce, quæſumus, noſtrorum illam, qui ter ad pugnam a tuorum avaritia provocati ſunt; incidenres enim in turmam equitum tuorum, quum per vim (licet incaſſum) extra omnem belli prætextum, nulla eorum ope aut ſocietate in præliis uſi, ſollicitarentur ab illis ut prædæ ſeſe participes facerent, quam de Barbarorum ſpoliis captivis, armata manu, non ſine noſtrorum ſanguine victores conſecuti fuerant, atque ut erant defeſſi ac vulnerati, ſed invicti, novo hoc prælii genere impeterentur, ab effrænata iſta inſolentia alteram victoriam, ſpolia præclariora, dupliceſque coronas reportarunt. Qui panem Balearicum eſurit, * funda eum petat, ſicuti fecere noſtri, non autem rapiat labores noſtros, eorumque honorem ac gloriam, quippe quæ cuncta in haſtarum mucronibus gladiorumque aciebus portamus. Ad minas tuas reſpondere nihil attinet, quæ pueros territent, non homines, eosque viros. Audivimus modo, idque ex te ipſo, nondum ſenſimus armorum tuorum potentiam: nos te exſpectamus; tu autem certus ſis, ubi apud te nihil juverint juſtæ excuſationes, ac rationes, Juſtitiæ tandem miniſtros gladios noſtros amputaturos omnem calumniam.

Catanæi Leontinis, & Megarenſibus.

Epiſt. I. Libri ſecundi.

XVIII. Promiſſa, quæ ſæpius nobis tempore pacis dediſtis, quæque ut amici nominis noſtri, ac vi ſocietatis noſtræ, nobis etiam debetis, nunc, ut certo quidem nobis perſuademus, præſtabitis, quum omnibus Syracuſanorum, eorumque fœderatorum copiis obſideamur, & Athe-

* Vide ad Florum lib. 3. c. 8.

2011 Ministerio de Cultura

Athenienſium exſpectemus. Dii immortales, qui animos nobis invictos dedere, arma quoque ſuppeditabunt, quibus hoſtem vincere, eive reſiſtere ſaltem poſſimus, & vires, quas in veſtra experti eſtis defenſione. Reddite nobis dimidium ſaltem iſtius commeatus, quem defenſor veſter, quem vobis miſimus, veſtri cauſa abſumpſit, ac mittite nobis illos pedites & equites, quos ab hoſtibus veſtris, atque adeo a morte, noſtrorum ſanguine, copiarumque noſtrarum terrore liberavimus. Quoniam vero Terias amnis, ac viæ publicæ pluviis valde difficiles factæ ſunt, mittimus vobis Nardinam, & Adramedontem Centuriones, cum duabus navibus onerariis, & duabus quinqueremibus, iisdem illis, quæ vobis milites noſtros ſæpius in auxilium transvexere.

Catanenſes Dionyſio.

Epiſt. IV. Libri ſecundi.

XIX. Iterum ecce, cum per litteras, tum per nuncios, dicendi licentia nimium quantum inſolentes, & bella & cædes, & ignem, aliaque id genus mala nobis denuncias. Nos quod toties jam noſtris interminatus es, tuis haud ſemel jam fecimus, vel laceſſendi gratia, ut ſemel potius vindex tandem fieres, quam millies minator.

Catanenſes Dionyſio.

Epiſt. XIII. Libri ſecundi.

XX. Nunc ſane, poſtquam, amiſſo imperio Syracuſano, ſecurius atque tranquillius imperio in te ipſum frui potes; nunc inquam, tam vere tui dominus es, quam non es aliorum tyrannus. Recuperaſti libertatem, quam in captivitatem tibi eripuerat ac retinebat tyrannis tua: nunc merito Regem te poſſumus dicere, quod tui ipſius Rex es: Ac tuus iſte animus, quem totus terrarum orbis non adimplebat, nunc circa ſolum microcoſmum tuum * verſatur. Non opus eſt igitur ut conſolemur eum, qui ſalutem pariter, ac libertatem, quin & dominationem a ſeipſo recuperavit. Enimvero gaudemus, quod ereptis tibi Fortunâ bonis quæ ſibi eripueras prius, reſtituerit tibi animi ea, quæ longo tempore neglexeras, ac tantum non plane amiſeras.

Senatus Catanenſis Phillatradi.

Epiſt. XXVII. Libri ſecundi.

XXI.

* Corpuſculum.

2011 Ministerio de Cultura

XXI. Nocte dieque, temerarie ac prodige tu, interque quotidianas rapinas ſemper egene, Oppida ditionis noſtræ ad res novas excitare, dormientes hoſtes noſtros expergefacere, ac nummos coacervare laboras, quos a jam notis, ac viribus noſtris deſpectui habitis, inutiliter prorſus ac turpiter mendicas, ad conſcribendos milites adverſus clementem illam Civitatem, cui triplici nomine vitam, ac libertatem debes, ter veniam ab ea conſecutus, & ab inimicis tuis defenſus, ter quoque in Principatum Patris tui Transhadranium reſtitutus, deinde exiguum id, quod reliquum tibi eſt, diſperdis, unde ad eam pauperatem delapſus es, ut ſtultitiæ ſolum paternæ, animique ingrati hæres relictus ſis, ad recuperandum tibi illum agrum noſtrum, quem quo tempore bellis occupati eramus, Parens tuus uſurpatorie occupaverat. Quod clementia uſi ſimus erga Juventutis tuæ furorem, id factum eſt ad diſſimulandas, imo deridendas, tanquam telas aranearum, vanas tuas in damnum noſtrum machinationes. Verumtamen ne apud vulgum creſcere ſinamus tuam exiſtimationem, Senatus autem vileſcere auctoritatem, jubemus te Turres Xiphoniæ, atque Arcem Scopuli Cyclopei tradere Carneadi noſtro, & confeſtim ab harum litterarum receptione, ditione noſtra excedere, niſi cum omnibus tuis conjuratis ab iisdem pinnis vis pendere, de quibus Pater tuus cum reliquis ſuis præcipitatus eſt, ne ſalutem tuam aliorum precibus aut viribus amplius credas, quum ſis inemendabilis: Neque etiam Arcis munimento, quum arma Catanenſia alas habeant.

Catanenſes Syracuſanis.

XXII. Veniam conceſſimus Hyblenſibus Ætnæis, quod linguâ atque armis veſtris inſidioſis decepti, a nobis defecere: Nec minori clementia, quam miſericordia uſi ſumus erga veterem eorum urbem patriam, opus Avorum noſtrorum, & turres reparavimus, ac muros reædificavimus, adhibitis ad hoc opus iisdem illis mille Libycis, ſociis veſtris, qui una vobiſcum eos effregerant, ac deturbaverant, nunc autem a nobis ibidem præſidio relicti ſunt: Veſtris porro eorumque clypeis captis, ad calcem apportandam. Et quoniam ea Catanenſium eſt indoles, ut proſperis ſucceſſibus non ſuperbiant, ſed vincentes ignoſcere, ac prodeſſe ſoleant, dimittimus vobis liberos, ac donamus non vobis ſed ſibi ipſis, & venerandæ ſenectuti, ac Muſis Steſichori, ſup-

2011 Ministerio de Cultura

plicis ipſorum Patris, * nominis, atque pietatis Catanenſis celebratoris Celtum Syracuſium, præfectum præſidii, & tres ejus Filios cum Nuru, quinque talenta a vobis ac Patre pro ipſis oblata cedant in augmentum dotis Virgini Sponſæ, & liberalitatis noſtræ donum.

Catanæi iisdem.

Epiſt. XLI. Libri ſecundi.

XXIII. Multis jam annis, cum per litteras, tum per internuncios, conſuetæ miſericordiæ noſtræ bellum minamini, poſcentes Hyblam, eique veſtrum rurſus imponere præſidium. Manus invictarum domitrices, rebellium vero caſtigatrices ferro campos purgare ſolent, neque radices agere ſinunt zizania, ac ſpinas Syracuſanas in ſolo Catanenſi. Id ipſum, quod inique vos minati eſtis, nos Megarenſibus veſtris juſte fecimus, & victoriam adepti ſumus.

Catanenſes Lythreo Duci, Helleſpothii filio.

XXIV. Monarchia eſt Oligarchia noſtra, ſicuti ſemper fuit, concordes uno omnes oculo cernimus, una lingua loquimur; quemadmodum omnium noſtrum una eſt voluntas, ſic unum omnibus patrimonium eſt: Unus nos Deus agitat, unus Briareus, ſed optimus Centimanus movet. Multi ſunt rami, ſed univerſorum una radix eſt. Ne ſpera, te alligato linguæ tuæ catenis ** uno alterove membro, totum unquam in tua poteſtate habiturum corpus; Boni Medici membrum corruptum amputant, ne totum corpus perdant. Dactylum jam corruptum familiaritate EK - - - tuiſque promiſſis ac donis in perpetuum exilium ejecimus, caſtiſſimamque ejus uxorem Hegeſiam, proditionis revelatricem, proptereaque necatam, Sepulcro ac Statua auro coronata in foro noſtro Lunari honoravimus. Denique Calliandram cum univerſis opibus paternis in matrimonium conceſſimus Tiryntho, rivali tuo, Dactyli inimico, idque propterea, quod invidiæ etiam tormento te caſtigari oportet.

Phi-

* Patroni. ** Confer quæ Lucianus in Hercule Gallico.

2011 Ministerio de Cultura

Philanthropus Pontifex Maximus Catanenſium Cocalo * Regi.

Epiſt. LII. Libri ſecundi.

XXV. Elapſus jam eſt ſeptimus dies Metagitnionis, ** & illuxit ejusdem ultimus, necdum tamen advenere legiones tuæ, quas per litteras nobis promiſiſti, in auxilium noſtræ, imo tuæ veteris Regiæ, Avorumque tuorum Patriæ. Tu nihil curas, perque ſocordiam ac ſomnum inter uxorum tuarum illecebras, & concubinarum tuarum delicias ætatem ducis, tanquam tua nihil referat, quæ damna, quam ruinam patriatur hæc Urbs, quæ non ſemel tibi mater ac nutrix tantum fuit, ſed ſemper & conſors, & ſocia fidiſſima. Num credis, capta a Libycis, aliisve hoſtibus urbe Catana, tutum tibi manſurum regnum, quod parvulo incluſum triangulo, propter bella hoc tempore civilia, ac Tyrannos incertum ac turbulentum tenes a Barbarorum potentibus armis, aliove belli genere? Crede mihi, erras. Tibi dico: Neque tu neque Reginæ tuæ, aliæque concubinæ, neque filii ac ſervi tui, qui tecum genio indulgent, neque horti tui, toto anno florentes ac frugiferentes, neque ingentia periſtylia, neque Regia tua, cum ſellis argenteis, ſolio ſubſelliisque auratis, neque divitiæ tuæ, deliciæ aliæque res cariores, pretioſioresque, quas in ea Urbe non minus incertas poſſides, neque adeo libertas, neque vita tua, neque titulorum longa ſeries, nec honor, tecum manebunt; ſed aut vituperatus, aut profugus vives, ſingulis horis moriens, aut, in duram ſervitutem abductus inexorabilibus victoribus Barbaris ſervies, perimens tua negligentia Majorum tuorum gloriam, quæ in te vivit, verum in te morietur, ſi dormias auxilii tempore, & amicos tuos indemnes præſtare negligas; nihilque inferiora erunt damna tua infamia. Præveni itaque, o Rex (ſi hoc tibi nomen carum eſt) exſpectationem ſollicitudine, ipſisque rebus confirma promiſſa regia, & fidem Deorum, & leges amicitiæ, & advola, ac defende muros & templa ſacra, quibus Parentum tuorum oſſa cineresque venerandi, ſanctæque reliquiæ, Deorumque aræ continentur.

* De Cocalo vide ad Ovid. 8. Metamorph.

** Maji ſecundum Fazellum lib. 2. c. 3. decad. 2. Maurolycum, Mirabellam aliosque. Sed præſtat Julium vel Auguſtum cum Carrera intelligere.

2011 Ministerio de Cultura

Catanæi Cocalo Regi.

Epiſt. LIII. Libri ſecundi.

XXVI. Quæris ab obſeſſis, quo loco res ſint obſidionis, quæ hoſtium vires, quinam boves illi Libyci, * qui in perniciem noſtram adducti ſunt; faxint Dii, ut neceſſitas fiat, ſi hæc tua eſt curioſitas, ad maturandas cohortium tuarum ſuppetias. Nobis vix tempus reliquum eſt non dico capiendi cibum, aut ullam requiem ſuper oppugnatis muris, ſed vel reſpirandi, ob continuas hoſtium irruptiones, quibus multis de partibus interdiu & nocte infeſtamur certi vita potius, quam Patria, cumque Patria honore ſimul cedere. Hiſce non obſtantibus inter ſaxorum, ſagittarumque tempeſtates, & inter ſanguinis imbres, inter ipſas mortes denique raptim reſcribimus ſucceſſus noſtros, quæque ſcire deſideras, in ſordidis hiſce, atque incultis tabulis inceratis, * quippe quibus hoc tempore non ita præ manu ſunt pelles, corticesque papyri. Legis ſi non ut vis, at ut potes, tua noſtraque damna, & cladem quam nobis obſidio infert. Trium epiſtolarum ſuprema, quam Ephethræ, exploratori noſtro, ad te perferandam dedimus, ideo tibi reddita non eſt, quod captus ille ab hoſtibus extemplo chartam de induſtria deglutivit: Vivus autem exenteratus ab hoſtibus, ſua ipſis viſcera noſtraque ſecum per litteras communicata ſecreta manifeſtavit coactus. Nepotes tui Chilocrates, & Triparchus, pleni glorioſis vulneribus, ſed non indefleti aut inulti occubuere; ille, dum muros defendit, hic extra urbem una cum trecentis aliis nobilibus in primo congreſſu; ſcias autem, tantam eſſe gloriam, ut mortis damnum ſuperet. Trinympha mater, doloris impatiens e muro ſeſe præcipitavit ſuper occiſum Filium, cumque lachrymis effudit ſanguinem & vitam ſuam, quæ & ipſa jam volatilia facta Elyſios campos petebant. Nos ad incitas redacti ſumus, & omni ferme ſpe deſtituti, niſi tu adſis. Quod ſi integrum unquam foret animis invictis, ac mortis contemptoribus, proliberorum, ac conjugum ſalute, Patriam deſerere, nunc tempus adeſſet, eoque magis, quod hoſtis ſub Conditionibus nobis ſecuritatem ſpondet, & viam fugæ aperit: verum honoris defenſio, ſacrorum Templorum reverentia, Deorumque immortalium religio id prohibent. Impia res eſt ſepulcra relinquere aperienda, Patrum noſtrorum cineres ſpar-

* Elephantes. ** Cera obductis.

2011 Ministerio de Cultura

ſpargendos, aras ſacras profanandas, ut infami ſalute profanemus animos noſtros. Non permittant Penates, ut haſce abominationes oculi Catanenſes aſpiciant ſuperſtites. Commeatus omne genus inopia jam premimur: Miſſilia nobis tela vix ſuppetunt, imminutæ ſunt vires defenſionis, fractæ debilitatæque baliſtæ, catapultæ, cæteræque omnes machinæ, eminus jaculantium: Solus noſtrorum animus in perpetuum manet infractus. Exercitus hoſtilis tam numeroſus nos urget, ut vulnerum abſorbeat numerum, & haſtatorum jactus fruſtrare quodammodo videatur, & operiat non ſolum arenas littorum, verum & campos & colles, qui nobis circum jacent; neque unum aliquem exercitum, ſed totam Libyam in perniciem noſtram, concurriſſe dicas: Neque tamen hæc expaveſcimus, quoniam, quemadmodum hoſtibus numerus ac potentia accreſcit, ſic defenſoribus animus, tantoque magis amore Patriæ incendimur, quanto nos vires atque ſpes deſtituunt. Verum quum animus, absque virium ope, parum aut nihil juvet; aut veni, aut ſaltem ne tarda copias mittere auxiliares. Claſſis hoſtilis tanta eſt, ut triginta naves quinqueremes, centum quinquaginta triremes Liburnicas * roſtratas, ducentas rates, inter militares onerarias, & hippagogeas, ** & lintres, *** & hemilias, † & ſpeculatorias, †† in univerſum ad numerum ſeptingentarum, & amplius contineat. Primo adventu ad anchoras conſtitere in Cajetongia noſtra, ac tredecim Turres, quæ commeatui ac mercibus reponendis nobis inſerviunt, expugnavere: Mox occupata mole, tam prope Urbem acceſſere, ut ſaxa, ac tela miſſilia catapultarum, balliſtarumque ſuperne e turribus jactæ ſubmerſerint quinqueremem Prætoriam. Claſſis majori ex parte jam ſtat ſubducta ſupra Urbem, loco, ubi lædi non poteſt. Boves Libyci quadraginta duo ſunt numero, & bini copulati unam turrem ligneam in dorſo portant, quæ pluribus hominibus telorum jaculatoribus, occupatur. Beſtiæ ſunt ferociſſimæ, quadruplo & quintuplo noſtris bobus majores, roſtro, ſeu naſo (proboſcidem vocant) longiſſimo inſtructi, quem quaquaverſum flectunt, & circumagunt vi magna, & quo manus inſtar utuntur, militibusque clypeos & arma de manibus eripiunt. In ore duos

* Vide Suidam in λιβυρνικαί.

** Naves transvehendis equis.

*** Parva navigia *barchette*. Proprie linter truncum arboris denotat, quo excavato veteres flumina trajiciebant.

† *Le tartane.* †† *Le fregate.*

2011 Ministerio de Cultura

duos dentes gerunt candidos, multumque prominentes, ceu duo cornua magna, & tam hiſce quam proboſcide illa nocent, ſtragemque ferunt hominibus & equis tam validi ac terribiles, ut in noſtros irrumpant, atque ordines & agmina confundant, neque quo iis reſiſtamus, quicquam reperimus; huc accedit quod equi noſtri, qui (inter occiſos ferro, laboribus, ac fame) vix mille nobis ſuperſunt, ad primum horum monſtrorum conſpectum territi, in fugam convertuntur, neque fræno ullo aut virga retrahi eo poſſunt, adeoque inutiles nobis ad prælium facti ſunt. At Polichius, & Theodorides, inter noſtros animoſiſſimi juvenes, re ipſa nos docuere, roſtrum illud haud difficulter præſcindi, viamque nobis aperuere, qua non modo reſiſtere hiſce animalibus, verum & ea ulciſci queamus; poſthabitis enim mortis periculis adeundis, cum trecentis ex omni Juventute Catanenſi lectis ſociis, in ſummo ardore prælii, non minori vi, quam audacia, confertiſſimos hoſtes penetrarunt, & illas beſtias cominus aggreſſi ſunt, duabusque ex illis promuſcidem præcidere, duas alias trucidarunt, adacto in ventrem vulnere, quia reliquis corporis partibus non poterant vulnerari, ſive ob corii duritiem, ſive quod laminis oſſeis, vel thoracibus impenetrabilibus obtectæ eſſent. Theodoridi tamen nimius ardor, dum ad majores adſpirat honores, mortem conſcivit; reliqui juvenes partim ab hoſtibus cæſi, partim reverſi ſunt, gloria non minus, quam vulneribus pleni. Sicanorum decem millia, ab hoſtibus ſecum contra nos militare coacta, præſto jam ſunt cum arietibus ſuis, aliisque machinis bellicis, ad effringendos muros hujus Urbis, quam campi ipſorum haud ſemel propugnatricem experti ſunt: Et plus jam damni accepimus ab Inſulæ hujus incolis, quam exteris nationibus hoſtilibus. Univerſi autem Naumachiam occuparunt, & Circum Maximum, & hiſce ceu ſcalis uti conantur, ad conſcendendos muros noſtros, ſed fruſtra ab hac parte; mœnia quoque ab alia parte Urbis perforarunt, perque primum murum, ſanguinolentum ſibi introitum conſecuti ſunt, & ſecundum jam tentant, ſed inutili labore, ob reſiſtentes defenſores. Polemarchus repoſcit Uxorem & filias ſuas, obſidionis noſtræ cauſam, quas quinqueremis noſtra ex mari Africo huc advexit captivas, ipſe autem nudius tertius pila quadam, de catapultis ſuis miſſa, cujus caſu diffractum tectum, ubi aſſervabantur, eas obpreſſit. Nos jurejurando earum mortem cauſamur, cujus ille incredulus autorem ſeſe ipſum eſſe minime credit, easque animo ſuo vivas ſibi repræſentas, a nobis flagitat, additisque mi-

2011 Ministerio de Cultura

minis, & mactatis ante oculos noſtros captivis Catanenſibus, tam cru-delibus quotidie ſpectaculis efferatur, tamque crebris aſſultibus obſidio-nem urget, ut nulla temporis intermiſſione alii aliis ſuccedant. Lege itaque o Rex, quibus procellis in horas nos impetat Fortuna noſtra, tibique & nobis proſpice, & ſuccurre, antequam manus hoſtiles ſolo æquent triplices noſtros muros, quos ſæpius Regni tui coronas dicis, & paullulum illud ſpei quod nobis adhuc ſupereſt, prorſus exſtin-guatur.

Salius Catanæus Salio Syracuſanorum.

XXVII. Fruſtra tu & obteſtationibus & precibus, & hoſtiis La-res, atque Penates noſtros revocare laboras extra mœnia Catanæa, intra quæ ad nos confugere, Genii veſtri & auguralibus indiciis propi-tios ſeſe monſtrant. Nos, qui Urbem jam luſtravimus, Pæanas eeci-nimus, Amburbium celebravimus, Ambarvalia promiſimus, cætera-que quæ libri ſacri & Sibyllini docent, ſperamus quam primum macta-re victimas. Ego ab hiſce aris, & ab hoc propitiatorio nunquam dimo-vebor, neque tuæ mihi litteræ perſuadebunt, ut a ſolemnibus abſti-neam expiationibus.

Catanæi Dædalo Architecto.

Epiſt. LXX. Libri ſecundi.

XXVIII. Monuiſti nos, fabricas Naumachiæ noſtræ, ac Circi Majoris, quod vicinæ nimis, ac tantum non contiguæ ſint Mœnibus noſtris, ſcalarum & arcis uſum contra Urbem noſtram hoſtibus præſta-re poſſe. Ingenium illud unicum tuum, quod veterum Architectorum in hiſce errorem nobis monſtravit, quem tot ſæculis nullus Archite-ctus aſſequi potuit, nedum emendare, monſtret nobis quoque modum, quo ſalva operum tam præclarorum magnificentia, vitiis illis mederi, Patriam præſtare ſecuram, & in Propugnaculum ea nobis convertere queamus: Aut veni, ut hoc nos doceas, ſimulque interſis ſacrorum Lu-dorum, & Epibatarum ſpectaculis, conſcenſa navi noſtra, cui alas tuas poſuiſti: Aut reſcribe, quid tuum illud fallere neſcium judicium tota de re ſtatuat. Interim in argumentum noſtræ erga te benevolentiæ accipe duo talenta; huic autem deſiderio tuo circa præſtandam illam ſecurita-tem.

2011 Ministerio de Cultura

tem Civitati noſtræ, conſentimus, non noſtri ipſorum cauſa, ſed ut illam conſervemus adverſus inſidias: non enim tam angusto circulo includi ſeſe patiuntur animi magni, non craſſi, non triplices muri, ſed viri fortes ubique & conſtituunt & armant civitates. Probe noſti, canes Catanenſes intra ovilia haud temere obſideri a lupis; neque perſonæ noſtræ, neque arma, otioſe poſt muros latent, ſed præcurrere adverſarium ſolent, quoties prævenire ſibi conatur.

Catanenſes eidem.

Epiſt. XCV. Libri ſecundi.

XXIX. Sæpius nos hortatus es, ſollicitus de publica, imo tibi nobiſcum communi ſecuritate, ſicuti etiam in noſtris neceſſitatibus amicum, in utraque fortuna fidiſſimum ſocium te præſtitiſti, ut vel omnes facultates noſtras (ſi alio modo fieri non poſſet) perficiendis & reſarciendis triplicium murorum noſtrorum ſtructuris antiquis impenderemus. Nos, ne videremur prodigi, aut ſecuritatem noſtram in reparandis craſſis muris turribusque immanibus, antiquiſſimorum fabrorum noſtrorum Cyclopum opere, multis ab hinc ſæculis inchoato, collocaſſe, plures annos, a perficiendis iisdem ſuperſedimus. Verum ne & operum antiquorum tamque celebrium adeo, ac nobilium fundatorum, aut perſuaſionum tuarum, ingenioſiſſimi inter omnes mortales viri, contemptores arguamur, in præſentia centum ac tredecim talenta veterum turrium reædificationi, ac novi muri inſtaurationi, ad deſignatæ a te ichnographiæ modulum, deſtinavimus, impenſam ſane, quæ ſi vires noſtras, non tamen animos ſuperat, præter drachmarum myriades, a Majoribus noſtris expenſas, chiliadum enim vix ratio habita.

Catanenſes eidem.

Epiſt. XCVI. Libri ſecundi.

XXX. Ad opinionem falſam, quam de nobis Cocali Regis paraſiti ſtulte coram eo conceperunt, dicentes tibi, ut Lampirius nobis ſcribit, non minus timiditatis nos eſſe ſuſpectos, quam ſuperbiæ, ac prodigalitatis convictos, propter impenſam, & Urbis communitionen, quæ tibi cæterisque ſapientibus viſa eſt neceſſaria, ad patriæ noſtræ conſervationem, atque decus; nos reſponſi loco nihil aliud ipſis reponi volumus,

2011 Ministerio de Cultura

lumus, quam publicam litterarum tuarum exhibitionem cum Urbis ichnographia. Quis autem Dædalo peritior est? Verum tu, qui paucos nos multis congressos sub Megarorum mœnibus, ter manus conserentes, ter victores in campis Agrigentinis præsens vidisti, tu, inquam, pro nobis respondere, quantum satis est, poteris. Adde autem, nos esse prodigos earum opum, quas sanguinis nostri pretio nobis a Dea Victoria comparavimus, ac liberales earum, quas Ceres & mater Idæa de nostris sudoribus nobis reddunt.

Catanæi Arthoo.

Epist. XVI. Libri tertii.

XXX. Dolorem nequaquam minuit dissimulatio; fingis & cupis, te non sentire injurias, ac damna, quæ a nobis accepisti, neque te ipsum noscere illo speculo quod noster, vel tuus potius tibi exhibuit Protoiatrus. * At specimem hoc puerilitatis tuæ, non volumus dicere stultitiæ est quam malitiæ tuæ superinducis. Quod ad vitia tua & delicta Meapsiodæ tui connivens, te tibi persuadeas videri a nemine. Sed negare non poteris, etiamsi ab oculis excludantur, per aures tamen penetrare dolorem atque invidiam.

Agathocles Rex Phthiandro Catanæo.

Epist. XXIII. Libri tertii.

XXXII. Ocius dispone angustæ domui tuæ, & veni homo homini Deus, angustè enim mecum præeris unus.

Agathocles Tyrannus Syracusanus Phthiandro Catanæo.

Epist. XXIV. Libri tertii.

XXXIII. Scire a te vellem, o Phthiander, num Theognidis Sophistæ adhuc hortulanus sis, & num merces tibi sufficiat sustentandæ pauperrimæ vitæ tuæ Philosophicæ, qua Regiam, divitias, atque amicitiam meam, optimi Tyranni, negligis?

* Archiater,

2011 Ministerio de Cultura

Phthiander Catanæus Agathocli, Tyranno Syracuſarum.

XXXIV. Operibus ſervilibus ingenue libertatem meam conſervo, & voluntario cultu hortorum Theognidiorum, qui meo ac Domini mei corpori pariter atque animo fructus ferunt. Tuum meumque exteriorem ſperno, & (licet externe pauper) eo contentus vivo qui hominem interne ingenuum, & Deos ſpectat. Sias, me propriis manibus, quibus res terreſtres colo, metiri cœleſtes & conſcribere Hiſtoriam, hominumque celebrium & Heroum laudes, nec non miſeriam Tyrannorum. Experientia enim jam didici, raro aut nunquam tyrannidem ac probitatem, aut opes atque amicitiam eodem loco conſediſſe.

Catanenſes Phalaridi ſalutem, ac pacem, ſi velit.

Epiſt. XXVI. Libri tertii.

XXXV. Scribimus tibi, & loquimur, ut Legislatores: Reſpondemus, ut Judices. Agrum Agyrinum & Aſſorinum, quem utrumque armata manu, ac juſto titulo in poteſtatem noſtram redegimus, a parte Reipublicæ, ac populo Catanenſi adjudicamus. Quod ad Symethum fluvium attinet, tibi de eo non competit judicare, & jam proviſum a nobis eſt, ut agri noſtri ſit terminus, & camporum Leontinorum, nobis communium noſtrique cenſus. Si tibi forte ſuſpecta ſunt arma noſtra, eaque de cauſa, milites, arma ac munimenta paras, dicimus tibi, nos eſſe conſervatores non minus quam amatores pacis. Caveat itaque ſibi a manibus noſtris ultricibus lingua tua ſemper armata: Non enim verbis mortuis bellum gerere conſuevimus, ſed factis vivis. Quod ſi bellum vis, excepturi te ſumus armis juſtæ defenſionis, & ſperamus victores fore ignoſcendo. Vanæ ſuſpicioni (nolumus dicere metum) ſive tuæ ſive tuorum ſedandæ publice & in univerſum hæc charta inſerviat, & ſcias ab ejusmodi perſuaſionibus pendere, ut aut miſer tibi aut felix videare, ac revera ſis. Ille locus, quem tu exilium vocas, fortibus habitatoribus patriæ inſtar eſt.

Catanenſes Phalaridi.

Epiſt. XLV. Libri tertii.

XXXVI. Miſiſti Albionem cum octingentis equitibus & ſexcentis

2011 Ministerio de Cultura

tis peditibus, præter triginta currus falcatos, ut Agyra, atque Aſſoro, & Chryſæ fluvii limitibus nos ſpoliares. Nos cum ſeptingentis viris in campo aperto, ſæpius ipſi pugnæ copiam fecimus: Verum ille cautior, ſive perdere tot hominum ſalutem metueret, ſive ne iterum captivus in manus noſtras incideret, ſatius duxit, non obedire unius avaritiæ, & rabiei tyrannicæ, deſertisque, cum ſuſcepto munere, curribus præda onuſtis, clam noctu, non dicimus aufugit, ſed abiit. Campi victoria, ac ſpolia Catanenſibus ab hoſte, non niſi ſanguinis ac vitæ profuſione, eripiuntur.

Catanenſes Phalaridi.

XXXVII. Vere dicis, te in animo habere, bellum nobis inferre, cum propter te ipſum (qui ſemper ſudoribus, & lachrymis, & ſanguine tuorum, qui odio te habent, tuamque tyrannidem, inebriatus es) tum propter Numina, quæ tibi ſunt Crudelitas, & Avaritia, nobis ignota. Nos idem quoque in te ſtatuimus, qui trahendus nobis es captivus ante Aras Pietatis, Honoris & Juſtitiæ, Numinum Catanenſium, Phalaridis inimicorum, ad placandas eorum iras tuo holocauſto, ſicuti Ætnæo igni ſacrificavimus tuos illos triginta, qui portas æreas Templi noſtri Vulcani, antiquiſſimum & nobile opus Cyclopum, tibi tantopere laudatum, cremaverant, ut & lucum ſanctarum Hamadryadum, quocum hæ natæ fuerant, & ſtridentes in flammis jam exſtinguebantur. Exſpecta igitur a nobis, iſtorum Numinum miniſtris, & a Numinibus ipſis vindictam, neque enim pias magis, aut honorificas iis Hecatombas facere poſſumus, quam ſi tua morte eas placamus.

Catanenſes Syracuſanis.

XXXVIII. Quod vobis concedere noluimus, ut per proditionem mitteretis ignem in claſſem Athenienſem, quæ in Cajetongia noſtra ſub incorrupto Medio Fidio * noſtro hybernat, & in utramvis aurem otioſe, quod ajunt, dormit, interminamini nobis bellum & mortes, aut Latomias Syracuſanas. Nos autem, qui hiſce ſæculis a victimis humanis, antiquiſſimo illo ſacrificandi genere abhorremus, armata manu vos aggreſſi, non in victimam aut hoſtiam holocauſticam, vos mactare conſtituimus ante Aras Hecates noſtræ, a vobis prædatoribus toties offenſæ, ſed experiemini ſolummodo, quam grave ſit ſupplicium, in per-

* Medius Fidius jurandi formula non Dei nomen.

2011 Ministerio de Cultura

petuum ad metallicas noſtras fodinas Cyclopeas damnatos eſſe, ne nimia clementia erga vos crudeles ſimus.

Catanæi Himerenſibus.

XXXIX. Preces excipi ſolent exhortationibus, haſce ſequuntur fere minæ, ultimo demum ad arma concurritur: Et hunc ordinem in actionibus humanis paſſim obſervare licet. At vos Himerenſes, viribus veſtris majora auſi, contrarium feciſtis, primo enim armis nos tentare cœpiſtis & inſidiis in obſcuro: Deinde minis & exhortationibus in publico, poſtremo autem ad preces a vobis in ſecreto ventum eſt, poſtquam nempe jam ſatis experti eſtis noſtras ad reſiſtendum vires. De veſtris autem viribus, æque ac de ſubſidiis Phalaridis deſperatis, qui iram atque arma Catanenſium laceſſere noluit, quippe qui probe norit, eos, qui primo, atque iterum injuria nos affecerint, tertio tale quid haud quaquam auſos, vel viribus ad id ſatis inſtructos fuiſſe. Fortitudo ratione carens leges atque ordines turbat, metus obſervat: Jam ſi altera vobis damnoſa fuit, alter erit inutilis. Is erat ordo, ſed ſive eum obſervaretis, ſive non, nihil vobis prodeſſe poterat ad obtinenda a nobis oſſa Steſichori, nativitate veſtri quidem, verum patriæ electione noſtri. Ea vera demum patria eſt, quæ eligitur, non ubi quis naſcitur. Nos in noſtra hac civitate, donis vivum, & magnifico ſepulcro porphyretico mortuum eum honoravimus. Et jam cernimus, vos litteris veſtris, repetitisque minis provocare denuo homines, qui, & vivos & mortuos veſtros honorant. Nos ordinem turbare nolumus, ſed a verbis mortuis exordiemur, eaque deinde factis vivis excitabimus. Igitur vobis dicimus, ne moleſtum vobis ſit, velle quod ille voluit, & virum illum divinum honorare Templo veſtro, e longinquo, quemadmodum nos e propinquo, ſepulcro noſtro; nam quum tota Himera, dum infans eſſet, vix ipſi pro cunis ſufficeret, adultæ autem ætatis eum non caperet in vita: Quomodo vultis, ut poſt obitum locus tam exilis ſepulcrum ſit tanto Viro, quem ne tota quidem Europa, nedum Sicilia capit? Quid igitur, o Himerenſes, tanto opere a nobis petitis veneranda illa oſſa, quibus moriens ipſe hanc Urbem conlocupletare voluit? Ille relicta Himera Catanam venit, quam vivens ſibi in patriam elegit, moriens in ſepulturæ locum: Si non potuiſtis penes vos retinere Virum illum liberum in vita, neque juris aut dominii quicquam vobis erat in vivos veſtros, qui fieri poteſt, ut jam in mortuos, voluntarie factos

2011 Ministerio de Cultura

factos noſtros, habeatis? Solus Pluto hoc habet imperium. Si itaque hoc precamini, nolumus; ſi jubetis, non poteſtis; ſi minas additis, temerarie facitis; ſi denique vi, & via belli rurſus, quærere mortuum in animum inducitis, univerſos vos vivos perdituri eſtis; & ubi aliena oſſa quæritis, veſtra relinquetis, veſtræque invenietis ſepulturæ locum, quem ne hoſtibus quidem negare ſolemus.

Senatus Catanæus Thichnæ.

XL. Haud levibus de cauſis Triumviratus honore dignus fuiſſes judicatus, in eumque forſan cooptatus, niſi apud Senatum per precum interceſſiones, quodque pejus eſt, per pretii infamis oblationem, id efficere ſtuduiſſes, ambitioſum detegens animum tuum, quem oculis, obſtinatione non minus, quam ſimulatione tua deceptis, celaſti. Qui magiſtratus emit, neceſſario Juſtitiam vendit. Injuria haud levi Patres Patriæ, teque ipſum, affeciſti, dum per vias tam turpes auſus es affectare illam dignitatem. Prohibeant Penates, horum mœnium cuſtodes, ne quis unquam tribunal, ubi nunquam injuſtum, aut venale Judicium fuit, conſcendat, nedum ibi ſedeat tam corruptus, & impune inde exeat. Imo ſecundum Majorum noſtrorum decreta & ordinationes, cavendum duximus, ne quiſpiam tuo poſt hac exemplo inductus, iterum hæc ſcelera tentare audeat, adeoque ex Senatusconſulto non modo ab univerſis honoribus ac dignitatibus arcere te viſum eſt, verum etiam in perpetuum exilium damnare.

Anaphormachus Catanenſis Tibi, Alexandro Philippi Regis F.

XLI. Ridet Apollo Abderitam Anaxarchum, qui, dum noſtra Chaldæorumque vaticinia deſpectui habet, mortem tibi accelerat, o Alexander fili non Hammonis, ſed Philippi. Si Babylonia, fatali tibi urbe, abſtines, tranquille ad ultimos victurus es climatericos. Quæ Diis clara ſunt, haud penitus a nobis mortalibus ignorantur. Quum itaque immutabile ſit Fatum, & ab æternitate profluat, irrevocabile quoque telum mittat neceſſe eſt, & irreparabile vulnus inferat ei qui ſciens ac prudens illud incurrerit. Vive autem tu tibi, nobisque Catanæis, victoque a te terrarum orbi, ſi vis quoniam potes, quum jam ſcias: At neſcis, neque potes, ſi non vis.

2011 Ministerio de Cultura

Anaphormachus Sophiimitræ *

XLII. Infauſtus influxus cœleſtis adeo maritum tuum urget ad oppetendam mortem in aquis, quibus tantopere delectatur, ut ab iis avelli nequeat: Amat itaque rem, in qua latet, ac paratus eſt ipſi interitus: Et comitem habet inimicus hic influxus immodicum divitiarum ſuarum amorem, quæ profecto, ſi ad vitæ inæſtimabilem illum theſaurum comparentur, ne tantillum quidem valent. Horreo ejus mala, quæ mentis acie perſpicio, nam cæcus eſt, oculis nihil cernere valet, adeoque nec timeat. Doleo vicem tuam, tuæque Matris, quod quum ad opes ejus avare attendatis, perſonæ negligentes ſitis ac prodigi, & in charitate crudeles. Deos precare pro me, qui timeo ac precor, proque eo, a quo tua tuorumque Filiorum vita pendet: Ac perdere noli tempus, quin aſſiduam facias ſalutis ipſi conſultricem; vitæque medicam, linguam tuam.

Catanæi Topatreo Ariarcho. **

XLIII. Infinitis mendaciis, ac dolis perſuadere conatus es Ennæis, Himerenſibus, & Syracuſanis, ut bellum facerent, hiſce tanquam ob jus in Agrum noſtrum, illis, ob oſſa Steſichori, & ſtatuam Cereris Victricis, quam a multis jam ſæculis poſſidemus; verum neutros, utpote pacis conſervatores, ab amicitia noſtra removere potuiſti: Neque enim Reipublicæ ſuæ tranquillæ ſummam eos in manum Fortunæ rurſus tradere oportet, ac novo experimento diſcere, quam probe nos, cùm lingua tùm manibus, defendere noverimus. Dux tamen Ennenſium, atque Himerenſium, a tumultuante plebe electus, ut timidus plane atque indignus, recuſaſti illud onus, excedens nimirum vires tuas, noſtrarum haud ignaras, cauſatus metum ob Filiorum tuorum ſalutem, qui leones facti, a te, tanquam fugitiva, atque aſtutiſſima vulpe, degenerarunt, adeoque a redeundo ad te abhorrent, nolentes fugæ tuæ, rapinarumque tuarum ſocii, atque participes fieri, & in manus noſtras denuo incidere: Hanc autem Patriam ſibi, noſque Parentes elegerunt. Jam vero ceſſante excuſationis cauſa, arma (ſi tantum tibi eſt animi) in nos cape, & infeliciſſimum percipe fructum, ut pendeas ex iisdem illis Minervæ oleis, quas cremaſti, & e quibus, vita illa, quam tibi ob conjugis tuæ, & ſupplicum Antiſtitarum preces donavimus, indigniſſimus

* Filiæ.

** Summo Principi.

2011 Ministerio de Cultura

simus, semimortuus ablatus es, & veni, quandoquidem jam corvi, reliquæque aves rapaces cadaveri tuo inhiant.

Catanæi Mamerco Catanarcho, * & Tyranno.

XLIV. Revocamus te a Templo, & Luco Vulcani Ætnæi, ubi toto die stas otiosus, ac mœstus. Tanto sane Tyranno indigna res est, super mortuis inutiles fundere lachrymas. Num hisce ab Elysiis revocari posse credis? Sepulcro suo conditum relinque Polipuli tui cadaver, factum jam putridum ac pestilens, in ipso enim prælii ardore mortuus gloriose vivit, tu vero gloriam ejus lugere videris. Veni itaque ad spectacula nostra, & Tragœdiam, non tam ut voluptatem ex molestia, quam nobis affers, capias, quam ut cognoscas rerum humanarum Tragœdiam, Tyrannorumque in hujus vitæ scena miseriam, & ab histrionibus, alienas personas indutis, intelligas, quæ adulatores tui te celant, amici vero, & nos in hac fortuna circa nostram tuamque salutem, tibi detegere non audemus. Parce tibi, nam qui nimiis luctibus indulget, quemadmodum tu facis, immerito sibi nomen Philosophi arrogat, quod tibi sumis: Quippe Philosophi, ut Dii, neque lætantur, neque tristantur.

Hermilia, Cereris Catanææ Sacerdos, Tibi Phalaridi, Agrigentinorum Tyranno.

XLV. Vana suspicio, quam de Senatu, Populoque Catanæo concepisti, maximo tibi nocumento est, tibique turbat exiguam illam quietem, quæ reliqua tibi est, quamque decerpis a convictu Sapientum, qui in vanum te circumstant, hortantes te ad deponendam tyrannidem, sine qua sustentare nescis, imo neque vis, vitam tuam, plenam non minus crudelitatis, quam mortis terroribus, atque periculis, assiduis propriæ conscientiæ (proh dolor!) subjectus tormentis, licet absque fructu. Cave itaque tibi, tuæque ditioni ab altera eorum vindicta; at certus sis, Cererem, ut opera manuum Cyclopum fundatrix vetustorum horum mœnium, atque ita Domina eorundem atque Regina fuerit, sic opere manuum Catanensium terribilem semper sese præstitisse propugnatricem, immittendo cùm morbos insanabiles, ut alias hominibus sceleratis, tum Erinnyas, ut tibi in præsentia, quod per incendia-

rios

* Principi Catanæ.

2011 Ministerio de Cultura

rios tuos, qui omnes jam interiere, fruges ſuas, per ſacra Catanæa rura, mille facibus nefandis cremaſti; &, hæ fuere reſplendentes iſtæ ſtellæ errantes, quibus te exornare ſomniabas imaginem Cereris Catanææ. Faxit Apollo, ut falſa ſomniorum tuorum, tam infauſta omina portendentium, interpres ſim. Scias autem, cineres ſegetum, igne a tuis hominibus vaſtatarum, ſive Naturæ fuerit hæc benignitas, ſive univerſalis matris Terræ in te prodigæ, erga nos liberalis, fertiliſſimos reddiſſe campos exuſtos frugibus; te autem invidia. Morere itaque, o profane, in horas, intra propium tuum cadaver, morborum tuorum portatile ſepulcrum, in fœtore ac ſceleribus tuis, & conſumere ſupra terram ſenſim in lecto doloris tui, quippe haud dignus es, qui recipiaris a ſancta illa Dea matre Terra, quam igne ac ſanguine humano toties fœdaſti.

Hermilia Eidem.

XLVI. Valde litteris tuis gloriaris, potentem te eſſe divitiis tuis: Qui oculis captus non eſt, nihil in te præter Fortunæ bona videt: Animi bonorum ſupra omnem miſeriam pauperrimus es. Quænam miſerior ſors mendicitatis reperiri poteſt, quam ut quis alienas emendicet divitias, idque per tyrannidem ut tu facis, qui ſupra omnes homines ditiſſimum te appellare poſſes, ſi parvo, eoque bono contentus eſſes, nec non virtutum theſauro, quæ a te exulant? Nunc ab ultricibus Cereris ac Proſerpinæ, iris graviter percuſſus, & in perpetuum a conſcientiæ propriæ morſibus vulneratus atque cruciatus, nummis & donis earum gratiam tanquam venalem & mercenariam, redimere conaris. Abominantur ſanctæ illæ Deæ placamenta auri tui, atque argenti obſcuriſſimi, lachrymis & ſanguine humano fœdati. Certus ſis, gratiſſimum quod ipſis offerre poſſis, ſacrificium futurum, ſi teipſum victimam iſtas, licet immundam, & tuo ſanguine, tuaque humano generi ſalutifera futura morte eas places.

M. Marcellus Senatui, ac Populo Catanenſi.

XLVII. Solus Archimedes ille ingenii ſui armis pro Syracuſis totis depugnat, & nobis earum expugnationem remoratur. Catanæi veſtri, ſocii noſtri, in obſidione, nocte dieque, ſtrenue ſeſe geſſerunt, nihil otii ſibi unquam concedentes: Unde præ omnibus mortalibus inde feſſos

2011 Ministerio de Cultura

ſeſſos eos reputavimus. In ardore prælii ter muros Urbis conſcendere, ter ibi vexillum poſuere, ter ab obſtinatis defenſoribus, ad deſperationem eadem de cauſa redactis, depulſi ſunt. Bona eorum pars, in impreſſionibus faciendis, periit, ut vivat eorum ſemper in nobis amicitia, ipſorumque Patriæ memoriæ mittite quam primum reliquos, in obſeſſorum ſpolia inque coronas ipſis ſucceſſuros: Cum iisdem expectamus quoque reliquas illas catapultas, arietes majores, cæterasque machinas, atque tormenta muris oppugnandis. Si in tempore, reliquo frumento conſeveritis caſtra Romanorum, amicorum veſtrorum, qui urbem, paci ac libertati veſtræ pernicioſam evertere nituntur, reddent vobis centuplum.

Catanenſes Hyblæis.

XLVIII. Iisdem illis teſtudinibus, arietibus, & tormentis bellicis captis, quæ fuſus a nobis excercitus Syracuſanus reliquit, quum Hyblæ urbis oppugnationem aggreſſus eſſet, Megarenſes muros evertemus, & cum M. Marcello jam cœpimus Syracuſanos concutere.

Senatus Catanæus Gymnophilo.

XLIX. Non quod es Comarchus, * &, uti re ipſa ſatis probas, ab antiquis Heroibus Catanæis originem ducis, neque etiam quod jure ſucceſſionis multa poſſides, ſed ob exiguum illud, quod multa pugnando, haud ſemel victoriam quantumvis arduam, adeptus, in poteſtatem noſtram redegiſti, Ducem te creavimus legionum noſtrarum, & hoc tanti momenti munere, unde Patriæ pendet ſalus, te ornavimus, quippe quod nemini niſi valde probo ac ſtrenuo contingit. Adde, quod in te repræſentari agnoſcimus imaginem fortiſſimi Gymni, avi tui, qui tormentis ab hoſte ſubjectus, ne Patriæ ſecreta revelaret, linguam ſibi dentibus præmordit, & una illa perpetuum tenuit ſilentium, quod univerſis deinceps linguis ſemper celebraretur: Tandem membratim ab eodem hoſte diſcerptus, atque exenteratus, pro libertate, proque amore communis tibi nobiſcum Patriæ mortuus eſt. Recipe itaque haſtam, cæteraque inſignia Imperatoria a Philandro Meapſia, & dic ei, nos ipſum conſtituiſſe Ducem claſſi noſtræ, a quo exſpectatur jam dudum in Portu Ongiæ. Tu cum exercitu proſequere victoriam, quam mors

* Κώμης ſive pagi princeps.

2011 Ministerio de Cultura

Hieronis nobis attulit, contra Erythræos, & Syracuſanos, Urbe pulſos,* & arma noſtra tam longo tempore ſepulta, nunc autem eorum ſanguine reſuſcitata, fugientes. Obſidione Enoſiam cinge, cujus turribus, & arcibus omnem ſalutem ſuam concredidere. Tu fac, ut ad illuſtriorem te reddendum, non ſolum generis origo, verum, & fortitudo cateræque virtutes tuæ concurrant, & ab expugnatione exſpecta coronas, ac triumphum non modo, ſed & ſpolia.

Catanæi Ducibus Claſſis Lacedæmoniorum.

L. Nihil Fortuna, Victoria, cæterisque rebus bellicis mutabilius, nihil quoque Regnis, atque Imperiis, quippe quæ in earum manu, ſede omnino incerta, ſunt, minus tutum; Virtutes autem, animi nimirum illæ, inexpugnabiles. Vos Lacedæmonii, qui Spartæ aliquando, Tragicæ atque impiæ Catanenſium Fortunæ deriſores, et hiſtriones & mimi fuiſtis, hodie ab eadem victi, atque expugnati, fabula eſtis, & Comœdiæ Comicis extraneis & nobis in ſcenis Theatrorum Catanæ (non enim ſatis fuit vobis arridere ſolum, neque etiam ſuo tempore nos irriſiſtis) ut ſemper derideamini: At non a nobis, qui ne hoſtibus quidem etiam venia indignis clementiam, ac miſericordiam negamus, & crebro ignoſcendi uſu, quod ſummum genus victoriæ eſt, habitum jam in naturam, naturam in neceſſitatem convertimus. Pro uno Ptiphſamo, machinarum architecto noſtro, captivo veſtro, quem liberum nobis, ſed nudum remiſiſtis, remittimus vobis togatos Chreſpothiam, & reliquos undecim nobiles veſtros, quorum, apud nos obſidum, obliti eratis, neque, quum nudi eſſent, ullam curam habebatis. Res ſane vobis Ducibus indigna eſt, Architectum tam præclarum, machinarum veſtrarum ruinam, non dicam male acceptum, ſed plane incognitum vobis fuiſſe. Corpus quidem Viri ſpoliaſtis, at ne univerſa quidem Græcia, nedum Sparta, eum unquam ſpoliaverit virtutum ſuarum decore, partæque in damnum veſtrum gloriæ ſuæ purpura.

L. Cæcilio Metello, & Q. Flaminio COSS. Lælius Metellus. S. D.

LI. Neſcio, quo pacto litteræ meæ, quas vobis conſcripſi in Sicilia,

* Confer Diodorum Siculum libro XI.

2011 Ministerio de Cultura

cilia, tam brevi tempore Romam in manus veſtras pervenerint, tot maria nimirum, ac terras circumvectæ. Nunciatum enim mihi eſt, navem ſpeculatoriam, quacum Romam mittebantur, captam eſſe a Piratis Libycis, Libycos illos a Palæſtinis rurſus, ac Cæſaream tandem in manus P. Caſſii Prætoris delatas, inde demum in veſtras perveniſſe. Non opus eſſe puto ut me excuſem de tarditate mea in perſcribendis ad vos rebus Siciliæ, ubi cum imperio ſumus Proconſulari. Scripſi nudius tertius, verum quoniam audio alteram illam quoque navem, quacum alteras haſce litteras ad vos perferendas dedi, naufragium paſſam, tertias nunc adornare viſum eſt cum Euthymio Cinna, qui Patriæ cauſa Catanenſium Legatus ad vos venit, vir nobiliſſimus, cùm virtutum ſcientiarumque ſplendore, tum rerum per liberas non modo Civitates, verum & Regna procurandarum, uſu. Jam menſis elapſus eſt (neque novum quid Romæ, opinor, apportabit hoc nuncium) tremere tota cœpit Sicilia, Ætna primo gemere, mox mugire, demum in aëra fumos, flammas, ac cineres denſiſſimos eructare, poſtremo torrentes ſuos igneos evomere. Catana ubi hodie adſum, terræ motu concuſſa, actaque longa, ſed anguſta ac profundiſſima, voragine ſuperne deorſum, uſque admare in duas partes ſciſſa eſt: De vaſtata majori ex parte, ac tantum non omnia ejus decora, veterumque ibi monumenta, cineribus etiam oppreſſa. Prolapſa mœnia Borealia cum Turribus, Cyclopum invento atque opere, nec non vicinum hiſce Templum Cybeles Magnæ. Ruinam minantur Amphitheatrum & Gymnaſium; projecit autem templum Cereris, ac prorſus perdidit celebrem ſuam teſtudinem nobile illud hemiſphærium. Perguſa lacus vicinus, Proſerpinæ ſacer, a terra abſorptus eſt; Spelunca Ditis per quindecim dies flammas eructavit, ſubſedere magna ex parte ripæ ejus marinæ, & terra ſub mari, flammis efferveſcente, dehiſcens majorem partem molis prope Urbem abſorpſit, adeo ut non niſi Pharus ejus Pyramidalis in mari, & obeliſcus ejus Hieroglyphicus in ripa ſuperſit, conquaſſatum tamen utrumque. Amaſenus in ipſa Urbe, per dies complures multis fontibus ſanguinem putridum vexit. Haſce calamitates paſſa eſt Civitas, Romani nominis tam amans; ex ſtatuis aliisque, quæ in ea ſunt; ſimulacris, Romam mitto Statuam Matris Terræ, ſive Naturæ, mamillatam, opus Mamurii; Statuam Veneris Homicidæ, pedibus mutilam, alteram Galateæ cum Delphinis, & concha marina, & Statuam Acidis bicornis myſterioſe absque brachiis elaboratam, cum altiſſima illa Cybeles,

2011 Ministerio de Cultura

ſed confracta, ita tamen, ut reconcinnari queat. Opera Muſeo, eoque Romano haud indigna. Cum hiſce una etiam obeliſcus ille mittitur; quæ cuncta Senatus recipiat acceptaque habeat, loco tributi iſtius, quod nondum perſolvit Civitas, vel ex parte adhuc debet. Luxere Catanenſes religioſi, rebus ita chariſſimis ſpoliati damnum ſuum licet voluntarium. Decernat Senatus remunerare eorum lachrymas tributorum in annos decem remiſſione, ut ruinas reſarciant: Ceſſet interim Quæſtura. Immania ſunt portenta ac monſtra, nuper in Sicilia conſpecta, Coloſſus Zancloti marmoreus Meſſanæ primum noctu, cœleſti quadam ſalſugine opertus, inſequenti die totus in calcem diſſolutus eſt, ut ne ulla quidem pars amplius reſtet. Taurus, Promontorium, ſive ſcopulus, arte in formam tauri elaboratus, ſub Tauromenio, a continenti avulſus, & inſtar ſulphuris, aut bituminis ardens a mari abſorptus eſt, cum bona ipſius continentis parte. Syracuſis Statua Solis vitrea ter ſponte in duriſſima ſaxa, pavimenti prolapſa, neque ullam fracturam paſſa eſt, ne digitis quidem, qui æris inſtar flectebantur: Collocata autem loco ſecuro, ſponte in partes minutiſſimas diſſiliit. Materiam hæc auguriis præbebunt, Romanis autem neque admirationi erunt, neque terrori.

Chryſeus Dux Catanenſium, Nithriæ Præfecto.

LII. Numquid credebas, oculos noſtros charopos * non deprehenſuros, vel de nocte, Nithriæ inſidias? Tu retrocedebas, ut majorem ſaltum faceres, nobisque abblandiebare, ut morderes, ſed in vanum; cecidiſti in foveam, quam copiis noſtris præparabas. Stultus eſt ille, o Nithria, qui ſuo non contentus, in pace belli anſam quærit: Præprimis ſi opibus ipſe & honoribus pollet, & tamen aliena involat, incerta enim res eſt, & omni difficultate major. Armis arma repellimus, & pacem bello inviolatam ſervamus. Catanæ cervix indomita jugum neſcit, attamen cæteris juga tractat.

Cedria Thapſo.

LIII. Coacta, uti ſcis, ab Ephoris, † & Populo Athenienſi, tutoribus meis teſtamentariis nubere marito, de tot Principibus, parvulum

* Acutos.

† Magiſtratibus Lacedæmoniorum.

2011 Ministerio de Cultura

lum te ad generoſum Regulum elegi, tuique, ſummi Sacerdotis Cereris, amore conſumpta magis, quam inflammata ſum. Ad haſce res ſola inter nos eloquens paranympha papyrus fuit, ſalaciſſimus pronubus, calamus; neque jam præcurrenti calcaribus, nec prævolanti alis opus erat; flexiſti volentem: Et hæc per te magis, quam per nos efficere norunt Superi. Ego, inter Veſtæ ſteriles, ſumme jam contenta beneficio tuo magis, quam Patriæ, ad Nuptias adacta ſum; neque, quum Regina eſſem Ephyræorum, averſata tamen fui te Regulum, Regem mihi conſtituere ----- Dicebas mihi, o ficte, ac mercenarie amator, quod in me minime pulchrum eſſet, omnium aliarum ſuperare pulchritudinem; quod minime eſſet opulentum, eſſe opulentiſſimum, & quod minime nobile eſſet, a nobiliſſima Heraclidarum prole oriundum. Verum aut tu non amplius te ipſum præſtas, aut ego non ſum eadem, quoniam ab eodem te, unde profecta laus eſt, natum etiam eſt vituperium. Tuus ignis nihil modicum habuit, ſed ſtatim in te exarſit, quemadmodum ----- ac potius deferbuit, meus non item, ſemel enim in me accenſus inexſtinctus ardet. ----- Qua ego volo, tu non vis; neque miſera ego a te abſtinere ſcio, neque ſi ſciam, poſſim: Voluntas enim mea a tuo non-velle magis voluntaria redditur, magisque vivax; ſicuti tuum non-velle a meo nimium-velle. Alcibiades, mortuus, in perpetuum vivit penes me per fidem illam conjugalem; quia, infelicibus auſpiciis, ad preces tuas nos conjunxit, a te una cum amore interemptam. Athenas veniſti Legatus Catanenſium, fuitque dubium, utrum linguæ magis dulcedine, an oris pulcritudine, dum mandata exponis, animas rapueris, me autem hac ſola rapuiſti. Animus meus, qui crebro alias, & in præſentia, una cum hiſce litteris, ad te excurrit, meliorem totius mei ſyſtematis partem ſecum fert, brevi reliquam exſpecta. Si venire ceſſas, veneno mihi mortem accelerabo, extremam eamque certiſſimam vulneribus amoris medicinam, ſupremum infelicibus refugium, licet eam ſibi ipſis vel optantes conſequi Dii nequeant. Exſpecta igitur me umbram denuo tecum in Elyſiis Catanæis victuram; ſi modo verum eſt, animas poſt mortem iterum in ſempiternum vivere.

2011 Ministerio de Cultura

Liburno Dextratori † cæterisque Delatoribus, ae Eleuthrioni Scurræ, cæterisque Palatinis parasitis, Archon Catanensium.

Epist. XII. Libri tertii.

LIV. Si Lacedæmoniis, ac Syracusiis ----- secum in bellis transferre licet, num Catanæis sine erubescentia ----- Inter Orgia sobrii, castique sumus, Trieterica Libero patri, & Deæ Voracitati * nostris Penatibus ignotæ, cui delubra construxistis, nec ulla damus libamina. Quarto vicimus, si quinto surrecturi cedimus. A Diis bellatoribus pro nobis patratæ victoriæ facinora tripodes, candelabra, patinasque aureas trilibres, coronasque tetrapondo aureas Jovi Deorum Deo, Cereque, Liberæque filiæ Victricibus, cæterisque Diis immortalibus, et iam inferis, nostris manibus consecravimus. Arantur Catanensia rura captivis hostium bobus, captivaque juga Punica præbent nostris colla cultoribus; hostium fortuna præceps vires, non fortitudinem Catanensium vicit.

Hiero Rex Phyltro Quæstori.

LV. Strenuus contra Syracusios propugnator Camestrius Catanæus patrissans, insignia, præclaraque facinora, Patria suâ, non diuturna obsidione, non mortalium armis (fatemur) sed Numinum ope divinitus subjugata patravit. Noster autem Dux Hylon, infandum nostri decus exercitus, terque quaterque terribilem hostis frontem sustinere nequiens, trepidus terga dedit, quo longiori supplicio necisque genere sontem ad expiandam mortis iram puniamus: Sed quæ longior quæ atrocior invidiæ cruciatu? quod non unico brevique exitu vitam obtruncat, sed quotidianis suum semper necibus cor enecat. Inferviat igitur Hylon Camestrio, Hylonis Prætura Camestriis decoretur, legioni ejus imperet; stipendia, cæteraque ducalia ab Hylone auferantur. Ga-

† Aurigæ.

* Templi Voracitatis meminere Ælianus lib. I. Var. c. 25. & Athenæus lib X. p. 416. D. Vincentius Mirabella in tabulis veterum Syracusarum n. 66. templum Saturitatis vocat, cujus & Carrera in Syracusis illustratis lib. I. meminit. In dictis factisque Catanensium notabilibus bis quoque memoratur Dea Voracitas, ejusque quod Syracusis fuerit templum.

2011 Ministerio de Cultura

Cameſtrio olim hoſti, captivo nunc, ob patrata de ſe benemerenti hæc omnia de regia noſtra dabis tres ſpecioſiores mulieres Siculas ex captivis, epicrocis, & muricatis auro, elatisque veſtibus in deliciis, ancillasque tres, mundumque muliebrem cum polymitis verſicoloribus. Dabis & ſubſericam coccineam veſtem unam annuam, diploides villoſas militares duas annuas, bardocucullum unum, epheſtrides * purpureas annuas tres, peplum roſeum palmatum argento, pro Epiniciis ** noſtris annua palliaſtra: Pro mancipiis decem, interulas, &, paragaudas † decem annuas, lineæ telæ brachia centum annua ac cubitalia: Cypella †† quatuor; annuos hordei modios quatuor millia, frumenti tria millia, generoſi vini veteris ſextarios totidem, olei ſelecti Hadranitici ſextarios mille, cereos viginti quinque, tentoria duo, equos ſex, mulosque decem, moloſſios canes bellicoſos tres, vaſa argentea decem, patinas totidem pondo ſexaginta, ſcyphum, & cantharum, & phialas argenteas, auratas & gemmatas pondo XXXV. argenteos noſtra cuſos effigie quinque millia, aureosque totidem pro ſtrenis. Hyloni aureus baltheus effigiatus, quadrigemmis annulus aureus, libralis torques gemmatus auferatur, eisque Cameſtrius decoretur, inſignitusque ſit inaurata capſide chirographata ſcite, duabus Hereuleanis lanceis, oculeata lorica auro limbata, & ſubarmali ſerico murice purpurato. Dentur huic quoque villoſa cuculla duo cum ſago, chlamyde, & lato clavo. His ſuperadjicies ad decorem pacis, & majeſtatis, togam auro fimbriatam: Quæ omnia ſi tantorum meritorum orbem non complent, noſtra munificientia feliciori omine ampliorem circulum intendit.

Catanenſes Platoni.

LVI. Salvus hic jam inter nos verſatur Dio, ſub tua, noſtraque fide, & armis defenſa, & animo cuſtodita. Archontem eum creavimus, ea apud nos dignitas ſuprema eſt, ipſo non inferior. Ille quod à Dionyſio non longe abeſt, omnia tuta timet, ſemperque vicinas ſibi, imo ingruentes Tyranni ſibi inſidias imaginatur, quas inter neque ipſe ſecu-

* Exterioris veſtis genus, paludamento ſimile, quod armaturæ ſuperinduitur.
** Ludis feſtisque.
† Femoralia linea.
†† Pocula. Confer dona quæ enumerantur apud Trebellium Pollionem in vita Claudii, & Vopiſcum in vita Aureliani Probique.

2011 Ministerio de Cultura

ſecure dormis. Perſuaſio ſæpius, quam res ipſa nocet interdum, & necat; nos perſonam tueri novimus, ſecurum reddere metum, non item.

Catanenſes Platoni.

LVII. Crater Ætnæus in vomitus ſuos erupit. Veni, ut ea conſideres, quæ cæteris terrores, ac ſtuporem inducunt, tibi vero ac nobis philoſophandi materiam. Simulacrum Cereris noſtræ, quod aliorum oculis vetitum eſt, tuis illis religioſis concedetur luſtrandum.

Plato Catanæis.

LVIII. Bene feciſtis, Catanæi, quod Dionem a Dionyſii furore ſalvaſtis, multo melius quod Archontem eum creaſtis; ea demum tutiſſima eſt Reſpublica, in qua aut regunt Philoſophi aut Rectores philoſophantur. Optime facietis, ſi majoris ſecuritatis gratia in locum remotiorem, aut tutiorem amandaveritis; quanquam quis homo aut quod Aſylum a Tyranni inſidiis ſecurum eſt? Plena multo majoribus periculis mihi Regia ipſius eſt quam Ulyſſi antrum Cyclopeum; mihi pernicioſior eſt amicitia ipſius, quod ſuſpicax, quam quod infirma eſt. Quam primum potius ad mirandum veniam divinum in vos veſtrum id, quod ab eo intra totum intus eſt, quam ad viſenda Ætnæa miracula.

Catanenſes Hieroni Regi.

LIX. Argentum & aurum, quod e ſudoribus atque lachrymis ſtillat, ſemper liquidum, ſalſum, & obſcurum eſt.

Hiero Rex Catanæis.

LX. Mea nihil refert, modo ab humido illo hauriam, quod ſitio, a ſalſo ſalutem meam, ab obſcuro ſplendorem.

Senatus Catanæus Thymbro, Duci, Praſagoræ Filio.

LXI. In juvene, qui factis maturis præcurrit, non exſpectanda eſt ætas cana: Virtus non conſiſtit ſolum in barba promiſſa, & albeſcente. Mirabere, quod Ducem conſtituerimus magnæ cujusdem partis

2011 Ministerio de Cultura

tis exercitus noſtri juvenem imberbem, contra tuam ſententiam, & militare noſtrum decretum: Verum mirari deſines, ubi in mentem tibi revocaveris egregia ſtrenui Juvenis facinora, qui ter vicit Præfectos veteranos non armis ſolum modo, verum & conſilio. Nos non niſi nomen ejus præclarum, perſonæ ipſi conforme ſpectavimus. Huic dabis præter ſalarium triplum, quod tibi ſcripſimus honoris gratia, tres coronas vallares, unam civicam, tria vexilla paria, quinque haſtas puras quatuor armillas aureas, aureum torquem unum, duarum cum ſemiſſe librarum, & pateram ſacrificalem unam duodecim librarum. Hæc merentur fortitudo ac virtus ejus, majoris honoris inſtrumenta, quoniam junioris hujus Alcidæ humeris grave onus Reipublicæ noſtræ ſuſtentatur: Bis enim turbatis ac tantum non fuſis bis mille & quadringentorum armatorum ordinibus, a ducentis ſexaginta Syracuſanis, de ſalute deſperantibus, hic cum viginti novem Nobilibus Catanæis Victores illos profligavit, & vacillantes Reipublicæ honores reſtauravit. Diſce itaque vincere, & ad exemplum generoſæ hujus Adoleſcentiæ ætatem tuam virilem componere, quæ probe armatorum numero, ac propriis viribus nimium confidit.

Hybris Naxius Hermocrati, Hermonis Syracuſani Filio.

LXII. Niſi nos Siculi, habitu jam in naturam verſo, foveremus diſcordias, Reſpublicæ noſtra ſemper, non dico in ſumma (quod Deus avertat) ſed in aſcendente rotæ parte forent, majoribusque donis & expiationibus Templum Catanææ pariter ac Syracuſanæ Fortunæ amplificare & condecorare potuiſſemus: Sed diſcordia, & ſententiarum diverſitas communem quietem turbant, & Civitatibus noſtris introducit Penates, ac Lares extraneos. Ambitio veſtra, o Syracuſani, & cupido regnandi, mater eſt inſolentiæ, & hæc bellum vobis domeſticum & peregrinum parit. Exercitus veſter, ſub Urbis noſtræ mœnia fuſus ac cæſus eſt ab armis Athenienſibus, & Catanæis ſociis, & Patria veſtra languet moribunda; quæ ſi tibi cara eſſet, nunc tempus foret, ab interitu eam vindicandi, reſtituendo campum Symethium, & urbem Megara, quæ pacis tempore Catanenſibus amicis furtim abſtuliſtis, & occupaſtis, ejiciendo inde præſidium, & libertatem Leontinis, in propria ſede reparando: Niſi malo veſtro ipſorum Palladem vi-

2011 Ministerio de Cultura

ctricem velitis experiri & iram Hecates, ipsorum ultricis, denuo irritare. Si cessatis aliena restituere, ac Deas illas placare, nec Hecatombæ vobis, nec Hecatonphoniæ * proderunt. Si desiderium vos tenet, æternum statuendi Syracusis Templum Pacis, & avertere Eumenidas Catanenses, tractate res pacis. Me (si vobis ita placet) rescripto vestro Caduceatorem arcessite, ut Atticas, & Catanenses olivas in muris vestris plantem.

Hermocrates Syracusanus Hybridi Naxio.

LXIII. Falleris, Hybri, si credis, Syracusanos ob Fortunæ tempestatem despondere animos. Non ab Hostibus victi sumus, sed a propria conturbatione fusi. Grave damnum nobis attulit ducum nostrorum multitudo, & imperatorum turba. Nam si pauci, iique rerum bellicarum periti forent, tropæum, quod in Agro nostro Catanenses, ab Athenienſibus adjuti, plantarunt, æternum statuissent Syracusani. Probe scit Sicilia universa, quem in modum alterum illud tropæum in via Helorina erectum fuerit. Glorioſiorem certe centum sexaginta nostri in prælio occisi sepulturam nacti sunt, quam hostes victoriam. Si generosa Syracusanorum fortitudo decentem ordinem conjunctim habuisset, quæ tandem vires Syracusis resistere poterant? Refer autem Senatui Catanæo, ac Niciæ Athenienſium Imperatori, me ducem electum a Syracusanis, adeoque imperium per me ipsum habere; Tanto fastidio ab hostium perferendo imperio, Patres Patriæ abhorrent, ut sibi Hermonis filium potius, cui id crederent, elegerint. Ardor pro libertate patria, potestatem patriam retardat. Tu qui caduceum Syracusanorum desideras, alterum tibi lituum compara fundandis muris alterius Civitatis, aut sedis, Naxiis, Catanenſibus, & Athenienſibus.

Euagrius, Megarenſium Princeps Timoleonti.

LXIV. In gloriæ tuæ communionem lubens concedo, verum non admodum victoria ac felicitate tua lætor; lætior atque securior futurus si ea uti scires. Utere ergo pacis occasione, quo magis enim irritati, aut victi fuerint Catanenses, eo majori gravitate, ac terribiliori impetu resurgunt: Tam facile, apud eos, vepres bellorum progerminant. Si solum Trinacrium purgare cupis, hi funditus eradicandi sunt.

* Sacrificii genus ob centum hostes occisos.

2011 Ministerio de Cultura

ſunt. In captivitatem abduxiſti Ducem eorum profectæ jam ætatis, at non eripuſti ipſis arbitrium eligendi alterum meliorem, aut ſimilem, qui cum aliorum viribus, tum ſua ipſorum Nemeſi adjuti, contra nos, & te bellum parant. Mitto cum Zerinthio noſtro palmam e ſmaragdinis, opus Poliadriæ meæ, ad ſtatuam Felicitatis Syracuſanæ: ſed adornatam eam mallem unico ramuſculo fertilium olivarum Catanenſium, quas Minerva Catanæ plantavit, quam multis palmis ſublimibus, quæ per Siciliam infœcundæ ſunt, aut fructum auſterum ferunt.

Senatus Populusque Catanæus Maiorco.

LXV. Gratias tibi non paucas agit Catanæa Reſpublica, quod ab exercitibus & claſſe Syracuſanis, nec non a conjuratis ſeſe liberaſti. Per te divites facti ſumus præda, gloria, aliisque rebus quibus humana creſcit felicitas. Recipe itaque pro hoc tempore in partem præmii, ob res a te tam præclare geſtas, hoc nequaquam exiguum decus, titulum Archontis, ac Tyranni Auguſti, * cum decem equis, ſeptem ſellis chalybeis, auro virgatis, tribus autem eburneis, haſta una aurea, argenteis vero duabus, tribus coronis vallaribus, duabusque muralibus, duabus civicis, & una navali, bilibri, aurea: Et a rebus non minori fortitudine in poſterum gerendis, cum bonis avibus exſpecta Triumphum, Arcum, & Statuas, prout libri fatales, & oracula nobis promittunt.

Dicta & Facta Veterum Catanenſium notabilia.

Sollicitati Catanenſes a Civitatibus Populisque fœderatis, Syracuſani nominis inimicis, ut ſtabilitam pacem quam cum Syracuſanis habebant, rumperent, & ſeſe ob veteres quaſdam offenſas vindicarent, ac de nocte ipſorum Urbem adorirentur & per proditionem occuparent, dum poſitis neglectisque armis inter Orgia Bacchi, ſolitaque apud ipſos celebrari feſta Voracitatis †, divinos honores, ac Templum primo ibi conſecutæ, crapula ac ſomno involuti jacerent, hoc reſponſum dedere: Nos arma Syracuſana vicimus, auro atque argento iisdem in captivitatem a nobis conceſſo: Pacem autem, quam longo ipſi dubioque bello quam cariſſime a nobis emerunt, arbitrio Fortunæ nolumus remittere. Miſerum ſane victoriæ genus, quod turpiter obti-

 neas,

* Nullius Auguſti illis temporibus uſquam mentio. † Supra Epiſt. LIV.

2011 Ministerio de Cultura

neas, ut ſemper in armis eſſe cogaris, metu, ne quando rebellent ſubjugati hoſtes; præterquam quod injuſta atque impia res eſt, propriæ libertatis tutricibus manibus diripere alienam.

Cum *Crocius Pollio*, Leontinorum Dux, præcipiti, atque attonito valde calamo, Senatum Catanenſem per litteras aliquando monuiſſet, ut parati at arma eſſent, Dionyſium enim infeſtum Catanenſium inimicum, Syracuſanorum Regem ſalutatum, ac proclamatum: Senatores nihil commoti rei novitate aut nuncio, contempta nimia Pollionis anxietate, Bono animo eſſe reſpondent, verùm diceret, num & homo ſalutatus eſſet.

Poſt longa, ac ſanguinolenta bella ſuperati tandem Catanenſes, cum pertinaciæ ac temeritatis inſimularentur, a Petronio, & Publicio Caſpio, exercitus Syracuſani, & Carthaginienſium ducibus, coram victore Hierone: Quaſi melius ſibi conſuluiſſent, ſi ſupplices cedere, neque armis tanto, tamque potenti Regi reſiſtere in animum induxiſſent ſuum, quando nimirum non fuiſſent cæſi, occiſi, ac victi: intrepide reſponderunt, præſente eodem Rege: Vires ac Fortuna Catananenſium ſuperatæ ſunt, at ipſi Catanenſes a nemine unquam victi. Ad quæ mox Hiero: Et quidnam amplius diceretis, ſi exſtitiſſetis victores? Reſponderunt illi: Quod magnanimos, clementes, neque rebus proſperis ſuperbientes, victores argueret.

Quodam tempore cum Syracuſani gravibus infeſtarentur ac debilitarentur morbis, ſive ab intemperie aëris, quem vitæ ſpiraculum nonnulli dicunt, ſive a crapula, utpote qui primi Templum ædificarunt Deæ ſuæ Voracitati, aliis Civitatibus atque locis terræ, ſæculis ſuperioribus prorſus ignotæ: Sive ab Orgiis, quæ frequenter celebrare ſolebant, ſive ab alia cauſa; cognoſcerent autem, Catanenſes multa frui ſanitate, neque medicorum ope indigere, idque peculiari cuidam artis medicæ ſecreto, aut naturæ beneficio, tribuendum ſibi perſuaderent: Legatos ad Catanenſes miſerunt qui in morborum quibus affligebantur, curationem, Syracuſas ſibi mitti peterent medicos, qui Catanæ otioſi degerent, neque quæſtum ſuum ibi exercere poſſent: Sin minus, edocerentur ſaltem quibus medicinis Catanenſes uti ſolerent ad morbos ſuos curandos, ac ſanitatem conſervandam? Quibus Catanæi, ſubridentes, breviſſima hac epiſtola reſponderunt.

„ Catanæi Syracuſanis ægrotantibus S.

„ Conſervatrix noſtræ ſanitatis eſt victus & coitus parſimonia, me-

2011 Ministerio de Cultura

„medicina nobis exercitium, medicus autem animus tranquillus.
„Valete.

Celebrabrantur Catanæ, urbe Siciliæ, Ludi Sæculares, præ cæteris omnibus ſolemnes: Ibi cum immodice, nec ſine reliquorum circumfluentium contemptu, ſeſe efferret Portumnus, Dux Erycinus, verum atque immerentem patrem negans, & inſigni in matrem, caſtiſſimam atque honeſtiſſimam fœminam, injuria, publice nothum ſeſe dictitans neſcio cujus Dei Hadrani, Hadranitarum Numinis: gloriaretur etiam, ſeſe cæteris omnibus in ſtadio curſoribus velocitate palmam facile præripere, vel armatum imo onuſtum ænea immodici, & iniqui ponderis armatura: Reſponſum ipſi a Terpſindro, juvene ſtrenuo, Catanæo: Plus currit cervus, ac portat mulus quam vel multi ſimul leones. Legitur hoc in egregio, atque artificioſo tetraſticho, in *Volumine* quodam *Epigrammatum Græcorum*, a variis Auctoribus conſcriptorum.

Scribit *Agatharchides*, in parvulo quodam tractatu ſuo de Herbarum natura, & virtutibus, ubi de Helleboro agit, cum Catanæi ducem ſibi exercitus ſui creaſſent Arthemium, valde brevi ſtatura, ac deformi facie hominem, ſed multis ornatum virtutibus, ſtrenuum imprimis, & rerum bellicarum uſu exercitatiſſimum: Exprobratam ipſis, vituperatamque hanc electionem, tamquam parum conſultam, ac cæco impetu factam, ab Agathocle, ambitioſo homine, qui ad illam dignitatem, ac rerum moderationem ipſe adſpiraret, hoc ſigno, quod Senatui Catanenſium manipulum herbæ Chelidoniæ mitteret, nulla addita ſcriptura alia: At cui ex tempore ſtatim nihil aliud etiam reſponderunt, quam quod ipſi faſciculum Hellebori remitterent.

In libro, qui *dicta ſapientum, Hominumque illuſtrium notabilia* continet, legitur, Catanæos a Drauchillida Regulo ſæpius interrogatos, quot ſoli ſtadia ipſorum ditioni ſubjecta eſſent? Reſpondiſſe: Quot gladio menſi ſumus.

Rogatus *Laertiades*, Catanæus, Poëta argutus ac facetiſſimus, ſed haud parum mordax, a victorioſo Hierone Syracuſano, per viam belli jam Regnum, ſive Tyrannidem in Catanam, & Ætnam, adepto: Quænam Catanæ inſcriptio, quique ex arcubus triumphalibus ejusdem Urbis nobiliſſimi, ac maxime memoratu digni eſſent? Reſpondit absque ulla hæſitatione: Symmithrii, Phtiphonis ac Phaſanidis, quod hi tres tyrannidis Catanææ exſtinctores fuiſſent, uti in antiqua inſcriptione legitur. Quare Hiero, ira in Laërtiadem percitus, linguam ipſi juſſit

2011 Ministerio de Cultura

præcidi; At Poëta, intrepido prorſus ad hæc animo: Falleris, inquit o Rex, nam e lingua mea truncata mille aliæ progerminabunt linguæ non modo, ſed & mille manus calamis armatæ. Cautior itaque factus, & ſibi providus, revocavit illam ſententiam, & donis eum proſecutus eſt.

Hactenus Epiſtolæ Diodoro Sic. tributæ, & apophthegmata Catanenſium.

XII. Libro quarto hujus Bibliothecæ c. 3. p. 94. ſq. dixi de ſcriptis ſuppoſitis *Dioſcoridi* Anazarbeo, nec non Judæo *Philoni* c. 4. p. 116. Deinde c. 5. p. 172. ſeq. de ſcriptis variis quæ ſub *CHriſti* vel *Apoſtolorum* nomine jactata falſo ſunt, quæque recenſui proprio opere, quod *Codex Apocryphus Novi Teſtamenti* inſcribitur, ac lucem vidit Hamb. 1703. 8. Huic recuſo in eadem urbe A. 1719. 8. novum volumen addidi, in quo *liturgiæ* ſub Apoſtolorum venditari ſolitæ nominibus & alia in priori omiſſa editione acceſſerunt, quorum elenchum habes volumine ſuperiori XIII. p. 833. ſq. Illis obſervatis tunc à me licet in præſenti adjungere, quod *Protevangelio Jacobi* ſimilis narratio Germanicis expreſſa verſibus, ſcriptaque Ulmæ A. 1492. ſervatur in Bibliotheca illuſtris Viri Raymundi de Kraft, ut didici ex præclari Schelhornii amœnitatibus litterariis T. 3. p. 110. Protevangelium ipſum Germanice verſum exſtat in Jo. Ottonis Gluſingii erſten Tempel GOttes in Chriſto, Hamb. 1720. 8.

De *Evangelio Infantiæ*, quod Germanice interprete H. A. v. R. publici juris factum eſt ſine loci notatione A. 1699. 8. non omittendus Vincentii Bellovacenſis locus, prologo ad ſpeculum Naturale c. 9. *Quædam reputantur apocrypha quia veritati adverſantur, ut ſunt libri hæreticorum: Quædam vero quia auctores eorum ignorantur, licet puram veritatem contineant, ut eſt Evangelium Nazaræorum. Quædam etiam quia de veritate eorum dubitatur, ut eſt liber de ortu & infantia beatæ Virginis Mariæ, & liber de Infantia Salvatoris, liber quoque de aſſumtione beatæ Virginis &c.*

Evangelium Nicodemi: Prologo & epilogo auctius, MS. Francofurti ad Mœnum in Bibl. Nobiliſſimi Uffenbachii, ut in ejus catalogo notatum reperi T. 2. p. 14. Editionibus adjungi poſſunt Veneta A. 1522. 8. & altera A. 1538. 12. cui titulus: *Geſta Salvatoris noſtri JEſu CHriſti*

2011 Ministerio de Cultura

ſti ſecundum Nicodemum, quæ invenit Theodoſius magnus Imp. in Jeruſalem in prætorio Pontii Pilati. Prodiit & Germanice 1676. 4. Ad locum cap. 22. hujus pſeudevangelii reſpicit vetus paſſionale Latinum ſive Legendarium quod MS. ſervatur in Bibl. templi S. Petri hujus Urbis, de quo erudita induſtria Rev. noſtri Nic. Staphorſtii, Paſtoris ad S. Johannis ædem diſertiſſimi T. 3. Hiſt. Eccleſiaſticæ Hamburgenſis p. 199.

De *Actis Pilati* conferendus Jo. Bollandus T. 1. Act. Sanctor. Januarii p. 363. iisque jungenda quæ ex Judæorum traditione fabulis & commentis abſurdis ac blaſphemis permixta retulit Agobardus libro de Judaicis ſuperſtitionibus, T. XIV. Bibliothecæ magnæ Patrum Lugd. T. XIV. p. 258. *Nam & in doctrinis majorum ſuorum legunt, Jeſum juvenem quendam apud eos fuiſſe honorabilem, & magiſterio baptiſtæ Joannis eruditum, quamplures habuiſſe diſcipulos, quorum uni propter duritiam & hebetudinem ſenſus, Kephæ id eſt Petræ nomen impoſuerit. Et cum expectaretur à populo ad diem feſtum, quosdam ei de ſchola ſua pueros occurriſſe, qui illi ex honore & reverentia magiſtri canerent, Oſanna filio David. Ad extremum vero propter plura mendacia accuſatum, Tiberii judicio in carcerem retruſum, eo quod filia ipſius, (cui ſine viro, maſculi partum promiſerat) lapidis conceptum intulerit. Inde etiam veluti magum deteſtabilem, furca ſuſpenſum: Ubi & petra in capite percuſſum, atque hoc modo occiſum, juxta quendam aquæductum ſepultum, & Judæo cuidam ad cuſtodiam commendatum, noctu vero ſubita aquæductus imundatione ſublatum, Pilati juſſu per duodecim lunas quæſitum, nec usquam inventum. Tunc Pilatum, hujusmodi ad eos promulgaſſe legem:* Manifeſtum eſt, *inquit*, reſurrexiſſe „ illum ſicut promiſerat, qui & a vobis per invidiam peremtus eſt, & ne- „ que in tumulo neque in ullo alio invenitur loco. Et ob hanc cauſam „ præcipio ut adoretis eum. Quod qui facere noluerit, partem ſuam in „ inferno futuram eſſe cognoſcat.

Præter *Epiſtolam Pilati* ad Tiberium, quam T. 1. Codicis Apocryphi N. T. dedi ex Florentinio, & quam genuinam eſſe non niſi melioribus uſus argumentis perſuadebit eruditis qui ſub *Myſtagogi* nomine diſſertationem de illa edidit Lond. 1720. 8. aliam ex Codice Bodlejano Taciti eruit, atque in præfatione ad præclarum illum ſcriptorem nova cura & certantibus eruditiſſimorum hominum ſtudiis illuſtratum vulgavit Lugd. Bat. 1721. 4. vir nobiliſſimus Abrahamus Gronovius, quam hoc loco pace illius juvat cum Lectore communicare.

Pon-

2011 Ministerio de Cultura

Pontius Pilatus Judææ Procurator, Tiberio Cæsari Imperatori S. P.

De JEsu CHristo, quem Tibi plane postremis meis declaraveram, nutu tandem populi acerbum me quasi invito & subnitente supplicium sumtum est: Virum hercle ita pium, ita severum nulla ante ætas habuit nec habitura est. Sed mirus exstitit ipsius populi conatus, omniumque Scribarum & Principum ac Seniorum consensus, suis Prophetis more nostro Sibyllis contra monentibus, hunc veritatis legatum crucifigere, signis supra naturam apparentibus, dum penderet, & orbi universo Philosophorum judicio lapsum minitantibus. Vigent illius Discipuli, opere & vitæ continentia Magistrum non mentientes, immo in ejus nomine beneficentissimi. Nisi ego seditionem populi prope æstuantis exoriri pertimuissem, fortasse adhuc Vir ille nobis viveret: Etsi tuæ magis dignitatis fide compulsus, quàm voluntate mea adductus pro viribus non restiterim sanguinem justum, totius accusationis immunem, verum hominum malignitate inique, in eorum tamen, ut Scripturæ interpretantur, exitium venundari & pati. Vale V. Kal. April.

Pseudo Abdiæ censura erudita legitur in Davidis Blondelli libro de papissa Johanna p. 118. sq. atque circa A. C. 910. vixisse qui libros istos viro Apostolico supposuit, disputat Casimirus Oudinus T. 2. Commentariorum de scriptoribus Ecclesiasticis p. 418. sq. Proferuntur quædam ex historia illa Apostolica à Vincentio Bellovacensi, qui circa A. C. 1250. scripsit, lib. VIII. speculi Hist. c. 4. 5. & IX. 12. nec non ab Antonino ArchiEpiscopo Florentino in summa Historiali parte 1.

Epistolam Paulo tributam *ad Corintbios*, quam in Guilelmi Whistoni gratiam ex Armenico vertit vir eruditissimus *Maturinus la Crose*, præmissa illa quam *Corinthii ad Paulum* exarasse traduntur, hoc loco afferre cum bona Lectoris venia licebit.

Versio litteralis Epistolarum Corinthiorum ad Paulum & Pauli ad Corinthios

fere verbo ad verbum Latine redditarum ex Armenico

à V. C. M. V. la Crose.

Epistola Stephani Presbyteri ad Paulum Apost.

à Corinthiis.

Stephanus & qui cum eo Presbyteri Nemenus, Eubulus, Theophilus & Nomeson, Paulo fratri salutem. Homines quidam Corinthum

2011 Ministerio de Cultura

thum venerunt, Simon nomine & Clobeus, qui nonnullorum fidem vehementer commovent perſuaſoriis & corrumpentibus verbis, quibus tu per temet ipſum obviam venire debes. Nos enim neque abs Te, neque ab aliis Apoſtolis, hujusmodi verba audivimus. Sed id unum ſcimus: Quicquid à Te & ab aliis accepimus, id conſtanter ſervavimus. At ea in re Dominus noſtri valde miſertus eſt, quod dum corpore adhuc inter nos es, iterum Te audituri ſumus. Quam primum igitur ad nos ſcribe quid certum & tutum ſit, vel Tu ipſe ad nos venire propera. Credimus in Dominum, ſe eum tali manifeſtatione oſtendiſſe, eaque eundem Dominum nos liberaſſe è manibus iniqui. Jam vero eorum verba erronea ſunt, dicunt enim ſic: Nihil eſſe opus legere Prophetas, Deum non eſſe omnipotentem, nullam eſſe carnis reſurrectionem, hominem nullo pacto à DEO eſſe creatum, JEſum CHriſtum carne non eſſe genitum à Virgine Maria, Mundum non eſſe à DEO creatum ſed ab aliquo (e numero) Angelorum. Jam vero, Frater, da operam ſedulo ut ad nos venias, ut ſine ſcandalo ſtet Civitas Corinthiorum, & eorum amentia coram omnibus opprobrio expoſita * ejiciatur. Vale in Domino.

Accepere & tulere hanc Epiſtolam Diaconi in urbem Phœniciæ, Threzus & Thechus. Paulus accepta Epiſtola, etiamſi ipſe in vinculis detineretur propter uxorem Antiſtii Apollophanis, quaſi vinculorum oblitus lugere cœpit propter hos ſermones quos audiverat, & lacrymabundus dixit: Melius mihi fuiſſet prius mortem obire & cum Domino verſari. Nam in hac carne exiſtens & hæc verba perverſæ doctrinæ audiens, en moeror ſupra moerorem me apprehendit, & immenſa conſternatio vinculis meis accedit, cum video & lego ejusmodi Satanæ machinationes. Inter hos plurimos animi cruciatus, ſcripſit Paulus reſponſionem ad hanc Epiſtolam.

Pauli Epiſtola in vinculis, ad lectionem Epiſtolæ Corinthiorum.

Paulus vinctus JEſu CHriſti, fratribus Corinthiis, variis compunctionibus a) exagitatis, Salutem. Ego nihil valde miror, adeo celeriter concurrere perſuaſores improbitatis: Nam cum cito Dominus JE-

* Explodatur.

a) Sive *Confeſſionibus*, pro quo deſcriptor indoctus ſubſtituit *Confeſſionibus*.

2011 Ministerio de Cultura

ſus perfecturus ſit adventum ſuum, propterea quidam permutant & adſpernantur ejus mandata. Ego vero ab initio id ipſum vos docui, quod ipſe accepi à prioribus Apoſtolis, qui per omne tempus cum Domino converſati ſunt. Itaque nunc dico Dominum JEſum natum eſſe ex Maria Virgine, quæ erat è ſemine David, ut nunciaverat Spiritus Sanctus à Patre è cœlo in eam miſſus, ut Dominus JEſus conſolaretur (b) & liberaret omnem carnem carne ſua, nosque à mortuis ſuſcitaret: Quemadmodum & ipſe ſe (illius reſurrectionis) exemplar oſtendit. Et ut manifeſtum foret hominem à Patre natum eſſe, homo in perditione ſua non manſit derelictus; ſed perquiſitus eſt ut vitam per adoptionem filialem obtineret. DEUS enim qui eſt omnium Dominus, Pater Domini noſtri JEſu CHriſti, cœlum & terram creavit, miſit primum Prophetas ad Judæos, ut eos a peccatis abſtraheret, & adduceret ad juſtitiam ſuam. Nam cum vellet liberare domum Iſraëlis, de Spiritu ſuo largitus eſt, & miſit in Prophetas nulli errori obnoxium DEI cultum, & nativitatem (CHriſti) prædicaturis per diuturnum tempus. (c) At ille qui dominator impius erat, cum Deus haberi vellet, manum in eos injecit, & omnem carnem peccatorum vinculis devinxit, propterea quia prope erat judicium Mundi. DEUS omnipotens cum juſtitiam inducere vellet, noluit adſpernari opus ſuum: Quod cum videret miſeriis & anxietatibus ſubditum, miſeratus eſt, & miſit ante finem temporum Spiritum Sanctum in Virginem jam prius deſcriptam à Prophetis: Quæ ubi ſancta mente ſua credidit, digna effecta eſt quæ conciperet & pareret Dominum noſtrum JEſum CHriſtum, ut perditio carnis quæ ſuperbiâ inflata ſe extulerat in malum, ejus carne convicta palam argueretur. Si non fuit DEus, quomodo in carne ſua JEſus CHriſtus vacavit & liberavit carnem perditam, & eam per fidem ad vitam æternam attraxit, ut caro ejus ſancta templum Juſtitiæ in futuris temporibus pararet, in quem & nos cum crediderimus, ſalutem adepti ſumus. Itaque ſcitote eos non eſſe filios Juſtitiæ, ſed filios iræ. Evacuant (d) in ſe ipſis viſcera miſericordiæ DEI, cum dicunt neque Cœlum neque Terram eſſe DEI opificia, qui DEUS eſt omnium Pater: Sunt ergo maledicti in ſe ipſis. Vos vero virtute DEI ab iis longe diſcedite, & totam illo-

(b) Sic habet codex MS. in hac voce ab editis diverſus.
(c) Huc usque edita. Quæ ſequuntur, verſa ſunt ex MS.
(d) Sic lego.

2011 Ministerio de Cultura

illorum doctrinam à vobis amandate: Non enim filii estis contumaciæ, sed liberi (e) dilectæ Ecclesiæ DEI. Propterea & tempus resurrectionis apud omnes prædicatum est. Itaque qui dicunt nullam esse resurrectionem carnis, ipsi non resurgunt ad vitam æternam, sed ad damnationem & judicium, carne resurgent increduli: quia caro quæ dicit resurrectionem non esse, non habebit resurrectionem vitæ, deprehenduntur enim resurrectionem negasse. At vos Corinthii, certe scitis semina tritici & aliarum plantarum. Si granum unum nudum decidat in terram & ad huc inferius, priusque moriatur, postea resurgit voluntate DEI eandem carnem indutum, nec efficit nudam & solam eam carnem, sed DEI benedictione valde plenum multiplicatur. Nos vero solummodo è semine producti sumus in utero alterius carnis humanæ, (f) honorabilis (& pretiosæ.) Nostis Jonam, filium Ematthiæ, quod cunctatus esset prædicare Ninivitis, inde deglutitus (latuit) per tres dies & tres noctes, & post triduum DEUS ejus preces exaudivit: Nihil autem periit ex ejus carne, ne supercilium quidem neque capillus consumtus est, ita ut deflueret, quia non fuit incredulus. Si ergo vos creditis in Dominum JEsum Christum, vos etiam suscitabit, quemadmodum & ipse resurrexit. Si ossa Elisæi Prophetæ, cum in mortuum incidissent, eum suscitaverunt, quanto magis vos qui in carne estis, & sanguine CHristi fulcimini, eo die efficiemini omnibus membris integris carne redivivi? Elias Propheta filium viduæ in sinu amplexus (g) suscitavit e mortuis: Quanto magis JEsus CHristus vos integris membris redivivos suscitabit, sicut & ipse resurrexit? Ergo nihil aliud deinceps temere admittatis. Nemo mihi laborem faceſſat, quia afflictiones CHristi in corpore meo porto. Gratia Domini nostri JEsu Christi sit cum spiritu vestro, fratres, Amen.

Hactenus illæ Epistolæ, quas eruditus interpres non dubitat ex actis apocryphis S. Pauli fuisse descriptas. *Id ostendit*, inquit, *narratiuncula illa quæ sequitur Epistolam Corinthiorum ante Epistolam Pauli, in qua ea dicuntur de generatione hominis quæ ad refutandos Manichæos spectant.*

Epistolam quæ fertur sub *S. Mariæ* nomine *ad Ignatium* cum duabus pseudo Ignatii ad Mariam Epistolis refert etiam Engelbertus Abbas

(e) *pueri.*
(f) Hæc videntur dicta contra Manichæos.
(g) Sinu complexus.

2011 Ministerio de Cultura

Admontenſis qui circa A. C. 1280. ſcripſit, in parte altera libri de gratiis & virtutibus B. Mariæ, in theſauro anecdotorum viri celeberrimi Bernardi Pez, Monachi Benedictini T. I. p. 571. ſq. In Epiſtola *ad Florentinos* pro verbis *roborare patientia*, alii legunt *robora te patientia*, ut Salvator Vitalis præf. ad Annales Sardiniæ in tomo XV. theſauri Antiquitatum Siciliæ quem ex Belgio nuper accepimus. Epiſtolam *ad Meſſanenſes*, quam è Græco Latine A. 1467. Conſtantinus Laſcaris traditur vertiſſe, pſeudo Dexter ad A. C. 430. ſcribit in tabulario Meſſanenſi repertam Hebraice exaratam: Memoria ejusdem (il feſto di Maria della lettera) publice ſolemni ritu quotannis Meſſanæ ab A. 1636. colitur die 3. Junii, de quo Placidus Reyna in notitia urbis Meſſanæ p. 65. ſq. itaque in ſubſcriptione Epiſtolæ legendum: *Anno Filii noſtri XLII. 3. Non. Junii*, non *Julii*, ut in Codice Apocrypho N. T. p. 850. perperam excuſum eſt. In templo S. Sepulchri Hieroſolymis inter cimelia & anathemata donativa ſervantur quatuor urnæ argenteæ deſtinatæ floribus & imago crucifixi ex argento elaboratiſſimi operis, quæ à civitate Meſſanenſi dedicatæ ſunt in memoriam ejusdem Epiſtolæ, ut notavit Jo. Franciſcus Gemelli Carreri, Neapolitanus itinere per orbem, T. I. edit. Gallicæ p. 173. Ecquis autem referat omnia ſcripta, laudes, panegyricos, apologias quæ ad illam Epiſtolam commendandam typis exſcriptæ exſtant, & à Reyna in notitia Meſſanenſis Urbis T. 9. theſauri Antiquitatt. Siciliæ p. 29. ad 61. & 243. 249. ad 266. recenſentur. Speciminis cauſſa ſola illa ſcripta hoc loco nominabo, digeſta ordine litterarum, quæ aliunde mihi innotuere.

Franciſci Alibrandi, Meſſanenſis, diſcorſo in memoria della ſacra lettera. (In libro primo proſarum Academiæ Meſſanenſis della Fucina, Monteleoni 1667. 4.)

Andreæ Caſtroregalenſis, l' imparadiſata Maria, predica della lettera. Meſſanæ.

Anonymi Meſſanenſis Conſilium in, quo cujusdam diſſertationis vanitas adverſus Virginalis Epiſtolæ immemorabilem traditionem evidenter oſtenditur, ad calcem Placidi Reynæ parte 2. Meſſanæ 1668. fol. p. 537. ſq. & T. 9. theſauri Antiquitatt. Siciliæ Lugd. Bat. 1726. fol. p. 166. ſq.

Dominici Arganantii S. I. pompæ feſtivæ à Civitate Meſſanenſi celebratæ inſolennitate Epiſtolæ Dei paræ. Meſſanæ 1659. 4.

Fa-

2011 Ministerio de Cultura

Fabii Aſcenſi, Motycenſis, S. I. la torre dulla balla d'oro. Panegyrico. Meſſanæ 1692. 4.

Ignatii Balſami S. I. oratione per la ſolennità della lettera 1653. 4. Lettera di noſtra Signora alla Citta di Meſſina, canzone. 1653. 4.

Hieronimi Baſilici diſcorſo Academico, inter diſſertationes Academiæ della Fucina Meſſanenſis: inter proſas hujus Academiæ typis exſcriptas Neapoli 1669. 4.

Pauli Bellini, S. I. gloria Meſſanenſicum, ſive diſſ. Epiſtola Mariæ Virginis ad Meſſanenſes. Meſſanæ 1647. fol.

Seraphini à S. Bernhardo, Meſſanenſis, Ord. excalceatorum S. Auguſtini, la carta geografica, Oratione penegyrica in lode della ſacra lettera. Meſſanæ 1683. 4. il Sole allegorico d' Ezechia, ibid. 1702. 4.

Franciſcus Bivarius Ciſtercienſis ad pſeudo Dextri Chronicon ad A. C. 86. p. 177. ſq.

Franciſci Bracciolini affectum poëma de hac Epiſtola, quod poſtea perfectum à *Benedicto Salvago* memorat Antoninus Mongitor T. I. Biblioth. Siculæ p. 103.

Xaverii Caſtelli l' oroſcopo della fede Meſſineſe, diſcorſo in memoria della lettera, recitato nella Academia della Fucina.

Nicolai Petri Chillei, Meſſanenſis Sacerdotis, de triumpho nobilis & exemplaris urbis Meſſanæ, quando primum accepit ſacram Epiſtolam à B. Virgine Maria. Libri IV. carmine. Meſſanæ 1660. 8.

Cyrilli Thermitani Ord. Carmelit. l' infaticabile Sole Maria, predica della lettera. Ibid. 1656. 4.

Auguſtini Danati Ord. Clericorum regularium commentationem ineditam de Epiſtola B. Mariæ Virginis memorat Mongitor T. I. p. 86.

Jacobi Fuſca, raguaglio della pompoſa feſta di N. S. della lettera, brieve relazione de' trionfi Mamertini nella ſolennità della ſacra lettera Virginale, celebrata a 3. Giugno 1664. Meſſanæ 1664. 4.

Joſephi Genovefa, diſcorſo per la ſolennità della lettera, inter proſas Academiæ della Fucina.

Mantiſſa de Epiſtola Mariæ ad Meſſanenſes in tomo ſecundo commentariorum *Gregorii Valentiani* Marſalenſis, Capucini, Meſſanæ 1649. fol.

Georgii Gualtheri judicium de Epiſtola B. Mariæ ad Meſſanenſes, poſt præfationem tomi VI, theſauri Antiquitatum Siciliæ p. 34. ſq.

2011 Ministerio de Cultura

De *Melchioris Inchoferi* S. I. veritate Epistolæ S. Mariæ ad Messanenses vindicata, dixi in Codice Apocrypho N. T. p. 844.

Leopoldi à S. Joanne Baptista, Carmelitæ panegyricus, la Cabala sacra per la sacra lettera scritta da Maria Vergine a Messanesi. Messanæ 1701. 4.

Octavii Balsami Justiniani discorso sacro supra la favorita lettera. Messanæ 1646. 4.

Marcelli Lauri, Catacensis, S. I. predica della lettera, Messanæ 1641. 4.

Francisci Mariæ de Leone, S. I. la carta di navigare, discorso nella solenne festa della lettera. Messanæ 1658. 4.

Francisci Mariæ Joan Grandis Musarræ, Messanensis, il Sole in Vergine, discorso Academico sopra la sacra lettera. Inter dissertationes Academiæ della Fucina, quæ Messanæ floret.

Flaminii Paté Messanensis censura sopra d' un scritto promulgato dall' Abbate Don *Rocco Pirro* * contro l' antica traditione della sacra lettera. Venet. 1652. 1658. 8.

Bartholomæi Pisa la lettera provata, o sia ristretto degli argomenti che provano la B. Virgine vivendo fra mortali, havere da Gerusalemme scritto la sacra lettera. Messanæ 1670. 4. Ejusd. raggionamento fatto nell' Academia della Fucina, celebrandosi in essa la festa della sacra lettera. Inter prosas Academiæ Officinalis sive della Fucina editis Neapoli 1669. 4.

Hieronymi Ragusæ, Siculi S. I. sub nomine *Parthenii Graphiophili* latentis animadversiones in caput XXII. pseudisagoges ad historiam Siculam sacram. *P. Octavii Cajetani S.* I. Syracusani, seu eversiones fraudum carpentium adventum D. Pauli Messanam, ac Messanensium legationem ad B. Mariam Virginem ipso duce susceptam. Messanæ 1712. 8. Confer Diarium eruditorum Italiæ T. XIII. p. 476.

Thomæ de S. Raymundo, la destra favoreggiante, discorso sopra la sacra lettera, Messanæ 1651. 4.

In libro Francisci Baronii, cui titulus: Vindicata veritas Panormitana, Venet. 1629. 4. exstat *Jo. Antonii Reitani*, Panormitani Theologi,

* *Rochi Pirrhi* diss. qua fidem Epistolæ ad Messanenses oppugnat, inserta legitur ejus Siciliæ sacræ, libro I. notitiæ 2. Ecclesiæ Messanensis, Messanæ 1633. fol. & thesauri Antiquitatum Siciliæ Tomo III. Lugd. Bat. 1726. fol.

2011 Ministerio de Cultura

logi, de adventu Pauli Apoſtoli Meſſanam, de Bacchylo eis a D. Paulo impoſito Epiſcopo, deque Epiſtola quam à S. Virgine ſcriptam autumant, cenſura & judicium.

Joſephi Mariæ Salomonii, Panormitani, S.I. la nuova fata morgana delle Grazie, che tra l'aure Meſſineſi nella lettera di Maria Virgine riflette tutte le bellezze del' empireo. Panegyrico ſacro. Meſſanæ 1702. 4.

Benedicti Salvagi apologia pro pietate Meſſanenſium ex traditione repromiſſæ protectionis in Epiſtola B. Maria Virginis: Adverſus *D. Rocchum Pirrum*. Meſſanæ 1634. 4.

Joſephi Spatafoda predica della lettera, Meſſanæ 1643. 4.

Antonii de Vincentio nuova lege di Grazia, promulgata ſingolarmente a favor di Meſſaneſi. Panegyrico. Meſſanæ 1704. 4.

Valentini Vitalis, Meſſanenſis, il fato Mamertino, panegyrico ſopra la ſacra lettera. Meſſanæ 1694. 4.

Jo. Baptiſtæ Vizzaſi Ord. Minor. la Regata de' ſecoli, panegyrico per le glorie della dolciſſima lettera di N. S. Meſſanæ 1693. 4.

XIII. Quæ ſub falſo *Encolpii* nomine de rebus Alexandri Severi jactata ſunt à Thoma Elioto, notare me nemini lib. IV. c. 10. §. 15. & quæ *Plutarcho*, *Galeno* & *Luciano* præter rem tribui ab eruditis exiſtimantur, c. 11. 16. & 17. Suppoſitum *Democrito* fragmentum de ſympathiis exſtat c. 29.

XIV. Libro *quinto* hujus Bibliothecæ, longe uberrimam ſuppoſititiorum monumentorum ſegetem ſuis quæque locis proſcripta videbit Lector, Capite primo ſtatim quæ ſub *Clementis*, *Dionyſii Areopagitæ* & aliorum Apoſtolicorum virorum nominibus: vel quæ inter genuina *Juſtini* Martyris, *Methodii*, *Hippolyti*, aliorumque Patrum ſecundi vel tertii ſæculi ſcripta ferri ſolent, ubi nulla res magis videtur vel oportuna ad fallendum, vel etiam non volentibus decipere fraudi fuiſſe, quam multitudo eodem nomine gaudentium ſcriptorum longe diverſa ætate, autoritate, meritis, quos diſtinguere vel non potuere præ ignoratione, vel non voluere qui illis uſi ſunt. Suffecerit igitur hoc loco meminiſſe per univerſos libri quinti tomos recenſentem me *Athanaſii* v. g. *Epiphanii*, *Chryſoſtomi* aliorumque Doctorum Eccleſiæ ſcripta, non omiſiſſe neceſſariam illam

2011 Ministerio de Cultura

illam genuinorum à dubiis & manifeſte ſuppoſitis monumentis diſtinctionem. Nusquam autem major copia hypobolimæarum & confictarum ſub antiquis & venerandis nominibus lucubrationum notata occurrit quam lib. V. capite 32. ubi vitas Sanctorum & Martyrum elogia refero.

XV. Libro *ſexto* denique c. 1. dictum eſt inter alia de Epiſtolis decretalibus, venditatis ſub ſpecioſo vetuſtiſſimorum Pontificum nomine, de Canonibus ad Apoſtolos & ad Antiochenam Apoſtolorum ſynodum relatis, atque de aliis hujuscemodi Eccleſiaſticis ſubleſtæ fidei monumentis. Præcipue autem neſcio quomodo placuit chemicis Græcis ſcriptoribus, qui auri conficiendi artem promittunt, & quorum notitiam exhibui libri VI. cap. 7. omnibus propemodum monumentis ſuis falſos auctores præfigere, & ſub antiquiſſimis celebratisque nominibus imponere credulitati lectorum: perinde ac ſi nulla in re fidem præſtandam exſpectare debeas ab iis qui fumum vendunt, cum nullos minus pudere vel pigere debuiſſet nomina ſua ſcriptis ſuis præmittere, ſi quod pollicentur docere, hoc rebus ipſis fraude procul repræſentarent.

FINIS.

2011 Ministerio de Cultura

INDEX
GENERALIS SCRIPTORUM,
In Quatuordecim hujus Bibliothecæ volumina.

Ubi littera p. occurrit, Volumen ejusque pagina indicatur, in cæteris notatur Liber, librique caput & capitis sectio.

Aali sive Haly Ibn Aabas ab Maginschi, Arabs, VI. 9. 4. XIII. p. 17.
Aaron Presb. Alexandr. VI. 9. 4. XIII. p. 17.
Abanus de Abano vid. *Petrus Aponensis.*
Abælardus (*Pet.*) VI. 4. 2. XI. p. 598.
Abammon sub quo latet Iamblichus IV. 28. 3. IV. p. 285. IV. 27. 2. IV. p. 185.
Abaris Hyperboreus I. 2. 7. I. p. 10. II. 8. 15. I. p. 377. II. 15. I. p. 490.
Abascantus VI. 9. 4. XIII. p. 18. III. 26. 8. II. p. 628
Abascanti varii VI. 9. 4. XIII. p. 18.
Abbas Curianus VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Albatenus sive *Albategnius* s. *Albatenius* VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abbianus III. 28. 7. II. p. 708.
Abbo Floriac. Abbas VI. 1. 20. XI. p. 87. VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Abdal-al-Adoviat, liber Arabicus VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdala Ebra Baccal, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdala fil. Hichiæ, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdala Narach, Arabs VI. 9. 4. 13. p. 19.
Abdal maleck ben Zohar, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdalsalam ben Genghideſtal-Giabali VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Acderanus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdias Babylonius V. 1. 32. V. p. 271. V. 32. 17. IX. p. 31.
Abdolmelic Arabs III. 23. II. p. 567.
Abdorrachman Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdullah ben Ahmed ben Muhamed &c. sive Ibn Beithar, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.

2011 Ministerio de Cultura

Abdusius Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abecianus cognomento Isaac. Ejus libri septem de curatione variorum morborum, & tractatus de urinis, MS. Græce in Codice Bavarico 137.
Aben Amram Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abenguefit s. Albenguefit Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Aben Meschab VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Aben Mesuai VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abenmiliel Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abenrust vid. *Averroes.*
Abensina vid. *Avicenna.*
Abenzoar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abercius Hierapol. V. 1. 24. V. p. 188.
Abercii alii, ibid. & V. 2. V. p. 338.
Abgarus Rex VI. 19. 12. XIII. p. 474. & 477.
Abhomeron s. Abhumeron s. Abymeron Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abichilal Emisich Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abicianus VI. 8. 6. XII. p. 779. MS.
Abidhuasim Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abighefar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abimater Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abimbet Abdrazach, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abimiraygi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abinarax Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abiosus (Io.) VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Ablabius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Ablabius Rhetor IV. 32. IV. p. 477.
Aboali Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abohamifa Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abolonisius Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abonhasen Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abrahamus Astrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Abraham AvenHezer Iudæus VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abraham Ibnu Sahal Iudæus VI. 9. 4. XIII. p. 296.
Abrahamus Ecchellensis VI. 4. 2. XI. p. 354.
Abrahami varii Iudæi Medici VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abramius Cretensis VI. 4. XI. p. 788.
Abramius Metropol. Amidenus VI. 4. 2. XI. p. 555.

2011 Ministerio de Cultura

Abron Phryx V. 7. 15. VII. p. 48.
Abrotelia II. 13. 2. I. p. 524.
Abroteles Tarentinus II. 13. 1. I. p. 490.
Abrucalis commentitius VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abſalon Abbas in Sprinckirsbach VI. 10. 39. XIII. p. 805.
Abſolon Abbas V. 32. 20. IX. p. 114.
Abuali Ibn David, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abuambram ſ. Abumambran Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abubachar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 266.
Abubahar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 294 & 22.
Abubeter vid. *Albubeter.*
Abubeker ben al Bedr, Arabs VI. 9. 4. LIII. p. 23.
Abubiket ſ. Abubiker ſ. Abubukir VI. 9. 4. XIII. p. 22.
ABUCARA (Theodorus) V. 33. 4. IX. p. 176. V. 5. 27. VI. p. 691. not. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 34. 12. IX. p. 311. V. 41. 7. X. p. 22. VI. 10. 35. XIII. p. 770.
Abuchilel Huniſi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abues Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abugeris ſ. Abugerius ſ. Abugeræus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abuhabram Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abuhali Elhuſen Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 268.
Abulfadhl ben al Mohandes ſ. Abul Maslat Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abu Ali ben Masſihi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abu Ali ben Sina vid. *Avicenna.*
Abulfaragius ſ. Abulpharajus (Gregorius) Arabs V. 1. 32. V. p. 290. VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abulfeda Iſmael, Arabs VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Abulbaram Ibn Ennefis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abulhaſan Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 239. VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Aboulheim Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.
Abulhuſein Eſophi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 263.
Abulhuſen Ibnu Telmid, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 264.
Abouil-Miamen Moſthafa Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.
Abou-Oſſaiba Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.
Abou-Sadeck Abdalrahman ben Abiſadeck, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.
Abou-Sahal al Masſihi VI. 9. 4. XIII. p. 24
Abou Salem Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.

2011 Ministerio de Cultura

Abulkaſen Abdurshaman &c. Arabs. VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abulacus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abu Manſur el Haſen ben Nuh, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abu Merevan ben Zoheri, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abunaſra al Farabi, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 265.
Aburnius Valens vid. Valens.
Abuſeid & Abuzeid Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abhumeron vid. *Abhomeron.*
Abus Peripateticus III. 11. II. p. 272.
Abydenus MS. & fr. I. 22. 5. I. p. 146.
Abydeni varii, ibid.
Acacius Rhetor IV. 32. IV. p. 477.
Acacius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Acacius Cæſ. Sophiſta V. 24. VIII. p. 338.
ACACIUS Cæſarienſis Epiſc. V. 24. VIII. p. 337. V. 4. 1. VI. p. 31. not. V. 17. 4. VII. p. 736. & 18. p. 788. & 19. 790. V. 23. 10. VIII. p. 335.
Acacius Berrhoenſis Ep. V. 27. 7. VIII. p. 583. & 8. p. 587.
Acacius Melitenes Ep. V. 27. 8. VIII. p. 587. VI. 10. 1. XIII. p. 460.
Acacii varii V. 4. 1. VI. p. 31. not. VIII. p. 338.
Academici Philoſophi III. 3.
Acas Tragicus II. 19. I. p. 662.
Acatus Tragicus II. 19. I. p. 662. I. 2. 6. I. p. 9. not. II. 4. II. 2. 24. I. p. 280. not.
De Accipitraria & venatica re Scriptores à Rigaltio editi I. 25. 6. I. p. 155.
Accarombonus (Hieron.) VI. 9. 4. XIII. p. 190.
de Accoltis (Bened.) V. 5. 32. VI. p. 763.
Acephalorum coryphæus vid. Severus.
Acepſimas Monachus V. 45. X. p. 473.
Aceratus Grammaticus III. 28. 7. II. p. 708.
Aceſæus VI. 9. 4. XIII. p. 26.
Aceſias VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Aceſius Ep. VI. 9. 4. XIII. p. 26.
Aceſtinus VI. 9. 4. XIII. p. 26.
Aceſtius VI. 9. 4. XIII. p. 26.
Aceſtor Tragicus II. 19. I. p. 662.
Aceſtorides V. 38. 9. IX. p. 440.
Acfredus Dux Aquit. VI. 4. 2. XI. p. 513.
Achaaſos VI. 9. 4. XIII. p. 27.

2011 Ministerio de Cultura

Achæus Eretr. II. 19. I. p. 663. fr. I. 14. 7. I. p. 96. not. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Achæi varii II. 19. I. p. 663.
Achæus Hiſtoriagraphus II. 19. I. p. 663.
- - - Syracuſ. II. 19. I. p. 663. fr.
Achaicus Stoicus III. 11. II. p. 272. III. 15. II. p. 386.
d'Achery (*Lucas*) vid. *Dacherius*.
Achillas Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Achillas (Aruntius) vid. Aruntius.
Achillæ Medici varii VI. 9. 4. XII. p. 31.
Achilles Græcorum Dux VI. 9. 4. XIII. p. 27. I. 3. 1. I. p. 12. not.
ACHILLES TATIUS V. 6. 7. VI. p. 811. III. 5. 23. II. 105. & 19. p. 96. not. III. 18. 4. II. p. 456. V. 38. 9. IX. p. 402.
Achilles duo Medici recentes VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Achilles varii IV. 5. 23.
Achillinus (*Alexander*) VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Ej. Opus Septiſegmentatum III. 6. 37. II. p. 167.
Achillinus (Philotheus) vid. Philotheus.
Achim Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Achinapolus Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Achmet Aſtrologus III. 20. 10. II. p. 509. MS.
Achmet ſ. Achamet fil. Seirim IV. 13. 12. III. p. 408.
Achmet Medicus IV. 13. 12. III. p. 409. not. VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Achmonidas Tarent. II. 13. 1. I. p. 490.
Acholius VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Achromos VI. 9. 4. XIII. p. 31.
L. Acilius VI. 6. 4. XII. p. 333.
Acindynus (Gregor.) V. 44. X. p. 463. V. 5. 6. VI. p. 322.
Acominatus (Mich.) vid. Michael.
Acominatus (Nicetas) v. Nicetas.
Acominati varii V. 5. p. 402.
Acoſtror VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Acrabaſius VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Baſilius Acridenus, X. p. 493.
Leo Acridenus X. p. 526.
Acrion Locrus Pythagoricus II. 13. 1. I. p. 490.
Acriſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Acropolita (Conſtantinus) V. 5. 10. VI. p. 448. & 17. p. 538. & p. 550. & p. 562.
Acropolitæ alii V. 5. p. 449.

2011 Ministerio de Cultura

ACROPOLITA (Georg.) V. 5. 10. Vl. p. 448. V. 4. 42. Vl. p. 158. MS. V. 5. 25. Vl. p. 684. V. 13. 7. Vll. p. 540.
Acron Agrigent. Vl. 9. 4. Xlll. p. 32. ll. 13. 1. l. p. 490. ll. 24. 6. l. p. 865.
Leo Acrotatus X. p. 527.
Acta MS. Concilii tertii, quarti & quinti V. 5. 28. p. 695.
Acta inter Cononem & Eugenium Tritheitas V. 38. 9. lX. p. 384.
Acta Martyrii Ignatiani V. 1. 13. V. p. 41. & lX. p. 97. ubi & de aliis Sanctorum actis & martyriis.
Acta Martyrii Juſtini V. 1. 15. V. p. 50.
Acta Praxedis Virginis V. 1. 11. V. p. 31.
Acta S. Polycarpi V. 1. 14. V. p. 50.
Acta Sanctorum Bollandi &c. V. 32. 19. lX. p. 46.
Acta Synodorum lll. lV. V. Vl. Vll. libro V. 38. 9. lX. p. 383. & Tomo Xl. ſuis quæque locis, ubi & de aliis Synodis eorumque Actis.
Acta Synodi Nicænæ V. 38. 9. lX. p. 402. Xl. p. 355. ſq.
Acta Synodi ad Quercum V. 38. 9. lX. p. 395. Xl. p. 392. ſq.
Acta Synodi Sidenſis V. 38. 9. lX. p. 390. Xl. p. 387.
Acta & Scripta Theologorum Würtemberg. & Jeremiæ Patriachæ Pol. V. 45. X. p. 518.
Acta græca Sylveſtri I. Papæ MS. V. 5. 15. Vl. p. 485. lX. p. 141.
Acta Theclæ & Pauli V. 1. 3. V. p. 3. V. 30. 11. Vlll. p. 801.
Acta S. Timothei V. 1. 24. V. p. 195.
Actides Chius Vl. 9. 4. Xlll. p. 33.
M. Actius Cajus vid. *Cajus*.
Actius Clemens, vid. Clemens.
Actuarius ſ. Magiſter (Theodorus) vid. Theodorus.
ACTUARIUS fil. Zachariæ (Joh.) Vl. 7. 7. Xll. p. 635. Vl. 7. 2. Xll. p. 575. Vl. 8. 6. Xll. p. 779. & 7. p. 780. MS. Vl. 9. 4. Xlll. p. 33. & p. 300.
C. Aculeo Vl. 6. 5. Xll. p. 339.
Acumenus Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 33. ll. 24. 6. I. p. 865.
Acuſilaus Athen. Rhetor. ll. 8. 14. I. p. 377. not.
Acuſilaus Argivus I. 1. 4. l. p. 3. ll. 8. 14. I. p. 377. not.
Acuſilaus Tarentinus ll. 8. 14. l. p. 377. not.
S. Adæus Vl. 10. 44. Xlll. p. 822.
Adæus ſ. Addæus Mytilen. lll. 24. 10. ll. p. 600. lll. 28. 7. ll. p. 708.
Adæi varii lll. 28. 7. ll. p. 708.

Adal-

2011 Ministerio de Cultura

Adalbero ſ. Adelbero Ep. Met. VI. 4. 2. XI. p. 564. 568. 570.
Adalbertus Archiep. Hammab. VI. 4. 2. XI. p. 564. 568. 570.
S. Adamannus ſ. Adamandus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
ADAMANTIUS ſ. Adamantus Sophiſta III. 6. 24. II. p. 144. III. 6. 38. II. p. 171. not. VI. 8. 7. XII. p. 780. VI. 9. 4. XIII. p. 34. VI. 10. 21. XIII. p. 630. & 22. p. 633.
Adamantii varii III. 6. 38. V. 1. 26. V. p. 213. not. & p. 223.
Adamas Cynicus III. in add. II. p. 828.
Adamus Protoplaſtes VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adamatus Salernit. VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adamaſca & Adamaſcus VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Addas Manich. V. 1. 32. V. p. 287. V. 38. 9. IX. p. 402.
Adelardus Anglus VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adeli Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adelphidus MS. V. 45. X. p. 473.
Adelphius Maſſalianus V. 38. 9. IX. p. 392.
Adelphonſus Hiſp. Rex VI. 4. 2. XI. p. 609.
Adeodatus Papa VI. 4. 2. XI. p. 468.
Adicius Locrus, Pythag. II. 13. 1. I. p. 490.
Adimantus Peripateticus III. 11. II. p. 272.
Adimantus Platonicus III. 3. II. p. 52.
Adimantus Manich. V. 1. 32. V. p. 287.
Adjurationes libris additæ V. 1. 18. V. p. 74. VI. 8. 3. XII. p. 761.
Adrantus II. 19. I. p. 667.
Adraſtus Aphrod. III. 11. II. p. 272. III. 1. 3. II. p. 23. III. 6. 1. II. p. 111. III. 10. 10. II. p. 268. MS. III. 6. 39. II. p. 175. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Adraſtus Philippenſis III. 11. II. p. 272. alii, ibid.
ADRIANUS Imp. III. 28. 7. II. p. 708. V. 38. 9. IX. p. 407. VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adrianus Monachus V. 38. 9. IX. p. 381. alii ibid. & p. 407.
Adrianus I. Papa VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Adrianus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 514.
ADRIANUS Sophiſta IV. 30. 10. IV. p. 409. II. 10. 1. I. 408. IV. 32. IV. p. 477. V. 38. 9. IX. p. 407. V. 6. 13. VI. p. 822.
Adventius Epiſc. Met. VI. 4. 2. XI. p. 531.
ADULITANUM monumentum gr. & lat. III. 25. 2. II. p. 604.
Æacus Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Æantides Tragicus II. 19. I. p. 663.

Ædeſia

2011 Ministerio de Cultura

Ædesia Platonica III. 3. II. p. 69. IV. 19. 3. IV. p. 608. not.
Ædesius Rhetor. IV. 32. IV. p. 477.
Ætius Parius II. 13. 1. I. p. 490.
Ægialeus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 48.
Ægialeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 34.
de S. Ægidio (*Joh.*) VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Ægidius Monachus Bened. VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Ægidius de Bridport vid. *Bridport.*
Ægidius Burdinus vid. *Burdinus.*
Ægidius Viterb. VI. 4. 2. XI. p. 690.
Ægidius Carterius vid. *Carterius.*
Ægimius Eleus s. Velienſis II. 8. 17. I. p. 380. VI. 9. 4. XIII. p. 34. II. 24. 6. I. p. 865.
ÆGINETA (Paulus) XII. p. 575. ſq. vid. Paulus.
Ægineta (Theodorus) vid. Theodorus.
Ægis s. Ægias hiſtoricus III. 28. 7. II. p. 709.
Ægis Poëta III. 28. 7. II. p. 709.
Ægle Æſculapii filia VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Ægon Crotoniates II. 13. 1. I. p. 491.
Ælfricus VI. 4. 2. XI. p. 580.
ÆLIANUS (Claud.) IV. 21. III. p. 696. II. 10. 28. I. p. 427. III. 6. 16. II. p. 134. V. 40. 2. IX. p. 627. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 25. p. 640.
Ælianus Meccius IV. 21. 1. III. p. 697. not. VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Ælianus Platonicus III. 3. II. p. 52. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524. IV. 21. 1. III. p. 697. not.
ÆLIANUS Tacticus IV. 21. 4. III. p. 703. III. 23. II. p. 572. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Æliani varii IV. 21. 1. III. p. 696. ſq. not.
cum Æliani variis hiſtoriis Scriptores editi Romæ IV. 21. 2. III. p. 698.
Ælius Cajus VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Ælius Dionyſius v. Dionyſius.
Ælius Dionyſius Halic. v. Dionyſius.
Ælius Gallus v. Gallus.
Ælius Harpocratio IV. 36. v. Harpocratio.
Ælius Marcianus v. Marcianus.
Ælius Pætus (*Sextus*) VI. 6. 5. XII. p. 339.
P. *Ælius Pætus* VI. 6. 5. XII. p. 339.

Ælius

2011 Ministerio de Cultura

Ælius Promotus MS. VI. 8. 7. XII. p. 780. VI. 9. 4. XIII. p. 36.
Ælius (*Sextus*) vid. *Sextus.*
Ælius Publius v. Publius.
Ælius Serapio v. Serapio.
Ælius Serenus v. Serenus.
Ælius Talius v. Talius.
Q. Ælius Tubero III. 15. II. p. 413.
Æmilianus Maurusius III. 28. 7. II. p. 709.
Æmilianus Meccius VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Æmilianus Nicænus III. 28. 7. II. p. 709.
Æmilianus (*Palladius*) III. 28. 7. II. p. 709.
Æmilianus Rhetor IV. 33. IV. p. 477.
Æmilius Macer v. Macer.
Æmilius (Marcus) v. Mamercus.
Æmilius Papinianus v. Papinianus.
M. Æmilius Scaurus v. Scaurus.
Æmon Crotoniata II. 13. 1. I. p. 491.
ÆNEAS Gazæus v. Gazæus.
Æneas Hierapol. III. 14. 8. II. p. 375.
Æneæ duo medici VI. 9. 4. XIII. p. 39.
Æneas Metapont. II. 13. 1. I. p. 491.
Æneas Paris. V. 38. 10. IX. p. 520. VI. 4. 2. XI. p. 531. & p. 543.
ÆNEAS Tacticus III. 30. 10. II. p. 764. III. 23. II. p. 572.
Æneſias Megalop. III. 2. II. p. 272.
Æneſidamus Pythag. II. 13. 1. I. p. 491.
Æneſidemus Gnoſius III. 33. 5. II. p. 818. V. 38. 9. IX. p. 449.
Ænicus Athen. II. 22. I. p. 736.
Ænigmatum Scriptores V. 45. X. p. 539.
Ænigma chemicum de nomine novem literarum VI. 7. 14. XII. p. 696. VI. 8. 3. XII. p. 770.
Aërius hæreticus V. 23. 10. VIII. p. 331.
Ærmeſus ſ. Armaſius VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Æſara Lucana fr. II. 13. 2. I. p. 525. IV. 19. 3. III. p 608.
Æſchines Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Æſchines Neapol. Platonicus III. 3. II. p. 52.
ÆSCHINES Athen. Orator II. 26. 9. I. p. 928. II. 10. 6. I. p. 412. II. 11. 5. I. p. 446.

2011 Ministerio de Cultura

p. 446. ll. 19. I. p. 663. IV. 32. IV. p. 474. V. 38. 9. IX. 395. & 500. VI. c. 10. §. 17. XIII. p. 494. & §. 19. p. 606. & §. 20. p. 621.
ÆSCHINES Athen. Socraticus II. 23. 31. II. p. 828. & 39. p. 837. II. 10. 35. I. p. 430. III. 1. 3. II. p. 9. & p. 15. & p. 19. & p. 28. & p. 29.
Æschines Sphettius Socraticus II. 23. 31. I. p. 828. not.
Æschrion ſ. Æſcheron Empiricus V. 9. 4. XIII. p. 40. VI. 8. 7. XIII. p. 780. MS.
Æſchrion Mytil. III. 5. 19. II. p. 96. not. III. 11. II. p. 272.
Æſchriones varii III. 5. 19. II. p. 96. not.
ÆSCHYLUS Athen. II. 16. 2. I. p. 601. II. 11. 5. I. p. 446. & 12. p. 453. II. 13. 1. I. p. 491. II. 14. 18. I. p. 546. III. 28. 7. II. p. 709. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
Æſchylus Alex. IV. 9. 1. III. p. 280.
Æſchylus Hippocratis Chii diſc. II. 13. 1. I. p. 491.
Æſchyli varii II. 16. 2. I. p. 601. not.
Æſculapius I. 8. 5. I. p. 56. I. 3. 1. I. p. 12. not. II. 24. 6. I. p. 866. III. 5. 3. II. p. 81. III. 20. 11. II. p. 516.
Æſculapii varii I. 8. 5. I. p. 56.
ÆSOPUS II. 9. 1. I. p. 390. V. 45. X. p. 515. VI. 10. 17. XIII. p. 510. & 19. p. 609. & p. 610. & 20. p. 621.
Æſopi varii II. 9. 3. I. p. 391.
Æthelredus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 574.
Æthiops Philoſ. Cyrenaicus è Ptolemaide III. 33. 4. II. p. 817.
Aetius hær. V. 23. 9. VIII. p. 318.
AETIUS Medicus V. 23. 9. VIII. p. 317. III. 5. 19. II. p. 97. not. IV. 7. 2. XII. p. 575. VI. 8. 7. XII. p. 780. VI. 10. 19. XIII. p. 609. VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Aëtius ſcriptor hiſt. philoſ. IV. 11. 108. III. p. 361. IV. 17. 21. III. p. 557. V. 1. 26. V. p. 225.
Aëtius Sophiſta IV. 32. IV. p. 477.
Aëtius Sicanius ſive Siculus VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Aſinius (*Henr.*) VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Aſcasbi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Aſranius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Africana VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Africanus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 321. & 3. p. 330.

2011 Ministerio de Cultura

Africanus (*Conſtantinus*) Vl. 8. 6. XII. p. 779. & 7. p. 780. XIII. p. 123. ſq.
Africanus (Julius) vid. Julius.
Africanus (Julius) v. Julius.
Agaclytus II. 15. 21. p. 553.
Agallias Corcyræus II. 5. 2. I. p. 331. V. 7. 15. VII. p. 49.
Agallis V. 7. 15. VII. p. 49.
Agameda Vl. 9. 4. XIII. p. 40.
Agapeſtor ſ. Agameſtor III. 3. II. p. 52.
AGAPETUS Diaconus V. 5. 20. Vl. p. 570. Vl. 10. 17. XIII. p 494.
Agapetus Medicus Vl 9. 4. XIII. p. 40.
Agapetus I. Papa Vl. 4. 2. XI. p. 430.
Agapetus II. Papa Vl. 4. 2. XI. p. 564.
Agapeti varii V. 5. 20. Vl. p. 580. not.
Agapinus V. 23. 10. VIII. p. 332.
Agapius Cæſarienſis V. 4. 1. Vl. p. 31. not.
AGAPIUS Cretenſis V. 43. 6. X. p. 383. ejus νέος θεόδοτος V. 22. 15. IX. p. 27. Ex ejus libro ἀμαρτωλῶν σωτηρία producit nonnulla Græce Antonius Arnaldus in appendice ad tomum tertium operis de perpetua fide Eccleſiæ Catholicæ p. 43. ſq. Idem liber Arabice fuit MS. in Bibl. Roſtgaardiana, ut ex Catalogo ejus p. 445. conſtat.
Agapius Ithacenſis Vl. 4. XI. p. 503.
Agapius Manich. V. 1. 32. V. p. 287. V. 38. 9. IX. p. 436.
Agapius Maſſal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Agapius Alex. Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 41.
Agapii Geoponicon caput CLXXXVII. citat. Cangius p. 1334. Gloſſarii Græci.
Agapii varii V. 43. 6. X. p. 383.
Agargeus Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 41.
Agariſius Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 41.
Agaternus (Claudius) v. Claudius.
Agathangelus V. 45. Vl. p. 473.
AGATHARCHIDES Cnidius III. 8. 2. II. p. 207. I. 22. 1. I. p. 142. III. 11. II. p. 272. V. 38. 9. IX. p. 449. & p. 496. Vl. 8. 2. XII. p. 749. Vl. 10. 20. XIII. p. 619. & p. 620. & 42. p. 811.
Agatharchides legislator II. 14. 8. I. p. 546.
Agatharchides Samius III. 8. 2. II. p. 208.

2011 Ministerio de Cultura

Agatharchides varii, ibid.
AGATHEMER Geographus IV. 2. 10. III. p. 38. VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Agathemerus (Claud.) VI. 9. 4. XIII. p. 41.
Agathemeres varii, VI. 2. 10.
AGATHIAS Myrinæus V. 5. 4. VI. p. 260. III. 28. 3. II. p. 690. III. 28. 7. II. p. 709. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 5. 1. VI. p. 222.
Agathimerus (Alex.) VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Agathinus VI. 9. 4. XIII. p. 41. l. 15. 2. I. p. 99. not.
Agatho Athen. II. 19. I. p. 664. II. 11. 5. I. p. 446. fr. II. 11. 12. I. p. 453. fr. II. 22. I. p. 736.
Agatho Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26. VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Agatho Diaconus V. 41. 3. X. p. 204. VI. 4. 2. XI. p. 475. XIV. p. 17.
Agatho Papa VI. 4. 2. XI. p. 469.
Agatho Peripat. III. 11. II. p. 272.
Agatho Poëta III. 10. 10. II. p. 269. MS.
Agatho Samius V. 7. 15. VII. p. 49.
Agathones varii II. 19. I. p. 664. not.
Agathobulus III. 33. 3. II. p. 808.
Agathocles Atracius VI. 9. 4. XIII. p. 41.
Agathocles Gramm. II. 5. 3. I. p. 230. V. 7. 15. VII. p. 49.
Agathocles Perip. III. 11. II. p. 272.
Agathocles Stoicus III. 15. II. p. 386.
Agathocles varii III. 11. II. p. 272. V. 9. 4. XIII. p. 41. ſq.
Agathodæmon Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 764. 767. 770. 771. 776.
Agathodæmon Mechan. Alex. IV. 14. 2. III. p. 412.
Agathopodes Diaconus V. 1. 13. V. p. 42.
Agathyrſides Samius III. 8. 2. II. p. 208.
Agathus ſ. Agathius VI. 9. 4. XIII. p. 41.
Agazo Athen. VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Agberi, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Ageas Croton. II. 13. 1. I. p. 491.
Agelas Croton. II. 13. 1. I. p. 491.
Agenor Mytil. III. 10. 9. II. p. 266.
Ageſarchus Metapontinus II. 13. 1. I. p. 491.
Ageſianax III. 18. 3. II. p. 454.
Ageſidamus Metap. II. 13. 1. I. p. 491.
Ageſilaus II. 11. 5. I. p. 446. fr.

2011 Ministerio de Cultura

Agesistratus III. 22. 13. II. p. 550.
Aggregator VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Agias Comicus II. 22. I. p. 736.
Agis Argivus III. 8. 2. II. p. 208.
Agis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Agnodice obstetrix VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Agnonides Rhetor IV. 32. IV. p. 477.
Agobardus Episc. Lugdun. VI. 4. 2. XI. p. 523.
de Agradi (*Jo. Matthæus*) vid. de Gradi.
Agresphon Grammat. V. 7. 15. VII. p. 49.
Agricola Hammonius (*Jo.*) VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Agricola (*Georg.*) VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Agriopas II. 15. 2. I. p. 553.
Agrippa Judæorum Rex VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Agrippas Astron. III. 5. 21. II. p. 100. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Agrotas Masil. IV. 32. IV. p. 477.
Agylus Croton. II. 13. 1. I. p. 491.
Ahamet s. Haamar s. Haamech Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Ahiriton Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Ahuar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Aidmerin Alial Giadeki Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Aidoun, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Ailaki, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Aimnestus Perip. III. 11. II. p. 273.
Aimonius Sophista V. 45. X. p. 473.
Ακολουθίαι 2. εἰς Ιωάννην τὸν Δαμασκηνόν V. 30. 11. VIII. p. 821.
Ain al Hiat Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Aieysse s. Aysse Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Alagenitus (*Paulus*) *vid. Paulus.*
Alamah Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Alanus V. 32. 20. IX. p. 81. MS.
Albatenius s. Albategnius vid. Abbatenus.
Alaximus (*Jac.*) VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Albarmachus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Albaspinæus (*Gabr.*) VI. 4. 2. XI. p. 349.
Albaromakus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Albasarri s. Albasari s. Albasyri Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.

2011 Ministerio de Cultura

Albatarich Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Albenguefit v. Abenguefit.
Albericus Archiep. Prag. VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Albertus Magnus VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Albertus CPol. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Alberti varii, ibid.
Albertus ſ. Albericus Salentinus VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Albertus de Zanckariis v. de Zanckariis.
Albes, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Albhambd, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 45.
ALBINUS Platonicus III. 2. II. p. 42. III. 1. 3. II. p. 23. IV. 23. 13. IV. p. 14. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Ej. introductio in Platonis dialogos græce & lat. III. 2. II. p. 44.
Albinus (*Flaccus*) vid. Alcuinus.
Albinus (*Spurius*) *Stoicus* III. 15. II. p. 412.
Albini varii III. 2. II. p. 43. not.
Albotin, Arabs VI. 9 4. XIII. p. 45.
Albiroſin Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Albricius ſ. Albericus Londin. VI. 9. 4. XIII. p. 46.
Albuabram ſ. Albruabam Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 46.
Albubecar Muhamed Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 46.
Albucaſis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47. VI. 7. 15. XII. p. 700. & 702.
Albuenſis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Albugerig Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
T. Albutius Epicureus III. 33. 3. II. p. 808.
Albutius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Albuzid Alharabi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcæus Comicus II. 22. I. p. 736. II. 11. 5. I. p. 446. fr.
Alcæus Epicureus III. 33. 3. II. p. 808.
Alcæus Lyricus II 15. 9. I. p. 563. fr. III. 28. 7. II. p. 709. V. 16. 19. VII. p. 725.
Alcæus ἐπιγραμματογράφος III. 28. 7. II. p. 709.
Alcæus Macedo III. 28. 7. II. p. 709.
Alcæus Meſſenius III. 28. 7. II. p. 709.
Alcæus Pythag. II. 13. 1. I. p. 491.
Alcæus Tragicus II. 19. I. p. 665. II. 11. 52. I. p. 453. fr.
Alcadinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 47.

2011 Ministerio de Cultura

Alcalæus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcalamet Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcamadus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcana Mosali Armenus VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcansi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcæas s. Alcias Metapont. II. 13. 1. l. p. 491.
Alcestis Tragicus II. 19. l. p. 665.
Alcetas III. 24. 10. II. p. 600.
Alcetis s. Alcesius Sophista VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alchalahamen Arabs VI. 9. VI. 9. 4. XIII. p. 48.
Alchindus s. Alkindus s. Elkindus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 48.
Alcibiades Athen. Princeps VI. 9. 4. XIII. p. 48.
Alcibiades hæret. V. 1. 24. V. p. 201.
Alcibiades Orator II. 26. 2. l. p. 885. not. IV. 32. IV. p. 477.
Alcibiadæ varii. II. 26. 1.
Alcibiades quidam III. 6. 32. II. p. 157.
Alcibius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 48.
ALCIDAMAS Eleates II. 26. 5. l. p. 900. not. & 9. p. 929. not. IV. 32. IV. p. 477. VI. 10. 19. XIII. p. 606. & 20. p. 627.
Alcidamas Cynicus III. 13. II. p. 360.
Alcimachas Parius II. 13. 1. l. p. 491.
Alcimenes Athen. II. 22. l. p. 736.
Alcimenes Megar. II. 19. l. p. 665.
Alcimus Rhetor. III. 33. 6. II. p. 821.
Alcimion s. Alcimon s. Alcimius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 48.
ALCINOUS Platon. IV. 23. 13. IV. p. 40. III. 2. II. p. 43. III. 3. II. p. 52.
in Alcinoum scholia græca MS. IV. 23. 14. IV. p. 42.
Alcinous Stoicus III. 15. II. p. 387.
Alcinoi varii, III. 23. 13.
ALCIPHRON Sophista II. 10. 25. l. p. 425. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 579.
Alciphrones varii, II. 10. 25. l. p. 425.
Alcipius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 48.
Alcman Lyricus II. 15. 10. l. p. 565. fr. V. 16. 19. VII. p. 726.
Alcmanes varii, II. 15. 10.
Alcmæon Croton. VI. 9. 4. XIII. p. 48. II. 13. 1. l. p. 491. II. 23. 1. l. p. 796. II. 24. 6. l. p. 866. III. 5. 8. II. p. 85.

2011 Ministerio de Cultura

Alcon ſ. Accontius ſ. Arcontius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 50.
Alcon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 50.
Alcuinus ſ. Albinus ſ. Alchwinus (*Flaccus*) VI. 10. 35. XIII. p. 767. & p. 768. 39. p. 794. & 795. & p. 801. 44. p. 826. & p. 828.
Alcyoneus Stoicus III. 15. II. p. 387.
Alcyon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alcuinus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 50.
Aleardus de Pindemontibus VI. 9. 4. XIII. p. 51. VI. 7. 18. XII. p. 724.
Aldi Manutii Epiſt. ad Bapt. Guarinum, præmiſſa edit. Heſiodi A. 1494. VI. 10. 9. XIII. p. 606. *ab illo excuſi Scriptores Græci* VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Aleimereſtem Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alemannus (*Nic.*) V. 5. 3. VI. p. 257.
ALEXANDER M. Rex III. 8. II. p. 203. III. 11. II. p. 274. II. 10. 17. I. p. 420. II. 22. I. p. 736. VI. 9. 4. XIII. p. 51.
de Alexandro M. Scriptores veteres & recentt. III. 8. 2. II. p. 207.
Alexander Abbas Cœnobii Acœm. V. 45. X. p. 474.
Alexander Ep. Alex. V. 24. VIII. p. 340.
Ejus Epiſtola de depoſitione Arii gr. & lat. V. 24. VIII. p. 341.
Alexander Ep. Alex. alter V. 24. VIII. p. 342.
ALEXANDER Aphrodiſienſis IV. 25. IV. p. 62. III. 11. II. p. 273. III. 6. 1. p. 119. & p. 120. & p. 121. V. 5. 8. VI. p. 383. V. 18. 4. VIII. p. 15. not. VI. 7. 5. XII. p. 594. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 22. p. 633. VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alexander Ægeus III. 11. II. p. 273.
Alexander Ætolus ſ. Pleuronius II. 19. I. p. 565. fr. II. 5. 4. I. p. 230. II. 22. I. p. 736. & p. 789. III. 18. 3. II. p. 454. III. 28. 1. II. p. 686. & 7. p. 709. V. 7. 15. VII. p. 49. V. 45. X. p. 474.
Alexander Aſceta V. 12. 2. VII. p. 495.
Alexander Cappad. Ep. V. 1. 32. V. p. 268.
Alexander Choniata V. 45. X. p. 473.
Alexander Comigianus vid. Comigianus.
Alexander CPolit. V. 28. VIII. p. 342.
Alexander (Cornel.) Mileſius Polyhiſtor III. 8. 3. II. p. 233. II. 5. 6. I. p. 330. II. 12. 5. I. p. 465. II. 13. 1. I. p. 491. II. 15. 10. I. p. 566. IV. 6. 18. III. p. 254. V. 7. 15. VII. p. 49. V. 38. 9. IX. p. 439.
Alexander Cotyaenſis IV. 30. 5. IV. p. 379. II. 5. 5. I. p. 330. V. 7. 15. VII. p. 49.

Alexan-

2011 Ministerio de Cultura

Alexander Covetr. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 634.
Alexander Craſi Præc. III. 11. II. p. 273.
Alexander Damaſcenus III. 11. II. p. 274.
Alexander Damaſus v. Damaſus.
Alexander de S. Elpidio IV. 25. 1. IV. p. 64.
Alexander Epheſius III. 18. 3. II. p. 454.
Alexander Epicureus III. 33. 3. II. p. 454.
Alexander Eremita V. 45. X. p. 473. MS.
Alexander hæreticus V. 45. X. p. 474.
Alexander Helladius X. p. 515.
Alexander Hierapol. V. 27. 8. VIII. p. 587.
Alexander Leonis Imp. frater V. 45. X. p. 474.
ALEXANDER Lycopolita V. 1. 32. V. p. 287. & p. 290.
Alexander Laodic. vid. Alexander Philalethes.
Alexander è Phrygia Medicus & Martyr VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alexander Mileſius v. Alexander (Cornel.)
Alexander Monachus Cyprius V. 45. X. p. 473. V. 1. 4. V. p. 3. V. 5. 17. VI. p. 516. & p. 535. V. 32. 20. IX. p. 61. & p. 93.
Alexander Myndius ſ. Alexio II. 5. 7. I. p. 330. IV. 13. 13. III. p. 409. V. 7. 15. VII. p. 49. VI. 9. 4. XIII. p. 52.
Alexander I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 339. & 406.
Alexander II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 585.
Alexander III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 600. 615. 617. 618. & 620.
Alexander IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 637.
Alexander VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 688.
Alexander VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 728.
Alexander Parvus, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alexander Philalethes, Laodicenſis, Herophileus VI. 9. 4. XIII. p. 51. I. 15. 2. I. p. 99. not.
Alexander Polyhiſtor. vid. Alexander (Cornel.)
Alexander Pyrrhi fil. III. 30. 12. II. p. 768.
Alexander Pleuronius v. Alexander Ætolus.
Alexander Rhetor, Numenii fil. IV. 32. IV. p. 477. IV. 25. 2. IV. p. 77. IV. 31. 16. IV. p. 458.
Alexander Seleuc. Cilix III. 3. II. p. 52. III. 1. 1. II. p. 3. not.
Alexander Syriæ Rex III. 15. II. p. 387.
Alexander (*Ti. Claud.*) *Stoicus* III. in add. II. p. 828.

2011 Ministerio de Cultura

ALEXANDER Trallianus VI. 7. 5. XII. p. 593. III. 6. 25. II. p. 145. not. IV. 25. 2. IV. p. 73. VI. 7. 2. XII. p. 573. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 52. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Ej. Epiſtola de lumbricis gr. & lat. VI. 7. 5. XIII. p. 602.
Alexander Theſſal. Epiſc. V. 45. X. p. 474.
Alexandri varii Medici IV. 25. 2. IV. p. 73. IV. 7. 5. XII. p. 594. VI. 9. 4. XIII. p. 50. ſqq.
Alexandri varii Reges & Principes III. 8. 3. II. p. 231.
Alexandri varii qui græce ſcripſerunt III. 8. 3. II. p. 232. V. 45. X. p. 473. ſq.
Alexandrides II. 22. I. p. 470.
Alexandrinus (*Julius*) VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Alexandrinorum Aſtronomus parvus III. 5. 12. II. p. 88.
Alexandrinorum Epiſc. & Patriarch. catalogus V. 27. 13. VIII. p. 594.
Alexarchus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 49.
Alexias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alexicrates Pythag. II. 13. 1. I. p. 491.
Alexinus Dialecticus II. 15. 18. I. p. 575. III. 6. 39. II. p. 184. III. 33. 6. II. p. 821.
Alexio vid. Alexander Myndius.
Alexio Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alexippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alexis Poëta III. 28. 7. II. p. 710. III. 24. 10. II. p. 500.
Alexis Thurius II. 22. I. p. 736. fr. II. 11. 5. I. p. 446. & 7. p. 450. & 9. 10. 11. p. 452. & 12. p. 453. III. 28. 7. II. p. 710.
Alexides varii II. 22. I. p. 739.
ALEXIUS Ariſtenus V. 42. 8. X. p. 287. V. 1. 12. V. p. 32. V. 19. 6. VIII. p. 83. V. 33. 4. IX. p. 186. VI. 1. 15. XI. p. 43. & 16. p. 46. VI. 1. 18. XI. p. 53. & 19. p. 54. & p. 57.
Alexius Calochetus VI. 10. 35. XIII. p. 776. Barlaami ad eum Epiſtola X. p. 427.
ALEXIUS Comnenus V. 5. 9. VI. p. 392. V. 45. X. p. 474. VI. 10. 45. XIII. p. 836.
Ejus Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 421.
Alexii Comneni II. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 423.
Alexius Laſcaris Philanthropenus, X. p. 402.
Alexius Epiſc. Melfit. IV. 4. 2. XI. p. 690.

Alexius

2011 Ministerio de Cultura

Alexius Meneſius, Archiep. Goanus V. 10. 44. XIII. p. 825.
Alexius Mon. & Diaconus V. 45. X. p. 474.
Alexius Metropol. Nicænus V. 41. 2. X. p. 130. V. 45. X. p. 474.
Alexius Rarthurus Presb. & Chartophylax Corcyr. V. 45. X. p. 474. V. 5. 28. VI. p. 695.
Alexius Portas V. 45. X. p. 474.
Alexius Studites Patr. CPol. V. 45. X. p. 475.
Alexius quidam V. 45. X. p. 475.
Alexius MS. III. 30. 12. II. p. 707.
Alexus II. 22. I. p. 789. not.
Alfalamen ſ. Alphalamen Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 46.
Alfenus Varus VI. 6. 2. XII. p. 319. & 3. p. 330.
Alfereſi ſ. Alfereſei Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alfetiſi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alfeuſi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alguazir Abuale Zor VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alharif Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alhominus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Aliabbas Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Ali ben Iſa Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alictypus VI. 10. 15. XIII. p. 479.
Alimajor Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alimentus (L. Cincius) v. Cincius.
Alkalamen Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkekengi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkides Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkindus (Jac.) Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkirandi liber arab. phyſiognomonicus VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkuſeneni Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
ALLATIUS (Leo.) V. 43. 10. X. p. 405. XIV. p. 6. 9. 12. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21.
Ejus liber de Nilis & eorum ſcriptis extat in fine Vol. V.
... de Pſellis eorumque ſcriptis ib. id.
... de libris Eccleſiaſticis græcorum ib.
... de Georgiis & eorum ſcriptis extat in fine Vol. X.
... de Simeonibus X. p. 296.

2011 Ministerio de Cultura.

Allatii Symmicta V. 5. 29. VI. p. 704. XIV. p. 1. ſq. ubi librorum decem indiculus.
- - - Græcia orthodoxa V. 43. 10. X. p. 409.
- - - Excerpta Rhetorum & Sophiſtarum IV. 30. 10. IV. p. 409.
- - - Scriptores græci alii V. 43. 10. X. p. 407.
Allius Pamphilus v. Pamphilus.
Almadel Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Almaſemir Arabs VI 9. 4. XIII. p. 54.
Almaſaherodi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Almaſcadi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Almed Ibn Ibrahim VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Almenar (*Io.*) V. 9. 4. XIII. p. 254.
Alopecius Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 491.
Aloyſius Andruzzi vid. Andruzzi.
Aloyſius Lollinus V. 45. X. p. 475.
Alphæus Mytil. II. 15. 11. I. p. 567. fr. III. 28. 7. II. p. 710. VI. 10. 5. XIII. p. 467. V. 16. 19. VII. p. 726.
Alpheus Presbyter V. 38. 9. IX. p. 392.
Alpheus Rhinocur. Epiſc. V. 38. 9. IX. p. 392.
Alpharabius Arabs III. 6. 5. II. p. 116. MS. & 6. p. 121.
Alphabetum græcum Aldi VI. 10. 19. XIII. p. 613.
Alphonſus Rex Arrag. VI. 4. 2. XI. p. 673.
Alphonſus Rex Legionis VI. 4. 2. XI. p. 575.
Alphonſum Athenienſem, Ord. Præd. commendat Philelphus lib. XXXVII. Epiſt. 25. ſq. A. C. 1473.
Alphonſus Piſanus VI. 4. 2. XI. p. 359.
Alphrodius Aſtron. III. 5. 21. II. p. 100.
Alraheb Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alſaharani Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alſeir Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Altercatio Hadriani Aug. & Epicteti Philoſophi Latine inſerta VI. 10. 18. XIII. p. 557.
S. Althelmus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Alvredus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 557.
Alypius Cappad. Archiep. V. 38. 9. IX. p. 391.
Alypius Geogr. IV. 2. 7. III. p. 34. & 17. p. 80.
Alypius γραμματικὸς V. 19. 10. VIII. p. 135.

2011 Ministerio de Cultura

Alypius Leucadis Ep. V. 45. X. p. 475.
ALYPIUS Muſicus III. 10. 6. II. p. 263. III. 23. II. p. 586. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Alypii varii III. 10. 6. II. p. 263.
Amalarius VI. 10. 35. XIII. p. 768. & 44. p. 826. & 829. VI. 4. 2. XI. p. 508.
Amalricus Dom. Montisfer. VI. 4. 2. XI. p. 629.
C. Amafanius ſ. Amafinius Epicureus III. 33. 3. II. p. 808.
de S. Amando (Jo.) VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Amarantus Alexandr. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 49. III. 17. 6. II. p. 437. III. 26. 8. II. p. 629. VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Amaraan Arabs ſ. Amaram VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Amaron Rex VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Amaſas VI. 6. 4. XIII. p. 55.
Amaſis Ægypti Rex II. 10. 33. I. p. 429. II. 14. 18. I. p. 546.
Amaſtrianus Lepidus v. Lepidus.
Amator Auguſtodun. VI. 4. 2. XI. p. 433.
Ambianus (Jac. Sylv.) VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Ambram Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Ambron III. 6. 25. II. p. 146.
S. Ambroſius VI. 9. 4. XIII. p. 55. II. 6. 10. I. p. 448. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 19. 6. XIII. p. 69. V. 30. 10. VIII. p. 741. VI. 4. 2. XI. p. 388. VI. 10. 39. XIII. p. 795. & 798.
Ambroſius Alex. V. 1. 32. V. p. 272. V. 38. 9. IX. p. 413.
Ambroſius Alex. alius V. 24. VIII. p. 342.
Ambroſius Puteolanus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Ambroſii varii V. 24. VIII. p. 342. not.
Ambryon Gramm. V. 7. 15. VII. p. 49.
Amelesagoras Gramm. V. 7. 15. VII. p. 49.
Amelius Tuſcus Platonicus III. 3. II. p. 52.
Amelius (Pet.) v. Petrus.
Amentas Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Amepſias ſ. Amipſias II. 22. I. p. 739.
Amerbachius (Vitus) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Amerias III. 17. 6. II. p. 437.
Amerias Macedo V. 7. 15. VII. p. 49.

2011 Ministerio de Cultura

Ameriſtus Geometra III. 14. 18. II. p. 385.
Aminias Perip. III. 11. II. p. 274.
C. Amenius Rebius VI. 6. 5. XII. p. 341.
Amintas VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Aminulus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Ammianns vid. Abbianus.
Ammianus quidam V. 16. 4. VII. p. 667.
Ammianus Marcellinus VI. 10. 20. XIII. p. 620. 621. & 22. p. 635.
Ammon ſ. Ammonas ſ. Ammonius V. 24. VIII. p. 343. V. 45. X. p. 475. MS.
Ammon I. 2. 2. I. p. 8.
Ammon Elæarchiæ Epiſc. V. 45. X. p. 475.
Ammon Geometra V. 38. 9. IX. p. 400.
Ammon Hadrianop. Epiſc. V. 27. 4. VIII. p. 567.
Ammones varii V. 24. VIII. p. 343.
Ammonianus Gramm. II. 5. 8. I. p. 330.
Ammonides III. 28. 7. II. p. 710.
Ammonius vid. Ammon.
Ammonius IV. 14. 3. III. p. 415.
Ammonius quidam V. 11. 8. VII. p. 474.
Ammonius Ammonii F. Gramm. IV. 26. 15. IV. p. 171. II. 15. 4. I. p. 555.
Ammonius Alex. Perip. III. 11. II. p. 273. IV. 11. 1. III. p. 329.
AMMONIUS Alex. cogn. Saccas IV. 26. 11. IV. p. 159. III. 11. II. p. 274. III. 6. 39. II. p. 174. not. III. 3. II. p. 52.
Ammonius Alex. IV. 26. 11. IV. p. 172. V. 1. 19. V. p. 83. V. 4. 15. VI. p. 96. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 17. 10. VII. p. 764. & 19. p. 790.
AMMONIUS Grammat. IV. 26. 15. IV. p. 173. V. 7. 9. VII. p. 15. & 15. p. 36. & p. 41. MS. & p. 49. V. 40. 8. X. p. 59. not.
AMMONIUS Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
AMMONIUS Hermeæ F. IV. 26. 12. IV. p. 161. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. & 10. p. 126. & 12. p. 127. & 39. p. 174. VI. 27. 2. IV. p. 187. V. 37. 1. IX. 359. & 7. p. 363. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Ammonius Lithotomos VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Ammonius Monach. V. 45. X. p. 475. V. 5. 17. VI. p. 549. V. 32. 20. IX. p. 125. VI. 10. 38. XIII. p. 790.
Ammonius Poëta V. 5. 25. VI. p. 684.

2011 Ministerio de Cultura

Ammonii varii III. 11. II. p. 274. IV. 26. 15. IV. p. 171.
Amnion VI. 10. 15. XIII. p. 479.
Amœnus Parius, Pythag. II. 13. 1. I. p. 490.
Amometus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
de amoribus Callimachi & Chryſorroës MS. V. 13. VI. p. 823.
de amoribus Lybiſtri & Rhodamnes MS. & fr. V. 5. 28. VI. p. 702. V. 6. 13. VI. p. 824.
Amorio MS. V. 4. 28. VI. p. 114.
Amphianus Trag. II. 19. I. p. 666.
Amphiclia Platonica III. 3. II. p. 69.
Amphicrates Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
S. AMPHILOCHIUS Iconienſis Epiſc. V. 12. 4. VII. p. 500. V. 1. 29. V. p. 256. not. V. 2. 9. V. p. 319. not. V. 5. 17. VI. p. 516. & p. 540. & p. 557. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 13. 5. VII. p. 524. V. 27. 4. VIII. p. 567. V. 32. 26. IX. p. 28. & 20. p. 62. & p. 86. & p. 87. & p. 106. & p. 114. & p. 125. & p. 140. V. 34. 6. IX. p. 270. V. 41. 2. X. p. 130. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 386. VI. 10. 31. XIII. p. 754. & 38. p. 789. & p. 790.
Pſeudo Amphilochius V. 12. 4. VII. p. 505. V. 19. 2. VIII. p. 62.
Amphilochius Sidæ Ep. V. 38. 9. IX. p. 392. V. 12. 4. VII. p. 507.
Amphilochii varii V. 12. 4. VII. p. 507.
Amphilochus Athen. VI. 9. 4. XIII. p. 56. V. 12. 4. VII. p. 507.
Amphilytus I. 17. 4. I. p. 108.
Amphimenes Cous II. 13. 3. I. p. 554.
Amphinomus Geometra III. 14. 18. II. p. 386.
Amphion Perip. III. 11. II. p. 274.
Amphion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Amphion Thebanus I. 2. 1. I. p. 6.
Amphion Theſpius I. 2. 1. I. p. 7.
Amphis Com. fr. II. 22. I. p. 739. II. 11. 7. I. p. 450. & 10. p. 452. & 11. p. 452. & 13. p. 455. & 5. p. 446.
Amram Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Amunes Ægyptius I. 2. 2. I. p. 7.
Amunes varii ibid. & VIII. p. 343.
Amunes ſ. Amuntes Monachus I. 2. 2. I. p. 7.
Amyclus ſ. Amyclas Heracl. III. 3. II. p. 52. II. 13. I. p. 491. III. 14. 18. II. p. 385.
Amynomachus Epic. III. 33. 3. II. 808.

2011 Ministerio de Cultura

Amyntas Medicus VI. 8. 5. XII. p. 778.
Amyntianus III. 8. 2. II. p. 208. IV. 11. 3. III. p. 348. V. 38. 9. IX. p. 416.
Amyntianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56. III. 8. 2. II. p. 208.
Amyris I. 35. 6. I. p. 241.
Amythaon (vitioſe Amython) medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
ANACHARSIS Scytha II. 23. 6. I. p. 812. II. 10. 22. I. p. 424. & 36. p. 431. & 38. p. 432. II. 11. 5. I. p. 446. II. 14. 18. I. p. 546. VI. 10. 15. XIII. p. 479.
S. Anacletus Papa VI. 4. 2. XI. p. 338.
ANACREON Poëta II. 15. 12. I. p. 567. II. 11. 5. I. p. 446. III. 28. 1. II. p. 685. & 7. p. 710. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 5. XIII. p. 466. & 20. p. 623.
Anacreon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56. II. 15. 12. I. p. 570.
Anagnoſtes (Joh.) vid. Johannes.
Anagallis Gramm. V. 7. 15. VII. p. 49.
Ananias ſ. Ananius Jambographus II. 15. 13. I. p. 570.
Anantides Trag. II. 19. I. p. 663. & p. 666.
Anaſtaſiæ duæ Martyres V. 24. VIII. p. 344. VI. 4. 2. XI. p. 423.
Anaſtaſius Abbas V. 8. 7. VII. p. 100. VI. 10. 35. XIII. p. 770.
ANASTASIUS Antioch. ſ. Theopol. V. 35. 6. IX. p. 332. V. 5. 17. VI. p. 531. & p. 544. & p. 553. V. 27. 9. VIII. p. 588. V. 30. 11. VIII. p. 797. & p. 819. V. 32. 20. IX. p. 20. p. 87. p. 90. p. 115. p. 134. V. 34. 10. IX. p. 286. V. 35. 1. IX. p. 312. V. 37. 9. IX. p. 367. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 21. p. 627. & 35. p. 764. XIV. p. 16.
Anaſtaſius Apocriſiarius S. Maximi diſc. V. 35. 8. IX. p. 340. V. 32. 20. IX. p. 122.
Anaſtaſius Apozygarius V. 41. X. p. 202.
Anaſtaſius Bibliothecarius V. 35. 8. IX. p. 337. V. 4. 39. VI. p. 153. V. 5. 6. VI. p. 298. V. 5. 27. VI. p. 690. V. 6. 12. VI. p. 820. V. 38. 3. IX. p. 372. V. 41. 3. X. p. 204. VI. 4. 2. XI. p. 464. p. 532. p. 538.
Anaſtaſius Gordius vid. Gordius.
Anaſtaſius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 422. & 423.
Anaſtaſius Macedo Nauſenſis V. 4. 5. X. p. 538. VI. 4. XI. p. 803.
Anaſtaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Anaſtaſius Melodus V. 41. 2. X. p. 130.

Ana-

2011 Ministerio de Cultura

Anaſtaſius Nicænus V. 35. 4. IX. p. 324. & 5. p. 330.
Anaſtaſius ex Joanninis Presbyter VI. 4. X. p. 800.
Anaſtaſius I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 390. p. 391. p. 763.
Anaſtaſius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 418. & 443.
Anaſtaſius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 614.
Anaſtaſius Patr. CPol. V. 30. 11. VIII. p. 797.
ANASTASIUS Sinaita V. 35. 1. IX. p. 312. V. 1. 26. V. p. 220. V. 2. 6. V. p. 316. V. 5. 17. VI. p 521. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 20. 2. VIII. p. 149. V. 32. 20. IX p. 71. p. 85. p. 90. V. 35. 8. IX. p. 337. V. 38. 3. IX. p. 372. V. 40. 7. X. p. 22. VI. 10. 35. XIII. p. 764. & 40. p. 808.
Ejus locus de hæreſibus gr. & lat. V. 11. 9. VII. p. 480. ſq.
Anaſtaſii ultra quinquaginta V. 35. 8. IX. p. 336.
Anathematiſmi ſ. capitula XII. de fide, tributa Gregorio Thavmaturgo V. 1. 28. V. p. 252.
Anathematiſmi hæreſeos Manich. V. 1. 32. V. p. 289.
Anathematiſmi ſive diræ, libris additæ V. 1. 18. V. p. 75. ſq.
Anathematiſmi contra Origenem VI. 1. 10. IX. p. 29. ſq.
ANATOLIUS Alex. III. 11. II. p. 274. fr. II. 13. 1. I. p. 491. IV. 22. 15. IV. p. 19. V. 1. 32. V. p. 277.
Anatolius junior Jamblichi & Libanii familiaris III. 11. II. p. 275.
Anatolius CPol. Patr. V. 41. 2. X. p. 130.
Anatolius Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 429.
ANATOLIUS Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Ej. fragmentum *περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν* gr. & lat. cum notis V. C. Io. Rendtorfii, Hamburgenſis, IV. 29. IV. p. 295.
Anatolius Monachus Studita V. 41. 2. X. p. 130.
Anatolius Epiſc. Theſſal. V. 5. 17. VI. p. 517. V. 32. 20. IX. p. 100.
Anatolius (Vindanionius) Berytius Magiſter vid. Vindanionius.
Anatolii varii V. 1. 32. V. p. 277. IV. 29. IV. p. 295. not. III. 11. de Anatomiæ autore primo VI. 9. 4. XIII. p. 49. not.
de Anatomicis Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 744.
Anaxagoras Clazom. II. 23. 7. I. p. 813. II. 23. 1. I. p. 796. III. 14. 18. II. p. 385.
Anaxagoras Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
Anaxagoræ varii II. 23. 7. I. p. 813.
Anaxamarys fr. II. 11. 5. I. p. 446. fr.
Anaxandrides Delphus II. 22. I. p. 741.

2011 Ministerio de Cultura

Anaxandrides Rhodius fr. II. 22. I. p. 740. II. 11. 5. I. p. 446. & 7. p. 450. 9. 10. 11. p. 452. 12. p. 453. 13. p. 455.
Anaxarchus III. 33. 7. II. p. 823. II. 2. 12. I. p. 271. II. 5. 9. I. 330.
Anaxilaus Comicus fr. II. 22. I. p. 741. II. 11. 12. I. p. 453.
Anaxilaus Larisſæus II. 13. 1. I. p. 491. VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Anaxilai varii II. 22. I. p. 741.
Anaximander Mileſius II. 23. 8. I. p. 814. I. 1. 4. I. p. 3. II. 19. I. p. 666. II. 23. 1. I. p. 796. III. 5. 4. II. p. 82. IV. 2. 10. III. p. 38.
Anaximander Mileſius junior II. 12. 5. I. p. 465. II. 23. 8. I. p. 814.
Anaximenes Chius IV. 32. IV. p. 478.
Anaximenes Lampſac. II. 23. 9. I. p. 815. III. 6. 7. II. p. 121. 13. p. 129. III. 8. 2. p. 208. IV. 32. IV. p. 478.
Anaximenes Mileſius II. 23. 9. I. 814. II. 11. 5. I. p. 446. fr. II. 23. I. p. 796. II. 10. 36. I. p. 431.
Anaximenes Scriptor de picturis III. 24. 10. II. p. 500.
Anaximenes varii II. 23. 9. I. p. 815.
Anaxipolis Thaſius VI. 9. 4. XIII. p. 57.
Anaxippus Com. II. 22. I. p. 741. II. 11. 12. I. p. 453.
Anazare Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 57.
Ancantherus (Claud.) iatroſophiſta V. 45. X. p. 475.
Anchæus vid. Antæus.
Anchitus Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Ancon (Nicol.) vid. Nicolaus.
Ancyrianus ſ. Angyrianus Chronogr. V. 4. 36. VI. p. 137.
ANDOCIDES Or. II. 26. 3. I. p. 891. IV. 32. IV. p. 478. V. 38. 9. IX. p. 500. VI. 10. 17. XIII. p. 494. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
Andrantus III. 6. 19. II. p. 153. IV. 9. 4. XIII. p. 57. V. 7. 15. VII. p. 49.
Andreæ (*Iac.*) V. 5. 28. VI. p. 701. V. 45. X. p. 518.
Andreas Cæſar. Epiſc. V. 17. 18. VII. p. 788. & 19. p. 791.
Andreas Coloſſ. V. 43. 28. X. p. 436.
ANDREAS Cretenſis V. 41. 2. X. p. 121. III. 5. 19. II. p. 97. not. III. 10. 10. II. p. 269. MS. V. 1. 29. V. p. 256. not. V. 5. 17. VI. p. 521. p. 527. 533. 534. 537. 540. 542. 544. 545. 550. 552. & 563. V. 17. 19. VII. p. 791. V. 32. 20. IX. p. 55. 71. 80. 87. 90. 92. 93. 101. 106. 110. 111. 112. 114. 115. 116. 117. 118. 127. 130. 131. & 151. V. 41. 3. X. p. 210. 216. V. 45. X. p. 475. 481. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 21. p. 627. & 22. p. 634. & 38. p. 789. & 39. p. 806. & 21. p. 627. & 22. p. 634. & 38. p. 789. & 39. p. 806. not. Ej. Homilia de publicano & Phariſæo gr. & lat. extat V. 41. 2. X. p. 141. An-

2011 Ministerio de Cultura

Andreas Curcumeles V. 5. 28. VI. p. 696.
Andreas Donus vid. Donus.
Andreas Eudæmon Johannes V. 43. 18. X. p. 424.
Andreas Grammat. V. 7. 15. VII. p. 41. MS. & 10. p. 17. MS.
Andreas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 57. II. 24. 1. I. p. 842. not. IV. 36. 9. IV. p. 581. VI. 7. 20. XII. p. 626.
Andreas Megarensis Episc. V. 43. 24. X. p. 435. MS.
Andreas Monach. V. 38. 9. IX. p. 425.
Andreas Prævalitanus Episc. VI. 4. 2. XI. p. 423.
Andreas Presb. V. 4. 14. VI. p. 95. V. 17. 8. VII. p. 750. MS. & 10. p. 759. MS. & 19. p. 791.
Andreas Pyrrhus V. 41. 2. X. p. 130.
Andreas Rhodi Episc. X. p. 440.
Andreas Samosat. V. 34. 10. IX. p. 286.
Andreæ varii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 57.
Andreæ varii V. 41. 2. X. p. 122. sq.
Andrezeos s. Andrizeas VI. 9. 4. XIII. p. 60.
Androcles Demagogus IV. 32. IV. p. 478.
Androcydes Pythag. II. 13. 1. I. p. 492. II. 12. 5. I. p. 465. VI. 9. 4. XIII. p. 60. V. 45. X. p. 487.
Androcydes pictor II. 13. 1. I. p. 492.
Androdamas Rheginus II. 14. 18. I. p. 546.
Androetas Tened. IV. 2. 20. III. p. 86.
ANDROMACHUS Cretensis III. 26. 8. II. p. 627. III. 5. 21. II. p. 100. IV. 36. 5. IV. p. 573. V. 45. X. p. 487.
Andromachus Fil. VI. 9. 4. XIII. p. 61. III. 26. 8. II. p. 627. not.
Andromachi duo Grammatici V. 7. 15. VII. p. 49.
Andromachus Rhetor. IV. 32. IV. p. 478.
Andromachi varii III. 26. 8. II. p. 627.
Andron II. 8. 15. I. p. 377.
Andrones Medici VI. 9. 4. XIII. p. 61.
Andronicianus V. 38. 9. IX. p. 387.
Andronicus Alypius III. 8. 2. II. p. 209.
Andronicus Callipolites cujus eruditionem commendat Franciscus Philelphus XXVII. 30. Epist.
Andronicus Callistus III. 11. II. p. 278. III. 6. 29. II. p. 151. V. 45. X. p. 475.

2011 Ministerio de Cultura

Andronicus Byzantius VI. 4. XI. p. 786.
Andronicus Calliſtus Byzantius X. p. 475.
Andronicus Camaterus vid. Camaterus.
ANDRONICUS Comnenus V. 5. 9. VI. p. 393. V. 8. 7. VII. p. 100. VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Andronicus Contoblanca, Baſileæ primum A. 1477. auctor fuit litterarum Græcarum diſcendarum. Vide Martini Cruſii Annales Sueviæ III. 7. 12.
Andronicus Cublides V. 5. 28. VI. p. 704.
Andronicus Hermopolites V. 38. 9. IX. p. 507.
Andronicus Palæologus Sen. Imp. V. 5. 15. VI. p. 479. & 20. p. 576.
Andronicus Palæol. Jun. V. 5. 21. VI. p. 619.
Andronicus (Pompilius) III. 33. 3. II. p. 808.
ANDRONICUS Rhodius III. 11. II. p. 277. III. 6. 1. II. p. 111. & 29. p. 150. & 39. p. 175. III. 9. 17. II. p. 244.
Andronicus Scholiaſtes Hom II. 3. 13. I. p. 239. MS. II. 5. 10. I. p. 230.
Andronici Sebaſti Dialogus Imperatoris & Cardinalis de Proceſſione Spiritus S. Diſputatio Imperatoris cum Doctore Armeniorum Petro de duabus in CHriſto naturis, & de aliis quibusdam capitibus. Scriptum contra Io. Veccum, MStis in Bibl. Bavarica n. 120.
Andronicus Ticianus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Andronicus Trag. II. 19. I. p. 666.
Andronicus Zaridas II. 10. 50. I p. 438.
Ejus Epiſtolæ in Codice Bavarico XCVI.
Andronici varii III. 6. 29. p. 150. ſq. III. 11. II. p. 278. V. 45. X. p. 476.
Ἀνδρῶν ἁγίων Β. Βλ. V. 32. 13. IX. p. 24. V. 38. 9. IX. p. 445.
Andronius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Androſthenes Adimanti F. III. 11. II. p. 278.
Androſthenes Cynicus III. 13. II. p. 360.
Androſthenes Jaſius IV. 2. 10. III. p. 37.
Androſthenes Thaſius III. 8. 2. II. p. 209.
Androtion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Androtio Schol. Hermog. IV. 32. IV. p. 478.
Androtio Schol. Sophoclis II. 17. 5. I. p. 633.
Andruzzi (Aloyſ.) V. 43. 15. X. p. 420.
Andubarius Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Angedenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.

Ange-

2011 Ministerio de Cultura

Angelevas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Calliſtus Angelicudes X. p. 495.
Angelinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Angelus Bergitius Cretenſis, cujus manu ſcripti quidam Codices Græci Lugduni Bat. inter libros Voſſianos. Eidem typorum Græcorum Regiorum inventionemdebet poſteritas teſte Gevartio præfat. ad electorum libros tres editos Pariſ. 1619. 4.
Angelus Calaber Abbas, Conſtantini Laſcaris Byzantii diſcipulus. Ejus homilia εἰς τὰ Βάια in ramos palmarum Incip. ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία. MS. fuit apud illuſtriſ. Carolum de Montchal.
Angelus (Chriſtoph.) V 41. X. p. 496.
Angeli (Iſaaci) Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6, XII. p. 424.
Angelus Laſcaris v. Laſcaris.
Angelus Matthæus V. 41. 2. X. p. 130.
Angelus Vergetius, ſupra Angelus Bergitius.
Angelophorus MS. V. 45. X. p. 476.
Anguitia ſ. Angitia VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Anianus Alexandriadis autor II. 6. 2. I. p. 344. not.
Anianus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
Anianus Monachus Ægypt. V. 4. 36. VI. p. 135.
Anianus Pelagianus V. 15. 5. VII. p. 645. not.
Anicia (Juliana) vid. Juliana.
S. Anicetus Papa VI. 4. 2. XI. p. 340.
de Animalium vocibus Scriptores VI. 10. 19. XIII. p. 607.
Aninebetem Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 63.
ANNA COMNENA V. 5. 9. VI. p. 390. V. 5. 28. VI. p. 693. VI. 10. 45 XIII. p. 848.
Annalium Scriptores veteres Græci, VI. p. 138. ſq.
Annalium & hiſtoriæ V. T. Scriptores recentt. VI. 4. 1. XII. p. 152.
Annalium & hiſtoriæ N. T. Scriptores recentt. VI. 4. 1. XIII. p. 161.
Annicerius Ægineta III. 3. II. p. 52.
Anneus (Statius) vid. Statius.
Annius Caſſius Mithradorus vid. Mithradorus.
Annius Stoicus III. 15. II. p. 387.
Annon Carchedonius IV. 2. 10. III. p. 37. Vide Hanno.
Περὶ ἀνομάλων ῥημάτων καὶ στοιχείου V. 7. 9. VII. p. 14. 15.
Anonymi Aſtrologi III. 20. 10. II. p. 510. Hermippus XII. p. 261.
Anonymi græci Interpretes in Ariſtotelem III. 11. II. p. 278.

2011 Ministerio de Cultura

Anonymus in Canticum Canticor. XIV. p. 17. VII p. 751. ſq.
Anonymorum Chronica variaque ſcripta V. 5. VI. p. 770. ſq. (754.) XIV. p. 7.
Anonymi Grammatici V. 7. 9. VII. p. 41.
Anonymi Etymologicon magnum V. 40. X. p. 17. ſq. alia Etymologica p. 23. Lexica Græca & gloſſaria p. 51. 53. ſq. 61. ſq. λεξικὸν τῆς ἐκλογῆς p. 62. ſq. τὰ παραβασιλεία p. 67. λέξις νομικὴ IV. 36. 3. IV. p. 571.
Anonymi Expoſitio Mundi IV. 2. 17. III. p. 80. alii Geographi p. 82. 84. 87. Geographiea hypotypoſis XIV. p. 4. De Iſtro fluvio p. 5. de ſeptem orbis miraculis p. 5.
Anonymi Erotici Scriptores V. 6. VI. p. 820.
Anonymi Hoeſcheliani Definitiones Græce & Lat. VI. 10. XIII. p. 544. ſq.
Anonymus de incredibilibus I. 22. 3. I. p. 144. ſq.
Anonymorum Carmina V. p. 338. XIV. p. 14. 15. Hymni V. p. 196. 197.
Anonymus Poëta de viribus herbarum Græce & Lat. cum notis Jo. Rendtorfii III. 26. 9. II. p. 630. ſq.
Anonymi Chymici XIV. p. 19. 20. XII. p. 747. ſq. XIV. p 19. 20.
Anonymi de re militari III. 24. 8. II. p. 599. III. 30. 12. II. p. 767. Alia XIV. p. 18. JCti XII. p. 426. 428.
Anonymorum Catenæ in libros Biblicos V. 17. VII. p. 729. ſq.
Anonymi Syntagma Canonum VI. 1. VI. p. 29. 36. 50. Synopſes de Conciliis p. 165. ſq. libellus Synodicus p. 185. ſq.
Anonymi geſta Apoſtolorum Petri & Pauli, Græce & Lat. XIV. p. 36.
Anonymorum variæ in Sanctos homiliæ & Acta Sanctorum V. 32. IX. p. 49. ſq. & p. 24. ſq.
Anonymi à Photio recenſiti IX. p. 510.
Anonymi Proverbia IV. 9. 5. ſq.. III. p. 284.
Anonymi Theologumena Arithmeticæ, IV. 22. 7. IV. p. 9. ſq.
Anonymi Rhetores Græci IV. 31. IV. p. 457. IV. 32. IV. p. 478. XIV. p. 7. 8.
Anonymi prolegomena Rhetorica, Græce & Lat. IX. p. 586. ſq.
Anſegiſus Abbas Fontanel. VI. 1. 20. XI. p. 85.
Anſelmus Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 514. 598. 602. 603. VI. 10. 39. XIII. p. 795. & 43. p. 814.
Anſelmus Lucenſis Epiſc. VI. 1. 20. XI. p. 87. VI. 10. 35. XIII. p. 773.

2011 Ministerio de Cultura

Anſelmus Ord. Min. VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Antæus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Antæus ſ. Anthæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antagoras III. 28. 1. II. p. 686. & 7. p. 710.
Antedonia Myrtis vid. Myrtis.
Anteros Alexandr. V. 7. 15. VII. p. 50.
S. Anterus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341.
Anthemius Imp. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Anthemius Monachus III. 10. 10. II. p. 269. MS.
Anthemius παραδοξογράφος idem cum Tralliano I. 22. 4. I. p. 145.
Anthemius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. 730.
Anthemius Trallianus III. 12. 11. II. p. 548. MS. & 21. p. 563. not. III. 23. II. p. 582. MS. III. 30. 12. II. p. 767. MS. VI. 7. 5. XII. p. 539. not.
Anthen Carthag. Pythagoricus II. 13. 1. I. p. 492.
Anthes Lini æqualis I. 2. 2. I. p. 8.
Anthes alius I. 2. 2. I. p. 8.
Antheon Epiſc. Arſinoes V. 45. X. p. 476. VI. 4. 2. XI. p. 412.
Anthimedon Crotoniates II. 13. 1. I. p. 492.
Anthimenes Metapont. II. 13. 1. I. p. 492.
Anthimus CPol. Patr. V. 41. 2. X. p. 130. V. 34. 12. IX. p. 311.
Anthimus Methon. Epiſc. V. 45. X. p. 476.
Anthimus Metochita V. 45. X. p. 476.
Anthippus Com. II. 22. I. p. 742.
ANTHOLOGIA Epigrammatum græc. III. 28. I. p. 681. V. 16. 19. VII. p. 726. in illam ſcholia III. 28. 6. II. p. 707. not. Index Scriptorum in ſcholiis allegator. XIV. p. 107.
Anthus ſ. Furius Anthianus VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 330. & 34. 330. & 5. p. 340.
Anthus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antianus vid. Anthus.
Antibius Aſcal. III. 15. II. p. 387.
Anticlides Athen. III. 8. 2. II. p. 209. II. 2. 24. I. p. 284. not.
Antidamas Heracleopolites III. 8. 2. II. p. 209.
Antidorus Epicur. III. 33. 3. II. p. 808.
de Antidotis Scriptores III. 26. 8. II. p. 627.
Antidotus Comicus II. 22. I. p. 742.
Antigenes Cleophantinus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antigenes Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 210.

2011 Ministerio de Cultura

Antigenes Martyr V. 1. 21. V. p. 104. & in add. p. 337.
Antigenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 63. II. 24. 6. I. p. 865.
ANTIGONUS Caryſtius III. 27. 8. II. p. 672. III. 33. 5. II. p. 818. VI. 7. 4. XII. p. 584. VI. 10. 21. XIII. p. 628. II. 11. 5. I. p. 446. fr. VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antigonus Cymæus ſ. Cumanus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antigonus Gonata Rex Maced. III. 15. II. p. 387. II. 10. 17. I. p. 421. VI. 7. 4. XII. p. 584.
Antigonus Grammat. III. 18. 3. II. p. 454.
Antigonus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antigonus Nicænus MS. III. 20. 10. II. p. 510.
Antigonus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 710.. & 2. p. 688.
Antigonus Scriptor de pictura III. 24. 10. II. p. 600. III. 19. 2. III. p. 487. not.
Antigonus Statuarius III. 24. 10. II. p. 600.
Antigoni varii III. 27. 8. II. p. 674.
Antiles ſ. Antilis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antillus Medicus MS. VI. 8. 5. XII. p. 779.
Antimachus (M. Anton.) V. 45. X. p. 476. V. 16. 19. VII. p. 723.
Antimachus Colophonius II. 15. 13. I. p. 570. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 11. I. p. 331. II. 2. 24. I. p. 278. & p. 281. III. 8. 2. II. p. 208. V. 7. 15. VII. p. 50. V. 16. 19. VII. p. 723. & 724. V. 38. 9. IX. p. 450. VI. 10. 22. XIII. p. 634. De hoc Catullus carm. 92.

Parva mei mihi ſunt cordi monumenta laboris,
At populus tumido gaudeat Antimacho.

Antimachus Tejus II. 15. 13. I. p. 570.
Antimachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antimachi varii II. 15. 13. I. p. 570.
Antimoerus Mendæus II. 23. 28. I. p. 823.
Antinous Celadus, vid. Celadus.
Antiochenorum Epiſcoporum notitia ordine Chronologico XIV. p. 38. & Alphabetico p. 47.
Antiochianus Corinthus V. 34. 4. IX. p. 267.
Antiochis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antiochus Ægeus Cilix Sophiſta & Cynicus III. 28. 7. II. p. 710. IV. 32. IV. p. 478. V. 34. 4. IX. p. 265.
Antiochus Alex. II. 22. I. p. 742.

2011 Ministerio de Cultura

Antiochus Aſcalon. Platon. III. 3. II. p. 52. III. 15. II. p. 387. III. 1. 8. II. p. 37.
Antiochus Aſtrologus IV. 27. 2. IV. p. 188. III. 20. 10. II. p. 511. MS. IV. 14. 4. III. p. 417.
Antiochus Balſamo VI. 6. 6. XII. p. 470.
Antiochus Laodic. Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Antiochus locorum communium Scriptor V. 30. 13. VIII. p. 839. MS.
Antiochus Martyr VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antiochus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64.
ANTIOCHUS Monachus V. 34. 4. IX. p. 260. V. 5. 28. VI. p. 695. MS. VI. 10. 28. XIII. p. 750. V. 5. 2. VI. p. 254. not. Ej. locus ex cap. 130. Pandectis gr. & lat. inſertus eſt V. 34. 4. IX. p. 262.
Prologus ad ſcripta Antiochi VI. 10. 45. XIII. p. 844.
Antiochus Philometor VI. 9. 4. XIII. p. 64.
ANTIOCHUS Ptolemaidis Epiſc. V. 34. 4. IX. p. 259. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 15. 3. VII. p. 627. V. 27. 4. VIII. p. 567.
Antiochus Paccius, vid. Paccius.
Antiochus Platonicus vid. Antiochus Aſcal.
Antiochus Præf. Præt. VI. 6. 4. XII. p. 339.
Antiochus Seleuc. III. 15. II. p. 387.
Antiochus Syriæ Rex VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antiochi varii III. 15. II. p. 387. V. 34. 4. IX. p. 265.
Antipater Acanthius I. 2. 5. I. p. 9.
Antipater Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
ANTIPATER Boſtrenſium Epiſc. V. 34. 7. IX. p. 274. V. 1. 26. V. p. 237. V. 4. 22. VI. p. 102. V. 5. 17. VI. p. 536. & 25. p. 680. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 32. 20. IX. p. 99.
Antipater (*Cælius*) VI. 6. 4. XII. p. 333.
Antipater Cyrenæus III. 33. 4. II. p. 817.
Antipater Jolai, Rex Maced. III. 11. II. p. 278. II. 10. 17. I. p. 421.
Antipater junior Macedo III. 28. 7. II. p. 710. & I. p. 686.
Antipater Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64. III. 26. 8. II. p. 628.
Antipater ἐνεργοκριτικῶν Scriptor IV. 13. 13. III. p. 409.
Antipater Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
Antipater Stoicus Panætii Mag. III. 15. II. p. 387.
Antipater Sidonius Stoicus III. 15. II. p. 387. III. 28. 7. II. p. 710. & 2. p. 687.

2011 Ministerio de Cultura

Antipater Tarſenſis Stoicus III. 15. II. p. 387.
Antipater Theſſalus III. 28. 7. II. p. 710.
Antipater Tyrius Stoicus III. 15. II. p. 388.
Antipater Tyrius alius III. 15. II. p. 388.
Antipatri varii III. 11. II. p. 278. III. 15. II. p. 387. V. 34. 7. IX. p. 275. ſq.
Antiphanes Bergæus I. 22. 4. I. p. 145.
Antiphanes Delius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antiphanes Poëta Egigr. III. 28. 7. II. p. 710. & 2. p. 687.
Antiphanes Rhodius II. 22. I. p. 742. II. 11. 5. I. p. 447. fr. & 7. p. 450. & 9. 10. 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Antiphanes varii II. 22. I. p. 742.
Antiphilus Byzantius III. 28. 7. II. p. 710. & 2. p. 687.
ANTIPHON Athen. Orator II. 26. 2. I. p. 884. II. 8. 15. I. p. 377. II. 19. I. p. 666. II. 22. I. p. 745. IV. 32. IV. p. 478. V. 38. 9. IX. p. 499. VI. 10, 19. XIII. p. 606. & 20. 621.
Antiphon Athen. ὀνειροκρίτης II. 26. 2. I. p. 886. not. I. 15. 2. I. p. 100. IV. 13. 13. III. p. 409.
Antiphon Geometra III. 14. 18. II. p. 384.
Antiphon Trag. II. 19. I. p. 666. II. 11. 12. I. p. 453.
Antiphon quidam II. 26. 2. I. p. 886.
Antiphontes varii II. 26. 2. I. p. 886. not.
de Antiquitatibus CPol. Excerpta V. 5. 20. VI. p. 575.
ANTISTHENES Athen. II. 23. 32. I. p. 830. II. 10. 35. I. p. 430. II. 11. 1. I. p. 441. & 5. p. 446. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 12. I. p. 331. II. 23. 31. I. p. 829. not. II. 26. 5. I. p. 808. III. 1. 3. II. p. 15. III. 13. II. p. 360. III. 10. 9. II. p. 266. IV. 28. 6. IV. p. 288. not. IV. 32. IV. p. 478. VI. 10. 15. XIII. p. 479. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
Antiſthenes Heracliteus II. 23. 4. I. p. 800.
Antiſthenes Peripat. III. 11. II. p. 279.
Antiſthenes Rhodius III. 8. 2. II. p. 210.
Antiſthenes alii II. 23. 32. I. p. 830.
Antiſtius ſ. Antius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antiſtius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Q. Antiſtius Labeo, vid. Labeo.
Antiſtii varii III. 28. 7. II. p. 711.

M.

2011 Ministerio de Cultura

Antocharidas Laco Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
M. ANTONINUS Imp. IV. 23. 1. IV. p. 21. II. 10. 48. I. p. 437. III. 15. II. p. 405.
ANTONINUS LIBERALIS III. 27. 10. II. p. 679. VI. 10. 26. XIII. p. 641.
Antoninus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antoninus Pythodori F. Sophista IV. 32. IV. p. 478.
Antonius Arcudius V. 45. X. p. 476.
S. Antonius V. 24. VIII. p. 344.
Antonius (Marcus) Antimachus V. 45. X. p. 476. I. 32. 2. I. p. 200.
Antonius Argivus III. 28. 7. II. p. 711.
Antonius Asceta V. 17. 19. VII. p. 791. V. 32. 15. IX. p. 26. VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Antonius de vita Magistri sui Simeonis Stylitæ V. 32. IX. p. 28.
Antonius Castor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antonius Cauleas CPol. Patr. V. 45. X. p. 488.
Antonius Cantacuzenus, Medicus VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.
Antonius Chrysochiras vid. Chrysochiras.
Antonius CPol. Scholæ Doctor VI. 4. XI. p. 786.
Antonius Cous Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antonius Cubocleſius vid. Cubocleſius.
Antonius Diogenes V. 38. 9. IX. p. 429. I. 22. 4. I. p. 145.
Antonii Diasculi disceptatio cum Demetrio Chrysolora, cum præstet esse quam non esse, quomodo CHristus Matth. XXVI. 24. dixerit melius futurum Judæ si natus non fuisset. MS. Græce in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VII. p. 159.
Antonius Eparchus Corcyræus V 45. X. p. 477. V. 5. 20. VI. p. 603.
Ej. Codicis MSti Index græc. & lat. extat V. 45. X. p. 478.
Ej. Epistola græca ad Philippum Melanchth. extat VI. 10. 17. XIII. p. 500.
Ej. Deploratio in Eversionem Græciæ, cum Epistolis ad Concordiam hortantibus, atque Epitaphiis ad Cardinalem Contarenum, prodiit Græce Venet. 1524. 1544. 4.
Antonius Epicureus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antonius Heracl. V. 43. 33. X. p. 440.
Antonius Herbarius VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antonius Julianus IV. 6. 18. III. p. 254.
Antonius Lemnius VI. 1. 15. XI. p. 45. V. 45. X. p. 488.

2011 Ministerio de Cultura

Magnus Antonius V. 28. 12. V. 1. II. p. 618.
ANTONIUS Meliſſa V. 30. 12. VIII. p. 821. V. 5. 28. VI. p. 702. MS. V. 11. 7. VII. p. 455. V. 24. VIII. p. 345.
Ej. locorum communium tituli græc. & lat. extant V. 30. 12. VIII. p. 822.
Antonius Meſſana V. 43. 24. IX. p. 436. MS.
Antonius Methonenſis Epiſc. V. 45. X. p 488.
Antonius Monachus V. 45. X. p. 488. V. 5. 17. VI. p. 558. V. 32. 20. IX. 142.
Antonius Muſa VI. 9. 4. XIII. p. 65. VI. 7. 2. XII. p. 574. II. 10. 18. I. p. 423.
Antonius Mytil. Metrop. V. 5. 28. VI. p. 699.
Antonius Patarenſis V. 45. X. p. 488. V. 41. 2. X. p. 130.
Antonius Pharmacopola VI. 9. 4. XIII. p. 70.
Antonius Puccius, *vid. Puccius*.
Antonius Rhodius III. 3. II. 53.
Antonius Stephanus V. 45. X. p. 488.
Antonius Studita V. 45. X. p. 488.
Antonii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 65. ſqq.
Antonii varii V. 38. 9. IX. p. 429. V. 45. X. p. 476. & 488.
Antyllus ſ. Antillus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Anubion ſ. Anubius Aſtrologus III. 20. 10. II. p. 511. MS.
Anubius Ægyptius III. 5. 3. II. p. 81.
Anyaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Anulinus Pro Cos. Africæ VI. 4. 2. XI. p. 349.
Anyte Tegeatis II. 15. 14. I. p. 571. fr. III. 28. 7. II. p. 711. & 1. p. 684. XIV. p. 44.
Anytus Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
Apellas ſ. Apollas Cyrenæus IV. 2. 10. III. p. 37. III. 27. 7. II. p. II. p. 671.
Apellas Scepticus III. 33. 5. II. p. 819. III. 27. 7. II. p. 671.
Apellæ varii III. 27. 7. II. p. 671.
Apelles Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Apelles Epicur. III. 33. 3. II. p. 808.
Apelles hæreticus V. 1. 24. V. p. 202.
Apelles Medicus Thaſius VI. 9. 4. VIII. p. 72. III. 26. 8. II. p. 628.
Apelles Pictor III. 24. 10. II. p. 600.
Apellico Tejus Perip. III. 11. II. p. 279.
Aper Grammat. V. 7. 15. VII. p. 50.

Aver-

2011 Ministerio de Cultura

Avergius, Perges Epiſc. V. 41. 3. X. p. 202.
Aphanes Stoicus III. 15. II. p. 89.
Aphareus Athen. II. 19. I. p. 667. II. 26. 5. I. p. 900. IV. 32. IV. p. 478.
Aphricanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Aphranor Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Aphrodas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72. III. 26. 8. II. p. 628.
Aphrodiſeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Aphrodiſius Aſtronomus III. 5. 21. II. p. 100.
Aphrodiſianus Perſa V. 45. X. p. 489. V. 5. 17. VI. p. 542.
Aphthonius Manichæus V. 1. 32. V. p. 287.
APHTHONIUS Rhetor IV. 31. 13. IV. p. 448. II. 9. 9. I. p. 399. IV. 13. 16. IV p. 457. V. 7. 10. VII. p. 18. MS. V. 38. 9. IX. p. 417. VI. 10. 17. XIII. p. 525. & 19. p. 610.
ad Aphthonii progymnaſmata præfatio VI. 10. 45. XIII. 848. V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Aphthonii varii IV. 31. 13. IV. p. 449.
Apion Hexaëmeri Scriptor V. 1. 24. V. p. 199.
Apion Pliſtonices Grammaticus I. 22. 4. I. p. 145. II. 5. 13. I. p. 331. III. 8. 2. II. p. 210. IV. 6. 6. III. p. 239. not. & 18. p. 254. IV. 34. 18. IV. p. 537. V. 7. 15. VII. p. 50. VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Apion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Apion Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Apis Ægyptius VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Apis Argivus II. 14. 18. I. p. 546.
Περὶ ἀπίσων Scriptores I. 22. 4. I. p. 144. III. 27. 8. II. p. 673.
Apius Phaſcus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 73.
Aplyrodius Aſtronomus III. 5. 21. II. p. 100.
in Apocalypſin proœmium VI. 10. 45. XIII. p. 845. V. 5. 3. VI. p. 255. not. Commentarii VII. p. 791. ſq.
Apocaucus ſ. Apocauchus Medicus IV. 7. 7. XII. p. 637.
APOCRYPHI libri V. T. III. 29. II. p. 727.
APOCRYPHI libri N. T. IV. 5. 13. III. p. 168.
Apocrypha Neandri VI. 10. 12. XIII. p. 473.
Apoemantes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 73.
Apollinaris Aſtrologus MS. III. 20. 10. II. p. 511.
APOLLINARIS Alexandr. Presb. Laodicenus P. 16. 1. VII. p. 659. II. 19. I. p. 667.

2011 Ministerio de Cultura

APOLLINARIS Epiſc. Laodic. F. V. 16. 1. VII. p. 659. III. 6. 3. II. p. 114. MS. III. 12. 14. II. p. 358. IV. 27. 4. IV. p. 193. V. 1. 32. V. p. 290. & 28. p. 252. V. 7. 15. VII. p. 50. V. 8. 5. VII p. 90. & 7. p. 97. V. 16. 19. VII. p. 727. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 764. & p. 765. & 14. p. 778. & 19. p. 790. V. 23. 10. VIII. p. 332. V. 41. 2. X. p. 130. VI. 4. 2. XI. p. 765. VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Apollinaris (Claudius) Epiſc. Hierapol. V. 1. 24. V. p. 189. fr. III. 5. 19. II. p. 97. not. V. 8. 7. VII. p. 96. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 38. 9. IX. p. 383.
Apollinaris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 73.
Apollinaris Cremonenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 73.
Apollinaris (Julius Roſianus) vid. Julius.
Apollinaris Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Apollinaris Tragicus II. 19. I. p. 667.
Apollinares varii V. 16. 1. VII. p. 660.
Apollo Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Apollo Deaſter VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
APOLLODORUS Athen. Grammat. III. 27. 1. ſqq. II. p. 660. II. 1. 3. I. p. 255. II. 5. 14. I. p. 331. II. 14. 17. I. p. 545. II. 19. in Epicharmus, I. p. 677. II. 22. in Sophron. I. p. 787. III. 15. II. p. 389. V. 7. 15. VII. p. 50. V. 38. 9. IX. p. 439. V. 40. 7. X. p. 22. VI. 10. 26. XIII. p. 640.
Apollodorus Athen. Comicus II. 22. I. p. 745.
Apollodorus (Andreas) Medicus III. 26. 8. II. p. 628.
Apollodorus Artemites III. 27. 6. II. p. 668.
APOLLODORUS Architectus III. 24. 2. II. p. 589. III. 23. II. p. 571. MS. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Apollodorus Caryſtius, Comicus II. 22. I. p. 745. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Apollodorus Cumanus V. 7. 15. VII. p. 50.
Apollodorus Cyrenæus V. 7. 15. VII. p. 50.
Apollodorus Epic. III. 33. 3. II. p. 808.
Apollodorus Ephillus, Stoicus III. 15. II. p. 389. III. 27. 6. II. p. 667.
Apollodorus Gelous II. 22. I. p. 745. II. 11. 7. I. p. 450. fr. & 9. 10. 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Apollodorus Pergamenus IV. 32. IV. p. 478.
Apollodorus Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
Apollodorus Pro COS. VI. 6. 5. XII. p. 339.
Apollodorus Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.

2011 Ministerio de Cultura

Apollodorus, Syllus Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollodorus Telmiſſenſis IV. 13. 13. III. p. 410.
Apollodorus Tarſenſis II. 19. I. p. 667.
Apollodori varii II. 19. I. p. 667. III. 15. II. p. 389. III. 27. 7. II. p. 669.
Apolloniades Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apolloniades Platonicus III. 3. II. p. 53.
Apollonides Horapius, Chemicus VI. 8. 4. XII. p. 776. a, & 777. b. I. 13. 4. I. p. 88.
Apollonides Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollonides Cyprius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74. II. 24. 6. I. p. 865.
Apollonides Nicænus III. 33. 5. II. p. 820. IV. 9. 1. III. p. 280. IV. 19. 5. III. p. 611.
Apollonides Rhetor VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Apollonides Smyrnæus III. 28. 7. II. p. 711.
Apollonides Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollonides Tragicus II. 19. I. p. 667. II. 11. 5. I. p. 447. fr. & 12. p. 453.
Apollonii tres Chriſtiani Scriptores V. 1. 24. V. p. 191.
Apollonius Ægyptius I. 13. 4. I. p. 88. III. 20. 7. II. p. 527.
Apollonius Alabandenſis III. 21. 7. II. p. 527. IV. 32. IV. p. 478.
APOLLONIUS Alexandr. Dyſcolus V. 7. 1. ſqq. VII. p. 1. II. 5. 15. I. p. 331. II. 15. 24. I. p. 578. II. 21. 4. I. p. 715. IV. 34. 19. IV. p. 538. V. 5. 28. VI. p. 702. V. 7. 9. VII. p. 13. V. 7. 15. VII. p. 41. MS. VI. 10. 22. XIII. p. 634. & 21. p. 628.
Apollonius Alexandr. Archibii F. Grammat. III. 21. 7. II. p. 528. II. 1. 4. I. p. 256. II. 5. 15. I. p. 332. V. 7. 9. VII. p. 50.
Apollonius Alex. Peripat. III. 11. II. p. 279.
Apollonii duo Antiocheni P. & F. Medici Hierophilei III. 21. 7. II. p. 528. VI. 7. 4. XIII. p. 74. II. 24. 6. I. p 865.
Apollonius Aphrodiſ. III. 21. 7. II. p. 528. I. 18. 1. I. p. 111.
Apollonius Archiſtrator Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollonius Athen. Sotadis F. II. 22. in Sotades I. p. 789.
Apollonius Attalenſis IV. 13. 13. III. p. 410.
Apollonius Byblas VI. 9. 4. XIII. p. 74. II. 24. 3. I. p. 857.
Apollonius Chalcedon. Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollonius Citienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74. VI. 8. 5. XII. p. 779. MS.
Claudius Apollonius III. 26. 8. II. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 121.

2011 Ministerio de Cultura

Apollonius Corinthi Epiſc. V. 1. 24. V. p. 191.
Apollonius Cronus III. 33. 6. II. p. 821.
Apollonius Epheſ. Epiſc. V. 1. 24. V. p. 191.
Apollonius Geometra III. 18. 3. II. p. 454.
Apollonius Glaucus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollonius Grammat. II. 5. 15. I. p. 331. II. 26. 9. I. p. 391. IV. 34. 16. IV. p. 536. IV. 36. 8. IV. p. 580. VI. 10. 19. XIII. p. 606.
Apollonius Herophileus, vid. Apollonius Antioch.
Apollonius junior Medicus VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Apollonius Laodic. Aſtronomus III. 20. 9. II. p. 504. & 10. p. 511. MS.
Apollonius Martyr V. 1. 24. V. p. 191.
Apollonius Melo VI. 6. 18. III. p. 254.
Apollonius Memphites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75. III. 26. 8. II. 629.
Apollonius Mys ſ. Mus VI. 9. 4. XIII. p. 75. III. 26. 8. II. p. 628.
Apollonis Myndius III. 20. 10. II. p. 511. V. 7. 15. VII. p. 50.
Apollonius Nyſæus III. 15. II. p. 389. V. 7. 15. VII. p. 51.
Apollonius ὁ ὄφις VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Organicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.
APOLLONIUS Pergæus III. 22. 17. ſqq. II. p. 556. & 13. p. 550. III. 23. II. p. 567. III. 14. 18. II. p. 386. V. 26. 1. VIII. p. 463. V. 268. VIII. p. 518. VI. 10. 20. XIII. p. 619.
Apollonius Pergamenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Pitaneus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonii duo Rhetores IV. 33. IV. p. 479.
APOLLONIUS Rhodius III. 21. 1. ſqq. II. p. 520. V. 7. 15. VII. p. 51. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467. & 19. p. 608 & 20. p. 624.
Apollonius Romanus V. 8. 7. VII. p. 96. V. p. 191.
Apollonius Solenſis Perip. III. 11. II. p. 279.
Apollonius Sophiſta V. 40. 8. X. p. 51. MS. VI. 10. 45. XIII. p. 847.
Apollonius Stoicus III 15. II. p. 389.
Apollonius Stratonis VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Syrus Platon. III. 3. II. p. 53.
Apollonius Tarſenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Adollonius ὁ θὴρ VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Theſpianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.

2011 Ministerio de Cultura

APOLLONIUS Tyaneus IV. 24. 15. IV. p. 59. II. 10. 11. I. p. 415. & 36. II. 13. 1. I. p. 492. VI. 10. 15. XIII p. 478. & 17. p. 493. & 20. p. 622. VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Tyan. junior IV. 24. 15. IV. p. 61.
Apollonius Tyrius Medicus VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Apollonius Tyrius Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollonius quidam V. 17. 18. VII. p. 750.
Apollonii Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollonii varii III. 21. 7. II. p. 527. III. 15. II. p. 389. IV. 24. 15. IV. p. 60. V. 1. 24. p. 191.
quæ Apollonio Tyrio Regi contigerunt, narratio V. 6. 12. VI. p. 821.
Apollonicis scripta II. 23. 5. I. p. 809.
Apollos III. 27. 7. II. p. 671.
Apollophanes Athen. Comicus II. 22. I. p. 746. II. 19. I. 667.
Apollophanes Antioch. Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollophanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 77.
Apollophanes Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Apollophanes Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Apollophanes Seleuc. VI. 9. 4. XIII. p. 76.
Apollophanes varii II. 22. I. p. 746. III. 15. II. p. 389.
Apollozantes commentitius VI. 9. 4. XIII. p. 77.
Apologia pro Origene V. 38. 9. IX. p. 411.
Apologiæ pro Socrate Scriptores III. 1. 3. II. p. 7.
APOMASAR IV. 13. 12. III. p. 408. III. 20. 9. II. p. 507.
Aponensis (*Petrus*) *vid. Petrus.*
Ἀποφθέγματα καὶ γνῶμαι διαφόρων φιλοσόφων V. 30. 13. VIII. p. 839. MS.
Apophthegmata Plutarchi IV. 11. n. 64. sq. III. p. 352.
Arsenii Monachi X. p. 490.
Arsenii Monembas. VIII. p. 838.
Apophthegmata græca VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 7. p. 471. & 20. p. 621.
Apophthegmata Patrum, V. 32. 14. IX. p. 16.
Apospasmation de hippodromo s. circo CPol. V. 5. 20. VI. p. 603.
Apospasmation breve de vasis MS. VI. 8. 3. XII. p. 761.
Τῶν ιβ Ἀποστόλων αἱ πατρίδες V. 4. 37. VI. p. 147.

2011 Ministerio de Cultura

Apoſtolis ſuppoſita ſcripta IV. 5. 14. III. p. 168.
APOSTOLIUS (Michael) V. 41. 8. X. p. 222. II. 10. 50. I. p. 438. MS. III. 3. II. p. 53. IV. 9. 9. III. p. 285. III. 1. 8. II. p. 37. MS. V. 7. 15. VII. p. 42. MS. & p. 51. V. 30. 13. VIII. p. 839. MS. VI. 10. 26. XIII. p. 644. MS. XIV. p. 9. 14.
Apoſtolius (Ariſtobulus) vid. Ariſtobulus.
Apoſtolus Zigaras vid. Zigaras.
Appendix Vaticana IV. 9. 5. III. p. 284.
APPIANUS Alexandr. IV. 12. 1. ſqq. III. p. 390. III. 8. 2. II. p. 210. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 491. & 492. V. 38. 9. IX. p. 394. VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Appion Pliſtonices, vid. Apion.
Appius Claudius VI. 6. 4. XII. p. 333. & 5. p. 339.
Appius Claudius Centummanus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Appius Cœcus Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Appius Fuſcus, vid. Fuſcus.
Aprianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
APSINES Phœnix Rhetor IV. 31. 16. IV. p. 459. IV. 32. IV. p. 479.
Apſines varii IV. 31. 16. IV. p. 460.
Apulejus Celſus VI. 9. 4. XIII. p. 77. VI. 7. 6. XII. p. 614.
Apulius Grammat. V. 45. X. p. 489.
AQUILA Sinopenſis fr. III. 12. 8. II. p. 332. V. 17. 4. VII. p. 736. MS.
Aquila (*Jul. Gallus*) VI. 6. 4. XII. p. 333.
Aquilanus (*Sebaſt.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Aquilanus (*Joh.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Aquilianus (*Scipio*) *de placitis Philoſophorum* II. 23. 1. I. p. 796.
Aquilius Gallus VI. 6. 4. XII. p. 333. & p. 335.
Aquilius Severus V. 24. VIII. p. 347.
Arabas Thebanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78. III. 26. 8. II. p. 628.
Arabaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arabianus V. 1. 24. V. p. 199.
Arabius (Phrynichus) vid. Phrynichus.
Arabius Scholaſticus III. 28. 7. II. p. 711.
Arabri Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arabs ſ. Arabus Medicinæ inventor VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Aram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.

2011 Ministerio de Cultura

Ara Doſiadæ, carmen III. 17. 16. II. p. 448.
Araros Athen. Comicus II. 22. I. p. 746.
Arariius (Patricius) vid. Patricius X. p. 542.
Arator VI. 10. 19. XIII. p. 612.
ARATUS Solenſis III. 18. 1. ſqq. II. p. 451. II. 2. 19. I. p. 275. II. 5. 16. I. p. 332. II. 10. 41 I. p. 433. II. 11. 5. I. p. 447. III. 5. 18. II. p. 93. III. 20. 9. II. p. 503. III. 23. II. p. 581. III. 28. 7. II. p. 711. & 1. p. 686. V. 7. 15. VII. p. 51. V. 16. 19. VII. p. 723. & p. 724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467. & 8. p. 471. & 17. p. 531. & 19. p. 608. VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arato additi verſus græce extant III. 18. 7. II. p. 458.
Commentarii 2. inchoati in Aratum III. 18. 4. II. p. 456. in Aratum Scholia edita & MSta III. 18. 4. II. p. 456.
Aratus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78. III. 26. 8. II. p. 628.
Arati varii III. 18. 10. II. p. 463.
Arbiter (*Petronius*) *vid. Petronius.*
Arcadius Cypri Epiſc. V. 45. X. p. 489. V. 32. 20. IX. p. 80. V. 34. 8. IX. p. 279.
Arcadius Grammat. MS. V. 45. X. p. 489. V. 7. 15. VII. p. 42. & p. 51.
Arcadius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 392. & 766. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Arcadius JCtus VI. 6. 2. XII. p. 329. & 3. p. 330.
Arcadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arcaganis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arcageniſius Medicus VI. 9. 4. XIII p. 78.
Arcanidiſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arceas Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Arceſilas Pitanæus III. 3. II. p. 53. III. 11. II. p. 279. II. 10. 36. I. p. 431. III. 28. 7. II. p. 711.
Arceſilaus Comicus II. 22. I. p. 747.
Arceſus Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Ἀρχὴ τῆς κζ πλάτ@ τῶν ἔργων ἐξηγήσεως MS. VI. 8. 3. XII. p. 775.
Archagatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Archagilliſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 79.
Archebulus Thebanus Lyricus II. 15. 15. I. p. 571.
Archedemus Athen. Stoicus III. 15. II. p. 390.
Archedemus Rhetor IV. 32. IV. p. 479.

2011 Ministerio de Cultura

Archedemus ſ. Archedamus ſ. Archidemus Tarſenſis Stoicus III. 15. II. p. 390. III. 33. 6. II. p. 821.
Archedicus Comicus II. 22. I. p. 747.
Archelaus Ægyptius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 79.
Archelaus Cæſar. Epiſc. V. 38. 9. IX. p. 391.
ARCHELAUS Carrharum Epiſc. V. 1. 31. V. p. 262. & 32. p. 290. II. 23. 10. II. p. 815. V. 17. 14. VII. p. 778.
Archelaus Chorographus III. 8. 2. II. p. 210.
Archelaus Mileſius Philoſophus II. 23. 10. I. p. 815. & 1. p. 796.
Archelaus Philoſophus de Chymia V. 45. X. p. 489. MS. VI. 8. 3. XII. p. 764. & 776. MS. XIV. p. 19.
Archelaus Poëta I. 22. 4. I. p. 145. VI. 9. 4. XIII. p. 79.
Archelaus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Archelaus Trag. II. 19. I. p. 668.
Archelai Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 79.
Archelai varii II. 23. 10. I. p. 815.
Archemachus Tarent. Pythag II. 13. 1. I. p. 492.
Archeſtratus Gelous VI. 9. 4. XIII. p. 79. II. 13. 1. I. p. 492.
Archeſtratus Phrearius Plat. III. 3. II. p. 53.
Archetimus Hiſtoricus I. 1. 4. I. p. 3.
Archias Alex. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 51.
Archias Antioch. Poëta III. 28. 7. II. p. 711. III. 19. 5. II. p. 491.
Archias Legislator II. 14. 15. I. p. 546.
Archias Thurius Trag. II. 19. I. p. 668.
Archibius Alexandr. II. 5. 17. I. p. 332.
Archibius Apollonii F. vel P. Grammat. III. 19. 3. II. p. 489. V. 7. 15. VII. p. 51.
Archibius Ptolemæi F. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 51.
Archibius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 79. III. 26. 8. II. p. 628.
Archidamus ſ. Archidemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 79. II. 24. 6. I. p. 865.
Archides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Archigenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 80. I. 15. 2. I. p. 99. not. II. 10. 14. I. p. 433. VI. 8. 5. XII. p. 779. & 7. p. 780. MS.
Archigenes antiquior, cujus mentio apud Hippocratem libro de humoribus T. I. p. 327. edit. Lindenianæ.
Archigeniſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.

2011 Ministerio de Cultura

Archilochus Corax IV. 32. IV. p. 479.
Archilochus Hiſtoricus I. 1. 4. I. p. 3.
Archilochus Parius Lyricus II. 15. 16. I. p. 572. II. 11. 5. I. p. 447. fr. III. 28. 7. II. p. 711. & 1. p. 686. V. 16. 19. VII. p. 726.
Archilochi varii II. 15. 16. I. p. 574.
ARCHIMEDES Syracuſ. III. 22. 1. II. p. 543. III. 5. 19. II. p. 94. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 568. IV. 22. 13. IV. p. 18. V. 26. 1. VIII. p. 463.
Archimedes Philoſophus Trallianus II. 5. 18. I. p. 332. III. 22. 13. II. p. 550.
Archimelus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Archippus Athen. Comicus II. 22. I. p. 747. II. 21. 3. I. p. 711. & p. 712. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Archippus Eremita & Prosmonarius V. 45. X. p. 490. V. 5. 17. VI. p. 514. & 549. V. 32. 20. IX. p. 57. & p. 124.
Archippus Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 492. II. 12. 4. I. p. 464.
Archippus Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Archis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Archytas Peripat. III. 11. II. p. 279.
ARCHYTAS Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 493. & 3. p. 530. II. 10. 36. I. p. 431. II. 14. 18. I. p. 546. III. 10. 9. II. p. 266. III. 14. 18. II. p. 385. III. 22. 13. II. p. 550. III. 30. 12. II. p. 768. VI. 10. 17. XIII. p. 523.
Archytæ varii II. 13. 1. I. p. 495. ſq.
Arcon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Arcontus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Arctinus Mileſius Poëta I. 2. 4. I. p. 8.
Arctini duo Poëtæ alii I. 2. 4. I. p. 9.
Arcudius (Aton.) V. 45. X. p. 476.
ARCUDIUS (Pet.) V. 43. 12. X. p. 416.
Ej. Opuſcula aurea Theologica V. 43. 12. X. p. 418.
Arculanus (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Arcyon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Ardens (Radulphus) vid. Radulphus.
Ardimitrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
de Arduinis (Sanctes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Arela (Jo.) vid. Johannes.

2011 Ministerio de Cultura

Arenæus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Arengeniſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Areſas Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Areſtadas Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Areta Petronius vid. Petronius.
ARETÆUS Cappadox IV. 3. 7. III. p. 100. VI. 9. 4. XIII. p. 81. VI. 7. 2. XII. p. 573.
Aretæus Sabinus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Aretarchus Sophiſta V. 19. 10. VIII. p. 135.
Arete Cyrenaica III. 33. 4. II. p. 817.
Aretas Dyrrachinus III. 5. 21. II. p. 100.
ARETHAS Cæſareæ Archiep. V. 17. 19. VII. p. 791. & 18. p. 788. V. 32. 20. IX. p. 82. V. 33. 4. IX. p. 182.
Arethas Naxius Archiep. V. 45. X. p. 490.
Arethuſius (Marcus) vid. Marcus.
Aretinus (Leonh.) V. 45. X. p. 528. XIV. p. 6.
Areus Didymus vid. Didymus.
Areus Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Argea Dialectica III. 33. 6. II. p. 823.
Argelata ſ. Largelata (Pet.) VI. 9 4. XIII. p. 362.
Argentarius (Marcus) vid. Marcus.
Argenterius (Barthol.) VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Argenterius (Jo.) VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Argumenta & paraphraſis ſingulorum pſalmorum V. 17. 6. VII. p. 742.
Argonautica, Thebaica, Troica &c. Laur. Rhodomanni VI. 10. 10. XIII. p. 472.
Argonauticornm Scriptores III. 21. 3. II. p. 522.
ARGYROPULUS (Joh.) V. 43. 21. X. p. 425. III. 10. 10. II. p. 269. MS.
ARGYRUS (Iſaacus) vid. Iſaacus X. p. 176.
Arianialis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Arianus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Arias Poëta III. 28. 7. II. p. 712. & 1. p. 686.
Aridelus Platon. III. 3. II. p. 53.
Aridion VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Arignote Pythagorica II. 13. 2. I. p. 525. I. 19. 2. I. p. 119. & 4. p. 129. II. 12. 4. I. p. 464.

2011 Ministerio de Cultura

Arignotus Pythag II. 13. 1. I. p. 496.
Arimneſtus Peripat. III. 11. II. p. 279.
Arimneſtus Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Arinaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Arion Methymnæus Lyricus II. 15. 16. β. I. p. 574. II. 19. I. p. 668. II. 16. 1. I. p. 600.
Arion Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Ariones varii II. 15. 16. β. I. p. 574. not.
Ariobarzanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Ariphrades Comicus II. 22. I. p. 747.
Ariphron Sicyonius Lyricus fr. II. 15. 17. α. I. p. 574. VI. 10. 2. XIII. p. 463.
ARISTÆNETUS Bithynus II. 10. 40. I. p. 432. VI. 10. 1. XIII. p. 458.
Ariſtænetus Rhetor V. 16. 15. VII. p. 691.
Ariſtæneti varii II. 10. 40. I. p. 433.
Ariſtæus vid. Ariſteas.
Ariſtæus Geometra III. 14. 18. II. p. 384.
Ariſtæus Croton. Pythag II. 13. 1. I. p. 496. III. 14. 18. II. p. 384.
Ariſtagoras Comicus II. 22. I. p. 747.
Ariſtander Telmiſſenſis IV. 13. 7. III. p. 403. & 13. p. 410. in add. II. p. 825.
Ariſtangelus Sicyonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Ariſtarchus Chronographus V. 45. X. p. 490.
Ariſtarchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
ARISTARCHUS Samius Aſtronomus III. 5. 14. II. p. 89. III. 5. 12. II. p. 88. III. 14. 18. II. p. 386. III. 18. 3. II. p. 454. III. 23. II. p. 574. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Ariſtarchus ὀνειροκριτικῶν Scriptor IV. 13. 13. III. p. 410.
Ariſtarchus Samothrax Grammat. V. 7. 15. VII. p. 51. II. 1. 3. I. p. 255. II. 2. 18. I. p. 274. & 16. p. 273. II. 5. 19. I. p. 332. II. 15. 2. I. p. 553. & 4. p. 555. & 16. p. 572. II. 16. 7. I. p. 613. II. 17. 3. I. p. 629. II. 18. 2. I. p. 645. II. 19. I. p. 670. & p 681. II. 21. 4. I. p. 715. III. 18. 3. II. p. 454. IV. 9. 1. III. p. 282. V. 7. 15. VIII. p. 42. MS. V. 7. 1. VII. p. 4.
Ariſtarchus Tarſenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Ariſtarchus Tegeates Tragicus II. 19. I. p. 668. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Ariſtarchi varii V. 7. 15. VII. p. 52.

Ari-

2011 Ministerio de Cultura

Ariſtarchei V. 7 15. VII. p. 51.
Ariſtas Grammat. V. 7. 15. VII. p. 52.
ARISTEAS ſ. Ariſtæus III. 12, 2. II. p. 317. IV. 6. 18. III. p. 254. VI. 10. 20. XIII. p. 616.
Ariſteas ſ. Ariſtæus Proconneſius I. 2. 6. I. p. 9. I. 1. 4. I. p. 3. II. 8. 15. I. p. 377.
Arifteas Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſteas ſ. Ariſtius Comicus II. 22. I. p. 747.
ARISTENUS (Alexius) vid. Alexius.
Ariſteus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
ARISTIDES (Ælius) Adrian. IV. 30. 4. IV. p. 373. II. 26. 5. I. p. 805. & 807. III. 1. 3. II. p. 18. IV. 9. 1. III. p. 280. IV. 31. 16. IV. p. 459. IV. 32. IV. p. 479. V. 10. 2. VIII. p. 386. V. 38. 8. IX. p. 422. & p. 495. ſq. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 17. p. 509. & 19. p. 606. & 20. p. 621. 622.
in Ariſtidis Panathenaicum ὑπόθεσις IV. 30. 5. IV. p. 380.
Ariſtides Athen. V. 1. 24. V. p. 186. V. 8. 7. VII. p. 96.
Ariſtides Locrus Platon. III. 3. II. p. 53.
Ariſtides Peripat. III. 11. II. p. 279.
Ariſtides Megaricus III. 33. 6. II. p. 821.
ARISTIDES Quintilianus III. 10. 4. II. p. 259. II. 13. 1. I. p. 497. III. 3. II. p. 53. III. 23. II. p. 586.
Ariſtides Rheginenſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſtides varii IV. 30. 4. IV. p. 376. & 8. p. 393. V. 1. 24. V. p. 187.
Ariſtion Athen. Epicur. III. 33. 3. II. p. 808.
Ariſtion Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 82. VI. 7. 8. XII. p. 641.
Ariſtippus Cyrenæus Socrat. II. 23. 33. I. p. 831. II. 10. 35. I. p. 430. III. 33. 4. II. p. 817.
Ariſtippus Cyren. Platon. III. 3. II. p. 53.
Ariſtippus Fil. III. 33. 4. II. p. 817.
Ariſtippus Tarent. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſtippi alii II. 23. 33. I. p. 831.
Ariſtis Grammat. V. 7. 15. VII. p. 52.
Ariſto Alexandr. III. 11. II. p. 279. III. 6. 37. II. p. 165.
Ariſto Ariſtotelis amicus III. 11. II. p. 280.
Ariſto Aſcalonita III. in add. II. p. 825.
Ariſto Ceus ſ. Julietes III. 11. II. p. 280.

2011 Ministerio de Cultura

Ariſto Chius, Stoicus III. 15. II. p. 390. III. 33. 6. II. p. 823.
Ariſto Cous Peripat. II. 11. II. p. 280.
Ariſto Critolai diſcip. III. 11. II. p. 280. & p. 294.
Ariſto Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83. II. 24. 2. I. p. 849. & 6. p. 865.
Ariſto Pellenſis fr. V. 1. 24. V. p. 187. V. 8. 7. VII. p. 96.
Ariſto Platonicus III. 3. II. p. 53.
Ariſto Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712.
Ariſto Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
T. Ariſto JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Ariſto quidam II. 23. 4. I. p. 801.
Ariſto Tragicus II. 19. I. p. 668. II. 11. 5. I. p. 447. fr.
Ariſtones varii III. 11. II. p. 279. III. 15. II. p. 390.
Ariſtobulus Apoſtolius Hierodiac. V. 41. 7. X. p. 222. II. 2. 2. I. p. 264.
Ariſtobulus Caſſandreus III. 8. 2. II. p. 210.
Ariſtobulus Chæredemus Epic. III. 33. 3. II. p. 808.
Ariſtobulus Peripat. & Judæus III. 11. II. p. 280. I. 19. 3. I. p. 121.
Ariſtobuli varii III. 8. 2. II. p. 210. III. 11. II. p. 280.
Ariſtoclea fr. I. 17. 4. I. p. 524. II. 13. 2. I. p. 525.
Ariſtocles Lampſac. Stoicus III. 15. II. p. 390.
Ariſtocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtocles Meſſenius III. 11. II. p. 281. III. 3. II. p. 53. II. 5. 20. I. p. 332. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Ariſtocles Muſicus III. 10. 9. II. p. 266.
Ariſtocles Paradoxorum Scriptor I. 22. 4. I. p. 145.
Ariſtocles Pergamenus Peripat. III. 11. II. p. 282. II. 10. 41. I. p. 433.
Ariſtocles Rhodius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 52.
Ariſtocles quidam V. 38. 9. IX. p. 421.
Ariſtocles varii V. 7. 15. VII. p. 52.
Ariſtoclides Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſtocrates Grammat. VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtocrates Rhegin. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497. II. 14. 18. I. p. 546.
Ariſtocreon Stoicus III. 15. II. p. 390.
Ariſtocritus Trag. II. 19. I. p. 669.
Ariſtodemus Ægienſis Platon. III. 3. II. p. 54.
Ariſtodemus Alexandr. II. 15. 2. I. p. 553. & 4. p. 555. V. 7. 15. VII. p. 53.

2011 Ministerio de Cultura

Ariſtodemus Carius Pictor III. 24. 10. II. p. 600.
Ariſtodemus Nyſæus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 52. II. 5. 21. I. p. 332. II. 15. 2. I. p. 553. & 4. p. 555. II. 15. 55. I. p. 595. not.
Ariſtodemus alter Nyſæus V. 7. 15. VII. p. 52.
Ariſtodemus tertius Nyſæus V. 7. 15. VII. p. 53. & 7. p. 10.
Ariſtodemus Onirocrit. IV. 13. 13. III. p. 410.
Ariſtodemus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712. & 4. p. 694. not.
Ariſtodemus Trag. II. 19. I. p. 669.
Ariſtodemi varii V. 7. 15. VII. p. 53.
Ariſtogenes Cnidius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtogenes Thaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85. II. 10. 41. I. p. 433.
Ariſtogiton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtogiton Rhetor III. 13. II. p. 361. II. 26. 10. I. p. 933. not. IV. 32. IV. p. 479 V. 38 9. IX. p. 501.
Ariſtolaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtolochus Trag. II. 19. I. p. 669.
Ariſtolochus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtomache Poetria II. 15. 17. I. p. 574.
Ariſtomachus Perip. III 11. II. p. 282.
Ariſtomenes Comicus II. 22. I. p. 747.
Ariſtomenes Metapont. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſtonicus Alexandr. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 53. II. 5. 22. I. p. 332. II. 8. 14. I. p. 377. II. 8. 16. I. p. 378.
Ariſtonymus Platon. III. 3. II. p. 54.
Ariſtonymus Comicus II. 19. I. p. 669. II. 22. I. p. 748.
Ariſtophanes Alexandr. Grammat. II. 18. 5. I. p. 656.
Ariſtophanes Byzant. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 53. II. 1. 3. I. p. 255. II. 2. 17. I. p. 474. II. 21. 4. I. p. 715. II. 19. in Ariſtoteles I. p. 670. II. 22. in Menander I. p. 769. II. 17. 5. I. p. 633. III. 6. 16. II. p. 134. III. 18. 3. II. p. 455. III. 19. 2. II. p. 488. & 3. p. 490. IV. 34. 4. IV. p. 518.
ARISTOPHANES Comicus II. 21. I. p. 703. II. 11. 12. I. p. 453. II. 22. I. p. 748. V. 45. X. p. 486. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 5. p. 467. & 18. p. 541. & 19. p. 608.
Ariſtophanes Tragicus II. 19. I. p. 669.
Ariſtophanes varii II. 21. 1. I. p. 705.
Ariſtophilus Plataicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.

Ari-

2011 Ministerio de Cultura

Aristophon Comicus II. 22 I. p. 748. II. 11. 5. I. p. 447. fr. & 10. p. 452. fr. & 12. p. 453. II. 13. 1. I. p. 490. not.
Aristophon Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Aristophon Trag. II. 19. I. p. 669.
Aristophontes varii II. 19. 1. p. 670.
Aristoteles Cyren. III. 33. 4. II. p. 817. III. 6. 8. II. p. 122.
Aristoteles Dialecticus III. 33. 6. II. p. 821.
Aristoteles Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54.
Aristoteles Iliadis commentator II. 5. 26. I. p. 332.
Aristoteles junior Peripat. III. 11. II. p. 282.
Aristoteles Midiæ F. III. 11. II. p. 282.
Aristoteles Mythus II. 23. 31. I. p. 829. & 44. p. 840.
Aristoteles tres Rhetores IV. 32. IV. p. 479.
Aristoteles Siculus II. 26. 5. I. p. 809.
ARISTOTELES Stagirites III. 6. sq. II. p. 107. I. 6. 10. I. p. 41. II. 2. 12. I. p. 280. II. 5. 24. I. p. 332. II. 8. 16. I. p. 378. II. 10. 17. I. p. 419. & 39. p. 432. & 48. p. 437. II. 12. 5. I. p. 465. II. 11. 5. I. p. 447. II. 13. 1. I. p. 497. & in Archytas I. p. 494. II. 14. 17. I. p. 545. & 18. p. 546. II. 15. 18. I. p. 574. & 55. I. p. 595. not. II. 19. I. p. 670. II. 22. I. p. 748. II. 26. 5. I. p. 809. III. 1. 3. II. p. 26. III. 3. II. p. 54. III. 5. 11. II. p. 87. III. 10. 9. II. p. 267. III. 14. 18. II. p. 384. III. 23. II. p. 570. III. 28. 7. II. p. 712. IV. 9. 1. III. p. 281. IV. 13. 13. III. p. 409. VI. 31. 16. IV. p. 457. IV. 32. IV. p. 479. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 43. 8. X. p. 387. not. VI. 7. 17. XII. p. 709. VI. 8. 2. XII. p. 756. & 3. p. 775. not. VI. 9. 4. XIII. p. 83. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 2. p. 463. & 17. p. 493. & p. 494. & p. 522. & p. 528. 19. p. 609. 20. p. 618. & p. 621. 22. p. 633. 25. p. 640.
Aristotelis libri de Xenophane, Zenone & Gorgia, cum Is. Casauboni editione collati variæ lectiones Codicis Biblioth. Paulinæ Lips. III. 6. 22. II. p. 139.
in Aristotelis Ethica, græcorum commentarii III. 6. 29. II. p. 151.
cum Aristotele à Frid. Sylburgio editi Scriptores græci III. 6. 38. II. p. 169.
Aristotelis Interpretes græci anonymi III. 11. II. p. 278.
in Aristotelis Categorias Commentarius MS. III. 6. 1. II. p. 110.
in Aristotelis Analyticorum posteriorium libros II. Comment. III. 6. 3. II. p. 114.

2011 Ministerio de Cultura

In Ariſtotelis Rhetorica, paraphraſis græca MS. III. 6. 6. II. p. 119.
Εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Ῥητορικὴν ὑπόμνημα III. 6. 6. II. p. 119.
Ariſtotelis Phyſicorum Synopſis græca MS. III. 6. 9. II. p. 125.
Ariſtotelis Ethicorum ad Nicomachum paraphraſis III. 6. 29. II. p. 150.
Ariſtotelis vita ab Anonymo ſcripta III. 6. 39. II. p. 174.
de Ariſtotelis Vita, Philoſophia, Religione &c. Scriptores III. 6. 39. II. p. 174.
Ariſtoteles varii III. 6. 1. II. p. 107. not.
ARISTOXENUS Tarent. Muſicus III. 10. 1. ſq. II. p. 255. II. 12. 2. I. p. 456. & 5. p. 465. II. 23. 30. I. p. 828. II. 19. in Rufus. I. p. 690. III. 1. 8. II. p. 37. III. 8. 2. II. p. 211. III. 11. II. p. 282. III. 23. II. p. 586. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Ariſtoxenus Herophileus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Ariſtoxeni varii III. 10. 2. II. p. 258.
Ariſtraſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Ariſtrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Ariſtus III. 8. 2. II. p. 211.
Ariſtus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Ariſtyllus Aſtronomus III. 5. 11. II. p. 87. IV. 14. 3. III. p. 415.
Ariſtyllus major. III. 18. 3. II. p. 455.
Ariſtyllus minor III. 18. 3. II. p. 455.
Arithmetica Indica MS. IV. 22. 14. IV. p. 18.
Arithmeticæ Scriptores græci editi, inediti, deperditi IV. 22. 13. ſqq. IV. p. 17.
Arius Aſclepiadeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Arius hæreticus V. 23. 7. VIII. p. 307. V. 41. 2. X. p. 130.
Arius alius hæreticus V. 23. 7. VIII. p. 307.
contra Arianos Scriptores V. 23. 7. VIII. p. 312.
Arii fautorum primorum catalogus V. 23. 10. VIII. p. 335.
Arii hæreſi minime ſuffragantes Patres anteNicæni V. 23. 7. VIII. p. 312. ſq.
Arius Megapolit. I. 11. 8. I. p. 77.
Arius Tarſenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84
Arlunus (*Jo. Pet.*) VI. 9. 4. XIII. p. 84. & p. 299.
Armaſios ſ. Armeſius VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Armenius V. 32. 20. IX. p. 65.
Armenius Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 85.

Ar-

2011 Ministerio de Cultura

Arnaldus Archiep. Narbon. Vl. 4. 2. Xl. p. 627.
Arnaldus Villanovanus Vl. 9. 4. Xlll. p. 85.
Arnobius Vl. 10. 34. Xlll. p. 758.
Arnoldus Mogunt. Vl. 10. 35. Xlll. p. 773.
Arnolfus Vl. 10. 35. Xlll. p. 772.
Arnulfus Lexovienſis Vl. 4. 2. Xl. p. 617.
Arnulphus Remenſis Archiep. Vl. 4. 2. Xl. p. 570. & 571.
Arobon & Aroon Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 85.
Aron Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 85.
Arpocratio Alexandr. l. 9. 17. l. p. 66. vid. Harpocratio.
Arrhabianus Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 85.
Arrhabius (Phrynichus) vid. Phrynichus.
Arria Platonica lll. 3. ll. 69. lV. 19. 2. lll. p. 602. not.
Arriæ duæ Stoicæ lll. 15. ll. p. 416.
Arrianus Meteororum Scriptor. V. 38. lX. p. 496.
ARRIANUS Nicom. lV. 8. lll. p. 269. lll. 4. 2. ll. p. 73. lll. 8. 2. ll. p. 211. lll. 15. ll. p. 391. lV. 7. 2. lll. p. 261. & 5. p. 264. & 10. p. 268. lV. 2. 19. lll. p. 84. lV. 20. 2. lll. p. 627. V. 4. 33. Vl. p. 127. not. & 36. p. 135. V. 5. 17. Vl. p. 492. V. 38. 9. lX. p. 394. p. 403. p. 404. Vl. 10. 20. Xlll. p. 620. & p. 621. 21. p. 629. not. 42. p. 817.
Arrianus Poeta lll. 8. 2. ll. p. 211.
Arrianus Poeta Epigr. lll. 28. 7. ll. p. 712.
Arriani varii lV. 8. 1. lll. p. 269. not.
Arribas Legislator ll. 14. 18. l. p. 546.
Cn. Arrius Hermes vid. Hermes.
Arrius Menander vid. Menander.
Arſenius Aſceta V. 32. 15. lX. p. 26. Vl. 10. 31. Xlll. p. 754.
Arſenius Chartophylax V. 45. X. p. 490.
Arſenius Corcyr. Archiep. V. 45. X. p. 490. V. 5. 17. Vl. p. 512. & p. 515. V. 32. 20. lX. p. 54. & p. 60. XlV. p. 12.
Arſenius CPol. Patr. V. 45. X. p. 490. V. 5. 6. Vl. p. 321. & p. 739. Vl. 1. 15. Xl. p. 45. & 18. p. 53.
Arſenius CPol. Hieromon. V. 45. X. p. 490. Vl. 4. 2. Xl. p. 728.
Arſenius Coronæ Epiſc. V. 5. 28. Vl. p. 700.
Arſenius Hortæ Epiſc. Vl. 4. 2. Xl. p. 531.
Arſenius Hypſelit. Epiſc. V. 45. X. p. 490.
Arſenius Lexicogr. V. 45. X. p. 491. V. 40. 8. X. p. 51. MS.

2011 Ministerio de Cultura

Arſenius Monachus Melodus V. 41. 2. X. p. 130.
Arſenius Monachus V. 45. X. p. 490.
Arſenius Monachus alius V. 45. X. p. 490. III. 20. 10. II. p. 511. MS.
Arſenius Monachus in monte Atho VI. 1. 15. XI. p. 44.
ARSENIUS Monembaſiæ Archiep. V. 41. 7. X. p. 222. not. V. 45. X. p. 491. II. 18. 5. I. p. 656. V. 30. 13. VIII. p. 838.
Arſenius Pegadenſis V. 2. 6. V. p. 314. V. 5. 17. VI. p. 560. V. 32. 20. IX. p. 145.
Arſenius Tornobi Epiſc. V. 5. 28. VI. p. 698. & 700.
Arſenii varii V. 45. X. p. 490.
Arſephone Homeri filia II. 2. 24. I. p. 282.
Arſillus Senogallienſis VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Artabanus Hiſtoricus IV. 6. 18. III. p. 254.
Artabazes Tragicus II. 19. I. p. 670.
Artagalis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Artaganis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Artaxerxes II. 10. 18. I. p. 422.
de Arte aureis characteribus ſcribendi excerpta tria græc. & lat. VI. 8. 3. XII. p. 772.
de Artium & diſciplinarum inventoribus græc. & let. V. 39. 3. IX. p. 599.
Artemidorus Ariſtophanius IV. 34. 14. IV. p. 535.
Artemidorus Capito VI. 9. 4. XIII. p. 85. II. 24. 3. I. p. 857.
ARTEMIDORUS Daldianus ſ. Epheſius IV. 13. 6. III. p. 402. III. 33. 3. II. p. 808. V. 40. 2. IX. p. 627. not. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 42. p. 812.
Artemidorus Dialecticus III. 33. 6. II. p. 821.
Artemidorus Epheſius IV. 2. 10. III. p. 37.
Artemidorus Grammat. III. 17. 8. II. p. 439. MS.
Artemidorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Artemidori quatuor Grammatici V. 7. 15. VII. p. 54.
Artemidori varii IV. 13. 9. III. p. 405.
Artemis, Platonis ſerva III. 3. II. p. 69.
Artemiſia Dialectica III. 33. 6. II. p. 823.
Artemiſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Artemius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Artemo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.

2011 Ministerio de Cultura

Artemo Cassandreus II. 15. 19 I. p. 575. II. 10. 17. I. p. 421. III. 24. 10. II. 601.
Artemo Clazomenius II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 26. I. p. 332.
Artemo μελοπσιός II. 15. 19. I. p. 575.
Artemo Milesius Onirocrit. IV. 13. 13. III. p. 410.
Artemo Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Artemones varii II. 15. 19. I. p. 575.
Artigensus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Artorius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Artram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Aruntius Achillas (rectius Aquila, in Græco Ἀχύλας) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Aruntius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Arytus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Arytus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 579.
Asaimeri Arabs Medicus VI. 9. 4. 13. p. 86.
Asanitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Asan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Asascara s. Asascan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Asaveri Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Asbolus Centaurus I. 2. 8. I. p. 10.
Ascanius Abderita III. 33. 5. II. p. 819.
Ascanius Tarracon. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 411.
Ascelinus VI. 4. 2. XI. p. 581.
Asceos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 87.
Ascilimon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 87.
Asclapo Pratensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 87.
Asclepiades Bithynus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 87. II. 24. 2. I. p. 851. III. 26. 8. II. p. 628. III. 33. 3. II. p. 808. VI. 8. 5. XII. p. 779. MS.
Asclepiadæ 2. Cynici III. 13. II. p. 361.
Asclepiades Lyricus II. 15. 20. I. p. 576.
Asclepiades Mendesius IV. 22. 7. IV. p. 10.
Asclepiades Myrleanus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54. II. 5. 27. I. p. 332. III. 17. 6. II. p. 457.
Asclepiades Myrleanus jun. V. 7. 15. VII. p. 54. & p. 48.
Asclepiades Stoicus III. 15. II. p. 390.
Asclepiades Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712. V. 45. X. p. 487.
Asclepiades Tragilensis Tragic. II. 19. I. p. 670.

2011 Ministerio de Cultura

Aſclepiades Trallium Epiſc. V. 45. X. p. 491. VI. 4. 2. XI. p. 412.
Aſclepiades alius V. 45. X. p. 491.
Aſclepiades quidam III. 8. 2. II. p. 211.
Aſclepiades Herodicus vid. Herodicus.
Aſclepiadæ varii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 87. ſqq.
Aſclepiodorus ſ. Aſclepiodotus Tacticus III. 30. 12. II. p. 767. III. 23. II. p. 571. MS V. 5. 15. VI. p. 485. MS. V. 45 X. p. 491.
Aſclepiodotus Alexandr. Plat. III. 3. II. p. 54. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Aſclepiodotus Medicus III. 3. II. p. 54.
Aſclepiodotus Stoicus III. 15. II. p 390.
Aſclepius Hermetis diſcip. I. 2. 9. I. p. 11. I. 8. 6. I. p. 57.
Aſclepius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſclepius Sophiſta IV. 32. IV. p. 479.
Aſclepius Trallianus III. 3. II. p. 54. III. 6. 26. II. p. 148. III. 23. II. p. 573. IV. 22. 3. IV. p. 5. MS. & 14. p. 18. MS. III. 11. II. p. 282.
Aſclepii varii I. 2. 9. I. p. 11.
Aſcletario Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Aſianus (Leo) vid. Leo.
Aſiatici Oratores IV. 32. IV. p. 479.
Aſinius Pollio Trallianus vid. Pollio.
Aſinius Quadratus V. 4. 33. VI. p. 127. not.
Aſion Aſceta V. 32. 15. VIII. p. 26.
Aſirita Romanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aslamon ſ. Asliman Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſparius (Blaſius) 9. 4. XIII. p. 103.
Aſpaſia Mileſia II. 23. 31. I. p. 829. not. III. 1. 3. II. p. 19. IV. 32. IV. p. 479.
Aſpaſia Medica VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſpaſiæ duæ aliæ II. 23. 31. I. p. 829. not.
Aſpaſius Peripat. III. 6. 29. II. p. 152. not. III. 6. 1. II. p. 111. & 2. p. 112. & 6. p. 119. III. 11. II. p. 282. VI. 10. 19. XIII. p. 609. III. 3. II. p. 54.
Aſpaſii tres Rhetores IV. 32. IV. p. 479.
Aſpaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſphalarteſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſtaron ſ. Aſtoron Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.

2011 Ministerio de Cultura

Aſteas Tarent. II. 13. 1. I. p. 497.
Aſter, Aſtronomus III. 5. 8. II. p. 85.
ASTERIUS Amaſeæ Epiſc. V. 28. 8. VIII. p. 607. V. 5. 17. VI. p. 547. & p. 555. & p. 559. V. 5. 25. VI. p. 680. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 20. 3. VIII. p. 155. & 4. p. 160. & p. 161. V. 32. 20. IX. p. 63. 67. 70. 76. 82. 106. 120. 128. 134. 136. & 143. V. 34. 10. IX. p. 285. V. 38. 9. IX. p. 502. VI. 10. 1. XIII. p. 460.
Aſterius Cappadox V. 28. 9. VIII. p. 611.
Aſterius Rheter IV. 32. IV. p. 479.
Aſterius Scythopolit. V. 28. 9. VIII. p. 611.
Aſterius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſterius Urbanus V. 1. 24. V. p. 190.
Aſterii varii V. 28. 11. VIII. p. 611.
Aſtræus Pythag. II. 13. 1. I. p. 497. V. 38. 9. IX. p. 430.
Aſtræus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 82.
ASTRAMPSYCHUS Aſtronomus MS. V. 45. X. p. 491. Onirocrit. IV. 13. 11. III. p. 407. III. 20. 10. II. p. 511. VI. 10. 17. XIII. p. 495. & 21. p. 630.
de Aſtris habitabilibus opinionis aſſertores I. 20. 9. ſqq. I. p. 132.
Aſtrocanus Medicus VI. 9. 4. XIII. 92.
Aſtrologi à Camerario editi III. 20. 9. II. p. 505.
Aſtrologiæ Apotel. Scriptorum græc. catalogus III. 20. II. 494.
Aſtrologiam impugnantes Scriptores III. 20. 12. II. p. 518.
Aſtronomi veteres III. 5. II. p. 79.
de Aſtronomis Scriptores recentt. III. 5. 2. II. p. 81.
Aſtronomiæ hiſtoria mythica III. 5. 3. II. p. 81.
Aſtronomorum græcorum collectiones cura Pet. Victorii & Dion. Petavii III. 5. 19. II. p. 96. not.
ἀστρονόμος μικρός III 5. 11. II. p. 58. III. 23. II. p. 574.
Aſtyages Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54. III. 19. 3. II. p. 489.
Aſtycreon Peripat. III. 11. II. p. 382.
Aſtydamas Trag. Iſocratis fil. II. 19. I. p. 671. II. 26. 5. I. p. 901. II. 11. 5. I. p. 447. fr. & 12. p. 453. fr. III. 28. 7. II. p. 712. IV. 32. IV. p. 479.
Aſtydamas Trag. prioris fil. II. 19. I. p. 671.
Aſtycreon Perip. III. 11. II. p. 282.
Aſtylus Metapont. II. 13. 1. I. p. 497.
Aſuſtitara Medicus VI. 9. 4. VIII. p. 92.

2011 Ministerio de Cultura

Atabuſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Atejus Capito VI. 6. 4. XI. p. 333.
Atejus Pacuvius (Cajus) VI. 6. 4. XI. p. 333. 334. & 337.
Ateuriſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Athalaricus, Rex VI. 4. 2. XI. p. 429.
Athamas Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Athanaſius Abbas V. 45. X. p. 491. MS.
Athanaſius Adrianopol. Metrop. VI. 4 XI. p. 795.
S. ATHANASIUS Alexandr. V. 2. 1. ſqq. V. p. 296. V. 1. 9. V. p. 8. & 9. V. 1. 28. V. p. 254. V. 1. 32. V. p. 290. & 292. V. 4. 12. VI. p. 95. fr. V. 5. 3. VI. p. 254. not. MS. V. 5. 5. VI. p. 288. V. 5. 17. VI. 533. & p. 513. & p. 560. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 16. 2. VII. p. 665. V. 17. 10. VII. p. 759. & 765. 14. p. 778. 17. p. 787. 18. 788. 19. p. 790. V. 19. 10. VII. p. 136. V. 27. 4. VIII. p. 567. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 30. 10. VIII. p. 741. V. 30. 11. VIII. p. 796. & 801. V. 32. 17. IX. p. 28. & p. 31. not. V. 32. 20. IX. p. 56. 68. 85. 87. 90. 91. 95. 97. 100. 104. 113. 115. 123. 124. 129. 131. 139. & p. 145. V. 34. 4. IX. p. 264. & 10. p. 285. V. 38. 9. IX. p. 385. 388. 417. & p. 418. V. 41. 2. X. p. 130. & 3. p. 210. VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 355. 373. 375. 377. 378. 382. 385. & p. 443. VI. 10. 1. XIII. p. 459. VI. 10. 20. XIII. p. 616. 38. p. 789. 39. p. 806. 43. p. 814. 45. p. 836. 842. & 845.
S. Athanaſii vita V. 2. 1. V. p. 297.
Athanaſius Alexandr. junior V. 5. 11. VI. p. 465.
Athanaſius Antioch. Patr. VI. 4. XI. p. 792. VI. 10. 16. XIII. p. 480. not.
Athanaſius in monte Atho V. 2. 7. V. p. 317. V. 41. 2. X. p. 130.
ATHANASIUS Byzantinus Rhetor. IV. 28. 11. IV. p. 293. IV. 32. IV. p. 479.
Athanaſius *ὁ χατζύκης* V. 30. 11. VIII. p. 821. MS. V. 41. 2. X. p. 130.
Athanaſius Cretenſis, Patr. CPol. VI. 4. XI. p. 774.
Athanaſius Cydonius fr. V. 45. X. p. 492.
Athanaſius Cyzici Metrop. V. 45. X. p. 491. MS.
Athanaſius *Λύσρας* Metrop. V. 11. 7. VII. p. 461.
Athanaſius Emeſenus Scholaſticus V. 45. X. p. 492. VI. 6. 6. XII. p. 477.
Athanaſius Epheſinus V. 5. 28. VI. p. 695.

2011 Ministerio de Cultura

Athanasius Hagiorita, Monachus montis Atho V. 2. 7. V. p. 317. X. p. 130.
Athanasius Lauræ monast. conditor V. 5. 28. VI. p. 701.
Athanasius Lepanthrenus V. 5. 6. VI. p. 322.
Athanasius Macedo Patr. CPol. V. 5. 20. VI. p. 582. V. 45. X. p. 492. V. 5. 6. VI. p. 322. & 323.
Athanasius Nemetum Episc. V. 2. 6. V. p. 316.
Athanasius Patellarius vid. Patellarius.
Athanasius Sinaita VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Athanasius Synadenus V. 45. X. p. 492.
Athanasius Syriæ Episc. V. 2. 6. V. p. 309.
Athanasius Syrus V. 41. 3. X. p. 202.
Athanasius ταχυγράφος V. 5. 17. VI. p. 518. V. 32. 20. IX. p. 64.
Athanasii varii V. 2. 2. V. p. 298. V. 5. VI. p. 771. V. 45. X. p. 492.
Athanes Perip. III. 11. II. p. 282.
Atheismi accusati Philosophi II. 23. 16. I. p. 817. not.
Athelstanus Angliæ Rex VI. 4. 2. VI. p. 563.
Athenæus Attalensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenæus Cyzicenus III. 14. 18. II. p. 385.
Athenæus Epicur. III. 33. 3. II. p. 808.
ATHENÆUS Mechanicus III. 24. 1. II. p. 587. III. 23. II. p. 572. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Athenæus Medicus MS. V. 45. X. p. 492. VI. 8. 6. XII. p. 779. VI. 9. 4. XIII. p. 93.
ATHENÆUS Naucrat. Grammat. IV. 20. 5. III. p. 630. V. 7. 15. VII. p. 54. VI. 9. 4. XIII. p. 93. VI. 10. 17. XIII. p. 492. 18. p. 541. 19. p. 609. 26. p. 644.
Athenæi locus de Menecrate Syracus. ex libro VII. Dipnosophist. græc. lat. VI. 4. XIII. p. 330.
Athenæus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712.
Athenæus Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Athenæus Scholiastes Nicandri III. 26. 3. II. p. 621. VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenæus Seleuc. Peripat. III. 11. II. p. 282.
Athenæus Stoicus III. 15. II. p. 390.
Athenæus Tarsensis Med. VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenæi varii III. 24. 1. II. p. 587. IV. 20. 5. III. p. 630. not.
ATHENAGORAS Athen. V. 1. 19. V. p. 85. V. 8. 7. VII. p. 98. VI. 10. 20. XIII. p. 616. & 34. p. 757.

2011 Ministerio de Cultura

de Athenagoræ ſuppoſito libro de vero amore V. 1. 19. V. p. 88. V. 6. 6. VI. p. 800. ſq.
Athenagoras Cynicus III. 13. II. p. 361.
Athenagoras Platon. III. 3. II. p. 54.
Athenagoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenagoræ varii V. 1. 19. V. p. 91.
Athenais Leontii filia II. 7. 4. I. p. 357.
Athenion Comicus fr. II. 22. I. p. 748. II. 11. 12. I. p. 453.
Athenion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Athenion Peripat. III. 11. II. p. 282.
Atheniones varii II. 22. I. p. 748.
Athenippus ſ. Athenippius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenodorus Arati Poetæ frater II. 5. 27. I. p. 332. II. 7. 10. I. p. 366.
Athenodorus Cananites Stoicus III. 15. II. p. 391.
Athenodorus Cordylio Stoicus III. 15. II. p. 391. III. 6. 1. II. p. 111.
Athenodorus Perip. III. 11. II. p. 282.
Athenodorus Medicus VI. 94. XIII. p. 93.
Athenodorus Poëta Epigr. III 28. 7. II. p. 712.
Athenodorus Solenſis III. 15. II. p. 390.
Athenodorus Sophiſta IV. 32. IV p. 480.
Athenodorus Stoicus III. 6. 1. II. p. 111.
Athenodorus Tragicus II. 19. I. p. 671.
Athenodori varii III. 15. II. p. 391.
Athenogenes V. 1. 19. V. p. 85. not. V. 1. 24. V. p. 195. V. 41. 2. X. p. 130.
Athinæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Περὶ τῶν δώδεκα ἄθλων τ Ηρακλέους IV. 30. 11. IV. p. 413.
Athoſion Rhegin. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Athryilatus Thaſius VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Athuriſtus ſ. Aturiſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Athurſekis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atilicinus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Atilius (Publius) vid. Publius.
Atimetus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
A. Atius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atlas Pamphilienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atlas Phryx Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.

Ato-

2011 Ministerio de Cultura

Atoroſcos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atoroſphos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atreus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Atrocianus (Joh.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Atrometus II. 26. 9. I. p. 928.
ATTALIATA (Mich.) vid. Michael.
Attales Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Attalio Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94. II. 24. 2. I. p. 847.
Attalus hæret. V. 1. 24. V. p. 201.
Attalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Attalus Pergami Rex, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Attalus Rhodius Grammat. III. 5. 19.
Attalus Sophiſta IV. 32. IV. p. 480.
Attalus Stoicus III. 15. II. p. 391.
Attali varii III. 15. II. p. 391.
de Atticis vocibus Scriptores IV. 34. 4. ſqq. IV. p. 516.
Atticiſta Mœridis Grammatici V. 38. IX. p. 420.
Attrabyndus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Atticus CPol. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 38. 9. IX. p. 391. VI. 4. 2. XI. p. 398.
Atticus Epiſc. V. 27. 7. VIII. p. 584. & 4. p. 567.
Atticus (Licinius) VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Atticus Pergam. IV. 32. IV. p. 480
Atticus (T. Pomponius) III. 33. 3. II. p. 809.
Atticus Platon. III. 3. II. p. 54.
Ava Comitiſſa VI. 4. 2. XI. p. 513.
Aturſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Avenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Aven Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Averroes Arabs III. 6. 1. II. p. 111. & 2. p. 112. & 3. p. 114. 4. p. 116. 5. p. 116. 6. p. 121. 8. p. 123. 9. p. 125. 17. p. 135. 18. p. 135. 26. p. 148. MS. 29. p. 153. VI. 9. 4. XIII. p. 282. VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Aufidius Tucca VI. 6. 4. XI. p. 333. p. 339.
Aufidius Namuſa VI. 6. 4. XI. p. 333. p. 336.
Augeas ſ. Augias Athen. Comicus II. 22. I. p. 749.
Auguſtana Confeſſio in Linguam Ibericam translata V. 5. 28. VI. p. 695. in Græcam V. 45. X. p. 518.

2011 Ministerio de Cultura

S. Augustinus I. 33. 18. I. p. 227. V. 1. 32. V. p. 288. & p. 290. V. 30. 10. VIII. p. 741. VI. 4. 2. XI. p. 394. p. 428. p. 437. VI. 10. 39. XIII. p. 795. 796. 799. 41. p. 810. & 44. p. 817.
Augustinus (*Anton.*) VI. 4. 2. XI. p. 485.
Augustinus (*Patricius*) *vid. Patricius.*
de Augustis (*Quiricus*) *vid. Quiricus.*
Augustus Cæsar VI. 9. 4. XIII. p. 95. VI. 10. 45. XIII. p. 836.
L. Avianius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Avicenna Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 268. & p. 96. VI. 7. 7. XII. p. 637.
Avidianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Avienus VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 42. p. 813.
Aujulphus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Avitus Episc. Viennensis VI. 4. 2. XI. p. 416. 419. 420. & p. 425.
Aulus Ofilius VI. 6. 4. XII. p. 334.
Aureum vellus VI. 8. 3. XII. p. 776.
Auramasius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Aurelianus (*Cœlius*) VI. 7. 10. XII. p. 683. VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Aurelius Arcadius Charisius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Aurelius Cornelius Celsus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Aurelius (*Guillermus Christian.*) VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Aurelius Plat. fr. VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Aurelius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Auriasius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Ausonius Burdegal. III. 33. 3. II. p. 809. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467. VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Ausonius Sophista II. 10. 41. I. p. 433.
Ausonius (*Julius*) *Vasatensis Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Austrius (*Sebast.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Autocrates Tragicus II. 19. I. p. 671. II. 22. I. p. 749.
Autocrates alius II. 19. I. p. 671.
Autodorus Epic. III. 33. 3. II. p. 809.
Autodorus Cumanus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54.
Autolycus S. Theophili amicus V. 1. 20. V. p. 92.
AUTOLYCUS Pitanæus III. 5. 13. II. p. 89. & 12. p. 88. III. 23. II. p. 574.
Autolycus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Autolyci varii III. 5. 13. II. p. 89.

Auto-

2011 Ministerio de Cultura

Automedes Mycenæus I. 2. 9. I. p. 11.
Automedon Poëta Epigr. III. 28. 7. II 712. & 2. p. 688.
Avynasius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Auxentius Melodus V. 41. 2. X. p. 130.
Auxilius Francus VI. 4. 2. XI. p. 559.
Axiologus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Axiorius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Axionicus Comicus II. 22. I. p. 749. II. 18. 1. I. p. 641. II. 11. 9. 10. 11 p. 452. 12. p. 453.
Axiothea Platonica III. 3. II. p. 69.
Axius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Aymonii (Jac.) Monumens authentiques V. 45. X. p. 500.
Aymo Archiep. Bitur. VI. 4. 2. XI. p. 577.
Ayse Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Aytho Episc. Basil. VI. 4. 2. XI. p. 577.
Azanitus s. Azanites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azaramis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azararius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azaravi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azaricon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azoratus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.

B.

Babelyma Argiva Pythag. II. 13. 2. I. p. 525.
Babillus s. Balbillus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
BABRIUS s. Babrias s. Gabrias fr. II. 9. 7. sq. I. p. 397.
Babylas Monachus Melodus V. 41. 2. X. p. 130.
BACCHIUS Musicus III. 10. 5. II. p. 260. III. 23. II. p. 586.
Bacchius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98. II. 24. 3. I. p. 857.
Bachii varii III. 10. 5. II. p. 262.
Bachus Deaster VI. 9. 49. XIII p. 99. II. 14. 18. I. p. 546.
Bacchylides Ceus Lyricus II. 15. 21. I. p. 577. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 712. & 1. p. 685. V. 16. 19. VII. p. 725.
Bacchylides alius II. 15. 21. I. p. 577.
Bachyllus Corinth. Episc. V. 1. 20. V. p. 194.
Bachillani Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 267.
Bachmannus (Conr.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.

2011 Ministerio de Cultura

Bachmindus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Bachtiſub ſ. Bachtiſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Bacis Poeta I. 17. 4. I. p. 108.
Baco (Rogerus) vid. Rogerus.
Badigorius ſ. Bædigoroſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
à Baërsdorp (Cornel.) VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Bæton ſ. Beton III. 8. 2. II. p. 211.
Bagayſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Bagded (Machomet) vid. Machomet.
Bagellardus (Paulus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99. & p. 359.
Bagniſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Ibnu el Baitar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Baladius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Balager V. 38. 9. IX. p. 430.
Balamius (Ferdin.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Balbulus (Notkerus) VI. 10. 35. XIII. p. 771.
Q. Lucius Balbus Stoicus III. 15. II. p. 391.
L. Thorius Balbus Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Balbus (Lucilius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334. & p. 336.
de Baldach (Canamuſalus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 806.
de Baldenſel (Guilh.) VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Baldeus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 468.
Baldungius (Hier.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Balliſta (Chriſtoph.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 114.
de Balmis (Abrah.) Judæus. vid. Abraham.
de Balneis Scriptores VI. 7. 18. XII. p. 723.
Balſamo (Antiochus) JCtus VI. 6. 6. XII. p. 479.
BALSAMO (Theod.) V. 33. 4. IX. 184. ſqq. V. 1. 12. V. p. 32. V. 1. 32. V. p. 264. V. 2. 5. V. p. 304. V. 3. 3. VI. p. 5. V. 5. 6. VI. p. 322. V. 20. 2. VIII. p. 150. V. 38. 12. IX. p. 559. VI. 1. 16. XI. p. 47. 18. p. 53. 19. p. 54. & p. 55. VI. 6. 6. XII. p. 403. 470. & p. 439.
Balſamones alii V. 33. 4. IX. p. 184. ſq. not.
Baluzius (Steph.) VI. 4. 2. XI. p. 461. & p. 608.
Ej. *Capitularia Regum Francorum* VI. 4. 2. XI. p. 493.
Bamachitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Banchius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Bandaſar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.

2011 Ministerio de Cultura

Bandurius (*Anſelmus*) V. 5. 33. VI. p. 767.
Ej. Imperium Orientale V. 5. 20. VI. p. 569.
Ej. Conſpectus Operum Nicephori CPol. V. 5. 25. VI. p. 640.
Baphius Judex Veli, JCtus V. 45. X. p. 492. VI. 6. 6. XII. p. 481.
Baphullus Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Barali (*Leo*) *vid. Leo.*
Barbaro græcum chronicon MS. V. 5. 28. VI. p. 693. V. 4. 42. VI. p. 158.
Barbaro græca Grammatica VII. p. 75. & X. p. 102. Lexica X. p. 101. ſq.
Barbarus (*Hermol.*) VI. 9. 4. XIII. p. 182.
Barbillius Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Barbios Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Bardanes Philippicus vid. Philippicus.
Bardas Curopalata VI. 4. 2. XI. p. 490.
Bardeſanes Babylonius III. 24. 9. II. p. 599. not.
Bardeſanes Parthus III. 24. 9. II. p. 599.
Bardeſanes Syrus ſ. Edeſſenus V. 1. 24. V. p. 198. fr. V. 1. 12. V. p. 35.
Bardeſanes Syrus Melodus V. 41. 2. X. p. 130.
Bardeſanes varii III. 24. 9. II. p. 599.
BARLAAM de Seminaria Calaber, Monachus S. Baſilii V. 43. 22. X. p. 427. IV. 22 13. IV. p. 18. III. 14. 7. II. p. 373. & 18. p. 386. III. 23. II. p. 573. IV. 14. 3. III. p. 416. MS. & 12. p. 451. MS. V. 5. 6. VI. p. 322. V. 44. X. p. 463. V. 45. X. p. 516. VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Barlaamus Monachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Barlæus (*Caſp.*) VI. 10. 5. XIII. p. 808.
Barlandus (*Hubert.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249.
S. BARNABAS Apoſtolus, V. 1. 4. V. p. 3. & 4. p. 2. IV. 5. 9. III. p. 161. & 14. p. 173. VI. 10. 44. XIII. p. 833.
Barnabas ſ. Barbas V. 5. 17. VI. p. 555.
Baro Pythagorica II. 13. 2. I. p. 525.
Barotius (*Pet.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
de Baronii annalibus Eccleſ. VI. 4. 2. XII. p. 165. ſq.
de la Barre (*Renati Laur.*) Hiſtoria Chriſtiana veterum Patrum V. 32. 17. IX. p. 30.
Barſanuphius Monachus MS. V. 45. X. p. 492. V. 28. 12. VIII. p. 618. VI. 10. 45. XIII. p. 847.

2011 Ministerio de Cultura

Barſaphthas V. 5. 17. VI. p. 511. V. 32. 20. IX. p. 53.
Barſoma VI. 10. 44. XIII. p. 833.
de Barthii (*Caſp.*) *Scriptis* VI. 10. 40. XIII. p. 808.
S. Bartholomæus Abbas V. 45. X. p. 492.
Bartholomæus Edeſſenus V. 45. X. p. 492. V. 5. 27. VI. p. 691. not. V. 8. 7. VII. p. 100.
Bartholomæus in Fuſniaco VI. 4. 2. XI. p. 615.
Bartholomæus Melodus V. 41. 2. X. p. 131.
Bartholomæus quidam V. 45. X. p. 492.
Bartholi JCti vita ſcripta à Tho. Diplovatacio extat VI. 6. 6. XII. p. 555.
BARUCH Propheta III. 29. 5. II. p. 740.
Barzianus (*Chriſtoph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Barzuiatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 101.
Baſilaca (Niceph.) vid. Nicephorus.
Baſilica ſ. Praxilla Lyrica fr. II. 15. 53. I. p. 588.
BASILICORUM editiones VI. 6. 6. XII. p. 425. V. 5. 17. VI. p. 489.
Baſilicus Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Baſilides Alexandr. hæret. fr. V. 1. 24. V. p. 200. V. 7. 15. VII. p. 54.
Baſilides Epic. III. 33. 3. II. p. 809.
Baſilides Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54. II. 3. 30. I. p. 302. not. II. 5. 28. I. p. 332.
Baſilides Mileſius Sophiſta V. 38. 9. IX. p. 422.
Baſilides Patricius VI. 6. 6. XII. p. 345.
Baſilides Syropolitanus Stoicus III. 15. II. p. 391.
Baſilides duo alii V. 1. 24. V. p. 200. not.
Baſiliſcus Imp. VI. 6. 6. XII. p. 344.
Baſilius Achridenus ſ. Acridenus Archiep. Theſſal. V. 19. 4. VIII. p. 66. V. 45. X. p. 493.
Baſilius Ancyranus Epiſc. V. 24. VIII. p. 347. V. 23. 10. VIII. p. 335. VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Baſilius Ancyr. Presb. V. 24. VIII. p. 347.
BASILIUS M. Cæſareenſis V. 19. 1. ſqq. VIII. I. p. 60. II. 10. 3. 1. p. 411. 4. p. 411. & 42. p. 434. & 48. p. 437. III. 12. 14. II. p. 358. V. 1. 26. V. p. 220. V. 1. 28. V. p. 254. V. 1. 32. V. p. 290. V. 4. 14. VI. p. 96. V. 5. 17. VI. p. 528. & p. 531. V. 5. 28. VI. p. 693. V. 7. 15. VII. p. 35. 43. & 54. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 14. 1. VII. p. 546. & 5. p. 548. V. 16. 19. VII. p. 723. V. 17. 4. VII. p. 736. 8. p. 751. 9. p. 754. 10. p. 719.

2011 Ministerio de Cultura

759. 13. p 775. 16. p. 787. 18. p. 788. 19. p. 790. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 30. 10. VIII. p. 765. & 11. 796. 797. & 801. V. 32. 20. IX. p. 60. 81. 85. 86. 95. 105. 108. 121. & p. 123. V. 38. 9. IX. p. 418. & p. 443. V. 45. X. p. 481. & p. 484. VI. 1. 19. XI. p. 56. & 57. VI. 4. 2. XI. p. 382. 385. & 437. VI. 10. 1. XIII. p. 459. p. 461. & 6. p. 468. & 15. p. 478. & 17. p. 493. 496. 515. & p. 532. & 18. p. 535. p. 541. & 20. p. 617. p. 622. & 22. p. 638. & 27. p. 750. & 35. p. 762. & 38. p. 789. & 39. p. 797. & 43. p. 814. & 44. p. 815. 816. 818. 819. 822. 823. 825. & p. 835. VI. 9. 4. XIII. p. 101.

Ejus inedita varia græc. & lat. extant V. 19. 7. VII. p. 92. de illo & de S. Chryſoſtomo loca duo græca ex diario MS. extant VI. 10. 18. XIII. p. 536.

Baſilius Cæſareenſis junior MS. V. 13. 7. VII. p. 540. V. 19. 4. VIII. p. 64.

Baſilius Cilix V. 4. 28. VI. p. 114. V. 4. 35. VI. p. 130. V. 38. 9. IX. p. 387. 404. & p. 409.

Baſilii Imp. Conſtantini & Leonis Εκλογὴ ſ. πρόχειρον νόμων, VI. 6. 6. XII. p. 408. 429. & 468.

Baſilius Hieromon. Studita λατινελέγκτης V. 45. X. p. 492.

Baſilius Hieroſ. Patr. V. 5. 26. VI. p. 688.

Baſilius Jalimbanenſis IV. 2. 19. III. p. 85. not.

BASILIUS Macedo Imp. V. 5. 20. VI. p. 572. VI. 4. 2. p. 538. p. 539. VI. 6. 6. XII. p. 467.

Ejus Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 407.

Ejus & Conſtantini & Leonis Εκλογὴ νόμων VI. 6. 6. XII. p. 408. 429. & p 468.

Baſilius Maleinus Lauræ Archipresb. V. 45. X. p. 479.

Baſilius Medicus, Bogomilorum hæreſeos fax & tuba. Vide Allatium de conſenſu p. 635.

Baſilius Megalomites MS. V. 45. X. p. 538.

Baſilii duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 100. ſq.

Baſilius Monachus Melodus V. 41. 2. X. p. 131.

BASILIUS Patricius III. 30. 12. II. p. 768.

Ejus Ναυμαχικά græce extant V. 19. 11. VIII. p. 136.

Baſilius Pegariota V. 41. 2. X. p. 131.

Baſilii Porphyrogeniti Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 419.

Baſilius Scamandrenus V. 45. X. p. 492.

2011 Ministerio de Cultura

Basilius περὶ θρόνου V. 15. 2. VII. p. 556.
BASILIUS Seleuc. Isauriæ Episc. V. 19. 10. VIII. p. 130. V. 1, 28. V. p. 254. V. 2. 6. V. p. 312. V. 5. 17. VI. p. 532. 539. 544. 553. 560. & p. 563. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 15. 3. VII. p. 589. 597. 613. & 5. p. 647. V. 16. 19. VII. p. 722. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 32. 20. IL p. 89. 95. 97. 101. 103. 114. 133. 146. 149. & p. 150. V. 38. 9. IX. p. 430. VI. 10. 1. XIII. p. 459. & 35. p. 763. & 38. p. 780. 789. & 39. p. 806.
Basilii varii V. 19. 4. VIII. p. 63. V. 5. VI. p. 771.
Bassarus (Achilles) VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Bassus Cassianus, vid. Cassianus.
Bassus (Julius) vid. Julius.
Bassus (Lullius) vid. Lullius.
Bassi vel Nicomedis Poëtæ in Hippocratem V. 45. X. p. 493.
Bassi duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 101.
Bassus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712.
Bassus (Pomponius) vid. Pomponius.
Bassus Sophista IV. 32. IV. p. 480.
Bassus Stoicus III. 15. II. p. 392. VI. 9. 4. XIII. p. 101. & p. 439.
Bassus Tylius IV. 3. 6. III. p. 100.
Bassus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 101.
Batatzes (Jo. Ducas) vid. Johannes. X. p. 493.
Batis Epicuri Soror. III. 33. 3. II. p. 816.
Bateman (Walter) VI. 4. 2. IX. p. 637.
Batho Connicus fr. II. 22. I. p. 749. II. 11. 9, 10, 11. p. 452. & 12. p 453.
Bathylaus Posidonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Bato Sinopensis II. 19. in Jone I. p. 681.
Batones varii II. 22. I. p. 749.
Bayrus (Pet.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
de Baveriis (Baverius) Medicus VI. 9. 4. XII. p. 102.
Beatus Presbyter VI. 9. 4. XIII. p. 767.
Beccus, vid. Veccus.
Beda Venerab. VI. 10. 35. XIII. p. 766. 39. p. 795. p. 796. p. 801. VI. 3. 1. XI. p. 162. VI. 4. 2. XII. p. 481.
Bedigoras s. Bedigorus s. Bedagorus s. Budegorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 101.

Begnius

2011 Ministerio de Cultura

Begnius (*Simo*) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Belchionius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 628.
Beliſarius Donatus MS. V. 32. 20. IX. p. 56.
Belliſarius (*Chriſtoph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 311.
de Bello Sacro Scriptorum catalogus V. 5. 32. VI. p. 763.
Belus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Belus Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Bemarchius Cæſarienſis Sophiſta IV. 32. IV. p. 685. V. 5. 25. VI. p. 685.
Benæus (Rhianus) vid. Rhianus.
Bencius (*Franc.*) VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Benedictus (*Alexander*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Benedictus Anianenſis Abbas VI. 4. 2. XI. p. 509.
Benedictus Levita Mogunt. VI. 1. 20. XI. p. 85.
Benedictus Papa VI. 4. 2. XI. p. 455.
Benedictus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 471.
Benedictus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 529.
Benedictus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 561.
Benedictus VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 568.
Benedictus VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 569. 570.
Benedictus VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 574. 575.
Benedictus XI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 654.
Benedictus XIII. Antipapa VI. 4. 2. XI. p. 660. 661.
Bengezar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Benguafit Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Benjamin Severianus V. 30. 11. VIII. p. 797.
Benivenius (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 70.
Bentamiz (*Omeis*) *vid. Omeis.*
Bentius (*Hugo*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Bentius (*Sacinus*) *vid. Socinus.*
Berengarius hæreticus VI. 4. 2. XI. p. 581. 582.
Berengarius Cathalanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Berenice Medica VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bernardus Clarævall. Abbas VI. 10. 39. XIII. p. 805.
Bernardi (*Edw.*) Scripta veterum Mathematicorum Voll. XIV. digerenda III. 23. II. p. 564.
Bernardus Helenenſis Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 644.
Bernardus Papienſis VI. 1. 20. XI. p. 87.

2011 Ministerio de Cultura

Berno Abbas VI. 10. 44. XIII. p. 826.
Bernicianus Arianus V. 45. X. p. 493.
Beroſus Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Beroſus Annii Viterbienſis VI. 12. XIV. p. 120.
Berotas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Berthorius Monachus Bened. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Berta Comitiſſa VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Bertoldus V. 45. X. p. 515.
Bertrucius Bononienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bertapalia ſ. Predapalia (Leonard.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Bertegyſelus VI. 9. 4. XIII. p. 765.
Bertramus ſ. Ratramus VI. 4. 2. XI. p. 581.
Beryllus Boſtrenus Epiſc. V. 1. 32. V. p. 272.
Beryllus Melodus V. 41. 2. X. p. 131.
Berytius (Hermippus) vid. Hermippus.
Berytius (Lupercus) vid. Lupercus.
Berytius ſ. Beritius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Berytius (Taurus) vid. Taurus.
Berytius (Vindanionius Anatolius) vid. Vindanionius.
Beſſario Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
BESSARIO Cardinalis V. 43. 9. X. p. 401. & 12. p. 418. III. 3. II. p. 54. & 11. p. 282. & 33. p. 440. V. 5. 2. p. 241. & 21. p. 619. V. 41. 7. X. p. 224. VI. 4. 2. XI. p. 678. 680. VI. 10. 21. XIII. p. 621. & 44. p. 816.
Beſſario ex Joanninis Hieromon. VI. 4. XI. p. 781.
Beſtes (Conoſtalus) vid. Conoſtalus.
Betarmen ſ. Betarnen Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Betio Cynicus III. 13. II. p. 361.
Beton ſ. Bæton III. 8. 2. II. p. 211.
Beveregii (Guilh.) Synodicon ſ. Pandectæ canonum VI. 1. 19. XI. p. 54. VI. 10. 37. XIII. p. 787.
Bezar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bianor Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713. & 2. p. 688.
Bianor alius III. 27. 7. II. p. 713.
Bias Prienenſis II. 23. 11. I. p. 815. II. 11. 5. I. p. 447. IV. 32. IV. p. 480.
Bias Amythaonis fil. II. 23. 11. I. p. 816.
Biblia græca Aldi III. 12. 6. II. p. 326. VI. 10. 19. XIII. p. 610.

Βιβλίον

2011 Ministerio de Cultura

Βιβλίου τῶν παραπτίτλων VI. 6. 6 XII. p. 363.
Bibliotheca Diodori Sic. III. 31. II. p 771. Photii, V. 37. 6. IX. p. 374.
Bibliothecæ concionatoriæ variorum VI. 10. 39. XIII. p. 794.
Biblis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bictus Platonis Servus III. 3. II. p. 54.
Bignonius (*Hieron.*) VI. 4. 2. XI. p. 508.
Biennites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Biennius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bientus (*Geraldus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 170.
C. Bilienus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Bimasui s. Bimmasui Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Binabichalid Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Binelhalleg Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Binmasim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Binserapion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Bion Abderita Mathem. II. 13. 1. I. p. 497.
Bion Borysthenita Platon. III. 3. II. p. 54. & 11. p. 282. III. 13. II. p. 361.
Bion (Cæcilius) vid. Cæcilius.
Bion Lyricus Poëta II. 15. 21. β I. p. 578.
Bion Proconnesius II. 23. 12. I. p. 816. I. 23. 2. I. p. 147. not.
Bion alius junior II. 23. 12. I. p. 816.
Bion Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Bion Sophista II. 7. 10. I. p. 368.
BION Smyrnæus III. 17. 10. II. p. 441. II. 11. 5. I. p. 447. & 13. p. 455. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 20. p. 622.
Bion Solensis V. 6. 1. VI. p. 785. not.
Biones duo Tragici II. 19. I. p. 671.
Biones varii III. 17. 11. II. p. 443.
Bion s. Byton s. Bryon. III. 30. 12. II. p. 768.
Βίος ἤτοι ἄθλησις Pauli Episc. CPol. V. 38. 9. IX. p. 498.
Βίος καὶ ἄθλησις Magni Athanasii V. 38. 9. IX. p. 498.
Bisantinus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713. III. 17. 15. II. p. 447. not.
Bisetus (Odoardus) II. 21. 4. p. 715.
Bisorronde Pythagorica II. 13. 2. I. p. 524.
Bistalia Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526. II. 12. 4. I. p. 464.
BITO Mechanicus III. 24. 5. II. p. 591. III. 23. II. p. 572. VI. 10. 45. XIII. p. 483.

Bita-

2011 Ministerio de Cultura

Bitale Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Bitys I. 11. 8. I. p. 77.
Blachus (Geraſinus) VI. 4. XI. p. 779.
Blæſus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Blanchot (Pet.) Bibliotheca concionatoria VI. 10. 39. XIII. p. 796.
Blangiacus (Guillermus Puteanus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
BLASTARES (Matthæus) V. 45. X. p. 493. V. 3. 3. V. p. 5. VI. 1. 15. XI. p. 45. & 16. p. 50. & 19. p. 57. VI. 6. 6. XII. p. 367.
Ejus locus de VII. & VIII. Synodo græc. & lat. VI. 3. 5. XI. p. 177.
Ejus locus ex præfatione ad ſyntagma canonum græc. & lat. VI. 6. 6. XII. p. 367.
Blemmmidas ſ. Blemmydas (Nicephorus) vid. Nicephorus.
Blezunus V. 45. X. p. 515.
Blondius (Dominicus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Blondus (Mich. Angelus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Bobius (Franc.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Bloſius Cumanus Stoicus III. 15. II. p. 392.
Bocchoris Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Boco mulier vates I. 17. 2. I. p. 107.
Bodex Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Boeotus quidam Parodiarum ſcriptor II. 7. 2. I. p. 354.
Boëthius (Anicius Manlius Torquatus Severinus) III. 11. I. p. 282. III. 1. 8. II. p. 37. III. 6. 1. II. p. 111. VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Boëthus (Flavius) III. 11. II. p. 292. VI. 9. 4. XIII. p. 103. IV. 17. 21. III. 536. & 24. p. 566.
Boëthus Geometra III. 33. 3. II. p. 809.
Boethus Platonicus III. 3. II. p. 54. III. 18. 3. II. p. 455. IV. 36. 10. IV. p. 582. V 38. 9. IX. p. 419.
Boëthus Sidonius Perip. III. 11. II. p. 292.
Boethus Stoicus III. 15. II. p. 392.
Boethus Tarſenſis III. 23. 7. II. p. 712.
Boetus ſ. Boëthus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Boeus ſcriptor ὀρνιθογονίας, VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Boivin (Joh.) V. 5. 6. VI. p. 300. 319.
Bolas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Bologninus (Angelus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Bologninus (Anton.) VI. 9. 4. XIII. p. 70.

2011 Ministerio de Cultura

Bolus Mendesius Pythag. II. 13. 1. I. p. 497. III. 5. 4. II. p. 82. VI. 8. 2. XII. p. 758. VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Bonaciolus (Ludov.) Medicus VI. 9. 4. 13. p. 310.
Banaphius (Joh.) vid. Johannes.
Boncompagnus Cardin. VI. 4. 2. XI. p. 720.
Bonefet Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
de *Bonefidii (Enim.)* Libris III. juris Orient. VI. 6. 6. XII. p. 484.
Bondinus (Alexander) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 53.
S. Bonifacius Archiep. V. 2. 6. V. p. 316. VI. 4. 2. XI. p. 477. 478. & 479. not. p. 480. & 481.
Bonifacius I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 342. 397. & 763.
Bonifacius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 428. 429.
Bonifacius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 461.
Bonifacius V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 462.
Bonifacius VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 647.
Bonifacius IX. Papa VI. 4. 2. XI. p. 659.
Borommæus (Carol.) Cardin. VI. 4. 2. XI. p. 717. 718.
de Botanicis Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 744.
Botanica MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Botaniota (Jo.) vid. Joannes.
Bothrus, Rex Pers. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.
Boton Athen. II. 23. 13. I. p. 816. VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Botryes duo V. 6. 14. VI. p. 827. VI. 9. 4. 13. p. 103.
Botrys Poeta II. 15. 60. p. 598. not.
Botthæus Geographus IV. 2. 10. III. p. 37.
Bottius Chronographus V. 4. 36. VI. p. 135.
Bourchier (Tho.) VI. 4. 2. XI. p. 686.
Brachman Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Brachelius (Hierem. Thriverus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Branchaleon (Jo. Franc.) VI. 9. 4. XIII. p. 258.
Brasavolus (Ant. Musa) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Brasavolus (Iren.) VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Brela Medica VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Brenitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Brentius (Andr.) VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Breviarium rerum in Synodo VIII. gestarum V. 5. 19. VI. p. 568.
Britannicus Stolo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.

2011 Ministerio de Cultura

de Bridport (*Ægid.*) *Epiſc. Sarnm.* VI. 4. 2. XI. p. 638.
Briſſotus (*Petrus*) *vid. Petrus.*
Brontius Metapont. II. 13. 1. I. p. 498. I. 19. 3. I. p. 128. & 4. p. 129.
Brunelli (*Hier.*) ſcripta minora SS. Patrum VI. 10. 46. XIII. p. 852.
Brunfelſius (*Otho*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Brunichius Chronographus V. 4. 36. VI. p. 135.
Bruno *Aſtenſis* VI. 10. 39. XIII. p. 800. p. 803.
Bruno (Euſebius) vid. Euſebius.
Brunſvigius (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Brunus *Longoburgenſis* VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Brunus *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Brutius Hiſtoricus V. 4. 36. VI. p. 136.
M. Brutus II. 10. 10. I. p. 414. & 36. p. 431. & 38. p. 432. & 48. p. 437. II. 11. 5. I. p. 447. V. 38. 9. IX. p. 422. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 20. p. 622.
Brutus JCtus VI. 6. 46. XII. p. 334.
Bryas Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Bryas Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Bryennius (Joſeph.) vid. Joſeph.
BRYENNIUS (Manuel.) Muſicus, vid. Manuel.
BRYENNIUS (Nicephorus) Hiſt. vid. Nicephorus.
Bryennius (Joh.) vid. Joannes.
Bryennii varii V. 5. 36. VI. p. 771.
Bryllus (*Hippolytus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Bryſon Achivus, Cynicus III. 13. II. p. 361.
Bryſon Heracleota II. 13. 1. I. p. 498.
Bryſo Melodus V. 41. 2. X. p. 131.
Bryſon Pythag. ſ. Bryſſon II. 13. 1. I. p. 498. III. 4. 2. II. p. 75. III. 14. 18. II. p. 384.
Brythius Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Bubikir Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Bucceegſu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Buctigeſu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Buctuſon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
M. Bucculejus JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Buchnerus (*Aug.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Bucolicorum Scriptores III. 17. II. p. 428.

2011 Ministerio de Cultura

Budæus (Guilh.) VI. 10. 20. XIII. p. 625.
Bulagoras Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Buddas Manichæus V. 1. 32. V. p. 281. 287. 288.
Budegorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Bugerius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Buhabybyla Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Buhiel Hutasivius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Bulchasis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Bulgarius s. Bulgarias s. Vulgarius V. 45. X. p. 494.
Bulgarus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 475.
Bulgarus (Nic.) V. 45. X. p. 494.
Bullialdus (Ism.) V. 5. 19. VI. p. 567.
Bullaria Pontificum VI. 1. 8. XI. p. 23.
Bulon Peripat. III. 11. II. p. 292.
Burchardus s. Brocardus Hassius VI. 1. 20. XI. p. 79.
Burchardus de Monte Sion VI 10. 35. XIII. p. 775.
Burdinus (Ægid.) II. 21. 4. I. p. 715.
Burclas (Joh.) vid. Joannes.
Burejesu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Butaducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Butas III. 19. 2. II. p. 482. IV. 11. 4. III. p. 353.
Buthenis Cyzicenus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Buthius Croton. II. 13. 1. I. p. 498.
Buttius s. Bottius Chronographus V. 4. 36. VI. p. 135.
Bycco Homeri servus II. 1. 8. I. p. 259. not.
Byndacis Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Bynlatius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Byn Sabur Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Byo Argiva Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Byrson Platonicus III. 3. II. p. 55.
Byssarion ἱερομόναχος Μαικῆ V. 7. 15. VII. p. 41.
Bythonius commentitius VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Byzantinæ historiæ Scriptores V. 5. VI. p. 220. & p. 769.
Byzantinæ historiæ Scriptores deperditi V. 5. 25. VI. p. 684.
Byzantinorum Episcoporum qui ante Constantinum M. fuisse feruntur catalogus V. 5. 30. VI. p. 707.

2011 Ministerio de Cultura

Byzantinæ hiſtoriæ Supplementum V. 5. 25. VI. p. 683.
Byzas ſ. Byzantius Monachus V. 41. 2. X. p. 131.

C.

Caballus (*Franc.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 161.
CABASILA (Nic.) vid. Nicolaus.
Cabaſila (Simon) vid. Simon.
Cacaballa (*Jerem.*) VI. 4. XI. p. 787.
Caddus Hiſtoriogr. V. 5. 2. VI. p. 239.
Cadmus Mileſius I. 1. 4. I. p. 3. I. 23. 2. I. p. 147. not.
Cadmus Phœnicius I. 23. 2. I. p. 147. VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Cæcilius Calantianus Rhetor IV. 32. IV. p. 480. V. 38. 9. IX. p. 396. V. 40. 4. IX. p. 652. not.
C. Cæcilius (*Diætus*) *vid. Diætus.*
Cæcilius ſ. Cecilius Pythagor. II. 13. 1. I. p. 498.
Cæcilius (*Sextus*) VI. 6. 4. XII. p. 334.
Cæcilius Bion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Cæcilius alius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Cæleſtinus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 398. 399. 400. 429. 438. & 764.
Cæleſtinus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 612.
Cæleſtinus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 623.
Cælius Antipater VI. 6. 4. XII. p. 333. 334.
Cælius Sabinus vid. Sabinus.
Cærelia Platonica III. 3. II. p. 69.
Cæſar Auguſtus vid. Auguſtus.
Cæſar (*Julius*) VI. 10. 20. XIII. p. 622.
Cæſareenſes Epiſcopi V. 24. VIII. p. 339.
Cæſarius Arelat. VI. 4. 2. XI. p. 421. 425.
Cæſarius Hieromonachus Pelopon. VI. 4. p. 788.
CÆSARIUS, Gregorii Nazianzeni frater V. 13. 9. VII. p. 542. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 38. 9. IX. p. 448.
Cæſarius alius V. 13. 9. VII. p. 543.
Cæſellius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Cæſennius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Cæſius (*Titus*) *vid. Titus.*
Cahraba Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajetanus (*Tho.*) VI. 4. 2. XI. p. 690.

Ca-

2011 Ministerio de Cultura

Cajanus Arabs Sophista V. 7. 15. VII. p. 54.
Cajus (Ælius) vid. Ælius.
Cajus Diaconus V. 1. 13. V. p. 42.
Cajus Cassius Longinus VI. 6. 4. XII. p. 334.
M. Actius Cajus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajus Harpocratio, vid. Harpocratio.
Cajus (Joh.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Cajus Iulius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajus Neapolit. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajus Ocularius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajus ICtus VI. 6. 2. XII. p. 322. & 3. p. 331. & 6. p. 479.
Cajus Iuventius VI. 6. 4. XII. p. 334.
Cajus Platonicus III. 3. II. p. 55.
Cajus Presbyter V. 1. 32. V. p. 276. IV. 6. 8. III. p. 241. V. 1. 18. V. p. 74. & 25. p. 207. & 26. p. 234. V. 38. 9. IX. p. 388.
Cajus Scipio Nasica VI. 6. 4. XII. p. 338.
Cajus Valgius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Q. (Calaber) vid. Quintus Smyrnæus.
Cœlius Calactinus II. 26. 8. I. p. 928.
Calaf Iudæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Calaminus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Calanius (Prosper) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Calanus Philosophus II. 10. 17. I. p. 420.
Calays Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
CALECA (Manuel) V. 43. 16. X. p. 421. V. 7. 15. VII. p. 46. MS. V. 5. 30. VI. 5. 30. VI. 530. p. 559. V. 32. 20. IX. p. 87. p. 144.
Caleca (Jo.) V. 45. X. p. 495.
Caleca (Matthæus) V. 45. X. p. 532.
Calendaria varia Ecclesiastica V. 32. 19. IX. p. 35.
Calenus (Olenus) vid. Olenus.
Calhaman & Calhamen Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Calietes Stoicus .II. 15. II. p. 393.
S. Calixtus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 341. VI. 10. 35. XIII. 773.
Calixtus II. Papa VI. 4. 2. p. 607. 608.
Calixtus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 686.
Calliaces (Nic.) VI. 4. XI. p. 788.
de Calliaco s. Cauliaco (Guido) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Calliades Comicus II. 22. I. p. 749.

2011 Ministerio de Cultura

Callianax Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Callias Argivus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713.
Callias Athen. Comicus II. 22. I. p. 749. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Callias Lesbius II. 15. 9. I. p. 564. & 54. a p. 591.
Callias Tragicus II. 19. I. p. 671.
Callibrotus Caulonienſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Callicerus Poeta III. 28. 7. II. p. 713.
Callicles Empiricus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Callicles (Nicol.) vid. Nicolaus.
CALLIERGUS (Zachar.) vid. Zacharias.
Callicratidas Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 498.
Calligenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
CALLIMACHUS Cyren. Gramm. & Poeta III. 19. 1. ſqq. II. p. 479. I. 22. 2. I. 143. II. 1. 3. I. p. 255. II. 5. 29. I. p. 333. II. 15. 2. I. p. 553. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 449. & 13. p. 455. II. 14. 17. p. 545. II. 19. in Ariſtoteles I. p. 670. & p. 671. II. 21. 4. I. p. 715. II 22. I. p. 750. II. 23. 5. I. p. 803. II. 26. 1. I. p. 884. III. 10. 10. II. p. 269. MS. III. 18. 3. II. p. 455. III. 28. 7. II. p. 713. & 1. p. 685. IV. 34. 20. IV. p. 538. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 466. & 17. p. 516. & 19. 19. p. 608.
in Callimachum Scholia III. 19. 4. II. 490.
Callimachus junior III. 19. 1. II. p. 481.
Callimachus Herophileus II. 24. 3. I. p. 859. not. VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Callimachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Callimachus Platonicus III. 3. II. p. 55.
Callimachi varii III. 19. 6. II. p. 493.
Callimorphus III. 19. 2. II. p. 482.
Callinicus CPol. Patr. V. 45. X. p. 495. VI. 4. XI. p. 773.
Callinicus Heracl. Metropol. VI. 4. XI. p. 795.
Callinicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
CALLINICUS Sophiſta Syrus ſ. Arabs IV. 30. 11. IV. p. 412. III. 8. 2. II. p. 211. IV. 32. IV. p. 480. VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Callinus Hermionenſis III. 11. II. p. 292.
Callinus Peripat. III. 11. II. p. 292.
Callinus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713. II. 11. 5. I. p. 447. III. 19. 2. II. p. 484.
Callipides Trag. II. 19. I. p. 671.

Cal-

2011 Ministerio de Cultura

Callippus Athen. Platonicus III. 3. II. p. 55.
Callippus Athen. Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Callippus Comicus II. 22. I. p. 750.
Callippus Corinth. Stoicus III. 15. II. p. 392.
Callippus Cyzicenus Peripat. III. 5. 10. II. p. 87. III. 11. II. p. 292. IV. 14. 7. III. p. 419.
Callippus Pelaneus Perip. III. 11. II. p. 292.
Callippi varii III. 5. 10. II. p. 87.
Callisthenes Olynthius Perip. III. 11. II. p. 292. II. 2. 12. I. p. 271. II. 2. 24. I. p. 280. II. 5. 30. I. p. 333. III. 8. 2. II. p. 212. VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Callisthenes Theophrasti disc. III. 11. II. p. 292.
Callisto Pythagorica II. 13. 2. I. 526.
Callistolas Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Callistratus Comicus II. 22. I. p. 750.
Callistratus Gramm. IV. 24. 14. IV. p. 58. II. 15. 4. I. p. 555. II. 18. 5. I. p. 656. II. 21. 4. I. p. 715. V. 7. 15. VII. p. 55.
Callistratus Leonis F. IV. 24. 13. IV. p. 57.
CALLISTRATUS Sophista IV. 24. 13. IV. p. 56. III. 24. 10. II. p. 601. IV. 32. IV. p. 480. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Callistratus Rhetor II. 26. 8. I. p. 917. Hic Demosthenis Magister causam super Oropo egit de qua vide Valesium ad Ammian. XXX. 4.
Callistratus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 328. & 3. p. 331.
Callistratus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Callistratus Tenedius III. 18. 3. II. p. 455.
Callistrati varii IV. 24. 14. IV. p. 58.
Callistus Angelicudes V. 45. X. p. 495.
Callistus Andronicus, vid. Andronicus.
Callistus Comicus II. 22. I. p. 750.
Callistus Dystrensis V. 43. 33. V. p. 440.
Callistus Medicus MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Callistus Naxius V. 45. X. p. 495.
Callistus Metropol. Rhodi V. 5. 28. VI. p. 698. 699.
Callistus Nicephorus, vid. NICEPHORUS.
Callistus Patr. CPol. V. 5. 17. VI. p. 534. V. 32. 20. IX. p. 92.
Callistus Poëta V. 5. 25. VI. p. 685.
Callistus Syropulus V. 45. X. p. 495.

2011 Ministerio de Cultura

Callistus Xanthopulus V. 45. X. p. 495.
Callixenus Scriptor de arte pictoria III. 24. 10. II. p. 600.
Calocyrus JCtus V. 45. X. p 495.
Caloidas (Joh.) MS. V. 45. X. p. 521.
Calojoannes Comnenus V. 45. X. p. 495.
Ejus Constitutio VI. 6. 6. XII. p. 422.
Calpetanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
C. Calpurnius Asclepiades vid. Asclepiades.
M. Calpurnius Hilarus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
de Calvicantibus (Guido) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Calvinus (Joh.) VI. 10. 20. XIII. p. 617.
Calvisius ICtus VI. 7. 5. XII. p. 340.
Calvus (Marcus Fabius) VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Camachilis Medicus VI. 6. 4. XIII. p. 107.
CAMARIOTA (Matthæus) vid. Matthæus.
Camaterus (Alexander) V. 42. 7. X. p. 287.
Camaterus (Andron.) V. 42. 7. X. p. 286.
Camaterus (Basil.) CPol. Patr. V. 42. 7. X. p. 287.
Camaterus (Joh.) V. 42. 7. X. p. 287.
CAMERARIUS (Joach.) VI. 10. 5. XIII. p. 468. & 17. p. 493. not. p. 495. 497. 499. &. p. 500.
Ej. Astrologica III. 20. 9. II. p. 505.
Ej. Collectiones variæ Scriptorum Græcorum VI. 10. 17. XIII. p. 493
Ej. Scriptorum Elenchus VI. 10. 17. XIII. p. 509.
Caminius (Celer.) vid. Celer.
Cammachirus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Camotius (Jo. Bapt.) III. 6. 26. II. p. 148. MS. III. 9. 4. II. p. 242.
Campanas (Christoph.) vid. Christophorus.
Campegius (Symphor.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Campianus (Edm.) VI. 10. 35. XIII. p. 778.
Campanus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Campanus (Coccejus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Campegius (Laur.) VI. 4. 2. XI. p. 691.
Camutius (Andr.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Canabutzena (Smaragda) vid. Smaragda.
Canabuzius (Joh.) Canabutius III. 32. 4. II. p. 782. MS. V. 45. X. p. 521.

Cana-

2011 Ministerio de Cultura

Canamæſalus de Baldach Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Cananus (Joh.) vid. Joannes.
Candidus Iſaurus V. 34. 7. IX. p. 276. V. 5. 2. VI. p. 238. fr. & p. 239. V. 5. 25. VI. p. 685. V. 38. 9. IX. p. 400.
Candidus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Candidus Scriptor Hexaëmeri V. 1. 24. V. p. 199.
Candidus (Pet.) Monachus VI. 10. 19. XIII. p. 612.
Candidi varii V. 34. 7. IX. p. 276.
Cangius (Car. du Freſne) V. 5. 31. VI. p. 762. V. 5. 33. VI. p. 765. V. 40. X. p. 53. 103.
Canicleus MS. VI. 10. 26. XIII. p. 644.
Caniſii (Henr.) antiquæ lectiones VI. 10. 35. XIII. p. 759.
Caninius (Celer) vid. Celer.
Canones Antiocheni Apoſtolis afficti 6. 1. 6. X. p. 8.
Canones 50. Apoſtolici Latinorum & 85. Græcorum VI. 1. 3. ſqq. XI. p. 5.
Canones Concilii V. adverſus Origenem græc. & lat. extant VI. 1. 10. XI. p. 29.
Canones feſtorum græcorum MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
in Canones Eccleſiaſticos Scholiaſtæ VI. 1. 16. XI. p. 45.
Canonum abbreviatores VI. 1. 15. XI. p. 43.
Canonum liber MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
Canonum collectiones VI. 1. 9. ſqq. XI. p. 35.
Canonum Eccleſ. collectiones latinæ VI. 1. 20. XI. p. 59.
de Canonum collectionibus Scriptores VI. 1. 1. ſqq. XI. p. 2.
Canopius (Nathan.) V. 45. X. p. 540.
Cantacuzenus (Anton.) MS. V. 45. X. p. 476. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.
Cantacuzenus (Conſtant.) VI. 4. XI. p. 784.
CANTACUZENUS (Jo.) Imp. V. 5. 12. VI. p. 469. III. 6. 29. II. p. 151. V. 5. 6. VI. p. 322. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 19. 2. V. 44. X. p. 468.
Cantacuzenus (Matthæus) vid. Matthæus.
Cantacuzeni varii V. 5. VI. p. 772.
Cantharus Comicus & Tragicus II. 19. I. p. 672. II. 22. I. p. 750.
Canus (Julius) vid. Julius.
Canutus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 575. 577.
Capella (Martianus) III. 23. II. p. 565.
à Capella (Michaël) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.

2011 Ministerio de Cultura

Capellutus (*Rolandus*) *vid. Rolandus.*
Capidenes II. 23. 5. I. p. 809.
de Capiſtrano (*Io.*) MS. V. 45. X. p. 522. V. 5. 8. VI. p. 366.
Capito Alexandr. V. 6. 14. VI. p. 827.
Capito (Artemidorus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85. II. 24. 3. I. p. 857.
Capito (*Atejus*) *ICtus* VI. 6. 4. XII. p. 333. 334.
Capito (*Coccejus*) *vid. Coccejus.*
Capito Lycius V. 5. 25. VI. p. 685. VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Capito Ophthalmicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Capito Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Capelli (*Rud.*) *Byzantina* V. 5. 35. VI. p. 768.
Capperonnierius (*Claud.*) VI. 10. 35. XIII. p. 766.
Capreolus VI. 4. 2. XI. p. 400.
Caraffa Cardin. VI. 4. 2. XI. p. 721.
Caraphantidas Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Carchidamus Comicus II. 22. I. p. 750.
Carcinus Comicus II. 22. I. p. 750.
Carcini duo Tragici II. 19. I. p. 672. II. 11. 5. I. p. 447. fr.
Carcinus Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Carcini varii II. 19. I. p. 672.
Cardanus (*Hieron.*) VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Carſilides V. 40. 8. X. p. 59 IV. 7. 6. III. p. 265.
Carſilidis Interrogationes & Reſponſa græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 583.
Caricles ſ. Charicles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Caridemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p 108.
Carixenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Cark Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Carinon Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Carlerius (*Ægid.*) VI. 4. 2. XI. p. 676. VI. 10. 35. XIII. p. 784.
Carmanus vates I. 29. 3. I. p. 169.
Carneades Cynicus III. 3. II. p. 361.
Carneades Cyren. Plat. III. 3. II. p. 55. II. 7. 2. I. p. 354. IV. 32. IV. p. 480.
Carneades varii III. 3. II. p. 55.
Carneus Cynulcus MI. 13. II. p. 361.

Carolus

2011 Ministerio de Cultura

Carolus Calvus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 501. 507. 510. 511. 525. 527. 528. 531. 536. & p. 537.
Carolus Craſſus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 557.
Carolus M. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 483. 484. 488. 489. 494. ſqq. p. 500. 507. 509. 515. 516. & p. 518.
Carolus III. Simplex Imp. VI. 4. 2. XI. p. 506. 512. 513. & p. 562.
Carolus V. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 692.
Carolus Martellus VI. 4. 2. XI. p. 476.
Carpatius (Jo.) vid. Joannes.
Carpathius (Philo) vid. Philo.
Carphilides vid. Carfilides.
Carphylides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713.
Carpitanus ſ. Chaſpitanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Carpus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Carpyllides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713.
Carterus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Cartilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Cartilius Severus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Caryophilles ſ. Caryophilus (Joh.) VI. 4. XI. p. 780. V. 45. X. p. 521.
Caryophyllus (Matthæus) vid. Matthæus.
CARYOPHILUS (Jo. Matthæus) V. 43. 11. X. p. 414. & 13. p. 418. VI. 4. 2. XI. p. 677.
Caryſtius (Diocles) vid. Diocles.
Caryſtius Pergamenus II. 22. I. p. 750. & in *Sotades* p. 789. II. 19. in *Ariſtoteles* I. p. 670. III. 8. 2. II. p. 213.
Caſamizula (Joh.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Caſcellius (Aulus) JCtus VI. 6. 4. XI. p. 334.
Caſion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Caſſander Rex Maced. II. 2. 13. I. p. 272. III. 11. II. p. 292.
de Caſſandri (Georg.) ſcriptis VI. 10. 44. XIII. p. 816. ſq.
Caſſellius Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Caſſia ſ. Caſſiana ſ. Icaſia Virgo V. 41. 2. X. p. 131.
Caſſianus Baſſus Scholaſticus V. 5. 17. VI. p. 501.
Caſſianus (Julius) V. 1. 24. V. p. 202. V. 17. 13. VII. p. 775.
Caſſianus (Joannes) V. 14. 7. VII. p. 551. V. 2. 6. V. p. 310. V. 4. 28. VI. p. 128. V. 38. 9. IX. p. 444.
Caſſianus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Caſſianus Sophiſta IV. 32. IV. p. 480.

2011 Ministerio de Cultura

Casſio Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Casſiodorus Senator V. 4. 2. XI. p. 429. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Casſius Dionyſius Uticenſis V. 5. 17. VI. p. 501. VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Casſius Dio vid. DIO.
C. Casſius Epic. III. 33. 3. II. p. 809.
CASSIUS Felix JatroSophiſta III. 6. 38. II. p. 169. not. III. 6. 25. II. p. 146. VI. 7. 2. XII. p. 573. VI. 9. 4. XIII. p. 109. VI. 10. 22. XIII. p. 633.
C. *Caſſius Longinus JCtus.* VI. 6. 4. XII. p. 334.
Casſius (Dion. Longinus) vid. LONGINUS.
Casſius Maximus IV. 13. 13. III. p. 410.
Casſius (L. Annius) Mithradorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Casſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Casſius Severus Parmenſis VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Casſius Scepticus ſ. Pyrrhonius VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Casſius Stoicus III. in add. II. p. 828.
Casſii varii III. 6. 38. II. p. 170. not.
Caſtinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Caſtellus (Hieron.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Caſtor (Antonius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Caſtor (Agrippa) V. 1. 24. V. p. 187.
Caſtores varii V. 1. 24. V. p. 187.
Caſtricius Firmus vid. Firmus.
Caſtricii varii VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Caſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Cataginus (Antioch.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Catalanus (Franc.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Catanes (Thomas) VI. 4. XI. p. 800.
Cataphronius Apollinariſta V. 23. 10. VIII. p. 332.
περὶ καταςάσιας ἀπλίκτε MS. III. 30. 12. II. p. 767.
Catena in Jeremiam Proph. à Ghiſlerio edita III. 29. 5. II. p. 740.
CATENÆ Patrum Græc. in Scripturæ S. libros V. 17. VII. p. 727. ſq.
Catephorus (Anton.) VI. 4. XI. p. 800.
S. Catharinæ Martyrium fr. V. 5. 28. VI. p. 698.
Catilina Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Catinas V. 45. X. p. 496.

M. Ca-

2011 Ministerio de Cultura

M. Catius Miltiades Insuber Medicus III. 33. 3. II. p. 809. VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Cato (Dionysius) II. 11. 4. I. p. 445-447. VI. 10. 5. XIII. p. 467. & 19. p. 606.
M. Porcius Cato VI. 6. 4. XII. p. 335. VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Cato filius VI. 6. 4. XII. p. 335.
Cato minor Uticensis III. 15. II. p. 392.
Catullus VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Catumsyrtus (*Io. Bapt.*) V. 43. 13. X. p. 418.
Caucalus Chius Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
de Cauliaco (*Guido*) *vid. de Calliaco.*
Caulon (*Nastas*) *vid. Nastas.*
CEBES Thebanus II. 23. 34. I. p. 831. VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Cecrops Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
CEDRENUS (Georg.) V. 4. 40. VI. p. 155. V. 1. 32. V. p. 290.
Celadus Antinous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Celer VI. 4. 2. XI. p. 424.
Celer Caninius Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Celer Primipilaris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Celestinus Papa V. 38. 9. IX. p. 397.
Celsus (*Aur. Corn.*) VI. 7. 2. XII. p. 574. VI. 9. 4. XIII. p. 110. & p. 127.
Celsi duo Epicurei III. 33. 3. II. p. 809. V. 8. 7. VII. p. 96.
Celsus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 331.
Celsus (*M. Livius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Celsus quidam V. 1. 24. V. p. 187.
Cencius de Sabellis VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Censorinus Platon. III. 3. II. p. 55.
de *Centuriis Magdeburgensibus* VI. 4. 2. XII. p. 161.
Centuripinus (*Leo*) *vid. Leo.*
Ceolfridus Abbas VI. 4. 2. XI. p. 476.
Cephalæon V. 38. 9. IX. p. 397.
Cephalæon Rhetor V. 38. 9. IX. p. 398.
Cephalion Gergethius III. 8. 2. II. p. 213. V. 38. 9. IX. p. 398.
Cephalus Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Cephalus Rhetor IV. 32. IV. p. 480. II. 26. 4. I. p. 892. not.

2011 Ministerio de Cultura

Cepheus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Cephiſodemus Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Cephiſodorus Comicus II. 22. I. p. 750. II. 19. I. p. 672.
Cephiſodorus Rhetor II. 26. 5. I. p. 809. III. 6. 39. II. p. 184. IV. 32. IV. p. 480.
Cerambus Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Cerameus (Nic.) VI. 4. XI p. 779.
CERAMEUS (Theophanes) V. 42. 1. X. p. 231.
Ceramei varii V. 42. 1. X. p. 231.
Cercidas Megapol. II. 15. 22. I p. 578.
Cercidas Legislator II. 14. 18. I. p. 547. idem ſcriptor primus mimiamborum de quibus Valeſius ad Ammiani XXX. 4.
Cercops Mileſius II. 8. 4. I. p. 371. & 17. p. 380.
Cercops Pythag. I. 19. 2. I. p. 119. & 4. p. 129. II. 13. 1. I. p. 499.
Cercops (Olus) vid. Olus.
Cerealis Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713.
Ceres θεσμοφόρος II. 14. 18. I. p. 547.
Cerinthus hæreticus IV. 5. 8. 3. p. 147. V. 1. 24. V. p. 200.
Cermiſonus (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 70.
Cervidius (*Scævola*) *vid. Scævola.*
L. Ceſtius Pius Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Cethegus VI. 4. 2. XI. p. 436.
Chabrias Platon. III. 3. II. p. 55.
Chæredemus Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Chæremon Alexandr. Stoicus III. 15. II. p. 392.
Chæremon Aſtronomus III. 15. II. p. 392.
Chæremon Hieroglyph. Scriptor I. 13. 7. I. p. 91. not.
Chæremon Poeta Egigr. III. 28. 7. II. p. 713. & 1. p 686.
Chæremon Tragicus II. 19. I. p. 672. II. 11. 5. I. p. 447. & 10. p. 452. & 12. p. 453.
Chæremonus Syrac. V. 5. 17. VI. p. 550. V. 32. 20. IX. p. 128.
Chærephon Socraticus II. 19. I. p. 672. II. 23. 44. I. p. 840.
Chærephon Stoicus III. 15. II. p. 392.
Chæreſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chærias Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chæris Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55. II. 15. 4. I. p. 555.
Chærides varii V. 7. 15. VII. p. 55.

Chæ-

2011 Ministerio de Cultura

Chæron Pelleneus Platon. III. 3. II. p. 56.
de Chalcedonenſi ἠρεμίῳ promontorio fragmentum V. 5. 15. VI. p. 485.
Chalcidius III. 1. 3. II. p. 23.
CHALCOCONDYLAS (Demetrius) V. 7. 15. VII. p. 40. II. 3. 17. I. p. 296. V. 5. 14. VI. p. 476. V. 40. 2. IX. p. 633. ſq. VI. 10. 19. XIII. p. 605.
CHALCONDYLAS (Laonicus) V. 5. 14. VI. p. 474. vid. Laonicus.
Chalcocondylas (Nicol.) vid. Nicolaus.
Chamæleon Heracleota Perip. II. 5. 31. I. p. 333. II. 1. 3. I. p. 255. II. 16. 1. I. p. 601. & 3. p. 603. not. II. 22. I. p. 751. III. 11. II. p. 292.
Chamæleon Ponticus II. 15. 9. I. p. 564. II. 15. 54. I. p. 591. V. 7. 9. VII. p. 55.
Champerius (*Symphorianus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Chamul Bizagiſuch Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
de Chantelou (*Claud.*) *Bibliotheca Patrum aſcetica* VI. 10. 33. XIII. p. 756.
Chanulfus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Chapuis (*Anton.*) *quæſtiones & ſententiæ gallice extant* VI. 10. 18. XIII. p. 601.
Characteres Epiſtolici V. 26. 17. VIII. p. 529.
Charax Hiſtoricus I. 22. 1. I. p. 142. & 3. p. 144. V. 4. 33. VI. p. 127. not.
Charax (Jo.) vid. Joannes.
Chares Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 213.
Chares Parius VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chares Perip. III. 11. II. p. 293.
Chares Rhetor I. 32. IV. p. 481.
Charicles vid. Caricles.
Charidas Mathem. III. 22. 13. II. p. 550.
Charidemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Charidemus Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Charilampus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Charilaus Locrus Comicus II. 22. I. p. 751.
Charimander Aſtronomus III. 5. 21. II. p. 100.
Charinus (*Leucius*) *vid. Leucius.*
Charinus (Seleucus) vid. Seleucus.
Chariſius (*Aur. Arcadius*) *ICtus* VI. 6. 5. VII. p. 340.
Chariſius Rhetor IV. 32. IV. p. 481.

Cha-

2011 Ministerio de Cultura

Chariton Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chariton Aphrod. MS. V. 6. 13. VI. p. 823.
Charitopulus (Emmanuel) vid. Emanuel.
Charixena Poëtria II. 15. 22. I. p. 578.
Charixenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Charmides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Charmides Platonicus III. 3. II. p. 56.
Charmis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Charon Carthagin. III. 8. 2. II. p. 213. II. 14. 5. I. p. 536. not.
Charon Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55.
Charon Lampſacenus III. 8. 2. II. p. 213. I. 14. I. p. 3. II. 14. 13. I. p. 543.
Charon Naucratites III. 8. 2. II. p. 213.
Charon quidam III. 21. 4. II. p. 523.
Charondas Tarent. Legislator II. 14. 5. I. p. 536. II. 13. 1. I. p. 499. II. 14. 18. I. p. 547.
Chaſpitanus ſ. Charpitanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chealſebeteni Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
de Chemica arte autores MSS. VI. 8. 3. XII. p. 761. & 1. p. 747.
de Chemicæ artis antiquitate V. 6. 6. VI. p. 808.
Chemici græci VI. 8. 4. XII. p. 775. VI. 7. 17. XII. p. 708.
Chemici Theatri & Bibliothecæ chemicæ Mangeti Scriptores VI. 7. 17. XII. p. 714.
de Chemicis Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 746.
Chemicorum græcorum MSS. corpus VI. 8. 1. XII. p. 747.
Chemicum lexicon MS. IV. 36. 9. IV. p. 581.
Chemicorum formula jurisjurandi VI. 8. 3. XII. p. 761.
Chereas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111. vid. Chæreas.
Chemis ſ. Chemmis ſ. Chimes VI. 8. 2. XII. p. 754.
Chenæus (Myſon) vid. Myſon.
Chichley (*Henr.*) VI. 4. 2. p. 671. & 684.
Chilas Epheſinus Perip. III. 11. II. p. 293.
Chilas Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Chilas (Ioannes) V. 45. X. p. 523. V. 5. 20. VI. p. 604.
Childebertus Rex VI. 4. 2. XI. p. 452. & 493.
Chilo Laced. II. 23. 14. I. p. 816. II. 11. 5. I. p. 447. fr.
Chilones varii II. 23. 14. I. p. 816.
Chilonis ſ. Chiloniſſa Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.

Chi-

2011 Ministerio de Cultura

Chimon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chimraſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chintila Rex VI. 4. 2. XI. p. 463.
CHION Heracleenſis II. 10. 5. I. p. 412. III. 3. II. p. 56. VI. 10. 15. XIII. p. 478.
Chionides Athen. Comicus II. 22. I. p. 751.
Chiridius Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Chiron Pelethronius Centaurus I. 3. 1. I. p. 12. II. 24. 6. I. p. 865. III. 5. 3. II. p. 82. VI. 9. 4. XIII. p. 111. ſeq.
Chirurgici Scriptores VI. 8. 5. XII. p. 778.
de Chirurgicis Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 745.
Chirurgorum græcorum collectio MS. VI. 8. 5. XII. p. 778.
Chirurgicorum Scriptorum collectio Geſneri VI. 7. 16. XII. p. 706.
Chleras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Chlorus (Demetrius) vid. Demetrius.
Choerilus Poëta III. 8. 2. II. p. 213.
Choerilus Trag. II. 19. I. p. 673. II. 11. 5. I. p. 447. fr.
Choerili varii II. 19. I. p. 673.
CHOEROBOSCUS (Georg.) MS. V. 7. 15. VII. p. 42. & 9. p. 13. 14. & 13. p. 24. & 15. p. 41.
Choniates (Nicetas) vid. NICETAS.
CHORICIUS Sophiſta V. 31. VIII. p. 840. V. 38. 9. IX. p. 422. II. 10. 30. I. p. 428.
Ejus Oratio in funere Procopii Gazæi, græce & lat. extat V. 31. VIII. p. 841.
Ejus Oratio in Summum Ducem græc. & lat. extat V. 31. VIII. p. 863.
Choſi ſ. Chozi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Chremonides Stoicus III. 15. II. p. 392.
χρήσεις ſ. dicta SS. Patrum V. 38. 9. IX. p. 485.
Chreſtodorus ſ. Chriſtodorus Coptites Thebanus III. 24. 10. II. p. 601. III. 28. 7. II. p. 713. V. 5. 20. VI. p. 575.
Chriſtades Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 132.
Chriſtianus Chemicus MS. VI. 8. 3. XII. p. 761.
Chriſtianus (Q. Septimius Florens) VI. 10. 5. XIII. p. 761.
Chriſtodorus vid. Chreſtodorus.
Chriſtodulus ſub quo latet Thomas Magiſter IV. 34. 10. IV. p. 528

2011 Ministerio de Cultura

Chriſtodulus Monachus ſub quo latet Joh. Cantacuzenus V. 5. 12. VI. p. 472. 473. V. 5. 29. VI. p. 702.
Chriſtodulus Chartophylax V. 45. X. p. 496.
Chriſtonymus (Manuel) MS. V. 45. X p. 529.
CHRISTOPHORUS Alexandr. Patr. V. 45. X. p. 496. V. 5. 26. VI. p. 688. V. 30. 11. VIII. p. 802.
Ejus homilia cui vita humana ſit ſimilis græc. & lat. extat VI. 7. 9. XII. p. 656.
Chriſtophorus Angelus vid. Angelus.
Chriſtophorus Cæſar VI. 4. 2. XI. p. 489.
Chriſtophorus Campanas V. 45. X. p. 496. VI. 1. 16. XI. p. 47.
Chriſtophorus Gangrenſis V. 41. 2. X. p. 131.
Chriſtophorus Marcellus vid. Marcellus.
Chriſtophorus Papa VI. 4. 2. XI. p. 561.
Chriſtophorus Patricius vid. Patricius.
Chriſtophorus Proto à ſecretis V. 45. X. p. 496. V. 41. 2. X. p. 131.
Chriſtus (Jac.) vid. Jacobus.
CHRISTO Servatori ſuppoſita ſcripta IV. 5. 14. III. p. 168. VI. 4. 2. XI. p. 509.
De annis CHRISTI Nativitatis & Paſſionis V. 4. 37. VI. p. 144.
Homiliæ in CHRISTI Nativitatem V. 32. IX. p. 85. Circumciſionem p. 86. Præſentationem in templo p. 87. Baptiſmum p. 88. Transfigurationem p. 88. Proditionem, Paſſionem & Crucem p. 90. Sepulturam p. 93. Reſurrectionem p. 94. Aſſumtionem p. 95. Adventum ſecundum p. 96. Imagines p. 96.
Chrodegangus ſ. Chrodogangus Archiep. Metenſis VI. 4. 2. p. 482. & 519.
Chronici Euſebiani fragmentum duplex V. 4. 37. VI. p. 144.
Chronicon barbaro græcum V. 5. 28. VI. p. 696. V. 4. 42. VI. p. 158.
Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sap. V. 5. 19. VI. p. 568.
CHRONICON Paſchale ſ. Alexandrinum V. 4. 37. VI. p. 142.
Χρονικὸν σύντομον V. 5. 19. VI. p. 568.
Chronicon Theophani continuando ſcriptum V. 5. 7. VI. p. 349.
Chronicorum Scriptores gsæci deperditi V. 4. 36. VI. p. 135.
Chronicorum Scriptores græci inediti V. 4. 42. VI. p. 157.
Chronographi græci editi poſt Euſebium V. 4 37. VI. p. 138. ſq.
Chronographus græcus MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Χρόνων ἀρίθμησις καὶ ὁμιλὰς V. 4. 37. VI. p. 143.

Chry-

2011 Ministerio de Cultura

Chryſanthius Sardianus Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Chryſanthus Epirota VI. 4. XI. p. 783.
Chryſanthus Gratianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Chryſanthus Notaras Hieroſol. Patr. VI. 4. XI. p. 792. V. 11. 7. VII. p. 462. VI. 10. 16. XIII. p. 479. & 481.
Chryſaris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Chryſermus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Chryſippus Hieroſol. Presb. V. 38. 9. IX. p. 432. V. 5. 17. VI. p. 514. & 536. V. 32. 20. IX. p. 57. 99. & p. 111.
Chryſippus Solenſis Stoicus III. 15. II. p. 392. II. 5. 32. I. p. 333. II. 8. 14. I. p. 377. IV. 9. 1. III. p. 281. & 3. p. 383. not. V. 7. 15. VII. p. 55. IV. 32. IV. p. 481. VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Chryſippus Tyrrhenus Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Chryſippi tres II. 13. 1. I. p. 499.
Chryſippi XI. Medici VI. 9. 4. XIII. p. 115. ſqq.
Chryſoberges (Lucas) vid. Lucas.
Chryſoberges Maximus V. 45. X. p. 496. V. 43. 7. X. p. 384.
Chryſocephalus (Macarius) vid. Macarius.
Chryſocephali varii V. 17. 13. VII. p. 778. V. 45. X. p. 497.
Chryſochiras (Anton.) V. 45. X. p. 488.
Chryſococces (Georg.) vid. Georgius.
Chryſogonus Polydorus MS. VI. 8. 3. XII. p. 776.
Chryſogonus tibicen II. 19. in Epicharmus I. p. 677.
de Chryſographia VI. 8. 3. XII. p. 772.
Chryſologus (*Pet.*) *vid. Petrus.*
Chryſomallus II. 12. 7. I. p. 472. not.
Chryſoloras (Demetr.) vid. Demetrius.
Chryſolaras (Emanuel) vid. Emanuel.
Chryſolaras (Joannes) vid. Joannes.
Χρυσοποίησις MS. VI. 8. 3. XII. p. 775.
Περὶ χρυσοποιΐας MS. VI. 8. 3. XII. p. 763.
Chryſoſculus Logotheta V. 45. X. p. 500. lege Chryſopulus.
Chryſoſtomus (Dio) vid. DIO.
CHRYSOSTOMUS (Joannes) V. 15. VII. p. 553. V. 1. 26. V. p. 222. & 28. p. 254. V. 5. 17. VI. p. 532. 533. 534. &. 537. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 751. & 9. p. 754. & 10. p. 759. & 13. p. 775. & 14. p. 778. 779. & 17. p. 787. &

2011 Ministerio de Cultura

18. p. 788. & 19. p. 790. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 30. 11. VIII. p. 796. 797. 801. & p. 803. V. 32. 20. IX. p. 49. 54. 55. 56. 59. 60. 63. 72. 74. 78. 85. 92. 94. 100. 103. 105. 106. 107. 108. 114. 115. 120.--123. 129. 131. 133.--136.--139. 144. p. 152. 268. V. 33. 1. IX. p. 153. V. 34. 5. p. 268. & 9. p. 281. & 10. p. 285. V. 38. 9. p. 385. 402. 405. 434. 501. & 8. p. 503. V. 41. 2. X. p. 133. & 3. p. 166. 209. & 210. V. 42. 10. 502. X. p. 289. V. 45. X. p. 498. VI. 4. 2. XI. p. 392. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 6. p. 468. & 17. p. 495. & 18. p. 535. & 20. p. 617. & 23. p. 638. & 28. p. 750. & 31. p. 754. & 35. p. 762. & 38. p. 789. 790. & p. 795. & 39. p. 806. & 43. p. 814. & 44. p. 815. 816. & 820. not. p. 821. 833. & p. 835.

Vitæ Chryſoſtomi Scriptores V. 15. 2. VII. p. 557.

Chryſoſtomi vitæ Scriptor. V. 5. 19. VI. p. 568.

Chryſoſtomi varii V. 15. 1. VII. p. 553. not.

Chumnus (Georg) vid. Georgius.

Chumnus (Nathanael) vid. Nathanael.

Chumnus (Nicephorus) vid. Nicephorus.

Chumni varii V. 5. 6. VI. p. 345. V. 45.. X. 540.

Chunradus Archiep. Saltzburg. VI. 4. 2. XI. p. 647.

Churmuzius Byzant. VI. 4. XI. p. 786.

Chuzi ſ. Chuſi ſ. Cus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.

Chytræi (Dav.) liber de Statu Eccleſiarum in Græcia, Aſia & Bohemia V. 45. X. p. 511.

Chytron Cynicus III. 13. II. p. 361.

Cicada (Hilarion) V. 43. 27. X. p. 436.

Cicero (M. Tullius) VI. 6. 5. XII. p. 340, VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 20. p. 622.

Cienus Medicus commentitius VI. 9. 4. XIII. p. 120.

Cigela ſ. Cicala ſ. Kigala ſ. Zigela ſ. Tzegala (Matthæus) V. 45. X. p. 532. V. 4. 35. VI. p. 134. V. 5. 20, III. p. 575. 576.

Cimon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.

Cinætus Chius II. 5. 33. I. p. 333. II. 1. 8. I. p. 259. II. 2. 4. I. p. 265.

L. Cincius Alimentus VI. 6. 5. XII. p. 340.

Cineas Rhetor IV. 32. IV. p. 481.

Cineas Theſſalus III. 30. 10. II. p. 764.

Cineſias Athen. Lyricus II. 15. 23. I. p. 578.

Cineſiæ varii II. 15. 23. I. p. 578.

Cinna

2011 Ministerio de Cultura

Cinna JCtus VI. 6. 4. XI. p. 335.
Cinna Catulus Stoicus III. 15. II. p. 394.
CINNAMUS (Joannes) vid. Joannes.
Cinnamus (Leo) vid. Leo.
Cinnami varii V. 5. 9. VI. p. 396. not.
Circe Soror Medeæ VI. 9. 4. XIII. p. 120.
de Circuli quadratura ſcriptores III. 22. 3. II. p. 546.
Ciſadra Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.
Ciſſophon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.
Citrenſis V. 42. 6. X. p. 276.
Clarus (*Idacius*) *vid. Idacius.*
Claudia Procula VI. 10. 44. XIII. p. 833.
Claudianus Poeta III. 28. 7. II. p. 713. V. 5. 2. VI. p. 220. not. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Claudianus Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 776.
Claudianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.
Claudianus Solon vid. Solon.
Claudius Agathemerus vid. Agathemerus.
Claudius Apollonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Appius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 5. p. 339.
Claudius Appius Centummanus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Claudius Damonicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Didymus vid. Didymus.
Claudius Guiſius vid. Guiſius.
Fr. Claudius Hymenæus vid. Hymenæus.
Claudius Imp. II. 22. I. p. 751. II. 10. 11. I. p. 415. VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Julianus vid. Julianus.
Ti. Claudius Julianus vid. Julianus.
Claudius Maximus Stoicus III. 15. II. 394.
Claudius Remnus vid. Remnus.
Claudius Philoxenus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Saturninus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333. & 5. p. 339.
Claudius Severus Peripat. III. 11. II. p. 293.
C. Claudius Silianus vid. Silianus.
Claudianus Silanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Sophiſta IV. 32. IV. p. 481. VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Thuſcus III. 20. 10. II. p. 513. III. 26. 8. II. p. 628.

2011 Ministerio de Cultura

Clauſerus (*Chriſtoph.*) VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Cleæchma Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Cleander Proverbiorum Scriptor. IV. 9. 1. III. p. 281.
Cleanor Laco Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleanthes Aſſius Stoicus III. 15. II. p. 394. II. 2. 18. I. p. 274. II. 5. 34. I. p. 333. II. 11. 5. I. p. 447. II. 23. 4. I. p. 801. IV. 9. 1. III. p. 282. IV. 32. IV. p 481. V. 6. 14. VI. p. 827. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Cleanthes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleanthes Samius III. 15. II. p. 398.
Clearata Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Clearatus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Clearchus Comicus II. 22. I. p. 751. II. 11. 7. I. p. 450. & 9. -- 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Clearchus Rhetor IV. 32. IV. 481.
Clearchus Solenſis Peripat. III. 11. II. p. 293. III. 1. 3. II. p. 21. 23. III. 1. 8. II. p. 37. III. 3. II. p. 56. III. 8. 2. II. p. 214. IV. 9. 1. III. p. 281. IV. 36. 10. IV. p. 582. V. 6. 14. VI. p. 827. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Clearchus Tacticus III. 30. 12. II. p. 768.
Clearchi varii III. 11. II. p. 293.
Cledonius Presbyt. Icon. V. 13. 5. VII. p. 524.
Cleemporus ſ. Cleamporus Medicus II. 12. 4. I. p. 463. VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleempus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121. idem cum ſuperiore.
Clemens (Actius) Platon. III. 3. II. p. 56.
CLEMENS Alexandr. V. 1. 21. V. p. 102. III. 3. II. p. 56. V. 8. 7. VII. p. 96. 98. V. 16. 18. VII. p. 717. & 19. p. 726. V. 17. 13. VII. p. 775. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 792. V. 30. 10. VIII. p. 765. V. 38. 9. IX. p. 409. ſq. V. 41. 2. X. p. 131. VI. 1. 5. XI. p. 7. VI. 10. 22. XIII. p. 634. & 24. p. 639. & 34. p. 757.
in Clementis Pædagogum ſenarii jambici V. 1. 21. V. 104. V. 16. 18. VII. p. 717.
Clemens Byzant. Trag. II. 19. I. p. 673.
Clemens Chius VI. 4. XI. p. 784.
Clemens Fabius vid. Fabius.
Clemens Flavius vid. Flavius.
Clemens Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55. II. 26. 5. 1. p. 809.
Clemens Hiſtoricus V. 4. 36. VI. p. 135. 136.

Cle-

2011 Ministerio de Cultura

Clemens (Joh.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Clemens II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 579.
Clemens III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 623.
Clemens VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 640.
Clemens V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 649. 650.
Clemens VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 655.
Clemens VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 691.
Clemens XI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 731. 732.
Clementis XI. Papæ Conſtitutio pro feſto conceptionis immaculatæ S. Mariæ Virginis extat VI. 4. 2. XI. p. 729.
Clemens Antipapa VI. 4. 2. XI. p. 673.
Clemens (Pactumejus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
CLEMENS Romanus IV. 5. 14. III. p. 175. V. 1. 12. V. p. 31. IV. 5. 9. III. p. 160. V. 1. 2. V. p. 2. V. 38. 9. IX. p. 410. 414. VI. 1. 5. XI. p. 7. IV. 4. 2. XI. p. 338. p. 761. & 764. VI. 10. 34. XIII. p. 757. & 44. p. 821. 823.
Clemens Sertorius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Clemens Studita V. 41. 2. X. p. 131.
Clement Terentius vid. Terentius.
Cleobius V. 1. 24. V. p. 199.
Cleobulina ſ. Eumetis II. 15. 28. I. p. 581. II. 23. 15. I. p. 816. II. 15. 23. I. p. 578. III. 28. 7. II. p. 714..
Cleobulus Lindius II. 23. 15. I. p. 816. II. 10. 36. I. p. 431. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 714.
Cleobulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleobuli varii II. 23. 15. I. p. 816.
Cleochares Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Cleodemus Malchus IV. 6. 18. III. p. 254.
Cleodemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleodemus Peripat. III. 11. II. p. 293.
Cleoderus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121. vitioſe pro Cleodemo.
Cleomachus Pugil V. 6. 14. VI. 827.
Cleomachus Trag. II. 19. I. p. 673.
CLEOMEDES Aſtronomus III. 5. 22. II. p. 103. III. 14. 12. II. p. 378. III. 23. II. p. 575.
in Cleomedem ſcholia MSta III. 5. 22. II. p. 104.
cum Cleomede editi Scriptores III. 5. 22. II. p. 103.

Cleo-

2011 Ministerio de Cultura

Cleomenes Cynicus III. 13. II. p. 361.
Cleomenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleomenes Scriptor de Homero & Hesiodo II. 5. 35. I. p. 333. II. 8. 4. I. p. 372.
Cleomenes Laminthius V. 6. 14. VI. p. 827.
Cleon Comicus II. 22. I. p. 751.
Cleon Curiensis III. 21. 3. II. p. 522.
Cleon Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Cleon Lyricus II. 15. 23. I. p. 578.
Cleon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleon Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Cleon Siculus, Geographus IV. 2. 10. III. p. 37.
Cleon Siculus III. 8. 2. II. p. 214.
Cleon Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleonides Astronomus III. 14. 12. II. p. 378.
Cleopater Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Cleopatræ Chemica MS. VI. 8. 2. XII. p. 759. & 3. p. 768. & p. 770. & p. 775.
Cleopatræ scriptum de Cosmeticis VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Cleopatra Regina VI. 9. 4. XIII. p. 122. IV. 14. 4. III. p. 417. V. 26. 10. VIII. p. 520.
Cleophanes s. Cleophontes s. Cleophantus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122. III. 28. 6. II. p. 628.
Cleophanes Pythagor. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleopon Athen. Trag. II. 19. I. p. 673.
Cleophron Croton Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleopolemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Cleosthenes Crotoniates Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleostratus Tenedius Astron. II. 5. 5. II. p. 82.
Cleoxenus Historicus III. 30. 6. II. p. 761.
Clesipon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Cletius Abascantius vid. Abascantus.
CLIMACUS (Joannes) V. 28. 12. VIII. p. 615. V. 6. 12. VI. p. 820. V. 17. 13. VII. p. 698.
in Climaci Scalam Scholia Græca V. 28. 12. VIII. p. 618.
Climaci Scalæ Synopsis MS. V. 28. 12. VIII. p. 618.
Clinagoras Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.

Cli-

2011 Ministerio de Cultura

Clinias Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499. & 3. p. 530. II. 11, 5. I. p. 447.
Clinomachus Thurius Dialecticus III. 33. 6. II. p. 821.
Clisthenes Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Clisthenes Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Clitarchus histor. III. 8. 2. II. p. 114.
Clitarchus Dial. III. 33. 6. II. p. 821.
Clitarchus Gnomicus II. 11. 5. I. p. 447. fr.
Clitomachus Carthagin. III. 3. II. p. 56. III. 11. II. p. 293.
Clitonymus Trag. II. 19. I. p. 673.
Cliton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Clitus Milesius Perip. III. 11. II. p. 293.
Περὶ χλοχίων ἀρρώστων MS. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Clodius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
L. Clodius Anconit. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Clodoveus Rex VI. 4. 2. XI. p. 421.
Clodoveus II. Rex VI. 4. 2. XI. p. 467.
Cloniacus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Clotarius Rex VI. 4. 2. XI. p. 453. p. 493.
Clotarius II. Rex VI. 4. 2. XI p. 461. p. 493.
Clotarius III. Rex VI. 4. 2. XI. p. 468.
de Clusio (Gratianus) vid. Gratianus.
Clymenus Rex VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Cnauthius (Sam.) VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Cnejus Flavius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335.
Coccejanus (Dio) vid. DIO.
Coccejus Capito JCtus VI. 6. 4. XIII. p. 334.
Coccus Athen. Rhetor. IV. 32. IV. p. 481.
Cochlaces s. Conchlaces Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123. I. 11. 4. I. p. 75. III. 26. 4. II. p. 622.
de Cochlæi (Jo.) Speculo antiquæ devotionis circa Missam VI. 10. 44. XIII. p. 825.
Cocles (Barthol.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Cocinus (Melanius) vid. Melanius.
Codex Justinianeus VI. 6. 6. XII. p. 365.
Codex Canonum Ecclesiæ universæ VI. 1. 13. XI. p. 41.
Codices & Impp. leges ante Justinianum VI. 6. 6. XII. p. 341. sqq.
Codamus Rex VI. 9. 4. XIII. p. 123.

2011 Ministerio de Cultura

CODINUS (Georg.) V. 5. 15. VI. p. 476. IV. 2. 19. III. p. 84. V. 5. 2. VI. p. 241. VI. 10. 21. XIII. p. 629. & 44. p. 824.
Codius Thuscus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Codo JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
Codration Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Cœlestinus Papa V. 27. 7. VIII. p. 584.
Cœlius Aurelianus vid. Aurelianus.
Cœlius Calactinus vid. Calactinus.
Cœlus vid. Uranus.
Cœrani varii I. 9. 17. I. p. 66.
Cœtonita (Theodorus) vid. Theodorus.
Cogitosus VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Cognatus (*Marsilius*) VI. 9. 4. XIII. p. 321.
Cointus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
COINTUS s. Quintus Smyrnæus II. 7. 6. I. p. 359. IV. 34. 19. IV. p. 538. VI. 10. 7. XIII. p. 471.
Colais Selinuntius Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Collatio legum Mos. & Rom. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Collectanea & Excerpta historico-politica V. 5. 17. VI. p. 590.
Collectionum Scriptorum veterum, quæ in hac Bibliotheca & in B. D. Thomæ Ittigii lib. de Bibliothecis Patrum recensentur, Index VI. 10. 46. XIII. p. 849.
Colletus (*Liberius*) V. 45. X. p. 538.
Colluthus hæreticus V. 23. 10. VIII. p. 332.
Colluthi junioris fragm. V. 23. 10. VIII. p. 333.
Colobus (Joannes) vid. Joannes.
Colotus Epic. III. 33. 3. II. p. 809. II. 23. 5. I. p. 803.
Colotus Lampsac. III. 13. II. p. 361.
Columbanus VI. 10. 5. XIII. p. 467. & 35. p. 766.
COLUTHUS Lycopol. II. 7. 7. I. p. 362. II. 11. 8. I. p. 451. V. 16. 19. VII. p. 723. p 724. p. 725. VI. 10. 7. XIII. p. 471. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
Comanus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55.
Comarius Philosophus MS. VI. 8. 3. XII. p. 770. & p. 775. not.
Comasius Presbyter VI. 4. 2. XII. p. 721.
Combefisii (*Franc.*) Manipulus rerum CPol. V. 5. 26. VI. p. 687.
Ejus variæ collectiones Scriptorum græcorum VI. 10. 38. XIII. p. 788.

2011 Ministerio de Cultura

Comes Andreas vid. Andreas.
Comes Gojaricus vid. Gojaricus.
Comes Juſtinianus vid. Juſtinianus.
Comes Marcellinus vid. Marcellinus.
Cometas II. 2. 21. I. p. 276. II. 5. 35. I. p. 333. III. 28. 7. II. p. 714.
Cometas Cretenſis II. 2. 21. I. p. 276.
Comicorum græcorum deperditorum catalogus II. 22. I. p. 736. Fragmenta collecta à Morello, Hertelio, H. Stephano, Grotio, Cantero. II. 11. 9. ſq. I. p. 444. ſq.
Commentaria veterum & recentiorum in libros N. T. IV. 5. 19. III. p. 203.
Comnena (Anna) vid. ANNA.
Comnenus (Alexius) vid. Alexius.
Comnenus (Andronicus) vid. Andronicus.
Calojoannes Comnenus vid. Calojoannes.
Comnenus (Hierotheus) vid. Hierotheus.
Comnenus (Joannes) vid. Joannes.
Comnenus (Iſaac) Iſaac.
Comnenus (Manuel) vid. Manuel.
Comnenus Papadopoli (Nicol.) X. p. 418. *vid. Nicolaus.*
Comnenus (Nicephorus Meliſſenus) vid. Nicephorus.
COMNENORUM ſcripta V. 5. 9. VI. p. 392.
de Comœdiæ veteris, mediæ & novæ differentia Scriptores II. 21. 1. I. p. 704. not.
Comon Philoſophus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Comoficus II. 14. 9. I. p. 538. not.
Complutus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Conchlaces vid. Cochlaces.
Conchoregius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
CONCILIA Oecumenica VI. 2. 4. XI. p. 112.
de Conciliis varia VI. 2. 1. XI. p. 98.
Conciliorum generalium & ſpecialium collectiones VI. 2. 5. XI. p. 113.
Conciliorum notitia alphab. chronol. & geograph. VI. 3. XII. p. 1. ſqq.
de Conciliorum ritu & autoritate Scriptores VI. 2. 3. XI. p. 105.
Concionatoriæ Bibliothecæ variorum VI. 10. 39. XIII. p. 794.
Concodrius ſ. Cocondrius Rhetor MS. IV. 32. IV. p. 481.
Concordantiæ græcæ IV. 35. 7. IV. p. 550. V. 40. 1. X. p. 621. not.

2011 Ministerio de Cultura

Confeſſio fidei græc. & lat. extat Vl. 3. 5. Xl. p. 172.
Confeſſio fidei ex Codice Sec. Xl. Vl. 10. 45. Xlll. p. 845.
Confalonerius (Jo. Bapt.) Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 255.
de Conicarum ſectionum ratione Scriptores lll. 22. 19. ll. p. 561.
Conigianus (Alex.) Vl. 4. 2. Xl. p. 721.
Conon Samius Mathem. lll. 5. 18. ll. p. 93. lll. 14. 18. ll. p. 386. lll. 22. 2. ll. p. 545. not. lll. 22. 18. ll. p. 557. lV. 14. 7. lll. p. 419.
Conon Hiſtoricus fr. lll. 5. 18. ll. p. 93. V. 7. 15. Vll. p. 55. V. 38. 9. lX. p. 438. Vl. 10. 26. Xlll. p. 641.
Conon Tritheita V. 37. 9. lX. p. 367. V. 38. 9. lX. p. 384.
Conones varii lll. 5. 18. ll. p. 93.
Conoſtaulus (Beſtes) V. 45. X. p. 493.
Conradus Marpurgerus vid. Marpurgerus.
Conradus Ep. Portuenſis Vl. 4. 2. Xl. p. 629.
P. Conſa JCtus Vl. 6. 5. Xll. p. 340.
Conſodomus Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 123.
Conſtans Imp. Vl. 4. 2. Xl. p. 465.
Conſtans II. Imp. Vl. 6. 6. Xll. p. 344.
Conſtans Romanus Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 123.
de Conſtantienſi concilio Scriptores Vl. 4. 2. Xl. p. 663. p. 670.
CPolitanæ hiſtoriæ conſpectus chronolog. V. 5. 28. Vl. p. 709.
CPolitanorum Imperatorum catalogus alphabet. V. 5. 30. Vl. p. 750.
CPolitanorum Patriarcharum Catalogus alphab. V. 5. 30. Vl. p. 757. V. 5. 2. p. 229. & 20. p. 576.
CPolitanorum Patriarcharum poſt captam à Turcis urbem Catalogus V. 5. 30. Vl. p. 746.
CPolitanarum Antiquitatum Libri Vlll. V. 5. 20. Vl. p. 573.
CPolitanæ Origines & Antiquitates V. 5. 20. Vl. p. 573.
de CPolitanis Antiquitatibus Excerpta V. 5. 20. Vl. p. 575.
de CPolitanis rebus Epigrammata V. 5. 20. Vl. p. 575.
CPolitanæ Inſcriptiones V. 5. 20. Vl. p. 575.
CPoleos deſcriptio per 14. regiones V. 5. 20. Vl. p. 577. lV. 2. 19. lll. p. 84.
CPolitanorum Patriarcharum Hiſtoria V. 5. 28. Vl. p. 693.
Conſtantinus Advoc. Vl. 6. 6. Xll. p. 345.
Conſtantinus Acropolita vid. Acropolita.

Con-

2011 Ministerio de Cultura

Conſtantinus Africanus, Caſſinenſis Monachus VI. 9. 4. XIII. p. 125. VI. 8. 6. XII. p. 779. MS. V. 7. 6. XII. p. 123.
Conſtantinus Apameenſis Presb. V. 41. 3. X. p. 202.
Conſtantinus Cephalas III. 28. 1. II. p. 682.
Conſtantinus Comes VI. 6. 6. XII. p. 345.
Conſtantinus Imperatoris ab Epiſtolis V. 5. 25. VI. p. 685.
Conſtantinus Diaconus V. 5. 17. VI. p. 547. V. 32. 20. IX. p. 120.
CONSTANTINUS Harmenopulus V. 42. 6. X. p. 274. V. 3. 3. VI. p. 5. V. 7. 15. VII. p. 45. MS. V. 40. 8. X. p. 52. MS. V. 41. 3. X. p. 204. V. 44. X. p. 462. VI. 1. 15. XI. p. 45. VI. 3. 5. XI. p. 175. VI. 6. 6. XII. p. 469. 488. & p. 489. VI. 10. 13. XIII. p. 478. & 41. 810.
Ejus locus de 7. Synodis univerſ. græc. & lat. extat VI. 3. 5. XI. p. 175.
Ejus præfatio *πρόχειρος νόμων* græc. & lat. extat VI. 6. 6. XII. p. 429.
Conſtantinus Hermoniacus MS. II. 3. 15. I. p. 296.
CONSTANTINUS M. Imp. V. 3. 1. VI. p. 1. ſqq. IV. 5. 20. III. p. 214. V. 5. 17. VI. p. 500. VI. 4. 2. XI. p. 349. 350. 351. 352. 372. 763. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Conſtantinus VI. Caballinus ſive Copronymus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 489. VI. 6. 6. XII. p. 406.
Conſtantinus Palæologus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 675.
CONSTANTINUS Porphyrogenitus Imp. V. 5. 17. VI. p. 486. IV. 2. 19. III. p. 85. III. 23. II. p. 571. V. 5. 7. VI. p. 349. V. 5. 20. VI. p. 569. V. 5. 24. VI. p. 623. MS. V. 5. 26. VI. p. 688. V. 5. 27. VI. p. 691. not. V. 5. 29. VI. p. 706. V. 11. 7. VII. p. 452. V. 452. V. 15. 2. VII. p. 557. V. 32. 20. IX. p. 96. VI. 6. 6. XII. p. 471. VI. 10. 21. XIII. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 126.
Ejus Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 417.
Ejus Ceremonialis MS. ſumma capita græc. & lat. extant V. 5. 24. VI. p. 623.
Conſtantinus Pogonatus Imp. V. 5. 17. VI p. 500.
Conſtantinus Julianus vid. Julianus.
Conſtantinus Laſcares vid. Laſcares.
CONSTANTINUS Manaſſes V. 4. 41. VI. p. 157. V. 5. 28. VI. p. 703. VI. 10. 10. XIII. p. 472. & 21. p. 629.
Conſtantinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 127.
Conſtantinus Meliteniota V. 33. 4. IX. p. 198. not. V. 43. 31. X. p. 436. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.

2011 Ministerio de Cultura

Conſtantinus Papa VI. 4. 2. XI. p. 474.
Conſtantinus Patricius vid. Patricius.
Conſtantinus Pſellus vid. Pſellus.
Conſtantinus Rhegin. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.
Conſtantinus Tii Epiſc. V. 5. 17. VI. p. 525. V. 32. 20. IX. p. 76.
Conſtantini varii V. 5. VI. p. 772. V. 42. 6. X. p. 279.
Conſtantius Imp. V. 18. 3. VIII. p. 7. V. 38. 9. IX. p. 393. VI. 4. 2. XI. p. 397. & 399.
Conſtantius Manich. V. 1. 32. V. p. 288.
Conſtitutiones Apoſtolicæ V. 1. 12. V. p. 34. VI. 1. 7. XI. p. 10.
Conſtitutiones Imperatorum V. 6. 6. XII. p. 403. ſqq.
Contares (Georg.) V. 45. X. p. 514.
Convidius ſ. Κυβίδιος (Joannes) VI. 6. 6. XII. p. 477. & 563.
Copho Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 127.
Copus (*Guillermus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Coraes (Anton.) VI. 4. XI. p. 783.
Corax Siculus IV. 32. IV. p. 481.
Coraces 2. alii IV. 32. IV. p. 481.
Cordus (*Euricius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Coreſes (Joannes) vid. Joannes.
Coresſius (Georg.) vid. Georgius.
Corinna Thebana Lyrica II. 15. 24. I. p. 578. II. 15. 1. I. p. 551. & 31. p. 554.
Corinnæ variæ II. 15. 24. I. p. 579.
Corinnus Ilienſis I. 4. 1. I. p. 22.
CORINTHUS Smyrnæus Grammat. ſ. Georgius aut Gregorius Pardus Corinthi Metropolita IV. 34. 19. IV. p. 538. II. 7. 6. I. p. 360. V. 7. 9. p. 14. 15. V. 7. 15. p. 35. 44. MS.
Corinthus Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Coriſcus Scepſius II. 23. 44. I. p. 840. III. 3. II. p. 56.
Corius (*Joannes*) *vid. Joannes.*
Cornarius (*Janus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Cornelianus IV. 34. 6. IV. p. 520.
Cornelius (Alexander) vid. Alexander.
Cornelius Celſus vid. Celſus.
Cornelius Longinus vid. Longinus.

Cor-

2011 Ministerio de Cultura

Cornelius Rom. Epiſc. V. 1. 32. V. p. 273. fr. VI. 4. 2. XI. p. 343. p. 762. & 764.
Cornelius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 128.
Cornutus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 128.
CORNUTUS (Annæus) Stoicus III. 15. II. p. 398. III. 6. 1. II. p. 111. IV. 32. IV. p. 481. VI. 10. 19. XIII. p. 610. & 26. p. 641. Vide Phornutus.
Cornuti varii III. 15. II. p. 401.
Corpora Poëtarum Græcorum V. 16. 19. VII. p. 723.
Corporis Hiſtoriæ Byzantinæ conſpectus V. 5. 1. VI. p. 220.
Corpora Juris Civilis Romani & Græco Romani. VI. 6. XII. p. 317. ſq.
Corpus Juris Canonici ejusque editiones VI. 1. 20. XI. p. 90.
Corrarius (*Gregor.*) VI. 4. 2. XI. p. 681.
Corſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 129. lege Coſſus.
Cortacius (*Mich.*) V. 45. X. p. 540.
Corvinus (Maximus) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Corvinus (*Meſſala*) VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Coruncanius (*Tiberius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 335.
CORYDALEUS (Theophilus) vid. Theophilus.
Coſmas CPol. Patr. VI. 4. XI. p. 791.
Coſmas Hieromonachus MS. VI. 8. 3. XII. p. 762.
COSMAS Hieroſol. Majumæ Epiſc. V. 41. 7. X. p. 217. III. 28. 7. II. p. 714. V. 41. 2. X. p. 131. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 42. 18. X. p. 332. VI. 10. 19. XIII. p. 613.
COSMAS Indoplevſtes III. 25. 3. II. p. 609. & in add. p. 830. V. 4. 37. VI. p. 143. V. 38. 9. IX. p. 386. VI. 10. 45. XIII. p. 837.
S. Coſmas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 128.
Coſmas Monachus Senior V. 41. 7. X. p. 217.
Coſmas Veſtitor V. 15. 2. VII. p. 556. V. 5. 17. VI. p. 519. 535. & 564. V. 32. 20. p. 67. 98. & p. 152.
Coſmæ varii III. 28. 7. II. p. 714. V. 41. 7. X. p. 218.
Coſmus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 128.
Coſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 129.
Coſta ſ. Coſtes ſ. Coſtus ſ. Coſtim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 129.
Cotelerii (*Io. Bapt.*) Patres Apoſtolici V. 1. 2. V. p. 2.
C. Cotta VI. 10. 20. XIII. p. 623.
Cotta Palea vid. Palea.
Cottunius (*Io.*) VI. 4. XI. p. 779.

Con-

2011 Ministerio de Cultura

Couſtant (*Pet.*) Tomus I. Epiſt. Pontif. Rom. VI. 4. 2. XI. p. 760.
Cranius Poſid. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Crantor Comicus II. 22. I. p. 751. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Crantor Solenſis III. 3. II. p. 56. II. 5. 36. I. p. 334. III. 1. 3. II. p. 23.
Craſſus (*Iun. Paulus*) VI. 9. 4. XIII. p. 306.
L. Craſſius Mucianus vid. Mucianus.
P. Licinius Craſſus vid. Licinius.
Cratejas ſ. rectius Cratevas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 129.
Craterus Macedo III. 8. 2. II. p. 214.
Craterus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 130.
Craterus Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Crateri varii VI. 9. 4. XIII. p. 130.
Crates Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 751. II. 11. 10. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453. & 5. p. 447. & 7. p. 450. & 9. p. 452.
Crates Athen. Academ. II. 22. I. p. 752.
Crates Criticus ſ. Homericus IV. 34. 4. IV. p. 519.
Crates diſcipulus Olympi I. 17. 3. I. p. 108.
Crates Geometra III. 14. 18. II. p. 386.
Crates Grammat. III. 18. 3. II. p. 455.
Crates Mallotes Grammat. III. 15. II. p. 402. II. 1. 3. I. p. 255. II. 2. 20. I. p. 275. II. 5. 37. I. p. 334. II. 19. in *Ariſtoteles* I. p. 670. II. 26. 1. I. p. 884. V. 7. 15. VII. p. 55.
Crates Megar. III. 33. 6. II. p. 821.
Crates Peripat. III. 11. II. p. 293.
Crates quidam II. 23. 4. I. p. 800.
Crates Tarſenſis III. 3. II. p. 57.
CRATES Thebanus Cynicus III. 13. II. p. 361. I. 17. 3. I. p. 108. not. II. 5. 38. I. p. 334. II. 10. 21. I. p. 423. & 38. p. 432. II. 11. 7. I. p. 450. not. & 12. p. 453. II. 19. I. p. 673. III. 28. 7. II. p. 714. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 478.
Crates Trallianus II. 26. 5. I. p. 901. IV. 32. IV. p. 481.
Cratetes varii II. 22. I. p. 752.
Crateſiclea Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Cratetius (Herodicus) vid. Herodicus.
Cratevas vid. Cratejas.
Cratevas junior, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 130.

2011 Ministerio de Cultura

Cratinus Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 753. II. 11. 10. I. p. 452. & 12. p. 453. II. 7. 2. I. p. 354.
Cratinus jun. Comicus fr. II. 22. I. p. 755. II. 11. 12. I. p. 453.
Cratinus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55. II. 3. 30. I. p. 302. not. II. 5. 28. I. p. 332. & 39. p. 334.
Cratinus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Cratippus Hiſtoricus II. 25. 3. I. p. 869.
Cratippus Medicus VI. 9. 4. XIII. 130. III. 26. 8. II. p. 628.
Cratippus Mytil. Peripat. III. 11. II. p. 293. IV. 13. 13. III. 410.
Cratiſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Craton Cynicus III. 13. II. p. 362.
Craton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Cratylus Heracliteus II. 23. 4. I. p. 801.
Creitas Herbarius VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Crem ſ. Cremus Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Creon Agrigent. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131. non diverſus ab Acrone.
Creon Rhetor IV. 32. IV. IV. p. 431.
Creophylus Samius I. 4. 2. I. p. 22.
Creophylus alius I. 4. 4. I. p. 24.
Creperius Calpurnianus II. 25. 5. I. p. 872.
Creſcens Megalop. Cynicus III. 13. II. p. 362.
Creſcentius V. 24. VIII. p. 348.
de *Creſcentiis (Pet.) Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Creſconius ſ. Criſconius Epiſc. Afric. VI. 1. 20. XI. p. 64. & 92.
Criambulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Cride Medica VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Crinagoras Philoſophus III. 28. 7. II. p. 714. & 2. p. 686.
Crinas Masſil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Crinis Stoicus III. 15. II. p. 402.
Criſpinus Lampſac. V. 45. X. p. 468. V. 32. 20. IX. p. 131. 220.
Criſpinus Stoicus III. 15. II. p. 402. & in add. p. 828.
Criſpus (Junius) vid. Junius.
Criſpus Libertus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Criſpi duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Criſpus Paſſienus Stoicus III. 15. II. p. 402.
Critiæ duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 132.

2011 Ministerio de Cultura

Critias Athen. Tragicus II. 19. I. p. 673. II. 11. 12. I. p. 453. fr. II. 18. 3. I. p. 653. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Critias Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Critias Orator II. 26. 2. I. p. 885. not. IV. 32. IV. p. 481.
Crito Ægeus Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 499. & 3. p. 530.
Crito Athen. Philoſophus II. 23. 35. I. p. 836. III. 1. 3. II. p. 17. III. 6. 8. II. p. 123.
Crito Chalcedon. Peripat. III. 11. II. 294.
Crito Comicus II. 22. I. p. 755. II. 11. 9. & 10. I. p. 452.
Crito Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 132.
Crito Gortyniates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 132.
CRITO Medicus VI. 7. 12. XII. p. 688. VI. 9. 4. XIII. p. 132.
Ejus Librorum IV. κοσμητικῶν argumenta græc. & lat. extant VI. 7. 12. XII. p. 689.
Crito Lyricus II. 15. 25. I. p. 579.
Critones varii II. 23. 35. I. p. 836.
Critobulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Critobulus Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Critodemus Aſtrologus MS. III. 20. 10. II. p. 511.
Critodemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Critolaus Arati Comment. III. 18. 3. II. p. 455.
Critolaus Peripat. III. 11. II. p. 294.
Critolaus Phaſelites Perip. III. 11. II. p. 294.
Critolaus Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Critopulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
CRITOPULUS (Metrophanes) V. 45. X. p. 498. VI. 10. 39. XIII. p. 806. not
Crobylus (Hegeſippus) vid. Hegeſippus.
Cronius Pythag. II. 13. 1. I. p. 499. II. 5. 40. I. p. 334. II. 6. 12. I. p. 349. III. 3. II. p. 57.
Crotinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
la Croze (*Matur. Veyſſ.*) *Epiſt. ad Ven. Jo. Chriſtoph. Wolfium de Athenagoræ libro de vero amore* V. 6. 6. VI. p. 800.
Cryſippus I. 17. 4. I. p. 110. lege Chryſippus.
Cruſerius (*Hermanus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 179.
Cruſius (*Martin*) V. 45. X. p. 517. 518. VI. 10. 5. XIII. p. 467. Ej. Turco-Græcia V. 5. 28. VI. p. 692.

Cte-

2011 Ministerio de Cultura

Cteſarchus Peripat. III. 11. II. p. 294.
CTESIAS Hiſtoricus & Medicus fr. II. 25. 16. I. p. 881. II. 24. 6. I. p. 865. V. 38. 9. IX. p. 399. VI. 9. 4. XIII. p. 133. VI. 10. 30. XIII. p. 619. 620.
Cteſias Epheſius II. 28. 16. I. p. 883.
Pro Cteſia Rhetore apud Ammianum Marcellinum XXX. 4. ubi Rhetoricam *ſuaſionis opificem*, πειθῶς δημιουργὸν traditur definiſſe, viri docti recte reponunt nomen Tiſiæ.
Cteſibius Mechan. III. 24. 7. not. II. p. 592. III. 22. 13. II. p. 550. III. 23. II. p. 572.
Cteſibii duo alii II. 24. 7. I. p. 592. not.
Cteſiphon Lyricus II. 15. 26. I. p. 579.
Cteſiphon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Cteſiphon Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Cteſiphontes varii II. 15. 26. I. p. 580.
Cteſippus Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Cubidius (Joannes) V. 45. X. p. 499.
Cubocleſius (Anton.) V. 45. X. p. 488. VI. 1. 16. XI. p. 47.
Cubocleſius (Dan.) V. 45. X. p. 501.
Cubocleſius (Jo.) V. 43. 7. X. p. 384.
Cubricus, nomen Manetis V. 1. 32. V. p. 282. not.
Cucuma Muſicus MS. III. 10. 10. II. p. 269.
Cucuzelus (Jo) vid. Johannes.
Curanidum ſ. Κυρανίδων ſcriptor I. 9. 8. I. p. 62. VI. 8. 2. XII. p. 755.
Cumulas Melodus V. 41. 2. X. p. 131.
Cureus κυρεὺς VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Curio (*Georg.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Curnutus vid. Cornutus.
Curnutus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Curteſius (Georg.) Scholarius vid. Georgius.
Curtius hiſtoricus VI. 10. 20. XIII. p. 621.
Cux vid. *Chuz.*
de *Cuſa* (*Nic.*) VI. 4. 2. XI. p. 685.
Cutula (Theodorus) vid. Theodorus.
Cybele Dea VI. 9. 4 XIII. p. 133.
Cyclici Scriptores II. 2. 24. I. p. 281.
Cydippus II. 15. 55. I. p. 595.

2011 Ministerio de Cultura

CYDONES (Demetrius) V. 43. 8. VIII. X. p. 385. sq.
Cydones (Prochorus) V. 45. X. p. 544.
Cyliſcus Tragicus II. 19. I. p. 674.
Cyllenius Petianus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Cylo Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cyminetus (Sebaſtus) V. 45. X. p. 516.
Cynæthon Laced. II. 8. 15. I. p. 378. not.
Cyneſius Cyclicus II. 2. 24. I. p. 282.
Cynicorum Philoſophorum catalogus III. 13. II. p. 360.
Cyniſcus III. 13. II. p. 362.
Cynulcus (Carneus) vid. Carneus.
CYPARISSIOTA (Jo.) V. 44. X. p. 463.
S. Cyprianus VI. 4. 2. p. 762. VI. 10. 19. XIII. p. 612. & 27. p. 750. & 34. p. 758. & 39. p. 796. & 806.
Cyprianus Martyr alius II. 7. 4. I. p. 357.
Cyprianus Monachus V. 45. X. p. 499. V. 41. 2. X. p. 131.
Cyrenæus IV. 2. 14. III. p. 50.
Cyrenaicorum catalogus III. 33. 4. II. p. 817.
Cyriacus Anconitanus Schol. Strabonis IV. 14. III. p. 7.
CYRILLUS Alex. V. 27. VIII. p. 553. II. 10. 45. I. p. 436. IV. 35. 1. I. p. 540. V. 1. 26. V. p. 217. p. 226. & 232. V. 5. 17. VI. p. 532. V. 8. 5. VII. p. 89. & 7. p. 97. 99. V. 11. 7. VII. p. 441. V. 15. 2. VII. p. 556. V. 16. 16. VII. p. 692. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. 765. 775. & 14. p. 779. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. V. 30. 10. VIII. p. 741. & 11. p. 796. V. 32. 20. IX. p. 70. 87. 88. 89. 113. & p. 129. V. 34. 10. IX. p. 286. V. 35. 5. IX. p. 328. V. 38. 9. IX. p. 389. 393. 417. &. p. 430. V. 40. 8. X. p. 52. MS. V. 41. 2. X. p. 131. & 3. p. 210. VI. 1. 18. XI. p. 51. & 19. p. 56 VI. 4. 2. XI. p. 398. 400. 406. 436. 437. 438. 439. & p. 443. VI. 9. 4. XIII. p. 134. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 18. p. 536. & 20. p. 617. & 21. p. 626. & 39. p. 806. not. & 44. p. 819. 821. & p. 823.
Cyrillus Antioch. Patr. IV. 4. X. p. 781.
Cyrillus Chius V. 45. X. p. 501.
Cyrillus quidam chronographus V. 4. 42. VI. p. 159.
Cyrillus CPol. Patr. V. 43. 11. X. p. 416.
Cyrillus Lesbius CPol. Patr. V. 14. XI. p. 790.
Cyrillus Gramm. III. 28. 7. II. p. 714. V. 7. 15. VII. p. 36. Cy-

2011 Ministerio de Cultura

Cyrillus Gloſſarii autor MS. V. 40. 8. X. p. 51.
Cyrilli & aliorum gloſſæ V. 40. 8. X. p. 56.
Cyrillus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 358.
CYRILLUS Hieroſol. V. 14. 1. ſqq. VII. p. 543. V. 1. 32. V. p. 290. V. 4. 30. VI. p. 119. not. VI. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 19. 7. VIII. p. 91. & 102. V. 32. 20. IX. p. 88. V. 41. 3. X. p. 207. & 210. VI. 4. 2. XI. p. 544. & p. 765.
Cyrillus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrillus Nicænus Metrop. V. 5. 28. VI. p. 695.
Cyrillus Lucaris V. 45. X. p. 499. VI. 4. XI. p. 772. VI. 4. 2. XI. p. 729.
Cyrillus Poeta Epigr. III. 28. 9. II. p. 714.
CYRILLUS Scythopol. V. 41. 3. X. p. 155. V. 5. 17. VI. p. 526. 556. & p. 562. V. 32. 20. IX. p. 139. & 148. VI. 10. 45. XIII. p. 836.
Cyrillus (*Jo. Gothofr.*) V. 27. 2. VIII. p. 556. VI. 10. 5. XIII. p. 466. 467.
Cyrilli varii V. 27. 2. VIII. p. 555.
Cyrinus ſ. Quirinus Rhetor. IV. 32. IV. p. 482.
Cyrſilus ſ. Cerſylus Pharſalius III. 8. 2. II. p. 215.
Cyrtus (Dionyſius) vid. Dionyſius.
Cyrus Alexandr. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrus Alexandr. Epiſc. Monothel. V. 41. 3. X. p. 203.
Cyrus Antipolit. V. 38. 9. IX. p. 508.
Cyrus Dadybrenſis V. 13. 7. VII. p. 539.
Cyrus Edeſſæ Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrus Germanus V. 32. 20. IX. p. 63. p. 98. VI. 10. 18. XIII. p. 536.
Cyrus Lampſacenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrus Liviæ Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Cyrus Sophiſta IV. 32. IV. p. 482. IV. 31. 16. IV. p. 457.
CYRUS Theodorus Prodromus vid. Theodorus.
Cyri varii III. 28. 7. II. p. 714. IV. 31. 16. IV. p. 457. V. 38. 9. IX. p. 508. not.
Cytherius Ptolemæus vid. Ptolemæus.
Cytherus Sophiſta IV. 32. IV. p. 482.
Cytiſonus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.

2011 Ministerio de Cultura

D.

Dacherii (*Lucæ*) indiculus Aſceticorum VI. 10. 32. XIII. p. 755. Spicilegium XIII. p. 756.
Dacydas Matapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Dado VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Dado Virdun. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Dadoes Maſſalianus V. 38. 9. IX. p. 392.
Dagobertus Rex VI. 4. 2. XI. p. 463. p. 494.
Daimachus Platæenſis III. 8. 2. II. p. 215.
Daimachus de re milit. MS. III. 30. 12. II. p. 768.
Daippus Peripat. III. 11. II. p. 294.
Daldus (*Lazarus*) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Jo Dallæus V. 11. 7. VII. p. 448.
Dalion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Dalmatius VI. 4. 2. XI. p. 355.
Dalmatius Archimandr. VI. 4. 2. XI. p. 402.
Damagetus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714. & I. p. 685.
Damarmenus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damas III. 11. I. p. 301.
Damaſcenus Demonici & Elaſſonis Ep. V. 5. 28. VI. p. 700.
Damaſcenus hypodiaconus Theſſalon. Studita V. 45. X. p. 501. V. 5. 28. VI. p. 693.
DAMASCENUS (Joannes) V. 30. 11. VIII. p. 772. II. 19. I. p. 685. III. 6. 1. II. p. 110. MS. & 5. p. 118. III. 11. II. p. 304. III. 29. 7. II. p. 746. V. 1. 32. V. p. 290. V. 5. 6. VI. p. 350. V. 5. 9. VI. p. 431. & 17. p. 516. 545. & 26. p. 688. & 27. p. 690. & 28. p. 702. MS. & 29. p. 707. V. 6. 12. VI. p. 820. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 11. 4. VII. p. 422. V. 15. 2. VII. p. 557. V. 16. 10. VII. p. 726. V. 17. 13. VII. p. 775. & 17. p. 787. VI. 10. 17. XIII. p. 496. & 18. p. 541. & 19. p. 613. & 20. p. 617. & 28. p. 750. ſq. & 35 p. 766. & 41. p. 810. & 44. p. 815.
Damaſcenus (*Joannes*) *cogn. Meſue Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 256. V. 30. 11. VIII. p. 772. not. VI. 8. 3. XII. p. 774. MS. & 7. p. 781. MS.
Damaſcenus (*Joannes*) *Serapionis fil. Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Damaſcenus Litæ & Rhendines Ep. V. 5. 28. VI. p. 700.
Damaſcenus (Nicol.) vid. NICOLAUS.
Damaſcenus (Pet.) vid. Petrus.

Da-

2011 Ministerio de Cultura

Damaſceni varii V. 30. 11. VIII. p. 772.
DAMASCIUS Damaſcenus VI. 10. 37. XIII. p. 784. III. 1. 3. II. p. 12. & 23. III. 3. II. p. 57. III. 6. 10. II. p. 126. & 25. p. 146. & 39. p. 174. not. III. 11. II. p. 294. III. 15. II. p. 402. IV. 19. 2. III. p. 602. not V. 6. 14. VI. p. 827. V. 38. 9. IX. p. 416. 437. & 491. VI. 10. 37. XIII. p. 784.
Damaſcius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Damaſcus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Damaſippus Stoicus III. 15. II. p. 402.
Damaſtes Sigieus Geographus IV. 2. 10. III. p. 39.
Damaſus Rom. Ep. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. VI. 4. 2. XI. p. 383. 385. 388. 415. 429. 763. & p. 766. VI. 10. 19. XIII. p. 612.
Damegeron Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Damiani (*Pet.*) V. 19. 6. VIII. p. 88. & 39. p. 802. VI. 10. 43. XIII. p. 814. & 44. p. 826.
S. Damianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 128.
Damianus Heliodorus Lariſſ. MS. V. 6. 5. VI. p. 800. vide HELIODORUS
Damianus (Tertius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Damion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Damippus Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damis Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
Damis Aſſyrius IV. 24. 1. IV. p. 45. & 15. p. 61.
Damnas Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Damo ſ. Demo Pythagoræ filia II. 13. 2. I. p. 526. II. 12. 4. I. p. 464.
Damo Sophiſta & Muſicus II. 23. 30. I. p. 825.
Damo Syracuſius Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damo ſ. Demo Proverbiorum Scriptor. IV. 9. 1. III. p. 281.
Damocharis ſ. Democharis Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Damocles Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damocrates ſ. Democrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135. III. 26. 8. II. p. 628. not.
Damonicus (Claudius) vid. Claudius.
Damoſtratus ſ. Demoſtratus halievticorum Scriptor IV. 20. 3. III. p. 627. not. VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Damotages Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damoxenus Athen. Comicus II. 22. I. p. 755. II. 11. 9. & 10. p. 452. & 12. p. 453.
Danäe Epicurea III. 33. 3. II. p. 816.

2011 Ministerio de Cultura

Danaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Daniel Abbas MS. V. 45. X. p. 501.
Daniel Cretenſis MS. III. 6. 17. II. p. 135.
Daniel Cubocleſius vid. Cubocleſius.
Daniel Cyzicenus V. 45. X. p. 501. III. 11. II. p. 294.
Daniel Monachus V. 5. 8. VI. p. 365. & 366. V. 5. 17. VI. p. 538. V. 32. 20. IX. p. 103.
Daniel Nicænus V. 45. X. p. 501.
DANIEL Propheta III. 29. 7. II. p. 745. IV. 13. 13. III. p. 409. MS.
Daniel Raithenus V. 45. X. p. 501.
Dantzius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 257.
Daphidas ſ. Daphitas Telmiſſenſis Gramm. III. 28. 7. II. p. 714. II. 7. 10. I. p. 368. V. 7. 15. VII. p. 56.
Daphne ſ. Manto Tireſiæ filia I. 4. 5. I. p. 24.
Daphnæ aliæ I. 4. 6. I. p. 24.
Daphnis Poëta I. 4. 6. I. p. 24. III. 17. 8. II. p. 439.
Daphnidius Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Daphnopates (Theodorus) vid. Theodorus.
Daphnus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Dardaneus Lucanus II. 13. 1. I. p. 500.
Dardanus Aſſyrius Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Dardanus Dardaniæ conditor I. 4. 8. I. p. 25. II. 23. 5. I. p. 809.
Dardanus Stoicus III. 15. II. p. 402.
Dardani varii I. 4. 8. I. p. 25.
DARES Phrygius I. 5. 1. I. p. 26.
Darius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Darius Rex II. 10. 19. I. p. 413.
Daſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Datianebes nomen commentitium JCti V. 45. X. p. 501. VI. 6. 6. XII. p. 563.
Dation ſ. Detion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136. leg. Dalion.
David Diſſipatus διασύπαλος MS. V. 45. X. p. 502.
David Hieremias V. 28. 12. VIII. p. 618.
David Monachus MS. V. 45. X. p. 501.
David Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
DAVID Rex V. 41. 2. X. p. 131. VI. 9. 4. XIII. p. 136.

Da-

2011 Ministerio de Cultura

David quidam MS. III. 11. II. p. 295. III. 6. 1. II. p. 110. IV. 27. 2. IV. p. 187.
Davides tres V. 5. 9. VI. p. 431.
Daumii (*Chriſtiani*) Homiliæ Patrum in feſtum Nativit. CHriſti VI. 10. 39. XIII. p. 796.
de editis ab eo ſcriptis aliis VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Deanax Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Debigorus ſ. Debigoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Decadio Juſtinus vid. Juſtinus.
P. Decimius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Decretum Epheſinæ Synodi contra Masſilianos V. 38. 9. IX. p. 391.
Decretum editum circa unionem Synodi CPol. ſub Alexio Comneno VI. 10. 45. XIII. p. 842.
Decrianus Sophiſta IV. 32. IV. p. 482.
Dection Grammat. III. 16. 3. II. p. 418.
Defenſor V. 45. X. p. 508. not.
Defilaba Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Defindus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Deileon ſ. Deleon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
in B. Deiparam hymnus alphab. V. 16. 18. VII. p. 716.
Δειπνοσοφιςικῶν Athenæi epitome MS. IV. 20. 6. III. p. 632.
Deletius Epagathus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Delius Epheſius Platonicus III. 3. II. p. 57.
Delphinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων V. 4. 37. VI. p. 144.
DEMADES Athen. Orator IV. 30. 13. IV. p. 418. II. 26. 8. I. p. 921. not. IV. 32. IV. p. 482. VI. 10. 19. XIII. p. 606. & 20. p. 621.
Demades hiſtoricus IV. 30. 13. IV. p. 421.
Demantes Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Demaratus Peripat. III. 11. II. p. 294.
Demaratus Spartanus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Demaratus Tragicus II. 19. I. p. 674.
Demarchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Demeas Rhetor IV. 32. IV. p. 40. 13. 20.
Demetrianus Rhetor IV. 32. IV. 482. V. 7. 15. VII. p. 56.
Demetrius Adramyttenus vid. Demetrius Ixion.
Demetrius Alexandr. Cynicus III. 13. II. p. 362.

2011 Ministerio de Cultura

Demetrius Alexandr. Peripat. III. 11. II. p. 244.
DEMETRIUS Alexandr. Rhetor IV. 3. 1. IV. p. 425. IV. 32. IV. p. 482.
Demetrius Alexandr. Epic. V. 1. 32. V. p. 276.
Demetrius Anagnosta Gramm. MS. V. 7. 15. VII. p. 42.
Demetrius Apameus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Demetrius Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 136. III. 26. 2. II. p. 620. & 8. p. 627.
Demetrius Aspendius Peripat. III. 11. II. p. 294.
Demetrius Bithynus Medicus VI. 9. 4. VIII. p. 137.
Demetrius Bithynus Stoicus III. 15. II. p. 402. III. 28. 7. II. p. 715.
Demetrius Byzant. Peripat. III. 11. II. p. 294.
Demetrius Chalcondylas vid. Chalcondylas.
Demetrius Chartophylax VI. 6. 6. XII. p. 483.
Demetrius Chlorus Medicus III, 26. 2. II. p. 620. VI. 9. 4. XIII. p. 137.
CHRYSOLORAS (Demetrius) V. 43. 8. X. p. 394. V. 5. 17. VI. p. 521. V. 7. 15. VII. p. 42. MS.
Demetrius Comicus fr. II. 22. I. p. 755. II. 11. 9. & 10. I. p. 452.
Demetrius CPolit. Diaconus V. 5. 28. VI. p. 698.
Demetrius Corinthius Cynicus III. 13. II. p. 362.
Demetrius Cubicularius MS. III. 23. II. p. 571.
DEMETRIUS Cydonius s. Thessalonicensis V. 43. 8. X. p. 385. V. 5. 6. VI. p. 322. 323. V. 5. 7. VI. p. 351. & 17. p. 544. 553. & 27. p. 691. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 32. 20. IX. p. 71. 105. 115. & p. 133. V. 43. 12. X. p. 418. VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Demetrius Cyzicenus vid. Demetrius Syncellus.
Demetrius Cynicus III. 13. II. p. 362.
Demetrius Cyrenæus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 56.
Demetrius Despotæ Scriba V. 5. 28. VI. p. 698.
Demetrius Ixion Adramyttenus V. 7. 15. VII. p. 56. II. 5. 41. I. p. 334. II. 8. 16. I. p. 378. IV. 34. 4. IV. p. 518. & 17. p. 537. V. 40. 7. X. p. 22.
Demetrius Laco Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
Demetrius Magnes Gramm. V. 7. 15. VII. p. 56. III. 4. 2. II. p. 74.
Demetrius Melodus V. 41. 2. X p. 431.
Demetrius Moschus Gramm. MS. I. 18. 5. I. p. 114.
Demetrius Nigrinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Demetrius Notaras vid. Notaras.

2011 Ministerio de Cultura

DEMETRIUS Pepagomenus V. 43. X. p. 398. I. 25. 6. I. p. 155. IV. 17. 21. III. p. 531. VI. 7. 9. XII. p. 647. VI. 9. 4. XIII. p. 137.
DEMETRIUS Phalereus III. 11. II. p. 294. II. 5. 41. I. p. 334. II. 23. 30. I. p. 828. II. 9. 6. I. p. 396. II. 14. 17. I. p. 545. & 18. p. 546. III. 1. 3. II. p. 7. III. 10. 11. II. p. 270. III. 20. 10. II. p. 510. MS. III. 30. 12. II. p. 768. II. 32. 17. III. p. 788. IV. 13. 13. III. p. 410. IV. 31. 1. IV. p. 423. & 16. p. 457. & 18. p. 474. IV. 32. IV. p. 482. VI. 10. 26. XIII. p. 647.
Demetrius Physicus VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Demetrii duo Platonici III. 3. II. p. 57.
Demetrius Scepsius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 56. II. 5. 42. I. p. 334.
Demetrius Syncellus Metropol. Cyzicenus V. 5. 8. VI. p. 388. 389. V. 5. 25. VI. p. 685.
Demetrius Thessalon. vid. Demetrius Cydonius.
Demetrius Tragicus II. 19. I. p. 674.
DEMETRIUS Triclinius II. 17. 5. I. p. 634. II. 8. 16. I. p. 378. MS. II. 12. 9. I. p. 476. II. 15. 4. I. p. 555. II. 16. 10. I. p. 618. not. II. 21. 4. I. p. 715. IV. 34. 10. VI. p. 528. V. 7. 10. VII. p. 17. & 15. p. 56. VI. 10. 26. XIII. p. 644.
Demetrius Zenus II. 2. 3. I. p. 265. II. 3. 16. I. 296. V. 5. 28. VI. p. 701.
Demetrii varii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Demetrii varii Peripatetici III. 11. II. p. 294.
Demetrii varii Rhetores IV. 32. IV. p. 482.
Demetrii varii V. 43. 8. X. p. 390. V. 5. 36. VI. p. 773. a.
de Demetrii Martyris miraculis fragmentum V. 5. 7. VI. p. 350.
Ejus Martyrium V. 38. 9. IX. p. 71. 498.
Demion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Democedes Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501. VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Democharis Platon. III. 3. II. p. 57.
Democharis Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Democharis Stoicus III. 15. II. p. 402.
Democharis vid. Damocharis.
Democlitus III. 30. 6. II. p. 762.
Democrates Epicur. III. 333. II. p. 810.
Democrates Medicus vid. Damocrates.
DEMOCRATES Philosophus II. 13. 1. I. p. 518. not. VI. 10. 26. XIII. p. 642.

2011 Ministerio de Cultura

Democrates varii II. 13. 1. I. p. 518. not.
DEMOCRITUS Abderita II. 23. 5. I. p. 802. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 43. I. p. 334. II. 10. 18. I. p. 422. & 38. p. 432. II. 11. 5. I. p. 447. fr. II. 13. 1. I. p. 500. II. 24. 2. I. p. 847. & 6. p. 866. II. 23. 1. I. p. 796. III. 5. 4. II. p. 82. III. 6. 8. II. p. 123. & 25. p. 145. III. 10. 9. II. p. 267. III. 14. 18. II. p. 384. III. 24. 10. II. p. 601. III. 30. 12. II. p. 768. IV. 2. 10. III. p. 39. V. 5. 21. VI. p. 613. VI. 7. 8. XII. p. 644. VI. 7. 17. XII. p. 709. VI. 8. 2. XII. p. 757. & 3. p. 761. 762. 764. 767. & p. 708. Chemica p. 771. p. 775. 776. VI. 10. 20. XIII. 619. & 24. p. 639. VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Democriti fragmentum de sympathiis & antipathiis græc. & lat. cum vers. & notis Jo. Rendtorfii extat IV. 29. IV. p. 333.
Democritus Ephesius III. 24. 10. II. p. 601.
Democritus Pergamenus Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Democritus Platon. III. 3. II. p. 57.
Democritus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Democriti varii II. 23. 5. I. p. 811.
Demodamas historicus III. 8. 2. II. p. 215.
Demodocus Corcyræus I. 5. 6. I. p. 28.
Demodocus Croton. Medicus I. 5. 7. I. p. 29. VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Demodocus Lerius I. 5. 7. I. p. 29.
Demologus Tragic. II. 19. I. p. 674.
Demon Sicyon. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Demon Gramm. V. 7. 15. VIII. p. 56.
Demonax Comicus fr. II. 22. I. p. 756. II. 11. 12. I. p. 453.
Demonax Cyprius Cynicus III. 13. II. p. 362.
Demonax Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Demonicus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Demophanes Platon. III. 3. II. p. 57.
Demophilus Epic. III. 33. 3. II. p. 810.
DEMOPHILUS Gnomicus II. 13. 1. I. p. 518. not. III. 20. 9. II. p. 503. IV. 14. 4. III. p. 417. & 6. p. 418. VI. 10. 24. XIII. p. 639. & 26. p. 642.
Demophili varii II. 13. 1. I. p. 518. not.
Demosthenes Bithynus II. 23. 5. I. p. 810.
Demosthenes Massil. Medicus II. 23. 5. I. p. 810. VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Demosthenes duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Demosthenes Philalethes Med. VI. 9. 4. XIII. p. 138.

DE-

2011 Ministerio de Cultura

DEMOSTHENES Orator ll. 26. 8. l. p. 917. ll. 10. 15. l. p. 418. & 48. p. 437. ll. 11. 5. l. p. 447. IV. 32. IV. p. 482. V. 38. 9. IX. p. 500. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 6. p. 468. & 17. p. 494. 506. & 19. p. 606.
Demosthenes Rhegiensis Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Demosthenes Thrax s. Bithynus II. 3. 15. I. p. 295. II. 5. 44. I. p. 334. II. 8. 14. I. 377. V. 7. 15. VII. p. 56.
Deemosthenes varii II. 26. 8. I. p. 928.
Demostratus vid. Damostratus.
Demostratus Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Demotimus Peripat. III. 11. II. p. 295.
Demus Historicus IV. 34. 4. IV. p. 516.
Deodwinus vid. Durandus.
Dercyllides Platon. III. 3. II. p. 57.
Descriptio Consulum ex quo primum ordinati sunt V. 4. 37. VI. p. 147.
Designatianus (*Largus*) *vid. Largus.*
Despota (Joannes) vid. Joannes.
Detion, Dation vide Dalion.
Deucalion Astrologus III. 20. 10. II. p. 510. MS.
Deucalion Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Deusdedit Cardin. VI. 1. 20. XI. p. 94.
Deusdedit Papa VI. 4. 2. XI. p. 461.
Dexianus Seleuc. Epic. V. 19. 10. VIII. p. 135.
Dexippus s. Doxippus Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 139. II. 24. 6. I. p. 865. III. 11. II. p. 295.
Dexippus Comicus II. 22. I. p. 756.
Dexippus Herennius, Histor. III. 8. 2. II. p. 215. IV. 26. 7. IV. p. 155. IV. 32. IV. p. 482.
DEXIPPUS Peripat. IV. 26. 7. IV. p. 155. III. 6. 1. II. p. 110. III. 11. II. p. 295. V. 4. 33. IV. p. 127.
Dexitheus Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Dexius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 839.
Dexter VI. 10. 44. XIII. p. 834.
Diades III. 22. 13. II. p. 139.
Diadochus (Marcus) vid. Marcus.
Diadochus Photices Ep. V. 38. 9. IX. p. 446. V. 5. 17. VI. p. 530. V. 24. VIII. p. 348. & 359. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 32. 20. IX. p. 96. V. 45. X. p. 487.

2011 Ministerio de Cultura

Diadumenus Platon. III. in add. II. p. 825.
Diætus (C. Cæcilius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 139.
διάγνωσις τῆς ἡλιακῆς σφάιρας III. 20. 9. II. p. 505.
Diagoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 139. II. 24. 6. I. p. 866.
Diagoras Melius II. 23. 16. I. p. 817. II. 9. 6. I. p. 395. II. 14. 18. I. p. 547.
Diagoræ varii II. 23. 16. I. p. 817.
Dialecticorum Philoſophorum Catalogus III. 33. 6. II. p. 821.
de Dialectis L. Græcæ Scriptores græci IV. 34. IV. p. 521.
de Dialectis L. Græcæ Scriptores recentiores V. 7. 15. VII. p. 75. not.
Περὶ διαλέκτων τῶν παρὰ Κορίνθῳ παρεμβληθεισῶν V. 7. 9. VII. p. 14. & 15.
διαλέξεις quinque dorice ſcriptæ II. 13. 3. I. p. 530.
διάλεξις τινὸς λογίου καὶ φιλοσόφου V. 44. X. p. 462.
διάληψις περὶ τῆς καλουμένης λογικῆς II. 13. 1. I. p. 495. VI. 10. 17. XIII. p. 523.
Dialogus Man. Chryſoloræ cum Greg. Palama de proceſſione Spiritus S. V. 43. 23. X. p. 435.
Dialogus Aſtrolog. ſub tit. Hermippi MS. III. 20. 10. II. p. 514. VI. 5. XII. p. 261. ſq.
Diana Dea VI. 9. 4. XIII. p. 139.
Diaphantes vid. Diophantes.
Dias Epheſius Sophiſta IV. 32. IV. p. 482.
διάταξις Apoſtolica V. 30. 11. VIII. p. 797.
τῷ διατίθεσθαι τύπος παλαιός VI. 6. 6. XII. p. 490.
τῷ διατίθεσθαι τύπος νεώτερος VI. 6. 6. XII. p. 490.
διατύπωσις græcorum Epiſcopatuum V. 5. 15. VI. p. 479.
Diaulus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 140.
Dicæarchus Laced. V. 7. 15. VII. p. 56.
DICÆARCHUS Meſſenius Perip. III. 11. II. p. 295. II. 15. 9. I. p. 564. & 10. p. 566. II. 17. 2. I. p. 621. not. II. 19. I. p. 674. III. 1. 3. II. p. 13. III. 6. 39. I. p. 184. III. 8. 2. II. p. 215. III. 10. 9. II. p. 267. III. 23. II. p. 584. IV. 9. 1. III. p. 282. VI. 10. 20. XIII. p. 619. & 42. p. 812.
Dicæarchus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Dicæarchi varii III. 11. II. p. 299.
Dicæneus Legislator II. 14. 9. I. p. 538. not & 18. p. 547.
Dicæogenes Trag. II. 19. I. p. 674. II. 2. 24. I. p. 282. II. 11. 12. I. p. 453.
Dicon Caulonienſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 500
Dictinius Ep. VI. 4. 2. XI. p. 391.

Di-

2011 Ministerio de Cultura

Dictionaria & Gloſſaria in Theologos, JCtos, Medicos &c. IV. 36. 1. ſqq. IV. p. 569.
Dictionaria Græca omnis generis X. p. 105. vid. Lexica
DICTYS Cretenſis I. 5. 8. I. p. 30.
Dictys Rex I. 5. 8. I. p. 30. not.
Didotus Medicus IV. 3. 6. III. p. 100. lege Diodotus.
DIDYMUS Alexandr. Gramm. Chalcenterus V. 7. 15. VII. p. 56. I. 11. 8. I. p. 77. II. 1. 8. I. p. 258. II. 3. 1. ſq. I. p. 285. II. 5. 45. I. p. 334. II. 8. 16. I. p. 378. II. 14. 17. I. p. 545. II. 15. 21. I. p. 577. II. 17. 5. I. p. 633. II. 18. 5. I. p. 656. II. 19. I. p. 674. & 681. II. 21. 4. I. p. 715. II. 22. I. p. 756. II. 26. 6. I. p. 915. III. 1. 8. II. p. 41. III. 18. 3. II. p. 455. IV. 9. 1. III. p. 281. VI. 8. 7. XII. p. 781. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 141. VI. 10. 19. XIII. p. 610.
Didymus junior Alex. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 57.
DIDYMUS Alexandr. (S. Hieronymi Præceptor) V. 24. VIII. p. 351. III. 11. II. p. 299. V. 1. 26. V. p. 225. not. & p. 229. V. 1. 32. V. p. 291. V. 4. 12. VI. p. 95. fr. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 751. & 17. p. 787. & 19. p. 790. VI. 10. 35. XIII. p. 762.
Didymus Arejus Platon. III. 3. II. p. 57.
Didymus (Areus) Stoicus fr. III. 15. II. p. 402.
Didymus Claudius V. 45. X. p. 502.
Didymus (Claudius) V. 7. 15. VII. p. 57. II. 25. 7. I. p. 873.
Didymus Cnidius III. 18. 3. II. p. 455.
Didymus Heraclidæ fil. V. 7. 15. VII. p. 57. V. 24. VIII. p. 355. not.
Didymus Planetiades Cynicus III. 13. II. p. 362.
Didymus Pythagor. Muſicus II. 13. 1. I. p. 500. III. 10. 9. II. p. 267.
διήγησις ἐξαίρετος ἐρωτικὴ Ἡμπερίδ MS. V. 6. 13. VI. p. 825.
διήγησις ἐξαίρετος ἐρωτικὴ Φλωρίδ MS. V. 6. 13. VI. p. 825.
διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ V. 5. 26. VI. p. 689.
Dieuches Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Digeſtorum Interpretes græci & editiones VI. 6. 6. XII. p. 358.
Dimachus Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Dinarchus Scriptor de Homero II. 5. 46. I. p. 334.
DINARCHUS Orator II. 26. 11. I. p. 936. & 8. p. 920. IV. 32. IV. p. 482. V. 38. 9. IX. p. 501. VI. 10. 17. XIII. p. 494. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
Dinarchus Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.

Di-

2011 Ministerio de Cultura

Dinarchi varii II. 26. 11. I. p. 936.
Dindimus Rex Brachman. II. 10. 17. I. p. 420.
Dinias II. 15. 55. I. p. 595. not.
Dinolochus Com. II. 22. I. p. 756. II. 19. I. p. 674.
Dinocrates Tarent. II. 13. 1. I. p. 500.
Dinoſtratus Pythag. II. 13. 1. I. p. 500. III. 14. 18. II. p. 385.
Dinus de Garbo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Dio Alexandr. Acad. III. in add. II. p. 825.
Dio Coccejanus V. 5. 2. VI. p. 230. vid. DIO Caſſius.
Dio Colophonius VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dio commentator *ὑπομνηματογράφος* V. 16. 15. VII. p. 696.
DIO Caſſius IV. 10. 5. III. p. 319. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 5. 17. VI. p. 491. & 492. V. 38. 9. IX. p. 398. VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Ejus locus de Antonio Muſa græc. & lat. cum notis extat VI. 9. 4. XIII. p. 66.
DIO Chryſoſtomus IV. 10. 1. III. p. 305. II. 7. 10. I. p. 368. III. 8. 2. II. p. 215. IV. 32. IV. p. 482. V. 38. 9. IX. p. 448. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 17. p. 507. & 20. p. 622. & 37. p. 783.
Dio iatraliptes VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dio Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dio Neapolit. III. 5. 21. II. p. 100.
Dio Stoicus III. 15. II. p. 402.
Dio Syracuſ. II. 13. 1. I. p. 501. II. 10. 16. I. p. 419. II. 19. I. p. 675. III. 3. II. p. 57. VI. 10. 17. XIII. p. 493.
Diones varii IV. 10. 16. III. p. 328.
Diochætes Pythagor. II. 13. 1. I. p. 501.
Diochætes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Diocles Athen. Comicus II. 22. I. p. 757. III. 10. 10. II. p. 268.
DIOCLES Caryſtius Medicus II. 13. 1. I. p. 501. VI. 7. 4. XII. p. 583. VI. 9. 4. XIII. p. 141. VI. 7. 16. XII. p. 707. not. VI. 8. 5. XII. p. 778.
Ej. Epiſtola ad Antigonum Regem græc. & lat. extat VI. 7. 4. XII. p. 585.
Diocles Rhetor IV. 32. IV. p. 482. II. 13. 1. I. p. 501.
Diocles Cnidius Platon. III. 3. II. p. 58.
Diocles Chalcedonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Diocles Elaita Muſicus MS. III. 10. 10. II. p. 268.
Diocles Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.

Di-

2011 Ministerio de Cultura

Diocles Geometra III. 14. 18. II. p. 386. III. 22. 11. II. p. 549.
Diocles duo Grammatici V. 7. 15. VII. p. 57.
Diocles (Julianus) vid. Julianus.
Diocles (Julius) Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Diocles Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Diocles Magnesius III. 15. II. p. 402.
Diocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Diocles Phliasius Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Diocles duo Peripatetici III. 11. II. p. 299.
Diocles Phœnix II. 5. 119. I. p. 341.
Diocles Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Diocles Tragicus II. 19. I. p. 674.
Diocles varii VI. 7. 4. XII. p. 592.
Diocris Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Diodorus Adram. prætor III. in add. II. p. 825.
Diodorus Aspendius Pythag. II. 13. 1. I. p. 501. V. 11. 7. VII. p. 432. fr.
Diodorus Cronus III. 15. II. p. 403. II. 23. 44. I. p. 840. III. 33. 6. II. p. 821.
Diodorus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Diodorus Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
Diodorus hæreticus Apollin. V. 23. 10. VIII. p. 332.
Diodorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Diodorus Peripat. III. 11. II. p. 299.
Diodorus Pollionis fil. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 38. 9. IX. p. 418.
Diodorus Sardianus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715. & 2. p. 688.
DIODORUS Siculus III. 31. II. p. 769. III. 8. 2. II. p. 226. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. p. 491. & 492. V. 38. 9 IX. p. 398. & 495. VI. 10. 20. XIII. p. 619. & 21. p. 628. not. & 37. p. 788.
Epistolæ ei suppositæ exstant XIV. p. 150. sq.
Diodorus Sinopensis Comicus II. 22. I. p. 756.
DIODORUS s. Theodorus, Tarsensis Ep. V. 24. VIII. p. 358. V. 1. 32. V. p. 291. V. 4. 36. VI. p. 135. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 17. 4. VII. p. 736. & 19. p. 790. V. 11. 7. VII. p. 432. fr. & p. 436. fr. V. 23. 8. VIII. p. 310. V. 38. 9. p. 402. 407. & 475. V. 42. 11. X. p. 291. V. 45. X. p. 525.
Diodorus Tarsensis Grammat. V. 7. 15. V. p. 57. IV. 34. 18. IV. p. 537. II. 23. 4. I. p. 801.
Diodorus Tragicus II. 19. I. p. 674.
Diodorus Tryphon vid. Tryphon

2011 Ministerio de Cultura

Diodorus Tyrius V. 24. VIII. p. 358.
Diodorus Valerius IV. 34. 4. IV. p. 517.
Diodori varii III. 31. 6. II. p. 775.
Diodotus Cappadox Sophista IV. 32. IV. p. 482.
Diodotus Erythræus III. 8. 1. II. p. 205. & 2. p. 226.
Diodotus ſ. Diodorus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 57.
Diodotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diodotus Perip. III. 11. II. p. 299.
Diodotus Scholiaſtes III. 18. 3. II. p. 455.
Diogenes (Antonius) V. 6. 14. VI. p. 826. vid. Antonius Diogenes.
Diogenes Apolloniates II. 23. 17. I. p. 817. & I. p. 796.
Diogenes Babylonicus III. 15. II. p. 402. I. 17. 4. I. p. 110. III. 8. 2. II. p. 216. III. 33. 3. II. p. 810.
Diogenes Sinop. Cynicus III. 13. II. p. 362. Epiſtolæ II. 10. 20. I. p. 423. & 36. p. 431. & 38. p. 432. II. 19. I. p. 675. V. 6. 14. VI. p. 827. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 778.
Diogenes Cynicus junior III. 13. II. p. 362.
Diogenes Cyzicenus V. 7. 15. VII. p. 57. II. 2. 18. I. p. 274. not. V. 5. 2. VI. p. 240. not.
DIOGENES Laërtius IV. 19. III. p. 600. III. 1. 8. II. p. 36. III. 28. 7. II. p. 715. III. 33. 3. II. p. 810. V. 40. 2. X. p. 627. not. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 20. p. 620. & 37. p. 788.
Diogenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diogenes Oenomaus Tragic. II. 19. I. p. 674. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Diogenes Phœnicius Peripat. III. 11. II. p. 299.
Diogenes Phryx Epiſc. Amiſenus III. 28. 7. II. p. 715.
Diogenes Rhodius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 57.
Ciogenes ſ. Diomenes Smyrnæus Philoſophus II. 23. 18. I. p. 818.
Diogenes Stoicus III. 15. II. p. 402.
Diogenes Tarſenſis Tragic. II. 19. I. p. 675. II. 5. 47. I. p. 334. III. 33. 3. II. p. 810.
Diogenes varii II. 19. I. p. 674. ſq. II. 23. 18. I. p. 818. III. 13. II. p. 362 III. 15. II. p. 402. III. 33. 3. II. p. 810. V. 7. 15. VII. p. 57.
Diogenianus ſ. Diogenes Cyzic. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 57.
DIOGENIANUS Heracleotes IV. 9. 4. III. p. 283. III. 28. 7. II p. 715. & 4. p. 694. not.
Diogenianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diogeniani varii IV. 9. 4. III. p. 284.

Dioge-

2011 Ministerio de Cultura

Diogeſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diognetus itinerum menſor III. 8. 2. II. p. 216.
Diogneti varii III. 8. 2. II. p. 216.
Diomedes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diomedes Scholaſticus V. 7. 13. VII. p. 24. & 15. p. 42. MS.
Diomedes Tarſenſis Martyr VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diomenes Smyrnæus vid. Diogenes Smyrnæus.
Diomus Paſtor Siculus III. 17. 8. II. p. 439.
Dionus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dionyſias Medicamenti genus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Acindymus V. 45. X. p. 502.
Dionyſiades Mallotes Tragic. II. 19 I. p. 675.
Dionyſiades Tarſenſis Tragic. II. 19. I. p. 675.
Dionyſiodorus Medicus. VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dionyſius Ægeus V. 38. 9. IX. p. 438. & p. 449.
DIONYSIUS Ælius) Halicarnaſſeus Atticiſta V. 7. 15. VII. p. 57. & 9. p. 13. & 15. p. 42. MS. III. 1. 3. 3. II. p. 21. III. 3. II. p. 58. III. 10. 9. II. p. 267. & 11. p. 270. III. 32. 20. II. p. 794. IV. 34. 4. IV. p. 516. IV. 36. 10. IV. p. 582. V. 38. 9. IX. p. 419.
Dionyſius Æneus Poeta III. 28. 7. II. p. 715.
Dionyſius Alexandr. Epiſc. V. 1. 32. V. p. 263. V. 1. 18. V. p. 74. V. 17. 17. VII. p. 787. & 18. p. 788. VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 345. p. 346. & p. 762.
Dionyſius Alexandr. Rhetor V. 1. 6. V. p. 5.
Dionyſius Alexandr. Glauci F. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionyſius Amaſ. Metropol. VI. 4. XI. p. 796.
DIONYSIUS Areopag. V. 1. 5. V. p. 3. II. 10. 50. I. p. 438. III. 3. II. p. 58. V. 17. 13. VII. p. 775. & 17. p. 787. & 19. p. 790. 792. V. 30. 10. VIII. p. 765. & 11. p. 801. VI. 10. 20. XIII. p. 616. & 44. p. 815. & 820. not. p. 821. & p. 823.
Dionyſius Barſalibus VI. 10. 4. XIII. p. 822. & 44. p. 820. not.
Dionyſius Bithynus III. 33. 6. II. p. 821.
DIONYSIUS Byzantius Geogr. III. 32. 20. II. p. 796 VI. 10. 42. XIII. p. 812. Exordium anapli, ſive deſcriptionis Boſpori Thracii extat Græce IV. 2. 19. III. p. 83. not
Dionyſius Byzantius CPol. Patr. VI. 4. XI. p. 773.
Dionyſius Caſſius vid. Caſſius.

2011 Ministerio de Cultura

Dionyſius (Caſſius) Uticenſis VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Muſalimes CPol. Patr. V. 45. X. p. 500. 502. VI. 4. 2. XI. p. 731
Dionyſius Corinthi Epiſc. fr. V. 1 24. V. p. 191. VI. 4. 2. XI. p. 761.
Dionyſius Corinthius Poeta III. 19. 2. II. p. 482. II. 8. 16. I. p. 378.
Dionyſius Cyrtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Cyzicenus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Dionyſius Diaconus & Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
Dionyſius Exiguus V. 1. 12. V. p. 32. V. 19. 6. VIII. p. 69. VI. 1. 8. XI. p. 12. 20. 51. & p. 61. V. 4. 2. XI. p. 337.
Dionyſii Grammatici varii V. 7. 15. VII. p. 57. ſq.
Dionyſius hæret. V. 23. 10. VIII. p. 332.
DIONYSIUS Halicarnaſſeus III. 32. II. p. 779. II. 1. 4. I. p. 255. II. 25. 6. I. p. 872. III. 6. 39. II. p. 174. IV. 31. 16. IV. p. 457. IV. 32. IV. p. 482. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 491. 492. V. 7. 15. VII. p. 36. V. 38. 9. IX. p. 401. VI. 10. 17. XIII. p. 494. & 20. p. 620. 621. & 22. 633. & 25. p. 640. & 26. p. 641.
Dionyſius Heliopolit. IV. 13. 13. III. p. 410.
Dionyſius Heracleotes III. 15. II. p. 403.
Dionyſius Hieroſol. Epiſc. V. 24. VIII. p. 359.
Dionyſius Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 216.
Dionyſius Jambus IV. 34. 19. IV. p. 538. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionyſius (M. Jun.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Lindius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionyſius Longinus vid. LONGINUS.
Dionyſius Mantuca vid. Mantuca.
Dionyſii Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Metathemenus II. 17. 3. I. p. 629. & 4. p. 632.
Dionyſius Mileſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Mileſius ſ. Samius II. 2. 24. I. p. 281. not. III. 21. 3. II. p. 522.
Dionyſius Muſalimes vid. Dionyſius CPol. Patr.
DIONYSIUS Muſicus III. 10. 5. II. p. 261. & 9. p. 267.
Dionyſius Nauplii Metropol. VI. 4. XI. p. 780. V. 5. 28. VI. p. 700.
Dionyſius Olynthius II. 1. 3. I. p. 254.
S. Dionyſius Papa V. 1. 32. V. p. 275. VI. 4. 2. XI. p. 345. & p. 762.

Dio-

2011 Ministerio de Cultura

Dionyſius Patrarum Metropol. V. 5. 28. VI. p. 700.
DIONYSIUS Periegetes IV. 2. III. p. 21. III. 23. II. p. 585. V. 16. 19. VII. p. 723-724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467. & 19. p. 608. & 20. p. 619. & 42. p. 813.
Dionyſius Phaſelita II. 15. 4. I. p. 555. & 13. p. 571. IV. 31. 9. IV. p. 435.
Dionyſius Platon. III. 3. II. p. 58.
Dionyſii Rhetores varii IV. 32. IV. p. 482.
Dionyſius Rhodius IV. 13. 13. III. p. 410.
Dionyſius Saluſtius vid. Saluſtius.
Dionyſius Samius Poeta V. 16. 10. VII. p. 672. not.
Dionyſius Samius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Scytobrachion Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionyſius Senior Siciliæ Tyr. fr. II. 22. I. p. 756. II. 19. I. p. 675. II. 11. 12. I. p. 453. II. 14. 1. 18. p. 547.
Dionyſius junior Sicil. Tyr. II. 19. I. p. 677.
Dronyſius Sidonius Grammat. V. 7. 15. VIII. p. 58.
Dionyſius Sinop. Comicus fr. II. 22. I. p. 756. II. 11. 9. -- 11. I. p. 452.
DIONYSIUS Sophiſta Antioch. II. 10. 31. I. p. 428. & 36. p. 431. III. 28. 9. II. p. 715. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 479. & 20. p. 622.
Dionyſius Stoicus III. 15. II. p. 403.
Dionyſius Thebanus II. 15. 27. I. p. 580.
DIONYSIUS Thrax Grammat. V. 7. 13. VII. p. 24.
Ejus Ars Grammatica græce extat V. 7. 14. VII. p. 26.
Dionyſius Zopyrus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionyſii varii III. 32. 20. II. p. 794.
Dionyſodorus Mathem. III. 22. 14. II. 550.
Dionyſodorus Rhetor. IV. 32. IV. p. 483.
Dionyſodorus Trœzenius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58. & 2. p. 4.
Dionyſodori varii V. 7. 15. VII. p. 58.
Diophanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Diophanes Rhetores duo IV. 32. IV. p. 483.
DIOPHANTUS Alexandr. IV. 22. 9. IV. p. 12. III. 23. II. p. 572.
Diophantus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Diophantus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Diophantus Peripat. III. 11. II. p. 299.
Diophantus Syracuſ. Pythag. II. 13. 1. I. 501.
Diophanti varii IV. 22. 12. IV. p. 15.

2011 Ministerio de Cultura

Dioſcorides Alexandr. Φανᾶς Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Dioſcorides Alexandr. junior IV. 36. 8. IV. p. 580. & 9. p. 581. II. 24. 3. I. 857. 859. not. VI. 9. 4. XIII. p. 144.
DIOSCORIDES Anazarbeus (Pedanius) IV. 3. III. p. 88. V. 38. 9. IX. p. 436. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS. VI. 10. 19. XIII. p. 608. 609. & 20. p. 618.
Dioſcoridis Interpolatores IX. 3. 4. III. p. 95.
Dioſcorides Cyprius, Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Dioſcorides Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dioſcorides Iſocratis diſcip. II. 5. 48. I. 334.
Dioſcorides Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Dioſcorides Peripat. III. 11. II. p. 299.
Dioſcorides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716.
Dioſcorides varii IV. 3. 2. III. p. 90.
Dioſcorius Myræus Grammat' V. 7. 15. VII. p. 58.
Dioſcorius Advocatus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Dioſcorus Alex. Patr. VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Dioſcorus Cardou Inſulæ Epiſc. VI. 10. 44. XIII. p. 822.
Dioſcorus hæret. V. 34. 12. IX. p. 311.
Dioſcorus Medicus Alexandr. Tralliani frater VI. 9. 4. XIII. p. 145. VI. 7. 5. XII. p. 593.
Dioſcorus Medicus alius VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Dioſcorus Sacerdos magni Serapidis VI. 8. 2. XII. p. 752. 769.
Dioſcuri VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Dioſcurus Diaconus VI. 4. 2 XI. p. 424.
Diotas Iatroliptes VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Dioteles Peripat. III. 11. II. p. 299.
Diotima vates III. 15. II. p. 403.
Diotimus Athen. Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 226.
Diotimus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716. & I. p. 685.
Diotimus Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Diotimus Stoicus III. 15. II. p. 403.
Diotimus Thebanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Diotimi varii III. 15. II. p. 403.
Diotogenes Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Dioxippus Comicus II. 22. I. p. 757.
Dioxippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 145.

2011 Ministerio de Cultura

Dioxippus Socraticus ll. 23. 44. l. p. 840.
Diphilus Bosporianus lll. 33. 6. ll. p. 821.
Diphilus Caryſtius Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Diphilus Comicus fr. ll. 22. l. p. 757. ll. 11. 5. l. p. 447. & 7. p. 450. & 9-11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Diphilus Labyrinthus Stoicus lll. 15. ll. p. 403.
Diphilus Laodic. Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145. lll. 26. 2. ll. p. 620.
Diphilus Siphnius Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Diphilus Stoicus lll 15. ll. p. 403.
Diphilus Tragicus ll. 19. l. p. 676.
Diphili varii ll. 22. l. p. 758.
Diplomata græca Vl. 6. 6. Xll. p. 425.
Diplomatum græcorum Codices 4. MSti Vl. 10. 45. Xlll. p. 838.
Diplovatatius (Thomas) V. 45. X. p 502.
Ejus vita Bartoli JCti latine extat Vl. 6. 6. Xlll. p. 555. ſqq.
Diplovatatii varii Vl. 6. 6. Xlll. p. 555. not.
Diræ & adjurationes libris additæ V. 1. 18. V. p. 74. Vl. 8. 3. Xll. p. 761.
Diſarius Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Diſſertatio ſtelitevtica contra Iconomachos V. 5. 7. Vl. p. 350.
Diſtinctiones antiquæ librorum Biblicorum in capita & verſus IV. 5. 21. lll. p. 221. ſq. V. 5. 3. Vl. p. 255. not.
Diurnus liber Rom Pontificum Vl. 3. 1. Xl. p. 163.
Dius Pythag. ll 13. 1. l. p. 501.
Doarus Epiſc. Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Doles Medicus Vl. 9. 4 Xlll. p. 145.
Dolſcius (Paul.) V. 45. X p. 518. V. 5. 28. Vl. p. 699. V. 16. 5. Vll. p. 668. 670.
Dolus ſ. Bolus Pythag. ll. 13. 1. l. p. 498.
Domeſticus (Franc.) vid. Franciſcus.
Domeſticus (Rufus) vid. Rufus.
Dominicus Gradenſis Archiep. V. 42. 14. X. p. 330. V. 45. X. p. 502.
Domitius Nigrinus vid. Nigrinus.
Domninus Chronographus lll. 3. ll. p. 58. V. 4. 36. Vl. p. 136.
Domninus Laodicenus Platon. lll. 3. ll. p. 58.
Domninus Nomicus V. 45. X. p. 502.
Domnini duo V. 4. 36. Vl. p. 136. not.
Domnus ſ. Domnenus Lariſſæus MS. V. 6. 5. Vl. p. 800.
Domnus Judæus Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.

2011 Ministerio de Cultura

Domnus Medicus II. 24. 2. I. p. 847. VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Domnus Medicus CPolit. VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Donatio Conſtantini M. quæ Sylveſtro Romano Epiſc. facta eſſe dicitur græc. & lat. extat V. 3. 3. VI. p. 5.
Dondus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Donus (Andr.) V. 7. 15. VII. p. 41.
Dordracena Synodus VI. 4. 2. XI. p. 723.
Dorieus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716.
Dorillus ſ. Doriallus Tragicus II. 19. I. p. 676.
Dorio Criticus V. 7. 15. VII. p. 58.
Dorio Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Dorio ſ. Durio Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Dorotheus Aſcalonita Grammat. V. 7. 15. VII. p. 59. V. 38. 9. IX. p. 419.
Dorotheus Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Dorotheus Diaconus & Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Dorotheus Eleus ſ. Helias Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Dorotheus hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 216.
Dorotheus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Dorotheus Monembaſ. V. 43. 33. X. p. 440.
Dorotheus Monachus V. 45. X. p. 503. V. 41. 2. X. p. 131.
Dorotheus Mytilen. Epiſc. V. 43. 33. X. p. 440.
DOROTHEUS Palæſtinus Archimandrita V. 41. 3. X. p. 160.
Dorotheus Peloponneſius VI. 4. XI. p. 778.
Dorotheus Quæſtor Pal. VI. 6. 6. XII. p. 345. 353. & p. 358.
Dorotheus Sidonius Aſtrologus MS. III. 20. 10. II. p. 511. IV. 14. 4. III. p. 417.
Dorotheus Theſſalon. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 422. & 424.
Dorotheus Trapezuntius V. 43. 33. X. p. 440.
DOROTHEUS Tyri Epiſc. V. 4. 37. VI. p. 145. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 28. 12. VIII. p. 618.
Dorothei varii V. 4. 37. VI. p. 145. not. V. 41. 3. X. p. 160.
Dorſtenius (Theodoricus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Dorus Arabs Peripat. III. 11. II. p. 299.
Dorus Librarius III. 11. II. p. 299.
Dorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Dorymachus Legislator II. 14. 18. I. p. 547.

DO-

2011 Ministerio de Cultura

DOSIADES Poeta III. 17. 15. II. p. 447.
locus in ejus ara emendatus V. 6. 6. VI. p. 810.
Dosiadæ varii III. 17. 17. II. p. 449.
Dositheus Chartophylax V. 45. X. p. 503.
Dositheus Coloneus Atticus III. 5. 11. II. p. 88. III. 14. 18. II. p. 386. IV. 14. 7. III. p. 419.
Dositheus Dramensis V. 43. 33. X. p. 440.
Dositheus Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
DOSITHEUS Hierosol. Patr. V. 45. X. p. 503. p. 516. V. 43. 15. X. p. 420. V. 45. X. p. 500.
DOSITHEUS Magister V. 7. 15. VII. p. 59. V. 40. 8. X. p 52. MS. ex Ejus libro III. de re grammat. Hadriani Imp. Responsa & Epistola græc. & lat. cum Goldasti notis exstant VI. 6. 6. XII. p. 515.
Dositheus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Dositheus Monachus V. 45. X. p. 503.
Dosithei varii III. 5. 11. II. p. 88.
Doxipater Rhetor IV. 31. 13. IV. p. 449. vid. Doxopater.
Doxippus vid. Doxippus.
Doxopater (Joannes) Rhetor IV. 31. 6. IV. p. 432. 449. V. 45. X. p. 508.
Doxopater (Nicol.) vid. Nicolaus.
Doxopater Sacellarius V. 45. X. p. 508.
Doxopatrius (Nilus) vid. Nilus.
Draco Hippocratis F. II. 24. 1. I. p. 844. & 2. p. 855. VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Draco Legislator II. 14. 15. I. p. 543. II. 14. 18. I. p. 547.
Draco Stratonicensis Gramm. V. 7. 15. VII. p. 60.
de dracone ἐροβώρῳ MS. VI. 8. 3. XII. p. 770.
Draducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Dresseri (Matthæi) Gymnasmatum literaturæ græcæ libri III. VI. 10. 6. XIII. p. 468.
Droco Episc. Bellovac. VI. 4. 2. XI. p. 514.
Dromoclidas Rhetor I. 6. 1. I. p. 35.
Domocrides I. 6. 1. I. p. 35. II. 8. 15. I. p. 377.
Dromo Comicus I. 6. 1. I. p. 35.
Dromo Peripat. III. 11. II. p. 300.
Druidæ VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Drungarius (Jo.) vid. Joannes.
Drusianus s. Crusianus s. Trusianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.

2011 Ministério de Cultura

Druſus (C. Livius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 5. p. 340.
Dryander (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 257.
Drymon I. 6. 1. I. p. 35.
Drymon Caulonienſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
DUCAS Mich. Ducæ Nepos V. 5. 19. VI. p. 567. V. 45. X. p. 508.
Ducas Batatzes (Jo.) Imp. V. 45. X. p. 493. 508. VI. 6. 6. XII. p. 424. vid. Batatzes.
Ducas (Manuel) V. 41. X. p. 214. V. 45. X. p. 508.
Ducena (Irene) vid. Irene.
Duportus (Jac.) Medicus VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Durandus ſ. Deodwinus Leod. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 582.
Durundus Arvern. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 544.
Duris Eleates Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716.
Duris Samius II. 19. I. p. 676. III. 8. 2. II. p. 226.
Duris Scriptor de pictura III. 24. 10. II. p. 601.
Durius (Lucius) vid. Lucius.
Dutempleus (Steph.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 428.
Dymas Croton. Pzthag. II. 13. 1. I. p. 501.
Dyuridus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.

E.

Ealiem Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Eberhardus Altahenſis VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Eberhardus Ratisbon. Archid. VI. 4. 2. XI. p. 642.
Eberhardus Saltzburg. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 671.
Ebn Beithar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Eben Zegar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ebibule Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ebrardus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 60.
Ebroinus Bituric. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Ebugarech Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ebugeraret Medicm VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ebunaſar Alfarabii Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ecbertus Monachus V. 1. 32. V. p. 291.
Eccello Pythagorica II. 13. 1. I. p. 526.
Eccellus Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.

2011 Ministerio de Cultura

Eccleſiaſticæ hiſtoriæ Scriptores græci, qui exſtant V. 4. VI. p. 58. & 114. ſq. deperditi V. 4. 28. VI. p. 112.
de *Eccleſiaſticæ hiſtoriæ Scriptoribus recentibus mantiſſa* VI. 4. XII. p. 152.
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ Scriptores recentiores ordine alphab. VI. 4. 3. XII. p. 176.
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ ſpecialis certarum regionum Scriptores recentiores VI. 4. 5. XII. p. 197.
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ civitatum Germaniæ Scriptores VI. 4. 6. XII. p. 201.
de Eccleſiaſticis libris Græcorum, Leo Allatius in fine Volum. V.
Ecdemus Megapol. Platon. III. 3. II. p. 58.
Ecdorus Comicus fr. II. 22. I. p. 758. II. 11. 12. I. p. 453.
Ecebolius Sophiſta CPolit. IV. 32. IV. p. 483.
Echecles Epheſius Cynicus III. 13. II. p. 363.
Echecrates Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Echecrates Phliaſius Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Echecrates Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Echecrates duo alii II. 13. 1. I. p. 501.
Echecratia Phliaſia Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Echecratides Methymnæus Peripat. III. 11. II. p. 300.
de Eclipſi Solis, quæ CHriſto patiente contigit IV. 13. 4. III. p. 400.
Ἐκλογαὶ νόμων VI. 6. 6. XII. p. 407. 468. & p. 489.
Ἐκλογαὶ ex vita Gregorii I. Papæ V. 38. 9. IX. p. 497.
Ἐκλογὴ καὶ σύνοψις τῶν βασιλικῶν ἐξήκοντα βιβλίων κζ΄ στοιχεῖον VI. 6. 6. XII. p. 426.
Ecphantides Comicus II. 22. I. p. 758.
Ecphantus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Ecphantus Syracuſ. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Ἔκφασις περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κυριακῶν θεμάτων V. 16. 18. VII. p. 717.
Edgarus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 566. 567. 568. 569.
Edigoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
S. Edmundus Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 634.
Edmundus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 564.
Edovardus Senior Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 561.
S. Edwardus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 580. 587.

2011 Ministerio de Cultura

Edwardus II. Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 651.
Edwardus IV. Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 687.
Egbertus Eborac. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 481.
Egellius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Egicanus (Flavius) vid. Flavius.
Egino VI. 10. 35. XIII. p. 773.
Egnatius (Jo. Bapt.) VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Edwinus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 475.
Ehingerus (Elias) VI. 1. 12. XI. p. 40.
Eichus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Εἰρήνη poëtria fr. II. 11. 15. I. p. 447.
Eiriſcus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Εισαγωγὴ ἀνατομικὴ à Laurembergio edita III. 7. II. p. 186.
Ekerhardus VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Elamites vid. Eulalius.
Elcahamen ſ. Elcalhamen Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elcaymuſia Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elcheis ſ. Elchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Eleazar fil. Sabta VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Eleazarus Babyl. Epiſc. VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Electorum Imperii R. G. origo VI. 4. 2. XI. p. 572. not.
Elegius ſ. Eligius VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Ελεγχος σαφὴς τῶν Ισμαηλιτῶν V. 5. 27. VI. p. 689.
Eleotates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elephantis Paëtria V. 6. 14 VI. p. 827. VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elephantus Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Eleus (Semus) vid. Semus.
Eleuſius Diaconus V. 5. 25. VI. p. 685.
Eleuſius Presbyter V. 45. X. p. 508.
Eleutherius Zebelinus vid. Zebelinus.
S. Eleutherus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341. & 764.
Elhuſen (Abuhali) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Eliacon ſ. Eliceon Pythag. II. 13. 1. I. p. 502.
ELIAS Cretenſis V. 45. X. p. 508. V. 13. 3. VII. p. 517. 518. 519. 521. & 7. p. 539. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 28. 12. VIII. p. 617.
Elias Hieroſol. VI. 4. 2. XI. p. 555.
Elias Monachus V. 45. X. p. 508.
Elias Presbyt. & Ecdicus V. 45. X. p. 508.

2011 Ministerio de Cultura

Elias Syncellus V. 45. X. p. 508.
Elias Patr. Orient. V. 45. X. p. 508.
Elis (Sentia) Medica VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Eliſæus Propheta VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elium vid. Exlion.
Elkindus vid. Alchindus.
Ellopius Peparethius Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Elluchaſem Elemithar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Elmiſiam Medicus VI. 9. 4. XIII. 148.
Elmongeh ſ. Elmougih Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Elmuhaied Ettoſi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 288.
de S. Elpidio (Alexander) vid. Alexander.
Elpidius Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 429.
Elpidius Scholaſticus III. 18. 4. II. p. 457. not.
Elpidius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Emanuel vid. Manuel.
Emanuel Charitopulus V. 41. 2. X. p. 132. V. 45. X. p. 509.
EMANUEL Chryſolaras V. 43. 8. X. p. 392. IV. 2. 19. III. p. 85. V. 5. 15. VI. p. 484. V. 7. 15. VII. p. 38. VI. 10. 19. XIII. p. 605. & 44. p. 824.
Emanuel CPol. Patr. V. 45. X. p. 509.
Emanuel Cretenſis V. 45. X. p. 509.
Emanuel Holobolus vid. Holobolus.
Emanuel Malaxus V. 45. X. p. 529. V. 5. 28. p. 694. 696. VI. 1. 16. XI. p. 48. & 17. p. 50.
Emanuel Margunius vid. Margunius.
Emanuel Moſchopulus vid. Manuel Moſchopulus.
Emanuel Palæolaurita V. 41. 2. X. p. 132.
Emanuel Palæologus vid. Manuel Palæologus.
Emanuel Peloponneſius Rhetor V. 41. 2. X. p. 132.
Emanuel Zycandyla V. 5. 12. VI. p. 473.
Emba Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Embularchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Emmaſuy Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Emmenoldus VI. 10. 35. XIII. p. 769.
EMPEDOCLES Agrigentinus Philoſophus II. 12. 8. I. p. 473. I. 16. 4. I. p. 103. II. 12. 6. I. p. 469. II. 13. 1. I. p. 502. II. 19. I. p. 676. II.

2011 Ministerio de Cultura

23. 1. I. p. 796. II. 24. 6. I. p. 866. III. 5. 4. II. p. 82. III. 28. 7. II. p. 716. IV. 32. IV. p. 483. V. 17. 18. VII. p. 788. V. 45. X. p. 479. VI. 9. 4. XIII. p. 149. VI. 10. 20. XIII. p. 618. & 26. p. 644.
Empedocli tributa ſphæra græc. & lat. extat II. . 2. 9. I. p. 478.
Empedocles junior Philoſophus V. 18. 10. VIII. p. 57.
Empedocles Tragicus II. 19. I. p. 676.
Empedocles varii II. 12. 8. I. p. 475.
Empedotimus Pythag. II. 13. 1. I. p. 502.
Emram Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 295. & p. 149.
ὁ Ἐναντιοφανής VI. 6. 6. XII. p. 480.
Ἐναντιοφανῶν juris Scriptores VI. 6. 6. XI. p. 480.
περὶ Ἐγκλινομένων V. 7. 9. VII. p. 14. p. 15.
ENCOLPIUS Hiſtoricus IV. 10. 15. III. p. 327.
Endymion Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 82.
Engelhardus VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Engilbertus Colon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 653.
Enmenoldus VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Ennodius VI. 4. 2. XI p. 420.
Entylus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 149.
Eobanus Heſſus VI. 10. 5. XIII. p. 268.
Epagathus (Deletius) vid. Deletius.
Epaminondas Pythag. II. 13. 1. I. p. 502. IV. 32. IV. p. 483.
Epaphroditus Carthag. Medicus III. 26. 8. II. p. 628.
Epaphroditus Chæron. II. 5. 49. I. p. 334. II. 8. 13. I. p. 376. III. 19. 2. II. p. 481. V. 7. 15. VII. p. 60.
Epaphroditus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 149.
Epaphroditi varii IV. 7. 1. III. p. 257. V. 7. 15. VII. p. 60.
Eparchus (Anton.)-vid. Antonius.
Ἐπαρχικά VI. 6. 6. XII. p. 431. 476.
Epheſinæ Synodi decretum contra Maſſalianos V. 38. 9. IX. p. 391.
Epheſius (Mich.) vid. MICHAEL.
Ephialtes Rhetor II. 26. 2. I. p. 885. not.
Ephippus Comicus fr. II. 22. I. p. 758. II. 11. 9-11. I. p. 452. & 12. p. 453. II. 19. I. p. 678.
Ephippus Olynthius Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 217.
Ephorus hiſtoricus fr. II. 20. 3. I. p. 698. IV. 2. 20. I. p. 87. V. 4. 33. VI. p. 127. not.

Epho-

2011 Ministerio de Cultura

Ephorus Cumanus II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 50. I. p. 335. II. 15. 55. I. p. 595. not. II. 26. 5. I. p. 901. III. 11. II. p. 300.
Ephræm Cariæ Monachus V. 41. 2. X. p. 132.
Ephræmus Cherſon. V. 1. 12. V. p. 31. V. 5. 17. VI. p. 519. V. 32. 20. IX. p. 67.
Ephræmus Chronogr. V. 4. 42. VI. p. 159. V. 5. 25. VI. p. 634.
S. EPHRAIM Syrus V. 2. 9. V. p. 319. V. 5. 17. VI. p. 510. 517. 521. 530. 532. 533. 539. & p. 547. V. 17. 4. VII. p. 736. & 13. p. 775. & 19. p. 790. V. 19. 2. VIII. p. 61. V. 28. 12. p. 618. V. 30. 11. VIII. p. 801. V. 32. 16. IX. p. 28. V. 32. 20. IX. p. 49. 50. 62. 70. 89. 90. 91. 96. 103. 104. 116. 120. 121. & p. 134. V. 34. 10. IX. p. 285. V. 38. 9. IX. p. 444. V. 41. 2. X. p. 132.
S. Ephraim junior V. 38. 9. IX. p. 477.
Epibechius ſ. Epibochius ſ. Epibychius Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 762. 769. & 770.
Epicharmus Cous ſ. Syracuſ. fr. II. 19. I. p. 676. II. 7. 2. I. p. 354. II. 11. 5. I. p. 447. & 9. ſq. p. 452. & 12. p. 453. II. 12. 6. I. p. 469. II. 13. 1. I. p. 502. II. 23. 1. I. p. 795. II. 24. 6. I. p. 866. VI. 9. 4. XIII. p. 150. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Epicharmus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epicrates Comicus II. 22. I. p. 758. II. 11. 9. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453.
Epicrates Peripat. III. 11. II. p. 300.
EPICTETUS Hierapol. Stoicus IV. 7. III. p. 257. III. 15. II. p. 403. V. 43. 22. X. p. 432. VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Ejus Enchiridii paraphraſis græca IV. 7. 6. III. p. 265.
EPICURUS Philoſophus III. 33. 1. II. p. 803. II. 11. 5. I. p. 447. III. 6. 39. II. p. 184. III. 9. 17. II. p. 257. III. 10. 9. II. p. 267. V. 6. 14. VI. p. 816. VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epicuri varii III. 33. 3. II. p. 811.
Epicureorum Catalogus III. 33. 3. II. p. 808.
Epidaurus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epigenes Byzantius Aſtronomus III. 5. 8. II. p. 85. III. 20. 11. II. p. 517.
Epigenes Orphicus I. 18. 1. I. p. 110. I. 19. 1. I. p. 118. not. II. 19. I. p. 681.
Epigenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epigenes Sicyonius II. 19. I. p. 678. II. 16. 1. I. p. 600. II. 22. I. p. 759.
Epigenes Socraticus II. 23. 44. I. p. 844.

Epi-

2011 Ministerio de Cultura

Epigenes varii III. 5. 8. II. p. 85.
Epigenius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Epigonus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epigonus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716.
Epigrammata de rebus CPolit. V. 5. 20. VI. p. 575.
Epigrammatariorum catalogus III. 28. 7. II. p. 708.
Epilycus Comicus II. 22. I. p. 759.
Epimachus MS. III. 30. 11. II. p. 768.
Epimenides Cretensis I. 6. 2. I. p. 36. II. 8. 15. I. p. 377. II. 10. 36. I. p. 431. II. 13. 1. I. p. 502. II. 24. 6. I. p. 866. III. 21. 3. II. p. 522. VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epimenides alius II. 13. 1. I. p. 502.
Epiphanes hæret. V. 1. 24. V. p. 201.
Epiphanides V. 5. 25. VI. p. 641.
S. EPIPHANIUS Cypri Episc. V. 11. VII. p. 415. IV. 5. 20. III. p. 213. V. 1. 26. V. p. 225. V. 4. 37. VI. p. 146. V. 17. 4. VII. p. 736. & 7. p. 749. & 13. p. 775. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. & 791. V. 30. 11. VIII. p. 796. sq. V. 38. 9. IX. p. 413. V. 45. X. p. 479. VI. 10. 27. XIII. p. 750. & 39. p. 806. & 45. p. 837.
Epiphanius Cypri Ep. junior V. 11. 6. VII. p. 429. V. 5. 17. VI. p. 532. & 551. V. 32. 20. p. 94. 111. 113. & 129.
Epiphanius CPol. VI. 4. 2. XI. p. 424. & 432.
Epiphanius Monachus ac Presbyter IV. 2. 18. III. p. 82. V. 5. 17. VI. p. 512. & 542. V. 5. 29. VI. p. 705. V. 16. 18. VII. p. 717. V. 32. 20. IX. p. 54. & 110.
Epiphanius Scholasticus V. 4. 30. VI. p. 120. VI. 4. 2. XI. p. 408.
Epiphanius Thessalon. Presbyt. VI. 4. 2. XI. p. 424.
Epiphanius Tyrius VI. 4. 2. XI. p. 432.
Epiphanii varii V. 11. 2. VII. p. 416.
Epiphron Metapont. II. 13. 1. I. p. 502.
Episcoporum Alexandr. Index chronologicus & alphabeticus V. 27. 13. VIII. p. 594.
Episcoporum Antiochenorum XIV. p. 38.
Episcoporum Cæsareæ Palæstinæ Syllabus V. 24. VIII. p. 339.
Episcoporum CPolitanorum series V. 5. 30. VI. p. 707. & p. 747. & p. 757.

Epi-

2011 Ministerio de Cultura

Episcoporum Hierosol. Index chronologicus & alphabeticus. V. 45. X. p. 503.
Episcoporum Romanorum Index alphabeticus & chronologicus VI. 4. 2. XI. p. 735. & 745.
Episcopatuum orbis Christiani index alphab. VI. 3. 3. XII. p. 1. sqq.
Epistolæ legatorum Chalcedone missæ ad Imp. V. 11. 7. VII. p. 441.
Epistola CPol. Ecclesiæ ad Pragenses V. 45. X. p. 511.
Epistola Nicænæ II. Synodi ad Alexandrinam Ecclesiam V. 5. 3. VI. p. 254. not. VI. 10. 45. XIII. p. 842.
Epistola Smyrnensis Ecclesiæ ad Ecclesias Ponti V. 1. 14. V. p. 50.
Epistolæ Cynicæ II. 10. 21. I. p. 423.
Epistolæ Pontificum á Petro Coustant collectæ VI. 4. XI. p. 760. sq.
Epistolæ decretales Pontificum earumque collectiones VI. 1. 8. XI. p. 12.
Epistolæ formatæ VI. 4. 2. XI. p. 543.
Epistolarum græcarum Scriptores II. 10. I. p. 407.
Epistolarum græcarum collectiones II. 10. I. p. 410. sqq. VI. 10. 13. XIII. p. 478. & 19. p. 606.
Epistolici characteres V. 26. 17. VII. p. 529.
Epitherses Nicænus Grammat. II. 22. I. p. 759. IV. 34. 4. IV. p. 517. V. 7. 15. VII. p. 60.
Epitimedes Cyrenæus III. 33. 4. II. p. 817.
Epitome δειπνοσοφιστῶν MS. IV. 20. 6. III. p. 632.
Επιτομὴ χρόνων V. 4. 1. VI. p. 36. & in add. p. 836.
Erasistratus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Erasistratus Ceus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 151. III. 11. II. p. 306.
Eras vid. Heras Cappadox.
Eras Cyricus III. 13. II. p. 363.
de Erasto filio Imp. Diocletiani narratio V. 42. 19. X. p. 339.
Erastus Scepsius II. 23. 44. I. p. 840. III. 3. II. p. 58.
ERATOSTHENES Cyrenæus III. 18. 12. II. p. 471. I. 22. 2. I. p. 143. II. 1. 3. I p. 255. II. 5. 52. I. p. 335. II. 15. 2. I. p. 553. II. 22. I. p. 759. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 449. & 13. p. 455. II. 19. I. p. 671. III. 1. 1. II. p. 3. III. 3. II. p. 58. III. 8. 2. II. p. 217. III. 5. 19. II. p. 94. III. 15. II. p. 403. III. 10. 9. II. p. 267. III. 14. 18. II. p. 386. III. 18. 3. II. p. 455. III. 19. 3. II. p. 489. V. 7. 15. VII. p. 60. VI. 9. 4. XIII. p. 153. VI. 10. 22. XIII. p. 634. & 26. p. 641.
Eratosthenes junior. III. 28. 7. II. p. 716.

2011 Ministerio de Cultura

Eratus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 502.
Eribotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Ericus ſ. Hericus Antisſiodorienſis VI. 10. 39. XIII. p. 795.
Erinna Lesbia fr. II. 15. 28. I. p. 580. III. 28. 7. II. p. 716. & 2. p. 684. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 10. 5. XIII. p. 467.
Eriphanes μελοποιὸς II. 15. 28. I. p. 581.
Eriphylus Rhodius Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Eriſippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Eriſticorum Philoſophorum catalogus III. 33. 6. II. p. 820.
Ερμήνεια Βοηθῶν Γαληνῷ περὶ Φαρμάκων MS. 6. 8. 7. XIII. p. 708.
Ερμήνεια εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγελιον V. 17. 12. VII. 769.
Ερμήνεια τῶν σημείων MS. VI. 8. 3. XII. p. 768.
Ermengardis Comitiſſa VI. 4. 2. XI. p. 512.
Eromenes Tarent. II. 13. 1. I. p. 503.
Erophon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Eros Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Erotes Medicus VI. 7. 15. XII. p. 700. 701.
EROTIANUS IV. 36. 4. IV. p. 571. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Erotium III. 33. 3. II. p. 816.
Erotici Scriptores V. 6. VI. p. 784.
Iſaac fil. Erram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 154.
Ervigius (Flavius) vid. Flavius.
Erycius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716.
Erymnæus Peripat. III. 11. II. p. 300.
Eryphus Comicus fr. II. 22. I. p. 759. II. 11. 7. I. p. 450. & 9. 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Erythræus Empiricus II. 24. 3. I. p. 857.
Erythræus (Naucrates) vid. Naucrates.
Eryximachus Medicus II. 24. 6. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 154.
τὰ ἐν τῷ Ηραίῳ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνου μνήματα V. 5. 20. VI. p. 575.
τὰ ἐν τῷ Ηραίῳ τῷ μεγάλῳ Ιουστιανοῦ V. 5. 20. VI. p. 575.
Eſaias Adami fil. V. 32. 20. IX. p. 103.
ESAIAS Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26. VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Eſaias Cyprius V. 43. 5. X. p. 383. V. 25. X. p. 509.
Eſaias Monachus V. 24. VIII. p. 363.
ESAIAS Propheta VI. 9. 4. XIII. p. 154.
Eſciari Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 262.
ESDRAS Propheta III. 29. 8. II. p. 748. VI. 9. 4. XIII. p. 154.

Es-

2011 Ministerio de Cultura

Eslimon vid. Aslimon.
Esseriph Essachalli Arabs VI. 9. 4. XI. II. p. 278. & 154.
Esſæi II. 13. 1. I. p. 501. VI. 9. 4. XIII. p. 154.
ESTHERIS liber III. 29. 7. II p. 745.
Estiæus Tarentinus Pythag. II. 13. 1. p. 503.
Etherius Uxam. Episc. VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Etoemocles Stoicus III. 15. II. p. 403.
Etruscus Messenius III. 28. 7. II. p. 716.
Ettabarani Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 272.
Ettphteseni Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 292.
Ettosi (Elmubaied) Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 288.
ETYMOLOGICON Magnum V. 40. 5. X. p. 17.
de Etymologiis græcarum vocum Scriptores veteres & recentt. V. 40. 7. X. p. 22.
Evæon ſ. Evagon Lampſac. III. 3. II. p. 58.
Evæus Sybariata Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evages Hydreates Comicus II. 22. I. p. 759.
Evagoras VI. 10. 15. XIII. p. 479.
Evagoras Lindius II. 25. 6. I. p. 872. IV. 32. IV. 483.
EVAGRIUS Epiphanienſis V. 4. 33. VI. p. 126. V. 34. 10. IX. p. 286. V. 38. 9. IX. p. 385.
Evagrius Antioch. Epiſc. V. 32. 18. IX. p. 32. V. 2. 5. V. p. 303. V. 24. VIII. p. 364.
Evagrius Aſceta V. 15. 2. VII. p. 556.
Evagrius Monachus V. 5. 17. VI. p. 552. V. 32. 20. IX. p. 130.
EVAGRIUS Ponticus V. 24. VIII. p. 364. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 17. 9. VII. p. 754. 775. & 19. p. 790. V. 32. 18. IX. p. 32.
Evagrius quidam V. 8. 7. VII. p. 97.
Evagrii varii V. 4. 33. VI. p. 128.
Evander Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evander Leontinus Pythag. II. 13. 1. I. p 503.
Evander Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evander quidam I. 11. 8. I. p. 77.
Evander Phocenſis III. 13. II. p. 58.
Evangelium ſec. Hebræos & Ægyptios IV. 5. 13. III. p. 168.
Evangelus Tacticus III. 30. 12. II. p. 768.
Evangeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 154.

2011 Ministerio de Cultura

Evanor Sybarita II. 13. 1. I. p. 503.
Evantus Abbas VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Evariſtus vid. Theariſtus.
S. Evariſtus Papa VI. 4. 2. XI. p. 338.
Evathlus Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Evax Rex Arabum VI. 9. 4. XIII. p. 154.
Eubius Eroticus V. 6. 14. VI. p. 828.
Eubius Stoicus III. 15. II. p. 403.
Euboeus Parius II. 7. 2. I. p. 354.
Eubolus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Eubule Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Eubulides Mileſius II. 19. I. p. 678. II. 22. I. p. 759. III. 6. 39. II. p. 184. III. 33. 6. II. p. 822.
Eubulides Cynicus III. 13. II. p. 363.
Eubulides Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Eubulius V. 1. 29. V. p. 255. vid. METHODIUS Patarenſis.
Eubulus Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 759. II. 11. 7. I. p. 450. II. 11. 9. -- 11. I. p. 452. II. 11. 12. I. p. 453. & 13. p. 455.
Eubulus Alexandr. Scepticus II. 33. 5. I. p. 819.
Eubulus Meſſenius Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Eubulus Platonicus III. 3. II. p. 58. III. 1. 3. II. p. 12. 18. & 20.
Eubulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 155.
Euulus Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Eucærus Peripatet. III. 11. II. p. 300.
S. Eucherius Lugdun. V. 19. 6. VII. p. 88. V. 38. 9. IX. p. 445. VI. 10. 39. XIII. p. 799.
EUCLIDES Geometra III. 14. 1. II. p. 367. III. 10. 3. II. p. 258. III. 23. II. p. 564. 574. III. 5. 12. II. p. 88. III. 28. 7. II. p. 716. IV. 22. 13. IV. p. 17. V. 26. 1. VIII. p. 463. VI. 10. 17. XIII. p. 516. & 20. p. 619.
Euclides Megarenſis II. 23. 36. I. p. 836. II. 23. 3. I. p. 799. III. 1. 3. II. p. 15. III. 33. 6. II. p. 820.
Euclides Palatianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 155. III. 26. 8. II. 628.
Euclides Platonicus III. 3. II. p. 58.
Euclides varii III. 14. 1. II. p. 368. not.
Euclous Cyprius I. 6. 6. I. p. 38. II. 2. 24. I. p. 282.
Eucrates Stoicus III. 15. II. p. 403.
Eucratides Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.

Eucri-

2011 Ministerio de Cultura

Eucritus Parius Pythag. ll. 13. 1. l. p. 503.
Euctemon Athen. Aſtronomus III. 5. 8. II. p. 84. IV. 14. 3. II. p. 415. & 7. p. 419.
Euctemon Rhetor III. 5. 8. II. p. 85. IV. 32. IV. p. 483.
Eudæmon Grammat. V. 7. 15. VII. p. 60.
Eudamus Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 155.
Eudemus Cyprius Peripat. III. 11. II. p. 300.
Eudemi varii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 155.
Eudemus Peripat.. III. 11. II. p. 301.
Eudemus Rhetor MS. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 40. 4. IX. p. 651. not. V. 40. 8. X p. 52.
Eudemus Rhodius Peripat. III. 11. II. p. 300. III. 5. 1. II. p. 80. III. 6. 1. II. p. 110. & 3. p. 114. & 31. p. 156. III. 14. 18. II. p. 384. IV. 22. 15. IV. p. 19.
Eudemus Stoicus III. 15. II. p. 403.
Eudemi varii V. 40. 4. IX. p. 651. not. III. 6. 31. II. p. 156. VI. 9. 4. XIII. p. 155.
EUDOCIA Auguſta Leontii Philoſophi filia II. 7. 4. I. p. 357. V. 5. 20. VI. p. 588. not. V. 38. 9. IX. p. 437.
EUDOCIA ſ. Eudoxia Macrembolitiſſa Auguſta junior V. 5. 20. VI. p. 587. II. 7. 4. I. p. 357. V. 16. 18. VII. p. 715. & 19. p. 727. V. 5. 25. VI. p. 685.
Eudorus Academicus III. 3. II. p. 58.
Eudorus Pythagoricus II. 13. 1. I. p. 503.
Eudorus Peripat. III. 11. II. p. 301.
Eudoxius Legislator vid. Eudoxus Cnidius.
Eudoxius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eudoxius Nomicus V. 45. X. p. 511.
Eudoxius Sophiſta V. 24. VIII. p. 366. V. 17. 10. VII. p. 764.
EUDOXUS Cnidius III. 5. 9. II. p. 85. II. 13. 1. I. p. 503. II. 14. 18. I. p. 547. II. 24. 6. I. p. 866. III. 3. II. p. 58. III. 14. 4. II. p. 371. & 18. p. 385. III. 18. 2. II. p. 452. III. 22. 2. II. p. 545. not. IV. 14. 7. III. p. 419. VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eudoxus Cnidius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eudoxus Rhodius Hiſtoricus IV. 2. 10. III. p. 37. & 10 p. 39.
Eudoxi varii III. 5. 9. II. p. 87
Eudromus Stoicus III. 15. II. p. 404.

2011 Ministerio de Cultura

Evelpides ſ. Evelpidius ſ. Evelpiſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Evelthon Ægeus Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evemerus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Evenæti duo Arati Scholiaſtæ III. 18. 3. II. p. 455.
Evenas Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Evenor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Evenus Parius Elegiographus II. 11. 7. I. p. 449. II. 11. 1. I. p. 440. & 5. p. 447. & 13. p. 455. III. 28. 7. II. p. 716. & 2. p. 688. V. 6. 14. VI. p. 828. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Evenus Parius alius II. 11. 7. I. p. 449. not.
Evephanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evetes Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evetes Comicus II. 22. I. p. 761.
Eufraſius VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Eugamius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eugamon ſ. Eugrammon Cyren. I. 16. 4. I. p. 104. II. 8. 15. I. p. 378.
Eugenes Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Eugenianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eugenicus (Joannes) V. 45. X. p. 522.
EUGENICUS (Marcus) V. 45. X. p. 529. V. 30. 11. VIII. p. 821. VI. 4. 2. XI. p. 679.
Eugenius ex Acarnania Hieromon. VI. 4. 1. XI. p. 783.
Eugenius Auguſtopol. V. 40. 4. IX. p. 652. not.
Eugenius Carthag. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 413.
Eugenius Chemicus MS. VI. 8. 2. XII. p. 751. & 3. p. 766.
Eugenius Hermogenianus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 331. & 5. p. 340.
Eugenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eugenius Nomophylax V. 45. X. p. 511.
Eugenius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 521.
Eugenius III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 612. 613.
Eugenius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 675. 679. 680. & 684.
Eugenius Phryx V. 7. 15. VII. p. 60.
Eugenius Sinai montus Epiſc. V. 45. X. p. 511. V. 5. 28. VI. p. 698.
Eugenius Themiſtii Pater V. 18. 1. VIII. p. 2.
Eugenius Tritheita V. 37. 9. IX. p. 367. V. 38. 9. IX. p. 384.
Eugenii varii V. 7. 15. VII. p. 60. V. 40. 4. IX. p. 652. not.

Eu-

2011 Ministerio de Cultura

Eugeraſias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eugeſippus IV. 2. 18. III. p. 82. V. 5. 29. VI. p. 705.
Eugippius VI. 10. 35. XIII. p. 764. VI. 4. 2. XI. p. 366.
Eugnomonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Evhemerus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717. & 4. p. 694. not.
Eulalius Phryx (perperam Elamites in quibusdam Codd.) Peripat. III. 11. II. p. 391.
Eulogius Papa Alex. V. 30. 10. VIII. p. 735. V. 32. 20. IX. p. 129. V. 36. 2. IX. p. 345. V. 38. 9. IX. p. 437. 448. 476. 481. & p. 508. VI. 4. 2. XI. p. 460.
Eumaridas Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 503
Eumathetus Phliaſius Socrat. II. 23. 44. I. p. 840.
Eumathius ex Anchialo V. 5. 28. VI. p 697.
EUMATHIUS Macrembolites V. 6. 9. VI. p. 814.
Eumelus Corinthius I. 2. 4. I. p. 9. II. 2. 24. I. p. 281. 284. not. II. 8. 14. I. p. 377.
Eumenes Cardianus Hiſtoricus III. 8. 1. II. p. 205. & 2. p. 217.
Eumenes Sardianus II. 10. 41. I. p. 433.
Eumœris Grammat. V. 38. 9. IX. p. 420.
Eumolpus Muſæi fil. I. 6. 7. I. p. 38. I. 16. 4. I. p. 103.
Eumolpus Corinthius II. 2. 24. I. p. 284. not.
Eumolpus Phile vid. Phile.
Eunapius Rhetor V. 5. 2. VI. p. 233.
EUNAPIUS Sardianus V. 5. 2. VI. p. 232. V. 5. 1. VI. p. 221. & 2. p. 230. V. 5. 21. VI. p. 606. V. 5. 25. VI. p. 685. V. 38. 9. IX. p. 399. VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Eunapii varii V. 5. 2. VI. p. 233.
Eunicus Comicus II. 22. I. p. 761.
Eunoius Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Eunomus Aſclepiadeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Eunomus Medicus alius VI. 9. 4. XIII. p. 157.
EUNOMIUS hæreticus V. 23. 1. ſqq. VIII. p. 248. V. 19. 6. VIII. p. 78. not. V. 38. IX. 9. p. 417. VI. 4. 2. XI. p. 387. V. 10. 35. XIII. p. 762.
Ejus Ἔκθεσις græc. & lat. extat V. 23. 2. VIII. p. 253.
Ejus ἀπολογητικὸς græc. & lat. extat V. 23. 2. VIII. p. 262.
Evodius Uzalenſis V. 1. 32. V. p. 291.
Evodius V. 5. 17. VI. p. 547. V. 32. 20. IX. p. 121.

Evo-

2011 Ministerio de Cultura

Evodius Monachus V. 8. 7. VII. p. 97.
Evodii tres Vol. V. in add. p. 337.
Evodus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Evonymus (Philomelus) vid. Philomelus.
Eupator Mithridates vid. Mithridates.
Eupator Rex VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Euphantus Olynthius Tragicus II. 19. I. p. 678. III. 33. 6. II. p. 822.
Euphantus Pythagor. II. 13. 1. I. p. 503.
Euphemia Augusta VI. 4. 2. XI p. 424.
Euphemus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Euphemus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717. & 1. p. 684.
Euphemus Siculus MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Euphorbus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Euphorbus Phryx I. 35. 3. I. p. 239.
Euphorion Chalcidensis II. 19. I. p. 678. II. 22. I. p. 761. II. 11. 5. I. p. 447. II. 8. 18. I. p. 381. V. 16. 19. VII. p. 723. III. 27. 2. II. p. 663.
Euphorion Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 61.
Euphorion Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717. & 1. p. 685.
Euphorion Scriptor de arte Sculptoria III. 24. 10. II. p. 601.
Euphorion Tragicus II. 19. I. p. 678.
Euphrades (Themistius) vid. Themistius.
Euphræus Oreites Platon. III. 3. II. p. 59.
Euphranor Grammat. V. 7. 15. VII. p. 61.
Euphranor Isthmius III. 24. 10. II. p. 601. II. 13. 1. I. p. 503.
Euphranor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Euphranor Peripat. III. 11. II. p. 301.
Euphranor Seleucius Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Euphranor Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Euphrates Catholicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Euphrates Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Euphrates Stoicus III. 3. II. p. 59. III. 15. II. p. 404. II. 10. 11. I. p. 415.
Euphron Comicus fr. II. 22. I. p. 761. II. 11. 5. I. p. 447. & 9. 11. p. 452. & 12. p. 453.
Euphron Scriptor de re rustica II. 22. I. p. 761.
Euphronides Grammat. V. 7. 15. VII. p. 61.
Euphronius Augustod. VI. 4. 2. XI. p. 410.
Euphronius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 61.

Eu-

2011 Ministerio de Cultura

Euphronius Pæan. Peripat. III. 11. II. p. 301.
Eupithius Athen. Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Eupolemus Scriptor de re milit. III. 30. 12. II. p. 768.
Eupolemus Scriptor de rebus Jud. IV. 6. 18. III. p. 254.
Eupolis Comicus fr. II. 22. I. p. 761. II. 11. 5. I. p. 447. 9. & 10. p. 452. 12. p. 453. II. 21. 3. I. p. 714. II. 23. 30. I. p. 828.
Eupolis junior II. 22. I. p. 761.
Eupraxis I. 5. 12. I. p. 34.
EURIPIDES Athen. Tragicus II. 18. I. p. 639. II. 2. 15. I. p. 272. II. 10. 23. I. p. 424. & 38. p. 432. II. 11. 5. I. p. 447. II. 11. 12. I. p. 453. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 17. p. 531. 532. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
Euripides Tragicus alius II. 19. I. p. 679. II. 2. 15. I. p. 272. II. 5. 51. I. p. 335.
Euripus Joannis Bapt. Discipulus V. 5. 17. VI. p. 537. V. 32. 20. IX. p. 100.
Eurybatus Cercops I. 19. 2. I. p. 119.
Euryades VI. 10. 15. XIII. p. 479.
Eurycratus Laco Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Eurydicus Epic. III. 33. 3. II. p. 811.
Eurydice Plutarchi filia IV. 11. 1. III. p. 330.
Eurylochus Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Eurymedon Myrrhinusius Platon. III. 3. II. p. 59.
Eurymenes Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Euryphamus Metap. Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Euryphon Cnidius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157. II. 26. 2. I. p. 849. sqq. & 6. p. 866.
Eurysus s. Eurytus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Eurytus Tarent. II. 13. 1. I. p. 504.
Eurytheus vid. Euxitheus.
Euschemus Comicus II. 22. I. p. 763.
Eusebius Alexandrinus V. 1. 32. V. p. 275. V. 5. 17. VI p. 529. 530. 531. & p. 537. V. 32. 20. IX. p. 86. 88. 90. 94. 95. 96. & p. 101.
Eusebius Alexandr. Rhetor. V. 1. 32. V. p. 276. V. 38. 9. IX. p. 417.
Eusebius Arabius Sophista IV. 32. IV. p. 483.
Eusebius Bruno Episc. Andegav. VI. 4. 2. XI. p. 584.

2011 Ministerio de Cultura

EUSEBIUS Pamphili Epiſc. Cæſar. V. 4. 1. ſqq. VI. p. 30, II. 11. 5. I. p. 447. III. 12. 14. II. p. 358. IV. 31. 5. IV. p. 512. IV. 2. 13. III. p. 44. IV. 5. 20. III. p. 213. IV. 27. 4. IV. p. 193. V. 1. 26. V. p. 237. fr. V. 1. 32. V. p. 291. V. 5. 6. VI. p. 324. V. 5. 28. VI. p. 702. MS. V. 8. 7. VII. p. 97. 99. V. 17. 9. VII. p. 751. & 10. p. 759. 765. & 13. p. 775. & 14. p. 778. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. & 792. V. 32. 19. IX. p. 33. V. 38. 9. IX. p. 383. 385. 387. 411. &. p. 415. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 20. p. 616. 619. & 21. p. 628. & 37. p. 688. & 43. p. 814. & 45. p. 836.

Ejus Epiſtola ad Carpianum græc. & lat. exſtat V. 4. 15. VI. p. 97.

Euſebius Emeſenus in Phœnicia Epiſc. V. 4. 27. V. p. 107. V. 11. 7. p. 436. fr. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. & 19. p. 790. V. 24. VIII. p. 366. VI. 10. 39. XIII. p. 796. 799.

Euſebius Emeſenus Pittacas V. 24. VIII. p. 366.

Euſebius Gallicanus VI. 10. 39. XIII. p. 799.

Euſebius Hiſtoricus V. 4. 33. VI. p. 127. not.

Euſebius Monachus Sebaſt. V. 5. 17. VI. p. 526. V. 32, 20, IX. p. 78. 136.

Euſebius Laodic. Epiſc. V. 1. 32. V. p. 275.

Euſebius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.

Euſebius Mediol. VI. 4. 2. XI. p. 403.

S. Euſebius Papa VI. 4. 2. XI. p. 349. VI. 9. 4. XIII. p. 157.

Euſebius Phœnix vid. Euſebius Emeſenus.

Euſebius Scholaſticus V. 5. 25. VI. p. 685.

Euſebius Theſſal. Epiſc. V. 34. 12. IX. p. 311. V. 38. 9. IX. p. 425.

Euſebius Vercell. V. 2. 6. V. p. 316. V. 4. 11. VI. p. 94.

Euſebii varii V. 4. 27. VI. p. 105. V. 5. VI. p. 774.

Euſiſtradas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.

Euſtathius Afer ſ. Euſtachius V. 19. 6. VIII. p. 69.

EUSTATHIUS Antiochenus V. 21. 1. ſqq. VIII. p. 166. V. 1. 29. V. p. 256. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 781. V. 38. 9. IX. p. 476. VI. 10. 44. XIII. p. 821.

Ejus fragmenta quædam græc. & lat. exſtant V. 21. 3. VIII. p. 170.

Euſtathius Berytenſis V. 34. 12. IX. p. 311.

EUSTATHIUS CPol. Anteceſſor VI. 6. 6. XII. p. 477. 490. &. p. 563.

Euſtathius Epiphanienſis V. 4. 33. VI. p. 127. & 36. p. 135. & 136.

EUSTATHIUS ſ. Eumathius Macrembolites de Iſmeniæ & Iſmenes amoribus V. 6. 9. VI. p. 814.

Euſta-

2011 Ministerio de Cultura

Euſtathius Magiſter Rom. VI. 6. 6. XII. p. 564.
Euſtathius Maſſal. V. 38. 9. IX p. 392.
Euſtathius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Euſtathius Presbyter V. 32. 20. IX. p. 78.
Euſtathius περίμι V. 15. 2. VII. p. 556.
Euſtathius Sebaſtenus V. 19. 6. VIII. p. 82.
EUSTATHIUS Theſſalon. Archiep. II. 3. 8. I. p. 289. V. 42. 11. X. p. 288. II. 2. 3. I. p. 265. II. 1. 4. I. p. 256. II. 10. 50. I. p. 438. MS. III. 25. 7. II. p. 717. IV. 2. 2. III. p. 24. V. 7. 9. VII. p. 13. 14. & 15. V. 11. 7. VII. p. 473. V. 30. 11. VIII. p. 821. V. 41. 2. X. p. 132. VI. 10. 17. XIII. p. 494.
Euſtathii alii V. 21. 4. VIII. p. 189. V. 42. 11. X. p. 290.
Euſtephius Aphrod. Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Euſtochius Alexandr. Medicus IV. 26. 6. IV. p. 154. VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Euſtochius Cappadox Sophiſta V. 24. VIII. p. 366.
Euſtochius Diaconus V. 32. 20. IX. p. 77.
EUSTRATIUS Metropol. Nicænus III. 6. 29. II. p. 151. not. & 3. p. 114. III. 11. II. p. 301. V. 37. 7. IX. p. 364. V. 45. X. p. 512. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Euſtratius CPol. Presb. V. 38. 9. IX. p. 431.
Euſtratius Joannides Zialowsky vid. Zialowsky.
Euſtratii varii III. 6. 29. II. p. 152. not.
EUTECNIUS Sophiſta VI. 9. 4. XIII. p. 158. III. 26. 2. II. p. 620. MS. IV. 3. 4. III. p. 96. IV. 20. 4. III. p. 629. MS.
EUTHALIUS Sulcenſis Ep. V. 24. VIII. p. 367.
Euthalii varii V. 24. VIII. p. 369.
Eutherius Neſtorianus V. 11. 7. VII. p. 438. 446. ſq. V. 38. 9. IX. p. 388.
Euthycles Comicus II. 22. I. p. 763.
Euthycles Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Euthycleus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Euthydemus Athen. Poeta II. 8. 18. I. p. 382.
Euthydemus Athen. Scriptor de arte culinaria VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Euthydemus Peripat. III. 11. II. p. 301.
Euthymanes Maſſaliota IV. 2. 10. III. p. 37.
Euthymius Monachus V. 5. 17. VI. p. 546. V. 32. 20. IX. p. 118. V. 41. 2. X. p. 132.

2011 Ministerio de Cultura

Euthymius Pſellus MS. V. 5. 11. VI. p. 469.
EUTHYMIUS Zigabenus V. 11. 7. VII. p. 460. V. 1. 32. V. p. 291. V. 5. 9. VI. p. 418. & 27. p. 689. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 17. 16. VII. p. 787. & 17. p. 787. & 19. p. 790. V. 34. 10. IX. p. 287. V. 41. 3. X. p. 204. V. 45. X. p. 539.
Euthymii varii V. 11. 7. VII. p. 475.
Euthynus Locrus Pythag. II. 13. 1 I. p. 504.
Euthynus Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Euticus (Henricus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p 176.
EUTOCIUS Aſcalonita Mathematicus III. 22. 21. II. p. 562. & 2. p. 545. & 3. ſq. p. 546. & 19. p. 558. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 567. 569.
Eutolinius illuſtris, Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Eutolmius JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Eutolmius Galactionis & Epiſtemes famulus V. 32. 20. IX. p. 79.
Eutropius Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Eutropius Abbas VI. 10. 43. XIII. 814.
Eutropius Hiſtoricus V. 4. 36. VI. p. 135. 136. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 634. 635.
Eutropius quidam V. 1. 32. V. p. 271.
Eutropius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Eutyches hæreticus V. 34. 12. IX. p. 310.
de Eutyche ejusque hæreſi Scriptores V. 34. 12. IX. p. 311.
Eutychianus Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Eutychianus Clericus Adanenſis V. 32. 20. IX. p. 149.
S. Eutychianus Papa XI. 4. 2. IX. p. 347.
Eutychianus Protoſecretarius V. 4. 36. VI. p. 135. & 136. V. 5. 25. VI. p. 685.
Eutychides Lyricus II. 15. 28. I. p. 581.
Eutychius Hiſtoricus IV. 2. 19. III. p. 85. not.
Eutychius CPol. VI. 4. 2. XI. p. 433. 436. & 439. V. 1. 32. V. p. 290.
Eutychii duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Exenides Comicus II. 22. I. p. 763.
Euxenus Heracleota Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Euxitheus ſ. Euritheus Peripat. III. 11. II. p. 301.
Euxithens Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Exæretus Pythag. II. 13. 1. I. 504.
Euzoius Cæſareenſis Epiſc. V. 1. 26. V. p. 233.

Excerpta

2011 Ministerio de Cultura

Excerpta ex Actis SS. Metrophanis & Alexandri V. 38. 9. IX. p. 498.
Excerpta de Antiquitatibus CPolit. V. 5. 20. VI. p. 573.
Εξήγησις ſ. Scholia græca in Ptolemæi τετράβιβλον V. 26. 10. VIII. p. 519.
Εξήγησις διαφόρων in Pentateuchum MS. V. 5. 28. VI. p. 695.
Εξηκοντάβιβλος V. 5 28. VI. p. 703. XII. p. 467. vid. Baſilica.
Exlion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
de Expeditionibus Chriſtianorum in Palæſtinam, Scriptorum catalogus V. 5. 32. VI. p. 703.
Experimentator VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Expoſitio vetus de de Synodis græc. & lat. extat VI. 1. 10. XI. p. 34.
Expoſitio totius mundi & gentium IV. 2. 17. III. p 86.
Exſuperantius (Julius) VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Ezarbaragui Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 158. & p. 268.
Ezechias Rex VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Ezechiel Tragicus fr. II. 19. I. p. 679. IV. 6. 18. III. p. 254. V. 16. 18. VII. p. 715. 725. & 727.

F.

Fabianus Cretenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Fabianus Papa VI. 4. 2. XI. p. 342. & 406.
Fabianus Papyrius Stoicus III. 15. II. p. 404.
Fabilla Medica VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Fabius Clemens Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
M. Fabius Gallus vid. Gallus.
Q. Fabius Labeo VI. 6. 5. XII. p. 341.
Fabius Pictor (Servius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Fabius ſ. Fadius (Sextus) vid. Sextus.
Fabricius (Georg.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Fabricii (Jo. Alb.) Codex Apocryphus N. T. IV. 5. 14. III. p. 168. VI. 10. 44. XIII. p. 833. Alia XIII. p. 855.
Fabularum Æſopiarum collectiones II. 9. 7. ſqq. I. p. 397.
Fabularum Scriptores græci veteres II. 8. 18. I. p. 381.
Fabularum Scriptores latini veteres II. 9. 12. I. p. 401.
Fobularum Sariptores apud varias gentes II. 9. 13. I. p. 402.
Fabularum Scriptores recentiores II. 9. 14. I. p. 403.
Fabularum Poëticarum ſenſus allegoricus V. 26. 16. VIII. p. 527.

2011 Ministerio de Cultura

Faik ſ. Fair Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Falconia (Proba) vid. Proba.
Falgaricus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Fallaba Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Fannia Stoica III. 15. II. p. 416.
Fannius (Cajus) vid. Favonius.
Fannius (Q. Rhemnius) Medicus VI. 7. 2. VII. p. 575.
Fantinus Vallareſſius vid. Vallareſſius.
Farabius Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 159. & 265.
Fartolus ſ. Fortulus (Anton.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. p. 70.
Faſcus (Appius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Faſtardus Clarævall. Abbas VI. 4. 2. XI. p. 617.
Faſti Capitolini VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Faſti Conſulares græci & latini VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Faſti græci ab A. C. 138-362. V. 4. 37. VI. p. 147.
Faſti, catalogi & Epochæ chronologicæ V. 4. 37. VII. p. 147.
Fatidicæ fœminæ I. 29. 6. I. p. 170.
Faveligoris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Faventinus (Anton.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 70.
Favinus Palæmon (Remus) VI. 7. 2. XII. p. 575.
Favius Mela JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 336.
Faunius Stoicus III. in add. II. p. 828.
C. Favonius ſ. Fannius Stoicus III. 15. II. p. 404.
Favorinus Arelat. Platon. III. 3. II. p. 59. II. 1. 4. I. p. 256. II. 5. 53. I. p. 335. II. 11. 5. I. p. 447. III. 1. 8. II. p. 37. III. 33. 5. II. p. 819. IV. 32. IV. p. 483.
Favorinus Peripat. III. 11. II. p. 301.
Fauſtinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
S. Fauſtus VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Fauſtus Apollonidenſis VI. 4. 2. XI. p. 412.
Fauſtus Rhegienſis Ep. VI. 4. 2. XI p. 412. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Fauſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
de febribus Scriptores VI. 7. 19. XII. p. 725.
Feldius Alexandr. Medicus VI. 9 4. XIII. p. 159.
Felicianus (Jo. Bernh.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Felicianus (Bernhard.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Felix V. 5. 17. VI. p. 555. V. 32. 20. IX. p. 138.

Felix

2011 Ministerio de Cultura

Felix (*Lælius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 336.
Felix (*Minucius*) *vid. Minucius.*
S. Felix Papa VI. 4. 2. XI. p. 346. & 762.
Felix II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 382.
Felix III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 412. & 413.
Felix IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 427.
Felix V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 685.
Felix Surrentinus (*Pollius*) *vid. Pollius.*
Felix Urgellitanus VI. 4. 2. XI. p. 516.
Fenon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Ferdinandus Arragoniæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 690.
Ferdinandus M. Castellæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 582.
Fernelius (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 159. & 258.
Ejus Collectio de febribus VI. 7. 20. XII. p. 725.
Feroldus (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Ferox (*Ursejus*) *vid. Ursejus.*
Ferrius (*Alfonsus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Festorum Græcorum canones MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
Festus (*Rufus*) *vid. Rufus.*
Fiera (*Bapt.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Fichardus (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 258.
Ficianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159. vid. Iphicianus.
Figulus (*Carol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Figulus (Nigidius) vid. Nigidius.
Filagrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159. vid. Philagrius.
Filaha Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Filetio (*C. Jul.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Filigonus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161. vid. Philogonus.
Filimon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160. vid. Philemon.
Filius Alharith s. Alkarith s. Allarith Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Filius Amaran Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Bacrich Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Genid Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Hilgeben Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Hubeire s. Hubare s. Huberre Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Humain Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Hychie Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.

2011 Ministerio de Cultura

Filius Jubeyr Medicus, VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Ligileg Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Manu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Maginsui Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Masuy Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Mesague Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Mesue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Mesuey Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Musey Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Musey Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Patriarchæ Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Rodoan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Serapionis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Talaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Thelaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Zezar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Zor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Filo vid. Theilo & Philo.
Filodesis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Filogorisius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Filogorus *seu* Filogorisius *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 161.
C. Fimbria *JCtus* VI. 6. 5. XII. p. 340.
Firmanus (*L. Tarruntius*) *Astrologus* III. 20. 11. II. p. 517.
Firmicus (*Maternus*) VI. 10. 19. XIII. p. 608.
FIRMUS Cæsareæ Episc. V. 11. 7. VII. p. 442. VI. 10. 35. XIII. p. 465.
Firmus Castricius III. 1. 3. II. p. 12.
Firmus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Flaccus *Alcuinus vid. Alcuinus.*
Flaccus *Licinianus* (*Granius*) *JCtus* VI. 6. 4. XI. p. 335.
Flaccus *Statyllius vid. Statyllius.*
Flaccus (*Valerius*) VI. 10. 4. XIII. p. 465.
Flavianus Antiochiæ Ep. V. 24. VIII. p. 370. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 38. 9. IX. p. 391.
Flavianus CPol. Episc. V. 24. VIII. p. 370. V. 35. 4. IX. p. 323. VI. 4. 2. XI. p. 430.
Flavianus Rhodopensis VI. 4. 2. XI. p. 413.
Flavius Boëthus vid. Boëthus.

Fla-

2011 Ministerio de Cultura

Flavius Clemens Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Flavius (Cnejus) JCtus Vl. 6. 4. XII. p. 335.
Flavius Ervigius Rex Vl. 4. 2. XI. p. 471.
Flavius Egicanus Rex Vl. 4. 2. XI. p. 473.
Flavius Grammaticus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Flavius Josephus vid. JOSEPHUS.
Flavius Priscus JCtus Vl. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Flavius Pugil Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Flavius Recaredus Rex Vl. 4. 2. XI. p. 457. & 461.
Fleffelius (Philip.) Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 366.
de Florentina Synodo scriptores Vl. 4. 2. XI. p. 677.
Florentinus Geoponicorum scriptor V. 5. 17. Vl. p. 502. Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Florentinus JCtus Vl. 6. 2. XII. p. 322. & 3. p. 331.
Florentius Martyrum famulus V. 5. 17. Vl. p. 557. V. 32. 20. IX. p. 140.
Florimontius (Galeatius) Vl. 10. 39. XIII. p. 796.
Floris Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Florus Historicus Vl. 10. 22. XIII. p. 634.
Florus Magister Vl. 1. 20. XI. p. 88.
Florus Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Foabitus Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Fœbadius Vl. 10. 20. XIII. p. 617.
Fontejus Fortis Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Fontejus Nicander (Manius) Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Formosus Papa Vl. 4. 2. XI. p. 539. & 558.
Fornutus vid. Cornutus & PHORNUTUS.
de Foro julio (Mundinus) Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 343.
Fracastorius (Hieron.) Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 190.
Fragmenta historiæ Turcicæ de expugnatione Poleos lingua Græca vulgari MS. V. 5. 28. Vl. p. 703.
Fragmentum duplex Chronici Eusebiani V. 4. 37. Vl. p. 144.
Fragmentum ex Fastis Cuspinianis Consulum Rom. V. 4. 37. Vl. p. 147.
Fragmentum de turribus vocalibus Byzantii V. 5. 15. Vl. p. 485.
Fragmentum de promontorio Chalcedon. ἠραίῳ MS. V. 5. 15. Vl. p. 485.
Fragmentum de miraculis S. Demetrii Martyris V. 5. 7. Vl. p. 351.
de Frameynsperg (Rudolph.) Vl. 10. 35. XIII. p. 776.
Franciscus Domesticus V. 5. 28. Vl. p. 699.

2011 Ministerio de Cultura

Franciſcus Proſaleutes vid. Proſaleutes.
Freculphus Vl. 3. 1. Xl. p. 162.
Freheri (*Marqv.*) editio juris græco Romani Leunclaviani Vl. 6. 6. Xll. p. 187.
de *Caroli du Freſne* Scriptis variis V. 5. 33. Vl. p. 765.
Freyeri (*Hieron.*) faſciculus Poëmatum græcorum Vl. 10. 5. Xlll. p. 466. latinorum p. 467.
Fridericus Imp. Vl. 4. 2. Xl. p. 616. 617. 620. & 625.
Fridericus II. Imp. Vl. 6. 6. Xll. p. 424. Vl. 10. 45. Xlll. p. 838.
Friſchlinus (*Nic.*) Vl. 10. 5. Xlll. p. 468.
Friſius (*Gemma*) *Medicus* Vl. 9. 4. Xlll. p. 167.
Frontinus Vl. 6. 6. Xll. p. 478.
Fronto, Vir Conſularis II. 5. 62. I. p. 335. & 110. p. 340. III. 30. 12. II. p. 768.
Papyrius Fronto JCtus VI. 6. 4. XII. 335. 337.
Fronto Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Fuchs (*Remaclus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Fuchſius (*Leonardus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Fuſidius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335.
Fulam Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Fulbertus Carnotenſis VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Fulcinius Priſcus VI. 6. 4. XII. p. 335. 337.
Fulgentius VI. 4. 2. XI. p. 426.
Fulgentius Afer (*Fabius Claudius Gordianus*) VI. 10. 39. XIII. p. 800.
Fulgentius Ferrandus Diaconus Carthag. VI. 1. 20. XI. p. 63. p. 52. VI. 10. 39. XIII. p. 795. 796.
Fulukeſanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Fumæus (*Nic..*) V. 6. 6. XII. p. 801.
Fumanellus (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 70.
Furius Antianus JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
à Furno (*Vitalis*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 451.
Furnus (Joannes) V. 11. 7. VII. p. 461. vide Phurnus.
Furnutus (Polydevces) III. 15. II. p. 399.

G.

Gabinius Epic. III. 33. 3. II. p. 811.
GABRIAS fabularum Scriptor II. 9. 7. I. p. 397. VI. 10. 19. XIII. p. 609.

Gabriel

2011 Ministerio de Cultura

Gabriel. Alex. Patr. VI. 10. 44. XIII. p. 819.
Gabriel Artæ Archiep. V. 45. X. p. 512.
Gabriel fil. Bactiſch Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Gabriel Bachtishuæ fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Gabriel Magienſui fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Gabriel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Gabriel Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Gabriel Meſaguæ fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Gabriel Monachus V. 45. X. p. 512.
Gabriel Mormorius vid. Mormorius.
Gabriel Philadelphienſis vid. Gabriel Severus.
Gabriel Pogojanæ Archiep. V. 5. 28. VI. p. 700.
Gabriel Præfectus CPol. III. 28. 7. II. p. 717.
GABRIEL Severus Monembaſiotes, Philadelphiæ Metropolita V. 45. X. p. 512. 511. & 516. V. 5. 28. VI. p. 696. 704. VI. 4. XI. p. 770. VI. 4. 2. XI. p. 730.
Gabriel Sionita V. 5. 29. VI. p. 706.
Gabriel Smyrnæus VI. 4. XI. p. 774.
Gabriel Solitarius V. 28. 12. VIII. p. 618.
Gabrios Salube Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Gadesder (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Gætulius ſ. Getulicus (Lentulus) Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Gætus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Gajus Ocularius VI. 9. 4. XIII. p. 163.
S. Gajus Papa VI. 4. 2. XI. p. 347.
Galata (Palladius) vid. Palladius.
Galaricon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Galba (Serv. Sulp.) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Galdadinus (Auguſtin.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
GALENUS (Claud.) IV. 17. III. p. 510. VI. 9. 4. XIII. p. 163. II. 10. 39. I. p. 432. MS. II 24. 2. ſæpe I. p. 845. ſqq. II. 22. I. p. 763. 755. 763. III. 1. 3. p. 12. 23. III. 1. 8. II. p. 38. III. 3. II. p. 61. III. 6. 2. II. p. 112. & 3. p. 114. & 5. p. 116. & 9. p. 125. III. 9. 17. II. p. 256. III. 11. II. p. 302. IV. 11. 4. III. p. 361. IV. 34. 4. IV. p. 516. & 7. p. 521. V. 7. 15. VII. p. 36. V. 45. X. p. 478. 484. V. 38. 9. IX. p. 426. VI. 7. 16. XII. p. 707. VI. 8. 5. XII. p. 779. MS. VI. 10. 17. XIII. p. 508. 510. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 20. p. 618.

2011 Ministerio de Cultura

Galeni locus ex Iſagoge ejus de ſectis medicorum græc. & lat. extat VI. 9. 4. XIII. p. 185.
Galenus (Joannes) Diaconus vid. JOANNES Pediaſimus.
Galeni quinque Medici VI. 9. 4. XIII. p. 166.
Galeus (*Thomas*) VI. 10. 26. XIII. p. 640. not.
Ejus Collectiones græcorum Scriptorum VI. 10. 26. XIII. p. 640.
Ejus Scriptores quinque græci Hiſtoriæ poeticæ III. 27. 4. II. p. 665.
Ejus Rhetores Selecti IV. 31. 18. IV. p. 474.
Galleti (*Tho.*) *Religioſus* VI. 10. 43. XIII. p. 814.
Gallio Ocularius VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Gallo Cardin. VI. 4. 2. XI. p. 626.
Gallus (*Ælius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 333.
Gallus (Ælius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 36. III. 26. 8. II. p. 628.
Gallus (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 814.
Gallus Aquila JCtus VI. 6. 2. XII. p. 328. & 3. p. 330. & 4. p. 333.
Gallus Aquilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333. 335.
Gallus Cæſar. II. 10. 12. I. 416.
S. Gallus Confeſſor VI. 10. 35. XIII. p. 766. 765.
Gallus (M. Fabius) Epicur. III. 33. 3. II p. 811.
Gallus (Marcus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167. 320.
Gallus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Gallus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Gamalielus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Games Medicus VI. 9. 4. XII. p. 167.
de Garbo (*Dinus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 141.
de Garbo (*Thomas*) *vid. Thomas.*
Gargha (*Jo. Bapt.*) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Garidas ſ. Zaridas (Leo) V. 45. X. p. 514.
Gariopontus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Garmus Rex Babyloniæ II. 10. 11. I. p. 415.
Garſias Loaiſa vid. Loaiſa.
GAUDENTIUS Muſicus III 10. 7. II. p. 264. III. 23. II. p. 586.
Gaudentii tres III. 10. 7. II. p. 265.
Gaufredus Monachus VI. 4. 2. XI. p. 613.
Gaufridus de Monte Electo VI. 4. 2. XI. p. 676.
Gavrades Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Gaynerius (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 71.

GAZA

2011 Ministerio de Cultura

GAZA (Theodorus) Theſſalon. V. 33. 4. IX. p. 192. III. 5. 19. II. p. 96. not. III. 11. II. p. 312. V. 5. 29. VI. p. 706. V. 7. 9. VII. p. 13. 15. VI. 10. 17. XIII. p. 531. & 19. p. 605.
GAZÆUS (Æneas) II. 10. 29. I. p. 427. V. 8. 7. VII. p. 99. VI. 10. 1. XIII. p. 458. VI. 10. 40. XIII. p. 808.
Gazæus (Jo.) vid. JOANNES.
Gazæus (Iſidorus) vid. Iſidorus.
Gazæus (Procopius) vid. PROCOPIUS.
Gazæus (Zoſimus) vid. Zoſimus.
Gazius (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Gazzali Arabs Medicus VI 9. 4. XII. p. 274.
Gelaſius Cæſareenſis V. 24. VIII. p. 370. V. 4. 30. VI. p. 119. not. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 38. 9. IX. p. 383. 402. & 407.
GELASIUS Cyzicenus V. 24. VIII. p. 371. V. 4. 2. VI. p. 354 357. XI. p. 357. ſq.
Gelaſius Papa V. 24. VIII. p. 371. VI. 3. 1. IX. p. 161. VI. 4. 2. XI. p. 413. 415. 416. & p. 443.
Gelaſius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 514. & 606.
Gelaſii varii V. 24. VIII. p. 373.
Gellius (*Publicius*) VI. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Gemellus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Gemina Platonica III. 3. II. p. 70.
GEMINUS Rhodius Aſtronomus III. 5. 20. II. p. 98. & in add. p. 826. III. 14. 18. II. p. 386. III. 18. 3. II. p. 455. III. 23. II. p. 581. III. 5. 19. II. p. 97. not.
Geminus ſ. Geminianus Presbyt. Antioch. V. 1. 32. V. p. 272.
Geminus Tyrius III. 5. 20. II. p. 99. IV. 13. 13. III. p. 410.
Geminus (Tullius) Poeta Epigr. III. 28. 7. II p. 726.
GEMISTUS Pletho (Georg.) X. p. 739. ſq. I. 36. 7. & 8. p. 248. II. 10. 50. I. p. 438. MS. III. 1. 3. II. p. 26. MS. III. 3. II. p. 64. IV. 1. 3. III. p. 4. & 5. p. 5. IV. 2. 20. III p. 87. VI. 31. 6. IV. p. 432. MS. V. 5. 25. VI. p. 684. VI. 43. 8. X. p. 387. VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 26. p. 644. MS. & 17. p. 512.
de Gemmis Scriptores ante Epiphanium V. 11. 4. VII. p. 425.
Gemmulus Rom. Diaconus VI. 4. 2. XI. p. 480.
Gemuſæus (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 167. 190.
Generationis liber ab Adamo usque ad Alexandrum Severum V. 4. 37. VI. p. 144.

2011 Ministerio de Cultura

GENESIUS (Joſeph.) V. 5. 23. VI. p. 620. V. 5. 8. VI. p. 389.
Geneſii duo alii V. 5. 23. VI. p. 620. not.
M. Genicius Menecrates vid. Menecrates.
Gennadius Gannenſis V. 43. 33. X. p. 440.
Gennadius Heracl. Metropol. VI. 4. XI. p. 775.
GENNADIUS CPol. Patr. ſ. Georgius Scholarius V. 43. 2. X. p. 343. 760. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. MS. & 3. p. 114. MS. III. 11. II. p. 302. III. 20. 10. II. p. 512. V. 7. 15. VII. p. 44. MS. IV. 27. 2. IV. p. 187. V. 5. 8. VI. p. 364. MS. p. 365. V. 5. 20. VI. p. 575. V. 5. 27. VI. p. 691. not. V. 5. 28. VI. p. 696. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 13. 7. VII. p. 540. MS. V. 17. 4. VII. p. 736. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 19. 6. VIII. p. 88. V. 42. 18. X. p. 335. V. 43. 33. X. p. 440. V. 44. X. p. 464. V. 45. X. p. 511. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 679. 683. MS. VI. 10. 19. XIII. p. 613.
Gennadius CPol. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Gennadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Gennadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Gentis ſ. Gentius Rex Illyriorum VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Gentilis Fulgineas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Geographi ab Allatio editi IV. 2. 18. III. p. 81. ab Hœſchelio IV. 2. 7. III. p. 33.
Geographi minores Hudſoni IV. 2. 20. III. p. 87. VI. 10. 42. XIII. p. 82.
Geographorum Syntagma ab Holſtenio prelo paratum IV. 2. 19. III. p. 82.
Geometra (Joannes) vid. Joannes.
Geometræ antiqui græci III. 14. 18. II. p. 384.
Geometres Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
GEOPONICA V. 5. 17. VI. p. 500.
Georgidius Monachus V. 30. 13. VIII. p. 839.
Γεωργικοὶ νόμοι VI. 6. 6. XII. p. 490.
Georgius Acropolita vid. ACROPOLITA.
Georgius Alexandr. Epiſc. V. 4. 37. VI. p. 143. V. 5. 11. VI. p. 468. V. 5. 17. VI. 518. V. 15. 2. VII. p. 556. & 3. p. 612. V. 32. 20. IX. p. 65. V. 38. 9. IX. p. 104.
GEORGIUS Aneponymus Peripat. III. 11. II. p. 302.
Georgius ſ. Gregorius Antioch. Rhetor II. 10. 50. I. p. 438.
Georgius ἀφυὴς V. 45. X. p. 539. MS.

2011 Ministerio de Cultura

Georgius Byzantinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Georgius Cedrenus vid. CEDRENUS.
Georgius Chartophylax V. 5. 17. VI. p. 543. V. 32. 20. IX. p. 113.
Georgius Chioniades V. 30. 11. VIII. p. 821.
Georgius Choeroboſcus vid. CHOEROBOSCUS.
Georgius Choniata Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
GEORGIUS Chryſococces MS. II. 3. 15. I. p. 295. III. 20. 10. II. p. 510. MS. IV. 2. 20. III. p. 87. VI. 9. 4. XIII. p. 168. 134. VI. 10. 42. XIII. p. 512.
Georgius Chumnus V. 4. 42. VI. p. 159. V. 5. 25. VI. p. 684.
Georgius Codinus vid. CODINUS.
Georgius Contares vid. Contares.
Georgius Corcyræ Metrop. VI. 4. 2. XI. p. 620.
GEORGIUS Coreſſius VI. 1. 16. XI. p. 48. VI. 4. XI. p. 772.
Georgius ſ. Gregorius Corinthi Metrop. Pardus V. 41. 2. X. p. 132. IV. 31. 6. IV. p. 432. vid. CORINTHUS.
Georgius Corinthius Platon. III. 3. II. p. 61.
Georgius Curteſius vid. Curteſius V. 7. 15. VII. p. 44. MS.
GEORGIUS ſ. Gregorius Cyprius V. 5. 20. VI. p. 603. III. 11. II. p. 302. V. 5. 17. VI. p. 522. V. 32. 20. IX. p. 72. 78. 79. 80. 106. & p. 119. V. 41. 3. X. p. 203.
Georgius Diaconus vid. Chœroboſcus.
Georgius Diæreta MS. IV. 31. 6. IV. p. 432.
Georgius Gemiſtus vid. GEMISTUS Pletho.
Georgius Grammaticus V. 5. 17. VI. p. 515. V. 32. 20. IX. p. 60.
Georgii Grammatici duo V. 7. 15. VII. p. 43. MS.
Georgius Hagiopol. V. 5. 17. VI. p. 535. V. 32. 20. IX. p. 98.
Georgius Hamartolus V. 4. 39. VI. p. 154. V. 5. 6. VI. p. 353.
Georgius Hieromnemon VI. 1. 6. V. p. 6.
Georgius Laodic. Ep. V. 24. VIII. p. 373. V. 1. 32. V. p. 291. V. 38. 9. IX. p. 402.
Georgius Lapitha V. 5. 6. VI. p. 322.
Georgius Lecapenus Monachus V. 7. 15. VII. p. 44. & 9. p. 15. V. 5. 25. VI. p. 684. II. 10. 50. I. p. 438.
Georgius Marmorius V. 17. 10. VII. p. 754.
Georgius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170.
Georgius Metochites V. 33. 4. IX. p. 214. not.

2011 Ministerio de Cultura

Georgius Monachus V. 5. 7. VI. p. 353. & 2. p. 230. & 17. p. 491. & 492.
Georgius Monachus alius V. 5. 7. VI. p. 353.
Georgius Moſchampar vid. Moſchampar.
Georgius Nicetas II. 10. 50. I. p. 438.
GEORGIUS Nicomed. Archiep. V. 16. 16. VII. p. 691. V. 5. 17. VI. p. 513. 520. 543. 544. & 545. V. 32. 20. IX. p. 55. 69. 87. 99. 111. 112. 113. 114. 116. 118. & p. 129. V. 41. 2. X. p. 128. 132. & 3. p. 210.
GEORGIUS Pachymeres V. 5. 11. VI. p. 458. II. 10. 50. I. p. 438. MS. III. 5. 21. II. p. 102. III. 6. 3. II. p. 114. & 5. p. 118. & 26. p. 148. MS. & 28. p. 149. & 29. p. 151. III. 10. 10. II. p. 269. III. 11. II. p. 307. III. 23. II. p. 586. IV. 22. 14. IV. p. 19. MS. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. IV. 27. 2. IV. p. 187. V. 1. 6. V. p. 6. V. 5. 6. VI. p. 323. & 20. p. 574. & 28. p. 695. V. 43. 7. X. p. 384. VI. 10. 17. XIII. p. 523.
Georgius Pamphilus Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Georgius ſ. Gregorius Pardus vid. Corinthus & Georgius Corinthi Metropol.
Georgius Patuſas vid. Patuſas.
Georgius Phobœnus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 483. & 564. MS.
GEORGIUS Phranzes V. 5. 22. VI p. 615: V. 5. 27. VI. p. 691. not.
GEORGIUS Piſides V. 16. 16. VII. p. 691. II. 12. 9. I. p. 476. V. 4. 37. VI. p. 143. V. 4. 42. VI. p. 159. V. 5. 20. VI. p. 575. & 25. p. 684. V. 16. 19. VII. p. 726. & 727. V. 32. 20. IX. p. 53. V. 37. 9. IX. p. 367. V. 45. X. p. 482. & 487.
Ejus carmen εἰς τὸν ἐν Βλαχέρνοις ναόν græc. & lat. extat V. 16. 16. VII. p. 693. ſq.
Georgius Presbyter V. 32. 20. IX. p. 148.
Georgius Rammata Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Georgius Sanginaticius MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Georgius Scholarius vid. GENNADIUS.
Georgius Scylitza Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Georgius Siculus Melodus V. 41. 2. X p. 132.
GEORGIUS Syncellus V. 4. 38. VI. p. 149. V. 1. 32. V. p. 290. V. 5. 8. VI. p. 388. not. p. 389.
GEORGIUS Trapezuntius X. p. 721. ſq. V. 5. 21. VI. p. 619. V. 43. 7. X. p. 384. V. 7. 15. VII. p. 45.
Georgius Trapezuntius alius VI. 4. XI. p. 803.

Geor-

2011 Ministerio de Cultura

Georgius Zegabenus V. 5. 8. VI. p. 365. V. 7. 15. VII. p. 45. MS. VI. 10. 45. XIII. p. 838. VI. 9. 4 XIII. p. 170.
de GEORGIIS variis Allatii liber Vol. X. p. 553. sqq.
Georgonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p 170.
Gerardus Mathisius Peripat. III. 11. II. p. 302. III. 6. 5. II. p. 118.
Gerardus (Theodoricus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Gerasimus Abbas VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Gerasimus Alex. Patr. V. 45. X. p. 514.
Gerasimus Cretensis VI. 4. XI. p. 772. VI. 10. 16. XIII. p. 481. not.
Gerasimus Hieromonachus ex Acarnania VI. 4. XI. p. 783.
Gerasimus Monachus V. 45. X. p. 514. VI. 1. 16. XI. p. 47.
Gerasimus Nicænus Archiep. V. 45. X. p. 514.
Gerasimus Polianæ Episc. V. 5. 28. VI. p. 700.
Gerasimus Protecdicus V. 45. X. p. 514.
Gerasinus Monachus III. 10. 10. II. p. 269.
Gerbertus Remensis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 571.
Gereon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170.
GERGANUS (Zach.) V. 45. X. p. 547.
Gerhardus de Malemore vid. Malemore.
Germanicus Drusi F. II. 22. I. p. 763.
Germanus Ætolus Metropol. Nysi VI. 4. 2. XI. p. 778.
GERMANUS I. CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 206. V. 1. 6. V. p. 6. MS. V. 38. 9. IX. p. 488. V. 41. 2. X. p. 132. V. 45. X. p. 491. VI. 3. 2. XI. p. 165. VI. 4. 2. XI. p. 544. VI. 10. 35. XIII. p. 761.
GERMANUS II. CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 210. V. 14. 5. VII. p. 548. VI. 4. 2. XI. p. 630. VI. 10. 44. XIII. p. 816. 824. & 835.
Germani I. & II. Homiliæ V. 5. 17. VI. p. 514. 534. 535. 543. 544. 545. & p. 546. V. 5. 26. VI. p. 689. V. 19. 7. VIII. p. 91. V. 32. 20. IX. p. 57. 87. 91. 92. 94. 97. p. 112. 113. 114. 115. 117. & p. 118. V. 41. 2. X. p. 128. VI. 4. 2 XI. p. 630. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 28. p. 751. & 38. p. 790.
Germanus III. Patr. CPol. V. 41. 3. X. p. 216.
S. Germanus Paris. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 455.
Germani varii V. 41. 3. X. p. 216.
Germinus (Paulus) II. 26. 4. I. 899. IV. 32. IV. p. 483.
Gerontius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170.

2011 Ministerio de Cultura

Gerontius Glitid. Abbas & Presb. V. 38. 9. IX. p. 391.
Gervasius Remensis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 583.
Gesius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170. III. 6. 38. II. p. 170.
Gesnerus (Conr.) VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Ejus Collectio Scriptorum Chirurgicorum VI. 7. 16. XII. p. 706.
Getulicus vid. Gætulicus.
Geverhardus Saltzburgensis Episc. VI. 4. 2. XI. p. 595.
Giptianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Giraldus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glanis Bacidis frater I. 17. 4. I. p. 108.
Glaricon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glaseri (Nic.) Apocrypha, parænetica, philologica VI. 10. 13. XIII. p. 477.
Glaucias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171. VI. 7. 16. XII. p. 707. not. II. 24. 3. I. p. 857.
Glaucippus Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Glaucon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glaucon Scriptor de Homero II. 5. 54. I. p. 335.
Glauco Athen. Philosophus II. 23. 37. I. p. 837.
Glauco Comicus II. 22. I. p. 763.
Glauco Platon. III. 3. II. p. 61.
Glaucones varii II. 23. 37. I. p. 837.
Glaucus Athen. Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Glauci Medici quatuor VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glaucus Rheginus II. 16. 3. I. p. 603. III. 10. 11. II. p. 270.
Glaucus Sophista IV. 32. IV. p. 483.
Glenasius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Gleucinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glorippus Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Glossaria græca IV. 36. IV. p. 569. V. 40. IX. p. 620. VI. 6. 6. XII. p. 427. not.
Glossarii græci MS. recensio & specimen græce extat V. 40. 8. X. p. 61. sqq.
Glossarii græci juridici MSti. initium græce exstat IV. 36. 3. IV. p. 571.
de Glossariis græcis antiquis H. Stephani, B. Vulcanii & Car. Labbei V. 40. 8. X. p. 53.

2011 Ministerio de Cultura

GLYCAS (Michael) V. 41. 8. X. p. 228. V. 1. 32. V. p. 290. V. 4. 41. VI. p. 126. V. 33. 4. IX. p. 216. V. 42. 2. X. p. 244. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
GLYCEUS ſ. Glycis (Joannes) CPol. Patr. V. 44. X. p. 472. V. 7. 15. VII p. 45. MS.
Glycæus ſ. Glyce (Joannes) Protopſaltes Rhodi MS. III. 10. 10. II. p. 269.
Glycas ſ. Glyces (Joh.) Peripat. III. 11. II. p. 364.
Glycinus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Glyco Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glyco Lyricus fr. II. 15. 29. I. p. 581.
Glyco Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glyco Spiridion ſ. Scyridicus Rhetor IV. 32. VI. p. 483.
Glyco ſ. Lycon. Troadenſis III. 11. II. p. 302.
Glycones varii II. 15. 29. I. p. 581.
Gnomicorum Scriptorum collectiones II. 11. 4. I. p. 445.
Gnomologicon Neandri VI. 10. 7. XII. p. 471.
Gnoſidicns Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Goari (*Jac.*) Euchologium Græcorum VI. 10. 44. XIII. p. 835.
Gobarus (Steph.) vid. Stephanus.
Gobidas Logotheta V. 45. X. p. 514.
Godeſchalcus VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Godfridus Vindocin. VI. 4. 2. XI. p. 600. VI. 10. 39. XIII. p. 804.
Gojaricus Comes VI. 6. 6. XI. p. 478.
Goldaſti (*Melch.*) *Imperialia decreta de cultu imaginum* VI. 4. 2. XI. p. 489.
Gordius (*Anaſtaſius*) VI. 4. XI. p. 802.
Gorgaſus Machaonis fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Gordonius (*Bernard.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Gorgiades Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Gorgias Athen. II. 26. 5. I. p. 812.
GORGIAS Leontinus II. 26. 5. I. p. 810. II. 19. I. p. 680. IV. 32. IV. p. 483.
Gorgias junior Rhetor II. 26. 5. I. p. 810. not. IV. 32. IV. p. 483.
Gorgiæ Medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Gorgon Pindari Schol. II. 15. 4. I. p. 555.
Gorræus (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.

2011 Ministerio de Cultura

Gorgus Chalcidenſis II. 10. 17. I. p. 421.
Gorgylus Peripat. III. 11. II. p. 303.
Gothofredus Aquilej. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 622.
Goupylus (Jacob.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Grabii (Jo. Ern.) Spicilegium Patrum V. 1. 3. V. p. 3.
Gracchanus (Junius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335.
de Gradi ſ. de Agradi (Io. Matth.) Medicus VI. 9. 4. 13. p. 298.
de Gradis ſ. Geraldis (Anton.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
de Græcis aut contra Græcos latinorum & recentiorum Autorum ſcripta V. 43. 37. X. p. 441.
Græcorum MSStorum *Marinerii* & *Pantini* Index XI. 5. 7. XII. p. 311.
Græcorum Epiſcopatuum *διατύπωσις* V. 5. 15. VI. p. 479.
Græcus VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Græcus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Grammatici græci editi V. 7. 1. ſqq. VII. p. 1. ſqq.
Grammatici græci inediti V. 7. 15. VII. p. 41.
Grammatici græci deperditi V. 7. 15. VII. p. 48.
Grammatici græci recentiores V. 7. 15. VII. p. 73.
Grammaticorum collectiones Aldinæ V. 7. 9. VII. p. 13. VI. 10. 19. XIII. p. 605. & 614.
Grammaticus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Grandæus Aſianus declamator IV. 32. IV. p. 483.
Granius Flaccus Licinianus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334. 335.
Granius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Graptus (Theodorus) vid. Theodorus.
Graptus (Theophanes) vid. Theophanes.
Craſſus (Joannes) vid. Joannes.
Gratianus de Cluſio VI. 1. 20. XI. p. 89.
Gratius VI. 10. 4. XIII. p. 465.
Gravius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 258.
GREGENTIUS Tephrenſis Archiep. V. 32. 8. IX. p. 14. V. 8. 7. VII. p. 99.
Gregoras (Nicephorus) vid. NICEPHORUS.
Gregorius (Metrophanes) VI. 4. XI. p. 802.
Gregorius Acindynus vid. Acindynus.
Gregorius Aneponymus III. 6, 5. II, p. 118. vide Georgius,

GRE-

2011 Ministerio de Cultura

GREGORIUS Antioch. Epiſc. V. 41. 3. X. p. 159. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 5. 17. VI. p. 532. V. 32. 20. IX. p. 94.
Gregorius Antioch. Epiſc. junior V. 41. 3. X. p. 160.
Gregorius Archidiaconus V. 5. 17. VI. p. 530. V. 32. 20. IX. p. 96.
Gregorius Baſilii jun. diſcip. V. 5. 7. VI. p. 351. V. 32. 20. IX. p. 62.
Gregorius Cæſareæ Cappad. Presb. V. 5. 17. VI. p. 519. & 550. V. 21. 1. VIII. p. 167. V. 32. 20. IX. p. 126. VI. 4. 2. XI. p. 359.
Gregorius Chius Hieromon. V. 43. 3. X. p. 382. VI. 4. XI. p. 777.
Gregorius CPol. Patr. vid. Gregorius Mammas.
Gregorius Corinthi Merropol. vid. Pardus Georgius.
Gregorius Corrarius vid. Corrarius.
Gregorius Cyprius VI. 9. 10. III. p. 285. V. 5. 6. VI. p. 322. 323. V. 5. 17' VI. p. 520. 546. 546. & 547. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 30. 11. VIII. p. 796 & 801. vide Georgius.
Gregorius Decapolita V. 45. X. p. 514.
Gregorius Diaconus V. 5. 17. VI. p. 522. V. 32. 20. IX. p. 72.
Gregorius ὁ διάλογ@ V. 30. 11. VIII. p. 801.
S. Gregorius M. Papa idem cum dialogorum ſcriptore V. 38. 9. IX. p. 497. VI. 3. 1. XI. p. 161. VI. 4. 2. XI. p. 437. 442. 458. & 460. VI. 10. 27. XIII. p. 749. 801. & 35. p. 767. 769. & 39. p. 795. 796. & 44. p. 824. 827.
ex Gregorii I. Papæ vita Ἐκλογαί V. 38. 9. IX. p. 485.
GREGORIUS Mammas Meliſſenus CPol. Patriarcha V. 43. 3. X. p. 381. VI. 4. 2. XI. p. 679.
Gregorius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Gregorius Mytilen. V. 5. 17. VI. p. 531. V. 32. 20. IX. p. 90.
GREGORIUS Nazianzenus V. 13. 1. ſqq. VII. p. 508. II. 10. 42. I. p. 434. & 48. p. 437. II. 19. I. p. 680. V. 1. 26. V. p. 220. & 28. p. 249. 254. V. 2. 1. V. p. 297. V. 5. 17. VI. p. 531. & 28. p. 702. MS. p. 703. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 12. 4. VII. p. 504. V. 16. 5. VII. p. 681. & 19. p. 726. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 750. & 15. p. 775. & 14. p. 778. 779. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. 792. V. 19. 2. VIII. p. 61. V. 20. 1. VIII. p. 143. V. 32. 20. IX. p. 58. 62. 69. 86. 88. 94. 108. & p. 133. V. 38. 9. IX. p. 448. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 386. 437. & 443. VI. 6. 6. XII. p. 490. VI. 10. 1. XIII. p. 458. 459. 461. & 5. p. 466. & 6. p. 468. 470. & 15. p. 478. & 17. p. 4

2011 Ministerio de Cultura

p. 4. 96. & 18. p. 535. 541. 543. 544. & 19. p. 606. 611. 612. & 20. p. 617. 621. 622. & 23. p. 638. & 27. p. 749. & 35. p. 762. & 36. p. 781. & 38. p. 789. & 39. p. 797. & 44. p. 818. 819. & p. 823.

GREGORIUS Neocæſar ſ. Thavmaturgus, alio nomine Theodorus V. 1. 28. V. p. 247. V. 1. 26. V. p. 237. V. 5. 17. VI. p. 532. 544. V. 13. 3. VII. p. 521. V. 16. 2. V. p. 665. V. 32. 20. IX. p. 115. 128. V. 45. X. p. 481. VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 346. VI. 10. 13. XIII. p. 478. & 35. p. 761. & 40. p. 808.

Ejus Expoſitio fidei græc. & lat. exſtat V. 1. 28. V. p. 249.

Gregorius Nicetas vid. Nicetas.

GREGORIUS Nyſſenus V. 20. VIII. p. 143. V. 1. 32. V. p. 291. V. 2. 9. V. p. 319. not. V. 4. 12. VI. p. 95. V. 5. 3. VI. p. 254. not. V. 5. 17. VI. p. 524. 528. 541. 544. 547. 548. 559. & p. 561. V. 5. 28. VI. p. 703. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 13. 3. VII. p. 520. V. 14. 6. VII. p. 549. not. p. 550. V. 16. 7. VII. p. 665. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 751. & 9. p. 754. & 13. p. 775. & 14. p. 778. 779. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 19. 2. VIII. p. 61. & 6. p. 85. & 7. p. 102. V. 28. 9. VIII. p. 611. & 12. p. 618. V. 30. 10. VIII. p. 741. & 11. p. 796. 810. V. 32. 20. IX. p. 62. 74. 81. 87. 88. 94. 95. 96. p. 108. 114 115. 121. 123. 125. 133. 134. 144. & p. 147. V. 35. 5. IX 331. V. 38. 9. IX. p. 382. V. 45. X. p. 482. & 534. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 390. 437. & 443. VI. 10. 1. XIII. p. 459. & 19. p. 611. & 20. p. 617. & 17. p. 522. & 18. p. 535. 538. & 35. p. 762. & 37. p. 783. & 39. p. 806. & 44. p. 815. & 45. p. 844.

Ejus Operum catalogus Hœſchelianus exſtat VI. 9. 4. XIII. p. 538.

GREGORIUS Palamas V. 44. 1. X. p. 454. V. 5. 3. VI. p. 254. not. MS. V. 5. 6. VI. p. 323. 324. V. 5. 17. VI. p. 530. 545. V. 32. 20. IX. p. 71. 86. 89. & 118. V. 43. 12. X. p. 418. VI. 10. 45. XIII. p. 843.

Gregorius I. Papa vid. S. Gregorius Magnus.

Gregorius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 476.

Gregorius III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 477. 485.

Gregorius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 522.

Oregorius V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 571. 572.

Gregorius VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 589.

Ejus dictata & juramentum Henrico IV. Imp. delatum exſtat VI. 4. 2. XI. p. 590.

Ejus

2011 Ministerio de Cultura

Ejus excommunicatio Henrici IV. exstat. VI. 4. XI. p. 593.
Gregorius VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 623.
Gregorius IX. Papa VI. 4. 2. IX. p. 630. 631. & 633. V. 30. 10. VIII. p. 741.
Gregorius X. Papa VI. 4. 2. XI. p. 641. 642.
Gregorius XI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 658.
Gregorius XII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 660.
Gregorius XIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 719. 720.
Gregorius Pardus V. 30. 11. VIII. p. 821. MS.
Gregorius Patzo V. 45. X. p. 515.
Gregorius Polycarpus VI. 1. 20. XI. p. 94.
Gregorius Presbyter V. 5. 17. VI. p. 528. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 19. 2. VIII. p. 62. V. 32. 20. IX. p. 68. 82.
Gregorius Pro-Consul VI. 6. 5. XII. p. 340.
Gregorius Prusæus Metropol. V. 5. 28. VI. p. 699.
Gregorius Soteres vid. Soteres.
GREGORIUS Thaumaturgus vid. Gregorius Neocæsariensis.
GREGORIUS Theologus vid. Gregorius Nazianzenus.
Gregorius Thessalon. Hieromonachus VI. 4. X. p. 804.
Gregorius Toromachus vid. Gregorius Turonensis.
Gregorius Trapezuntius V. 32. 20. IX. p. 55. leg. Georgius.
Gregorius Turonensis s. Toromachus VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Gregorii varii V. 45. X. 514. vid. supra Georgii.
Gresmuntius (Theodoricus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Grimoldus s. Grimoaldus VI. 10. 44. XIII. p. 827.
Griphus (Ambros.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Grunbekius (Joseph.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Grynas Massiliensis vid. Crinas.
Gualerius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Gualterus Hunte vid. Hunte.
Guarini duo V. 45. X. p. 70. not.
Guarinus VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Guido Narbon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 639.
Guilhelmus Auscit. Archiep. VII. 4. 2. XI. p. 600.
Guilielmus Rockeby vid. Rockeby.
Guilielmus de Baldensel VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Guinterius (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 258.

Guisius

2011 Ministerio de Cultura

Guiſius (*Claud.*) *Cardin.* V. 45. X. p. 548. VI. 10. 41. XIII. p. 809.
Guntherus Monachus VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Guntrammus Rex VI. VI. 4. 2. XI. p. 493.
Guthurnus Anglo-Danorum Rex VI. 4. 2. XI. p. 557.
à Guyſia (*Ludov.*) VI. 4. 2. XI. p. 720.
Gybſon (*Thomas*) *vid. Thomas.*
Gyculus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Gyllius (*Pet.*) V. 5. 20. VI. p. 577.
Gynæciorum Scriptores VI. 7. 15. XII. p. 700.
Gypaldus (Meletius) VI. 4. X. p. 788.
Gyptius ſ. Gyttius Locrenſis II. 13. 1. I. p. 504.
Gyraldus (*Jo. Bapt.*) VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Gyrardus Poëta V. 45. X. p. 515.

H.

Haamet ſ. Habamech Eben David. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Habdella fil. Ychie Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Habis Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Habix Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Haboali Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Habohanifa Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Habuarit Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Hachion Eben Huvaim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Hachi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Hadrianus Imp. IV. 7. 6. III. p. 265. V. 7. 15. VII. p. 59. V. 408. X. p. 59. VI. 6. 6. XII. p. 343. VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Ejus Reſponſa & Reſcripta ex Doſithei lib. 3. de re grammat. græc. & lat. extant VI. 10. 42. XIII. p. 811.
Hadrianus I. Papa VI. 1. 20. XI. p. 62. VI. 4. 2. XI. p. 483. 484. 485. 486. & p. 487.
Hadrianus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 537. 538. & 539.
Hadrianus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 614.
Hadrianus VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 691.
contra Hæreſes Scriptores græci V. 11. VII. p. 415.
Haganus (*Juſtus Velſius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Hagiotheodoretus (Nic.) JCtus V. 45. X. p. 515.

de

2011 Ministerio de Cultura

de ejus obitu epiſtola græce exſtat VI. 6. 6. XII. p. 483.
Habamed Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Habeſe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Halachadite Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Halagi Medicus VI. 9. 4. XIII. p 173.
Halieus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Hallag Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Haly Abbas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Haly Rodoan ſ. Rodan VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Haly Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Hamech ſ. Mahemat fil. Zachariæ Araſi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Halitgarius Epiſc. Camer. VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Hamartolus (&eorg.) vid. Georgius.
Hamon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Hammonius (Jo. Agricola) Medicus. VI. 9 4. XIII. p. 254.
Hammonius Alexandr. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
HANNO Carthagin. I. 6. 8. ſqq. I. p. 39.
Hannones alii I. 6. 9. I. p. 40.
Hanckii (Mart.) liber de Scriptoribus hiſtoriæ Byzantinæ V. 5. 34. VI. p. 767.
Haquinus Spole vid. Spole.
Harcon ſ. Harcez Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Hardt (Herm.) Concilium Conſtantienſe VI. 4. 2. XI. p. 664.
Hargemen ſ. Hargemetz Medicus VI. 9. 4. XI. p. 174.
Harmenopulus (Conſtantinus) vid. CONSTANTINUS.
Harmocrates ſ. Hermocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Harmoniarum Evangel. Scriptores ordine Alphab. IV. 5. 20. III. p. 212.
Harmonius Bardeſanis fil. V. 1. 24. IV. p. 198.
Haron fil. Senton Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Harpalus ſ. Herpalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Harpalus Aſtronomus III. 5. 6. II. p. 83.
Harpocras Scholaſticus & Sophiſta IV. 36. 13. IV. p. 587.
Harpocras ſ. Harpocrates ſ. Harpocration Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Harpocras Iatraliptes VI. 9. 4. XIII. p. 175.
HARPOCRATIO (Valer.) Alexandr. Rhetor IV. 36. 12. IV. p. 583. III. 8. 2. II. p. 218. IV. 20. 6. III. p. 633. IV. 32. IV. p. 483. V. 40. 2. IX. p. 627. not. VI. 10. 19. XIII. p. 605. 606.

2011 Ministerio de Cultura

Harpocratio (Ælius) II. 20. 3. I. p. 697. II. 26. 10. I. p. 932.
Harpocratio Argivus Platon. III. 3. II. p. 61. III. 1. 3. II. p. 14. III. 1. 8. II. p. 41. IV. 30. 10. IV. p. 582,
Harpocratio (Cajus) II. 26. 2. I. p. 890. & IV. p. 899. & 10. p. 932.
Harpocratio Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 61.
Harpocratio Mendesius IV. 36. 9. IV. p. 581. & 13. p. 588 V. 5. 3. VI. p. 255. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Harpocratio Scriptor de re militari III. 30. 12. II. p. 768.
Harpocrationes varii IV. 36. 13. IV. p. 587.
Hasfurtus (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 258.
Hateroscos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Hatto Moguntinus Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 560.
Haymo VI. 10. 39. XIII. p. 795. & 806.
Hayse Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Hebeme Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Heben Albatarich Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Heben Zezar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Heboси Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Hecatæus Abderita Historicus III. 8. 2. II. p. 218. IV. 6. 18. III. p. 254.
Hecatæus Abderita Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 61.
Hecatæus Abderita Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Hecatæus Eretr. III. 8. 2. II. p. 218.
Hecateus Medicus VI. 9. 4. 13. p. 175.
Hecatæus Milesius I. 1. 4. I. p. 3. I. 23. 2. I. 147. not. II. 8. 15. I. 377. II. 20. 3. I. p. 697. IV. 2. 10. III. p. 38.
Hecato Rhodius Stoicus III. 15. II. p. 404.
Hedia Epicurea III. 33. 3. II. p. 816.
Hedilo Noviom. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Hedone (Flavia) Medica VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Hedylus Stoicus III. 15. II. p. 404.
Hedylus Siculus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718. & 1. p. 686.
Hegelochus Trag II. 19. I. p. 680.
Hegemon Rhetor IV. 32. VI. p. 484.
Hegemonius V. 1. 31. V. 262. V. p. 1. 32. V. p. 291. V. 38. 9. IX. p. 402.
Hegemon Thasius II. 5. 55. I. p. 335. II. 7. 2. I. p. 354. II. 22. I. p. 764.
Hegesæus Sinopensis Cynicus III. 13. II. p. 363.

Hege-

2011 Ministerio de Cultura

Hegeſander Delphus Platon. III. 3. II. p. 61. III. 8. 2. II. p. 218. III. 24. 10. II. p. 601.
Hegeſianax Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.
Hegeſianax Cynicus III. 13. II. p. 363.
Hegeſianax Illuſtrator vocum Democritri II. 23. 5. I. p. 803.
Hegeſianax Scholiaſtes Arati III. 18. 3. II. p. 454.
Hegeſias Cyrenaicus περὶ θανάτου III. 33. 4. II. p. 817. IV. 32. IV. p. 484.
Hegeſias Magneſius III. 8. 2. II. p. 218. IV. 32. IV. p. 484.
Hegeſias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Hegeſias Orator II. 26. 4. I. p. 892.
Hegeſias Peripat. III. 11. II. p. 302.
Hegeſias Salaminius II. 2. 24. I. p. 282.
Hegeſinous Hiſtoricus IV. 34. 4. IV. p. 516.
Hegeſinus Pergamenus Platon. III. 3. II. p. 61.
Hegeſipdus Crobylus Comicus fr. II. 22. I. p. 764. II. 11. 9. & 10. & 11. I. p. 452. & 12. p. 453. II. 26. 8. I. p. 924.
Hegeſippus Hiſtoricus fr. V. 1. 24. V. p. 188. V. 4. 28. VI. p. 112.
Hegeſippus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718. & 1. p. 685.
Hegeſippi varii V. 1. 24. V. p. 189.
Hegias Platonicus III. 3. II. p. 61.
Heinſius (Dan.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Hejugater (Conr.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Helchendi Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Helena Muſæi filia I. 6. 14. I. p. 44.
Heliæus Ægimius I. 15. 2. I. p. 99.
Heliadæ Rhodii III. 5. 3. II. p. 81.
Heliades Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Helianax Legislator VI. 14. 18. I. p. 547.
Helias (Dorotheus) vid. Dorotheus.
Helias Monachus V. 5. 17. VI. p. 530. V. 32. 20. IX. p. 86. vid. Elias.
Helicaon Rheginus Pythag. II. 13. I. p. 504. II. 14. 18. I. p. 547.
Hiliconius Byzantius Sophiſta IV. 8. 1. III. p. 271. not. V. 4. 36. VI. p. 137. V. 5. 25. VI. p. 685. V. 45. X. p. 515.
Heliconius Aſtrologus III. 20. 10. II. p. 511. & 11. p. 517.
Helicon Cyzicenus III. 5. 10. II. p. 87.

2011 Ministerio de Cultura

HELIODORUS Æthiopicῶν Scriptor V. 6. 1. VI. p. 784. V. 38. 9. IX. p. 399. VI. 8. 2. XII. p. 751. & 3. p. 760. p. 761. & 5. p. 779. MS. VI. 10. 26. XIII. p. 642. VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Ejus carmen de Chryſopoeia græce extat V. 6. 4. VI. p. 790.
Heliodorus Alexandr. Perip. III. 11. II. p. 302.
Heliodorus Aſtrologus MS. III. 20. 9 II. p. 505. & 10. p. 512. III. 23. II. p. 584.
Heliodorus Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Heliodorus Athen. Tragicus II. 19. I. p. 680. II. 11. 5. I. p. 447. VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Heliodorus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 176. VI. 7. 8. XII. p. 641.
Heliodorus Damianus vid. Damianus.
HELIODORUS Larisſæus V. 6. 5. VI. p. 799.
Heliodorus Mendeſius III. 26. 8. II. p. 628.
Heliodorus Metricus V. 7. 15. VII. p. 61.
Heliodorus (*P. Peregrinus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Heliodorus Presbyter V. 1. 32. V. p. 291.
Heliodorus Scholiaſtes II. 5. 55. I. p. 355. II. 15. 4. I. p. 555. IV. 35. 6. IV. p. 547.
Heliodorus Stoicus III. 15. II. p. 404. III. 18. 3. II. p. 455.
Heliodori varii V. 6. 5. VI. p. 797.
Heliſæus vid. Eliſæus.
Helius Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Helladius Alexandr. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 41. 61. V. 38. 9. IX. p. 418. V. 40. 4. IX. p. 651. not. & in add. p. 859. V. 45. X. p. 515.
Helladius Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
HELLADIUS Beſantinous Ægyptius V. 7. 15. VII. p. 62. V. 38. 9. IX. p. 504. V. 40. 4. IX. p. 651. not. & in add. p. 859. VI. 10. 21. XIII. p. 630.
Helladius Cæſarienſis Epiſc. V. 24. VIII. p. 373.
Helladius Tarſenſis Epiſc. V. 27. 8. VIII. p. 587.
Hellanicus Lesbius Hiſtoricus I. 1. 4. I. p. 3. IV. 2. 10. III. p. 39.
Hellanicus junior Grammat. V. 7. 15. VII. p. 62. IV. 34. 4. IV. p. 516. & 20. p. 539.
Hellen Deucalionis filius I. 6. 14. I. p. 45.
Heloris Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Helpidius vid. Elpidius.

Hel-

2011 Ministerio de Cultura

Helpidius Scriptor contra Manichæos V. 1. 32. V. p. 291.
Helpis Livia Medica VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Helvia Stoica III. 15. II. p. 416. IV. 19. 3. III. p. 608. not.
Helvidius Priſcus vid. Priſcus.
Cn. Helvius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Helymon Poeta. III. 8. 2. II. 219.
Hemitheon Eroticus V. 6. 14. VI. p. 828.
Heniochus Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 764. II. 11. 5. I p. 447. & 12. p. 463.
Henotica edicta Imperatorum Orient. VI. 6. 6. XII. p. 344.
Henricus Cantuar. VI. 4. 2. XI. p. 673.
Henricus Chichley vid. Chichley.
Henricus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 574. 575.
Henricus IV. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 594.
Henricus II. Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 618.
Henricus III. Rex Angliæ VI. 4. 2. XI p. 639.
Henricus Stero VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Henricus Epiſc. Tullenſis VI. 4. 2. XI. p. 514.
Hepheſias nomen Medici commentitium VI. 9. 4. XIII. p. 176.
HEPHÆSTIO Alexandr. Grammat. V. 7. 10. VII. p. 16. II. 19. I. p. 680. II. 21. 5. I. p. 717. II. 22. I. p. 764.
Hephæſtio quidam III. 6. 29. II. p. 153.
Hephæſtio (Ptolemæus) vid. Ptolemæus.
HEPHÆSTIO Thebanus Aſtrolog. III. 20. 9. II. p. 506. & 10. 512.
Hephæſtiones varii V. 7. 11. VII. p. 18.
Hephæſtus Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Hepione Herculis Medici filia VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Heracleodorus Platon. Vol. II. in add. p. 825.
Heracleon hæret. fr. V. 1. 24. V. p. 201.
Heracleon Tilotenſis Ægypt. Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 62. II. 3. 3. I. p. 287. II. 5. 57. I. p. 335.
Heraclianus Chalced. Epiſc. V. 1. 32. V. p. 291. V. 38. 9. IX. p. 401.
Heraclianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Heraclides Ænius Platon. III. 3. II. p. 61.
Heraclides Alexandr. II. 5. 58. I. p. 335.
Heraclides Aſtronomus MS. III. 20. 10. II. p. 512.
Heraclides Bargileites Megar. III. 33. 6. II. p. 822.
Heraclides Cilix II. 5. 59. I. p. 335.

2011 Ministerio de Cultura

Heraclides Comicus II. 22. I. p. 764.
Heraclides Cumanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 178.
HERACLIDES Cyprius, Epheſ. Ep. V. 32. 9. IX. p. 16. & 16. p. 29.
Heraclides Demetrii Fil. Perip. III. 11. II. p. 303.
Heraclides Epheſius VI. 7. 8. XII. p. 641.
Heraclides Erythræus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 177.
Heraclides quidam Grammaticus I. 22. 2. I. p. 144.
Heraclides Heracleotes Ponticus VI. 9. 4. XIII. p. 177.
Heraclides Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 219.
Heraclides Lembus I. 22. 2. I. p. 143. III. 22. 14. I. p. 550.
Heraclides Lycius Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Heraclides Manich. V. 1. 32. V. p. 287.
Heraclides Medicus Hippocratis Pater VI. 9. 4. XIII. p. 177.
Heraclides Medicus Hiceſii Diſc. VI. 9. 4. XIII. p. 177.
Heraclides Mileſius II. 5. 60. I. p. 335.
Heraclides Nyſſenus Ep. V. 38. 9. IX. p. 391.
Heraclides Peripat. III. 11. II. p. 302.
HERACLIDES Ponticus I. 22. 1. I. p. 142. II. 5. 31. I. p. 333. & 61. p. 335. II. 23. 4. I. p. 801. & 5. p. 803. I. 13. 1. I. p. 86. II. 13. 1. I. p. 504. II. 14. 17. I. p. 545. II. 15. 16. I. p. 572. II. 16. 1. I. p. 601. & 3. p. 603. not. III. 3. II. p. 61. III. 10. 9. II. p. 267. III. 11. II. p. 302. III. 14. 18. II. p. 384. V. 7. 15. VII. p. 62. V. 6. 14. VI. p. 828. VI. 10. 15. XIII. p. 479. & 19. p. 610. & 26. p. 641.
Heraclides Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Heraclides Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Heraclides Sinopenſis Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Heraclides Tarentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 177. II. 24. 3. I. p. 857. III. 26. 8. II. p. 627.
Heraclides Tarſenſis Stoicus III. 15. II. p. 404.
Heraclides varii V. 32. 10. IX. p. 17. I. 22. 2. I. p. 143.
Heraclitus V. 1. 24. V. p. 198.
Heraclitus Comicus II. 22. I. p. 764.
HERACLITUS Epheſius Philoſophus II. 23. 4. I. p. 799. I. 1. 2. & 3. I. p. 2. I. 19. 3. I. p. 129. II. 10. 19. I. p. 423. & 36. p. 431. & 38. p. 431. II. 14. 18. I. p. 547. II. 24. 6. I. p. 866. II. 23. 1. I. p. 796. V. 17. 18. VII. p. 788. VI. 9. 4. XIII. p. 178. VI. 10. 20. XIII. p. 619.

HE-

2011 Ministerio de Cultura

HERACLITUS Grammaticus I. 22. 1. I. p. 141. I. 1. 3. I. p. 3. II. 5. 62. I. p. 335. II. 6. 12. I. p. 349. VI. 10. 26. XIII. p. 641.
Heraclitus ſ. Heracletus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 178.
Heraclitus Peripat. III. 11. II. p. 302. I. 1. 3. I. p. 2. II. 23. 4. I. p. 801.
Heraclitus Poëta I. 1. 3. I. p. 2.
Heraclitus Theophraſti Acharn. Pater I. 1. 3. I. p. 3.
Heracliti varii I. 22. 2. I. p. 142. not. I. 1. 3. I. p. 2.
Heraclius ſ. Heraclitus Cynicus III. 13. II. p. 363.
Heraclius Imp. IV. 14. 6. III. p. 418. MS. III. 23. II. p. 578. & p. 581. MS. V. 4. 37. VI. p. 148. V. 41. 3. X. p. 203. V. 45. X. p. 479. VI. 4. 2. XI. p. 464. VI. 6. 6. XII. p. 344. VI. 8. 3. XII. p. 776.
Fl. Heraclii Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 405.
Heraclii Patris & Fil. Impp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 406.
Herardus Turon. Archiep. VI. 1. 20. V. p. 84. VI. 4. 2. XI. p. 501. 512. 533. 534. & p. 536.
Heras ſ. Hieras ſ. Hieron Cappadox Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 178. III. 26. 8. II. p. 628. V. 45. X. p. 487.
Heras Medicus Frontini VI. 9. 4. XIII. p. 178.
Heras (Petronius) vid. Petronius.
Herbrandus (Jac.) V. 45. X. p. 518.
Herculanus (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Hercules Lini & Chironis diſcip. I. 6. 15. I. p. 45. III. 5. 3. II. p. 82. VI. 9. 4. XIII. p. 178.
Hercules Erythræus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 179.
Herennius Modeſtinus vid. Modeſtinus.
Herennius Philo vid. Philo.
Herennius Senecio vid. Senecio.
Heres Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 179.
Hericus vid. Ericus.
Herillus Carthagin. Stoicus III. 15. II. p. 404. II. 19. I. p. 680.
Herimannus Colon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 562.
Herinna Poëtria III. 28. 1. II. p. 684. vid. Erinna.
Heriveus Rom. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 560.
Herius (Sextus) vid. Sextus.
Hermachus Mytil. Epic. III. 33. 3. II. p. 811.
Hermachus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Hermagoras Amphipolit. Stoicus III. 15. II. p. 404.

2011 Ministerio de Cultura

Hermagoras Carion Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hermannus vid. Herimannus.
HERMAS V. 1. 9. V. p. 7. l. 7. 3. l. p. 47. l. 33. 16. l. p. 224. V. 1. 2. V. p. 2. V. 17. 19. VII. p. 790. VI. 10. 40. XIII. p. 808. & 44. p. 834.
Ejus fragmenta ex doctrina ad Antiochum Ducem græc. & lat. exstant V. 1. 9. V. p. 9.
Hermas Massal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Hermæ varii V. 1. 10. V. p. 30.
Hermes Alciptus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermes (Cn. Arrius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
HERMES Trismegistus I. 7. sqq. I. p. 46. II. 14. 18. I. p. 546. III. 20. 9. II. p. 503. & 10. p. 510. III. 5. 3. II. p. 81. III. 28. 7. II. p. 718. VI. 7. 17. XII. p. 708. VI. 8. 3. XII. p. 764. 767. 770. & 771. VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 20. p. 620. VI. 9. 4. XIII. p. 179.
Hermes Tryphon Poeta III. 28. 7. II. p. 718.
Hermetes tres chemici VI. 7. 17. XII. p. 708.
Hermetes varii I. 7. 2. I. p. 47.
HERMIAS V. 1. 20. V. p. 96. V. 4. 31. VI. p. 123. V. 8. 7. VII. p. 99. VI. 10. 26. XIII. p. 640. & 34. p. 758.
Hermias s. Hermeas Ammonii Pater, Syriani discipulus Platon. MS. III. 1. 3. II. p. 14. III. 3. II. p. 61. III. 11. II. p. 303. VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermias Alexandr. Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hermias Hermopolit. V. 38. 9. IX. p. 507.
Hermias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermias Ophthalmicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermias Sozomenus (Salamanes) vid. SOZOMENUS.
Hermias Tacticus II. 5. 62. I. p. 335. & 110. p. 340. III. 30. 12. II. p. 769.
Hermiæ varii V. 1. 20. V. p. 97. V. 38. 9. IV. p. 507. not.
Herminus Peripat. III. 11. II. p. 303. III. 6. 1. II. p. 111. & 2. p. 112.
Herminus Stoicus III. 15. II. p. 404.
Hermippus dialogus Astronomicus MS. III. 20. 10. II p. 514. huius libri summa capita græc. & lat. exstant. VI. 5. 7. XII. p. 261.
Hermippus II. 5. 62. I. p. 335. II. 7. 2. I. p. 354. II. 12. 2. I. p. 456. II. 14. 17. I. p. 545. II. 26. 5. I. p. 904. III. 6. 39. II. p. 174. III. 8. 2. II. p. 219. III. 9. 17. II. p. 244.
Hermippus Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 764. II. 11. 9. 10. & 11. p. 452. & 12. p. 453.

Her-

2011 Ministerio de Cultura

Hermippus Berytius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 62. IV. 13. 13. III. p. 410.
Hermippus Peripat. III. 11. II. p. 303. III. 18. 3. II. p. 455. III. 20. 10. II. p. 512.
Hermippus Smyrnæus I. 36. 5. I. p. 245. III. 13. II. p. 363.
Hermocles Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.
Hermocrates Jasius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 62.
Hemocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermocreon Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Hermodorus Ephes. Princeps VI. 6. 4. XII. p. 336.
Hermodorus Lestarchus Medicus ê Chio V. 5. 28. VI. p. 697. & 698.
Hermodorus Platonicus III. 3. II. p. 61. III. 1. 5. II. p. 31. & 8. p. 37.
Hermodorus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Hermodorus Regius MS. IV. 9. 10. III. p. 286.
Hermodotus Cynicus III. in add. II. p. 828.
Hermogenes Erasistratius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180. sq.
Hermogenes hæret. V. 1. 24. V. p. 202.
Hermogenes JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Hermogenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
HERMOGENES Tarsensis Rhetor IV. 31. 4. IV. p. 428. & 16. p. 457. IV. 32. IV. p. 484. VI. 10. 19. XIII. p. 610.
in Hermogenis libros quosdam commentarii IV. 31. 5. IV. p. 431.
Hermogenes Socraticus II. 23. 3. I. p. 799. & 44. p. 840.
Hermogenes varii IV. 31. 7. IV. p. 433.
Hermogenianus (*Eugen.*) *JCtus* VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 331. & 5. p. 340.
HERMOLAUS Byzantius Grammat. VI. 2. 14. III. p. 48. IV. 20. 6. III. p. 632. V. 5. 25. VI. p. 686. V. 7. 15. VII. p. 62.
Hermolaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 182.
Hermolytus Tacticus III. 30. 12. II. p. 769.
Hermon Hierogrammateus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 182.
Hermon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hermon Sacerdos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hermophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hermophilus Platon. III. 3. II. p. 61. III. 4. 2.
Hermon Epicureus III. 33. 3. II. p. 811.
Hermon s. Hermonax Grammat. IV. 34. 14. IV. p. 536.
Hermotimus Coloph. Geometra III. 14. 18. II. p. 386.

2011 Ministerio de Cultura

Hermotimus Stoicus III. 15. II. p. 405.
Hermus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 182.
HERO Alexandr. III. 24. 7. II. p. 591. III. 23. II. p. 570. V. 26. 8. VIII. p. 518. III. 14. 18. II. p. 386.
HERO juuior Mathemat. III. 24. 7. II. p. 593. III. 4. 3. II. p. 77. III. 23. II. p. 571.
HERO tertius Mathem. III. 24. 7. II. p. 594. IV. 15. 7. III. p. 484. VI. 10. 45. XIII. p. 836.
Hero Antioch. Diaconus V. 1. 13. V. p. 41.
Hero Athen. Rhetor II. 20. 3. I. p. 698. II. 25. 6. I. p. 872. IV. 32. IV. p. 484.
Herones duo Chirurgi VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hero Geoponicῶν Scriptor VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hero Medicus Ophthalmicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hero Philosophus MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Herones varii III. 24. 7. II. p. 595.
Herodes Clinicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
HERODES Rhetor IV. 30. 3. IV. p. 371. II. 26. 1. I. p. 884. IV. 32. IV. p. 484. VI. 10. 19. XIII. p. 606. & 20. p. 621.
HERODIANUS Grammat. V. 7. 6. VII. p. 8 II. 5. 63. I. p. 335. IV. 35. 3. IV. p. 513. V. 7. 9. VII. p. 13. 14. 15. & 15. p. 36. & 45. MS. p. 62. V. 45. X. p. 482.
Herodianus Scriptor Eroticῶn V. 6. 14. VI. p. 828.
HERODIANUS Historicus V. 7. 8. VII. p. 11. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 38. 9. IX. p. 406. VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 20. p. 620. 621. & 22. p. 635.
Herodianus junior V. 7. 8. VII. p. 11. not.
Herodianus Peripat. III. 11. II. p. 303.
Herodiani duo ali. V. 38. 9. IX. p. 407.
Herodicus Babylon. Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718. I. 22. 2. I. p. 143. II. 2. 20. I. p. 276. II. 19. I. p. 671. II. 22. I. p. 765. II. 23. 31. I. p. 829. not.
Herodicus Perinthius I. 19. 4. I. p. 129.
Herodicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Herodicus Selybrianus Thrax VI. 9. 4. XIII. p. 183. II. 24. 1. I. p. 842.
Herodorus Grammat. I. 18. 1. I. p. 110. II. 5. 13. I. p. 331. & 55. p. 335. & 64. p. 335. III. 21. 3. II. p. 522. IV. 35. 6. IV. p. 547. V. 7. 15. VII. p. 62. V. 38. 9. IX. p. 400.

Hero-

2011 Ministério de Cultura

Herodorus quidam II. 2. 4. I. p. 265.
Herodotus Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.
Herodotus Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 63.
HERODOTUS hiſtoricus II. 20. I. p. 695. I. 1. 4. I. p. 3. II. 1. 2. I. p. 254. II. 11. 5. I. p. 447. V. 5. 17. VI. p. 492. V. 38. 9. IX. p. 395. V. 45. X. p. 485. VI. 10. 17. XIII. p. 494. 512. & 19. p. 608. & 20. p. 619. 621. 623. & 22. p. 634. & 25. p. 640.
Herodotus pſeudonymus VI. 36. 8. IV. p. 580.
Herodotus Olophyxius II. 1. 2. I. p. 254.
Herodotus Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Herodoti Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 184. ſq.
Herodoti varii II. 1. 2. I. p. 254. I. p. 702.
Herophilus Cynicus III. 13. II. p. 363.
Herophilus equarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 188.
Herophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 185. II. 24. 2. I. p. 845. ſqq. IV. 36. 8. IV. p. 580.
Herophileæ ſectæ medici nonnulll VI. 9. 4. XIII. p. 117.
Heros Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Herpalus vid. Harpalus.
Herrichen (*Jo. Gothofr.*) VI. 10. 5. XIII. p. 466. 467.
HESIODUS Aſcræus II. 8. I. p. 370. I. 3. 4. I. p. 13. I. 13. 1. I. p. 85. II. 11. 5. I. p. 447. & 13. p. 455. III. 5. 4. II. p. 82. III. 20. 9. II. p. 503. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 5. p. 467. & 8. p. 471. & 17. p. 531. & 19. p. 606. VI. 9. 4. XIII. p. 188.
Heſiodi duo alii II. 8. 1. I. p. 370. not.
Heſperius Cynicus III. 13. II. p. 363.
Heſperus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Heſſius (*Eobanus*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Heſtiæa ſ. Hiſtiæa Alexandrina II. 5. 66. I. p. 336.
Heſtiæus Perinthius III. 3. II. p. 61.
HESYCHIUS Alex. IV. 35. 2. ſqq. IV. p. 512. III. 12. 14. II. p. 358. IV. 9. 7. III. p. 284. V. 1. 32. V. p. 278. 279. VI. 10. 19. XIII. p. 605. & 37. p. 787.
Heſychius Ægyptius Epiſc. V. 1. 32. V. p. 279.
HESYCHIUS Hieroſ. Presb. V. 5. 2. VI. p. 243. IV. 5. 20. III. p. 114. V. 1. 26. V. p. 222. V. 4. 28. VI. p. 113. & 37. p. 144. fr. V. 5. 17. VI. p. 512. 531. 540. 554. & 556. V. 5. 25. VI. p. 642. V. 17. 20. VII. p. 765. & 19. p. 790. V. 15. 5. VII. p. 644. V. 20. 3. VIII. p. 156. V. 32. 13.

2011 Ministerio de Cultura

13. IX. p. 24. & 20. p. 54. 71. 84. 87. 95. 99. 106. 111. 114. 134. 138. 150. V. 38. 9. IX. p. 390. 398. 445. 501. & 502. V. 45. X. p. 487. VI. 4. 2. XI. p. 436. VI. 10. 30. XIII. p. 753.
Hesychius s. Isychius Patriarcha Hieros. V. 41. 3. X. p. 172.
Hesychius (Justinus) vid. Justinus.
HESYCHIUS Milesius Vir illustris V. 5. 2. VI. p. 240. III. 6. 39. II. p. 174. IV. 2. 19. III. p. 84. IV. 19. 2. III. p. 603. V. 4. 36. VI. p. 137. V. 5. 2. VI. p. 237. 240. V. 5. 15. VI. p. 480. & 25. p. 686. V. 40. 2. X. p. 628. not. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Hesychius Sophista Byzant. V. 32. 20. IX. p. 101.
Hesychii varii IV. 35. 3. IV. p. 543. V. 5. 2. VI. p. 243.
in Hexaëmeron Scriptores V. 19. 6. VIII. p. 70.
Heyl (Christoph.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Hicesius Medicus VI. 9. 4. XIII. p 189.
Hicetas Syracus. Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Hieracas hæret. V. 23. 10. VIII. p. 333.
Hieras vid. Heras.
Hierax Melodus I. 17. 3. I. p. 102. II. 11. 5. I. p. 447. V. 41. 2. X. p. 133.
Hierax Manich. V. 1. 32. V. p. 28.
Hierax Rufus vid. Rufus.
Hieremias (David) vid. David.
Hierius Athen. Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hierius Platon. III. 3. II. p. 61.
Hierocles Alabandeus Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hierocles Alexandr. III. 15. II. p. 405.
HIEROCLES Grammat. Scriptor Synecdemi IV. 2. 19. IV. p. 85. V. 5. 20. VI. p. 569.
Hierocles JCtus V. 5. 17. VI. p. 497. not.
Hierocles Nicomed. II. 12. 6. I. p. 466. not. V. 4. 6. VI. p. 91. V. 38. 9. IX. p. 450. 497.
HIEROCLES Platon. Philosophus II. 12. 6. I. p. 467. II. 13. 1. I. p. 505. III. 1. 3. II. p. 18. & 8. p. 37. III. 3. II. p. 61. III. 6. 25. II. p. 146.
Hierocles varii II. 12. 6. I. p. 467. not.
Hieroglyphicorum Scriptores I. 13. 7. I. p. 90.
Hierombalus Sacerdos I 28. 2. I. p. 164.
Hieronymus in Ægypto degens V. 24. VIII. p. 375.
Hieronymus Cardianus III. 8. 2. II. p. 219.
Hieronymus Hesiodi Commentator II. 8. 13. I. p. 376. Hiero-

2011 Ministerio de Cultura

Hieronymus Monachus & Presb. ex Dalmatia V. 24. VIII. p. 376. V. 5. 17. VI. p. 553. V. 32. 20. IX. p. 32.
Hieronymus Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hieronymus Rhodius Peripatet. II. 19. I. p. 680. III. 11. II. p. 303.
Hieronymus Spartanus MS. II. 11. 9. I. p. 452.
S. Hieronymus Stridonenſis V. 24. VIII. p. 373. III. 12. 15. II. p. 359. IV. 2. 13. III. p. 44. V. 4. 4. VI. p. 62. V. 4. 10. VI. p. 93. & 14. p. 95. V. 30. 10. VIII. p. 741. V. 38. 9. IX. p. 393. V. 40. 2. X. p. 628. not. VI. 10. 39. XIII. p. 795. 806. & 44. p. 827.
HEIRONYMUS Theologus Græcus V. 24. VIII. p. 375. VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Ejus Dialogus de ſenſu Chriſtianiſmi græc. & lat. extat V. 24. VIII. p. 377.
Ejus Colloquium cum Judæo græc. & lat. extat V. 24 VIII. p. 384.
Hierophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Hierophilus Sophiſta MS. V. 45. X. p. 516. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Hieroſolymitanorum Epiſcoporum index chronol. & alphab. V. 45. X. p. 503.
Hierotheus Athen. Epiſc. V. 45. X. p. 516.
Hierotheus Chartophylax V. 45. X. p. 516.
Hierotheus Comnenus VI. 4. XI. p. 785.
Hierotheus Monachus V. 45. X. p. 516. V. 28. 12. VIII. p. 618. MS. V. 41. 2. X. p. 133. VI. 1. 15. XI. p. 45.
Hierotheus Philoſophus MS. VI. 8. 3. XII. p. 763. 766. & 775.
Hierotheus Sacellarius V. 44. X. p. 472. V. 45. X. p. 516.
Hieſeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 191.
Higinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 191.
Hilario Cicada vid. Cicada.
Hilario Monachus V. 43. 20. X. p. 425.
Hilario Tzigalas vid. Tzigalas.
Hilariones varii V. 43. 20. X. p. 425.
Hilarius Arelat. Epiſc. VI. 10. 44. XIII. p. 817.
Hilarius Iſauriæ Epiſc. V. 13. 3. VII. p. 524.
Hilarius Pictav. V. 2. 6. V. p. 316. VI. 10. 39. XIII. p. 795. & 41. p. 810.
Hilarius (C. Calpurnius) vid. Calpurnius.
Hilarus Papa VI. 4. 2. XI. p. 410.

2011 Ministerio de Cultura

Hildebertus de Lavardino Cenom. Epiſc. Turon. Archiep. Vl. 1. 20. Xl. p. 87. Vl. 4. 2. Xl. p. 609. Vl. 10. 39. Xlll. p. 804. & 44. p. 826.
Hildegardis de Pinguia Vl. 9. 4. Xlll. p. 191.
HIMERIUS Bithynus Sophiſta lV. 30. 12. IV. p. 413. IV. 32. IV. p. 484. V. 38. 9. IX. p. 426. 495. Vl. 10. 20. Xlll. p. 621.
Ejus λαλιὰ εἰς Βασιλέα Ιγλιανόν græce extat V. 32. 9. IX. p. 426.
Himerii duo alii IV. 30. 12. IV. p. 414.
Hincmarus Laudun. Epiſc. Vl. 4. 2. Xl. p. 541. 542.
Hincmarus Remenſis Archiep. Vl. 1. 20. Xl. p. 94. Vl. 4. 2. Xl. p. 507. 532. 534. 536. 537. 541. 542. 556.
Hipparchia Maronitis Stoica lll. 13. Il. p. 363.
Hipparchia Tragica. Il. 19. I. p. 680.
Hipparchides Rhegin. Pythag. Il. 13. 1. I. p. 505.
HIPPARCHUS Bithynus Aſtronomus lll. 5. 19. Il. p. 94. lll. 14. 18. Il. p. 384. lll. 18. 4. Il. p. 456. lll. 23. Il. p. 581. IV. 14. 3. lll. p. 415. &7. p. 419. V. 26. 8. Vlll. p. 518.
Hipparchus Comicus fr. Il. 22. I. p. 764. Il. 11. 7. I. p. 450. &9. -- 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Hipparchus (Hygienus) Medicus Vl. 9. 4. Xlll. 249.
Hipparchus Piſiſtrati Fil. II. 2. 11. I. p. 271. II. 5. 65. I. p. 335. II. 14. 18. I. p. 546.
Hipparchus Iliadis Ægypt. auctor II. 5. 65. I. p. 335.
Hipparchus Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 505. & 3. p. 530.
Hipparchus Stagirites Peripat. III. 11. II. p. 303.
Hipparchi varii III. 5. 19. II. p. 97.
Hippaſus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 505.
Hippaſi varii II. 13. 1. I. p. 505.
Hippe Aſtron. III. 5. 3. II. p. 82.
Hippias Delius IV. 34. 20. IV. p. 539.
Hippias Eleus II. 19. I. p. 680. II. 23. 19. I. p. 818. III. 24. 10. II. p. 601. IV. 32. IV. p. 484.
Hippias Thaſius II. 5. 66. I. p. 336.
Hippiæ varii II. 23. 19. I. p. 819.
HIPPIATRICI ſcriptores V. 5. 17. VI. p. 493.
Hippo Chironis filia I. 3. 1. I. p. 12. not.
Hippoclides Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
Hippocrates Chius Pythag. II. 13. 1. I. p. 506. III. 14. 18. II. p. 385.

2011 Ministerio de Cultura

HIPPOCRATES Cous Medicus II. 24. I. p. 841. II. 10. 18. I. p. 421. & 36. p. 431. & 38. ſq. p. 432 II. 11. 5. I. p. 447. I. 9. 3. I. p. 60. III. 20. 10. II. p. 512. MS. IV. 13. 13. III. p. 409. VI. 9. 4. XIII. p. 191.
De Theologia Hippocratis diatriba *Jo. Stephani* Medici Veneti exſtat VI. 9. 4. XIII. p. 192.
Hippocrates Gnoſidici fil. II. 24. 2. I. p. 845. & 6. p. 865.
Hippocrates Perip. III. 11. II. p. 303.
Hippocrates Theſſali fil. II. 24. 2. I. p. 845. ſqq. & 6. p. 863.
Hippocrates veterinarius VI. 9. 4. XIII. p. 247.
Hippocrates octo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 247.
Hippocrates varii II. 24. 1. I. p. 841. not.
Hippodamus Thurius Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 506. & 3. p. 530. II. 14. 18. I. p. 547.
Hippodromus Lariſſæus Sophiſta II. 15. 31. I. p. 581.
Hippolochus Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hippolytus Chii Metropol. V. 5. 28. V. p. 699.
Hippolyti Martyres tres V. 1. 25. V. p. 203. not.
S. HIPPOLYTUS Portuenſis Epiſcopus & Martyr V. 1. 25. V. p. 203. III. 5. 19. II. p. 97. IV. 6. 8. III. p. 241. V. 1. 18. V. p. 74. V. 1. 32. V. p. 267. & 269. V. 4. 36. VI. p. 135. 146. & 37. p. 144. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 17. 4. VII. p. 736. & 6. p. 749. & 7. p. 749. & 10. p. 764. & 13. p. 775. & 18. p. 788. & 19. p. 791. & 792. V. 32. 20. IX. p. 88. & 148. V. 38. 9. IX. p. 389. 413. & 446. V. 41. 2. X. p. 133. VI. 10. 35. XIII. p. 761. & 39. p. 806.
Ejus libri περὶ τοῦ παντὸς emendationes quædam V. 38. 9. IX. p. 389.
HIPPOLYTUS Thebanus V. 4. 37. VI. p. 147. & 39. p. 155. VI. 10. 35. XIII. p. 771.
Hippolyti varii V. 1. 18. V. p. 74.
Hippomedon Ægeus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Hippon Cratiſtotelis Fil. II. 23. 20. I. p. 819.
Hippon Rheginus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506. II. 23. 20. I. p. 819.
Hipponax Epheſius Poëta Lyricus fr. II. 15. 32. I. p. 581. II. 7. 2. I. p. 354. II. 15. 13. I. p. 571. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 718.
Hipponax Grammat. II. 15. 32. I. p. 582.
Hippoſthenes Comicus II. 22. I. p. 765.
Hippoſthenes Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Hippoſthenes Cyzicenus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.

Hip-

2011 Ministerio de Cultura

Hippoſtratus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Hippothales Athen. Platon. III. 3. II. p. 61.
Hippothoon Comicus fr. II. 22. I. p. 765. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Hippys Rheginus Poëta II. 7. 2. I. p. 354. II. 23. 20. I. p. 819.
Hirenæus ſ. Irenæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hiſmahimel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hiſpalenſis (Iſidorus) vid. Iſidorus.
Hiſpanus (Petrus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Hiſtiæa ſ. Heſtiæa Alexandrina II. 5. 66. I. p. 336.
Hiſtiæus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 63.
Hiſtomachus Epheſ. II. 24. 1. I. p. 842. not. VI. 7. 20. XII. p. 726.
Hiſtoriæ Byzantinæ Scriptores V. 5. 25. VI. p. 684. & 36. p. 769.
Hiſtoriæ CPolitanæ conſpectus chronologicus V. 5. VI. p. 709.
Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptores græci qui exſtant V. 4. VI. p. 58. & 114. ſq. deperditi V. 4. 28. VI. p. 112.
de *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptoribus recentioribus mantiſſa* VI. 4. XII. p. 152.
Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptores recentiores ordine alph. VI. 4. 3. XII. p. 176.
Hiſtoriæ Reformationis Eccleſ. Scriptores recentiores VI. 4. 4. XII. p. 186.
Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ ſpecialis certarum regionum Scriptores recentiores VI. 4. 5. XII. p. 197.
Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ civitatum Germaniæ Scriptores recentiores VI. 4. 6. XII. p. 201.
Hiſtoriæ Medicorum Scriptores VI. 7. 20. XII p. 626.
Hiſtoriæ naturalis Scriptores VI. 7. 20. XIII. p. 731.
Hiſtoria Mich. Bees V. 45. X. p. 515.
Hiſtoria de rebus Turcicis V. 5. 19. VI. p. 568.
Hiſtoria Patriarcharum CPolit. V. 5. 28. VI. p. 693.
de *Hittorpii (Melch.) Sylloge Scriptorum de Divinis officiis* VI. 10. 44. XIII. p. 826.
Hobays ſ. Hobeys ſ. Hobes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hæſchelius (David.) VI. 10. 18. XIII. p. 532.
Ej. Collectiones variæ græcorum Autorum VI. 10. 18. XIII. p. 532.
Hollerius Stempanus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Holobolus (Manuel) Rhetor V. 45. X. p. 529. & p. 511. III. 17. 14. II. p. 446. & 15. p. 448. & 16. p. 449.
Holobolus (Maximus) vid. Maximus. *Hol-*

2011 Ministerio de Cultura

Holſtenius (*Lucas*) V. 5. 29. VI. p. 706.
Ejus diſſ. de vita & ſcriptis Porphyrii inſerta eſt IV. 27. IV. p. 207. ſqq.
HOMERUS Poeta II. 1. ſqq. I. p. 253. I. 1. 5. I. p. 4. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 718. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. V. 45. X. p. 515. VI. 9. 4. XIII. p. 249. VI. 10. 1. XIII. p. 462. 463. & 4. p. 464. & 5. p. 466. & 6. p. 470. & 17. p. 510. 513. 531. & 19. p. 606. & 20. p. 623.
Homeriſtæ II. 2. 22. I. p. 276.
in Homerum Commentariorum Scriptores II. 5. I. p. 230.
Homerocentones II. 7. 2. I. p. 353. VI. 10. 19. XIII. p. 612. & 20. p. 617.
Homerus junior Tragicus II. 19. I. p. 681.
Homerus Byzantius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 63.
Homerus Chius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Homerus Sellus Grammat. II. 22. I. p. 765. 774. II. 2. 4. I. p. 267.
Homeri varii II. 7. 11. I. p. 369.
Homonymorum in X. Voluminibus Bibliothecæ hujus diſtinctorum Index extat in fronte Vol. X.
Homonius hæret. V. 23. 10. VIII. p. 332.
Honain ben Iſaac vid. Humain.
de Honeſtis (*Chriſtoph. Georg.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Honoratus Cynicus III. 13. II. p. 363.
Honorius Auguſtodun. VI. 10. 44. XIII. p. 826. & 39. p. 805. & 41. p. 810. & 44. 817.
Honorius Imp. V. 38. 9. IX. p. 393. VI. 6. 6. XII. p. 343. VI. 4. 2. XI. p. 392. 394. 397. 398. & p. 429.
Honorius Papa VI. 4. 2. XI. p. 609. V. 41. 3. X. p. 203. VI. 4. 2. XI. p. 462.
Honorius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 608. 609.
Honorius III. Papa VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Horapollo Grammat. Alex. I. 13. 3. I. p. 88. II. 5. 67. I. p. 336. II. 15. 9. I. p. 564. II. 17. 5. I. p. 633. V. 38. 9. IX. p. 508.
Horatianus (*Octavius*) *vid. Octavius.*
Horatius Flaccus VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Hores Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hormisdas Papa VI. 4. 2. XI. p. 415. 422. 423. 424. 426. & p. 431. VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Horologius (*Io.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 258.
Horoſcius (*Chriſtoph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 132. V. 23. 9. VIII. p. 330.

2011 Ministerio de Cultura

HORUS I. 13. 2. I. p. 87. VI. 10. 19. XIII. p. 612. & 20. p. 617.
Horus Ægyptius Cynicus III. 13. II. p. 363.
Horus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Horus Mendesius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248. III. 26. 8. II. p. 628.
Hori varii I. 13. 8. I. p. 91.
Hoschius (*Sidron.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Hosius Cordubensis V. 24. VIII. p. 399.
Hostanes Magus I. 14. 1. I. p. 92. III. 5. 3. II. p. 82.
Hudas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hudsoni (*Jo.*) cura editi Scriptores græci VI. 10. 42. XIII. p. 811.
Hugo Catalanus VI. 1. 20. XI. p. 81.
Hugo Diensis Episc. VI. 4. 2. XI. p. 594.
Hugo Eduensis Episc. VI. 4. 2. XI. p. 646.
Hugo Franciæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 571.
Hugo Gratianop. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 610.
Hugo Legatus Papæ VI. 4. 2. XI. p. 638.
Hugo *Lugdunensis* VI. 4. 2. XI. p. 597.
Hugo *Nicos. Episc.* VI. 4. 2. XI. p. 636. 637.
Hugo (*Herman*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Hugo *Regiensis Episc.* VI. 4. 2. XI. p. 627.
Hugo *de S. Victore* VI. 10. 44. XIII. p. 827.
Humain *s.* Human *Arabs Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Humain *s.* Honain *fil. Isaaci, Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249. VI. 7. 3. XII. p. 576.
Humbertus *Cardin.* V. 41. X. p. 204.
Humbertus *Episc.* VI. 10. 35. XIII. p. 772.
Humelbergius (*Gabr.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 162.
S. Humilitas VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Huna *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hunaym *s.* Humain *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hunabin *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hunericus *Vandal. Rex* VI. 4. 2. XI. p. 413.
Hunte (*Gualter.*) VI. 4. 3. XI. p. 683.
Hutasivius (*Bubiel*) *vid. Bubiel.*
Hyagnes Phryx I. 17. 3. I. p. 108.
Hybrias Cretensis Lyricus II. 15. 33. I. p. 582. V. 16. 19. VII. p. 726.

Hybri-

2011 Ministerio de Cultura

Hybriſtus Oxyrinchitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 249. III. 26. 8. II. p. 629.
Hydaſpes I. 14. 2. I. p. 93.
Hygea Æſculapii filia VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hygias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hygienus Hipparchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hygienus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
S. Hyginius VI. 4. 2. XI. p. 339.
Hyginus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hyinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hylas Grammat. V. 7. 15. VII. p. 63.
Hymnus in B. Deiparam alphab. V. 16. 18. VII. p. 716.
Hymenæus (Fr. Claudius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hymetius ſ. Hymnetius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hypatia Theonis filia V. 22. 10. VIII. p. 219. III. 3. II. p. 70. III. 21. 4. II. p. 523. III. 22. 20. II. p. 562. IV. 22. 9. IV. p. 13. V. 27. 8. VIII. p. 588.
Hypatius V. 17. 17. VII. p. 749.
Hypatus idem cum Georgio Songinaticio V. 45. X. p. 484. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Hyperbius Chalcedon. Archiep. V. 45. X. p. 516.
Hyperechius Alexandr. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 63.
HYPERIDES Atticus Orator II. 26. 10. I. p. 931. II. 11. 5. I. p. 447. II. 26. 8. I. p. 918. III. 3. II. p. 61. IV. 32. IV. p. 484. V. 38. 9. IX. p. 501.
Hypermenes Hiſtoricus II. 1. 8. I. p. 259. not.
&yperochides Peripat. III. 11. II. p. 303.
HYPSICLES Alexandr. Aſtron. III. 5. 15. II. p. 91. & 12. p. 88. III. 14. 4. II. p. 372. & 18. p. 386. III. 23. II. p. 574.
Hypſicrates Hiſtoricus I. 28. 4. I. p. 166.
Hypſicrates Scriptor *περὶ πινάκων* III. 24. 10. II. p. 601. III. 19. 2. II. p. 487. not.
Hyras Cappadox Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hyſtanes II. 10. 18. I. p. 421.
Hyſtaſpes Magus I. 14. 2. I. p. 93.

I.

Iachen Ægyptius Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 250.

2011 Ministerio de Cultura

Jahes Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacisſuha Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacob fil. Marzoch ſ. Marzue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacobi (Io.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 259.
Jacobus Advoc. VI. 6. 6. XII. p. 345.
Jacobus Alkindus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
JACOBUS Apoſtolus IV. 5. 11. III. p. 165. V. 5. 17. VI. p. 543. V. 32. 20. IX. p. 112. VI. 10. 12. XIII. p. 473. & 44. p. 815. 820. 823. & p. 833.
Jacobus Bordayæus ſ. Baradatus VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Jacobus Botnanenſis Epiſc. VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Jacobus Cajetanus VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Jacobus Chreſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacobus Diaconus V. 5. 17. VI. p. 553. V. 32. 16. IX. p. 28. & 20. p. 132.
Jacobus Edeſſenus Epiſc VI. 10. 44. XIII. p. 821. 823.
Jacobus Ebræus V. 5. 17. VI. p. 542.
Jacobus Manas vid. Manas.
Jacobus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacobus Medicus antiquus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jacobus Monachus V. 5. 17. VI. p. 543. 544. 556. V. 32. 20. IX. p. 111. 113. 115. & 139. V. 45. X. p. 516.
Jacobus Niſibenus V. 24. VIII. p. 400. VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Jacobus Plychreſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Jaconus de Vitriace VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Iades Scriptor de Muſica III. 10. 9. II. p. 267.
Jagmiſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 282.
Ἰάματα ἄττα VI. 7. 15. XII. p. 701.
Jambe, Poetria I. 14. 4. I. p. 95. II. 15. 16. I. p. 572. not.
Jambi adverſus Marcum hæret. V. 2. V. p. 338.
JAMBLICHUS Chalcid. IV. 28. IV. p. 282. I. 36. 7. I. p. 247. III. 1. 3. II. p. 14. 21. 23. II. 12. 2. I. p. 457. III. 3. II. p. 61. II. 13. 1. I. p. 506. III. 6. 14. II. p. 129. & 25. p. 146. III. 11. II. p. 303. III. 23. II. p. 565. & p. 573. III. 24. 10. II. p. 601. IV. 22. 3. IV. p. 5. & 7. p. 11. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. V. 26. 14. VIII. p. 524. VI. 10. 26. XIII. p. 640.
Jamblichus junior IV. 28. 2. IV. p. 284.
Jamblichus Chemicus MS. VI. 8. 3. XII. p. 771.

Jam-

2011 Ministerio de Cultura

Jamblichus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jamblichi varii IV. 28. 12. IV. p. 294.
JAMBLICHUS Syrus V. 6. 13. VI. p. 822. V. 38. 9. IX. p. 404.
Janopulus (Io.) V. 45. X. p. 519. VI. 1. 16. XI. p. 47.
de Janua (Simon) vid. Simon.
Januarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Japetus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Japhares Aſtronomus MS. III. 20. 10. II. p. 512.
Japis Jaſides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jarlandus Chryſopol. VI. 1. 20. XI. p. 88.
Jaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jaſo Æſculapii filia VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jaſon Cyrenæus III. 29. 9. II. p. 749.
Jaſon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jaſon Jaſonis F. VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jaſon Stoicus III. 15. II. p. 405.
Jaſon Trallianus Tragicus II. 19. I. p. 681.
Jaſon Menecratis Nyſæi Fil. VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Jaſones varii V. 7. 15. VII. p. 63.
Jatrodorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Javolenus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 331.
Iba Edeſſenus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 438.
Ibnu El Baitar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 281.
Ibnu El. Chathib Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 289.
Ibnu Saigh Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 279.
Ibnu Ibofai Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 280.
Ibnu Zohar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 279.
Ibnu Zor ſ. Zohar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 281.
Ibycus Rheginus Lyricus II. 15. 34. I. p. 583. II. 13. 1. I. p. 506. II. 22. I. p. 766.
Icaſia Poëtria V. 41. 2. X. p. 133.
Iccus ſ. Icmus Tarentinus VI. 9. 4. XIII. p. 253. II. 13. 1. I. p. 506.
Iceſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Icetidas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Ichæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Ichthyas Metalli F. Megaricus III. 33. 6. II. p. 822.
Ichthyas Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.

Ico-

2011 Ministerio de Cultura

Icodotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Idacius Clarus V. 2. 6. V. p. 313.
Idæus Rhodius Poëta II. 7. 9. I. p. 364.
Idatius V. 4. 1. VI. p. 35. VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Idiota Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Idius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Idomeneus Hiſtoricus II. 23. 30. I. p. 828.
Idomeneus Lampſacenus Epic. III. 33. 3. II. p. 812.
Iemidue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Jeremias Cacaballa vid. Cacaballa.
Jeremias CPol. Patr. V. 45. V. p. 516.
JEREMIAS II. CPol. Patr. V. 45. X. p. 517. 518. & 511. V. 5. 28. VI. p. 695. 698. 699. 700. & p. 701. VI. 4. XI. p. 770. VI. 10. 16. XIII. p. 480. not.
JEREMIAS III. CPol. Patr. VI. 4. XI. p. 790.
JEREMIAS Propheta III. 29. 5. II. p. 740.
Jeſu filius Haly Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Jeſu Iribe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Jeſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
JESUS Sirachides III. 29. 1. II. p. 727. VI. 9. 4. XIII. p. 253. VI. 10. 17. XIII. p. 517.
Jeſus Sirachides Nepos III. 29. 1. II. p. 728.
S. IGNATIUS Antiochenus Ep. V. 1. 13. V. p. 38. & 2. p. 2. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 41. 2. X. p. 133. V. 45. X. p. 484. VI. 10. 34. XIII. p. 757. & 44. p. 820. not. p. 821.
Ignatius Antioch. Patr. VI. 10. 44. XIII. p. 822.
IGNATIUS CPol. Diaconus II. 9. 8. I. p. 398. V. 5. 6. VI. p. 295. V. 5. 25. VI. p. 643. V. 32. 20. IX. p. 126. & 145. V. 41. 7. X. p. 219.
Ignatius CPol. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 538. & 539.
Ignatius Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 698.
Ignatius Hymnodus V. 41. 2. X. p. 133.
Ignatius Jacobita VI. 10. 44. XIII. p. 820. not.
Ignatius Magiſter & Diaconus vid. Ignatius CPol. Diaconus.
Ignatius Rhodi Metropol. VI. 4. XI. p. 796.
Ignatii varii V. 1. 13. V. p. 45.
Ignotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Ilambo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.

2011 Ministerio de Cultura

Ilius ſ. Linus l. 14. 7. l. p. 96.
Illus (Tiberius) Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Imbraco Herbipol. Epiſcopus VI. 10. 35. XIII. p. 773.
Imbraſius Problematum Scriptor III. 6. 25. II. p. 146.
Imperatorum Rom. catalogus ab Auguſto ad Conſtantinum V. 4. 37. V. p. 144.
Imperatorum CPolitanorum catalogus V. 5. 2. VI. p. 229.
Imperatorum & Patriarcharum CPolitanorum catalogi V. 5. 20. VI. p. 576.
Imuth Aſclepii mater l. 14. 11. l. p. 71.
Ina Rex Saxonum VI. 4. 2. XI. p. 473.
Inchofer (*Melchior*) V. 5. 29. VI. p. 706.
Index ſcriptorum Ænigmatum V. 45. X. p. 539. Arithmeticorum IV. 22. IV. p. 18. Aſtronomorum III. 5. II. p. 79. Aſtrologorum III. 20. II. p. 509. & 516.
Index Catenarum in S. Scripturæ libros V. 17. VII. p. 727.
Index Collectionum Scriptorum veterum, quæ in hac Bibliotheca & B. D. Ittigii libro de Bibliothecis & Catenis PP. recenſentur VI. 10. 46. XIII. p. 849.
Index Codicis MS. græc. Antonii Eparchi variorum lucubrationes complectentis V. 45. X. p. 478.
Index ſcriptorum Annalium & Hiſt. Byz. VI. p. 769.
Index ſcriptorum Epiſtolarum II. 10. I. p. 406.
Index ſcriptorum Eroticorum V. 6. VI. p. 784.
Index ſcriptorum fabularum II. 9. I. p. 390.
Index Geometrarum III. 14. II p. 384.
Index Grammaticorum Græcorum V. 7. VII. p. 48.
Index Hippiatricorum V. 5. 11. VI. p. 494.
Index Homonymorum in VI. Voll. recenſitorum V. 6. 14. VI. p. 830. in X. Voll. prioribus commemoratorum extat in fronte Vol. X.
Index Indicum Scriptores allegatos indicantium in X. prioribus Voll. extat in fronte Vol. X.
Index JCtorum veterum VI. 6. XII. p. 318. 330. 333. & 339.
Index Lexicographorum græcorum V. 40. 14. X. p. 105.
Index Medicorum & Phyſicorum græcorum editorum de quibus ſparſim in Bibliotheca hacce dictum eſt VI. 7. 1. XII. p. 570.
Index Medicorum veterum alphabeticus VI. 9. 4. XIII. p. 15.

In-

2011 Ministerio de Cultura

Index ſcriptorum rei militaris III. 30. 12. II. p. 767.
Index Muſicorum III. 10. II. p. 266.
Index Philoſophorum Ariſtotelicorum III. 11. II. p. 271. Cynicorum III. 13. II. p. 360. Dialecticorum III. 33. 6. II. p. 820. Epicureorum III. 33. 3. II. p. 808. & Epicurearum p. 816. Peripateticorum III. 11. II. p. 271. Platonicorum III. 3. II. p. 52. & Platonicarum III. 3. II. p. 69. Pythagoricorum II. 13. I. p. 490. & Pythagoricarum id. p. 524. Scepticorum III 33. 5. II. p. 818. & Stoicorum III. 15. II. p. 386.
Index Poëtarum Chriſtianorum V. 16. VII. p. 658. Comicorum II. 22. I. p. 736. Epigrammatariorum III. 28. II. p. 708. Gnomicorum II. 11. I. p. 439. Lyricorum II. 15. I. p. 563. Tragicorum II. 19. I. p. 662.
Index Rhetorum & Oratorum IV. 32. IV. p. 477.
Index ſcriptorum de re pictoria & ſtatuaria III. 24. 10. II. p. 601.
Index Scriptorum græcorum Hiſtoricorum lib. V. capite 4. & 5. recenſitorum V. 5. 36. VI. p. 769.
Indiculus Scriptorum Juris de quibus Volumine XII. actum VI. 6. 6. XII. p. 564.
Index variorum doctrinæ generum, de quibus Scriptores recenſiti VI. 9. 4. XIII. p. 15.

Index Scriptorum in

ϱ * Achillis Tatii Iſagogen in Aratum III. 5. 23. II. p. 105.
ηε Acta Synodi II. Nicænæ V. 30. 11. VIII. p. 786.
γδ Æliani Varias & Hiſtoriam animalium IV. 21. 6. III. p. 706.
ικ Æginetæ (Pauli) Compendium artis medicæ VI. 7. 4. XII. p. 580.
ιο Aëtium Medicum V. 23. 9. VIII. p. 322.
δφ Agathiam V. 5. 4. VI. p. 263.
γι Alexandri Aphrodiſei ſcripta IV. 25. 4. IV. p. 78.
γψ Alexandrum Rhetorem IV. 31. 16. IV. p. 461.
ιλ Alexandri Tralliani Therapeutica VI. 7. 5. XII. p. 599.
γμ Ammonii Hermeæ Scripta IV. 26. 14. IV. p. 165.
γυ Ammonium Grammat. de differentiis vocabulorum IV. 26. 15. IV. p. 175.
ηξ Anaſtaſii Sinaitæ Hodegum V. 35. 3. IX. p. 314.
ηο Anaſtaſii Sinaitæ Quæſtiones V. 35. 5. IX. p. 325.
εγ Annæ Comnenæ Alexiadem V. 5. 9. VI. p. 394.

B9

* Græcæ litteræ indicibus ſingulis additæ notant ordinem eorum & numeros ad quos refertur index indicum edendus cum ſupplementis in hanc Bibl. Græcam.

2011 Ministerio de Cultura

βϑ Index ſcriptorum in Antigonum Caryſtium III. 27. 6. II. p. 673.
γη M. Antoninum IV. 23. 4. IV. p. 29.
βκ Antoninum Liberalem III. 27. 10. II. p. 679.
ηι Antonium Meliſſam V. 30. 12. VIII. p. 832.
βη Apollodori Bibliothecam III. 27. 3. II. p. 664.
ελ Apollonii Dyſcoli Syntaxin V. 7. 5. VII. p. 6.
ω Apollonii Rhodii Scholiaſtem III. 21. 8. II. p. 533.
γσ Ariſtidem Rhetorem IV. 30. 9. IV. p. 396.
βχ Artemidori Onirocritica IV. 13. 10. III. p. 407.
βγ Athenæum Mechanicum III. 24. 1. II. p. 588.
γγ Athenæi Dipnoſophiſtica IV. 20. 9. III. p. 635.
δκ Athenagoram, Theophilum, Tatianum & Hermiam V. 1. 20. V. p. 97.
ιϑ Baſilica Fabrotti VI. 6. 6. XII. p. 435.
ιτ *Collectionem Tho. Iuntæ de Balneis* VI. 7. 18. XII. p. 723.
ζν Baſilii M. Epiſtolas V. 19. 8. VIII. p. 103.
σ *Boëthii Opera latina* III. 11. II. p. 283.
ευ Catenam in Pentateuchum V. 17. 2. VII. p. 729.
εφ Catenam Lipomanni in Geneſin V. 17. 3. VII. p. 733.
εχ Catenam in Exodum V. 17. 3. VII. p. 734.
εψ Catenam in Iobum V. 17. 5. VII. p. 739.
εω Catenam Dan. Barbari in Pſalmos V. 17. 6. VII. p. 742.
ζα Catenam Corderii in Pſalmos V. 17. 6. VII. p. 743.
ζβ Catenam in Proverbia V. 17. 7. VII. p. 750.
ζγ Catenam in Canticum V. 17. 9. VII. p. 753.
ζδ Catenam in Eſaiam V. 17. 10. VII. p. 759.
ζε Catenam in Jeremiam V. 17. 10. VII. p. 760.
ζζ Catenam in Ezechielem V. 17. 10. VII. p. 763.
ζη Catenam in Matthæum V. 17. 11. VII. p. 765.
ζϑ Catenam in Marcum V. 17. 12. VII. p. 770.
ζι Catenam in Lucam V. 17. 12. VII. p. 780.
ζκ Catenam in Johannem V. 17. 15. VII. p. 784.
κβ Catenas Patrum Wolfii VI. 10. 37. XIII. p. 785.
δσ Cedreni (Georg.) Annales V. 4. 43. VI. p. 159.
υ ad quos ſ. contra quos Chryſippus ſcripſit III. 15. II. p. 393.
δυ Chronicon Alexandrinum ſ. Paſchale V. 4. 45. VI. p. 205.

2011 Ministerio de Cultura

σλ Index in Clementem Alexandr. V. 1. 22. V. p. 115.
π Cleomedem III. 5. 22. II. p. 104.
εζ Godini (Ge.) & Anonymi Antiqq. CPolit. V. 5. 15. VI. p. 481.
ηυ Concilii Ephesini & Chalcedonensis Acta V. 34. 11, IX. p. 292.
ϑυ Concilii V. Acta V. 41. X. p. 178.
ϑφ Lateranensis A. 649. & sexti Acta V. 41. X. p. 185.
ηε Concilii Nicæni II. Acta V. 30. 11. VIII. p. 786.
ει Constantini Porphyrogeniti libros de thematibus & de administrando imperio V. 5. 20. VI. p. 578.
ιδ Cornu Copiæ sive thesaurum Aldi VI. 5. 3. XII. p. 224.
βε Cosmæ Indopleustæ topographiam christianam III. 25. 4. II. p. 613.
ϑν Cyparissiotæ (Jo.) Decades V. 44. X. p. 464.
ξυ Cyrilli Alexandr. Epistolas V. 27. 12. VIII. p. 592.
ηδ Jo. Damasceni libros de imaginibus V. 30. 11. VIII. p. 783.
ηζ -librum contra Jacobitas V. 30. 11. VIII. p. 793.
ηζ b--librum de Trisagio V. 30. 11. VIII. p. 796.
ηη -librum de precibus pro defunctis V. 30. 11. VIII. p. 801.
ηη b--Parallela Sacra V. 30. 11. VIII. p. 806.
ϑδ Damascium de vita Isidori apud Photium V. 38. 9. IX. p. 491.
γτ Demetrii librum περὶ ἑρμηνείας IV. 31. 3. IV. p. 426.
γκ Dexippi libros III. in Categorias IV. 26. 8. IV. p. 156.
βλ Diodorum Siculum III. 31. 2. II. p. 770.
γβ Diogenem Laërtium IV. 19. 6. III. p. 612.
βμ Dionysium Halicarn. III. 32. 19. II. p. 788.
ϑσ S. Dorothei adhortationes V. 41. X. p. 162.
ηψ Ephræmum Antioch. apud Photium V. 38. 9. IX. p. 479.
ψ Eratosthenis Catasterismos III. 18. 11. II. p. 463.
δζ Erotianum IV. 36. 6. IV. p. 574.
ϑρ Etymologicum Magnum V. 40. 8. X. p. 25.
εκ Eudociæ Ἰωνιῶν V. 5. 20. VI. p. 588.
ηω Eulogium Alexandr. apud Photium V. 38. 9. IX. p. 482.
δο Eusebii Præparationem Evangel. V. 4. 1. VI. p. 37.
δπ Eusebii Historiam Ecclesiast. V. 4. 4. VI. p. 63.
βξ Eustathium in Dionysium Periegetem IV. 2. 5. III. p. 28.
γ Eustathium in Homerum II. 4. 3. I. p. 306.
ηυ Eustratii librum de vita functorum statu V. 38. IX. p. 423.

εϛ Eu-

2011 Ministerio de Cultura

εϱ Index in Euthymii Panopliam V. 11. 8. VII. p. 464.
ββ Eutocium Aſcalonitam III. 22. 21. II. p. 563.
ω *in Fernelii (Jo.) Collectionem de Febribus* VI. 7. 19. XII. p. 725.
εο Firmi Epiſtolas V. 11. 7. VII. p. 442.
βω Galenum IV. 17. 24. III. p. 560.
ξ&ϑο Geminum Rhodium III. 5. 20. II. p. 98.
βο Geographos minores Jo. Hudſoni IV. 2. 11. III. p. 40.
εϑ Geoponica V. 5. 17. VI. p. 506.
εε Georgii Acropolitæ Hiſtoriam Byzantinam V. 5. 10. VI. p. 452.
ψ *Germanici Scholiaſten lat.* III. 18. 11. II. p. 463.
δυ Glycæ (Mich.) Annales V. 4. 45. VI. p. 245.
ια Gregorii Cyprii Epiſtolas V. 45. X. p. 809.
εσ Gregorii Nazianz. Epiſtolas V. 13. 4. VII. p. 522.
ιη Harmenopuli promptuarium juris VI. 6. 6. XII. p. 433.
δη Harpocrationem IV. 36. 14. IV. p. 589.
ϑε Helladium Beſantinoum apud Photium V. 38. 9. IX. p. 504.
εμ Hephæſtionem V. 7. 11. VII. p. 19.
γυ Hermogenem IV. 31. 8. IV. p. 433.
δε Heſychii Lexicon IV. 35. 8. IV. p. 554.
ψ Hipparchum ad Aratum III. 18. 11. II. p. 463.
εη Hippiatrica V. 5. 17. VI. p. 494.
ψ *Hyginum, Scriptorem latinum* III. 18. 11. II. p. 463.
γο Jamblichi vitam Pythagoræ IV. 28. 5. IV. p. 288.
γπ Jamblichi Protrepticum IV. 28. 7. IV. p. 289.
γϱ Jamblichi Comment. in Nicomachi Arithmeticam IV. 28. 10. IV. p. 291.
ετ Jo. Chryſoſtomi Epiſtolas V. 15. 3. VII. p. 633.
δϱ Joannis Malalæ Chronicon V. 4. 37. VI. p. 139.
ηγ *Jo. Scotum Erigenam lat. de naturæ diviſione* V. 30. 10. VIII. p. 765.
βσ Flavium Joſephum VI. 6. 19. III. p. 255.
δι Irenæum V. 1. 18. V. p. 70.
ϑτ Iſaacum contra Armenios V. 41. X. p. 173.
δξ Iſidori Peluſiotæ Epiſtolas Vol. V. poſt Allatium de Niſis.
ευ Juliani Imp. Epiſtolas V. 8. 4. VII. p. 87.
βδ Julii Africani ceſtos III. 24. 8. II. p. 597.

2011 Ministerio de Cultura

ιτ Index in *Juntæ collectionem de balneis* VI. 7. 18. XII. p. 723.
δϑ Juſtinum Martyrem V. 1. 16. V. p. 62.
ηκ Leontium Byzant. de Sectis V. 33. 4. IX. p. 167.
ηλ -- adverſus Neſtorium & Eutychem V. 33. 4. IX. p. 172.
ψ Leontium Mechanicum III. 18. 11. II. p. 463.
ιι Leunclavii Jus Græco Rom. VI. 6. 6. XII. p. 491.
εξ Libanii Epiſtolas V. 10. 3. VII. p. 402.
γφ Longini librum de ſublimi dictione IV. 31. 11. IV. p. 441.
ιε Lucianum VI. 5. 4. XII. p. 226.
ιϛ *Mangeti Bibliothecam Chemicam & Theatri chemici Volumina* VI. 7. 17. XII. p. 714.
με Marcellinum de vita Thucydidis II. 25. 15. I. p. 880.
δα Matthæum Camariotam IV. 31. 19. IV. p. 475.
μω *Matthæi Sylvatici Pandectas* VI. 9. 4. XIII. p. 324.
γϑ Maximum Tyrium IV. 23. 12. IV. p. 39.
ηβ S. Maximi Scholia ad Dionyſium V. 30. 10. XIII. p. 758.
ηα Maximi Confeſſoris Opera V. 30. 10. VIII. p. 741.
ϑξ Meletii librum de ſtructura hominis Vol. X. in fronte.
γψ Minucianum Rhetorem IV. 31. 16. IV. p. 461.
ησ Mœridis Atticiſtam V. 38. 9. IX. p. 420.
ιψ quorum medicamenta à Nic. Myrepſo referuntur VI. 9. 3. XIII. p. 9.
ϑν in Nemeſii librum de homine Vol. X. in fronte.
εα Nicephori Gregoræ hiſtoriam V. 5. 6. VI. p. 324.
εδ Nicetæ Choniatæ Hiſtoriam Byzantinam V. 5. 6. VI. p. 435.
γε Nicomachi Geraſeni Arithmetica & Muſica IV. 22. 7. IV. p. 7.
ϑψ Niconis pandectem V. 42. 6. X. p. 284.
δν Nili Epiſtolas Vol. V. poſt Allatium de Nilis.
ιο Noni Medici breviarium VI. 7. 11. XII. p. 686.
ηε Olymdiodori Commentarios in Meteorologica V. 36. 6. IX. p. 352.
ηχ Oribaſii ἑβδομηκοντάβιβλον V. 38. 9. IX. p. 452.
Ιμ Oribaſii Synopſin Medicam VI. 7. 8. XII. p. 642.
ιν Oribaſii libros Euporiſtων VI. 7. 8. XII. p. 643.
ιξ Oribaſium ad Aphoriſmos Hippocratis VI. 7. 8. XII. p. 645.
δμ Origenis Opera V. 1. 27. V. p. 240.
ζξ Pappi Alex. Mathematicam collectionem V. 22. 3. VIII. p. 206.
βι Parthenii Narrationes III. 27. 9. II. p. 677.

2011 Ministerio de Cultura

ϑα Index in Patrum dicta apud Photium V. 38. 9. IX. p. 485.
βψ Pausaniam Cæsarienſem IV. 15. 5. III. p. 472.
ϑε Jo. Philoponi librum de Mundi æternitate V. 39. 4. IX. p. 602.
ϑκ Jo Philoponi commentarios univerſos in Ariſtotelem V. 39. 4. IX. p. 605.
βφ Phlegontem Trallianum IV. 13. 5. III. p. 402.
γψ Phœbammonem Rhetorem IV. 31. 16. IV. p. 461.
ϑζ Photii Bibliothecam V. 38. 9. IX. p. 509.
ϑη Photii Epiſtolas V. 38. 9. IX. p. 552.
ϑϑ Photii librum I. contra Manichæos V. 38. 9. IX. p. 557.
δγ Phrynichum de vocibus atticis IV. 34. 9. IV. p. 525.
ν Platonis dialogos III. 1. 3. II. p. 6.
γλ Plotini Enneades IV. 26. 10. IV. p. 157.
βυ Plutarchum IV. 11. 8. III. p. 374.
ιβ Plutarchi Scripta genuina VI. 5. 1. XII. p. 203.
ιγ Plutarchi Scripta non genuina VI. 5. 2. XII. p. 220.
δβ Julii Pollucis Onomaſticon IV. 33. 4. IV. p. 491.
γξ Porphyrii Scripta IV. 27. 5. IV. p. 194.
ιχ Priſciani Lydi paraphraſin in Theophraſtum VI. 9. 2. XIII. p. 4.
τ Procli Commentarios in Euclidem III. 14. 17. II. p. 381.
ζτ Procli Commentarios in Timæum & Remp. Platonis & Theologiam Platonicam V. 26. 18. VIII. p. 535.
ϑγ Parocli Chreſtomathiam V. 38. 9. IX. 490.
δχ Procopium Cæſarienſem V. 5. 4. VI. p. 265.
βτ Proverbiorum græcorum Scriptores IV. 9. 11. III. p. 286.
ζο Ptolemæi (Claud.) magnam Syntaxin V. 22. 9. VIII. p. 213.
ηφ Ptolemæum Hephæſtionem apud Photium V. 38. 9. IX. p. 441.
η Scholia in Æſchylum II. 16. 10. I. p. 618.
γω Scholia in Aphthonium & Hermogenem IV. 31. 17. IV. p. 462.
βα Scholia in Apollonium Rhodium III. 21. 8. II. p. 533.
ψ Scholia in Aratum III. 18. 11. II. p. 463.
κ Scholia in Ariſtophanem II. 21. 5. I. p. 721.
ω Scholia in Callimachum III. 19. 4. II. p. 490.
ι Scholia in Euripidem II. 18. 6. I. p. 658.
ε Scholia in Heſiodum II. 8. 25. I. p. 386.
α Scholia in Homerum II. 4. 1. I. p. 302.

2011 Ministerio de Cultura

βι Index in Scholia ad nonum librum Iliados II. 4. 2. I. p. 305.
δι Excerpta Scholiorum veternm ad Iliadem II. 4. 4. I. p. 329.
ιζ Scholia MSta ad primos libros XVI. Iliados VI. 5. 5. XII. p. 241.
φι Scholia in Lycophronem III. 16. 17. II. p. 424.
βζ Scholia in Nicandrum III. 26. 7. II. p. 624.
ζι Scholia in Pindarum II. 15. 8. I. p. 560.
ϑι Scholia in Sophoclem II. 17. 6. I. p. 635.
χι Scholia in Theocritum III. 17. 9. II. p. 440.
λι Scholia in Thucydidem II. 25. 15. I. p. 880.
ηπ Severi Antioch. Epistolam Synodicam V. 36. 2. IX. p. 346.
γα Sextum Empiricum IV. 17. 5. III. p. 595.
ζψ Simplicii Commentarios in libros de anima, de cœlo & in Epicteti Enchiridion V. 29. 8. VIII. p. 646.
ζφ Simplicium in Aristotelis Physica V. 29. 3. VIII. p. 622.
ζχ Simplicium in Aristotelis Categorias V. 29. 4. VIII. p. 637.
ητ Sopatri Ecloges apud Photium V. 38. 9. IX. p. 424.
ιπ Stephani Athen. Scripta VI. 7. 14. XII. p. 695.
βπ Stephani Byzant. fragmentum Seguierianum IV. 2. 15. III. p. 55.
βε Stephani Epitomen ἐθνικῶν IV. 2. 16. III. p. 57.
ϑβ Stephanum Gobarum apud Photium V. 38. 9. IX. p. 486.
βν Strabonem IV. 1. 8. III. p. 9.
ζω Stobæum (Jo.) V. 30. 9. VIII. p. 695.
ϑλ de quorum Scriptis Suidas differit V. 40. 2. IX. p. 653.
ϑμ quos Suidas citat nominatim V. 40. 3. IX. p. 819.
ϑπ quorum loca Suidas adducit tacito nomine V. 40. 4. X. p. 1.
δτ In Syncelli (Georg.) Chronographiam V. 4. 44. VI. p. 177.
ζπ Synesii Epistolas V. 22. 13. VIII. p. 230.
ζσ Syriani Commentarium ad Metaphysicam Aristot. V. 26. 1. VIII. p. 401.
ισ *Theatri Chemici Volumina & duos Bibliothecæ Chemicæ Mangeti Tomos* VI. 7. 17. XII. p. 714.
ζλ Themistii Orationes V. 18. 5. VIII. p. 17.
ζμ Themistii Commentaria in Aristotelem V. 18. 7. VIII. p. 31.
επ Theodoreti Epistolas V. 11. 7. VII. p. 443.
ημ Theodori Studitæ Epistolas V. 33. 4. IX. p. 238.
γζ Theologumena Arithmeticæ IV. 22. 8. IV. p. 11.
γχ Theonis Alex. progymnasmata IV. 31. 15. IV. p. 453.

ζλ Theo-

2011 Ministerio de Cultura

ζλ Index in Theonis Alex. Comment. in Ptolemæum V. 22. 9. VIII. p. 213.
ο Theonem Smyrnæum III. 5. 21. II. p. 102.
δτ Theophanis Chronographiam V. 4. 45. VI. p. 177.
εβ Scriptores post Theophanem V. 5. 11. VI. p. 354.
ιφ Theophrastum Eresium VI. 9. 1. XIII. p. 1.
δψ Theophylacti Simocattæ Epistolas V. 5. 5. VI. p. 286.
δω Theophylacti Episc. Scripta V. 5. 5. VI. p. 290.
δδ Thomam Magistrum de vocibus Atticis IV. 34. 11. IV. p. 528.
ιϱ *Turbam Philosophorum* VI. 7. 17. XII. p. 710.
ϑχ Tzetzæ (Jo.) Chiliades V. 42. 4. X. p. 255.
κα *Valesci de Taranta Philonium* VI. 9. 4. XIII. p. 441.
δσ Zonaræ (Jo.) Annales V. 4. 43. VI. p. 159.
Ingilrammus Ep. Mediomatr. VI. 4. 2. XI. p. 485.
Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Innocentius Maroniæ Ep. VI. 4. 2. XI. p. 430.
Innocentius Papa VI. 4. 2. XI. p. 429. 392. 493. 395. 763. & p. 766. VI. 10. 35. XIII. p. 773.
Innocentius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 610.
Innocentius III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 624. 627. & 628. VI. 10. 27. XIII. p. 773.
Innocentius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 635.
Innocentius VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 657.
Innocentius VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 660. & 688.
Innocentius X. Papa VI. 4. 2. XI. p. 728.
Innocentius XII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 731.
Inscriptiones veteres Græcæ III. 28. 4. II. p. 694. not. Ante Homerum I. 1. 6. I. p. 4. not.
Inscriptio duplex vetus græca III. 17. 18. II. p. 450. VI. 10. 2. XIII. p. 463.
Inscriptiones CPolitanæ V. 5. 20. VI. p. 575.
Institutiones juris græce, latine, germanice, gallice editæ VI. 6. 6. XII. p. 353.
INTERPRETES LXX. Vet. Testamenti III. 12. 2. II. p. 316.
Joaches Martyropolites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Joachimus Alexandr. Patr. V. 5. 28. VI. p. 697. V. 45. X. p. 511.
Joachimus Imbri Episc. V. 5. 28. VI. p. 700.
Joannam Papissam objicientes vel prætereuntes scriptores Græci V. 43. 22. X. p. 433.
S. JOANNES Apostolus IV. 5. 6. III. p. 139. V. 5. 17. VI. p. 545. V. 1. 24.

2011 Ministerio de Cultura

V. p. 185. VI. 10. 44. XIII. p. 821. 823. 833. & 834. V. 32. 20. IX. p. 117.
Joannes Actuarius vid. ACTUARIUS.
Joannnes Ægeates Presb. V. 4. 28. VI. p. 113. V. 38. 9. IX. p. 394.
Joannes Alexandrinus V. 38. 9. IX. p. 394. vid. JOANNES Philoponus.
JOANNES Alex. Medicus VI. 7. 12. XII. p. 687.
Joannes Anagnoſtes V. 5. 16. VI. p. 486. V. 5. 29. VI. p. 706.
Joannes S. Anaſtaſiæ Abbas VI. 1. 16. XI. p. 47.
JOANNES Antiochenus fr. III. 8. 2. II. p. 219. III. 20. 10. II. p. 512. MS. V. 5. 17. VI. p. 491. & 492. V. 5. 25. VI. p. 686. V. 27. 7. VIII. p. 584. V. 11. 7. VII. p. 440. & 441. V. 45. X. p. 485. & 488. V. 32. 20. IX. p. 83.
Joannes Antioch. Malelas vid. MALELAS.
Joannes Antioch. Monachus V. 4. 37. VI. p. 138.
Joannes Antioch. Patr. VI. 10. 44. XIII. p. 822. & 823.
JOANNES Antioch. Scholaſticus Patr. CPol. V. 41. 3. X. p. 158. V. 38. 9. IX. p. 391. & 12. p. 559. VI. 1. 11. XI. p. 35. & 17. p. 49. & 52.
Joannes Archiater Theodoſii M. VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Joannes Arcla Damaſcenus V. 41. 2. X. p. 133. vid. DAMASCENUS (Jo.)
Joannes Argyropulus CPolit. III. 3. II. p. 303. vid. ARGYROPULUS.
Johannes Athen. Ep. V. 30. 11. VIII. p. 797.
Joannes Baptiſta Camotius vid. Camotius.
Joannes Baptiſta Catumſyrtus vid. Catumſyrtus.
Joannes Baptiſta Garpha vid. Garpha.
Joannes Barſuſanus VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Joannes Baſorienſis ſ. Boſtrenus VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Joannes Ebn Batrik Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Joannes Beccus vid. VECCUS.
Joannes Biclarienſis Abbas V. 4. 1. VI. p. 35. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Joannes Bonapheus V. 5. 28. VI. p. 698.
Joannes Botaniota Gramm. MS. V. 7. 10. VII. p. 17. & 15. p. 45. & 63.
Joannes Bryennius V. 5. 6. VI. p. 322.
Joannes Burclas V. 5. 28. VI. p. 700.
Joannes Cæſareenſis Gramm. V. 36. 2. IX. p. 345.
JOANNES Caleca V. 5. 17. VI. p. 534. V. 32. 20. IX. p. 92.
Joannes Caloidas vid. Caloidas.
Joannes Camaterus Aſtrologus MS. III. 20. 10. II. p. 512.

JO-

2011 Ministerio de Cultura

JOANNES Cameniata V. 5. 7. VI. p. 351. V. 5. 29. VI. p. 706.
Joannes Cameracensis Ep. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Joannes Canabuzius vid. Canabuzius.
JOANNES Cananus V. 5. 10. VI. p. 456.
JOANNES Cantacuzenus Imp. V. 5. 27. VI. p. 691. vid. Cantacuzenus.
Joannes Cantacuzeni quatuor V. 5. 12. VI. p. 409.
Joannes Capistranus vid. de Capistrano.
JOANNES Cappadox CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 157. V. 4. 2. XI. p. 432. 443. 422. 423. & p. 424.
JOANNES Cappadox, CPol. Patr. cogn. Nestevta V. 41. X. p. 164. II. 10. 43. I. p. 435. not. V. 15. 3. VII. p. 595.
Joannes Carpathius V. 38. 9. IX. p. 446. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 41. 7. X. p. 217.
Joannes Caryophilles vid. Caryophilles.
Joannes Casinensis Mon. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Joannes Cassianus vid. Cassianus.
Joannes Charax V. 37. 8. IX. p. 366.
Joannes Chrysoloras V. 43. 8. IX. p. 373.
JOANNES Chrysostomus II. 10. 43. I. p. 434. V. 5. 17. VI. p. 522. V. 19. 10. VIII. p. 533. vide CHRYSOSTOMUS.
Joannes Chilas vid. Chilas.
JOANNES Cinnamus V. 5. 9. VI. p. 396.
JOANNES Citri Episc. V. 42. 17. X. p. 332.
Joannes Clemens vid. Clemens.
Joannes Climacus vid. CLIMACUS.
Joannes Colobus VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Joannes Comnenus V. 45. X. p. 516. VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Joannes Conchoregius vid. Conchoregius.
Joannes CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203. VI. 4. 2. XI. p. 475.
Joannes CPol. junior II. 10. 43. I. p. 435. not.
Joannes CPol. quidam V. 5. 17. VI. p. 491.
Joannes Consul VI. 6. 6. XII. p. 475.
Joannes Coresses Medicus è Chio V. 5. 28. VI. p. 698. 699.
Joannes Cottunius vid. Cottunius.
Joannes Crispus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.

2011 Ministerio de Cultura

Joannes Cubidius vid. Cubidius VI. 6. 6. XII. p. 477.
Joannes Cubocleſius vid. Cubocleſius.
Joannes Cucuzeles V. 45. X. p. 499. V. 41. 2. X. p. 133.
Joannes Cyparisſiota vid. Cyparisſiota.
JOANNES Damaſcenus V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 16. 18. VII. p. 715. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 17. 19. VII. p. 790. V. 32. 16. IX. p. 28. & 20. p. 60. 61. 66. 88. 91. 112. 114. 116. 117. 140. & p. 145. V. 33. 4. IX. p. 246. V. 34. 10. IX. p. 287. & 12. p. 311. V. 35. 2. IX. p. 314. V. 36. 2. IX. p 345. V. 37. 4. IX. p. 362. V. 41. 2. X. p. 128. & 3. p. 204. V. 42. 18. X. p. 382. vid. *Damaſcenus.*
Joannes Darenſis Metrop. V. 1. 6. V. p. 6. MS.
Joannes Deſpota V. 5. 28. VI. p. 698.
Joannes Diaconus magnæ Eccleſ. & Rhetor V. 5. 17. VI. p. 539. V. 32. 20. IX. p. 104.
Joannes Diaconus VI. 4. 2. XI. p. 419.
Joannes Diſcipulus V. 5. 17. VI. p. 546. V. 32. 20. IX. p. 118.
Joannes Doxopater vid. Doxopater.
Joannes Drungarius MS. V. 17. 10. VII. p. 754.
Joaunes Ducas Batatzes Imp. vid. Ducas.
Ej. Catenæ in Eſaiam prologus græc. & lat. extat V. 17. 10. VII. p. 754.
Joannes Ἐλεήμων V. 30. 11. VIII. p. 801.
Joannes Eleemoſynarius Alexandr. Papa II. 10. 43. I. p. 435. not. V. 41. 3. X. p. 204.
Joannes Epiphanii diſcip. V. 5. 17. VI. p. 524. V. 32. 20. IV. p. 75.
Joannes Euboeæ Monachus & Presb. V. 32. 20. IX. p. 86. 63. 97. 111. 114. V. 5. 17. VI. p. 530. V. 15. 3. VII. p. 597.
JOANNES Euchaitenſis Epiſc. V. 5. 17. VI. p. 517. 523. 525. 532. 545. 513. 561. & p. 562. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 32. 20. IX. p. 55. 62. 73. 77. 80. 95. 116. 147. & p. 148. V. 41. 2. X. p. 133.
Joannes Eugenicus vid. Eugenicus.
Joannes fil. Serapionis vid. Joannes Serapio.
Joannes Galenus vid. Galenus & Joannes Pediaſimus.
Joannes Gazæus Grammat. IV. in add. III. p. 710. V. 16. 14. VII. p. 689.
JOANNES Geometra V. 16. 18. VII. p. 715. IV. 30. 11. IV. p. 413. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. V. 5. 17. VI. p. 531. 544. & 545. V. 16. 19. VII.

2011 Ministerio de Cultura

VII. p. 726. 727. V. 32. 15. IX. p. 26. V. 32. 20. IX. p. 90. 115. 116. V. 41. 2. X. p. 133. V. 45. X. p. 478. 482.
Joannes Gloſſator antiquus VI. 6. 6. XII. p. 343.
Joannes Glyceus vid. Glyceus.
Joannes Grammaticus vid. JOANNES Philoponus.
Joannes Grammaticus Nicolai Myſtici V. 7. 15. VII. p. 64.
Joannes Grammatici nonnulli V. 7. 15. VII. p. 63. V. 37. 2. IX. p. 360.
Joannes Graſſus Melodus V. 41. 2. X. p. 133.
Joannes Hagiopol. V. 5. 17. VI p. 541. V. 32. 20. IX. p. 108.
Joannes Hieroſol. Monach. V. 5. 7. VI. p. 350.
JOANNES Hieroſol. Patr. V. 34. 9. IX. p. 280. V. 24. VIII. p. 400. V. 14. 1. VII. p. 545. V. 5. 17. VI. p. 538. V. 30. 11. VIII. p. 775. V. 32. 20. IX. p. 102. V. 41. 3. X. p. 166. VI. 4. 2. XI. p. 432.
Joannes Hiſtoricus quidam V. 5. 23. VI. p. 622.
Joannes Jacobinorum Patr. VI. 4. 2. XI. p. 680.
Joannes Janopulus vid. Janopulus.
Joannes Jatroſophiſta MS. VI. 8. 7. XII. p. 781. VI. 9. 4. XIII. p. 259.
Joannes Joſephus III. 12. 14. II. p. 358.
Joannes Italus III. 6. 2. II. p. 112. & 4. p. 115. IV. 32. IV. p. 484. MS.
Joannes Laſcares vid. Laſcares.
Joannes Laurentius Philadelphienſis Lydus MS. III. 20. 10. II. p. 512. & in add. p. 829. III. 5. 23. II. p. 106. V. 5. 8. VI. p. 371. V. 38. 9. IX. p. 436. V. 45. X. p. 486. V. 5. 15. VI. p. 480. 485. MS.
JOANNES Matthæus Caryophilus vid. Caryophilus.
Joannis Leonis Africani libellus de Viris illuſtribus apud Arabes, extat VI. 9. 4. XIII. p. 259.
Joannes Levita Grammat. V. 7. 15. VII. p. 45. MS.
Joannes Lugdunenſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 605.
Joannes Lydus V. 5. 25. VI. p. 686.
Joannes Magiſter cogn. Canabutius MS. III. 32. 4. II. p. 782.
Joannes Magnus Patriarcha VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Joannes Malela vid. MALELA.
Joannes Marcus V. 1. 4. V. p. 3.
Joannes duo Martyres Medici VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Joannes Mauropns vid. Mauropus.
Joannes Maxentius V. 34. 10. IX. p. 286.
Joannes Maximus V. 5. 28. VI. p. 704.

2011 Ministerio de Cultura

Joannes Medicus V. 5. 28. VI. p. 704.
Joannes Meliteniota V. 43. 31. X. p. 436.
Joannes Meſue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 259. & p. 256.
Joannes Meſue Medicus junior VI. 9. 4. XIII. p. 256. 259. & 273.
Joannes Monachus Damaſceno antiquior V. 30. 13. VIII. p. 839. MS.
Joannes Monachus alius VI. 1. 16. XI. p. 48.
Joannes Monachus Lydus V. 5. 8. VI. p. 388. 389.
Joannes Monachus & Presb. V. 5. 17. VI. p. 535. 543. 515. V. 32. 20. IX. p. 58.
Joannes Monachus III. 8. 2. II. p. 219.
Joannes Monachus S. Sabæ V. 6. 12. VI. p. 820.
Joannes Moſchus vid. Moſchus.
Joannes Nathanael VI. 4. 2. XI. p. 730.
Joannes Nazianzi Eccleſiæ Lector V. 13. 3. VII. p. 524.
Joannes Nepos Sylvanus V. 34. 9. IX. p. 280.
Joannes Neretenus vid. Nereienus.
Joannes Neſtevta vid. Joannes Cappadox.
Joannes Nicænus Archiep. V. 32. 20. IX. p. 85. VI. 10. 39. XIII. p. 806. not.
Joannes Nicomed. Presb. V. 32. 20. IX. p. 61.
Joannes Nicoſienſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 657.
Joannes Palæologus Manuelis F. Imp. vid. Palæologus.
Joannes Palæologus Andronici F. Imp. vid. Palæologus.
Ioannes I. Papa V. 41. 3. X. p. 158. VI. 4. 2. XI. p. 426.
Ioannes II. Papa V. 41. 3. X. p. 158. VI. 4. 2. XI. p. 429.
Ioannes III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 453.
Ioannes IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 464.
Ioannes VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 474.
Ioannes VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 512. 540. 545. 553. & p. 554.
Ioannes IX. Papa VI. 4. 2. XI. p. 560. 561.
Ioannes X. Papa VI. 4. 2. XI. p. 562.
Ioannes XII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 566. 567.
Ioannes XIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 567. 568.
Ioannes XV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 570.
Ioannes XVII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 574.
Ioannes XVIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 575.
Ioannes XXII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 651. 652.

Ioannes

2011 Ministerio de Cultura

Ioannes XXIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 662.
Joannes Patricius VI. 6. 6. XII. p. XII. p. 345.
Joannes Patuſas vid. Patuſas.
Johannes Peckham vid. Peckham.
Joannes Pediaſimus ſ. Galenus V. 45. X. p. 520. II. 8. 13. I. p. 376. & 16. p. 378. III. 5. 22. II. p. 104. MS. II. 3. 14. I. p. 295. III. 10. 10. II. p. 269. III. 14. 18. II. p. 386. III. 15. II. p. 400. III. 17. 3. II. p. 435. III. 23. II. p. 571. IV. 20. 2. III. p. 627. not. IV. 22. 14. IV. p. 18. IV. 30. 11. IV. p. 413. V. 7. 15. VII. p. 64. V. 45. X. p. 517. 519. VI. 4. 2. XI. p. 692.
Ejus deſiderium de bona & mala muliere græc. & lat. extat VI. 10. 18. XIII. p. 576.
Joannes Peganius vid. Peganius.
Ioannes Petrus Voivoda V. 45. X. p. 517.
Joannes Philadelphienſis vid. Joannes Laurentius.
JOANNES Philoponus Grammaticus V. 37. IX. p. 358. II. 8. 16. I. p. 378. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. MS. & 3. p. 114. & 4. p. 116. MS. & 9. p. 125. & 10. p. 126. not. & 12. p. 127. & 14. p. 129. & 18. p. 135. & 26. p. 148. & 39. p. 174. III. 20. 10. II. p. 510. MS. IV. 22. 3. IV. p. 5. V. 7. 9. VII. p. 14. 15. V. 7. 15. VII. p. 35. 36. & p. 64. V. 8. 7. VII. p. 97. & p. 100. IV. 22. 14. IV. p. 19. IV. 26. 13. IV. p. 163. IV. 27. 2. IV. p. 187. IV. 34. 19. IV. p. 538. V. 33. 2. IX. p. 159. V. 38. 9. IX. p. 384. 387. 394. 399. 450. & p. 491. VI. 9. 4. XIII. p. 258. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Joannes Phobenus vid. Phobenus.
Joannes Phocas vid. Phocas.
Ioannes Platearius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Joannes Pluſiadenus vid. Iſaacus Methonenſis.
Joannes Poeta Barbucallus III. 28. 7. II. p. 719.
Ioannes de Polemar vid. Polemar.
Joannes Porphyrites vid. Porphyrites.
Joannes Præpoſitus & Archidiaconus VI. 4. 2. XI. p. 672.
Joannes Presbyter VI. 10. 37. XIII. p. 787.
Joannes Prisdianenſis Ep. MS. VI. 8. 6. XII. p. 779. & 7. p. 781. VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Joannes Probenus vid. Probenus.
Joannes Provincialis VI. 4. 2. XI. p. 680.

2011 Ministerio de Cultura

Joannes Protoſpatharius II. 8. 10. I. p. 374.
Joannes Pſellus vid. Pſellus.
Joannes Raguſinus VI. 4. 2. XI. p. 676. VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Joannes Raithuenſis V. 28. 12. VIII. p. 617.
Joannes Rhetor V. 4. 28. VI. p. 113. not. V. 4. 33. VI. p. 126. & 127. not.
Ioannes Rom. Diaconus VI. 4. 2. XI. p. 598. V. 1. 12. V. p. 31. not. VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Ioannes de Rupeſciſſa Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Ioannes Sacerdos VI. 8. 3. XII. p. 767. & 771. MS. p. 775.
Joannes Saita vid. Saita.
Joannes Scriptor vitæ Theodori Studitæ V. 33. 4. IX. p. 235.
JOANNES Scylitzes V. 5. 8. VI. p. 386. V. 4. 40. VI. p. 155. V. 5. 3. VI. p. 254. not. V. 38. 4. IX. p. 372. VI. 10. 45. XIII. p. 844.
Joannes Scylitzes junior V. 4. 5. X. p. 521.
Joannes Scythopolitanus V. 1. 6. V. p. 5. V. 34. 10. IX. p. 286. & 12. p. 311. V. 36. 2. IX. p. 345. V. 38. 9. IX. p. 404. VI. 10. 38. XIII. p. 789.
Ioannes Serapio ſ. fil. Serapionis Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Joannes Siculus MS. IV. 31. 6. IV. p. 432. V. 4. 42. VI. p. 157. V. 5. 25. VI. 684. V. 5. 27. VI. p. 690.
Joannes Sinaita V. 6. 12. VI. p. 820.
Joannes Stauracius vid. Stauracius.
Ioannes τέκνου ὑπακοῆς V. 41. 3. X. p. 165.
Joannes Thalaſſinus vid. Thalaſſinus.
Joannes Theſſalon. VI. 4. XI. p. 803.
Joannes Theſſalon. Patr. V. 5. 17. VI. p. 546. 522. 531. & 542. V. 32. 20. IX. p. 72. 94. & 118. V. 41. 2. X. p. 133.
Joannes Thraceſius V. 4. 40. VI. p. 155. V. 5. 8. VI. p. 387. & 388. vid. Joannes SCYLITZES.
Ioannes Turonenſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 642.
Ioannes Tuſcul. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 605.
Joannes Tzetzes vid. TZETZES.
Joannes Veccus vid. VECCUS.
Joannes Xiphilinus vid. XIPHILINUS.
Joannes Zonaras vid. ZONARAS.
Joannes Zygomala vid. Zygomala.
Joannes varii V. 45. X. p. 519. V. 38. 9. IX. p. 404. & 446. V. 41. 3. X. p. 157. 158. & 164. V. 42. 2. X. p. 241. & 3. p. 245. V. 43. 1. X. p. 340.

Joan-

2011 Ministerio de Cultura

Joannicius Cartanus V. 45. X. p. 524. V. 5. 28. VI. p. 695.
Joannicius Caſſandrenus Archiep. V. 45. X. p. 524.
Joannicius Cretenſis V. 45. X. p. 524.
Ioannitius Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Joaſaphus Adrianopol. Ep. V. 5. 28. VI. p. 700.
Joaſaphus CPol. Patr. V. 5. 28. VI. p. 699.
Joaſaph Cucuzelus V. 45. X. p. 499.
Joaſaphus Monembaſiæ Metropol. V. 5. 28. VI. p. 700.
Joaſaphus Monachus III. 6. 29. II. p. 151.
Joaſaphus Theſſalon. V. 5. 28. VI. p. 695. & 700.
Jobius hæreticus V. 23. 10. VIII. p. 332.
Jobius Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Jobius Monachus V. 38. 9. IX. p. 474.
Jobus Jaſites V. 45. X. p. 524.
Jobus Monachus V. 45. X. p. 524.
Iob Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jocus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301. legendum Iccus.
JOEL Hiſtoricus V. 5. 10. VI. p. 456.
Iohachi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jolas ſ. Jolaus Bithynus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jolas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Joleus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jolla Medicus III. 26. 8. II. p. 627.
Jon Chius Trag. fr. II. 19. I. p. 681. I. 19. 1. I. p. 118. II. 11. 12. I. p. 453. II. 14. 18. I. p. 546. II. 22. I. p. 766. III. 1. 3. II. p. 19. III. 28. 7. II. p. 719.
Jon Platonicus III. in add. II. p. 826.
Jones duo alii II. 19. I. p. 682.
Ionas Aurelian. VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Ionas Leporius vid. Leporius.
Jonicus Sardenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jophon Gnoſſius I. 30. 17. I. p. 187. II. 22. I. p. p. 766.
Jophon Tragicus II. 19. I. p. 682. II. 11. 12. I. p. 453. II. 17. 1. I. p. 621. II. 22. I. p. 766.
Iordanus Mathematicus MS. III. 23. II. p. 566.
Iordanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Iordanus de Turre, vid. de Turre.

Ior-

2011 Ministerio de Cultura

Iornandes VI. 10. 22. XIII. p. 634. & 36. p. 783.
Josephus Tenedius VI. 6. 6. XII. p. 470. MS.
Josephus Ægyptius VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 354. 363. & 386.
Josephus Arthenta VI. 10. 45. XIII. p. 838.
IOSEPHUS Bryennius V. 45. X. p. 525. V. 5. 17. VI. p. 516. 531. 542. & p. 544. V. 5. 28. VI. p. 702. V. 32. 20. IX. p. 61. 90. 110. 114. & p. 115. V. 44. X. p. 469.
Josephus CPol. Patr. V. 43. 34. X. p. 440. VI. 4. 2. XI. p. 676.
Josephus Cucuzeles V. 41. 2. X. p. 134.
Josephus Diaconus V. 41. 2. X. p. 134.
JOSEPHUS (Flavius) IV. 6. III. p. 228. III. 8. 2. II. p. 219. V. 1. 25. V. p. 207. V. 1. 32. V. p. 267. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 491. & 492. V. 8. 7. VII. p. 98. V. 17. 4. VII. p. 736. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. V. 32. 20. IX. p. 108. V. 38. 9. IX. p. 388. 399. & p. 489. VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 13. p. 477.
JOSEPHUS Genesius V. 5. 23. VI. p. 620. V. 5. 8. VI. p. 389. vid. Genesius.
Iosephus Pseudo Gorionides IV. 6. 15. III. p. 249. III. 8. 2. II. p. 219.
Josephus Hymnographus V. 41. 2. X. p. 134.
JOSEPHUS Hypomnestici autor V. 41. 2. X. p. 109.
Hypomnestici Capitum inscriptiones græc. & lat. extant V. 41. 1. X. p. 110.
hujus libri capita 139. -- 142. græce exhibentur V. 11. 9. VII. p. 476.
Josephus Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Josephus Melodus V. 41. 2. X. p. 134.
Josephus Methonensis Episc. VI. 4. 2. XI. p. 679. 683.
Josephus s. Joasaphus Monachus III. 6. 29. II. p. 151.
Josephus Monachus MS. V. 5. 28. VI. p. 702. MS.
Josephus Patriarcha VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Joseph Racendytes vid. Racendytes.
Josephus Scyri Episc. V. 5. 28. VI. p. 700.
Josephus Studita V. 41. 2. X. p. 134.
Josephus Thessalon. Archiep. V. 5. 17. VI. p. 533. 534. p. 551. V. 15. 3. VII. p. 617. V. 32. 20. IX. p. 91. 92. 93. & p. 129. V. 33. 4. IX. p. 245. V. 41. 2. X. p. 134.
Josephus fil. Vahib VI. 10. 44. XIII. p. 822.
Josephi varii IV. 6. 17. III. p. 252.

Josua

2011 Ministerio de Cultura

Josua Ibn Veibesch Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Josue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Jovius (*Paulus*) VI. 9. 4. XIII. p. 359.
Iphicianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Iphicrates Rhetor & Dux IV. 32. IV. p. 484.
Iphicrates Scriptor rei milit. III. 30. 12. II. p. 769.
Ippallus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Iræus Peripat. III. 11. II. p. 304.
Iranus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Iras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
S. IRENÆUS V. 1. 17. V. p. 66. & 25. p. 207. & 32. p. 267. V. 8. 7. VII. p. 96. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 17. 4. VII. p. 736. & 13. p 775. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. V. 38. 9. IX. p. 388. & 413. VI. 4. 2. XI. p. 762. VI. 10. 34. XIII. p. 757.
Irenæus s. Pacatus Grammat. Alexandr. III. 21. 4. II. p. 523. IV. 34. 4. IV. p. 519. & 17. p. 537.
Irene Ducena MS. V. 45. X. p. 525.
Ισα πεπραγμένων V. 38. 9. IX. p. 393.
Isaac Ben Sullaimon s. Zalaime Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Isaac fil. Erram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Isaac Heben Amaram s. Amram s. Maram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Isaac Israelita Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Isaac Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Isaac fil. Salomonis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 303.
ISAACUS Antioch. Presb. V. 41. 3. X. p. 168. V. 34. 10. IX. p. 286. V. 28. 12. VIII. p. 618. VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Isaaci Angeli Imp. Constitntiones VI. 6. 6. XII. p. 424.
ISAACUS Argyrus Monachus V. 41. 5. X. p. 176. III. 5. 19. II. p. 96. not. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 566. III. 20. 10. II. p. 512. IV. 2. 19. III. p. 82. IV. 22. 14. IV. p. 18
ISAACUS Armeniæ Catholicus V. 41. 3. X. p. 173.
ISAACUS Comnenus Porphyrogenitus Imp. MS. II. 3. 15. I. p. 296. II. 7. 9. I. p. 363. IV. 30. 1. IV. p. 413. V. 5. 9. VI. p. 393.
Ej. Constitutio VI. 6. 6. XII. p. 420.
Isaacus fil. Erram Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 294.

2011 Ministerio de Cultura

Isaacus Ex-Judæus V. 41. 3. X. p. 172.
Isaac junior Syrus V. 41. 3. X. p. 171.
Isaacus Lingon. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 533. & 501. VI. 1. 20. XI. p. 85.
Isaacus Niniv. Episc. V. 41. 3. X. p. 171.
ISAACUS Methonensis Episc. antea Joannes Plusiadenus V. 43. 19. X. p. 424. VI. 4. 2. XI. p. 683.
Isaacus Tzetzes vid. TZETZES.
Isaaci varii V. 41. 3. X. p. 171.
Isaacus fil. Chunein VI. 9. 4. XIII. p. 303.
ISÆUS Athen. Orator II. 26. 6. I. p. 912. II. 11. 5. I p. 447. IV. 32. IV. p. 484. V. 38. 9. IX. p. 500. VI. 10. 19. XIII. p. 606. & 20. p. 621.
Isæus junior Rhetor II. 26. 6. I. p. 812.
Isagoras Tragicus II. 19. I. p. 682.
Isaias Abbas V. 28. 12. VI. p. 618.
Isarnus Tolosanus Episc. VI. 4. 2. XI. p. 514.
ISATIS f. ISIS I. 14. 5. I. p. 95. I. 13. 2. I. p. 87. VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Ischander Tragicus II. 19. I. p. 682.
Isidorus Ægeates, Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Isidorus Antiochenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Isidorus Basilidis F. V. 1. 24. V. p. 200.
ISIDORUS Characenus IV. 2. 8. III. p. 34. VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Isidorus CPol. Patr. V. 41. 2. X. p. 134.
Isidorus Cynicus III. 13. II. p. 363.
Isidorus Diaconus V. 4. 36. VI. p. 137.
Isidorus Gazæus Platonicus III. 3. II. p. 61. III. 11. II. p. 304.
Isidorus Hispalensis VI. 1. 8. XI. p. 13. 20. & 66. VI. 3. 1. XI. p. 160. VI. 4. 2. XI. p. 467. VI. 10. 35. XIII. p. 769. & 39. p. 795. 801. & 44. p. 826. VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Isidorus ICtus VI. 6. 6. XII. p. 345. 366.
Isidorus Logotheta Dromi V. 45. X. p. 525.
Isidorus Memphites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Isidorus Mercator VI. 1. 8. XI. p. 14. & 20. p. 66. VI. 4. 2. XI. p. 337.
Isidorus Milesius Mechan. III. 22. 14. II. p. 551.
Isidorus Monembasiensis V. 44. X. p. 468.
ISIDORUS Pelusiota V. 34. 3. IX. p. 253. II. 10. 44. I. p. 436. & 48. p. 438. V. 5. 28. VI. p. 703. MS. V. 27. 8. VIII. p. 587. V. 17. 4. VII. p. 736.

2011 Ministerio de Cultura

736. & 14. p. 778. 779. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 15. 2. VII. p. 556. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 45. X. p. 487. VI. 4. 2. XI. p. 443. VI. 10. 1. XII. p. 458.
Isidorus Pergamenus Rhetor IV. 32. IV. p. 484. III. 15. II. p. 405.
Isidorus Rusiæ Archiep. V. 43. 33. X. p. 440.
Isidorus Scholasticus, Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Isidorus Stoicus vid. Isidorus Pergamenus.
Isidorus Thessalon. Archiep. V. 5. 17. VI. p. 530. 532. 543. 544. 545. & p. 557. V. 32. 20. IX. p. 85. 88. 112. 114. 116. & p. 140. V. 45. X. p. 542.
Isidori varii V. 34. 3. IX. p. 256.
Isis vid. Isatis.
Isis προφῆτις MS. VI. 8. 3. XII. p. 771.
Ismaelita Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Iso Monachus, Sangallensis VI. 4. 2. XI. p. 507.
Isocasius Sophista V. 19. 10. VIII. p. 135.
Isochryses Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Isocrates Apolloniates Ponticus II. 19. I. p. 682. II. 26. 5. I. p. 900. not.
ISOCRATES Athen. Orator II. 26. 5. I. p. 900. II. 10. 7. I. p. 413. II. 11. 5. I. p. 447. II. 19. I. p. 682. IV. 32. IV. p. 484. V. 38. 9. IX. p. 499. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 3. p. 464. & 6. p. 468. & 15. p. 479. & 17. p. 494. 531. & 19. p. 606. & 20. p. 621. & 24. p. 639.
Israelita Alcanzi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Israel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Ister Cyrenæus III. 8. 2. II. p. 219. III. 19. 1. II. 480. IV. 34. 4. IV. p. 516. V. 7. 5. VII. p. 64.
Isychius vid. Hesychius.
Italmyrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Itanæus Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Ithyphallicum carmen II. 15. 34. I. p. 583.
Juaim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Juba Rex Maurit. VI. 9. 4. XIII. p. 304. III. 24. 10. II. p. 601.
Jubadicus s. Jubaducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Jucundus (Sempronius) vid. Sempronius.
Judas Chronographus V. 1. 24. V. p. 199. V. 4. 28. VI. p. 112.
S. JUDAS Apostolus IV. 5. 12. III. p. 167.

2011 Ministerio de Cultura

Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Judocus Venetus (*Nicol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 347.
JUDITHÆ liber III. 29. 6. II. p. 741.
Juhellus Turon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 633.
Juliana Anicia VI. 4. 2. XI. p. 423. 424.
Julia Quintiana vid. Quintiana.
Julianus ſ. Julius Alexandr. Mathematicus III. 20. 9. II. p. 505.
Julianus Alexandr. Medicus II. 24. 2. I. p. 847. VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Julianus Ægyptius Præfectus, Poeta II. 15. 35. I. p. 583 III. 28. 7. II. p. 719.
Julianus Anteceſſor Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Julianus Cappadox Sophiſta V. 38. 9. IX. p. 418. V. 404. IX. p. 552. not.
Julianus (Conſtant.) VI. 4. XI. p. 785.
Julianus (Demetrius) VI. 4. XI. p. 797.
Julianus Diaconus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Julianus Diocles Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
JULIANUS Imp. V. 8. VII. p. 76. II. 10. 12. I. p. 415. III. 8. 2. II. p. 220. III. 28. 7. II. p. 719. V. 16. 19. VII. p. 726. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 479. & 20. p. 622. & 22. p. 635. & 36. p. 782.
Ejus Epiſtolæ IV. græce & lat. extant V. 8. 3. VII. p. 84. aliæ antea inéditæ IV. 13. 1. XIV. p.
Julianus ICtus VI. 6. 6. XII. p. 345. 398. & p. 474.
Julianus Laod. MS. III. 20. 10. II. p. 510. 513.
Julianus Lexicographus IV. 36. 11. IV. p. 583.
Julianus Præfectus Præt. vid. Julianus Ægyptius.
Julianus (*Salvius*) VI. 6. 2. XII. p. 318. & 2. p. 331.
Julianus Senator Rom. V. 38. 9. IX. p. 421.
Julianus Theurgus P. & F. I. 36. 11. I. p. 251.
Julianus (*Ti. Claudius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Juliani varii II. 15. 35. I. p. 583. V. 8. 6. VII. p. 90. & in præf. Vol. VII.
Julietes (Eraſiſtratus) vid. Eraſiſtratus.
JULIUS Africanus V. 1. 32. V. p. 268. II. 15. 2. I p. 553. III. 23. II. p. 572. III. 24. 7. II. p. 595. IV. 5. 20. III. p. 213. V. 1. 26. V. p. 222. V. 4. 28. VI. p. 112. V. 4. 36. VI. p. 135. V. 38. 9. IX. p. 386. V. 17. 10. VII. p. 765. & 17. p. 787. VI. 8. 3. XII. p. 775. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 21. p. 629.
Julii Africani alii V. 1. 32. V. p. 271.

Julius

2011 Ministerio de Cultura

Julius Alexandr. vid. Julianus Alexandr.
Julius Auſonius vid. Auſonius.
Julius Baſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Iulius (Cajus) vid. Calus.
Julius Canus Stoicus III. 15. II. p. 405.
Julius Caſſianus vid. Caſſianus.
Julius Diocles vid. Diocles.
Iulius Exſuperantius VI. 10. 22. XIII. p. 635.
C. Julius Filetio vid. Filetio.
Julius (Juſtinus) V. 40. 4. IX. 652. not.
Julius Leonides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Julius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Julius Metaphraſtes V. 5. 17. VI. p. 555. V. 32. 20. IX. p. 58. 137.
Julius I. Papa V. 16. 2. VII. p. 665. V. 24. VIII. p. 401. VI. 4. 2. XI. p. 373. & 765. V. 10. 36. XIII. p. 782. & 44. p. 821. 823.
Julius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 688. 763.
Julius Polyænus vid. POLYÆNUS.
T. Julius Roſianus Apollinaris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Julius Secundus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Julius Sophiſta V. 40. 2. IX. p. 627. not.
Julius Veſtinus Sophiſta IV. 36. 11. IV. p. 583.
Junaducus ſ. Juvanducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Junius Criſpus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
M. Junius Dionyſius vid. Dionyſius.
Iunius Gracchanus VI. 6. 4. XII. p. 335.
Iunius (Hadrianus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Junius Ruſticus Stoicus III. 15. II. p. 405. IV. 7. 10. III. p. 268.
L. Junius Ruſticus Stoicus III. in add. II. p. 828.
Juntæ (Tho.) Collectio Scriptorum de balneis VI. 7. 18. XII. p. 723.
Ivo Carnotenſis VI. 1. 20. XI. p. 81. VI. 4. 2. XI. p. 598. 599. 600. 601. VI. 10. 44. XIII. p 826.
Juris jurandi formula Chemicorum VI. 8. 3. XII. p. 761.
de Iuris Civilis Rom. hiſtoria Scriptores recentiores VI. 6. 1. XII. p. 317.
Juris Juſtinianei Chronologia VI. 6. 6. XII. p. 346.
JCtorum veterum Index pandectis Florentinis præmiſſus VI. 6. 2. & 3. XII. p. 318.

2011 Ministerio de Cultura

JCtorum quorum mentio in pandectis vel institutis, Index VI. 6. 4. XII. p. 333.
JCtorum quorundam aliorum ante Justinianum, Index VI. 6. 5. XII. p. 339.
JCtorum & Antecessorum, quibus Justinianus Imp. ad jus condendum usus est, Index VI. 6. 6. XII. p. 345. 357. & 365.
Iustellus (*Christoph.*) VI. 1. 13. XI. p. 41.
Ej. Bibliotheca Juris Canon. VI. 1. 18. XI. p. 52.
Iustinianus Comes VI. 4. 2. XI. p. 423. 424.
JUSTINIANUS Imp. V. 1. 26. V. p. 238. V. 34. 10. IX. p. 287. V. 41. 2. X. p. 134. VI. 4. 2. XI. p. 429. 430. 432. 436. 438. 439. 440. 441. 442. & p. 471. VI. 6. 6. XII. p. 489.
Ejus Constitutiones variæ VI. 6. 6. XII. p. 403.
Ej. Institutiones harumque editiones & interpretes VI. 6. 6. XII. p. 353. & 473.
Ej. Digesta VI. 6. 6. XII. p. 356.
Digestorum interpretes græci VI. 6. 6. XII. p. 353. & 473.
--- --- editiones VI. 6. 6. XII. p. 359.
Ej. Codex repetitæ prælectionis VI. 6. 6. XII. p. 365. & 473.
Ej. Κωδικευτής VI. 6. 6. XII. p. 442.
Ej. Novellæ VI. 6. 6. XII. p. 372.
Novellarum editiones & interpretationes VI. 6. 6. XII. p. 398. & 474.
Justinianei Imperii chronologia VI. 6. 6. XII. p. 346.
Iustinianus (*Leonard.*) V. 32. 20. IX. p. 127.
Justinianus Magnus V. 40. 8. X. p. 52.
Justinus Decadio V. 41. 2. X. p. 134. V. 45. X. p. 525. VI. 4. 2. XI. p. 385.
Justinus Hesychius Platon. III. 3. II. p. 62.
Justinus Historicus è latino Græce versus V. 45. X. p. 515.
Justinus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 422. 423 & 424. VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Ej Constitutiones VI. 6. 6. XII. p. 404.
Justinus Julius vid. Julius.
JUSTINUS Martyr V. 1. 15. V. p. 51. III. 6. 9. II. p. 125. V. 1. 25. V. p. 207. & 18. p. 74. & 19. p. 85. & 28. p. 254. & 32. p. 267. V. 8. 7. VII. p. 96. & 98. V. 17. 7. VII. p. 749. & 18. p. 788. & 13. p. 775. & 19. p. 791. V. 38. 9. IX. p. 388. & 414. V. 41. 2. X. p. 134. VI. 10. 8. XIII. p. 471. & 20. p. 616. & 22. p. 634. & 34. p. 757. & 44. p. 815.
Justinus Hierosol. Abbas V. 1. 15. V. p. 59.

Justi-

2011 Ministerio de Cultura

Juſtinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Juſtinus Siculus V. 45. X. p. 525. VI. 4. 2. XI. p. 413. V. 1. 15. V. p. 58.
Juſtini varii V. 1. 15. V. p. 52.
Iuſtus (*Papyrius*) VI. 6. 2. XII. p. 323. & 3. p. 331.
Juſtus Tiberienſis Hiſtoricus IV. 6. 18. III. p. 254. V. 38. 9. IX. p. 385.
Juſti quatuor, Medici VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Juvenalis Hieroſol. V. 32. 20. IX. p. 116. V. 45. X. p. 525. VI. 4. 2. XI. p. 765.
Iuvenalis Poëta VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Iuvenalis Narnienſis Præſul VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Iuvencus VI. 10. 19. XIII. p. 612.
Iuventius VI. 6. 4. XIII. p. 334. & 336.
Ixion (Demetrius) vid. Demetrius.

K.

Kabith. Rex. VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Kacabras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Kalteiſen (*Henr.*) VI. 4. 2. XI. p. 676. VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Karlomannus VI. 4. 2. XI. p. 494. 505. & 512.
de *Karthan* (*Ioannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Kenethus Rex Scotorum VI. 4. 2. XI. p. 524.
Kenredus Rex VI. 4. 2. XI. p. 524.
Kenulfus Rex Merc. VI. 4. 2. XI. p. 515.
Kermid Rex VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Kigala (Matthæus) vid. Cigala.
Kindi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Kiranides VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Kiranus ſ. Cœranus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
de *Kirkhaim* (*Walter*) VI. 4. 2. XI. p. 637.
Kiumus ſ. Kyume Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Kraut (*Georg*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Kuefnerus Trochereus (*Ioannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 259.
Kyrandus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.

L.

Λ. Β. διδασκαλία χριστιανική V. 43. 37. X. p. 441.
Labbeus (*Philip.*) III. 6. ult. II. p. 183. VI. 4. 2. XI. p. 529.

2011 Ministerio de Cultura

Philippi Labbei Corpus Byzantinum V. 5. 1. VI. p. 220.
Ej. Collectio Conciliorum VI. 2. XI. p. 117.
Ej. Elogium Galeni chronologicum extat IV. 17. 1. III. p. 509.
Q. Antistius Labeo JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 331.
Q. Fabius Labeo JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Lachares Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Laco Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Lacrates ſ. Lacritus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Lacritus Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Lactantius VI. 10. 19. XIII. p. 612.
à Lacum (*Andr.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Lacydes Cyrenæus Platon. III. 3. II. p. 62.
Lacydes Peripat. III. 11. II. p. 304.
Lælius (*Felix*) VI. 6. 4. XII. p. 336.
Laertius (Diogenes) vid. DIOGENES.
Laërtii varii IV. 19. 1. III. p. 600. not.
Lætus (*Pomponius*) VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 635.
Lafrancus (*Pet. Cararius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Lais Medica VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Lamiſcus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Lampadarius MS. III. 10. 10. II. p. 269. III. 23. II. p. 536.
Lampadius (*Victorin*) V. 38. 9. IX. p. 407.
Lampes Æginetа III. 28. 7. II. p. 712.
Lampenus Tarchaniota V. 5. 6. VI. p. 322.
Lampetius Maſſal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Lampon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Lampon Peluſiota Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Lamprias Plutarchi frater Perip. III. 11. II. p. 304.
LAMPRIAS Plutarchi fil. de Scriptis Patris ſui græc. & lat. extat IV. 11. 2. III. p. 334.
Lampriæ duo alii IV. 11. 2. III. p. 333.
Lamprus Lyricus II. 15. 36. I. p. 584.
Lampri duo alii II. 15. 36. I. p. 584.
Lamprocles II. 15. 57. I. p. 597.
Lampyrion Peripat. III. 11. II. p. 304.
Landulphus (*Cæſar*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Lanfrancus Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 588.

Lao-

2011 Ministerio de Cultura

Laodicus Rex VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Laon Comicus fr. II. 22. I. p. 766. II. 11. 12. I. p. 453.
LAONICUS Chalcocondyles V. 5. 14. VI. p. 474. II. 2. 3. I. p. 264.
Laphaon ſ. Laphion Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Lapitha (Georgius) vid. Georgius.
Largius Deſignatianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307. VI. 7. 2. XII. p. 574.
Largelata ſ. Argelata (Petr.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Largus (Scribonius) vid. Scribonius.
Laridas (Leo) vid. Garidas.
Laſcaris (Angelus) V. 45. X. p. 526.
LASCARIS (Conſtantinus) V. 7. 15. VII. p. 39. & 45. MS. V. 45. X. p. 526. VI. 10. 19. XIII. p. 605. & 613. II. 18. 5. I. p. 656. not. III. 6. 19. II. p. 135.
LASCARIS (Joannes ſ. Janus) V. 45. X. p. 519. III. 30. 6. II. p. 761. V. 7. 15. VII. p. 40. V. 45. X. p. 526. VI. 1. 16. XI. p. 47.
Laſcaris (Theodorus) Imp. V. 33. 2. IX. p. 197. V. 45. X. p. 526. V. 5. 6. VI. p. 321.
LASCARIS (Theodorus Duca) Imp. V. 45. X. p. 526. V. 5. 17. VI. p. 564. V. 32. 20. IX. p. 151. V. 33. 4. IX. p. 245. V. 41. 2. X. p. 137.
Laſthenia Mantinea II. 13. 2. I. p. 527. III. 3. II. p. 70.
Laſus Hermioneus I. 16. 4. I. p. 102. not. II. 15. 55. I. p. 592. III. 10. 9. II. p. 267.
Laſus Magnes I. 16. 4. I. p. 102. not. III. 18. 3. II. p. 455.
Lateranus (Plautius) vid. Plautius.
M. Latinius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Latinus Grammat. II. 22. I. p. 769.
Latyrion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Laudus (Baſſianus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 101.
Launoji (Io.) de varia Ariſtotelis fortuna libri ſumma capita III. 6. 39. II. p. 178.
Laurea (Tullius) Poëta Egigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Laurenſis Rom. VI. 6. 5. XII p. 340.
Laurentianus (Laurent.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Laurentius (Campegius) vid. Campegius.
Laurentius (Joannes) vid. Joannes.
Lauſus præfectus Cubiculi V. 32. 2. IX. p. 4. not.

2011 Ministerio de Cultura

Lazarus Lemnius V. 45. X. p. 526. V. 41. 2. X. p. 135.
Lazarus Monachus V. 45. X. p. 526.
Lazius (*Wolfg.*) V. 32. 17. IX. p. 31. not. VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Lecanius Arius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Lectus ſ. Lectue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Lecapenus (Georg.) IV. 34. 13. IV. p. 535.
Leges Georgicæ ab Harmenopulo expreſſæ VI. 6. 6. XII. p. 432. p. 477. p. 490.
Leges militares à Rufo VI. 6. 6. XII. p. 490.
Leges Rhodiæ navales à Docimo VI. 6. 6. XII. p. 403. p. 491.
Legislatorum Catalogus II. 14. 18. I. p. 546.
Legum Moſaicarum & Romanarum collatio VI. 6. 6. XII. p. 343.
Λειμών ſ. λόγοι καὶ βίοι διαφόρων γερόντων MS. V. 5. 28. VI. p. 695.
Lenæus (*Pompejus*) *vid. Pompejus.*
Lenfaſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
de *Lentiis* (*Mundinus*) *vid. Mundinus.*
Lentulus VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 13. p. 477. not.
Leo ſ. Leonides Academ. III. 1. 4. II. p. 28. III. 3. II. p. 62.
Leo Alabandenſis Rhetor IV. 34. IV. p. 484.
Leo Nolanus (Ambroſ.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Leo Aſianus V. 5. 8. VI. p. 388. & 389.
Leo Barali V. 45. X. p. 482. & 487.
Leo Byzantius Philoſophus antiquus III. 8. 2. II. p. 220. III. 11. II. p. 304. V. 5. 25. VI. p. 686.
Leo Byzantius Joannis Patriarchæ CPol. Nepos V. 5. 8. VI. p. 366.
Leo Centuripinus V. 5. 17. VI. p. 529. V. 32. 20. IX. p. 84.
Leo Chalcedon Metropol. V. 5. 3. VI. p. 254. MS. not.
Leo Cinnamus V. 5. 6. VI. p. 324.
Leo Diaconus V. 5. 7. VI. p. 352. & 353. MS. V. 5. 25. VI. p. 684. VI. 10. 38. XIII. p. 788.
Leo Garidas vid. Garidas.
Leo Thrax Imp. VI. 4. 2. XI. p. 409.
Leo III. Iſaurus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 489.
Leo IV. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 489.
Leo V. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Leonis Iconomachi Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 406.
Leonis Armenii Imp. Conſtitutio VI. 6. 6. XII. p. 406.

2011 Ministerio de Cultura

LEO VI. Sapiens ſ. Philoſophus Imp. V. 5. 8. VI. p. 363. I. 25. 6. I. p. 155. not. III. 10. 10. II. p. 269. MS. III. 20. 10. II. p. 513. MS. III. 28. 7. II. p. 719. III. 30. 12. II. p. 768. IV. 2. 19. III. p. 86. not. IV. 30. 11. IV. p. 413. V. 5. 15. VI. p. 479. & 485. V. 5. 17. VI. p. 489. 519. 521. 522. 523. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 537. 543. 544. 545. 550. 551. 553. 557. 559. 560. & p. 564. V. 6. 7. VI. p. 812. V. 15. 2. VII. p. 557. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 32. 20. IX. p. 66. 67. 71. 72. 74. 84. 85. 88. 89. 90. 92. 94. 95. 100. 101. 111. 112. 113. 115. 116. 127. 129. 133. 140. 144 145. & p. 151. V. 41. 2. X. p. 135. VI. 6. 6. XII. p. 470. VI. 10. 21. XIII. p. 628.

Ejus Conſtitutiones, VI. 6. 6. XII. p. 408.

Ejus Νάυμαχικά ex MSto Gudiano ſupplentur V. 5. 8. VI. p. 372.

Ejus & fratris Alexandri condemnatoria ſententia in judices græc. & lat. extat VI. 6. 6. XII. p. 416.

de Leonis, Alexandri &c. rebus V. 5. 7. VI. p. 350.

Leonis (Jo.) Africani liber de viris illuſtribus apud Arabes, exſtat Latine VI. 9. 4. XIII. p. 259.

Leo ſ. Leonteus Lampſacenus Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.

LEO Magentinus Perip. V. 5. 8. VI. p. 383. III. 11. II. p. 304. III. 6. 3. II. p. 114. & 2. p. 112. III. 9. 17. II. p. 250. V. 5. 8. VI. p. 383. V. 37. 7. IX. p. 363. VI. 1. 16. XI. p. 48. VI. 10. 19. XIII. p. 609.

Leo Magiſter V. 41. 2. X. p. 135.

Leo Maleinus VI. 10. 45. XIII. p. 838.

Leo Metopont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506. III. 14. 18. II. p. 385.

Leo I. Papa cogn. Magnus V. 11. 7. VII. p. 439. V. 38. 9. IX. p. 393. VI. 4. 2. XI. p. 403. 404. 407. & p. 439. VI. 10. 27. XIII. p. 749. & 13. p. 478. & 39. p. 795. 796. p. 800. & 41. p. 810.

Leo II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 471.

Leo III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 515. & 516.

Leo IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 525. 526. 528. & p. 574.

Leo VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 563.

Leo IX. Papa VI. 4. 2. XI. p. 579. 580. & 581.

Leo X. Papa VI. 4. 2. XI. p. 689. & 690.

Leo (Petrus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.

Leo Peganius V. 41. 2. X. p. 135.

Leo Philoſophus & Medicus V. 5. 8. VI. p. 366. VI. 8. 7. XII. p. 781. MS.

Leo Sebaſtenus vid. Sebaſtenus.

2011 Ministerio de Cultura

Leo Senonensis VI. 4. 2. XI. p. 434.
Leo Tuscus V. 15. 5. VII. p. 652.
Leo Xanthopulus vid. Xanthopulus.
Leones varii V. 5. 8. VI. p. 379. V. 45. X. p. 526.
Leocritus Carthagin. Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Leonardus Justinianus vid. Justinianus.
Leocydes Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Leodamas Thasius Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Leonardus è Chio V. 5. 28. VI. p. 696.
Leonas Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Leonhardus Mendonius vid. Mendonius.
Leonicenus (Nic.) Medicas VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Leonidas Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Leonides Alexandr. Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Leonides Alexandr. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Leonides JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Leonides Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 308.
Leonides (Julius) vid. Julius.
Leonides Rhodius Stoicus III. 15. II. p. 405.
Leonides Tarentinus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 1. II. p. 684.
Leonidæ alii III. 15. II. p. 405.
Leontas iatralipta VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Leonteus Argivus Tragicus II. 19. I. p. 682.
Leonteus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Leonteus Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Leontium Epicurea III. 33. 7. II. p. 816. III. 9. 17. II. p. 257.
Leontius Arabissus Episc. V. 5. 17. VI. p. 540. V. 32. 20. IX. p. 106. V. 38. 9. IX. p. 502.
Leontius Aretat. VI. 4. 2. XI. p. 410. & 411.
LEONTIUS Byzantinus Scholasticus V. 11. 7. VII. p. 451. V. 1. 32. V. p. 292. V. 4. 34. VI. p. 129. not. V. 13. 7. VII. p. 540. MS. V. 34. 10. IX. p. 286. VI. 10. 35. XIII. p. 764. & 37. p. 788. & 41. p. 810.
LEONTIUS Byzantinus junior V. 11. 7. VII. p. 451. V. 5. 7. VI. p. 349.
Leontius Cyprius vid. Leontius.
Leontius CPol. Presb. V. 5. 17. VI. p. 319. 528. 531. 532. 536. 539. 551. & p.

2011 Ministerio de Cultura

& p. 553. V. 11. 7. VI. p. 454. V. 32. 20. IX. p. 67. 90. 94. 95. 99. 103. 115. 129. & p. 134.
Leontius Hierosol. V. 5. 17. VI. p. 552. V. 11. 7. VII. p. 452. V. 32. 20. IX. p. 130.
Leontius JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
LEONTIUS Mechanicus III. 18. 4. II. p. 456. not. & 1. p. 451. not. III. 23. II. p. 578.
Leontius Monachus V. 37. 9. IX. p. 367.
LEONTIUS Ep. Neapoleos in Cypro V. 11. 7. VII. p. 453. V. 5. 17. VI. p. 538. 553. 558. V. 32. 20. IX. p. 102. 129. 133. 134. & p. 142.
Leontius Presb. Monasterii S. Sabæ V. 11. 7. VII. p. 454. V. 32. 20. IV. p. 81.
Leontius Scholasticus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Leontius Sophista V. 38. 9. IX. p. 400.
Leontii varii III. 18. 4. II. p. 457. not. V. 11. 7. VII. p. 485.
Leoparda Medica VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Leophron Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lepidus Amastrianus, Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
Leporius Monachus VI. 4. 2. XI. p. 399.
Leptines Syracusius Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lesches Pyrrhæus II 2. 24. I. p. 280. & 281.
Lesbocles Mytilen. Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
LESBONAX Rhetor IV. 30. 14. IV. p. 421. IV. 32. IV. p. 484. V. 7. 15. VII. p. 46. MS. V. 38. 9. IX. p. 399. VI. 10. 19. XIII. p. 606.
Lesbonactes duo alii IV. 30. 14. IV. p. 422.
Lestarchus (Hermodorus) vid. Hermodorus.
Letoius Armen. Episc. V. 38. 9. IX. p. 391.
Leucippus Philosophus II. 23. 21. I. p. 819. & 1. p. 796. & 5. p. 802. II. 13. 1. I. p. 507.
Leucius vid. Lucius.
Leucius Charinus. V. 1. 32. V. p. 288.
Leucon Comicus II. 22. I. p. 766.
Leunclavii (*Jo.*) Collectiones Sciptorum græcorum VI. 10. 41. XIII. p. 808.
Ejus Jus græco-Romanum VI. 6. 6. XII. p. 487.
Ejus editio paratitlorum juris VI. 6. 6. XII. p. 403.

2011 Ministerio de Cultura

Jo. Leunclavii Eclogæ Basilicorum & Constitutiones Imperiales VI. 6. 6. XII. p. 426.
Leuschnerus (*Georg.*) VI. 10. 5. XIII. p. 466. & 467.
LEXICA & Glossaria græca IV. 36. IV. p. 569. V. 40. IX. p. 620. & X. p. 1. VI. 6. 6. XII. p. 427. not. V. 5. 3. VI. p. 254. & 255. not.
Lexica Biblica IV. 35. IV. p. 540. V. 40. 9. X. p. 62. & 12. p. 94.
Lexica græco-latina recentiorum V. 40. 10. X. p. 73.
Lexica & Glossaria græca inedita V. 40. 8. X. p. 51.
Lexica græco-barbara & mediæ ac recentis Græciæ V. 40. 14. X. p. 101.
Lexica specialia & indices græcarum vocum in Scriptores quosdam singulos græcos V. 40. 12. X. p. 89.
Lexici græci MS. antiquissimi specimen VI. 10. 45. XIII. p. 845.
Lexicorum græcorum MSS. specimina VI. 10. 45. XIII. p. 847.
ex Lexicis Coislinianis selecta historica VI. 10. 45. XIII. p. 848. V. 5. 3. VI. p. 254. not.
Lexicographorum græcorum index V. 40. 14. X. p. 105.
Lexicon καθαρᾶς ἰδέας V. 38. 9. IX. p. 418.
Lexicon σεμνῆς ἰδέας V. 38. 9. IX. p. 418.
Lexicon ἰδίως λόγε πολιτικὲ V. 38. 9. IX. p. 418.
Lexicon Chemicum MS. VI. 8. XII. p. 768. IV. 36. 9. IV. p. 581.
Lexicon antiquum græcum MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Glossæ Lexicaque Botanica & Iatrica MSS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Λεξικὸν κζ̄ στοιχεῖον MS. VI. 8. 3. XII. p. 768.
Λεξικὸν τῆς Ὀκταteύχε græce extat V. 40. 8. X. p. 62.
LIBANIUS Sophista V. 10. VII. p. 378. II. 10. 3. I. p. 411. & 13. p. 417. & 36. p. 431. & 39. p. 432. MS. & 48. p. 437. II. 26. 8. I. p. 918. III. 1. 3. II. p. 7. IV. 32. IV. p. 484. V. 1. 32. V. p. 292. V. 7. 15. VII. p. 45. MS. V. 19. 6. VIII. p. 85. V. 38. 9. IX. p. 403. VI. 10. 1. XIII. p. 458. 461. & 15. p. 478. & 17. p. 509. & 20. p. 622. 625. & 37. p. 783. 784. & 787.
Ejus Epistola ad Meletium græc. & lat. extat V. 24. VIII. p. 405.
Ejus Epistola ad Jamblichum jun. græc. & lat. extat IV. 28. 2. IV. p. 284.
Ejus Epistolæ 18. ad Themistium græc. & lat. extant V. 18. 9. VIII. p. 37.
Ejus Epistolæ tres græc. & lat. extant V. 10. 3. VII. p. 397.
Ejus Oratio de ulciscenda Juliani nece græc. & lat. extatcum versione & notis B. D. Godfridi Olearii. V. 9. VII. p. 179. Ejus

2011 Ministerio de Cultura

Libanii Oratio, ad eos, qui moleſtum eum appellabant, græc. & lat. extat V. 9. VII. p. 179.
Ejus Oratio ad Antiochenos de Imperatoris ira, græc. & lat. extat V. 9. VII. p. 207.
Ejus Oratio Parentalis in Julianum Imper. græc. & lat. extat V. 9. VII. p. 223.
Libanii varii V. 38. 9. IX. p. 403.
Liberales tres III. 27. 10. II. p. 679.
Liberatus Archidiac. Carthag. VI. 4. 2. XI. p. 443.
Liberatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Liberius Colletus vid. Colletus.
Liber diurnus Roman. Pontificum VI. 3. 1. XI. p. 163.
Liber Canonum MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
Liber Sapientiæ III. 29. 3. II. p. 735.
Librorum Biblicorum diſtinctiones antiquæ in capita V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Liberius Papa V. 24. VIII. p. 401. VI. 4. 2. XI. p. 377. 382. 406. 763. 765. & p. 766.
Licinianus (Granius Flaccus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335.
Licinianus (Valerius) vid. Valerius.
P. Licinius Craſſus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 5. p. 340.
Licinius Macer V. 4. 36. VI. p. 135. 136.
Licinius Rufinus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
Licinus Atticus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Licymnius Chius Lyricus II. 15. 63. I. p. 584.
Licymnius Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Ligaridius (Payſius) Chius V. 43. 26. X. p. 436. VI. 4. XI. p. 782.
de *Lignamine (Io. Phil.) Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 814.
Lilbatinatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Lima (Marcus) V. 45. X. p. 532.
Limanius (Horatius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Linacer (Thomas) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Linacos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Lindebrogii (Frid.) variarum quæſtionum centuria extat. VI. 10. 18. XIII. p. 586.
Lingon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Linus Poëta I. 14. 7. I. p. 95. II. 11. 7. I. p. 450. II. 13. 1. I. p. 507. II. 23. 1. I. p.

2011 Ministerio de Cultura

I. p. 795. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 20. XIII. p. 618. & 22. p. 634. VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Linus Hiſtoricus Oechaliota I. 14. 8. I. p. 98.
Linus Rom. Epiſc. V. 32. 20. IX. p. 134.
Lini varii I. 14. 7. I. p. 95.
Lippius (*Laurent.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Liſius vid. *Luſius.*
Lithagus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
περὶ λίθων δυνάμεων MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Liturgiæ V. 13. 8. VII. p. 541. S. Baſilii VIII. p. 90. S. Chryſoſtomi VII. p. 590.
de Liturgiis SS. Patrum VI. 10. 44. XIII. p. 814.
C. Livius Druſus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 4. p. 340.
M. Livius (*Celſus*) *vid. Celſus.*
Livius (*Eutychus*) *vid. Eutychus.*
T. Livius Hiſtoricus VI. 10. 20. XIII. p. 621.
M. Livius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Liutadus Epiſc. Vincent. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Loaiſa (*Garſias*) VI. 4. 2. XI. p. 461.
de locis Hieroſolymitanis V. 5. 29. VI. p. 705.
Locorum communium Scriptores græci editi & inediti V. 30. 13. VIII. p. 537
Locmannus fabularum Scriptor II. 9. 13. I. p. 402.
λογίδια duo περὶ παντός V. 38. 9. IX. p. 388.
Logadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Logizus Sacerdos V. 5. 28. VI. p. 698.
Lollianus Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Longinus (Cornel.) Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Longinus (C. Caſſius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Longinus (C. Caſſius) junior JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
LONGINUS (Dionyſ.) Caſſius IV. 31. 9. IV. p. 435. II. 5. 68. I. p. 336. II. 6. 11. I. p. 348. II. 15. 13. I. p. 571. II. 13. 1. I. p. 507. III. 1. 3. II. p. 23. III. 3. II. p. 62. III. 30. 12. II. p. 768. MS. III. 32. 8. II. p. 783. not. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. IV. 34. 4. IV. p. 517. V. 26. 14. VIII. p. 524. V. 7. 10. VII. p. 16. V. 40. 4. IX. p. 652. V. 38. 9. IX. p. 500. not.
Ejus fragmentum περὶ μέτρων græce extat IV. 31. 12. IV. p. 446.
Longini varii IV. 31. 10. IV. p. 440.

Lon-

2011 Ministerio de Cultura

Longus JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
LONGUS Sophista V. 6. 8. VI. p. 813.
Lonicerus (*Joannes*) VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Lororacos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Lotharius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 506. 510. 511. 522. 524. & p. 526.
Lotharius Rex VI. 4. 2. XI. p. 531. 535. & 537.
Lotichius (*Pet.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
de Loyac (*Io.*) *Bibliotheca sacra s. delectus homiliarum sacrarum in Evangelia* VI. 10. 39. XIII. p. 796.
Lucanus (*M. Annæus*) III. 15. II. p. 405. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Lucanus (*Dardaneus*) *vid. Dardaneus.*
Lucanus Eccellus vid. Eccellus.
Lucanus hæreticus V. 1. 24. V. p. 202.
Lucanus (*Malias*) *vid. Malias.*
Lucanus Ocellus vid. Ocellus.
Lucanus Polus vid. Polus.
Lucianus (Nicol.) II. 3. 16. I. p. 296.
Lucaris (Cyrillus) vid. Cyrillus.
S. LUCAS IV. 5. 4. III. p. 132. & 9. p. 160. V. 8. 7. VII. p. 96. VI. 9. 4. XIII. p. 309.
LUCAS Chrysoberges V. 42. 15. X. p. 330.
LUCIANUS Samosat. IV. 16. III. p. 485. II. 10. 1. I. p. 407. & 41. p. 433. II. 11. 8. I. p. 451. III. 13. II. p. 363. III. 28. 7. II. p. 719. III. 33. 3. II. p. 812. V. 38. 9. IX. p. 415. V. 45. X. p. 485. VI. 10. 1. XIII. p. 457. 461. & 3. p. 464. & 7. p. 471. & 14. p. 478. & 17. p. 506. & 19. p. 609. & 20. p. 622. 623. & p. 625.
in Lucianum Scholia IV. 16. 3. III. p. 506.
Lucianus Antiochenus Presb. V. 1. 32. V. p. 278. III. 12. 14. II. p. 358.
Lucianus Martyr V. 8. 7. VII. p. 97.
Lucianus Pasiphontes Tragicus II. 19. I. p. 682.
Lucianus Presbyter V. 5. 17. VI. p. 559. V. 32. 20. IX. p. 144.
Luciani varii IV. 16. 4. III. p. 507.
Lucidus Presb. VI. 4. 2. XI. p. 412. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Lucifer Calaritanus V. 24. VIII. p. 402.
Lucilius (*Balbus*) VI. 6. 4. XII. p. 334. 336.
Lucilius Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.

2011 Ministerio de Cultura

Lucillius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Lucillus II. 17. 5. I. p. 633.
Lucillus Tarrhæus II. 10. 36. I. p. 431. IV. 9. 1. III. p. 281. VI. 10. 19. XIII. p. 610.
Lucius Asceta V. 32, 15. IX. p. 26.
Q. Lucius Balbus Stoicus III. 15. II. p. 391.
Lucius Categoriarum Aristotelis Commentator III. 6. 1. II. p. 111.
Lucius Crassius Mucianus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. p. 336.
Lucius s. Leucius Charinus V. 1. 24. V. p. 202.
Lucius Durius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Lucius Hetruscus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lucius Hæreticus V. 23. 10. VIII. p. 334. fr. X. 38. 9. IX. p. 410.
Lucius s. Leucius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
S. Lucius Papa VI. 4. 2. XI. p. 344.
Lucius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 612.
Lucius III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 622.
Lucius Patrensis V. 6. 14. VI. p. 828. V. 38. 9. IX. p. 416.
Lucius Tarsensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
T. Lucretius Carus III. 33. 3. II. p. 812.
Q. Lucretius Vespillo VI. 6. 4. XII. p. 341.
M. Lucullus VI. 6. 4. XI. p. 339.
Lucullus (Varius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336. 339.
Lucullus Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Ludovicus (Anton.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 71.
S. Ludovicus Franciæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 609. 616. 631. 632. 637. & p. 640.
Ludovicus I. Pius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490. 498. 499. 507. 509. 510. 519. 520. 521. 522. & p. 523.
Ludovicus Caroli Calvi Fil. VI. 4. 2. XI. p. 505.
Ludovicus Lotharii Fil. VI. 4. 2. XI. p. 506. 511.
Ludovicus Transmarinus VI. 4. 2. XI. p. 513.
Ludovicus VI. Rex Galliæ VI. 4. 2. XI. p. 607.
Ludovicus VIII. Rex Galliæ VI. 4. 2. XI. p. 651.
Ludovicus à Guysia vid. à Guysia.
Lullius Bassus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720. Λόλλιος.
Lullus (Raymundus) vid. Raymundus.
Lullus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.

Lupercus

2011 Ministerio de Cultura

Lupercus Berytius V. 7. 15. VII. p. 64. III. 1. 3. II. p. 11. III. 3. II. p. 62. VI. 34. 4. IV. p. 517. V. 40. 4. X. p. 652. not.
Lupus Macedo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Lupus (*Servatus*) *Abbas Ferrar.* VI. 4. 2. XI. p. 532.
Lupus Tricassinus VI. 4. 2. XI. p. 410.
Lusius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lutherus (*Martin.*) VI. 10. 12. XIII. p. 473.
Lutrios Tarsensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lycades Peripat. III. 11. II. p. 304.
Lycomedes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lycon Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
Lycon Scarphensis Comicus II. 22. I. p. 766.
Lycon Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lycon Troadensis Perip. III. 11. II. p. 304.
Lycones varii III. 11. II. p. 304. II. 13. 1. I. p. 507.
LYCOPHRON Chalcidensis III. 16. II. p. 416. II. 21. 4. I. p. 715. II. 22. I. p. 755. 766. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453. V. 16. 19. VII. p. 725. 726. VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 20. p. 624. & 27. p. 630.
Lycophron Epic. III. 33. 3. II. p. 812.
Lycophron Grammat. vid. Lycophron Chalcidensis.
Lycophron Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Lycophrones varii III. 16. 7. II. p. 424.
LYCURGUS Orator II. 26. 7. I. p. 915. II. 11. 5. I. p. 447. II. 14. 18. I. p. 548. III. 3. II. p. 62. IV. 32. IV. p. 485. V. 38. 9. IX. p. 501. VI. 10. 17. XIII. p. 494. 531. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
LYCURGUS Legislator II. 14. 10. sq. I. p. 539. II. 2. 11. I. p. 270. II. 14. 18. I. p. 547.
Lycurgi varii II. 14. 18. I. p. 547. not.
Lycus Pandionis fil. I. 17. 4. I. p. 108.
Lycus Macedo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311. II. 24. 2. I. p. 847. & 3. p. 857.
Lycus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lycus Neapol. VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lydus (Joannes) Philad. vid. Joannes Laurentius.
Lynceus Samius Gramm. II. 22. I. p. 766. & p. 774. II. 23. 16. I. p. 817. III. 8. 2. II. p. 221. V. 7. 15. VII. p. 65.
Lyrannus Ponticus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.

2011 Ministerio de Cultura

Lyricorum catalogus II. 15. I. p. 551.
Lyricorum fragmenta collecta II. 15. 9. I. p. 564. not. VI. 10. 9. XIII. p. 471.
Ti. Lyrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſander Hybæes III. 11. II. p. 305.
Lyſanias Berytius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 65.
Lyſanias Sphettius Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Lyſiades Catanæus II. 13. 1. I. p. 507.
Lyſiades Comicus II. 22. I. p. 766.
Lyſiades Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
LYSIAS Orator II. 26. 4. I. p. 892. I. 19. 3. I. p. 127. II. 11. 5. I. p. 447. II. 10. 41. I. p. 433. III. 1. 3. II. p. 7. IV. 32. IV. p. 485. V. 6. 14. VII. p. 828. V. 38. 9. IX. p. 500. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 3. p. 464. & 17. p. 494. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
Lyſias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſias Tarſenſis III. 33. 3. II. p. 812.
Lyſiæ varii II. 26. 4. I. p. 892. not.
Lyſibius Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lyſicles Athen. Platon. III. 3. II. p. 62.
Lyſimachides Rhetor IV. 32. IV. p. 485. V. 38. 9. IX. p. 396.
Lyſimachus Alexandr. II. 15. 37. I. p. 585. I. 22. 4. I. p. 146. II. 2. 24. I. p. 284.
Lyſimachus Eſtheræ libri Interpres græcus III. 12. 9. II. p. 335.
Lyſimachus Lyricus II. 15. 37. I. p. 584.
Lyſimachus Peripat. III. 11. II. p. 305.
Lyſimachus Stoicus III. 15. II. p. 405.
Lyſimachus Scriptor de agricultura VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſimachus Rex VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſimachi varii II. 15. 37. I. p. 584.
Lyſiponus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſippus Epirotes II. 23. 16. I. p. 817. not.
Lyſippus Arcas fr. II. 19. I. p. 682. II. 11. 12. I. p. 453. II. 22. I. p. 766.
LYSIS Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507. II. 10. 32. I. p. 428. & 36. p. 431. II. 12. 4. I. p. 462. II. 13. 3. I. p. 530.
Lyſiſtratus Thaſius III. 11. II. p. 304.
Lyſo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.

Mabal

2011 Ministerio de Cultura

M.

Mabal Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Mabitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Mabillonii (Jo.) Collectio Liturgiarum VI. 10. 44. XIII. p. 828.
Macareus Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
MACARIUS Ægyptius s. Alexandr. V. 12. 1. VII. p. 492. V. 1. 32. V. p. 254. V. 5. 17. VI. p. 565. VI. 10. 31. XIII. p. 754.
MACARIUS Alexandr. junior V. 12. 2. VII. p. 494. V. 1. 32. V. p. 276. V. 45. X. p. 473.
Macarius Ancyranus MS. V. 30. 11. VIII. p. 821.
Macarius Antioch. V. 41. 3. X. 203.
MACARIUS Chrysocephalus V. 17. 13. VII. p. 771. V. 5. 17. VI. p. 514. 529. 531. 532. 534. 535. 536. 537. & p. 551. V. 32. 20. IX. p. 57. 85. 87. & p. 89. MS. p. 92. 95. 97. & p. 98. MS. p. 100. 101. 129. V. 45. X. p. 497. VI. 10. 37. XIII. p. 788.
Ejus Proœmium ad Commentarium in Matthæum græc. & lat. exstat V. 17. 13. VII. p. 772.
ex ejus Proœmio in Evangelium Lucæ locus græc. & lat. exstat V. 17. 13. VII. p. 775.
Macarius Hierodiaconus VI. 4. XI. p. 801.
Macarius Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 699. III. 23. II. p. 581.
Macarius Hierosol. V. 4. 18. VI. p. 100.
Macarius Magnes V. 1. 12. V. p. 276. V. 5. 25. VI. p. 641. V. 8. 7 VII. p 98. V. 45. X. p. 487.
Macarius Nicomed. V. 43. 33. X. p. 440.
Macarius Philadelph. Episc. V. 17. 13. VII. p. 778.
Macarii varii V. 12. 3. VII. p. 495.
MACCABÆORUM Libri quatuor III. 29. 9. II. p. 748.
Maccabæus Scotorum Rex VI. 4. 2. XI. p. 580.
Macedo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Macedo (Philippus) vid. Philippus.
Macedonius Antioch. V. 41. 3. X. p. 203.
Macedonius CPol. Monachus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Macedonius Consul Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Macedonius hæret. V. 23. 10. VIII. p. 203.
Macer (Æmilius) VI. 9. 4. XIII. p. 36. II. 8. 15. I. p. 378. VI. 6. 2. XII. p. 329. & 3. p. 331.

2011 Ministerio de Cultura

Macer Baliſta Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Macer (Licinius) *vid.* Licinius.
Macer Scriptor rei militaris III. 30. 12. II. p. 769.
Mæcianus (L. *Voluſius*) *JCtus* VI. 6. 2. XII. p. 321. & 6. p. 478.
Machaon Æſculapii fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312. II. 24. 6. I. p. 866.
Machaon alter Medicus. VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Macharion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Machelus (Nicol.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Machon Com. fr. II. 22. I. p. 767. II. 11. 10. I. p. 452. & 12. p. 453.
Macres (Meletius) VI. 4. XI. p. 779.
Mænerchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Q. Mæcius ſ. Metius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Magdeburgus (*Joh.*) VI. 10. 12. XIII. p. 473. not.
Magentinus (Leo) vid. Leo.
Magiſtrianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnes Athen. Comicus II. 22. I. p. 767.
Magnes Hieroſol. Presb. V. 1. 32. V. p. 276.
Magnes (Laſus) vid. Laſus.
Magnes (Pyrrhus) vid. Pyrrhus.
Magnes ſ. Magnetes MS. V. 1. 32. V. p. 276. vide Macarius Magnes.
Magnes Smyrnæus Poeta Epicus II. 22. I. p. 767.
Magnes Stephanus vid. Stephenus.
Magnes Theudius vid. Theudius.
Magninus ſ. Magnus Mediol. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Antiochenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Carrenſis V. 4. 36. VI. p. 135. 136.
Magnus Circulator VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Clinicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Emeſenus V. 45. X. p. 484.
Magnus Epheſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313. III. 26. 8. II. p. 627. III. 28. 7. II. p. 719. VI. 7. 8. XII. p. 650. not. VI. 8. 5. XII. p. 779.
Magnus Philadelph. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Tarſenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Turcus ſ. Mahumed Imp. II. 10. 36. I. p. 431.
Machazer Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahemet ſ. Mahomet Araſi Medicus. VI. 9. 4. XIII. p. 314.

Ma-

2011 Ministério de Cultura

Mahemet fil. Zachariæ Medicus. VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahemet fil. Zachariæ Araſi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahomet Bagdadinus III. 14. 15. II. p. 380.
Mahraris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahumed Bielgehem Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahumed Imp. II. 10. 36. I. p. 431. V. 45. X. p. 482.
Maja VI. 9. 4. XIII. p. 314.
contra Mahumedem Scriptores V. 5. VI. p. 691. V. 8. 7. VII. p. 100.
à Maille (*Simon*) VI. 4. 2. XI. p. 720.
Maimonides (*Moſes*) *vid. Moſes.*
Maimon Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 314.
Major Arabius Rhetor. IV. 32. IV. p. 485.
Majorianus Imp. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Majorianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Majotas (Georg.) VI. 4. XI. p. 789.
Maittaire (*Joh. Mich.*) Miſcellanea græcorum Scriptorum carmina VI. 10. 2. XIII. p. 462.
Malab Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Malaxus (Emanuel) vid. Emanuel.
Malaxus (Joannes) V. 45. X. p. 523.
Malaxus (Nicol.) vid. Nicolaus.
Malchion Presbyter VI. 4. 2. XI. p. 346.
Malchus Byzantinus Sophiſta III. 24. 10. II. p. 602.
MALCHUS Philadelph. V. 5. 2. VI. p. 236. 230. & 1. p. 221. & 25. p. 686. & 17. p. 491. V. 38. 9. IX. p. 400.
Malchus vid. infra, PORPHYRIUS.
Malchus Tyrius Pythag. IV. 27. 2. IV. p. 182. II. 13. 1. I. p. 508.
MALELAS (Joannes) Antiochenus V. 4. 37. VI. p. 138. III. 8. 2. II. p. 219. V. 1. 32. V. p. 290. V. 4. 28. VI. p. 113. not. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 492.
de *Malemore* (*Gerhard.*) *Burdegal. Archiep.* VI. 4. 2. XI p. 637.
Maleſel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Malias Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Mamercus ſ. Marcus Æmylius Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Mambateus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Manæchmus Alopecenſis Platon. III. 3. II. p. 62. III. 1. 3. II. p. 20.
Manæchmus Sicyonius III. 8. 2. II. p. 221.

Ma-

2011 Ministerio de Cultura

Manardus (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Manas (*Jac.*) VI. 4. XI. p. 797.
Manaseus ſ. Mnaseus Medius VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Manasſes Rem. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 594.
Manaſſes (Conſtantinus) vid. CONSTANTINUS.
MANASSES Rex III. 29. 4. II. p. 738.
MANETHO Ægyptius III. 20. 1. II. p. 494. II. 20. 3. I. p. 697. III. 5. 18. II. p. 93. I. 11. 1. I. p. 72.
Manetho Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Manfredus (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Mangeti (*Jo. Jac.*) *Bibliothecæ anatomicæ Scriptores, ordine alphab.* VI. 7. 17. XII. p. 714.
Manichæus ſ. Manes hæreticus V. 1. 32. V. p. 281.
ex Ejus Epiſtolis fragmenta gr. & lat. extant V. 1. 32. V. p. 284.
Manichæorum catalogus & Scriptores contra illos V. 1. 32. V. p. 287. V. 38. 9. IX. p. 402.
Manilius (*Felix*) VI. 10. 35. XIII. p. 778.
Manilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
Manilius Poëta VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 4. p. 465. & 5. p. 467.
Manippus Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Manius Fontejus Nicander vid. Fontejus.
Manlius de Boſco (*Jo. Jac.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 258.
L. Manlius Torquatus vid. Torquatus.
T. Manlius Torquatus vid. Torquatus.
Manſur (Pet.) vid. Petrus.
Mantias ſ. Mantejas Herophileus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314. IV. 3. 6. III. p. 100. VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Mantineas (*Iacob*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Manto Tireſiæ filia I. 4. 5. I. p. 24.
Mantuca (*Dionyſ.*) VI. 4. XI. p. 787.
Manuel ex Anchialo V. 5. 28. VI. p. 697.
MANUEL Bryennius Muſicus III. 10. 8. II. p. 265. III. 14. 12. II. p. 379. IV. 14. 12. III. p. 451.
Manuel Byzantius V. 5. 8. VI. p. 389. V. 5. 25. VI. p. 693.
Manuel Caleca vid. CALECA.
Manuel è Chio V. 5. 28. VI. p. 698.
Manuel Comnenus Imp. V. 5. 9. VI. p. 393.

Ma-

2011 Ministerio de Cultura

Manuelis Comneni Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 422.
Manuel Chryſolaras vid. Emanuel Chryſolaras.
Manuel Ducas vid. Ducas.
Manuel Grammaticus V. 17. 13. VII. p. 775.
Manuel Holobolus vid. Holobolus.
Manuel Imp. VI. 4. 2. XI. p. 616.
Manuel Malaxus vid. Emanuel Malaxus.
MANUELES Moſchopuli duo V. 7. 15. VII. p. 37. 35. p. 46. MS. II. 3. 13. I. p. 293. & 15. p. 295. MS. II. 8. 10. I. p. 374. II. 15. 4. I. p. 555. MS. II. 18. 5. I. p. 656. IV. 24. 5. IV. p. 48. MS. IV. 34. 12. IV. p. 534. V. 5. 9. VI. p. 431. V. 5. 28. VI. p. 693. V. 19. 6. VIII. p. 88. V. 7. 9. VII. p. 15. 16. V. 40. 8. X. p. 52. MS. VI. 10. 20. XIII. p. 624.
ex Moſchopulo MSto in Agapetum Excerpta græce extant VI. 5. 7. XII. p. 306.
MANUEL Palæologus V. 45. X. p. 509. IV. 13. 13. III. p. 409. MS. V. 5. 17. VI. p. 530. 545. & 546. V. 32. 20. IX. p. 86. 118. & 119. V. 41. 2. X. p. 132.
Manuel Phile vid. PHILE.
Manuel Protoſpatharius V. 5. 25. VI. p. 686.
Manuſcripti Codices Bibliothecæ Auguſtanæ VI. 10. 18. XIII. p. 533. not. Coslinianæ V. 5. 3. VI. p. 253. ſeq. not.
Manutii (Aldi) Collectiones variæ VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Ejus Collectio Rhetorum IV. 31. 19. IV. p. 457. Grammaticorum. V. 7. 9. VII. p. 13. ſq.
Mapa (Stylianus) vid. Stylianus.
Mappinius Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 435.
Maraphara (Zachar. Scordilius) V. 45. X. p. 548.
Maraſtem Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 315.
de Marca (Pet.) VI. 4. 2. XI. p. 600.
Marcellinus (Ammianus) vid. Ammianus.
Marcellinus Comes V. 4. 1. VI. p. 35. V. 5. 36. VI. p. 770.
S. Marcellinus Papa VI. 4. 2. XI. p. 347.
Marcellinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 315.
MARCELLINUS Rhetor II. 25. 1. I. p. 867. IV. 31. 5. IV. p. 429. IV. 32. IV. p. 485.
Marcellus ſ. Marcellinus Schol. Thucydidis II. 25. 6. I. p. 872.
Marcellus Pſeudepigraphus VI. 10. 44. XIII. p. 834.

2011 Ministerio de Cultura

Marcellus Ancyranus V. 4. 7. VI. p. 92. VI. 4. 2. XI. p. 763. V. 23. 10. VIII. p. 334.
Marcellus Archimandrita V. 5. 17. VI. p. 537. V. 32. 20. IX. p. 101.
Marcellus Burdegal. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 315.
Marcollus (Chriſtoph.) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Marcellus Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 446.
Marcellus illuſtris Vir VI. 7. 2. XII. p. 574. & 6. p. 614.
Marcellus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 321.
Marcellus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 315.
S. Marcellus Papa VI. 4. 2. XI. p. 347.
MARCELLUS Sidetes I. 5. 3. I. p. 14.
Ejus Medicina ex piſcibus græc. & lat. extat I. 3. 5. I. p. 14.
hujus fragmenti interpretatio lat. metrica autore Fed. Morello exſtat VI. 9. 4. XIII. p. 317.
Marcianus (Ælius) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 328. & 3. p. 331.
Marcianus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 65.
Marcianus Hiſtoricus II. 10. 10. I. p. 414.
MARCIANUS Heracleota IV. 2. 10. III. p. 36. & 9. p. 35. VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Marcianus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 429. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Marcianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcianus Trapezita V. 38. 9. IX. p. 392.
Marcion ſ. Marcius V. 5. 17. VI. p. 555. V. 32. 20. IX. p. 138.
Marcion Hæreticus V. 1. 24. V. p. 201.
Marcion Smyrnæus Medicus V. 1. 24. V. p. 201. not. VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marculfus VI. 1. 20. XI. p. 86. not. VI. 4. 2. XI. p. 468. & p. 506.
S. MARCUS Evangeliſta IV. 5. 3. III. p. 130. VI. 10. 44. XIII. p. 819. 821. 823. & p. 833.
Marcus Æmylius vid. Mamercus.
Marcus Alexandr. Patriarcha V. 33. 4. IX. p. 188.
Marcus Arethuſius V. 24. VIII. p. 403.
Marcus Argentarius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Marcus ὁ καθηγητὴς Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcus (Cato) vid. Cato.
Marcus Clinicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcus Cyprius VI. 4. XI. p. 786.

Marcus

2011 Ministerio de Cultura

Marcus Diaconus V. 32. 20. IX. p. 138.
Marcus Diadochus V. 1. 26. V. p. 221. V. 24. VIII. p. 349.
Marcus Ephesius V. 43. 22. X. p. 431. V. 44. X. p. 464. VI. 10. 44. XIII. p. 815.
Marcus Ephesi Archiep. V. 41. 2. X. p. 135. vid. Eugenicus.
MARCUS Eremita Monachus V. 24. VIII. p. 349. V. 28. 12. VIII. p. 618. VI. 10. 30. XIII. p. 753. V. 38. 9. IX. p. 445. V. 5. 17. VI. p. 528. V. 32. 20. IX. p. 81.
Marcus Eugenicus vid. Eugenicus.
Marcus Eugenius V. 41. 2. X. p. 135.
Marcus Grammat. V. 7. 15. VII. p 65.
adversus Marcum Hæreticum Jambi V. 2. V. p. 338.
Marcus Gallus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcus Hieromonachus V. 32. 20. IX. p. 74.
Marcus Hydruntinus Episc. V. 41. 2. X. p. 135. V. 42. 18. X. p. 334. V. 45. X. p. 531. VI. 10. 19. XIII. p. 613.
Marcus (Joannes) vid. Joannes.
Marcus Lima vid. Lima.
Marcus Monachus V. 44. X. p. 463. VI. 10. 45. XIII. p. 847.
Marcus Monachus V. 41. 2. X. p. 135.
Marci Monachi varii V. 45. X. p. 532.
Marcus Musurus vid. Musurus.
Marcus Papa VI. 4. 2. XI. p. 373.
Marcus Pompejus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Marcus Rhetor Byzant. IV. 32. IV. p. 485.
Marcus quidam V. 5. 20. VI. p. 604.
Marcus Terentius Asclepiadeus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcus Varro vid. Varro.
Marci varii V. 24. VIII. p. 351. V. 41. 2. X. p. 135. V. 45. X. 529.
Μαργάρων σκευασία MS. VI. 8. 3. XII. p. 320.
Margareta Medica VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Margeus Scriptor de re pictoria III. 24. 10. II. p. 602.
MARGUNIUS (Manuel, deinde Maximus) Cretensis V. 45. X. p. 536. V. 4. 35. VI. p. 134. V. 5. 28. VI. p. 702. 704. VI. 1. 16. XI. p. 48. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 32. 15. IX. p. 27. & 19. p. 35. VI. 4. XI. p. 771. VI. 10. 18. XIII. p. 538. 543.

2011 Ministério de Cultura

Margunii Metaphrasis Psalmi 132. græc. & lat. extat VI. 10. 18. XIII. p. 543.
S. Maria VI. 10. 44. XIII. p. 834.
Maria Chemica VI. 8. 3. XII. p. 761. 762. 765. 767. 770. 775. 757.
Maria Pilia V. 5. 28. VI. p. 700.
Marianus Metaphrastes III. 17. 6. II. p. 437. III. 18. 3. II. p. 455. III. 21. 4. II. p. 523. III. 19. 2. II. p. 489. III. 26. 2. II. p. 620.
Marianus S. Barolitani Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 321.
Marianus Monachus V. 45. X. p. 532.
Marianus Presb. VI. 4. 2. XI. p. 431.
Marianus Poeta lat. III. 28. 7. II. p. 720.
Marianus Scholasticus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Marinerii (Vinc.) Epistolæ 2. ad Jo. Meursium extant VI. 5. 7. XII. p. 307.
Marinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 321.
MARINUS Neapol. V. 26. 1. VIII. p. 463. III. 1. 3. II. p. 12. III. 3. II. p. 62. III. 11. II. p. 305. V. 5. 8. VI. p. 383. V. 26. 1. VIII. p. 455.
Marinus Tyrius IV. 14. 2. III. p. 412.
Marini varii V. 26. 1. VIII. p. 464.
S. Maris VI. 10. 44. XIII. p. 822.
Marius Mercator VI. 4. 2. XI. p. 395.
Marlianus (Ludov.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Marlianus (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Marmarium ad Epicuro amata III. 33. 3. II. p. 816.
Marolus (Laurent.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Marpsias Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Marpurgerus (Conr.) V. 5. 29. VI. p. 706.
Marrar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 321.
Marserogem Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 321.
Marsilius Paduanus de S. Sophia VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Marsinus Thrax Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Marsyas Pellæus Historicus III. 8. 2. II. p. 221. V. 7. 15. VII. p. 65.
Martene (Edm.) Ordines Missæ junctim editi VI. 10. 44. XIII. p. 831.
Martha V. 41. 2. X p. 135.
Martialis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Martialis Poeta III. 33. 3. II. p. 812. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 467.
Martianus ἀνατομικώτατος VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Martianus Capella III. 23. II. p. 565.
Martianus Afer Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 322.

Mar-

2011 Ministerio de Cultura

Martianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Martinus Bracarenſis VI. 4. 2. XI. p. 455. VI. 1. 20. XI. 52. p. 65.
Martinus (Joachim.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Martinus Papa VI. 4. 2. XI. p. 465.
Martinus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 556.
Matinus, IV. Papa VI. 4. 2. XI. 644. 645.
Martinus .V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 672.
Martius Fontejus (Nicander) vide Nicander.
Martyrium ſeptem dormientium V. 38. 9. IX. p. 497.
Martyrium Apoſtoli Timothei V. 38. 9. IX. p. 498.
Martyrium Martyris Demetrii V. 38. 9. IX p. 498.
Martyrium S. Catharinæ V. 5. 28. VI. p. 698.
Martyriorum Scriptores Græci V. 32. IX. p. 48. ſqq.
Martyrius Antioch. Patriarcha V. 15. 2. VIII. p. 556.
Martyrius Quæſtor VI. 6. 5. XII. p. 341.
Martyrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Martyrologia V. 32. 19. IX. p. 35.
S. Maruta Metropol. Tagrit. VI. 10. 44. XIII. p. 821. & 823.
Marven fil. Zor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſagevich Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſarginus Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſarginib Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſerjavaibus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſerice Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſiniſſa Rex VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſſa (Nicol.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 347.
de Maſſalianis Scriptores veteres & recentiores V. 38. 9. IX. p. 392.
contra Maſſalianos ſcripta memorata à Photio V. 38. 9. IX. p. 391.
Maſſaliotes ſ. Maſſilienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſſaria (Alex.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Maſſurgei Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſſurius Sabinus vid. Sabinus.
Maſuilobey Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Mataranguſ (Scepion) vid. Scepion.
Maternus Sophiſta IV. 32. IV. p. 485.
Maternus (Firmicus) VI. 10. 19. XIII. p. 608.
Mathematicorum veterum ſcripta Voluminibus XIV. digerenda, quorum

2011 Ministerio de Cultura

rum catalogus ab V. C. Edv. Bernardo eſt compoſitus, recenſentur III. 23. II. p. 564.
Mathiſius (*Gerardus*) *vid. Gerardus.*
Matois Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Matreas III. 6. 25. II. p. 146.
Matriceta Methymnæus III. 5. 5. II. p. 82.
C. *Matrinus Valens vid. Valens.*
Matron II. 5. 70. I. p. 337. II. 7. 2. I. p. 354. VI. 10. 20. XIII. p. 623.
S. MATTHÆUS IV. 5. 2. III. p. 126.
Matthæus Alban. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 609.
Angelus Matthæus vid. Angelus.
MATTHÆUS Blaſtares vid. Blaſtares.
MATTHÆUS Camariota IV. 31. 19. IV. p. 475. & 5. p. 431. & 6. p. 432. IV. 32. IV. p. 485. V. 5. 17. VI. p. 517. & 28. p. 695. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 19. 2. VIII. p. 62. MS.
Matthæus Caleca vid. Caleca.
Matthæus Cantacuzenus V. 5. 12. VI. p. 474. V. 32. 20. IX. p. 62.
Matthæus Caryophyllus V. 41. 2. X. p. 135.
Matthæus Cigala vid. Cigala.
Matthæus Epheſius V. 5. 6. VI. p. 323.
Matthæus Hieromonachus V. 8. 7. VII. p. 100. MS.
Matthæus Melenicenſis V. 43. 33. X. p. 440.
Matthæus Monachus è Chio V. 5. 28. VI. p. 698.
Matthæus Monachus & Medicus V. 5. 15. VI. p. 478.
Matthæus Μάτθη V. 45. X. p. 532.
Matthæus Paſtor VI. 10. 44. XIII. p. 821. & 823.
Matthæus Quæſtor V. 45. X. p. 532.
Matthæus Sylvaticus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Matthæi varii V. 45. X. p. 532.
Matthiolus (*Pet. Andr.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Mauritianus (*Iunius*) *JCtus* VI. 6. 2. XII. p. 321. & 3. p. 331.
Mauritius Imp. V. 41. 2. X. p. 135. V. 4. 2. XI. p 459.
Mauroleo V. 45. X. p. 533. V. 41. 2. X. p. 135.
Maurocordatus (Alex.) VI. 4. XI. p. 774.
Maurocordatus (Carol.) VI. 4. XI. p. 795.
MAUROCORDATUS (Jo. Nicolaus, Alexandri F.) V. 45. X. p. 532. VI. 4. XI. p. 795.

MAU-

2011 Ministerio de Cultura

MAUROPUS (Joannes) Euchait. Metrop. V. 16. 19. VII. p. 718.
Maxentius (Joannes) vid. Joannes.
Maximianus CPol. Ep. V. 27. 7. VIII. p. 584.
Maximilianus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 689.
Miximilla hæretica V. 1. 24. V. p. 201.
Maximinus V. 1. 24. V. p. 199.
Maximinus Quæstor palat. VI. 6. 5. XII. p. 341.
S. MAXIMUS Confessor V. 30. 10. VIII. p. 728. V. 30. 8. VIII. p. 691. V. 17. 13. VII. p. 773. & 16. p. 78. & 19. p. 790. III. 5. 19. II. p. 96. not. V. 1. 6. V. p. 6. V. 2. 6. V. p. 312. V. 4. 37. VI. p. 143. V. 11. 7. VII. p. 438. & 455. V. 13. 7. VII. p. 538. V. 16. 15. VII. p. 690. V. 32. 20. IX. p. 123. V. 34. 12. p. 311. V. 38. 9. IX. p. 388. & 443. V. 41. 3. X. p. 205. V. 45. X. p. 481. 483. 486. & 487. VI. 4. 2. XI. p. 464. VI. 10. 38. XIII. p. 789. 790. 795. 796. & 20. p. 616. & 21. p. 627. & 44. p. 824. & 18. p. 544. & 44. p. 816.
Maximus alius V. 1. 24. V. p. 199. V. 1. 26. V. p. 223.
Maximus Ægiensis IV. 24. 1. IV. p. 45. & 15. p. 61.
Maximus Alexandr. III. 13. II. p. 363.
Maximus Chrysoberga vid. Chrysoberga.
Maximus Corvinus vid. Corvinus.
MAXIMUS Ephesius Juliani Imp. Præceptor III. 20. 10. II. p. 514.
Ejus carmen *περὶ καταρχῶν* græc. & lat. exstat. V. 25. VIII. p. 415.
Maximus Epirota vel Byzantius III. 11. II. p. 305. III. 6. 1. II. p. 111. & 39. p. 184.
Maximus Hieromonachus V. 45. X. p. 538.
Maximus Holobolus Syncellus V. 32. 20. IX. p. 119.
Maximus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 388.
Maximus (Joannes) vid. Joannes.
Maximus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 331.
Maximus Lexicographus MS. V. 40. 8. X. p. 52.
Maximus Margunius vid. MARGUNIUS.
Maximus Mazarus vid. Mazarus.
Maximus Peloponnesius V. 45. X. p. 516. VI. 4. XI. p. 771.
MAXIMUS Planudes V. 45. X. p. 533. II. 9. 2. I. p. 391. & 11. p. 399. & 4. p. 393. III. 6. 19. II. p. 135. III. 9. 13. II. p. 241. MS. III. 23. II. p. 573. III. 28. 4. II. p. 693. IV. 24. 5. IV. p. 48. V. 5. 6. VI. p. 303. not. p. 323. & 343. V. 5. 17. VI. p. 513. V. 7. 15. VII. p. 46. MS. p. 65. V. 32. 20. IX.

2011 Ministerio de Cultura

IX. p. 56. 72. 93. & 134. V. 43. 12. X. p. 418. V. 45. X. p. 482. VI. 1. 15. XI. p. 45. & 17. p. 50. VI. 8. 6. XII. p. 779. XS. VI. 9. 4. XIII. p. 327. VI. 10. 19. XIII. p 605. 606. & 26. p. 644. MS.
Maximus Protosyngelus V. 5. 28. VI. p. 698.
Maximi Rhetores quatuor IV. 32. IV. p. 485.
MAXIMUS Sophista Byzant. V. 38. 9 IX. p. 417. VI. 10. 20. XIII. p. 621.
Ejus Tract. *περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων* græc. & lat. extat V. 39. 1. IX. p. 570.
Maximus Taurinensis VI. 10. 39. XIII. p. 799. 800. & 44. p. 830.
MAXIMUS Tyrius IV. 23. 8. IV. p. 32. II. 5. 71. I. p. 336. III. 3. II. p. 62. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 20. p. 619. & 25. p. 640.
Maximus quidam VI. 3. 7. XI. p. 183. MS.
Maximi varii IV. 23. 8. IV. p. 33. V. 30. 10. XIII. p. 769.
Maymo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Mazarus (*Maximus*) V. 45. X. p. 538.
Meccius (Ælianus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Mechanicorum veterum scripta III. 24. II. p. 587.
Medea VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Medeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
de medicamentis superstitiosis & amuletis VI. 7. 5. XII. p. 595. sq. VI. 9. 3. XIII. p. 6. sq.
Medicæ historiæ Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 728.
Medici antiqui & de iis Scriptores II. 24. 6. I. p. 865.
Medici græci editi VI. 7. XII. p. 570.
Medici græci inediti VI. 8. 7. XII. p. 780.
Medici nonnulli sectæ Herophileæ VI. 9. 4. XIII. p. 117.
de Medicis antiquis & recentibus Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 732.
de Medicis certarum nationum, ætatum &c. Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 735.
de Medicis Sanctis, Regibus, Theologis, Clericis, Monachis, Philologis, Poëtis &c. autores VI. 7. 20. XII. p. 737.
de Medicorum scriptis autores VI. 7. 20. XII. p. 733.
de Medicorum sectis tribus harumque affectis VI. 9. 4. XIII. p. 117.
Medicus Afer VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Medicus Taronita V. 5. 6. VI. p. 322.
Medius Larissæus III. 8. 2. II. p. 215.
Medius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Medius Stoicus III. 15. II. p. 405.

Me-

2011 Ministerio de Cultura

Medus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Megaloſtrata Poëtria II. 15. 10. I. p. 566. & 38. p. 585.
Megalomites (Baſil.) MS. V. 45. X. p. 538.
Megali nonnulli V. 40. 5. X. p. 18.
Megarica comœdia II. 22. I p. 767.
Megaricorum Philoſophorum catalogus III. 33. 6. II. p. 820.
Meges Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meges ſ. Magnus Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Megaſthenes hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 221.
Meges Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meges Sidonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Megethius II. 10. 30. I. p. 427.
Megethius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Megillus Pythagor. II. 13. 1. I. p. 508. IV. 22. 15. IV. p. 20.
Megillus alius II. 13. 1. I. p. 508.
Meginfredus VI. 10. 35. XIII. p. 772.
Megiſteas Metapont. II. 13. 1. I. p. 508.
Mehereris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meheret Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Mela (*Flavius*) VI. 6. 4. XII. p. 336.
Melampus Amythaonis fil. Medicus I. 15. 1. I. p. 98. VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Melampus Grammaticus I. 15. 4. I. p. 101. V. 7. 13. VII. p. 24. MS. p. 46. MS. VI. 10. 22. XIII. p. 633.
Melampus Ithagenis fil. I. 15. 4. I. p. 101.
MELAMPUS junior Medicus fr. I. 15. 2. I. p. 99. II. 8. 6. I. p. 373. II. 24. 6. I. p. 866.
Melanchthon (*Philipp.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Ejus Epiſtola græca ad Joaſaphum CPol. Patriarcham extat VI. 10. 6. XIII. p. 468.
Melanippides Melius Poeta fr. II. 19. I. p. 683. II. 11. 12. I. p. 453. II. 15. 39. I. 585. V. 16. 19. VII. p. 726.
Melanippides Lyricus II. 15. 39. I. p. 585.
Melanippides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720. & 1. p. 684.
Melanippus Cyrenæus Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Melanius Cocinus MS. VI. 8. 7. XII. p. 781. V. 45. p. 540.
Melantas Platonicus III. 3. II. p. 62.
Melantes Peripat. III. 11. II. p. 305.

2011 Ministerio de Cultura

Melanthius Athen. Tragicus fr. II. 19. I. p. 683. II. 11. 12. I. p. 453.
Melanthius Pictor III. 24. 10. II. p. 602.
Melanthius Rhodius Platon. III. 3. II. p. 62.
Melanthii varii II. 19. I. p. 683.
S. Melchiades ſ. Miltiades Papa VI. 4. 2. XI. p. 349. & 352.
MELEAGER Gadarenſis III. 28. 1. II. p. 682. II. 5. 72. I. p. 336. III. 28. 7. II. p. 720. III. 13. II. p. 364.
Meleſermus Athen. II. 10. 14. I. p. 433. VI. 6. 14. VI. p. 828.
Meletius Alexandr. Patr. V. 45. X. 515.
Meletius Melitenus Antiochiæ Ep. V. 24. VIII. p. 403. V. 38. 9. IX. p. 389.
Meletius Athen. Metropol. VI. 4. XI. p. 784. VI. 10. 16. XIII. p. 486. not.
Meletius Gypaldus vid. Gypaldus.
MELETIUS iatroſophiſta, auctor libri de homine VIII. p. 405. ſq. Index ſcriptorum ab illo laudatorum, poſt præf. Volum. X.
Meletius Macres vid. Macres.
Meletius Melitenus vid. Meletius Antioch.
Meletius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meletius Monachus MS. VI. 8. 6. XII. p. 779. & 7. p. 781. VI. 10. 21. XIII. p. 629. VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meletius Mopſveſtenus V. 33. 1. IX. p. 155. not.
Meletius Piga V. 43. 32. X. p. 437. VI. 4. XI. p. 770.
Meletius Protoſyncellus V. 5. 28. VI. p. 698.
Meletius Syrigus V. 43. 32. X. p. 437. VI. 4. XI. p. 777.
Meletii varii V. 24. VIII. p. 404.
Meliſander Mileſius I. 16. 1. I. p. 101.
Meliſſias Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Meliſſa Pythagorica II. 10. 24. I. p. 425. & 38. p. 432. II. 13. 2. I. p. 527. & 3. p. 530.
Meliſſæ duæ aliæ II. 13. 2. I. p. 527.
Meliſſus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 65.
Meliſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Meliſſus Samius fr. II. 23. 22. I. p. 820. II. 13. 1. I. p. 508.
Meliteniotæ duo V. 33. 4. IX. p. 198.
Meliteniota (Conſtantinus) vide Conſtantinus.
Meliteniota (Theodorus) vide THEODORUS.
MELITO Sardenſis Epiſc. V. 1. 24. V. p. 184. V. 8. 7. VII. p. 96.
Meliton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Melitus Com. II. 22. I. p. 767. II. 19. I. p. 683.

Meli-

2011 Ministerio de Cultura

Melitus Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Mellitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Melitus Laodic. Epiſc. V. 1. 24. V. p. 185. VI. 10. 44. XIII. p. 834.
Melo nomen commentitium IV. 6. 18. III. p. 254.
Melodi Græcorum V. 41. 2. X. p. 130. & in fine Vol. V.
Meloſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Melzigiar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Memmius Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
Memnon Hiſtoricus V. 38. 9. IX. p. 475. VI. 10. 20. XIII. p. 619. 620.
Menacles Hiſtoricus IV. 24. 14. IV. p. 58.
Menæa, Menologia, Anthologia Eccleſiæ Græc. V. 32. 19. IX. p. 33.
Menæchmus Pythagor. II. 13. 1. I. p. 508. III. 14. 18. II. p. 385.
Menæchmus Statuarius III. 24. 10. II. p. 602.
Menæchmus Sicyonius III. 24. 10. II p. 602.
Menander (Arrius) Scriptor de re militari III. 30. 12. II. p. 769.
Menander Ariſtarchi diſcip. V. 7. 15. VII. p. 65.
Menander (Arrius) JCtus VI. 6. 2. XII. p 328. & 3. p. 331.
Menander Athen. Comicus II. 22. I. p. 767.
MENANDER Athen. junior Comicus II. 22. I. p. 767. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. ſq. p. 452. & 11. ſq. p. 453. II. 10. 41. I. p. 433. III. 11. II. p. 305. III. 28. 7. II. p. 720. V. 6. 14. VI. p. 828. V. 45. X. p. 487.
Menander Byzantius III. 28. 7. II. p. 720.
Menander Δρυμὸς Cynicus III. 13. II. p. 364.
Menander Epheſius hiſtoricus I. 28. 4. I. p. 166.
Menandri duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 329.
MENANDER Protector V. 5. 2. VI. 236. 230. & 1. p. 221. V. 32. 20. IX. p. 93.
MENANDER Rhetor IV. 31. 16. IV. p. 459. 460. IV. 32. IV. p. 485. VI. 10. 21. XIII. p. 621.
Menandri varii II. 22. I. p. 767. not.
Menanelius (*Matthias Theod.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 372.
Menapius (*Guillermus Inſulanus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 127.
Menarchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Menas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Mendonius (*Leonh.*) V. 5. 28. VI. p. 699.
de Mendoza (*Ferdin.*) VI. 4. 2. XI. p. 349.
Menecles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 334.

2011 Ministerio de Cultura

Menecles Rhetor Asiat. IV. 32. IV. p. 485.
Menecrates Comicus II. 22. I. p. 775.
Menecrates tres Grammatici V. 7. 15. VII. p. 65.
Menecrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 332. III. 26. 8. II. p. 627. VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Menecrates Smyrnæus Poeta III. 28. 7. II. p. 720. & 1. p. 685. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 13. p. 455. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Menecrates Syracus. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Menecrates varii VI. 9. 4. XIII. p. 333.
Menecritus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 334. VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Menedemus Eretr. II. 23. 38. I. p. 837. III. 3. II. p. 62.
Menedemus Lampsacenus III. 13. II. p. 364.
Menedemus Rhodius Peripat. III. 11. II. p. 305.
Menedemi varii II. 23. 38. I. p. 837.
MENELAUS Alexandr. Mathem. III. 5. 17. II. p. 92. & 12. p. 88. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 574. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Menelaus Anæus Perip. III. 11. II. p. 305.
Menelaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 334. III. 26. 8. II. p. 628.
Menelai varii III. 5. 17. II. p. 93.
Menemachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menephyllus Peripat. III. 11. II. p. 306.
Menes Philosophus VI. 8. 3. XII. p. 776.
Menestheus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menestheus Orator II. 26. 2. I. p. 885. not.
Menestheus Scriptor lexici iatrici IV. 36. 9. IV. p. 581.
Menestius Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Menestor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menestratus Cynicus III. in add. II. p. 828.
Menetor Scriptor de donis sacris III. 24. 10. II. p. 602.
Menexena Dialectica III. 33. 6. II. p. 823.
Meniates (Elias) VI. 4. XI. p. 787.
Menippus Comicus II. 22. I. p. 775.
Menippus Lycius Cynicus III. 13. II. p. 364.
Menippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335. III. 26. 8. II. p. 628.
Menippus Pergamenus IV. 2. 10. III. p. 37. VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Menippus Sinopensis Cynicus III. 13. II. p. 364.
Menippi varii II. 22. I. p. 775. III. 13. II. p. 364.

Me-

2011 Ministerio de Cultura

Menitheus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Mennas Callicedalus Melodus V. 41. 2. X. p. 135.
Mennas ſ. Menas CPol. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 431. 432.
Mennas JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Menodorus V. 38. 9. IX. p. 421.
Menodorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menodotus Nicomed. III. 33. 5. II. p. 819.
Menodotus Samius III. 24. 10. II. p. 602.
Menoetas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menogenes II. 5. 73. I. p. 336.
Menon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menon Peripat. III. 11. II. p. 306. VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menon Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Menon alius II. 13. 1. I. p. 508.
Menophanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Menophilus V. 38. 9. IX. p. 422.
Menophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Mentor Bithynus Platon. III. 3. II. p. 62.
Minutianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Mercadas ſ. de Mercadæ Judæi filiæ & Græci juvenis amoribus V. 45. X. p. 515.
Mercator (*Iſidorus*) *vid. Iſidorus.*
Mercurius Monachus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
MERCURIUS Trismegiſtus III. 23. II. p. 583. VI. 10. 2. XIII. p. 462. vide Hermes Trismegiſtus.
Meropius Paulinus VI. 10. 43. XIII. p. 814.
Merſinus Thrax Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Merula (*P. Decius ſ. Decimius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſarugie Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſcuben Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſeac ſ. Meſerach Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Moſebah Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſih ſ. Miſih Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſriobe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
MESOMEDES Cretenſis, Lyricus II. 15. 40. I. p. 585. III. 28. 7. II. p. 720.
Meſſala Corvinus VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Meſſius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
L. Meſſius Ruſticus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336. *Me-*

2011 Ministerio de Cultura

Meſue Jacobita VI. 9. 4. XIII. p. 273.
Meſue (Joannes) vid. Joannes.
Meſuelube Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Metaclides Peripat. II. 1. 3. I. p. 255. II. 5. 74. I. p. 336. III. 11. II. p. 306.
Metagenes Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 775. II. 11. 12. I. p. 453.
de Metallorum affinitate cum planetis V. 6. 6. VI. p. 809.
Metamorphoſeon Scriptores græci III. 27. 10 II. p. 679.
Metaphraſes Pſalmorum poëticæ V. 16. 5. VII. p. 652.
Metraphaſtes (Simeon) vide SIMEON.
Metellus Tegerſeenſis VI. 10. 35. XIII. p. 773.
Methodius Anthracites Hieromonachus VI. 4. XI. p. 802.
Methodius Confeſſor V. 1. 29. V. p. 257.
Methodius CPol. Patr. V. 1. 29. V. p. 258. V. 412. X. p. 135.
Methodius Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 698.
Methodius Melenici Epiſc. V. 5. 28. VI. p. 700.
METHODIUS Patarenſis Epiſcopus & Tyrius V. 1. 29. V. p. 255. V. 5. 8. VI. p. 365. 366. V. 5. 17. VI. p. 533. V. 32. 20. IX. p. 87. & 91. IV. 27. 4. IV. p. 193. V. I. 26. V. p. 238. V. 5. 17. VI. p. 522. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 17. 18. VII. p. 788. & 19. p. 791. V. 32. 20. IX. p. 73. & p. 129. V. 38. 9. IX. p. 488. VI. 10. 21. XIII. p. 627. & 38. p. 789.
Methodii varii V. 1. 30. V. p. 259.
Μέθοδος εἰς τὸς τρόπες τῆς φιλοσοφίας VI. 10. 17. XIII. p. 523. II. 13. 11. I. p. 495.
Μέθοδος τῶν ὑαλίων Γαληνῦ MS. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Metochita (Georgius) vid. Georgius.
Metochita (Theodorus) vid. THEODORUS.
METON Athen. Aſtronomus III. 5. 7. II. p. 84. & 5. p. 83. II. 24. 6. I. p. 865. IV. 14. 3. III. p. 415. & 7. p. 419. VI. 9. 4 XIII. p. 337.
Meton Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Metopus Metapont. Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 508. & 3. p. 530.
de metrica re Tractatus duo græci MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
de metrica re Anonymi græci MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
de metris Pindaricis græce, MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
Metrocles Maronites III. 11. II. p. 306. III. 13. II. p. 364.
Metrodorus Athen. Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 337.

Me-

2011 Ministerio de Cultura

Metrodorus Chius II. 23. 24. I p. 821. VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Metrodorus Chryſippi Cnidii diſc. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Metrodorus Cous Pythag. Medicus II. 13. 1. I. p. 508.
Metrodorus Grammat. VI. 7. 5. XII. p. 593.
Metrodorus Lampſacenus Epicur. III. 33. 3. II. p. 812. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 34. I. p. 335. 336. II. 6. 12. I. p. 349. II. 7. 10. I. p. 368.
Metrodorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Metrodorus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 13. p. 455. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Metrodorus Sabini auditor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337. II. 24. 3. I. p. 857.
Metrodorus Scepſius IV. 14. 7. III. p. 419. V. 38. 9. IX. p. 411.
Metrodorus Scepſius Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Metrodorus Stratoniceus III. 3. II. p. 62. III. 33. 3. II. p. 813.
Metrodorus Theorematicus III. 11. II. p. 306. III. 33. 6. II. p. 822.
Metrodorus quidam V. 1. 30. V. p. 260. V. 5. 17. VI. p. 522. V. 32. 20. IX. p. 73.
Metrodori varii III. 28. 7. II. p. 721. III. 33. 3. II. p. 813.
Metrophanes CPol. Patr. V. 5. 28. VI. p. 699.
Metrophanes Critopulus vid. Critopulus.
Metrophanes Cyzicenus V. 43. 33. X. p. 440.
Metrophanes Gregoras vid. Gregoras.
Metrophanes Lebadienſis Platon. III. 3. II. p. 62.
Metrophanes Metropol. V. 45. X. p. 540. VI. 4. 2. XI. p. 539.
Metrophanes Nauplius V. 41. 2. X. p. 135.
Metrophanes Phrygius Sophiſta IV. 30. 6. IV. p. 392. IV. 31. 6. IV. p. 432. IV. 32. IV. p. 485. IV. 36. 10. IV. p. 582.
Metrophanes Smyrnæus V. 45. X. p. 540. V. 5. 19. VI. p. 568. V. 38. 16. IX. p. 363. V. 41. 2. X. p. 135.
Mevius Ruffus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Meurſii (Jo.) variæ collectiones græcorum Scriptorum & Scripta græcas antiquitates illuſtrantia VI. 10. 21. XIII. p. 626.
Michael Acominatus Choniata V. 5. 9. VI. p. 402. MS. V. 11. 7. VII. p. 473. V. 42. 11. X. p. 290.
Michael Antioch. Patr. V. 5. 28. VI. p. 693. 699. VI. 10. 44. XIII. p. 822.
Michael Alexandr. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 539.
Michael III. Aiexandr. Archiepiſc. VI. 4. 2. XI. p. 555.

Mi-

2011 Ministerio de Cultura

Michael Apoſtolius vide APOSTOLIUS.
Michael Archimandrita V. 5. 17. VI. p. 550. V. 32. 20. IX. p. 127.
MICHAEL Attaliata MS. V. 45. X. p. 492. V. 5. 25. VI. p. 684. VI. 6. 6. XII. p. 469. & 489.
Michael Choniata vid. Michael Acominatus.
Michael Corcyr. Eparchus V. 5. 28. XI. p. 696.
Michael Cortacius vid. Cortacius.
Michael Epheſius MS. III. 6. 5. II. p. 116. & 15. p. 130. & 16. p. 134. & 17. p. 135. & 20. p. 136. & 29. p. 152. III. 11. II. p. 306. IV. 25. 2. IV. p. 69. V. 37. 7. IX. p. 365. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Michael Glycas vide GLYCAS.
Michael Grammat. III. 28. 7. II. p. 721.
Michael I. Curopolata Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Michael II. Balbus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Michael III. Porphyrogenitus VI. 4. 2. XI. p. 490.
Michael Palæologus Imp. VI. 6. 6. XII. p. 424. VI. 4. 2. XI. p. 641.
Michaelis Ἐ στρατιωτικὸ̃ Imp. Conſtitutio VI. 6. 6. XII. p. 420.
Michaelis Parapinacei Imp. Conſtitutio VI. 6. 6. XII. p. 421.
Michael Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Michael Monachus V. 5. 17. VI. p. 514. 554. 561. V. 5. 19. VI. p. 568. V. 32. 20. IX. p. 97. 127. 136. & p. 148. V. 33. 4. IX. p. 235.
Michael è Nauplio V. 5. 28. VI. p. 697.
Michael Pantechnes vid. Pantechnes.
Michael Patriarcha VI. 8. 4. XII. p. 777.
Michael Phile vide PHILE.
Michael Plochirus vide Plochirus.
Michael Pſellus vide PSELLUS.
Michael Sbiri V. 5. 28. VI. p. 697.
Michael Soliardus vide Soliardus.
Michael Sophianus V. 5. 28. VI. p. 695.
Michael Synadorum Epiſc. V. 5. 17. VI. p. 514. V. 32. 20. IX. p. 58.
MICHAEL Syncellus ſ. Syngelus V. 41. 8. X. p. 220. V. 5. 3. VI. p. 254. MS. not. V. 5. 17. VI. p. 513. 522. V. 7. 9. VII. p. 16. & 15. p. 39. & 46. MS. V. 32. 20. IX. p. 56. 57. & p. 72. V. 33. 4. IX. p. 178. V. 41. 2. X. p. 135. VI. 4. 2. XI. p. 540. VI. 10. 20. XIII. p. 616. & 45. p. 841.
Michaeles varii V. 41. 7. X. p. 221.

Micon

2011 Ministerio de Cultura

Micon ſ. Miccion ſ. Micton &edicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Miconis (Teminius) vid. Teminius.
Μικρὸν νομικὸν ϗ ϛοιχεῖον VI. 6. 6. XII. p. 428.
Micyllus (*Jac.*) VI. 10. 5 XIII. p. 468. & p. 495.
Midæ duo I. 34. 4. I. p. 234.
Midias Medicus III. 11. II. p. 306. VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Migiſib Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Miladius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Mileſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Mileſius Smyrnæus II. 7. 6. I. p. 360.
Miletus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Militaris rei Scriptores III. 30. 12. II. p. 767.
Millias ſ. Myllias Crotoniata II. 13. 1. I. 508.
Milon Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
S. Miltiades V. 1. 24. V. p. 192. V. 8. 7. VII. p. 96.
Miltiades Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
M. Catius Miltiades vid. Catius.
Miltiades Carthagin. Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Miltiades Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Mimas, nomen commentitium VI. 7. 6. XII. p. 617. II. 13. 1. I. p. 509. & 3. p. 530.
Mimnermus Poeta fr. II. 11. 7. I. p. 449. & 5. p. 447. III. 28. 7. II. p. 721. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 725.
Mimnomachus Leontinus II. 13. 1. I. p. 509.
Minicius Natalis VI. 6. 4. XII. p. 336.
Minos Legislator II. 14. 13. I. p. 542. II. 14. 18. I. p. 548.
Mintanor Muſicus III. 10. 9. II. p. 267.
Minucia C. L. Aſte Medica VI. 9. 4. XIII. p. 338.
MINUCIANUS ſ. Nicagoras Rhetor IV. 31. 16. IV. p. 460. IV. 32. IV. p. 485. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 40. 5. X. p. 19.
Minutianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Minutius Felix VI. 10. 34. XIII. p. 758.
Minutius Pacatus vid. Pacatus.
Miſchion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339. vide MOSCHION.
Misdafan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Miſich ſ. Miſith Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Miſthon Sybarita V. 6. 14. VI. p. 828.

2011 Ministerio de Cultura

Miſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Miſuſan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Mithæcus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 66.
Mithradorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Mithras Syrus Epicur. III. 33. 3. II. p. 813.
Mithridates Rex VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Mithrodorus (L. Annius Caſſius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Miuh Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mnaſalcas Sicyonius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721. & 1. p. 684.
Mnaſeas Berytius II. 5. 76. I. p. 336, IV. 32. IV. p. 485. IV. 34. 4. IV. p. 517.
Mnaſeas Grammat. Ariſtarchi diſc. V. 7. 15. VII. p. 66.
Mnaſeas Locrus II. 15. 60. I. p. 598. not. V. 6. 14. VI. p. 829.
Mnaſeas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mnaſeas Scepticus III. 33. 5. I. p. 819.
Mnaſon Phocenſis Peripat. III. 11. II. p. 306.
Mnaſon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mnemarchus ſ. Mneſarchus Pythag. II. 13. 5. I. p. 509.
Mnemon Sidetes II. 24. 3. I. p. 857. VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mneſæus Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Mneſarchus vid. Mnemarchus.
Mneſacchus Stoicus III. 15. II. p. 406.
Mneſicles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mneſidemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Mneſides vid. Mneſitheus.
Mneſigenes Peripat. III. 11. II. p. 306.
Mneſilaus Rhegin. Peripat. II. 13. 1. I. p. 509.
Mneſimachus Comicus fr. II. 22. I. p. 775. II. 11. 9. ſq. I. p. 452.
Mneſimachus Phaſelites II. 22. I. p. 775.
Mneſion Legiſlator II. 14. 18. I. p. 548.
Mneſiſtratus Aſtronomus III. 5. 8. II. p. 85.
Mneſiſtratus Thaſius Platon. III. 3. II. p. 62.
Mneſitheus ſ. Mneſides ſ. Mneſtheus &edicus fr. II. 22. I. p. 775. VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Mneſitheus Cyzicenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Mneſtheus ſ. Mneſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Mneſtheus Rhetor IV. 32. IV. p. 485. II. 26. 2. I. p. 885. not.

2011 Ministerio de Cultura

Mnevis Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Μναμιές V. 5. 27. VI. p. 691. not.
Mochus ſ. Moſchus hiſtoricus I. 28. 4. I. p. 166.
Moderatus Gaditanus Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 509.
Modeſtinus (*Herennius*) *JCtus* VI. 6. 2. XII. p. 328. & 3. p. 331. & 6. p. 343. V. 45. X. p. 516.
Modeſtinus Nomophylax V. 45. X. p. 540. VI. 6. 6. XII. p. 361. & p. 475.
Modeſtus V. 1. 24. V. p. 192.
Modeſtus Hieroſ. Archiep. V. 38. 9. IX. p. 502. V. 32. 20. IX. p. 115. 116. & p. 125. VI. 10. 38. XIII. p. 790.
Modeſtus Scriptor lat. rei milit. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Modeſti varii V. 1. 24. V. p. 192.
Modoinus VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Mœragenes IV. 24. 15. IV. p. 61.
MOERIS Atticiſta IV. 34. 5. IV. p. 519. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 38. 9. IX. p. 420. V. 45. X. p. 486. VI. 10. 45. XIII. p. 847.
Mœris Rex Ægypti IV. 34. 5. IV. p. 520.
Mœro vide Myro.
Mœrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Mogila (*Pet.*) V. 43. 32. X. p. 437.
Mohammedes Babylonius Arabs III. 23. II. p. 565.
Molpus VI. 7. 16. XII. p. 707.
Molon Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Molpis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Μοναχικὰ ſ. γεροντικὰ ſ. παπελικὰ V. 32. 14. IX. p. 25.
Monime II. 10. 41. I. p. 433.
Monimus Syrac. Cynicus III. 13. II. p. 364.
Μονόβιβλον ὃ εἰς τὸν Αλεξάνδρου βίον ἐπέγραψαν οἱ Αλεξανδρεῖς III. 8. 2. II. p. 221.
contra Montaniſtas fragmentum V. 1. 24. V. p. 190.
Montanus Hæreticus V. 1. 24. V. p. 201.
Montanus (*Jo. Bapt.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Monothelitarum hæreſeos promachi V. 41. 3. X. p. 202.
de Monethelitis Scriptores veteres & recentiores V. 41. 3. X. p. 204.
de Monte Electo (*Gaufr.*) VI. 4. 2. XI. p. 690.

2011 Ministerio de Cultura

de Monte (*Jo. Maria*) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Monteus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Montfaucon (*Bernh.*) *Collectiones variæ Scriptorum græcorum* VI. 10. 44. XIII. p. 835.
Montuus (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Montuus (*Sebast.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Monumentum Adulitanum græc. & lat. extat III. 25. 2. II. p. 604.
Monus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341. an Nonus.
Mopsus vates I. 17. 4. I. p. 108.
Morata (*Olympia Fulvia*) VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Morbeckius (*Guillermus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 173.
de Morbo gallico varia VI. 9. 4. XIII. p. 45. not.
Morelli (*Fed.*) *versio lat. metrica Marcelli Sidetæ de medicina ex piscibus* VI. 9. 4. XIII. p. 317.
Morhofius (*Dan. Georg*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Mormorius (*Gabr.*) V. 45. X. p. 512.
Morsianus (*Christiernus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Morisotus (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Morsimus Tragicus & Medicus II. 19. I. p. 684. VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Morychus Tragicus II. 19. I. p. 684.
Moschampar (Georg) V. 45. X. p. 540.
Moschianus Musicus MS. III. 10. 10. II. p. 269.
Moschine Athen. Poëtria II. 15. 40. I. p. 586.
Moschio Tragicus & Comicus fr. II. 19. I. p. 684. II. 11. 5. I. p. 447. & 10. p. 452. & 12. p. 453. II. 22. I. p. 775.
MOSCHION Medicus VI. 7. 15. XII. p. 702. VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Moschion Medicus alius VI. 9. 4. XIII. p. 342.
Moschion (Theodorus) vid. Theodorus.
Moschiones varii VI. 7. 15. XII. p. 702. 705.
MOSCHUS (Jo.) V. 32. 11. IX. p. 21. & 16. p. 29. V. 38. 9. IX. p. 445.
MOSCHUS Siculus s. Syracus. III. 17. 12. II. p. 444. II. 11. 5. I. p. 447. & 13. p. 455. III. 28. 7. II. p. 721. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 466. & 20. p. 622. 624.
Moschus (Demetrius) vide Demetrius.
Moschus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 342.
Moschi varii III. 17. 13. II. p. 445.

Moses

2011 Ministerio de Cultura

Moſes bar Cepha' V. 1. 32. V. p. 292. VI. 10. 44. XIII. p. 821. 823.
Moſes Maimonides Judæus VI. 9. 4. XIII. p. 296. & p. 342.
MOSES Propheta VI. 8. 3. XII. p. 762. 766. VI. 9. 4. XIII. p. 342.
Moſtaſes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 342.
Moyſes vide Moſes.
Mozarus (*Maximus*) MS. 5. 7. 15. VII. p. 46.
Mucianus ſ. Mutianus Scholaſticus V. 15. 5. VII. p. 650. not.
Mucianus (*L. Craſſus*) VI. 6. 4. XII. p. 335. 336.
Mucius (Publius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
Mucius (Publius) alter VI. 6. 4. XII. p. 336.
Mucius (Quintus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
Mucius Scævola (*Quintus*) *vide Scævola.*
Muhamed ben Iſaac V. 1. 32. V. p. 292.
Mugaribus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Muhamed aben Iſaac Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Muhamed aben Cacim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Muliaſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Mullus Comicus II. 22. I. p. 775.
Mummius Pythagor. II. 13. 1. I. p. 509.
Munatus III. 17. 6. II. p. 437.
Munatius Trallianus V. 7. 15. VII. p. 66.
Mundella (*Aloyſius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Mundinus Bonon. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Mundinus de Lentiis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Mundinus de Foro Julio MS. VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Murchius (*Thomas*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Mus, Epicuri ſervus III. 33. 3. II. p. 813.
Muſa (Antonius) vide Antonius.
MUSÆUS Athen. I. 16. 3. I. p. 101. II. 8. 15. I. p. 377. II. 11. 13. I. p. 455. II. 23. 1. I. p. 795. V. 16. 19. VII. p. 723. VI. 10. 20. XIII. p. 618. & p. 624.
MUSÆUS autor carminis de amoribus Herus & Leandri I. 16. 6. I. p. 105. V. 7. 15. VII. p. 66. VI. 10. 19. XIII. p. 608.
Muſæus Epheſius I. 16. 5. I. p. 104.
Muſæus Grammat. I. 16. 5. I. p. 104.
Muſæus Thebanus I. 16. 5. I. p. 104: II. 15. 41. I. p. 586.
Muſcienus (Theodorus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.

2011 Ministerio de Cultura

Muſeca Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 343.
Muſiea ſ. Muſeya Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 343.
Muſeric Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 343.
de Muſica & Muſicis veteribus Scriptores III. 10. 9. II. p. 266.
Muſici veteres græci III. 10. II. p. 255.
Muſicius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721.
Muſolus (Sextus Herius) III. in add. II. p. 828.
Muſonius Babyl. Cynicus III. 13. II. p. 365.
Muſonius Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 343.
Muſonius Rufus Stoicus III. 15. II. p. 406. II. 10. 11. I. p. 415. & 33. p. 429. II. 11. 5. I. p. 447.
Muſonius junior Stoicus III. 15. II. p. 406.
Muſonii Rhetores IV. 32. IV. p. 485.
Muſurus (Marcus) III. 6. 19. II. p. 135. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 40. 5. X. p. 19.
Mutagnachi (*Iſraëlita*) *Medicus* Vl. 9. 4. XIII. p. 343.
Μάττη (Matthæus) V. 45. X. p. 532.
Myia Pythagorica fr. II. 13. 2. I. p. 527. & 3. p. 530. II. 10. 24. I. p. 425.
Myiæ duæ Poetriæ II. 13. 2. I. p. 527. II. 15. 42. I. p. 586.
Myiæ variæ II. 13. 2. I. p. 527.
Mycon ſ. Mycton Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 343.
Myies Poſidonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Mylius (*Joannes*) Vl. 10. 5. XIII. p. 466. 468. & 12. p. 473.
Myllias Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Mylo Proverbiorum Scriptor IV. 9. 1. III. p. 281.
Myniſcus Tragicus II. 19. I. p. 684.
Myonides Pythag. II. 13. 11. p. 510.
Myrepſus (Nicol.) vide NICOLAUS.
Myrinus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721.
Myrmex Megaricus III. 33. 6. II. p. 820. IV. 19. 4. III. p. 611.
Myro ſ. Mœro Byzantia Poetria fr. II. 15. 48. I. p. 586. III. 28. 7. II. p. 721. & 2. p. 684.
Myro Rhodia II. 9. 6. I. p. 397.
Myron Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 343.
Myron Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Myrones tres II. 15. 48. I. p. 587.
Myrſilus I. 22. 4. I. p. 146.

Myrti.

2011 Ministerio de Cultura

Myrtilus Comicus II. 22. I. p. 776.
Myrtis Anthedonia II. 15. 49. I. p. 587.
Myſon Chenæus Philoſophus II. 23. 23. I. p. 820.
Mytgiades Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.

N.

Naitanus Rex VI. 4. 2. XI. p. 476.
Namuſa (*Auſidius*) VI. 6. 4. XII. p. 333. & 336.
Narratio eorum quæ Apollonio Regi contigerunt V. 6. 12. VI. p. 821.
Narratio de Eraſto filio Imp. Diocletiani V. 42. 19. IX. p. 339.
Narſis VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Naſica (*C. Scipio*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 338.
Naſcarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Naſtas Caulonienſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Natalis (*Minicius*) *vid. Minicius.*
Nathanael Canopius vid. Canopius.
Nathanael Chumnus MS. II. 10. 50. I. p. 438. V. 45. X. p. 540.
in Nativitatem CHriſti homiliæ græcæ & lat. V. 32. 20. IX. p. 85. ſq. VI. 10. 39. XIII. p. 796. & 806.
Nauclerus Ponticus Stoicus III. 15. II. p. 406. Marcion hæreticus.
Naucrates Erythræus Tragicus II. 19. I. p. 684. II. 5. 77. I p. 336.
Naucrates Comicus II. 22. I. p. 776.
Naucrates Rhetor II. 26. 5. I. p. 901. IV. 32. IV. p. 485.
Naucratites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Naucratius Confeſſor V. 32. 20. IX. p. 148.
Naucratius Studita V. 33. 4. IX. p. 235.
Naumachius Medicus II. 11. 7. I. p. 449. not. VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Naumachius Poëta II. 11. 3. I. p. 443. & 5. p. 447. & 7. p. 449. not. & 13. p. 455.
Nauſicrates Comicus fr. II. 22. I. p. 776. II. 11. 12. I. p. 453.
Nauſiphanes Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Nauſitheus Athen. II. 13. 1. I. p. 510.
Nauſitheus Tyrrhenus Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nauteles Aſtronomus III. 5. 8. II. p. 85.
Neandri (*Mich.*) *Collectiones variæ Scriptorum Græcorum* VI. 10. 7. XIII. p. 470.

2011 Ministerio de Cultura

Neandri (*Mich.*) ſcriptorum catalogus & vitæ Scriptores VI. 10. 10. XIII. p 472. not.
Ej. dodecaſtichon in Chriſtianos græc. & lat. extat. VI. 10. 12. XIII. p. 475.
Neanthes Tragicus II. 19. I. p. 684.
Neapolita Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
NEARCHUS Cretenſis IV. 8. 2. III. p. 275. III. 8. 2. II. p. 222. VI. 10 42. XIII. p. 812.
Nearchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Nearchus Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nearchus Tragicus II. 19. I. p. 684.
Nebridius V. 1. 32. V. p. 291.
Nebros Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Necepſus ſ. Nechepſo Rex Ægypti III. 20. 8. II. p. 503. & 11. p. 517. IV. 14. 4. III. p. 417. VI. 9. 4. XIII. p. 344.
NECTARIUS CPol. Patriarcha V. 24. VIII. p. 407. V. 5. 17. VI. p. 562. V. 32. 20. IX. p. 148.
Nectarius Caſularum Abbas V. 41. 2. X. p. 135.
Nectarius Hieroſ. Patr. V. 43. 32. X. p. 437. VI. 4 XI. p. 777.
Nectarii varii V. 24. VIII. p. 407. V. 45. X. p. 541.
Περὶ τῆς τῦ Νείλυ ἀναπληρώσεως IV. 13. 3. III. p. 400.
Neleus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Neleus Scepſius II. 23. 44. I. p. 840. III. 11. II. p. 306.
NEMESIUS Emeſenus Epiſc. V. 14. 6. VII. p. 549. V. 20. 2. VIII. p. 150. V. 20. 6. VIII. p. 164. V. 43. 8. X. p. 387. VI. 9. 4. XIII. p. 345. VI. 10. 24. XIII. p. 639.
Nemeſii varii V. 14. 6. VIII. p. 549. not.
Neocles Epicuri frater III. 33. 3. II. p. 813.
Neocles Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Neocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Neoclides Pythag. Geometra II. 13. 1. I. p. 510. III. 14. 18. II. p. 385.
Neocritus Athen. Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Neophron ſ. Neophon Sicyonius Tragicus II. 19. I. p. 684. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Neophytus Dicæi cœnobii Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 700.
Neophytus Hieromonachus V. 32. 20. IX. p. 125.
Neophytus Lariſſæ Metropol. V. 5. 28. VI. p. 698.

Neo-

2011 Ministerio de Cultura

Neophyti Monachi varii V. 7. 15. VII. p. 46. MS. V. 17. 9. VII. p. 754. VI. 8. 4. XII. p. 777. a. MS. VI. 8. 7. XII. p. 782. MS. V. 42. 16. X. p. 331. V. 45. X. p. 541.
Neophytus Notaras vid. Notaras.
Neophytus Presbyter & Monachus MS. V. 42. 16. X. p. 331.
Neophytus Rhodinus V. 45. X. p. 541.
Neophytus Scriptor de Porphyrii prædicabilibus MS. IV. 27. 2. IV. p. 186.
Neophyti varii V. 42. 16. X. p. 331. V. 45. X. p. 541.
Neoptolemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Neoptolemus Parianus Poëta & Gramm. III. 28. 7. II. p. 721. & 4. p. 694. not. II. 11. 5. I. p. 447. III. 17. 6. II. p. 437. IV. 34. 18. IV. p. 536. V. 7. 15. VII. p. 66.
Neoptolemus Tragicus II. 19. I. p. 685.
Nepos Ægypti Ep. V. 1. 32. V. p. 273. V. 41. 2. X. p. 136.
Nepos Hierosol. Ep. V. 1. 32. V. p. 273.
Neratius (Priscus) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 331.
Neretenus (Joannes) V. 45. X. p. 523.
Nero Imp. I. 4. 10. I. p. 32. not. III. 28. 7. II. p. 721. VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Nessas s. Nessus Chius Philosophus II. 23. 24. I. p. 821.
Nesteuta (Joannes) vid. Joannes.
Nestheadusa Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Nestor Dux Græcorum I. 17. 1. I. p. 106. IV. 32. IV. p. 485.
Nestor Larandensis Poëta I. 17. 1. I. p. 106. II. 5. 78. I. p. 336. III. 8. 2. II. p. 222. III. 28. 7. II. p. 721.
Nestor Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
Nestor Tarsensis Stoicus III. 15. II. p. 406.
Nestorianus V. 4. 28. VI. p. 115. not. V. 4. 36. VI. p. 135. & 136.
NESTORIUS Hæreticus V. 34. 10. IX. p. 283. V. 33. 2. IX. p. 164. VI. 4. 2. XI. p. 400. & 438. VI. 10. 44. XIII. p. 822. & 823.
de Nestorio ejusque hæresi Scriptores V. 34. 10. IX. p. 286.
Nias Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nicænetus Abderites Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721. & 1. p. 685.
de Nicæno Concilio Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 355.
Nicæus JCtus V. 45. X. p. 541.
NICAGORAS Rhetor vid. Minucianus.
Nicander Alexandr. Peripat. III. 11. II. p. 306. III. 6. 39. II. p. 184.

2011 Ministerio de Cultura

NICANDER Colophonius III. 26. 1. II. p. 618. I. 17. 4. I. p. 110. IV. 3. 6. III. p. 100. V. 7. 15. VII. p. 66. III. 28. 7. II. p. 721. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 18. XIII. p. 608. 609. VI. 9. 4. XIII. p. 345.
In Nicandrum Scholia III. 26. 2. & 3. II. p. 620.
Nicander (*Manius Fontejus*) *vide Fontejus.*
Nicander Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Nieander Sophista IV. 32. IV. p. 485.
Nicander Thyatirenus IV. 34. 4. IV. p. 517. VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Nicanor Alexandr. Grammat. ὁ συγματίας V. 7. 15. VII. p. 46. MS. II. 2. 21. I. p. 276. II. 5. 79. I. p. 337. III. 19. 3. II. p. 489.
Nicanor Athen. Episc. V. 5. 25. VI. p. 700.
Nicanor Cous III. 17. 6. p. 437.
Nicanor Epicureus III. 33. 3. II. p. 813.
Nicanor Historicus III. 8. 2. II. p. 222.
Nicanor Peripateticus III. 11. II. p. 306.
Nicanores varii III. 8. 2. II. p. 222.
Nicarchus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721.
Nicarchus alius III. 28. 7. II. p. 722.
Nicarete Megarica III. 33. 6. II. p. 823.
NICARIUS IV. 7. 6. III. p. 265.
Ejus interrogationes & responsiones græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 583.
Nicas V. 40. 5. X. p. 18.
Niceas Episc. V. 5. 9. VI. p. 430.
NICEPHORUS Basilacas IV. 30. 11. IV. p. 411. IV. 32. IV. p. 485. V. 5. 6. VI. p. 341. V. 5. 9. VI. p. 400. VI. 10. 1. XIII. p. 458.
NICEPHORUS Blemmidas s. Blemmyda V. 5. 6. VI. p. 341. III. 6. 5. II. p. 118. III. 11. II. p. 306. III. 23. II. p. 566. & p. 584. III. 30. 12. II. p. 768. MS. IV. 2. 2. III. p. 24 MS. & 20. p. 87. MS. IV. 27. 2. III. p. 187. V. 5. 6. VI. p. 322. 323. & p. 341. V. 5. 17. VI. p. 536. & 553. V. 5. 28. VI. p. 702. MS. V. 13. 7. VII. p. 540. V. 30. 11. VIII. p. 818. V. 32. 20. IX. p. 98. & p. 132. V. 43. 4. X. p. 382. VI. 8. 4. XII. p. 727. a. & 5. p. 778. & 6. p. 779. MS. & 7. p. 782. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicephori Botaniotæ Imp. Constitutio VI. 6. 6. XII. p. 421.
NICEPHORUS Bryennius V. 5. 6. VI. p. 343. 350. III. 23. II. p. 586.
Nicephorus Cæsar VI. 4. 2. XI. p. 489.

NI-

2011 Ministerio de Cultura

NICEPHORUS Calliſtus Xanthopulus V. 4. 35. VI. p. 130. IV. 32. IV. p. 485. MS. V. 4. 4. VI. p. 62. V. 4. 34. VI. p. 129. V. 5. 15. VI. p. 485. MS. & 17. p. 546. & 20. p. 576. V. 6. 11. VI. p. 818. V. 16. 18. VII. p. 717. V. 32. 20. IX. p. 118. V. 34. 10. IX. p. 287. V. 41. 2. X. p. 136.
Ejus Catalogus Patrum Eccleſiæ, græce extat V. 4. 35. VI. p. 133.
Nicephorus Chartophylax V. 5. 6. VI. p. 298.
NICEPHORUS Chumnus V. 5. 6. VI. p. 344. 322. & 323.
NICEPHORUS CPol. Patriarcha V. 5. 6. VI. p. 295. V. 4. 1. V. p. 36. p. 39. & p. 153. IV. 13. 11. III. p. 408. V. 5. 1. VI. p. 222. V. 5. 6. VI. p. 324. V. 5. 26. VI. p. 688. V. 5. 8. VI. p. 387. & 17. p. 512. & 20. p. 576. V. 32. 20. IX. p. 55. V. 38. 9. IX. p. 397. V. 33. 4. IX. p. 196. & p. 237. V. 41. 3. X. p. 164. VI. 3. 8. XI. p. 184. not. VI. 4. 2. IX. p. 518. 519. VI. 10. 17. XIII. p. 520.
Ejus relatio de ſeptem Synodis græc. & lat. extat VI. 3. 3. XI. p. 166.
Ejus Operum conſpectus autore Anſelmo Bandurio extat V. 5. 25. VI. p. 640.
Nicephorus II. CPol. V. 5. 6. VI. p. 299.
Nicephorus Diaconus Phryx V. 5. 8. VI. p. 388. 389. V. 5. 25. VI. p. 686.
NICEPHORUS Gregoras V. 5. 6. VI. p. 300. II. 3. 14. I. p. 295. III. 10. 10. II. p. 269. MS. III. 11. II. p. 306. III. 23. II. p. 567. 571. 581. & 585. IV. 13. 11. III. p. 408. & 13. p. 409. IV. 14. 12. III. p. 411. V. 5. 17. VI. p. 513. 519. 543. 544. 549. & p. 562. V. 7. 15. VII. p. 46. MS. V. 22. 12. VIII. p. 226. V. 32. 20. IX. p. 56. 67. 68. 111. 114. 124. & p. 149. V. 41. 3. X. p. 177. V. 44. X. p. 469.
Nicephorus Imp. III. 30. 12. II. p. 768. MS.
Nicephori Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 406.
Nicephorus I. de Genicis Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Nicephorus Magiſter ſ. Rhetor Antioch. V. 34. 8. IX. p. 279.
Nicephorus Meliſſenus Comnenus V. 43. 30. X. p. 436.
Nicephorus Monachus græcus V. 4. 35. VI. p. 135.
Nicephorus Monachus VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Nicephorus Philoſophus V. 5. 6. VI. p. 300.
Nicephori Phocæ Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 419.
Nicephorus Presbyter V. 5. 6. VI. p. 299.
Nicephorus (Romanus) vide Romanus.

2011 Ministerio de Cultura

Nicephorus Xanthopulus vide Nicephorus Calliſtus.
Nicephori varii V. 5. 6. VI. p. 299. & p. 344.
Niceratus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 346. IV. 3. 6. III. p. 100.
Niceratus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
NICETAS Acominatus Choniates V. 5. 9. VI. p. 401. V. 1. 32. V. p. 292. V. 5. 6. VI. p. 321. V. 5. 20. VI. p. 574. V. 11. 8. VII. p. 476. V. 13. 3. VII. p. 517. 518. & 519. V. 11. 7. VII. p. 474.
Ejus fragmentum de ſtatuis æneis igni traditis græc. & lat. extat V. 5. 9. VI. p. 405.
Ejus argumenta librorum Theſauri orthodoxæ fidei græc. & lat. extant V. 5. 9. VI. p. 420.
Nicetas Byzantinus V. 5. 27. VI. p. 691.
Nicetas Choniates vide Nicetas Acominatus.
Nicetas Eugenianus V. 6. 13. VI. p. 823. MS.
Nicetas (Georg.) vide Georgius.
Nicetas Gregorius MS. IV. 22. 14. IV. p. 19.
NICETAS Heracleæ Metropol. & Serrarum Epiſc. V. 5. 9. VI. p. 432. V. 7. 15. VII. p. 46 MS. V. 5. 28. VI. p. 703. V. 13. 7. VII. p. 539. V. 17. 4. VII. p. 737. & 5. p. 738. & 10. p. 765. V. 41. 2. X. p. 136.
Nicetas Medicas MS. VI. 8. 5. XII. p. 778. VI. 9. 4. XIII. p. 346.
NICETAS David, Paphlagoniæ Epiſc. Rhetor & Philoſophus V. 5. 9. VI. p. 431. V. 5. 8. VI. p. 388. 389. & 15. p. 485. MS. V. 5. 17. VI. p. 512. 513. 516. 518. 520. 527. 534. 536. 539. 542. 548. 550. 552. 554. 558. 559. 560. & p. 563. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2 VII. p. 556. V. 17. 3. VII. p. 84. 93. 775. V. 32. 20. IX. p. 53. 54. 56. 57. 61. 65. 68. 82. 83. 97. 98. 105. 109. 111. 122. 127. 130. 134. 136. 142. 144. 146. 149. & p. 150. V. 34. 10. IX. p. 287. V. 38. 3. IX. p. 372. VI. 4. 2. XI. p. 539. VI. 10. 38. XII. p. 790. 791.
Nicetas Scevophylax V. 15. 2. VII. p. 556.
Nicetas Scutariota V. 5. 9. VI. p. 433. II. 10. 50. I. p. 438. MS.
Nicetas Serrarum Epiſc. vide Nicetas Heracl.
Nicetas Stetathi Monaſterii Presbyter. V. 32. 20. IX. p. 142. V. 41. 2. X. p. 136.
Nicetas Syracuſ. Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nicetas Theſſalon. Archiep. V. 5. 9. VI. p. 434. V. 32. 20 IX. p. 71. V. 41. 2. X. p. 136. V. 43. 7. X. p. 384. & 29. p. 436.
Nicetæ varii V. 5. 9. VI. p. 429.

Ni-

2011 Ministerio de Cultura

Nicetes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicetes Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Nicetius Trevir. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 453.
Niciarius V. 40. 8. X. p. 59. not.
Nicias Eleates I. 19. 3. I. p. 120. & 4. p. 129.
Nicias Epicur. III. 33. 3. II. p. 813.
Nicias ſ. Niceas Mallotes VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicias Grammat. V. 7. 15. VII. p. 66.
Nicias Monachus V. 36. 2. IX. p. 345. V. 37. 9. IX. p. 367. V. 38. 9. IX. p. 390.
Nicias Nicopolita VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicias Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 684.
Nicias Solenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Niciæ varii III. 17. 2. II. p. 432, not. V. 38. 9. IX. p. 390.
Nicidium Epicuri amaſia III. 33. 3. II. p. 816.
Nicippus Peripat. III. 11. II. p. 306.
Nicobule ſ. Nicobulus hiſtor. III. 8. 2. II. p 223.
Nicobulus amicus Gregorii Naz. V. 24. VIII. p. 408.
Nicochares Comicus fr. II. 22. I. p. 776. II. 11. 12. I. p. 453.
Nicocles Laco Gramm. V. 7. 15. VII. p. 66.
Nicocrates Laced. Rhetor. IV. 32. IV. p. 485.
Nicodemus Midicus VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicodorus Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
Nicolaitæ V. 1. 24. V. p. 200.
Nicolaus Alexandr. Myrepſus vid. NICOLAUS Myrepſus.
Nicolaus Artabasda MS. IV. 22. 14. IV. p. 18.
Nicolaus Athen. Metrop. V. 41. 2. X. p. 136.
Nicolaus Bulgarus vid. Bulgarus.
NICOLAUS Cabaſila, Allat. de Nilis V. p. 72. III. 23. II. p. 575. IV. 14. 3. III. p. 416. V. 5. 6. VI p. 322. V. 5. 17. VI. p. 522. 530. 531. 543. 544. & p. 561. V. 19. 2. VIII. p. 62. MS. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 22. 4. VIII. p. 208. V. 32. 20. IX. p. 72. 90. 95. 112. 114. & p. 147. V. 42. 12. X. p. 293. V. 44. X. p. 468. VI. 10. 44. XIII. p. 816. & 824.
Nicolaus Calliaces vid. Calliaces.
Nicolaus Callicles V. 41. 2. X. p. 136. V. 6. 11. VI. p. 818. VI. 9. 4. XIII. p. 347.

2011 Ministerio de Cultura

Nicolaus Cerameus vid. Cerameus.
NICOLAUS Chalcocondyles V. 5. 14. VI. p. 474.
NICOLAUS Comnenus Papadopoli V. 43. 14. X. p. 418. VI. 4. XI. p. 799.
Nicolaus CPol. Patr. vid. Nicolaus Grammaticus.
Nicolaus Corcyr. Metropol. IV. 30. 11. IV. p. 413.
Nicolaus de Cusa vid. de Cusa.
NICOLAUS Damascenus III. 11. II. p. 306. II. 19. I. p. 685. II. 11. 5. I. p. 447. III. 3. II. p. 62. III. 29. 7. II. p. 746. V. 5. 17. VI. 492.
Nicolaus junior V. 4. 36. VI. p. 137.
Nicolaus Doxopater MS. V. 13. 7. VIII. p. 541.
Nicolaus Græcorum Interpres V. 43. 33. X. p. 440.
NICOLAUS Grammat. CPol. Patr. V. 42. 12. X. p. 291. VI. 4. 2. XI. p. 561.
Nicolaus Hagiotheodoretus vid. Hagiotheodoretus.
Nicolaus Hydruntinus V. 8. 7. VII. p. 100. MS.
Nicolaus Lucanus vid. Lucanus.
Nicolaus Malaxus V. 21. 2. X. p. 136.
Nicolaus ex Moldavia VI. 4. XI. p. 789.
NICOLAUS Methonensis Ep. V. 42. 12. X. p. 294. III. 1. 8. II. p. 38. MS. V. 26. 6. VIII. p. 517. MS. VI. 10. 44. XIII. p. 815. & 824.
Nicolaus Monachus V. 24. VIII. p. 350. VI. 10. 30. XIII. p. 753.
NICOLAUS Myrepsus Alex. Medicus VI. 9. 3. XIII. p. 4. VI. 7. 2. XII. p. 575. VI. 9. 4. XIII. p. 346. IV. 36. 9. IV. p. 581.
Nicolaus è Myris Lyciæ, Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Nicolaus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 530. 531. 532. 535. 536. 538. & p. 540.
Nicolaus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 583. & 587.
Nicolaus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 675. 684. & 685. VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicolaus Patriarcha V. 5. 16. VI. p. 486. V. 41. 2. X. p. 136.
Nicolaus Pepagomenus V. 5. 6. VI. p. 323. V. 5. 17. VI. p. 539. V. 32. 20. IX. p. 104.
Nicolaus Præpositus VI. 9. 3. XIII. p. 6. & 4. p. 347.
Nicolaus Presbyter V. 17. 19. VII. p. 790.
Nicolaus Protopapa V. 5. 28. VI. p. 698.
Nicolaus Rhabda vid. Rhabda.
Nicolaus Rhetor Platon. III. 3. II. p. 65.
Nicolaus Sacellarius V. 5. 28. VI. p. 699.

2011 Ministerio de Cultura

NICOLAUS Smyrnæus V. 17. 11. VII. p. 770. not. IV. 22. 13. IV. p. 18.
Nicolaus Sophista V. 10. 2. VII. p. 385.
Nicolaus Spadarius V. 43. 25. X. p. 436.
Nicolaus Tudeschius VI. 4. 2. XI. p. 676.
Nicolai varii V. 42. 12. X. p. 292.
Nicolus (*Nicolaus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Nicolochus Rhodius Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Nicomachus Aristotelis fil. III. 6. 9. II. p. 124. & 29. p. 150. III. 11. II. p. 307.
Nicomachus Alex. Comicus & Trag. fr. II. 22. I. p. 776. II. 11. 12. I. p. 453. II. 19. I. p. 685.
Nicomachus Athen. Trag. II. 19. I. p. 685.
NICOMACHUS Gerasenus IV. 22. 1. IV. p. 2. II. 12. 2. I. p. 456. II. 13. I. p. 510. III. 10. 3. II. p. 258. III. 23. II. p. 573. V. 38. 9. IX. p. 439. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Nicomachi IV. Medici VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicomachi varii IV. 22. 2. IV. p. 3.
Nicomedes Heracliti commentator II. 23. 4. I. p. 801.
Nicomedes Aristotelis commentator III. 6. 3. II. p. 114.
Nicomedes de Orpheo Scriptor I. 18. 1. I. p. 111.
Nicomedes latrosophista IV. 36. 9. IV. p. 581. V. 40. 8. X. p. 52. VI. 8. 7. XII. p. 782. MS.
Nicomedes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicomedes Ocularius VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicomedes Pergam. Rhetor. IV. 32. IV. p. 486.
Nicomedes Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
Nicomedes Smyrnæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 350.
NICON Monachus & Archimandrita Armenius V. 42. 6. X. p. 283.
NICON junior Monachus Raithensis V. 42. 6. X. p. 283. V. 30. 13. VIII. p. 839. MS.
Nicones alii V. 42. 6. X. p. 286.
Nicoon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 350.
Nicophron s. Nicophon Comicus II. 22. I. p. 777. II. 11. 12. I. p. 453.
Nicostrata Pythag. II. 13. 2. I. p. 527.
Nicostratus Comicus fr. II. 22. I. p. 777. II. 11. 7. I. p. 450. & 9. sq. p. 453. & 13. p. 455.

2011 Ministerio de Cultura

Nicoſtratus Epheſius IV. 13. 13. III. p. 410.
Nicoſtratus Macedo Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Nicoſtratus medicus VI. 9. 4. XIII. p. 350. III. 26. 8. II. p. 628.
Nicoſtratus Muſicus III. 10. 9. II. p. 267.
Nicoſtratus Scriptor in Ariſtotelis categorias III. 6. 1. II. p. 111.
Nicoſtratus Trag. II. 19. I. p. 685.
Nicoſtratus Trapez. V. 4. 33. VI. p. 127. not.
Nicoſtrati varii III. 32. 9. II. p. 784.
Nicoteles Cyrenæus III. 22. 18. II. p. 557.
Niger Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351. III. 26. 8. II. p. 627. IV. 3. 6. III. p. 100.
Niger (Petronius) vid. Petronius.
Niger (Sextius) vid. Sextius.
Nigidius Figulus Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nigrinus (Demetrius) vid. Demetrius.
Nigrinus (Domitius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Nigrinus Platonicus III. 3. II. p. 63.
Nileus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
NILUS Aſceta & Monachus, Eparchus CPol. II. 10. 47. I. p. 437. II. 11. 8. I. p. 451. V. 4. 33. V. p. 128. V. 5. 17. VI. p. 549. & p. 562. & 28. p. 695. V. 15. 2. VII. p. 556. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 32. 20. IX. p. 124. 143. & 149. V. 38. 9. IX. p. 446. & 503. VI. 10. 7. XIII. p. 471. & 13. p. 478. & 38. p. 791.
Nilus Doxopatrius IV. 2. 19. III. p. 85. not. V. 41. 2. X. p. 136.
Nilus hiſtoricus nomen commentitium V. 5. 2. VI. p. 472.
Nilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351. III. 26. 8. II. p. 628.
NILUS Peripat. III. 6. 3. II. p. 114. III. 11. II. p. 307.
NILUS Rhodi Metropol. V. 44. X. p. 472. V. 7. 10. VII. p. 17. MS. & 15. p. 46. MS. V. 5. 17. VI. p. 548. V. 32. 20. IX. p. 122. V. 38. 10. IX. p. 520. VI. 1. 16. XI. p. 48. & 20. p. 53. VI. 4. 2. XI. p. 544.
Ejus locus de Synodo ſexta, ſeptima, octavo & nona græc. & lat. extat VI. 3. 6 XI. p. 179.
Nilus Scholaſticus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
Nili vari, in Allatii diatriba de Nilis, in fine Vol. V.
Ninon Rhetor Pythagor. II. 13. 1. I. p. 510.
Nipho Monachus MS. V. 7. 15. VII. p. 46. V. 43. 8. X. p. 385.
Niphus (Auguſtin) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.

No-

2011 Ministerio de Cultura

Nogarola (*Ludov.*) VI. 10. 26. XIII. p. 642.
Nolanus (*Ambroſ. Leo*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Nomachlomus (Demetrius) VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Nomina in ignominiam & ludibrium detorta I. 29. 8. I. p. 171.
Nomina propria petita à numero apud Romanos VI. 7. 11. XII. p. 687.
de Nominum Divinorum abuſu ad morbos dæmonasque averruncandos VI. 7. 5. XII. p. 597.
Nomina templorum ut Ἀσαρξεῖον, & ſimilia II. 1. 7. I. p. 257.
Nomiſianus vid. Numiſianus.
Nomocanonum Scriptores VI. 1. 17. XI. p. 48.
Νόμοι γεωργικοί VI. 6. 6. XII. p. 490.
Νόμος Ροδίων ναυτικός VI. 6. 6. XII. p. 491.
Νόμων ἐκλογαί VI. 6. 6. XII. p. 407. 428. 468. & p. 489.
Νόμων πρόχειρον Baſilii Imp. VI. 6. 6. XII. p. 407. 468. & 489.
Νομικὸν μικρὸν κ᾽ στοιχεῖον VI. 6. 6. XII. p. 428.
Nonius (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Nonnoſus fr. V. 5. 2. VI. p. 239. p. 237. & 25. p. 686. V. 32. 8. IX. p. 14. V. 38. 9. IX. p. 382.
Nonius Pincianus (*Ferdin.*) VI. 9. 4. XIII. p. 159.
NONNUS Panopolites V. 16. 9. VII. p. 682. & 19. p. 725. & 727. VI. 10. 5. XIII. p. 467. & 19. p. 612. & 20. p. 617.
Nonnus quidam II. 26. 8. I. p. 928.
Nonni varii V. 16. 9. VII. p. 682.
NONUS Medicus VI. 7. 11. XII. p. 685.
Noſſis Locrenſis Poëta II. 15. 50. I. p. 588. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 684.
Notaras (Chryſanthus) vid. Chryſanthus.
Notaras (Demetrius) VI. 4. XI. p. 799.
Notaras (Neophytus) VI. 4. XI. p. 797.
Nothippus Trag. II. 19. I. p. 685.
Notitiæ Epiſcopatuum Vet. Orientis & Occidentis IV. 2. 19. III. p. 85. Notitia Epiſcopatuum Alphabetica Orbis Chriſtiani VI. 3. 3. XII. p. 1. ſqq.
Notkerus Balbulus VI. 10. 35. XIII. p. 771. VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Novatianus V. 1. 32. V. p. 274. not. VI. 10. 34. XIII. p. 758.
Novellarum Juſtiniani tituli græc. & lat. exſtant VI. 6. 6. XII. p. 373.
Novellarum editiones & in eas commentarii VI. 6. 6. XII. p. 398.
Novi Teſtamenti Annalium & Hiſtoriæ Eccleſ. Scriptores recentiores VI. 4. 2. XII. p. 161.

2011 Ministerio de Cultura

de NOVI Teſtamenti libris Sacris IV. 5. 1. III. p. 122.
N. T. librorum tabula chronologica IV. 5. 1. III. p. 123.
N. T. Apocrypha IV. 5. 13. III. p. 168.
de N. T. Librorum Canone & ordine IV. 5. 15. III. p. 177.
de N. T. Codicibus MSS. & variis lectionibus IV. 5. 16. III. p. 179.
de N. T. editionibus præcipuis IV. 5. 17. III. p. 185.
de N. T. editionibus Stephanorum VI. 10. 20. XIII. p. 616.
de N. T. Verſionibus IV. 5. 18. III. p. 191.
de N. T. Verſione græco-barbara V. 7. 15. VII. p. 75. not.
de N. T. Commentariis præcipuis IV. 5. 19. III. p. 203.
de Harmoniæ Evangelicæ Scriptoribus IV. 5. 20. III. p. 212.
de N. T. Librorum diſtinctionibus in capita & verſiculos IV. 5. 21. III. p. 221.
de N. T. ſtylo & lingua Helleniſtica IV. 5. 22. III. p. 224.
Nucillus II. 10. 36. I. p. 431.
Comes à Nuenare (*Hermann.*) VI. 9. 4. XIII. p. 179.
Numa Pompilius II. 13. 1. I. p. 510. II. 14. 2. I. p. 532. & 18. p. 548.
Numenius Apameenſis fr. III. 3. II. p. 63. II. 13. 1. I. p. 510. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Numenius Grammat. III. 18. 3. II. p. 455.
Numenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Numenius Rhetor. IV. 32. IV. p. 486.
Numenius Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Numenii varii III. 3. II. p. 63.
de Numerorum myſteriis Autores VI. 10. 17. XIII. p. 498. not.
de Numeris Scriptores græci IV. 22. 13. IV. p. 17.
Numiſianus ſ. Nomiſianus Corinthius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Numius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Numodota (Leo) VI. 1. 16. XI. p. 48.
Nuncupationes Eccleſiaſticæ recentiorum Græcorum VI. 10. 16. XIII. p. 480.
Nurſinus (*Bened.*) VI. 9. 4. XIII. p. 101.
Nymphis Heracl. III. 8. 2. II. p. 223.
Nymphodorus ſ. Nymphodotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351. III. 22. 13. II. p. 550. VI. 7. 8. XIII. p. 641.

O.

Obes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.

Obri-

2011 Ministerio de Cultura

Obrimus II. 11. 5. I. p. 447.
de Obsidione toleranda & repellenda Scriptor græcus III. 24. 8. II. p. 799.
Obsis Pythagor. II. 13. 1. I. p. 510.
Obstetricum munere fungentes viri VI. 9. 4. XIII. p. 42. not.
Occello Pythagorica, nomen commentitium III. 13. 1. I. p. 527.
OCELLUS Lucanus II. 13. 1. I. p. 510. VI. 10. 26. XIII. p. 641.
Octavenus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Octavianus Horatianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Ocylus Pythag. II. 13. 1. I. p. 511.
Ocyroë Chironis filia VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Odas s. Odo Archiep. Cant. VI. 4. 2. XI. p. 562.
Oderatus Pythag. II. 13. 1. I. p. 511. vid. Moderatus.
Odias Carthagin. II. 13. 1. I. p. 511.
Odilo Cluniacensis VI. 10. 35. XIII. p. 772. & 39. p. 802.
de *Odis* (*Odus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Odo Bellovac V. 38. 10. IX. p. 520. VI. 4. 2. XI. p. 564.
Odo Paris. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 624.
Odo Rex VI. 4. 2. XI. p. 505. & 512.
Odo Tuscul. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 636. & 637.
Oecetes Pythag. II. 13. 1. I. p. 511.
OECUMENIUS Triccæ Ep. V. 17. 18. VII. p. 788. V. 5. 3. VI. p. 255. not. V. 11. 7. VII. p. 474. VI. 10. 45. XIII. p. 845.
Oenomaus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
Oenomaus Cynicus III. 13. II. p. 365. I. 17. 4. I. p. 110. II. 5. 80. I. p. 337. II. 6. 11. I. p. 348. II. 19. I. p. 685.
Oenomaus (Diogenes) vid. Diogenes.
Oenone Medica VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Oenopides Pythag. II. 13. 1. I. p. 511. III. 5. 4. II. p. 82. III. 14. 18. II. p. 385.
Offas Rex VI. 4. 2. XI. p. 475.
Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας διήγησις V. 5. 25. VI. p. 689.
de *Olave* (*Mart.*) VI. 4. 2. XI. p. 692.
ab Oldenborg. (*Willebr.*) IV. 2. 18. III. p. 82. V. 5. 29. VI. p. 705.
Olen vates I. 17. 1. I. p. 106.
Olenus Calenus I. 17. 2. I. p. 107.
Olus Cercops I. 19. 2. I. p. 119. not.
Olymnius Alex. MS. VI. 8. 7. XII. p. 782.

2011 Ministerio de Cultura

Olympia Fulvia Morata VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Olympiacus ſ. Olympicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympiades Thebanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympiadum deſcriptio III. 8. 2. II. p. 223.
Olympias, fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Olympias Thebana VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
OLYMPIODORUS Alexandr. Diaconus V. 36. 4. IX. p. 351. V. 17. 5. VII. p. 737. not. & 8. p. 751. VI. 10. 20. XIII. p. 616.
Olympiodorus hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 223.
Olympiodori Peripatetici duo, III. 11. II. p. 307.
Olympiodorus junior Perip. III. 11. II. p. 307. III. 6. 12. II. p. 127. & 29. p. 150. V. 36. 4. IX. p. 352. & 858. b.
Olympiodori Platonici III. 3. II. p. 63.
Olympiodorus Plat. MS. III. 1. 3. II. p. 10. 12. 14. 18. & 8. p. 37.
OLYMPIODORUS Thebanus V. 5. 2. VI. p. 237. & 21. p. 606. & 25. p. 686. V. 38. 9. IX. p. 400. VI. 8. 2. XII. p. 754. & 3. p. 764. 767. & 770. VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Olympiodori filia III. 11. II. p. 314.
Olympionicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympius γραμματικὸς V. 19. 10. VIII. p. 135.
Olympius JCtus VI. 7. 5. XII. p. 593.
Olympii medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympius Ariſtotelis ſervus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Olympus vid. Uranus.
Olympus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympus Peripat. III. 11. II. p. 307.
Olympus Sophiſta VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Omeis Bentamiz Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Onan ſ. Onen Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Onaſim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Onaſimus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Onatus Croton. Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 512.
Oneſicritus Æginenſis III. 13. II. p. 365. III. 4. 2. II. p. 73. III. 8. 2. II. p. 223.
Oneſidemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Oneſimus Pauli Ap. diſcipulus V. 5. 17. VI. p. 564. V. 32. 20. IX. p. 552.

One-

2011 Ministerio de Cultura

Oneſtus Corinth. Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
Onetrus ſ. Oneter Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Onomacritus I. 16. 4. I. p. 102. I. 18. 4. I. p. 114. & 5. p. 115. I. 19. 3. I. p. 121. & 4. p. 129.
Onomacritus Locrus II. 14. 5. I. p. 536. & 18. p. 548.
ONOSANDER Platonicus III. 30. 11. II. p. 766. III. 1. 3. II. p. 20. III. 3. II. p. 63. VI. 10. 17. XIII. p. 528.
Operis contra Barlaamum & Acyndinum capita V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Ophelion Comicus II. 22. I. p. 777.
Ophelion Peripat. III. 11. II. p. 307.
Ophelion ſ. Ophilius Medicus II. 22. I. p. 777. VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Ophionicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Opilius (*Aurel.*) *Epicureus* III. 33. 3. II. p. 813.
Opion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
ἐπῶιον εἶναι χρὴ τοῖς ἤθεσι τὸν μετιόντα τὴν ἐπιστήμην MS. VI. 8. 3. XII. p. 761.
Opparianus (*Franc. Emer.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 161.
OPPIANUS IV. 20. 1. III. p. 625. III. 6. 16. II. p. 134. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 4. XII. p. 465. & 5. p. 467. & 19. p. 603. & 20. p. 624.
Oppiani duo alii IV. 20. 1. III. p. 625. not.
Opſimus Rhegin. II. 13. 1. I. p. 512.
Opſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Optatus (*Cæſar*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Optimus Antioch. Epiſc. V. 13. 3. VII. p. 524.
Opus XV. Librorum, in quo teſtimonia Ethnicorum dogmatibus Chriſtianis ſuffragantia IV. 8. 7. VII. p. 97.
Opus pro Origene V. 1. 26. V. p. 237.
Opuſculum de ritu celebrandi liturgiam VI. 10. 45. XIII. p. 842.
Opuſculum de diſciplinarum & artium inventoribus VI. 10. 45. XIII. p. 848. V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Opuſculum in Apocalypſin VI. 10. 45. XIII. p. 845. V. 5. 3. V. p. 845.
Opuſculum περὶ πελάγων VI. 10. 45. XIII. p. 848.
Oracula antiqua I. 17. 4. I. p. 108.
Oraculorum Leonis Imp. expoſitio V. 5. 8. VI. p. 364.
Orata (*C. Sergius*) *Epicur.* III. 33. 3. II. p. 813.
Oratores X. græci II. 26. I. p. 884. juniores IV. 30. 1. IV. p. 368.

2011 Ministerio de Cultura

Oratorum Rhetorum & Sophiſtarum catalogus IV. 32. IV. p. 477.
Oratores & Sophiſtæ antiqui IV. 30.--32. VI. p. 367.
Oratio ad JESUM CHRISTUM matutina, meridiana & veſpertina græc. & lat. extat V. 42. 18. X. p. 335.
Orbanus Indus III. 26. 8. II. p. 628.
P. Orbius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Oreſander Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Oreſtades Metapontinus, Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Oreſieſis ſ. Orieſis ſ. Orſeſius V. 24. VIII. p. 408.
Oreſius Abbas V. 24. VIII. p. 408. VI. 10. 35. XIII. p. 762.
Oreſtinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
ORIBASIUS Sardianus Medicus VI. 7. 8. XII. p. 639. II. 10. 39. I. p. 432. II. 24. 2. I. p. 847. III. 22. 15. II. p. 553. V. 38. 9. IX. p. 451. VI. 7. 2. XII. p. 573. & 8. p. 639. & 16. p. 707. VI. 8. 5. XII. p. 779. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 353.
ORIGENES Adamantius V. 1. 26. V. p. 213. III. 3. II. p. 63. III. 12. 12. II. p. 342. V. 1. 21. V. p. 110. & 32. p. 292. V. 8. 7. VII. p. 98. V. 13. 8. VII. p. 541. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. 765. & 13. p. 775. & 14. p. 778. & 16. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 38. 9. IX. p. 383. VI. 10. 34. XIII. p. 758. & 39. p. 796.
Ejus Aſteriſci, Obeliſci, Hexapla, Tetrapla, Octapla III. 12. 12. II. p. 342. IV. p. 540. VI. 10. 45. XIII. p. 837.
Ejus Hexaplorum ſpecimen extat III. 12. 13. II. p. 346.
Origenes junior Adamantius V. 1. 26. V. p. 223
Origenes Platon. III. 3. II. p. 63. III. 1. 3. II. p. 23. IV. 26. IV. p. 97. & IV. 35. 1. 159. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Origenes ſ. Origenias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Origines & Antiquitates Cpolitanæ V. 5. 20. VI. p. 573.
Orion Alexandr. Grammat. IV. 34. 4. IV. p. 517. V. 7. 15. VII. p. 46. 67. V. 40. 7. X. p. 22.
Orion Alexandr. junior V. 7. 15. VII. p. 67.
Orion Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 517.
Orion ὁ κτενιστὴς VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orion Epicureus III. 33. 3. II. p. 813.
Orion ſ. Orus Mileſius V. 7. 15. VII. p. 67.
Orion ſ. Orus Thebanus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 67. V. 30. 13. VIII. p. 839. V. 40. 7. X. p. 22. II. 11. 5. I. p. 447.

Orno-

2011 Ministerio de Cultura

Ornocas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Oroëbantius Troezenius I. 17. 5. I. p. 110.
Ὅροι τῆς πίστεως V. 5. 3. VI. p. 254. not.
Ὅροι κ͞τ͞ στοιχεῖον græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 544.
Oroscius (*Christoph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 115. & 132.
Orosius V. 34. 9. IX. p. 280.
ORPHEUS I. 18. I. p. 110. II. 8. 15. I. p. 377. II. 11. 13. I. p. 455. II. 13. 1. I. p. 512. II. 23. 1. I. p. 795. III. 5. 3. II. p. 82. III. 20. 11. II. p. 517. III. 21. 3. II. p. 522. III. 26. 8. II. p. 628. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 8. 3. XII p. 771. VI. 10. 2. XIII. p. 462. 463. not. & 19. p. 606. & 20. p. 618. VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orpheus Camarinæus I. 19. 4. I. p. 129.
Orpheus Ciconæus I. 19. 3. I. p. 126. I. 18. 4. I. p. 114.
Orpheus Crotoniata I. 18. 3. I. p. 113. I. 19. 4. I. p. 129.
Orphitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orthagoras Historicus III. 8. 2. II. p. 224.
Orthagoræ varii III. 8. 2. II. p. 224.
Orus Alexandr. Grammat. V. 7. 15. III. p. 67. III. 16. 3. II. p. 418. IV. 2. 14. III. p. 47. IV. 34. 7. IV. p. 522.
Orus Chrysochites VI. 8. 2. XII. p. 754.
Orus Mendesius junior VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Orus Rex, Isidis fil. VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orus Samius I. 13. 2. I. p. 87.
Ori varii I. 13. 8. I. p. 91.
Osantrus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Osiander (*Lucas*) V. 45. X. p. 518.
Osiris Ægypti Rex IV. 36. 9. IV. p. 581. V. 40. 8. X. p. 52. VI. 8. 4. XII. p. 777. b.
Osius VI. 4. 2. XI. p. 378. 379.
Osthanes s. Otanes Magus I. 14. 1. I. p. 92. III. 5. 3. II. p. 82. VI. 8. 2. XII. p. 757. & 3. p. 763. 768. 769. & p. 770. VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Osterrodus (*Guillermus*) *Medicus* V. 9. 4. XIII. p. 354.
Othlonus VI. 10. 35. XIII. p. 772.
Otho Siculus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Otto I. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 566.

Otto

2011 Ministerio de Cultura

Otto III. Imp. VI. 4. 2. X. p. 573.
Περὶ τῦ ὠῦ MS. VI. 8. 3. XII. p. 775.
Ovidius VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Owenus (*Joannes*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Oxyrinchitus (Hybriſtus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 249.

P.

Pacatus (Minutius) ſ. Irenæus IV. 34. 4. IV. p. 519. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 40. 4. IX. p. 652.
Paccius ſ. Pacius Antiochus Ophthalmicus VI. 9. 4. XIII. p. 316. not. p. 355.
Pachomius Abbas Hieromon. V. 43. 33. X. p. 440.
Pachomius Ganni Metropol. V. 5. 28. VI. p 700.
PACHOMIUS Tabbenenſium Monach. autor V. 24. VIII. p. 408.
Pachymeres (Georg.) vid. GEORGIUS.
B. Pacianus VI. 10. 40. XIII. p. 808.
Paconius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Paction Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Pactumejus Clemens JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pacuvius (*Cajus Atejus*) VI. 6. 4. XII. p. 333. 334. & 337.
Pæanius V. 5. 25. VI. p. 655. VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Pædius (*Sextus*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pætus (*P. Ælius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 339.
Pætus (*Sex. Ælius*) *JCtus* VI. 6. 4. XIII. p. 339.
Pætus (*M. Caſinejus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Pætus (*L. Papyrius*) *Epicur.* III. 33. 3. II. p. 814.
Pætus Medicus II. 10. 18. I. p. 42.. VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Pagaſius Medicns VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Pagondas Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
Paladius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Paiſius Ligardes vid. Ligarides.
Paladius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Palæmo (*Remus Favinus*) VI. 7. 2. XII. p. 575.
Palæologus (Andronicus) vid. Andronicus.
Palæologus (Conſtantinus) vid. Conſtantinus.
Palæologus (Joannes) Imp. Andronici Fil. V. 43. 35. X. p. 440.

2011 Ministerio de Cultura

Palæologus (Joannes) Manuelis Fil. V. 43. 35. X. p. 440. VI. 4. 2. XI. p. 672.
Palæologus (Manuel) vid. Manuel.
Palæologus (Mich.) vid. Michael.
Palæphatus Abydenus I. 22. 4. I. p. 145. III. 11. II. p. 307.
PALÆPHATUS Athen. I. 21. 1. I. p. 136.
Palæphati varii I. 22. 4. I. p. 145.
Palæstrius Mon. V. 45. X p. 541.
Palama CPol.-Patr. VI. 3. 7. XI. p. 184.
Palama (Gregor.) vid. Gregorius.
Palamedes Argivus I. 23. 1. I. p. 146. III. 5. 3. II. p. 82
Palamedes Eleates I. 23. 5. I. p. 149. II. 19. I. p. 685. II. 22. I. p. 777.
Palamedes Græcorum Dux VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Palases Byzant. VI. 4. X. p. 782.
Palea (Cotta) VI. 1. 20. XI. p. 90.
PALLADAS Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. V. 18. 1. VIII. p. 5. not.
Palladius Alexandr. V. 32. 8. IX. p. 14.
Palladius de Arithmetica Scriptor. MS. IV. 22. 14. IV. p. 19.
Palladius Biographus V. 32. 4. IX. p. 8. not.
Palladius Cappad. Episc. V. 32. 20. IX. p. 108.
PALLADIUS Galata, Ep. Helenopol. V. 32. 1. IX. p. 2. II. 11. 6. I. p. 448. V. 5. 17. VI. p. 518. V. 15. 2. VII. p. 555. V. 30. 11. VIII. p. 801. V. 32. 16. IX. p. 29. & 17. p. 31. V. 32. 20. IX. p. 65. & p. 125. VI. 10. 17. XIII. p. 495. & 21. p. 629.
Palladius iatrosophista Alex. VI. 7. 7. XII. p. 637. VI. 8. 5. XII. p. 778.
Palladius rei rusticæ Scriptor Latinus VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Palladius quidam VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Palladii varii V. 32. 7. IX. p. 10.
Pallas VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Pamelii (Jac.) Rituale SS. Patrum latinorum VI. 10. 44. XIII. p. 827.
Pammenes Chymicus VI. 8. 2. XII. p. 757. not. & 3. p. 769.
Pammenes Rhetor IV. 32. IV. p. 846.
Pammenes Stoicus III. 15. II. p. 406.
Pammenes Thebanus II. 7. 10. I. p. 368.
Pamphila Epidauria V. 7. 15. VII. p. 68. V. 6. 14. VI. p. 829. V. 38. 9 IX. p. 434. II. 25. 16. I. p. 882.

2011 Ministerio de Cultura

Pamphilianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 356.
Pamphilius Cardin. VI. 4. 2. XI. 722.
Pamphilus Abydenus VI. 4. 2. XI. p. 412.
Pamphilus Alexandr. Grammat. Ariſtarch. III. 12. 14. II. p. 538. III. 26. 2. II. p. 620. V. 7. 15. VII. p. 68. V. 40. 4. X. p. 653. not.
Pamphilus Amphipolita vel Sicyonius aut Nicopol. VI. 9. 4. XIII. p. 356. III. 24. X. 10. II. p. 602. IV. 32. IV. p. 486. IV. 34. 4. IV. p. 517. V. 7. 15. VII. p. 68.
Pamphilus (M. Allius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 356.
Pamphilus Epicuri Præceptor III. 3. II. p. 63.
Pamphilus Epiſc. VI. 9 4. XIII. p. 356.
Pamphilus (Georg), vide Georgius.
PAMPHILUS Martyr. V. 1. 32. V. p. 277. & 26. 237. V. 5. 3. VI. p. 254. not. V. 38. 9. IX. p. 411. VI. 10. 45. XIII. p. 841.
Pamphilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 356. IV. 3. 6. III. p. 100.
Pamphilus Pharmacopola VI. 9. 4. XIII. p. 356.
Pamphilus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 684.
Pamphilus Tragic. II. 19. I. p. 685.
Pampho Lyricus II. 15. 53. I. p. 590.
Pamphus ſ. Pamphous Athen. I. 24. 1. I. p. 149. I. 14. 7. I. p. 96.
Pamphylius Medicus VI. 9. 4. 13. p. 356.
Pamprepius Panopolita V. 40. 7. X. p. 22.
Pamprepius Thebanus V. 7. 15. VII. p. 68.
Pampus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 68.
Pan III. 17. 8. II. p. 357.
Panacea Æſculapii filia VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Panacius Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 357.
Panacmeus Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Panagiota Byzant. VI. 4. X. p. 781.
Panaretus, vide Matthæus Quæſtor.
Pancius Lucenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Pancharius Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 517.
Pancratius ſ. Pancrates Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 684.
Pancratius Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Pancreon Peripat. III. 11. II. p. 308.
Pandectarum Interpretes græci & editiones VI. 6. 6. p. 358.
Panætius Cratetis Mallotæ diſcip. II. 5. 81. I. p. 337.

Panæ-

2011 Ministerio de Cultura

Panætius Rhodius Senior III. 15. II. p. 406.
Panætius Rhodius junior III. 15 II. p. 406. II. 23. 30. I. p. 828. III. 1. 3. II. p. 8. III. 10. 9. II. p. 268.
Panodorus Monachus V. 4. 36. VI. p. 135.
Panſa Epicur. III. 33. 3. II. p. 813.
Panſa JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Panſeuris chemicus VI. 8. 3. XII. p. 776. not.
Pantaclea Dialectica III. 33. 6. II. p. 823.
Pantænus Stoicus III. 15. II. p. 407. V. 1. 24. V. p. 193.
PANTALEON CPol. Diaconus & Chartophylax V. 43. 17. X. p. 422. V. 5. 17. VI. p. 514. & 534. V. 15. 3. VII. p. 607. V. 32. 20. X. p. 92.
Pantaleon Nicomed. Martyr. VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Pantaleones duo V. 43. 17. X. p. 423. not.
Pantelius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
PanthemusMedicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Panthœdus Megaricus III. 33. 6. II. p. 822.
Pantini (Pet.) Conciones græcorum Patrum VI. 10. 28. XIII. p. 750. *Ejus Epiſtolæ duæ ad Io. Meurſium, cum catalogo librorum MSS. græcorum ejus extant* VI. 5. 7. XII. p. 309.
Panyaſis Halicarn. Poëta fr. II. 11. 7. I. p. 450. not. & 5. p. 447. & 13. p. 455. V. 16. 19. VII. p. 723. & 724. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Panyaſis junior II. 11. 7. I. p. 450. not. IV. 13. 13. III. p. 410.
Papadopoli (Nic. Comnenus) vid. Nicolaus.
Paphnutius Anachoreta V. 5. 17. VI. p. 551. V. 32. 16. IX. p. 28. & 20. p. 128.
Papianus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
PAPIAS Hierapol. V. 1. 24. V. p. 185. V. 45. X. p. 486. V. 17. 18. VII. p. 788. & 19. p. 790.
Papiæ tres alii V. 1. 24. V. p. 186.
Papias Laodic. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Papinianus (Æmil.) VI. 6. 2. XII. p. 319. & 3. p. 332. & 6. p. 343.
Pappolus Carnot. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 455.
PAPPUS Alexandr. V. 22. 1. VIII. p. 203. IV. 13. 13. III. p. 410. III. 14. 18. II. p. 386. IV. 14. 3. III. p. 415. III. 23. II. p. 570. IV. 27. 2. IV. p. 188. V. 26. 1. VIII. p. 463.
Pappus Philoſophus MS. VI. 8. 3. XII. p. 766.
Pappi alii V. 22. 5. VIII. p. 209.

2011 Ministerio de Cultura

Pappi (*Jo.*) Synodicon vetus græc. & lat. extat Vl. 3. 8. Xl. p. 185. de eodem Vl. 4. 2. Xl. p. 544.
Papyrius Fronto JCtus Vl. 6. 4. Xll. p. 335. & 337.
Papyrius (*Iuſtus*) Vl. 6. 6. Xll. p. 342.
L. Papyrius Pætus vid. Pætus.
Papyrius (*Publius*) *ICtus* Vl. 6. 4. Xll. p. 337.
Papyrii duo (*Sexti*) *ICti* Vl. 6. 4. Xll. p. 337.
Paræbates Cyrenaicus lll. 33. 4. ll. p. 817.
Paraphraſis græca Enchiridii Epicteti IV. 7. 6. lll. p. 265.
Paraphraſis græca Artis Rhetoricæ Ariſtotelis MS. lll. 6. 6. ll. p. 119.
Paraphraſis græca Ethicorum Ariſtotelis ad Nicomachum lll. 6. 29. ll. p. 150.
Παραφάσεις σύντομοι χρονικαὶ V. 5. 15. Vl. p. 480. & 20. p. 574. & 26. p. 687.
τῶν Παρατίτλων βιβλίον Vl. 6. 6. Xll. p. 563.
Paratitlorum Scriptor græcus Vl. 6. 6. Xll. p. 403.
Paratitlorum libri à Jo. Leunclavio editi Vl. 6. 6. Xll. p. 403. & 477.
Pardus (Gregorius) vid. Gregorius.
Pardus (Georg.) vid. Corinthus & Georgius Corinthi Metropol.
Paregorius hæreticus V. 23. 10. Vlll. p. 332.
Parginus (Philotheus) vid. Philotheus.
Paris de Graſſis Vl. 10. 44. Xlll. p. 830.
Paris Trojanus I. 24. 2. I. p. 150.
Parius Evenus vid. Evenus.
PARMENIDES Eleates fr. II. 23. 3. I. p. 798. II. 13. 1. I. p. 512. II. 14. 18. I. p. 548. II. 23. 1. I. p. 795. VI. 10. 15. XIII. p. 479. & 20. p. 618. III. 18. 3. II. p. 455.
Parmenion Macedo Dux III. 8. 2. II. p. 214. II. 10. 17. I. p. 421. III. 28. 7. II. p. 722.
Parmenion Macedo Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 2. p. 688.
Parmeniſcus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Parmeniſcus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 68. III. 18. 3. II. p. 455.
Parmeno Byzant. Poëta II. 15. 50. I. p. 588.
Parmeno Rhodius IV. 34. 19. IV. p. 538.
Parodiarum Scriptores II. 7. 2. I. p. 353.
Paron Pythagor. II. 13. 1. I. p. 512.
Parthenius Chius III. 27. 9. II. p. 679.

2011 Ministerio de Cultura

Parthenius CPol. Patr. V. 45. X. p. 542. V. 5. 15. VI. p. 479. VI. 4. 2. XI. p. 728.
Parthenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Parthenius Metropol. V. 5. 28. VI. p. 697.
PARTHENIUS Nicænus III. 27. 9. II. p. 675. II. 5. 82. I. p. 337. II. 19. I. p. 686. IV. 11. 7. III. p. 365. VI. 10. 26. XIII. p. 641. VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Parthenius Phocensis Gramm. Dionysii Gr. fil. V. 7. 15. VII. p. 68. II. 5. 82. I. p. 337. II. 7. 10. I. p. 368. III. 27. 9. II. p. 678.
Parthenii varii III. 27. 9. II. p. 678.
Parthenis Poetria Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 685.
Paschalis I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 520.
Paschalis II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 600. 601. 603. 604. 605. & p. 606. VI. 10. 35. XIII. p. 773.
de Paschate liber contra Judæos & Quartadecimanos V. 38. 9. IX. p. 411.
de Paschate liber tertius V. 38. 9. IX. p. 411.
Pasicles Cynicus III. 13. II p. 365.
Pasicles Dialecticus III. 13. II. p. 365. III. 33. 6. II. p. 822.
Pasicrates Georgii Mart. famulus V. 32. 20. IX. p. 79.
Pasicrates Rhodius Perip. III. 11. II. p. 308. III. 6. 1. I. p. 111. III. 6. 26. II. p. 147. not.
Pasicrates Smyrnæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357. VI. 7. 8. XII. p. 641.
Pasinicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Pasion s. Passion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Pasiphon Eretricus III. 1. 3. II. p. 15.
Pasiteles III. 24. 10. II. p. 602.
Pasithemis Medicus III. 11. II. p. 308. VI. 9. 4. XIII. p. 358.
S. Hermæ Pastor. vid. HERMAS.
Pastores varii V. 1. 14. V. p. 31.
Patæcus II. 96. I. p. 397.
Patellarius (Athanasius) VI. 4. XI. p. 778.
Paterculus (*Vellejus*) vid. Vellejus.
Paternianus Mepicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Paternus Tarrutinus vide Tarrutinus.
Patriarcha quidam VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Patriarcharum Alexandrinorum Catalogus V. 27. VIII. p. 594.
Patriarcharum Antiochenorum VI. 11. XIV. p. 58.

2011 Ministerio de Cultura

Patriarcharuu CPolitanorum Catalogus V. 5. 2. VI. p. 229. V. 5. 20. VI. p. 576.
Patriarcharum CPolitanorum Hiſtoria V. 5. 28. VI. p. 693.
Patriarcharum CPolitanorum Decreta VI. 6. 6. XII. p. 486. 488.
Patriarcharum CPolitanorum conſpectus ordine chronologico & alphabetico V. 5. VI. p. 709. ſqq.
Patriarcharum Hieroſolymitanorum V. 45. X. p. 504.
Patricius (*Araſius*) V. 45. X. p. 542.
Patricius (*Auguſtin.*) VI. 4. 2. XI. p. 676. & 681. VI. 10. 44. XIII. p. 830.
Patricius (Chriſtoph.) *MS.* V. 45. X. p. 496.
Patricius (*Franc.*) V. 5. 8. VI. p. 364. VI. 10. 46. XIII. p. 858.
Patricius Quæſtor VI. 6. 5. XII. p. 341.
Patricius Pruſenſis Epiſc. V. 32. 20. IX. p. 137.
Patrocles Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 224.
Parrocles Thurius II. 19. I. p. 686.
Patroclus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Patroclus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Patron Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Patrophilus Scythopol. III. 12. 14. II. p. 359.
Patrum χρήσεις ſ. dicta V. 38. 9. IX. p. 418.
Patrum vitæ Scriptores V. 32. IX. p. 2. ſqq.
Patuſas (Georg.) VI. 4. XI. p. 801.
Patuſas (Joannes) VI. 4. XI. p. 788.
Ej. ἐγκυκλοπαιδεία Φιλολογικὴ VI. 10. 1. XIII. p. 457.
de Paulicianis hæreitcis Scriptores V. 38. 11. IX. p. 555. not.
Paulinus Antioch. V. 24. VIII. p. 409.
Paulinus Diaconus VI. 4. 2. XI. p. 396. & 763.
Paulinus Forojul. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 488.
Paulinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Paulinus Meropius vide Meropius.
Paulinus Tyri Epiſc. V. 4. 4. VI. p. 58. not.
Paulinus Scythopol. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 753.
Paulinus (*Valerius*) *vide Valerius.*
Paulini varii V. 24. VIII. p. 409.
de S. Paulo (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.

S. PAU-

2011 Ministerio de Cultura

S. PAULUS Apoſtolus IV. 5. 9. III. p. 149. VI. 10. 44. XIII. p. 834. VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Ej. Epiſtolarum Codex MS. VI. 10. 45. XIII. p. 845.
PAULUS Ægineta Medicus VI. 7. 3. XII. p. 575. VI. 7. 2. XII. p. 573. VI. 8. 5. XII. p. 778. VI. 9. 4. XIII. p. 358. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Paulus Alagenitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
PAULUS Alexandrinus, Aſtrologus III. 10. 9. II. p. 503. & 10. p. 510. III. 23. II. p. 583.
Paulus Ammonius V. 41. 2. X. p. 136.
Paulus Callinices Fr. hæret. V. 38. 11. IX. p. 555.
Paulu CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203.
Paulus Diaconus V. 41. 3. X. p. 205. VI. 10. 36. XIII. p. 783. & 39. p. 794. & 23. p. 814.
Paulus Dolſcius vide Dolſcius.
Paulus Emeritenſis VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Paulus Germinus II. 26. 4. I. p. 899. IV. 32. IV. p. 483. V. 38. 9. IX. p. 500.
Paulus (Julius) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 325. & 3. p. 332. & 6. p. 343.
Paulus in Latro habitans VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Paulus Monembaſiæ Epiſc. V. 32. 20. IX. p. 120.
Paulus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 482.
Paulus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 687.
Paulus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 717.
Paulus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 722.
Paulus (Pet. Franc.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Paulus Samoſatenus V. 1. 32. V. p. 279. VI. 4. 2. XI. p. 346.
Pauli duo alii V. 1. 32. V. p. 280.
PAULUS Silentiarius V. 5. 5. VI. p. 278. III. 28. 7. II. p. 722. IV. 2. 19. III. p. 84. V. 5. 1. VI. p. 222.
Paulus Synodicarius CPolit. Archiep. IV. 30. 10. VIII. p. 735.
Paulus Verginius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pauſanias Anchytæ fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 359. II. 13. 1. I. p. 512. II. 24. 6. I. p. 866.
PAUSANIAS Cæſarienſis IV. 15. 1. III. p. 467. III. 28. 7. II. p. 723. V. 4. 36. VI. p. 135. IV. 34. 4. IV. p. 518. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 38. 9. IX. p. 419. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Pauſanias Heracletiſtes II. 23. 4. I. p. 801.

2011 Ministerio de Cultura

Paufanias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Paufanias Tacticus III. 30. 12. II. p. 769.
Paufaniæ varii IV. 15. 1. III. p. 467.
Paxamus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 68. IV. 36. 11. IV. p. 581. V. 6. 14. VI. p. 829.
Paxamus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Payfius Ligaridius vide Ligaridius.
Peckham (Jo.) Cantuar Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 644.
Pedanius Dioscorides vide DIOSCORIDES.
Pediafimus (Joannes) vide JOANNES.
de Pedemontium (Franc.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Pedius vide Pædius.
Pedius Secundus vide Secundus.
Peganius (Joannes) V. 45. X. p. 521. VI. 1. 16 XI. p. 48.
Pegafius Laribenfis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Pegafius JCtus. VI. 6. 4. XII. p. 337.
Peirefciana Excerpta ex HISTORICIS Græcis V. 5. 17. VI. p. 492.
Pelagius Hæreticus VI. 4. 2. XI. p. 396.
Pelagius I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 452.
Pelagius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 436. 442. 445. & p. 456.
Pelagius Patricius II. 7. 4. I. p. 357. V. 16. 19. VII. p. 727.
Pelagius Philofophus Chymicus VI. 7. 17. XII. p. 709. VI. 8. 3. XII. p. 764. MS. p. 776. II. 10. 39. I. p. 432.
Περὶ πελάγων opufculum VI. 10. 45. XIII. p. 848.
Pelargus (Chriftoph.) V. 45. X. p. 517. 519. VI. 4. 2. XI. p. 692.
Peleus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Peliades Poetriæ I. 17. 4. I. p. 109. I. 24. 4. I. p. 150.
Pelops Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360. II. 24. 2. I. p. 847.
Peltani (Theod.) declamationes Theologorum XVII. VI. 10. 29. XIII. p. 751.
Peluſiota (Iſidorus) vide ISIDORUS.
Pempelus Pythag. fr. ll. 13. 1. l. p. 512.
Pentacles Comicus ll. 22. l. p. 777.
Pepagomenus (Nicolaus) vid. Nicolaus.
Perdiccas Protonotarius Ephef. IV. 2. 18. III. p. 82. V. 5. 29. VI. p. 705. V. 16. 18. VII. p. 717.
Perdiccæ duo alii V. 5. 29. VI. p. 705.

Pere-

2011 Ministerio de Cultura

Peregrinus Cynicus III. 13. II. p. 365.
Peregrinus Heliodorus vid. Heliodorus.
Perginus Mileſius I. 18. 5. I. p. 115. I. 19. 4. I. p. 129.
Periander Corinth. Ambrac. II. 23. 25. I. p. 821. II. 10. 36. I. p. 431.
Periander Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360. II. 10. 36. I. p. 431.
Pericles Orator II. 14. 18. I. p. 546. II. 26. 2. I. p. 885. not. IV. 32. IV. p. 486.
Pericles Lydus Stoicus III. 15. II. p. 407.
Periction Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Perigarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Perigenes VI. 7. 16. XII. p. 707. not. VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Perilaus Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Peripateticorum Catalogus III. 11. II. p. 272.
PERIPLUS Ponti Euxini IV. 8. 2. III. p. 278.
Perozes ſ. Perzoes V. 5. 11. VI. p. 461.
Perſæus Citieus Stoicus III. 15. II. p. 408. II. 5. 83. I. p. 337. III. 1. 3. II. p. 25. V. 6. 14. VI. p. 829.
Perſes Heſiodi frater II. 8. 7. I. p. 373.
Perſes Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723. & 1. p. 685.
Perſius Poeta III. 15. II. p. 408. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Petaſius Armeniæ Rex VI. 8. 3. XII. p. 763. 765. & p. 776.
Petavii (Dion.) Uranologium III. 5. 19. II. p. 96. not.
Petianus (Cyllenius) Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Petinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Petit (Nicol.) VI. 4. 2. XI. p. 686.
Petoſiris Aſtrologus III. 20. 8. II. p. 502. & 10. p. 515. MS. & 11. p. 517. I. 9. 3. I. p. 60. IV. 14. 4. III. p. 417. VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Petrejus ſ. Petrojus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petrichus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petridius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petronas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petronius (Alex. Trojanus) VI. 9. 4. XIII. p. 53.
T. Petronius Arbiter III. 33. 3. II. p. 814. VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petronius Bonon. Epiſc. V. 32. 18. IX. p. 33.
Petronius Areta Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petronius Diodotus vide Diodotus.
M. Petronius Heras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.

2011 Ministerio de Cultura

Petronius Niger Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361. IV. 3. 6. III. p. 100.
Petron ſ. Petro Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
S. PETRUS Apoſtolus IV. 5. 50. III. p. 163. V. 8. 7. VII. p. 98. VI. 9. 4. XIII. p. 362. VI. 10. 44. XIII. p. 820. 823. 824. & 833.
Petrus de Abano ſ. Aponenſis VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petrus Alexandr. Epiſc. V. 24. VIII. p. 411. VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 348.
Petrus Alexandr. alius V. 24. XIII. p. 411. III. 5. 19. II. p. 97. not.
Petrus Amelius VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Petrus Argivor. Epiſc. V. 5. 17. VI. p. 520. V. 32. 20. IX. p. 68.
Petrus Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Petrus Argelata ſ. Largelata ſ. de la Cerlata Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Petrus Arragonum Rex VI. 4. 2. XI. p. 627.
Petrus Benevent. Card. VI. 4. 2. X. p. 628.
Petrus Bleſenſis VI. 10. 39. XIII. p. 805.
Petrus Burdegal. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 639.
Petrus, Candidus vide Candidus.
Petrus Cardinalis VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Petrus Chryſologus V. 34. 12. IX. p. 311. VI. 10. 39. XIII. p. 799.
Petrus Cluniac. VI. 10. 44. XIII. p. 826.
Petrus CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203.
Petrus Damaſci Metropol. V. 30. 11. VIII. p. 803.
Petrus Damaſci Mon. V. 30. 11. VIII. p. 803.
Petrus Damiani, vide Dauiani.
Petrus Exonienſis VI. 4. 2. XI. p. 646.
Petrus Hieroſol. Patr. V. 30. 11. VIII. p. 797. VI. 4. 2. XI. p. 432.
Petrus Hiſpanus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Petrus Lombardus V. 32. 20. IX. p. 128.
Petrus Laodicenus V. 1. 26. XI. p. 221.
Petrus Manſur V. 30. 11. VIII. p. 802. 803.
Petrus Maſſal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Petrus Maronit. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 690.
Petrus Mogila, vide Mogila.
Petrus Monachus VI. 4. 2. XI. p. 539.
Petrus Narbon. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 643. 656. & 658.

PE-

2011 Ministerio de Cultura

PETRUS Patricius & Magiſter V. 5. 2. VI. p. 234. V. 5. 1. VI. p. 221. & 2. p. 230. & 17. p. 491. & 25. p. 686.
Petrus Rhetor V. 5. 2. VI. p. 234. IV. 32. IV. p. 486.
Petrus Ruthenenſis Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 657.
Petrus Sebaſtenus Epiſc. V. 24. VIII. p. 412.
PETRUS Siculus V. 1. 32. V. p. 592.
Petrus Theoctonicus VI. 8. 4. XII. p. 778. a.
Petrus de Ubaldis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Petri varii qui græce ſcripſerunt V. 24. VIII. p. 411. V. 42. 14. X. p. 329.
Pfaffii (Chriſtoph. Matth.) Delineatio Actorum publ. Eccleſiæ Germanicæ extat VI. 2. 5. XI. p. 129.
Phæax Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Phacellus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Phacraſæ ſ. Phacraſſæ varii V. 45. X. p. 542.
Phædimus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Phædo Elienſis II. 23. 39. I. p. 837. III. 1. 3. II. p. 8.
Phædo Poſidonius II. 13. 1. I. p. 513.
Phædrium Epicuri ſerva III. 33. 3. II. p. 816.
Phædrus Athen. Epicur. III. 33. 3. II. p. 814. III. 1. 3. II. p. 13.
Phædrus Sophiſta IV. 32. IV. p. 486.
Phædrus Socraticus II. 23. 40. I. p. 837. II. 10. 35. I. p. 430. III. 1. 3. II. p. 13.
Phædrus fabularum Scriptor VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Phæmon Philoſophus I. 25. 6. I. p. 155.
Phænecles Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 513.
Phænias ſ. Phanias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phaënnis Poëtria I. 17. 4. I. p. 109.
Phaënno Epirotica I. 24. 3. I. p. 151.
Phaennus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723. & 1. p. 685.
Phænocritus III. 5. 7. II. p. 85.
Phæon ſ. Pæon Deorum Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phainus Athen. III. 5. 5. II. p. 82. & 6. p. 84. not.
Phainus Peripat. III. 6. 1. II. p. 110.
PHALARIS Tyrannus II. 10. 1. I. p. 407. & 36. p. 431. & 38. p. 432. & 48. p. 437. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 478. & 17. p. 493. & 20. p. 622.

2011 Ministerio de Cultura

Phalereus VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Phalareus (Demetrius) vid. Demetrius.
Phaleas Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
Phaniades Phalannæus Perip. III. 11. II. p. 308.
Phanias Ereſius Perip. III. 11. II. p. 308. II. 23. 30. I. p. 828. III. 8. 2. II. p. 225.
Phanias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phanias Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723. & 1. p. 686.
Phanias Stoicus III. 15. II. p. 408.
Phaniæ varii III. 11. II. p. 308.
Phanius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phanocles Poeta V. 6. 14. VI. p. 829. II. 11. 5. I. p. 447.
Phanothea Poëtria I. 24. 4. I. p. 150.
Phantaſia Memphitis I. 25. 1. I. p. 152.
Phanton Phliaſius Pythag. II. 13. 1. I. p. 513.
Phaon ſ. Phæon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363. II. 24. 6. I. p. 865.
Pharaſtarus ſ. Pharaſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phariſæi vicini Stoicis III. 15. II. p. 408.
Pharnaces Herbarius VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phaſcus (Apius) vid. Apius.
Phaſelites Perip. III. 11. II. p. 308. vid. Theodectes.
Phavorinus (Varinus) vid. Varinus.
Phauſtinus vid. Fauſtinus Medicus.
Phemius Ithacenſis I. 25. 3. I. p. 153.
PHEMONOE Apollinis filia I. 25. 4. I. p. 153. I. 15. 2. I. p. 100. I. 24. 4. I. p. 150.
Pherecrates Athen. fr. II. 22. I. p. 778. & 790. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. ſq. p. 452. & 11. ſq. p. 453. & 13. p. 455. III. 24. 10. II. p. 600.
Pherecydes Athen. II. 23. 26. I. p. 822. I. 1. 4. I. p. 3. I. 18. 1. I. p. 111. II. 8. 15. I. p. 377. IV. 20. 6. III. p. 633. not.
Pherecydes Lerius II. 23. 26. I. p. 822. I. 1. 4. I. p. 3.
Pherecydes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363. II. 24. 6. I. p. 865.
Pherecydes Syrius II. 23. 26. I. p. 821. I. 1. 4. I. p. 3. II. 10. 36. I. p. 431. II. 23. 1. I. p. 796. IV. 20. 6. III. p. 633. not.
Pherecydes varii II. 23. 26. I. p. 821.
Pheſſonicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.

Phe-

2011 Ministerio de Cultura

Phestas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Phialitus V. 5. 17. VI. p. 567.
Phidippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Phidon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Phido Legislator II. 14. 18. I. p. 549.
Philænis Samia III. 33. 3. II. p. 816. V. 6. 14. VI. p. 829.
Philæterus s. Philetærus Athen. Comicus II. 22. I. p. 780. II. 11. 12. I. p. 453.
Philagrii Medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Philagrius Medicus MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Philalethes (Alexander) VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Φιλαλήθης Celsi ad Antiphontis imitationem II. 26. 2. I. p. 887.
PHILAMMON Delphicus I. 26. 1. I. p. 156.
Philarchus nomen commentitium VI. 7. 8. XII. p. 653.
PHILARETUS Medicus VI. 7. 9. XII. p. 647. & 653. V. 37. 9. X. p. 368. VI. 7. 2. XII. p. 575. VI. 9. 4. XIII. p. 364.
S. Philastrius Brixiensis Episc. V. 1. 4. V. p. 3. V. 1. 32. V. p. 292. V. 11. 4. VII. p. 422.
PHILE (Manuel) V. 16. 17. VII. p. 695. III. 6. 16. II. p. 134. IV. 30. 11. IV. p. 413. V. 5. 6. VI. p. 322. & 15. p. 485. MS. V. 6. 11. VI. p. 818. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 41. 2. X. p. 132. V. 45. X. p. 482. VI. 10. 17. XIII. p. 527. & 37. p. 788. VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Ejus Supplementa quædam ex Bibliotheca Bodlejana & alia græce extant V. 16. 17. VII. p. 697.
Ejus Jambi sepulchrales in Pharcasen græce extant V. 45. X. p. 542.
Phile (Eumolpus) V. 13. 7. VII. p. 540. MS.
Phile (Mich.) V. 41. 2. X. p. 135.
Philæ varii V. 16. 17. VII. p. 695. not.
Phileas fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Phileas Athen. IV. 2. 10. III. p. 37.
Phileas Martyr V. 1. 32. V. p. 279.
Philemon Astronomus IV. 14. 7. III. p. 419.
Philemon Major Comicus fr. II. 22. I. p. 779. & 782. not. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. sq. p. 452. & 11. sq. p. 453. & 13. p. 455.
Philemon Junior Comicus fr. II. 22. I. p. 780. II. 11. 12. I. p. 453.
Philemon Athen. Anxonensis Gramm. V. 7. 15. VII. p. 68. I. 17. 4. I. p. 110. IV. 34. 4. IV. p. 517. IV. 36. 10. IV. p. 582. V. 40. 8. X. p. 52. MS.

Phi-

2011 Ministerio de Cultura

Philenides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Philertus Medicus VI. 7. 9. XII. p. 647. VI. 9. 4. XIII. p. 364. vide PHILARETUS.
Philetas Cous Gramm. fr. V. 7. 15. VII. p. 68. III. 28. 7. II. p. 723. II. 11. 5. I. p. 447.
Philetas Medicus II. 24. 6. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philetio vid. Filetio.
Philiades Megar. Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Philicus Corcyr. II. 19. I. p. 686.
Philinus Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 513.
Philinus Rhetor II. 18. 1. I. p. 639. II. 26. 7. I. p. 917.
Philion Alopec. Perip. III. 11. II. p. 308.
Philippicus Bardanes V. 41. 3. X. p. 203. VI. 4. 2. XI p. 489.
Philippides Comicus fr. II. 22. I. p. 780. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. sq. p. 452. & 11. sq. p. 453. & 13. p. 455. II. 18. 1. I. p. 641.
Philippus Aichstad. Ep. VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Philippus Acarnan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philippus Dux Burgund. VI. 4. 2. XI. p. 675.
Philippus Chalcid. III. 8. 2. II. p. 225.
Philippus Chollideus Plat. III. 3. II. p. 63.
Philippus Comicus fr. II. 22. I. p. 781. II. 11. 7. I. p. 450. & 9. p. 452. & 11. sq. p. 453. & 13. p. 455.
Philippus Cyprius V. 45. X. p. 543. V. 5. 20. VI. p. 576.
Philippus Epirotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philippus fil. Joannis VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Pilippus fil. Leonis VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Philippus Firmianus Episc. VI. 4. 2. XI. p. 643.
Philippus Franciæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 602. & 609.
Philippus Gortyn. Ep. V. 1. 24. VI. p. 192.
Philippus Gramm. V. 7. 15. VII. p. 68.
Philippus Isangelus III. 8. 2. II. p. 225.
Philippus Macedo Med. VI. 9. 4. XIII. p. 366.
Philippus Macedo Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Philippi Medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 365.

Phi-

2011 Ministerio de Cultura

Philippus Medmæus III. 5. 8. II. p. 85. III. 14. 18. II. p. 386. IV. 14. 7. III. p. 419.
Philippus Megaricus III. 33. 6. II. p. 822.
Philippus Melodus V. 41. 2. X. p. 137.
Philippus Mendæus III. 1. 8. II. p. 41. IV. 36. 10. IV. p. 582.
Philippus Nicosiensis VI. 4. 2. XI. p. 656. & 657.
Philippus Opuntius III. 1. 3. II. p. 27. III. 3. II. p. 63.
Philippus Prusiensis III. 15. II. p. 408.
Philippus Ptolemæus V. 5. 28. VI. p. 702.
Philippus Rex II. 10. 17. I. p. 419. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 478.
Philippus Rex junior V. 38. 9. IX. p. 435.
Philippus Sidetes V. 4. 28. VI. p. 112. V. 1. 21. V. p. 102. not. V. 8. 5. VII. p 90. & 7. p. 97. & 99. V. 38. 9. IX. p. 386. VI. 8. 4. XII. p. 777. b.
Philippus Solitarius V. 5. 17. VI. p. 566.
Philippus Sophista VI. 9. 4. XIII. p. 366.
PHILIPPUS Thessalon. III. 28. 2. II. p. 687. III. 28. 7. II. p. 723. VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Philippus junior Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Philippus Xerus MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Philippus quidam I. 13. 3. I. p. 88.
Philippus quidam VI. 4. 2. XI. p. 340.
Philippus nomen commentitium V. 1. 20. V. p. 95.
Philippi varii II. 22. I. p. 781.
Philiscus Ægineta Trag. II. 19. I. p. 686. III. 13. II. p. 365.
Philiscus Comicus fr. II. 22. I. p. 781. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Philiscus s. Philicus Corcyræus II. 19. I. p. 686.
Philiscus Epicureus III. 33. 3. II. p. 814.
Philiscus Milesius Rhetor IV. 32. IV. p. 486. II. 26. 5. I. p. 901.
Philisci varii II. 19. I. p. 686.
Philistion Locrus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 366. II. 22. I. p. 782. II. 24. 2. I. p. 849. & 6. p. 865.
Philistionis hujus frater Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philistion Nicæus Com. II. 22. I. p. 781.
Philistus Historicus II. 11. 7. I. p. 449.
Philistus Naucratita II. 25. 5. I. p. 871. IV. 32. IV. p. 486.
Phillatius s. Philtatius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 68.
Philo Athen. Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.

Phi-

2011 Ministerio de Cultura

Philo Byblius vid. Philo (Herennius.)
PHILO Byzantius Mechanicus III. 24. 3. II. p. 589. III. 14. 18. II. p. 386. III. 22. 13. II. p. 550. III. 23. II. p. 570. & 572. MS.
PHILO Carpathius ſ. Carpaſii Epiſc. V. 34. 2. IX. p. 252. V. 17. 4. VII. p. 736.
Philo Diaconus V. 1. 13. V. p. 42.
Philo Dialecticus III. 33. 6. II. p. 822.
Philo Gadarenus ſ. Gaditanus III. 14. 18. II. p. 386.
Philo Heracleota I. 22. 4. I. p. 145. IV. 4. 4. III. p. 120.
Philo (Herennius) Byblius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 68. I. 28. 2. ſq. I. p. 165. III. 6. 26. II. p. 148. MS. IV. 4. 4. III. p. 120. IV. 9. 1. III. p. 282. IV. 26. 15. IV. p. 174. IV. 27. 4. IV. p. 131. IV. 36. 11. IV. p. 583. VI. 9. 4. XIII. p. 367.
PHILO Judæus IV. 4. III. p. 104. II. 13. 1. I. p. 513. III. 1. 1. II. p. 3. not. III. 3. II. p. 63. III. 29. 3. II. p. 736. & 9. p. 749. IV. 35. 1. IV. p. 540. V. 17. 4. VII. p. 736. & 19. p. 790. V. 32. 20. IX. p. 125. V. 38. 9. IX. p. 408. V. 45. X. p. 480. VI. 10. 18. XIII. p. 541. & 19. p. 609. VI. 10. 45. XIII. p. 837.
Philones duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philo Peripat. III. 11. II. p. 308.
Philo Philoſophus fr. V. 4. 28. VI. p. 114. VI. 8. 4. XII. p. 777. b.
Philo Platonicus III. 3. II. p. 63.
Philo Poëta IV. 6. 18. III. p. 254.
Philo Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724.
Philo Tarſenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philo Thebanus III. 8. 2. II. p. 225.
Philo Tyanenſis III. 14. 18. II. p. 386.
Philones varii IV. 4. 4. III. p. 118. III. 24. 4. II. p. 590. III. 29. 3. II. p. 736.
Philocalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philochorus Athen. Gramm. II. 1. 3. I. p. 255. II. 15. 2. I. p. 553. II. 17. 3. I. p. 623. not. II. 18. 1. I. p. 639. II. 22. I. p. 782. III. 11. II. p. 308. III. 28. 4. II. p. 694. not. & 7. p. 724. IV. 13. 13. III. p. 410. IV. 34. 4. IV. p. 516
Philocles Comicus II. 22. I. p. 782.
Philocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philocles Tragici duo II. 19. I. p. 686.
Philocrates Athen. Com. II. 22. I. p. 782.
Philocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.

Phi

2011 Ministerio de Cultura

Philocrates Perip. III. 11, II. p. 308.
Philocrates Stoicus III. 15. II. p. 408.
Philodamus Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 513.
Philodemus Gadarenſis III. 33. 3. II. p. 814. III. 28. 7. II. p. 724. & 2. p. 688.
Philodemus ſ. Philodamus Opuntius III. 33. 3. II. p. 814.
Philolaus Corinthius II. 14. 18. I. p. 549.
Philolaus Croton. Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 513. III. 5. 4. II. p. 82. III. 10. 9. II. p. 268.
Philolaus Tarent. Mechan. II. 13. 1. I. p. 514.
Philomarus Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Philomelus Evonymeus II. 11. II. p. 308.
Philomelus Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Philomenus ſ. Philominus ſ. Philumenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philomeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philonicus Megar. III. 33. 6. II. p. 822.
Philonides Comicus fr. II. 22. I. p. 782. II. 11. 10. I. p. 452. & 12. p. 453.
Philonides Dyrrhachenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philonides Catinenſis Siculus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philonides Tarentinus II. 13. 1. I. p. 514.
Philonii duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philopator Stoicus III. 15. II. p. 408.
Philoponus (Joannes) vid. JOANNES.
Philoponus Medicus V. 37. 9. IX. p. 368. VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philoripus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philoſophianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Philoſophorum veterum ante Socratem Catalogus II. 23. I. p. 796. aliorum, III. 33. II. p. 803. Academicorum III. 3. II. p. 52. Ariſtotelicorum III. 11. II. p. 271. ſq. Cynicorum III. 13. II. p. 360. Cyrenaicorum III. 33. II. p. 817. Dialecticorum III. 33. II. p. 820. Epicureorum III. 33. II. p. 808. Eriſticorum ſ. Megaricorum III. 33. II. p. 820. Peripateticorum III. 11. II. p. 271. Platonicorum III. 3. II. p. 52. Pythagoricorum II. 13. I. p. 490. Scepticorum III. 33. II. p. 818. Stoicorum III. 15. II. p. 386. ſq.
Poëſis Philoſophica Henrici Stephani, ſive Philoſophorum veterum qui verſibus ſcripſerunt, fragmenta II. 23. 1. I. p. 795.
Scipio Aquilianus de placitis Phyſicis Philoſophorum ante Ariſtotelis tempora. II. 23. 2. I. p. 796.

2011 Ministerio de Cultura

Philoſophus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philoſophus Platonicus III. 1. 3. II. p. 27.
PHILOSTORGIUS Cappadox V. 4. 29. VI. p. 114. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 38. 9. IX. p. 387.
Philoſtorgius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philoſtorgii duo V. 4. 29. VI. p. 114. not.
Philoſtephanus II. 15. 55. I. p. 595. not.
Philoſtratus Alexandr. II. 7. 1. I. p. 353. II. 17. 5. I. p. 635. IV. in add. IV. p. 617.
PHILOSTRATUS (Flav.) Lemnius IV. 24. 1. IV. p. 44. II. 10. 26. I. p. 426. II. 22. I. p. 783. III. 24. 10. II. p. 602. V. 38. 9. IX. p. 387. & 491. V. 45. X. p. 480. & 486. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 478. & 19. p. 609. 610. & 21. p. 629.
PHILOSTRATUS Lemnius jun. IV. 24. 8. IV. p. 51. II. 5. 84. I. p. 337. II. 8. 12. I. p. 375. not. III. 24. 10. II. p. 602. III. 28. 7. II. p. 724.
Philoſtratus Peripat. III. 11. II. p. 309.
Philoſtratus Tyrius IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 38. 9. IX. p. 418.
Philoſtrati varii IV. 24. 12. IV. p. 54.
Philotas Amphiſſenſis Medicus VI. 7. 8. XII. p. 653. VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philotas ἑταῖρος Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philotas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philotheus Achillinus V. 44. X. p. 469.
PHILOTHEUS CPol. Patr. V. 44. X. p. 469. V. 5. 6. VI. p. 302. MS. p. 322. 323. & 324. V. 5. 17. VI. p. 513. 521. 533. 534. & p. 557. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 517. & 558. V. 19. 2. VIII. p. 62. V. 32. 20. IX. p. 71. p. 62. 71. 91. 92. & p. 140. V. 41. 2. X. p. 137. V. 42. 6. X. p. 276. V. 44. 1. X. p. 456. VI. 3. 7. XI. p. 184. VI. 4. 2. XI. p. 680. VI. 10. 31. XIII. p. 755. & 45. p. 843.
PHILOTHEUS ſ. Theophilus Medicus VI. 7. 9. XII. p. 647. 649. & 653. II. 24. 2. I. p. 800. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philotheus Monachus V. 45. X p. 487.
Philotimus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philoxenus (Syrianus) vid. SYRIANUS.
Philoxenus Bagdad. Ep. VI. 10. 44. XIII. p. 821. & 823.
Philoxenus (Claud.) Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 121. & 369.
Philoxenus Cytherius Trag II. 19. I. p. 686. II. 11. 12. I. p. 453.
Philoxenus Gramm. Alex. II. 2. 18. I. p. 274. not. II. 5. 85. I. p. 337. IV.

2011 Ministerio de Cultura

34. 16. IV. p. 536. V. 7. 15. VII. p. 69. V. 40. 8. X. p. 54. VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philoxenus ſ. Xenaja Mabug. ſive Hierapol. Epiſc. VI, 10. 44. XIII. p. 821.
Philoxenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Philtatius Gramm. V. 38. 9. IX, p. 400.
Philtatis Pythagorica fr. II. 13. 2. I. p. 527.
Philumena V. 1. 24. V. p. 202.
Philumenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Philyllius Com. II. 22. I. p. 783. II. 21. 3. I. p. 714.
Phintias Syrac. ſ. Pythias Pythag. II. 13. 1. I. p. 514.
Phintys Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Phlabius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
PHLEGON Trallianus IV. 13. 1. III. p. 397. II. 15. 2. I. p. 553. V. 38. 9. IX. p. 405. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Phlegontes duo alii IV. 13. 1. III. p. 397.
Phobenus ſ. Phorbenus (Georg.) VI. 6. 6. XII. p. 483. & 564. MS.
Phobenus (Joannes) V. 45. X. p. 521.
Phoca (Joannes) Monachus IV. 2. 18. III. p. 81. V. 5. 29. VI. p. 705.
Phocas JCtus V. 45. X. p. 544. VI. 6. 6. XII. p. 345.
Phocion Cynicus III. 13. II. p. 365.
Phocion Peripat. III. 11. II. p. 309.
Phocion Platon. III. 3. II. p. 63.
Phocus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phocus Samius I. 35. 3. I. p. 239. III. 5. 4. II. p. 82.
PHOCYLIDES Mileſius II. 11. 3. I. p. 442. & 5. p. 447. & 13. p. 455. V. 16. 19. VII. p. 723. & 724. V. 45. X. p. 483. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 3. ſq. p. 464. & 5. p. 467. & 7. ſq. p. 471. & 19. p. 605. 606. p. 613. & 22. p. 634.
PHOEBAMMON Rhetor IV. 31. 16. IV. p. 458. IV. 32. IV. p. 486.
Phœbammones nonnulli V. 38. 9. IX. p. 507. not.
Phœbion Stoicus III. 15. II. p. 408.
Phœbus Antioch. IV. 13. 13. III. p. 410.
Phœbus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phœnicides Comicus fr. II. 22. I. p. 783. II. 11. 10. I. p. 452. & 11. ſq. I. p. 453.
Phormio Epheſ. Perip. III. 11. II. p. 309.
Phormio Platon. III. 3. II. p. 64.

2011 Ministerio de Cultura

Phormus ſ. Phormis II. 19. I. p. 687. II. 22. I. p. 783.
Phornutus vid. CORNUTUS.
Phornutus (Polydeuces) vid. Polydeuces.
Phoroneus Legislator II. 14. 18. I. p. 549.
Photides Pythag. II. 13. 1. I. p. 514.
Photinus CPol. Presb. V. 41. 3. X. p. 164. not.
Photinus hæreticus V. 23. 8. VIII. p. 314. VI. 4. 2. XI. p. 378. not.
Photini varii V. 23. 8. VIII. p. 317.
PHOTIUS CPol. Patriarcha V. 38. IX. p. 369. II. 10. 48. I. p. 437. III. 6. 1. II. p. 110. MS. & 2. p. 112. MS. V. 1. 32. V. p. 292. MS. V. 5. 2. VI. p. 237. V. 5. 3. VI. p. 255. not. MS. & 15. p. 485. & 20. p. 575. & 28. p. 702. MS. V. 8. 5. VII. p. 89. V. 11. 7. VII. p. 463. V. 17. 18. VII. p. 788. & 19. p. 790. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 32. 20. IX. p. 113. V. 40. 7. X. p. 23. V. 41. 2. X. p. 137. & 3. p. 205. VI. 1. 10. XI. p. 27. & 17. p. 49. & 20. p. 53. VI. 3. 4. XI. p. 171. VI. 4. 2. XI. p. 544. VI. 10. 20. XIII. p. 624. & 35. p. 770. & 37. p. 783. & 45. p. 846.
Ejus locus de Coſmæ Topographia græc. & lat. extat III. 25. 3. II. p. 609.
Ejus Lexici MSti initium græce extat V. 38. 16. IX. p. 567. ſq.
in Photiana cauſa Scriptores & Synodi V. 38. 2. IX. p. 370.
Photius Monachus V. 41. 2. X. p. 137.
Photius Scevophylax SS. Apoſtolor. V. 5. 17. VI. p. 541. V. 32. 20. IX. p. 107.
Photius Sophiſta V. 24. VIII. p. 366.
Photius Tyrius V. 38. 10. IX. p. 520. not. VI. 3. 7. XI. p. 183. MS.
Photii varii V. 38. 5. IX. p. 373.
Phracaſes nonnulli V. 16. 17. VIII. p. 711.
Phranzes (Georg.) vid. GEORGIUS.
Phraotes Indorum Rex II. 10. 11. I. p. 415. VI. 10. 20. XIII. p. 612.
Phraſidemus Peripat. III. 11. II. p. 309. III. 33. 6. II. p. 822.
Phrontides Tarentinus II. 13. 1. I. p. 514.
Phryciadas Croton. II. 13. 1. I. p. 514.
PHRYNICHUS Arabius, Sophiſta Bithynus IV. 34. 6. IV. p. 520. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 38. 9. IX. p. 421. V. 40. 8. X. p. 52. VI. 10. 45. XIII. p. 847. V. 7. 9. VII. p. 15.
Phrynichus Comicus fr. II. 22. I. p. 783. II. 11. 9. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453.
Phrynichi duo Tragici II. 19. I. p. 687.
Phrynichi varii II. 19. I. p. 687.

Phti-

2011 Ministerio de Cultura

Phtilarus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phulamus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phurnutus vid. CORNUTUS.
Phylacus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phylarchus Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 225.
Phylax Sophiſta IV. 32. IV. p. 486.
Phyllidius Comicus fr. II. 22. I. p. 784. II. 11, 12. I. p. 453.
Phyllinus ſ. Phylinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phyllis Delius III. 10. 9. II. p. 268.
Phyllis Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Phyrus Mechanicus III. 22. 13. II. p. 550.
Phythœus V. 45. X. p. 544.
Phytius Rhegin. II. 13. 1. I. p. 514. II. 14. 18. I. p. 549.
Pibo Tullenſis Ep. VI. 4. 2. XI. p. 514.
Pictor (Servius Fabius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
de pictoria ac ſtatuaria re Scriptores III. 24. 10. II. p. 500.
Pierius Alexandr. V. 1. 32. V. p. 277. V. 38. 9. IX. p. 412.
Pierus Lini Pater I. 26. 2. I. p. 157.
Pigna (Jo. Bapt.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Pigres Halic. II. 2. 1. I. p. 264. & 24. p. 282. & 283. II. 5. 86. I. p. 337. II. 7. 9. I. p. 363.
Pilander (Georg.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Pilatus (Pontius) VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 13 p. 477. not. & 44. p. 834.
Pilgrimus Lauriac. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 569.
Pilia (Maria) vid. Maria.
Pindarion II. 5. 87. I. p. 337.
PINDARUS Poëta II. 15. I. p. 551. II. 11. 5. I. p. 447. II. 13. 1. I. p. 514. III. 8. 2. II. p. 225. II. 19. I. p. 688. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 5. p. 467. & 8. p. 471. & 17. p. 531. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
de Pindaricis metris græce MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
Pindarus ſ. Binder (Uldar.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 451.
Pindari varii II. 15. 1. I. p. 551.
de Pindemontibus (Alearduſ) vid. Alearduſ.
Pinter ſ. Pintor (Pet. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Pinytus Cnoſſi Ep. V. 1. 24. V. p. 191.
Pinytus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724. V. 7. 15. VII. p. 69.

2011 Ministerio de Cultura

Pionius V. 1. 14. V. p. 50. V. 32. 20. IX. p. 137.
Piores Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Pippini cum Albino Scholaſtico altercatio latine extat VI. 10. 18. XIII. p. 579.
Pippinus Aquit. Rex VI. 4. 2. XI. p. 510.
Pippinus Franciæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 481. 494. & 509.
Pirithous fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Pirminius (Achilles) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Pironius Caſſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Piropulus MS. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Piſander Camiræus I. 26. 3. I. p. 157.
Piſander Comicus II. 22. I. p. 784.
Piſander Larandenſis III. 28. 7. II. p. 724. II. 11. 5. I. p. 447.
Piſander Poëta II. 8. 17. I. p. 379. III. 21. 3. II. p. 523. V. 5. 21. VI. p. 606.
Piſcator Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Piſerrhydus Tarent. II. 13. 1. I. p. 514.
Piſicrates Tarent. II. 13. 1. I. p. 514.
Piſides (Georg.) vid. GEORGIUS.
Piſirrhonde vid. Biſorronde.
Piſiſtratus Tyrannus II. 2. 11. I. p. 270. II. 10. 36. I. p. 431. II. 14. 18. I. p. 549. IV. 32. IV. p. 486.
Piſithanatus (Hegeſias) vid. Hegeſias Cyrenaicus.
Piſitheus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
L. Piſo Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Piſo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Pithœus (Franc.) VI. 4. 2. XI. p. 507.
Pitholaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Pitholaus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Pithon Ænius III. 3. II. p. 64.
Pittacus Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Pittalus ſ. Spittalus Medicus II. 24. 6. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Pittheus Trœzenius I. 26. 4. I. p. 157.
Pityrion Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Pius Grammat. II. 5. 88. I. p. 337. V. 7. 15. VII. p. 69.
S. Pius I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 339. 406. & 764.
Pius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 686. & 687.
Pius IV. Papa VI. 4. XI. p. 717.

2011 Ministerio de Cultura

Pius V. Papa VI. 4. XI. p. 720.
Placentinus de Saliceto (Guillermus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Placitus (Sextus) vid. Sextus.
Plancus Stoicus III. 15. II. p. 408.
Planudes (Maximus) vid. MAXIMUS.
Platearius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Plato Comicus II. 22. I. p. 784. II. 11. 9. sq. I. p 452. II. 21. 3. I. p. 711.
Plato junior Comicus II. 22. I. p. 784.
Plato Cynicus III. 13. II. p. 365.
Plato JCtus VI. 6. 6. XII p. 345.
Plato Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 371.
Plato Melodus V. 41. 2. X. p. 137.
Platones Peripatetici duo III. 11. II. p. 309.
PLATO Philosophus III. 1. II. p. 3. II. 10. 16. I. p. 418. & 35. p. 430. & 39. p. 432. & 48. p. 437. II. 13. 1. I. p. 515. II. 14. 18. I. p. 549. II. 19. I. p. 688. III. 6. 25. II. p. 146. III. 14. 18. II. p. 385. IV. 32. IV. p. 486. V. 5. 17. VI. p. 532. V. 43. 8. X. p. 387. not. VI. 8. 2. XII. p. 756. & 3. p. 767. & 775. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 6. p. 468. & 8. p. 471. & 15. p. 479. & 17. p. 493. 494. & 19. p. 609. & 20. p. 618. VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Ἐξηγὴς παρὰ πλάτωνι παροιμίας commentarius IV. 9. 1. III. p. 280.
de Platone ejus Theologia & Philosophia scripta III. 1. 8. II. p. 36.
Plato Rhodius Stoicus III. 15. II. p. 408.
Plato Sardianus Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Plato Tiburtinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 371.
Platones varii III. 1. 1. not. II. p. 3.
Platonicorum Catalogus III. 3. II. p. 52.
Platonius Grammat. fr. II. 11. 10. I. p. 452. II. 21. 5. I. p. 717.
Plautius JCtus VI. 6. 4 XII. p. 337.
Plautius Lateranus III. 15. II. p. 408.
Plautus Comicus VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Plautus (Rubellius) Stoicus III. 15. II p. 408.
Pleias Tragicorum Græcorum II. 19. I. p. 688.
Plesirrhous Thessalus II. 20. 2. I. p. 697.
Pletho (Gemistus) vid. GEMISTUS.
Plinius Secundus Veronensis VI. 9. 4. XIII. p. 371. VI. 7. 2. XII. p. 572.
Plinius jun. II. 19. I. p. 688. VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 20. p. 622.

Pli-

2011 Ministerio de Cultura

Plinius Valerianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 373.
Pliſtarchus Medicus VI. 9 4. XIII. p. 374.
Pliſtonicus Medicus VI. 9. 4. XIII p. 374.
Plochirus Michaël VI. 10. 2. XIII. p. 464.
PLOTINUS IV. 26. 1. ſqq. IV. p. 88. III. 1. 3. II. p. 21. II. 13. 1. I. p. 515. III. 3. II. p. 64. III. 6. 25. II. p. 146.
Plutarchus Athen. III. 1. 3. II. p. 23. III. 3. II. p. 64.
PLUTARCHUS Chæronenſis IV. 11. III. p. 329. II. 1. 4. I. p. 255. II. 8. 4. I. p. 372. & 16. p. 378. II. 11. 5. I. p. 447. II. 5. 89. I. p. 338. III. 1. 3. II. p. 23. III. 3. II. p. 64. III. 6. 25. II. p. 146. III. 8. 2. II. p. 226. III. 10. 3. II. p. 258. III. 19. 2. II. p. 482. III. 23. II. p. 577. III. 26. 2. II. p. 619. IV. 9. 2. III. p. 282. IV. 34. 19. IV. p. 538. V. 7. 15. VII. p. 35. V. 26. 14. VIII. p. 524. V. 38. 9. IX. p. 495. V. 45. X. p. 486. V. 6. 6. VI. p. 811. VI. 10. 1. XIII. p. 458. 461. & 3. p. 464. & 8. p. 471. & 17. p. 494. 524. 525. 528. & 18. p. 541. & 19. p. 609. & 20. p. 619. 620. 623. 625. & p. 23. p. 639. & 37. p. 787. 788. & 42. p. 812. VI. 9. 4. XIII. p. 372.
Ejus introductionis de anima fragmentum ex Olympiodori Comment. MS. in Platonis Phædonem, græce extat VI. 5. 7. XII. p. 265.
Ejus initium libri de nobilitate græce extat VI. 5. 7. XII. p. 268.
Plutarchus Neſtorii fil. III. 6. 14. II. p. 129.
Plutarchi varii IV. 11. 6. III. p. 370.
Plution Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
de Podagra libellus VI. 7. 2. XII. p. 575. & 9. p. 647.
Podalirius Æſculapii fil. VI. 9. 4. XIII. p. 374. II. 24. 6. I. p. 866.
Podanithas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 375.
Pœmen Abbas VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Pœnitentiales libelli VI. 1. 20. XI. p. 74.
POETA antiquus de viribus herbarum Diis ſacrarum græc. & lat. cum D. Joh. Rendtorfii verſione & notis extat III. 26. 9. II. p. 630.
Poëta græco barbarus V. 5. 6. VI. p. 323.
Poëtæ græci heroici V. 16. 19. VII. p. 723.
Poëtarum græcorum Corpora V. 16. 19. VII. p. 723.
Pogonatus (Conſtantinus) vid. Conſtantinus.
Polemarchus Cyzicenus III. 3. II. p. 64. III. 5. 10. II. p. 87.
Polemarchus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
de *Polemar* (*Joannes*) VI. 4. 2. XI. p. 676. VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Polemo Athen. Platon. III. 3. II. p. 64.

Po-

2011 Ministerio de Cultura

Polemo Platonicus Plotini disc. III. 3. II. p. 64.
Polemo hæreticus fr. V. 23. 10. VIII. p. 332.
Polemon Panætii Discip. Stoicus III. 15. II. p. 408.
Polemon Periegetes II. 2. 24. I. p. 282. not. III. 19. 2. II. p. 487. not. III. 24. 10. II. p. 602. III. 28. 4. II. p. 694. not. & 7. p. 724.
POLEMO Physiognomus III. 6. 38. II. p. 170. not. III. 6. 24. II. p. 144.
POLEMO Smyrnæus Orator IV. 30. 2. III. p. 368. IV. 32. IV. p. 486. VI. 10. 20. XIII. p. 621. & 22. p. 633.
Polemones varii III. 6. 38. II. p. 170. not. IV. 30. 2. III. p. 368. not.
Polemocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 375.
Poliades Sicyonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Polis Platon. III. 3. II. p. 64.
Πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνους καὶ Αλεξάνδρου VI. 4. 2. XI. p. 359.
Politianus (*Augelus*) VI. 10. 17. XIII. p. 495.
Poll (*Nicol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Pollens (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Polles Ægiensis II. 5. 89. I. p. 338.
Pollianus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724.
Pollio Aromatarius VI. 9. 4. XIII. p. 375.
Pollio Trallianus (Asinius) III. 15. II. p. 406.
Pollio (Valerius) Alex. V. 38. 9. IX. p. 418. V. 40. 4. X. p. 653. not. IV. 34. 4. IV. p. 517.
Pollius Felix, Surrentinus Epist. III. 33. 3. II. p. 814.
Pollo s. Pollio quidam II. 10. 23. I. p. 424.
Pollo (Sabirius) vid. Sabirius.
POLLUX (Jul.) IV. 33. 1. sqq. IV. p. 489. III. 30. 12. II. p. 769. V. 5. 15. VI. p. 485. MS. V. 45. X. p. 480. VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Polluces alii IV. 33. 3. IV. p. 491.
Polonisos s. Polonisus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 375.
Polus Gorgiæ discip. Rhetor. IV. 32. IV. p. 486.
Polus Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Polus Tragicus II. 19. I. p. 688.
Polyænus Lampsac. Epic. III. 33. 3. II. p. 814.
POLYÆNUS Macedo IV. 15. 6. III. p. 482. II. 23. 39. I. p. 837. III. 8. 2. II. p. 226. VI. 10. 24. XIII. p. 640.
Polyænus (Julius) III. 28. 7. II. p. 719. II. 11. 5. I. p. 447.

2011 Ministerio de Cultura

Polyæni varii IV. 15. 6. III. p. 482. not.
POLYBIUS Megalopol. III. 30. 1. II. p. 752. II. 14. 18. I. p. 549. II. 15. 2. I. p. 553. III. 15. II. p. 409. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 3. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 491. 492. & 21. p. 606. V. 40. 2. IX. p. 627. not. VI. 10. 17. XIII. p. 494. & 20. p. 621. & 21. p. 628. not.
Polybii varii III. 30. 9. II. p. 764.
Polybius Rhinocur. Ep. V. 5. 17. VI. p. 524. V. 32. 20. IX. p. 75.
POLYBIUS ſ. POLYBUS Medicus II. 24. 5. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 376.
S. POLYCARPUS Martyr V. 1. 14. V. p. 47. & 2. p. 2. IV. 5. 14. III. p. 174. V. 38. 9. IX. p. 414. VI. 10. 34. XIII. p. 757.
Polycarpus Aſceta V. 2. 6. V. p. 314. V. 5. 17. VI. p. 560. V. 32. 20. IX. p. 145.
Polycarpus (Gregorius) vid. Gregorius.
Polycharmus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Polycharmus Naucratita V. 6. 14. VI. p. 829.
POLYCHRONIUS Apam. Epiſc. V. 33. 3. IX. p. 165. V. 17. 9. VII. p. 751. & 753. not. p. 754. & 10. p. 763. & 764. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Polychronius Hieroſol. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 402.
Polychronius Monothelita V. 41. 3. X. p. 203.
Polycletus Lariſſ. III. 8. 2. II. p. 226.
Polycletus Meſſan. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 376.
Polycletus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724. & 1. p. 686.
Polycletus Sicularum hiſt. Scriptor III. 8. 2. II. p. 226.
Polycrates Athen. Rhetor IV. 32. IV. p. 486. III. 1. 3. II. p. 7. V. 6. 14. VI. p. 829.
Polycrates Epheſ. Epiſc. V. 1. 24. V. p. 194. fr. V. 32. 20. IX. p. 150. V. 38. 9. IX. p. 498. VI. 4. 2. XI. p. 762.
Polycritus Mendæus III. 8. 2. II. p. 226. VI. 9. 4. XIII. p. 376.
Polyctor Ægeus Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Polydamna Medica VI. 9. 4. XIII. p. 376.
Polydamus (*Valentinus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Polydeuces, vid. POLLUX.
Polydeuces Phornutus III. 15. II. p. 399.
Polydorus (Chryſogonus) vid. Chryſogonus.
Polyeuctus Comicus II. 22. I. p. 786.
Polyeuctus CPol. Patr. V. 45. X. p. 544.
Polyeuctus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Polyides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 377. II. 19. I. p. 689.

Po-

2011 Ministerio de Cultura

Polyides Sophista ll. 19. l. p. 689. ll. 11. 5. l. p. 447.
Polyides Thessalus ll. 19. l. p. 447.
Polyidus Mechanicus lll. 22. 13. ll. p. 550.
Polyidus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 550.
Polymedes Epic. III. 33. 3. II. p. 814.
Polymnastus Phliasius ll. 13. 1. l. p. 515.
Polymnis Pythag. ll. 13. 1. l. p. 515.
Polyphradmon Athen. Trag. ll. 19. l. p. 689.
Polypus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 377.
Polystratus Epic. III. 33. 3. II. p. 814.
Polystratus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724. & 1. p. 686.
Polyzelus Com. II. 22. I. p. 786.
Polyzelus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Polyzelus Rhodius II. 22. I. p. 786.
M. Pompejus junior Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724.
Pompejus ὁ μακρός fr. II. 11. 5. 1. I. p. 447.
Pompejus Lenæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 377.
Pompejus (Marcus) vid. Marcus.
Pompejus Sabinus vid. Sabinus.
Pompejus (Sextus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pompejus quidam VI. 4. 2. XI. p. 423.
T. Pomponius Atticus Epic. III. 33. 3. II. p. 809.
Pomponius Bassus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
Pomponius Lætus vid. Lætus.
Pomponius (Sextus) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 332.
Pompylus Peripat. III. 11. II. p. 309.
Pontianus Episc. VI. 4. 2. XI. p. 433. & 436.
S. Pontianus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341.
Pentificum Collegium VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pontificum Roman. Catalogus alphab. & chronol. VI. 4. 2. XI. p. 735.
Pontius Comes Emporit. VI. 4. 2. XI. p. 514.
Poore (Ricard) Sarum. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 629.
Populeti liber VI. 1. 20. XI. p. 95.
Porcarius Abbas VI. 10. 43. XIII. p. 814.
Porcia Stoica III. 15. II. p. 416.
M Porcius Cato JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335.
Porphyrites (Joannes) VI. 4. XI. p. 785.

2011 Ministerio de Cultura

PORPHYRIUS Philoſophus IV. 27. IV. p. 181. I. 36. 7. I. p. 247. II. 3. 4. I. p. 287. II. 3. 13. I. p. 292. MS. II. 5. 90. I. p. 338. II. 11. 5. I. p. 447. II. 12. 2. I. p. 457. II. 13. 1. I. p. 515. II. 23. 30. I. p. 828. III. 1. 3. II. p. 12. III. 1. 8. II. p. 37. III. 3. II. p. 64. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. & 3. p. 114. & 14. p. 129. & 21. p. 137. III. 9. 17. II. p. 244. III. 10. 3. II. p. 258. III. 11. II. p. 309. III. 15. II. p. 409. III. 20. 9. II. p. 503. & 10. p. 515. III. 23. II. p. 585. III. 24. 10. II. p. 603. IV. 14. 4. III. p. 417. & 12. p. 451. IV. 30. 6. IV. p. 392. IV. 31. 5. IV. p. 429. & 16. p. 460. V. 7. 13. VII. p. 24. MS. & 15. p. 47. MS. V. 26. 14. VIII. p. 524. VI. 9. 4. XIII. p. 378.
Ejus vita Plotini græc. & latine extat IV. 26. IV. p. 91.
Porphyrius Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 776.
Prophyrius Nicææ Metrop. VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Porphyrogenitus (Conſtant.) vid. CONSTANTINUS.
Portus (*Æmilius*) VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Πῶς χρὴ δέχεσθαι τὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένυς V. 5. 20. VI. p. 690. vid. TIMOTHEUS Presbyt.
Poſidippus Comicus fr. II. 22. I. p. 786. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. ſq. p. 452. & 11. ſq. p. 453. & 13. p. 455.
Poſidippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
Poſidippus Siculus Poëta Epigr. III. 28. 7. I. p. 724. & 1. p. 686. II. 11. 7. I. p. 450. & 13. p. 455. II. 22. I. p. 786. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Poſidonius Alexandr. Stoicus III. 15. II. p. 409.
Poſidonius Apam. ſ. Rhodius, Stoicus III. 15. II. p. 409. III. 1. 3. II. p. 23. III. 6. 13. II. p. 129. III. 5. 21. II. p. 100. III. 30. 12. II. p. 769. I. 17. 4. I. p. 110.
Poſidonius Ariſtarchi Anagnoſtes II. 5. 91. I. p. 338. V. 7. 15. VII. p. 69.
Poſidonius Grammat. V. 7. 15. XIII. p. 69.
Poſidonius ſ. Poſſidonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
Poſidonius Olbiopolites Sophiſta III. 30. 6. II. p. 761.
Poſidonius Peripat. III. 11. II. p. 309.
Poſidonius Simus vid. Simus.
Poſidonius quidam I. 15. 4. I. p. 101.
Poſidonii varii III. 15. II. p. 410.
Poſſelius (*Joannes*) *Medicus* VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Poſſeſſor Ep. Afer VI. 4. 2. XI. p. 422.
Poſſini (*Pet.*) Theſaurus Aſceticus VI. 10. 31. XIII. p. 753.

Poſ-

2011 Ministerio de Cultura

Poſſis Argivus Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Poſthumius (Marinus) vid. Marinus.
Poſtumianus Monachus V. 32. 18. IX. p. 33.
Poſtumius Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Poſtumius (Titus) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Potamon Alexandr. Plat. III. 3. II. p. 64.
Potamon Alexandr. III. 33. 8. II. p. 824. III. 1. 3. II. p. 20.
Potamon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
Potamon Mytil. III. 8. 2. II. p. 226.
Potamones varii IV. 26. IV. p. 109.
Præſentinus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346.
Praſchius (Jo. Lud.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Praſion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
Pratinas Trag. fr. II. 19. I. p. 689. II. 15. 52. I. p. 588. V. 16. 19. VII. p. 726.
Praxagoras Athen. V. 5. 21. VI. p. 608. & 25. p. 686. V. 38. 9. IX. p. 396.
Praxagoras Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378. II. 10. 39. I. p. 432. MS.
Praxagoræ varii V. 38. 9. IX p. 396.
Praxidamas Pythag. II. 13. 1. I. p. 515. III. 10. 11. II. p. 270.
Praxilla Sicyonia Lyrica II. 15. 53. I. p. 588.
Praxiphanes Schol. Sophoclis II. 17. 5. I. p. 633.
Praxiphanes Rhodius Perip. III. 11. II. p. 309.
Praxiphanes varii III. 11. II. p. 309.
Praxis hiſtoricus I. 5. 12. I. p. 34.
πρᾶξις pro lectione apud Græcos. VI. 7. 14. XII. p. 694. not.
Praxiteles Peripat. III. 11. II. p. 309.
Praylus Hieroſol. VI. 4. 2. XI. p. 395.
Praylus Troadenſis III. 33. 5. II. p. 819.
Precatio ad JEſum CHriſtum matutina, meridiana & veſpertina græc. & lat. extat V. 42. 17. X. p. 335.
Preces græcæ VI. 10. 17. XIII. p. 496.
Predapalia vid. Bertapalia.
Premigenes Peripat. III. 11. II. p. 309.
Presbyter quidam Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 379.
Priamus I. 27. 1. I. p. 158.
L. Primigenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 379.

2011 Ministerio de Cultura

Primion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Prisca ſ. Priſcilla V. 1. 24. V. p. 201.
PRISCIANUS Lydus III. 9. 15. II. p. 243. III. 3. II. p. 64. III. 11. II. p. 309.
Priſcianus (Theodorus) VI. 7. 15. XII. p. 700. VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Priſcus (Flavius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Priſcus (Fulcinius) VI. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Priſcus Helvidius Stoicus III. 15. II. p. 410.
PRISCUS Sophiſta V. 5. 2. VI. p. 235. V. 5. 1. VI. p. 221. & 2. p. 230. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 5. 17. VI. p. 491. & 25. p. 686.
Proæreſius Sophiſta IV. 32. IV. p. 486.
Proba Falconia VI. 10. 19. XIII. p. 612.
Probenus (Jo.) V. 45. X. p. 541.
Problematum Scriptores græci III. 6. 25. II. p. 146.
Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς σάσεις IV. 31. 16. IV. p. 457.
de proceſſione Spiritus S. dialogus Man. Chryſoloræ cum Greg. Palama V. 43. 23. X. p. 431.
Πρόχειρον νόμων Baſilii Imp. VI. 6. 6. XII. p. 407. 468. & 489.
Prochorus Cydonius v. Cydonius.
Prochorus Diaconus V. 5. 17. VI. p. 536. V. 32. 17. IX. p. 30. V. 32. 20. IX. p. 98. VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Procles Peripat. III. 11. II. p. 309.
Procles Platon. III. 3. II. p. 65.
Proclianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Proclinus Platon. III. 3. II. p. 65.
Proclus ſ. Proculus V. 1. 24. V. p. 202.
PROCLUS CPol. V. 28. 1. VIII. p. 600. V. 5. 17. VI. p. 512. 530. 531. 532. 542. 551. 552. 556. & p. 559. V. 15. 2. VIII. p. 555. & 3. p. 567. V. 30. 11. VIII. p. 796. V. 32. 20. IX. p. 54. 66. 85. 86. 88. 89. 90. 94. 95. 110. 111. 112. 129. 131. 133. 139. 143. & p. 144. V. 34. 10. IX. p. 286. VI. 4. 2. XI. p. 402. 436. 437. & 438. VI. 10. 1. XIII. p. 459. & 38. p. 790. & 44. p. 815.
Proclus Laodicenſis Syrus II. 12. 7. I. p. 469. II. 13. 1. I. p. 515. IV. 22. 3. IV. p. 5.
PROCLUS Lycius V. 26. 1. VIII. p. 455. I. 18. 1. I. p. 111. I. 36. 7. & 8. I. p. 248. II. 1. 5. I. p. 256. II. 3. 13. I. p. 293. MS. II. 5. 92. I. p. 338. II. 8. 10. I. p. 374. II. 10. 13. I. p. 417. III. 1. 3. II. p. 10. 11. 12. 14. 21. 23. & p. 38. III. 5. 22. II. p. 104. III. 6. 8. II. p. 123. & 9. p. 124. III. 6. 25. II.

p.

2011 Ministerio de Cultura

p. 126. III. 3. II. p. 65. III. 11. II. p. 309. III. 14. 2. II. p. 369. & 18. p. 385. III. 23. II. p. 571. 578. 583. III. 20. 9. II. p. 503. III. 28. 7. II. p. 724. IV. 14. 4. III. p. 418 IV. 26. 6. IV. p. 155. V. 5. 8. VI. p. 383. & 15. p. 486. MS. V. 16. 19. VII. p. 725. V. 28. 9. VIII. p. 489. V. 38. 9. IX p. 489. V. 45. X. p. 482. VI. 10. 17. XIII. p. 532. & 19. p. 606. 608. & 43. p. 814.
Ejus Tractatus de Providentia & Fato latine extat V. 26. 1. VIII. p. 465.
Excerpta ex Ejus libro de decem dubitationibus circa Providentiam latine extant V. 26. 2. VIII. p. 497.
Excerpta ex ejus libro de malorum subsistentia latine extant V. 26. 3. VIII. p. 502.
Ejus hymni quatuor græce & latine extant V. 26. 4. VIII. p. 508. VI. 10. 2. XIII. p. 463.
Procli Mallotæ duo Stoici III. 15. II. p. 411.
Proclus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Proclus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Procli varii V. 26. 1. VIII. p. 456.
PROCOPIUS Cæsariensis V. 5. 3. VI. p. 248. V. 4. 21. VI. p. 126. V. 5. 1. VI. p. 221. & 2. p. 230. & 17. p. 491. & 26 p. 689. V. 38. 9. IX. p. 396. V. 40. 2. IX. p. 627. not. VI. 10. 15. XIII. p. 479. & 36. p. 783. VI. 9. 4. XIII. p. 380.
PROCOPIUS Diaconus & Chartophylax V. 5. 17. VI. p. 514. 536. & 542. V. 17. 11. VII. p. 770. V. 32. 20. IX. p. 57. 98. & 109. V. 41. 2. X. p. 137. V. 45. X. p. 544.
PROCOPIUS Gazæus Sophista V. 5. 3. VI. p. 258. II. 5. 93. I. p. 338. II. 10. 30. I. p. 427. V. 4. 14. VI. p. 95. V. 17. 10. VII. p. 754. & 4. p. 753. V. 31. VIII. p. 840. V. 38. 9. IX. p. 447. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 21. p. 629.
Ejus Epistola ad Hieronymum quendam græc. & lat. extat V. 24. VIII. p. 375. Choricii Oratio in hunc Procopium V. 31. VIII. p. 841.
Procopius Magister Memoriæ VI. 6. 5. XII. p. 341.
Procopius Presbyter V. 4. 37. VI. p. 145.
Demetrii Procopii Moschopolitæ de Græcis eruditis nostri & superioris sæculi exstat Græce & Lat. VI. 4. XI. p. 770.
Procopii varii V. 5. 3. VI. p. 258.
Proculus vid. Proclus.
Proculus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Proculus (*Sempronius*) VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 332.
Prodicus Ceus Rhetor II. 23, 41. I. p. 838. IV. 32. IV. p. 487.

Pro-

2011 Ministerio de Cultura

Prodicus Hippocratis discipulus II. 24. 1. l. p. 844. & 6. p. 865.
Prodici Medici tres VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Prodicus Samius l. 19. 4. l. p. 129.
Prodici varii ll. 23. 41. l. p. 838.
Prodromus (Theodorus) vid. THEODORUS.
Prognostica Astrologica An. 1577. & 1578. MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
Prognostica sereni aëris MS. l. 18. 6. l. p. 116.
Prolegomena rhetorica græc. & lat. extant V. 39. 2. IX. p. 586. vid. Troilus
Prologus ad commentaria variorum in Aphthonii progymnasmata V. 5. 3. VI. p. 255. not. VI. 10. 45. XIII p. 848.
Prometheus l. 27. 1. l. p. 158. III. 5. 3. II. p. 82.
de Promontorio Chalcedon. ἠραίῳ fragmentum MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Promotus (Ælius) vid. Ælius.
Pronapides Athen. l. 27. 2. l. p. 159.
Pronomus Thebanus Com. II. 22. l. p. 786.
Pronous Sophista V. 24. VIII. p. 366.
Propertius (*Sextus Aur.*) III. 33. 3. II. p. 815. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Prorus Sicyonius Pythag. II. 13. 1. l. p. 515.
Prosaleutes (Franc.) V. 45. X. p. 544.
Prosdocius JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Prosdochus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Prosechius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Prosenes Perip. III. 11. II. p. 310.
Prosper V. 38. 9. IX. p. 394. VI. 4. 2. XI. p. 399. & 427. VI. 10. 35. XIII. p. 769. & 44. p. 817.
Prosper Tiro V. 4. 1. VI. p. 35. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Protagoras Abderites II. 23. 28. l. p. 823. II. 5. 94. l. p. 338. II. 7. 10. l. p. 368. II. 14. 18. l. p. 549. II. 15. 55. l. p. 595. III. 15. II. p. 411. IV. 32. IV. p. 487. V. 38. 9. IX. p. 439.
Protagoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Protagoræ varii II. 23. 28. l. p. 824.
Protagoridas Cyzicenus II. 23. 28. l. p. 825. V. 6. 14. VI. p. 830.
Protarchus Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Protarchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Protas Pelusiotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Proteas Zeugmatites V. 7. 15. VII. p. 69.

Por-

2011 Ministerio de Cultura

Protecdicus (Gerasimus) vid. Gerasimus.
Protogenes Grammat. V. 7. 15. VII. p. 69.
Protogenes Pictor III 24. 10. II. p. 603.
de Proverbiis Scriptores veteres & recentiores IV. 9. III. p. 280.
Proverbiorum editio Aldina IV. 9. 6. III. p. 284.
Proxenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Proxenus Posidonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Proxenus Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Prudentius Poëta VI. 10. 4. XIII. p. 466. & 5. p. 466. & 467.
Prusias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Prylis filius Hermetis I. 17. 4. I. p. 108.
Prytanis s. Prytanides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Prytanis Peripat. II. 11. I. p. 310.
Psalmorum metaphrases V. 16. 5. VII. p. 652.
Psalterium græcum Aldi VI. 10. 19. XIII. p. 610.
Psellus (Constant.) VI. 1. 17. XI. p. 50.
Psellus (Euthymius) vid. Euthymius.
Psellus (Jo.) V. 13. 7. VII. p. 540.
PSELLUS (Mich.) I. 22. 4. I. p. 146. MS. I. 36. 8. I. p. 249. II. 3. 14. I. p. 294. & 15. p. 295. II. 10. 50. I. p. 438. MS. II. 22. I. p. 769. MS. III. 1. 3. II. p. 23. MS. III. 3. II. p. 65. III. 5. 21. II. p. 102. & 23. p. 106. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. & 3. p. 114. & 5. p. 116. & 9. p. 125. & 11. p. 127. III. 10. 3. II. p. 258. III. 11. II. p. 310. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 566. & 576. IV. 22. 13. IV. p. 18. & 14. p. 19. IV. 27. 2. IV. p. 187. IV. 30. 11. IV. p. 413. V. 1. 28. V. p. 248. not. MS. V. 1. 32. V. p. 292. V. 5. 7. VI. p. 352. & 353. MS. & 8. p. 388. 389. & 17. p. 515. 517. 528. 531. 544. 558. 559. 567. & 20. p. 575. & 25. p. 684. V. 6. 11. VI. p. 818. V. 13. 3. VII. p. 520. & 7. p. 540. V. 7. 15. VII. p. 47. MS. V. 17. 9. VII. p. 751. & 13. p. 775. V. 32. 20. IX. p. 51. 57. 59. 81. 90. 93. 100. 114. 124. 142. & p. 144. V. 38. 12. IX. p. 559. V. 40. 2. IX. p. 625. V. 41. 2. X. p. 135. V. 42. 14. X. p. 322. V. 45. X. p. 478. 484. 485. 487. & p. 539. VI. 1. 17. XI. p. 49. VI. 3. 7. XI. p. 183. MS. VI. 6. 6. XII. p. 470. VI. 7. 9. XII. p. 647. VI. 8. 2. XII. p. 759. & 3. p. 767. & 7. p. 781. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 338. VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 21. p. 628. & 26. p. 644. & 38. p. 788.
Ejus tria primora ænigmata græce extant V. 45. X. p. 539.
Ejus *διδασκαλία παντοδαπή* græc. & lat. extat in fine Vol. V.

2011 Ministerio de Cultura

PSELLI varii vid. Allatii Tractat. in fine Vol. V.
Pseudepigrapha V. T. III. 29. 10. II. p. 750. VI. 12. 8. XIV. p. 150. sq.
Pseudepigrapha N. T. IV. 5. 13. III. p. 168. VI. 10. 44. XIII. p. 833.
Psychrestus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
PTOCHOPRODOMUS V. 6. 10. VI. p. 815.
Ptolemais Cyrenæa Pythag. II. 13. 2. I. p. 527. III. 10. 9. II. p. 268.
PTOLEMÆUS Alexandr. cogn. Chennus Hephæstionis F. V. 7. 15. VII. p. 69. II. 5. 56. I. p. 335. & 100. p. 339. III. 4. 3. II. p. 77. V. 38. 9. IX. p. 440. VI. 10. 26. XIII. p. 641.
Ptolemæus Alexandr. cogn. Pindarion V. 7. 15. VII. p. 69. II. 5. 95. I. p. 338.
Ptolemæi Alexandrini duo Epicurei III. 33. 3. II. p. 815.
Ptolemæus Aristonici fil. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 70. II. 5. 97. I. p. 338.
PTOLEMÆUS Ascalonita II. 5. 99. I. p. 339. II. 2. 18. I. p. 274. III. 11. II. p. 310. IV. 26. 15. IV. p. 174. IV. 33. 5. IV. p. 515.
Ejus de differentiis vocabulorum specimen græce extat IV. 33. 5. IV. p. 515.
Ptolemæus Astrologus III. 20. 11. II. p. 517.
PTOLEMÆUS (Claud.) IV. 14. III. p. 411. II. 13. 1. I. p. 516. III. 10. 3. II. p. 258. III. 14 12. II. p. 379. & 18. p. 386. III. 20. 9. II. p. 504. III. 20. 10. II. p. 510. III. 22. 11. II. p. 448. & 16. p. 556. III. 23. II. p. 575. V. 26. 8. VIII. p. 518. V. 41. 3. X. p. 177. VI. 10. 17. XIII. p. 508. 532. & 42. p. 812. & 813.
Ejus liber de apparitione fixarum græc. & lat. extat IV. 14. 8. III. p. 420.
Ptolemæus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Ptolemæus Cyrenæus Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Ptolemæus Cytherius Poëta Epicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Ptolemæus ἐπιθέτης Grammat. V. 7. 15. VII. p. 69. II. 5. 96. I. p. 338.
Ptolemæus Evergetes Rex II. 2. 13. I. p. 272. II. 5. 98. I. p. 339. VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Ptolemæus Geographus III. 8. 2. II. p. 227.
Ptolemæus Gnosticus V. 1. 24. V. p. 201.
Ptolemæus Lagi Rex III. 8. 2. II. p. 226. II. 10. 41. I. p. 433. III. 11. II. p. 310.
Ptolemæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Ptolemæus Medicus alius VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Ptolemæus Peripat. III. 11. II. p. 310.

2011 Ministerio de Cultura

Ptolemæus (Philippus) vid. Philippus.
Ptolemæus Platon. III. 3. II. p. 65. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Ptolemæus Philadelphus II. 5. 96. I. p. 338. II. 13. 1. I. p. 515. III. 11. II. p. 310. IV. 14. 12. III. p. 449.
Ptolemæus Rhinocur. Epiſc. V. 38. 9. IX. p. 391.
Ptolemæi varii IV. 14. 15. III. p. 453. III. 11. II. p. 310.
Ptolotæus, nomen commentitium VI. 7. 8. XII. p. 653.
Publicius Gellius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Publius Ælius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333. & 337.
Publius Atilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Publius Hierapol. Stoicus III. 15. II p. 411.
Publii Medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Publii Mucii duo JCti VI. 6. 4. XII. p. 336.
Publius Papyrius vid. Papyrius.
Publius Rutilius Rufus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Publius Rutilius Stoicus III. 15. II. p. 411.
Publius Syrus VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Publius Victor VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Puccius (Anton.) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Pudentianus Epic. III. 33. 3. II. p. 815. VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pulcher Geometra III. 14. 18. II. p. 386.
P. Pupius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Puteanus (Guillermus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Puteolanus JCtus V. 6. 4. XII. p. 338.
Puton Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Pyθon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pyramus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pyro Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pyron ſ. Pyrrhon Chronographus V. 4. 36. VI. p. 138. & 41. p. 157.
Pyrrhon Eleus Scepticus III. 33. 5. II. p. 817.
Pyrrhon Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 516.
Pyrrhus CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203.
Pyrrhus Magnes III. 18. 3. II. p. 455.
Pyrrhus ſ. Pyres Mileſius II. 22. I. p. 789. not.
Pyrrhus Rex III. 30. 12. II. p. 769.
Pyrſon Epic. III. 33. 3. II. p. 815.

2011 Ministerio de Cultura

Pythagoras Mathem. MS. III. 20. 10. II. p. 515.
Pythagoras Medicus II. 5. 101. I. p. 339. VI. 9. 4. XIII. p. 382.
PYTHAGORAS Philoſophus II. 12. 1. I. p. 455. I. 19. 1. I. p. 117. & 4. p 129. II. 10. 9. I. p. 413. & 36. p. 431. II. 11. 4. I. p. 445. & 5. p. 447. & 7. p. 448. & 13. p. 455. II. 13. 1. I. p. 516. & 3. p. 529. II. 23. 1. I. p. 795. & 3. p. 798. III. 5. 4. II. p. 84. III. 14. 18. II. p. 385. IV. 24. 6. IV. p. 20. V. 16. 19. VIII. p. 723. & 724. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 3. p. 464. & 4. p. 464. & 5. p. 466. & 7. p. 471. & 8. p. 471. & 17. p. 516. & 19. p. 605. & 607. not. p. 613. & 20. p. 618. & 22. p. 634. VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pythagoræ vita II. 12. 2. I. p. 456. V. 38. 9. IX. p. 496.
Pythagoras junior II. 13. 1. I. p. 516.
Pythagoras quidam II. 1. 3. I. p. 254.
Pythagoras Zacynthius III. 10. 9. II. p. 268.
Pythagoræ varii II. 12. 3. I. p. 458.
Pythagoricorum catalogus II. 13. 1. I. p. 490.
Pythagoricorum fragmenta II. 13. 3. I. p. 529.
Pythagoricarum Catalogus II. 13. 2. I. p. 524.
Pythangelus Tragicus II. 19. I. p. 689.
Pytheas Meſſal. IV. 2. 10. III. p. 37.
Pytheas Rhetor. IV. 32. IV. p. 487.
Pythermon Lyricus fr. II. 15. 53. I. p. 589.
Pythias Pythag. II 13. 1. I. p. 517.
Pythion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pythius Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 382.
Pythocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382. II. 24. 6. I. p. 865.
Pythocles Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Pythocles Platon. III. 3. II. p. 65.
Pythodorus Cyzicenus Pyrhag. II. 13. 1. I. p. 517.
Python Byzant. Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Python Catanenſis II. 22. I. p. 786.
python Peripat. III. 11. II. p. 310.
python Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
pythonicus Athen. V. 6. 14. VI. p. 830.

Q.

Quadratus Athen. Epiſc. V. 1. 24. V. p. 186. V. 8. 7. VII. p. 96.
Quadratus hiſtoricus V. 5. 21. VI. p. 606.

Qua-

2011 Ministerio de Cultura

Quadratus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Quadratus Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Quadrati varii V. 1. 24. V. p. 186.
Quercetanus (Euſtathius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Quintiana (Julia) Medica VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Quintianus Aſcul. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 413. & 443.
Quintianus (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Quintilla V. 1. 24. V. p. 201.
Quintus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Quintus Sextius vid. Sextius.
Quintus Stertinius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Quintus Empiricus Pergamenus II. 24. 3. II. p. 857.
QUINTUS ſ. Cointus Smyrnæus II. 7. 6. I. p. 359. II. 3. 15. I. p. 296. II. 11. 8. I. p. 451. VI. 10. 19. XIII. p. 608. vid. Cointus.
Quirinus vid Cyrinus.

R.

Rabanus Abbas Fuldenſis VI. 1. 20. XI. p. 76. VI. 4. 2. XI. p. 508. 526. & 542.
Rabbi Moyſes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Rabbula Edeſſenus Epiſc. V. 27. 8. VIII. p. 587. V. 34. 10. IX. p. 286. VI. 4. 2. XI. p. 436.
Rabirius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Rabulium ſ. Ramplium MS. III. 20. 10. II. p. 515.
Racendytes (Joſeph. VI. 7. 7. XII. p. 636. & 639.
S. Radegundis VI. 4. 2. XI. p. 454.
Radulfus de Rivo VI. 1. 20. XI. p. 95. VI. 10. 44. XIII. p. 826.
Radulfus Rex VI. 4. 2. XI. p. 513.
Radulphus Ardens VI. 10. 39. XIII. p. 803.
Radulphus Lugdun. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 646.
de Raguſio (Joannes) vid Joannes.
Rabis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 268.
Rammata (Georg.) vid. Georgius.
Rapularius VI. 10. 39. XIII. p. 281.
Raphael Nicoſ. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 657.
RASIS Arabs ejusque Græcus interpres VI. 7. 13. XII. p. 692. VI. 9. 4. XIII. p. 281. 383. & 266.

2011 Ministerio de Cultura

Ratbodus Trevirenſ. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Ratherius Veron. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 574. & 526. VI. 1. 20. XI. p. 88.
Ratramus V. 38. 10. X. p. 520.
Rauracius VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Raymundus Comes Toloſ. VI. 4. 2. XI. p. 632.
Raymundus Lullus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Raynaud (Walther) Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 653.
Raynoldus Remenſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 597.
de re metrica Anonymi græci MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
de re militari Scriptores græci MSti & deperditi III. 30. 12. II. p. 767.
de rebus geſtis Græcorum adverſus Turcas V. 5. 19. VI. p. 568.
de rebus Leonis, Alexandri &c. V. 5. 7. VI. p. 350.
Rebius (C. Aminius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Recceſninthus Rex VI. 4. 2. XI. p. 466.
Reformationis Eccleſiaſticæ Scriptores recentiores VI. 4. 4. XII. p. 186.
Reginus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
de Regioſ. Regino (Nicol.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Rebeubatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Reineſii (Tho.) judicium de collectione MSS. Chemicorum græcorum extat VI. 8. 2. XII. p. 748.
pro Religionis Chriſtianæ veritate Scriptorum catalogus V. 8. 7. VII. p. 96.
Relationes Orientalium ad Imper. CPol. V. 11. 7. VII. p. 491.
Remedius Curienſis Epiſc. VI. 1. 20. XI. p. 95.
Remigius Remorum Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 416. 421. & 426.
Remnus (Claud.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Remus Favinus Palæmo VI. 7. 2. XII. p. p. 575.
Renaudoti (Euſeb.) Collectio liturgiarum Orient. VI. 10. 44. XIII. p. 818.
Ejus diſſertatio de Gennadio extat V. 43. X. p. 343.
Ejus diſquiſitio de barbaricis Ariſtotelis librorum verſionibus extat VI. 5. 6. XII. p. 246. Epiſtola de verſionibus Syriacis & Arabicis Hippocratis, &c. II. 24. 4. I. p. 861.
Reſponſa Sapientum græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 585.
Reuſnerus (Nicol.) VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Rhabanus Maurus Mogunt. Epiſc. VI. 10. 35. XIII. p. 769. & 39. p. 806. & 44. p. 826.
Rhabda (Nicol.) MS. V. 7. 15. VII. p. 46.

Rha-

2011 Ministerio de Cultura

Rhadamanthus ſ. Rhadamantys Legislator II. 14. 12. I. p. 542. & 18. p. 549. II. 11. 5. I. p. 447.
Rhapſodi II. 2. 22. I. p. 276.
Rhaſoxeſtes V. 45. X. p. 544.
Rhazeus vid. Raſis.
Rheginus (Conſtant.) MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Rheginus Grammat. V. 38. 9. IX. p. 422.
Rheginus Methodicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Q. Rhemnius Fannius Palæmo VI. 7. 2. XII. p. 575. & 6. p. 614. VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Rhetor (Nicol.) Platon. III. 3. II. p. 65.
Rhetores græci IV. 32. IV. p. 477. VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Rhetorum Græcor. Collectiones ab Allatio IV. 30. 11. IV. p. 410. ab Aldo Manutio IV. 31. 16. IV. p. 457. à Tho. Galeo IV. 31. 18. IV. p. 474.
Rhetorica prolegomena Troili Sophiſtæ græc. & lat. extant V. 39. 2. IX. p. 586.
περὶ ῥητορικῆς Autor IV. 31. 18. IV. p. 475. IV. 32. IV. p. 478.
ῥητορικὰ προβλήματα εἰς ϛάσεις IV. 31. 16. IV. p. 457.
περὶ ῥητορικῶν ϗημάτων Scholia IV. 31. 16. IV. p. 458.
Rhetorius Aſtrologus MS. III. 20. 10. II. p. 515. V. 45. X. p. 544.
Rhexibius Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 517.
Rhianus Benæus Poëta fr. II. 11. 7. I. p. 449. III. 28. 7. II. p. 724. & I. p. 684. V. 16. 19. VII. p. 723. & 724. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Rhinthon Syracuſ. Trag. II. 19. I. p. 689.
Rhipalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Rhodinus V. 43. 37. X. p. 441.
Rhodinus (Neophytus) vid. Neophytus.
Rhodion (*Eucharius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 155.
Rhodiorum jus navale VI. 6. 6. XII. p. 491. 403. & 459.
Rhodippus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 517.
Rhodius Nilus vid. Nilus.
Rhodius Stoicus III. 15. II. p. 411.
Rhodomannus (*Laur.*) VI. 10. 10. XIII. p. 472. not. & 11. p. 473. II. 2. 24. I. p. 280. II. 11. 8. I p. 451.
Rhodon Aſianus V. 1. 24. V. p. 190. & 192. V. 1. 19. V. p. 84.
Rhodope Pythagorica II. 13. 2. I. p. 528.
Rhuzanus (*Jo.*) V. 5. 8. VI. p. 364.

Ria-

2011-Ministerio de Cultura

Rianus vid. Rhianus.
Ricard Poore vid. Poore.
Riccus (Auguſtin.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Richardus Albanenſis VI. 4. 2. XI. p. 604.
Richardus Anglicus, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Richardus Florentinus V. 5. 27. VI. p. 691. V. 43. 8. X. p. 389.
Richardus Pampolit. V. 2. 6. V. p. 315.
Richerius (Edm.) VI. 4. 2. XI. p. 722.
Riculphus Sueſſion. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 558.
Rigaltii (Nic.) Scriptores rei accipitrariæ I. 25. 6. I. p. 155.
Rinaldus MS. VI. 8. 3. XII. p. 774.
del Rio (Balthaſ.) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Riphinus Nicæenſis VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Rituale Eccleſiæ Ægyptiacæ V. 5. 29. VI. p. 706.
de Rivo (Radulfus) vid. Radulfus.
Robertus Cantuar. VI. 4. 2. XI. p. 649.
Robertus Francorum Rex VI. 4. 2. XI. p. 574.
Robertus de Winchelſe vid. Winckelſe.
Rockeby (Guilh.) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Roffinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Roffus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Rogerius Rex VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Rogerus Baco VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Romanus Cubicularius MS. VI. 8. 7. XII. p. 782.
Romanus Diaconus Emeſenus V. 41. 2. X. p. 137.
Romani Sen. Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 416.
Romani jun. Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 420. & 426.
Romanus Nicephorus V. 45. X. p. 544.
Roſatus (Pet.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Roſianus Apollinaris (T. Julius) vid. Julius.
Roſinus Chemicus VI. 8. 2. XII. p. 754.
Roſweydus (Heribertus) V. 32. 16. IX. p. 27.
Rota (Julianus Martianus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Rous (Franc.) Mella Patrum VI. 10. 34. XIII. p. 756.
Rubellius (Plautus) vid. Plautus.
Rudolfus de Frameynsperg vid. Frameynsperg.
Rueff (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.

Ruel-

2011 Ministério de Cultura

Ruellius (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Ruffinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Ruffinus Nicaenſis VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rufinus Aquilej. V. 1. 12. V. p. 35. V. 4. 4. VI. p. 59. & 30. p. 118. & 33. p. 128. V. 14. 5. VII. p. 549. V. 19. 6. VIII. p. 71. & 81.
Rufinus Cyprius Perip. III. 11. II. p. 310.
Rufinus (*Licinius*) VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 332. VI. 6. 6. XII. p. 478.
Rufinus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Ruffus Hierax Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rufus Domeſticus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
RUFUS Epheſius Medicus IV. 3. 9. III. p. 102. II. 24. 3. I. p. 857. III. 26. 8. II. p. 627. V. 45. X. p. 544. VI. 7. 2. XII. p. 573. VI. 8. 5. XII. p. 778. VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rufus Feſtus ſ. Sextus Rufus VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Rufus (*Menius*) *Medicus* IV. 3. 9. III. p. 104. VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rufus (*P. Rutilius*) VI. 6. 4. XII. p. 337. & 6. p. 470.
Rufus Scriptor de Muſica II. 19. I. p. 690. III. 10. 11. II. p. 290.
Rugenius Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rullus Comicus II. 22. I. p. 786.
Rupertus Tuitienſis VI. 10. 44. XIII. p. 826.
de Rupeſciſſa (*Joannes*) *vid. Joannes.*
A. Rupilius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Ruricius Lemovicenſis VI. 4. 2. XI. p. 421. VI. 10. 35. XIII. p. 764.
de Ruſſorum converſione V. 5. 36. VI. p. 770. b.
Ruſticus (*Jun.*) *vid. Junius.*
Ruſticus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Ruſticus (*L. Meſſius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 336.
Ruſticus Placentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Rutgerus Trevir. Epiſc. VI. 1. 20. XI. p. 95.
Rutilius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Rutilius (*Publius*) *Rufus* VI. 6. 4. XII. p. 337. & 6. p. 490.
Ryd (*Valerius Anſelmus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 440.

S.

Sabas Monachus V. 5. 17. VI. p. 536. V. 32. 20. IX. p. 98.
Sabbæ duo Maſſal. V. 28. 9. VIII. p. 392.
Sabbatianus Nomophylax V. 5. 28. VI. p. 700.

2011 Ministerio de Cultura

Sabbatius Protoſpatharius VI. 6. 6. XII p. 471.
de Sabellis (Lencius) vid. Lencius.
Sabellius Libycus Epiſc. V. 23. 10. VIII. p. 335. not.
Sabellius Pentapolit. Epiſc. V. 23. 10. VIII. p. 335. not.
Sabinianus σοφὸς VI. 6. 4. XII. p. 338.
Sabinus (*Cælius*) VI. 6. 2. XII. p. 319. & 3. p. 332.
Sabinus (*Georg.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Sabinus Heracl. VI. 1. 9. XI. p. 25. V. 4. 30. VI. p. 119.
Sabinus (*Maſſurius*) *JCtus* VI. 6. 3. XII. p. 332.
L. Sabinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386. II. 24. 3. I. p. 857.
Sabinus (Pompejus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabinus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Sabinus Romanus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabinus Sophiſta II. 25. 6. I. p. 872.
Sabinus Zeugmatenſis IV. 32. IV. p. 487.
Sabirius Pollio III. 18. 9. II. p. 462.
Sabon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabor ſ. Sapor Perſarum Rex VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabor fil. Sehel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabud Arabum Rex VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabur Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sacadas Argivus II. 15. 53. I. p. 589.
Sacas Trag. II. 19. I. p. 690.
Sadhſar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sagaris II. 7. 10. I. p. 367.
Sabur ſ. Saharus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Saber Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Ibnu Saigh Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
de Saincles (*Claud.*) VI. 9. 4. XIII. p. 816.
Saita (Joannes) V. 45. X. p. 523.
Saladinus Eſculanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Salæthus Croton. Legislator II. 14. 18. I. p. 549.
Salamanes Hermias Sozomenus vid. SOZOMENUS.
Salamine Medica VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Salaminius JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346.
Salemnia Med. VI. 9. 4. XIII. p. 387.

Sa-

2011 Ministerio de Cultura

Salernitanus (*Nicol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Salicetus (*Nicol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Salimachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 387.
Sal'uſtius Athen. Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Salluſtius (*Criſpus*) VI. 10. 20. XIII. p. 621.
Salluſtius Cynicus III 13. II. p. 366.
Salluſtius Dionyſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Salluſtius Mopſeates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
SALLUSTIUS Philoſophus VI. 10. 26. XIII. p. 643. & 641. I. 22. 2. I. p. 144.
Salluſtius Platonicus III. 13. II. p. 366.
Salluſtius Sophiſta II. 26. 8. I. p. 928.
Salluſtii alii VI. 10. 26. XIII. p. 644. III. 13. II. p. 366.
Salmanas Chemicus MS. VI. 8. 3. XII. p. 762.
Salmaſius (*Claud.*) VI. 10. 37. XIII. p. 787.
Salmuje Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Salomo Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 761. & 767.
Salomo Epiſc. VI. 10. 35. XIII. p. 771.
SALOMO Rex VI. 12. 8. XIV. p. 160. III. 29. 3. II. p. 735. VI. 9. 4. XIII. p. 387.
Salomones tres medici VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Salpe Lesbia II. 15. 60. I. p. 598.
Salpe Medica VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Salvius (*Julianus*) *vid. Julianus.*
de Saliceto (*Guillermus Placentinus.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Simithras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Samius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725. & 1. p. 684.
Sammius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Sammonicus (*Serenus*) *vid. Serenus.*
SAMONAS V. 8. 7. VII. p. 100. V. 42. 9. X. p. 288. VI. 10, 44. XIII. p. 815. & 824.
Samuel Alexandr. Patr. VI. 4. XI. p. 791.
Samuel Ebn Juda Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Samuel Edeſſenus Presb. V. 34. 10. IX. p. 286.
Samuye Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
de Sancta Cruce (*Andr.*) VI. 4. 2. XI. p. 680.
de Sanctis Scriptores V. 17. 3. VII. p. 732. not.

2011 Ministerio de Cultura

de Sanctis Ecclesiæ Orient. & Occid. Scriptores V. 32. 19. IX. p. 33.
Sanctorum vitæ, martyria & encomia græce scripta V. 5. 17. VI. p. 510. V. 32. 20. IX. p. 48.
Sanctorum vitæ per τρίτον τρίμηνον V. 5. 28. VI. p. 694.
Sanctus Pisaurensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sandazar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sanginaticius (Georg.) vid. Georgius.
Sannion Trag. II. 19. I. p. 690.
Sannyrion Athen. II. 22. I. p. 786.
Santabarenus V. 45. X. p. 544.
Saon Legislator II. 14. 18. I. p. 549.
Σαφὴς ἔλεγχος τῶν Ισμαηλιτῶν V. 5. 2. VI. p. 689.
SAPIENTIÆ liber apocryphus III. 29. 3. II. p. 735.
Sapientum septem, sententiæ II. 11. 4. I. p. 445.
Sapiens fil. Jubeyr Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sapor vid. Sabor.
SAPPHO Lesbia II. 15. 54. I. p. 589. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 725. & 1. p. 684.
Sara Sythagorica II. 13. 2. I. p. 529.
Sarachus s. Saracus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sarapion Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
περὶ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγῶ V. 5. 27. VI. p. 690.
ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφοσι γινομένη τάξις V. 5. 27. VI. p. 690.
Sarck Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sardeo Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Sarkeothitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sarpedon Catonis Pædagogus I. 28. 5. I. p. 166.
Sarpedon Rex Lyciæ I. 28. 5. I. p. 166.
Sarpedon Scepticus III. 33. 5. II. p. 820.
Sasogoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sasyches Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Saturninus (Claud.) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Saturninus Cythenas Empiricus III. 33. 5. II. p. 820. VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Q. Saturninus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Saturninus (Venulejus) vid. Venulejus.
Saturnus III. 5. 3. II. p. 81.
Satyrii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 391.

Sa-

2011 Ministerio de Cultura

Satyrion Philoſophus II. 23. 44. I. p. 840.
Satyrius ſ. Satyrus Thyillus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Satyrus Comicus II. 22. I. p. 787.
Satyrus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Satyrus Peripat. III. 8. 2. II. p. 228. III. 11. II. p. 310.
Satyrus Stoicus III. 15. II. p. 411.
Satyrus Thyillus vid. Satyrius.
Satyrus Tragicus II. 19. I. p. 690.
L. Saufejus Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Savonarola (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Savonarola (*Jo. Mich.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Saxoferratus (*Laur.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Sbiri (*Michael*) *vid. Michael.*
Scævola (*Cervidius*) *JCtus* III. 15. II. p. 411. VI. 6. 2. XII. p. 322. & 3. p. 332.
Scævola (*Q. Mucius*) *JCtus* III. 15. II. p. 411. VI. 6. 2. XII. p. 319. & 3. p. 332.
Scaliger (*Jul. Cæſar*) VI. 9. 4. XIII. p. 305. VI. 10. 5. XIII. p. 254.
Joſephus Scaliger V. 4. VI. p. 34. 35.
Scamon Mytilen. II. 15. 55. I. p. 595. not.
Scare ſ. Sarck ſ. Scharai ſ. Scharac Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Scaurus (M. Æmil.) Tragicus II. 19. I. p. 690.
Scepion Matarangus MS. IV. 22. 14. I. p. 18.
Scepſius (Eraſtus) vid. Eraſtus.
Scepticorum Catalogus III. 33. 5. II. p. 818.
Schear Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Schedel (*Hartman*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 174.
περὶ σχημάτων ῥητορικῶν IV. 31. 16. IV. p. 456.
Schiarchandus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Schill (*Jacob*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Schillerus (*Joach.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Schluſinger (*Eberh.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Scholarius (Gennadius) vid. GENNADIUS.
Scholia in Æſchylum II. 16. 9. I. p. 616.
Scholia in Anthologiam Epigrammatum Græc. III. 28. 6. II. p. 707.
Scholia in Alcinoum MS. IV. 23. 14. IV. p. 42.
Scholia in Apollonium III. 21. 4. II. p. 523.

2011 Ministerio de Cultura

Scholia in Aratum III. 18. 4. II. p. 456.
Scholia in Ariſtophanem II. 21. 4. I. p. 714. V. 40. 2. X. p. 628.
Scholia in Callimachum III. 19. 4. II. p. 490.
Scholia in Cleomedem MS. III. 5. 22. II. p. 104.
Scholia in Scalam Jo. Climaci V. 28. 12. VIII. p. 618.
Scholia in Euripidem II. 18. 5. I. p. 655.
Scholia in Gregorii Nazianz. ſcripta V. 13. 7. VII. p. 541.
Scholia in Heſiodi ἔργα καὶ ἡμέρας II. 8. 10. I. p. 374.
Scholia in Ἀσπίδα Heſiodi II. 8. 13. I. p. 376.
Scholia Heſiodi Theogoniam II. 8. 16. I. p. 378.
Scholia in Homerum II. 3. I. p. 285.
Scholia in Gregorii Nazianz. ſcripta V. 13. 7. VII. p. 541.
Scholia in Lucianum IV. 16. 3. III. p. 506.
Scholia in Scripta quædam S. Maximi V. 30. 10. VIII. p. 730.
Scholia in Nicandrum III. 26. 2. II. p. 620. & 3. p. 621.
Scholia ex Patribus in Geneſin & Exodum V. 5. 28. VI. p. 694.
Scholia in Novum Teſtam. V. 17. 21. VII. p. 792.
Scholia in Paulum Alexandr. III. 20. 9. II. p. 504.
Scholia in Pindarum II. 15. 4. I. p. 554.
Scholia in Ptolemæi Tetrabiblon IV. 14. 4. III. p. 417. V. 26. 10. VIII. p. 519.
Scholia in Sophoclem II. 17. 5. I. p. 633.
Scholia in Theocritum III. 17. 6. II. p. 436.
Scholia in Thucydidem II. 25. 6. I. p. 872.
Schudt (*Jo. Jac.*) *faſciculus græcus* VI. 10. 3. XIII. p. 464.
Scultzius (*Jo. Henr.*) VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Schurmannia (*Anna Maria*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Scindaxar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Scindapſus Homeri famulus II. 1. 8. I. p. 259. not.
C. Scipio Naſica VI. 6. 4. XII. p. 338.
Sciras Tarentinus Com. II. 22. I. p. 787.
Sclerias Comicus fr. II. 22. I. p. 787. II. 11, 12. I. p. 453.
Scocares (Andr.) MS. V. 43. 24. X. p. 435.
Scopas Legiſlator II. 14. 18. I. p. 549.
Scordilius Maraphara (Zachar.) vid. Maraphara.
Scotus (*Joannes*) VI. 4. 2. XI. p. 581.
De Scribendi variis modis I. 27. 3. I. p. 159.

Scri-

2011 Ministerio de Cultura

Scribonius Largus VI. 9. 4. XIII. p. 391. VI. 7. 2. XII. p. 574.
Scriptores nonnulli anonymi editi cum Chronico Eusebii V. 4. 1. VI. p. 35.
Scriptorum Græcorum lib. V. c. 4. & 5. recensitorum indiculus V. 5. 36. VI. p. 769.
Scrofa (Sebast.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Scuphus Corcyr. V. 45. X. p. 515.
Scutariota (Nicetas) vid. Nicetas.
Scutariota (Theodorus) vid. Theodorus.
SCYLAX Caryandensis IV. 2. 6. III. p. 31. III. 23. II. p. 584. VI. 10. 42. XIII. p. 811.
Scylax Halic. IV. 2. 6. III. p. 32.
Scylitza (Georg.) vid. Georgius.
Scylitza (Joannes) vid. JOANNES.
SCYMNUS Chius IV. 2. 9. III. p. 35. VI. 9. 4. XIII. p. 812.
Scyron vid. Siron.
Scythianus V. 1. 32. V. p. 280.
Scythinus Jamborum Poëta II. 13. 1. I. p. 517. II. 15. 54. I. p. 591. II. 23. 4. I. p. 801.
Scythinus alius Poëta II. 13. 1. I. p. 517.
Sebastenus (Leo) VI. 1. 16. XI. p. 48.
Sebastus Cyminetus V. 45. X. p. 516. VI. 4. XI. p. 782.
Seber Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Secæus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Sectæ Philosophicæ variæ III. 33. 7. II. p. 823. supra, Philosoph.
Secunda Livilla, Medica VI. 9. 4. XIII. p. 392.
SECUNDUS Athen. II. 13. 1. I. p. 517. VI. 10. 26. XIII. p. 642.
Ejus Sententiæ græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 565.
Ejus Sententiæ s. quæstiones problematum latine extant V. 10. 18. XIII. p. 575.
Ejus Responsa ad interrogata Adriani latine extant VI. 10. 18. XIII. p. 573.
Secundus Gymnastes VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Secundus (Julius) vid. Julius.
Secundus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Secundus (Sex. Pedius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sedatus Episc. VI. 4. 2. XI. p. 421. VI. 10. 35. XIII. p. 764. & 43. p. 814.

2011 Ministerio de Cultura

Sedekias Medicus Judæus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sedisnar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sedulius Poëta VI. 10. 5. XIII. p. 467. & 19. p. 612.
Sehcber Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Seher Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Seleucus Alexandr. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 70. I. 11. 8. I. p. 78. I. 21. 2. I. p. 137. not. II. 5. 102. I. p. 339. II. 14. 17. I. p. 545. IV. 9. 1. III. p. 281.
Seleucus Charinus V. 1. 32. V. p. 288.
Seleucus Cyzicenus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Seleucus Emesenus Gramm. V. 7. 15. VII. p. 70. II. 15. 4. I. p. 555. & 9. p. 564. IV. 20. 2. III. p. 626. not.
Seleucus Magus I. 11. 8. I. p. 78.
Seleucus Tarsensis IV. 20. 2. III. p. 626. not.
Selinuntius Pythag. II. 13. 1. I. p. 520.
Sellus (Homerus) vid. Homerus.
Selneccerus (*Nicol.*) VI. 10. 12. XIII. p. 473. not.
περὶ τῶν Σημαντικῶν τὸ καθέζεσθαι V. 7. 9. VII. p. 13.
τὰ Σημαντικὰ τὸ πορεύεσθαι V. 7. 9. VII. p. 13.
τὰ Σημαντικὰ τοῦ η καὶ τοῦ ως V. 7. 9. VII. p. 15. & 15. p. 41.
Semesones Massal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Semius Stoicus III. 15. II. p. 411.
Semmias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
P. Sempronius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Sempronius Jucundus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sempronius Proculus vid. Proculus.
Semus Eleus V. 7. 15. VII. p. 70.
Sendabasar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sendbesar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sendibiar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Seneca (*L. Annæus*) III. 15. II. p. 411.
Seneca Tragicus VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Senecio (*Herennius*) *Stoicus* III. 15. II. p. 411.
Sennus (*Dominicus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Sententiæ jambicæ monostichæ II. 11. 4. I. p. 445.
Sententiarum Græcarum collectiones II. 11.
Sentia Elis vid. Elis.
Septimius Episc. V. 38. 9. IX. p. 394.

Se-

2011 Ministerio de Cultura

Seraphim Metrop. Dryſtræ VI. 4. XI. p. 796.
Seraphinus Hieromon. Mytil. V. 45. X. p. 538.
Serapion (Ælius) Alexandr. Rhetor. V. 21. 6. VIII. p. 192. II. 7. 10. I. p. 367. III. 1. 3. II. p. 20. III. 20. 10. II. p. 515. MS. IV. 32. IV. p. 487.
Serapion junior Alex. III. 3. II. p. 65. IV. 32. IV. p. 487.
Serapion Alexandr. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Serapion Antioch. Epiſc. fr. V. 1. 24. V. p. 193.
Serapion Comicus fr. II. 22. I. p. 787. II. 11. 12. I. p. 453.
Serapion Hierapolita Stoicus III. 15. II. p. 411.
Serapion (Joannes) vid. Joannes.
Serapion Martyr. V. 2. in add. V. p. 338.
Serapion Poëta II. 22. I. p. 787.
SERAPION Thmuitanus Epiſc. V. 21. 5. VIII. p. 191. V. 1. 32. V. p. 292. MS. V. 17. 4. VII. p. 736. V. 38. 9. IX. p. 402. VI. 10. 35. XIII. p. 761.
Serapiones varii V. 21. 6. VIII. p. 192.
Serenianus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Serenus (Ælius) Athen. V. 7. 15. VII. p. 70. II. 5. 1. I. p. 330. & 85. p. 337. & 103. p. 339. IV. 4. 4. III. p. 120. V. 38. 9. IX. p. 507.
SERENUS Antiſnenſis MS. III. 22. 19. II. p. 559. III. 23. II. p. 568. III. 14. 18. II. p. 386. V. 26. 1. VIII. p. 464. V. 38. 9. IX. p. 507. not.
Serenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 393.
Serenus Sammonicus VI. 7. 2. XII. p. 574. & 6. p. 614. VI. 9. 4. XIII. p. 445. & p. 393.
Sereni varii V. 38. 9. IX. p. 507. not.
Sergius Arſenoitarum Epiſc. V. 33. 4. IX. p. 230.
Sergius Babylonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 393.
Sergius Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 761. p. 776.
Sergius Confeſſor V. 5. 25. VI. p. 686. V. 38. 9. IX. p. 397.
Sergius CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203. VI. 4. 2. XI. p. 462.
Sergius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 70.
Sergius hæret. fr. V. I. 32. V. p. 286.
Sergius Hagiop. V. 41. 2. X. p. 137. V. 45. X. p. 544.
C. Sergius Orata vid. Orata.
Sergius Papa VI. 4. 2. XI. p. 472.
Sergius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 525.
Sergius Zeugmatenſis IV. 30. 6. IV. p. 392. IV. 32. IV. p. 487.

2011 Ministerio de Cultura

Serinus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Sermones XXI. variorum ſanctorum virorum diverſi argumenti V. 38. 9. IX. p. 501.
Sermoneta (*Joh.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Serranus (*Joh.*) III. 1. 7. II. p. 35. VI. 10. 20. XIII. p. 617.
Servatus Lupus vid. Lupus.
Servilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Servilius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Servius Fabius Pictor JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Servius Sulpitius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Seſcar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Seſirid Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Seſoſtris Ægyptius II. 14. 18. I. p. 546. IV. 2. 10. III. p. 38. not.
Sethus Patriarcha MS. III. 20. 10. II. p. 515.
Sethus (Simeon) vid. SIMEON.
SEVERIANUS Gabalorum Epiſcop. V. 34. 5. IX. p. 267. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 15. 3. VII. p. 596. p. 609. p. 611. p. 631. V. 17. 10. VII. p. 757. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19 p. 790. V. 5. 17. VI. p. 549. V. 27. 4. VIII. p. 567. V. 32. 20. IX. p. 125. VI. 10. 38. XIII. p. 790. & 39. p. 795.
Severianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Severianus Procli Diſc. III. 3. II. p. 65. III. 19. 3. II. p. 490. II. 26. 5. I. p. 809.
Severiani varii V. 34. 5. IX. p. 269.
Severus Acephalus hæret. v. SEVERUS Antiochenus.
SEVERUS Alexandr. Rhetor IV. 30. 11. IV. p. 411. IV. 31. 18. IV. p. 475. IV. 32. IV. p. 487. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 26. p. 648.
Severus Alexandrinus Patr. V. 36. 3. IX. p. 349. & 2. p. 348. VI. 10. 44. XIII. p. 818.
SEVERUS Antiochenus Epiſc. Acephalus V. 36. 1. IX. p. 343. V. 5. 3. VI. p. 253. not. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. & 13. p. 775. & 14. p. 778. & 19. p. 790. V. 34. 12. IX. p. 311. V. 38. 9. IX. p. 391. VI. 10, 44. XIII. p. 821. & 45. p. 840. ſq.
Severus (Gabriel) vid. Gabriel.
Severus Imp. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Severus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.

2011 Ministerio de Cultura

Severus Platonicus fr. III. 3. II. p. 65. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Severus Theodotius vid. Theodotius.
Severus (Valerius) JCtus VI. 6. 4. XII. p 338. p. 339.
Severi varii V. 36. 3. IX. p. 349.
Sextia L. Tertia Medica VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Sextius ſ. Seſtius Niger Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Sextius (Quintus) Stoicus III. 15. II. p. 411.
Sextus (Ælius) JCtus III. 15. II. p. 411. VI. 6. 4. XII. p. 333. p. 338.
Sextus Aurelius Victor vid. Victor.
Sextus Cæcilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Sextus Chæroneus III. 15. II. p. 411. IV. 18. 1. III. p. 591. not. VI. 7. 6. XII. p. 613. p. 614. VI. 9. 4. XIII. p. 394.
SEXTUS Empiricus IV. 18. III. p. 590. III. 33. 5. II. p. 820. VI. 9. 4. XIII. p. 394. Diſſertationes anti Scepticæ exſtant Græce & Lat. VI. 7. 6. XII. p. 617.
Sextus Fabius ſ. Fadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 395.
Sextus Herius Muſolus vid. Muſolus.
Sextus Herius Stoicus III. 15. II. p. 411.
Sextus Pedius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Sextus Pedius Secundus vid. Secundus.
Sexti Papyrii duo JCti VI. 6. 4. XII. p. 337.
Sextus Placitus Platonicus VI. 7. 6. XII. p. 613. & 2. p. 574. VI. 9. 4. XIII. p. 395.
Ejus Liber de medicina ex animalibus, latine extat VI. 9. 4. XIII. p. 395.
Sextus Pompejus Stoicus III. 15. II. p. 411. VI. 6. 4. XII. p. 337.
Sextus Pomponius vid. Pomponius.
Sextus Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Sextus ſ. Sixtus Pythag. II. 13. 1. I. p. 520. infra, SIXTUS.
Sextus Rufus vid. Rufus Feſtus.
Sextus Scriptor de Reſurrectione V. 1. 24. V. p. 199. V. 8. 7. VII. p. 96.
SEXTI Diſputationes antiſcepticæ græc. & lat. extant VI. 7. 6. XII. p. 617.
Sexti varii VI. 7. 6. XII. p. 615. II. 13. 1. I. p. 520. III. 15. II. p. 411. IV. 18. 1. III. p. 591. not.
Siberus (Adam.) Medicus VI. 10. 5. XIII. p. 776.

2011 Ministério de Cultura

Siburius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
SIBYLLÆ & Sibyllina I. 29. ſqq. I. p. 167. V. 16, 19. VII. p. 727. VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Sibyntius Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Sicardus Cremon. Ep. VI. 1. 20. XI. p. 95.
Sicas Tarent. II. 13. 1. I. p. 520.
Sicelides Poëta Epigr. III. 28. 1. II. p. 686.
Sichaldus (*Gilbert.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Sicidites idem cum Mich. GLYCA.
Sicyonius (Theodorus) v. Theodorus.
Sidaſcar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Sideniar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Sidetes (Marcellus) vid. MARCELLUS.
Sidetes (Philippus) vid. PHILIPPUS.
Sidhſar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Sido Ponti filia I. 34. 1. I. p. 232.
Sidonius Perip. III. 6. 1. II. p. 111.
Sidron Hoſchius vid. Hoſchius.
Sigeardus VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Sigebertus Rex VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Sigefridus Mogunt. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 465. p. 494.
Siggybertus Rex Metenſium VI. 4. 2. XI. p. 465. p. 494.
Sigismundus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 675.
Sigon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Sigonius (*Carol.*) VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Silaniones Trag. II. 19. I. p. 690.
Silanus (Claudius) vid. Claudius.
Silarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Silentiarius (Paulus) vid. PAULUS.
Silianus (*C. Claudius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Silicius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Siligenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Silimachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423. vid. Salimachus.
Silius Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I p. 520.
Silius Italicus Poëta VI. 9. 4. XIII. p. 423. VI. 10, 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Silo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.

Sil-

2011 Ministerio de Cultura

Silverius Antipapa VI. 4. 2. XI. p. 433.
Silvester I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 350. p. 354. p. 765.
Silvester II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 573.
Simachus Peripat. III. 11. II. p. 310.
Simeon Cabasilas II. 9. 15. V. 5. 28. VI. p. 693. p. 701.
Simeon Diaconus V. 5. 28. VI. p. 702.
Simeon Grammat. MS. V. 7. 15. VII. p. 70. V. 40. 7. X. p. 23.
Simeon Hieromon. V. 5. 28. VI. p. 697.
Simeon humilis Abbas V. 5. 17. VI. p. 558. V. 32. 20. IX. p. 141.
SIMEON Magister & Logotheta cognom. Metaphrastes V. 5. 17. VI. p. 509. p. 564. II. 10. 50. I. p. 438. V. 1. 13. V. p. 41. V. 4. 42. VI. p. 158. V. 5. 7. VI. p. 352. & 25. p. 684. V. 15. 2. VII. p. 557. V. 16. 19. VII. p. 726. & 18. p. 717. V. 19. 2. VIII. p. 62. & 6. p. 86. V. 30. 11. VIII. p. 818. V. 32. 17. IX. p. 31. not. & 20. p. 48. not. V. 41. 2. X. p. 137. VI. 1. 15. XI. 43. & 20. p. 53. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 45. p. 836.
SIMEON S. Mamantis Monast. Præfectus V. 42. 14. X. p. 299. V. 45. X. p. 487.
Ejus Orationum & hymnorum summa capita græce extant V. 42. 14. X. p. 300.
Simeon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 424.
SIMEON Sethus V. 42. 14. X. p. 319. V. 4. 42. VI. p. 158. V. 5. 11. VI. p. 460. V. 5. 25. VI. p. 684. VI. 9. 4. XIII. p. 423.
SIMEON Stylites V. 34. 8. IX. p. 277. V. 41. 2. X. p. 137.
Simeones Stylites duo alii V. 34. 8. IX. p. 279.
SIMEON Thessalon. V. 42. 14. X. p. 326. V. 5. 22. VI. p. 620. & 28. p. 702. V. 41. 2. X. p. 137. V. 45. X. p. 516. VI. 10. 44. XIII. p. 835. Argumenta operis contra hæreses, Græce & Latine exstant VI. 11. 6. XIV. p. 52.
Simeon Xylocercinus Melodus V. 41. 2. X. p. 137.
Simeones varii V. 42. 13. X. p. 296.
Simmeas Geographus IV. 2. 10. III. p. 37.
Simmias Medus Ochlagogus VI. 9. 4. XIII. p. 424. III. 26. 8. II. p. 628.
SIMMIAS Rhodius III. 17. 14. II. p. 446. III. 28. 7. II. p. 725. & 1. p. 685. II. 11. 13. I. p. 455.
Simmias Syracus. III. 33. 6. II. p. 822.
Simmias Thebanus II. 23. 42. I. p. 839. III. 10. 9. II. p. 268.

2011 Ministerio de Cultura

Simon Athen. II. 23. 42. I. p. 839. II. 10. 35. I. p. 430. III. 4. 2. II. p. 76. III. 10. 9. II. p. 268. VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simon Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Simon Cretenſis V. 42. 14. X. p. 329.
Simon de Janua ſ. Genuenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simon Hippiatricus VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simon Maccabæus VI. 29. 9. II. p. 749.
Simon Magneſius II. 15. 56. I. p. 596.
Simon Magus V. 1. 24. V. p. 199.
Simones Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simones varii V. 42. 13. X. p. 298.
Simonactides Chius VI. 9. 4. XIII. p. 424.
SIMONIDES CEUS fr. II. 15. 55. I. p. 591. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 13. p. 455. II. 19. I. p. 690. III. 28. 7. II. p. 725. & 1. p. 684. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 5. XIII. p. 466. & 17. p. 516. & 22. p. 634.
Simonides Ceus junior II. 15. 55. I. p. 595.
Simonides varii II. 15. 55. I. p. 595. V. 42. 13. X. p. 299.
Simplicius Papa VI. 4. 2. XI. p. 411.
SIMPLICIUS Philoſophus V. 29. VIII. p. 620. III. 3. II. p. 65. III. 6. 1. II. p. 110. & 9. p. 125. & 10. p. 126. & 14. p. 129. & 26. p. 148. IV. 7. 4. III. p. 263. IV. 28. 11. IV. 292. MS. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Simplicii varii V. 29. 11. VIII. p. 665.
Simus Cous VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simus Poſidonius II. 13. 1. I. p. 520.
Simylus Chalcid. II. 22. I. p. 787.
Simylus Comicus II. 22. I. p. 787. II. 11. 12. I. p. 453.
Sinapius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Sindiſar ſ. Sindibſar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Siphnius nomen commentitium VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Sinopenſium Epigramma III. 28. 7. II. p. 725.
SIRACHIDES III. 29. II. p. 727. VI. 9. 4. XIII. p. 253. VI. 10. 17. XIII. p. 517.
Siricius Neapol. Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Siricius Papa VI 4. 2. XI. p. 387. p. 429. p. 763.
Sirmondus (Jac.) VI. 4. 2. XI. p. 597.

Si-

2011 Ministerio de Cultura

Siron ſ. Scyron ſ. Syron Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Siſinnius CPol. Patr. V. 45. X. p. 545. V. 5. 17. VI. p. 514. V. 32. 20. IX. p. 57. VI. 3. 7. XI. p. 184.
Siſinnius Novat. Epiſc. V. 45. X. p. 545. V. 38. 9. IX. p. 391. p. 395. III. 11. II. p. 310.
Siſoes Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Siſyphus Cous I. 34. 1. I. p. 232.
Siſyphus Æoli filius VI. 9. 4. XIII. p. 425. I. 34. 1. I. p. 232.
Siſyphus Latro I. 34. 1. I. p. 232.
SIXTUS ſ. Sextus V. 45. X. p. 545. Ejus ſententiæ VI. 10. XIII. p. 645.
S. Sixtus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 339. p. 406.
S. Sixtus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 345. XIII p. 645.
Sixtus ſ. Xyſtus III. Papa VI. 4. 2. XI. 402. p. 403. p. 429. p. 764.
Sixtus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 688.
Sixtus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 721.
Smaragda Canabutzena V. 5. 28. VI. p. 700.
Smaragdus S. Mich. VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Sminthes Arati comment. III. 18. 3. II. p. 455.
Smintheas Tarentinus II. 13. 1. I. p. 520.
Smyrnenſis Eccleſiæ Epiſt. ad Eccleſias Ponti, V. 1. 14. V. p. 50.
Socles Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
SOCRATES Athen. Philoſophus II. 23. 30. I p. 825. II. 9. 6. I. p. 395. II. 10. 35. I. p. 430. II. 11. 5. I. p. 447.
Socrates Bithynus III. 11. II. p. 311.
Socrates Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Socrates varii II. 23. 30. I. p. 827.
Socratici nonnulli II. 23. 31. ſqq. I. p. 828.
Socratides Grammat. V. 7. 15. VII. p. 71.
Socration Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
de Soldevilla (Philip.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 366.
Soliardus (Mich.) MS. V. 7. 15. VII. p. 46.
Solineus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Solitus Archidiac. V. 45. X. p. 545.
de Solo (Geraldus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170.
Solomon vid. SALOMON.
SOLON Legislator II. 14. 18. I. p. 544. II. 2. 11. I. p. 270. II. 10. 36. I. p. 431. II. 11. 1. I. p. 440. & 5. p. 447. & 6. p. 447. & 7. p. 448.

2011 Ministerio de Cultura

448. & 13. p. 455. II. 14. 18. I. p. 549. III. 1. 3. II. p. 24. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 724. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 17. p. 516. & 22. p. 634.
Solon (Claudian.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Solon Diætarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Solon Lycius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Solon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Solon Smyrnæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
de Somniorum interpretatione Scriptores IV. 13. 13. III. p. 409.
Sonnatius Remensis Ep. VI. 4. 2. XI. p. 463.
Sopater Paphius Comicus & Parodus fr. II. 22. I. p. 787. II. 7. 2. I. p. 354. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Sopater Philosophus IV. 19. 2. III. p. 602.
SOPATER Sophista IV. 31. 16. IV. p. 457. & 5. p. 429. & 6. p. 431. not. II. 19. I. p. 690. III. 8. 2. II. p. 228. III. 24. 10. II. p. 603. III. 27. 2. II. p. 663. IV. 20. 6. III. p. 633. IV. 32. IV. p. 487. V. 38. 9. IX. p. 423.
Sopatri varii V. 38. 9. IX. p. 423. II. 10. 12. I. p. 416. II. 22. I. p. 787.
Sopher Persa VI. 8. 3. XII. p. 775.
de S. Sophia (Galeacius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Sophianus (Mich.) vid. Michael.
Sophianus (Theodorus) MS. III. 10. 10. II. p. 269.
Sophilus Sicyonius II. 22. I. p. 788.
Sophilus Rhamnusius II. 17. 1. I. p. 619. not. IV. 32. IV. p. 487.
Sophistarum græcorum catalogus IV. 32. IV. p. 477.
Sophistarum nomina quorum vitas scripsit Philostratus IV. 24. 6. IV. p. 49.
SOPHOCLES Athen. Tragicus II. 17. I. p. 619. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453. II. 2. 24. I. p. 284. II. 14. 18. I. p. 546. III. 28. 7. II. p. 725. V. 6. 14. VI. p. 830. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 17. p. 508. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
Sophocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Sophocles varii II. 17. 3. I. p. 623. not.
Sophonias Monachus V. 45. X. p. 545. III. 6. 1. II. p. 110. MS.
Sophron Syracus. fr. II. 22. I. p. 788.

So-

2011 Ministerio de Cultura

Sophronius Archiep. V. 5. 28. VI. p. 700. V. 21. 8. VIII. p. 198.
Sophronius Hieromon. V. 5. 28. VI. p. 699.
SOPHRONIUS Hieros. Patr. V. 21. 8. VIII. p. 199. III. 28. 7. II. p. 725. V. 1. 24. V. p. 196. V. 4. 37. VI. p. 147. V. 5. 17. VI. p. 521. p. 534. p. 536. p. 546. p. 547. p. 554. V. 5. 28. VI. p. 699. V. 15. 2. VII. p. 556. V. 32. 11. IX. p. 22. not. & 12. p. 24. & 16. p. 28. & 20. p. 70. p. 91. p. 93. p. 99. p. 114. p. 119. p. 121. p. 135. V. 38. 9. IX. p. 484. V. 41. 3. X. p. 205. & 2. p. 137. VI. 1. 15. XI. p. 45. VI. 10. 39. XIII. p. 806. not.
Ex Ejus Synodica de hæreticis locus græc. & lat. extat V. 11. 9. VII. p. 483.
SOPHRONIUS S. Hieronymi amicus V. 21. 7. VIII. p. 195. III. 12. 15. II. p. 360. V. 24. VIII. p. 374. V. 38. 9. IX. p. 382.
Sophronius Sophista V. 32. 11. IX. p. 22.
Sophronii varii V. 21. 8. VIII. p. 198.
Sopolis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
SORANUS Ephesius Medicus VI. 7. 10. XII. p. 674. II. 10. 39. I. p. 432. MS. II. 24. 1. I. p. 796. not. VI. 7. 20. XII. p. 626. & 8. 5. XII. p. 779. MS. & 7. p. 780.
Ejus vita Hippocratis gr. & lat. extat VI. 7. 10. XII. p. 675.
Soranus Ephesius junior VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Soranus Mallotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Sorani varii VI. 7. 10. XII. p. 684.
Sosagoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Sosander Geographus IV. 2. 10. III. p. 37.
Sosander Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Sosibius Laco V. 7. 15. VII. p. 70. II. 5. 105. I. p. 339.
Sosibius Trag. II. 19. I. p. 691.
Sosibii varii III. 19. 2. I. p. 485. not.
Sosicles Atticus IV. 22. 7. IV. p. 10.
Sosicles Syrac. II. 19. I. p. 691.
Sosicrates Comicus fr. II. 22. I. p. 788. II. 11. 12. I. p. 453.
Sosicrates Historicus II. 23. 30. I. p. 827.
Sosicrates Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 426.
Sosicrates Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Sosigenes Ægyptius III. 5. 21. II. p. 100. III. 11. II. p. 311. IV. 25. 2. IV. p. 70.

2011 Ministerio de Cultura

Sosigenes varii III. 5, 21. II. p. 100. not.
Sosimenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Sosipater Comicus fr. II. 22. I. p. 789. II. 11. 12. I. p. 453.
Sosiphanes II. 5. 106. I. p. 339.
Sosiphanes Trag. II. 19. I. p. 691.
Sosipolis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Sosistratus Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 520.
Sosstheus Trag. II. 19. I. p. 691. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453. II. 22. I. p. 789.
Sosthenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Sosthenes Platonicus III. 3. II. p. 65.
Sosthenes Sicyonius II. 13. 1. I. p. 520.
Sostratius Sicyonius II. 13. 1. I. p. 520.
Sostratus Eudemus Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 7. 16. XII. p. 707. not. VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Sostratus Nysæus V. 7. 15. VII. p. 70.
Sosus Ascalon. Stoicus III. 15. II. p. 412.
Sosus Sophista IV. 32. IV. p. 487.
Sotacus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Sotades Athen. Comicus II. 22. I. p. 789.
Sotades Maronita II. 22. I. p. 789. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. sq. p. 452. & 11. sq. p. 453. & 13. p. 455. V. 6. 14. VI. p. 830.
Sotades varii II. 22. I. p. 789.
Soter (Christianus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Soter Romanus Ep. V. 1. 24. V. p. 190. VI. 4. 2. XI. p. 340.
Soteres (Gregor.) VI. 4. XI. p. 796.
Soterichus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Soterichus Oasites Poëta III. 8. 2. II. p. 228. IV. 24. 15. IV. p. 61. V. 5. 2. VI. p. 420. not. V. 16. 10. VIII. p. 684. not.
Soterichus Pantevgenus V. 45. X. p. 546.
Soteridas Epidaurius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 71. II. 5. 107. I. p. 339. II. 22. I. p. 774. & p. 789. II. 18. 5. I. p. 656.
Soterides alius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 71.
Soterides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Soterus Sophista IV. 32. IV. p. 487.

So-

2011 Ministerio de Cultura

Sotion fr. V. 38. 9. IX. p. 440. II. 11. 5. I. p. 447. III. 6. 25. II. p. 146. & 38. p. 169. VI. 10. 20. XIII. p. 618. &. 22. p. 633.
Sotion Alexandr. Perip. III. 11. II. p. 311.
Sotion Alex. Stoicus III. 15. II. p. 412. II. 13. 1. I p. 520.
Sotion junior III. 8. 2. II. p. 229.
Sotion Peripat. III. 11. II. p. 229.
Sotion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Sotira obstetrix VI. 9. 4. XIII. p. 427.
SOZOMENUS (Salamanes Hermias) V. 4. 31. VI. p. 121. V. 15. 2. VII. p. 555. V. 38. 9. IX. p. 385.
Sozomeni duo alii V. 4. 31. VI. p. 124.
Spachanes V. 45. X. p. 546.
Spadarius (Nicol.) vid. Nicolaus.
Spantones Byzant. VI. 4. XI. p. 797.
Spanus liber V. 45. X. p. 515.
SPECIMEN Sapientiæ Indorum V. 5. 11. VI. p. 460.
Specimina MSS. ex Lexicis V. 5. 3. VI. p. 254. not.
Sperantius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Speuduſa Med. VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Speuſippus Athen. II. 13. 1. I. p. 520. III. 1. 3. II. p. 29. & 8. p. 37. III. 3. II. p. 65. III. 28. 7. II. p. 725. IV. 22. 15. IV. p. 20.
de Sphæris, globis cœleſtibus & inſtrumentis aſtron. veterum IV. 14. 16. III. p. 455.
Sphærus Stoicus III. 15. II. p. 412. II. 23. 4. I. p. 801. V. 6. 14. VI. p. 830.
Sphodrias Cynicus III. 13. II. p. 366. & in add. p. 828. V. 6. 14. VI. p. 830.
Spintharus Tarent. II. 13. 1. I. p. 520.
Spintharus Trag. II. 19. I. p. 691. II. 17. 3. I. p. 629. & 4. p. 632.
Spittalus Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Splenius Philoſophus V. 45. X. p. 546.
Spole (Haquini) λέξεις ῥηταί VI. 10. 24. XIII. p. 639.
Sporus Nicænus III. 14. 18. II. p. 386. III. 18. 3. II. p. 455.
Spurius Albinus Stoicus III. 15. II. p. 412.
Stagirus Sophiſta V. 24. VIII. p. 366.
Stamatius ex Anchialo V. 5. 28. VI. p. 697.
Stamatius è Scyro V. 5. 28. VI. p. 700.

2011 Ministerio de Cultura

Stanoſmodus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Staphylus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Staſeas Neapol. Perip. III. 11. II. p. 311.
Staſimus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Staſinus Cyprius II. 2. 24. I. p. 282.
Statillius Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Statius Anneus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Statius Poëta VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
de Statuaria ac pictoria re Scriptores III. 24. 10. II. p. 500.
Statyllius Flaccus Poëta III. 28. 7. II. p. 725.
Stavracius (Joannes) V. 5. 17. VI. p. 522. V. 32. 20. IX. p. 72. V. 41. 2. X. p. 133. V. 45. X. p. 521. VI. 1. 16. XI. p. 48.
Stauracius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Staurinus (*Jo. Andr.*) V. 43. 37. X. p. 441.
de Stavropatis V. 5. 19. VI. p. 568.
Stella (*Eraſmus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Stempanus (*Jac. Hollerius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Stenidas Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
Stephaces Athen. Hieromon. VI. 4. XI. p. 728.
Stephanus Alexandr. III. 20. 10. II. p. 515. MS. vid. Stephanus Athen.
Stephanus Alexidis fil. Comicus II. 22. I. p. 790.
Stephanus Angliæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 611.
Stephanus Antiphanis fil. Comicus II. 22. I. p. 790.
STEPHANUS Athen. ſ. Alexandr. Medicus VI. 7. 14. XII. p. 693. IV. 3. 4. III. p. 96. VI. 7. 9. XII. p. 649. p. 654. VI. 8. 2. XII. p. 757. & 3. p. 766. p. 767. p. 769. p. 776. p. 777. ſq. & 6. p. 779. & 7. p. 782. MS.
Stephanus Byzantinus quidam V. 5. 17. VI. p. 560. V. 30. 11. VIII. p. 818. V. 32. 20. IX. p. 144.
STEPHANUS Byzantinus Grammat. IV. 2. 14. III. p. 45. III. 23. II. p. 585. IV. 19. 2. III. p. 602. V. 5. 3. VI. p. 255. not. MS. V. 7. 13. VII. p. 24. MS. & 15. p. 47. MS. & p. 71. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 45. p. 845.
Stephanus Cardin. VI. 4. 2. XI. p. 584.
Stephanus (*Carol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 108.

Ste-

2011 Ministerio de Cultura

Stephanus Diaconus CPol. Eccleſiæ V. 11. 9. VII. p. 478. VI. 10. 4. XIII. p. 836.
Stephanus Edeſſenus V. 5. 11. VI. p. 461.
Stephanus Epheſius MS. VI. 1. 10. XI. p. 26.
Stephanus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 429.
Stephanus Gloſſographus MS. IV. 36. 1. IV. p. 569. V. 40. 8. X. p. 53.
Stephanus Gobarus V. 38. 9. IX. p. 486.
Stephanus Hagiopolita V. 41. 2. X. p. 137.
Stephanus (*Henric.*) VI. 10. 5. XIII. p. 466. p. 467. & 20. p. 617. p. 624.
Ejus Poëſis Philoſophica II. 23. 1. I. p. 795.
Ejus Artis medicæ Principes VI. 7. 2. XII. p. 572.
Ejus Parodiæ morales II. 7. 2. I. p. 354.
Ejus Homerocentones II. 7. 4. I. p. 357.
Ejus Corpus Poëtarum Græcorum Heroicorum V. 16. 19. VII. p. 723.
Stephanorum Stemma VI. 10. 20. XIII. p. 615.
ex Stephanorum officinis editi Scriptores græci VI. 10. 20. XIII. p. 616.
Stephani (*Jo.*) *Theologia Hippocratis extat* VI. 9. 4. XIII. p. 192.
Stephanus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346. p. 358. p. 563.
Stephanus Lariſſenus VI. 4. 2. XI. p. 429.
Stephanus Magnes MS. VI. 8. 7. XII. p. 782.
Stephani Medici varii VI. 7. 14. XII. p. 694. VI. 9. 4. XIII. p. 428.
Stephanus Monachus V. 41. 3. X. p. 203.
Stephanus Monachus Sabaita II. 19. I. p. 691. V. 5. 17. VI. p. 556. V. 32. 20. IX. p. 139. V. 41. 2. X. p. 137.
Stephanus Niger IV. 20. 6. III. p. 633.
S. Stephanus Papa VI. 4. 2. XI. p. 344.
Stephanus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 481.
Stephanus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 483.
Stephanus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 483.
Stephanus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 539. & 556.
Stephanus VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 559.
Stephanus IX. Papa VI. 4. 2. XI. p. 583.
Stephanus Pariſ. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 610.

2011 Ministerio de Cultura

Stephanus Patracenſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 690.
Stephanus Philoſophus MS. III. 6. 5. II. p. 116. & 6. p. 119.
Stero (Henr.) VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Stertinius (Quintus) vid. Quintus.
Stertius (Georg.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 169.
Steſander Samius II. 2. 22. I. p. 277.
Steſichorus Heſiodi fil. fr. II. 15. 57. I. p. 596. I. 2. 6. I. p. 9. not. II. 2. 24. I. p. 280. not. & p. 281. III. 17. 8. II. p. 439. V. 16. 19. VII. p. 725.
Steſiclides II. 15. 2. I. p. 553.
Steſimbrotus Thaſius II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 54. I. p. 335. & 109. p. 340.
Sthenelus Trag. II. 19. I. p. 691.
Sthenorides Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
στίχοι περὶ τῆς ἁγίας Βαρβάρας V. 16. 18. VII. p. 717.
Stichoras Hieromon. V. 45. X. p. 546.
Stilpo Megar. II. 23. 43. I. p. 839. III. 13. II. p. 366. III. 33. 6. II. p. 822.
STOBÆUS (Joannes) V. 30. 1. VIII. p. 665. V. 38. 9. IX. p. 430. V. 40. 9. X. p. 72. VI. 10. 37. XIII. p. 788.
Stoicorum catalogus III. 15. II. p. 386.
Stolus Britannicus Medicus ocularius VI. 9. 4. XIII. p. 428.
STRABO Amaſenus Geographus IV. 1. 1. III. p. 1. III. 8. 2. II. p. 229. III. 11. II. p. 311. III. 15. II. p. 412. III. 23. II. p. 585. III. 30. 6. II. p. 761. VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 20. p. 619. & 42. p. 812.
Strabo (Walafridus) vid. Walafridus.
Strabones varii IV. 1. 7. III. p. 8.
Strategemata veterum ſelecta MS. III. 23. II. p. 572.
Strategicorum & de re militari Scriptorum Catalogus III. 30. 12. II. p. 767.
Strategus (Anton.) VI. 4. XI. p. 801.
Stratiotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 428.
Stratius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 428.
Strato Alexandr. Perip. III. 11. II. p. 311.
Stratones Comici duo II. 22. I. p. 790. II. 11. 9. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453.
Strato Iſocratis diſcip. IV. 32. IV. p. 487. II. 26. 5. I. p. 901.

Stra-

2011 Ministerio de Cultura

Stratones Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 428.
Strato Physicus Lampsac. III. 11. II. p. 311. III. 6. 20. II. p. 136.
Strato Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Stratocles Rhodius II. 5. 110. I. p. 340. III. 30. 12. II. p. 769.
Stratocles Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Stratocles Sidonius VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Stratonicus Pergamenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Strattis Athen. Com. fr. II. 22. I. p. 790. II. 11. 12. I. p. 453. II. 19. I. p. 691.
Strattis Olynthius III. 8. 1. II. p. 205. & 2. p. 229.
Strozza (Cyriacus) III. 6. 33. II. p. 158.
Strutius (Joseph.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Studita (Joseph.) vid. Josephus.
Studita (Naucratius) vid. Naucratius.
Studita (Theodorus) vid. THEODORUS.
Stupanus (Anton.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Stylianus Mapa, Neocæsar Ep. V. 45. X. p. 546. V. 5. 3. VI. p. 254. not. & 19. p. 568. V. 38. 2. IX. p. 372. V. 45. X. p. 481. VI. 4. 2. p. 539. p. 557. VI. 10. 45. XIII. p. 841.
Stylites (Simeon) vid. Simeon.
Stylitæ varii V. 34. 8. IX. p. 279.
Svaresii (Johannes. Mar.) Notitia Basilicorum extat VI. 6. 6. XII. p. 467.
Sudines V. 40. 2. IX. p. 623. not.
Sudinus Magus V. 40. 2. IX. p. 623. not.
Svederus (Pet.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Suetonius Tranquillus II. 2. 16. I. p. 274. not. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 635.
Sugdores Doctor Johannensis V. 45. X. p. 515.
Sugdures (Georg.) VI. 4. XI. p. 799.
Sugerius Abbas S. Dionys. VI. 4. 2. XI. p. 612.
Sviceri (Jo. Henr.) P. & Fil. VI. 10. 23. XIII. p. 638. not.
Ejus Εμπύρευμα ευσεβείας VI. 10. 23. XIII. p. 638.
SVIDAS V. 40. IX. p. 620. X. p. 1. IV. 9. 8. III. p. 285. IV. 19. 2. III. p. 603. not. V. 5. 2. VI. p. 237. p. 247. V. 40. 5. X. p. 19. & 7. p. 23. VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 13. p. 477. & 19. p. 605. p. 606. & 22. p. 636.

Sui-

2011 Ministerio de Cultura

Suidas hiſtoricus V. 40. 2. IX. p. 626.
Sulabin Heben Habaſen Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Sulemen Eben Haſen Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Sulpitius VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Sulpitius (Servius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Superianus Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Surdus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Suribes Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Suſario Icarienſis ſ. Megarenſis II. 22. I. p. 791. I. 6. 1. I. p. 35.
Syager ſ. Syagrus I. 34. 3. I. p. 232. II. 7. 10. I. p. 367.
Sylburgii (Frid.) Saracenica V. 5. 27. VI. p. 689.
Ejus cura editi Scriptores græci VI. 10. 22. XIII. p. 633.
de Syllogiſmis Libellus III. 6. 3. II. p. 114.
Syllus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
Sylvanius (Barthol.) VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Sylvanus VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Sylveſtri I. Acta græca MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Sylvius Ambianus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Sylvius (Æneas) VI. 4. 2. XI. p. 673.
Symbolum Apoſtolicum VI. 4. 2. XI. p. 361.
Symbolum Nicænum VI. 4. 2. XI. p. 361.
Symichus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
Symmachus Anatom. VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Symmachus Athen. II. 21. 4. I. p. 715.
SYMMACHUS Samarit. III. 12. 10. II. p. 336.
Symmachus Papa VI. 4. 2. XI. p. 418.
Symphoſius Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 391.
συναγωγὴ Chirurgorum græcorum MS. VI. 8. 5. XII. p. 778.
Synali duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Synallus Philoſophus III. 33. 4. II. p. 817.
Syncellus (Elias) vid. Elias.
Syncellus (Georg.) vid. GEORGIUS.
Syncellus (Michaël.) vid. Michaël.
SYNESIUS Cyrenæus Philoſophus V. 22. 11. VIII. p. 221. II. 10. 14. I. p. 417. & 36. p. 431. III. 3. II. p. 66. III. 28. 7. II. p. 725. IV. 13. 13. III. p. 409. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 38. 9. IX. p. 385. V. 45. X. p. 480. VI. 4. 2. XI. p. 393. VI. 10. 1. XIII. p. 458. p. 461. & 15. p. 478.

&

2011 Ministerio de Cultura

& 17. p. 518. p. 528. & 19. p. 609. & 20. p. 617. p. 622. & 43. p. 814.
SYNESIUS Philoſophus chemicus V. 22. 17. VIII. p. 232. VI. 8. 2. XII. p. 752. & 3. p. 769.
Ejus Epiſtola ad Dioſcorum græc. & lat. extat VI. 22. 17. VIII. p. 233.
Syneſius Scholaſticus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Syneſii duo melodi V. 41. 2. X. p. 137.
Syneſii varii V. 22. 16. VIII. p. 232.
συγγαφὴ χρονογεαφικὴ V. 6. 8. VI. p. 381.
Syngelus (Mich.) vid. Michaël.
de Synodis ſynopticæ relationes VI. 3. XI. p. 160.
Synodorum ſ. Conciliorum Synopſes V. 38. 10. IX. p. 520. not.
de Synodis Expoſitio vetus græc. & latin. extat VI. 1. 10. XI. p. 34.
Synodus contra Pelagium & Celeſtium V. 38. 9. IX. p. 392.
de VII. Synodis narratio MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Synonymorum, Epithetorum, phraſium &c. græcarum collectiones V. 40. 13. X. p. 97.
Σύνοψις τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων VI. 3. 5. XI. p. 171.
Σύνοψις ἀκριβεσάτη περὶ ὅρων MS. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Σύνταγμα κανόνων MS. VI. 1. 10. XI. p. 28.
Syntipas Philoſophus Perſa V. 42. 19. X. p. 339. V. 45. X. p. 515.
Siriaci quidam Libri Romæ latine vertendi V. 32. 19. IX. p. 34. not.
SYRIANUS Philoxeni fil. Alexandrinus V. 26. 1. VIII. p. 449. I. 18. 1. I. p. 111. II. 5. 111. I. p. 340. III. 1. 3. II. p. 22. III. 6. 10. II. p. 126. & p. 148. III. 3. II. p. 66. III. 6. 2. II. p. 112. III. 11. II. p. 312. IV. 31. 5. IV. p. 429. IV. 31. 6. IV. p. 432. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Syriani duo alii V. 26. 1. VIII. p. 450. not.
Syrigus (Meletius) vid. Meletius.
Syropulus (Calliſtus) vid. Calliſtus.
Syropulus ſ. Sguropulus (Sylveſter) V. 45. X. p. 544. V. 43. 2. X. p. 380. VI. 4. 2. XI. p. 682.

2011. Ministerio de Cultura

T.

Tabari Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tabri Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tabellæ IV. depictæ cum Carminibus Græcis VI. 10. 45. XIII. p. 842.
Tabulæ Geographicæ IV. 2. 10. III. p. 38. not.
Tachon Peripat. III. 11. II. p. 312.
Tacitus Historicus VI. 10. 20. XIII. p. 621.
Tactica MS. III. 23. II. p. 572.
Tactica & explicationes rerum bellicarum V. 5. 3. VI. p. 255. not. VI. 1. p. 45. XIII. p. 848.
Tacuinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tagautius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Talius s. Thalius Ælius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Talius Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tallus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tassamat. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Talus II. 14. 13. I. p. 542.
περὶ τῶν Τάφων τῶν Βασιλέων V. 5. 20. VI. p. 575.
Tarasius CPol. Patr. V. 41. 7. X. p. 219. V. 5. 17. VI. p. 543. V. 32. 20. IX. p. 113. VI. 1. 19. XI. p. 57.
Tarentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tarentius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tarreus II. 15. 4. I. p. 555.
Tarrhæus (Lucillus) vid. LUCILLUS.
Tarruntenus s. Tarrutinus Paternus III. 30. 12. II. p. 769. VI. 6. 2. XII. p. 329. & 3. p. 332.
L. Tarruntius Firmanus vid. Firmanus.
TATIANUS V. 1. 19. V. p. 81. V. 8. 7. VII. p. 96. p. 98. VI. 10, 34. XIII. p. 757.
Tatiani varii V. 1. 19. V. p. 84.
Tatius (Achilles) vid. ACHILLES.
Taubmannus (Frid.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
L. Tauranius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Taurentius VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Tauriscus Gramm. V. 7. 15. VII. p. 71.

Tau-

2011 Ministerio de Cultura

Taurus Berytius III. 3. II. p. 66. III. 1. 3. II. p. 18. p. 23. III. 1. 8. II. p. 37. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Τάξις παλαιὰ κὴ ὀνομασίαι τῶν ἀρχόντων V. 7. 15. VII. p. 36. p. 41. & 9. p. 15.
Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιτρέφοσι V. 5. 27. VI. p. 690.
Telamones duo medici VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Telavges Pythagoræ fil. II. 13. 1. I. p. 521. II. 12. 4. I. p. 464.
Telecles Platon. III. 3. II. p. 67.
Teleclides Athen. fr. II. 22. I. p. 791. I. 6. 3. I. p. 36. II. 8. 18. I. p. 381. II. 11. 12. I. p. 453.
Telegonus Trag. II. 19. I. p. 692.
Telephanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Telephus Pergamenus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 71. II. 5. 112. I. p. 340. II. 6. 6. I. p. 346. III. 1. 8. II. p. 38. V. 26. 21. VIII. p. 534.
Telephi duo alii II. 5. 112. I. p. 340.
Teles Pythag. fragm. II. 13. 1. I. p. 521. II. 11. 12. I. p. 453.
Telesilla Argiva Poëtria II. 15. 58. I. p. 598.
S. Telesphorus VI. 4. 2. XI. p. 339.
Telestas Selinuntius fr. II. 15. 59. I. p. 598. V. 16. 19. VII. p. 726.
Telestæ duo alii II. 15. 59. I. p. 598.
Tellen Lyricus II. 15. 60. I. p. 598.
Temagoras Gelous Peripat. III. 11. II. p. 312.
Temeson Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430. vid. Themison.
Temimius Miconis, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Temnonides Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
de Templariis Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 650. not.
Tenedius (Joseph.) VI. 6. 6. XII. p. 470.
Teranon s. Theranon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Terebinthus V. 1. 32. V. p. 280.
Terentius Asclepiadeus (Marcus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431. p. 320.
Terentius Clemens JCtus VI. 6. 2. XII. p. 321. & 3. p. 331. p. 332.
Terentius Comicus VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Terentius Eutychianus, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Terentius Valens Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431. p. 440.

2011 Ministerio de Cultura

Terentius Velpiſtus (Evelpiſtus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Terpander Poëta II. 14. 11. I. p. 541. I. 34. 4. I. p. 234. II. 5. 112. I. p. 340.
Terpſion Megaricus II. 23. 44. I. p. 840.
Tertullianus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 323. & 3. p. 332.
Tertullianus Doctor Eccleſ. VI. 10. 34. XIII. p. 757.
Teſta (C. Trebatius) JCtus VI. 6. 4. XI. p. 339.
Teſtandrus (Joſeph.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
TESTAMENTUM XII. Patriarcharum V. 1. 3. V. p. 3.
in Ptolemæi Tetrabiblon ſcholia græca IV. 14. 4. III. p. 417.
Teſtimoniorum autor adv. Judæos V. 8. 7. VII. p. 100.
Teucer Babylonius ſ. Zeuchus III. 20. 10. II. p. 510. & 11. p. 517.
Teucer Cyzicenus V. 5. 25. VI. p. 686.
Teucer Telamonis fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Teutgardus Trevir. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Thabetus Arabs III. 23. II. p. 565. p. 566. p. 568. p. 573.
Thaddæus Peluſiota V. 8. 7. VII. p. 100.
Thaddæus Scotorum Abbas VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Thaddeus Florentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thalaſſerus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thalaſſinus (Joannes) VI. 4. XI. p. 789.
THALASSIUS Presbyter & Abbas V. 41. 3. X. p. 167. II. 11. 8. I p. 451. not. V. 5. 25. VI. p. 686. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 41. 3. X p. 167.
Thalaſſii varii V. 41. 3. X. p. 168.
Thalelæus junior JCtus V. 45. X. p. 546. VI. 6. 6. XII. p. 358. p. 366. p. 473. p. 481.
Thalelæus Cilix Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thales Cretenſis I. 35. 1. I. pag. 236. II. 14. 10. I. p. 539. II. 14. 18. I. p. 549.
Thales Mileſius I. 35. 3. I. p. 238. I. 24. 4. I. p. 151. II. 10. 36. I. p. 431. II. 23. 1. I. p. 796. II. 24. 6. I. p. 865. III. 5. 4. II. p. 82. III. 14. 18. II. p. 385. III. 18. 3. II. p. 456.
Thalius vid. Talius.
Thallus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thamor Æthiops VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thamus Ægyptius I. 2. 2. I. p. 7.

Tha-

2011 Ministerio de Cultura

Thamus jun. I. 2. 2. I. p. 8.
Thamyras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thamyris Thrax I. 35. 4. I. p. 240.
Thamyræ alii I. 35. 6. I. p. 421.
Tharmadinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Tharreas ſ. Tharrias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Tharſeus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Theætetus Athen. Geometra III. 14. 18. II. p. 385.
Theætetus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Theætetus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521. II. 14. 18. I. p. 549.
Theætetus Scholaſticus III. 28. 7. II. p. 726.
Theagenes Cnidius V. 7. 15. VII. p. 71.
Theagenes Cynicus III. 13. II. p. 366. I. 31. 12. I. p. 196.
Theagenes Rheginus I. 1. 4. I. p. 3. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 113. I. p. 340.
Theages Pythag. II. 13. 1. I. p. 521. & 3. p. 530.
THEANO Pythag. II. 13. 2. I. p. 528. II. 10. 24. I. p. 425. & 38. p. 432. II. 12. 4. I. p. 464. & 5. p. 465.
Theanones aliæ II. 13. 2. I. p. 528.
Theanor Crotoniata II. 13. 1. I. p. 521.
Theariſtus ſ. Evariſtus VI. 4. 2. XI. p. 366.
Theatri Chemici & Bibliothecæ Chemicæ Mangeti Scriptores VI. 7. 17. XII. p. 714.
Thebæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Περὶ τῆς θείας τέχνης τῶν φιλοσόφων MS. VI. 8. 3. XII. p. 775.
Theilo ſ. Trilo ſ. Filo VI. 4. 2. XI. p. 366.
Themis I. 24. 4. I. p. 150. I. 35. 7. I. p. 241.
Themiſon Laodiceus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Themiſon jun. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Themiſtius Agnoëta, Diaconus Alexandr. V. 18. 2. VIII. p. 5. V. 37. 9. X. p. 367. V. 38. 9. X. p. 384. p. 409.
THEMISTIUS Euphrades V. 18. 1. VIII. p. 1. ſqq. III. 6. 1. II. p. 111. & 3. p. 114. & 4. p. 115. & 9. p. 125. & 10. p. 126. & 14. p. 129. & 15. p. 130. III. 11. II. p. 312. IV. 32. IV. p. 488. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 20. p. 621. p. 622. & 19 p. 609.
Themiſtius Hadrianopolis Epiſc. V. 13. 3. VII. p. 524.
Themiſtoclea ſ. Theoclea Pythag. II. 13. 2. I. p. 529.

2011 Ministerio de Cultura

THEMISTOCLES Athen. Dux II. 10. 34. I. p. 429. IV. 32. IV. p. 488.
Themiſtocles duo Stoici III. 15. II. p. 412.
Themiſtogenes Syrac. III. 4. 2. II. p. 72.
Theoclea Pythag. II. 13. 2. I. p. 529.
Theocles Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
Theocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theocritus Chius II. 10. 41. I. p. 433. III. 28. 7. II. p. 726. V. 38. 9. IX. p. 435. XIV. p. 228.
Theocritus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
THEOCRITUS Syracuſ. III. 17. II. p. 429. II. 11. 5. I. p. 447. & 13. p. 455. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 724 p. 726. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 465. & 5. p. 466. p. 467. & 8. p. 471. & 17. p. 507. p. 517. & 19. p. 606. & 20. p. 622. p. 624. & 21. p. 630.
in Theocritum Scholia MS. III. 17. 6. II. p. 437.
Theocriti alii III. 17. 4. II. p. 435.
Theoctiſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theoctiſtus Melodus V. 41. 2. X. p. 137.
Theoctonicus (Pet.) VI. 8. 4. XII. p. 778. a.
Theodas Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theodas Laodic. Scepticus III. 33. 5. II. p. 820.
Theodectes Phaſelites III. 11. II. p. 312. II. 19. I. p. 692. II. 11. 12. I. p. 453. & 5. p. 447. II. 26. 5. I. p. 901. III. 7. II. p. 201. IV. 32. IV. p. 488.
Theodectes prioris fil. III. 2. II. p. 312.
Theodulus Monachus idem cum Thoma Magiſtro V. 45. X. p. 546. vid. THOMAS.
Theodogius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theodora Platonica III. 3. II. p. 70. III. 11. II. p. 314.
Theodoras II. 22. I. p. 789. not.
THEODORETUS Cyri Epiſcop. V. 11. 7. VII. p. 430. II. 10. 46. I. p. 436. III. 29. 5. II. p. 740. V. 2. 6. V. p. 312. V. 4. 32. VI. p. 124. & 37. p. 147. V. 5. 17. VI. p. 537. p. 558. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 15. 2. VII. p. 555. V. 11. 4. VII. p. 422. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. p. 765. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 19. 10. VIII. p. 133. V. 32. 16. IX. p. 29. &

2011 Ministerio de Cultura

17. p. 31. & 19. p. 34. & 20. p. 66. p. 100. p. 142. V. 34. 10. IX. p. 286. V. 38. 9. IX. p. 385. p. 387. p. 394. p. 447. p. 502. V. 41. 3. X. p. 158. & 2. p. 137. VI. 1. 11. XI. p. 35. VI. 4. 2. XI. p. 437. p. 438. p. 443. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 17. p. 509. & 20. p. 617. & 22. p. 634. & 44. p. 823.
Theodoreti duo alii V. 11. 7. VII. p. 449.
Theodoretus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theodoricus Rex VI. 4. 2. XI. p. 419. p. 420. p. 468.
Theodoricus Cemenſis Ep. VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theodoricus Turingus VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Theodorides Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726. & 1. p. 686.
Theodoritus vid. THEODORETUS.
Theodoritus ſ. Theodorus Antioch. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 484.
Theodoritus Gramm V. 7. 15. VII. p. 36. p. 71.
Theodoritus Laced. Metrop. VI. 4. XI. p. 780.
Theodoritus Lignid. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 423.
Theodorus Abbas & Philoſophus MS. V. 13. 7. VII. p. 540. V. 11. 7. VII. p. 451.
THEODORUS Abucara vid. Abucara.
Theodorus Actuarius ſ. Magiſter VI. 9. 4. XIII. p. 33.
Theodorus Ægin. Ep. V. 38. 9. IX. p. 498.
Theodorus Alanienſis Ep. V. 5. 17. VI. p. 532. V. 32. 20. IX. p. 94.
Theodorus Alexandr. Mon. V. 38. 9. IX. p. 409. V. 18. 2. VIII. p. 6.
Theodorus Alexandr. vicarius V. 41. 3. X. p. 203.
Theodorus Ancyranus V. 29. 3. VIII. p. 603. V. 17. 19. VII. p. 790.
Theodorus Aſinæus Platon. III. 1. 3. II. p. 23. III. 3. II. p. 67. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Theodorus Atheus III. 3. II. p. 67. III. 33. 4. II. p. 817.
THEODORUS Balſamon vid. Balſamon.
Theodorus Byzantius Diaconus V. 30. 10. VIII. p. 735.
Theodorus Byzantius Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Theodorus Cæſar. Archiep. II. 10. 50. I. p. 438.
Theodorus Cantuar. Archiep. VI. 1. 20. XI. p. 73. VI. 4. 2. XI. p. 472. p. 474.
Theodorus Cappadox VI. 4. 2. XI. p. 436.
Theodorus Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 769.
Theodorus Cœtonita V. 33. 4. IX. p. 245. V. 41. 2. X. p. 137.

Theo-

2011 Ministerio de Cultura

Theodorus Cutula V. 5. 6. VI. p. 322.
Theodorus Cynopolita IV. 30. 11. IV. p. 412. IV. 32. IV. p. 488.
Theodorus Cynulcus III. 13. II. p. 366.
Theodorus Cyrenæus II. 13. 1. I. p. 521. III. 14. 18. II p. 385.
Theodorus Cyzicenus V. 5. 17. VI. p. 517. V. 32. 20. IX. p. 63.
Theodorus Daphnopates V. 5. 8. VI. p. 388. V. 5. 17. VI. p. 537. p. 552. V. 11. 7. VII. p. 440. V. 32. 20. IX. p. 100. p. 101. p. 131. V. 33. 4. IX. p. 235.
THEODORUS Duca Lascaris, vid. Lascaris.
Theodorus Edessenus V. 28. 12. VIII. p. 618.
Theodorus Gadarenus IV. 34. 2. IV. p. 514. & 19. p. 538. IV. 32. IV. p. 488.
Theodorus S. Galli Monachus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
THEODORUS Gaza vid. Gaza.
Theodorus Graptus V. 5. 6. VI. p. 297. p. 324. & 26. p. 688.
Theodorus Hagiopol. V. 33. 4. IX. p. 177. p. 181. VI. 10. 35. XIII. p. 770. vid. Theodorus Mopsvestenus.
THEODORUS Heracleensis V. 24. VIII. p. 412. V. 17. 4. VII. p. 736. & 6. p. 743. & 10. p. 759. p. 765. & 19. p. 790. VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Theodorus Hermopol. JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346. p. 366. MS. p. 479. p. 473. p. 563. MS.
Theodorus Iconiensis Episcop. V. 32. 20. IX. p. 65. VI. 10. 38. XIII. p. 791.
Theodorus junior Homologeta V. 5. 17. VI. p. 543. V. 32. 20. IX. p. 112.
Theodorus Lascaris vid. Lascaris.
THEODORUS Lector CPol. V. 4. 34. VI. p. 128. V. 34. 10. IX. p. 286.
Theodorus Magister V. 5. 17. VI. p. 552. V. 32. 20. IX. p. 131. V. 15. 3. VII. p. 620.
Theodori Mechanici duo III. 18. 4. II. p. 456. not.
Theodori Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 433.
THEODORUS Meliteniota V. 33. 4. IX. p. 198. III. 5. 23. II. p. 107.
Ejus proœmium in Astronomiam græc. & latin. extat V. 33. 4. IX. p. 199.

THE-

2011 Ministerio de Cultura

THEODORUS Metochita V. 33. 4. IX. p. 214. III. 6. 9. II. p. 125. & 10. p. 126. & 11. p. 127. & 14. p. 129. & 15. p. 130. III. 11. II. p. 313. V. 19. 2. VIII. p. 62. V. 4. 28. VI. p. 114. V. 4. 41. VI. p. 156. V. 5. 6. VI. p. 311. p. 323. & 17. p. 528. p. 547. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 32. 20. IX. p. 82. p. 119. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Ejus Capitum Philoſophicorum & Hiſtoricorum Tituli gr. & lat. extant V. 33. 4 IX. p. 218.
Theodorus Monachus idem cum Thoma Magiſtro IV. 34. 10. IV. p. 528.
Theodorus Monachus S. Antonii diſcip. V. 24. VIII. p. 412.
THEODORUS Mopsveſtenus ſ. Antiochenus ſ. Hagiopolita V. 33. 1. IX. p. 153. III. 12. 14. II. p. 359. V. 5. 25. VI. p. 642. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 11. 7. VII. p. 433. p. 436. V. 34. 10. IX. p. 284. V. 38. 9. IX. p. 382. p. 386. p. 401. p. 436. VI. 4. 2. XI. p. 436. p. 455. VI. 10. 44. XIII. p. 822. p. 823.
Theodorus Muſcienus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodorus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 464.
Theodorus ſ. Theodoſius Patriſcius V. 5. 17. VI. p. 489.
Theodorus Paphi Epiſcop. V. 5. 17. VI. p. 562. V. 32. 20. IX. p. 148.
Theodorus Petrarum Epiſcop. V. 5. 17. VI. p. 562. V. 32. 20. IX. p. 148.
Theodorus Pharanites V. 41. 3. X. p. 203.
Theodorus Presbyter V. 38. 9. IX. p. 381.
Theodorus Presbyter Mazarenſis V. 38. 9. IX. p. 381.
THEODORUS Presbyter τῆς Ραιθῶ V. 33. 4. IX. p. 232. V. 20. 3. VIII. p. 153. V. 38. 9. IX. p. 381. V. 33. 4. IX. p. 181. V. 34. 10. IX. p. 286.
Theodorus Presbyter, Tabennenſis Monach. Abbas V. 24. VIII. p. 412.
Theodorus Presbyter & Syncellus magnæ Eccleſiæ CPol. V. 32. 20. IX. p. 118.
Theodorus Priſcianus vid. PRISCIANUS.
THEODORUS Prodromus VI. 1. 16. XI. p. 45.
THEODORUS Prodromus junior ſ. Ptochoprodromus V. 6. 10. VI. p. 815. III. 6. 3. II. p. 114. IV. 31. 16. IV. p. 457. IV. 32.

2011 Ministerio de Cultura

IV. p. 482. V. 7. 15. VII. p. 47. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 30. 11. VIII. p. 821. V. 40. 8. X. p. 53. V. 45. X. p. 487. V. 41. 2. X. p. 138. VI. 10. 2. XIII. p. 464.
Theodorus Quæstor V. 32. 20. IX. p. 80.
THEODORUS Rhaithuensis vid. Theodorus Presbyter τῆς Ραιθῦ.
Theodorus Santabarenus V. 33. 4. IX. p. 234. p. 245. V. 41. 2. X. p. 138.
Theodorus Scutariota V. 5. 9. VI. p. 419. V. 5. 17. VI. p. 552. V. 32. 20. IX. p. 131.
Theodorus Scythopolit. Ep. V. 5. 3. VI. p. 254. not. VI. 10. 45. XIII. p. 841.
Theodorus Sebastenus V. 5. 8. VI. p. 388. p. 389. V. 5. 25. VI. p. 686.
Theodorus Sicyonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Theodorus Sidæ Episc. V. 5. 8. VI. p. 388. p. 389. V. 5. 25. VI. p. 686. VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Theodorus Solensis IV. 36. 10. IV. p. 582.
Theodorus Sophianus vid. Sophianus.
Theodori Stoici tres III. 15. II. p. 412.
THEODORUS Studita V. 33. 4. IX. p. 234. V. 4. 38. VI. p. 151. V. 5. 3. VI. p. 254. not. V. 5. 17. VI. p. 535. p. 537. p. 555. p. 561. V. 32. 17. IX. p. 31. & 20. p. 61. p. 91. p. 100. p. 114. p. 137. V. 41. 2. X. p. 138. VI. 4. 2. XI. p. 517. p. 519. VI. 10. 39. XIII. p. 806. & 45. p. 843.
Ejus Sermonum catecheticorum græc. ineditorum index gr. & lat. extat VI. 5. 7. XII. p. 275.
Ejus Sermo catecheticus decimus græc. extat VI. 5. 7. XII. p. 303.
Theodorus Tabennensis Mon. Abbas vid. Theodorus Presb.
Theodorus Tarsensis vid. Diodorus Tarsensis.
Theodorus Tragicus II. 19. I. p. 692.
Theodorus Trimithuntis Ep. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 5. 17. VI. p. 518. V. 32. 20. IX. p. 65. p. 66.
Theodorus Xanthopulus vid. Xanthopulus.
Theodorus idem cum S. Gregorio Neocæsariensi V. 1. 28. V. p. 247.
Theodori varii V. 33. 4. IX. p. 183.
Theodosia V. 41. 2. X. p. 138.

Theo-

2011 Ministerio de Cultura

Theodosius Antioch. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 555.
Theodosius Alex. V. 34. 12. IX. p. 311.
Theodosius Bithynus III. 5. 16. II. p. 91.
Theodosius Cæsareæ Bithyniæ Episc. V. 41. 3. X. p. 204.
Theodosius Diaconus V. 5. 25. VI. p. 684. MS.
Theodosius Gramm. V. 7. 7. VII. p. 10. & 10. p. 17. MS. & 13. p. 24. & 15. p. 47. MS.
Theodosius Januensis Can. VI. 4. 2. XI. p. 627.
Theodosius Hierosol. VI. 4. 2. XI. p. 538. p. 555.
Theodosius Idæ Episc. V. 13. 3. VII. p. 524.
Theodosius Imp. V. 38. 9. IX. p. 393. VI. 4. 2. XI. p. 397. p. 429. p. 436. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Theodosius jun. Imp. V. 27. 7. VIII. p. 584. & 8. p. 587. VI. 4. 2. XI. p. 489.
Theodosius Melitinus MS. V. 4. 42. VI. p. 158. V. 5. 25. VI. p. 684. & 28. p. 703.
Theodosius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodosius Monachus V. 37. 9. IX. p. 367. V. 38. 9. IX. p. 391.
Theodosius Parvus III. 30. 5. II. p. 758. IV. 10. 10. III. p. 324.
Theodosius Peripat. III. 11. II. p. 313.
Theodosius Syceota V. 41. 2. X. p. 138.
Theodosius Syracus. V. 41. 2. X. p. 138.
THEODOSIUS Tripolites Astronomus III. 5. 16. II. p. 91. III. 14. 18. II. p. 386. III. 22. 13. II. p. 549. & 14. p. 550. III. 33. 5. II. p. 820. III. 23. II. p. 574. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Theodosius Tripolita Poëta III. 5. 16. II. p. 92.
Theodosius vid. Theophilus Corydalleus.
Theodosius Zygomala vid. Zygomala.
Theodosius quidam V. 5. 2. VI. p. 230.
THEODOTIO Ephesius III. 12. 9. II. p. 334. V. 17. 4. VII. p. 736.
Theodotion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodotius Philosophus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodotius Severus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
THEODOTUS Ancyranus V. 34. 6. IX. p. 269. V. 5. 17. VI. p. 550. V. 12. 4. VII. p. 502. V. 17. 19. VII. p. 790. V. 32. 20. IX. p. 126. V. 34. 10. IX. p. 286. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 38. p. 790.

2011 Ministerio de Cultura

Theodotus Antioch. V. 38. 9. IX. p. 391. VI. 4. 2. XI. p. 395.
THEODOTUS Coriarius, Byzant. V. 1. 21. V. p. 107. & 24. p. 204. p. 202.
Ejus Eclogæ ſ. Excerpta priora græc. & latin. extant V. 1. 23. V. p. 134.
Theodotus Laodic. Ep. VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodotus Phœnicius Hiſtoricus II. 19. I. p. 692. I. 28. 4. I. p. 166. IV. 6. 18. III. p. 254.
Theodotus Platonicus III. 3. II. p. 67.
Theodotus Poëta fr. V. 16. 18. VII. p. 715. II. 19. I. p. 692. IV. 6. 18. III. p. 254.
Theodotus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Theodotus Tragicus II. 19. I. p. 692.
Theodoti varii V. 34. 6. IX. p. 272. V. 1. 21. V. p. 107. not.
Theodulfus Aurelian. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 515. p. 580.
Theodulphus Floriac. Abbas VI. 10. 35. XIII. p. 768.
Theodulus Abbas V. 5. 17. VI. p. 536. V. 32. 20. IX. p. 99.
Theodulus Apameenſis Ep. V. 13. 3. VII. p. 524.
Theodulus Monachus idem cum Thoma Magiſtro V. 5. 6. VI. p. 322. ſq. V. 45. X. p. 546. IV. 34. 10. IV. p. 528.
Theodulus Presb. in Cœleſyria V. 33. 4. IX. p. 250. V. 17. 18. VII. p. 789. V. 45. X. 546.
Theodulus Poëta Leoninus V. 45. X. p. 546.
Theodulus Rhetor V. 5. 6. VI. p. 322. p. 323.
Theogenes Mathem. III. 20. 11. II. p. 518.
Theogeton Tragœates Perip. III. 11. II. p. 313.
Theognetus Theſſalus fr. II. 22. I. p. 790. I. 19. 4. I. p. 129. II. 11. 9. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453.
Theognis Dialectica III. 33. 6. II. p. 823.
Theognis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
THEOGNIS Megarenſis II. 11. 1. I. p. 439. & 5. p. 447. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 724. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 5. p. 467. & 7. p. 471. & 17. p. 516. & 19. p. 606. & 22. p. 634.
Theognis Tyrannus, Trag. II. 19. I. p. 692.
Theognides varii II. 11. 1. I. p. 439.

2011 Ministerio de Cultura

Theognoſtus Alexandr. V. 1. 32. V. p. 276. V. 38. 9. IX. p. 408.
Theognoſtus Monachus VI. 4. 2. XI. p. 540. V. 5. 19. VI. p. 568. V. 38. 3. IX p. 372.
Theognoſtus Grammat. MS. V. 7. 15. VII. p. 47.
Theogoniarum & Genealogiarum Scriptores II. 8. 15. I. p. 377.
Theogonus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Theoleptus Philadelph. Epiſc. V. 45. X. p. 546.
Theolopetus Melodus V. 41. 2. X. p. 138.
Θεολογέμενα Ἀριθμητικῆς IV. 22. 7. IV. p. 9.
Theombrotus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Theombrotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theomedon Medicus II. 24. 6. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theomedon Platon. III. 3. II. p. 67.
Theomneſtus Cynicus III. 13. II. p. 366. & in add. II. p. 826.
THEON Alexandr. Mathematicus V. 22. 6. VIII. p. 211. III. 3. II. p. 67. III. 14. 3. II. p. 369. & 18. p. 386. III. 18. 4. II. p. 457. III. 21. 4. II. p. 523. IV. 14. 3. III. p. 415. & 6. p. 418. III. 23. II. p. 572. p. 575. VI. 10. 17. XIII. p. 511.
Theo Alexandrinus γυμναſικῶν Scriptor VI. 9. 4. XIII. p. 433.
THEON Alexandr. Sophiſta IV. 31. 14. IV. p. 451. II. 10. 13. I. p. 417. IV. 32. IV. p. 488.
Theo Alexandr. Stoicus III. 15. II. p. 412.
Theon Antiochenus Stoicus III. 15. II. p. 412. III. 1. 3. II. p. 7.
Theon Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
THEON Grammat. V. 7. 15. VII. p. 71. II. 5. 114. I. p. 341. II. 17. 5. I. p. 633. II. 21. 4. I. p. 715. II. 22. I. p. 791. III. 16. 3. II. p. 418. III. 17. 6. II. p. 487. III. 21. 4. II. p. 523. III. 19. 2. II. p. 482. & 3. p. 489.
Theon Nicandri Schol. III. 26. 2. II. p. 620. VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theon Medicus Alexandr. V. 38. 9. IX. p. 474. VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theon Peripat. III. 11. II. p. 313.
THEON Smyrnæus, Platonicus III. 5. 21. II. p. 100. III. 1. 8. II. p. 41. III. 3. II. p. 67. III. 10. 3. II. p. 258. IV. 22. 7. IV. p. 10. & 13. p. 18. IV. 36. 10. IV. p. 582.
Theon Tithoræus Stoicus III. 15. II. p. 413.

2011 Ministerio de Cultura

Theones varii IV. 31. 14. IV. p. 452.
Theonas Metropol. V. 5. 28. VI. p. 695. p. 698.
Theophanes Byzantius V. 4. 38. V. p. 151. not. V. 5. 2. VI. p. 237. p. 239. & 25. p. 630. V. 38. 9. IX. p. 397.
THEOPHANES Cerameus V. 42. 1. X. p. 231. V. 5. 17. VI. p. 535. V. 32. 20. IX. p. 92. p. 93. V. 42. 18. X. p. 334. VI. 10. 19. XIII. p. 613.
Theophanes Confessor vid. Theophanes Isaurus.
Theophanes Graptus V. 5. 26. VI. p. 689. V. 41. 2. X. p. 138.
Theophanes Heracleopolita II. 23. 44. I. p. 840.
Theophanes Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 700.
THEOPHANES Isaurus, Confessor imaginum & Monachus, auctor Chronici V. 4. 38. VI. p. 151. V. 5. 2. VI. p. 239. & 8. p. 388. p. 389. & 27. p. 690. V. 10. 38. XIII. p. 788. Scriptores post Theophanem VI. p. 348.
Theophani continuando scriptum Chronicon V. 5. 7. VI. p. 344.
Theophanes Medicus MS. VI. 8. 7. XII. p. 782. V. 5. 17. VI. p. 493. V. 45. X. p. 486. V. 38. 9. IX. p. 452.
Theophanes Nicænus MS. V. 8. 7. VII. p. 100.
Theophanes Oeconomus Calliupoleos V. 5. 28. VI. p. 700.
Theophanes Presb. V. 5. 25. VI. p. 643. V. 32. 20. IX. p. 126.
Theophanes Scriptor de pictoria III. 24. 10. II. p. 603.
Theophanes varii V. 42. 1. X. p. 238.
Theophila Stoica III. 15. II. p. 416.
Theophiletes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theophilitzes JCtus V. 45. X. p. 547.
THEOPHILUS Alexandr. Ep. V. 1. 20. V. p. 95. V. 5. 17. VI. p. 319. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 17. 17. VII. p. 787. & 19. p. 790. V. 27. 4. VIII. p. 567. V. 32. 20. IX. p. 68. p. 430. VI. 4. 2. XI. p. 392. p. 437.
Theophilus Alexandr. Astrologus MS. III. 20. 10. II. p. 515.
THEOPHILUS Antioch. V. 1. 20. V. p. 91. V. 4. 12. VI. p. 93. IV. 5. 20. III. p. 213. V. 8. 7. VII. p. 98. V. 45. X. p. 496. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 10. 34. XIII. p. 757.
Theophilus Cæsareens. V. 1. 24. V. p. 194.
Theophilus Chronogr. V. 4. 36. VI. p. 135. p. 137.
THEOPHILUS Corydalleus, Athen. cogn. Theodosius V. 45. X. p. 498. VI. 4. XI. p. 776.

Ejus

2011 Ministerio de Cultura

Ejus Tractatus Rhetoricus græc. & latin. extat VI. 10. 26. XIII. p. 648.
Theophilus Epidaurius Comicus fr. II. 22. I. p. 791. II. 11. 9. I. p. 452. & 12. p. 453.
Theophilus Imp. V. 41. 2. XI. p. 138. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Ejus Constitutiones VI. 6. 6. XII. p. 406.
THEOPHILUS Interpres Græcus Institutionum Juris Justinianei, VI. 6. 6. XII. p. 353. p. 472.
Theophilus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346. p. 353.
Theophili tres Medici VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theophilus Patricius & Quæstor V. 5. 17. VI. p. 489.
THEOPHILUS Protospatarius VI. 7. 9. XII. p. 648. II. 24. 2. I. p. 847. V. 45. X. p. 478. VI. 7. 2. XII. p. 575. VI. 8. 6. XII. p. 779. & 7. p. 782. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Ejus liber de fabrica corporis humani gr. & lat. extat. VI. 8. 8. XII. p. 783.
ἐκ τῦ Θεοφίλυ μοναχῦ περὶ ὕρων σύνοψις VI. 7. 9. XII. p. 652.
Theophilus Rom. Presb. V. 5. 8. VI. p. 364. p. 365.
Theophilus quidam V. 32. 20. IX. p. 49.
Theophili varii V. 1. 20. V. p. 94. VI. 7. 9. XII. p. 654. p. 648. not.
Theophrastus Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 763. p. 776.
THEOPHRASTUS Eresius Peripat. III. 9. II. p. 234. II. 14. 3. I. p. 533. & 17. p. 545. II. 15. 55. I. p. 595. not. II. 19. I. p. 693. II. 22. I. p. 792. II. 23. 7. I. p. 814. III. 1. 3. II. p. 20. & 34. p. 26. III. 5. 1. II. p. 80. & 11. p. 87. III. 6. 1. II. p. 110. & 3. p. 114. & 12. p. 127. not. & 13. p. 128. & 14. p. 129. & 15. p. 131. & 16. p. 134. & 20. p. 136. & 21. p. 138. & 25. p. 146. & 28. p. 149. & 31. p. 156. III. 3. II. p. 67. III. 10. 9. II. p. 268. III. 10. 11. II. p. 270. III. 11. II. p. 313. III. 14. 18. II. p. 384. IV. 9. 1. III. p. 281. V. 38. 9. IX. p. 503. VI. 10. 17. XIII. p. 494. p. 513. p. 609. & 20. p. 618. & 22. p. 633. & 26. p. 642. VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theophrastus Bombastus dictus Paracelsus VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theophronius Cappadox Peripat. III. 11. II. p. 314. V. 45. X. p. 546.
THEOPHYLACTUS Bulgarorum Archiepiscopus V. 5. 5. VI. p. 285.

2011 Ministerio de Cultura

285. II. 10. 49. I. p. 438. V. 4. 12. VI. p. 95. V. 5. 17. VI. p. 533. V. 5. 20. VI. p. 573. V. 11. 7. VII. p. 474. V. 17. 10. VII. p. 765. & 16. p. 787. & 13. p. 775. & 17. p. 787. & 19. p. 790. V. 32. 20. IX. p. 92. V. 45. X. p. 494. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Theophylactus Hierodiac. Tzanphurnarus V. 32. 15. IX. p. 27.
Theophylactus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
THEOPHYLACTUS Simocatta V. 5. 5. VI. p. 280. II. 10. 27. I. p. 426. V. 5. 1. VI. p. 222. & 2. p. 230. V. 5. 9. VI. p. 391. & 17. p. 491. V. 38. 9. IX. p. 397. V. 10. 1. XIII. p. 458. p. 479.
Theophylactus Lexicogr. V. 40. 8. X. p. 53.
Theophylacti varii V. 5. 5. VI. p. 284.
Theopolemus ſ. Tlepolemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Theopompus Athen. Com. fr. II. 22. I. p. 792. II. 11. 9. I. p. 452. & 12. p. 453. II. 2. 24. I. p. 282. II. 5. 115. I. p. 340.
Theopompus Chius V. 38. 9. IX. p. 434. II. 20. 3. I. p. 698. II. 26. 5. I. p. 901. III. 3. II. p. 67. IV. 32. IV. p. 488. II. 25. 2. I. p. 869. & 3. p. 869. II. 10. 17. I. p. 421. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Theopompus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Theorianus Orthodoxus V. 5. 9. VI. p. 393. VI. 10. 41. XIII. p. 809.
Theorides Metapont. II. 13. 1. I. p. 522.
Theoſebia Chemica VI. 8. 4. XII. p. 778. b.
Theoſebius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Theoſebius Platon. III. 3. II. p. 67. IV. 7. 1. III. p. 260. not. V. 23. 1. IV. p. 22.
Theoſenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435. leg. Theoxenus.
Theoſtericus Medicienſis V. 45. X. p. 547. V. 5. 17. VI. p. 550. V. 32. 20. IX. p. 127. V. 41. 2. X. p. 139.
Theotimus V. 32. 20. IX. p. 119.
Theotimus Scythiæ Ep. V. 24. VIII. p. 413.
Theotimus alius V. 24. VIII. p. 413.
Theotinchus Presb. VI. 4. 2. XI. p. 508.
Theotmarus Salisb. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 560.
Theotropus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Theramenes Rhetor II. 26. 2. I. p. 885. not.

The-

2011 Ministerio de Cultura

Theranos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Therasia VI. 10. 43. XIII. p. 814.
de Theriaca Scriptores III. 26. 8. II. p. 627.
Thefeus Chironis Discipulus II. 14. 18. I. p. 546. VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Thesippus Perip. III. 11. II. p. 314.
Thessius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Thesmichin Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Thesmopolis Stoicus III. 15. II. p. 413.
Thespesius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 72.
Thespesius Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Thespianus s. Thespesianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Thespis Athen. Tragicus fr. II. 16. 1. I. p. 600. II. 19. I. p. 693.
Thespides alii II. 16. 1. I. p. 600.
Thessalus Cous Hippocratis fil. VI. 9. 4. XIII. p. 435. II. 24. 2. I. p. 844. & 6. p. 865.
Thessalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 436.
Thessalus Trag. II. 19. I. p. 693.
Thessalus Trallianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 436. II. 24. 2. I. p. 847.
Thestor Posidoniates II. 13. 1. I. p. 522.
Thestorides II. 2. 24. I. p. 279.
Theudas s. Theodas Sarcophagus VI. 9. 4. XIII. p. 436.
Theudius Magnes II. 13. 1. I. p. 522. III. 14. 18. II. p. 385.
Theurgus (Julianus) vid. Julianus.
Theutras Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 436.
THIUS Astronomus III. 5. 23. II. p. 106. III. 23. II. p. 577.
Thograi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 276. p. 436.
Thomæus (Nicol. Leonicus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Thomais Febroniæ famula V. 32. 20. IX. p. 79.
S. Thomas Apost. V. 5. 17. VI. p. 563. V. 32. 20. IX. p. 150. VI. 10. 44. XIII. p. 825.
Thomas Cajetanus vid. Cajetanus.
Thomas Cantuar. VI. 4. 2. XI. p. 615. p. 686.
Thomas Catanes vid. Catanes.
Thomas Cretensis V. 40. 3. X. p. 649.
Thomas Diplovatius vid. Diplovatius.

2011 Ministerio de Cultura

Thomas Giarmachita VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Thomas Heracleenſis VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Thomas Hieromonachus IV. 34. 10. IV. p. 527.
Thomas JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346.
THOMAS Magiſter IV. 34. 10. IV. p. 526. II. 15. 4. I. p. 554. II. 10. 50. I. p. 438. II. 18. 5. I. p. 656. II. 21. 2. I. p. 707. & 4. p. 715. & 5. p. 717. V. 7. 9. VII. p. 15. & 15. p. 47. MS. V. 13. 1. VII. p. 509.
Thomas Magiſter JCtus V. 45. X. p. 547.
Thomas Manich. V. 1. 32. V. p. 289.
Thomas Monachus V. 41. 2. X. p. 139.
Thomas Palæologus V. 5. 28. VI. p. 700.
Thomas Selybriæ Ep. VI. 1. 16. XI. p. 48. V. 45. X. p. 547.
Thomas Tyri Metropol. VI. 4. 2. XIII. p. 538.
Thomaſius ſ. Carus (*Joſeph. Maria*) VI. 10. 27. XIII. p. 749. not.
Ejus Inſtitutiones Theologicæ antiquorum Patrum VI. 10. 27. XIII. p. 749.
Theophila Epicurea III. 33. 3. II. p. 817.
L. Thorius Balbus vid. Balbus.
Thraceſius (Joannes) vid Joannes Scylitzes.
Thraſeas Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſeas Pætus, Stoicus III. 15. II. p. 413.
Thraſeus Metapont II. 13. 1. I. p. 522.
Thraſias Mantinenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſippus Platon. III. 3. II. p. 67.
Thraſonides Comicus II. 22. I. p. 793.
Thraſonides Stoicus III. 15. II. p. 413.
Thraſyaleus Thaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſyander Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſybulus Philoſophus II. 5. 116. I. p. 340. II. 10. 36. I. p. 431. II. 23. 25. I. p. 821.
Thraſybulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſybulus Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Thraſydamus Ægeus II. 13. 1. I. p. 522.
Thraſyllus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Thraſyllus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.

Thra-

2011 Ministerio de Cultura

Thraſyllus Platon. III. 3. II. p. 67. II. 23. 5. I. p. 803. III. 1. 3. II. p. 6. III. 10. 9. II. p. 268. III. 20. 11. II. p. 518. IV. 22. 1. IV. p. 2.
Thraſymachus Chalced. IV. 32. IV. p. 488.
Thraſymachus Corinthius III. 33. 6. II. p. 822.
Thraſymedes Metapont. II. 13. 1. I. p. 522.
Threpta Perip. III. 11. II. p. 314.
Thryllitſchius (*Ge. Frid.*) VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Thryphon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437. vide Tryphon.
THUCYDIDES Athen. II. 25. 1. I. p. 867. II. 11. 5. I. p. 447. V. 5. 17. VI. p. 492. V. 5. 28. VI. p. 703. MS. VI. 10. 1. XIII. p. 461. VI. 10. 17. XIII. p. 494. p. 513. VI. 10. 17. XIII. p. 523. & 19. p. 608. & 20. p. 619. p. 621. & 24. p. 639.
Thucydides Mileſii F. Orator II. 26. 2. I. p. 885. IV. 32. IV. p. 488.
Thucydidis filia II. 25. 2. I. p. 869.
Thucydides varii II. 25. 9. I. p. 874.
Thugenides Trag. II. 19. I. p. 693.
Thurinus (*Andr.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Thuſcus (Claud.) III. 20. 10. II. p. 513. III. 26. 8. II. p. 628.
Thyillus (Satyrius) vid. Satyrius.
Thymarides Parius II. 13. 1. I. p. 522.
Thymarides Tarent. II. 13. 1. I. p. 522.
Thymoëtes I. 35. 8. I. p. 242.
Thyrſus Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Tiaducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Tiberianus II. 23. 30. I. p. 828.
Tiberinus V. 38. 9. IX. p. 422.
Tiberius Cæſar VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Tiberius Coruncanius VI. 6. 4. XII. p. 335.
Tiberius Illus vid. Illus.
TIBERIUS Rhetor IV. 31. 18. IV. p. 474. IV. 32. IV. p. 488. VI. 10. 26. XIII. p. 647.
Tiberii Thracis Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 405.
Tiberii varii IV. 31. 18. IV. p. 474.
Tibullus Poëta VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Ticianus (Andronicus) vid. Andronicus.
Tifernas (*Georg.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 169.

2011 Ministerio de Cultura

Tilius (*Joannes*) VI. 1. 12. XI. p. 37.
Timæus Crotoniata II. 13. 1. I. p. 522.
Timæus Cyzicenus Plat. III. 3. II. p. 67.
Timæus Hiſtoricus III. 6. 39. II. p. 184.
TIMÆUS Locrus II. 13. 1. I. p. 522. II. 24. 6. I. p. 866. III. 1. 3. II. p. 21. III. 5. 4. II. p. 82. V. 26. 14. VIII. p. 523. VI. 10. 26. XIII. p. 642. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timæi Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timæus Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Timæus Platonicus junior Sophiſta V. 38. 9. IX. p. 418 III. 1. 3. II. p. 41. III. 3. II. p. 67. IV. 36. 10. IV. p. 582. V. 40. 8. X. p. 53. VI. 10. 45. XIII. p. 847. p. 848.
Timæus Siculus II. 15. 2. I. p. 553.
Timæi varii III. 1. 3. II. p. 22.
Timaus ſ. Timaos ſ. Thymaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Timagenes Alexandr. III. 8. 2. II. p. 230.
Timagenes ſ. Timogenes Mileſius III. 8. 2. II. p. 230.
Timagoras Gelous III. 33. 6. II. p. 822.
Timaratus Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Timarchus Alex. Cynicus III. 13. II. p. 366.
Timarchus Epic. III. 33. 3. II. p. 815.
Timarchus Perip. III. 11. II. p. 314.
Timareta Pythag. II. 13. 2. I. p. 529.
Timares Locrus II. 13. 1. I. p. 523.
Timariſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timaſius Sybarita II. 13. 1. I. p. 523.
Timeſianax Parius II. 13. 1. I. p. 523.
Timeſitheus Trag. II. 19. I. p. 693.
Timochares Aſtrologus III. 5. 11. II. p. 87. IV. 14. 3. III. p. 415. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Timochares Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timocles Athen. Comicus II. 22. I. p. 793. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9 p. 452. & 11. p. 453. & 12. p. 453. & 13. p. 455. VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Timocles Eutychianus V. 41. 2. X. p. 139.
Timocles Stoicus III. 15. II. p. 413.
Timocles Syracuſ. I. 18. 5. I. p. 115. I. 19. 4. I. p. 129.

Ti-

2011 Ministerio de Cultura

Timocles Tragicus II. 19. I. p. 693.
Timocles varii II. 22. I. p. 793. III. 15. II. p. 413.
Timocrates Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Timocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timocreon Comicus fr. II. 22. I. p. 794. II. 15. 55. I. p. 592. & 62. p. 599.
Timolaus Cyzic. Plat. III. 3. II. p. 67.
Timolaus Lariſſæus II. 5. 117. I. p. 340. II. 7. 9. I. p. 364.
Timolaus Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Timon Athen. μισάνθρωπος IV. 16. 2. III. p. 502. not. II. 19. I. p. 693.
Timon Phliaſius Scepticus II. 22. I. p. 794. II. 19. I. p. 693. II. 23. 1. I. p. 795. III. 33. 5. II. p. 820. VI. 10. 20. XIII. p. 618. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timo Sillographus idem cum Phliaſio II. 2. 19. I. p. 275. II. 7. 2. I. p. 355. III. 28. 7. II. p. 726.
Timones varii III. 33. 5. II. p. 820. IV. 16. 2. III. p. 502. not.
Timoſthenes Ægeus Ptolemæi Philadelphi navarchus I. 25. 4. I. p. 154. not. II. 13. 1. I. p. 523. III. 18. 14. II. p. 477.
Timotheus Ælurus V. 27. 11. VIII. p. 592.
Timotheus Alexandr. Ep. V. 45. X. p. 547. V. 5. 17. VI. p. 548. p. 549. V. 32. 18. IX. p. 33. V. 32. 20. IX. p. 124. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 386.
Timotheus Antioch. V. 5. 17. VI. p. 531. p. 533. V. 32. 20. IX. p. 86. p. 91.
Timotheus Comicus II. 22. I. p. 794.
Timotheus CPol. Eccleſiæ Presb. V. 11. 9. VII. p. 490. VI. 10. 21. XIII. p. 627.
Timotheus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 429.
Timotheus Gazæus II. 19. I. p. 693. V. 7. 15. VII. p. 72.
Timotheus hæret. fr. V. 23. 10. VIII. p. 332. VI. 4. 2. XI. p. 765. VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Timotheus Hieroſol. Presb. V. 32. 20. IX. p. 87. p. 88.
Timotheus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346.
Timotheus Medicus Mithridatis VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timotheus Medicus Hebræus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timotheus Mileſius II. 19. I. p. 694. II. 11. 12. I. p. 453.

2011 Ministerio de Cultura

Timotheus Zacynthius II. 19. I. p. 694.
Timycha Lacæna II. 13. 2. I. p. 529.
Tipucitus JCtus V. 45. X. p. 547.
Tiro Prosper vid. Prosper.
Tiresias vates I. 35. 9. I. p. 242.
Tiscus (Thomas) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Tisias Poëta II. 15. 57. I. p. 596.
Tisias Rhetor IV. 32. IX. p. 488.
Titan III. 5. 3. II. p. 81.
Titianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Titus Ausidius Asclepiadis discip. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
TITUS Bostrorum Episcop. V. 24. VIII. p. 413. V. 1. 32. V. p. 292. V. 5. 17. VI. p. 552. V. 15. 3. VII. p. 567. p. 584. p. 622. & 5. p. 646. V. 17. 13. VII. p. 775. & 14. p. 778. & 17. p. 787. & 18. p. 788. V. 32. 20. IX. p. 130. V. 38. 9. IX. p. 402. VI. 10. 35. XIII. p. 761.
Ejus Argumenta IV. librorum adversus Manichæos gr. & lat. extant V. 1. 32. V. p. 293.
Titus Bostrensis junior V. 24. VIII. p. 414.
Titus Cæsius JCus VI. 6. 4. p. 334. p. 338.
Titus Imp. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Titus Postumius vid. Postumius.
Tlepolemus vid. Theopolemus.
TOBIÆ liber III. 29. 6. II. p. 743.
Toletus (Pet.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Tonsor Bithynius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Torella (Gaspar.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Torinus (Albanus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 44.
de Tornamira (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300. p. 438.
Toromachus (Gregorius) vid. Gregorius Turonensis.
Torquatus (L. Manlius) Epic. III. 33. 3. II. p. 815.
Torquatus (T. Manlius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 541.
Torquatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Toxaris Scytha II. 24. 6. I. p. 866. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Trachius Philosophus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Trachæus (Joannes) V. 5. 28. VI. p. 701.
Tractatus duo græci de re metrica V. 7. 10. VII. p. 17. MS.

Tra-

2011 Ministerio de Cultura

Tragicorum Græcorum Catalogus II. 19. I. p. 662.
Trajanus Imp. III. 28. 7. II. p. 726. VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Trajanus Patricius V. 5. 25. VI. p. 686.
Trajus (Hieron.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Trallianus Medicus vid. ALEXANDER.
Trallianus (Asinius Pollio) vid. Pollio.
Trallianus (Jason.) vid. Jason.
Trallianus (Munatius) vid. Munatius.
Trallianus (Phlegon.) vid. Phlegon.
Tranquillinus Antiochenus Ep. V. 27. 8. VIII. p. 587.
Tranquillus (Suetonius) vid. Suetonius.
de transfigurationis Christi memoria locus ex diario Græco MSto VI. 10. 18. XIII. p. 542.
TRAPEZUNTIUS (Georg.) IV. 14. 3. III. p. 416. VI. 4. 2. XI. p. 685. vid. GEORGIUS Trapezuntius. & Volumine X. Allatium de Georgiis.
Trasseas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
C. Trebatius Testa VI. 6. 4. XII. p. 339.
Treptus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tribonianus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346. p. 353. p. 474.
Tribonianus Sidetes II. 5. 117. I. p. 341. III. 20. 11. II. p. 518. IV. 14. 6. III. p. 418.
Tribunus Palæstinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tricha Gramm. V. 7. 10. VII. p. 17. MS. & 15. p. 48. MS.
Triclinius (Demetrius) vid. Demetrius.
de Tridentino Concilio Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 694.
in Tridentino Concilio habitæ Orationes VI. 4. 2. XI. p. 704.
contra Tridentinum Concilium Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 711.
pro Tridentino Concilio Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 715.
Trifolius Presb. VI. 4. 2. XI. p. 426.
Trigon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Trilo vid. Theilo.
Triphon vid. Tryphon.
Triphyllius Ledrorum Ep. V. 24. VIII. p. 414. V. 16. 19. VII. p. 722. V. 32. 20. IX. p. 143. V. 41. 2. X. p. 139.
Triptolemus Legislator II. 14. 14. I. p. 543. & 18. p. 549.
Trissinus (Aloysius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Troberon (Barthol.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.

Tro-

2011 Ministerio de Cultura

Trojanus Epiſc. Santonenſis VI. 4. 2. XI. p. 434.
Troilus Gramm. III. 28. 7. II. p. 726.
TROILUS Sidetes Sophiſta IV. 31. 6. IV. p. 432. IV. 32. IV. p. 488. V. 5. 25. VI. p. 686. illi Gerhardus Langbænius tribuit Prolegomena Rhetorica quæ exſtant V. 39. 2. IX p. 586.
Trophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Περὶ τροφῶν σύνταγμα MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Trota ſ. Trotula Medica VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Truſianus Florentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
TRYPHIODORUS Ægyptius II. 7. 8. I. p. 363. II. 5. 118. I. p. 341. II. 11. 8. I. p. 451.
Tryphon Alexandr. Gramm. IV. 34. 1. IV. p. 514. & 14. ſq. p. 536. & 19. p. 538. V. 7. 15. VII. p. 34. p. 36. p. 48. MS. p. 72.
Tryphon Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tryphon (Diodorus) V. 1. 32. V. p. 272.
Tryphon (Hermes) vid. Hermes.
Tryphon Judæus V. 1. 15. V. p. 56. not.
Tryphones tres Medici VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tryphon Stoicus III. 15. II. p. 413.
Tryphoninus (Claud.) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 327. & 3. p. 332.
Tubero (Q. Ælius) Stoicus III. 15. II. p. 413.
Tucca (Aufidius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333. p. 339.
I. Tuccius Valla Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tudeſchius (Nicol.) vid. Nicolaus.
Tullius Baſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tullius Geminus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726. & 2. p. 688.
Tullius Laurea Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Tullius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Turnerus (Guillermus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Turpilianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
de Turre Cremata (Joannes) VI. 4. 2. XI. p. 680. p. 681.
de Turre (Jordanus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tuſcianus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 339.
de Tuſignano (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Tychicus Maſſal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Tychon Platon. III. 3. II. p. 67.
Tydas Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.

Ty-

2011 Ministerio de Cultura

Tyleus Baſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tylius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tymauſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tymnas ſ. Tymneas Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726. & 1. p. 684.
Tynnichus Chalcid. II. 16. 8. I. p. 615.
Τύπῳ τῷ διατίθεσθαι παλαιὸς VI. 6. 6. XII. p. 490.
Τύπῳ τῷ διατίθεσθαι νεώτερῳ VI. 6. 6. XII. p. 490.
Tyrannio dictus Theophraſtus Gramm. III. 6. 39. II. p. 175. V. 7. 1. VII. p. 4. & 15. p. 72.
Tyrannion junior dictus Diocles II. 2. 21. I. p. 276. II. 5. 119. I. p. 341. V. 7. 15. VII. p. 72.
Tyrannion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tyrannus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tyrſene Pythagorica II. 13. 2. I. p. 529.
Tyrſenus Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Tyrtæus Athen fr. II. 11. 7. I. p. 449. not. & 1. p. 540. & 5. p. 447. & 13. p. 455. II. 14. 11. I. p. 541. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 724. VI. 10. 17. XIII. p. 513. p. 516.
Tzegala (Matthæus) vid. Cigala.
TZETZES (Joannes) V. 42. 3. X. p. 245. II. 1. 6. I. p. 256. II. 3. 4. I. p. 288. & 14. p. 293. II. 8. 10. I. p. 374. & 13. p. 376. II. 10. 50. I. p. 438. III. 6. 3. II. p. 112. II. 16. 3. II. p. 419. IV. 20. 2. III. p. 627. not. V. 7. 10. VII. p. 17. MS. & 15. p. 48. MS. & p. 64. V. 16. 19. VII. p. 726.
Ejus Epiſtola græce extat III. 16. 3. II. p. 419.
Ejus vita Hippocratis ex Chil. VII. hiſt. 155. gr. & lat. extat VI. 7. 10. XII. p. 680.
TZETZES (Iſaacius) III. 16. 3. II. p. 419.

V.

Valens (*Aburnius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Valens (*Aburnius*) *JCtus* VI. 6. 2. XII. p. 321. & 3. p. 330. p. 332.
Valens Antiochenus Aſtronomus MS. III. 20. 10. II. p. 510.
Valens (C. Matrinus) Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Valens Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Valens (*Pet.*) VI. 10. 20. XIII. p. 622. p. 625.
Valens Phyſicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Valens (*Terentius*) *vid. Terentius.*

2011 Ministerio de Cultura

Valens (Vettius) vid. Vettius.
Valentinianus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 399. p. 429. p. 437. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Valentinianus III. Im. VI. 4. 2. XI. p. 489.
Valentinus hæreticus V. 1. 24. V. p. 200. V. 23. 10. VIII. p. 332. V. 41. 2. X. p. 139.
Valentinus (Lucas) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Valeria Verecundia obstetrix VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Valerianus (Plinius) vid. Plinius.
Valerianus (Pup.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Valerius Asturicensis Preb. V. 32. 18. IX. p. 33.
Valerius Flaccus VI. 10. 4. XIII. p. 465.
Valerius Harpocratio vid. HARPOCRATIO.
Valerius Licinianus (T. Cl.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
L. Valerius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Valerius Paulinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Valerius Pollio vid. Pollio.
Valescus Tarentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 441.
Valerius Serverus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338. p. 339.
Valgius (Cajus) vid. Cajus.
Valla (Georg.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 169.
Valla (L. Tuccius) vid. Tuccius.
Vallaressus (Fantinus) MS. V. 43. 24. X. p. 435.
Varinus V. 32. 20. IX. p. 65.
Varinus sive Guarinus Phavorinus Camers V. 40. 9. X. p. 69. V. 7. 9. VII. p. 14. VI. 10. 17. XIII. p. 510.
Variorum Sanctorum virorum Sermones XXI. diversi argumenti V. 38. 9. IX. p. 501.
Varius Lucullus vid. Lucullus.
Varro (C. Visellius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Varro (M. Terent.) Stoicus III. 15. II. p. 413.
Varro Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 444.
L. Varus Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Varus Laodic. Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Varus (Quintilius) Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Varus Notarius V. 5. 17. VI. p. 561.
Vasseus (Ludov.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Vasseus (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.

Va-

2011 Ministerio de Cultura

Vatinius Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Vavaſſoris (Franc.) caput XVI. libri de Epigrammate, cum animadverſionibus extat III. 28. 1. II. p. 681.
de Ubaldis (Pet.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Ubeſce Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 444.
Udalricus, Auguſtanus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 574.
Udalſcalcus VI. 10. 35. XIII. p. 773.
VECCUS ſ. Beccus (Joannes) V. 43. 1. X. p. 340. III. 11. II. p. 304. V. 38. 2. IX. p. 371. V. 42. 7. X. p. 286. V. 43. 12. X. p. 418. VI. 1. 19. XI. p. 59. VI. 4. 2. XI. p. 643.
Velpiſtus (Terentius) vid. Terentius Evelpiſtus.
C. Vellejus Senator, Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Vellejus Paterculus VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 634.
Velſius (Juſtus) Medicus Haganus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Venulejus Saturninus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 323. & 3. p. 332.
Vercelleus (Pantaleon) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Verginius (Paulus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Verrius Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
de verſibus politicis Scriptores V. 42. 3. X. p. 253. not.
de verſuum generibus quibusdam apud Græcos V. 42. 14. X. p. 318.
Verſuum Græcorum ex vocibus audacius compoſitis ſpecimina & autores VI. 10. 12. XIII. p. 475.
Verſio Græca Scripturæ S. ante τὸς ὁ III. 12. 1. II. p. 316.
VERSIO τῶν ὁ ſive LXX. Interpretum, III. 12. 2. II. p. 317.
Verſiones aliæ Vet. Teſt. græcæ Scripturæ S. III. 12. 8. II. p. 332.
Verus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Verus (Vinidius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 339.
Veſalius (Andr.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Veſpaſianus Imp. II. 10. 11. I. p. 415. II. 19. I. p. 694.
Veſpillo (Q. Lucretius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Veſtinus (Julius) vid. Julius.
Vet. Teſtamenti Annalium & Hiſtoriæ Eccl. Scriptores recentiores VI. 4. 1. XII. p. 152.
Vet. Teſtamenti librorum diviſio in capita. VI. 10. 45. XIII. p. 840.
Vet. Teſtamenti librorum verſiones græcæ III. 12. II. p. 315.
Vettius ſ. Vectius Valens Antioch. MS. III. 20. 9. II. p. 506. & 10. p. 515. & in add. p. 829. III. 23. II. p. 583. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 634.

2011 Ministerio de Cultura

Vettius ſ. Vectius Valens Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 444.
Vettii ſ. Vectii alii III. 20. 9. II. p. 507.
Ugæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 445.
Vibius Rufus vid. Rufus.
Victor Antioch. V. 1. 26. V. p. 232. V. 17. 12. VII. p. 769. not. & 13. p. 775. V. 17. 14. VII. p. 778.
Victor Antipapa VI. 4. 2. XI. p. 616.
Victor Capuanus V. 1. 19. V. p. 83.
Victor Cartennenſis Epiſc. V. 19. 6. VI. p. 88.
S. Victor I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 340. p. 764.
Victor II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 582.
Victor (Publius) vid. Publius.
Victor (Sex. Aurel.) VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 634.
Victor Tunnunenſis V. 4. 1. V. p. 35. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Victor Vitenſis V. 24. VIII. p. 348. not.
de S. Victore (Hugo) VI. 10. 44. XIII. p. 827.
Victoria Medica VI. 9. 4. XIII. p. 445.
de Victoriis (Bened.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
à Victoriis (Marcus Leonellus Faventinus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Victorinus (Fabius Marius) V. 1. 32. V. p. 294.
Victorinus VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Victorius (Franc.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Victorii (Pet.) collectio ſcriptorum Græcorum aſtronomicorum junctim editorum III. 5. 19. II. p. 96.
Vigilius Martyr. VI. 10. 44. XIII. p. 817.
Vigilius Papa VI. 4. 2. XI. p. 433. p. 436. p. 439. p. 440.
Vigilius Tapſenſis V. 2. 6. V. p. 313. p. 315.
de Vigo (Joannes) ſ. Joannetinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Villanovanus (Mich.) VI. 9. 4. XIII. p. 338.
de Villeharduin (Godfr.) V. 5. 31. VI. p. 762.
ad Villehardouinum Appendix V. 5. 31. VI. p. 762.
Vincentius Beluacenſis VI. 9. 4. XIII. p. 445. *Index ſcriptorum in ejus ſpeculo Naturali laudatorum* VI. 11. 7. XIV. p. 107.
Vincentius Lirinenſis V. 2. 6. V. p. 316. VI. 10. 27. XIII. p. 749.
Vindanionius Anatolius, Berytius Magiſter V. 5. 17. VI. p. 501. V. 38. 9. IX. p. 426. VI. 6. 6. XII. p. 345. p. 366.
Vindicianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 445.

Ejus

2011 Ministerio de Cultura

Vindiciani carmen de Medicina extat VI. 9. 4. XIII. p. 445.
Ejus Epiſtola ad Valentinianum extat VI. 9. 4. XIII. p. 448.
Vinidius Verus vid. Verus.
C. Virgilius Marcellus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
P. Virgilius Maro III. 33. 3. II. p. 815. VI. 9. 4. XIII. p. 451. VI. 10. 2. XIII. p. 463. not. & 4. p. 465. & 5. p. 467.
Virignana ſ. Varignana (Guillermus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Virmius ſ. Virunius (Ponticus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
C. Viſellius Varro vid. Varro.
Vita Pythagoræ V. 38. 9. IX. p. 496. II. 12. 2. I. p. 457.
ex Vita Gregorii I. Papæ Ἐκλογαί V. 38. 9. IX. p. 497.
Vitæ S. Chryſoſtomi Scriptores V. 15. 2. VII. p. 557.
Vitæ Patrum Scriptores V. 32. IX. p. 16. ſqq.
Vita Ariſtotelis III. 6. 39. II. p. 174.
Vita S. Athanaſii V. 2. 1. V. p. 297.
Vita & peregrinationes Antiochi MS. V. 5. 3. VI. p. 254. not.
Vita S. Chryſoſtomi V. 5. 19. VI. p. 568.
Vita Apollonii lingua græco barbara V. 5. 28. VI. p. 696.
Vitalia Pythagorica II. 13. 2. I. p. 529.
Vitalianus Papa VI. 4. 2. XI. p. 467.
Vitalis Ep. V. 23. 10. VIII. p. 332. V. 27. 4. VIII. p. 567. VI. 4. 2. XI. p. 399.
Vitellius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 339.
Vito vid. Bito.
de Vitriaco (Jac.) VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Viventioſus Lugd. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 425.
Vivianus JCtus VI. 6. 4. XI. 339.
Ulachus (Ge. Hier.) V. 45. X. p. 547.
Vlierdenus (Dav.) VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Ulpianus (Domitius) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 323. & 3. p. 332. & 6. p. 343. p. 470. p. 478.
ULPIANUS Rhetor II. 26. 8. I. p. 925. IV. 32. IV. p. 488. VI. 10. 19. XIII. p. 606.
Ulſcadius ſ. Ulsladius (Philip.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 366.
Voivoda (Jo. Pet.) vid. Joannes.
Voelli (Guilh.) Bibliotheca Canonica VI. 1. 18. XI. p. 50.
Voluſius JCtus VI. 6. 4. XI. p. 339.
Vorſtii (Jo.) Apoſpaſmatia Poëtarum græcorum II. 11. 2. I. p. 442. VI. 10. 4. XIII. p. 464.

2011 Ministerio de Cultura

Jo. Vorſtii Apoſpaſmatia Poëtarum latinorum VI. 10. 4. XIII. p. 465.
Uptoni (Jo.) ποικίλη ἱςορία VI. 10. 25. XIII. p. 639.
Uranius hæret. V. 23. 10. VIII. p. 332.
Uranius Syrus III. 11. II. p. 314. VI. 9. 4. XIII. p. 451.
Uranus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Urbanus (Aſterius) vid. Aſterius.
Urbanus Bellunenſis V. 7. 9. VII. p. 14.
Urbanus Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 451.
S. Urbanus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341.
Urbanus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 597. p. 598. p. 599. p. 600.
Urbanus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 622.
Urbanus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 639.
Urbanus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 657. p. 658.
Urbanus VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 659.
Urbiaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 451: vide ORIBASIUS & Urviaſius.
Urbium quæ nomen mutarunt catalogus duplex V. 5. 20. VI. p. 605.
Urbicius MS. III. 23. II. p. 571.
Urbicus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
Urgellitanns Felix, vid. Felix.
de Urinis Scriptores Græci VI. 7. 8. XII. p. 650. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Urviaſius MS. II. 10. 39. I. p. 432.
Urſejus Ferox JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. p. 339.
Urſicinus Ligur, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Urſinus (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Urſinus Afer, Monachus VI. 4. 2. XI. p. 345.
Urſo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Vulgarius V. 45. X. p. 494. vide THEOPHYLACTUS.

W.

Wadaldus Helen. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 513.
Walafridus Strabus ſ. Strabo VI. 9. 4. XIII. p. 428. VI. 10. 35. XIII. p. 769. & 44. p. 825. p. 826.
Waldrammus VI. 10. 35. XIII. p. 771.
Wallius (Jac.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Walter de Kirkham vid. Kirkham.
Walterius ſ. Gualterus Aurel. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 533.
Walterus Bateman. vid. Bateman.

2011 Ministerio de Cultura

Warham. (*Wilh.*) VI. 4. 2. XI. p. 599.
Waſtelius (*Pet.*) V. 34. 9. IX. p. 280.
Waſſe (*Joſephi*) Nuncupationes Eccleſiaſticæ & ſalutandi formulæ Græcorum recent. in Epiſtolis, exſtant græc. & lat. VI. 10, 16. XIII. p. 479.
Wenilo Senon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 535.
Weſtonia (*Eliſ. Johanna*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Wido Imp. VI. 4. 2. XI. p. 513.
Wilfridus Eborac. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 474.
Wilhelmus I. Anglorum Rex VI. 4. 2. XI. p. 596.
Wilhelmus Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 609. p. 613.
Wilhelmus Pariſ. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 626.
Wilhelmus Pictav. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 599.
Willibaldus Eichſtad. Ep. VI. 10, 35. XIII. p. 767.
Willebrandus ab Oldenborg. vid. Oldenborg.
de Winchelſe (*Rob.*) VI. 4. 2. XI. p. 648.
Wolfhardus Presb. VI. 10. 35. XIII. p. 771.
Wolffii (*Jo Chriſtoph.*) Anecdota græca VI. 10. 37. XIII. p. 783.
Wolfo Conſtantienſis Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Wottonus (*Edw.*) VI. 9. 4. XIII. p. 147.

X.

Xanitas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Xanthippus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Xanthopulus (Cal.iſtus) vid. Calliſtus.
Xanthopulus (Nicephorus) vid. NICEPHORUS.
Xanthopulus (Nilus) vid. Nilus.
Xanthopulus (Theod.) VI. 4. 2. XI. p. 677. V. 45. X. p. 545.
Xanthus Lyricus II. 15. 62. I. p. 599.
Xanthus Scepticus III. 33. 5. II. p. 820.
Xanthi varii II. 15. 62. I. p. 599.
Xarch. ſ. Xarcha Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Xenarchus Comicus fr. II. 22. I. p. 794. II. 11. 9. I. p. 452. & 11. p. 453. & 12. p. 453.
Xenarchus Rhodius II. 22. I. p. 794.
Xenarchus Seleuc. Peripat. III. 11. II. p. 314.
Xeniades Cynicus III. 13. II. p. 366.
Xenocides ſ. Xenochades ſ. Xenocades Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.

Xe-

2011 Ministerio de Cultura

Xenoclea fr. I. 17. 4. I. p. 109.
Xenocles Epic. III. 33. 3. II. p. 816.
Xenocles Adramyttenus Rhetor II. 19. I. p. 694.
Xenocles Tragici duo II. 19. I. p. 694.
XENOCRATES Aphrodis. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452. III. 3. II. p. 68. III. 26. 8. II. p. 627. IV. 36. 9. IV. p. 581. V. 38. 9. IX. p. 453.
Ejus judicium de alimento quod ex aquatilibus existit, gr. & lat. exstat V. 38. 9. IX. p. 454.
Xenocrates Chalcedon. Platon II. 13. 1. I. p. 321. III. 3. II. p. 67. III. 1. 3. II. p. 20. & 4. p. 29. & 8. p. 37. III. 6. 9. II. p. 124. II. 23. 3. I. p. 798.
Xenocrates junior Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Xenocrates statuarius III. 24. 10. II. p. 603.
Xenocrates varii III. 3. II. p. 68.
Xenocritus Cous Gramm. II. 24. 3. I. p. 850. not.
Xenocritus Locrensis II. 15. 63. I. p. 599. III. 28. 7. II. p. 726.
Xenon Comicus II. 22. I. p. 795. II. 11. 12. I. p. 453.
Xenon s. Xenion Historicus II. 22. I. p. 795.
XENOPHANES Colophonius II. 23. 2. I. p. 796. II. 7. 10. I. p. 367. II. 11. 5. I. p. 447. II. 8. 14. I. p. 377. II. 23. 1. I. p. 795. VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Xenophanes Lesbius II. 23. 2. I. p. 797.
Xenophantes Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Xenophilus Chalcidensis Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Xenophilus Cyzicenus Pythag. II. 23. 1. I. p. 523.
Xenophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Xenophon Antioch. V. 38. 9. IX. p. 404.
XENOPHON Athen. III. 4. II. p. 70. II. 10. 35. I. p. 430. II. 11. 5. I. p. 447. II. 25. 2. sq. I. p. 869. III. 1. 3. II. p. 7. p. 15. V. 5. 17. VI. p. 492. VI. 10. 1. XIII. p. 458. p. 461. & 8. p. 471. & 17. p. 494. p. 514. p. 522. p. 526. p. 528. p. 531. & 19. p. 608. & 20. p. 619. p. 621. & 21. p. 628. not.
Xenophon Babylonius V. 6. 14. VI. p. 830.
Xenophon Comicus II. 22. I. p. 795.
Xenophon Cous VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Xenophon Cyprius VI. 6. 14. VI. p. 830.
XENOPHON Ephesius V. 6. 13. VI. p. 823. & Præf. ad hoc Volumen.
Xenophon Erasistrateus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Xenophon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Xenophontes varii III. 4. 1. II. p. 70. not.

2011 Ministerio de Cultura

Xentas Caulonenſis Pythag. III. 13. 1. I. p. 523.
Xerus (Philippus) MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
XIPHILINUS (Joannes) IV. 10. 8. III. p. 323. V. 5. 9. VI. p. 529. V. 32. 20. IX. p. 85. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 635. & 45. p. 847.
Xiphilinus Patriarcha VI. 8. 3. XII. p. 767.
Xuthus Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Xyſtus ſ. Sixtus Papa V. 27. 8. VIII. p. 587. VI. 10. 44. XIII. p. 820. p. 823.

Y.

Περὶ ὕδατος τῆς λευκώσεως MS. VI. 8. 3. XII. p. 762.
Yhage Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yheſu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yhia Bimmaſim & Bimaſin VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yhiagran Atticus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yſaac Eben Amram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yſaac Filius Naſe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yſaac Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.

Z.

Zabri Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Zacharias de Babylonia Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
ZACHARIAS Calliergus V. 7. 15. VII. p. 48. MS. V. 40. 5. X. p. 19.
Zacharias Chryſopol. V. 1. 19. V. p. 83.
Zacharias Cretenſis V. 45. X. p. 548.
Zacharias Hieroſ. Patr. VI. 10. 38. XIII. p. 790.
Zacharias (Joannes) vid. ACTUARIUS.
Zacharias Maraphras V. 5. 28. VI. p. 695.
Zacharias Mytilenæus vid. ZACHARIAS Scholaſticus.
Zacharias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
ZACHARIAS Papa qui Gregorii M. ſcripta Græce vertit, VI. 4. 2. XI. p. 477. p. 480. V. 38. 9. IX. p. 497. VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Zacharias Polignianenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Zacharias Rhetor IV. 32. IV. p. 488. V. 4. 28. VI. p. 114. V. 4. 33. VI. p. 126.
ZACHARIAS Scholaſticus, Mytilenes Epiſc. V. 36. 7. IX. p. 355. V. 1. 26. V. p. 220. & 32. p. 294. V. 8. 7. VII. p. 99. VI. 10. 35. XIII. p. 764. & 40. p. 808.
Zacharias Scordilius Maraphara vid. Maraphara.
Zachariæ Photio familiares V. 38. 10. IX. p. 552.

2011 Ministerio de Cultura

Zachariæ varii V. 36. 7. IX. p. 357.
Zachlas Ægyptius VI. 8. 4. XII. p. 778. b.
ZALEUCUS Locrus II. 14. 1. I. p. 531. II. 13. 1. I. p. 523. VI. 9. 4. XIII. p. 453.
ZAMOIXIS ſ. Samolſes Thrax II. 14. 9. I p. 538. II. 13. 1. I. p. 523. I. 35. 3. I. p. 240. II. 14. 18. I. p. 549. II. 24. 6. I. p. 866.
Zane (*Bernh.*) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Zanus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
de Zanckariis (*Alb.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Zarades Legislator II. 14. 18. I. p. 550.
Zaratas Pythag. II. 13. 1. I. p. 523. II. 14. 18. I. p. 550.
Zarcha Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zaridas V. 5. 6. VI. p. 322.
Zaridas (Leo) vid. Garidas.
Zathravſtes Legislator II. 14. 18. I. p. 550.
Zebelinus (Eleutherius) MS. III. 20. 10. II. p. 516.
Zeid Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zegabenus (Georg.) vid. Georgius.
Zenas *νομικὸς* V. 1. 15. V. p. 58. not.
Zelotes Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Zenobius Ægeates Martyr, VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zenobius Epicur. III. 33. 3. II. p. 816.
ZENOBIUS ſ. Zenodotus Sophiſta IV. 9. 3. III. p. 282.
Zenobius Grammat. III. 28. 7. II. p. 726.
Zenobius quidam IV. 9. 3. III. p. 283.
Zenodorus Mathemat. MS. III. 23. II. p. 569.
Zenodotus Ætolus III. 18. 3. II. p. 456.
Zenodotus Alex. jun. II. 1. 3. I. p. 255. II. 2. 16. I. p. 273. & 18. p. 274. II. 5. 121. I. p. 341. II. 8. 14. I. p. 377. V. 7. 15. VII. p. 73.
Zenodotus Epheſius Gramm. II. 2. 16. I. p. 272. II. 5. 122. I. p. 341. III. 19. 2. II. p. 486. IV. 9. 3. III. p. 282. not. IV. 34. 20. IV. p. 539. V. 7. 15. VII. p. 73.
Zenodotus Platon. III. 3. II. p. 69. III. 1. 8. II. p. 38.
Zenodotus Poëta Epigr. III 28. 7. II. p. 726.
Zenodotus Sophiſta vid. Zenobius.
Zenodotus Stoicus III. 15. II. p. 416. III. 28. 7. II. p. 726.
Zenodoti varii II. 2. 16. I. p. 273. III. 28. 7. II. p. 726.
Zenon Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Zenon Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 454.

2011 Ministerio de Cultura

Zenon Chryſippi diſc. III. 15. II. p. 415.
ZENON Citieus III. 15. II. p. 413. II. 5. 120. I. p. 341. II. 13. 1. I. p. 523. II. 10. 36. I. p. 431. III. 6. 8. II. p. 123. III. 13. II. p. 366. III. 1. 3. II. p. 7. p. 20. II. 8. 14. I. p. 377. II. 11. 5. I. p. 447. V. 6. 14. VI. p. 830.
Zenon Citieus jun. Rhetor II. 26. 4. I. p. 899. IV. 32. IV. p. 488.
Zeno Cyprius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zeno Eleates II. 23. 29. I. p. 824. II. 12. 8. I. p. 475. not. II. 13. 1. I. p. 523.
Zenon Epicur. III. 33. 3. II. p. 816.
Zenon Grammat. V. 7. 15. VII. p. 73.
Zenon Imp. V. 45. X. p. 548. VI. 6. 6. XII. p. 344.
Zenon Laodiceus Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zenones Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zenon Myndius V. 7. 15. VII. p. 73.
Zenon Phœnicius III. 33. 6. II. p. 822.
Zenon Sidonius III. 15. II. p. 415. III. 33. 3. II. p. 816.
Zenon Tarſenſis III. 15. II. p. 415.
Zenon Veronenſis VI. 10. 39. XIII. p. 797.
Zenones varii II. 23. 29. I. p. 825. III. 15. II. p. 413. III. 33. 3. II. p. 816.
Zenophon II. 25. 6. I. p. 872. leg. Xenophon.
Zenothemis Stoicus III. 15. II. p. 416.
Zenus (Anton.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Zenus (Demetrius) vid. Demetrius.
S. Zephyrinus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341.
Zerbus (Gabr.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Zethus Platon. III. 3. II. p. 69. VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zeuchus vid. Teucer.
Zeuſis vid. Zeuxis.
Zeutas Legislator II. 14. 9. I. p. 538. not.
Zeuxippus Scepticus III. 33. 5. II. p. 820.
Zeuxis ſ. Zeuſis Tarent. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455. II. 24. 3. I. p. 857.
Zeuxis Scepticus III. 33. 5. II. p. 820.
Zeuxis Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zeuxis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zialowsky (Euſtratius Joannides) V. 45. X. p. 512.
Zigala vid. Cigala.
Zigaras (Apoſtolus) V. 45. X. p. 489.
Zoar Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Iben Zohar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zoës Auguſtæ Conſtitutio VI. 6. 6. XII. p. 420.

2011 Ministerio de Cultura

Zoilus Amphipolita II. 5. 123. I. p. 341. II. 7. 10. I. p 365. II. 26. 5. I. p. 809.
Zoilus ſ. Zoilius Ophthalmicus VI. 9 4. XIII. p. 455.
Zoili varii II. 7. 10. I. p. 65.
Zamorasdres I. 36. 5. I. p. 246.
Zonæus II. 10. 41. I. p. 433. V. 6. 14. VI. p. 830.
Zonas Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726. & 2. p. 688.
ZONARAS (Joannes) V. 42. 2. X. p. 242. II. 10. 50. I. p. 438. III. 8. 2. II. p. 230. III. 20. 10. II. p. 516. MS. IV. 10. 9. III. p. 323. V. 1. 12. V. p. 32. & 28. p. 254. & 32. p. 264. V. 4. 40. VI. p. 156. V. 28. VIII. p. 703. MS. V. 32. 20. IX. p. 87. p. 91. p. 141. p. 143. V. 33. 4. IX. p. 186. V. 38. 4. IX. p. 372. V. 40. 8. X. p. 53. V. 41. 2. X. p. 134. VI. 1. 16. XI. p. 46. & 18. p. 54.
Zopyrio Grammat. V. 7. 15. VII. p. 73.
Zopyrus Alexandri F. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zopyrus Gordienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zopyrus Clazomenius Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Zopyrus (Dionyſius) vid. Dionyſius.
Zopyrus Heracleota I. 19. 4. I. p. 129.
Zopyrus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455. III. 26. 8. II. p. 628. III. 33. 3. II. p. 816.
Zopyrus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
ZOROASTER I. 36. 1. I. p. 243. III. 20. 10. II. p. 510. & 11. p. 516. III. 5. 3. II. p. 82. VI. 10. 2. XIII. p. 462. VI. 9. 4. XIII. p. 456.
Zoroaſtres varii I. 36. 1. I. p. 243.
Zoſimas Abbas V. 45. X. p. 548. VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Zoſimus Aſcalon. V. 5. 2. VI. p. 230. & 17. p. 491.
Zoſimus Alex. III. 1. 8. II. p. 37.
Zoſimus Citri Epiſc. V. 5. 28. VI. p. 700.
Zoſimus Gazæus II. 26. 4. I. p. 899. & 8. p. 928. IV. 32. IV. p. 488. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 40. 4. IX. p. 652. not.
ZOSIMUS Hiſtoricus V. 5. 21. VI. p. 605. III. 8. 2. II. p. 231. V. 4. 33. VI. p. 122. V. 5. 2. VI. p. 232. V. 38. 9. IX. p. 405. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 635.
Zoſimus Papa V. 27. 8. VIII. p. 588. VI. 4. 2. XI. p. 396. p. 763. p. 766.
Zoſimus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 456.
ZOSIMUS Panopolites VI. 8. 3. XII. p. 760. p. 761. ſqq.
Zoſimus Thebanus ὁ ἀρχαῖος & ὁ μέγας VI. 8. 3. XII. p. 764. p. 771. p. 776. V. 5. 21. VI. p. 612. V. 38. 9. IX. p. 431.
Zoſimi alii V. 5. 21. VI. p. 612.
Zothicus II. 15. 13. I. p. 571.
Zour Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 456.
Zycandyla (Emanuel) vid. Emanuel.
Zygomata (Joannes) V. 45. X. p. 511. p. 548. V. 5. 28. VI. p. 696. p. 698. p. 699. p. 701.
Zygomala (Theodoſ.) V. 45. X. p. 511. p. 548. VI. 4. XI. p. 770. V. 5. 28. VI. p. 693. p. 697. p. 700. p. 701.

FINIS.

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

2011 Ministerio de Cultura

© 2011 Ministerio de Cultura

174

FABRICII
BIBLIOTH: GRÆCA
LIB: XIII. XIV

Observatorio de Marina
BIBLIOTECA
Núm. 6443

Ministerio de Cultura